

C. III. 55

R. P. D. ANTONINI
D I A N A
PANORMITANI
CLERICI REGULARIS, EPISCOPORUM
Examinatoris in Urbe, & Sancti Officii Regni Siciliae Consultoris,
COORDINATI,
PER V. P. MARTINUM DE ALCOLEA
Monachum Carthusiensem ex Regali Coenobio de Paulari.
INDEX GENERALIS,
Seu Operum Omnium Summa,
AD PRÆLATORUM, CONFESSARIORUM, NECNON
Casuum Conscientia Studioforum faciliorem usum accommodata.
TOMUS DECIMUS.

VENETIIS, MDCCXXVIII.

Ex Typographia Balconiana.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIIS.

А. И. Д. 1911

В. И. Д. 1911

В. И. Д. 1911

В. И. Д. 1911

В. И. Д. 1911

В. И. Д. 1911

В. И. Д. 1911

В. И. Д. 1911

В. И. Д. 1911

ОБЩЕСТВЕННАЯ

Библиотека

С. ПЕТЕРБУРГ

NOVUS INDEX GENERALIS RERUM. ET VERBORUM

Omnium Operum R. P. Antonini Diana.

*Primus Numerus indicat Tomum, Secundus Tractatum, Tertius Resolutionem,
Quartus Paragraphum, Quintus Paginam.*

A

ABBAS ECCLESIASTICUS.

Vide in verbo *Ordinarius*, tom. 1.

Abbates, & alii Praelati habentes jurisdictionem quasi Episcopalem, & ordinariam, an includantur sub nomine Episcoporum in Concilio Tridentino sess. 24. cap. 6. quoad dispensandum, & absolvendum, t. 3. rr. 3. r. 5. §. 1. p. 206.

Abbatibus Ecclesiasticis habentes jurisdictionem Episcopalem, an possint condere leges; Ubi aliqua cautela circa hoc, t. 6. rr. 1. r. 18. §. 14. p. 1. t. & seqq.

Vide verb. *Abbas* tom. 6. & *Abbas Regularis*, tom. 4.

Abbas Regularis.

Abbas quidam Benedictinus cuiusdam Ordines minores quibidam non sub subditis, qui possent alios Ordines susceperunt, & in illis ministraverant, quidnam in hac re statuendum erit; tom. 3. rr. 3. r. 5. §. 1. p. 209.

Et an dicti Ordines sint saltem reiterandi sub conditione, vel an valeat quidem ordinatio, & tantum sit illicita, ib. §. 7. p. 210.

Abbas in casibus, in quibus voluntatem, & minores Ordines conferre possit, an valeat dispensare in interdictis, tom. 5. rr. 3. r. 5. §. 3. p. 210.

Ubi docetur, quid in receptione Ordinum minorum nulla requiratur interdictio, ib. §. 2.

Abbas, vide verb. *Examiner*, tom. 5.

Abbatem Regularium & Religiosorum percuteret, quis debet cum abolvere ab excommunicatione, maxime si percussio sit gravis, v. clemens pro, §. 1. r. 1. §. 7. §. 1. & seqq. p. 115.

Abbatibus Religiosis an possint esse Patrum in Baptismo, & Confirmatione, t. 1. r. 1. r. 2. §. 7. p. 18.

Abbatibus Regularibus quando solemniter celebrant, an sedere debeant ad partem Evangelii sicut facit Episcopus praedictus, loquendo de sessione, t. 1. r. 1. r. 2. §. 7. p. 18.

Abbatibus possunt suis subditis secularibus dare dimissorias ad Ordines, neque hoc privilegium derogat Concilium Tridentinum, tom. 2. rr. 3. r. 5. §. 1. p. 213.

Abbatibus infusit an possint conferre Ordines tum secularibus, quam regularibus, qui speciales litteras dimissorias a suis superioribus habuerint, r. 1. r. 5. §. 1. p. 210.

Abbatibus non benedictis an possint conferre tonsuram, & Ordines minores sibi non subditis, r. 1. r. 5. §. 1. p. 211.

Ex an Novitii suis, ib. §. 6. p. 212.

Abbatibus Benedictis an possint conferre Diaconatum, & Subdiaconatum suis subditis, r. 1. r. 5. §. 1. p. 212.

Et quid erga non subditos, ib. §. 1. p. 212.

Ex an Concilium Tridentinum non sit receptum, nulla sit super hoc difficultas, ib. §. 3.

Abbatibus communicatis an possint illa facultate uti, ib. §. 4. p. 213.

Abbatibus an possint Clericis secularibus sibi subditis litteras dimissorias concedere, t. 1. r. 1. r. 2. §. 1. p. 213.

Et quid, si huiusmodi litteras vel Ordinarios privative ad Episcopos, & habeat vis visitandi, & synodici congregandi, ib. §. 1. p. 213.

Diana Cens. Tom. X.

Vide verb. *Diaconus*, *Ordo*, tom. 3.

Abbatibus, & alii Praelati Episcopo inferiores an possint eligere Oratorium in domo pro Missa celebranda, t. 4. r. 1. r. 10. §. 1. p. 24.

Et quid si habeant sara Episcopalia, & territorii distincti, ib. §. 2.

Abbatibus supradicti an possint dispensare, ut aliquando celebrent extra Ecclesiam; ib. §. 3. p. 25.

Abbatibus an sub nomine Ordinarii loci intelligantur; tom. 4. r. 3. r. 17. §. 5. p. 26.

Abbatibus curam animarum habentes, & jurisdictionem in foro civili sessionis an includantur sub nomine beneficii Parochialis, ita ut per Bullam Cruciatam possint eligi in Consistorio, t. 4. r. 3. r. 18. §. 5. p. 26.

Abbatibus curam animarum non habentes an teneantur inquirere pauperes, et ipsi elemosinas faciant de redditibus, & c. t. 4. r. 7. r. 1. §. 1. p. 26.

Abbatibus conferentes tonsuram, vel minores Ordines aliis, quam suis subditis Regularibus, an incurant suspensionem, tom. 5. rr. 3. r. 5. §. 1. p. 213.

Abbatibus conferentes Ordines minores Novitiis non sunt suspensi, quamvis peccent, ib. §. 3.

Abbatibus concedendo dimissorias Novitiis an incident in suspensionem, r. 5. rr. 3. r. 5. §. 1. p. 213.

Abbatibus regularibus an possint consecrare Calices, Altaria, Campanas, & benedicere Lapides, Pyxides, & alia vasa Ecclesiastica non solum ad usum suum Ecclesiarum, sed etiam alienarum, tom. 7. rr. 1. r. 2. §. 1. p. 214.

Abbatibus olim Principes cum violentia eligebant, tom. 9. rr. 3. r. 5. §. 3. p. 219.

In Abbatibus perpetuos eligendo an regulares tenentur eligere digniores, t. 7. rr. 1. r. 2. §. 1. p. 219.

Abbatibus privilegio concessio quoad consecranda vasa sacra an possint perferri aliae Religiones privilegium communicationis habentes, ib. t. 7. rr. 1. r. 2. §. 4. p. 214.

An Abbatibus, & Abbatissae, non solum Monialibus imponatur poenitentia in Bulla Gregor. XIII. contra admittentes aliquem intra septem Mensibus Monialium praetextu licentiarum, tom. 7. rr. 1. r. 2. §. 1. p. 217.

Abbatibus sui Regni an precipere possint Rex, ut cum ipso eant ad bellum, r. 5. rr. 1. r. 2. §. 4. p. 217.

Abbatibus quorundam privilegium conferendi Ordines an adhuc duret non obstante Concilio Tridentino, sess. 13. c. 10. de Reformatione, t. 1. r. 5. §. 1. p. 217.

Abbatibus electiones diversis personis, & statibus in sex diversis temporibus concessae sunt, t. 9. rr. 3. r. 5. §. 4. p. 214.

Abbatissa.

Abbatissae suis Monialibus benedicere Evangelium, legere, aut predicare non possunt, t. 3. rr. 1. r. 2. §. 1. p. 217.

Si Abbatissa non vult aliquid dare pro elemosyna ad lucrandum jubileum, an Moniales subditae possint clam accipere a Monasterio illam, t. 4. rr. 1. r. 2. §. 1. p. 218.

Qui cum Abbatissa loquitur, an incidat in excommunicationem latam ab Episcopo contra colloquantes cum Monialibus; tom. 5. rr. 1. r. 2. §. 1. p. 214.

A

Abba

Abbatissa admittens professionem puellæ abſque examine faciendò ab Epifcopo an peccet mortaliter, t. 7. r. 1. c. 33. §. 4. p. 59.
Abbatissa an licite poſſit caſſare de certa ſumma pecunie, donec Monafterio de Monialis ſalvatur, etiamſi Monafterium ſit opulentum, t. 7. r. 1. c. 327. §. 1. p. 160.
Abbatissa poſt capletum teneum an poſſit Monafterium gubernare, t. 7. r. 1. c. 331. §. 4. p. 161.
Abbatissa an poſſit precipere Monialibus aliquid ſub pena excommunicationis; Et an ſolum poſſit precipere aliquid ſub præcepto obedientiæ; t. 7. r. 1. c. 334. §. 1. p. 161.
Abbatissa poſſit concedere ſuis Monialibus licentiam donandi, quam prælatus regularis ſuis religioſis, necne, t. 7. r. 3. §. 5. t. pag. 185.
Abbatissa an poſſit concedere ſuis Monialibus licentiam habendi peculium, & facultatem convertendi illud in uſus proprios, quæ propriis operibus acquirunt, ibidem §. 2.
Abbatissa, Vide verb. *Abbat*. *Pana*. tom. 7.
Abbatissa prohibetur in Concilio Tridentino ſeſſ. 6. cap. 17. de reſ. profeſſionem Novitiæ antequam moneret Epifcopi pro examine libertatis, & tamen ſi Abbatissa dat profeſſionem Novitiæ omniſi monitione, & examine an ſit valida profeſſio; tom. 7. r. 1. c. 159. §. 6. Poſſet etiam p. 76.
Abbatissa viſitanti cubiculum Monialis res aliquas ob vereduum occulſavit, an peccet mortaliter, t. 7. r. 3. §. 38. §. 3. p. 182.
Abbatissa poſſit licentiam an poſſit Monialis præbere confefſario ultra juſtum ſpeciebus assignatam aliquid amplius, t. 7. r. 3. §. 50. §. 1. pagina 185.
Idem eſt de tamulo fervienti Monafterio cum magna fidelitate, quia hæc non eſt donatio, ſed beneficii remuneratio, ibid.
Abbatissa an poſſit vices Novitiarum commutare, vel diſpenſare, non vero irritare, t. 7. r. 1. c. 283. §. 1. p. 151.
In Abbatissa an poſſit eligi Monialis, ſi tantum annum quadrageſimum attingat, t. 7. r. 1. c. 328. §. 1. p. 160.
Et an contra Decretum ſuper hoc Concilii Tridentini ſeſſ. 25. c. 17. de Regularibus, poſſit Epifcopus, vel Nuntius diſpenſare ib.
In Abbatissa non poſſet eligi Monialis niſi 8. annos poſt profeſſionem ſuſceptibilem fuerit, ſ. e. ibid.
In Abbatissa an Monialis illegitima eligi poſſit abſque diſpenſatione, Et an poſſit Præſatus dictarum Monialium in dicta illegitimitate diſpenſare, t. 7. r. 1. c. 329. §. 1. p. 160.
In Abbatissa an poſſit eligi Monialis vidua abſque diſpenſatione; Et an Abbatissa, vel Præſens officio eccleſiasticæ, quæ Virgines non ſunt, t. 7. r. 1. c. 330. §. 1. ibid.
Abbatissa olim Principes cum violentia eligebant, t. 9. r. 9. §. 3. pagina 339.
An Abbatissa, non autem Monialis imponentur penæ latæ in Bull. Greg. XIII. contra admittentes aliquem in reſ. ſept. Monasterii Monialiū præter admittendum, t. 7. r. 1. c. 319. §. 1. p. 157.
Abbreviare.
Abbreviare vitam ipſum an liceat vigiliis, poenitentibus, &c. to. 8. r. 5. §. 53. §. 1. & ſeq. p. 91.
Abdicare.
Vide verb. *Res* tom. 9.
Abſque.
Vide verb. *Chorus*, tom. 4.
Abeſſe à Capitulo ſine peccato quando poſſunt Vocales, Cardinales, Senatores, Decretiones civitatum, &c. & quando peccent ſe abſentando à Capitulo, t. 7. r. 1. c. 215. per totam p. 98.
Vide aliquid notabili, & prædicabile contingente in dicto caſu.
Abeſſe à Choro & lucrari diſtributiones quotidianas an ſurdus, & cæcus poſſit, tom. 8. r. 1. c. 2. §. 1. & ſeq. p. 152.
Abſolvere.
Si abſolvit clericus Breviarium v. g. in diſtincta navigatione an teneatur aperire hæc circumſtantia in confeſſione, vel ei ſufficiat dicere, vigetis, v. g. omniſi Horas Canonicas, t. 7. r. 7. §. 66. §. 2. p. 274.
ſi abſolvit Breviarium ſine qua dolo de caſu omiſſionis data, nō amplius peccat omittendo horas, quamdiu novam negligentiam in comparando Breviarium non admittit, ibid. §. 3.
Abjurare.
Abjurantes Regulares de levi, an reddunt inhabiles ad gradus, & dignitates Religionis, t. 5. r. 10. §. 83. §. 3. p. 305.
Ut abjurantes de levi abjurant generaliter omnem hæreſim, an Inquiſitores compellere poſſint, t. 5. r. 10. §. 93. §. 1. p. 308.
Abjurantes reſtaſiti de levi, & demerſa ad pœa excommunicationis, &c. an Inquiſitores poſſint, t. 5. r. 1. §. 1. p. 331. & ſeq.
Abjurare, vide verb. *Cœm*, tom. 3.
Qui abjurare de vehementi ab Inquiſitoribus cogitur pro ſuſpectis, & ſuspecti hæreſim, an ſit irregularis, t. 5. r. 3. §. 11. §. 1. p. 153.
Abjurare an debeat, non ſeſſarium, qui metu deliquit in ſollicitatione, t. 5. r. 9. §. 66. & ſeq. p. 364.
Abjurare quoniam debeat Confefſarii ſollicitates in confeſſione, t. 5. r. 9. §. 38. §. 1. p. 364.
Abjurare de levi an debeat Confefſarii ſollicitas in Confefſionario, ſine ulla tamē occasione Confefſionis, t. 5. r. 9. §. 91. §. 1. p. 363.

Et quid ſi poſtulat ante, vel poſt poſt confeſſionem Confefſarius ſollicitavit poenitentem, ibid. §. 3.
Abjurare reus publicæ, vel ſecreto, quando Inquiſitores debeat hoc facere, t. 5. r. 10. §. 93. §. 4. p. 307.
Ubi poſt præſentat aliquem.
Abjurare an debeat Chriſtianum fingens ſe infidelem, & poenitentem ſecundum baptiſmum propter electionem acquirere, t. 5. r. 10. §. 99. & ſeq. p. 309.
Abjurare tantum de levi debent abſolventes hæreticaliter, t. 5. r. 10. §. 83. & ſeq. totum p. 347.
Quomodo debeat abjurare laici, & Eccleſiaſtici non ſacerdotes, edientes confeſſiones, & Miſſam celebrantes, nō late circa ſupradictas, t. 5. r. 10. §. 11. & 12. p. 350.
Abjurare quoniam debeat impedientes Officium S. Inquiſitionis, t. 5. r. 10. §. 13. §. 6. p. 351.
Contra volentes abjurare Inquiſitores facere debeat, t. 5. r. 10. §. 14. §. 5. p. 352.
Abjurare an debeat Chriſtianum fingens ſe infidelem, & poenitentem ſe baptiſmum, ut certum pecuniarum ſummam accipiat, t. 5. r. 10. §. 15. p. 353.
Abjurare vide verb. *Epifcopus*, *Irregularis*, *Religioſus*, tom. 3.
Qui abjuraverat de vehementi, non autem fuerat convicti per ſententias probationis, ſi poſtea in ſecundo reſuſcitati poſſent viviſſi ſent ab Inquiſitoribus, poſſunt puniri, ſi aliquid circa hoc, t. 5. r. 10. §. 98. §. 1. p. 309.
Si abjuravit Chriſtianum confeſſus propter ſollicitationem alterius, ſi perſeverat ſollicitando, an ſit denunciandus propter præteritum ſollicitationem, t. 5. r. 9. §. 90. §. 1. p. 363.
Qui abjuravit de vehementi, vel de levi, an poſſit admitti ab Inquiſitoribus ad audiendum confeſſiones, t. 5. r. 10. §. 83. §. 1. p. 305.
Ut abjurat reus publicæ de levi, an Inquiſitores poſſint damnare eum, t. 5. r. 10. §. 33. §. 1. & ſeq. p. 362.

Abjuratio.

Abjuratio tantum de levi an poſſit imponi reo, ſi ceteris fuerit tortus, t. 5. r. 10. §. 95. §. 4. p. 308.
Abjuratio aliqua ultra alias poenas incidenda eſt Judæis, Muſis, & aliis infidelibus aliqua crimina perpetrantiſ, t. 5. r. 10. §. 2. & ſeq. p. 341.
Idem eſt de Apoſtatis, & renegatis, t. 5. r. 10. §. 3. §. 1. p. 342.
Abjuratio an ſit ab Inquiſitoribus imponenda compunctis, & perſecutis ſine ſacra imagine, t. 5. r. 10. §. 93. §. 1. p. 308.
Idem eſt de ſortibus, Divinocubus, Magis, &c. t. 5. r. 10. §. 10. §. 1. & ſeq. ibid.
Abjuratio de vehementi quomodo fieri debet publicè, & in loco publico, an poſſit ex rationabili cauſa fieri non publicè, ſed ſecreto, t. 5. r. 10. §. 33. §. 1. & ſeq. p. 364.
Abjuratio de formalis imponenda eſt in ſancto Officio, cui diſſolvet Populo poſſit errare in Canonizatione, & Reſignatione Sanctiſimum, t. 9. r. 5. c. 22. §. 1. p. 275.
Ex abjuracione propter ſollicitationem an Confefſarii Regularis remaneant inhabiles ad Officia Religionis, t. 5. r. 9. §. 3. §. 1. p. 344.
Et an dictus Regularis non poſſit rehabilitari niſi per Poenitentem, vel illuſtriſſimos Inquiſitores ſacre Congregationis, ibid. §. 2.
Et abjuracione de vehementi non incurrit irregularitas, t. 5. r. 10. §. 83. §. 4. p. 305.
Poſt abjuracionem, & poenitentiam, an Clericus, qui lapſus eſt in hæreſim, poſſit exercere ſuſceptos Ordines, dummodo obtineat diſpenſationem ſaltem ab Epifcopo, t. 5. r. 10. §. 1. p. 305. §. 1. p. 305.
Abjuracionem propter iniquitatem an Inquiſitores indicare poſſint, t. 5. r. 10. §. 94. §. 1. p. 308.
An deſer casus, in quo poſſit abjuracionem de vehementi imponere non poſſint Inquiſitores, ſed poſſint torquere eum, t. 5. r. 10. §. 95. §. 1. ibid.
Abjuracionem de vehementi in Inquiſitores poſſint indicare, & punire tantum credentes hæreticos illos, qui ſemel, vel bis aſſiſtunt concipiis, vel conventibus hæreticorum, t. 5. r. 10. §. 96. §. 1. & ſeq. ibid.
ſi ad abjuracionem cogenter Inquiſitores reſuſcitati ſine Epifcopo, an talis abjuratio remaneat ſubſeſtus poena reſuſcitati, quid eſt contra, t. 5. r. 10. §. 100. §. 1. p. 309.
Ubi an liceat Inquiſitoribus ſuſceptum de hæreſi vehementem cogere ad abjuracionem ſine Epifcopo, ibid. §. 4.
Abjuracionem de vehementi in Inquiſitores ſemper imponere debeat, quando ex aliquo delicto oriatur vehementi ſuſpectio, t. 5. r. 10. §. 96. §. 1. p. 341.
Ad abjuracionem ætas neceſſaria de maſculis eſt 14. annos, & in feminis, 12. annos, t. 5. r. 10. §. 93. §. 3. & ſeq. p. 362.

Abſolutio.

Vide verb. *Oraculum*, tom. 7.
Abſolutio.
Abſolutio quam ſufficiat ad rationem Baptiſmi, tom. 1. r. 1. r. 1. §. 75. pagina 33.
Abſolutio quæcumque, ſive immerſio eſt, ſive inſuſcio, ſive aſperſio, ſufficiat ad valorem Baptiſmi, to. 1. r. 1. r. 1. §. 74. p. 33.
Vide verb. *Latius*, tom. 3.

Abolere contrarias consuetudines an teneantur Prælati Regulares qui sunt contrarios caeremoniarum religionis. t. 5. tr. 4. r. 27. §. 6. p. 199

Abortus.

Quid sit Abortus? t. 5. tr. 6. r. 1. p. 194

Et docetur, quod ille, qui dedit a suum electionis fortis animati, et homicidia, & teneat omnibus penis juris Canonici, & Civilis, quibus teneatur illi, qui hominem jam natum peremerunt, ac poenae sit irregularis. ibid. §. 1.

Si vero sit non est animatus, licet procurare abortum non sit proprium homicidium, et tamen grave peccatum. ibid. §. 2.

Quid est irregularitas abortus? t. 5. tr. 6. r. 2. p. 194.

De penis procurantium abortum ex jure Canonico, & Civili. t. 5. tr. 6. r. 3. ibid.

De penis procurantium abortum ex jure novo Sixti V. t. 5. tr. 6. r. 4. p. 195.

Quas penas Greg. XIV. circa prædictam Constitutionem Sixti V. moderavit? t. 5. tr. 6. r. 5. ibid.

Abortus absolutio an includatur in facultate Jubilæi absolvendi a casibus, & censuris reservatis? t. 5. tr. 6. r. 6. ibid.

Et docetur, quod casus abortus non est amplius Papalis, sed Episcopalis, verò, quando Episcopus, seu Ordinarius generaliter concedit alicui Confessario facultatem absolvendi a casibus, & censuris suis reservatis, tunc quoniam non censetur concessus abortus situs animati. ibid. §. 1.

Quis potest absolvere ab incuria excommunicationis propter abortum? Sed difficultate, quoniam dicitur Confessarius specialiter deputatus, ut possit absolvere ab excommunicatione propter abortum? t. 5. tr. 6. r. 7. p. 195.

Et docetur non posse Confessarium facultatem absolvere penitentem, qui commisit abortum situs animati. ibid. §. ult. &c.

Et quid de Religiosis virtutis privilegium, si ad hoc per Provinciale non sint deputati? ibid. §. 1. &c.

An aliqui alii præter Episcopos possint absolvere ab excommunicatione incuria, propter abortum situs animati. t. 5. tr. 6. r. 8. &c. pag. 196.

An Episcopi possint hodie dispensare in irregularitate contracta ex abortu. t. 5. tr. 6. r. 9. ibid.

Et obviatur, quod supponitur in sacra Penitentia in casu videlicet occulto pro dispensatione super irregularitate ex abortu, debet exprimeri, si erat situs et genus, alia gratia erit forepensis. ibid.

An Prælati Regulares possint dispensare in irregularitate suorum subditorum contracta ex abortu animato? Et quid, si homicidium est occultum apud faciales, & manifestum apud Fratres, an possint Prælati Regulares adhuc in illo dispensare? t. 5. tr. 6. r. 10. ibid.

An supradicti Prælati Regulares possint hanc potestatem delegare, & committere alicui Confessario subdito, ut dispensent in hoc confitentem cum delinquent? ibid. in §. ult. r. 11.

An superiores Regulares possint habilitare ad alia Regulares subditos, qui procurant abortum? t. 5. tr. 6. r. 12. p. 197.

Quid tal prohibetio officiorum contra procurantes abortum inrelliguntur in Bulla Sixti V. t. 5. tr. 6. r. 13. ibid.

Quomodo obliget privatio privilegii Clericali, & omnium dignitatum, & officiorum, & beneficiorum imposita in Bulla Sixti V. t. 5. tr. 6. r. 14. ibid.

An poena inhabilitatis imposita in Bulla Sixti V. obliget ante iudicium declarationem, & sententiam? t. 5. tr. 6. r. 15. & in aliis quæsumptis eius not. ibid.

Contra procurantes abortum an deat preventio inter iudicem facultatem, & Ecclesiasticam? Et an si res sit Ecclesiastica, an traditur fidei Curie seculari? t. 5. tr. 6. r. 16. ibid.

Et ad exclusionem poenæ contra, quando criminaliter agitur, situs prædicti debet poenæ inanimati, quam animati; ibid. §. 2. &c.

Et abortivus an incurrit reservatio? Et pro tali busus quæstio multi casus explanantur, in quibus ex abortu non incurrit reservatio. t. 5. tr. 6. r. 17. p. 198.

Qui abortum procurat ante animationem, an incidit in excommunicationem, & irregularitatem? Idem est de præbentibus opus, consilium, &c. t. 5. tr. 6. r. 18. ibid.

Quo tempore situs animatur, ita ut quod de illo aborti faciant incurrant excommunicationem, & irregularitatem. t. 5. tr. 6. r. 19. ibid.

Qui abortum facit, an sit irregularis, si dubitatur de animatione situs? t. 5. tr. 6. r. 20. a. 1. &c. p. 198.

Et quid, quod alias poenæ incurrat irregularitatem, qualis est privatio Officii, & beneficii, & inhabilitas ad huiusmodi? t. 5. tr. 6. r. 21. &c. p. 200.

Si quis procurat abortum situs animati, sed dabitur de effectu subditi, vel an mulier sit morta ad abortum ex consensu ei prædicti, vel si ipsa, consensum sit irregularis? t. 5. tr. 6. r. 22. ibid.

Et in supradicto casu, an possit haberi dicto perinde fide quod, cum datur est consilium, si dicit, non fuisse ab eo inquam ibid. §. 4.

Diane Cord. Tom. X.

An sit irregularis, qui non potuit dimovere feminam de consilio dato de abortu faciendo? t. 5. tr. 6. r. 24. §. 1. &c. p. 200.

An qui procurat abortum situs animati, si effectus non sequatur, incidit in excommunicationem. t. 5. tr. 6. r. 26. p. 201.

Et an saltem in casum Episcopalis reservatum incidit in supradictum casu? Et quid de regularibus? ibid.

In excommunicationem an incidat, qui provocat abortum per alios? Et quid de consensibus, & scienter cooperantibus ad abortum ope, favore, potione, vel alioeque generis medicamento, aut scribendo litteras privatas, vel apochas, aut alia ratione, verbis, aut lignis? t. 5. tr. 6. r. 27. §. 1. &c. ibid.

Idem dicendum est de irregularitatibus, & penis dictarum Bullarum. ibid. §. ult. &c.

An supradicti excusentur a censura, si in illis ad sit ignorantia iuris, vel facili, tamen sit crassa, supina, & affectata, modo cum ingenti temeritate condescenda non fuerint. §. 2. &c. ref. 8. ibid.

Quia probat abortum, jam sciam etiam in eo omne, an incidit in poenâ latâ Sixti V. Idem dicendum est de casu abortus per Episcopum reservato. t. 5. tr. 6. r. 29. p. 202.

Et an mulier incidat in casum reservatum, cui infirmis, & ignorantibus amaret medicamentum, & potione exhiberet, ut abortus sequeretur, etiam post impunctionem potione in tali amato spereit, & ipsa factu gauderet, atque illud gratum haberet; ibid. §. 1.

Idem dicendum est, etiam postquam fuerit monita de procuracione abortus illum nollet impedire, cum tamen posset, ibid. §. 2.

An amodo teneatur impedire feminam, ne abortiat, & aliter in censuram, & irregularitatem incurrat; tom. 5. tr. 6. r. 30. ibid.

An Clericus, qui sciens mulierem a se pregnantem redditum meditari conceperit ab ea solibus abortivum, irregularitatem suscipiat, si hanc pro virili non impedit; ibid. §. 1. a. & 3. &c.

An Pater, cui mater dixit se velle procurare abortum, si solum taceat, an incurrit irregularitatem? Unde docetur, Patrem non teneat defendere vitam filiorum lege iustitiae, sed pietatis, & Paterni officii. ibid. §. 4. & 5. &c. ibid.

Qui propinat vi remedia sterilitatis mulieri, ut impotens fiat ad generandum, an incurrit in censuram Bullæ Sixti V. t. 5. tr. 6. r. 31. ibid.

Sed difficultate in terminis Bullæ Sixti V. ante correctionem Gregoriam, an incidit in censuram, qui perhibeat remedia sterilitatis alicui vici; Et quomodo hodie damnetur hic casus. ibid.

Femina, qui post coitum mingit, vel digitis feminæ erigit, an dicitur procurare abortum, statim incidit in poenam; Et an talis femina non peccet mortaliter ex se, sed solum ex conscientia erronea, quatenus putat hoc conducere ad non concipiendum; tom. 5. tr. 6. r. 32. p. 203.

Et an peccet mulier vi oppressa, si post coitum statim semine eiiciat; ibidem sub finem, & in aliis eius not.

An vir, vel femina, qui in actu carali retrahunt se a femine emissionem, vel receptio ne in vale debito causa generationis impedienda, incurrit in hanc censuram; t. 5. tr. 6. r. 33. p. 203.

Et an ex casu abortus Episcopalis excusatur, qui ne liberos suscipiant, vel alia de causa, puta et odio mulieri potione præstat, quominus concipiat; ibidem §. 2.

Utrum maritus habens copulam cum uxore, si ex magna corporis agitatione sequatur abortum, incidit in censuram. t. 5. tr. 6. r. 34. ibid.

Et an maritus, vel Pater, si uxorem, aut filiam verberasset, unde illa fuerit peccata abortum fecisset, vel passu fuisse, incurrit in poenâ abortus; ibidem §. 3. &c.

An poenâ imposita contra procurantes abortum, an liberetur ille, qui in presentia mulieris, cum qua rem habuisset, diceret, *millem respo graviam, quia inde aliquid gravi malum fieri. Et mihi sufficit evanescere*, nãd ipsa abortum procuraret; §. ibidem §. ultimo.

An mater, qui procuravit abortum incidit in excommunicationem Sixti V. t. 6. r. 35. ibid.

An excusentur ab excommunicatione mulier, qui per metam cadem em in constantem virum cogit innotere potione, ex qua abortus sequeretur; ibid. §. ult. p. 203.

An, si ante aliquam rationabili causâ, liceat aliquando sterilitatem curare; Et adducitur notabile dubium pro praxi prædictæ difficultatis. Et an hoc fieri prohibetur in Bulla Sixti V. de Abortu? t. 5. tr. 6. r. 46. &c. p. 204.

Et docetur, non licere præbere pharmacum directè tendens ad fetus nondum animati ejectionem, quando non potest aliter matri succurri. ibid. §. 3. &c.

Mulier experta periculum mortis in partu, an possit innotere medicamentum, ut sterili evadat, & non concipiat. t. 5. tr. 6. r. 47. ibid.

An mulieri gravide, quando pro salute aulium aliquid superest remedium, licet indirectè uti medicamentis, ex quibus sequendus sit abortus situs inanimati; Et pro contramanda

menda doctrina hujus questionis alii diversis casibus adducuntur in exemplum, & pro praxi. t. 5. tr. 6. r. 38.

An pro salute matris pregnantis licitum sit aliquando uti medicamentis non directe tendentibus ad expulsiōem fetus, ut scilicet venæ, pharmacum, balneum, &c. ex quibus tamen potest sequi abortus fetus animati, Et doctrina hujus resolutionis est valde notanda, quia in exemplum prædictæ quæst. multæ alie similes adducuntur, & explanantur. t. 5. tr. 6. r. 39. p. 207.

Et an idem dicendum est, quando medicina applicanda æqualiter tenderet ad salutem matris, & ad fetus abortum; Et utrum sit licitum in tali casu dicta medicamenta applicare; t. 5. tr. 6. r. 40. &c. ibid.

Et si difficultas est, cum medicamentum per se non dubium est, cum auxilium, aut mortem sit illarum, possit ad hoc adhiberi, si salus infirmæ omnino desperata est; immo Medicus in tali casu tale medicamentum teneatur adhibere, & applicare, ibidem §. ult. &c. p. 207.

An si adit spes, ut possit fetus in lucem prodire, teneatur mater cum periculo ipsius vite supradicta medicamenta non adhibere, ut fetus baptizetur? Et an in prædicto casu mortaliter peccet Medicus contra charitatem talia remedia applicando, & mulier assumendo; t. 5. tr. 6. r. 41. &c. ibid.

Et si tali remedio non adhibito, valde probabile esset; utcumque moriturum, eo vero adhibito probabile esset, matrem saltem posse conservari, an in tali casu possit adhiberi, ibid. §. ult. pag. 206.

An quando mater probabiliter timet esse in statu peccati mortalis, teneatur abstinere & supradictis medicamentis, si speretur, ut dictum est, salutem in lucem edendum, & baptizandum fore, t. 5. tr. 6. r. 42. ibid.

Sed tota difficultas est in casu, in quo mater mortaliter esset certa de sua vite spirituali, an tunc teneatur pati mortem corporalem pro vita spirituali prolis; ibidem §. ult. p. 206.

Abortum procurare an liceat ad evitandum periculum vite, & inanis aliamque puelle prægnantis; t. 5. tr. 6. r. 43. & in aliis eius primæ not. ibid.

Et quid, si fetus non sit animatus, & quid si sit animatus fetus; ibidem & in re. 41. & 45. p. 207.

Et an doctrina dictæ questionis vera sit in femina cuiuscunque conditionis sit, id est, si Monialis sit, & Deo sacra vel Nobilis, aut etiam si secularis timeatur; ibid. sub finem dictæ r. 45. ibid.

Ubi quod postquam natus est fetus, non licet cum occidere, vel suffocare, ne reveleetur peccatum matris, ad evitandum præiculum mortis, & infamie matris, ibid. ad medium dictæ ref.

Abortum suadere, an licitum sit, quando mater gravida parata est se occidere ad infamiam vitandam; t. 5. tr. 6. r. 46. ibid.

An Monialis sumens potionem mortiferam scietur, aut venæ scissionem, vel pugnis se percutiens ad abortum faciendum, non loquimur incidit in peccata Sixti V. sed etiam in censuram cap. Si quis suadente diebat, idem est de alio proferente & potionem pro abortu faciendi Moniali sequo effectui. t. 5. tr. 6. r. 47. & 7. p. 103. 104. 87.

Qui abortum fetui animati procuravit, sequuto effectu, an gaudeat immunitate Ecclesiæ, si eam confugiat talis reus, tom. 5. p. 1. ref. 94. p. 44.

An si vir sit inam mentis, licitus sit ei usus conjugii cum uxore amente etiam cum periculo abortus; t. 2. tr. 6. r. 21. p. 319. Et quid est contra; ibid.

Ubi advertitur, quod quando femina experientia didicit se neque prolem vivam edere, tunc licet hi conjugibus potest, & reddere debitum, quia melior est puro fide esse cum originali culpa, & carentia visceris Dei, quam non esse, ibid. §. 2.

An per Bullam Cruciatæ possit Confessarius absolvere ab excommunicatione lata, contra conjuges, procurantes, & consulentes abortum; t. 4. tr. 3. r. 66. p. 77.

Ubi, quod a peccato, & excommunicatione omnes supradictos quilibet Confessarius approbatus tam secularis quam regulæ absolvere possint Gregor. XIV. excois. motu proprio. ibid. §. 2.

* Vide *Adultera, Famine, Prægnans, Abipere.*

Vide verb. *Bona.* tom. 7.

Abrogandum.

Vide verb. *Lex.* tom. 7.

Abrogare.

Si abrogat Pontifex præceptum Ecclesiasticum constanti, an remaneat præceptum divinum vage, & indeterminate; t. 1. tr. 5. r. 67. §. 6. p. 94.

Licet est de præcepto Eucharistie, in quo casu valide, sed illicitè possit Pontifex illud abrogare; ibid. §. 7.

Et quid cum aliquo in particulari in eodem casu, ibid.

Vide verb. *Præceptum.* tom. 3.

In Indice 1. tom. 6. ex tr. 2. de Consecratione lege super hoc verbo Abrogare aliqua difficultates in r. 6. to. 11. 25. 26. 27. 28. 29. & 33.

Vide etiam verb. *Canon, Decima, Refrigeria.* tom. 6.

Si abrogat Episcopus legem latam in Concilio Provinciali an possit; Et quid de lege lata in Synodo Diocesana; t. 4. tr. 6. r. 69. §. 4. & 5. p. 122.

Abrogatum.

Vide verb. *Consecratio.* tom. 9.

Absumere.

Vide in verb. *Conjux.* tom. 2.

Abstinere.

Abstinere propriam manum, vel pedem, et si sanum, an liceat ligatum, vel non ligatum, per fugam imminentem mortem evadere; t. 2. tr. 5. r. 77. §. 1. p. 93.

Abstinere sibi memum an sit licitum in aliquibus casibus; t. 2. tr. 5. r. 79. §. 2. p. 94.

Qui abscidit fibræ sponte membrum, vel partem membri, v. g. digitum, vel partem digiti ex indignatione, vel impatientia, an sit irregularis, etiam si ex tali abscissione non oriatur notabilis deformitas, vel impedimentum ad celebrandum; t. 5. tr. 5. r. 65. §. 3. p. 161.

Qui abscidit testiculos voluntarie, vel causa vocis retinendæ se, cerit, an sit irregularis; t. 5. tr. 5. r. 67. §. 2. & seq. p. 162.

Qui abscidit alteri auriculam, ungues, dentes, digitum, testiculos, barbam, capillos, labia, vel mamillas femine &c. an sit irregularis; t. 5. tr. 5. r. 64. §. 2. p. 161.

Qui non abscidit, sed tantum debilitat membrum alterius, & reddidit illud inutile, an sit irregularis? ibid.

Abstergere.

Abstergere aliquo membri sibi invito, an inducat ipsi patienti irregularitatem, etiam si ob culpam id passus sit; t. 5. tr. 5. r. 66. §. 1. & seq. p. 161.

Si abstergere integri membri sit occulta, an possit super eam Episcopus dispensare; ibid. §. 3.

Idem est, si scilicet, si consulerit ex propria culpa, dum non occulta sit culpa, tunc est abstergere sit notoria, ibid.

Ad abstergendum membrum cooperari, vel adjuvare non licet illi, qui dedit consilium alteri ad abstergendum membrum, ne committatur homicidium. t. 7. tr. 5. r. 16. §. 4. p. 152.

Abstinere.

Abstinere animal, mancipium, & servum, ne capiantur pro damnis ab eis facta ante judicis sententiam, an Dominus possit, t. 2. tr. 5. r. 76 §. 1. p. 99.

Quod abscidit bona hereditatis præsumitur, si falsi infusum hæres aliquis, & non fecit inventarium, & propter eam est condemnatus ultra vires, sed si vere nihil abscidit, non tenetur in conscientia. t. 7. tr. 1. ref. 308. §. 2. Non olidat. p. 152.

Abster.

Absens potest absolvi a suspensione pro Cruciatæ, vel habentem privilegium. r. 4. tr. 3. n. 128. §. 4. p. 90.

Absens, vide verb. *Canon, Litera, Præmissa.* tom. 2.

Item verb. *Confessarius, Episcopus, Luctari, Refugere.* tom. 3.

Qui absens est, an teneatur ad jejania sui loci, & oppidi; tom. 4. tr. 6. r. 45. §. 1. & seq. p. 171.

Hæc questio proponitur pro peregrinis, advenis, vagis, viatoribus, & similibus. ibid.

Absens, & peregrinus an possit uci indulgentia fidei territorii, & oppidi, si in loco, ubi moratur, fervatur sui communis; v. g. civis Mediolanensis Romæ an possit quatuor primis diebus Quadragesimæ comedere carnes; quid est contra; Et Germanus iter faciens per Italiam, an possit diebus Quadragesimæ comedere rova, & lacticia; & quid est contra; Et Cellianus transiens per Galliam, & Lusitaniam an possit in die Sabbati vesci animalium intestinis, & quid est contra; tom. 4. tr. 6. r. 45. 47. & 48. & pag. 171. & 172.

Absens, vide verb. *Archiepiscopus, Compensatio Bullæ, Irregularitas, Pallium.* tom. 4.

Absens in crimine hæresis quod vicibus citari debeat, antequam condemnetur; t. 5. tr. 10. r. 124. §. 4. p. 215.

Absens, vide verb. *Episcopus, Medicamentum.* t. 5.

Si absens sit Princeps, an tempus tot, annorum sufficiat ad consuetudinem inducendam; t. 2. tr. 2. r. 4. §. 3. p. 187.

Absens Cardinis an possit constituere Procuratorem ad eligendum Pontificem, & suffragium ferendum in sententia; t. 9. tr. 7. r. 12. §. 1. p. 284.

Et quid de jure; ibid.

Absens, vide verb. *Publicatio, Offensio.* t. 6.

Pro absente qui potest acceptare doanitionem; Et quid si donatio sit peramentum firmata; t. 6. tr. 7. r. 113. §. 1. & seq. p. 204.

An Notarius; t. 6. tr. 7. r. 124. §. 4. p. 291.

Et in dicto casu quatenus valde notanda considerari debent. ib. §. 4.

Absente Episcopo an ejus Palatia gaudeant immunitate; t. 9. tr. 7. r. 19. §. 5. p. 112.

Contra absente contemptum in crimine hæresis citatio scienda debet continere causam. r. 4. tr. 10. r. 124. §. 3. p. 215.

Absentes vigore cruciatæ possunt absolvi ab irregularitatibus, cum includuntur sub nomine censuræ. tom. 4. tr. 3. ref. 233. §. 1. pag. 93.

Absen-

Abentes an iniquiores citare debeant trina citatione? t. 3. tr. 10. r. 37. §. 1. & seq. p. 293.

Inter abentes antequam 10. annorum sufficiat ad consuetudinem inducendam? t. 6. tr. 2. r. 4. §. 1. p. 81.

Abenti moribundo an possit in casu valde raro Indulgentia Bullae Cruciatu applicari? t. 4. tr. 2. r. 158. §. 1. p. 99.

Abenti moribundo Indulgentia pro tempore mortis applicari potestiam laico, si non sedit Confessorius, vel saltem Clericus. t. 6. tr. 2. r. 38. §. 1. p. 158.

Ubi quod non solum in articulo mortis, sed etiam extra illum potest absolvi, & per se abscentibus Indulgentia applicari, ibid. §. 1. ibid.

Pro absente citatio in crimine heresis Procurator comprensus debet admitti, ut defensor innocentie, dummodo res sit dubia, & reus sit tantum de heresi suspectus. t. 1. tr. 1. r. 27. §. 4. p. 319.

Ubi quod si contumaces post annum comparere debent, ibi iniquiores audire, etiam quod bona confiscata. in §. 2.

Abenti in possit fieri donatio. t. 6. tr. 7. r. 110. §. 1. p. 292.

Et quid, si Noster sine nomine abscentis donatum acceptet? ibid. §. 2.

Abenti donatio facta an valeat, quando iuramentum interpositum est de non revocando, seu interveniendo; ibid.

Si abenti quantum non tradit rem donatam, an tenetur duplici restitutioni, videlicet donatorio, & hereditibus donanti; t. 6. tr. 7. r. 111. §. 3. p. 292.

Et quid in dicto casu si donatio facta erat Ecclesie, vel pie causae; ibid. §. 4.

Per simplicem donationem absenti factam, vel promissionem, ritè tamen ab alio legitime acceptam, si me obligat, an possit tuta conscientia cum revocare, si quis pro absenti accepit, in revocatione consentiat; t. 6. tr. 7. r. 111. §. 5. p. 292.

De abscentibus hereticis, & de penis, quibus punire eos debent iniquiores. t. 5. tr. 2. r. 27. §. 1. & seq. p. 319.

Abscentibus propriis Ecclesie vel pie causae donatio facta, an possit a quolibet acceptari; t. 6. tr. 7. r. 120. §. 1. p. 297.

Abscentium hereticorum bonorum inquisitione an sit facienda, vel contra hereticum delinquentem? t. 5. tr. 10. r. 127. §. 1. p. 316.

Absentia.

In absenti, & per scriptum dispensari possunt ad petendum debitum per Cruciatum, & privilegia Regularium. t. 4. tr. 3. r. 133. §. 2. p. 193.

Io absenti an possit hereticus occultus dispensari, & absolvi ab Episcopo, si ipsum adire non possit; t. 5. tr. 3. r. 12. §. 1. & seq. p. 246.

In absenti in caso necessitatis an possit quis dispensari ab Episcopo, vel regularibus, aut a Confessio virtute Cruciatu ad petendum debitum, t. 5. tr. 3. r. 12. §. 2. p. 246.

Absentiam familiarem Confessorium gaudere studiis suorum beneficiorum? t. 9. tr. 7. r. 61. §. 1. p. 298.

Absentia, vide verb. Absque, Absque, Parliamentum, Servitium, Vicarius. tom. 7.

Absolutio Sacramentalis.

Absolutio, Absolvere, Absolutus, Absolutio.

An Confessorius absolvens aliquem sine jurisdictione teneatur monere penitentem de defectu; t. 1. tr. 4. r. 1. & c. p. 159.

Idem est, si sine sufficienti dispositione penitentis cum absolvit, aut non obligavit ad restitutionem faciendam, ad quam debet illum obligare. ibid. & c.

An sit valida absolutio Sacramentalis collata sub conditione de futuro, vel de praeterito; t. 1. tr. 4. r. 2. p. 160.

Et an si quis inpendat absolutionem Sacramentalem dicendo. *Episcopus peccata remittit, condono, remittimus tibi peccata; Sacramento absolutionis tibi impondo* an, inquam, peccet mortaliter. ibid. §. 14. & seq. & c. p. 161.

An Confessorius absolvi penitentem (sub his verbis, *Non absolutionem me in nomine patris, &c.*) Et supponit Confessorius validè absolvi. t. 1. tr. 4. r. 3. §. 1. & c. p. 161.

Et ad absolutionem posse intercedere expedire ut absolutione absolvetur multos, quando urget periculum mortis. ibi, ad medium §. 2. & c.

Et docetur, in forma absolutionis pronomen Te esse de essentia Sacramenti. ibid. §. 3. & in aliis eius not.

An plures possint esse Ministri unus penitentis in eadem confessione; Et in textu huius Resolutionis apponitur ad impossibilitatem aliqui casus pro praxi dicte questionis. tom. 1. tr. 4. r. 4. & c. p. 161.

Sed magis difficultas est, an in dictis casibus essent duo Sacramenta, vel non tantum ibid. §. 3. p. 161.

Et an quando duo valide simul absolviunt, possint singuli dicere, *Non te absolvo*; ibid. §. 4.

An sit valida forma absolutionis Sacramentalis, si dicatur, *A te solus*, non addendum *in nomine patris*; t. 1. tr. 4. r. 5. & c. p. 161.

Et quid est sentendum, si Sacerdos solum dixerit, *Absque*, Et an talis Confessorius sit denunciandus Sancto Officio, ibid. §. 5. & c. p. 163.

An quando dicta verba *peccata tui*, apponitur, causent effectum principalem Sacramenti, tantum pars formae, t. 1. tr. 4. r. 6. & c. p. 163.

Digna Crer. Tom. X.

An Sacerdos in articulo mortis reliquens illa verba *peccata tui*, in forma absolutionis Sacramentalis, peccet mortaliter, Et quid extra articulum mortis. t. 1. tr. 4. r. 7. & 10 alius eius not. & a. pag. 164.

Et an peccet mortaliter, qui in articulo mortis reliquerit illa verba *in nomine patris, &c.* Et *spiritus sancti*, in Sacramentali absolutione; ibid. §. 2. ad medium, & verbi. Quod.

An quis peccet mori aliter, si formam absolutionis variet, dummodo tamen verba significant actum iudicalem; t. 1. tr. 4. r. 8. ibid.

An si quis bona fide confiteatur cum simpliciter Sacerdote de venialibus, & mortalibus, valida esset absolutio; tom. 1. tr. 4. r. 9. & in multis aliis eius not. p. 164.

Et an etiam, si quis cum articulo cognita confiteretur cum simpliciter Sacerdote non approbato, bona tamen fide, si moriatur aut aliam confessionem, salvis sit. ibid. §. 3. p. 165.

Et inferitur contentum, bona fide, peccata reservata manere absolutum, unde si Sacerdos culpabiliter absolvit, tenet absolutio, ibid. §. 4. ibid. §. 3. & c.

An quilibet Sacerdos possit peccata venialia absolvi; tom. 1. tr. 4. r. 10. & in multis aliis eius not. p. 165.

Et an hoc etiam extendatur ad mortalia legitime confessi; ibid. §. 3. in principio, p. 166.

Et an nullus Praeatus Papa inferior possit hanc jurisdictionem à Sacerdotibus auferre; ibidem à lin. didi §. 2. & c.

Et notatur, quod in dicto casu, quod si quis confiteatur sola venialia, si habet aliquod peccatum mortale nondum confessum, quod tamen oblitus est, ab illo remanet absolutus, etiam si confessus sit simpliciter Sacerdos, ibid. §. 4. p. 166.

An nominatim excommunicatus possit validè absolvi à venialibus; t. 1. tr. 4. r. 11. p. 166.

An absolutio Sacramentalis data ab excommunicato vitando sit valida; Et ad hoc etiam intelligitur, si confessio, & absolutio de peccatis venialibus tantum sit; t. 1. tr. 4. r. 12. p. 166.

Et an Sacerdos, v. g. qui in Hispania est nominatim excommunicatus, vel notorius clerici percussor, si in Sicilia venit, ubi hoc igitur, & confertur sibi beneficium Parochiale, confessionem, quae audit, valida sint, & c. ibid. §. 7. ad medium, p. 167.

An Sacerdos suspensus validè absolvat; tom. 1. tr. 4. r. 13. pag. 167.

An Sacramentum Penitentiae ministratum à Sacerdote interdicto sit nullum, & ejus absolutio invalida; Et quousque alia inferuntur circa hoc. t. 1. tr. 4. r. 14. p. 167.

An irregularis validè absolvat; t. 1. tr. 4. r. 15. p. 167.

An penitentis praeiter peccat potens absolvere ab eo irregulari, quem scie illam non posse confiteri sine gravi peccato, & ponat obicem, ut ut absolutio sit invalida; ibid. §. 1.

An si non esset Sacerdos nisi mutus, possit in articulo mortis absolvere motum dicens, aut scriptum; t. 1. tr. 4. r. 16. §. 2. p. 168.

Et supponitur esse de essentia Sacramentalis absolutionis, ut proferatur voce humana. Et agitur Angelos ministrare posse Sacramenta, etiam per corpora assumpta. ibid. §. 3. & in aliis eius not. ibid.

An sit absolvens, qui non confiteatur nisi generalia; t. 1. tr. 4. r. 17. & c. p. 168.

Et pro praxi queritur, an si rusticus, qui grosso modo sine certo numero peccatorum mortaliu indolito Parochia, bona fide, confessus, et teneatur postea de recto errore, confessiones factas retere; ibid. §. 4. & c. p. 169.

Et an sittem in dicto casu teneatur rusticus de novo confiteri, & declarare numerum peccatorum, qui in aliis Confessionibus non fuit confessus, sed in consilio tantum; ibid. ad medium didi §. 4. p. 169.

Et observatur, quod in articulo mortis, si aliquis diceret in specie, commisit multa peccata, v. g. explicando numerum propter temporis angustiam, possit absolvi, & c. ibid. §. 5. & c. p. 166.

Et notatur confessiones bona fide factas post confessionem invalidam non esse necessarias repetendas. ibid. §. 7. & c. ibid.

Et datur Regula, quomodo penitentis debeat se accusare de peccatis omnis in confessionibus invalidis, quando de novo validè confiteatur, ibid. in dicto §. 7. & c.

An pro danda absolutione Sacramentali sufficiat, quod penitentis se accuset de peccato veniali in genere; tom. 1. tr. 4. r. 18. & c. p. 169.

An qui cum dolore universalis se accusat in confessione de venialibus, non debet minime peccata in particulari, remanere absolutus ab omnibus; t. 1. tr. 4. r. 19. p. 169.

An, qui inadverteenter non absolvit penitentem, possit illum absolvere parum distans, t. 1. tr. 4. r. 20. & c. p. 170.

An in dubio, si puer habeat usum rationis, sit absolvens, Et maxime in articulo mortis an sit absolvens, & absolvi debet; t. 1. tr. 4. r. 21. & c. p. 170.

Ex quo etiam deducitur, quod si quis adultus confiteatur aliquod, quod dubitatur, si sit veniale, an sit absolvens saltem sub conditione. ibid. ad lin. to. dicte Ref. & c.

An in dubio, si puer septennis usum rationis habet, possit

▲ 4

Con-

Confessarius illius abſque conditione abſolvere? tom. 1. traſt. 4. ref. 22. &c. pag. 170

An in caſu, quo Confessarius debeat præbere abſolutionem ſacramentalem ſub conditione, ſufficit, quod conditio ſola mente ſit. t. 1. tr. 4. r. 23. &c. p. 171

An ſi Confessarius habeat evidentiam, quod poſtea fecerit tale peccatum, & ſi non eſt confeſſus, debeat illi abſolvere, tom. 1. r. 24. &c. ſ. 2. id.

An excommunicatus, ſi Sacramentum Penitentiae recipiat, va- lide abſolvatur. tom. 1. traſt. 4. ref. 25. & in multis aliis ejus not. pag. 172

An blaspheſmus conſuetudinarius, & admonitus, xpius in alit con- feſſionibus ſi ſtatim abſolvendus. t. 1. tr. 4. r. 26. &c. ſ. 2.

Et an teneatur acceptare aliquem penitentem, ſi poſſet forte blaſphemare, idem queritur de jureto falſo conſuetudine, ib. ſ. 3. & in aliis ejus not. ibid.

Et docetur, non eſſe conſilium bonum, ſi Conſeſſore iurare, vel pro- mittere ſeant penitentia alicui poſſam ſubire, ſi reincide- rint in aliquod peccatum; & idco nec debent Conſeſſarii exi- gere à ſuis penitentibus iuramenta, vel vota deſilendi ab aliquo crimine, ib. ſ. 3. pag. 172

Et quid eſt dicendum de eo, qui concubinam domi habeat cum pro- ximo & morali occasione peccandi, an ſi promiſit emendationem, & non eſt emendatus, ſit illi abſolutio impendienda, tom. 1. tr. 4. ref. 27. ſ. 2. ad medium: ſ. Verſ. Quod tamen, &c. p. 173

An quia teneatur occaſionem peccandi vitare cum ſuo magno detrimento, ita ut Conſeſſarius non poſſit illi abſolvere. ſ. 2. tr. 4. r. 28. &c. ſ. 2.

ſed difficultas, quando nullus apparet proſectus, an ſit impen- dienda abſolutio rucis, quæ ſit ſ. 2. &c. ſ. 2.

An aliquando ſit abſolvendi, qui nolunt dimittere occaſiones pro- ximas peccandi; & ex pro- prai dictæ quaſtione multis caſus in corpore huius Ref. explanantur, ſæpe contingentes in ſaculo, quos Conſeſſarii in promptu habere debent, quia quotidiana, tom. 1. tr. 4. ref. 29. & in multis aliis ejus not. p. 173

An propter reincidentias frequentiſſimas ſit neganda, vel differen- da penitentibus abſolutio ſacramentalis? tom. 1. tr. 4. refol. 30. &c. pag. 174

An prima vice concubinarij ſit abſolvendus, etiam ſi concubinam non eſcit, t. 1. tr. 4. r. 31. &c. ſ. 2.

Et an hoc etiam procedere debeat quoad eam, qui eſt concubinarij non ſint, populus tamen credit tales eſſe ſibi. in fine Ref.

An in aliquibus caſibus concubinarij non teneatur deſerere expo- ſitum, ſed conſilium, ut Conſeſſarius poſſit eſi licet abſolutionem impendere? t. 1. tr. 4. r. 32. & in aliis not. p. 175

An Conſeſſarius poſſit abſolvere concubinam amplius cum con- cubina non peccantem, ſed tamen illi inſinere fine alendi ſi- lios, & ne cum alia ipſa ſe inſinificando ſit dictæ filius dedecori? tom. 1. tr. 4. ref. 33. id.

An Parentes ſit abſolvendi, qui nolunt ad colloquium admittre filium, qui indignum matrimonium contraxit, Et quid ſi non indignum, ſed multum iniquum, tom. 1. tr. 4. ref. 34. p. 176

Quidam Sacerdos noluit abſolutionem impendere euidam in tri- mibus per totam vitam condemnato, quia habebat voluntatem cum principium fugiendi, tunc ſtatim ſolutionem huius eſt eni- me non petierunt. Et an hoc intelligatur tam in Religioſis, quam in ſæcularibus. t. 1. tr. 4. r. 35. id.

Quidam Vir nobilis eſt in mora ſolvens debitum unicuique ducen- tarum ex contrahis, ſæpius conſultus, & non reſpondit, habet ta- men animum reſtituendi: queritur à Conſeſſario, an eſt illi abſo- lutio deneganda, maxime cum creditor multoties ab illo petierit ſolutionem? t. 1. tr. 4. r. 36. p. 176

Quidam Conſeſſarius olim hic caſu accide. Quædam mulier inter conſultationem cum viro ſibi in matrimonio conjugendo dicebat illi verba non quidem carria, ſed aſcedua, amara, unde poſtea impoſitionem, & diſtillationem incurrit, ſine ulla tamen deſignatione, vel periculo alicuius conſenſit, quia erat timoræ conſcientie. Interrogatur iu, an peccator moraliter, & ſi nollet deſilire ab his conſultationibus, an eſſet eſi abſolutio deneganda, t. 1. tr. 4. r. 37. id.

Et in ſuit, dictæ Ref. traditur Regula generalis ad dicen- dum caſus tempore in pollutione præviſa, & quando caſus pollutionis præviſa notabiliter & per ſe inſiuit, vel non inſiuit; & in aliis ejus not. p. 177

An abſolutio bona fide obenta à peccatis tantum, & non à cenſu- ræ ſit valida, ſi poſt tunc eſt innodatus à iſque excommunicatione, etiam reſervata, ita ut non teneatur iterare conſeſſionem, ſed tan- tum petere abſolutionem ab excommunicatione, t. 1. tr. 4. r. 38. & in multis aliis ejus not. p. 177

Et quid, ſi Conſeſſarius ſciat peccata habere annexam excom- municationem, & cum, hoc non obſtante, ex multis abſolvat, licet non habeat potestatem abſolvendi à tali cenſura, ib. ſ. 3. &c.

An non ſolum exiſtent in articulo mortis, ſed etiam in periculo poſſit abſolvi à quocunque Sacerdote ab omnibus caſibus, t. 1. tr. 4. r. 39. & in multis aliis ejus not. p. 177

Et an hæc ſententia etiam intelligatur, dum abſolvendus morali

neceſſitate coactus bellum, v. g. ſeu naufragium aggreditur, & ſecus ſi ex voluntate propria id faciat? ib. prop. ſ. R. &c. p. 177.

An moribundus, quando alius non adeſt Sacerdos, poſſit petere à Sacerdote excommunicato, hæretico, ſchiſmatico, &c. abſo- lutionem, etiam ſi ſciat ſapradictum cum peccato Sacramentum ad- miniſtraturum. tom. 1. tr. 4. ref. 40. & alia ejus not. p. 178

An Sacerdos hæreticus, excommunicatus non toleratur, &c. hæ- bere potestatem abſolvendi in articulo mortis? t. 1. tr. 4. ref. 41. & 42. pag. 178

Et an in tali caſu non ſolum licet penitentia poſſit talibus expe- rere abſolutionem, ſed etiam per ſe loquendo teneri, quia ex præcepto divino ad conſeſſionem obligatur, ibid. ſ. 2. dictæ Ref. 41. &c. pag. 178

An ſimples Sacerdos, præſente Conſeſſario iurisdictionem habente, poſſit abſolvere moribundum? tom. 1. tr. 4. r. 43. & in pluri- mus aliis not. p. 179

Et in textu dictæ Ref. advertitur, quod quando concurrunt inter, ſe ſimples Sacerdos, approbatus, & approbatus in aliena Diœceſi excommunicatus, irregulariter, ſuſpenſus, interdicitus, ſchiſma- ticus, degradatus, &c. vel habent privilegium, quomodo, & qui præſertendus eſt alter ad alterum in articulo mortis ad con- ſeſſandum, & abſolvendum infirmum, ibidem.

An ſi Sacerdos ſimples capiat audire conſeſſionem moribundi, & accedat Conſeſſarius approbatus, teneatur, deſilire ab audien- tia? t. 1. tr. 4. r. 44. p. 179

Et quid, ſi contingat ſimplicem Sacerdotem judicare infirmum eſ- ſe in extremis, dum incipit conſeſſio, & poſtea eſt abſo- lutionem ſe in melius habile, quod extra periculum eſt judice- tur, an adhuc teneatur illam abſolvere? ibidem. prope fin. ſ. 2.

ſ. Verſ. Et nota.

Et quid eſt agendum, ſi in eo articulo contingat, peniten- tem Sacerdoti ſimplici invalide ſortitan conſiteri, qui in ea conſeſſione minus eſt, & conſequenter ſuit invalidè abſolutus, ſi cupiente autem illo deuo conſiteri eidem Conſeſſario, & ſimplici Sacerdoti, ſuperveniat legitimus Conſeſſor? ib. ſ. 2.

Et quid, ſi arger validè conſeſſum eſt, & velit poſtea aliqua peccata obliſa conſiteri: an hæc poſſint, ſuperſuadente legiti- mo Conſeſſario, abſolvi; ibid. ad medium dicti ſ. 2. Verſ. Secut. &c.

Et an, qui abſolutus eſt in prædicto periculo, vel articulo mortis à cauſa reſervata teneatur poſtea recurrere ad Superiorem, ſi forte periculum evadat? ib. ſ. 3. &c.

Et quid, ſi cauſa habeat annexam cenſuram reſervatam? ib. ad lin. e. dicti ſ. 2. Verſ. Solut. &c.

Et an, qui in Bulla Cruciatæ abſolvitur in articulo mortis à cauſa in Bulla Cruciatæ reſervata, non teneatur ad compen- ſandum, nec poſſit illi id ſonus imponi? ib. poſt medium dicti ſ. 3. in Verſ. Quæſtum, &c.

Quando poſt eſt abſolvendus in articulo mortis? Equid eſt facien- dum, quando quædā dubitatur, pœtium habere ulam rationis, & non habere? t. 1. tr. 4. r. 45. p. 180

An quando multis imminet periculum viſæ, ut ſit in naufragio, peſte, bello, &c. tunc ſinguli breviter poſſunt dicere aliqua peccata, & ſic abſolvi? Immo in dicto caſu, an Conſeſſarius ex chatitate, ut aliis ſubvenire poſſit, & ſimiliter ipſe penitens na, qui viderit aliorum periculum, teneatur non perſicere conſeſſio- nem? to. 1. tr. 4. refol. 46. ſ. 1. a. & 3. & in aliis eorum notatio- num, ibidem.

Et an in dicto caſu poſſit ſimul, quando imminet pericu- lum aliud non permittitur, offendere dolorem, & aliqua peccata conſiteri, & ſic ſimul omnes abſolvi unica abſolutione? ibid. ſ. 4. &c.

Et an in talibus caſibus ſapradicti teneatur publicè, vel per in- terpretem conſiteri, cum remedium habeant contritionis? t. 1. tr. 4. r. 47. ſ. 2. &c. p. 180

Et quid, quando probabiliter dubitant ſe veram contritionem ha- bere, ibid. dicto ſ. 3.

Et an ſufficiat in dicto caſu, ut omnia ſimul ſigno aliquo, v. ut genuflexione ſignificent ſe peccata, & eſi poſſint à Conſeſſario ſimul abſolvi? ib. prope fin. Ref. &c.

An tempore peſtis poſſit quis audire aliqua peccata, & conſeſſione non finita, moribundum abſolvere? Et quid, ſi arger vel inter- prete conſiteri? t. 1. tr. 4. r. 48. p. 181

An licet abſolvere moribundum, qui vult præbere elemoſynam pro ſepultura in loco magis hoſtorico? t. 1. tr. 4. r. 49. ib.

An ſit abſolvendus moribundus, qui vult mutare teſtamentum, quod in vita fecit cum iuramento? t. 1. tr. 4. r. 50. p. 181

An infirmus debeat ſtatim ante mortem reſtituere pecuniam, & ſimam abſeant, aliam non poſſit abſolvi? tom. 1. tr. 4. ref. 51. p. 182

An lethaliter vulneratus, vel aliæ moribundus teneatur remittere inimicis ad ſuam injuriarum, vulgo dicitur, *Facis i remittere* nec aliter poſſit abſolvi? t. 1. tr. 4. r. 52. ib.

Et quid, ſi laicus ſuit priuſus, & inſultus aggreſſus, vel inventus eſt cum uſore? ibid.

Quam in platea recepit valus terale, si Confessarius illum audit, non potest moderi, si medetur, non potest confiteri, qui erga illi facendum, ut Confessarius possit illum absolvere? *to. 1. tr. 4. ref. 5. p. 18.*

Et observatur, quod si evenit infirmum dedisse signa contritionis, & doloris, nullatenus est tollatur, non ob id poterit Confessarius illum absolvere sub conditione, dicendo *se absolvit*. Si forte signa preficti? *ib. 5. p. 18.*

De absolutione Sacramentali largienda moribundo, *1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

Prologus, p. 18.

An si danda absolutione ei, qui autibus tantum querit a Confessario absolutionem, *1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

An moribundo, qui non audit, neque loqui potest; sed tantum pectus suum pulsar, suspirans in oculum oculis extollit, vel respicit aliquam imaginem, huc videntem Sacerdote, vel alius testificatibus, sit absolvendus? *1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

Et an sit absolvendus Sacerdos, qui inchoata Missa & si corpore prius sine voce amissa: eadem ad interitum rueret? *ibid. 5. p. 18.*

Et quid est dicendum de illo, qui significans se cupere confiteri, & ideo ad genus Sacerdotis accedens subito apoplexia tangitur, antequam aliquid verbum proferat, an palis sit absolvendus? *ibid. de medium dicti 5. p. 18.*

An sit absolvendus moribundus, si exhibere superscripta signa, sed dubitatur, an sint orta ex contritione, vel ea angustia mortis? *to. 1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

An Confessarius possit absolvere moribundum, qui in ejus absentia confessionem petit, vel signa penitentiae facit, aliquo hoc celebrante? *1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

Quot testes in supradicto casu debent testificari Confessario de signis contritionis moribundi, vel quod confessionem petierit? *1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

Et non oportet in dicto casu testem esse Christianum, aut infidelem, vel Hetericum. *ibidem medium, 5. p. 18.*

An quem antea in periculo mortis Confessarius audierat, & non absolverat, si postea superveniens invenit illum adhuc vivum, sed amissis sensum, possit illum absolvere? *tom. 1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

An ad absolvendum moribundum sit sufficiens poenitentia mediata, quae testibus mediata proveniat? *to. 1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

Et an in supradicto casu, si clausa omni attestazione testium, possit Sacerdos illum moribundum sensibus destitutum absolvere sub conditione? Immo, an ad id teneatur? *ib. 5. p. 18.*

Quis non coram infirmo, sed statim in ejus absentia manifestavit Confessario illius poenitentia confessionem, vel signa contritionis ostendisse, queritur, an si Sacerdos illum vivum adhuc inveniat, possit sacramentaliter absolvere? *tom. 1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

Et an adversus hoc non faciat decretum Clement. VIII. editum die 20. Junii 1601. in quo damatur tanquam falsa, temeraria, & scandalosa illa propositio, scilicet licere per literas, seu intercessionem confessionem absenti peccata sacramentaliter coconfiteri, & eodem abeate absolutionem obtinere. *ib. 5. p. 18.*

Et notatur Clem. VIII. in supradicto decreto declarare supradictam absolutionem non solum illicitam, sed etiam invalidam, & nullam esse. *ib. 5. p. 18.*

An Confessarius possit absolvere sub conditione moribundum sensibus destitutum, qui neque petit confessionem, nec illum signum dedit contritionis? *tom. 1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

An Confessarius non solum possit, sed teneatur adhibere absolutionem in casibus supradictis, quia ex duobus opinionibus semper est eligenda illa, quae favet penitentiis, & quia in supradictis casibus Confessarius administrando Sacramentum cum opinione probabilis, nullam illi injuriam infert? *tom. 1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

An quando Confessarius ex opinione probabilis absolvit moribundum, possit ut absolutionem præbere sine conditione? *to. 1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

* Vide *verbo. Poenitentia Sacramentum*.

Appendix ad ceteras alias difficultates minores, & dispersas per alios Tom. Tract. et Ref. quae simul pertinent ad hoc verbum Absolutio Sacramentalis &c.

An Pontifex possit suffragari simplicibus sacerdotibus facultatem absolvendi a peccatis venialibus, & idem est dicendum de peccatis mortalibus alias rite absolvi? Et an simplices sacerdotibus habeant potestatem absolvendi a venialibus, & mortalibus alias rite absolvi, nisi sint ab Episcopo approbati? Et queritur, a quo jure id habeant absolvendi a supradictis peccatis, an a jure diviso, vel per concessionem Ecclesiae? *to. 1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

An Episcopus possit præcipere Parocho, ne absolvat ab aliquo pec-

cato, & irritare aliter factum? Et an sit ministranda absolutio Sacramenti Penitentiae infirmo, qui ante amens non dedit signa contritionis? Et an, si Confessarius proferat verba formae absolutionis Sacramentalis super levitum materiam sine intentione absolvendi, etiam si possit intentionem adhibere, nihil efficiat? *to. 1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

An si quis in forma absolutionis Sacramenti Penitentiae relinqueret particulam Ego, incurrat culpam mortalem? Et an in Sacramento Penitentiae in forma ejus absolutionis Sacramentalis ea primenda sit persona suppositiva hoc Sacramentum? Et quid præstare debeat, qui suscipit absolutionem Sacramenti Penitentiae a Confessario de quo supradictum? Et an Confessarius audiens confessionem in peccato mortali, si ante absolutionem sacramentalem poenitentem, non peccet mortaliter? *1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

An Confessarius non proprius, ut regulares, & non proprii Pastores, & Parochi, peccet mortaliter, vel tantum venialiter, si penitentem habentem pro se opinionem propebentem, nollet illum absolvere? Et an hoc etiam procedat si Confessarius falsum esse opinionem penitentis existimet, si tamen probabilis reputatur inter Doctores probum et auctoritatem? Et an qui petit confessionem non sit absolvi sine conditione in articulo mortis? Et an sit opinio probabilis afferere in articulo mortis præsentem Parochum quocumque Sacerdotem absolvere moribundum, si 10. tr. 4. r. 5. p. 18.

An per absolutionem sacramentalem præstam ab eo, qui Sacerdos non est, inducat irregularitatem? *1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

An Clerico habenti tonsuram sit largienda a Confessario absolutio a suspensione, quatenus indiget? *1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

An si quis efficit mortuarius, & Sacerdos recusat eum absolvere, si non deitur quantitas poenitentiae, nec alia via possit conferri absolutio in extrema necessitate, licet sit et poenitentiam præbere? *1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

An absolutio data homini in domo inchoata sit valida? Et an Sacerdos, vel laicus, si sint in periculo mortis, nec audit, qui eos sacramentaliter possit absolvere, possit communicare sine confessione? *1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

An confessorius propter consuetudinem peccandi possit differre absolutionem? Et an Confessarius qui habet ad interrogandum penitentem de consuetudine peccandi? Et inferius, quod, si penitentem prohibetur credit Confessarius non impensuram illi absolutionem, si factus consuetudinem peccandi, possit equivocare utendo non gare consuetudinem idem est de consuetudine proxima inevitabili tamen in magno incommodo, & scandalo. *to. 1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

An sit deneganda absolutio penitenti, qui mutuo dedit concubinum centum annos, quorum recuperationem amittit, si e domo eam epiciat? *1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

An sit absolvendus moribundus, qui non vult recipere Extremam Unionem, & vel Confirmationem? *1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

An mulier superflua orata & potissimum nudans pectora, & si ornatum non flet deponere, possit nihilominus absolvi in confessione? *tom. 1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

Petrus deambulans pro civitate invenit crumenam cum magno pecuniarum quantum, facta ante debita diligentia, non reperit Dominum: ideo per multos annos illi retinuit; nunc Confessarius denegat ei absolutionem, si pauperibus dicit pecuniam non restituit, quid faciat? Et etiam si sit factus a diversis Confessoribus ad delectata illa quæstio. An ulla possit imponi rebus ad proprias usus necessarias; nimirum caribus picebus, aliis frumentis, oleo, &c. & si poenitentis non restituit fraudationem talis gabellæ, an sit illi deneganda absolutio? *tom. 1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

An Pater sit absolvendus, qui vult relinquere filium heredem tantum in legitima, &c. Et an si moribundus non vult relinquere heredem fratrem, sed extraneum? *tom. 1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

An Sacerdos, qui non potest absolvere nisi satisfacta parte, si absolvat, non satisfacta parte, absolutio sit illicita, sed non in valida? Et an rem non sit cogenda a Confessario, ut veritatem aperiat in casibus capitalibus, honoris, sumæ, tricenarium, & confessionem omni bonorum, & similibus, dum ad illi spes evadendi, & Confessarius in his, & similibus casibus teneatur absolvere, qui est in propolis negandi veritatem, negando restitutionsm, qui, ut æquivocet? *tom. 1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

Quidam filiusfamilias, qui parum potest perdere, lucratum est magnum pecuniarum summam: cum potest ad Sacramentum Penitentiae accederet, noluit illum Confessarius absolvere, nam asserbat non posse plus lucrari, quam posse perdere. Queritur: an eum possit, an recte Confessarius procedat, negando absolutionem, qui poenitentis noluit dicit pecuniam restitueret? *to. 1. tr. 4. r. 5. p. 18.*

An qui vi, metu, & fraude, vel dolo, aut alio quocumque casu inter infideles idem negans, corde tamen illi æquum, possit

posset inter Chridianos rediens absolvi à quocunque Confessario ab ordinario approbato? Et de blasphemantibus hereticis inter Chridianos? Et de illis oribus Imaginum Sacrorum; & de commendatis carnes tentore prohibito? t. 3. tr. 8. ref. 35. & in aliis ejus notationum p. 128.

An propter sollicitudinem in confessione non possit Confessarius aliquem absolvere, si denunciations non sint factae ante confessionem; vel sufficit, ut penitus non promittat denunciare, t. 3. tr. 8. s. 22. p. 164.

An possit Confessarius absolvere eum, qui unum paginam Libri heretici legit, Et quid, si legatur duae, vel tres lineae, in quibus legens certò novit contineri haerem; tom. 3. tr. 10. ref. 146. pag. 313.

Nota, quod pro absolutione virtute Cruciatu legendi, & recitandi Libro haereticos invenies diversas questiones circa hoc in tom. 4. tit. 3. de Bulla Cruciatu, signatur à ref. 41. ad 48. incipit. Et in multis aliis resolutionibus pro aliis diversis, & multis casibus, & absolutione eorum vigore Bullae Cruciatu, quae facillime habent, si requiratur, invenies, & in hoc indice in verbo *Bulla Cruciatu*.

Adverte etiam, quod in tom. 4. tit. 4. de Jubilaeo sunt aliquae difficultates, sed omnes mixtae pro peccatis absolventi tempore difficultates, quae ibi sine salido repries, & in hoc indice in verbo *Jubilaeum*. Similiter in tom. 7. tractatu 1. de Regularibus sunt multae resolutiones, & in illis diversae questiones pertinentes ad Regulares circa hanc sacramentalem absolutionem, dispensationem, & votorum commutationem; idem si talis casus occurrat, require illum ibidem in resolutionibus hic assignandis, & non in aliis praecitati tractatus, viderit in ref. 30. 87. 128. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. & in aliis pro absolutione à peccatis ipsorumum Religiosorum. Sed pro absolutione à reservatis penitentium secularium, & absolutione à diversis censuris ab illis incurris pro votorum commutatione, & dispensatione illorum, & dispensatione petendi debitorum, require ibi à ref. 263. ad 286. & in ref. 30. & 201. Et omnia supradicta in hoc §. invenies in hoc indice in verbo *Regulares*.

An Confessarius habeat facultatem dispensandi: super certum materiam, dispensatio fit valida, si in confessione sacramentali tenet illam fecerit; putando tamen ipse, quod penitentium non esse necessarium verba expressa illam facere, vel non sit necessarium iterum ea praefate dispensare, & praefere verba dispensationis, dicendo, *Dispensa tecum*, &c. Et an haec dispensatio possit fieri à sacerdote, etiam si dispensans sit absens, t. 3. tr. 8. r. 156. p. 194.

Absolutio an deneganda fit penitenti, qui non vult acceptare penitentiam à Confessario ibi junctam, t. 3. tr. 8. r. 4. p. 223.

Absolutio Sacramentalis, & alia Sacramenta an possint licite recipi à Ministro solo, sed parvo ministrare? tom. 1. tr. 1. ref. 10. pag. 12.

Absolutio à Confessario an sit deurganda habenti consuetudinem jurandi ea inadvertentia, t. 3. tr. 4. r. 61. 6. p. 63.

Absolutio an sit deneganda volenti restituere per partes, si habeat potestatem restituendi totum; t. 3. tr. 7. r. 21. p. 224.

Absolutio an sit valida, si penitens bona fide sua peccata speriosa, sed Confessarius quandoque dormiat, dum ille confitetur, an verò talis confessio tanquam culpa fit iteranda? t. 3. tr. 33. p. 79.

Absolutiones datae cum errori communi, praefertim si accedat titulus coloratus jurisdictionis, validae sunt, ibid. r. 20. p. 68.

Absolutio à penitente obtenta à Confessario cum falsis licentia Ordinarii, an sit nulla; ibid. ref. 21. p. 69.

Absolutio obtenta à penitente, qui licet Confessarius esse privatum jurisdictionis, quod ipse Confessarius ignoret, an sit valida, ibid.

Absolutio data à Confessario, qui non recordatur solum penitentiam, an sit valida; ibid. ref. 38. p. 82.

Absolutio an sit data illi, qui sine causa praebet Confessario sua peccata scripta, & de illis, ille praesente se accusare; ibid. r. 77. pag. 98.

An nuci, & surdi à nativitate tenentur confiteri, & sint absolventi; tom. 2. tr. 2. ref. 91. §. 1. aote medium, à verbis quod quidem p. 150.

Absolutio, & penitentia non est deneganda mulieri, si nolit revelare, nisi m esse sparium, t. 3. tr. 6. r. 23. §. 4. in fine. p. 229.

Aliquando Confessarius absolvere potest sub conditione de presentia, dicens, *Ego te absolvo, si habes aliam sententiam*. Idem est, si iudicare non possit, an penitens praebet sufficientem materiam absolutioni Sacramentali. Et an in his casibus sufficiat habere humilissimi intentionem, & conditionem in mente retentam; t. 3. tr. 3. ref. 16. §. 1. post medium. p. 66.

Docetur non esse puniendum Confessarium absolventem aliquem contra opinionem probabilis, t. 3. tr. 20. r. 2. §. 4. in fine. p. 307.

An Confessarius propter consuetudinem peccandi possit differre absolutionem, t. 3. tr. 7. r. 125. §. 1. in fine. p. 296.

Et an Confessarius habeat ius ad interrogandum de consuetudine peccandi, quia nulli praecipue humi non audire potest, quod praecipue obligetur peccata legitime confiteri repugnare, quando non

intervenit reservatio; immò licet interveniat reservatio, non potest penitens obligari ad iterum confitendi peccata, ibid. §. 2. ibid.

Idem inferitur, quod si penitens prohibetur credit Confessarium non impuneri illi absolutionem, si faceret consuetudinem peccandi, posse equivocatione utendo, negare consuetudinem, Et au hoc etiam procedat, si credat absolutionem se naturum, ibid. §. 4. &c.

Idem est de occasione inevitabili tamen sine magno incommodo, & scandalo; nam in tali casu potest etiam penitens equivocatione uti, licet à Confessario de tali occasione interrogetur ibi in dicto §. ante medium, à verbis Idem, &c.

Et notatur non esse denegandam absolutionem habenti consuetudinem jurandi, nec ignorantiam doctrinam Chridianam, & sapientiam non didicisse, dummodo penitens de praeterito, & proponit de futuro, ibid. in fine dicti §. 4. &c.

Et tandem inferitur, peccatore consuetudinis in quocunque peccato, dummodo habeat dolorem de peccatis, & firmum propositum cavendi de cetero, esse absolventem toties, quoties ibi. §. 5. &c.

DE ALIQUIBUS RESERVATIS, & specialiter de eorum Absolutione.

An non solum in articulo mortis, sed etiam in periculo possit quis eligere Confessarium non approbatum pro omnibus censuris, & peccatis reservatis; Et an quilibet Sacerdos possit absolvere ab omnibus censuris, & peccatis reservatis in praedicto articulo, & periculo mortis; t. 3. tr. 8. r. 2. & in multis aliis earum notationum p. 191.

Et an sub nomine Sacerdotum in hoc casu comprehendantur non approbati excommunicatione, suspensio, irregulares, degradati, cessante periculo perverfionis, &c. Et quid de simplici Sacerdote, praesente Parochia; ibid. §. 1. dicti r. 2.

Et in §. ult. hujus r. 2. docetur, quomodo bene sententia in praesenti merito intelligitur, ibid.

Et quid, si propria fonte quis periculum mortis adeat, v. g. in bello, mari, longa navigatione, &c. ibid. §. 2. &c.

An absolutio à reservatis, quae potest, ut dictum est supra, impendi à quolibet Sacerdote in periculo mortis, possit dari à prima die infirmitatis, quae ponit infirmum in tali periculo, t. 3. tr. 8. r. 3. p. 195.

Quando censetur non adesse copiam Confessorio habenti potestatem in censuras, & peccata reservata, ut possit constitutus in articulo mortis absolvi à quocunque Sacerdote; t. 3. tr. 8. r. 4. & in aliis ejus notis ibid.

An simplex Sacerdos possit absolvere à censuris, & casibus reservatis omnes pariterientes, tanquam constitutus in periculo mortis; t. 3. tr. 8. r. 5. & 6. p. 192.

Advertitur quod absolutionem idem esse periculum, & articulum, t. 3. tr. 8. r. 6. §. 1. & c. p. ibid. & seq.

Et notatur, quomodo Sacerdotem potentem alios absolvere saltem à venialibus, habere facultatem in articulo mortis absolventi quocunque penitentes à quibuscunque peccatis, & censuris quantumvis aliis reservatis Sed, Apollonius, cum curia alteri Superiori, etiam si praesens sit proprius Sacerdos, qui aliis habeat facultatem absolventi ab omnibus, ibid. §. 3. p. 197.

Et docetur, quod quando Sacerdos est impeditus haereti, apostasia, schismate, & similibus impedimentis notis penitenti, tunc non potest in articulo mortis absolvi ab illo, si adit alius censura carens sub praedictis, & similibus vitiis, ibi. prope finem dicti §. à verbis Limitatur, p. ibid.

Et an possit Sacerdos absolvere à reservatis in articulo mortis, quando penitens solum habet reservata, adest tamen Parochus, vel alius Sacerdos expeditus ab Episcopo pro audiendis Confessionibus; ibid. §. 4. &c.

Et quid, si cum reservatis habeat praesentem aliquam peccata non reservata, & adit Parochus, vel alius approbatus, an tunc sine praesentis simplici Sacerdoti, ibidem sub finem ref. à verbis Quod si.

An remanentes possint absolvi à quocunque Sacerdote ab omnibus reservatis tanquam constituti in periculo mortis, t. 3. tr. 8. r. 5. p. 192. & 194.

Et quid de obfistis, & obfistibus; ibi. §. 2. r. 2. p. 194.

Et quid est facendum, quando Confessor absolvit penitentem de aliquo casu reservato non habens jurisdictionem; ibi. §. 6. p. 194.

An homines, qui impune peccati occidi, possint absolvi, ut moribundus; Et quid, si habeat saltem conductum, t. 3. tr. 8. r. 2. p. 194.

An damnati ad mortem sine in articulo mortis, ita ut possint absolvi modo, quo supra dictum est de aliis moribundis; t. 3. tr. 8. r. 3. p. 195.

Et an si damnati habeant peccata reservata, non teneantur mittere Confessarium, nec Confessarius teneatur adire Superiorem pro facultate, etiam illi possit, & etiam si simul sint in eodem domo Praeterea, & pubes; ibidem, à fin. 6. r. & in aliis ejus notis.

An existens in civitate, & si laicus, ubi graffatur pellis, possit à quocunque Confessario non approbato absolvi, anquam conatus in articulo mortis? t. r. t. r. s. 19. p. 195.

Et advertitur, quid debeat in casu, de quo loquitur, Episcopi omnes suos casus, omnesque suas auctoritates omnibus Confessoribus à se approbatis, & praefertim omnibus animarum curam habentibus concedere, & etiam pro se, & omnibus illis Confessoribus abdicare à Sede Apostolica facultatem absolventi à casibus, & censuris Papalibus pro praefecto casu, & similibus. ibid. §. 4. p. 195.

An absolutus in articulo mortis casibus reservatis, teneatur, si coevaluerit comparere coram Superiore, sicut teneatur, si fuerit absolutus à censuris? t. r. t. r. s. 19. p. 195.

Et subdit absolutus ex facultate concessa cum onere comparendi, si ante absolutionem ignoravit dictum onus, an teneatur comparere? ibidem. §. 2.

An quando quis constituitur, & absque magna nota, & infamia non possit adire Superiorem, relinquendo confessionem, pro absolutione aliquas causas reservari, possit adhuc Confessarius de illo peccato absolvere? t. r. t. r. s. 19. p. 195. & seq.

Et quid in dicto casu, si qua ob peccatum reservatum incidit in excommunicationem similiter reservatam? ibi §. 3. & in aliis ejus not. p. 196.

In Sacra Penitentiaris conceditur aliquando facultas absolventi pro deo sive, quaeritur, quomodo sit intelligenda illa particula? t. r. t. r. s. 19. p. 196.

Et notatur, quid quando in Sacra Penitentiaris quis peteret facultatem proinde indigente licentia, ut possit absolvi pro a vice, non censetur exclusus ipse petens? t. r. t. r. s. 19. p. 197.

Et quid, si aliquis peteret facultatem pro a vice pro casibus reservatis, an includitur in hoc petitione ipsemet petens? ibid. ad fin. §. 3. & verbi. Sed quid, &c.

An qui legitime impeditur non possit ire Romam pro absolutione, teneatur illam per litteras obtinere à Sacra Penitentiaris? t. r. t. r. s. 16. & in multis aliis ejus not. p. 197.

Difficultas verò est, an facultas à jure episcopali permessa in tali causa se extendat ad omnes causas, & censuras Sedi Apostolicae reservatas? ibi §. 6. & in multis aliis ejus notat. p. 198.

Et quid in casu haerese? ibi §. 6. & in multis aliis ejus notat. p. 198.

Et notatur, quod Episcopus potest subditos impedire absolvere ab Excommunicatione Papali, five occulta, five publica, non audita confessione Sacramentali, & sic subditus à censura absolutus, poterit deinde à quocunque Confessario absolvi à culpa, & in praedictis casibus five Episcopus, five subditus sint iura dicentes, five extra. ibid. §. 9. & in multis aliis ejus not.

An impeditur ius Romani pro absolutione casus Papalis, si sit etiam impeditus adire Episcopum, possit à Parochio, vel à quolibet Confessario absolvi? t. r. t. r. s. 17. p. 198.

An impeditur adire Episcopum pro suis casibus reservatis possit absolvi à quocunque Confessario expulso cum obligatione comparendi coram Episcopo? t. r. t. r. s. 18. & in aliis ejus not. p. 199.

Et in §. ultimobus respiciuntur, quid facere debeat absolutus ab interiori etiam extra articulum mortis à culpa Episcopo reservata ab accessum ad eundem Episcopum difficilem. ibid. &c.

An Penitentiaris Ecclesiae Cathedralis possit ab omnibus casibus reservatis ab Archiepiscopo Cathedralis possit ab omnibus casibus reservatis ab Archiepiscopo absque ejus licentia, & independenti ab illo absolvi? Et pro elucidanda doctrina dicimus quatuor alia quae notabilia exponantur, & tandem probatur illius Praedecessoris, non obtinere successorem. t. r. t. r. s. 180. per totam, & p. 200.

Mais firmatur id, quod dictum est in superiori resolutione, nempe Penitentiarium Ecclesiae Cathedralis non posse absolvere à casibus Episcopali reservatis, quod sequitur, quod non fit credendum Doctores relictibus de conductioe. tom. s. t. r. s. 180. per totam, & p. 200.

An privilegia Pontificibus concessa, ut absolvamur à casibus reservatis Episcopali, intelligantur independentes ab Episcopo ipsorum? Et advertitur potestatem Episcopos reservandi peccata concessam illis esse à summo Pontifice, & non à jure divino. t. r. t. r. s. 181. & seq. p. 201.

Et docetur, quod si Pontifex non potest poenitus ab Episcopali ordine potestatem reservandi casus tollere, potest tamen illam restringere, aut limitare, tanquam supremum jurisdictionis Collator; & ideo, si Pontifex Episcoporum potestatem vellet restringere, & Episcopus vellet potestatem Parochorum limitare plusquam per se restringere, & limitare agit. ibi §. 4. per totum. p. 202.

Et supponitur, Pontificem posse si reservare aliqua peccata pro tota Ecclesia; Episcopum pro fine Episcopatus; & Parochum pro sua Parochia; sed haec ultimum reservatio fieri semper iustitia erit. ibidem. §. 4. p. 202.

An Confessarius absolvens à casibus Episcopali reservatis sine praetextu alicuius privilegii incidit in excommunicationem, & aliis penam praeteri Clem. VIII. c. 1. t. r. t. r. s. 22. p. 203.

Et an Religiosus, qui absque facultate absolverit ab aliquo casu in Religione recepto, non incidat in poenam dicti decreti iuxta

aliud decretum Clem. VIII. ibi §. 3. &c.

Et an, qui absolvit à reservatis sub ipse ratihibitionis, vel ex inconsideratione, aut ignorantia, non tamen crassa, aut affectata, incidat in dictam excommunicationem? §. 4. &c.

Et an Sacerdos, qui in dictam excommunicationem incidit, absolvens abique facultate casus reservatis, possit absolvi ab Episcopo virtute Concilii Trid. sess. 24. de reformat. ibi §. 5. &c.

Idem, an Episcopus possit absolvere à casibus reservatis ex nova lege post dictum Concilium Trid. & quid circa hoc declaravit Sacra Cardinalium Congregatio? ibi, à lin. 6. dicti §. 3. & seq. &c.

An absolutio casuum reservatorum ex praesumptione ratihibitionis sit valida? Ex quo in corpore huius ref. quinque obediencies deducatur circa hoc, & in ultima sequitur, Confessarium graviter peccare, qui ita Confessionem audire incipit. Et similiter peccare graviter, qui tale sciens confiteri, quamvis si facilius ex ignorantia possit excusari. tom. s. t. r. s. 181. per totam, &c.

Quid facere debeat Confessarius, qui malè absolvit poenitentem de aliquo casu reservato non habens jurisdictionem? t. r. t. r. s. 182. pag. 204.

An censetur superiori libetetur à reservatione quoad peccata oblata? t. r. t. r. s. 185. p. 204.

Ex quo inferitur, si superior absolvat ab una censura solum, & habeat potestatem delegatam, non tamen poenitentem absolutum ab aliis, qui forte incurrat, nec oblatam esse reservationem pro illis. ibidem. §. 5. p. 205.

Sed quid est sciendum, quando absolvit generaliter ab omni excommunicatione in quantum potest? quando absolvit generaliter à peccatis, an tunc verba dirigantur ad omnes censuras, & peccata reservata, & per consequens ad omnia oblata? ibid. ad medium dicti §.

An quis possit licite absolvere poenitentem, qui peccata reservata habet cum mure, ut ea sola possit Superiori constituta? tom. s. t. r. s. 187. p. 205.

Et quid, si excommunicatione aeterna sit peccatis reservatis? ibidem casum in fine. &c.

An poenitent, qui à Superiore fuit absolutus à peccatis reservatis, teneatur postea illa cum aliis Sacerdoti inferiori confiteri? t. r. t. r. s. 188. p. 205.

An qui censetur esse omnia peccata reservata legitime Superiori, invalide tamen ex defectu doloris, vel ex integritate, teneatur postea cum legitimo superiore confiteri, vel sufficit cum quocunque Confessario approbato? Et an hoc procedat in dictis peccatis Confessio tempore Jubili; t. r. t. r. s. 189. §. 1. per totum, p. 205.

Et an, quando quis constituitur bona fide in aliquo die septimum Jubili casus reservatos, & postea non adimpleat illa opera praecipiente Jubilo, peccata illa maneat reservata. ibi §. 2. &c.

Et quid est dicendum de peccatis obliis in illa Confessione, an possit postea confiteri non habenti potestatem in reservata, etiam si Jubili non fuerit? ibi, in dicto §. &c.

An Confessio reservatorum invalida sit, si illa est Confessario habenti tantum facultatem delegatam, tollit etiam reservationem? t. r. t. r. s. 190. à lin. 5. §. 1. p. 206.

Et an hoc omnino certum sit, quando peccatum est reservatum ob aeternam censuram, ibi, in fine.

An Sacerdos, qui habet casus reservatos, à quibus praefatus Confessarius illum non potest absolvere, possit contritus sine praetextu Confessione Sacram. confiteri? t. r. t. r. s. 191. p. 206.

Et si talis Sacerdos habeat cum aliquo peccato reservato aliquos peccata non reservata, vel saltem illa peccata venialia, teneatur confiteri omnia praedicta peccata venialia, & tunc absolvi, ut possit saltem ab illis indirectè absolvi. ibi §. 3. &c.

Et quid est dicendum, si Sacerdos, qui habet peccatum reservatum, habeat etiam facultatem, ut possit illud confiteri cum interiori, sed cum onere postea comparendi coram superiore, an possit omittere Confessionem? ibid. §. ult. &c.

Quidam habet casum reservatum cum excommunicatione, & urgente necessitate debet illi, quaeritur, an in tali causa teneatur confiteri Sacerdoti inferiori, idem est de laico, urgente necessitate ad communicandum. t. r. t. r. s. 192. p. 206.

An si quis habeat peccata reservata, & ratione scandalum teneatur confiteri, si non adit Sacerdos in talia peccata facit altum absolventi habens, possit qui confiteri illa peccata, & reservata relinquere, t. r. t. r. s. 193. p. 208.

Ex quo etiam deducitur, quid facere debeat illo, qui teneatur confiteri tempore Paschalis, vel facere Sacram. aut sumere Eucharistiam ratione scandalum, & tamen est innodatus aliqua excommunicatione propter haereticum? §. 3. & in multis aliis ejus not.

An qui scilicet habet unicum peccatum mortale, & illud non potest declarare Confessario sine aliquo ex notabilibus incommotis, teneatur illud tacendo, confiteri sola venialia, quando obligat preceptum confessionis, etiam extra mortis articulum? tom. s. t. r. s. 194. §. 2. ad medium, p. 208.

- An una nox fit longum tempus, ut possit quis confiteri reservata cum Sacerdote non habente potestatem de illis absolventi? *to. 1. tr. 5. ref. 37. §. 2. pag. 209.*
- Et supponitur potius quis confiteri dimissita confessione, vel etiam explicata casu reservato cum eoere possit comparandi, quando longa temporis mora est intercedenda. *ib. §. 3. &c.*
- An qui ignorat reservationem aliquis casus, incurrit in illam, Et quod ex praei omnium Religione, in quibus ignorantia reservationis non tribuit facultatem absolviendi penitentem, qui reservationem ignoravit; *tom. 1. tr. 5. ref. 38. per totam, & in ref. 39. pag. 209.*
- Et in §. 3. Nota etiam, dicitur ref. 39. alii septem casus cursum adducunt, sed jam omnes in corpore, vel in Appendice hujus tr. 5. sunt apposti. *ib. &c.*
- An penitens bona fide confitens casum reservatum, nesciens esse talem, absolvetur valide? *to. 1. tr. 5. ref. 40. p. 212.*
- Et quid, si dubitet, an sit reservatum, & post absolutionem novit alie talem, vel si propter dubium Sacerdos inferior absolvit ab haereticis, vel ab alio peccato reservato, & postea penitens, in melius examinata, deponat dubium, & recordetur errorem peccati commissi, quod erat reservatum, in censetur legitime absoluitus, vel an debeat recurrere ad Superiorem pro absolutione? *ib. §. 3. & in aliis ejus not.*
- Et proponitur similis casus de illo, qui dubius de voto Castitatis amplexu dispensationem ab Episcopo, qui ratione dubii dispensavit, ex quod voto Castitatis dubium non est reservatum, ibidem post medium dicti §. 3. a vers. Ad quod, & in aliis ejus not.
- An quando quis confessus est peccatum dubium, si postea certo compertit esse reservatum, teneatur illud confiteri cum Confessario habente potestatem circa reservata? Et supponitur in reservatione non includi peccata dubia. Ideo potest Confessarius illa absolvere. *to. 1. tr. 5. ref. 41. & 42. p. 212.*
- Et an saltem teneatur confiteri supradicta tale peccatum tantquam certum aliquod quicquid ordinarius Confessarius, ib. prop. finem dicitur ref. 41. p. 212.
- Et an possit reservare peccatum in §. 3. in dicto, an sit mortificatio in materia aliquo detrahatur. *ib. §. 3. in dicto, p. 212.*
- An casus dubius, si continetur in Bulla Communi, possit absolvi in quocunque Sacerdote ab ordinario approbato? Et deducitur, quod casus dubius non censetur reservatus. *to. 1. tr. 5. ref. 43. & in aliis ejus notationum, p. 212.*
- An reservatio Calum includat peccata praeterita? Et quid, si cum reservatione casum Superior imponat censuram, & cum censura reservationem? *to. 1. tr. 5. ref. 44. & 45. &c. ib.*
- Pro quibus aliqua advertuntur contingentia in supradictis casibus ibidem.
- An in casibus reservatis, & excommunicationibus deat parvitas matris? *to. 1. tr. 5. ref. 46. p. 213.*
- An, qui obtulit licentiam absolventi aliquem ab casibus reservationis in quos incidit, & postea invenit illam incidisse etiam in dictis casibus post licentiam obtentam, an possit illum absolvere? *to. 1. tr. 5. ref. 47. p. 213.*
- Et an peregrinus, qui habet casum reservatum in sua Dioecesi, si non est reservatus eo in loco, ubi confitetur, possit absolvi ab omni eo, qui illum alius potest audire? *ibid. post medium ref. a vers. qui etiam, &c.*
- An Confessarius omnium Episcopatus possit absolvere penitentem alterius Episcopatus ab casibus reservatis? *to. 1. tr. 5. ref. 48. p. 213.*
- Et an hoc procedat in Confessariis Regularibus, modo praesentem hoc non efficiat in fructum proprii ordinarii? *ibidem, in fine ref. &c.*
- An peregrini incidentes in aliquos casus reservatos illius Dioecesis, possint absolvi a Confessario non habente potestatem, nec jurisdictionem absolventi a reservatis? *tom. 1. tr. 5. ref. 49. pag. 213.*
- Et an, qui habet peccata reservata in sua Dioecesi, non possit, data opera, ad aliam Dioecem pergere, ut ubi absolvetur, &c. *ib. ad lin. 20. §. 1. & in multis aliis ejus not.*
- Idcirco exterius, qui in hoc loco peccata hic reservata commisit, quumvis non sint reservata in loco, in quo deliquit, sequit absolvi, nisi ab habente potestatem circa reservata. *ib. §. 3. &c.*
- Hic Panormi Confessarius reservatur a Domino Archiepiscopo, quidam iter agens per aliam Dioecem fuit absolutus a taliduo a quodam Sacerdote ordinario, postea Panormi rediens, cum incidit in altera confessione id explicat, nobis Confessarius illum absolvere, asserendo illum in confessionem fuisse inventum, & ipsum non habere potestatem absolventi ab casibus reservatis, quoniam in me fuit, an haec opinio esset vera? *to. 1. tr. 5. ref. 50. pag. 214.*
- Et an hoc iur. ligatur, quando quis non scilicet peregrinationem in fraudem legis, ex de causa sola, ut possit alius confiteri? *ibid. §. 4. pag. 214.*
- Et quid est dicendum, si supra dictus casus, vel alius fuisset in utraque Dioecesi reservatus? *ib. ad lin. 6. §. 2. pag. 214.*
- An si v. g. furtum, sodomia, &c. essent casus reservati in aliqua Dioecesi, si committerentur in Monasterio Regularium aze-
- ptis, possint absolvi a quocunque Confessario? *tom. 1. tr. 5. ref. 51. ibid.*
- Et docetur, quod non dicitur subditi, qui intra Dioecem, furtum, &c. in loco exempto, ut in Monasterio commisit. *ib. ad lin. 9. §. 1.*
- Et queritur, an puellae manentes in educatione apud Monachos exemptas (subiacent jurisdictioni), aut reservationi casuum laicorum ab Ordinario loci? *ib. §. 2. &c.*
- An incidat in casum reservatum blasphemiae, si quis in ebrietate illam proferat, quam ante ebrietatem praeviderit? Et an ibi censuram incurrat, si ea effectus contra blasphemantes? *to. 1. tr. 5. ref. 52. pag. 215.*
- Et an si quis vinum usque ad ebrietatem sumit ad finem, & animo iustitiae blasphemias, ibi incidat in casum reservatum blasphemiae, si illas proferat in ebrietate? *ibid. ad medium. §. 2. a vers. Addit.*
- Et an ibi in iocosis non teneatur confiteri se illas iustitiae, sed satis sit dicere, quod se inebriavit animo illis iustitiae? *ibid. in eod. §. 2.*
- Et notatur casum reservatum blasphemiam esse de blasphemia publica, & confusoria, Sed difficultas est, quoniam dicendum sit blasphemiam publicam, & quoniam dicitur prolata est consuetudine? *ib. §. 2. &c.*
- Et an consuetudines, & percutientes Imagines sacras sint blasphemiae, vel sacrilegii? Et an hoc delictum pertinet ad S. officium? *ibid. §. 4. pag. 216.*
- An sit blasphemus confusorius, qui post retractam per alium oppositum pravam voluntatem, iterum deliberat per tres vice blasphemus? *to. 1. tr. 5. ref. 53. p. 216.*
- Et an ille nunquam incidat blasphemando tali modo in casum reservatum blasphemiae publice, & ea ex utroque, & quod toties quoties per retractationem & per alium contritionem extra Sacramentum detrahatur consuetudinem advenit blasphemus? *id. iterum semel, vel bis, aut ter blasphemus post ultimam retractationem, confessio, vel contritio? ib. §. 2.*
- Et an hoc non debeat intelligi de blasphemis eodem tempore, eodemque impetu iam prolatis, sed evomitis in interpositis temporibus? *ib. §. 3. &c.*
- Et quid efficiendum de eo, qui in loco eodem, & cum eisdem personis ex intervallo, & interpolatis diversis, verbis pluries blasphemaverit Deum, vel Virginem, an incidat in casum reservatum, ut blasphemus ex prava consuetudine? *ibid. §. 4. p. 216.*
- An alumni, qui vivunt in Collegiis Societatis Jesu, vel aliorum Regularium exemptorum subiacent casibus Episcopalis iurisdictionem est quod confessiones, & censuras. *tom. 1. tr. 5. ref. 54. per totam, pag. 216.*
- In Tabella casuum reservatorum Dioecesis Panormitana 12 est peccatorum sodomiae, an pueri ante annos pubertatis includantur in tali reservatione? *to. 1. tr. 5. ref. 55. p. 217.*
- Quidam Sacerdos absolvit penitentem, qui cum habuisset cum iacina in vase prope, teneat illam opinionem hanc non esse veram sodomiam, & non includi in casu reservato sodomie posita in Tabella Illustrationis Archiepiscopi, quarevis posita, in peccaverit, & an illud Sacramentum fuerit nullum, quia ille penitens alius peccatum in illa confessione non fuerit confessus? *tom. 1. tr. 5. ref. 56. & in aliis ejus not. p. 217.*
- Et docetur non solum errorem communem, sed etiam probabilem Doctorem opinionem efficere, ut Ecclesiae detur jurisdictionem, etiam si forte opinio illa sit falsa: si probabilis sit talem posse absolvere, a reservatis, censuris, & similibus. *ib. ad medium §. 2. a vers. Adde, &c.*
- An Bulla Pii V. contra Clericos sodomites obliget in foro conscientiae, & de usu recepto? *to. 1. tr. 5. ref. 57. & in aliis ejus not. p. 217.*
- An Clericus incurrat in penas supradictae Bullae, si habeat rrim cum aliqua muliere in vase prope? Et an dicto casu incurrat in casum reservatum sodomiae? *to. 1. tr. 5. ref. 58. & in aliis ejus notationum.*
- An Clericus incurrat penas supradictae Extravagantis, si non admittit semen intra vas? *to. 1. tr. 5. ref. 59. p. 218.*
- Ex quo deducitur, quod ad incurrendum in casum reservatum sodomie necessarium est, ut semen intra vas effundatur, & non erit proprie sodomia. *ib. §. 2. &c.*
- An in penas dictae Bullae incidat Clerici transagentes vitium sodomie, quum penitentem? *to. 1. tr. 5. ref. 60. p. 218.*
- Et an casus reservati sodomie extendantur solum ad agentem, & non ad patientem? *ib. in fine §. 2. & seq. &c.*
- An clericus sodomiticum crimine admittens semel, vel bis, aut ter incurrat penas supradictae Bullae? *tom. 1. tr. 5. ref. 61. pag. 218.*
- Et quid fit vitium bestialitatis commiserit? *tom. 1. tr. 5. ref. 62. pag. 219.*
- Et pro praei dictae quaestiones alii septem consimiles casus explanantur, & tandem deducitur, legem poealem non esse extendendam de casu ad casum ex identitate rationis, & in casibus reservatis, utpote prenalibus strictum debere fieri interpretationem? *ib. §. 3. usque in finem, & in aliis eorum notationum.*

Utium ad incurrendas penas Superiorem Bullam exigitur sententia iudicialis, sicut ante illam Clerici dictas penas non incurrant in conscientia? tom. 1. tr. 5. rel. 63. pag. 119.

Quoniam in exemplum dictarum questionum in §. ult. huius rel. deducatur alii septem diversi casus; & alii quibusdam deduci possunt, in quibus non incurritur in penas a lege Civili, vel Ecclesiastica impositas ante iudicium fœderatum.

Præter Pontificem circa abolitionem clericis sodomiticis peritendum. c. 1. tr. 5. rel. 64. pag. 120.

Emmerantur aliqui casus, in quibus discutitur, an incidatur, vel non incidatur in indomum reservatum? c. 1. tr. 5. rel. 5. pag. 120. Plurimum Cardinalis Archiepiscopus reservavit in hac Diocesi Panormitana aliquos casus, sed multis Regularium Superioribus dedit potestatem illos abolendi, interrogatus sæpius in nostratibus, & exteris, an dicti Superiores Regularium possint illam auctoritatem concedere alicui particulari? idem queritur de Penitentiaris. c. 1. tr. 5. rel. 66. pag. 121.

An Vicarius Episcopi si habeat potestatem subdelegandam, possit absolvi ab alio, si incidit in casu reservatum? c. 1. tr. 5. rel. 67. pag. 121.

Et an idem dicendum de priore, qui, ut Vicarius ab Episcopo, talium potestatem a Præposito sui Monasterii habuit, an si in aliquo casu reservatum incididerit, possit ab alio Confessario subdelegato de illo abolitionem obtinere sine licentia Prælati? ib. in fine §. 1.

Et quid de Episcopo, si in casum incidit reservatum in Summo Pontifice, ut ipse alios absolvere potest? ib. §. 2. & c.

Et an, si subditus peccat a Præposito monasterii eius auctoritate pro una vice, & quia persona sibi subdita, includatur ipse peccator, ut ut possit absolvi a reservatis ab aliquo Confessario? ib. §. 4. & c.

An mortuo Episcopo casus reservati expirant, ut possint absolvi a quocunque Confessario? tom. 1. tract. 5. rel. 68. pag. 121. & c. pag. 121. & c.

Et quid, si casus reservati sint per statutum, vel Synodum Diocesana? an, qui iure, vel consuetudine ipsi Episcopo reservantur, an abolitione preterita sit a Successore, vel a capitulo Sedis vacante? ibidem.

Et an si in mandatis visitationum Episcopi reservent sibi aliqua peccata, quæ cum excommunicatione, sive sine illa exerceantur reservatio, mortui Episcopi? idem est de Visitatoribus Provincialium Religiosorum. ib. §. 2. dicitur c. 69. pag. 122.

Et an supradicta intelligantur quoad illos, qui in vita condonant Episcopi, vel Provincialium Regularium prædictam censuram, aut reservationem non incurrant, cum si adhuc vivente Episcopo incurritur sententia; tunc quando reservatio, & excommunicatio adhuc durat, mortuo Episcopo, aut Præposito Regularium. ib. in dicto §. 3. & c.

¶ Vide verbum *Reservatis, Episcopi, Prælati Regularis, Regulares,*

Appendix ad reliqua alios questionum mixtas, & dispersas per totum tom. Tract. 5. Rel. quæ simul pertinent ad hoc verbum de Aliquibus Reservatis, & eorum Abolutione.

An Pontifex possit reservare peccata venialia, & eorum Abolutionem? Et dicitur, ceteros Superiores, & alios Prælatos inferiores Papa non posse sibi reservare peccata venialia. Et an Pontifex possit reservare peccata mortalia interna? Et quid circa hoc apud Episcopos, & Religiosos? Et an Pontifex possit reservare omnia peccata mortalia externa? Et an hoc valide, licet illicitè facere possit? Et an Pontifex valide possit sibi reservare abolitionem casus, & excommunicationis etiam in articulo mortis? Ex quo inferitur, reservationem factam a Papa abique causa valere respectu omnium Confessariorum, non tamen esse licitam, como, tertio, tract. primo, resolut. trigesima, prima, trigesima secunda, & trigesima tertia, & trigesima quarta, pag. 122. & c. & c. & c.

An Episcopus possit concedere Bullas cum facultate absolviendi a casibus sibi reservatis, & dispensare, & commutare in eis, cum ipse jure suo ordinario possit tom. 3. tract. 3. resolut. 67. pagina 131.

An Episcopus possit principare Pænocho, an absolvat ab aliquo peccato, & irritare aliter factum, como, 2. tract. 6. resolut. 78. §. 2. pag. 137.

An Capitulum sede vacante possit concedere facultatem absolviendi a reservatis, Et an possit concedere facultatem, & commutare pro casibus Papalibus, quando non est facilis recursus ad Papam vel ad Nuntium? Et an possit deputari Penitentiaris cum potestate absolviendi a casibus reservatis Episcopo? & c. 3. tr. 5. rel. 22. & c. 31. §. 4. pag. 139. & 140.

An Prælati, qui potest dispensare circa suos subditos in reservatis, possint etiam circa se? c. 4. tr. 6. §. 3. & c. ad medium. pag. 135.

An Bulla Cruciatæ supradictæ privilegia Regularium absolviendi a reservatis? Et an, si Episcopus, vel Confessarius virtute Cruciatæ, vel subditi possint etiam concedere aliquod quædam, sit, quod sit in

opinio, an sit reservatum necnon? Et an per Bullam Cruciatæ possit quæ votum emittam cum intentione efficiendi illud reservatum, aut scilicet, ut quillo possit usque nisi perita commutatione a Pontifice, c. 4. tr. 3. rel. 22. & c. 31. §. 4. pag. 139. & c. 79.

¶ Adverte, quod in prædicto tom. 4. & c. 3. de Bulla Cruciatæ sunt multe alie difficultates omnes mixtas pro reservatis, & Bulla a Cruciatæ, & etiam pro reservatis Regularium, quas scilicet ibidem reperies in ref. 28. 29. 31. 32. 33. & c. ref. 37. ad §. 4. & c. non in aliis prædictis tractatibus, & in hoc indice illas invenies in verbo *Bulla Cruciatæ*.

¶ Nota etiam, quod in tom. 4. c. 4. de Jubilæo sunt etiam plures questiones omnes mixtas pro reservatis, & eorum abolitione tempore Jubilæi, & etiam pertinentes ad Regulares, & Moniales, quas ibi reperies in resolutionibus hic assignandis, & non in aliis prædictis tractatibus, videlicet in ref. 30. 11. 13. 27. 36. 38. 40. 41. 42. 51. 59. 60. 64. 65. & 66. & in hoc indice illas invenies in verbo *Jubilæum*.

An Regulares virtute suorum privilegiorum possint absolvi a casibus reservatis Episcopo de jure communi? Et utrùm decretum super abolitione a casibus reservatis deroget privilegium Confessariorum commoratorum in hoc Regno Siciliæ, & Sardinie; Et quidam Religiosus, cum in casum reservatum incidisset, ex industria causidici negotii se transiit in aliam civitatem, ut ibi absolveretur, quævis in valida esset illi cõfessio, 156. docetur quod secularis ex Sacra Cardinali Congregatione. Et an pollutio Regularis cogitando tantum iurpia sit peccatum reservatum? Et quid si sequatur ex aspectum libidinis, quando superiores Regularium reservant pollutionem voluntariam; Et an Regulares ex confirmatione privilegiorum possint hodie absolvi a casibus casibus Papalibus exceptis in decretis Clem. VIII. & Urbani VIII. etiam a casibus Episcopo reservatis, Et an Episcopus possit sibi reservare aliquid circa casus in ord. de ab. & Moniales exceptis; Et an in dicto casu contraventionis sint absolviendi Episcopi, vel a Prælati Regularium; Et an Moniales Ordinarii subditi subsecuti casibus, & censuris, qui ipse Ordinarius generaliter reservat pro tota sua Diocesi, etiam si de ipsi Monialibus non fiat mentio in dicto reservationis, Et an Prælati Regularis pro Monialibus sibi subditi possint reservare casus, & censuras, neque opus est, ut Prælati ut faciat cum Capitulo, cum Moniales Capitulo non habent; c. 7. tr. 1. 370. 473. 104. 118. 168. & c. 17. p. 179. 183. 77. 84. 177. & c. 1. ¶ Nota, quod in supra dicto c. 7. & c. 17. de Regularibus invenies alia multa questiones pro reservatis & ipsorum Regularium censuris, & etiam Novitiorum, signanter a. 102. ad 119. & in hoc indice in verbo *Regulares*.

An superior possit reservare excommunicationem minorem; c. 2. tr. 1. r. 31. §. 1. post medium a vers. Sic possit, p. 16.

ABOLITIONE A HÆRESI

quis potest dare, & qui non possunt, & in quibus casibus, &c. Ar. qui de alio delictis, & eorum abolitionibus pertinentibus ad sanctam Inquisitionem agitur.

An Episcopus possit committere abolitionem a hæresi Plebem in casu particulari, & speciali? c. 5. tr. 8. r. 14. pag. 144.

An Episcopus possint absolvi a hæresi occulta vigore Concilii Tridentini? c. 3. tr. 8. r. 15. & in aliis ejus not. ib.

Et an si hæresis nota sit quicunque, vel sex, vel si hæreticus quinquies, vel sex complices habeat, adhuc dicatur occultus, & in magna civitate non sit publica, si nota fuerit septem, vel octo, aut decem personis; ib. ad medium §. 4. vers. Unde, & c. Et an dictam abolitionem possit Episcopus impetrari extra Sacramentum Confessionis, & in absentia, & hoc etiam si talis subditus, & Episcopus sint extra diocesim; ibid. §. 6. & alia ejus notacionum.

An Episcopus hodie possint absolvi a hæresi occulta, c. 5. tr. 8. rel. 16. & in aliis ejus not. pag. 145.

Et an saltem per Bullam Cæneæ sit Episcopus revocata facultas absolviendi ab hæresi, & aliis casibus in ea contentis; c. 5. tr. 8. r. 17. & in multis aliis ejus not. ib.

Et an Episcopus sequens sententiam, & opinionem affirmativam notens absolvi hæreticum occultum, quid est faciendum; ibid. §. 3. & c.

An hæreticus occultus possit absolvi in absentia ab Episcopo, si ipsam adici non possit; c. 6. tr. 8. r. 18. ib.

An inquisitores habeant facultatem absolviendi ab hæresi, non solum in foro externo, sed in foro conscientie; c. 5. tr. 8. r. 19. pagina 146.

Et an hæc facultas absolviendi ab hæresi competat cuilibet Inquisitori, & non toti Consistorio, Et an quilibet inquisitor possit eandem facultatem cuilibet Confessario delegare; Et an in Inquisitione hac in foro conscientie abolitionem, & delegacionem impediendum, non requiratur ordo Sacerdotialis, ibid. §. 5.

Et quid est faciendum, si Inquisitores in casu facultatem, ut ab ipso Confessario hæreticus absolvat, nolent imperitari, neque Episcopum; ib. in fine r. & in r. 2. pag. 147.

An legitime impediatur adire Pontificem possit ab heresi occulta absolvi ab inferiori Sacerdote; Vel in dicto casu extra articulum mortis, an ad inquisitionem, vel ad Pontificem per Procuratorem, tacito nomine, recurrendum sit; tom. 7. tracl. 8. ref. 32. 33. 34. pag. 347

An qui vi, metu, vel fraude, & dolo, non alio quocumque casu inter infideles exterioribus negis, corde tamen illum retinens possit postea inter Christianos rediens absolvi & quocumque Confessario approbato, & quid de blasphemantibus hereticis inter Christianos; c. 5. tr. 3. ref. 25. & in aliis ejus not. pag. 348

Et quid est dicendum de illis foris imaginis Sanctorum & commoditibus carnis tempore prohibito, &c.; ibid. §. 2. ad mediu. ibid. Et an quando blasphemus sit hereticus, absolutio Inquisitori reservetur; ib. §. 5. ad fin. 3.

An quilibet Sacerdos, etiam parochus presens, possit in articulo mortis hereticum absolvere; tom. 5. tr. 8. s. 26. & in plurimis aliis ejus not. 2. pag. 349

Et quid, si in dicto casu Episcopus, vel Inquisitor praesens, sit; ib. §. 2. lin. 3. & in aliis ejus not.

Et an supradictus hereticus occultus absolutus in articulo mortis, si se coevadat, debeat poenitentiam summo Pontifici sub pena reincidentis in eandem censuram; vel sufficiat, ut ab Episcopo, vel Inquisitore denuo absolvatur; ibid. §. 2. & in aliis ejus not. pag. 349

An hereticus negativus jam destinatus ad comburendum sit absolutio impertienda, & Sacra Eucharistia conferenda; tom. 5. tracl. 8. ref. 27. pag. 349

Et an in supradicto casu, si nullus esset Sacerdos praeter ipsum judicem Ecclesiasticum, teneatur exipere Confessionem Sacramentalem negativam, & illum absolvere, si prudenter censeret illum rite esse confessum, nec licet possit id prohibere Sacerdotibus. ibid. in fine §. 1.

An sit petenda facultas ab Inquisitoribus absolvendi illum, qui damnatus est ad mortem, & jam est ut vulgo dicitur, in capellam Domini Societatis Altorum, & invenitur hereticus; tom. 5. tr. 8. ref. 28. pag. 349

An Confessarius virtute alicuius Jubilei possit absolvere ab heresi occultam; c. 5. tr. 3. §. 2. & in plurimis aliis; jus not. 2. 3. 4. Et supponitur, quod in ordine ad in eandem excommunicationem in foro conscientiae, opus est, ut hereticus habeat errorem in intellectu pertinaciam, & ejus incredulitas humano sensui subsistat; ideo si aliquis exterioribus loqui negat Fidem, non erit hereticus, nec fit transire ad alium locum: vel si Idola extrinsecus cultu exhibeat, vel si demoni invocetur verbo, cultu, vel cetero eliquo opere, vel si magnetem, vel caput igni baptizet, & excommunicatione, & maledictio effluat, & similia horrenda perpetraret, si erroris in intellectu non habeat, minimè hereticus in foro conscientiae censendus erit. ib. §. 2. & seq. &c.

Et tandem docetur, quod hereticus puri mentalis non incurrit excommunicationem, nisi verum, vel aliquo signo, vel facto heresim exprimit. ib. §. 3. & in aliis ejus not.

An quando in Jubileo conceditur facultas absolvendi casibus Bullae Coenae, §. 2. casus heretici, hoc fit absolvens hereticus occultus, & amandatus; tom. 5. tracl. 8. refolut. 30. & 31. pag. 350. & 351

Et an Confessarius per Bullam Cruciatam, licet non possit absolvere ab heresi occulta, possit tamen absolvere receptores, fautores, defensores hereticorum, & legentes, tenentes, & imprimentes corum libros, & schismaticos, Nigromanticos, &c. ibi, prope finem 30. est verum, quod docent, p. 351

An Confessarius possit per Cruciatam absolvere tantum semel in vita, & semel in morte ab omnibus casibus contentis in primo Canonice Bullae Coenae; ib. §. 3. ad fin. ref. 32

Et an vero blasphemus, sortilegius, falsificans in confessione, blasphemans blasphemias, & similes illi possit absolvi rutes quoties; ib. §. 2. lin. 5. dict. §. 3. &c.

Et an sit absolvens Harecticus, qui ducitur ad comburendum, & moritur negativus, si ante publicè non laturus; ibid. §. 2. dict. ref. 33. pag. 351

An Praetuli Regulares possint absolvere suos subditos ab heresi occulta; Et quid super hoc Sacra Cardinalium Congregatio sub die 27. Novembris 1628. declaravit; tom. 5. tr. 8. ref. 34. 35. 36. 37. pag. 351. & 352. &c.

An Provinciales subdilecti hanc facultatem in casibus particularibus possint; ib. §. 2. dict. 34. & lin. 6. & vers. Dicitur, & in aliis ejus not. p. 353

An Regulares possint absolvere ab casibus Bullae Coenae, §. 2. in voce, etiam quod hereticum, c. 5. tr. 8. ref. 36. & 39. pag. 355

Et in §. 5. dict. 37. alii septem casus assignantur, in quibus Regulares virtute suorum privilegiorum minime possint laxare

absolvere, nisi in articulo mortis. Sed de illis jam alibi dictum est videlicet in verbo *Regulares*.
Absolutio Inquisitorum non indiget hereticus puri mentalis, c. 5. tr. 3. ref. 23. in fine. p. 308

Appendix ad alias parvas qualitates mixtas, & dispersas per alias Tomos, Tracl. & Ref. quae sunt pertinent ad hoc verbum Absolutio ab heresi, &c.

An Episcopus possit committere Confessarius Monasterii Monachum, ut Monium absolvat ab heresi externa; tom. 3. tracl. 8. ref. 16. pag. 310

An Episcopus, Sede vacante, possit absolvere ab heresi. Et an si per Bullam Coenae sit revocata haec facultas Capitulo, Sede vacante; tom. 3. tr. 5. s. 1. pag. 69

An inquisitores possint punire Confessarium, qui tempore Jubilei absolvit hereticos in foro conscientiae; tom. 5. tracl. 10. ref. 31. pag. 305

An si in aliquo Jubileo Pontifex concederet absolutionem ab omnibus casibus Bullae Coenae, hereticum tamen non excluderet, videtur illum concedere? Et pro negativa sententia conclusitur. Et adducitur a fortiori impedimentum adire Pontificem, & Episcopum non possit absolvi ab heresi & quocumque Sacerdote. tom. 9. tr. 7. s. 112. & 113. §. 2. & 3. latet, & in multis aliis eorum notionum. p. 316. & 317

An excommunicatus, qui in aliquam hanc excommunicat, contritus, si non possit obtinere absolutionem, lucratur indulgentiam, & Jubilum, si amplius alia opera in junda; tom. 4. tracl. 4. ref. 30. pag. 315

Absolvendi facultas generaliter concessa, an crimen heresis comprehendat? Et quid, si crimen heresis sit occultum? tom. 9. tr. 7. r. 117. §. 2. Nec obstat dicere, quod Bulla. p. 320

De aliis absolutionibus pro diversis casibus, & Censuris.

* Absolvere a censura Canonis *Si quis suadente*, quis possit, quis perferat, &c. percellione Clericorum, &c. levea, graves, & enormes. Vide verbum *de Censuris* ad *percellione Clerici*. Ubi rursus curiosa, & notabilia, & sermo omnia continentia.

* Absolvere a censuris per Bullam Cruciatam, & Jubilum. Vide verbum *Bulla Cruciatam*, & *Jubilum*. ubi plura.

Absolvere a censuris adversus mittentes litteras, Nuncios, &c. ad Cardinales in Conclavi existentes, latet, refertur Pontifici. c. 5. tr. 7. s. 112. & 113. §. 2. & 3. latet, & in multis aliis eorum notionum. p. 316

Absolutio praedictis concessa an a 3. Penitentiaria dari possit? ibidem.

An ab Episcopo dari possit, si delictum est occultum vigore Concilii Trid. c. 5. tr. 7. r. 112. per totum. p. 316

Absolvendi facultas Episcopo competens ex Coeilio Trid. an etiam extra dioccesim dari possit; tom. 9. tr. 7. r. 114. 115. & 116. pag. 317. & 318

Absolutio a quibusvis censuris possit dari ab Episcopo, ubi excommunicatus non possit dari Pontificem tom. 9. tr. 7. r. 117. & 118. pag. 319. & 320

Et an talis impeditus possit absolvi quocumque Confessario a casibus Papalibus, etiam ab heresi; ib.

Absolvi debet per adductum in notandum impeditus adire Pontificem ab Episcopo, quia minus a quocumque Sacerdote, sed recurrendum est ad Sacram Penitentiam. ibidem. in §. Sed hic, & seq. dict. r. 117. p. 319.

Absolvi tamen non possit Regularium virtutum suorum privilegiorum. c. 5. tr. 7. r. 119. 120. & 121. ubi latissime. p. 323

Absolvi tamen ab poterit tunc excommunicatione virtute Bullae Cruciatam; c. 5. tr. 7. r. 122. 123. 124. & 125. p. 324. 325. & 326

Absolvere quis possit ab excommunicatione incurta propter abortum; c. 5. tr. 6. r. 7. p. 195

Sed difficultas, quia dicitur Confessarius specialiter deprecatur, ut possit absolvere ab excommunicatione propter Abortum; ib. §. 2. Et occurrunt non posse Confessarium facultate absolvi deprecatur, qui commisit Abortum; tom. 5. tracl. 8. ref. 6. &c.

Et quid de Religiosis virtutum suorum privilegiorum, & ad hoc per Provinciales non sunt deputati. ibid. §. 3. &c.

An aliqui preter Episcopos possint absolvere excommunicationem incurta propter Abortum factum a muliere; c. 5. tr. 6. r. 7. p. 196

An Praetuli Regulares possint sine dubio absolvere subditos suos cursum in fine §. 2. & ibi.

An Religiosus indiget hac absolutione excommunicationis, si in visitatione, aut Capitulo fuerit absolutus, pro ut fieri solet in visitatione a Praetuli, etiam si Religiosus crediderit se non indigere dicta Praetorum absolutione pro illo tunc; tom. 3. tr. 6. r. 12. §. 2. pag. 197

An in facultate Jubilei absolvendi a casibus, & censuris reservatis includatur abortus; c. 5. tr. 6. ref. 6. & p. 197

Et docetur, quod casus abortus non est amplius Papalis, sed Episcopalis

pulis, lib. post medium §. 1. ac verfi. Ac proinde.

An verbum quod Episcopus, seu Ordinarius generaliter concedit alicui facultatem absolvendi a casibus, & censuris ubi reservatis, tunc non censetur ecclesiis abusus factus animati per Greg. XIV. Confinitionem nisi specificetur lib. sub finem Ref. &c.

* Nota, quod in prædicto i. t. r. 6. de Abortu sunt multa alia difficultates in quibus discutitur, an in illis incurritur excommunicationis propter Abortum, & per consequens, an quis indiget absolute excommunicationis, si in illis incidit, quas difficultates invenies in hoc indice in verbo *Abortus*.

* Similiter ad verbe, quod i. t. r. de Excommunicatione, & ejus Absolutione, in ejus §. De Absolutione excommunicationis, & in ejus Appendice sunt quædam quæstiones pro Absolutione excommunicationis, quas ibi consequentius invenies in supradictis §. 6. & in hoc indice in verbo *De Excommunicatione*, & *etiam Absolutione*.

Absolutio excommunicationis Greg. XIV. contra violentes Imunitatem Ecclesiarum an sit reservata Summo Pontifici? Et an possit absolvi ab Episcopo, i. t. r. §. 5. Dico, &c. p. 1.

Absolutio ab excommunicatione per metum extorta est nulla. Idem est de revocatione censuræ ante diem, vel conditionem, quæ promulgata est, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 9.

Absolutio censurarum potest fieri extra Sacramentum confessionis, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 9.

Et quid de Regularibus, i. prædictam absolutionem censurarum impendant virtute suorum privilegiorum extra confessionem, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 9.

Absolvere.

Vide in verb. *Capula*, *Pollutio*, *Tempus*, &c.

Qui abstinere a carnibus vivit per mensem, vel annum, an teneatur hoc observare in diebus Dominicis, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Idem alii, si vivit abstinere ab omni, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Abstinere. Vide verb. *Dubium*, *Experientia*, *Lactatione*, *Opus servile*, &c.

Abstinere ab usu Ordinum non tenetur excommunicatus, vel suspensus ex delicto omnino occulto, an se prodeat, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Abstinere a nuptiis an teneatur certus, quod voverit si non accessurum ad aliquam fecerint, & dubitat, nam de accessu fornicatio, vel uxoriaria fecerint, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Abstinere ab usu carnis an teneatur Christiani in periculo mortis, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Abstinere. Vide verb. *Abstinere*, &c.

Abstrahere.

Vide verb. *Abstrahere*, &c.

Absumere.

Ut absumere rem inventam invenit possit, quantum tempus expellatur debet, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Absumere. Vide verb. *Absumere*, &c.

Abusus.

Abusus Episcoporum procedendi ad bella, an in Gallia ortu habuerit, ex Card. Baronio probatur, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Abusus, & particula, quando conjunctivæ, & quando disjunctivæ sumuntur, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Accedentes.

Accedentes ad Ordines non debet Episcopus prohibere sub pena excommunicationis laxa sententia, ne accedente cum impedimento occulto censuræ irregularitatis, &c. qui porro debet illos absolvere, & dispensare in casibus in quibus potest eos dispensare, & absolvari, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Accedentes faculares ad Monachos exemptas ad colloquendum an incident in censuram ab Episcopo latam, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Accedere.

Accedere ad recipiendam Eucharistiam ante diem integrum post quodcumque peccatum mortale, etiam si homo sit de illo contritus, & confessus, an sit peccatum mortale, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Accedere ad mestruam uxorem an sit mortale, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Accedere ad uxorem gravidam, si non adit periculum incontinentie, an sit peccatum veniale, &c. ult.

Accedere ad Parlamentum vocati an teneantur Episcopi, & Ecclesiastici, ita ut contra venientes possint expelli a Regno tanquam inobedientes mandatis Regiarum, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Accedere ad Infideles gratia illos convertendi an aliquis possit cum periculo perverberis, & ad prædicandum meretricibus cum periculo peccandi, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Accedere. Vide in verb. *Conjunctio*, *Propter*, &c.

Item verb. *Equivocatio*, *Eucharistia*, *Lactatio*, *Pontificatus*, *Propter*, &c.

Item verb. *Dies*, *Diffinitio*, &c.

Accelerare.

Qui cum acceleratione nimia in aenando perfolvit Horas Canonicas an peccet mortaliter, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Accensum.

Vide verb. *Gusta*, &c.

Acceptare.

Qui non acceptat legem in principio, an peccet mortaliter, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Si non acceptat executores testamenti illorum executionis aliquæ causam, an peccet mortaliter, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Acceptare inunctam penitentiam a Confessorio an penitens teneatur sub onere peccati mortalis, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Et quid si penitentia sit medicinalis, & præservativa, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Opinio, quod acceptat penitens non tenetur penitentiam, an tanquam improbabilis sit censuram, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Acceptare penitentiam an teneatur penitens, si Confessorius imponat Eucharistiam tali die non sufficiat? Et quid, si imponat illam penitens sufficiat, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Et si tales penitentes penitens acceptat, an teneatur postea illas implere, lib.

Acceptare. Vide verb. *Adalbertum*, *Promissio*, &c.

Item verb. *Idem*, &c.

Acceptare beneficium sine nova collatione an possit excommunicatus post absolutionem, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Acceptare officium an teneatur executores testamenti a testatore nominari, & an ad id cogi possint, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Acceptare munus impositum an saltem in foro conscientie executores teneantur sub mortali peccato, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Ubi, quod quamvis executor non possit compelli ad acceptandum munus, an hoc locum habeat in religiosis, si compellantur a suo Prelato, §. 3.

Si acceptare nolit aliquis ex executoribus testamenti, quid est agendum, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

In indice, t. 6. ex tr. 7. de donatoribus, & aliquas quæstiones a. r. 1. a. usque ad c. 1. 10. inclusive, & in t. 1. 1. lege super his verbis *Acceptare*, *Acceptatio*.

Item Verb. *Abstinere*, *Abstinere*, *Capitulum*, *Communitas*, *Refectuarium*, *Compellere*, *Mors*, *Promissio*, *Propter*, &c.

Acceptare solum an teneatur accipere, vel infirmus, si cum eo teatit Officium divinum possit, si locus se offerat, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Et quid de Beneficiario, & Præbendario ecclesiæ, §. 6.

Et quid, si antea soliti erant recipere eam cum sociis, §. 5.

Acceptare. Vide verb. *Substantia*, &c.

Item Verb. *Adimplere*, *Animas*, *Beneficium*, *Communitas*, *Donatio*, *Indulgentia*, *Obligatio*, *Parvas*, *Mors*, *Promissio*, &c.

Si acceptat votum, commutationem voti in melius factam an possit redire ad prius votum, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Qui non acceptat promissa necum pro homicidio, an sit infirmus, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Si non acceptat penitentem inunctam penitentiam, an sit absolvendus, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

In casu, quod non acceptet nominatus in testamento officium executoris, Episcopus sit executor, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Et si non acceptat executor officium, an amittat eo ipso premium a testatore acceptatum ob tale officium, imo, & legatum quodcumque reliquum elucituri a defuncto, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Ubi an si aliqua pena a preta facta his, qui executoris testamenti officium non acceptant, §. 6.

Ut quis acceptet munus executoris testamenti an Episcopus illi cogere possit? Et quid de Religiosis, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Et quid de Religiosis obtemperantia licentia a suo superiore, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Ut acceptet Episcopus an saltem Generalis Religiosis subditis principia possit, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Si non acceptet Religiosus aliquid donatum, sed rogat, ut detur amico, seu confanguineo, an peccet contra pauperum, & contra Bullam Clementis VIII. de largitione numerum, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Acceptatio.

Acceptatio beneficij ab excommunicato an sit valida, si tempore electionis, & collationis non erat excommunicatus, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Ubi an si valida electio, & præsentatio beneficij facta tempore excommunicationis, sed accepta post obitum, modo tempore acceptationis electores, & Præfatus oes permanserint in sua prima voluntate, §. 4.

Ubi etiam, quod si periculum est infamie, & scandalii, excommunicatus neculatus in electione, & collatione non tenetur fidei excommunicationem prode, sed postea sine scrupulo acceptat beneficium, & postea quamprimum petere dispensationem, §. 6.

Acceptatio populi an requiratur, ut leges huiusmodi an civiles, quam Pontifici obligent, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Acceptatio. Vide verb. *Munus*, &c.

De acceptatione, & publicatione, & contrario ius legem Pontificiam, præsertim in materia immunitatis Ecclesiæ, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Acceptatio. Vide verb. *Munus*, &c.

De acceptatione, & publicatione, & contrario ius legem Pontificiam, præsertim in materia immunitatis Ecclesiæ, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Acceptatio. Vide verb. *Munus*, &c.

De acceptatione, & publicatione, & contrario ius legem Pontificiam, præsertim in materia immunitatis Ecclesiæ, i. t. r. §. 1. de i. o. §. 1. p. 1.

Acceptationem an inducit, quando executor, seu Commissarius praefatus, & taceat in venitur assignationi Officii, seu quoque nominationi, t. 2. r. 1. §. 3. p. 348

Et an hoc locum habeat in confanguineo praefato, & taceat et vel si executor, seu Commissarius praefatus, & taceat designatus sit ad executionem Ecclesiae, Monasterii, vel ad puellam maritandam, ibi §. 3. & seq.

Post acceptationem vocis, vel iuramentum factum alicui Ecclesiae, vel pauperi, an possit quis auctoritate Episcopi, vel propria in melius commutare, t. 2. r. 1. §. 7. §. 1. p. 46

Et quid ante acceptationem, ibi §. 3.

Acceptatum

Si accepta fuerit lex a maiori parte, si aliquis illam frangeret, seu scilicet scandalum mortaliter peccet? Et quid est contra, t. 6. r. 1. §. 1. §. 1. & seq. p. 39

Si acceptum sit iuramentum praefatum homini, an possit commutari, t. 2. r. 1. §. 7. §. 3. p. 46

Acceptio

In acceptioe personarum quoad beneficia conferenda datur paritas materiam, t. 2. r. 1. §. 1. p. 37

Acceptio ultima rei oblati complet materiam gravem, an in alio casu non sit peccatum mortale, t. 2. r. 1. §. 1. p. 37

Acceptio, & datio pro foro: omnia ad illi mala, quae pro te turpi, & ob peccatum, sed non contra iulianum, ideo meritis non tenetur restituere, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 45

Acceptum

Acceptum pro eo, quod est charitate solum, aut alterius virtutis obligatio erat debitum, an quis tenetur restituere, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 41

Acceptum

Verb. Maximianum, t. 2. r. 1. §. 1. p. 37

Acceptus ad Monasterium Monachum

Poenae latae contra accedentes ad colloquendum cum Monachis ligant loquente: cum Conversis. Item loquentes per otiosos, & signat, t. 1. r. 1. §. 1. p. 43

Saculares accedentes, & alloquuntur Monachis exemptas incurunt censuram Episcopalem, ubi est, ibi in Ref. p. 40

Licentia alloqui illi Monachis indefinita datur probabiliter, usque revoce, t. 2. r. 1. §. 1. p. 43

Aliqui dicunt non teneri Episcopum concedere licentiam Regulari alloquendi Monachum confanguineum quatenus in anno, t. 2. r. 1. §. 1. p. 43

* Vide *Monasterium, Monialis*

Accusatus ad horum Convenit, vel ad talem domum alicuius familiaris, &c. si comparatur ad honestatem, & bonum nomen Religionis efficiuntur res magni momenti, & ideo obligat sub mortali preceptum super his a Praelato Regulari impolitum, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 40

Accusatus

Verb. Equit, Latens, t. 2. r. 1. §. 1. p. 40

Accipere

Accipere an possint Inquisitores aenae, & esculenta, & poculenta, qui intra paucos dies consumuntur, t. 2. r. 1. §. 1. p. 39

Et an ita facientes incurant excommunicationem, officio priventur, & reddere duplum teneantur, & quid si supra dicta acciperent ab aliis ministris S. Officii, ibi

Accipere, vide verb. *Monasterium, Monialis*

Item verb. *Agnoscere, Ambire, Confiteri, Hare, Filiae, Prullus, t. 6*

Item *Andria, Bona, Cibus, Compositio, Dares, Desponsum, Medicum, Numerus, Pragma, Rex, Refractor, Spelium, Suspendium, Suffragium, Ut, t. 2*

Item verb. *Comparare, Famula, Index, Licentia, Meretricia, Pauper, Refractor, t. 2*

Qui accipit parvam quantilem pecuniam pro homicidio faciendum, an sit assassinus, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 38

Qui accipit a fure pecuniam ne clamat, & ne indiget, non obligatur ad aliquid restitutionem, nisi furtum ex officio impedire debeat, vel nisi res accepta sit pars furti, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 103

Si accipit famulum aliquid ab alio famulo suum, ne clamat, vel indicet furtum ejus Domini, non tenetur restituere, nisi pars accepta sit furti, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 103

Accipiente

Accipientes munera Judices, & Ministri publici sola lege positiva prohibita, an sint obnoxii restitutioni in foro conscientiae nulla expectata sententia, quando data si non ea mera liberalitas, & amicitia, aut ex gaudio, & gratitudine, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 14

An mulieres accipientes a suis amatoribus munera, & quae consuequendi ab ipso quod prae se consuequuntur, non consuequuntur, an tenentur restituere munera, & quae acciperent, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 144

Accommodatum

Accommodatum, consumitum, vel precium accipiens ab alio ante extremam? cessat item, non tenetur restituere, si illud in extrema nec esset consumptum, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 35

Acubans

Acubans in lecto, utiam vir nobilis, & comedens cibos calidos iugebat in pollutionem, an tenetur non decumbere, & cibos

illos non comedere? Poterat enim sine damno a supradictis abstinere, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 13

Accusare

Ad accusandum an Inquisitor possit admittere inimicum capitalem, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. & seq. p. 37

Accusare an possit Confessorius ex aliis indicia extra confessionem cogniti famulum, quem scit ex confessione esse furem, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 38

Accusare an possit quis aliquid, qui occidit Patrem, Fratrem, aut confanguineum, led dolet de culpa, & quae sufficiunt officio satisfactionem pecuniarum pro damno inde sequenti, t. 6. r. 1. §. 1. §. 1. p. 60

Accusare, vide verb. *Advocatus, t. 5*

Item verb. *Juramentum, Minus, Puna, t. 6*

Accusare non possunt caecus, surdus, & mutus, & repelluntur ab accusando, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 14

Accusare, vide verb. *Excoquo, t. 8*

Si accusator reus non premittit correctionem, & admonitionem, quando debita est, an teneatur Praelatus, vel iudex quantum potest commode accusationem impedire, & contrarij Evangelicae ordi-
ne servetur, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. & seq. p. 31

Si accusat Clerici, & laici in causa criminalium confessionem, quando agitur tantum de damno illato illis, fed eorum confanguineis, an incurant irregularitatem, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. & seq. p. 10

Ur accusat in casu permisso cum probatione si Clericus alteri consulat, an incurat irregularitatem, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 107

Accusatio

Accusatio delicti proximi an fieri possit sine prava correctione, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 10

Et distinguitur inter accusationem, & denunciationem, ibi §. 3. p. 17

Accusatio, vide verb. *Minister, t. 2*

Si cum accusatione ipsa non fiat profectionis, fed postea eorum iudice ante profectionem sententia, & non solum quando accusator accusat, fed etiam quando reus retinet, & iudici tradit, an incurat irregularitatem, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 107

In accusatione beneficii non sunt necessariae solemnitates legis libellorum, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 107

Accusatione pendente an superior possit aliquid deponere a Praelato, nisi prius sit delictum probatum, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 10

Accusare

Si accusator taceat per annum contra reum, an possit Episcopus cum accusato dispensare ad Ordinem, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 107

Accusator an excusetur ab irregularitate, quando accusat ob infirmam factam eis, qui sunt ipsi commisi, aut in propria persona, aut in propriis bonis, si ante sententiam protulerit se non accusare ad vindictam, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 107

Idem est de accusante cum, qui dedit damnum Ecclesiae, vel suis subditis, ibi

Quando accusator accusat ad praedictum damnum grave innocentis, vel Republicae, quando aliter tale damnum impedire non potest, an sit necessaria profectionis, ibi

Accusare non occidit, & an licet, autem ad accusandum fallum contra aliquem, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 107

Accusatorem occidit, & an licet, qui falsis calumniis coartat per iudicem aliquid inter se, infamiam, vel bona private, si non addit alia via evadendi, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 107

Si accusatoris mors sequatur, an ferens solamentum in favorem rei incurat irregularitatem, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 107

Et quid, si testis sit Clericus, an in favorem rei possit testari de licentia Episcopi, vel ejus Vicarii, ibi

Accusatoria

* Vide verb. *Par, t. 6*

Accusatus

Accusatus, vel denunciatus an debeat expelli ab electione, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. & seq. p. 76

Et an possit malam famam spargi bonos viros talis eligibilis sit, ibi

Acholytus

Acholyti, qui solemniter serunt cereos in peccato mortali an poceant mortaliter, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 30

Vide verb. *Sacerdos, t. 4*

Acholytus

Acquirens aliquid illiciti Religiosis, vel Monialibus, an Monasterio acquirat, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 107

Et qui est contra, si quis bona fide recipit munera a Religiosis, vel Monialibus dant, credens de illis licite acquirere posse dominium ibi §. 1. in fine

Acquirere

An acquirant libertatem servi, quid ad turpia a dominis sollicitantur, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 29

Cui acquirantur, quae in opuscula donata sunt a confanguineis, vel amicis sponsis, & contra, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 29

Et quid de donis factis a ipso sponso, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 29

Item

Idem de donis, que fecer nuri concessit, & largitus est ibi. §. ult.
 Et quid de vestibus, & ornamentis dacti sponzæ à sponso in ipso
 die nuptiarum. 2. r. 6. r. 1. §. 1. p. 10.
 Et super hoc tria tempora distinguuntur, ante nuptias, in nuptiis,
 & post nuptias. ibid. §. 1. p. 10.
 An acquiratur venæ auri, argenti, aut alterius metalli inventori,
 vel Regi. 6. r. 1. §. 1. p. 10.
 Si acquirat aliquid iustus æqueus à religione, an Monasterio acqui-
 ritur. 1. r. 1. §. 1. p. 10.
 Ut nihil acquiratur Monasterio, an possideri legatim alicui. Reli-
 giosus. 7. r. 1. §. 1. p. 10.
 Ubi aliqua alia circa hoc §. 1. & seq. ibid.
 Ad acquirendam thesaurum an sufficit inventio, vel requiritur
 etiam apprehensio. 6. r. 1. §. 1. p. 10.
 Acquirere jura collegii Clericos an Principes laici consuetudine
 possunt. 1. r. 1. §. 1. p. 10.
 Acquirere iurisdictionem in laicos ex consuetudine, vel præscrip-
 tione, an possit iudex Ecclesiasticus, & non contra. tom. 9. r. 1. §. 1. p. 10.
 Acquirere, vide verb. *Mater*, *Patrimonium*, tom. 3.
 Item verb. *Copula*, *Creditor*, *Depositarium*, *Dubium*, *Episcopus*, *Fa-
 miliar*, *Filius*, *Fortuna*, *Miser*, *Monachus*, *Negotiator*, *Pecunia*,
Religiosus, tom. 6.
 Item verb. *Adoptio*, *Avellus*, *Catalium*, *Commensio*, *Elementum*,
na, *Filius*, *Fugus*, *Libertas*, *Opus*, id est *Labor*, *Recompensatio*,
 tom. 7.
 Acquirat an possit potestas ferendi censuras consuetudine, vel præ-
 scriptione. 5. r. 1. §. 1. p. 10.
 Acquirat an possit hac potestas circa unam censuram, & non circa
 aliam. ibid. §. 1.
 Idem est de potestate absolvendi ab excommunicatione per alium
 laicum. ibid. §. 1.
 Acquirat an possit à principe laico præscriptione collatio Episcopatu-
 rum, & aliorum beneficiorum. 9. r. 1. §. 1. p. 10.
 Quæ acquirat servus post fugam, à Domino requiritur. 7. r. 1. §. 1. p. 10.
 Quæ acquirat servus ludus, an possit se sibi retinere. tom. 7. r. 1. §. 1. p. 10.
 Quæ acquirat servus partem vivendi, vel si præter opera præscrip-
 ta aliquid faciat, an possit sibi ea retinere. tom. 7. r. 1. §. 1. p. 10.
 Si acquirat aliquid postea, qui constituit bovis, an liberetur à res-
 titutione. 6. r. 1. §. 1. p. 10.
 Quæ acquiratur bona aliena illicitè, ex thesauris, piliferis, Ma-
 cellariis, campis, & aliis similibus, non prodest iuradictis Bulla
 compositionis, si prava ejus confidentia processerint. tom. 4. r. 1. §. 1. p. 10.
 Acquisitum
 Si acquiritur sine debita ex iustitia, & debito notorio, pro quibus
 cedat bonis, an possit tuta conscientia sibi retinere necessaria fi-
 lii, & familie sue, non indecote vivat. 6. r. 1. §. 1. p. 10.
 Actio
 Actio sacrificii Missæ an consistat in consecratione utriusque spe-
 cie, vel in sumptione Eucharistiæ. 1. r. 1. §. 1. p. 10.
 Actio, vide verb. *Conscriptio*, *Genio*, *Palatium*, *Præscriptum*, tom. 2.
 Item verb. *Abus*, tom. 5.
 Item verb. *Abusus*, tom. 6.
 Item verb. *Beneficium*, *Judex*, *Jus*, *Ordo*, tom. 7.
 Actio an concedatur adversus servum, si servus promittit pecuniam
 pro libertate Domini. 7. r. 1. §. 1. p. 10.
 Quando actio mala proponitur solum contra, & conscientia
 erretur non distinguatur, an mortale sit, vel veniale, an tuot pecca-
 tum mortale sit. 1. r. 1. §. 1. p. 10.
 Sed aliquid aliis talis sit, ex ea plerumque damnum restitui sequi
 solet, ut in actione iure tuo utaris, cum teneris ad restitutionem
 quævis possis peccare contra charitatem, si parum ipsius interit
 ex utroque sit veniens æquum per tuum prædium currant, &
 quibus aqua in puteum vicini influitur, præterea aliquis operis
 intercipitur, & ei clocum in prædium alicuius aperias, & sic in
 similibus. 1. r. 1. §. 1. p. 10.
 Actio vide verb. *Abusus*, tom. 6.
 In actione eadem, quæ sit forma, & gænuo quis percussit duos
 Clericos, vel sclopulo duos intercipit, an iocurrat duas excom-
 municationes. 1. r. 1. §. 1. p. 10.
 Idem est de eo, qui eadem actione duo vas, rapuit diversorum Do-
 miniorum, si iuratum est et probatum sub censura, ibid.
 Idem de iudice, qui simul duobus omnibus trahit duos homines vi de
 Templo contra immolationem. ibid.
 Idem de eo, qui eodem tempore conversatur cum duobus excom-
 municatis, ibid.
 Actio eorum contra Dominum an servos habeat, vel servum manumit-
 rat, si servus solvit pecuniam Domino pro libertate. 7. r. 1. §. 1. p. 10.
 Actioes targes sunt venodibiles, pro hominem occidere, &c. Ideo
 pro illis a capiti non est restitutio. 1. r. 1. §. 1. p. 10.

Actioes graves per quam interrumpitur probatio Novitatus,
 magis consideranda est, quam temporis diuturnitas. tom. 7. r. 1. §. 1. p. 10.
 Actioes tres dantur per executionem Legatorum, quæ coram Episcopo
 proponi possunt, prout natura negotii patietur. 1. r. 1. §. 1. p. 10.
 Actio
 Actio in iudicio an possit esse excommunicatus. 5. r. 1. §. 1. p. 10.
 Ubi an sit peccatum mortale ex objecto, si excommunicatus ius
 suum petat in iudicio. §. 1. ibid.
 Si tamquam actor Clericus minor litiget in iudicio coram iudice
 laico, an possit ipse iudex dare ei curatorem ad litem. 9. r. 1. §. 1. p. 10.
 Actor quomodo, & quando debeat sequi forum rei, & an possit fe-
 si statum, ut reus sequatur forum actoris. 9. r. 1. §. 1. p. 10.
 Actor vide verb. *Actum*, *Agens*, tom. 7.
 Actus, vel sicut an sit deinceps appellatio, si Episcopus pronun-
 tiat rem esse Ecclesiæ remittendum. 9. r. 1. §. 1. p. 10.
 Actus
 Actus Curie Episcoporum in omnibus delictis etiam commissis
 extra officium gaudent privilegio fori. 9. r. 1. §. 1. p. 10.
 Actus
 Actus in favorem publicum an valeant facti ab excommunicato de-
 nunciatio, vel publico Clerico petitorio in uno loco, si se trans-
 ferat in alium, ubi hæc ignorantur, si ibi eligatur iudicem
 & c. 1. r. 1. §. 1. p. 10.
 Actus iudicialis factus ab Advocato, Procuratore, auctore, teste, &
 similibus excommunicatis an valeant. 9. r. 1. §. 1. p. 10.
 Actus iudicialis excommunicatis an sint validi. 9. r. 1. §. 1. p. 10.
 Ubi quid, quando tabellio excommunicatus toleratus, & quid quan-
 do non est toleratus, ibid.
 Actus dispensi an sint validi, & quid, si suspensus sit oculis, & ab
 Ecclesiæ toleratus, & non sit specialiter denunciatus. tom. 7. r. 1. §. 1. p. 10.
 Si actus Concilii Provincialis sint à Pontifice confirmati, vel à Pa-
 pa specialiter commissi, an Archiepiscopus, vel Episcopus pos-
 sint illa suspensare, vel revocare. 6. r. 1. §. 1. p. 10.
 An actus sint validi, si Religiosis de licentia superioris clericorum,
 exequatur contenta in testamento. tom. 6. r. 1. §. 1. p. 10.
 Actus in Concilio circa electionem Pontificis nemini manifestare
 Cardines exeuntes à Concilio iuramentum præbent. tom. 7. r. 1. §. 1. p. 10.
 Actum publicum an Inquisitores debeant facere in die festo. tom. 7. r. 1. §. 1. p. 10.
 Actum iudicii exercere in die festo, quævis hoc brevi tempore si-
 at, an sit peccatum mortale. 7. r. 1. §. 1. p. 10.
 Actus an possint tractari in diebus festis à Notariis, Commensariis,
 Officialibus Curie, & idem de aliis tractantibus Hermo-
 nes Prædicatorum, & allegacionem Doctorum pro mercede. 7. r. 1. §. 1. p. 10.
 Actum vide verb. *Transcribere*, tom. 7.
 Actus
 Pro his actibus an electores Majorum Cathedralium, Capellani,
 & c. qui debet eligere pauperes pro divisa elemosina, an
 possint recipere aliquam mercedem sine onere restitutionis. tom. 7. r. 1. §. 1. p. 10.
 Actus unicus an possit quis satisfacere pluribus præceptis, & obliga-
 tionibus. 1. r. 1. §. 1. p. 10.
 Ubi præstati aliqui casus, ibid. & 1. r. 1. §. 1. p. 10.
 Quia actus eodem sufficit tria valent argenti trium Dominiorem, u-
 num peccatum committit, & sufficere coheret dicere, in-
 famulatus sum, & c. 1. r. 1. §. 1. p. 10.
 In actu eodem an dari possint plures multæ solo numero distinctæ
 & in confessione appetendæ. 1. r. 1. §. 1. p. 10.
 Ex de hac questione pendet decem amittitur casum, & hic fupet
 casus assignatur pro paxi, ibid. §. 1. & seq. 1. r. 1. §. 1. p. 10.
 Si actu uno voluntas voluisse plures homines occidere, an
 teatur hoc circumstantiam confiteri. tom. 7. r. 1. §. 1. p. 10.
 Et quid in dicto casu, si non esset Pater propius, alter sacerdos, &
 alter secularis, ibid. §. 1.
 Et quid, si actu uno voluntas quis voluisse plures ad mulierem
 accedere, vel desiderare de tribus feminis, quarum una esset
 Monialis, altera conjugata, & altera soluta, ibid.
 Et quid, si omnes tres essent conjugate, solæ, aut Moniales, ibi.
 Quando alio unico quis profert coiciviam in Deum, affertendo sepi-
 us, *Deus inquit*, *Deus inquit*, an teneatur hoc in confessione confe-
 rre. 1. r. 1. §. 1. p. 10.
 Si ex actu factorio quis decedat, si tamen in ultimo vitæ, seu
 postea mortis ostendat signa contritionis, non dabit privati
 Ecclesiæ

Addicere. Addicere Adjutorem cum futura successione Papa non potest. *l. 7.**l. 2. p. 177.***Adoptio.**Vide verb. *Adoptio*. tom. 7.**Adoffe.**Qui ad offitium presens, & audit totam Missam, dempto tempore consumptionis sacrificii, an adimpleat preceptum. *l. 1. c. 3. r. 4. §. 1. p. 165.*Qui ad offitium presens tempore consecrationis, an satisfaciatur preceptum Missae. *l. 1. c. 3. r. 15. §. 1. p. 164.*Vide verb. *Adoffe*, *Interesse*, tom. 2.**Adovere.**Vide verb. *Probabilis*. tom. 6.**Adhibere.**Qui adhibetur assumpto aliquo habitu Religioso ad servitium, & obsequium Monialium, & ad petendum pro ipsius elemosinam, an gaudeat privilegio Canonici. *l. 9. tr. 1. r. 163. §. 4. p. 122.*Adhibere Collegium Cardinalium an Papa teneatur in puniendo, & damnando Cardinales, ut simul cognoscatur, & iudicetur. *to. 9. tractat. 7. resolution. 74. §. 1. pagina 300.*Adhibere, vide verb. *Correre*, *Idem*, *Testis*. tom. 7.Item verb. *Seruitium*. tom. 9.Adhiberi non debet rerum consecratio Ecclesie semel consecratae, nisi ab igne caustae, aut sanguinis effusione, aut tuncumque quae feminis pollutione polluitur. *l. 9. tr. 1. r. 138. §. 1. p. 67.***Adiuvare.**Vide verb. *Impedire*. tom. 9.**Adimplere.**An adimpleat votum iuramentum vel poenitentiae in iussu audiendi Missam, vel dicendi officium B. Virginis, si Missam audiat, vel recitet sine interna attentione. *l. 8. tr. 4. r. 48. §. 1. p. 55.*Idem est de precepto audiendi Missam, vel recitandi Horas Canonicas, *ibid.*Adimplere, vide verb. *Impire*. tom. 1.Item verb. *Fama*. tom. 7.Non adimplere promissionem gruitum, acceptam in re gravi, an sit peccatum mortale. *l. 8. tr. 4. r. 9. §. 1. p. 38.*Adimplere votum in sequentem diem an teneatur, qui vocatur eadem die v. g. ieiunare, audire Missam si eo die impeditus fuit. *l. 8. tr. 4. r. 17. §. 1. & seqq. p. 44.*Et quid si dubius est, an votum emerit iocundum temporis, *ibid.*Adimplere votum an qui teneatur in dubio, necrum materia voti sit bona, an mala. *l. 8. tr. 4. r. 17. §. 1. p. 43.*Adimplere an teneatur dubius de voto, & iuramento. *l. 8. tr. 4. r. 18. §. 1. ibid.*Quid si essent opiniones circa bonitatem, vel malitiam votorum. *l. 8. tr. 4. r. 17. §. 3. p. 43.*Adimplere an teneatur, qui non omnino, neque recte dubitat, sed magis inclinat in eam partem, ut votum emerit non integrum quidem, sed ad partem, ratione huius maioris propensionis. *l. 8. tr. 4. r. 30. §. 1. p. 44.*Idem est de dubitante in materia iustitiae. *ibid. §. 3.*Adimplere votum an teneatur, qui vocatur ingredi religionem, si per annum in fornicationem non incidit, & in die anno culpa sua fornicator. *l. 8. tr. 4. r. 34. §. 1. p. 48.*Item est de illo, qui vocatur sub conditione, si impetret sanitatem intra mensem, & hoc impetrit non obtinet illam. *ibid. §. 2.*Adimplere votum religionis, ieiunii, &c. an teneatur, qui post hoc, annum illud emisit. *l. 8. tr. 4. r. 36. §. 2. p. 50.*Adimplere an teneatur votum, vel iuramentum, qui dubius est an emisit verum, vel iuramentum habens usum rationis. *l. 8. tr. 4. r. 40. §. 1. p. 53.*Adimplere votum an adhibere teneatur, qui emisit votum mittendi ad domum Lancretanum Calicem, quem postea misit cum persona fidelis, sed per viam latronibus furatus est. *l. 8. tr. 4. r. 17. §. 1. p. 67.*Vide verb. *Abstergeri*, *Anima*, *Impire*, tom. 8.Si non adimpler poenitentiam poenitentiam in Confessario impositam, hoc videtur Confessarius an possit illum moneat, ut promissa adimpleat. *l. 8. tr. 17. §. 2. & seqq. p. 30. & seqq.***Adire.**Quando adire summum Pontificem, vel Sacram Congregationem Regulares non possunt, an debeat pigiores vasa, lampades, candelabra argentea, &c. cum licentia Episcopi. *l. 7. tr. 1. r. 220. §. 1. & seqq. p. 100. & 101.*

Ubi aliqua alia contingit in dicto casu.

Si adire superiorem pro licentia facili Regularis possunt, an liberent illos a voto paupertatis licentia praesumpta superioris. *l. 7. tr. 3. r. 39. §. 1. p. 182.*Vide verb. *Capitulum sede vacante*, *Ecclesia*, *Hereditas*, tom. 3.Item verb. *Hereditas*. tom. 7.**Adiuvare.**Vide verb. *Adiuvare*. tom. 9.**Adiuvantur.**Adiuvantur Patrem, filium, fratrem, aut maritum ad percutionem. *Diana Cord. Tom. X.*dum Cloricum torpescit agentem cum filia, matre sorore, aut uxore, an incurrant censuram. *l. 5. tr. 5. r. 18. §. 3. p. 91.***Adjuvare.**Adjuvare ad minus furtum an liceat illi, qui dedit consilium alteri, qui propulerat committere furtum maius. *l. 7. tr. 5. r. 36. §. 4. p. 126.*Adjuvare fideles non tenentur ea precepto Charitatis animas fidelium delectuorum orationibus, Sacrificiis, & aliis operibus. *l. 8. tr. 10. r. 12. §. 2. p. 157.*Adjuvari ab alio potest, qui opprimeretur, & adiutor non peccat, etiam si occideret aggressorem, servato omni moderamine. *l. 8. tr. 5. r. 30. §. 1. p. 80.*Si adjuves aliquem ad portum de furtivis, quod sine tuo auxilio tamen auferret, an tenearis ad restitutionem. *l. 8. tr. 7. r. 18. §. 3. p. 129.*Vide verb. *Adiuvare*. tom. 7.**Adiuvare.**Adiuvare quoniam fuit, ut cum dicto socii criminis faceret contra nominatum iudicium ad tortorum. *tom. 5. tr. 1. r. 1. §. 3. p. 37.***Adiuvare.**Vide verb. *Deposito*, *Distum*. tom. 5.**Adiuvare.**Adiuvare Jurisdictionem an debeat Archidiaconus intra octidies, in quibus Capitulum, sede vacante, cogitur de eligendo Vicario. *l. 3. tr. 5. r. 61. §. 1. & seqq. p. 88.*Vide verb. *Obsequio*, *Opinio proli*, *Palatum*, *Error*, tom. 3.**Adiuvare.**Adiuvare stranda an sit extrema unctio cum superpellico, stola, & lumine. *l. 4. tr. 4. r. 19. §. 5. p. 177.*Et quid, si haec non extarent. *ibid.***Adiuvare.**Adiuvare libera fructus, & redditum an debeat Religiosus Beneficiarius, si non habet etiam dominium, ut quomodo possit talis libera administratio consistere cum voto paupertatis. *l. 6. tr. 7. r. 10. §. 4. p. 247.*Vide verb. *Fidus*. tom. 6.**Adiuvare.**Adiuvare Sacramentum. In adiuvatione Sacramentorum in multis casibus excusatur Sacerdos excommunicatus. *Legis illas, & non pigebit. l. 1. c. 1. r. 1. §. 1. per totum p. 9. & seqq.*In adiuvatione Sacramentorum, an possit redimere vexationem iniunctam praebendo pecuniam sine scandalis peccato, & symonia. *l. 7. tr. 5. r. 4. §. 1. p. 244.*Et quid pro audiendo Sacro in die festivitatis. *l. 5.*Pro adiuvatione Sacramentorum merito mortis vide notabilia. *l. 7. tr. 5. r. 7. §. 6. per totum p. 247. & 248.*In adiuvatione Sacramentorum, an liceat sequi opinionem probabilem, & minus tutam, relicta probabiliori, & tutiori. *l. 8. tr. 1. r. 1. §. 1. & seqq. p. 2.*

Ubi pro praxi aliqui casus.

Et quid in adiuvatione Sacramenti poenitentiae, quando agitur de jurisdictione Confessorii. *l. 8. tr. 1. r. 4. §. 1. p. 2.*In adiuvatione Sacramentorum an liceat uti jurisdictione probabilis, relicta certa. Et an idem sit in materia, & forma. *tom. 8. tr. 1. r. 5. §. 1. & seqq. p. 3. & 4.*Si adiuvationem Ordinum minorum ex tremis unctiois, Confirmationis, & Matrimonii sine lumine qui conferret, non peccaret mortaliter. *l. 8. tr. 1. r. 5. §. 2. p. 146.*Vide verb. *Minister Sacramenti*. tom. 7.**Adiuvare.**Item verb. *Enchiridia*, *Minister*, *Ministrare*, *Sacramentum*, *Unctio extrema*. tom. 7.**Adiuvare.**Item verb. *Enchiridia*, *Minister*, *Ministrare*, *Sacramentum*, *Unctio extrema*. tom. 7.**Adiuvare.**Adiuvare rerum Ecclesiasticarum, & rerum piarum quamvis secularium, ut sunt personarum miserabilium, &c. eo ordinari possunt. *l. 1. c. 1. r. 5. r. 90. §. 1. p. 171.*Et quid ubi debiti pecuniarii solutionem relicti ex officio, & adiuvatione. *ibid. §. 2.***Adiuvare.**Adiuvatio sola an sit sufficiens, ut Sacerdos possit absque praevia Confessione celebrare, si desit copia Confessorii. *l. 1. c. 3. r. 1. r. 159. §. 1. & seqq. p. 147.***Adiuvare.**Quando admissio in suam prius Religionem desperatur post debitam correctionem, non tenetur epelein ad aliam transire. *l. 7. tr. 1. r. 125. §. 3. p. 88.*Si admissio ad professionem superioris fuisse suspensus a Generali Religione, vel Episcopo, an professio sic ab ipso admissa contra tale prohibitionem esset valida, vel invalida. *l. 7. tr. 1. r. 125. §. 6. Probatur 4. in fin. Sed lege eam per totum textum, ubi notabilia super hoc. p. 75. & seqq.***Adiuvare.**Vide verb. *Impedire*, *studium*, *servandum*, tom. 9.**Adiuvare.**Admittentes excommunicatos ad divinis officia, an aliquam poenam incurrant. *l. 5. tr. 1. r. 125. §. 1. p. 39.*

Admittentes Moniales aliquem infra sepea Monasterii praeter litteras.

licetiarum, an incurritur excommunicationem? 7. tr. 1. r. 139.
§. 1. pag. 133.

Admittere.

Si admittunt Moniales aliquem intra sepea Monasterii ad malitiam, an incurritur excommunicationem Concilii Trid. sess. 23. c. 5. de Regularibus? 7. tr. 1. r. 200. §. 1. p. 157.

Quomodo admittuntur tales inhabiles ad probandum aliquem esse haereticum, & contra verbum non admittuntur in laicorum elium? 7. tr. 1. r. 11. §. 1. p. 330.

Admittere religionem beneficiorum, an Capitulum, sede vacante, possit? 3. tr. 5. §. 54. §. 1. p. 278.

Et si non inspicitur, saltem resignationes factas permutatis causa? ibid. §. 2.

Admittere, vide verb. *Regularis*, tom. 3.

Admittere appellationem rei a sententia torturæ an Inquisitor debet? 1. r. 11. r. 20. §. 1. p. 333.

Admittere reprobos, si sponte recedant, an Inquisitores possint, & poenam mortis relaxare? 7. tr. 1. r. 16. §. 1. p. 338.

Admittere, vide verb. *Assuare*, *Chiricus* tom. 5.

Admittere volentes superiores regulares aliquem abque causa in religionem ad annum Novitatus an mortaliter peccent? 7. tr. 1. r. 146. §. 1. p. 399.

Et quid, si petens habet votum ingrediendi religionem illius superioris, a quo petit admitti? ibid. post medium dicti §. 1.

Admittere, vide verb. *Confessio*, *Professio*, *Reverius*, *Superior Regularis*, tom. 7.

Item verb. *Criminale*, *Tulio*, tom. 8.

Item verb. *Admissio*, tom. 9.

Si admittunt Religiosi Mulieres intra sepea Monasterii, ex motu proprio Sixti V. an incurritur poena ejusdem iudicii sententiam? 1. tr. 5. §. 63. §. 4. ad medium. vers. Quinto. p. 19.

Admonere.

Admonendi an sunt i Confessarii, & alii laborantes ignorantia in aliquibus casibus, quando spes correctionis habet? 7. tr. 4. r. 68. §. 5. & seqq. p. 210.

Admonere, vide verb. *Ignorantia*, tom. 2.

Si non admonet in peccato ludi ludentem errare computando pondus, vel non accipiendo primum locum? 7. n. id promissit, non tenetur ad restitutionem, licet interdu peccet contra charitatem? 6. tr. 4. r. 51. §. 3. p. 209.

Qui admonuit collatorum significatione aliqua, an peccaverit contra iustitiam, & tenetur ad restitutionem in defectum eius? quomodo? 7. tr. 4. r. 49. §. 1. p. 209.

Si ante admonitionem qui admonuit in ludo dubius erat, an acceptat, ad quid tenetur? 6. tr. 4. r. 49. §. 1. p. 209.

Admonitio.

Qui admonitus fuit ab alio significatione aliqua, & ea eo auditionem factam a collatore acceptavit, an tenetur ad restitutionem? 6. tr. 4. r. 49. §. 1. p. 209.

Admonere.

Vide verb. *Scala*, tom. 7.

Adolescens.

Si Adolescentem Confessarius sollicitavit in confessione an sit denunciandus? 5. tr. 9. r. 78. §. 1. p. 280.

Adolescentes robusti, & validi an tenentur jejuare ante vigiliam primum annum? 4. tr. 6. r. 6. §. 3. p. 156.

Et quid ad lucrandum jubileum, si nonnum annum a. t. artigeant? 4. tr. 6. r. 63. §. 6. p. 179.

Vide verb. *Morsalis*, *Poen*, tom. 5.

Adoptare.

Adoptari an possit servus, & adoptatus an acquirat libertatem? 7. tr. 8. r. 19. §. 1. p. 299.

Adoptum.

Vide verb. *Pluribus*, tom. 6.

Item verb. *Adoptare*, tom. 7.

Adoptio.

Adoptio aut duplex, una perfecta, & alia imperfecta, 2. tr. 6. r. 810. §. 1. p. 379.

Licet adoptio dirimat in linea recta usque ad quartum gradum descendendum, non tamen ascendendum? 2. tr. 6. r. 811. §. 5. p. 309.

Ubi an post Concilium Trident. hoc impedimentum solum dirimat matrimonium usque ad secundum gradum inclusive? ib. §. 5.

Ea adoptio imperfecta an oriatur impedimentum cognationis legitime? 2. tr. 6. r. 811. §. 1. p. 399.

Vide verb. *Cognatio*, *Filia*, tom. 2.

Adorare.

An sit licita Adoratio, quam Christi Fideles Summo Pontifici prebent, Et negativa sententia Haereticis affertur? 9. tr. 4. r. 1. p. 240.

Sed responsiones ad argumenta Haereticorum posita in toto textu hujus ref. primae, invenies infra 2. r. 17. ad 2. no. p. 257.

Ad supradictos errores repellendos supponitur, quod sit Adoratio, quomodo distinguitur, & alius, per quos exercetur, explicatur? 9. tr. 4. r. 1. p. 240.

Contra Haereticos Summo Pontificem semper ex consuetudine

verissimam Ecclesia fuisse adoratam generatione, pedum osculatione, & c. demonstratur, ibid. r. 3. p. 241.

Sed etiam Adoratio Pontificis non solum perpetuo usu, ut visum est, sed etiam ratione nititur, exemplo videlicet Episcoporum, ibid. r. 4. p. 244.

Idem verborum Imperatorum, & Regum exemplo, quos à populo adoratos fuisse, demonstratur. Et de differentia Adorationis politice, & sacre agitur, ib. r. 5. p. 245.

Probatum etiam Adoratio Pontificis ea morte apud Veteres, qui ad aliquem impetrandum pedibus advehebant, & proferunt filii supplices apud Patres ad eorum pedes procumbentes de officio veniam petendo. Et notatur 38. Pontificibus vocari Patrem commuonem, ib. r. 6. ibid.

Aliqua loca Sacre Scripturae afferuntur, in quibus Adorationem Pontificum iudicam fuisse demonstratur, ibid. r. 7.

An licitum sit præter generationem, & pedum osculationem adorare Pontificem pectus tuatione? ibid. r. 8. p. 246.

Probatum non solum osculatione pedum Pontificibus præberi adorationem, sed etiam inclinatione capitis, quando potius nomina in Orationibus publicis adiunguntur, ibid. r. 9.

Quare Eminentijs, Cardines ordinari non genuflectant ad occursum Pontifici, nec quæ pedes osculantur, sed solum manus. Ubi aliqua curiosa circa osculationem manus observatur, & deducitur manus osculationem esse signum Adorationis, ib. r. 10. p. 247.

Refertur etiam etiam difficultas opinio Tanneri, ib. ref. 12. p. 246.

Sub qua Adoratio comprehendatur Adoratio Pontificis an pertineat ad Latruncum, vel ad Dulium; Et respoo. Cameracensis affertur, ibid. r. 11. p. 246.

Opinio Theopili proponitur, videlicet, quod Pontifex adoratur Adoratione Hyperdulci, ibid. r. 13. p. 247.

Opinio Authoris, & aliorum adducitur, nempe Adorationem Pontificis, reducendi esse ad Adorationem Dulicam, ib. r. 14. p. 247.

Brevi digressio de gestatione Pontificis super bumetate, & cum Regem in capite, quod vulgo *Chamauro* appellatur. Ubi late circa supradicta, & coronationem Pontificis, ibid. r. 15. pag. 248.

An si aliquis Pontifex quod Deu avertat, & ille impius, scandalosus, & c. sit adhuc modo, quod supra à fidelibus adorandus, ibid. ref. 16. pagina 250.

Respondetur ad argumenta Haereticorum superius in resolutione prima, & c. primo apposita. Et adducitur ratio, quare D. Poterius respoo. Adorationem Cornelii, ibid. ref. 17. pag. 248.

Quare Pontifex vocat se servum servorum Dei contra Theodorum Reingobius, demonstratur, ibid. ref. 18. pagina 251.

Quare Summus Pontifex an solum calcemene Crux signato, sed etiam colore Rubeo utatur; ibid. ref. 19. pagina 252.

Respondetur ad scommata Joannis Fabri, qui Pontifices capite, portantem calcem Crux signatos. Et ostenditur, quod humilitatis causa, & ad honorem Crucis ritum hoc à tempore Sylvestri fuisse introductum. ibid. ref. 20. pagina 253.

Adfcribendum.

Adfcribendo se militie Clerici in minoribus, vel beneficiari an peccent per se, & ea vi Decretorum Ecclesiae; tom. 7. tr. 7. resolutione 59. post medium pagina 189.

Et quid, si beneficium habeat, nec habuit, & consuram doferat; ibid.

Adfcriptio.

Adfcriptio in Ecclesia an hodie sit necessaria de mandato Episcopi, ut Clericus in minoribus gaudet privilegio fori, vel sufficiat quod realiter fit ad servicium in divinis; tom. 9. tract. 2. resolutione 137. §. 5. pagina 122.

Advena.

Advena loquens cum Monialibus an incurrit censuram latam ab Episcopo contra colloquens cum Monialibus, 2. tr. 5. tract. 1. resolutione 87. §. 8. pagina 41.

Advena an sitasticianus præcipuo sumende Eucharistia tempore Paschæ communicando in Ecclesia Regularium, an verb tenentur in Cathedrali eam recipere? 2. tr. 2. r. 31 §. 1. p. 118.

Advena an tenetur servare jejunia, alios dies festos, leges, præcepta, & consuetudines illius loci, in quo reperitur? 4. tr. 6. ref. 30. §. 1. ad medium, p. 167. & in 2. 46. per totum. p. 169.

Et an illi Episcopo possit punire supradicta non observantes; in eodem ref. §. 1. & 5. ibid.

Advena tenentur servare in contradiis leges, consuetudines, & statuta loci, in quo contrahunt; 2. tr. 2. r. 47 §. 3. p. 128.

Ne advena assumatur ad beneficia, non possunt Principes auctoritate propria statueret, 2. tr. 2. r. 99. §. 4. p. 106.

Advena, & peregrinus an sit licitus vii supinij, & lardi in Regno Siciliae idibus quadragesimalibus; & alia jejunia cum Bulla Cruciate, 2. tr. 2. r. 166 §. 3. p. 102.

Vide verb. *Peregrinus*, tom. 5.

Item verb. *Regularis*, tom. 2.

Adveniens.

Vide verb. *Nuptia*, *Traditio*, tom. 2.

Item verb. *Tempus*, tom. 7.

Adversarius.

Adversarius Petri, si pecunia obulit Eleofini, qui s. illi accepit
an Petrus etiam illam pecuniam allicere possit; t. s. r. 7. r. 42.
§. ult. Sed lege cum per totam, p. 331.

Adversus.

Quando quis adversus ex fune homicidii sequaturum damnum
terribi, si revera sequatur, an teneatur ad restitutionem, v. g.
occidit quis Joannem, imponitur homicidium Petro, qui cum
Joanne inimicis am bibet: caput Petrus, & ad mortem 42.
auro, in tali casu vera homicidia renouat restitute hære-
dibus Petri damna insequuntur; t. s. r. 5. §. 59. §. 1. & seq. p. 98.
Ubi alii consilium casus adducunt, sed jam omnes in suis pro-
priis verbis in indic. rnm. 8. tom. 2. transcripsi, & appositi.

Vide verb. *Parochus Polonio*, tom. 2.

Adulter.

Adulter an possit ex iustitia licite exigere debitum à conjugē il-
lius adulterii ignari; t. s. r. 6. r. 16. §. 2. p. 334.

Quando adulter alii uterque conjugum, & unus vitam emendavit, al-
ter vero minime, an liceat conjugi emendato petere divortium;
t. s. r. 6. r. 27. §. 4. p. 336.

Adulter, qui solum seipsum ad conjugem, illamque reliquit in-
ter filium mariti adulterii, pater legitimus, an etiam teneatur
occidere damna hereditatis, quae legitimis heredibus adim-
puit, vel damna dantis, quam pater putativus tradidit puellae for-
nicæ, credens esse propriam filium; t. s. r. 6. r. 27. §. 1. p. 337.

Ubi quod notare debet Confessarii, ut in illo casu adulter teneat
salem alimentis propter impensa à tertio anno etiam, &
dinceps restituere, quando patens teneatur filium alere, etiam si
non fuerit causa suppositionis. ibid. §. 3.

Adulter. Vide verb. *Conjux filius, Jux, Maritus, Mulier, Vir, Vir-*
us, Uxor, tom. 3.

Adulter, qui dum immoderata copula cum muliere pregnantē
coit: illicque abortum fecit animo concupiscentis, an irregularis fiat,
non vero maritus, & abortum causat; t. s. r. 5. r. 11. §. 6. p. 178.

Adulter an irregularis fiat, si maritus, cognito adulterio, uxorem
interficiat; t. s. r. 5. r. 12. §. 5. & seq. p. 183.

Adulter an efficiatur irregularis, si maritus aggressorem causa
necessaria defensionis occidat; t. s. r. 5. r. 14. §. 1. ibid.

Si adulter dubitat an filius sit suus, vel matris, & nihil cerere pos-
sit deprehendere diligentia facta, an teneatur dictum filium alere;
t. s. r. 6. r. 3. r. 13. §. 4. p. 150.

Et quid si inter affinitas cum juramento esse filium adulterii proles,
quoniam sit similis adulterio; ibid.

Adulter. Vide verb. *Occidere*, tom. 6.

Adulter an possit occidere maritum invasorem, quamvis invasus
fuerit in culpa, ut aggressor; t. s. r. 5. r. 14. §. 2. p. 180.

Si adulter praevidet periculum mortis futurae ad uxorem propriam,
poteat certo peccato homicidii in corde suo, quando tale pericul-
um mortis praevidet, statim in illo se instituit. At vero in
vero periculo positus non committit se deinde in se. ib. p. 180.

Si adulter occidit cum moderamine inculpæ invasorem, an teneat-
ur ad aliquam restitutionem; t. s. r. 5. r. 14. §. 3. & seq. p. 97.

Et quid si contraxerit; t. s. r. 5. r. 14. §. 4. p. 99.

Adulter, vide verb. *Absterge, Damnum, Invasor*, tom. 3.

Adulter an gaudet immunitate Ecclesiæ; t. s. r. 2. r. 17. §. 2. Quæro
septimo, p. 16.

Ab adultero & adultera homicidium perpetratum animo, & in-
tentione contrahendi matrimonium inter se, si ea intentio non
significetur exterius, an iudicat impedimentum dirimens; t. s. r.
6. r. 17. §. 1. p. 303.

Adultero ad peccatum sanguinis impeditur an solus iudex lai-
cus sit competens, & quoad alia poenas sit causa mihi sortito;
t. s. r. 3. r. 19. §. 2. p. 183.

Idem est, si de amissione adulteræ agatur. ibid.

Et de invectis causa an solus iudex Ecclesiasticus competat; t. s. r.
6. r. 17. §. 1. p. 303.

Et quid, quando questio moris est de alimonia præstanda adu-
lteræ à viro separata; ibid.

Si adulterum inventum cum uxore mixtus interficit, an irregu-
lari sitatem incurrat; t. s. r. 5. r. 12. §. 1. & seq. p. 183.

Ubi an sit licitum marito adulterum cum uxore turpiter inven-
tum occidere.

Et an peccet contra iustitiam si pater, & maritus adulterum
propria auctoritate occidant. ibid. §. 3. p. 184.

Idem est si iudex illis contraxit occidendo ante latam sententiam. ib.

Ubi, quod secundum hanc codicem non datur facultas occidendi adu-
lterum, & uxorem, sed ut adulter occidatur, & uxorem accuset.
ibid. §. 1. p. 183.

Adulterum Clericum percutiens, inventum torpiter cum uxore,
non est compellendus ad sedem Apostolicam pro absolutione
ire. ibid. §. 3. p. 183.

Si inter adulterum, & maritum sit dubium, quis, sit proles, ad
quod adulter teneatur; t. s. r. 5. r. 15. §. 5. sed quid p. 32.

Ubi quod non solum adulter non teneatur ad restitutionem, sed
probabiliter etiam prolem non esse suam, sed etiam si simul cre-
dat probabiliter esse suam. ibid. §. 5.

Diana Cord. Tom. X.

Adultera.

An adultera sententia lata ad ultro iudice laico, ut de-
claratur in Monasterio proficiatur in Religione, non sit nec
sarium, ut innotescat etiam ad Religionem transire, vel non
cultitatis emittat, sed potest manere in seculo absque ulla vo-
to. t. s. r. 6. r. 22. §. 2. p. 347.

Idem est si innocens Religionem ingreditur.

Quando res est integra ea parte innocens adulteri, eo quod jam
latam mutavit factus profectus, vel Saceris iniciatus, manifestum
est nullum (superest) viri innocenti ad reconciliandum adulteri.

t. s. r. 6. r. 22. §. 2. p. 347.

Et quid, si contra innocens est oviculus tantum, vel solum in mi-
noribus Ordinibus constitutus. ibid.

Idem est si tantum indicatur vitiis simpliciter astra Religionem
tamen quod potest redire ad suam adulterum conjugem, licet
peccet cum se reddere debicum, sed peccare non poterit. ibid.

Adultera an aliquando teneatur revelare peccatum suum, ut im-
pediat damna legitimorum hæredum; t. s. r. 6. r. 34. §. 1. p. 336.

Ubi quod non solum adultera, sed etiam adulter teneatur ad
restitutionem dictorum damnorum; t. s. r. 6. r. 33.

Adultera etiam innoxia foris, & nupta viro nobili, cui supponit
filium alterius pro successione majorem, omittit filius legiti-
mus, ut non se producat etiam si fiat prolium, non teneatur adu-
ltera revelare filio spurio, nec filius teneatur credere. Tenebitur
tamen adultera in dicto casu si potest ex iustitia se facere, aut
conferendo bona libera filio legitimo; ut consulendo spu-
ritum intrare Religionem; t. s. r. 7. r. 65. in fine. p. 146.

Adulterare.

Si quis adulteravit cum conjuga sua cum promissione famendi illi
in uxorem mortuo marito, an possit abque dispensatione Pon-
tificis matrimonium illud inire, si dum committit adulterium
nesciat impedimentum dirimens ex illo proveniat; t. s. r. 6.
r. 6. r. 17. §. 1. p. 303.

Idem est si interierit virum ad finem celebrandi matrimonium, si
ignorat invincibiliter ea ignominia non possit sequi matri-
monium absque dispensatione. ibid. §. 1.

Ubi an ad incurrendum hoc impedimentum sufficit an unus con-
trahentium frater adulteri impedimentum, vel requiritur
fratris capressa utriusque contrahentis; t. s. r. 6. r. 17. §. 1.

Si ut adulteretur uxori maritus occidit uxorem, ut sit depre-
hensibilis, & maritus mortis alter percutit; t. s. r. 5. r. 14.
§. 1. & seq. p. 183.

Vide verb. *Incubitus*, tom. 7.

Adulterium.

An sit adulterium mentale, si vir delectetur non sua, t. s. r. 7.
r. 103. in fine, & in aliis eor. p. 187.

Adulterium copula committitur matrimonium an sit circumstanti-
is in confessione aperientia; t. s. r. 7. r. 98. §. 1. & seq. p. 281.

In adulterio deprehensus, si metis mortis matrimonium offerat
cum aliquo consanguineo mariti, an sit validum; t. s. r. 6. r. 154.
§. 2. p. 291.

Et adulterium publico an oriatur divortium, ita ut possit adultera
Religionem ingrediri; t. s. r. 6. r. 22. §. 1. p. 347.

Et an in hunc casum sit necessaria licentia innocentis, vel an sufficiat,
si id fiat innocens, & non contradicere, eam possit; t. s. r. 6. r. 22. §. 1.

Et si unus sententia lata de adulterio à iudice laico detrahatur
in Monasterium, si intra biennium illius reclusionis non illam
repetat vir, an poterit Religionem profiteri; ibid.

An quomodocumque carnaliter cognoscendo uxorem uxorem post adu-
terium ab ea commissum carnaliter remittit adulterium quod
effectum petendi separationem Matrimonii, an ita è contra
uxor patiendo se carnaliter cognoscit à marito adultero; & c. r.
t. s. r. 6. r. 31. §. 3. p. 328.

Si adulterium commisit sicut est tribus femineis, an numerus semi-
narius explicandus sit in Confessione; t. s. r. 7. r. 116. §. 1. p. 293.

Adulterium quia committit cum promissione facta contrahendi
post obitum viri quævis an contraxerit impedimentum; t. s. r.
6. r. 6. r. 168. & 169 p. 403.

Et dato, quod dicta promissio facta sit iudice, & ex animo, tamen
hoc non obligat, an requiratur, ut ab altero acceptata sit, neque
satis est ad contrahendum hoc impedimentum tacita acceptatio,
sed requiratur promissio mutua, & reciproca; t. s. r. 6. r. 98. §. 3. ibidem.

Propter adulterium occultum an possit quis, secus in scandalo, uxorem
in foro conscientie dimittere; t. s. r. 6. r. 174. §. 1. p. 314.

Et quid si uterque conjugis sit reus adulterii, an possit fieri ius-
sum, aut sententia iudicis, quod unus sit publicum, & alterum, sit
occultum, & laicus conjugem; Et an si post divortium factum,
alter innoxia committit adulterium, an teneatur alterum
conjugem emendare, si cum ad eorum admittere; Et an in
instans aliter compelli à iudice possit ad id; ibid. §. 6. No-
tanda sunt.

Per adulterium non incurrit irregularitas, sed suspensio, t. 5. s. 5. r. 5. p. 177.

Si post adulterium violentum maritus cognoscit uxorem, licet non sit notorium, vel ignoretur ab eo, an incurrit irregularitatem bigamiae, t. 5. r. 5. s. 149. & 150. s. 1. p. 23.

Ut adulterum perpetri si Religiofus debet alteri Religiofo, an peccet contra votum calquid, t. 7. r. 1. s. 342. s. 1. p. 111.

Adulterium, & de eius crimine quando iudex laicus, & Ecclesiasticus cognoscere possint, t. 9. r. 1. s. 291. s. 2. p. 123.

Adulterium in se sacrilegium continet, t. 9. r. 1. s. 290. s. 1. Sed hanc pag. 123.

Vide verb. *Sacerdos*, tom. 5.

Item verb. *Fornicationem*, *Uxor*, tom. 6.

Adulter.

In adulta aetate an sit baptizandus laicus, & cæcus, & mutus, si ex curia parentum non sit baptizatus, tom. 1. r. 1. s. 32. s. 9. & seq. pag. 17.

Ex contra Cajetanum non ponitur in dubium Confessionium inter suum vitæ iussu baptismum, ibid.

Adulti sufficienter instruiti an teneantur quamprimum suscipere Baptismum, t. 1. r. 1. s. 32. s. 1. p. 16.

Et quid si huiusmodi tempus, ibid. s. 2.

Ubi etiam an si ex incuria parentum infantes non sint baptizati, si noli in adulta aetate baptizari, an possint ad id compelli, ibid. s. 10. p. 17.

Adulti an peccent mortaliter, vel citium venientem symboli formam sub verbis præceptis memoria non tenentes, tom. 6. r. 1. s. 5. s. 3.

Idem est de Decalogo, Oratione Dominica, & Ave Maria, dum eorum substantiam sciunt, & intelligunt, ibid. s. 4.

Et quid, si nesciant se figurare signo Crucis, ibid.

Adulti in articulo mortis an possint ministrari sacramentum Confirmationis, t. 1. r. 1. s. 12. s. 1. p. 6.

Adulti an hodie sit medium necessarium ad salutem explicitæ fidei incarnationis Christi, & sanctissimæ Trinitatis, tom. 6. r. 1. s. 4. s. 1. p. 23.

Adulti an liceat præbere pecuniâ faciendo, si recuset esse baptizari, nisi detur quicquid petierit, an alia via possit colleri Baptismum, t. 1. r. 1. s. 27. s. 4. p. 15. & t. 7. r. 1. s. 4. s. 1. p. 24.

Idem est in extrema necessitate de absolucione sacramentali, ibid.

Adulti an liceat differre susceptionem Baptismi, aut illi prætermittere propter imminentem mortem, cum tamen aliquo possit vitæ conservare si Baptismum omittat, tom. 1. r. 1. s. 31. s. 1. p. 16.

Adulti an sit medium necessarium ad salutem Baptismus in re susceptus, vel sufficit in voto, ibid.

Adulti in articulo mortis recentiter baptizato, an sit illi sacramentum Extreme-Voluntatis ministrandum, tom. 2. r. 4. s. 46. & 47. p. 175 & 176.

Et in dicto casu an sit ministrandum Extrema Unctio sub conditione, t. 2. r. 4. s. 46. s. 3. ibid.

Si quod adultum moribundum postulas Baptismum aliquis resistit, etiam Pagano dicat an sit baptizandus, t. 1. r. 1. s. 37. s. 1. p. 18.

Idem est de petitione Eucharistiæ, & Confessionis, ibid.

Et quid quando testis dubitat an adultum moribundum petierit Baptismum, t. 1. r. 1. s. 35. s. 1. ibid.

Et quid si agendum si post petitionem Baptismi adultus dicat se jam nolle illum, & dubitet si Medicum, an ex phrenesi lesione renuat baptizari, ibid. Ubi aliqua alia circa supra dicta.

Et si adultus inprudens in furia resiliat, an possit ligari, ut sic baptizari valeat, t. 1. r. 1. s. 36. s. 1. p. 18.

Ut adultus baptizetur an opus sit explicitè in Trinitate Mysteriorum, & incarnationis credere, t. 1. r. 1. s. 31. s. 1. ibid.

Si adultus confiteretur aliquid, quod dubitatur an sit verum, an sit obliuiscens factum sub conditione, t. 1. r. 4. s. 1. s. 1. p. 170.

Vide verb. *Baptismus*, *Baptizans*, tom. 7.

Advocatus.

Advocatus ad se iudices laicos causas Ecclesiasticas, an excusentur ex tolerantia summi Pontificis, t. 9. r. 1. s. 47. s. 1. p. 106.

Advocatio.

Advocatio causarum spirituum ad laica tribunalia an verita sit sub censura Bullæ Coenæ, si causæ advocatorum ad iudicibus sedis Apostolicæ, t. 9. r. 1. s. 40. s. 1. p. 106.

Et quid si iudices Ecclesiastici negligentes sint in huiusmodi causis cognoscendis, ibid. s. 3.

Advocationis munus an iudicis, & cæcus exercere possit, t. 8. r. 9. r. 4. s. 1. p. 153.

Est si minus consultat scripto an peccet, ibid.

Et quid in causis propriis, ibid.

Advocatus.

Advocatus ad legentes, vel patrocinator in ordinandis testamentis, an habent privilegium, quæ multis sunt concessa, tom. 6. r. 1. r. 90. s. 4. p. 26.

Cum Advocatus in iudicio possit percipi de quota lite, t. 6. r. 3. r. 170. s. 1. & seq. p. 108.

Advocatus possunt compelli Inquisitores censuris, ut patroci-

nium aliquis rei suscipiant, tom. 5. r. 4. s. 10. r. 1. s. 3. p. 298.

Ne in advocatos laicos Ecclesiarum perpetuo, vel ad tempus non modicum constituantur Prælati Ecclesiarum sibi commissarum prohibitum est, t. 9. r. 1. s. 5. s. 2. p. 348.

Advocatos solent litigantes conducere ad annum sub certa annua mercede, seu salario ad omnes causas, quas habent, vel habebunt, an in omnia causas in illo anno pares habuerint Advocatos licet petat salariam, t. 6. r. 3. r. 71. s. 1. & seq. p. 108.

Advocatus esse, ejusque munus exercere an possint Clerici, Beneficiarii, & in sacris constituti in causa propria, & Ecclesiæ, atque in causa viduorum, & pupillorum, & pro iunctis, & amicis intimis coram iudice seculari, & si assistunt in Curia Romana pro communi, t. 6. r. 1. s. 85. s. 2. p. 46.

Et quid in aliis tribunalibus Ecclesiasticis, ibid. s. 2.

Et an possint domo consulere, & conficere iura allegationes in scriptis in causis, in quibus interdictum est Clericis Advocacionis Officium exercere, ibid. s. 1.

Advocatus tenetur ex Officio homicidium impedire cum possit non dubium est, t. 5. r. 1. s. 133. s. 1. p. 186.

Et non impediens an sit irregularis, ibid. p. 187.

Advocatus an teneatur Inquisitores dare recept, t. 5. r. 10. r. 53. s. 1. & seq. p. 298.

Advocatus an teneatur ad se in iudicio, t. 4. r. 6. s. 1. & seq. p. 166.

Advocatus an teneatur (sub mortali) defendere causam pauperis, & viduæ, quando aliter defendi non potest, t. 4. r. 7. s. 9. s. 1. & seq. pag. 211.

Advocatus an possit esse, qui est excommunicatus, tom. 5. r. 1. r. 113. s. 1. p. 50.

Advocatus, qui reum defendit an incurrit irregularitatem, si mors accusatorum sequatur, t. 5. r. 1. s. 86. s. 1. p. 167.

Advocatus in causa sanguinis an incurrit irregularitatem si præmittat protestationem, eo modo, quod facit accusator, t. 5. r. 1. s. 87. s. 1. & seq. ibid.

Advocatus. Vide verb. *Familia Armata*, *Homicidium*, *Minister*, *Justitiam*, tom. 7.

Advocatus an possit esse iudex in causa, cujus Patronus fuit, dum modo sententiam proferat secundum legem, t. 6. r. 1. s. 86. s. 1. p. 47.

Advocatus, quando litigat potest in informatione adversariis suis alio impetire, vel alio modo iudicem, & capere, non potest illis recipere, nec illis amissionis scilicet, tom. 6. r. 1. s. 110. s. 2. p. 17.

An Advocatus possit in suam concubinam donationem facere, t. 6. r. 7. r. 143. s. 1. p. 308.

Et an teneatur concubinæ solvere salariam in quo convenerunt, ibid. s. 1. & seq. p. 308.

Et quando dicta donatio est irrita, an iuramento firmetur, ibid. s. 1. p. 309.

Advocatus excommunicatus non potest in iudicio patrocinari, nec assistere, t. 6. r. 9. r. 4. s. 4. p. 319.

Advocatus. Vide verb. *Causa*, *Clericus*, tom. 6.

Advocatus probabilioris reus, an possit confutari secundum opinionem probabilem, causa sanguinis, vel amissionis omnium bonorum, t. 8. r. 1. s. 24. s. 1. p. 13.

Et an in hoc casu Advocatus teneatur manifestare parti minorem probabilitatem cum causæ alius refutetur eius expensis, & damna teneatur, ibid.

Advocatus an possit patrocinari causam dicentis minus probabilioris, etiam cognoscit contrariam paritatem esse probabilioris, t. 1. r. 1. s. 35. s. 1. p. 13.

Advocatus an possit sequi opinionem Antonii Cuij, & similium iurisperitorum, t. 8. r. 1. s. 26. s. 1. p. 13.

Advocatus, an non solum in causa probabilis, sed etiam in causa dubia possit patrocinari, t. 8. r. 1. s. 11. s. 1. p. 20.

Advocatus, si causa sit criminalis, an possit in dubio patrocinari contra reum, tom. 8. r. 1. s. 12. s. 1. & seq. p. 20.

Advocatus an teneatur de culpa levi, t. 8. r. 3. s. 1. & seq. p. 33.

Advocatus.

Vide verb. *Curia*, tom. 7.

Edificatio.

Ne edificari de novo Ecclesiæ, & Monasteria possint in suo statu sine oratione licentia si Principes statuerint, an derogent immunitati Ecclesiæ, t. 9. r. 1. s. 202. s. 1. p. 147.

Ut edificari possint Ecclesiæ per eorum Obsequium, an facultatem Imperator Constantinus concesserit, ibid. s. 3.

Si edificetur de novo tota Ecclesia destructa non parietem successione post alterum ex intentione renovandi eam, an amittat consecrationem, t. 9. r. 1. r. 130. s. 1. p. 63.

Edificatio.

Edificatio non potest Clericum compellere, ut domum ruinofam destruat, ne vicinis nocet, neque pro patetis mudandis nisi ipse degit pecuniarum exortore, t. 9. r. 1. s. 177. s. 2. p. 111.

Edictum.

Edictum delictum, vel dilucidum intervalla habens, an possit testari ad pias causas, t. 6. r. 1. s. 32. s. 1. & seq. p. 33.

Quando

Quando *agrum curanda* femina se exponit Medico nō peccat, quia prudenter timeat illam accepturam icandulum. tom. 7. tract. 5. refol. 51. §. 1. in fine, pag. 341.
Idem est de viro *agrum*, qui possit curari a femina, quando non possit hoc gravi incommodo id relinquere. *Ibid.*
Vide verb. *Famula*, *Marito*, tom. 7.

Agrius.

Si agrius Monialis est talis gravitatis, ut iudicio Medicorum credis, ut moriatur, si non eaeat a Monasterio, an possit tūc exire. t. 7. tract. 1. ref. 357. §. 1. & seq. p. 163.
Agrius Cardinalis laborant, non possunt sanguinis emissionem pacifice licentia speciali. Pag. 49. tr. 7. r. 29. §. 5. p. 188.
Ad *agrium* non evitandum an liceat propriam mortem exspectare. t. 8. tr. 7. r. 55. §. 1. & seq. p. 93.
Vide verb. *Carthusianus*, tom. 8.
Item verb. *Infantis*, tom. 9.

Agustus.

Vide verb. *Regulus*, tom. 4.
Agustus.
Agustus si non potest res suas transmutare, potest ei Communio dari impotente parva parte Hostiae cum vino in coacleari. tom. 2. tract. 1. refol. 121. §. 6. Nota etiam, p. 2.
Agustus, si mortis sit proximus, an simplex Sacerdos, etiam Regularis possit abluere, vel nolente Parochio, ministrare Extremam Unionem. t. 2. r. 4. r. 29. & in multis eius not. p. 179.
Agustus si non fuerit confectus in articulo mortis non tenetur Parochus cum periculo mortis Extremam Unionem illi ministrare. tom. 2. tract. 1. ref. 28. p. 179.
Vide *Infimus*, *Extrema Unctio*, *Maritandus*.

Aegyptius.

Aegyptius vulgo dicitur *Zogarus*, quae bonam, aut malam fortunam (ut ipse asserunt) auguratur, an Inquisitores punire possint. tom. 5. tract. 10. ref. 172. §. 5. p. 312.

Aequilinus.

Vide verb. *Decretum*, *Forma*, tom. 7.
Aequilinus, *Forma*, tom. 7.
Aequilinus.

Aequivocatio an possit uti penitens, eludendo Confessario negando consuetudinem peccandi, si penitens probabiliter credat Confessarium non impenditur esse absolutionem, si statetur consuetudinem peccandi. t. 7. r. 7. r. 15. §. 4. p. 197.
Immo quavis credit, absolutionem esse nactum, potest uti d. 1. *Aequivocatione*, *Ibid.*

Et id est de occasione pro ima inevitabili, tamen sine magno incommodo, & scandalo, nam in tali casu potest penitens uti *Aequivocatione*, licet a Confessario in tali occasione interrogetur, *Ibid.*
Aequivocatio utens in iuramento an possit quis sibi falli, aut grave crimen imponere ad evitanda gravia tormenta. t. 8. tr. 4. ref. 63. §. 1. p. 64.

Vide verb. *Fideli*, *Ministrans*, tom. 2.
Item verb. *Amphibologia*, tom. 8.

Aetas.

Aetas mathematica completa non requiritur ad valorem sponsalium, unde septennium non physicum, sed morale requiritur. t. 7. tr. 6. ref. 4. §. 3. p. 237.

Aetas. Vide verb. *Annus*, *Multitudo*, *Præcurator*, *Religiosus*, tom. 2.

Aetas ad sacros Ordines hic capitendo ad Ecclesiam determinatur. t. 4. tract. 8. ref. 48. §. Et hoc, & seq. p. 269.

Aetas ad Presbyteratum, ad Episcopatum requiritur. *Ibid.*

Aetas necessaria ad Episcopatum, de iure etiam in *Constitutionibus* Episcoporum requiritur, & in Episcopis titularibus t. 4. tr. 6. r. 1. ref. 49. §. Et procedit. p. 268.

Aetas legalis necessaria requiritur in Episcopo per viam electionis, promoto. Et quid per viam postulationis. *Ibid.* §. ult.

Aetas. Vide verb. *Annus*, *Canonicus*, *Episcopus*, *Adversus*, tom. 4.

Idem verb. *Adversus*, *Pars*, *Pars*, tom. 5.

Aetas ut Canonici sit potestentarius debet esse 40. anni incompleti. t. 6. tr. 1. ref. 52. §. 1. p. 70.

Ad Abbates, Decanatus, præposituram, Archiepiscopatum, aliaque dignitates inferiores cum Cura requiruntur 25. anni incompleti. *Ibid.* §. 4.

Idem est prodignitatis Regularibus. *Ibid.* §. Notandum.

Ad Episcopatum requiruntur 30. anni completi. Sed in Gallia sufficiunt 27. *Ibid.* §. Sed cum.

Prodignitatis, vel Personatus sine cura 25. anni completi. *Ibid.* §. 4. & 5.

Et requiruntur solum pro dignitatibus Cathedralis Ecclesie. *Ibid.* §. Sed Cistercia.

Ad Cardinalatum sufficit, ut possit ordinari, infra annum ad eundem Ordinem, ad quem designatur. *Ibid.* §. Et tandem.

Ad Papatum nulla determinatur *Aetas* requiritur, & ad summum solum 30. anni requiruntur.

Aetas minorum ad gaudendum beneficio restitutionis in integrum quomodo prohibetur. t. 6. tr. 2. ref. 166. §. t. p. 160.

Aetas. Vide verb. *Ordinatus*, tom. 7.
Diana, *Cred*, *Tom*, *X*.

In *Aetate* supputanda ordinandum an numerandos sit dies Bisextile, vel omnimodum. tom. 2. tract. 5. ref. 102. §. 5. p. 225.
Item est lo ordine ad professionem pro anno probationis Noviticius. *Ibid.* §. 2.

In *Aetate* requisita ad Ordines an detur parvitas materiz. t. 2. tr. 5. refol. 101. §. 2. p. 237.

Ubi quid sit effectus qui in principio sequenti diei v. g. hodie impletur *Aetas* 40. annorum, post dimidiam noctem potest ordinari Sacerdos. *Ibid.* §. 3.

Ea quo, quod licet requiratur septennium completum ad sponsalia, tamen quis sit in ultimo die septenni, sic est, si ille sit incompletus. *Ibid.* §. 3.

In *Aetate* requisita ad matrimonium an detur parvitas materiz. t. 2. tr. 6. ref. 57. §. 1. p. 252.

Et quid, si legitima *Aetate* contrahentes dilarent per unum, aut alterum mensium. *Ibid.* §. 3. p. 252.

Si de *Aetate* legitima ad Ordines, ad beneficium, ad alium a sum requiritur, & ad servandum jejunium quis dubitat, quid facere de eo turgo. tom. 4. tract. 6. ref. 2. p. 155.

Si *Aetate* leaenissimi anni senex dubitant an sint robusti, & validi, an teneantur jejunare. tom. 4. tract. 6. ref. 3. p. 156.

In *Aetate* requisita dispensari potest Pontificem, ut in alia possit Presbyter, vel etiam Episcopus ordinari, & promoveri ad Cardinalatum. tom. 4. tract. 8. ref. 48. §. 2. & seq. p. 266.

De *Aetate* an sit habenda fides parochi, quando loco domicilii quia vult lucipere sacros Ordines, & animi dicit a loco originis, in quo natus est. t. 3. r. 161. §. 18. p. 160.

Si de *Aetate* ad Ordines sufficientes Patres deposuissent, an Episcopos possit ordinare coram filiis. *Ibid.*

In *Aetate* requisita ad professionem an detur parvitas materiz. t. 7. tr. 1. r. 158. p. 75.

Sexdecim annos completos debent habere Novitii, ut in articulo mortis professionem emittant, ante annum probationis completum. tom. 7. tract. 1. ref. 162. §. 2. in fine, p. 78.

De quo *Aetate* debeat esse Cardinalis. g. tr. 7. r. 5. §. 3. p. 285.

Ubi in qui piam in Diaconum Cardinalem assumi non possit nisi saltem in vigesimo secundo sue *Aetatis* anno fuerit iudicatus. *Ibid.*

De qua *Aetate* debeat esse Episcopus. *Ibid.* §. 3.

Si ad *Aetatem* de itam deficiat ordinando, vult tres dies, an possit Episcopus esse dispensatus. t. 2. tr. 5. ref. 102. §. 5. p. 225.

Ante legitimum *Aetatem* contrahere matrimonium an sit peccatum mortale. t. 2. tr. 6. ref. 55. §. 1. p. 252.

Et in ultimo die quo *Aetas* legitima completur. t. 2. tract. 6. ref. 56. §. 1. *Ibid.*

Et quid sit dies, aut etiam decem ea *Aetate* deficiat. *Ibid.* §. 3.

Et quid, si malitia suppleat *Aetatem*. *Ibid.*

Si ante *Aetatem* legitimam quis consecratur in Episcopum, an incurrit aliquam censuram. t. 2. tr. 8. ref. 49. §. 1. pagina 349. & resolutio 108. §. t. pagina 367.

Ante *Aetatem* legitimam recipiens Ordines minores, an incurrit suspensionem. tom. 5. tr. 3. resolutio. 36. §. 6. p. 126.

Et recipiendo Ordines sacros ante *Aetatem* incurrit suspensionem, & celebrando irregularitatem. t. 5. tr. 3. ref. 37. §. 1. p. 127.

Qui ante *Aetatem* legitimam cum ignorantia non solum invincibilis, sed etiam vincibilis, & crassa, modo affectus non sit ordinatus Ordine sacro, an suspensionem incurrit, & celebrando irregularitatem. tom. 5. tr. 3. resolutio 40. §. 1. pagina 128.

Qui ante *Aetatem* legitimam ordinatur bona fide, an incurrit suspensionem, & celebrando irregularitatem. t. 5. tract. 3. resolutio. 41. §. 1. *Ibid.*

Et quid adveniat, mala fide. *Ibidem* §. 2.

Ante *Aetatem* legitimam recipiens Ordinem mala fide, non solum manet suspensus ab executione Ordinum sed mala fide, suspensum, sed etiam ab executione aliorum ante legitimum susceptrum. tom. 5. tr. 3. ref. 44. §. 1. & seq. pagina 129.

Suspensus ex ordinatione ante *Aetatem* legitimam an possit celebrare, illa completa, sine alia dispensatione. t. 5. tract. 3. ref. 43. §. 1. *Ibid.*

Et quid, si mala fide, & omnino culpabiliter ante *Aetatem* suscepit Ordinem. *Ibid.*

Ante *Aetatem* ordinatus an incurrit eas suspensiones, unam ovis delictum, alteram vero ob delictum *Aetatis*, ac proinde absoluitur a prima, non cessat absolutus a alia, nec potest ministrare donec attingat legitimam *Aetatem*. *Ibid.* §. 3.

In omnibus supradictis suspensionibus ea ordinatione ante legitimam *Aetatem*, & irregularitatis eas ministrationes Ordinum in dictis suspensionibus dispensare possunt Episcopus, superior Regularis, Confessarius vigore Bullæ Cruciatæ, & Regularis virtute suorum privilegiorum. t. 5. tract. 3. ref. 38. §. 3. & ref. 44. §. 1. & seq. p. 127.

Aetatem 40. annorum ad debent habere Inquisitores sacre eorum electionem. t. 5. tr. 10. ref. 8. §. 1. & seq. p. 288.

Et quid de Inquisitoribus Hispaniæ, an sufficiat ut attingant annu 30. Idem est de Commissariis Inquisitorum. *Ibid.* §. 2. & 3.

Ut ante *Aetatem* 40. annorum Regularis non excipiat ministerium

Confessiones, an ita Episcopus Regularis approbare possit? De Sacerdotibus secularibus non est dubitandum. tom. 7. tr. 1. ref. 71. §. 1. pag. 36.

Ætatem 35. annorum an habere debeat Magister tertie Classis in nostra Religione, vel ut dicitur in alia noviter professorum pro Magistro Novitiorum, cum Constitutionibus Clementis VIII. tom. 7. tr. 1. ref. 171. §. 1. p. 21.

Obreatus defectum sponsalium nulla potest potest fieri valida, & post legitimum actum ex preste, vel tacite ratificetur a sponsis, modo si ante a seipsis aut irrita sponsalia fuisse invalida. tom. 7. tr. 6. §. 5. §. 1. p. 23.

Ubi, quod si nesciant sponsalia fuisse invalida, non ferent valida per ratificationem simul habendo, vel ibi oculo tanquam sponsis impingendo, vel mittendo nuera, &c. sed debent consentire de novo ibid. §. 4.

Æthiopes.

Æthiopes an sint irregulares? t. 5. tr. 5. §. 5. §. 1. p. 158.

Vide verb. *Uxor retinens*, tom. 2.

Affinitas.

Vide verb. *Delictum*, tom. 2.

Fit affinitas nimia ad rem Juramentum factum inadveteriter dictum ab eo, qui prout confessorio iurandi habet, an sit peccatum mortale? t. 8. tr. 4. §. 66. §. 1. p. 64.

Et an hoc procedat quoad blasphemiam? ibid.

Fit quid si non ea prava conclusio, blasphemia, vel juramentum prolatum fit ad nimiam affectionem ad rem; ibid.

Afflictus.

Quicumque affligit aliquem peccata venialis accedit ad Communionem, an peccet venialiter communicando? tom. 2. tr. 1. a. ref. 44. §. 1. p. 12.

Fit afflictio in peccato procedens visus, oculus, & an involuntarius in peccato reservato contra castitatem? t. 1. tr. 117. §. 1. p. 60. Et an talia peccata non possint reservari, nec subiaci excommunicationi? ibid.

Affertus.

Si afficitur Dominus supplicio interit, an contrafactum matrimonium, an peccet? t. 7. tr. 8. §. 37. §. 1. p. 209.

Vide verb. *Bulla Cere*, tom. 9.

Affinitas.

Cum affinitas coitus sodomitici in primo, secundo, &c. gradum, an habeat malitiam in se, & sit in confessione aperendus? t. 7. tr. 7. ref. 137. §. 1. pag. 320.

Ubi impuberes, vel alii consenscentes se cum affinitibus, non sunt inclusi in casu reservato incestus. ib. §. 3. p. 300.

Si cum affinitis aliquis obtinuit dispensationem ad contrahendum; sed ex minime usus est, si postea petat aliam dispensationem cum affinitate, an teneatur mentionem facere prioris dispensationis? t. 3. tr. 2. §. 98. §. 1. p. 161.

Idem est si femina soluit, nolens prius affinitate nubere ib.

Fit quid, si actu contrahat cum alio affinitate, an dispensatio illa censetur renunciata? t. 3. tr. 2. §. 91. §. 1. p. 161.

Cum affinitas impetrata dispensatione ad contrahendum, si quis: An alteri copuletur, an possit, illa mortuus, antea priori dispensatione; t. 3. tr. 2. §. 91. §. 1. & seq. ib.

Quando cum affinitate copula est impedimentum, oportet quid copula sit pericula, effuso semine viri intra vas, & non sufficit, quod semine semine. t. 3. tr. 2. §. 120. §. 2. p. 172.

Inter affines omnes in primo gradulinc relictæ, & transverse, an possit Pontifex dispensare, ut inter ipsos matrimonium contrahatur? Ubi ad dicta affinitas, & gradus dirigit matrimonium iure naturæ? t. 3. tr. 1. ref. 80. §. 1. p. 161.

Inter affines an dispensatio fit subterfugia non facta mentione de copula habita inter ipsos; t. 3. tr. 2. §. 117. §. 1. p. 167.

Fit quid, si in referro, & dispensatione dicatur, dummodo copula non interveniat. ib. §. 2.

Et an in tali casu non teneatur, qui dispensationem petunt, ad interrogacionem Ordinis de copula respondere, sed possint sine peccato negare ibid.

Fit quid, si ad indicia, infamia, aut semiplena probatio; tom. 3. tr. 2. ref. 116. §. 2. pag. 170.

An solent copula fit exprimens, ex quod habita fuit ad facillius obtinendis dispensatione inter affines? t. 3. tr. 2. §. 114. §. 1. p. 168.

Fit quid, si diffinites habuerunt inter se copulam hanc spe, & intentione facillius obtinendis dispensationem, an tunc fit necessarium non solum exprimere copulam, sed hanc ipam, & intentionem. ibid. §. 2.

Fit quid, si ad unum illorum tantum; hanc spes, & intentio concipitur loterius, & alteri non manifestatur; ib. §. 4.

Quando inter affines copula habita fuit potest concisionem dispensationis per Pontificem factam, ante tamen quam Ordinarius illam excogetur, an dispensatio valida fit circa impedimentum supra narratum, sed teneatur contraheos dispensationem obtinere ab Episcopo? t. 3. tr. 2. §. 115. §. 6. p. 169.

Quando inter affines copula est habita, non ea narranda in petitione dispensationis, quando alter ignorat affinitatis ortum, tom. 3. tr. 2. ref. 120. §. 2. pag. 172.

Vide verb. *Gradus*, *Jus*, *Matrimonium*, *Refugatio*, tom. 3.

Affinitas.

Affinitas an sit distinguenda in confessione a consanguinitate? t. 7. tr. 7. ref. 130. §. 1. p. 297.

Affinitas ignorata ante matrimonium an illicita illud? to. a. tr. 6. ref. 170. §. 2. pag. 302.

Affinitas an contrahatur, si semen alius viri ope Dæmonis deferatur in utero femineum, tom. 2. tr. 6. ref. 237. §. 3. pag. 334.

Affinitas an oriatur ex fornicaria copula iure naturali; tom. 1. tr. 7. ref. 137. §. 4. p. 332.

Affinitas ex copula fornicaria contracta an impedit matrimonium post Baptismum, contrahendum; t. 2. tr. 6. ref. 239. §. 1. p. 333.

Ex quo, quid si quis in infidelitate fornicatus est cum Titia, & postea baptizatur, non prohibetur ut in uxorem ducat filiam, vel sororem ejusdem Titie. ib. §. 3.

Quod affinitas non contrahitur, nisi femina etiam cum viro seminet, an hæc opinio sit probabilis? t. 2. tr. 6. ref. 243. §. 1. p. 335.

Affinitas non contrahitur, nec nascitur ex penetracione valis femine oblique seminatione. ib. §. 5. ibid.

Item ex seminatione extrava femineum naturale. ib.

Affinitas. Vide verb. *Causæ*, *Copula*, *Consanguinitas*, *Impedimentum*, *Incestus*, tom. 2.

An affinitas, & gradus linee rectæ & transverse dirimat matrimonium iure naturæ; t. 3. tr. 2. §. 81. §. 2. & §. 2. p. 171. usque pagina 75.

Ad affinitatem contrahendam an necesse sit non solum virum, sed etiam feminem seminare; t. 2. tr. 6. ref. 238. §. 1. p. 332.

Qui affinitate contrahit, an vel cognationem cum scientia iuris, & iuris, sed cum ignorantia potest petendi debitum, an illam incurrit? t. 2. tr. 6. ref. 242. §. 6. & seq. p. 334.

Ad affinitatem contrahendam non sufficit seminare Viris? sed requiritur etiam seminata semine. t. 2. tr. 6. ref. 233. §. 2. p. 194.

Qui affinitatem contrahit conjux, qualemque incestum, an incurrit jus petendi debitum a conjuge incestuoso; tom. 2. tr. 6. ref. 242. §. 3. p. 333.

Impedimentum affinitatis incupialiter ignorans, quando quis post copulam habuit cum matre, & filia, & hoc non obstante, contrahitur cum illis: prævia dispensatione an matrimonium aliter nullum; t. 2. tr. 6. ref. 170. §. 3. p. 302.

In secundo affinitas gradus Pontifex dispensare potest. tom. 3. tr. 2. ref. 128. §. 1. & seq. p. 171.

Affinitas.

Vide verb. *Bona*, *Fec*, tom. 7.

Affinitas.

Ad Affinitatem internam evitandam licet propriam mortem expiare; t. 2. tr. 3. §. 5. §. 1. & seq. p. 92.

Affinitas.

Vide verb. *Mulierem*, tom. 7.

Affinitas.

Agens excommunicatus in iudicio regulariter loquendo non peccat mortaliter ratione parvitas materis, & fecundæ sapientie agat. t. 3. tr. 1. ref. 137. §. 2. p. 60.

Vide verb. *Adler*, *Tarpier*, tom. 5.

Item verb. *Canium*, *Camifer*, tom. 6.

Agr.

Si in agris alienis Animalia, seu peccata Religiosorum damnata faciant, an ea deferre debeat Conservator illorum, & ad illum, & non ad Juris laicum hæc causa pertinet; t. 9. tr. 4. ref. 470. §. 3. p. 175.

Agrorum Depopulationes nocturnæ quia de dicitis non est difficultas, an gaudent Ecclesie Immunitate? t. 9. tr. 1. §. 58. §. 3. p. 29.

Agr.

Agere contra conscientiam non ad ea errantem, sed habere, an sit peccatum mortale; Ubi pro prius dicitur. tom. 8. tr. 2. ref. 139. §. 1. p. 22.

Agere contra Deum possit iudex laicus; qui non mandavit exire eum ab Ecclesia, sed facilliter, vel alii exierant eum vi, vel dolo, vel non teneatur illum Ecclesie restituere; t. 9. tr. 1. §. 110. §. 1. p. 28.

Agr.

Vide verb. *Ier*, tom. 7.

Agr.

Aggravantes circumstantie circumstantie, an sint explicationes in confessione. t. 1. tr. 7. §. 1. p. 249.

Hoc verbum *Aggravantes* implicite, vel explicite, continetur in omnibus 165. r. 7. de Circumstantiis aggravantibus in indice primo. primi, ubi quædam plurimas questionibus invenies, Aggravantes.

Agr.

Si aggressor sit ebrius, aut furiosus aut Clericus, aut Religiosus, an sit peccatum mortale? t. 2. tr. 1. §. 1. p. 249.

an teneatur quis fugere, & talem aggressorem non occidere; to. 8. tr. 5. r. 2. §. 2. per totum, p. 72.

Ubi alia notabilia, quæ contingere possunt in dicto casu.

Quando aggressorem quis interficit, an liceat intendere mortem eius, ut medium ad sui defensionem; tom. 8. tr. 5. r. 19. & seq. pag. 79.

Si aggressorem occiderit aliquis adjuvor, qui viopprimetur, non peccat, licet totum moderamine, t. 8. tr. 5. r. 20. §. 1. ib.

Aggressorem prevenire an liceat, & cum prius, quam invadat, occidere; t. 8. tr. 5. r. 22. §. 1. p. 80.

Si aggressorem injuriis etiam Nobilis occidat, si possit fugere, no teneatur ad restitutionem, t. 8. tr. 5. r. 64. §. 1. & seqq. p. 86.

Er quid de Clericis, Religiosis, & viris iustis notæ, & conditionis; t. 8. tr. 6. r. 64. & 65. ibid.

Aggressor, Vide verb. *Defensio, Insuper, Insuper, Incidit, tom. 8. Aggressor.*

Vide verb. *Clericus, Fuga, Levis, Religiosus, tom. 5.*

Quando aggressus dicitur occidisse cum moderamine inculpate tutele; t. 8. tr. 5. r. 1. §. 1. p. 72.

Aggressus injussu Clerici Nobilis, an teneatur fugere, si dedecus ea lura obveniat, t. 8. tr. 5. r. 3. §. 1. p. 72.

Aggressus non solum vir infamis conditionis, sed etiam vir Nobilis, an teneatur fugere, si ea lura possit evadere mortem, & non incriminare aggressorem, vim vi repellendo, t. 8. tr. 5. r. 4. §. 1. & seq. pag. 72.

Si aggressus sit Rea, Dux, &c. an licitum sit occidere in eorum, si ex eius morte sequatur licite damnum Relig. quod esse personam ei valde necessariam; to. 8. tr. 5. r. 17. §. 1. pag. 78.

Agitare diebus festis, rursus an circuitu, vel in foro an sit peccatum mortale, q. 10. septimo, c. primo, r. 234. §. 2. p. 103.

Agitatione laicorum.

Agitationibus laicorum adhibere Regulares an peccent mortaliter, to. 7. tr. 1. r. 234. §. 1. p. 103.

Et an in illa prohibitione comprehendatur Religiosi non in sacris, vel Religiosi laici, in §. 8. & seqq. ibid.

Et quid de Novitiis, & Monialibus, quibus militarium Ordinis, etiam minoribus Ordinibus sacris inagratia, §. 10. & 11.

Et quid de Cononici Regularibus, & Fratibus Clericis militarium Ordinum, an sine dubio comprehendantur, quia vere sunt Religiosi regulares ib. §. 11.

Agitationibus adhibere Clerici sacerdotis, & beneficiarii, an solum peccent venialiter §. 12. & 13. ibid.

Et quid si ex illis, vel cum circum fiat agitatio, per plures, & calles civitatis, subitis longis pedes, vel curas tauri ligati; ibid. §. 15.

Agnus.

Agnus vendere Judæis an liceat, cum scit ab ipsis immolandum; t. 7. tr. 5. r. 66. §. 1. p. 127.

Agnus vendere Israhelitis an liceat, quem scio velle ad immolandum Idolo; t. 7. tr. 5. r. 66. §. 1. p. 128.

Agnus Dei.

Orbiculi benedicti, qui *Agnus Dei* vocantur, si ita facti sint, & compressi, ut certa imago non videatur, sed tantum remaneat sola imago, an adhuc retineant indulgentias, tom. 4. tr. 5. r. 27. §. 1. & seqq. pag. 127.

Agnus Dei vendere, & retinere illos an sit licitum sine incurfione censurarum; t. 7. tr. 5. r. 76. §. 1. & seq. p. 134.

An dicta eadem communicatio Pontifici reservata; ib. §. 4.

Et an peccent laici si aliquem contempner eos tangat; ib. §. 3.

Agraria.

Agraria, ut vulgò dicitur delinquenter, an possint Prætores, & prædictis actibus pecunia accipere, & in suum commodum convertere, vel an teneantur ad restitutionem; tom. 6. tr. 3. r. 1. & seqq. p. 184.

Et quid de consuetudine circi hoc, ib. §. 2. p. 186.

Agricola.

Agricola non habentes pifces, nec piscium, an possint comedere uvæ, & oleum in diebus vestitis, t. 6. tr. 8. §. 1. p. 129.

Et quid, si cum pifce habeant herbas, legumina, olea, & ita; ibid.

Agricola. Vide verb. *Cafus, Conduktor, tom. 6.*

Alapa.

Si alapam infringere omittit Episcopus in Confirmatione, an peccet mortaliter; t. 1. tr. 2. r. 9. §. 1. p. 51.

Alapam minime inavalem, vel sustinere, an Clericus, & Religiosus non possint occidere sine peccato in iustitia, & Religiosis, nisi committant eam ex tali percussione valens, vel ad evadendum temporis, t. 8. tr. 5. r. 2. §. 1. in fine p. 72.

Si aliquis virum honorato impingere, & interficere intendat, an licitum sit tali viro honorato inavalem occidere; tom. 8. tr. 5. r. 1. §. 1. pag. 71.

Pr an hoc admittendum sit in homicidiis infamis conditionis; to. 8. tr. 5. r. 6. §. 1. in fine. ib.

Et quid possit alapam impactam an liceat sagientem insequi, & occidere, tom. 8. tr. 5. r. 10. §. 1. p. 78.

Alapa. Vide verb. *Incensur, tom. 8.*

Qui alapam alius viri Nobili dedit proditori ex proposito, & sub spe amicitie, an gaudeat immunitate Ecclesiæ, to. 9. tr. 1. r. 93. §. 1. p. 42.

Alia.

Vide verb. *Materia, Vetus, tom. 2.*

Alia.

Vide verb. *Latus, Minifera, tom. 6.*

Alia.

Vide v. r. b. *Difficilis, Filius, Heres, tom. 2.*

Alere donatorem tenet Ecclesiæ, vel locus pius, quando eis donatum facta est omnium bonorum presentium, & futurorum, t. 6. tr. 7. r. 105. §. 1. & seqq. p. 290.

Alere filium spiritum, & si feminæ est, dote, tenetur heres, cui donata, vel in testamento relicta fuerunt bona Patrii huius filium spiritum, t. 6. tr. 8. r. 112. §. 9. p. 336.

Alere filium ad tenetur Pater ea iustitia, sed ea patris pietate, ib.

Alere, Vide verb. *Alimentum, Dubium, Fiduarius, Pater, tom. 6.*

Alere illegitimum qui tenetur, quando damnum subit, iuxta ipsum qui exat Pater t. 8. tr. 2. r. 14. §. 1. p. 17.

Et quid quando natus est filii solitor, & dicitur filius §. 2.

Et quid, quando dubitatur magis prolem esse unum, quam alterius, an uterque tenetur ad alimenta proconatitate doli; to. 8. tr. 2. r. 17. §. 1. p. 104.

Et quid quando dubium non est inter duos adulteros, absente matre, sed incertum, & adulterum ib. §. 4. p. 121.

Alere filios ex concubinis an tenetur Pater, qui oporuit non possit a matre, & periculum habeat relapsus cum concubina; t. 8. tr. 6. r. 1. §. 3. pag. 131.

Alere. Vide verb. *Adulter, Adultera, Alimentum, to. 8.*

Alimentum.

Alimentum Rectores bona Ecclesiastica sine solemnitate necessarii, non teneantur adhibere a se beneficia per extravagan- tem ambiti solam auctoritatem sententiam, quia dicta Bulla ita sinit ut recepta, t. 1. tr. 5. r. 63. §. 1. ante medium, §. 4. p. 220.

Alienare.

Alienando aliquid clandestinè Religiosus, vel Monialis cum licentia tacita superioris, an peccet mortaliter, sciens illum modum clandestinum superioris displiciturum; to. 7. tr. 2. r. 1. §. 1. p. 127.

Si ad alienandum in fraudem creditorum donatarius sciens, & prudens incitaret delictorem, an peccet, & tenetur ad restitutionem; t. 6. tr. 7. r. 1. §. 3. in fine, p. 306.

Alienare. Vide verb. *Periculum, tom. 2.*

Alienare bona Ecclesiæ, & secularium, & Monasteriorum, an possit Pontifex de potentia absoluta, & plenitudine potestatis, etiam sine causa, & damno ad libitum qui voluerit t. 3. tr. 1. r. 1. §. 1. & seqq. p. 93.

Alienare bona Ecclesiæ, tum mobilia, quàm immobilia, an Capitulum sede vacante possit; t. 3. tr. 1. r. 41. §. 1. p. 274.

Alienare. Vide verb. *Bona temporalia, Rescator, tom. 5.*

Alienare Patrimonium an possit Clericus abique licentia Episcopi, si aliunde acquisivit beneficium, vel alia bona sufficientia pro vultu; t. 3. tr. 5. r. 110. §. 1. p. 225.

Alienare omnia bona sua an possit Pater sine peccato in iustitia, ad hoc, ut a filiis legitimam auferat t. 6. tr. 3. r. 208. §. 1. p. 129.

Ut alienare possit inventor rem inventam, quam tempore expellere debet; t. 6. tr. 6. r. 17. §. 4. paulo post medium, p. 240.

Alienare. Vide verb. *Bona temporalia, Expellere, tom. 6.*

Ut alienare possit Pretulatum, ad quem summum debet ascendere res pretulatus dicitur, t. 7. tr. 1. r. 221. §. 1. p. 225.

Si ab his, qui alienare non possunt, ut de similibus, servia Religio, & moribus qui debentur accipere, & ea quod tenetur ad restitutionem, an re de restituito possit fieri eidem, & non patri, Domus, Religiosi; vel marito; tom. 7. tr. 4. r. 1. §. 1. & seqq. pag. 127.

Alienare filium in quocunque contractu, an possit Pater, aut Mater in necessitate constituti; t. 7. tr. 8. r. 9. §. 1. p. 295.

Alienare. Vide verb. *Fruitor, tom. 6.*

Alienari abique solemnitate an possit bona Ecclesiastica legata, vel donata, ut possint alienari abique assensu Apostolico, & in proprium usum converti; t. 1. tr. 1. r. 80. §. 1. & seqq. p. 36.

Si, ut alienari vinea non possit, ea lege donata sit Hospitali, an si Hospitalis eandem vineam possit alienare, ita ut compendat donatori actio repereandum unum; t. 6. tr. 7. r. 106. §. 1. p. 297.

An alienari non possint reliquia Sanctorum, ita ut comprehendantur sub bonis mobilibus pretulatis prohibiti sine debita solemnitate, t. 7. tr. 1. r. 221. §. 1. p. 104.

Alienari per fœderem abique debita solemnitate an possint obligationes Imagini Regularium factæ, præter vota aurea, vel argentea, nisi valoris, ib. §. 1. Nota quare.

Alienari an possint bona confratratum sine assensu Summi Pontificis t. 9. tr. 2. r. 177. §. 1. p. 126.

Si alienet emphiteuta partem, & requirit Dominus, an amittat totum, an vero solummodo partem; tom. 6. tr. 3. r. 101. 199. §. 1. pag. 182.

Pro Altari privilegio omnes Sacerdotes expressus in Diploma sit de necessitate; Et quid sit dicendum de hospitibus sacerdotibus Regularibus quoad predictum omnes; t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 47.

Et an Provinciali possit in quovis conventu sine Provincie uti Altari privilegio? ibidem, §. 3. ad medium, vers. Provinciale, pag. 7.

Et docetur, quod si Superior localis à suo Provinciali petat Sacrodoce ad complendum numerum pro quiete loci concessum, & illi provisum non fuerit, adducit satisfactio pro Altari privilegio, ib. §. 2. post medium, vers. Quod, p. 7.

De clausula negativa similis privilegii apponi solita in Brevibus Altaris privilegiati, t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 8.

Et an Indulgentia sit late, v. l. n. interpretanda; ib. §. 2. & c. De alia clausula septennii in Brevibus Altaris privilegiati, quo pacto sit intelligenda, t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 8.

An Sacerdos, qui ex obligatione tenetur celebrare in aliqua Ecclesia, Oratorio vel Altari, peccet mortaliter alibi celebrando, & in tali causa tenetur aliquid restituere; t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 8. Et quid si altare designatum sit Altare privilegiorum; ib. §. 2. & c.

In Altari privilegio obligatus celebrare an possit, & satisfaciat, si celebrat alibi cum numismate, Medalia vel Calice D. Caroli, vel alterius Sancti liberat animam à Purgatorio; to. 4. tr. 1. ref. 1. p. 8. & in aliis ejus not. magis late, p. 9.

Et an possit excusari Capellanus mortalis, vel ter in anno in tali Sacello, vel Altari non celebrare. Et in tali causa tenetur ad aliquam restitutionem; ib. §. 3. & c.

Et advertitur Sacerdotem non satisfaciat, qui obligatus ad Missam privilegiam applicat ipsi defuncto Indulgentium plenariam aliunde acquiritam, ut per visitationem Ecclesie; & c. t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 8. sub finem, p. 10.

Si in Altari privilegio celebrari non potest, ad quid tenetur Sacerdos; t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 8. & in aliis ejus not. p. 11.

An Sacerdos obligatus non habens celebrandi in aliquo Sacello, Capella, vel Templo, vel tibi bona, si in eis oritur impedimentum, ob quod celebrare in eisdem locis non possit, non tenetur alibi celebrare, quoties venerit loci, vel temporis predicti à testatore interdictum, fructus si satisfactionis suorum peccatorum intendatur; ib. §. 3. & c. p. 11.

Sacerdos obligatus celebrare in Altari privilegio, si alibi celebrat ad quid tenetur, & an peccet mortaliter; tom. 4. tr. 1. ref. 1. p. 8. & in aliis ejus not. p. 11.

Si testator designavit aliquod Altare non privilegium si in illa Ecclesia est aliud Altare privilegium, possit ne Capellanus dicere Missam pro testatore in Altari privilegio non assignato a testatore; ib. §. ult. p. 12.

Sacerdos obligatus dicere Missam in Altari privilegio, an possit compelli ab Episcopo, ut ipse celebraret; t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 12.

Et si ubi ex clausula testatoris imponitur Capella non interessentia, & residentia, vel assensu Chori, censetur in juncum servitium perfectum personale non solum Chori, sed etiam Missam, & habet omnia jura d. Curatum in cauto, & aliis similibus; ibidem, §. 2.

An si relinquatur Missa dicenda in omnibus Altaribus, aliquis civitatis, extendatur legatum ad Altaria polii ecclesie; tom. 4. tr. 1. ref. 1. p. 12.

Et advertitur, quod si Altari aliquam Ecclesie Regularium obtineat, tunc concessio Altari privilegii, insensu ipsius Regularibus, sique postea renouitibus illam acceptare, utpote applicatam Altari ipsi minus commode, sique similem postea concessio nem Altari altari applicat, valide potest obtinere, & si nulli mentione prioris concessio faciat in petitione, ibi §. 1. ad ref. 1. p. 12.

An si Ecclesia, vel Capella, ubi constitutum fuit Altare privilegium perpetuum, fuit disrupta, vel translata in alium locum per Episcopum, indulgentia remaneat extincta; Et quid, si Ecclesia, vel Capella paulatim esset destructa, & eodem paulatim constructa; t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 12.

An si transferatur Altare privilegium de loco ad locum ad hoc daret Indulgentia; t. 7. tr. 1. ref. 1. p. 13.

Et quomodo fructus Altaris privilegiati, seu indulgentiarum plenarie predicti Altari sit necessaria ad id, ut concessio nem, & consequenter Indulgentiam insensu concessat; Et multae distinctiones adducuntur pro superius dictis casibus, ib. §. 2. & seq. p. 13.

Et an si quis in altari, quod vel nunquam habuit, vel amittit consecrationem celebrat bona fide, vel etiam mala fide, Altare illud non indiget alia consecratione, & an peccet, qui in illo celebrat Sacram mala fide; ib. §. 2. & c. p. 13.

In Altari privilegio Missa dicta, an producat vivit; Et an Pontifex possit Altari privilegia pro vivis concedere Et an sit licitum viventer sibi Missam pro defunctis celebrari facere; tom. 4. tr. 1. ref. 1. p. 13.

An si Regularis non promittat celebrare Missam in Altari privilegio, censentur aliquando peccare, si illa in alio Altari celebrant; t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 14.

Et advertitur quod Leo X. concessit Benedictionis, & per tunc ob-

jectionem ceteris Religiosis, quilibet Religiosus Sacerdos dicatur tunc Missas pro quocunque affine suo intra certum gradum in Altari suo Superiori deputato, & assignato liberet animam illius à poenis Purgatorii, ib.

Au sub generali communicatio concessio privilegiorum Mendicantium veniant communicata Altari privilegio? tom. 4. tr. 1. ref. 1. p. 13.

Quomodo communicatio in Jubilis, & Indulgentiis datur inter Regulares, & eorum Ecclesias, v. ejusdem five diversi sunt Ordinibus? v. g. Indulgentia concessa Fratibus Minoribus in Festis suorum Sanctorum censetur concessa pro Ecclesiis Prædictorum, & in Festis suorum Sanctorum, & contra, t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 13.

Altari privilegio concessa Regularibus an fuerit revocata per Bullam Pauli V. anno 1606. Vel tantum predictum Pontifex revocavit Indulgentiam concessam immediatè ipsi Regularibus; t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 13.

Idem dicendum de Indulgentiis concessis pro animabus Regularibus absque ulla aliorum, Regulari, vel secularium Indulgentia, ib. §. ult. p. 13.

Est in aliqua Ecclesia Regularium Altare privilegii, in quo per Missam liberatur anima à Purgatorio suspenditur ne hac gratia per Bullam Cruciatam; t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 13. & in aliis ejus not. p. 13.

Et stando in sententia affirmativa, qui tenetur Bullam Vivorum accipere, ut talis Indulgentia revolvitur, & applicari possit defuncto, an predicta Bulla requiratur in Sacerdote, an verò in eo, qui pro defuncto celebrare facit; t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 13.

Et quid si Altare privilegium sit Religiosorum, ib. §. 3. p. 14.

Et notatur, quod Indulgentia plenaria in Altari privilegio pro animabus Purgatorio concessa per promulgationem Jubilii Anni Sancti, non manet sospensa eo anno, to. 4. tr. 1. ref. 1. p. 13.

Supponitur, quod per Bullam Cruciatam suspenduntur gratie liberatæ animam à Purgatorio concessæ in altari privilegio, t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 13.

An Sacerdos obligatus dicere Missam in Altari privilegio possit applicare Indulgentiam defuncti, & alteri Sacello, & accipere duo spondia; t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 13. & in aliis ejus not. p. 13.

Et notatur Missam, qui celebratur in Altari privilegio alio die à designato, prodesset quidem ex parte sua, non vero Indulgentia Altari privilegiati, t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 13.

Et advertitur, quod si aliquis obligatus sit dicere Missam in Altari privilegio etiam si ei petenti alium impedimentum, non fiat, nisi similiter dicat in alio Altari privilegio, ibid. §. ult. & c.

An qui tenetur celebrare tantum de Requiem, v. g. si illam celebrat in Altari privilegio, possit Indulgentiam applicare alii defuncto; t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 13.

An magis proficiat anima exiit in Purgatorio Missa privilegiati, qui Indulgentia Bullæ Cruciatæ, t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 13.

Indulgentia Altari privilegiati an possit Cathecumenis existentibus in Purgatorio applicari; Et ut sacrificium Missæ possit applicari Cathecumenis, t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 13.

De clausula apponi solita in brevibus Altaris privilegiati. *Veneramus, quod pro defunctis, admissis, vel publicationibus aliquod, vel minus daret, vel esset alium recipiat, presentis male* hoc recipiat, non obstante dicta clausula, possit quæ aliquid daret, vel accipere pro presentatione, admissione, vel publicatione Brevi Altari privilegiati; idem est dicendum de aliis Indulgentiis, & Jubilis, tom. 4. tr. 1. ref. 1. p. 13.

Quando in Altari privilegio conceditur, ut per omnia omnia Sanctorum, & Defunctorum, dicenda sit Missa de Requiem, ut liberetur anima Purgatorio, in Dominica dicenda sit Missa de Requiem, & si non, an tunc Missa de Dominica idem privilegium habeat; t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 13.

Et an idem dicendum sit, si in Peria assignata secunda sit Indulgentia Altari privilegiati, si in ea Festum duplex incidit; ibid. §. 2. pag. 13.

Altaris.

Vide verb. *Conjux* tom. 2.

Altaris.

Altam, qui vivit in Collegiis societatis Jesu, vel aliorum Regularium exemptorum, an substat or casibus Capitularibus; t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 13.

Idem est quod concessiones, & censuras, ib. §. 2.

Altaris.

Vide verb. *Conjux* tom. 2.

Altaris.

Altam, qui vivit in Collegiis societatis Jesu, vel aliorum Regularium exemptorum, an substat or casibus Capitularibus; t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 13.

Idem est quod concessiones, & censuras, ib. §. 2.

Altaris.

Altam, qui vivit in Collegiis societatis Jesu, vel aliorum Regularium exemptorum, an substat or casibus Capitularibus; t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 13.

Idem est quod concessiones, & censuras, ib. §. 2.

Altaris.

Altam, qui vivit in Collegiis societatis Jesu, vel aliorum Regularium exemptorum, an substat or casibus Capitularibus; t. 4. tr. 1. ref. 1. p. 13.

Idem est quod concessiones, & censuras, ib. §. 2.

Altaris.

Altam.

In amali dicitur, an qui vulgo *Agiteri* vocatur, concubinam concudere possit? t. 7. tr. 5. r. 4. §. 1. p. 238
 Amali pingere imaginem concubinae an sit licitum? t. 7. tr. 5. r. 6. §. 1. p. 244

Amisus an teneatur impedire fecundam ne abortiatur, & aliter an incutatur censuram, & irregularitatem? tom. 3. tr. 6. r. 2. §. 1. p. 200

Idem de Clerico amisso in dicto casu, §. 1. & seq. p. 202
 Si amicus, & meretrix parent fidelitatem, nemp, ut nullam nisi unum personam carnaliter concubinet, an tale iuramentum obliget? t. 8. tr. 4. r. 57. §. 1. & seq. p. 200

Vide verb. *Asperire*, *Femina*, *Morsu*, tom. 8.

Si amicitia nulla occisus fuerit largiendo munera Religiosis, an incidat in penas Bullae Clem. VII. de largitione munerum? t. 7. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 180

Si ambulator pedesquis possit fuisse damno aliquo, & volit, exparte tamem equitanda pollui non potest sine tamen consensu, equitandis minime peccat, t. 8. tr. 6. r. 12. §. 1. p. 112
 Vide *Frater Miquis*, tom. 7

Amentis ea natiuitate si casu inueniat, & comedat Eucharistiam, an recipiat gratiam huius sacramenti? t. 1. tr. 3. r. 7. §. 4. p. 110

Si amentis redit in periculo mortis recipere Undinum Extremam an sit ligatum, an recipiat excommunicatum laicum ad tollendum scandalum? t. 1. tr. 4. r. 50. §. 1. p. 187

Amentis si non ligatus, an tamen valde ordinatur, quia ad hoc non requiritur consensus aliquis de necessitate sacramenti, t. 1. tr. 4. r. 50. §. 1. & seq. p. 199

Amentis si solum fornicatoris, vel pollutionis committat, an peccet mortaliter? t. 8. tr. 6. r. 1. §. 7. & r. 105

Ab amente inuisus an possit illum occidere cum moderamine inculpatae tutelae, si sciat illum incidisse in amentiam in statu peccati mortalis; Et quid, si probabiliter credat, illum esse in statu gratiae; Et quid, si nullo dubiet de suo statu? t. 8. tr. 5. r. 47. §. 1. & seq. p. 19

Ubi quod licitum est confirmare amentem, qui aliquando ulum rationis habuerit, si aliquando an possit incidere in amentiam in statu peccati mortalis, ib. §. 3

Amentis grandis etas, & ut plurimum viras ineptus, an fiat computandi cum pueris in primis anis post septimum quoad Confessionem, & Communionem? t. 1. tr. 3. r. 7. §. 3. p. 110

Amentes ad cupiendum non coguntur, vel non coguntur incantantes, an peccent mortaliter? t. 1. tr. 3. r. 100. §. 1. & seq. p. 111

Et quomodo teneantur hanc circumstantiam considerari? ibidem

Et quid maxime de insipientibus amentem habentem votum castitatis, ib. §. 2

Amentes an sint irregulares, etiam si amentia non sit perpetua? t. 1. tr. 3. r. 100. §. 1. & seq. p. 119

Et an in hoc irregularitate possit Episcopus dispensare, non solum ad utendum Ordinibus susceptis, sed etiam ad alios suscipiendos? ibidem

Perpetuo amentibus an liceat Ministrare carnes in diebus Jeiunij, & probaliter ab Ecclesia? t. 4. tr. 5. r. 67. §. 3. p. 180

Perpetuo amentibus licet est ministrare carnes in diebus Ieiunij? t. 7. tr. 1. r. 49. §. 1. in fine, p. 310

Vide verb. *Abolere*, *Baptismus*, *Coniugium*, *Promissio*, *vir*, *Uxor*, tom. 2.

Item verb. *Opus Ieiunij*, tom. 7.

Si in amentiam moribundus, qui postulat Baptismum, postea incidit, an sit adhuc baptizatus, licet in iuria resiliat? t. 1. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 18

Et an possit ligari, vel si baptizatus? ibidem

Si in amentiam inanis incidit, an sit in articulo mortis communicandus? Et hoc si ab sit percipiens votum, vel seipsum? t. 1. tr. 3. r. 94 & 95. p. 119

Et an etiam in iuramento possit facerem supradictos amentes excommunicare, t. 1. tr. 3. r. 96. §. 1. & p. 119

Ulla, qui in amentiam incidit, an sit in periculo mortis Extrema Undinum ministranda, licet nunquam hoc Sacramentum petierint? t. 1. tr. 4. r. 50. §. 1. p. 185

Non est danda Eucharistia illis, qui si natiuitate sunt amentes, nec quidem in articulo mortis, nisi priusquam in amentiam incidissent & suae mentis erant compositae devotionem in huiusmodi Sacramento ostendunt, t. 1. tr. 3. r. 71. §. 1. p. 95

Amicitia signa iurimici offendere an quis teneatur, si ille amicitiam procurat? t. 1. tr. 1. r. 37. §. 1. p. 216

Qui sub amicitia spe ea proposita proderit aliam alicui vito nobili inflexit, vel cum fulsioem peremeret, an grauat immunitatem Ecclesiae? t. 9. tr. 1. r. 98. §. 1. p. 44

Vide verb. *Morsu*, tom. 8

Vide verb. *Mate la*, *Oficium*, *Vespe*, tom. 2

Si ad amici alicuius intentionem Religiosis celebret aliquis Missa, sciens dictum amicum solummodo pro illis accipere, an peccet contra paupertatem, & includatur in Bulla Clementis VIII. de largitione munerum; t. 7. tr. 3. r. 7. §. 1. p. 176

Pen amicus defendenda vita, honoris, iustitiae, & bonis eius an liceat exponere propriam vitam; t. 8. tr. 5. r. 35. §. 1. p. 85

Amicus occisus an homicida teneatur restituere damnum per accidens illi sequentem; t. 8. tr. 5. r. 35. §. 1. & seq. p. 88

Si ab amico Religiosis accipiat aliquis comestibilem, an peccet contra votum paupertatis; t. 7. tr. 3. r. 10. §. 1. p. 177

Si ab amico peccet Religiosis, ut deponat pecuniam penes aliquem, vel apud ipsum teneat Religiosum, an quandoque fuerit peccatum inlicitum utendi a superiore Praetore, an frangat votum paupertatis; t. 7. tr. 3. r. 1. §. 1. p. 180

Amico an licitum sit, qui violandis iuribus in causa ad componendam vertere cogitandum, secum adducere & omnem ministrare hospitalitatem nisi urbanitatem casus; tom. 7. tr. 5. r. 1. p. 180

Si quia amicus narravit iniuria ibi ab aliquo secreto illati, ad leniendum dolorem an peccet mortaliter; t. 8. tr. 10. r. 7. §. 1. p. 116

Amicus conjunctissimus an teneatur teller reuolare, denunciare, & detegere et vi aliquis monerit; t. 3. tr. 1. r. 61. §. 1. p. 69

Et quid si casus pertineat ad Tribunalis S. Officii; ib. §. 2

Qui amicum suum reconciliatum occidit tanquam proditor, an caret immunitate Ecclesiae; t. 9. tr. 1. r. 8. §. 1. p. 137

Amicus. Vide verb. *Amicus*, tom. 7.

Si amicus inimicus bona amicosi faciat, nec in rira periclitetur an fiat irregularis si amicus inimicus occidat; t. 5. tr. 5. r. 116. §. 1. p. 180

Amicus. Vide verb. *Pecunia*, tom. 6.

Amicus a quo Rex petit auxilium, si dubitet de iustitia belli, possit ne illum iuvare; t. 7. tr. 7. r. 36. §. 7. p. 328

Amicus. Vide verb. *Receptus*, *Callo*, *Facere*, *Pecunia*, *Regere*, *Voluntate*, tom. 7.

Ut amicus interdum evadat, an licitum sit occurrere hostibus, vel bellare furem; t. 8. tr. 5. r. 35. §. 1. p. 180

Amicus pro amico an possit aligere sepulchrum; t. 8. tr. 8. r. 9. §. 1. p. 180

Amicus. Vide verb. *Confiteri*, tom. 8.

Vide verb. *Panti*, tom. 2.

Amisio incerta pictura facienda a misso insignis concubine, an sit gravis, ut pilius excusetur a mortali, vel an sit necessarius, an minusculi motus mortis, aut vulneris; t. 7. tr. 5. r. 61. §. 1. & seq. p. 44

Ob amissionem amicus rei in quo aliquando teneatur ad duplicem retentionem; t. 8. tr. 7. r. 17. §. 1. & seq.

Amisus.

Qui amicus alterius gemmam mille aureorum, potans tandem effuso, aureorum, an teneatur restituere mille, aut centum; t. 8. tr. 7. r. 18. §. 1. p. 124

An amittat reus immunitatem, qui deceptus fuit subdolis verbis & fallaciis ad egrediendum ab Ecclesia, non iudex possit illum punire; t. 9. tr. 1. r. 11. §. 1. p. 48

An amittat Ecclesia consecrationem, si ex intentione renovandi eam minus paries successerit post alterum destruxit, & de novo tota Ecclesia edificetur; t. 9. tr. 1. r. 30. §. 1. p. 63

An amittat priora beneficia electus ad Cardinalatum; t. 9. tr. 8. r. 3. §. 1. p. 87

Si amittat culpabiliter Bulla Cruciarum, an adhuc valeat; t. 4. tr. 3. r. 8. §. 1. & seq. p. 13

Et quid, si inculpabiliter amittatur Bulla; tom. 4. tr. 3. r. 10. §. 1. p. 14

Amittit. Vide verb. *Mortuus*, tom. 2.

Item verb. *Honor*, *Prisipium*, *Statu*, tom. 7.

Item verb. *Abus*, *Advocatus*, tom. 8.

Item verb. *Dur*, *Rex*, tom. 9.

Non amittunt Cardinales ius suorum heredium, quamvis eo ipso sint soluti a patria potestate in his, qui ipsi sunt commodi a co. 9. tr. 7. r. 127. §. 1. p. 188

Amor.

Vide verb. *Inquisitio*, tom. 2.

Amortitionis leges an sint contra Immunitatem Ecclesiasticam; t. 8. tr. 3. r. 4 & 5. p. 130

Amovet. Vide verb. *Amovet*, tom. 2.

Amovet a suis Praetoribus ad libitum superiorum sine causa, an Praetor Regularis possit, t. 7. tr. 1. r. 15. §. 1. p. 180

Et quid pendente accusatione, vel inquisitione contra Praetorem, nisi prius probato delicto; ib. §. 2

Amphibologia. Vide verb. *Amphibologia*, tom. 8.

Amphibologia utendo ubique occurrat an sit peccatum mortale; ut vi-

ut videlicet si cures v.g. joci causa Principem esse in aula intel-
ligendo picum? t. 8. tr. 7. §. 6. §. 1. p. 60

Amphibolus quo possit dari ex iusta causa, quæ sit id necesse-
rium, aut ut de saltem corporis, honoris, vel ad res fami-
liarum, suæ, & alia similia? ibi.

Et in diffinitionibus an taliter iurans solus excludatur a perjurio,
vel etiam si peccato mortali, dummodo non iuret in iudicio, dum
index iuridicus illum interrogat; ibi. §. 4.

Et propterea fœderatarum quæstionum vide tom. 8. tr. 4. r. 54. §. 1.
& seq. p. 62.

vide verb. *Episcopatus*, *Judicium*, tom. 8.

Amplexus.

Exemplaribus impudicis an amittatur legatam sub conditione
castæ, & honestæ vivendi; t. 6. tr. 8. r. 54. §. 1. p. 332

Et quid, si femina semel, vel bis amplexus admiserit; tom. 6.
tr. 8. r. 55. §. 4. p. 333

Amplexus an sit liciti inter sponsos de futuro, etiam si prævia
pollutio sequatur, dummodo id faciant necessitate compulsi, &
sine periculo consensu in pollutione, cum iuribus, & aulibus
habeantur, omissa ita se invicem amplectantur; tom. 2. tr. 6.
r. 36. §. 4. p. 247

Et an hoc procedat inter sponsos de futuro sub conditione, si Papa
dispensaverit; t. 2. tr. 6. r. 38. §. 1. p. 242

Et quid impetrata dispensatione, licet licet prior consensus non sit
ratificatus; ibi.

Amplexus iohannis inter conjuges an sit liciti, modo non sit
periculum pollutionis; t. 2. tr. 6. r. 19. §. 1. p. 310

Et an etiam cum periculo pollutionis; t. 2. tr. 6. r. 192. & 193. ibi.

Amplexus, officia, & tactus impudici auctor cum viro alieno an
pariant divorcium; t. 2. tr. 28. §. 1. p. 248

Amplexus vultus, manuum, & cetera Patriæ consuetudinem necesse-
sarios, an sit liciti etiam si pollutio sequatur quæ evitatur,
in notam inurbanitatis quæ iocundit; t. 2. tr. 6. r. 12. §. 1. Et tan-
dem, post medium p. 111

vide verb. *Pænis*, tom. 2.

Amilla.

Amilla an possit donare bona ei data ob turpem quæstionem sui corpo-
ris; t. 6. tr. 7. r. 32. §. 1. p. 257

Amilla vide verb. *Servus*, tom. 6

Amilla an peccet, si iuvet concubinam ad fornicationem, vel aperit
ostium adulteri venienti, vel iuvet eum, ut ascendat per
fœstulam vel scroto lectum, & c. t. 7. tr. 5. r. 14. §. 1. in fin. p. 249

Amilla an possit retinere id, quod pro iniuria illata, ei ob usum
corporis illius ei largitus est; t. 7. tr. 8. r. 27. §. 1. & seq. p. 301

Amilla Christianis a pagano capta, an possit transgredere in eam cum
Domina in templo idolorum genuflectente, & sese prosternere;
t. 7. tr. 8. r. 28. §. 1. p. 308

Amilla, qui sanctissimus adstiterit debent in die festo, an excusen-
tur ab ead. Missa; t. 2. tr. 3. r. 8. §. 1. p. 177

Amilla, quæ conducitur, & porrigitur cibis, & mensis heris non
jejunantibus herent, necesse est, ut illi aut, aut culpe participes
efficiantur; t. 4. tr. 6. r. 12. §. 4. p. 209

Amilla an possit accipere cibos & omnes ex domo heri ad comen-
dandum, ut farta esculenturum, & poculentorum, etiam si
farta perveniant ad eorum cibum quotiescumque, ut ipsæ consumant,
secus vero, si ut vendant; t. 7. tr. 8. r. 25. §. 1. p. 306

Et si farta sint præter elementa, an amilla peccent mortaliter,
& excoarant ad restitutionem; ibi. §.

Si ancillam in uxorem Dominus dedit homini liberi servituti
dignitatem an ancilla acquirat libertatem, & tamen Dominus
dignitatem illius ancillæ conficiat; t. 7. tr. 8. r. 18. §. 1. p. 199

Circa ancillam farta aliquid præstabitur, tom. 7. tr. 3. r. 4. leg. 1.
cum per totam, p. 184

vide verb. *Amilla*, *Servus*, *Servitus*, *T. fœderum*, tom. 7

Item verb. *Amilla*, tom. 2

Angelus.

Angelus an aliquando ministraverit Sacramenta; to. 4. tr. 8. r. 118.
§. 1. Sed his omnibus, p. 307

Angelus Dei missio sacramenta ministrare voces, & fœnos Deus
ipse sufficientes ad summa reddere potest, ibi. Verum hæc.

Angelus possit ministrare sacramenta etiam per corpora assumpta
negatur; t. 1. tr. 4. r. 26. §. 1. p. 183

Angelus ex se non habet potestatem ministrandi sacramentum, t.
4. tr. 8. r. 118. §. 1. p. 306

Angelus ex potentia Dei absoluta potest ministrare sacramentum,
ibi. Verum, & §. 1. vide

Angelus non potest propriè loqui, ibi. Verum hæc.

Angelus iuxta Nicephorum consecravit in Episcopum S. Amphio-
lochum, ibi. & §. 1. At ob id, p. 307

Angelus, vide *Missa celebrari*, tom. 4

ruot, sequæ in mari cõmiserunt eum magno trisemidi dõcio, an hoc
facere licet sit Christianis; t. 7. tr. 7. r. 49. §. 1. & seq. p. 244

Anglus vide verb. *Cardinalis*, to. 7

Angulo.

In Angola an licita sit emptio menciupiorum *Æthiopum*, heri so-
lita ab aliquibus, t. 7. tr. 8. r. 8. §. 1. p. 294

Si anima, pro qua offertur Missa in Altari privilegiato non exi-
stât purgatorio, qui proderit; t. 4. tr. 1. r. 8. §. 1. & seq. p. 6

Pro anima in Purgatorio liberanda Missa celebranda in Altari
Privilegiato an sit dicenda de requiem, & an sit dicenda de
Requiem in die festo; t. 4. tr. 1. r. 9. & 10. p. 6

Amia in Purgatorio liberatur per Missam celebratam in altari
privilegiato, suspenditur hæc gratia per bullam Cruciatæ,
vel per Jubilæum Anni sancti; t. 4. tr. 1. r. 30. §. 1. p. 25

Ut anima liberetur in Purgatorio in Altari privilegiato, quis de-
bet habere Bullam Cruciatæ vivorum, qui celebrat, an verò
qui facit celebrari; t. 4. tr. 1. r. 33. §. 1. p. 16

Amia a corpore humano separata an possit ministrare sacra-
menta, t. 4. tr. 8. r. 118. §. 1. & seq. p. 306

Si pro anima Petri Episcopus ordinans Sacerdotes offerat illud
sacramentum, & alius verò ecclesiasticus pro anima Pauli, & alter
pro anima Antiochi, & c. quantum satisfactorum cuiusam
animarum trium proderit; t. 4. tr. 8. r. 92. §. 1. & seq. p. 297

Amia Sacerdotis corpus æreum assumens an possit esse Minister
sacramenti verus, et si ordinarius; t. 4. tr. 8. r. 118. §. 1. sed
licet, & seq. pagina 307

Amia Sacerdotis resurgens in proprio corpore, licet glorioso, po-
test esse Minister verus sacramenti, et si ordinarius, ibi. §. 1.
sed licet, & seq. ibid.

Amia, quæ semel recepit eucharistiam alicuius sacramenti,
semper illam retinet; ibid. §. 1. ita prope fin.

Amia hermaphroditi, in quo prævalet sexus virilis ordinatur in
Sacerdote, & postea degenerat in feminam, non retinet
potestatem exequendi ordines; tom. 4. tr. 8. r. 118. §. 1. & §. 1.
& seq. pagina 307

Amia Sacerdotis defuncti, si habeat Deo resurgere in corpore
semiotico, an esset capax functionis sacerdotialis, ibi. §. 1. Verum
his, pagina 308

Amia, vide verb. *Altare Privilegiatum*, *Ætius nationum*, & verb.
Cherubim, *Defunctus Missam celebrare*, *Mortuus*, *Pænis*, t. 4.

Pro an imadefuncti occisi an homicida excoarant offerre Missam,
preces, & c. t. 8. tr. 1. r. 80. §. 1. & seq. p. 119

Pro anima parentis iam defuncti non orare, an sit per pecca-
tum; tom. 8. tr. 10. r. 12. §. 1. pagina 177

Et quid, si ex permixtione divina parentis defuncti anima sub
apparet, roget quæ sacrificia, Eleemosynas, & Orationes of-
ferri; ibidem §. 1. pagina 177

Amia, vide verb. *Adversus*, tom. 8

Quod anima Beatiificati sit in gloria, an remaneat tantum in
latitudine probabilis, & certitudinis morales ex vi
præcis solius Beatiificationis; t. 9. tr. 5. r. 20. §. 1. p. 269

Si pro animabus Purgatorii Sacerdos sit obligatus celebrare in Al-
tare privilegiato, an sacrificiari; si alibi celebraret cum calculo
liberato animam a Purgatorio; t. 4. tr. 1. r. 16. §. 1. & seq. p. 9

Animabus Purgatorii quid plus proficiat, an Indulgentia Altaris
privilegiati, an vero Bulla Cruciatæ; tom. 4. tr. 8. r. 118. §. 1.
& seq. pagina 18

Animabus Cathecumenorum an applicari possit Indulgentia Al-
taris privilegiati; tom. 4. tr. 1. r. 39. §. 1. p. 9

Animabus Purgatorii an plus proficiat Missæ simul dictæ, ac suc-
cessivæ, quæ per hebdomadam; ibi. §. 1. Dico secundò, p. 6

Animabus Purgatorii an zero, & insalubriter proficiat indulgen-
tiæ; tom. 4. tr. 5. r. 33. §. 1. & seq. p. 10

Et an non animabus excommunicatis in Purgatorio indulgentiæ va-
leant, sed illis tantum, quæ autem proficiant mercedem
vita per pietatem, & curam erga mortuos, ibidem §. 1. ibi.

Pro animabus Purgatorii quidam recitant quotidie Officium De-
fundorum, cum tamen esset hoc peccato mortali, an dictis ani-
mabus orationes illæ proderent; t. 8. tr. 10. r. 12. §. 1. p. 177

Pro acceptatione Purgatorii pro animabus Purgatorii aliqua
supponitur, t. 8. tr. 10. r. 12. §. 1. & seq. ibi.

Pro animabus Purgatorii poenitentia indulgentiæ, si peritænt hoc
opus implet in peccato mortali, an teneatur illud adimplere
in statu gratiæ; ibidem, in fine dicti §.

Animas Purgatorii adjuvant Indulgentiæ, & quomodo; tom.
4. tr. 1. r. 16. §. 1. p. 9

Animas minus liberationem a Purgatorio an obtineat communi-
cationis in peccato, si talis liberatio conceditur sub onere communi-
cationis; tom. 4. tr. 1. r. 33. §. 1. p. 4

Exilis in peccato obnoxius potest Indulgentiis pro animabus
Purgatorii, ibidem.

Animas Beate an aliquando ministraverit sacramenta; to. 4. tr.
8. r. 118. §. 1. Sed his omnibus, p. 306

Animas a Purgatorio an liberet Sacerdos in peccato mortali cele-
brans

hans in aliam privilegio; tom.4.tr.1.5. per totam p. 4.
Aouman iocundum quod alia inter tertium gradum à poris Pur-
gatorij liberat sacerdos Religiosus, si pro ea celebret tres Mis-
satorij libere signato à suo Superiore, ex privilegio concessio à
Leone X. Benedicti n. 1. 4. tr. 1. r. 6. §. 1. p. 14

Animam, quæ à corpore soluta in Purgatorium destinata, an
possit Pontifex in libere, ut nequitum in Purgatorium in-
greditur 1. 4. tr. 3. r. 177. §. 6. p. 107
Animam Sancti Theodori Apolloni in iudicium Eucharistiam Histo-
riæ proditum est, 1. 4. tr. 2. r. 117. §. 6. ubi in omnibus, p. 307
Animam Sancti Petri Ecclesiæ consecrata in Angliâ, utique
narrat Barolinus, ibi §. 1. d. 1. p. 14

Animadversio.
Pro animadversione mandati Regii, & Principis an Episcopi ad
sumum Pontificem transmitti possint; 1. 9. tr. 1. r. 5. §. 1. p. 85

Animadversio.
Animæ velle an possit Inquisitores infringentes Cædones, in
quibus declarantur ex römunicis, 1. 5. tr. 10. r. 90. §. 1. p. 76
Ubi alii calus propuntur in quibus Inquisitores possunt animad-
vertere.

Et an in Concionatore predicant Animas non detineri in Purga-
torio ultra decem, vel viginti annos; 1. 3. tr. 10. r. 91. §. 1. p. 307
Et an in talis in propofitione hæretica, sed in aliis inferiori
notæ animadvertere possit inquisitor; 1. 5. tr. 10. r. 91. §. 1. p. 307

Animadversum aliquem in defensionem immunitatis Ecclesiæ-
sice. Ubi pro praxi aliqui calus; 1. 9. tr. 1. r. 16. §. 1. p. 81
Vide verb. *Beneficium*, tom. 5.

Animal.
Vide verb. *Canis*, tom. 6.
Item verb. *Ascendere, Bellum, Bestia, Bruium*, tom. 8.

Ab animalis aliquo thesaurus inventus, an Domino animalis per-
tineat ex pars, quæ inventoris deberetur; tom. 6. tract. 4. ref. 8.
§. 1. p. 234

Animalia capta in venatione, an Ecclesiæ, & Religiois ne-
cessario restituantur; 1. 3. tr. 7. r. 15. §. 1. & seq. p. 144
Et aliqua alia contingencia circa §. 1. & seq. p. 144

Si Animalia Clerici damnant, & noxam faciunt, non potest tamen
Clericus pro illis conveniri coram iudice laico, nec reocri ad
penas impositas; 1. 9. tr. 1. r. 97. §. 3. p. 110

Coerta animalia, & pecora Clericorum, & Religiosorum, quæ
in alienis pascuis reperta fuerunt, an iudex laicus procedere
possit; 1. 9. tr. 1. r. 104. & 103 à p. 112. & 113

Er an hæc causa ad Conservatorem Religiosorum pertineat, &
non ad iudicem laicum, si eorum animalia, seu pecora damnant
faciant in agris alienis; 1. 9. tr. 1. r. 105. §. 3. p. 115

Animalium carnes crudæ comedere absque necessitate an sit pec-
catum mortale; 1. 9. tr. 10. r. 9. §. 1. & seq. p. 136

Animus.
Qui animo non ascendendi ad alios Ordines, sed gaudendi privi-
legio fore, & exemptione à iuribus subcepti Ordines, videlicet
primatum Tomuram, vel minores, an peccet mortaliter, tom.
4. tract. 5. r. 171. §. 1. p. 326

Si animo ingrediendi Religionem quis contrahit matrimonium,
an peccet mortaliter; 1. 4. tr. 6. r. 159. §. 1. p. 324

De animo se obligandi ad Religionem ratione metus dubius, pro
quo fit presumendum; 1. 7. tr. 1. r. 78. §. 1. p. 84

De animo, & intentione iurandi, quæ certus est, dubitatur tamen
de animo, & intentione; 1. 4. tr. 2. r. 6. §. 1. p. 44

An animo iurandi jurant, non se tamen obligandi an teneatur ad
iuramentum; ubi pro praxi aliqui calus, ibi §. 1. & seq.

Qui animo non satisfaciendi voto, vel iuramento, aut prenuen-
tione intendit audit Missæ &c. an satisfaciatur ubi multa de animo,
& intentione satis faciendi præcepto; 1. 4. tr. 4. r. 49. §. 1. p. 56

Et an hoc præceptum in obligationibus iudicis; ibi §. 3
Uterque, quod non est necessarium habere animam, & volun-
tatem satisfaciendi præcepto; nimirum ea ignoratio præcepti
rem præceptum acquiris, præcepto satisfaciendi; §. 3

Immo si ea animo expresse non satisfaciendi præcepto per talem
rem, illam acquiris, adhuc præcepto satisfaciendi, ibi §. 1.

Si absque animo inferendi malum, et pro inferre, qui minatur
malum alicui, an valeat retinere, quod sit eorumque; Ubi pro
praxi, calus, 1. 3. tr. 1. r. 19. §. 1. p. 124

Qui animo præmeditatio appensu occidit aliquem, an gudeat
Ecclesiæ immunitate? R. quod quando in terminis iura com-
munis; 1. 9. tr. 1. r. 79. §. 1. p. 36

Et quid, si animo præmeditatio, non tamen proditorie, seu per in-
dus occidit inimicum; 1. 9. tr. 1. r. 80. ibi

Qui animo compendendi tantum alicui homini homicidium in-
terpretatur, an sit assassinus; 1. 9. tr. 1. r. 87. §. 1. p. 39

Animus restituendi gabellas in fine anni an licite Senatus Panor-
mianus, vel aliqui alia Ref. possit exigere ear ab Ecclesiæ illis;
1. 9. tr. 1. r. 142. §. 1. p. 164

Si animi non solvendi pretium emptor habet, tamen emptio va-

lida est. tom. 6. tract. 4. ref. 35 §. 3. ad medium, p. 204

Qui dubitat an animam se obligandi habuerit, quamvis certus se
emississe votum caliditatis, an teneatur servare Caliditatem? Et an tale
votum sit Pontifici reservatum; 1. 8. tr. 4. r. 40. §. 1. p. 3

Qui animam habet non implendi iuramentum, & vi vel metu iurat
coactus petendo prius relaxationem eius, an hoc non obstat,
peccet mortaliter; 1. 3. tr. 4. r. 3. §. 1. p. 3

Animus. Vide verb. *Adulter, Caspiter, Parnatium, Jar, Occidere, Præmissio, Votum*, tom. 3.

Animus. Vide verb. *Introdere, irritum, Prefigio, Pannigio, Quantitas*, tom. 6

Animus. Vide verb. *Beneficium, ratumque, Impedire, Intentio, Offi-
cium, Voluntas*, tom. 8

Animus. Vide verb. *Subrahendum*, tom. 9

Annata.
Annatæ an summo Pontifici debeantur iure divini; 1. 9. tr. 1. r. 33. §. 3. Sed ego, p. 218

Ne annatæ solvantur ea suis Regibus summo Pontifici sine eorum
consensu, an Principes prohibere possint, tom. 9. tract. 3. r. 339. §. 1. p. 218

Annatæ.
Si annatæ sunt in quibusdam Religionibus alia vota tribus votis
substantialibus Religiosis, an ad illa teneatur Religiosus factus
Episcopus; 1. 7. tr. 1. r. 29. §. 1. & seq. p. 16

Annatæ.
Ad annatæ Religionis an teneatur capillus à Religione? to. 7. r. 1. ref. 19. §. 3. p. 88

Annatæ.
Annatæ an possint moderari ab Episcopis; tom. 2. tr. 1. ref. 5. §. 1. p. 8

Et hoc sit illis prohibitum in Decreto Urbani VIII. ro. 2. tr. 1. ref. 6. §. 1. & seq. ibi.

Et oia annatæ an ante Conc. Tridentinum relicta, & quæ per
Concilium accepta sunt, r. 2. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 4

Annatæ.
Annatæ ex tractionem, vel introductionem videlicet vini, fru-
mentis, olei, bladæ, leguminiarum, & buysimodi statuta prohiben-
tis an comprehendat Clericos extraneos, vel introductos
hujusmodi bona, vel fructus ea suis prædiis collector; 1. 9. tr. 1. r. 21. §. 1. & 21 à p. 13. & 14. & seq.

Vide verb. *Auferre, comprehendere*, tom. 9

Annatæ.
Annatæ confessionem factam cum Confessario non approbato ab
Episcopo, an Pontifex poterit, ut patet in Concilio Tri-
dentino sess. 23. cap. 15. de Reformatione; 1. 3. tr. 1. r. 37. §. 1. p. 3

An annatæ omnia vice vocis oracula per Constitutionem Gregorij XV. & Urbani VIII. die 20. Decembris 1631. r. 1. r. 6. §. 1. & seq. p. 18

Vide verb. *Prefigio*, tom. 6

An annullat professionem solum metus reverentialis, to. 7. tract. 1. ref. 180. §. 1. p. 4

Si quis annullat professionem, non teneatur postea voto simplicis
Caliditatis, 1. 7. tr. 1. r. 1. unic. §. 1. p. 168

Annulus.
Annulus pastoralis est pignus amoris, & fidei conjugaliter inter
Episcopum, & ecclesiam sibi commissa, to. 4. tr. 1. r. 119. per
totam, pag. 312

Annulus Pastoralis quoritur traditur Episcopo cum consecratur?
Ibid. in §. 1. alia verò.

Annulus Pastoralis, & symbolica descriptio ejus, ibi in eod. §. & seq.

Annuntiatio.
Si Annuntiatio B. Mariæ cadat in die Parasceves, an quæ-
stione Missam illius diei audire sub peccato mortali; to. 2. tr. 3. r. 19. §. 1. p. 162

Vide verb. *Votum*, tom. 4

Annus.
An quocumque anni tempore c. nescendo fideles satisfaciunt præ-
cepto confessionis, vel teneantur confiteri tempore Quadrage-
simæ? 1. 3. tr. 3. r. 5. §. 1. p. 87

Qui in principio anni confessus est venialis, & postea commisit mor-
talia, an teneatur ex præcepto annue confessionis confiteri iura
illi anni dicta peccata mortalia? 1. 3. tr. 3. r. 5. §. 1. p. 87

In annis leasagim primis diebus an tenerentur sequere? 1. 4. tr. 6. ref. 5. §. 1. & seq. p. 154

Et quid si in ea græte senes leasagenarii sint robusti, & validi;
tom. 4. tr. 6. r. 6. lere per totam p. 155

Qui anno præterito omisit confessionem peccatorum mortalium,
an teneatur magis probabiliter in principio anni sequenti ad
confessionem illorum; 1. 3. tr. 3. r. 5. §. 1. p. 87

Et si anno elapso postea confiteretur, an satisfaciatur illa unica con-
fessione, & anni præteriti, & anni currentis; to. 2. tr. 1. r. 54. §. 1. & seq. p. 88 & seq.

Si in anno Bilestii receptio Novitii fuit facta an faciendo de
professio die 24. in mense Februaris? vel quia die facienda sit,
to. 7. tr. 1. ref. 13 §. 3. p. 208. 25

Annorum 12. major an debeat esse puella volens assumere habitum Monialium. *r. t. r. 1. r. 325. §. 1. p. 119.*

Annorum 25. debeat esse Puella alicujus Religionis, vel conventus. *t. r. t. r. 1. r. 328. §. 1. p. 160.*

Nisi post annos 100. non pœrhibetur privilegia Regularium per eorum usum. *t. r. t. r. 1. r. 316. §. 1. p. 121.*

Ante annos discretionis in puella destinata ad Religionem possit recipi in Monasterio Monialium. *com. 7. r. r. 1. r. 301. §. 1. p. 119.*

Si per annos multos adhibeatur donativum, an possit ea nunc per tunc heretalia nova promulgata ad alios annos. *com. 7. r. r. 1. r. 301. §. 1. p. 119.*

Annus 23. quidam Religiosus inchoavit hora 22. diei, sed mande in eodem die recepit Ordinem Diaconatus: queritur an peccaverit, & in suspensionem incidere, tanquam ordinatus ante legitimam ætatem: *t. r. t. r. 1. r. 104. §. 1. p. 223.*

Ubi quod stando in rigorosa sententia, quod annus debeat esse jam incœptus, an sufficiat tantum ad singulos Ordines, ut per unum dimidium diem inchoatus sit annus, *ib. §. 4.*

Immo an sufficiat, ut annus inchoatus sit non per unum horam, sed per unum, vel dimidium quadrante eorum. *ro. 3. r. t. r. 1. r. 105. §. 1. p. 224.*

Quo annus assignatur pro aliquo Ordine suscipiendo vel perepere ingreditur, an possit manere præcedenti, illud sumere ibid. in initio.

Ante annum 21. an teneatur jejuna adolescentem rotuli, & validi. *t. r. t. r. 1. r. 6. §. 1. p. 36.*

Post annum 25. an vir liberetur a jejuniis. *t. r. t. r. 1. r. 8. §. 1. p. 117.*

Et quidam muliere quoscunque annos quævis annus quoscunque sit solummodo inchoatus. *t. r. t. r. 1. r. 6. §. 1. p. 117.*

Et an hoc etiam intelligatur pro jejunia præscriptis in Religione pro monialibus, & ea veta per toto vitæ tempore, dummodo in masculina non fuerit emissum votum post annum 60. & in feminis post annum 75. lib. & prope hunc dicitur ref.

Possit annum Sexagesimum an Regularis teneatur ad jejunia Regularia. *t. r. t. r. 1. r. 4. §. 1. p. 179.*

Et quid si anni 8. nō attingerint Regularis pro jejunis Regularibus. *ib. §. 1. p. 179.*

Et quid pro jejunia Ecclesie, & Sanctorum. *ro. 4. r. t. r. 1. r. 6. §. 1. p. 36.*

Si annum 40. tantum Monialis irringat, an possit eligi in Abbatissam. *t. r. t. r. 1. r. 328. §. 1. p. 160.*

An, ut quis viginti duo annis completis non sit minor, vel sufficiat, ut sint incepti ex Concl. Tridentino quod dignitates, & personatus, sine cura requiratur, *ib. §. 2. in fine.*

Annus pro implectione præcepti confitendi an computandus sit de Januarii in Januarii, vel de Quadragesima in Quadragesima, aut à Paschate in Pascha. *t. r. t. r. 1. r. 53. §. 4. p. 87.*

Annus. Vide verb. *Ætas, Puer, Religiosus, Triennium, 20. 21.*

Annus noviciatus debet esse continuatus continuatione Physica, non morali, ita ut si per unam, aut duas horas interrumpatur non est validus, etiam si novicius habitum Religionis retineat. *t. r. t. r. 1. r. 6. §. 1. p. 36.*

Annus a. pro probatione jejunii an computandus sit de momento ad momentum. *t. r. t. r. 1. r. 6. §. 1. p. 114.*

Annus, Vide verb. *Abbas, Conventus, Cœnasticus, Ecclesia, 20. 4.*

Annus, Vide verb. *Ætas, 20. 21.*

Annus, Vide verb. *Abbas, 20. 21.*

Ante annum pubertatis dimissi in Religionem an gaudeant privilegio Canonis, & fori. *t. r. t. r. 1. r. 163. §. 3. p. 132.*

Anticipare.

Vide verb. *Pœnitentia, 20. 21.*

Anticipare, vel postponere nobilitat Horas Canonicas in Choro non est peccatum grave, nisi fiat ex consuetudine, & usum, aut grave scandalum generetur. *t. r. t. r. 1. r. 30. §. 1. p. 124.*

Anticipari an possit obsequio Sacramentali si juncta singulis mensibus. *t. r. t. r. 1. r. 42. §. 1. p. 243.*

Iidem est, si votum sit emissum de confessione faciendâ singulis mensibus: *ibid.*

An anticipet Pontifex diem naturalem in ejus Capella in nocte Nativitatis Domini, ut Missa celebretur à Cardinali, vel an taceat dispenset in ejus jejunio: *t. r. t. r. 1. r. 55. §. 3. p. 42.*

Anticipatio.

Anticipatio cuiuslibet horæ in comessione jejunii, non est peccatum mortale. *t. r. t. r. 1. r. 103. & in aliis ejus not. p. 199.*

Antonius.

Antonius Cotonius auctor Summæ Diance laudatur. *com. 4. t. r. 1. r. 36. §. 1. p. 18.*

Vide verb. *Flavio, 20. 21.*

Apofata.

Qui Apofata, ut vulgo dicitur, & ex præmeditata animi delibata, atque ea industria, non autem proditorie, seu per insidias occidit aliquem, quandoque Ecclesie immittitur: *co. 9. r. t. r. 1. r. 7. & 80. §. 3. p. 199.*

Si aperiantur literæ Pontificiæ, ut non habentes qualitates requi-

sitas pro expeditione earum, an suo effectu fruantur, & peccet mortaliter. *t. r. t. r. 1. r. 155. §. 2. p. 197.*

Aperire super hoc verbo in primo indice totius primi lege feret omnes 163. refol. 7. de circumstantiis ubi hoc verbo implicitum est etiam sub verbo explicare. In quibus ref. repæres quidquid super hoc verbo Aperire occurrat potest.

Aperire. Vide verb. *Pyxi, 20. 21.*

Aperire literas alienas aliquando an licitum sit: *com. 8. r. t. r. 1. r. 10. §. 1. p. 156.*

Aperire tabernaculum an possit laici, in quibus sine noce vestigialis Clerici confluere possunt. *t. r. t. r. 1. r. 240. §. 3. p. 164.*

Alius casus, in quo aperienda sit taberna, in qua sine tributo Clerici confluere possunt ad emendum vinum, panem, oleum, & c. julo pretio. *co. 9. r. t. r. 1. r. 244. §. 3. p. 165.*

Aperire. Vide verb. *Bure, 20. 21.*

Apoplexia.

Qui apoplexia subito tangitur accedens ad genus sacerdotis, ut confiteatur, antequam aliud verbum proferat, an possit absolvi? *t. r. t. r. 1. r. 6. §. 1. p. 184.*

Si apoplexia fortis in illa corripit, qui tunc est illa copulâ haberes, quodam peccati luxurie committat? *t. r. t. r. 1. r. 7. §. 3. p. 189.*

Apoplexia.

An apoplexia differat specie ab hæresi? *t. r. t. r. 1. r. 33. §. 1. p. 193.*

De apoplexia in judex laicus cognoscere possit, quando agitur de questione facti, quod idem est de hæresi. *com. 5. r. r. t. r. 1. r. 31. §. 1. p. 193.*

Apoplexia. Vide verb. *Lemia, 20. 21.*

Apoplexia. Vide verb. *Constitutio, 20. 21.*

Apoplexia circumstantia an sit in Confessione speranda, vel sufficiat dicere in hæresi lapsus sum? *t. r. t. r. 1. r. 33. §. 1. p. 185.*

Apoplexia.

Apoplexia an debeat explicare in confessione ad quam secum tran-

ferit? *t. r. t. r. 1. r. 33. §. 1. p. 185.*

Apoplexia. Vide verb. *Baptismus, 20. 21.*

Cam apoplexia an licitum sit communicare in qua lata est sententia cum apoplexia decernitur, vel necessarium sit ut publice, ac nominatum, atque expressè denuncietur Apoplexia: *com. 5. r. t. r. 1. r. 143. & 144. p. 19.*

Apoplexia. Vide verb. *Fides, Catholicæ, 20. 21.*

Apoplexia à Catholicis Religione an gaudeat immunitate Ecclesie. *t. r. t. r. 1. r. 44. §. 2. p. 22.*

Apoplexia à Catholicis Religione an judex laicus punire possit: *co. 9. r. t. r. 1. r. 159. §. 1. p. 145.*

Apoplexia ruminantes an valide baptizati possint invitis eorum parentibus: *t. r. t. r. 1. r. 188. §. 3. p. 4.*

Apoplexia Regularis.

Apoplexia Regularis nondum in sacra an teneatur perolvere Huras Canonicas? *t. r. t. r. 1. r. 16. §. 1. p. 192.*

Apoplexia à Religione an gaudeat immunitate Ecclesie: Non autem in Ecclesie, & Monasteriis ejusdem Religionis à qua apoplexiavit, sed in aliis: *t. r. t. r. 1. r. 39. §. 1. p. 22.*

An apoplexia non sint Moniales Turris (speculatoris Romæ) existentibus, quævis in Monasterio recedant: *t. r. t. r. 1. r. 30. §. 1. p. 168.*

Apoplexiæ percutiens an incurrit censuram: *t. r. t. r. 1. r. 39. §. 1. p. 168.*

Et quid si dimiserit habitum suæ Religionis, & Ecclesiasticum, & percutiens sit esse apoplexiæ: *ib.*

De apoplexia, & an contra prædictos possint Inquisitores procedere, & de pœnitentia, & abjuracionibus, quæ illis in aliquibus casibus imponere debent Inquisitores. *com. 5. r. t. r. 1. r. 3. §. 1. p. 134.*

Apoplexia si dem hâc negans, si vero sponte, si vero timore ductus an incurrit irregularitatem: *t. r. t. r. 1. r. 48. §. 1. p. 155.*

Apoplexia.

Si apoplexiæ à Religione Religiosus professus, nunquam perderet privilegium fori etiam illi habitum dimitteret. *com. 5. r. t. r. 1. r. 163. §. 1. p. 130.*

Apoplexia.

Apoplexia omnes sunt Episcopi. *com. 4. r. t. r. 1. r. 80. §. 1. p. 157.*

Apoplexia quidnam fuerint consecrati: *ib. §. 1. p. 157.*

In Apoplexiarum legibus, & præceptis an possit Pontifex dispensare: *t. r. t. r. 1. r. 3. §. 1. p. 120.*

Apoplexiarum limina visitare, & quomodo obligentur Episcopi: *t. r. t. r. 1. r. 97. §. 1. p. 157.*

Vide verb. *Vinum, 20. 21.*

Apoplexia.

Quando appellatur ad plures diversos judices appellare potest, an valeat alternativa appellatio, verbi gratia, appello ad Archiepiscopum, ad Papam: *t. r. t. r. 1. r. 8. §. 1. p. 18.*

Appellantes à Papa ad Concilium Generale jam congregatum, & actu existentem, an incidant in censuram Bullæ Cœnon: *co. 5. r. t. r. 1. r. 39. §. 1. p. 17.*

Et quid de consensibus, & præstantibus auxilium, aut favorem appel-

appellandi ad praesens, vel futurum Concilium, an incident in censuram Bullae Pii II. incipiens, *Excoꝛnabili*, & confirmata à Julio II. ibidem §. 5. & 6.

Appellantes ad ordinarios Pontificis, quoscumque Pontifici Principi temporali eius subiacentur excommunicationis Bullae Cypriani, ibid. §. 4.

Ex quibusdici appellantes an sit sacrilegi, & male sentiant de iudice, t. 5. tr. 1. r. 40. §. 1. & seq. p. 8.

Ubi quod talis prohibitio appellandi comprehendit appellatorem & licentia Papae, in qua motus est, & aliqua alia animi perturbacione videatur committi in iudicium, §. 4.

Appellare an possit subditus sententia laici iurisdictionis excommunicationis, suspensionis, interdicti, excoꝛnacionis, & aliorum huiusmodi, quae continent factum, & gravamen irreparabile, t. 5. tr. 1. r. 7. §. 4. p. 4.

Appellare à sententia lata contra haereticum, an haeres haeretici possint, t. 5. tr. 10. r. 61. §. 1. p. 300.

Appellare ad Metropolitanum an possint laici, non aut ex empti, si gravameo est illatum ab Episcopo, t. 5. tr. 10. r. 62. §. 4. p. 300.

Appellare an liceat in sententia Cardinalium, Et quid à sententia unius Cardinalis t. 5. tr. 7. r. 66. §. 1. p. 299.

Si appellavit iotra terminum declinatur per cedulones incurrit excommunicationem, an possit libere cum omnibus communicare, t. 5. tr. 1. r. 141. §. 1. p. 5.

Idem est de reculatione iudicis excommunicantis, ibid.

Non licet, ut appellatorem, qui se appellatorem fore, potes-
tatem dicere, quod sit modica, & de eius confirmacione potest
facere alia mendacia illius, vel occultum crimen obprobriare, quod
est necessarium ad suadendum errorem, & falsum, quales
amitterentur, t. 6. tr. 1. r. 89. §. 1. p. 47.

Si quis appellat generaliter à sententia suspensionis, excommuni-
cationis, &c. an suspendat censuras, t. 5. tr. 1. r. 141. §. 1. p. 11.

Appellatio.

Appellatio. Vide verb. *Lit.* tom. 2.

Appellatio post sententiam excommunicationis laicam sub condi-
tione si fiat ante completum cōditionem, an suspendat excom-
municationem, tom. 5. tr. 1. r. 141. §. 1. p. 8.

Appellatio haec post fieri toto tempore, quo conditio non est
completa, vel solum intra dies, ut fieri solet aliorum sen-
tentiarum appellatio, t. 5. §. 3.

Et quid, si conditio pendente, iudex moriatur, vel reus forum
mouet, t. 5. §. 4.

Appellatio legitima, id est ex rationabili causa facta antequam iudex
absolutio proferat excommunicationem ipso facto ob peccatum
factum, impedit excommunicationis maiorem incursum, t. 5. tr. 1. r. 141. §. 1. p. 8.

Si appellatio interponatur post suspensionem laicam non suspensio
fit valida, t. 5. tr. 3. r. 6. §. 1. p. 117.

Subtila v. g. ab Episcopo suspensio ad reintencionem, si datus
interim appellatio, an suspendat sententiam, ne postea suspensio
contrahatur, & quod idem queritur de interdicto, tom. 5. tr. 3. r. 7. §. 1. p. 118.

Appellatio non debet recipi nisi ex iusta, & rationabili causa in
appellatione specialiter expressa, t. 5. tr. 3. r. 8. §. 1. ib.

Appellatio an detur à sententia Inquisitorum lata contra haereticos,
eorum credentes, fautores, defensores, & receptatores, tom. 5. tr. 10. r. 61. §. 1. p. 300.

Appellatio an detur à sententia Interlocutoria gravaminis illati
ante definitivam, & prout in appellatione, à decessu torturæ, ibid. §. 2.

Appellatio. Vide *Gravamen*, tom. 5.

Appellatio an sit licita, si sententia lata sit à iudice secundum
opinionem probabilioris, vel quod magis est probabilior, t. 5. tr. 1. r. 141. §. 1. p. 8.

Et an hoc iudicium procedat non solum in causis capitalibus, & sanguinis, sed etiam in civilibus, ib. §. 3.

Appellatio an detur à sententia Episcopi declarantis reum non
gaudere immunitate, t. 5. tr. 1. r. 141. §. 1. p. 8.

Et quid, si sententia sit lata in favorem rei, ib.

Appellatio eorum quo facienda sit, quando causa decisa fuit per
diversos iudices, aniam laicam, & aliam Ecclesiasticam, tom. 5. tr. 10. r. 61. §. 1. p. 300.

Appellatio an detur à sententia Regis, & Princeps, tom. 5. tr. 1. r. 141. §. 1. p. 8.

Per appellacionem legitimum subsequenter an suspensio à voce
activa, & passiva suspendatur, t. 5. tr. 3. r. 6. §. 1. p. 117.

Si appellacionem omittit à huiusmodi Conciliarium consultat
reus, an incurrit irregularitatem, t. 5. tr. 5. r. 29. §. 1. p. 10.

Et quid, si consultat, an consentiat sententiae mortis iuxta, quam
dictum non potest nisi per iniquam appellacionem, ib.

Appellacionem rescire an possint Inquisitores, quoniam alicui reus,
t. 5. tr. 10. r. 61. §. 1. p. 300.

Ubi an haereticus non per viam appellacionis, sed per viam quæ-
relae, & supplicationis possit adire superiorem, ut sententiam,
quam ipsam esse, rescindat, revocet, & annullat, §. 5.

Appellacionem rei à sententia torturae an Inquisitores admi-
tere debeant, tom. 5. tract. 1. r. 1. r. 30. §. 1. p. 334.

Ubi aliqui citant appellacionem rei. §. 2. & sequentibus. ib.

Si cum clausula *appellacione remota* innotat causa Cardinali, an
censetur etiam appellatio laici, t. 5. tr. 6. r. 67. §. 1. p. 299.

Appellatio non, quae dicatur iuriviam, an reddat iudicibus laicis
in causis Ecclesiasticis competens auctoritas, t. 5. tr. 1. r. 141. §. 1. p. 8.

In appellacionibus causis an Inquisitores debeant admittere opposi-
tiones testium, t. 5. tr. 10. r. 62. §. 1. & seq. p. 301.

In casu appellacionis iudex an possit Regularis omnino medio non
appellare ad Provinciale, seu Generale, sed ad Romanum
Pontificem, t. 5. tr. 1. r. 141. §. 1. p. 8.

Ubi, quod si aliqui Religiones habeant privilegium Pontificis in-
terdictum à Religiosis appellacionem, tamen intelligenda
sunt eo modo, quod ius commune Regularibus denegat, licet
verò quando Princeps eos gravat, limitet transgrediendo,
ibid. §. 3. & vide etiam ref. 11. §. 1. ob.

Appellatio Judicialis.

Appellatio, & citatio an sit licita ad iudicium Dei in Valle Jo-
saphat, t. 6. tr. 1. r. 119. §. 1. p. 62.

Ubi aliqua notabilia exempla proxi huius questionis propo-
nuntur, & datur regula, & doctrina iudici, quod facere debeat
in dicto casu de appellacione, & citacione ad iudicium Dei in
Valle Josaphat, t. 6. tr. 1. r. 119. §. 1. p. 62.

Appellatio remota an clausula includat quancumque appella-
tione, t. 6. tr. 1. r. 120. §. 1. p. 63.

Et quid, si per Papam alicui Cardinali fit commissio causa, appella-
tione remota, ib. §. 4.

Ubi quod disticta clausula nihil operatur, si consistit de gravamine
notorio, nec oportet contra tertium, neque soliti supplica-
tione ad superiorem, nec restitucione in integrum, ut ib. §. 5.

Appellacione fecerunt, & condemnacionem sententiam, unde bi-
tor possit cedere bonis, t. 6. tr. 5. r. 10. §. 1. in fine. p. 122.

Appellatio, seu Nominatio.

In appellacione universitatis, populi, territorii, personae exem-
ptae ut Ecclesiasticae non veniunt in odium, & onerosum, veniunt
tamen, cum sint per Reip. in favorabilibus, t. 5. tr. 3. r. 6. §. 1. p. 117.

In appellacione Clericorum, & in appellacione Civitatum urbes
Romanae an Cardinales veniant, t. 5. tr. 7. r. 61. §. 1. p. 299.

Applicare.

Si applicandi Insuperantia facultatem quis accipit ab alio, qualem
à Summo Pontifice, an possit in alio transferre, tom. 5. tr. 3. r. 30. §. 1. p. 148.

Applicare unumquemque facit, quando ordinatur, & cum Episcopo
consecratur illud, sacrosanctum, an possit, cui voluerit,
tom. 2. tr. 1. r. 35. §. 1. p. 3.

Si applicare alicui Missam sacerdos ubi vivit aut in illius fructus
redat ad ipsum, t. 2. tr. 1. r. 148. §. 1. p. 62.

Vide verb. *Ferme*, tom. 2.

In indice primo tom. 1. secundum. ex tr. 1. de Celebratione Missae
vide super his verbis *Applicare, Applicatio, &c.* r. 20. art. 35. 37. & r. 39. utque ad ref. 46. inclusive, & ref. 49. & r. 5. t.
utque ad r. 56. inclusive, ubi plura.

Applicare quomodo debeat Episcopo pecuniam, pecuniarum, &
multam impositam pro delictis mixti tori, & alia in indice
primo tom. 3. tractatu 4. lege omnes eius questiones, & solu-
tiones, à p. 53. ad p. 61.

Applicare Indulgentiam defunctis quo pacto Pontifex possit, tom.
4. tr. 1. r. 14. §. 1. de Indulgentia in principio, p. 2.

Applicare non solum Indulgentiam Aeternae privilegii sacer-
dos in illo celebrans tenetur, sed etiam laicus in sacrificio pro copu-
lare debet, t. 4. tr. 1. r. 14. §. 1. & seq. p. 3.

Applicare an possit Confessorius Indulgentiam Cruciatæ mori-
bundo confusus desistat, qui petat antea confessionem, t. 4.
tr. 3. ref. 155. §. 1. & seq. p. 98.

Et quid, si nec confessionem petat, nec signa, nec indicia contri-
tionis ostendat, an adhuc possit illi applicare Indulgentiam Bul-
lae, ib. §. 2. & in refol. 156. §. 1. p. 98.

Et aliqua à Confessoribus vale notanda in hoc casu propterea, tom.
4. tr. 3. r. 156. & 157. p. 98.

Applicare Indulgentiam, seu benedictionem an possit, qui casu
habet, adhuc mortuo Pontifice concedere, tom. 4. tract. 5. ref. 30.
§. 3. pagina 128.

Applicare an possit superior Regularis suorum subditorum satis-
factiones, & preces benedictiones, propter interpretativum
consentium subditorum, t. 4. tr. 5. r. 31. §. 1. p. 149.

Et quid de satisfactionibus, & precibus superfluis, ib. §. 2.

Applicare an possit Regularis Indulgentiam defunctis, si non
privilegium Leonis X. concessit Minoribus, t. 4. tr. 3. r. 37. §. 1. p. 151.

Applicare. Vide verb. *Communia*, *Defunctus*, *Director*, *Dispositio*,
Missa, *Missa celebrare*, *Nomen*, *Peregrinatio*, *Penitus*,
Sacerdos, tom. 4.

Applicare an liceat communio suffragia Ecclesiae ei, cuius excom-
municatio est occulta, si mortuus est in gratia. t. 5. tr. 1. r. 141.
§. 3. p. 8.

Applicare an liceat sacrificium Missæ pro excommunicato iam per contritionem justificato ante obtinentem absolutionem, *to. 3. tr. 8. r. 339. §. 1. & seq. p. 56. & 57*

Applicare sibi non possunt Inquisitores penam pecuniariam imposita reo, *t. 5. tr. 10. r. 130. §. 1. p. 37*

Applicare, Vide verb. *Bona temporalia, Bona Cruciata*, *tom. 5*

Applicare libi elemosynam inter pauperes distribuendam an possit executor, si testator fecit pauperem ipsum executoris, *t. 6. tr. 9. r. 38. §. 1. & seq. p. 377*

Applicare, Vide verb. *et homines*, *tom. 6*

Applicare medicamentum pro provocativa effusionis feminis an licitum sit, *t. 8. tr. 6. r. 15. §. 1. p. 113*

Applicare sibi an possit, qui accipit do. scuta pro 50. a Mercatore, quem non cognoscit, vel qui ob distantiam convenire nequit, vel an teneatur ex dare pauperibus, *t. 8. tr. 7. r. 24. §. 1. p. 16*

Applicari an debeat pro anima in Purgatorio existente non solum sacrificio, sed etiam imperatorio, quando pro illa sacerdos Missam celebrat, *t. 4. tr. 1. r. 142. §. 4. p. 67*

Applicari an possit a sacerdote Indulgentia Altaris privilegiati alicui defuncto, si in illo celebrat pro alio Militem de Requiem, *t. 4. tr. 3. r. 37. §. 1. & seq. p. 18*

Applicari an possit Missa sacrificium pro Cathemicis in Purgatorio existentibus, *t. 4. tr. 3. r. 39. §. 5. p. 19*

Idem est de Indulgentia Altaris privilegiati, *ibid.* In initio.

Applicari an possit moribundo Indulgentia Bullæ Cruciatæ ab alio quam a sacerdote, *t. 5. tr. 3. r. 158. §. 3. p. 99*

Applicari an possit Indulgentia Medallii, & Imaginibus sancti Cajetani, B. Andreæ, S. Francisci Borgie, &c. *t. 4. tr. 3. r. 4. §. 1. & seq. p. 117*

Applicari possunt plures, & diversæ benedictiones uni eodemque grano, Imagini, &c. *t. 4. tr. 5. r. 35. §. 5. p. 146*

Applicari moribundo Indulgentia pro tempore mortis à quolibet laico an possit, si non adfectus Confessarius, vel saltem Clericus, *t. 4. tr. 5. r. 38. §. 5. & seq. p. 151*

Et etiam potest applicari moribundo alicui, *ibid.* §. 3. in fine, *p. 151*

Applicari an debeant Ricco, vel Ecclesie bona Clericorum, si ve mobilia, si ve immobilia, que ob ipsorum hereticum publicanctur, *t. 5. tr. 10. r. 28. §. 1. p. 316*

Si applicat sacerdos sacrificium existenti in peccato mortali, an in thesauro Ecclesiæ tale sacrificium repositur, *t. 4. tr. 1. r. 148. §. 1. p. 62*

Si applicat sibi inventor bona, que repeti, Domino commendantur, an teneatur illa ea bona reddere, si intra terminum legitimum comparat, *t. 8. tr. 7. r. 25. §. 8. p. 127*

An applicentur Inquisitoribus bona hereticorum confiscata, *t. 5. tr. 10. r. 28. §. 1. p. 316*

Si applicetur Missa pro anima existente in Purgatorio, quæ vult Deum an prole, *t. 4. tr. 3. r. 147. §. 1. p. 61*

Ubi alii casus pro applicatione sacrificii in §. pen. hujus resolutionis.

Applicatio.

Applicatio Missæ, que celebratur in Altari privilegiato pro pluribus, an æque pariter possit singulis, *t. 4. tr. 1. r. 6. §. 4. p. 4*

In applicatione Indulgentiarum operis est, ut quis coram te habeat Medallii, Imagines, Rosariæ, &c. & semel Medallii, Rosarii, &c. Indulgentia applicata, postea non possit amplius tolli, & alius similibus applicari, *t. 4. tr. 5. r. 25. §. 4. p. 145*

In applicatione Indulgentie secundæ Numinatis deputati in loco primi, quod quis amittit, non est unus quicumque loqui, aut alius signum adhibere, *t. 4. tr. 5. r. 28. §. 7. p. 147*

Applicatio.

Si applicata debita materia non fuit in aliquo Ordinatione, an possit die sequenti adhiberi non expectata alia ordinatione, *t. 4. tr. 5. r. 18. §. 1. p. 193*

Et an à quovis loco, *ibid.* p. 194

Et an à quocunque Episcopo, *ibid.*

Si an dum applicat Indulgentia Pontifici obtinenti Religiosis moritur, an possit eque superior de illis disponere, *t. 4. tr. 5. r. 31. §. 1. p. 149*

Appone.

Qui apponit occasionem utriusque adulteretur, vel famulus ut faceretur, ut sit reprehensus propter adulterium, an peccet mortaliter, *t. 7. tr. 5. r. 41. §. 1. & seq. p. 141*

Vide verb. *Declaratoria, Juramentum*, *tom. 9*

Item verb. *Religiosa*, *tom. 7*

Apprehendentes.

Apprehendentes sacerdotes ambulantes non gudent Immunitate Ecclesiæ, *t. 9. tr. 1. r. 13. §. 1. p. 10*

Apprehendere.

Qui apprehendit manibus ferrum, aut valvæ Ecclesiæ, an gaudeat ejus immunitate, *t. 9. tr. 1. r. 8. §. 9. p. 7*

Vide verb. *Acquirere, Passio*, *tom. 6*

Item verb. *Passio*, *tom. 9*

Apprehens.

In approbando, vel reprobando aliquem contra dñm an Papa possit errare, idem est de aliquo alio an sit symoniacus, vel natus, *t. 1. r. 1. r. 1. p. 1*

9. tractat. 5. resolution. 26. §. primo pagina 273

Approbandus an sit ab Episcopo Confessarius Monialium Regularibus subiectum, *t. 7. tr. 1. r. 345. §. 1. p. 166*

Et modo non sufficit, quod talis Confessarius, si ve regularis, si vo secularis sit approbatus ab Episcopo generaliter pro Diocesi, sed egeret quoddam speciali approbatione, *ibid.* §. 2. ad medium, Immo Congregatio Cardinalium declaravit regulam reprobam approbandum ad audiendas confessiones Monialium unius Monasterii, nequaquam censeri approbatum ad audiendas confessiones Monialium alterius Monasterii, *ibid.*

Approbare, Vide verb. *Confessorius, Confessio, Episcopus, Parochus*, *t. 1. item verb. *Dirigere, Pius* tom. 2*

Item verb. *Episcopus, Religio*, *tom. 3*

Item verb. *Directorius*, *tom. 7*

Approbare Confessorius an possit Capitulum, sede vacante, *t. 3. tr. 1. r. 32. §. 1. p. 272*

Approbari an debeant ab Episcopo reliquæ aliquas Sancti noviter inventæ, *t. 3. tr. 3. r. 91. §. 1. p. 244*

Ex quo etiam oriuntur alie difficultates, que contingere possunt in approbatione sanctum reliquiarum, *ibid.*

Si approbat Episcopus aliquos sacerdotes in Confessoribus insufficientis doctrinæ, non peccet quodam ceteri sacerdotibus sufficientis doctrinæ, *t. 1. tr. 3. r. 7. §. 13. p. 62*

Qui approbat abori unum factum etiam suo nomine, an incidat in penam latus à Sixto V. *t. 5. tr. 6. r. 29. §. 3. p. 202*

Quando approbat major pars Cardinalium aliquid, quod non bene determinatur in Consistorio, an possit tunc Cardinalis alius tacere, *t. 9. tr. 7. r. 18. §. 3. p. 235*

Idem est pro quacumque Collegio, Universitate, Communitate, &c. *ibid.*

Approbatio.

In approbatione Confessoriorum an requiratur iudicium interius Episcopi, vel ex-ministratoris de eorum sufficientia, *t. 1. tr. 3. r. 7. §. 1. & seq. p. 62*

Abbas approbatione Episcopi an Generalis, & alii Prelati Regulares possint exipere Confessorios Monialium ipsius subiectum, *t. 7. tr. 1. r. 345. §. 1. p. 164*

Et quid de secularibus eligatur virtute Cruciatæ, vel Jubilæi, *ibid.* §. 5. p. 165

In approbatione Religionum an Papa possit errare, *tom. 9. tr. 5. r. 23. & 24*

In approbatione Religionum Papam non posse errare, quæ certitudine credendum est, *t. 9. tr. 5. r. 25. §. 1. p. 271*

Si approbationem Episcopus inquisit degenet regularibus pro audiendis confessionibus, an tunc Pontifex præbeat ipsi jurisdictionem audiendo confessiones, *t. 3. tr. 1. r. 38. §. 4. p. 23*

Circa approbationem Confessoriorum Regularium, & aliquid pro Confessoribus secularibus ad audiendas confessiones in indice t. 1. tom. 7. de Dubia Regularium lege ali variis, & diversis questionibus super his verbis Approbare, Approbitio, & resol. 65. utique ad ref. 39. à p. 42. utique ad 45

Approbus.

Postquam approbata est consuetudo tacite, vel expresse à superioribus, quibus dubio ceteri omnes tenentur illam servare, *t. 6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 29*

Ut approbiti debeant esse confessarii à locorum Ordinariis, quando hoc exprecat in Jubilæo, an tunc Religiosi pro lucrando Jubilæo non possint confiteri cum approbati tamen à Prelato Regulari, *t. 7. tr. 1. r. 345. §. 1. p. 164*

Et si approbati sint Confessarii ab ordinario pro tota sua Diocesi, an hoc non obtineat, Generalis, & alii Prelati Regulares virtute dicte approbationis non possint exipere Confessoria sacrum Monialium, *t. 7. tr. 1. r. 345. §. 1. p. 165*

Aqua.

In dubio si aqua est naturalis, puta in jure carnis, lixivio, &c. an debeat adhiberi Baptismus in dubio, *t. 1. tr. 1. r. 32. §. 1. p. 24*

Aqua naturalis deficiente, an sit adhibendus Baptismus moribundo cum aqua rosacea, vel ex aliis plantis, & herbis expressis, sub conditione tamen, *t. 1. tr. 1. r. 53. §. 1. p. 14*

Et quid, si aqua certo non invenitur, sed aliquis liquor, de quo dubium est, si effect aqua, nec possit id exquiri, *ibid.* §. 4. p. 25

Aqua vero elementari veniente in dictis casibus, vel sublati periculo baptismus debet sub conditione, *ibid.* §. 3

Aqua deficiente naturali in extrema necessitate, an sit adhibendus Baptismus sub conditione cum glacie, prunis, rose, nive vel sale quomodo relictus non sunt, *t. 1. tr. 1. r. 53. §. 1. p. 25*

Quod aqua attingat baptizati, etiam si non abiat sufficiens ad validitatem Baptismi, a. Ubi quod, si in ipsa applicatione nix, glacies, &c. resolvantur, an sit sufficiens materia Baptismi, *ibid.* §. 2. p. 26

Cum aqua non benedicta sacerdos baptizans, an peccet mortaliter, *t. 1. tr. 1. r. 55. §. 1. & seq. p. 26*

Si aqua Baptismi solum attingit ungues, commam, manum, pedem, brachium, capillum, secundinam, umbilicum, pro quem à matre infans fugit, vel aliquam aliam minimam partem corporis, *ibid.*

infans moribundus, si superviserit, iterum debet Baptismus iterari, saltem sub conditione, t. 1. tr. 1. r. 78. §. 2. p. 37
 Aqua postquam semel abuit in Baptismo, potest iterum adsumi pro novo Baptismo, & Sacramento, t. 1. tr. 1. r. 145. §. 2. p. 135
 Aqua, Vide verb. *Baptismus*, *Materia*, tom. 1
 Aqua maris, rosacea, aut quavis alia aqua est floribus, aut herba diluata panis coctus, an valide consecratur, to. 1. tr. 1. r. 197. §. 1. pag. 80
 Et quid si parva quantitas admiscetur aquae naturali, ibid. §. 2
 Cum aqua maris Baptismus collatus est validus, ibid. §. 3
 Aqua calida quovis naturalis si infundatur in vinum consecrando, an sit peccatum mortale, t. 2. tr. 1. r. 207. §. 2. p. 87
 Aqua in vinum ante consecrationem non convertitur, an iohannis sanguinem immediatè convertitur, t. 2. tr. 1. r. 208. §. 2. p. 88
 Et an si fiat conversio aquae in vinum in illo medio tempore, in quo profertur forma, prolatis ramen illis verbis, *Hic est Calix*, an tunc illa pars vini quae sit ea aqua, convertatur in sanguinem Christi ibid. §. 3
 Aqua, Vide *Baptismus*, *Cadent*, *Dubitant*, *Missem celebrare*, *Narr*, tom. 2
 Ut aqua, vino consecrando non miscetur, an Pontifex possit dispensare, tom. 3. tr. 1. r. 46. §. 1. p. 43. Ubi, an necessitas admiscendi aquam vino consecrando proveniat ex precepto divino, an Ecclesiastico, ibid.
 Mos consecrandi alique aqua in solo vino, an Armeni permittebunt, ibid. §. 8
 Cum aqua ex sale resoluatur an licitum sit ea aqua mortis Baptismum ministrare, t. 2. tr. 1. r. 76. §. ult. p. 129
 Aqua gutta an sufficiat ad baptizandum moribundum, tom. 1. tr. 1. r. 42. §. 1. p. 14
 Si parum aquae artificialis rosacea &c. infundatur in Calice, an Sacramentum consecratur, t. 2. tr. 1. r. 207. §. 6. p. 87
 An peccet mortaliter Sacerdos, qui talem aquam adhibet, dum aqua naturalis haberi non possit, ibid.
 Aqua multas guttulas Sacerdos infundebat in Calice, quantur an toties percaverit, t. 2. tr. 1. r. 208. §. 1. p. 88
 Aqua octavam, vel decimam partem proportionabilem vino consecrando an Sacerdos infundere possit ibid.
 Si aqua gutta in vino à Sacerdote non miscetur, an excusatur à mortali ratione parvitas materiae, t. 2. tr. 1. r. 209. §. 1. ib.
 Aquam refrigeratam nive non bibere, an qui sub mortali teocore, qui exinde provident Medici, quid citius mortali, to. 1. tr. 1. r. 54. §. 1. p. 93
 Aqua Benedicte.
 Aqua benedicta an delectat peccata venialia ex opere operato, t. 1. tr. 1. r. 2. §. 1. & seq. p. 19
 Si aqua non benedicta sit benedicta superadditur major quantitas, an consecratur acquirere benedictionem, to. 7. tr. 4. §. 1. p. 53
 Et r. 4. §. 6. p. 199
 Aqua benedicta an possit nti excommunicatus, t. 5. tr. 1. r. 132. §. 1. p. 55
 Aqua benedicta si necessaria pro Baptismo solei, to. 1. tr. 1. r. 55. pag. 26
 Aqua.
 Ut Ara Altaris benedicatur, & consecratur, præceptum extat, t. 2. tr. 1. r. 179. §. 2. p. 73
 Super aram Altaris manere an debeant particulae consecratae eo tempore Missae, t. 2. tr. 1. r. 173. §. 1. p. 100
 Vide verb. *Altare*, *Consecr*, *Manu*, tom. 2
 Arbitr.
 Arbitr inter Christianos an infidelis esse possit, t. 3. tr. 1. r. 75. §. 1. pag. 65
 Arbitr. Vide verb. *Judas*, tom. 3
 Arbitr an possit esse mutus, vel surdus, t. 8. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 15
 Arbitr officium non accipit an peccet, quando ipse esset parca ad concordiam reducere, t. 6. tr. 1. r. 30. §. 1. p. 268
 Ut arbitrio an possit Clericus se subicere iudici seculari, t. 9. tr. 1. r. 71. §. 1. p. 101
 Et an in dicto caso si Clericus nolit stare sententiae, judex laicus non potest illum per se cogere, ibid. §. 2
 Arbitr an eligere teocore, quando duo iudices sunt Ordinarii, vel delegati, pro utroque; sunt rationes probabiles circa eorum jurisdictionem; t. 9. tr. 1. r. 298. §. 4. p. 185
 Arbitrium.
 Vide verb. *Dispensare*, tom. 2
 In arbitrio Inquisitorum an sit quando delictum est vehementer indicium procedere ad penam extraordinariam, vel ad torturam, t. 5. tr. 1. r. 18. §. 1. & seq. p. 333
 Arbitrium. Vide verb. *Infidelis*, *Leges*, tom. 5
 Arbitrio aliquis an moriturus possit ad pia cuncta testamentum suum committere, Ubi in dicto caso quid est faciendum, t. 6. tr. 1. r. 28. §. 1. p. 320
 Vide verb. *Committit*, tom. 6
 Arbitrio Regis an remittatur assignare summam necessarium pro sustentatione Regis vel Regimine, & defectione Regi, vel hoc spectet ad Parlamentum, t. 7. tr. 6. r. 6. §. 1. p. 255
 An pro arbitrio quoniam pecuniam liceat Domino occidere servum

suum, como 7. tractat. 2. resolution. 4. §. 2. pag. 293
 Awa.
 Si in arca aliqua magna etque clausa, particulae continentur, aut contrarius viro referretur, an valeat super his consecratio, t. 2. tr. 1. r. 199. §. 2. p. 84
 Si in arca sicclata panis claudatur, an panis ille sit materia consecrabilis, t. 2. tr. 1. r. 209. §. 9. p. 91
 Arca, Vide verb. *Panis*, tom. 2, *Arca*.
 Arce non deferere an teocore milites cum periculo vitæ, aliis obligetur omnia damna inde provenientia reparare; tom. 7. tr. 7. r. 31. §. 1. p. 276
 Arcum Prædicti an possint pauciores milites in arce ponere quoniam a Principe constitutum fuerit, to. 7. tr. 7. r. 46. §. 3. p. 283
 Vide verb. *Munus*, tom. 7
 Archidiaconus.
 Qui cum archidiacono à tergo, vel fenestra occidit iocumum, non dicitur proditor, ideo debet gaudere immunitate Ecclesie; t. 5. tr. 1. r. 81. §. 1. p. 36
 Qui cum archidiacono, seu scolopetaria ad Ecclesiam confugit, an eius gaudeat immunitate, t. 5. tr. 1. r. 99. §. 1. p. 44
 Et quid si alibi confugerit in contrarium, ibid. §. 2
 Archidiaconus.
 Archidiaconi an precedat Vicarii Episcopi, t. 2. tr. 1. r. 125. §. 1. p. 61
 Et quid si Archidiaconus habeat privilegium obtinendi primam sedem post Episcopum, ibid. §. 5
 Archidiaconus, Vide verb. *Admirationem*, tom. 2
 Archidiaconus, Vide verb. *Admirationem*, *Jurisdiclio*, tom. 3
 Archidiaconus.
 Archiepiscopus an sit ordo, sed non distinctus ab Episcopatu, t. 4. tr. 1. r. 4. §. 1. p. 147
 Archiepiscopus quomodo differat ab Episcopatu, ibid. §. 2
 Archiepiscopus designat Principatum quemdam, ibid. prop. 6. nem dicitur ref. ibid.
 Archiepiscopus esse presbiter Episcopatu ratione dignitatis, & regiminis, non Ordinis, ibid. prop. hoc.
 Archiepiscopus.
 Archiepiscopi an esse teos in Repub. Hispaniarum sumendo Bullam Ordinarii Cruciatu possint concedere ora, & Indulgentiam de Dominica Quinquagesimae, & assensum aliam extraordinariam etiam in singulis aliis diebus Quinquagesimae, demps aliis, t. 4. tr. 3. r. 7. §. 1. p. 54
 Archiepiscopi consensu requirere olim in consecratione Episcopi, hodie secus, t. 4. tr. 3. r. 37. §. 1. p. 217
 Archiepiscopi absentia criminat à Decretis à quo tempore computata, quoad pillum à Papa petiti, t. 4. tr. 6. §. ult. ante medium p. 289
 Archiepiscopi an possint esse in executorum testamenti, t. 6. tr. 1. r. 9. §. 2. p. 365
 Archiepiscopi Monachi Regalis jurisdictionis temporales an sit à Rege Guillelmo II. ita eis concessa, ut omnem superioritatem à se abdicaverit, & possit ab illo exerceri per Gubernatorem Ecclesiasticum, t. 9. tr. 1. r. 190. §. 1. & seq. p. 142
 Archiepiscopus extingui an possit Papatu, t. 9. tr. 1. r. 2. §. 1. p. 280
 Si in Archiepiscopo aliquis non Sacerdos consecraretur, an consecratio esset valida, t. 4. tr. 8. r. 53. §. 1. p. 270
 Archiepiscopus, Vide verb. *Episcopus*, *Ordinarius*, tom. 2
 Archiepiscopus dispensans in Synodo Provinciali abique causa, an dispensatio sit valida, t. 3. tr. 1. r. 39. §. 2. p. 125
 Archiepiscopus dum acta visitat, an habeat facultatem, & potestatem Decreti Concilii Tridentini sess. 24. c. 6. quoad absolvendum, & dispensandum, t. 3. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 207
 Et quid extra tempus visitationis circa suos Episcopos suffraganeos, & eorum subditos, ibid. §. 2
 Et quid si Episcopus suffraganeus malitiose suis subditis differat absolutionem, vel dispensationem, vel si subditis appellat ad Metropolitanum, ibid. §. 3
 Archiepiscopus si sit Episcopus an possit uti pallio, to. 3. tr. 1. r. 77. §. 1. p. 234
 Archiepiscopus extra suam Provinciam non potest uti pallio, etiam de licentia Ordinarii illius Diocesis, in qua reperitur, ibid. §. 2
 Archiepiscopus ad aliam Archiepiscopatum transiit non potest uti pallio priori, sed alio novo indiget, ibid. §. 4
 Et quid si iterum redeat ad priorem Archiepiscopatum, ibid. §. 4
 Et quid si Archiepiscopus pallium suum perdat, vel casu igne comburatur, an debeat aliud petere à Pontifice, ibid.
 Vide verb. *Metropolitanus*, tom. 3
 Archiepiscopus omnino Episcopi in coactione Indulgentiarum intelligitur, qui in tota sua Provincia ex. 40. dies Indulgentiarum concedere potest quoniam ea non visitat, quoniam in sua Diocesi Episcopus concedere potest, t. 4. tr. 3. r. 39. §. 1. p. 248
 Archiepiscopus in sua Diocesi 40. dies Indulgentiarum concedere potest, & si plures dies concedat, valde erit Indolgentia, ibid.
 Archiepiscopus sic dicitur, quoniam Princeps Episcoporum, t. 4. tr. 1. r. 4. prop. finem, p. 247
 Archiepiscopus habet Episcopos suffraganeos, ibid.

Archiepiscopus est maior Episcopo dignitate, & jurisdictione, non vero Ordine, ibid.

Archiepiscopus quomodo consecraretur olim, tom. 4. tr. 8. r. 34. §. r. pag. 256

Archiepiscopus hodie consecratur à Papa, vel ab alio de ejus mandato specialiter, t. 4. tr. 8. r. 35. §. 1. p. 257

Archiepiscopus suffraganeum consecrare nequit ante receptum pallium, t. 4. tr. 8. r. 68. §. 1. p. 279

Nec delegare aliis Episcopis, an consecraret Episcopum sibi suffraganeum, postea, ibid. §. 6. Sed vide eam à principio, p. 279

Archiepiscopus non potest nisi reeque opalio exequi ea, quæ sunt Ordinis sui, ibid. §. 8

Archiepiscopus potest errere ea, quæ sunt jurisdictionis ante receptum pallium, ibid. §. 2. p. 280

Archiepiscopus intra quod tempus pallium petere debet, ibid. §. Ad dicendum.

Et ante pallium receptum an possit de licentia Episcopi illius Diocesis Ordines conferre, ibid. §. 9. p. 280

Vide verb. *Pallium, Minister*, tom. 4.

Archiepiscopus an possit dispensare, vel revocare leges in Concilio Provinciali latis, Et quid si illa de sint à Pœnitentia confirmata, vel à Papa specialiter commissa, t. 6. tr. 1. r. 17. §. 1. & seq. p. 9

Archiepiscopus an teneatur legibus, & Decretis Synodi Provincialis, etiam quoad vim coactivam, nec possit illis dispensare, nisi quatenus illis permittitur vel, vel concessum, etc. ibid. §. 2

Archiepiscopus an possit condere leges Ecclesiasticas in sua Diocesi, ubi aliqua alia curio, circa hoc, t. 6. tr. 1. r. 18. §. 12 p. 10

Archiepiscopus Persecutionis an pœnitentia confirmata præstentia, etiam in aliquo consilio digniori facta ab Illustrissimo Senatu eiusdem Urbis in aliquo Persecutionem, Et an Senatus eligendo idem genus, amittat per illa vice non eligendi, t. 3. tr. 3. r. 11. p. 255

Archiepiscopus, Vide verb. *Episcopus*, tom. 9.

Archiepiscopus habentes curam animarum & jurisdictionem in foro confessionis ineluctantur sub nomine beneficii Parochialis, et aut per Cruciatam possint eligi in Confessarios, t. 4. tr. 3. r. 28. §. r. & §. pag. 56

Vide verb. *Novum*, tom. 4

Vide verb. *Actus*, tom. 6

Arduum.

Ardua Ecclesie an possit Pontifex sine Cardinalium consilio definire, t. 9. tr. 7. r. 3. §. 1. p. 281

Vide verb. *Consilium*, tom. 5

Arguere.

Arguere an debeat subditi peccata publica, & scandalosa superiorum, etiam nulla ipse curat emendatione, tom. 7. tract. 4. refol. 26. §. 1. pag. 202

Arguere publican teneatur, si possit privatè corripere eum qui publicè peccavit, t. 7. tr. 4. r. 47. §. 3. p. 319

Argumentandum an sit de Missa, & Horarum Canoniarum recitatione, t. 2. tr. 1. r. 146. §. 1. & seq. p. 60. & seq.

Argumentum.

An in dispensationibus locum habeat argumentum ab identitate rationis à maiore ad minus, t. 3. tr. 8. r. 46

Argumentum ex identitate rationis an respiciat dispensationem, t. 3. tr. 8. r. 47. §. 1. p. 140

Arma.

Arma tradens Titio, quibus Cajum occidit, an sit irregularis, t. 5. tr. 1. r. 220. p. 183

Arma vendens, vel tribuens, aut mutans ad bellum justum, an incurrat irregularitatem, t. 5. tr. 1. r. 77. p. 173. & r. 200. §. Non desinam in fine.

Arma, equos, &c. transgredientes in terras Infidelium, qui pena olim plebeantur, hodieque plebendi sunt, tom. 5. tr. 22. ref. 19. pag. 154

Arma deferre Infidelibus licetane, si pecunia reportata Christianis sit utilis, quam arma fuerint onia, t. 5. tr. 1. r. 46. p. 132

Arma deferre Hæreticis ut Christiani nominis inimici non est prohibicum, t. 5. tr. 1. r. 47. ibid.

Arma commodans amico bellare volenti, quo sensu excommunicandus, & quatenus non, t. 5. tr. 1. r. 63. p. 39

Arma, vide verb. *Confessarius, Fendens*, tom. 7

Arma prohibita an ministris late jurisdictionis possint in Ecclesia reo inferre, t. 9. tr. 1. r. 107. §. 1. p. 412

Arma tempore noctis Clericis à laicis ministris ablata, an dictis ministris laicis possint à iudice Ecclesiastico compelli, ut illa restituant, t. 9. tr. 1. r. 116. §. 1. p. 116

Arma ferens Clericus an possit resistere cum eis birrariis laicis volentibus eum capere, ibid. §. 2

Ut a rebus prohibitis Clericis ministris laicis capiant, an valida sit lex, que permittit Magistratibus hoc facere, tom. 9. tr. 1. r. 118. §. 1. pag. 216

Arma, vide verb. *Magistratus*, tom. 9.

Arma, vide verb. *Magistratus*, tom. 9.

Arma, vide verb. *Magistratus*, tom. 9.

Arma, vide verb. *Magistratus*, tom. 9.

Arma, vide verb. *Magistratus*, tom. 9.

Arma, vide verb. *Magistratus*, tom. 9.

Arma, vide verb. *Magistratus*, tom. 9.

Arma, vide verb. *Magistratus*, tom. 9.

Arma, vide verb. *Magistratus*, tom. 9.

Et in tali casu an possit iudex secularis damnare Clericum ad pecuniam pecuniariam à lege impostam, ibid.

Cum armis prohibitis Clericis inventus noctis, an possit comprehendendi à iudice laico, t. 9. tr. 2. r. 125. §. 1. p. 115

Arma prohibita an possint laici possit spoliaré Clericum, & privare, maxime tempore noctis, t. 9. tr. 2. r. 126. §. 1. p. 116

Arma Gentilium sua reponere secularis in Ecclesiis, Monasteriis, & ornamentis à se factis & fundatis, an rectè, & laudem dignum fiant, Et quid maxime de personis Ecclesiasticis, t. 8. tr. 10. r. 17. §. 1. & seq. p. 159

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Arma Gentilium.

Artifices.

Artifices omnes, qui in Repub. laborant excusantur à jejunio indistinctim, t. 4. tr. 6. r. 35. §. 1. & seq. p. 167
Et quid de piscatoribus, & venatoribus, ibid. §. 3
Artifices supradicti, qui excusantur à jejunio, an teneantur jejunare non, vel altero die, quo non laborant, tom. 4. tral. 6. ref. 36. §. 1. & 2. p. 168
Vide verb. *Officium*, tom. 4.

Ascendere.

Ascendere, vide verb. *Adipiscere*, tom. 2
Si ascendenti fuit ad surandum, qui scalam teneat, quam etiam nomen teneat, tamen ascendente, an teneatur ad restitutionem, 20. 8. tr. 7. l. 38. §. 1. p. 320
Ascendens gradatim in numero testium an quis in correctione teneatur, antequam Praelatum denunciaret alicujus peccatum, t. 7. tr. 4. r. 46. §. 1. p. 316
Vide verb. *Res, Valeat*, tom. 7
Ascendere, Vide verb. *Talsus*, tom. 8

Aspectus.

Aspectus inter sponsos de futuro an sit licitus, modo aspectus non sit valde impudicus, partium verendum, to. 2. tr. 6. r. 36. §. 4. pag. 248
Aspectus pudendorum an sit licitus sponsus de futuro, t. 2. tr. 6. r. 37. §. 1. ibid.
Et an hoc prociat inter sponsos de futuro, sub conditione, si Prepa dispensaverit, t. 2. tr. 6. r. 38. §. 1. p. 242
Et quid impetrata dispensatione, licet ille prior consensus non sit iudicatus, ibid.
Vide verb. *Contra, Fir*, tom. 2
Aspectus libidinosus in frémam directus, ex quo spea est sequi pollitio, an sit casus relictus, to. 7. tr. 1. r. 118. §. 3. Quæro secundo, pag. 61.
Aspectus, Vide verb. *Pollutio*, tom. 7

Aspicere.

Aspicere coitum bastiarum, seu verenda turpiter commota, an sit licitum, t. 8. tr. 6. r. 19. §. 1. p. 113
Et quid de coitu, & verendis aliorum, ibid.
Aspicere ex propitio, & bona necessitate personam alterius sexus nudam, an sit mortale, immo, et si solum videt verenda illius, ibid.

Asportandum.

Vide verb. *Adipiscere*, tom. 8

Asportare.

Vide verb. *Bona*, tom. 7

Assassinus.

Assassinus mediator an gaudeat immunitate Ecclesie, to. 9. tr. 1. r. 86. §. 1. p. 36
Assassinus Clericum nocentem an iudex laicus punire possit, ro. 9. tr. 2. r. 69. §. 1. p. 99
Si assassinus sit Clericus, an excludatur à privilegio Canonis, to. 9. tr. 2. r. 42. §. 1. p. 102
Assassinus an sit, qui pretio conductus occidit infidelem, & an gaudeat Ecclesie immunitate, t. 9. tr. 1. r. 83. §. 3. p. 37
Assassinus an gaudeat immunitate homicidio non sequuto, t. 9. tr. 1. r. 87. §. 1. p. 38
Assassinus non dicitur mandans, ibid. §. 6
Assassinus an sit, qui promittit occidere aliquid se abeas parte officium ubi inere, ibid. §. 13. p. 39
Assassinus an dicatur, qui accepta à aliquo pecunia occidit communem inimicum, vel si recepta pecunia aliquem interfecit præsentem ipsi mandante, aut qui promissionem, vel obligationem pro homicidio non acceptavit, vel si accepit parvam quantitatem pecunie, aut quando promissioni pretii, vel mercedis non fuit certa, & specifica, ibid. §. 12
Assassinus an sit, qui animo complacendi alicui homicidium perpetravit, ibid. §. 15
Assassinus, an sit, qui promittit dare sicario alicui in uxore, ib. §. 13
Ut quis tanquam assassinus non possit uti privilegio immunitatis, an opus sit, ut interveniat mandatum ad occidendum, nam ex mandato ad vulnerandum tantum etiam mediante pecunia non committitur assassinus, t. 9. tr. 1. r. 88. §. 4. p. 39
Assassinus an sit, qui per preces, & alios respectus occidit aliquem, ibid.

An, ut Clericum nocentem Assassinus punire iudex laicus possit, necessarium sit, ut constet de qualitate assassini, & ut præcedat sententia declaratoria iudicis Ecclesiastici, t. 9. tr. 1. r. 328. §. 9. pag. 203
Assassinus, si vulneravit animo occidendi, & ut occideret, scilicet quantum potuit, non sequuta morte, an pena ordinaria sit puniendus, t. 9. tr. 7. r. 104. §. 4. p. 311

Assensus.

Sine assensu Apostolicum bona Confraternitatum alienari possunt, t. 9. tr. 2. r. 277. §. 1. p. 136
Assensus Romanorum Pontificum ius nominandi, de signandi, & presentandi Episcopos multis Regibus datum est, to. 9. tr. 9. r. 7. §. 1. pag. 340

An abique assensu Pontifris Summi septem Germanis Electoribus Imperatoris possit electus addi, t. 9. tr. 10. r. 1. §. 1. p. 342

Assensio.

Vide verb. *Chirurgus, Parochus, Pallio*, tom. 8

Affectio.

Affectio Cardinalis confirmatus statum ex speciali mandato sedis Apostolicæ creditur, t. 9. tr. 7. r. 69. §. 2. p. 300

Affectus.

In assignandis censuris præter hæretica an Pontifex possit errare, t. 9. tr. 5. r. 10. §. 1. p. 467

Assignare, Vide verb. *Abditio, Gratia, Pater, Præfatio, Spiritualis, Siipendium*, tom. 7

Afflictio.

Ad afflictionem Clerici an teneatur Prelatus Regularis ratione officii, t. 3. tr. 6. r. 11. §. 1. p. 290

Afflicto.

Ut afflicti iudices laici tantum in causis fidei, an Inquisitores possint permittere, t. 5. tr. 10. r. 65. §. 1. p. 302

Si afflicti Cardinales Episcopi summo Pontifici, an excusentur à Residentia, t. 9. tr. 7. r. 35. §. 1. p. 239

Si afflicti excommunicatio Mitis, aut Divina officio, an incurrit aliquem penam, t. 9. tr. 1. r. 135. §. 1. p. 56

Quomodo afflicti Spiritus Sanctus Pontifici quando aliquid de fide determinat, t. 9. tr. 1. r. 11. §. 1. p. 262

Qui non afflicti consecrati, licet totum Missam audiat pro die festo, an peccet mortaliter, t. 2. tr. 3. r. 43. §. 1. p. 163

Qui afflicti homicidia, si faciliorem faciant occasionem sua presentia, etiam si nihil aliud confecerant, an sint irregulares, t. 9. tr. 1. r. 11. §. 5. p. 107

Qui afflicti semel, vel bis Concilio, vel conventuali Hæreticorum, an possint ab Inquisitoribus puniri, t. 9. tr. 1. r. 96. §. 1. & seq. p. 308

Vide verb. *Adflicto, Episcopus, Interflicto, Ordinarius, Parochus, Pater, Testis, Vicarius*, tom. 2

Item, *Vicarius*, tom. 3

Item, *Clericus, Conventus, Excommunicatus, Matrimonium, Paphus*, tom. 5

Item, *Agitatio, Clericus, Episcopus, Praefatus, Periculoso, Refectus*, t. 7

Afflicti an possint Cardinales suis Ecclesiis, & dare licentiam absolendi Matrimonio, t. 9. tr. 7. r. 30. §. 1. p. 295

Affiliare.

Affiliare Patrem, filium, fratrem, vel matrem ad percutiendum Clericum turpiter agentem cum filia, matre, forore, aut uxore, an incurrit censuram, t. 5. tr. 2. r. 18. §. 3. p. 32

Affiliare, vide verb. *Finitio*, tom. 7

Affiliatio.

Affiliatio Missæ conjunctio, & in consilio Sacerdos non potest applicare, sed debet dicere Missam pro singulis, t. 2. r. 1. r. 41. §. 13. pag. 15

Assumere.

Vide verb. *Beneficentia, Habitus*, tom. 7

Item *Habitus*, tom. 8

Item *Adversus, Diocesis, Habitus, Natus, Ordo*, tom. 9

Astrologia.

Contra Astrologiam iudicialiam Bulla Sixti V. obligat non solum in foro exteriori, sed etiam in foro conscientie, t. 5. tr. 10. r. 1. pag. 309

Et an contra lapidationem possint Inquisitores procedere, ib. §. 2

Astrologus.

De Astrologis iudicialibus, & quibus poenis sunt puniendi, t. 5. tr. 12. r. 27. §. 1. & seq. p. 413

Asylum.

Asylum immunitatis an etiam apud omnes gentes receptum fuerit, val tantummodo Græcorum finit, ut Templum immunitatem tribuerent, t. 9. tr. 1. r. 128. §. 50. p. 61

Asylum.

Vide verb. *Cemeteryum*, tom. 2

Quin atrio, seu portali Ecclesie committit homicidium, & postea invenus est in Ecclesia, an gaudeat ejus immunitate, tom. 9. tr. 1. r. 72. §. 1. p. 34

Attendere.

Attendere sunt magis in lege ea, quæ comprehenduntur ex mente, quam quæ comprehenduntur ea verba legum, t. 7. tr. 1. r. 308. §. 1. ante medium, p. 152

Attendere an debeat iudex solum in legenda sententia ea, quæ allegata sunt, vel etiam quæ allegari possunt, t. 6. tr. 1. r. 113. §. 1. p. 59

Attendi debet plus ratio legis, quam ipsa lex, t. 7. tr. 1. r. 308. §. 1. ante medium, p. 152

Vide verb. *Mens*, tom. 9

Attentare.

Qui attentavit assassinium etiam non sequuto effectu, an gaudeat immunitate Ecclesie, t. 9. tr. 1. r. 77. §. 1. p. 38

Qui attentavit occidere aliquem proditori, effectu, & morte non sequuta, an gaudeat immunitate, to. 9. tr. 2. r. 18. & to. 9. r. 39. & seq.

Atton-

Astratus.

Qui sine attentione interna voluntarie Missam audiret, an possit teneatur aliam audire, t. 1. r. 3. p. 159.
Né videtur dicendum de recitatione divini Officii, ib. §. 2. p. 155.
Si quia sine attentione interna audiret Missam imponitur poenitentia in Confessione an satisfaciatur, t. 1. r. 3. p. 155.
Idem est dicendum de Rosarii recitatione in Confessario imposita, ib. §. 1. p. 155.
Si quis sine attentione interna audiat Missam in die festo, an satisfaciatur propter hoc, ibid. §. 1. p. 155.
Attentio, Vide verb. *Adimplere*, tom. 8.

Astratus.

Vide verb. *Dispersare*, tom. 2.

Astratus.

Si quis astrahat per modum respirationis aliquid, quod possit nutrire, v. g. vaporem aliquem, etiam in quantitate, quae sufficiat ad aliquam nutritionem, an hoc impedit celebrationem Missae, & communionem, t. 1. r. 1. §. 1. de seq. p. 49.
Et quid, si accideret mulsam, vel aliquid aliud simile, com. 2. r. 1. r. 124. §. 3. p. 51.
Vide verb. *Nutrit*, tom. 2.

Astratus.

Attritio sola sine Sacramento poenitentiae an sit sufficiens ad remissionem, hincione, t. 1. r. 1. r. 26. §. 5. p. 15.
Attritio cognita an sufficiat ad sufficiens sacramentum baptismi, t. 1. r. 1. r. 30. §. 3. p. 16.
Idem est quod sacramentum Poenitentiae, ibid.
Attritio sufficiens ad baptismum non est necessarium, quod sit supernaturalis obiective, sed sufficit quodlibetque poenitentia imperfecta, ibid. §. 4.
Attritio ob meritum Purgatorii sufficit ad valorem Poenitentiae, t. 1. r. 3. r. 95. §. 5. p. 108.

Attritio ob intimam, nec mortem, quam iudex infigere potest, nec ob aliud malum temporale, an sit sufficiens ad eff. Nam Poenitentiae incipiendum, ibid.

Virtute sacramenti Poenitentiae an tibi remittatur non solum ea peccata, quorum attritionem habet, sed etiam omnia alia, quorum complacentiam non habet, t. 1. r. 4. r. 90. §. 110.

Attritio sola in homine pulso an sit sufficiens ad remissionem peccatorum venialium extra sacramentum Poenitentiae, tom. 1. r. 3. r. 105. §. 1. p. 14.

Ubi, quod non sufficit quaecumque attritio, sed illa, quae oritur ex imperio charitatis, ut illa quae talis est, ut fervore suo adhaeret graviter peccati peccati venialia, ibid. in ref. 106. §. 6. p. 115.

Ut an alia opera bonae voluntatis ad attritionem sufficiant ad remissionem venialium, ibid. §. 7.

Attritio an sufficiat ad sufficiens in sacramentis ex solo motivo timoris, & non amoris, t. 1. r. 3. r. 107. §. 1. p. 156.

Ubi, quod qui deservit peccata, ob gratitudinem, infamiam, nimiam pauperiam, punit a Deo infigi solent propter peccata, an veram attritionem habere conciperetur, ibid. §. 8. p. 116.

Ad attritionem novum alium an sit obligatus, qui iterum confiteretur peccata iam confessis, ibid. §. 1. p. 116.

Et quid de illo, qui addit aliquod peccatum reservatum post absolutionem, ibid. §. 2.

Attritio de peccatis ob malum temporale an sufficiat ad sacramentum Poenitentiae, Ubi plura de attritione, tom. 1. r. 3. r. 108. §. 2. p. 117.

Attritio ad sacramentum Poenitentiae sufficiens non debet esse animata contritione, ibid. §. 3.

Attritio ad sacramentum Poenitentiae requiritur non est necessarium, quod antecedit confessionem, sed sufficit, quod antecedit absolutionem, ibid. §. 4.

Attritio omnium venialium an sit necessaria ad effectum sacramenti Poenitentiae, ibid. §. 5.

Attritio an sit habenda de peccatis obliivionis traditis, vel sit necessaria contritio, ibid. §. 6.

Attritio cum Sacramento Poenitentiae an sufficiat in articulo mortis, vel sit necessarius alius contritionis, t. 1. r. 4. r. 7. §. 3. p. 163.

Sec est, ut attritio delectetur peccata, quae ex rationabili causa taceamus in confessione, & talia, quae in ipsa confessione explicatur, t. 1. r. 3. r. 12. §. 4. p. 89.

Quicum attritionem cognita bona fide confiteretur simpliciter peccata venialia, & mortalia, si ante aliam confessionem moriatur, an salvus fiat, t. 1. r. 4. r. 9. §. 3. p. 164.

Sacerdotis, qui sufficeretur accedit ad Confessionem absque alio formali proposito non peccandi de cetero, an recipiat gratiam, & confessio sit valida, t. 1. r. 5. r. 109. §. 1. p. 117.

Ubi qualis debeat esse talis propositus, ibid. §. 2.

Avaritia.

Avaritia non semper est peccatum mortale, nisi aliqua circumstantia resistit, t. 8. r. 10. r. 6. §. 2. p. 155.

Diana Cord. Tom. X.

Avaritia.

Avro homini indigenti, qui propriis rebus uti non valet, an sit danda elemosyna, t. 4. r. 7. r. 4. §. 1. p. 119.

Avaritia.

Aucupetio an sit licita in diebus festis, t. 7. r. 3. r. 2. §. 1. p. 318.

Avaritia.

Vide verb. *Proffus*, tom. 6.

Avaritia.

Si audiat Cardinalis in Rota aliquem cum ipso loquentem, ipso tamen nihil respondente, vel e contra, an peccet mortaliter, idem est de communicatione lata contra colloquentes cum Monialibus, qui cum ea loquuntur, ipsa verò non respondente, vel contra, t. 9. r. 7. r. 120. §. 1. de seq. p. 319.

Si audierit aliquem rem à persona valde fide digna, an hoc faciat, ut non hanc rem liceat, & absolute iuret, & locus sacrum in iudicio, ubi debet ex primere quomodo dictam rem sciat, tom. 6. r. 1. r. 104. §. 2. p. 13.

Qui audivit aliquid à fide digno, an possit illud in iudicio deponere tanquam si vidisset, & c. r. 8. r. 113. §. 1. p. 156.

Qui audivit à viro optimae famae aliquam rem, an possit eam iuramentum deponere in iudicio fide illi certo scire, t. 8. r. 4. r. 83. §. 1.

Qui audivit casu, vel dolo ea, quae in Confessiois actu, vel dicta sunt, à alia ea narret, qui revelet, an incidat in censuram reservatam Papae, t. 9. r. 7. r. 20. §. 1. p. 189.

Audire, & absolute verum à discipulis vixit an teneatur sacros illos, qui in articulo mortis timet non habere sufficientem contritionem, & ideo petit confessorium ad obtinendam sacramentalem absolutionem, t. 1. r. 1. r. 2. §. 1. p. 5.

Et quid, si in tali casu existens in peccato mortali omnino ignoret ubi esse necessarium conditionem extra inspectionem sacramenti, an ignoret quid sit contritio, & quomodo possit eam in se excitare, ibid. §. 2.

Audire. Vide verb. *Licentibus*, *Prælati*, *Regulares*, & c.

Audire Vide verb. *Clericus*, *Comptator*, *Concilio*, *Condemnare*, *Episcopus*, *Lex*, *Missam audire*, *Officium dicere*, tom. 5.

Audire an sufficiat testatore in testamento tempore pelis, vel an eum videre testes teneantur, t. 8. r. 64. §. 1. p. 336.

Vide verb. *Missam audire*, tom. 6.

Audire, & non contradiere de tribus quando sit peccatum mortale. licet detractio ipsi non delectetur qui audit, t. 7. r. 4. §. 6. §. 2. p. 194. & r. 74. §. 1. p. 222.

Et quid si audiatur sit superior, vel grave damnum ex detractioe sequatur animadvertitur, t. 7. r. 4. r. 83. §. 1. p. 222.

Audire Vide verb. *Appellare*, *Confessorium*, *Comedare*, *Holitus*, *Officium dicere*, *Parabere*, *Reclamare*, tom. 7.

Audire. Vide verb. *Dualis*, *Missam audire*, tom. 8.

Audire Vide verb. *Lagere*, *Officium servare*, tom. 9.

Avaritia.

Audire Missam.

Ne audiant Missam in diebus festis servi & famuli, si Dominus precipiat, an teneantur illi obedire, t. 7. r. 50. & r. 51. p. 370.

Si audiat Missam an sit peccatum mortale bellare in diebus festis, t. 7. r. 7. r. 142. §. 3. p. 181.

Proaudienda Missa in die festo an possim redimere vacationem in illam præbendo pecunias sacerdoti sine peccato candali, & simonia, si aliter sacerdos celebrare nolit, t. 7. r. 5. r. 4. §. 5. p. 224.

Si de audienda Missa servus efficit vocem, an possit illud Dominum irritare, t. 7. r. 8. r. 56. §. 1. p. 309.

Ad audiendam Missam in die festo an illicitum teneatur, quando bellum est in provincia, t. 9. r. 8. r. 43. §. 5. p. 281.

Ad audiendum sacrum non eade teneatur mulieri si sciat se occupandam ab aliquo lascivo, t. 7. r. 3. r. 8. §. 1. de seq. p. 226.

Vide verb. *Religiosa*, tom. 7.

Avaritia.

Vide verb. *Missam audire*, tom. 2.

Item *Missam audire*, tom. 4.

Avaritia.

Apud auditores suos tantum an teneatur restituere sumam infamiores criminis occultis, licet ipsi audierint crimen aliis auctum fecerint, t. 8. r. 7. r. 64. §. 1. de seq. p. 146.

Avaritia.

Si quis audit peccata alterius narrata, & expressa, asserit, se nihil certo scire, fed tantum coniectare, quae audit, an peccet mortaliter, & teneatur ad aliquam restitutionem famae illius, t. 8. r. 7. r. 61. §. 1. de seq. p. 145.

Avaritia.

Vide verb. *Carere*, tom. 2.

Avaritia.

Vide verb. *Adultus*, *Oratio*, tom. 6.

Avaritia.

Vide verb. *Alfandere*, tom. 3.

Auferre pro libito civibus res suas, vel eorum dominium, & ad alios sine ullo causa transferre in Principe supremum possit esse plene iudicio potestatis, t. 6. r. 1. r. 54. §. 10. p. 33.

Auferre. Vide verb. *Struere*, tom. 7.

Auferre per vim reo in Ecclesiis astricta prohibita, vel res furata in ministris laicis jurisdictionis possit, si tradere reus recuset, t. 9. tr. 1. r. 101. §. 1. & seq. p. 43
 Auferre privilegia concessa personis Ecclesiasticis in Principes laicos possit, t. 9. tr. 1. r. 49. §. 2
 Auferre ab Ecclesiasticis an possit ministris laicis iustitiam pecuniarum, frumentum, equos, &c. quae capiantur a Clericis eadem Regum contra legem, sine fractione libertatis Ecclesiasticae, & timore racionum communi, t. 9. tr. 1. r. 100. §. 1. p. 93.
 Vide verb. *Spoliare, Tollere, Vastare*, tom. 9

Augere

Si augetur Princeps, vel aliquis Respubl. propter aliquam iustam causam tantulum pretium carnis, vini, olei, &c. ut illud plus convertitur in illam causam, non quidem in gravamen Clericorum faciens principaliter, sed generaliter in gravamen omnium, an incurrat excommunicationem Bullae Coenae, si tales gabelas a Clericis exigant, t. 9. tr. 1. r. 144. §. 1. p. 163

Et in tali causa quid fieri possit, ibid.

Eccelegem etiam ref. 265

Augere, Vide verb. *Gratia*, tom. 3

Item verb. *Tributum*, tom. 7

Augere, vel minuire valorem monetarum an possit Princeps, quando adest necessitas publica, qui populus tenetur subvenire, & marisupinum Regis evacuatum est, & augmentum dictae pecuniae in se, & dictis necessitatibus convertere, t. 9. tr. 2. r. 217. §. Sed ad haec, ad medium, p. 176

Avire

Vide verb. *Spoliare*, tom. 9

Avocare

Avocare ad se causas pendentes coram Praetoris inferioribus an Generali Religiosus possit, t. 7. tr. 1. r. 7. §. 1. & seq. p. 6
 Avocari per iudicem secularem an possit res litigiosa in Clericum alienata, licet pendente, & in eum directi facere executionem sententiae latae ab eodem iudice, t. 9. tr. 1. r. 11. §. Ea his, p. 103.

Avocare

Avocatio causarum spiritualium ad tribunalia laicorum an possit fieri absque incurfu censurae Bullae Coenae, si causae avocentur ab aliis iudicibus Ecclesiasticis ultra iudicia Sedis in Apostolicis, t. 9. tr. 2. r. 40. p. 92

Avocum

Si aucorum duorum monasterium prebeat Religiosus sine licentia sui Praetati, an incidat in Poenam Bullae Clement. VIII. de largitione munerum, t. 7. tr. 1. r. 6. §. 1. p. 176

Auricula

Auriculum, id est, Cartilagineum alteri abscondens irregularis non est, t. 7. r. 64. §. Ea his, p. 161

Auriga

Auriga an possit deferre meretricem ab uno loco ad alium, quam scit illuc petere ad peccandum, t. 7. tr. 1. r. 42. §. 1. p. 239

Aurora

Ance aurum an Cardinales gaudent privilegio celebrandi in laicis, Et supponitur hoc privilegium Episcopos gaudere, tom. 9. tr. 7. r. 48. §. 1. p. 323

Auribus

Auribus belli v. Principes, Duces, Tribuni, Consilarii, &c. & quilibet eorum alio emittente an teneatur restituere nocumentum totum, quod intulerunt milites invadentes in ius, & depradantes aliquam urbem, t. 7. tr. 7. r. 35. §. 1. & seq. p. 277

Autoritas

Vide verb. *Minari, Praefatio, Professio, Titulus, Vir*, tom. 3
 Autoritas tota Capitali Sede vacante, an transeat in Vicarium, etiam in his quae requirunt speciale mandatum, t. 3. tr. 1. r. 72. §. 1. p. 383

Autoritas, Vide verb. *Affus, Index, Minari, Praescriptio, Princeps*, tom. 6

Si autoritas Pontificis accedat, an licitum sit inferre bellum Infidelibus committentibus Idolatriam, & violentiam iura naturalia, t. 7. tr. 7. r. 85. §. 1. & seq. p. 66

Autoritas unus doctoris probi, & docti an reddat opinionem probabilem, t. 8. tr. 1. r. 14. §. 1. & seq. p. 7

Vide verb. *Acceptio, Episcopus, Iur*, tom. 3

Autoritas unus Doctoris viri docti, & pii, an foelst opinionem probabilem, t. 9. tr. 2. r. 140. §. 1. p. 221

Autoritatem suam an possit Episcopus delegare Vicario, vel alii, ut dispense in impedimentis dirimentibus ante contrahum matrimonium, t. 3. tr. 2. r. 135. §. 2. p. 180

Ultra autoritatem Praetati an opus sit aliqua causa quando commutat votum in bonum aequale, t. 8. tr. 4. r. 77. §. 1. p. 69

Autoritatem propriam an possit penitentem commutare penitentiam sibi impositam in opus aequale, t. 1. tr. 6. r. 26. §. 2. p. 36

Et an saltem in opus evidenter melius, t. 1. tr. 6. r. 28. §. 1. & seq. p. 37

Autoritate propria an quis possit Deo suam Indulgentiam pro defunctis offerre, sicut potest jejunia, disciplinam &c. t. 4. tr. 5. r. 37. §. 1. p. 151

Ut autoritate careat lex per non usum, in requirendo certum tempus, & opus sit aliqua praescriptio, t. 6. tr. 1. r. 64. §. 1. p. 38
 Autoritatem propriam an superius Regularis possit reservare casus in Decreto Clem. VIII. contentos, vel opus sit hoc facere cum consensu Capitali, t. 7. tr. 1. r. 113. §. 1. & seq. p. 39

Autoritatem propriam an possit quis votum ingrediendi Religionem commutare in suscipiendum Episcopatum, t. 8. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 62.
 Et an talis teneatur prius Religionem ingredi, ibid. §. 2

Autoritatem propriam avocant in commutatio votum in bonum aequale possit fieri, Ubi alia contingant dicta casu, t. 8. tr. 4. r. 74. §. 1. & seq. ibid.

Autoritate propria non possunt Principes laici statuerre, ne ad beneficia advenire aliumantur, nec possunt praecipere, ut confessio beneficii non apprehendatur sine eorum licentia, & consensu, an Guernatoria, t. 9. tr. 4. r. 99. §. 2. p. 21

Aliae auctoritates Pontificis an Principes seculares possint ex iure causi dare iudicis positivum licentiam excoecandi uliura, t. 9. tr. 2. r. 311. §. 1. p. 90

Autoritate Pontificum Romanorum lex, & consuetudo antiqua in modum eligendi Episcopos, est abrogata, t. 9. tr. 7. r. 7. §. 1. p. 310

Avus

Ne ab avo nepos filius spiritus infirmus heres, qui vi & fraude impedit, an teneatur ad restitutionem, t. 8. tr. 7. r. 48. §. 1. p. 18

Et supponitur quod ab avo nepos filius spiritus potest heres institui, ibid.

Avus an teneatur dotare nepotem, Et quid, in casu quod nepotis parte inoppe habeat, tam mater dives est, t. 3. tr. 6. r. 47. §. 1. p. 247

Avus coram Clericis causa an possit percutere filium Clericum in Sacria constitutum absque metu censurae, si talis filius Clericus licet sub eorum potestate, t. 5. tr. 2. r. 15. §. 4. p. 90

Et quid, si talis filius sit iustis minoribus ordinibus constitutus, ibid. §. 3

Avus pro nepotem impubere an possit eligere sepulchrum, t. 2. tr. 8. r. 8. §. 1. p. 28. 150

Auxilium

Auxilium ad abhorum opus, favore, potione, &c. an incidat in excommunicationem, t. 5. tr. 6. r. 27. §. 2. p. 205

Et quid, si effectus non sequatur, ibid.

Auxilium dote, promittere, acceptare, vel accipere monera pro gratia, & iustitiam deinde in Romana Curia, & statu Ecclesiastico an incurritur poenae Bullae Greg. XIII. de datus, & promissis, t. 5. tr. 7. r. 61. §. 1. & seq. p. 239

Auxilium

Qui auxilio subiens votum castitatis causa fuit, ut alii tale votum non habentes peccarent, an teneatur votum suum applicare, t. 1. tr. 7. r. 101. §. 4. in fine, p. 287

Sine auxilio brachii secularis an iudex Ecclesiasticus in criminibus mixti fore possit laicos in carcerem detrudere, t. 9. tr. 2. r. 302. §. 1. p. 187

Pro auxilio mutoo cavendo in bello, an licitum sit Principibus Christianis inferre sedem, tum Turcis, Infidelibus, vel Haereticis, Ubi multa notabilia, t. 9. tr. 13. r. 1. p. 25. seq.

Auxilium praestans, ut bonis naufragum in subripienti, vel bona subrepti custodiatur, an incidat in censuram Bullae Coenae, t. 3. tr. 2. r. 44. §. 1. p. 30

Auxilium praestans ad persequendum Clerici an incidat in censuram, t. 5. tr. 2. r. 26. §. 2. p. 96

Auxilium brachii secularis pro capiendi Haereticis, &c. an Inquisitores possint invocare, & ideo si Magistratus negligentes, nec contumaces fuerint in hoc auxilio praestando, an possint Inquisitores eos excommunicare, bonum private, & alia poenae coercere, t. 5. tr. 10. r. 86. §. 1. p. 289

Auxilio, Vide verb. *Appellari*, tom. 3

Item verb. *America, Servus*, tom. 7

Si auxilium petat iudei Ecclesiasticus, in casus Ecclesiasticis, vel mixti fori, an teneatur praebere processum iudicibus secularibus, t. 9. tr. 2. r. 299. §. 1. p. 186

Auxilium Vide verb. *Bellum*, tom. 9

Auxilium praestans furi, furandi gratia, ascendenti scalam tenens, quomodo & si nemo teneret, tamen ascenderet, non teneatur ad restitutionem Et idem est si adjuvaret aliquem in asportando furtivum, quam sine tuo auxilio & subsidio auferret, & surreptum non teneret ad restitutionem, t. 8. tr. 7. r. 28. §. 2. p. 228. &c. 1. §. Ea his, ibid.

B

BACULUS.

Baculi pastoralis mystica explicatio, t. 4. tr. 8. r. 19. §. 7. p. 213

Baculus Pastoralis est insignis auctoritatis Episcoporum, tom. 4. tr. 8. r. 119. §. 1. & seq. p. 312

Balbutientes

Balbutientes an sine immunis ad muneribus publicis, tom. 8. tr. 9. resol. 8. §. 1. p. 133

Baldachin

Baldachin an possit uti Episcopus in Ecclesiis Regularium, ipsi iuvatis, t. 7. tr. 1. r. 49. §. 2. p. 26

Baj

Balsamum.

Si balsami copia deest, an potius Pontifex dispensare, ut Sacramentum Confirmationis administraretur cum solo oleo olivarum, t. 3. tr. 1. r. 19. §. 1. p. 18.

Balsamum adulterio non licetur in unctione Chrismalis, tom. 4. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Balsamum deficiente an liceat solo oleo benedicto Sacramentum Confirmationis, & Consecrationis Episcopali ministrare, t. 4. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Et an etiam valide, ibid. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Balsamum, seu Crisma veteris non an liceat uti in Sacramento Confirmationis, & in Consecratione Episcopali, t. 4. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Balsamum cum oleo misto angustur Pontificis, cum tamen solo oleo Catechumenorum usagatur Reges, tom. 4. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

In indice primo tom. 1. p. 69 per hoc verb. *Balsamum*.

Balsamum an in Sacramento Confirmationis sit de necessitate Sacramenti, an vero de necessitate precepti tituli, t. 3. tr. 1. r. 19. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Balsamum odorem boni saporis significat, t. 4. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Balsamum cum oleo mistum est materia Sacramenti Confirmationis, & Consecrationis Episcopali ibid. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Balsamum an sit necessarium tantum necessitate precepti, vel etiam Sacramenti triplici sententia referatur, ibid. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Balsamum an requiratur in unctione consecrationis Episcopalis, ibid. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Balsamum quodcumque an sufficiat ad unctionem Chrismalem, & Balsamum indicum, t. 4. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Balsamum verum an sit cognitus difficile, ibid.

Bannus.

Si in Banco consignaret Conventus, vel particularis Religiosus pecuniam quantitatem cum fignore, an possit exinde extrahi illa distrahi non obstante Paulina, & Decretis Sacra Congregationis, t. 9. tr. 1. r. 222. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Bannitus.

Circa bannitos quendam Episcopus Clem. VIII. ro. 9. tr. 1. r. 67. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Bannicum occidere proditorio, & per insidias an liceat, tom. 8. tr. 1. r. 22. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Bannicum Patrem an liceat filio occidere, ibid. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Et an extra territorium, & r. 3. r. 23. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Et quid si reus bannitus esset in summo Pontifice ibid. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Bannitus, qui impune possit occidi, an possit absolvi a quocunque Sacerdote ab omniibus, calibus & censuris, tanquam convictus in periculo morietis, t. 9. tr. 1. r. 10. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Bannitus, Vide verb. *Alimentum*, tom. 8.

Bannitus si interet in Ecclesia sine patris, an intelligatur exilium fregisse, t. 9. tr. 1. r. 6. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Et quid, si non commiserit delicta in jure excepta, t. 9. tr. 1. r. 6. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Bannitus non solum capi, itque extra hi ab Ecclesia non possit, sed neque in eis possit occidi, an liceat quod ea forma statuti, vel ex alio capite possit impune occidi ibid. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Et in tali casu bannum occidens in Ecclesia incurrit excommunicationem Greg. XIV. contra extantes ab Ecclesia, ibid.

Si bannitus qui iuravit, quo tempore erat laicus, & bannitus durante efficitur Clericus, an utique liberetur a juramento laicali, t. 9. tr. 1. r. 109. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Banum.

Banum equatum a iudice laico, ut Clerici non vendant vinum ad minimum esse contra immunitatem Ecclesiasticam, tom. 9. tr. 1. r. 94. §. 4. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Baptismus, Baptizans, Baptizato.

Cum Concilium Tridentinum aliter §. 14. cap. 17. Sacramentum tribus periculis, materia forma, & intentione ministrari, cum intentione sit triplex, actualis, virtualis, & actualis, queritur, quanam sit sufficiens ad valide conferendum Sacramentum Baptismi, t. 1. tr. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

An ad valorem Sacramenti baptismi sufficiat tantum integra, & legitima verba propterea super legitimum materiam, prout iubet Ecclesia, vel si necessaria intentio ministrari facienda Sacramentum Baptismi, t. 1. tr. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

An per veram intentionem ministrari in coeferendo baptismum suppletur a Deo quod gratia, Et quid quod *Charakter*, t. 1. tr. 1. r. 3. pag. 3.

An in verbis forme Sacramenti Baptismi deest parvitas materiam, Et an hoc intelligendum non sit in verbis adiectis talibus, & mutatis (causum), t. 1. tr. 1. r. 4. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Et quid, si videretur essentialia Sacramenti Baptismi inueniuntur in alia, idem tamen significatum tenentia, ibid. §. 2. & c.

Diana Cord, Tom. X.

Et an peccet mortaliter, qui ex industria corrupta profert, aut mutat verba forme Baptismi, ibid. §. 3. & c.

Et quid, si in forma Baptismi omittatur particula *Ego*, ibid. in fine §. 1. & in aliis eius not.

An in conjunctione materiam, & forme Sacramenti Baptismi detur parvitas materiam, t. 1. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

An in forma Sacramenti Baptismi interruptione detur parvitas materiam, t. 1. tr. 1. r. 6. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Quidam obliuioni factetur plures infantes invalide baptizari, queritur in hoc casu, quid Obliuioni, & Confessarius cum ipsa obliuione faciat, t. 1. tr. 1. r. 8. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

An qui ministrat Sacramentum Baptismi invalidum, reneatur cum periculo vite, & honoris ministrare valide deest, tom. 1. tr. 1. r. 9. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

An qui ministrat Sacramentum Baptismi cum excommunicatione minoris, peccet mortaliter, vel saltem venialiter, tom. 1. tr. 1. r. 14. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

An Minister excommunicatus non solum toleratus, sed etiam non toleratus ab Ecclesia, id est, publici denuntiatus, vel manifestus peruersus Clerici, si in extrema necessitate ministrat Baptismus peccet, & sit irregularis, t. 1. tr. 1. r. 19. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

An ad valorem Sacramenti Baptismi, requiratur positivus consensus illud recipiendi maxime in adultis, vel sufficit, quod non resistit, t. 1. tr. 1. r. 22. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

An solus Baptismus habeat effectum, recedente fisione, tom. 1. tr. 1. r. 24. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Que peccata fiat, que remittuntur per Baptismus, recedente fisione, t. 1. tr. 1. r. 26. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Et que peccata fiat, recedente fisione, explicanda, vel non explicanda in confessione, ibid. §. 4. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

An habens in sanctum baptismum materiam vicinam, & Sacerdos reuslet cum baptizare, nisi detur quantitas pecunie, nec alia via possit conferri Baptismus, licet sit perbere pecuniam, an hoc non solum pro infante, sed etiam pro adulto, t. 1. tr. 1. r. 27. pag. 17.

Utrum Parentes cum primogenitum renentur baptizare infansem, Et explanatur, quomodo intelligendum sit illud *quomprimogenitum*, tom. 1. tr. 1. r. 28. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Quando infantes Christianorum sunt baptizandi a Pareocibus, vel tutoribus, t. 1. tr. 1. r. 29. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Et an consuetudo Ecclesie obligans filii mortali Parentes ab baptizando infantes sit ubique, ibid. §. 6.

An ad suscipiendum Baptismus sufficiat attritio cognita, t. 1. tr. 1. r. 30. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Et an, ut attritio sufficiens sit ad baptismum, sit necesse, ut sit superius probatum, vel sufficit qualicumque poenitentia imperfecta, ibid. §. 4. & in aliis eius not.

An propter immunitatem mortem liceat adesse differre susceptionem Baptismi, aut illam pratermittere, cum tamen aliqui possit vixisse conservare, si Baptismus omittatur, t. 1. tr. 1. r. 3. p. 16.

Et cursum inferitur, an adultus non sit medium necessarium ad salutem Baptismus in solusceptus, sed in voto sufficit, ibid.

An adulti sufficiens instruitur teneatur *quom primogenitum* suscipere Sacramentum Baptismi, Et quid est bapizandum tempus, tom. 1. tr. 1. r. 32. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

Et an si ex incuria Parentum infantes non sunt baptizati, & nollunt in adulta etate baptizari, possint ad id compelli, ibid. §. 7.

Et an si Parentes non baptizarent infansem iuratum, eum, & matrem, sit baptizandus in adulta etate, ibid. §. 9.

Et contra Ceteros non ponitur in dubium Concilium ante finem vite fuisse baptizatum, ibid. §. 7. p. 17.

An tempore mortis sit praeiudicium infidelibus baptizandis, t. 1. tr. 1. r. 33. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

An si unus testis etiam Paganus dicit moribundum postulasse Baptismus, ille testis dicitur, t. 1. tr. 1. r. 34. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1.

An si testis dubitet an adultus moribundus petierit Baptismus, sit adhuc baptizandus (alibi sub conditione, t. 1. tr. 1. r. 35. §. 1. p. 1. r. 1. p. 1. r. 1. p. 1).

Præterea, si post petitionem Baptismi, se ipsum nolle illum dicat adultus, dubitatur tamen a Medicis, an ex phrenesi lesione renatur baptizari, an in dicto casu saltem sub conditione sit baptizandus, ibid. in dicto §. 6. & c.

Item, si dubitatur de veritate testis, an verum dicat, an do postulato baptismum, ut si audientes non recordatur satis, an testis aduerterit epistolatum esse Baptismus, vel non, nec comparat testis, an sub conditione erit ministrandus baptismum, ibidem in finis dicti §. 1.

Et dicitur, an ut adultus, baptizetur opus sit explicitè credere in Trinitatem mysterium, & Incarnationis, ibid. §. 3.

Et asseritur, quid si indubio sit conjectura, ut moribundus petierit baptismum, baptizandus est sub conditione, ibid. in fine rnf.

Et quid, si dubitatur, sit ne mortuus adultus, vel non, an baptizandus erit, ibidem, ad fin. §. 1.

An moribundus, qui postulat baptismum, si in amentiam, vel lethargium posset incidit, sit adhuc baptizandus, licet in iura resistit, Et an possit ligari, ut sit baptizari valeat, t. 1. tr. 1. r. 36. & in aliis eius not. p. 18.

An sit validus Baptismus collatus dormienti, quillum petierat ante somnum, *tom. t. r. r. 37. p. 18.*
 Et an Minister, qui ante somnum dabit voluntatem baptizandi aliquem, si illum dormiens baptizat, conficiat Sacramentum, *ibidem, in fine §. r.*
 An matus, & furdus, si in terra Infidelium se immiscet cum aliis ad suscipiendum Baptismum, fit baptizandus, *tom. t. r. r. 38. pag. 19.*
 An in naufragio, vel alio casu ob periculum mortis possit quis plures baptizare, *t. r. r. r. 39. p. 19.*
 An unus solus plures baptizare sine necessitate, absque peccato mortali, *t. r. r. r. 40. §. a. p. 20.*
 Et notatur, quod in tali casu non unum, sed plura Sacramenta conferuntur, *ibidem, §. 4. & c.*
 Et an ita baptizatus, si effect in peccato mortali, committeret, tot peccata contra, petiones baptizati, *ibidem, §. 5. & c.*
 Et advertitur, quod si sit aliquod monstrum, puta, si nascitur homo cum duobus capitulis, atque duobus dorsis, ita ut certum sit esse distinctas personas, & distincta animabus condite, singulas eorum baptizandas esse cum forma illa, *Ego baptizo, &c.*
 Sed advertit etiam, quid sciendum sit, si certis deprehendi nequeat esse duas personas, & duabus animabus informati, *ibidem, §. 6.*
 An possint plures eundem hominem baptizare tamquam causae partiales, quorum singula applicant materiam & formam, *ibidem, §. 7.*
 Et an hoc modo baptizatus, ut minimum sub conditione esset dum baptizandus, *t. r. r. r. 41. p. 20.*
 Et notatur, quod si plures aliquem baptizent, seu abluant, & quilibet eorum diceret, *Ego te baptizo*, quomodo hoc illicitè agerent, & puniendi essent, qui prius tamen verba proficerent, verum Baptismi sacramentum conferret, *ibidem, §. 4.*
 Et quid, si unusquisque simul verba proficeret, & abluant, etiam si unus eorum partem baptizati abluat, alius aliam, & c. an plures Baptismi, & plura sint sacramenta, vel tantum unum, *ibidem, in dicto §. & seq.*
 Quidam Sacerdos in peccato mortali exiens baptizavit infantem in calu necessitate, quæritur, an peccaverit mortaliter, *t. r. r. r. ref. 42. pagina 21.*
 An non solum sacerdos, sed etiam laici baptizantes in peccato mortali inveniunt moribundum peccent mortaliter, Et an sacerdos, & laicus in dicto casu peccent saltem venialiter, *t. r. r. r. 43. & in multis aliis ejus not. p. 21.*
 An si sacerdos sit excommunicatus, & ad sit alius, tamen ab ipso petenda administratio Baptismi in necessitate, *tom. t. r. r. r. ref. 44. pagina 22.*
 An quando baptizatur aliquis in periculo mortis, debent adhiberi sacre forme ordinem inter eos sub prelo peccati mortaliter, *t. r. r. r. ref. 45. §. fin. §. pagina 22.*
 Et advertitur, quod quando baptizatur aliquis idiota, dicit formam vulgari heremone, potius quam latino, ne erret, nisi confici latine bene profecerit, *ibidem, §. fin. §. p. 22.*
 An peccet mortaliter laicus, si presens Diacono in casu necessitatis baptizet infantem, Et quid presens sacerdos, *t. r. r. r. 46. §. 1. & 2. p. 22.*
 Et an quando laicus baptizat extra casum necessitatis, peccet mortaliter, sed non occurrat irregularitati, *ibidem, §. 3.*
 An Diaconus, si baptizet aliquem in articulo mortis, possit aliquod solemniter illum baptizare, *t. r. r. r. 47. p. 23.*
 Et an si Diaconus sine commissione solemniter baptizat, sit irregularis, *ibidem, §. fin. §. p. 23.*
 An Monachi peccent mortaliter extra casum necessitatis aliquem baptizandum, *t. r. r. r. 48. p. 23.*
 An in aliquo casu cum vitæ periculo teneatur qui baptizate suum moribundum, Et quid, si tantum esset dubium probabile de morte pueri sine Baptismo deceduri de vita, *tom. t. r. r. r. 49. & in aliis ejus not. pagina 23.*
 Et quid est dicendum, si parat habeat usum rationis, sed nondum est instructus in fide, Et quid, si instructus sit in fide, *ibidem, §. 1. post. med. pagina 23.*
 Et quid est agendum in casu, quo pactum intererit esset de non omittenda cura anime proximi, etiam cum periculo vitæ, *ibidem, prope fin. §. a.*
 Et curiam intert, an mater gravis teneatur permittere se leccari, ut foras baptizetur, alius sine Baptismo moriturus, *ibidem, ad fin. & in aliis ejus not.*
 Notabilia quædam circa interit Baptismi, *t. r. r. r. 50. p. 24.*
 An aqua, quæ diluatur ex vite, vel aliqua arbore, sit materia apta pro sciendi Baptismo, *ibidem, §. 1.*
 Et notatur, esse aquam sufficientem, & elementarem pro efficiendo Baptismo illum, quæ colligitur ex vaporibus densatis. eum ex olim ore evaporantur, & in resistenti tegmento reperiuntur. Item quæ hyemali tempore ex patribus, lapideis fluit, sunt vapores essentiales aquæ sanæque verborum puritatis manens, aqua est, ære humido in aquam versis, *ibidem, §. ultimo.*
 An sufficit ad baptizandum moribundum una, vel duæ guttæ

aquæ, *tom. t. r. r. r. resolution. §. 2. pagina 24.*
 An moribundo debeat Baptismus adhiberi in dubio, si aqua est naturalis, puta, in iure carni, *ibidem, & c. tom. t. r. r. r. ref. 24. pagina 24.*
 Et in hoc à fortiori procedat, quando citrà materiam Baptismi adfuit opinio probabilis, *ibidem, prope finem ref. & c.*
 An moribundo deficiente aqua naturali, sit adhibendus Baptismus cum aqua rosacea, vel ex aliis plantis, & herbis expressa sub conditione exteriori, vel mentaliter apposta, si materia hæc est idonea, *idem est dicendum de nive, tom. t. r. r. r. ref. 25. & in multis aliis ejus not. pagina 25.*
 Et in dicto casu non inventa aqua certa, sed aliquo liquore, de quo dubium esset, an esset aqua, nec possit id examinari, an possit in tali casu moribundus sub conditione baptizari, *ibidem, §. ult. p. 25.*
 Et in supradictis casibus, veniente aqua elementari, vel subtiliori tamen periculo, baptizandus fit etiam sub conditione, *ibidem, med. §. 3. pagina 25.*
 An in extrema necessitate, deficiente aqua naturali, sit adhibendus Baptismus sub conditione cum glacie, pruina, nive, vel sale, quando res solæ non sunt, *t. r. r. r. 26. p. 25.*
 Et an si ipsa applicatio, nisi glacie, &c. res voluerint, sint materia sufficiens sacramenti Baptismi, *ibidem, §. 3. p. 26.*
 Et an ad validitatem Baptismi sufficiat, quod aqua attingat baptizatum, si cum non abluat, *ibidem, §. a. ad medium, & c.*
 An sacerdos baptizans cum aqua non benedicta peccet mortaliter, *tom. t. r. r. r. 27. p. 26.*
 Et quod si alii et ceteros Ritus, insufflationes, orationes, & similes ceremonie deessent in solemnibus Baptismo, vel si sine illis, & superpelliculo fieret Baptismus, *ibidem, §. 2. & c.*
 Utrum oedecticus teneatur scire formam Baptismi, & medium baptizandi, *t. r. r. r. 28. p. 26.*
 Et an sacerdos peccet saltem venialiter, si proferat formam Baptismi lingua vulgariter quædam de oedectibus; & secularibus non est dubitandum, *ibidem, §. ultimo, p. 27.*
 An qui in forma Baptismi reliquerit illam particulam, *In &*, dicendo *Ego baptizo nomine Patris, Filii, & Spiritus sancti*, conficiat Sacramentum, Et si conficiat, an ipsa baptizans peccet mortaliter, *t. r. r. r. ref. 37. p. 26.*
 An si quis addeat aliquid forme Baptismi, dicendo, *v. g. Ego te baptizo nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, & B. Virginis, vel omnium Sanctorum*, conficiat Sacramentum, *t. r. r. r. 38. p. 27.*
 Mulier quædam domo puerum baptizavit italica, hæc verba pronuntiavit. *Io te battezo col nome del Padre, col nome del Figliolo, & col nome dello Spirito sancto*, quæritur, si, an Sacramentum sub tali forma administratum fuerit validum, *tom. t. r. r. r. ref. 39. p. 27.*
 An Baptismus sit validus, si conferatur hæc forma, *Baptizatus es, vel Baptizatus es in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti*, quæ forma vultur Chilo, *t. r. r. r. 40. p. 28.*
 Et an in Sacramento Baptismi exprimienda sit persona sanctificans libri sacramentum, *ibidem, paulo post initium, & signatur in §. 3. pag. 28.*
 Et an sit certum pronomen illud, *Ego*, & dictionem illam *Amen*, non esse de necessitate Sacramenti, *ibidem, §. 3. p. 28.*
 Et cum sit doctus, quod Baptismus datus ab Apostolis in nomine Christi, validus fuit, & non validus esset, si in eadem forma conferretur, *ibidem, §. 3. & c. p. 29.*
 Et an Baptismus datus in nomine unius persone divine, quæcumque illa sit, validus sit, dummodo vera fides omnium trium retineatur, *ibidem, med. dicti §. 2.*
 Et an Baptismus datus sub hac forma, *Baptizatus es in nomine Dei, & sanctæ Crucis*, sit validus, *ibidem, paulo post ultimus dicti §. 2.*
 Et an sit va ida forma Baptismi, quæ utuntur in Dalmatia, videlicet, *Ego te Christo, seu Christianum facio in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti*, *ibidem, ultimo, p. 29.*
 An forma Baptismi in Ecclesia Græca sit illa, *Baptizatus es, vel Baptizatus es in nomine Christi, &c.*, Et an valide in utraque forma baptizetur, *t. r. r. r. 41. p. 29.*
 Et an in ipsa forma exprimiendum sit nomen sufficiens Baptismum in particulari, *ibidem, §. 3. p. 29.*
 Ex quo deducitur, Baptismum apud Græcos factum sine expressione persone baptizate per omnes, aut pronomen (et sub conditione iterandum, *ibidem, ad medium dicti §. 2. verbi. & c.*
 Et an ita baptizans sine expressione persone, & nominis baptizati peccet mortaliter, *ibidem, in fine dicti §. 2.*
 Quidam Paræbus ita cum subito pronuntiavit formam Baptismi, quæritur, an valide baptizaverit, *t. r. r. r. 42. p. 30.*
 An si finita forma, an quæcumque finita abluat, infans moribundus, sit adhuc baptizatus, *t. r. r. r. 43. p. 31.*
 An ubi mortuus & orbatus moribundus occurrat, & infans est in articulo mortis, debeat ille abluere, & hac verba proficere, & sic idum infansem baptizare, *t. r. r. r. 44. & in aliis ejus not. p. 31.*
 Et an hoc saltem sub conditione faciendum sit, Et si per dies occurrat opportunitas, an etiam sub eadem ditione Baptismus sit iterandus, *ibidem, §. a. & c.*

An tempore mortis, si quis accellum ad puerum non haberet, possit de longinquo proficere locum sub conditione, & iurare, ut si illi illam aqua abluat, & sic postea occurrat opportunitas, no etiam sub conditione Baptismus fit iterandus, t. r. r. r. ref. 66. pag. 32

Et explatur, Baptismus a tribus ministratum omnino iudicio esse iorandum, videlicet, uno abiente, altero hæc verba proferente. *Ego te baptizo, tertio illa subijungente. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti.* ibi hæc med. §. 1

An infans moribundus, si ad illi non esset accellus, fit baptizandus aspergendum cum aqua, t. r. r. r. r. ref. 67. pag. 33

An confectus Ecclesiam baptizandi per immersionem servanda §. 1 Et si in aliquo Ecclesie rursus immersione sita sit, an tunc tantum adhiberi poterit et integræ solationis forme, ibid. §. 2

An debeat omitti Baptismus propter periculum infantis morituræ, ut, q. si puer ita fit tener, & delicatus, ut credatur Baptismus fore causam mortis illius, t. r. r. r. r. ref. 68. p. 34

Et an baptizans dicto casu non sit irregularis, ibid. in fine ref. pag. 33

An si Tyrannus vel infans em occidere, vel si dum agit anima, nullo modo non potest baptizari, liceat cum in putum, vel flumen projicere, & an ita fit baptizatus, tom. s. tra. c. r. ref. 69. pag. 33

Et an hoc idem dicendum est de adultero Cathecumeno, ibidem, ad med. §. 2

An si aliquis baptizaret infansem moriturum proijcendolo eum in flumen, vel putum, quomodo aliter baptizari non posset, peccaret mortaliter p. cato homicidii, & irregularitatem incurreret, sed supponitur talem Baptismus esse validum, tom. s. tra. c. r. ref. 70. pag. 33

An saltem licet fili Baptismi proximo morituro ministrare, ex cuius administratione agnoscat mortem accelerandam esse, ibid. ad fin. §. 3. & p. 34

Et notatur non valere Baptismus, si quis videat puerum ab alio proici in flumine, vel putro, & proferat verba forme, ibid. §. 4. pag. 35

Et quid, si puer a manibus baptizatoris forte elapsus esset, & tunc ipse baptizans verba forme proferat. ibi dem paulo post initium dicti §. 4

Et an valeat Baptismus, si quis aquæ deficiente i te dno submittit puerum ablendum, & verba Baptismi proferat, ibid. ad medium dicti §. 4

An si pueri moriantur in utero matris possint ibi baptizari, t. r. r. r. ref. 71. pag. 34

Et quid, si mors matris inde sequatur, vel prævideatur sequatur, immo an mater eo casu teneatur permittere, ut proles baptizetur, ibid. §. 3. & lin. 7. & c.

An mulier condemnata ad mortem, possit prius feceri, si adit periculum, ne ex aliquo morbo ante partum cum cum prae morietur, & ipse adit, ut infans hoc modo possit baptizari, t. r. r. r. ref. 72. & in aliis ejus not. p. 35

Et an saltem moriens matre, licet in secunda via, ut puer baptizari possit, fit adhuc vivax, Et advertitur non licere matri consentire licet adhuc vivax fecerit ad hunc effectum, ibid. §. 1

Et notatur, in supra dicto casu primo, differendum esse seotentiam executionem, donec mater pepererit, ibid. §. 2. & c.

An infans moribundus fit baptizandus in qualibet minima parte corporis, v. g. Capillorum, unguium, pellis, quam Medici *Secundum* appellant, digiti, &c. Et si puer evaserit periculum an esset saltem sub conditione repetendum Baptismus t. r. r. r. ref. 73. pag. 35

Et cum puer esset in articulo mortis, an possit baptizari cum forma dubia, si nemo adesset, qui licet certam formam ibid. §. ult. p. 36

An baptismus collatus in extrema parte comæ, vel in *Secundina*, si jam deflueret, & quasi penderet, fit validus, & c. t. r. r. r. r. ref. 76. pag. 36

An in articulo mortis infans sit baptizandus umilico, per quem a matre fugit infans, & illi conjungitur, Et in dicto casu ita baptizatus, an sit sepeliendus Ecclesiastica sepultura, t. r. r. r. ref. 77. pag. 36

An qui recipit in periculo mortis Baptismus an opinione probabilis, v. g. in digito, capillis, pedibus, manibus, &c. & in materia dubia cum gutta aque, & c. debet, si viarit, iterum sub conditione baptizari, tom. s. tra. c. r. ref. 78. & in multis aliis ejus not. pag. 36

An si quis prohiberit pueri te non fuisse baptizatum, possit adhuc recipere sacramenta, t. r. r. r. r. ref. 79. p. 37

Et supponitur esse iterandum omnes Baptismus sub conditione, in quibus baptizans usus est opinione probabilis circa falsam auctoritatem, v. g. circa formam, ut si baptizaretur in nomine Christi, vel Genitoris, Geniti, & procedentis ab utroque, & sic de aliis formis dubiis. ibid. p. 37

Idem est circa materiam, ut si quis baptizaret cum gutta aque, cum iuvio, glacie, rore, vel nive nondum resoluta, aut si baptizaretur infans non in capite, pectore, aut in scapulis, sed in ma-

nu, pede, brachio, vel alia sui corporis parte ibid.

Item, si deur fol probabilis applicatio materice, vel forme, aut aliorum essetiorum, inter quæ intentio Ministri est, iterandum est sacramenta sub conditione. ib.

Et in q. penultimo hujus ref. sunt aliqui alii casus. Sed jam omnes in sua specialibus §. §. sunt explinati in hoc verbo.

Sed adhuc superest difficultas. Quod præbere debeant Episcopus, Sacerdos, & Conf. si sitis, ita quod esset dubius de suo Baptismo, an Baptismus iterari sub conditione necessarius sit, ibid. §. 3

Et quid etiam præbere teneatur, qui ordinatus ab Episcopo, & ab solutionem sacramentalem suscepit i Confessario de suo Baptismo dubius ibi in dicto §. 3

An infans repertus in vasis Ecclesie, vel domus alienius, fit baptizandus sub conditione, Et quid, si scriptum habet in collo appendium, esse baptizatum, tom. s. tra. c. r. ref. 80. & in aliis ejus not. pag. 38

Et quid, si dictus infans repertus fuerit in terris infidelium, ibi dem paulo post initium §. 2. & in aliis ejus notation.

Et quid est sentiendum de baptizatis domo ab hostibus, tom. s. tra. c. r. ref. 81. ad medium §. 6. p. 39

Et quid, si quæras, an baptizatus ab hæreticis liceat sub conditione iterum baptizari, ibid. §. 7

An baptizans baptizatos in domos ab hostibus, peccat, & fit irregularis, t. r. r. r. r. ref. 82. & in aliis ejus not. p. 39

An baptizans in periculo mortis debeat postea in Ecclesie ceremonias omittas supplere, t. r. r. r. r. ref. 83. p. 39

Et an si quis omittit supplere in Ecclesia solemnitates omittas in privato Baptismo, secundo scandalo non peccet alii venialiter, ibid. §. 2

Qui sub nomine Principum in Ricuali Romano Pauli V. & in Clementina unicus de Baptismo, intelligantur, ut eorum filii extra Ecclesiam in domo baptizari possint, t. r. r. r. r. ref. 84. p. 39

An licet baptizetur filii hæreticorum, & sub cura parsonum probabiliter timeatur periculum perversionis eorum, tom. s. tra. c. r. ref. 85. pag. 40

An in articulo mortis filii Infidelium sint, invitati parentibus, baptizandi, t. r. r. r. r. ref. 86. pag. 40

Et an seculum mortis periculo non sit licitum, invitati parentibus baptizari a Dominis suis filios servorum Infidelium, ibidem, in fine, & c.

Utrum liceat baptizare filios Infidelium, invitati parentibus, etiam si parentes infideles subditi sint Principibus Christianis, immo si fuerint Christianorum servi, Et no Domini teneantur hoc facere, t. r. r. r. r. ref. 87. pag. 40

An filii Infidelium, qui mancipia sunt Christianorum, possint baptizari invitati parentibus, t. r. r. r. r. ref. 88. & in aliis ejus not. p. 41

Et quid est dicendum in casu, quod infans esset in certo periculo mortis, ibid. §. 2

An infans baptizatoris, quavis hæreticorum, & apostatarum valide possint baptizari, invitati eorum parentibus, ibid. §. 3

Et an liceat baptizare filios Infidelium, etiam si in potestate Christianorum per injuriam veniant, quando eorum parentibus resistit non est possibilis, ibid. §. 6

An liceat Dominis servorum suorum baptizare filios Infidelium, non separando illos a Patribus, t. r. r. r. r. ref. 89. pag. 41

An in casibus, in quibus licitum est baptizare filios Infidelium, teneantur Domini hoc facere sub onere peccati mortalitatis, t. r. r. r. r. ref. 90. pag. 41

An filii Infidelium post septennium, si sit dubium sine ratione compositi, sint invitati parentibus baptizandi, tom. s. tra. c. r. ref. 91. pag. 41

An cognatio spiritalis contrahatur in Baptismo a Patris si non fuerint delegati etiam a Parocho, sed tantum a parentibus, vel tutoribus baptizandi, & quo alia deducatur circa prædictum casum, t. r. r. r. r. ref. 92. pag. 41

Aliqua circumspectio circa Patrum Baptismi notatur. Primo, quod unus simul cum marito filium alterius in Baptismo suscipiens, nulla auctoritate reperitur prohibetur, tom. s. tra. c. r. ref. 94. §. 1. p. 42

Secundo, quod duo viri, etiam soli, aut due mulieres etiam solæ non possunt esse susceperores in Baptismo, & quo colligitur Parochum contra hoc ex Concil. Trid. scilicet peccare mortaliter, ibid. §. 2

Tertio, quod hæreticus possit in Patrum admitti, cum Catholicus commodè reperiri non possit, ibid. §. 4

Quarto, quod quando baptizatur filius parentum Infidelium, Minister baptizans, & tenens non contrahit cognationem spiritalem cum his parentibus non baptizatis, ibid. §. 4

An non baptizatus, possit esse Patris in Baptismo, & cognationem contrahat, tom. s. tra. c. r. ref. 95. & in multis aliis ejus not. pag. 43 & 44

Et an recipiens postea Fidem, & Baptismus, possit valide conjugari cum persona baptizata, aut cum parentibus ejus, ibid. §. 5

Idem est, si persona Infidelis baptizetur infans. Et quid de Cathecumeno, hæretico, & de aliis diversis personis baptizantibus,

bus, vel rebaptizantibus, aut fufcipientibus, Baptifmum, ibid.

64. pag. 44

Polleunt in Baptifmo alium in Patris nomine viri, unus, ut interveniat nomine proprio, alter procurator in nomine mulieris, t. tr. 1. ref. 96. p. 44

Et fupponitur, quod numerus Patrum in Baptifmo designatus, & quoad fummum ex Concil. Trid. debent esse duo, vir, & femina, ibi in initio ref.

Et an fuprad. Epifcopus difpenfare poffit, ibi in fine § 4

Et an quilibet pater in quacunque aetate, dummodo fit capax rationis ad mortale peccatum committendum, poffit obire munus Patris, ibi § 3

Et notatur, quod quando quis fufcipit aliquem in Baptifmo per procuratorem, neque ipfe, neque Procurator contrahunt cognitionem fpiritualem, idem est, quando quis mittit Nuntium, aut Procuratorem, ut in nomine suo alium baptizet, aut confectum: ibi § 4

Et an minus Patris, & impedimentum ex eo proveniens folum in Baptifmo folemnis locum habeat, tamen fufceptor in Baptifmo privato, vellet munus Patris exercere, ibi § 3. p. 45

Et cursum docetur, quod baptizans privatus in fpiritualem cognitionem contrahit cum baptizato, cujufque Patris, & Matris, ibid. ad finem § 6. pag. 45

Et quid, si laicus baptizet in neceffitate, ibi § 7

An in privato Baptifmo tempore neceffitatis fit adhibendus Patris, & an contrahat cognitionem fpiritualem, t. tr. 1. ref. 97. pag. 45

Et quid, si quis tenet talem infantem in dicto cafu ex propofito, ut Patris munus obeat, an contrahat cognitionem fpiritualem ibi § 3

Quid an improbanda fit confuetudo, fecundum quam quibufdam in locis Catholici Patris caufant filijs haereticorum, baptizante illos Miniftri haeretici in forma fanctae Trinitatis, ibi § 6. ult.

An qui in Baptifmo, five in Ecclefia, five domi, five cum caeremoniis, five fimo illis miniftrato, affumuntur in Patris eandem contrahant cognitionem fpiritualem, si prolem offerant ad Baptifmum tanquam Patris, & ut tales ejus curam fufcipiant t. tr. 1. ref. 99. § 1. p. 46

Et quid, si non tetigit infantem in baptifmo, quamvis in Patrum affumatur, ibi med § 4

Et quando poffit baptifmum domi collatum propter neceffitatem, tunc quando folemnis caeremonia in Ecclefia fuppletur, aliqua adhibetur ut Patris, an in tali cafu contrahat etiam aliquam propinquitatem, Et quid de illo, qui adhibetur, cum quis fciatur, vel ignoranter rebaptizetur, ibi med § 3

An hodie contrahatur impedimentum Catholici uno difpenfata fed impedire, vel fit fublatum per Conc. Trid. fiff. 22. c. 1. de Reform. matrim. t. tr. 1. § 100. p. 46

An in Pyrochus in fupradicto cafu debeat, & ad id teneatur fcribere in Libro, quid fiat illi Patris in lo o Catholico, & quid fuerit in domo baptizatus, ibi § 3

Inforti fuit propter neceffitatem baptizatus, v. g. in capillis, manu, pede, &c. queritur, an poffit, dum rebaptizatur in Ecclefia fub conditione, Patris contrahat cognitionem, Et hoc procedit in omnibus cafibus, in quibus neceffe est rebaptizare puerum fub conditione, & idem procedit in rebaptizante. tom. 1. tr. 1. ref. 101. pag. 47

An qui per errorem levavit in Baptifmo filium Patris, caufantem fe filium Pauli levare, contrahat cognitionem fpiritualem? tom. 1. tr. 1. ref. 102. pag. 47

Et an conjux quae per ignorantiam levavit in baptifmo filium mariti, teneatur acceri a delicti petitione, ibid., ad medium § 2

Dum quis poffit partem uxoris fuam ob periculum baptizavit infantem, adfufciant tamen multos, qui hoc facere poterant, dubitatum fuit, (etiamfi graviter peccaverit, an privatus remanfurus iure perendi debeat, h. e. idem est ratio uxoris erga virum, Et eadem etiam est ratio tenens filium pro uxoris in periculo mortis. t. tr. 1. ref. 103. p. 48

Et an Epifcopus, Commiffarius Bullae Cruciae, & confefarius Regularis ex commiffione fuorum Provincialium poffit difpenfare circa fupradictum impedimentum ad petendum debitum § 7. § 3

Et quid quando alceruter, vel uterque coniugum culpabiliter ex malitia, vel ignorantia extra cafum neceffitatis baptizet, vel teneat filium in Baptifmo, an peccet graviffime, & fit punitendus, & impediat petere delictum, tom. 1. tr. 1. ref. 104. in fine, & late in ref. 105. pag. 48

Et an hoc procedat in cafu, quo conjux baptizet filium folum alterius coniugis in neceffitate, ibi § 4. diff. ref. 105. p. 48

Idem est, si conjux jam ad fidem converfus uxorem, quam in infidelitate duxerat, baptizet, occurrente eadem neceffitate, ibid., in diff. § 4. pag. 48

Appendix ad alias quæftiones minores, & difpenfas per alios Tom. Trid. & Refol. quae fimiliter pertinent ad hoc volum.

Baptifmus.

Qui formam baptifmi praefert fine vera aqua, an peccet mortaliter? t. tr. 1. § 7. § 4. § 6. p. 170

Baptifmi facramentum an liceat miniftrare perfonaliter interdicho, qui caufam dederit, t. tr. 1. § 20. § 1. p. 37

Ubi, qui miniftrat hoc facramentum in dicto cafu, non peccat per violationem interdichi, fed quia miniftrat in peccato mortali, &c. ibid.

Baptifmi caeremonia ab Ecclefia praefcripta magna ex parte omittens, an peccet mortaliter, t. tr. 1. § 19. § 1. p. 78

In Baptifmi forma, qui omittit *Amen, Ego, In*, an excludatur mortali ratione paritatis mater? tom. 1. tr. 1. ref. 102. § 4. pag. 93

Ut Baptifmi facramentum valide confectur, an una gutta aquae fufficit, t. tr. 1. § 6. § 1. p. 170

Baptifmi uctus, immo, & folemnitates ejus an Pontifex poffit interdichere, t. tr. 1. § 2. § 1. p. 2

Baptifmi exhibendi in Ecclefia poft determinatum tempus, in quo Miniftri Ecclefiae, & non in alio illic exhibent adultis parentibus, videlicet vigiliis Refurrexionis, & vigiliis Pentecostes? t. tr. 1. § 1. § 6. p. 8

Baptifmi facramentum laicus in cafu neceffitatis folemniter miniftrat, an Pontifex poffit committere laico, tom. 1. tr. 1. ref. 103. § 1. pag. 9

Baptifmi forma fimul cum ablutione proferenda, t. tr. 1. § 3. § 1. Primada. p. 258

Ubi, quid fime fimilitudinis, & quomodo intelligatur, ibi § 3. Baptifmi materia, & forma neceffaria quæ fit? t. tr. 1. § 4. § 1. Sed in illis. p. 292

Si pro baptifmi Sacramento Miniftri petat adultus, ut detur pecunia in pretium illius, & faciat parat dantem, ut omnino talis pado det, an poffit fine lymonia dari, maxime fi adultus daret de fua fufficienti contritione? Ubi aliqua circa hoc. t. tr. 1. § 14. § 1. & in § 8. p. 15

Si in Baptifmi Sacramento facerdos feriali follicitudine, an incurrit penas Pontificis de follicitudine, t. tr. 1. § 63. § 1. p. 25

An in Baptifmo omnes Religiofi tam mendicantes, quam non mendicantes, fancti Moniales, Abbates, & Monachi, Canonici, Regularis, Epifcopi, Cardinales, Religiofi poffint effo Patris? t. tr. 1. § 2. § 1. per totam, p. 38

Qui in Baptifmo tenet plures filios alienos, una est tantum Paternitas, t. tr. 1. § 62. § 3. p. 146

In Baptifmoque intentio requiritur, t. tr. 1. § 37. per totam, & fignanter, § 1. itaque p. 158

In Baptifmo non fufficit intentio adhibendi ritum externum, ibi Pro Baptifmo debet benedici Chrifma, etiamfi terra fit interdicho fupposita, t. tr. 1. § 83. § 1. p. 293

In baptifmo non requiritur aliqua contentio de neceffitate facramenti, t. tr. 1. § 60. § 8. p. 119

Ne fine baptifmo inanis morietur, non folum licitum fit offerro pecuniam, fed teneri, si aliter baptifmus miniftrari non poffit, to 7. tr. 1. § 4. § 1. & femp. p. 222

In baptifmo an Cardinalis Religiofus, vel Epifcopus Religiofus competer effe poffit, t. tr. 1. § 7. § 8. § unico p. 304

Baptifmum folemniter fcerdos adminiftrans five velibus facris, an peccet mortaliter, t. tr. 1. § 9. § 7. p. 53

Ad baptifmum fufcipiendum an ad hoc teneatur, qui certo novit in ventre matris fuiffe fandificatus, t. tr. 1. § 14. § 1. p. 112

Baptifmum fufcipere cum vitæ difcrimine non tenetur, qui mortaliter certus effe de fua contritione. tom. 1. tr. 1. § 136. paulo poffit initium. pag. 286

Baptifmum fufcipiendi tempus praecipit divini an Pontifex poverit detormentare, t. tr. 1. § 7. § 1. p. 8

Baptifmum miniftrans facerdos in peccato mortali in cafu neceffitatis an peccet mortaliter, t. tr. 1. § 8. § 1. p. 9

Et, quid, si folemniter facerdos in peccato mortali baptizans aliquem, ibid.

Idem est de Diacono, & laico, baptizantes folemniter ex difpenfatione, ibi § 9

Per baptifmum an tollatur irregularitas homicidii, t. tr. 1. § 1. ref. 105. § 1. p. 192

Per baptifmum an tollatur omnis irregularitas praeferuntur ea, quæ contrahit effe de fidei facramenti ubi bigamia, ibi

Baptifmum fufcipere non tenetur adultus cum vitæ difcrimine, qui poffit elicere ad hunc contritionem, & fubi confitere, t. tr. 1. § 7. § 6. § 1. p. 252

Baptifmum miniftrare cum materia dubia, v. g. cum aqua fole refoluta an licitum fit ex metu mortis, ibi § 6. ult. ad medium

Si ante baptifmum infans filius fidelis reconfitendus natus mortuus, & fepeliatur in Ecclefia, an illi polluit, t. tr. 1. § 121. § 1. p. 64

Baptifmus. In principio tom. primi tractatus, primi, de baptifmo ipfo

Ipsa titulus demonstret, quod omnes questiones dicti tr. pertinent ad hanc verb. *Baptismus*, *Baptizari*, ubi quum plures difficultates invenerint, etiam pro *Parvulis* in *Baptismo*.

Baptismus, Vide verb. *Aqua*, tom. 1.

Baptismus collatus cum aqua maris est validus, tom. 2. tr. 1. r. 97. §. 2. pag. 80.

Baptismus aqua congelata valide conferri non potest, t. 2. tr. 1. r. 20. §. 1. pag. 83.

Baptismus collatus sub hac forma, *Ego te Baptizo, in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti*, an sit validus? t. 2. tr. 1. r. 22. §. 3. pag. 93.

Baptismus surit tempore receptus, petitiuncam ante surum, validus? t. 2. tr. 6. r. 61. §. 1. pag. 219.

Baptismus, Vide verb. *Adulus*, *offensus*, *Rebaptizari*, to. 2.

Ut *Baptismus* licite conferatur extra causam necessitatis an inter Ministros hujus sacramenti ordo sit servandus sub peccato mortali? t. 2. tr. 1. r. 8. §. 3. pag. 9.

Ubi quod baptizantes *Pater*, aut *mater* in causa necessitatis Filium, vel manus Patris in dicta aqua exserentes qui petendi debiti conjugale non admittunt. Et quid extra casum necessitatis, ib. §. 3. *Baptismus*, Vide verb. *Baptizari*, tom. 3.

Baptismus, Vide verb. *Abjunctio*, *Error*, *Laicus*, *Medicamentum*, *Parochus*, *Rebaptizari*, tom. 3.

Item verb. *Mater*, tom. 7.

Baptismus, Vide verb. *Innocens*, tom. 8.

Baptizandi an sine expositi, t. 2. tr. 5. r. 42. §. 1. pag. 153.

Baptizandus an sit potius sub conditione infans ab infidelibus et pro. pro quoniam praeponitur pulchrum dubium, & multa explanantur, quo contingere possunt pro baptismo in dicto casu, & aliis, t. 5. tr. 5. r. 5. §. 1. & seq. p. 147.

Baptizandus an sit sub conditione infans, si invenitur sine scheda baptismi esse, & puer ex colore, & etate videatur infans natus ante mentem, t. 5. tr. 5. r. 42. §. 3. pag. 153.

Baptizans solemniter Diaconus ex commissione Sacerdotis in peccato mortali, an peccet mortaliter, t. 2. tr. 1. r. 8. §. 5. pag. 10.

Baptizans solemniter laicus an incurrit irregularitatem, t. 5. tr. 5. r. 42. §. 2. pag. 148.

Baptizare infancem cum periculo vitae an quis teneatur, to. 7. tr. 4. ref. 9. §. 7. pag. 198.

Et an etiam adultus, cui dicitur sit Cetero, quia possibilibus, §. 8.

Baptizari possunt plures una ablucone, t. 1. tr. 4. r. 3. §. 2. pag. 161.

Baptizari potest in Ecclesia baptizari, t. 9. tr. 1. r. 144. §. 12. pag. 69.

Si laicus solemniter baptizat in casu necessitatis in peccato mortali, an peccet mortaliter? t. 2. tr. 1. r. 8. §. 6. pag. 9.

Et an hoc absque dispensatione non possit facere Diaconi inferiores, ib. §. 2.

Ut baptizetur infans filii Hæreticorum, & Apostatarum, an Pontifex precipere possit, invitis parentibus eorum, to. 3. tr. 2. ref. 6. §. 1. pag. 7.

Et quid de filio Infidelium, ib. §. 5.

Et quid, si saltem alter parens sit infidelis, ib.

Idem est, si pater sit sub aqua plurimum quatuor quorum unus saltem est Christianus, ibid.

Idem est quid alter parens esse sit quis uterque sit Ethnicus, ib.

Et idem quid quando pater non habet Patrem, sed suum paternum quoniam mater sit invita, si avus consentit, ib.

Et quid de filio Infidelium, mœcipiorum, ib. §. 10. pag. 8.

Et quid, si Pater infideli pollicitus fuit tantum subditi Principibus Christianis, ib. §. 6.

An baptizetur illiciti infans expositus cum scheda testificante illum esse baptizatum, t. 5. tr. 5. r. 5. §. 1. pag. 146.

Et quid, si talis filius expositus inter Saracenos, vel Judæos, &c. ibid. §. 1.

Ut baptizetur fœtus, an mater gravida teneatur permittere se fecari, t. 7. tr. 4. r. 19. §. 7. pag. 198.

Ut baptizetur fœtus, an mater gravida teneatur ut supra, &c. t. 8. tr. 10. r. 3. §. 4. in fine p. 155.

Baptizatus.

Si non baptizatus quis baptizet sub conditione, an peccet mortaliter, t. 5. tr. 5. r. 42. §. 4. pag. 153.

Si baptizatus sit reus invalidi ex defectu forme materis, vel intentionis Ministri, an inquisitores possint illum punire, t. 5. tr. 10. ref. 89. §. 1. & seq. p. 306.

Et quid, quando dubitatur an reus sit baptizatus, t. 5. tr. 10. r. 86. §. 1. pag. 206.

In dubio an baptizatus fuerit infans, an sepeliendus sit in loco sacro, si in dubio sit in conferendo baptismum, si in loco sapiente, si in materia, si in forma, t. 8. tr. 8. r. 7. pag. 150.

Si non sit baptizatus infans mo leturus, an teneatur quicumque potest mortem subire, si aliquis impeditur, ut illum baptizet, t. 8. tr. 10. r. 3. §. 4. pag. 154.

Bara.

Si super barbam alicujus Hostia, vel fragmentum cadat an sit ipse habita lavanda, Et quid est agendum si iniquus cadat super barbâ

Sacerdotis, tom. 2. tr. 3. ref. 34. §. 1. & 2. pag. 133.

Barbaricus.

Barbaricus incepta ad Policem an sit justa causa belli, to. 7. tr. 7. r. 3. §. Non defumum, pag. 163.

Barbitonfori.

Barbitonfori an teneantur jejunare, t. 4. tr. 6. r. 33. §. 1. pag. 167.

Barbitonfori in diebus festis an possint condere onerosa, quid eos accedunt, t. 7. tr. 5. r. 2. §. Quod secundum pag. 31.

Barifellus.

Barifellus Episcopus, cum sit de ejus familia armata, gaudet privilegio fori, t. 9. tr. 2. r. 12. §. Notandum, p. 38.

Baro.

Si baro aliquis v. g. habet aliquam Procuram alicujus universitatis, an possit in Parlamento dare diversas voces, ut Baro videlicet respondere affirmative, & ut Procurator negativè, to. 7. tr. 6. r. 22. §. 1. pag. 238.

Baro an possit intercedere in quadam terra de novo se edificata tabernam dictam *Zagare*, vassalli reclamantibus, & an ita faciens incurrit censuram Canonis 3. Bullæ Cœnæ to. 9. tr. 2. r. 95. §. 1. pag. 110.

Barones feudatarii, & eorum filii an Episcopus possit ordinare, t. 2. tr. 7. r. 45. §. 1.

Barones Regni an possint condire reman, vel alterum in Procuratorem, ad effectum intrandi in Parlamento, tom. 7. tr. 6. ref. 18. §. 1.

Barones Regni an teneantur ad contrihendum, si populares omnes donativum lufferre non possunt, t. 7. tr. 6. r. 34. §. 1.

Barones Romani cum signibus Imperatoris, Regis Hispanie Gallie, &c. appositis in eorum Palatiis an videantur profecti stare le sub protectione dictorum Principum, t. 9. tr. 1. r. 5. §. 1. pag. 348.

Et quid, si rigore hacten signum appositum in Palatiis Romanorum Regum demonstrat ipsos sub stricta protectione illorum Regum stare, & non tantum ad ostendendum animi propositionem in talem, vel talem Regem, an possint se subijcere pectore tali, & protectioni, ib. §. 4. pag. 348.

Si in Baronis aliqua terra vendantur comestibilia, & potibilia tantum in ejus taberna vulgo dicta *Zagare*, an possint adduc Clerici aperire tabernam, & vendere vinum, nivem, & alia recollecta in eorum prædii, t. 9. tr. 2. r. 95. §. 1. pag. 110.

Beatificatus.

In Beatificatione Sanctorum an Papa possit errare? t. 9. tr. 5. r. 7. §. 1.

In Beatificatione Sanctorum Papa non possit errare an de hinc tenendum sit, t. 9. tr. 5. r. 7. §. 1. pag. 68.

In Beatificatione Sanctorum Papa possit errare si quis dissidet, an in S. Officio sit ei imponenda abjuratio de formali, tom. 9. tr. 5. ref. 22. §. 1. pag. 277.

Et an ex sola Beatificationis vi præcedit quod anima beatificati sit gloria, remanent tantum infra latitudinem prohibitis, & incertitudinis morali, t. 9. tr. 5. r. 20. §. 1. pag. 269.

Beatificatus.

Sancti Beatificati diem transferre an sit licitum, to. 9. tr. 5. r. 21. §. 1. pag. 270.

Ubi quid puniendus est in S. Officio, qui dissidet, quod S. Franciscus de Borgia, & S. Cajetanus non sint in Cœlo secus autem si dissidet, t. 9. tr. 5. r. 21. §. 1. pag. 270.

Beatificati nonnulli Canonizati Sancti diem festum instituerunt an Episcopus possit, t. 1. tr. 1. r. 90. §. 1. pag. 244.

Si de aliquo S. Beatificatus condidit nonnulli Sacerdotes certam Religionem, ut certo die dicant Missam, tunc non possunt facere Oclavam, neque in illa dicere Missam, & Officium de dicto S. Beatificato, ib. §. 2.

Beatificatus S. an liceat invocare in publicis Litanis, vel pingere imaginem viri S. nonnulli Beatificati cum radiis, & disdemate, ibid. §. 2.

Posito, quod S. Beatificatus venerari summus Pontifex concedit aliquibus determinatis personis, & sub determinato aliquo ritu, an possint alii omnes tali concessione, t. 9. tr. 5. r. 21. §. 1. pag. 270.

Quando quis Beatificatus est, & concessus ejus cultus certæ Religionis, an possint alii Sacerdotes sine Regularibus, siue secularibus de illo in Ecclesia assignata in Decreto Beatificationis Missam celebrare, t. 2. tr. 1. r. 8. §. 3. pag. 30.

Beatificatus, Vide verb. *Missam celebrare*, to. 3.

Belia.

Qui Bellum mortuum cognoscit, non incurrit in casum reservatum de evocationibus cum brutis, licet intra ejus vas naturale seminet, t. 8. tr. 6. r. 6. §. 4. pag. 108.

Vide verb. *Animal*, *Bestia*, *Brutus*, to. 8.

Bellum Bellum.

Ne bellandum fœdera cum Turcis, vel Hæreticis Principes Christiani contrahant, an summus Pontifex fide censuris prohibere possit, t. 9. tr. 13. r. 7. §. 1. pag. 32.

Quis possit indicere bellum offensivum, t. 7. tr. 7. r. 1. pag. 262.

An Papa possit prohibere in aliquo casu, ne Principes Christiani inter se pugnent, t. 7. tr. 7. r. 2. pag. 263.

Quae sunt causa iustae inferendi bellum, t. 7. tr. 7. r. 3. p. 263
An deus bellum ex aeternae parte iustum, tom. 7. tr. 7. r. 4. & in alio ejus not. pag. 263
Et aliquando bellum non peccat, quia ex ignorantia invincibili procedit, ib. §. 1. p. 263
Et notatur, quod supradicta ignorantia facilius habet locum in subditis, & Militibus, ib. cursum in §. 4
An Principes dubios de iustitia belli possint bellum movere, Et quid est dicendum in casu, si Rex, licet dubiet de possessione Regni, ib. h. tamen majoris propensionem, ut Regnum sit. v. g. Regis Galliae, an in tali casu debeat restituere totam partem Regni, t. 7. tr. 7. r. 5. p. 263
An qui bellum iniustum domusque gessit, cognita iustitia bellique, neque resarcire omnia damna, quae intulit, t. 7. tr. 7. r. 6. p. 264
An si Principes interat bellum ex iusta causa sine recta intentione, bellum sit iniustum, t. 7. tr. 7. r. 7. p. 264
An Principes habeant causam inferendi bellum, si ex illo tamten in perniciem Regnorum maxima damna tunceretur, possint idcirco illud inducere, t. 7. tr. 7. r. 8. p. 264
Et an in tali casu Principes teneatur ad aliquid restituere, ib. §. 2
Et no illicite movetur bellum, si minima sunt spes victoriarum, an requiratur moralis certitudo victoriarum, ut bellum possit indicere, ib. sub. finem §. 1
An post incobatum bellum, si alius Principes offerat conditionem satisfactionis, bellum adhuc profectum quae possit, t. 7. tr. 7. r. 9. p. 264
Quam satisfactioem possit Princeps in bello petere, t. 7. tr. 7. r. 10. p. 265
Si cum consensu Principis vassallus magnam inferat injuriam in alium Principem, qui tamen omnem injuriam satisfactioem respuat, nisi alius auctor ad eum morte plectat, dum tibi daretur, quod aliter Princeps negaret, an in tali casu, bellum contra eum iuste inducere possit, t. 7. tr. 7. r. 11. p. 265
An aliquando licet posse negari transire Militum pro bello inferendo alicui Principi, t. 7. tr. 7. r. 12. p. 265
An si Principes impedit mercatum, pergrationem, navigationem, transitum, &c. per sua Regna Civibus alterius Regni, possint alii Principes iuste contra eum bellum inducere, t. 7. tr. 7. r. 13. p. 265
Et quid, si negat Exercitus transitum, ib. §. 3. &c.
An licet possit inferri bellum infidelibus propter solum infidelitatem, maxime ex licentia Papae, t. 7. tr. 7. r. 14. p. 266
Et quid, si non permittant in suis Regnis Praedicatores Fidei, ibid. §. 4
Et deductur, non posse Papam constare Exercitum ex Clericis, & Ecclesiasticis viris ad compescendum infidelem, cum alias timeretur in Ecclesia damna, ib. §. 5
Et an potestas impediendi Principem infidelem sit penes Regem, & Regna, vel penes Papam tantum, ib. §. 6
Et an possit Ecclesia, & Principes Christiani mittere Praedicatores contra Exercitum ad praedicandum infidelibus, ib. §. 9 &c.
An licitum sit inferre bellum infidelibus committentibus idololatriam, & violentias jura naturalia, maxime si accedat auctoritas Summi Pontificis, t. 7. tr. 7. r. 15. p. 266
An sit iustus titulus bellandi, si infideles volunt excipere Praedicatores Fidei, sed illi eos occidant, & liberum transitum in alius Provincias ad praedicandum denegent, Et de aliis septem causis agitur, pro quibus licitum est infidelibus inferre bellum, tom. 7. tr. 7. r. 16. p. 267
An licet indicatur bellum infidelibus ex titulo donationis obtentae a Pontifice de eorum Provinciis, t. 7. tr. 7. r. 17. p. 268
An licitum sit inducere bellum Haereticis propter solum haeresein, nisi ab Ecclesia declarentur Haeretici, t. 7. tr. 7. r. 18. p. 268
An Haeretici iusto bello capti, sunt servi capientium, Et Resolutio huius dubii pendet ex illo, an bodie inter Christianos jus Captivitatis cesset, Ubi alia curiosa enumerata invenies, t. 7. tr. 7. r. 19. p. 268
An in Militibus sit concessum sibi hostibus emptione, vel donatione accipere bona mobilia aliena, ib. §. 5. p. 269
Et aliquid peditum dubium in §. 6. dicitur ref. decisum invenies. Ex quo deductur, quod non po. est Hispanis Ecclesiasticis Galliae capere, nec Gallis Ecclesiasticis Hispanos, sed eorum bona abripere, ib. in dicto §. 7. & seq. usque ad §. 11. & in aliis eorum not.
Et quid est dicendum de bonis Mercatorum Januarum existentium à Gallis Militibus ablati, ib. §. 11. p. 270
An sit licitum tradere Tyranno aliquam Virginem desolatorum ad tuendam Republicam, Et ad firmandum doctrinam huius questionis aliorum exemplum adducitur, t. 7. tr. 7. r. 12. p. 270
An aliquando sit licitum in bello obsequi occidendo, t. 7. tr. 7. r. 13. p. 271
Et quid, quando adversarii non sunt promissis, Et in tali casu, qui occidunt obsequi, dicantur innocentes occidere, tom. 7. tr. 7. r. 14. p. 271
An in bello licitum sit uti insidiis, stragemis, & sit licitum pro-

missis, Et quid, si fidem dedideris hosti non utendi insidiis, nisi forte casibus dedideris, quia tunc etiam firmatum juramento implere non debet, t. 7. tr. 7. r. 15. p. 272
An liceat totam Civitatem Militibus diripiendam dare, t. 7. tr. 7. r. 16. p. 272
An liceat in bello innocentes occidere, t. 7. tr. 7. r. 17. p. 272
Et ad firmandum securitatem in futuro, an liceat occidere innocentem, vel innocentes, quorum revolutio timeatur, ib. §. 5. p. 272
Et in principio huius R. explanatur, qui sub nomine Innocentes intelligantur, &c.
An bona innocentium possint in bello diripi, & devallari, t. 7. tr. 7. r. 18. p. 273
Et an huiusmodi bona ipsa postea sint restituenda, praesertim cum sint bona innocentium, Et ad Republicam hostilem non pertinent, ut bona Ecclesiarum, & Ecclesiasticorum, ib. §. 2
Et an tali privilegio Immunitatis gaudeant omnia bona quorum cumque sint, si in Ecclesiam ad custodiam repellantur, ib. §. 3. p. 273
Et an possit oppugnari Ecclesia, quando est incastellata, idest montis more castris, &c. ib. ad medium §. 9. &c.
An Reliquiae in bello iusto possint abstrahi ab Ecclesia sine onere restitutionis, t. 7. tr. 7. r. 19. p. 273
An innocentes possint in servitum redigi, sicut licet traditi infantes obsequi inimico potest aliter à bello desistere, tom. 7. tr. 7. r. 20. p. 274
Et deductur primò omnes Turcas, & Saracenos tam infantes, quam mulieres, & virum cum à Christianis iusto bello capitur fieri mancipia Christianorum. Secundo Christianos, namque fieri mancipia Christianorum propter consuetudinem communem consensu, & usu approbatum. Tertiò Christianos de facto quidem fieri mancipia Turcarum, & Saracenorum, non tamen de iure. Quarto innocentes non posse capere, & in servitutem redigi, nisi per accidentem, ib. §. 1. p. 275
An capti in bello iusto possint fugere, etiam quando benigne à Domino suo traduntur, dummodo non fugiant animo evagandi, sed redeundi ad suos, & Patriam revertendi, t. 7. tr. 7. r. 21. p. 275
Et quid, si fidem qui dedit non fugerint, & maxime si juramentum abdidit, ib. §. 2. &c.
Et an supradicta maxime procedant ad Christianos à Turcis captos, qui non solum possunt fugere, sed etiam Dominum suum bona diripere, & in quacunque quantitate secum asportare, ibid. §. 3. &c.
An capti in bello inter Christianos licet possint redimi, & in conscientia teneanturolvere pretium promissum fide redemptionis, t. 7. tr. 7. r. 22. p. 275
An Milites teneantur cum vitæ periculo non deferere ares, & stationem, alias abligentur damna inde provenientia reparare, Et an possint relinquere Castra sine lethali crimine, t. 7. tr. 7. r. 23. p. 276
Et deductur, quod non expedit, ut Duces faciles sint in concedenda licentia Militibus discendi, & c. ibid. p. 276
An Principes possint concedere Repraesalias, maxime concurrentibus sex conditionibus, t. 7. tr. 7. r. 24. p. 276
Ad quem capta in bello bona pertinent, Et si bona, quae ab hostibus eripuntur, sint furto sublata, an restituenda sint veris Dominis, vel possint Milites illa sibi retinere, tom. 7. tr. 7. r. 25. p. 277
An si emptione donationis, aut alia ratione aliquis ad hostibus aliquid accipiat, teneatur veris Dominis restituere, quod notatur, dum est pro Catholicis Hollandiae, qui aliquando ex praeda Indica aliqui à nobis emunt, ibidem §. 1. & in aliis eius not. ib.
An omnes Milites exercitus depraedantes Urbem teneantur insolidum ad restitutionem in integrum, t. 7. tr. 7. r. 26. p. 277
Et an Dux teneatur ad totum, quod per Milites illatum damnum est, ib. in fine ref.
An verò auctores belli, nempe Principes, & Consiliiarii teneantur integrè restituere, & quilibet eorum alio moriente, & similiter speciales Duces, & Tribuni, t. 7. tr. 7. r. 27. p. 278
Queritur etiam, quid facere debeant Milites, qui ingranter pugnaverint in causa belli iniusta, si subditi sunt, & quid, si subditi non sunt, ib. §. 1. &c.
An Miles subditus possit militare in bello iniusto, tom. 7. tr. 7. r. 28. p. 278
Et an teneatur subditus inquirere iustitiam belli, dum est dubia, negativè, ib. p. 278
Et an subditi indebiti, qui non possunt discernere, quando sit causa iusta, aut dubia, teneantur semper obedire Superiori praecipienti, ib. §. 6. &c.
Et quid est dicendum, si amicus à quo Rex petit auxilium dubitet de iustitia belli, possint illud iurare, ibid. §. 7. & seq.
An Milites non subditi alicuius Principis teneantur inquirere iustitiam belli, t. 7. tr. 7. r. 29. & in multis aliis ejus not. p. 279
Et si tales Milites postea compertant à parte ipsorum bellum iustum

fuisse in iudum, tentante restituere damna, quæ dederat? t. 7. r. 7. ref. 38. §. 7. pag. 179

Et an capti in bello jesso ea parte capientium, in julo autem ea parte adversariorum, ad suos possint segere sine peccato, modo scandalum, & promissum abut, t. 7. r. 7. §. 39. §. 1. p. 180

Ad milites sine seditione sine, five oon ducantur de iustitia belli possint bellare, Et si posita cogitatur in iustitia belli, quid tenentur restituere, rom. 7. r. 7. ref. 40. & in multis aliis qus oot. pag. 181

Ad bellare in diebus festis sit per se licitum, t. 7. r. 7. r. 44. p. 187

Et si bar prelato in die festo etiam teneat necessarium, si Milia radiatur an sit peccatum morale, ibi in fine §. 2. & c.

Et an in dicto case etiam excusetur a peccato, qui agerit, hostia, & vallo, arces, Urbes, oppside muniat, & alia huiusmodi faciat, ibi in fine ref.

Quo tempore sit licitum bellare, t. 7. r. 7. r. 43. p. 187

Et an quando bellum est in prociulo, teneantur Milites audire Miliam, ibi §. 1. p. 182

Ad secreta Principum, seu Exercitus licet sit revelare, ad vitanda tormenta, & iustum viam, t. 7. r. 7. r. 44. p. 182

In quo peccat Milites erga eos, apud quos commorantur, Et quid tenentur restituere? t. 7. r. 7. r. 45. p. 183

Ubi de aliquibus aliis agitur, in quibus peccant mortaliter Milites, si non obediunt Duci, vel Prædicti militem, & qui, quid, & quibus casibus aliis tunc occurrentibus restituere tenentur, ibid. §. 7. pag. 183

De peccatis Ducum in exercitu regendo, t. 7. r. 7. r. 46. p. 183

Et an ipsi Prædicti Arciem possint pauciores Milites in Arcem ponere, quam a Principe constitutum fuerit, idem queritur de Decibus, & capitaneis, qui cum in suis exercitiis sint Milites constitutos habere debeant, potestatem tamen retineant, ut dispendii aliorum ad suos esse convertant, ibi §. 3. per totum. ibi.

De peccatis aliorum Officialium in Exercitu commotionum, t. 7. r. 7. r. 47. p. 183

De peccatis Regum & Principum, etiam si bellum iudum exercant in Ordine ad Milites, t. 7. r. 7. r. 48. ibi.

An debeant Rex eis, & aliis restituere damna, que iode fuerint sequuta, ibi.

Et diebus Angli cum triribus Turcis dimicantes ignem polveri iocernerent, seque in mari commiserent, cum magno tririum damno, queritur tunc a me, an hoc sacrilegium fuerit Christianis, t. 7. r. 7. r. 49. p. 184

Ad Ducibus, & Militibus super oves fideles, que vulgo dicuntur in *Fides*, quando aliter manus bellum effugere oon possint, licitum sit ignem adhibere, ut ipsi, & oves absintur, rom. 7. r. 7. ref. 50. p. 184

An Clerici, incesseulo Sommo Pontifice, possint alii Exercitii præfieri, Et an solo jure positivo, & Ecclesiastico, vel etiam naturali iurisdictione Clerici militum, t. 7. r. 7. r. 51. ibid.

Et an hæc prohibitio ad culpam mortalem obligeat, ibi §. 1.

Et difficultas est contra quam virtutem est huiusmodi peccatum, ibi in dicto §.

An iocistis minoribus Ordinibus, Beneficiis, & Monachi laici includantur in dicta prohibitione, Et an supradicti peccato mortaliter, vel tantum venialiter, si ad bellum procedant? tom. 7. r. 7. ref. 52. p. 185

Et an prædicti Clerici, Beneficarii, & Monachi laici possint pugnare suis manibus, immediate occidere, meritare, & decere Exercitum, ac præfieri iis, qui machinas, vel tormenta bellica dirigunt, oque occurrere aliquo irregularitatem, quælibet bellum esse necessarium ad defectionem proximi viri, vel personæ, & patriæ, & boni communis, & ad obtinendum Viciorum, & quæ pax, salus innocentium, & bonorum Ecclesiæ dependet, ibi §. 2. & c.

Et an homicidium sit prohibiti Episcopis, & Cardinalibus non solum in Sacra constitutis, ibi post mediū dicti §. 2. & c. ite ite, §. 1. p. 186

Et quid est dicendum de Episcopis Germanis, tempore iurisdictionem obtinentibus, an possint bellum iocire, Exercitum conficere, Ducem belli præfieri, & arma ad pugnandum Militibus dare, t. 7. r. 7. ref. 53. §. 1. post mediū dicti §. 2. & c.

Et an quis possit impune occidere, vulnerare, & epulare Clericum, Episcopum, vel Cardinalem in bello militante, ac proinde nullam incurrit poenam, & excommunicationem, excepta irregularitate, ibi prope finem §. 3. & c.

An liceat Episcopis esse Ducem Supremum in aliquo Exercitu terrestri, vel maritimo, t. 7. r. 7. r. 54. p. 186

Et explanatur gravissime poenæ Clericis pugnantibus impositæ, ibi. post mediū §. 5. & c.

Quod abusus Episcoporum procedendi ad bella in Gallia ortus haberet, ex Cardinali Barocio probatur, t. 7. r. 7. r. 55. p. 187

Defenduntur aliqui Episcopi Hispani, qui ad bellum perrexerunt contra Cardinalem Baronium, t. 7. r. 7. ref. 56. p. 187

Et quætur proponitur casus, in quibus ipsem jus casum dictat, quod Clerici pugnare possint absque Pontificis licentia, ibi prope finem §. 1. & c.

Contra Gratianum probatur posse Pontificem ex iusta tamen causa præbere licentiam, ac Clerici, Episcopi, & Cardinales præfieri Exercitibus, sine qua quoad, & quo pacto irregularitatem incurret, demonstratur, t. 7. r. 7. r. 57. p. 188

Et an ioc hoc precepto possit solus summus Pontifex dispensare ea, eo quod non sit divinum, sed humanum. Et an si Pontifex absque rationabili causa dispensaret, licet scilicet teneat, ann tamen rectè faceret, sed peccaret, ibi medium ref.

Sed adhuc superest difficultas, si supradicti Clerici, Episcopi, & Cardinales præfieri Exercitibus, non solum peccent mortaliter, sed incurrent irregularitatem, etiam si aliquem propriam manu oon occidant; oam Doctores communiter aliter præhendunt peccatum, confilium, opem & c. in bello injulo omnes effici irregulares, ibi & c.

Et an iura voluerint pugnantes in bello iulo esse irregulares, nisi propria manu occidant, ibi in fine ref.

An Clerici ioceterile possint alii Exercitii excitando Milites generatim ad pugnam, t. 7. r. 7. r. 58. p. 188

Ad Clericos sine irregularitatis periculo possint Milites in bello iulo hortari generatim ad percutiendum, & occidendum hostes, modo si particulari nomen occidi iudeat, Et quid de Clericis, qui gubernant naves ad pugnam, ibi.

Et observatur, Milites sine Clericos, five laicos, qui sunt in parte postrema Exercitus, & qui moraliter ocoferri non possunt propinquis Militibus animos ad occidendum adhibere, oos esse irregulares, ibi.

Et utrum necessaria sit Clericis licentia Prælati ad existendum in Exercite absque irregularitate, vel tantum sit peccatum contra obedientiam, ibi §. ult. p. 188

Et ad Clericos, qui non pugnandi, sed adjuvandi causam spirituales bello interiore, spolia bellum perinde ac Milites accipere possint, & retinere, nisi de contraria Supremi Ducis voluntate constet, ibidem, post mediū dicti §. ult. & in ref. 62. p. 189

Ad Beneficiarios, si propria mane in bello aliquem occidat, vel meritis, beneficium resignare debeat, vel dispensationem super irregularitatem impetrare, t. 7. r. 7. r. 59. §. 3. in fine. p. 189

Et quid est dicendum de Religiosis laicis, & Monachis cooveris, vel Choro Municipis, an peccent pegando propriam manum, ibi §. 4. & c.

Et an Clerici in minoribus militis se adscribendo peccent per se, & vel Decretorum Ecclesiæ, Et quid, si beneficium habent, aut habuit, & Consuram deserant propter scandalum, ibi prope finem, & c. vers. Terrio & c.

An in aliquibus casibus licet sit Clericis pugnare, Et explanatur casus, in quibus Clerici pugnantes, & occidentes non sint irregulares, t. 7. r. 7. r. 60. p. 189

Ad Clericos sine Superioris licentia; & Episcopos sine licentia Pontificis in aliquo case possint bello interiore absque peccato, t. 7. r. 7. ref. 61. ibid.

Et an Religiosi subditi possint se conferre ad Exercitum sine vnnia saltem sui Superioris, quia in omnibus ab eju. voluntate pendent, ibi §. 5. & c.

An Clerici assentes bello sine licentia Pontificis teneantur restituere predam captam, vel rescartum, quod documentum inserunt, t. 7. r. 7. r. 63. p. 189

Ad post Vicarium Clerici iocendi in Exercitu hostili possint impune occidi, vel spoliari, t. 7. r. 7. r. 64

Et an in quocunque bello, dum Clerici pugnare, possint occidi, & spoliari, ibi in principio §. ult. p. 190

Et notatur, quod si bellum iudum est contra Prælatum Ecclesiasticum, possint Clerici etiam post partem Vicarium spoliari, ibid. post mediū dicti §. ult.

De potestate, & iurisdictione Ecclesiastica, & quæ Episcopali Vicarii Generalis Exercites, Et in textu huius Resolutionis explanatur, quando Milites gaudeant prædicta iurisdictione Vicarii Generalis Exercites in utroque fore, & quando subint Ordinarie iurisdictioni Episcopali, t. 7. r. 7. r. 65. p. 190

Et adducitur poibrem, & curiofum dubium in §. ult. huius Resolutionis pro gaudio Immunitate Ecclesiæ & quod Milire in Exercitu, qui ad Ecclesiam, vel Altare portatiles Exercitus coofugere pro quodam delicto, & Generalis Dux in alium locum Castra diverti iussit, ut ita reum capere, & plectere posset. Sed vir doctus Societas sese Episcopi vices in Exercitu quod spiritualia exercere tradidit reo Aram Altaris admonere, quæ ne a se renovare permittit, donec in alio loco Altare poretur, & de scilicet illud, Dux Generalis Exercitus ubi est asouacere eum, ut pote Ecclesiæ Immunitatem gaudentem, eo quod secum Aram deferret, ibi §. 3. p. 191

Et cursum deducitur, Vicarium Generale Exercites esse iudicem, quando Miles deberet gaudere Immunitate Ecclesiæ, si conligerit ad tentorium, in quo celebratur, vel ad Ecclesiam Castris, ibi §. 1.

Appendix ad alias paucas quaestiones mixtas, & dispersas per alias Tom. Traët. & Refol. quae sunt pertinentes ad hoc verbum.

Bellum.

Propter bella, quae sustinet Rex in aliis Regnis, an tributum, & donativum ita possit aliquid Regno sui iustum, to. 7. traët. 6. ref. 11. §. 1. pag. 116

Belli iniusti dum an incurrat tot irregularitates, quae in bello sunt homicidia, t. 5. tr. 5. r. 98. §. ult. & seq.

An belli iure quis efficiatur servus, t. 5. tr. 8. ref. §. 1. p. 193

Belli supposita iustitia, an licitum sit Principibus Christianis inire foedera cum Turcis Infidelibus, vel Haereticis, t. 9. tr. 13. p. 351. per totum. Ubi multa notabilia.

An pro bono spirituali Ecclesiae expediat Principes desistere ab aliquo bello, t. 9. tr. 13. r. 7. §. 1. p. 394

In bello cum periculum vitae imminet, an tunc possint simul omnes dicere aliqua peccata, & sit simul omnes absolvi, to. 1. tr. 4. ref. 47. §. 3. pag. 180

Et an in tali casu teneatur publicè, vel per interpretationem consistere, cum remedium habeant contritionis, ib. §. 1. p. 180

Et in dicto casu an sufficiat ut omnes simul signo aliquo, v. g. genuflectione significet se peccasse, & ita possit a Confessario simul absolvi.

Qui in bello se exponit manifesto periculo mortis absque causa, an teneatur aperire in confessione hanc circumstantiam, cu. 1. tr. 7. ref. 151. §. 1. pag. 397

Si in bello iusto aliquam occideret, an dispensari possit ab Episcopo, & a Praetore Regulari, & quilibet circa suos subditos, t. 3. tr. 1. ref. 39. §. 1. pag. 220

Et bello irregularitate incurram an Episcopus possit dispensam cum Clericis, ne mendicare cogantur, & ad beneficium ordinandum, t. 3. tr. 3. r. 50. §. 1. p. 24

In bello iusto paganus an incurrat irregularitatem, si occidat insequente se & ipse occidat defensionis causa, t. 5. tr. 5. ref. 98. §. 1. & seq. p. 173

Ubi quod, si quis prior vadit ad hostem, nec valet aliter effugere, cum occidat, non sit irregularis, quamvis pugna sit iniusta. §. 1. Omnes, qui in bello iniusto militent, an sint irregulares sequuto aliquo homicidio, t. 5. tr. 5. r. 98. §. 4. p. 177 & seq.

Qui in bello iniusto cubiliat facinas militum an sint irregulares, ibid. §. 6

An omnes, qui in bello iniusto inveniuntur, & ea utraque parte sunt variè homicidia, an differant irregularitates incurrat, nam ea homicidio voluntario ortum ea delicto, alium ea homicidio casuali, & c. ib. §. ult. post medium.

In bello iusto aggressivo militantes non sunt irregulares, modo suis manibus sanguinem non fudant, quamvis alii mutant, vel occidant. t. 5. tr. 5. r. 99. §. 3. p. 174

Si in bello iusto milites occidunt alios ad defendendum propriam viam cum moderamine inculpatae tutelae, an incurrant irregularitatem, t. 5. tr. 5. r. 100. §. 1. p. 174

Et quid de mandatis, cooperantibus, animantibus, subministrantibus arma, & c. si bellum iniustum est aggressivum, ib. §. 3

Et quid si bellum defensivum sit iustum, & licitum, an milites, si occidant non sint irregulares, ib.

In bello iusto exhortantes milites, ut stentus se gerant, nec qui illa vendunt, vel donant arma, & c. irregularitatem incurrant, ib.

In bello iusto, qui pugnant, & dubitant an occiderint, vel mulieraverint, an debeant se iudicare irregulares, tom. 5. tr. 5. ref. 101. §. 1. & seq. pag. 174

In bello an possint Christiani captivi, & mancipia apud Turcos, & Infideles obsequia alij illis ministrare, t. 7. tr. 1. r. 74 & 75. p. 151

Si bello iusto Turcae, & Saraceni, tam infantes, quam mulieres, & viri Christiani captivi sunt mancipia Christianorum, non tamen contra, quia de facto Christiani sunt mancipia Turcarum, & Saracenorum, non tamen de iure, quia iusto bello non capiuntur, t. 7. tr. 7. r. 28. §. ult. p. 275

Si in bello iusto captus est Pater, an filii ejus à Domino fugere possint, t. 7. tr. 8. r. 12. §. 3. p. 296

Qui in bello equum habet, potest alteri tradere ad fugam expectandam, t. 8. tr. 5. r. 35. §. ult. ad medium p. 87

De bello Manorum miles fugiens, & catrahens torquem aureum ab alio Christiano demoruo in acie, an teneatur restituere eam hereditibus illius, t. 8. tr. 6. r. 34. §. 4. p. 131

In bello tempore ferre, & auxilium praestare an teneatur Praetori feudali Rege tenentes, t. 9. tr. 1. r. 49 §. 3. p. 87

In bello communicando Catholicis cum haereticis an peccent contra leges eccomunicacionis, t. 9. tr. 12. r. 9. §. 1. p. 135

Qui bellum coactus aggreditur, an possit absolvi à quocunque sacerdote, ab omni casibus, & secus, si ea voluntate propria ad efficit, t. 1. tr. 4. ref. 39. §. 1. p. 177 & in tr. 5. ref. §. 1. p. 193

Bellum gerentibus non est administranda Extrema Unctio, nisi in infirmitate laborantibus, t. 1. tr. 4. r. 49 §. 1. p. 174

Bellum. Vide verb. *Religiosus*, tom. 2

An bellum qui pergit, an possit lucrari Indulgentiam Crucis quoties, quoties peccaverit, & confessus fuerit, tom. 4. tr. 3. r. 154 §. 2. pag. 98

Qui ad bellum, iustum vendit, erit, vel mutet arma, an incurrat irregularitatem, t. 5. tr. 5. r. 97 §. 1. p. 173

Et quid, in ipso bello constituta aliqui, etiam si Clerici in faciem arma offensiva praebet, ib. p. 173

Qui ad bellum iniustum se conferunt, non quidem ad pugnam, nec ad inducendum militem, sed ad adiuvandum cum in spiritualibus, non sunt irregulares, etiam si ad propriae vitae defensionem quampiam occidant, tom. 5. tr. 5. ref. 98. §. 3. pagina 173 & seq.

Bellum. Vide verb. *Clericus*, *Mutlare*, *Transfere*, to. 5

Si bellum iustum Christiani iocier se gerunt, an si licitum Christianos captivos detinere non ut servos, sed ut ab illis, dum detinentur, sint securi, & tuci, & ut pecuniam aliquam iustam, & moderatam, per eorum libertate, & dimissione accipiant, to. 7. tr. 8. r. 5. §. 5. pag. 293

Bellum gerere ea opinione probabili an Rea possit, licet ab altero Rege possideatur Regnum, etiam cum opinione probabili, t. 8. tr. 1. r. 17. §. 1. & seq. p. 8

Bellum an possit dari ea utraque parte Regnum iustum, t. 3. tr. 1. r. 15. §. 1. & 14. pag. 8

Bellum. Vide verb. *Diffusio*, *Miles*, to. 8

Ad bellum omniis proficiscens natus Eucharistia potest dari tempore interdicti, tanquam constituta in mortis periculo, & possint absolvi à quocunque sacerdote, etiam non approbato ab omnibus casibus, & censuris, t. 9. tr. 7. r. 126. §. 2. p. 127

Bellum. Vide verb. *Rea* tom. 7

Benedicere.

Si benedicatur Ecclesiae per Episcopum excommunicatum non toleratum, an Ecclesia violatur, t. 9. tr. 1. ref. 131. §. 4. pag. 74

Benedicendi oleum Extremae Unctionis an Pontifex possit Presbyteris praebere facultatem, t. 2. tr. 5. r. 58 §. 2. p. 51

Benedicere Episcopos oleum ad infirmos in statu peccati mortalis an peccet mortaliter, t. 3. tr. 3. r. 81. §. 1. p. 237

Validè benedicere Ecclesiae per Episcopum haereticum, dum fidem SS. Trinitatis tenet, t. 9. tr. 1. r. 131. §. 7. p. 64

Benedicere oleum ad Extremae Unctionem an commissum Episcopi an sacerdos possit, t. 2. tr. 4. r. 1. §. 1. p. 167

Benedicere. Vide verb. *Capsula Cingulum*, *Effusio*, *Interdictum*, *Mappula*, *Mayra*, *Nuptia*, *Oleum*, *Ornamentum*, *Pallia*, *Pyxis*, *Sphera*, *Stola*, *Vespes*, & notatamen ejus, to. 2

Benedicere. Vide verb. *Abassia*, *Chisma*, to. 3

Benedicere solemniter suas Ecclesias, & cetera in ea privilegio an Regulares possint, si Episcopus nollet, et non negliget, t. 9. tr. 1. ref. 143. §. 1. p. 69

Benedicere. Vide verb. *Vespes*, to. 9

Benedictio.

Benedictio etiam habentem peccata mortalia teneatur tantum confiteri vel veniali, t. 7. tr. 1. r. 14. §. 4. p. 63

Venialium confessionem an de facto praecipere Pontifex Benedictus, t. 7. tr. 1. r. 124. p. 63

Bene illis.

Vide verb. *Vespes*, tom. 1

Benedictio olei Extremae Unctionis an necessitas debeat fieri per Episcopum, t. 3. tr. 1. r. 5. §. 1. p. 51

Benedictio. Vide verb. *Amplexus*, to. 4

Benedictio. Vide verb. *Abbas*, *Benedictinarius*, *Ecclesia*, to. 7

Pro benedictione nuptiarum data sponsis an possit sacerdos de defectu copiae Confessarii contritus Missam celebrare, to. 1. tr. 3. r. 177. §. ult. paulo post initium, & post medium, pag. 129

Si pro benedictione Chismatis Episcopus omitteret aliquem ceremoniarum positam in Ponticali, an dicitur hoc non obstande Chisma benedictum, t. 3. tr. 3. r. 82. §. 4. p. 238

Benedictione non indigent Oratoria Regularium, etiam constituta in angustis & si quandoque indigeant, à suis Praetoribus benedici possunt, t. 4. tr. 2. r. 2. §. 4. p. 26

Nec etiam benedictione indigent Oratoria privata Nobilium, t. 4. tr. 2. r. 26. §. 1. & 2. p. 33

Benedictione non petita ab Episcopo, Regulares praedicantes in suis Ecclesiis an possint ab eo puniri, t. 7. tr. 1. r. 61. §. 1. pag. 37

Et an idem possit Vicarius sedovocatus, tom. 7. tr. 61. §. 1. pag. 37

Benedictione petere à Episcopo an teneatur Regularis, si extra tempus Quadragesimae, & Adventus velit in suis Ecclesiis praedicare, t. 7. tr. 1. r. 59. §. 1. p. 29

Benedictionem praedicandi denegare Regularibus an Episcopus possit, si nolint coram ipso emittere professionem fidei, ibid. §. 1. pag. 30

Ut benedictionem petat laicus, an possit copii ab Episcopo, si praedicare vult in oratoriis Regularium de licentia superioris, t. 7. tr. 1. r. 64. §. 1. p. 38

Antequam benedictiones euipiarum recipiantur, an sit mortis

matrimonium consummare, t. 2. r. 6. r. 106. §. 1. & a. p. 275

Beneficentia duplex quibus diebus fiat licite tempore interdicti. t. 2. r. 6. r. 109. p. 276

Vide *Matrimonium*.

Et beneficentia Monialium causa, an Moniales possint dare aliquid proprio loci Ordinario. r. 7. r. 3. r. 49. §. 1. p. 183

Beneficium.

Ut beneficium, aut consecrata debeat esse Corporalis, Paterna, Gallica, Ara, etiam preceptum. t. 2. r. 1. r. 179. §. 2. p. 73

Beneficium an remaneat velles, & ornamenta Ecclesiastica, si eorum illud fuerit bona fide celebravit. t. 2. r. 1. r. 177. §. 1. p. 72

Et quid, si mala fide celebravit. ibid.

Idem esse de Paterna, Corporali, Psalms, Altari, Lanna, Custodia, sculptura, &c. ib. §. 3

Benefactor.

Benefactor plene insignem an testes testamenti revocare, detegere, & denunciare ea vi alium monitorio, & edicti. Et quid, si casus pertinet ad Tribunal S. Officii. t. 2. r. 1. r. 166. §. 1. p. 64

Benefactores. Vide verb. *Religio*, *Religiosi*, t. 2.

Benefactores. Vide verb. *Applicare*, t. 2.

Beneficium.

Beneficentia tenetur inquirere graves necessitates pauperum, ut eis succurrat, t. 2. r. 1. r. 18. in fine. p. 219

Beneficentia an ex iure nature, vel ex iure Ecclesiastico teneatur expendere superfluos redditus Ecclesiasticos in usus pios, t. 2. r. 7. r. 1. r. 20. §. 2. p. 219

Ubi etiam, an ex hoc preceptum positum hoc prohibens beneficentia, §. 2

Beneficentia quod ndine teneatur superfluos beneficiorum erogare in opera pia, t. 2. r. 7. r. 1. r. 20. §. 2. p. 220

Beneficentia ex fructibus beneficiorum an possint filii ipsi iosalet, & filiam spuriam ducere, ib. §. 3. p. 221

An beneficentia consanguineis, vel aliis recipientes redditus, quos ipse tenetur in usus pios infundere, an peccet mortaliter, quia ubi ad restitutio non tenetur. t. 2. r. 7. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possint valide, & licite testari, ratione consuetudinis, ut est in Gallia, & Hispania, t. 2. r. 8. r. 9. §. 1. p. 345

Et si valide possint testari, an tamen licite in usus profanos, & idcirco heres, quomodocumque sit heres, qui hoc modum hereditatem accipit, non peccat, nisi forte induxerit Clericum ad huiusmodi testamentum sciendum, quia inducens ad peccatum peccat, nec tenetur hereditatem restituere, ib. §. 3. p. 346

Ubi an dictum testamentum sit validum, si careat solemnitatibus iuris. §. 6

Beneficentia an includatur in prohibitione, ne Clerici pugnent in bello, neque ad bellum procedant, t. 2. r. 7. r. 1. r. 20. §. 2. p. 37

Et an supradicti peccet mortaliter, vel tantum venialiter, sit ad bellum procedant. ib. p. 287

Beneficentia an possint pugnare suis manibus, immediate occidere, mactare, & ducere exercitum, ut ad praesentia, qui machinas, vel tormenta bellica dirigunt, neque incurrere irregularitatem, quoties bellum est necessarium ad defensionem propriam, vel personarum, aut patriae, & boni communis, & ad obtinendam victoriam, aqua pia, & salus innocentium, & bonum Ecclesiae dependet. ib. §. 2.

Cum beneficentia si non licite, an valide possit dispensari, & redditi superflui Ecclesiasticos non expendat in usus licitos, t. 2. r. 7. r. 1. r. 20. §. 2. p. 19

Et an hoc etiam possit introducere consuetudo, ib.

De beneficentia obligatione ad elemosinas largiendas. t. 2. r. 7. r. 1. r. 20. §. 1. & a. p. 221

Beneficentia posse reddere de fructibus in usus non pios, in Hispania hoc introduxit consuetudo. t. 2. r. 7. r. 1. r. 20. §. 2. p. 224

Beneficentia potest beneficium retinere, donec declaretur, propter quod privat ut ipso facto, nisi forte iura dicant penam in foro conscientie subeundam statim esse. t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia dispensat a Pontifice ab onere recitandi Horas Canonicas ea infirmitate oculorum, si possit convalescere, an teneatur sub mortali recitare, vel fructus restituere, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 194

Beneficentia an possit exercere medicinam sine dispensatione, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 190

Super hoc verb. *Beneficentia* in tunc tertio, ex r. 6. de Hirs Canonicis lege onus quibusdam assignatis in r. 7. §. 1. p. 73

Beneficentia an possit dispensare, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 190

Beneficentia an possit dispensare, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 190

Beneficentia an possit dispensare, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 190

Beneficentia an possit dispensare, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 190

Beneficentia an possit dispensare, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 190

Beneficentia an possit dispensare, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 190

Beneficentia an possit dispensare, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 190

Beneficentia an possit dispensare, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 190

Beneficentia an possit dispensare, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 190

Beneficentia an possit dispensare, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 190

Beneficentia an possit dispensare, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 190

Beneficentia an possit dispensare, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 190

tiam status vivens parat, ibid. pag. 122. & in refut. a. 8. 122. pag. 12

Quenam paritas dicatur notabilis, ut illam Beneficentia expensum in usus profanos peccet mortaliter, t. 2. r. 7. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia. Vide verb. *Ecclesiasticus*, t. 2.

Beneficentia non amittit privilegium fori, etiam si immisceatur in enormibus, & incedat in habitu laicali, nisi prius testimonetur, & procedat declaratio iudicis Ecclesiastici, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia si incidat in excommunicationem, an sit privatus fructibus redditibus, & distributionibus beneficii, & sive beneficiarius sit curatur animarum, sive Canonicus, sive habeat beneficium simplex, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Et si talis excommunicatus sit pauper, & fructibus indigeat, ut sustentetur, an possit aliquid de fructibus percipere, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia Clericus an possit exercere Medicinam, & Chirurgiam, alciendo, & adserendo secundum artem, pro quibus variis causis proponatur ad incurrendum ex eis, vel non incurrendum irregularitatem, morte sequuta, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia incurrens irregularitatem ex delicto an possit renunciare beneficium in favorem tertii, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Et supponitur, quod beneficentia incident in irregularitatem ex delicto potest retinere beneficium, dum per sententiam non privatur, &c. ibid.

Beneficentia. Vide verb. *Abjurare*, *Beneficium*, *Chirurgia*, *Clericus*, *Excommunicationis*, *Fructus*, t. 2.

Beneficentia tantum in minoribus ordinibus initiatus, an possit sine peccato mortali negotiationem exercere, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Beneficentia an possit licite absque apostoli loco locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium, t. 2. r. 1. r. 20. §. 2. p. 225

Ad beneficia in Pontificis, & Reges tenentur eligere digniores, t. 3. r. 3. r. 105. §. i. ibid.

Ad beneficia curata Patronus licet non tenetur presentare digniores, t. 3. r. 3. r. 105. §. a. p. 255

Super beneficiis pinguia lux Dilectis an Episcopum possit imponere pensiones, t. 3. r. 3. r. 216. §. i. & seq. p. 256

Beneficia Regularia solum Ecclesiarum an Praeterea Regularia supprimere possit, t. 3. r. 3. r. 45. §. i. p. 257

Beneficia ad Episcopum pertinentia in Capitulum, sed vacant conferre possit. Ubi alia difficultas circa hoc, t. 3. r. 3. r. 205. §. i. & seq. p. 257

Beneficia an Capitulum, sed vacant, conferre possit, si iure deolutionis alia spectaret ad Episcopum, t. 3. r. 3. r. 205. §. i. p. 257

An Capitulum, sed vacant, possit nolle beneficia, t. 3. r. 3. r. 356. §. i. & seq. p. 258

Et an beneficia commende ad tempus, t. 3. r. 3. r. 357. §. i. p. 259

Beneficia retinet Episcopus, donec conferatur, t. 3. r. 3. r. 355. §. i. p. 259

Si post tres post medium a decessu, notandum, p. 259

Si beneficia Episcopum habet, ipso iure vacant post pacificam possessionem Episcopatus, ib. §. i.

Beneficia quomodo intelligantur vacare ex causa delicti, t. 4. r. 3. r. 56. §. i. Ex quibus, p. 263

Beneficia curam animarum habentia, & dignitates Ecclesiasticas, & multo magis Episcopatus plures non debent uni, & e. d. m. conferri, t. 4. r. 3. r. 72. §. i. p. 262

Quid ea dispensatio, ib. §. i. p. 262

Beneficia conferre potest Episcopus electus, & confirmatus, licet non consecratus, t. 4. r. 3. r. 103. §. i. p. 262

Beneficia recipere sine alia dispensatione an irregularia possit, qui iam dispensatus fuit, ut locus suscipere Ordinem, t. 5. r. 3. r. 143. §. i. p. 263

Ad beneficia alia obtinenda an simonia inhabilem reddat simonia, cum, t. 5. r. 3. r. 17. §. i. p. 263

Ubi an Episcopus possit hanc inhabilitatem dispensare ad alia beneficia, si inhabilitas est occulta, §. i.

Beneficia permittunt sine superioris permisso, an incurant censuras, & alia penae ut symoniae, t. 5. r. 3. r. 33. §. i. p. 260

Idem est de reservatis sibi pensiones beneficii sine autoritate Papae, ib. p. 260

Beneficia Ecclesiastica, & materia symoniae an sine commende Ordinum, & Equidem D. Jacobi, Alcantara, Calatrava, &c. t. 5. r. 3. r. 36. §. i. ad medium, p. 268

Ubi, quod quatuor Episcopus nequeat pensionem reservare, ex causa tamen nulla maius pro bono facit, potest illam imponere super beneficia, §. i. Probat, secundum propositionem, p. 269

Quando beneficia sunt in qua in fructibus temporalibus, non est simonia interveniente auctoritate Praetuli, pro pecunia iniquitate emere refertur, ib. §. i. p. 269

Ubi etiam quod ante ius questum licitum est vacationem redimere ab eis, qui obesse possint ad consequendum beneficium, non autem prodesset, hoc non est symonia, §. i. Probat, tertio.

Ad beneficia Ecclesiastica sunt inhabiles filii haereticorum, ita ut hanc inhabilitatem ipso iure incurritur, & collatio beneficii illis facta irrita est, t. 5. r. 3. r. 125. §. i. p. 372

Ut beneficia obtinere possit illegitimis dispensatus, an talia dispensatio non extendatur ad beneficia curata, t. 5. r. 3. r. 127. §. i. p. 372

Et quid, si eo dispensatione apponeretur hoc verbi, *ad quicumque causa, ibid.*

Si ad beneficia ex ratione, & non ex alteri assumantur, in maiorem utilitatem Regni reducantur, t. 5. r. 3. r. 127. §. i. p. 372

Quod beneficia conferenda an detur parvum materiam in acceptatione personarum, t. 5. r. 3. r. 128. §. i. p. 372

Ne beneficia Ecclesiastica exteris conferantur, an Principes auctoritate propria statuere possint, t. 5. r. 3. r. 204. §. i. p. 372

Si beneficia exteris conferuntur auctoritate Pontificia, non est liberum Magistratibus, & iudicibus secularibus tales litteras Pontificias rescire, ib. §. i.

Beneficia priora an amittat electus ad Cardinalatum, t. 5. r. 3. r. 217. §. i. p. 372

Beneficia duo, vel plura simul habere an Cardinales possint, vel solvantur a legibus sine prohibentibus, tom. 9. tract. 7. ref. 24. §. i. ibid.

Quid beneficia suorum familiarium non possint conferri per Papam sine consensu Cardinalis Patroni, privilegium super hoc Cardinales habent, ib. §. i.

Ubi, quod pari ratione Cardinali Legatus quicumque amplissimum potestatem habens conferendi beneficia non potest conferre vacantiam pro obitu familiaris Papae, vel Cardinalis, ibid.

Ad beneficia in Praeterea in Cardinales possint presentari Et quid de Episcopis circa hoc, t. 5. r. 3. r. 215. §. i.

Beneficia reservata an possit Cardinali Episcopo providere, vacantia tempore sui antecessoris non Cardinalis, tom. 9. tract. 7. ref. 55. p. 372

Et quid de converso. Ibidem

Beneficia simultanea collationis Episcopo, & Capitulo vacantia in mente Apostolico, & a Cardinali simul cum Capitulo providenda debeant, & quid in beneficiis alia reservata, tom. 9. tract. 7. ref. 56. §. i. p. 372

Beneficia extinguentia potestatem non habent Principes laici, sed hoc expectat solummodo Romanum Pontificem, t. 9. tract. 14. r. 3. §. i. p. 372

Ut beneficii ratione aliquem Episcopum possit ordinare, an illud debeat esse perpetuum, t. 1. r. 3. r. 148. §. i. p. 202

Et quid ratione Cappellana, etiam perpetua, ib. §. i.

Et quid ratione Commendae perpetuae, nam Commenda perpetua est beneficium, ib. §. i.

Beneficii titulus an alibi quo ordinari potest ad fugiendam iurisdictionem Episcopum domicilii, t. 1. r. 3. r. 34. §. i. & a. p. 202

An beneficii sola actualis possessio, ita non solus titulus sufficit & collatio, ut quis ab Episcopo possit ordinari, t. 1. r. 3. r. 101. §. i. p. 202

Ad beneficii titulum, si titulus est de futuro, an possit quis promovere ad sacros Ordines, t. 1. r. 3. r. 101. §. i. p. 202

Ad beneficii titulum, an possit quis subdiaconom, vel Diaconom suscipere, licet fructus illius non percipiat, nisi post acceptum presbyteratum, ib. §. i.

Ut beneficii simplicis illegitimus, vel irregularis capax sit, an extendatur dispensatio minores Ordines, tom. 3. tract. 14. r. 55. §. i. p. 143

Beneficii titulus an revalide per regulam Cancellariae de triennali possit, aut aliam prescriptionem, non obstante pena inhabilitatis, aut privationis imposita proviso, &c. t. 3. r. 2. r. 108. §. i. p. 197

Et quid de possidente beneficium per triennium, sed mala fide, ib. §. i.

Et quid, si per symoniam provisorius fuit in beneficium per ignorantiam, ib. §. i.

Quid beneficii, provisorius est incapax non jurat illi Regula de triennali possit, t. 3. r. 2. r. 109. §. i. p. 197

Beneficii collatio facta invalida, suspensio, &c. non est ipso iure invalida, sed irritanda, tom. 3. tract. 14. r. 107. §. i. p. 199

In beneficii possessione Regula de triennali non suffragatur in gratia subreptionis, ib. §. i.

Plura dubia elucidantur ad praxim conducentia pro ornatu Regule 33. Cancellariae de possessione beneficii triennali, t. 3. r. 2. r. 171. §. i. p. 199

Beneficii concursus an vitietur ex eo, quod cum Examinatoribus Synodialis, adhibentur examinatores non Synodales, t. 3. r. 2. r. 98. §. i. & a. p. 209

De beneficii fructibus an liceat cessari, t. 4. r. 3. r. 72. §. i. Nota etiam, p. 262

Beneficii collatio facta ab excommunicato tolerato an sit valida, tom. 5. r. 1. r. 169. §. i. p. 67

Et quid, si ipse iure ab excommunicatione ignorat, vel bona fide beneficium accipiat in excommunicatione, ib. §. i.

Et postea re cognita, an teneatur beneficium relinquere, sed possit retinere fructus interim perceptos, qui respondent congrua ipsius sustentationi, ib. §. i. p. 67

Ubi, quod si provisorius ab excommunicatione reus esse excommunicationis ignorantia probabilis, tunc electio, & collatio non erit irrita, §. i.

Beneficii collatio facta ab excommunicato tolerato an sit valida, ibid. §. i.

Beneficii collatio facta ab excommunicato, an post absolutionem excommunicationis, possit talia retinere, vel acceptare illam sine nova collatione, t. 5. r. 3. r. 205. §. i. p. 168

Beneficii acceptio ab excommunicato an sit valida, si tempore collationis, & electionis non erat excommunicatus, t. 5. r. 3. r. 177. §. i. p. 68

In beneficii electione, & presentatione, si periculum imminet infamiae, & scandali, excommunicatus occultus non teneatur sum excommunicationem prodere, sed poterit sine illo scrupulo beneficium acceptare, & postea quampisum petere dispensationem, t. 5. r. 3. r. 171. §. i. p. 68

Beneficii resignatio ab excommunicato facta in favorem tertiae personae an sit valida, & an hoc locum habet in excommunicatione vitando, t. 5. r. 3. r. 177. §. i. & seq. p. 70

Beneficii collatio facta suspensio per triennium in suspensione perseveranti, an sit irrita, t. 5. r. 3. r. 177. §. i. p. 107

Beneficii collatio facta suspensio, vel interdictio an sit valida, tom. 5. r. 3. r. 177. §. i. & seq. p. 107

Beneficii collatio facta ab excommunicato probabiliter suam excommunicationem ignoranti an sit valida, tom. 5. tract. 3. ref. 31. §. i. p. 135

A beneficii collatione an sit suspensio tamquam irregularis Parochus, qui rebusque sub conditionem infamem ex capitulo, cum scheda testificante de collato lapsus, t. 5. r. 3. r. 177. §. i. p. 146

Beneficii collatio facta irregulari, an sit irrita, & invalida ipso iure

in re ante iudicium sententiam, t. 1. r. 1. s. 1. 39. s. 1. & seq. p. 139
 Circa beneficii collationem factam irregulari aliqua curiosa, t. 1. r. 1. s. 1. 41. & seq. p. 140
 Sub beneficii nomine ad incurrendas penas symoniam, an includatur Generalatus, Provincialatus, Correctoratus, Prioratus &c. t. 1. r. 1. s. 1. 45. p. 141
 Post beneficii collationem quis novus a Patre, vel amico per penuriam, ipso ignorante illud obtinente fuisse, queritur, an teneatur in concilio eius illud resignare, t. 1. r. 1. s. 1. 46. p. 142
 Et quid de fructibus in dicto casu ibid. s. 2.
 Ad beneficii permutationem superflui sufficiens an sit Episcopus, vel alius Prelatus inferior, ad quem collatio beneficii, aut institutio (pectat, & non alii, t. 1. r. 1. s. 1. 47. s. 1. p. 143
 Si post beneficii collationem quis impeditur iniuste accipere possessionem, an possit pecunia redimere hanc vetationem, t. 1. r. 1. s. 1. 48. p. 143
 Si beneficii Elector inclinatur ad eligendum indignum, vel minus dignum, an possit digniorem redimere pretio hanc vetationem? Et an hoc sit symonia? fit an hanc symonia non fit de pure divino, sed humano? t. 1. r. 1. s. 1. 49. s. 1. & seq. ibid.
 Et aliqua alia superius contingencia in praxi pro redimendis vetationibus in oppositio obediencia ad beneficii, t. 1. r. 1. s. 1. 50. s. 1. p. 144
 Si non ut beneficii Ecclesiastici prebit aliquam mutui daret, sed ut provocet amicitia collatoris, aut gratia prestat, quia non vult perire, nisi alter itam gratificetur, concedendo beneficii an sit probabile, quod non sit iura, vel symonia, t. 1. r. 1. s. 1. 51. p. 145
 Ubi quod pactum iustitia inducit usuram, & symonia, non autem amicitia, & gratitudinis, t. 1. r. 1. s. 1. 52. p. 146
 Ne quis beneficii, vel Ecclesiæ possessionem apprehendat sine facultate Principis, vel suorum Ministrorum statuti sit, an contra libertatem Ecclesiasticam condonari sit, t. 1. r. 1. s. 1. 53. p. 147
 Ubi quod supradictis non procedunt in Regibus, qui ex privilegio Summi Pontificis habent collationem, &c. ut in eorum Regibus nullus exutus possit beneficii obtinere, ibid. s. 2.
 Ut beneficii possessionem quis teneat, in qua cum alio turbatur, an iudex laicus, & Minister Regius de hoc cognoscere possint, t. 1. r. 1. s. 1. 54. p. 148
 An itam ac beneficii collationem quis acceptavit, teneatur solvere Honoraria Canonici, t. 1. r. 1. s. 1. 55. s. 1. & seq. p. 149
 An in beneficii fructibus daret parvam mercedem, itam non confurgat obligatio recitandi Officium divinum, nec restituat indid fructus, t. 1. r. 1. s. 1. 56. p. 150
 Ob beneficii tenuitatem dubius de onere recitandi Officium divinum, an teneatur recitare, t. 1. r. 1. s. 1. 57. s. 1. & p. 150
 Beneficiis acquisitis Conc. Trid. non privatur ipso iure Clericorum homicidam voluntarium, t. 1. r. 1. s. 1. 58. s. 1. p. 151
 An de beneficiis simplicibus tantum, non autem Curatis Capitulum, sede vacante, disponere possit, t. 1. r. 1. s. 1. 59. s. 1. p. 152
 Beneficiis privare Clericos, quorum collatio ad Episcopum pertinet, an Capitulum, sede vacante possit, t. 1. r. 1. s. 1. 60. s. 1. & seq. p. 153
 In obediencia beneficiis dubia plura, & notabilia circa symoniam, t. 1. r. 1. s. 1. 61. p. 154
 In beneficiis obediencia aliqua pacta, & notabilia, ad incurrendum, vel non incurrendum in illis symoniam, t. 1. r. 1. s. 1. 62. p. 155
 Beneficia privare an possint Inquisitores filios Hæreticorum, obtemperare ante primum hæresim, t. 1. r. 1. s. 1. 63. p. 156
 Si beneficio tenent aduentur patrimonio, itam consensum ex utroque sufficiat ad sustentationem, potest Episcopus quemque ordinare, t. 1. r. 1. s. 1. 64. p. 157
 Ubi quod Sacra Congregatio decessit promotum ab alieno Episcopo ex causa beneficii, & nullius, mala promotum fuisse, & quoniam promotum in suspensionem esse ad executione Ordinum, & collationem in collatione per annum, ibid. s. 2.
 Beneficio impetrato, sed prohibita possessione a iudice laico, non potest quis sacros Ordines sumere, t. 1. r. 1. s. 1. 65. s. 1. p. 158
 Beneficio Curato, & Episcopatu uni, non debent duo prebici, t. 1. r. 1. s. 1. 66. s. 1. & seq. p. 159
 A beneficio an sit suspensus, qui suspensus est ab Officio, t. 1. r. 1. s. 1. 67. p. 160
 A beneficio suspensus an sit suspensus ab Officio, t. 1. r. 1. s. 1. 68. p. 161
 A beneficio suspensus si exeat, potest fructus percipere, quantum necessarii sine ad se suos vendens, etiam contingit in simili effectu excommunicationis majoris, ibid. s. 2.
 A beneficio suspensus, si tamen prestat Officium, an lucretur omnes fructus ibid.
 Qui a beneficio suspenditur, an ipso iure privetur fructibus, ut ante omnem sententiam eos non faciat suos, ibid.
 A beneficio suspensus an valide accipiat aliud novum beneficium, t. 1. r. 1. s. 1. 69. p. 162
 Qui a beneficio certo iure privatur, non potest privari a fructibus aliorum beneficii, etiam quod possit alia beneficia recipere, ibid. s. 3.
 Si de beneficio non potest quis providere, eo quod dubitatur de

titulo legitime, quid facere teneatur, t. 1. r. 1. s. 1. 70. s. 1. p. 163
 Beneficio impetrato an suspensus a iure beneficii collationis, electionis, &c. fidei pro venientia ratione Beneficii, a quo suspensus est, t. 1. r. 1. s. 1. 71. s. 1. p. 164
 A beneficio Episcopus suspensus potest beneficia conferre, ibid. s. 2.
 A beneficio suspensus an privetur fructibus pensionis collate titulo Clericali, t. 1. r. 1. s. 1. 72. s. 1. p. 165
 A beneficio an sit suspensus, qui suspensus est ab Officio, quia interfuit matrimonio claudelino, t. 1. r. 1. s. 1. 73. s. 1. p. 166
 In beneficio symonia si occulta est, an indicatur irregularitatem, t. 1. r. 1. s. 1. 74. s. 1. p. 167
 Quando in beneficio crimen symonie est occultum, si auctor notum, an suspensus omnes inferat, t. 1. r. 1. s. 1. 75. p. 168
 Si pro beneficio collato, aut presentatione, vel intercessionem ad illud plus detur Collatori, vel Patrono, &c. quia ratio gratitudinis patitur, nec dicitur symonia, neque iniuria, modo illud plus detur liberaliter, & gratis, t. 1. r. 1. s. 1. 76. s. 1. p. 169
 Si in beneficio licitio aliquis fecerit expensas, an possit illas exigere, ab illo cui, vel in cuius favorem beneficium resignavit, t. 1. r. 1. s. 1. 77. s. 1. p. 170
 Si beneficio, quo ego sum dignus, an possim illud petere ab Episcopo, licet ille inde occasione accepturus sit ad symoniam, vel inobedientiam, vel quid simile, t. 1. r. 1. s. 1. 78. p. 171
 An beneficiorum dispensatio cum illicito articulo sit ad primum beneficium, t. 1. r. 1. s. 1. 79. s. 1. p. 172
 Ubi dispensatio simpliciter concessa illegitima, vel irregulari a ubi potest obtinere beneficia, intelligenda est de beneficiis simplicibus, non extenditur ad Curata, & Dignitates, ibid. s. 3.
 Beneficiorum obligatio restituendi fructus non revalidatur per regulam teneantem, t. 1. r. 1. s. 1. 80. s. 1. p. 173
 Ubi aliqua alia pro maiori explanatione harum questionum, ibid.
 De beneficiorum pluralitate multa scien digna, tom. 3. tract. 2. ref. 172. s. 1. p. 174
 In beneficiorum pluralitate licet ad primum dispensare potest, quando iusta subest causa, censui gravior deliquit, ibid.
 In beneficiorum provisione ad Episcopum impediens an Capitulum, sede vacante, succedat, t. 1. r. 1. s. 1. 81. s. 1. p. 175
 Beneficiorum collationem necessariam an Capitulum, sede vacante, facere possit, aut quando collatio est debita certis personis, t. 1. r. 1. s. 1. 82. s. 1. & seq. p. 176
 Beneficiorum resignationis an Capitulum, sede vacante, recipere possit, t. 1. r. 1. s. 1. 83. s. 1. & seq. p. 177
 Et an ex causa permutationis resignationes factas, tom. 3. tract. 2. s. 1. p. 178
 Beneficiorum pluralitas prohibetur, t. 1. r. 1. s. 1. 84. s. 1. p. 179
 Beneficiorum collatio an possit a Principe laico praestipione acquiri, t. 1. r. 1. s. 1. 85. s. 1. p. 180
 Beneficiorum capaces sunt Clerici initiati prima tonsura, t. 1. r. 1. s. 1. 86. p. 181
 De beneficiorum permutatione an possint tractare inter se beneficiarii, accedentur auctoritate superioris futura, t. 1. r. 1. s. 1. 87. s. 1. p. 182
 In beneficiis permutatione an sit necessaria aliqua causa? Ubi proponuntur aliquæ causæ pro praxi hujus questionis, ibid. s. 2.
 Beneficiorum collatio an possit a Principe laico praestipione acquiri, t. 1. r. 1. s. 1. 88. s. 1. p. 183
 Beneficiorum resignationes existentium in suis titulis an Cardinales recipere possint, t. 1. r. 1. s. 1. 89. s. 1. p. 184
 Et an hoc etiam extendatur ad Cardinales habentes Archiepiscopatum, Abbas, vel Prioratus in Commendam ex dispensatione Papæ, ibid. s. 3.
 Beneficiorum suorum fructibus an gaudeant familiares Cardinalium in absentia, t. 1. r. 1. s. 1. 90. s. 1. p. 185
 Beneficium non conferre an possit Episcopus, quem ovit ex confessione indignum, t. 1. r. 1. s. 1. 91. s. 1. p. 186
 Quarto, pag. 316
 Si beneficium quis habet tenue perpetuum, an Episcopus possit illum ordinare, t. 1. r. 1. s. 1. 92. s. 1. p. 187
 Qui beneficium tenue duorum duarum habet, gaudet privilegio forei, & Sacre Congregationis declaratione, t. 1. r. 1. s. 1. 93. s. 1. p. 188
 Ut beneficium sit simplex an sufficiat ut Episcopus possit ordinare rationes beneficii, t. 1. r. 1. s. 1. 94. s. 1. p. 189
 Si beneficium non requiritur residentiam nec in illo beneficiarius resideat, nec illo iudice, an possit Episcopus illum ordinare, t. 1. r. 1. s. 1. 95. s. 1. p. 190
 Cui paulo ante beneficium Episcopus confert, an possit illum ordinare, t. 1. r. 1. s. 1. 96. s. 1. p. 191
 Si beneficium nullum quis habet in sua Diocesi, hæc sola intentione illud si Episcopus confert, an possit illam ordinare, t. 1. r. 1. s. 1. 97. s. 1. p. 192
 Et in supradictis casibus, an possit dispensare cum illo in interdictis, & in illegitimitate ad Ordines, sicut potest Episcopus domicilii, ibid. s. 3.
 Beneficium an Episcopus possit alicui conferre immediate antequam

Ordinem, ut illum iusto titulo Episcopus ordinet, et illum ita in potestate ordinare, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 304.

Ad beneficium obtinendum non extenditur dispensatio ad Ordinem recipiendum, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 143.

Ad beneficium Curatum, vel Episcopatum obtinendum non censetur dispensatus ad sacerdotium, ibid. s. 6.

Ad beneficium Curatum dispensatus non intelligitur dispensatus ad Canonicatum, ibid.

Ad beneficium dispensatus non potest per hoc nisi uoum obtinere, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 143.

Beneficium simplex an possit obtinere illegitimus, vel irregularis dispensatus ad Ordines sacros, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 143.

Et an non solum ad beneficia simplicia, sed etiam ad Curata extendatur dispensatio absoluta cum illegitimo super irregularitate, ibid. s. 3.

Ad beneficium Curatum dispensatus an egeat ova dispensatione pro Episcopatu, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 144.

Ad beneficium Curatum, & Pontificale, an videatur factus habilis homicida, qui per dispensationem factus fuit habilis ad omnes Ordines, & illorum usum, ibid.

Ut beneficium in Regno quis habere possit consensu Regis habet locum in beneficio iam habito, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Quando uoum beneficium est sufficiens ad congruam sustentationem, an absque alia causa possit obtinere alia plura beneficia simplicia relictum non requiritur, idque saltem ea consuetudine nota, & tolerata, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Beneficium resignans non est tutus in foro conscientie, si omnes fructus beneficii uti ipse sit assignatur in pensionem ipse resignanti, vel tanta pars, ut resignatoris non possit commodum sustentari, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Ad beneficium simplex, & etiam Curatum an possit Episcopus dispensare cum homicidio casu alia subita rita, & inopinata contingenti, etiam quando homicidium est publicum, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Ad beneficium simplex obtinendum an Episcopus possit dispensare cum homicidio uoluntario, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Et an etiam ad retentionem beneficii Curati, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Idem est de Canonico homicida uoluntario, ibid. s. 1.

Quoad beneficium simplex, & minores Ordines ad irregularitatem bigamiam sit ab Episcopo dispensabilis, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Ad beneficium simplex cum illegitimus an Episcopus dispensare possit, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Et an ad Curatum, Dignitates, & Canonicatum Ecclesiarum Collegiarum, & in dimidiis portionibus, & beneficiis inferioribus Ecclesiarum Cathedralium, &c. t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Idem, quod dictum est de Episcopo in supradictis casibus, dicendum est etiam de Capitulo sede vacante, super dispensationem cum illegitimis, ibid. in dicta r. 4. s. 1. s. 1. p. 187.

Ad beneficium, an Vicarius Episcopi sine ejus speciali mandato consensum possit facere, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Ubi an potestati conferendi beneficia possit committi ab Episcopo Vicario in spiritualibus tantum constituto. Et quid, si Vicarius constitutus est in temporalibus, ibid. s. 4.

Si ad beneficium aliquod fiat oppositio per consensum, non licet promouere deputat, & examini de ob timore examinatorum turbare, quare ipsi idonei sint, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Ad beneficium, Cathedralium, & Canonicatum, si per consensum dignus electus est, omisso digniori, an possit talis sine peccato acceptare, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Ad beneficium obtinendum, an minus dignus possit se offerre, ibid.

Ad Beneficium juris Patronatus in minor quatuordecim annorum possit presentari, an ad sufficiens annum 14. esse incipit, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Beneficium an possit obtinere ordinatus intra annum per Capitulum, sede vacante, contra formam Concilii Tridentini, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Quoad beneficium simplex obtinendum an Capitulum, sede vacante, possit cum illegitimis dispensare, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Et ad Vicarius Capituli possit hanc dispensationem concedere, ibid. s. 1.

Ad beneficium juris Patronatus Episcopo competens non potest presentare Capitulum sede vacante, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Et an prater casus supradictos possit aliquid Capitulum, sede vacante, conferre beneficia, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Si beneficium quis recipiat per symoniam, vel irregularitatem, an teneatur dicere Horas Canonicas, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Capellania, quae fit vere beneficium Ecclesiasticum, an possit in illa fundatio cum conditione expressa, ut Capellanus non teneatur Officium diuini recitare, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Circa obligationem recitandi Officium diuini, & circa restitutionem fructuum pro eorum omissione, qui beneficium habent, in tomo tertio, ex tractatu sacro, de Horis Canonici lege omnes questiones a r. 11. ad uel ad 118. inuolue.

Beneficium. Vide verb. *Brutum, Causa, Clericus, Collatio, Crenio,*

moratio, Curator, Curam, Dignitas, Dignus, Dominus, Episcopus, Examen, Examinator, Indignus, Parochialis, Refugium, Resignans, Resignare, Resignatio, Resignare, Resignatus, Resignatus, Resignatus. Vide verb. *Actus, Beneficiarius, Malus, Equus, Triflorum, tom. 4.*

Beneficium conferretur excommunicato quam poenam incurram, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Ad beneficium electio excommunicati excommunicationis minoris an sit irritanda, si electores illum ignorauerunt, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Ubi eligentes ad beneficium scienter excommunicatum excommunicatione minori an sint privati voce? s. 4.

Si beneficium est collatum excommunicato, talis debet illud resignare in manus collatoris pure, & simpliciter, sed poterit eunc collator eidem secundo illud coofferre, tom. 3. r. 1. s. 1. p. 187.

Beneficium pinguis, & praebandum meliorem an valide Canonici excommunicatus optare possit, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Ad beneficium electio, & presentatio facta tempore excommunicationis, sed accepta postea benedictionem absolutioem excommunicationis, an sit valida, modo electores, & presentatores permanserint in sua priua voluntate, ibid. s. 4.

Beneficium recipient, & optant animo resignandi, vel permittendi an peccet mortaliter, & incurrat excommunicationem latam per Paulum IV. & reuocatum Pape, tom. 3. r. 1. s. 1. p. 187.

Ad beneficium Curatum in consensu potest opponi excommunicatus excommunicatione minori, euss admisso ad eam, & oppositio valida erit, si cur, & collatio, &c. tom. 3. r. 1. s. 1. p. 187.

Beneficium non habet Clericus, neque requisita Cone. Trid. an pergitur eum incurrat censuram, tom. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Beneficium an illicite conferatur suspensio ab Officio, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Beneficium quis impetravit cum excommunicatione occultata, tamen, qui antea recepit Ordines maiores, cum diuisionibus falsis, quatuor, quid juris, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Si beneficium collatum fuit alicui tempore excommunicationis non facit suos fructus beneficii, sed eos tenetur restituere, si bona tamen fide seruitur beneficio, potest recipere, aut retinere stipendium seruitio proportionatum, &c. ibid. s. 1. p. 187.

Si ad beneficium eligatur tempore, quo habiles et, acceptes vero illud, cum excommunicatis casibus, ad valida sit tua acceptatio, ibid.

Ex quo, si ille, qui acceptauit moriatur excommunicatus ante absolutionem, ad quem pertinet provisio talis beneficii, ibid.

Beneficium ignoranter Symoniacus recipiens, an incurrat suspensionem, si postea amico pecuniam soluat, tom. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Ad beneficium an sint inhabiles filii, & nepotes Haereticorum, & quod Haeretici faciant, vel receperunt, tom. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Beneficium Titius obtinuit dando mediatori magnam pecuniam summam, qui prius erat irregularis, & absque dispensatione sumptis primam Tonsuram, quatuor quid juris, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Et si Titius uoluit restituere fructus male perceptos quod onus mediatori incumbit. Ubi alia curiosa circa supradicta, ibid. s. 11. pag. 187.

Ad beneficium obtinendum, & fructus percipiendos an irregularitas reddat aliquem inhabilem, tom. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Beneficium non potest obtineri sine noua collatione, seu reuocatione collationis prius factae, ob reuocata dispensatione ab irregularitate, ibid.

Et aliqua alia doceatur in medio §. ult. dist. 2. quae talis irregularitas facere potest.

Beneficium renunciare in fauorem tertii an possit Beneficiarius incurrens in irregularitatem, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Si ad beneficium dispensatio non sit cum illegitimo, non potest nisi uoum obtinere, & si uoum obtinuit, non potest secundum obtinere, etiam si relinquit primum, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Ubi etiam quod dispensatus ad beneficium simplex obtinuit, non coeusat dispensatus ad Canonicatum Ecclesiarum Cathedralium, &c. Et quid si dispensatus est ad beneficia curata, tom. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Quod beneficium est collatum, si pretium non est solum, si tantum praestitit promissio, non est symonia completa, idcirco qui tale beneficium recepit, non incurrit censuras, & poenas symoniae, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Non est symonia completa, etiam si suspensa facta sit, & tradita alteri, qui beneficium debet, ibid. s. 1. p. 187.

Qui beneficium obtinuit symoniacus, an ipso jure priuetur beneficio antea, vel postea obtinuit, t. 3. r. 1. s. 1. s. 1. p. 187.

Ubi aliquæ pecunie expendantur, quæ incurruntur huiusmodi symoniam realem in beneficio, ibid. p. 12.

Quem pacto, ut beneficium Ecclesiasticum ei conferatur, aliquid datur, et, an hoc non solum sit usura, sed etiam symonia, t. 5. tr. 7. ref. 19. §. 1. p. 218.

Quomodo hoc circumstantia debeat explicari in Confessione, ib.

Quem intentione beneficium recipiendi non tantum pretium servit, sed et gratia, & benevolentia causata ex servitio Episcopi servit, an sit symonia, t. 5. tr. 7. §. 2. §. 4. p. 220.

Quem intentione beneficium recipiendi, ut pretium servituti, Episcopo servit, an teneatur resignare beneficium, tom. 5. tr. 7. ref. 23. §. 1. p. c. d.

Si beneficium resignetur intentione, & spe, ut alterum tibi in superiorem conferatur alius non resignatur nec etiam symoniacus, t. 5. tr. 7. ref. 25. §. 1. p. 222.

Et quid si prædictum ipem verbis, aut scripto quis superiori exprimat, ibid.

Ad beneficium habens sui Irigionem, an possit dare aliquid alteri præcedenti tale, ut non predeceat sui sum? t. 5. tr. 7. §. 5. §. 1. p. 219.

Et an sit de eo, qui beneficii possessionem habens, vellet illud relinquere alteri præcedenti, an aliquod pretium ab eo recipere, ibid. §. 2. p. 220.

Beneficium, Vide verb. *Beneficium* v. *Bulla Penitentia, Ebulis, Excommunicatus, Frustrum, Nomen, Patroque, Punga, Permatore, Pura, Resignare, Resignatio, tom. 5.*

Ad beneficium expostio pro legitimo fide habendi, neque ulla Pontificia, aut Episcopica dispensatio indiget, t. 6. tr. 1. r. 32. §. 1. Reflat modo ad medium, p. 1.

Qui beneficii Ecclesiastici habet, videtur ordinem in Sacris, an possit per se ipsi negotiari, t. 6. tr. 1. r. 32. §. 1. & seq. p. 72.

Beneficium, Vide verb. *Beneficium, Frustrum, Monachus, Ordinatus, tom. 6.*

Item *Beneficentia*, tom. 7.

Beneficium in dubio an censendum sit simplex, an vero Cursum, t. 8. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 222.

Ne aliquis beneficium consequatur si quis vi, vel fraude, & mendaciis impedit, an teneatur restitutionem, t. 8. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 222.

Et quid, si non fraudem, vi, vel mendaciis, sed blanditiis precibus, & fauoribus, vel muneribus hoc impedit, atque cum odio, invidia, & ex malo animo hoc ab aliquo esset exercitum an preceptum mortaliter, non teneatur ad restitutionem, ibid. §. 4. & seq. & melius, & late in r. 49. §. 1. p. 139. & 140.

Beneficium Ecclesiasticum Clericus habens sed non deferens bigam, & confusum, an gaudeat privilegio fori, t. 9. tr. 1. ref. 1. §. 1. p. 134.

Et quid, si habet titulum, & Collationem beneficii, non autem possessionem, Et quid, si habet beneficium, sed sine redditibus, t. 9. tr. 1. r. 142. §. 1. p. 124.

Si super beneficium Clericus habet pensionem tantum, an gaudeat eamque beneficiarius privilegio, t. 9. tr. 1. r. 143. ibid.

Si qui incedat in habitum, & tonsuram, ibid.

Qui beneficium habet vulgariter dictum *Servitium Misericordie*, an gaudeat privilegio fori, t. 9. tr. 1. r. 145. §. 1. p. 124.

Qui beneficium obtinuit, quod obtinere non poterat, puta quia illegitimus, irregularis, vel si ordinatus est cum falsis dimissionibus, vel sine illis, aut ante legitimam ætatem, vel per symoniam, an gaudeat privilegio fori, t. 9. tr. 1. r. 145. §. 2. p. 124.

Et quid, si ordinatus fuit ab Episcopo Imperatoris Ordinem, facilius, & excommunicatus, suspensus, interdictus, & c. t. 9. tr. 1. r. 146. §. 3. ib.

Qui beneficium habens delinquit, & postea matrimonium contrahit, an sit in iudicio laico puniendus, Idem est de Clerico conjugato, qui post commissum delictum tempore, quomodo requisita habeat, effectus est bigamus, inleus aliud matrimonium, t. 9. tr. 1. ref. 147. §. 1. p. 125.

Beneficium, vide verb. *Advena, Inferri, Ius, Possio*, tom. 9.

Beneficentia.

Circa dispositiones istas ob beneficentia observantur aliquæ satis prædictis, t. 6. tr. 7. r. 12. §. 1. & seq. p. 248.

Vide verb. *Alimentum, Meritum*, tom. 6.

Beneficium.

An si ad beneficium Episcopus concesserit Regularibus licentiam ad audiendas confessiones semel, & legitime, ac previo examine, non debeat, neque possit Episcopus abque magna causa illam revocare, t. 7. tr. 1. ref. 69. §. 1. p. 38. & r. 73. §. 1. p. 37.

Et an licet ex causa, & valide abque causa, tom. 7. tr. 1. r. 74. §. 6. p. 37.

Et quid si prædictam licentiam dediderit Episcopus abque limitatione, ibid. §. 6. p. 38.

Ad beneficium licentia concessa Regularibus excipiendi confessiones, an expiraret morte Episcopi, t. 7. tr. 1. r. 75. §. 1. p. 38.

Beneficium.

Vide verb. *Regnum*, tom. 7.

Diana Cord. Tom. X.

Bella.

Qui cum bella eltra concubitus habet pollutionem, an teneatur in confessione præter pollutionem, hanc circumstantiam explicare, t. 1. tr. 7. r. 142. §. 3. p. 302.

Bellia, vide verb. *Amicus, Afflicto, Bellus, Brutum, Membra, Natura*, tom. 8.

Bellatitas.

Si bellatitas vitium Clericus commisit, an incurrat poenitentia Bullis VII V. contra Clericos sodomitas, t. 1. tr. 7. r. 143. §. 2. p. 219.

Vide verb. *Discretum*, t. 2.

Bibere.

Bibentes abique necessitate, sed solum ex voluptate captandi, an peccent venialiter, t. 8. tr. 10. r. 17. §. 1. p. 136.

Bibere, vide verb. *Carnalis, Vinum*, tom. 4.

Bibere, vide verb. *Aqua, Jerusalem, Infernus, Parulis mater a. t. 8.*

Bibliopola.

Bibliopola, qui ausus fuerit retinere, balere, legere, scribere, vel exemplare, aut vendere, donare, communicare, vel alienare, libros, & Codices Talmudicos Cabalisticos, & alios sacros, an sit puniendus arbitrio Inquisitorum, t. 5. tr. 12. r. 6. §. 5. p. 347.

Bibliotheca.

In excommunicatione Papali extra extrahentes ex Bibliotheca communis libros, an debeat parvas materias, t. 5. tr. 1. r. 123. §. 1. p. 3.

Et quid, si extra Bibliothecam aliqui extraherent librum magni pretii, & valoris per tres, vel 4. passus, in excommunicatione ratione privationis materiarum, ibid. §. 2.

Et quid, si intra dictum spatium permanens illum librum per multum tempus legeret, ibid. §. 3.

Bibliotheca, vide verb. *Libro*, tom. 7.

Bigo.

Vide verb. *Frater, Minor*, tom. 7.

Bigamia.

Si ex bigamia propria, & interpretativa irregularitas orta est, an sit dispensabilis ab Episcopo, etiam quando sacros ordines, t. 3. tr. 3. r. 15. §. 1. p. 237.

Idem est quoad Prælatos Regularis circa suos subditos, ibid.

Ubi an Episcopus possit dispensare in irregularitate, quam contrahit Subditus ducens viduam,

In bigamia verum possit dispensare Episcopus ad minores Ordines, & beneficii simplex, t. 3. tr. 3. r. 15. §. 2. p. 237. & melius in r. 15. §. 1. ib.

Idem est de Prælati regularibus absolute cum suis subditis, t. 3. tr. 3. r. 17. §. 6. ibid.

In bigamia similitudinaria an possit Episcopus dispensare cum eo, qui contrahit cum Virgine, & secus si contrahit cum vidua, vel duplex initio matrimonium, t. 3. tr. 3. r. 15. §. 4. p. 237.

Bigamia, vide verb. *Ordinis Sacramentum*, tom. 3.

Item verb. *Adulterium, ignorantia, Privilegium*, tom. 5.

Ex bigamia Clericus solus in Minoribus, si postea doceat viduam, an amittit privilegium fori, t. 9. tr. 1. r. 149. §. 1. p. 125.

Quid bigamie dispensationis quæ petit, nō est necessaria explicare, an ter, vel quater cōtraxisset nuptias, t. 3. tr. 1. ref. 22. §. 3. p. 146.

In qua bigamia irregularitatem Communitatis bullæ Cruciatæ possit dispensare, t. 4. tr. 3. r. 139. §. 3. & seq. p. 94.

Circa bigamie irregularitatem, quædam notabilia, t. 5. tr. 5. ref. 146. §. 1. p. 129.

Bigamie irregularitatem an incurrat ducens fecundam a se destitutam, ibid. §. 2.

Bigamie irregularitatem an incurrat sacris Ordinibus initiatus, si contrahat cum Virgine, vel an hæc bigamia similitudinaria tantum locum habeat in Religio, t. 5. tr. 1. r. 148. §. 2. p. 129.

Ad incurrendam bigamie irregularitatem an requiratur in copula seminis virilis omnino intra vas femine, vel sufficit tantum copula abque feminatione, t. 5. tr. 1. r. 152. §. 1. p. 132.

Ubi, an in dicto casu possit promoveri ad Ordinem sacros sine aliqua dispensatione, si res sit occulta, ibid.

Ad bigamie incurrendam irregularitatem an requiratur non solum effusio seminis viri, sed etiam feminæ seminis mixtio, t. 5. tr. 5. r. 153. §. 1. p. 134.

An bigamie veræ, & interpretativæ, an similitudinis sine irregularitatis sit dispensabilis a Prælati Regularium cum suis subditis, t. 3. tr. 1. r. 156. §. 4. p. 146.

Et an etiam dicta irregularitas possit dispensari a quocumque Confessario ordinis ex privilegio Sati V. ibid. §. 4. p. 146.

Ex an saltem Generali Religio, cum subditis suis possit dispensare supradictas bigamias ex concessione Sati V. ista Circumstantibus, ibid. §. 3. ibid.

Qui bigamiam contrahit cum vidua, vel accessit ad propriam uxorem postquam illa Adulterium commisit, an possit dispensari ab Episcopo, t. 3. tr. 1. r. 159. §. 1. p. 147.

Et quid, si adulterium esset occultum, ibid. §. 2.

Et quid, si vir ignorans conjugis adulterium illam carnaliter cognovit, ibid. §. 3.

Idem est si principio ex illius ducere virginem duxerit corruptus, ib.

Et quid, si per coeundas cogatur maritus reddere debitu uxori adulteræ, ibid. §. 3.

Et quid si Sacerdos post mortem uxoris legitime existens in facie tentat aliam uxorem accipere, ibid. §. 1. p. 227
Et quid si laicus cohercet cum duobus invalidis, vel cum una valide, & cum alia invalida, vel cum vidua invalida, ibid.

Bigamus.

Vide verb. *Seminare*, tom. 1.

Item verb. *Clericus*, tom. 6.

Bigamus so fit, frater amittit privilegium fori Clericus, qui seminum prius à se evigilat duos postea in uxorem, t. 9. r. 2. t. 149.

§. 1. p. 125
Si bigamus sit Clericus, an iudex laicus cognoscere possit, t. 9. r. 2. r. 150. ibid.

Bimestre.

Jura bimestre non possunt copula violenter extorri, an possit sponsa, quae vim patitur est contradicere viro ad Religionem transire, t. 2. r. 6. r. 104. §. 1. p. 227

Ante bimestre sponsa per vim oppressa à sponso an possit semen in receptum incontempe est capere, t. 2. r. 6. r. 141. §. 1. r. 142.

Intra bimestre an possit maritus uxorem in cognoscere absque peccato mortali, dato quod de ingredienda Religione non cogitur, ibid. §. 1. p. 227

Ubi quod quovis transit bimestre ante consummationem, volente ingredi Religionem irrogatur injuria, si vi compingitur ad consummationem, quando statim ac subito petitor debuit, vult Religionem ingredi, quia ei licet ingredi statim, §. 1. ibid. Si intra bimestre sponsa duodecim transierit Religionem, teneatur sponsus spectare uique ad annum 16. sponso, donec proficiatur, & si intrat in Religionem S. Francisci de Paula, uique ad annum 18. t. 2. r. 6. r. 142. §. 3. p. 227

Bimestre. Vide verb. *Unus*, tom. 1.

Blasphemia.

Vide verb. *Beneficium*, *Censor*, *Impudicus*, *Officium*, *Virgo* tom. 8. Si blasphemus reus fuit indultus, ut ab Ecclesia exaret, & inde comprehendens est, an iudex debeat illum Ecclesiae restituere, t. 9. r. 1. r. 83. §. 3. p. 227

Blasphemantes.

Blasphemantes heretici aliter inter Christianos an possint absolvi à quocunque Confessario, vel in hac absolutio relevata sit Inquisitoribus, t. 9. r. 1. r. 25. §. 6. p. 227

Et quid virtute Censuræ, an toties quoties possit absolvi, t. 9. r. 1. r. 32. §. 3. p. 227

Contra blasphemantes hereticos aliter ex iracundia an possint Inquisitores procedere, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Blasphemantes sub conditione, v. g. non crede in Deum, nisi te ocellum, an Inquisitores punire possint, ibid. §. 4. p. 227

Blasphemantes Deum, & B. Virginem an gaudeant immunitate Ecclesiae, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

De blasphemantibus hereticis aliter an debeant cognoscere Inquisitores cumulatim etum iudice Ecclesiastico, & laico, iudex dari possit locus praevencioni, vel ad Inquisitores debent animadvertere, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Et an supradicti sint tantum suspecti leviter de heresi, & ideo de levi debeat abjungi, ibid. §. 3.

Ubi aliqua alia circa supradictos. §. 3. & seqq.

Blasphemia.

Vide verb. *Alnus*, *Anafis*, *Impudicus*, tom. 5.

Quando blasphemia est occulta, & non heretica, an correctio sit adhibenda, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Et quid si precipitur lubi excommunicatione talem blasphemiam denunciare, ibid.

Blasphemia inadvertenter dicta ab eo qui pravam consuetudinem blasphemandi habet, an sit peccatum mortale, etiam si fiat ex metu irae repentino aut ex affectu nimia ad rem aliquam t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Et quid si non ex prava consuetudine blasphemia proferatur, ibid. §. 1. ibid.

Blasphemus non hereticus an possit privilegio immunitatis Ecclesiae, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Qui blasphemiam multa verba in Deum profert, an solum unum delictum blasphemiae committat, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Blasphemus in Deum, & Sanctus an differant specie, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Et quid si tales blasphemiae procedant ex odio Deiformali, vel continent blasphemiam, an tunc teneatur penitens in confessione expellere quilibet blasphemiam, ibid.

Blasphemiae omnes an sint ejusdem speciei, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Blasphemus hereticus quantum sit, & quae verba oia, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Si quia blasphemum in ebrietate proferat, quam ante ebrietatem praevideat, an incidat in casum reservatum blasphemiae, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Et an ille in casum incidat, si ea esset lata contra blasphemantes, ibid. §. 1.

Et quid, si ille vinum uique ad ebrietatem sumeret ad finem ut eo animo blasphemias, an incidat in casum

reservatum blasphemiae, si illas in ebrietate proferat, ibid. §. 1. Et an ille in isto casu coequat confiteri se illas blasphemias, vel latius dicere, quod se inebriavit animo illas blasphemias, ibid.

Ubi advertitur, casum blasphemiae esse de blasphemia publica, & consuetudinaria, §. 3.

Sed quoniam dicta est blasphemia publica, & consuetudinaria, ib. Blasphemiarum circumstantiae, seu diversitates blasphemiarum an teneatur quod confiteri, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Blasphemia.

Ab blasphemis sunt, vel sacrilegi, concutientes, & percutientes imagines sacras, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Et an hoc delictum pernicat ad S. Officii Inquisitionis, ib. §. 1. p. 227

In blasphemis contra Deum, & Sanctus an detur parvus mater, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Blasphemus consuetudinarius, & admonitus saepe in alia confessionibus an sit statim absolvendus t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Et an teneatur acceptare aliquam penitentiam, si forte postea blasphemet, ibid. §. 3.

Blasphemus consuetudinarius an sit, qui post retractam per actum oppositum pravam voluntatem, iterum deliberat per tres vices blasphemare, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Et an ille non quod incidit blasphemando tali modo in casum reservatum blasphemiae publicae, & ex consuetudine, & hoc coram, quoties post retractationem, & post aliam contritionem extra sacramentum detestetur consuetudinem adverteat blasphemandi, si iterum fensum, bis, inter blasphemet post ultimam retractationem, & confessionem, vel contritionem, ibid. §. 1.

Ubi quod, hoc non intelligitur de blasphemia eodem tempore, & eodem impetu irae prolatis, sed de diversis, & interpolatis temporibus, §. 3.

Et quid de eo, qui in ludo eodem, & coram eisdem personis ex intervallo, & interpolat diversis verbis pluries blasphemavit Deum, & B. Virginem, an incidat in casum reservatum, ut blasphemus ex prava consuetudine, ibid. §. 4. p. 227

Blasphemus hereticus si in se confendat, quia dicit *petra di Di*, *sergo Di*, omnia litter. O, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Non est blasphemus jurans per membra honesta Christi, & secus, si per inhumilia, ibid. §. 1. ibid.

Bona Ecclesiastica.

Vide verb. *Alnus*, *Causa*, *Dare*, *Demerit*, tom. 3.

Bona Ecclesiastica, quomodo, & quando debet erogari in usus pios, & non profanos, vide verb. *Beneficium*, *Beneficium*, tom. 4.

Censura, *Clericus*, *Ecclesiastica*, *Episcopus*, tom. 4.

Bona Ecclesiae sub hypotheca generali an superiores possint in contrahendo licite aliquid solemniter obligare, an obstante Pauli, & Decreto Urbani VIII. t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Ubi an obligatio tantum fructus bonorum immobilium & mobilium pretio Ecclesiae possit, & Capitalium Ecclesiae, seu Monasteriorum aliquid solemniter obligare, quam iura ad alienationem bonorum Ecclesiarum requiritur, pecuniam mortuo accipere, ibid. §. 4. p. 227

Et hoc procedit, si mortuum sit acceptum ab aliquo alia obligatione aliquid pro eo solvendi, alioquin non potest hereditatem si tantum fructus, & mobilia obligantur, ibid. §. 5. p. 227

Si bona expendant Religiosi in usus illicitos, quo teneatur accipientes Monasterio restituere, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Si bona expendit in quocunque usus voluerit Religiosus a superiore licentiam habet, non peccat contra iustitiam de tali bona meretricibus, nec illi teneatur ad restitutionem, ib. §. 1. ibid.

Bona Religiosi transmissa ad aliam Religionem, vel Episcopatum, an pertineant ad primam, vel posterius Monasterium, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Ubi aliqua alia contingit in dicto casu, §. 3. ibid.

Super bona exempta Monasterii ab omni onere, an Regulares pecuniam restitui cum onere perpetuo celebrandi Missam possint applicare, vel quid aliud facere possint Regulares ex praedicta pecunia, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

An ad bona exempta, dote, locata, & in Emphyteutic habita extendatur exceptio Regularium, & eorum privilegia non solvendi decimas, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Et an etiam ad colonos, & arcedarios bonorum, & agrorum Regularium, & non solum ad praedia, & bona tempore confessionis privilegium fori acquirit, licet etiam ad acquirenda, & ad praedia, & bona non solum culta uique ad illud tempus, sed ad noviter culta post confessionem privilegium, tom. 7. t. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Si bona Religiosa in aliquo speciali casu largiendo munera aliqui Religiosis non dissipent, an incidat in penas Bullae Clement. VII. de largiendo munera, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Bona aliqui monasterii per incerta ad ribum, vel potum solum, an re Religiosi sine licentia superioris, an frangant votum paupertatis, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Et si pulsant scripta super vendit ad quietate notabili, an peccet mortaliter, & teneatur ad restitutionem, t. 9. r. 1. r. 25. §. 1. p. 227

Bona sui Equites Commendatarii D. Joannis, D. Jacobi, Alco-

tate, Calatrava, &c. in fensu in usus illicitos an peccat contra pauperem, & recipientes teneatur ad restitutionem, t. 7. r. 2. ref. 5. p. 186

Item et de egeris bonis acquiritur, donatis, &c. licet in more de illis alique superiores licentia tellari non possint, ib. 5. & seq. An ut supradicta bona dicti Equites expendant in usus illicitos, nec superiores, nec conclusio ordinis possint ad id validam facere facultatem, t. 7. r. 3. r. 5. p. 187

Bona donata, seu relicta Ecclesie, vel Monasterio, aut loco pio pro bonorum immobilium spaciis, ea conditione ut possint alienari abique solemnitate, & assensu Apostolico, an talis conditio sit adimplenda, t. 6. r. 3. r. 190. 5. p. 176

Si bona aliqua religiosus sine licentia prelati secularibus donavit, an in iudic, & cum mereretur compensatio, quo pacto debeat restituere, t. 7. r. 3. r. 62. 5. p. 183

Quando bona temporalia Ecclesie, Principis usurpat secularis, an excusetur à peccato, contumacia, qui simulat, vel obtemperat, si abique minori scandalo, vel damno possit id impedire, t. 7. r. 3. r. 77. 5. p. 188

Bona Ecclesiasticorum Gallie Hispanias abripere non potest, nec Galliam bona Ecclesiasticorum Hispanie, t. 7. r. 7. r. 19. 5. p. 7. ad medium pag. 168

Et quid est sententium de bonis mercatorum Januæ à Gallis sublati, &c. ib. 5. p. 168

Bona Ecclesie per accidentem diripi, & devastari, & cum uri possunt, si hoc necessarium fuerit ad finem belli consequendum, pacemque firmandum, t. 7. r. 7. r. 22. 5. p. 174

N. bona Ecclesiasticorum Episcopi diripiunt, an Reges possint se intromittere, t. 9. r. 1. r. 3. 5. p. 187

Bona Clericorum sunt exempta à jurisdictione laicali, tom. 9. r. 2. ref. 43. 5. p. 100

Contra bona Clericorum an iudex laicus possit ea quæ sunt sententiam in exitibus, de quibus in iudicio seculari assum fecit, t. 9. r. 1. r. 3. 5. p. 103

Bona Confraternitatum an alienari possint sine assensu Apostolico, t. 9. r. 1. r. 177. 5. p. 136

Super bona Ecclesiasticorum Principes imponentes gabellas licet iustas an incurrant in excommunicationem Bullæ Cœne, vel tantum in aliam Papalem à qua per Bullam Cruciatæ, satisfacta parte, possint absolvi, t. 9. r. 1. r. 3. 5. p. 163

Super bona Clerici sine ejus consensu Principes, seu alius superiores laici possint imponere gabellas ex aliqua publica necessitate, ut possit, &c. t. 9. r. 1. r. 46. 5. p. 166

Et quid pro reparatione murorum, pontium, fontium, viarum, & similium; vel si gracula, vermes, aut locustæ, vel bruchi nascantur in vineis, & multis aliis Clericis, vel pro reparatione aggerum, non solum vicinos, & Clericos, & aliorum tenentium, tom. 9. r. 1. r. 253. & 254 à pagina 169. & 170

Super bona patrimonialia Clericorum an Principes imponere gabellas possint, t. 9. r. 1. r. 255. 5. p. 170

Super bona Clericorum, five patrimonialia sint, five ipsi donata, ut empta, ut quævis alia titula quævis sint, an Principes laici quæ illas imponere possint, tom. 9. r. 1. r. 256. 5. p. 171

Si sumer bona laicorum per statum impostas sit collecta certa, & invariabilis priusquam ad Clericos perveniant, an Clerici teneantur cum solvere, si possit aliquo titulo ad illos superveniant, t. 9. r. 1. r. 258. 5. p. 172

Super bona Clericorum, qui habitum clericalem assumpserunt sine intentione clericandi, sed tantum in fraude collectarum, an Principes possint imponere gabellas, t. 9. r. 1. r. 261. 5. p. 173

Super bona Novitiorum an Principes possint imponere gabellas, tom. 9. r. 1. r. 263. 5. p. 173

Bona Ecclesie relicta statum mandant vendi infra certum tempus, an sit contra libertatem Ecclesiasticam, t. 9. r. 3. r. 1. & a. p. 188

N. bona dicta Realius transierunt in Ecclesiam vulgo à *Mancoria* sine licentia Regis, an licitum sit hoc prohibere, t. 9. r. 3. r. 4. & 1. p. 130 &c.

Ne bona stabili, & immobilia alienentur in Ecclesiam, & Ecclesiasticas personas, an statum, & lex hoc prohibent sit contra sacros Canones, & immunitatem Ecclesiasticam, t. 9. r. 3. r. 1. & ref. 6. alique ad r. 19. inclusive, p. 130 & seqq. Ubi aliqua alia contingit in dicto casu.

Ne bona immobilia, aut jura prelati Ecclesiarum sibi commissa laici submittant, aut subiciant, prohibentem, tom. 9. r. 1. r. 5. 5. p. 146

De bonis patrimonialibus, & ex industria acquisitis an Religiosus Episcopus tellari possit, t. 7. r. 3. r. 27. 5. p. 166

In bonis Noviti, qui emittit in articulo mortis professionem ante expletum annum probationis, si moriatur sine testamento, an succedat Monasterium, t. 7. r. 3. r. 160. 5. p. 177

De bonis sibi in usum concessis an possit Religiosus subvenire parentibus in gravi necessitate constitutis, vel an debeat ad illa donanda procurare licentiam, t. 7. r. 3. r. 1. 5. p. 136

Si ex bonis Conventus Religiosi iurant octo, vel nove reales, an

peccent mortaliiter, tom. 7. r. 3. r. 33. sub finem, p. 183

Quid de bonis Religiosis faciendum sit post mortem, an Prelatus possit dare licentiam Monacho scribendo schedulam, in qua de hoc Religiosus disponat, aut vim habeat testamenti, vel codicillis ex dispositio, t. 7. r. 3. r. 61. 5. p. 189

Pro bonis patrimonialibus Clericorum aliqua practica explicentur, t. 7. r. 6. r. 33. 5. p. 161

Bona temporalia privati iudice laico an possint Ecclesiasticis usurpari jurisdictionem seculari, aut alia regalia, t. 9. r. 1. r. 16. 5. p. 197

Ubi quod in bonis patrimonialibus Clerici gudent eisdem nisi vilegis, & exemptionibus, & contra ea facientes incunt in excommunicationem Bullæ Cœne, ib. 5. p. 13

Bona ab ipso Rege obtentis privati iudice an possint Clerici in sacris, & Beneficiis si condigne non puniantur pro delicto in iure Ecclesiastico, t. 9. r. 1. r. 57. 5. p. 197

In bonis, non autem in corpore, an sit puniendum aliunde laico Novitius ob delictum ante Religionis ingressum commissum, si causa fraude ingressus est Religionem, t. 9. r. 1. r. 64. 5. p. 132

Que ex bonis patrimonialibus Clerici colleguntur, ut frumentum, vinum, & similia, ut alibi conductio carius vendant, an teneantur solvere vigeliam in eorum ecclesiis, t. 9. r. 1. r. 156. 5. p. 177. 10

In bonis, non in persona an possit iudex laicus punire Clericum, qui saltem deponit eorum coram eo, t. 9. r. 1. r. 166. 5. p. 175

De bonis, que hincantiam Cardines habebant, an possint efficerentur Cardines reberi possint, t. 9. r. 1. r. 86. p. 104

Quævis bonorum Ecclesiasticorum permutatio sit iure prohibita maxime cum laicis, tunc permutatio cum Imperatore, & Principe Patriæ est permittenda abque solemnitate, tom. 5. r. 1. r. 60. 5. p. 136

Idem est cum fundatore, sed solemnitate premissa, ib.

Bonorum Clericorum, & Episcoporum executor testamenti an possit adire pro confectioe inventarii iudicium laicum, t. 6. r. 9. ref. 66. 5. p. 380

Ubi an Clerici teneantur solvere collectam ceream, & invariabilem immoformi a rege per statum super bona laicorum, priusquam ad ipsos Clericos perveniant, quoniam solent solvere singulares, quorum antea fuerant ea bona, t. 9. r. 1. r. 380

Et aliqua alia valde notanda pro bonis patrimonialibus, & exemptionibus bonorum Ecclesiasticorum, ib.

Bonorum Ecclesiasticorum laici conductores non possint conveniri eorum iudice Ecclesiastico, an licitum sit condere Pragmaticam prohibentem laicos prout rationem jurisdictionis alienæ, t. 9. r. 1. r. 82. 5. p. 179

Bonorum Clericorum ex emptio sinit à iure divino, vel statem jure Pontificis ante Constitutiones, & leges Imperatoris, t. 9. r. 1. r. 326. 5. p. 144

Bonorum omnium donatorem factum à Patre filio Clerico, an statum, five lex hoc invalidas sit contra immunitatem Ecclesiasticam, t. 9. r. 1. r. 200. 5. p. 139

Bona temporalia

Bona patrimonialia vide verb. *Patrimonium*, to. 2

Bona temporalia, vide verb. *Nativitas*, to. 3

Bona divitum, que ad sublevandas necessitates extremas, graves, & communes pauperum erogari possunt, ad tria genera revocantur, t. 4. r. 7. r. 1. 5. p. 144

Bona aliquis quando sunt publicanda ipso facto, v. g. per hæresim, aut helum Majestatem an possit talia ante criminis condemnationem elemosinas facere, t. 4. r. 7. r. 58. 5. p. 144

Qui bona usufructuaria ab alio accepta per donationem, aut sument acceptat, an incidit in censuram Bullæ Cœne, t. 3. r. 1. r. 1. ref. 44. 5. p. 120

Ubi qui nullius, consilii, mandati, vel favore præstat, vel ratum habet, ut bona usufructuaria inscripatur, vel bona subcepta custodiant, an incidit in censuram dicti Canonis, p. 1. 5. p. 13

Et si Christiani piræce usufructum faciant, an excommunicationem eorum bona subfripient, ib. 5. p. 13

Qui bona Christianorum, que ab infidelibus in eorum anibus affectantur, subfripunt, an excommunicentur, t. 5. r. 1. r. 1. ref. 44. 5. p. 132

Ubi aliqua alia contingit in superdictis casibus, 5. p. 132 & seqq. p. 132

Bona Majoratus, & fidelicommis hereticorum an Inquisitores publicare possint, t. 5. r. 1. r. 120. 5. p. 134

Ubi aliqua contingit in dicto casu, 5. p. 134 & seqq. p. 134

Bona Cærensium filiorum an possint à filio, vel inquisitoribus ob delictum hæresis publicari, Et quid de aliis bonis, Et quid de bonis profectis, t. 5. r. 1. r. 121. 5. p. 134

Si bona adventitia acquirat filius post hæresim, usus fructus illorum non pertinet ad Patrem, sed ad filium, sius pertinet ad proprietatem, ib. 5. p. 134

Bona paraphernalia uxoris filius, vel Inquisitores publicare an possint, si scienter contraxit cum hæretico, tom. 5. r. 1. r. 121. 5. p. 134

Et quid de aliis bonis extra doctum, ib.

Bona sua amittit Catholicus contrabens scienter cum femina heretica, ibi d. §. 2. p. 314
 Quoad bona consecrata in inquisitores debeant iudice contumaces, si possunt comparari t. 5. r. 10. r. 124. §. 1. p. 315
 Ubi alia circa hoc.
 Quod bona alienata haereticorum inquisitores revocant, an teneantur ad pretium t. 5. r. 10. r. 125. §. 1. p. 315
 Ubi alia contingentia in d. c. §. 2. & seq.
 Bona consecrata inquisitoribus relicta relinquere hereticis percontantibus, & ad ad teneantur t. 5. r. 10. r. 126. §. 1. & seq. ibid.
 Circa bona haereticorum consecrata potestas principum, pro quo alia primo supponitur, t. 5. r. 10. r. 127. §. 1. p. 314
 Bona haereticorum defensorum quomodo, & quando, in quibus casibus, & circumstantiis sibi sint applicanda, t. 5. r. 12. r. 128. §. 1. & seq. pag. 319
 Bona. Vide verb. *Applicare, comparare, Degredari, Damnum*. t. 5
 In, cujus bona ob crimine iuste sunt confiscanda, vel dissipanda, si hoc fraudi, aut mendacis impedit, an teneatur ad restitutionem. Ubi ostenditur pro praxi huius questionis, t. 6. r. 5. r. 107. §. 1. & seq. pag. 323
 Bona virum & haereditas filii & succedentes Patribus per interpositionem, personam an teneantur filii debita parsentem solvere post eorum obitum t. 6. r. 3. r. 107. §. 1. p. 328
 Bona dotis, quae in specie erant confervanda, maritus iudens an teneatur uxori restituere t. 6. r. 4. r. 124. §. 1. p. 307
 Quae sunt bona, quae speciali nomine vacant appellari, & an hinc devolvantur t. 6. r. 4. r. 127. §. 1. sub finem. p. 329
 Bona Patris donata filio in titulum patrimonii ad ordines an computentur in legitimam, & veniat in divisionem bonorum cum aliis fratribus. t. 6. r. 7. r. 125. §. 1. & seq. pag. 324
 Bona adventicia an filius familiae Patri per consentientem causa mortis donare possit t. 6. r. 7. r. 125. §. 1. p. 327
 Ubi alia circa contingentia in dicto casu, §. 2. & seq.
 Si bona omnia in praesentia, quae futura, mobilia, & immobilia mortis causa donata sint, an sub iure universalis donatione, nominata, & adiones, non comprehendantur t. 6. r. 7. r. 124. §. 1. p. 328
 Si bona Patris habentis filium spurium alium in haereditatem donata, vel in testamento relicta fuerint, talis heres in defectu Patris teneatur alere filium spurium, & si legitimam, dotare, t. 6. r. 8. r. 128. §. 1. p. 335
 Bona testatoris vendendi facultatem habent executores ad executionem opera in testamento praescripta, t. 6. r. 9. r. 127. §. 1. p. 320
 Ubi pro praxi t. 4. conclusiones apponuntur, §. 3. per totum.
 Ne bona testatoris vendat executor, haeres impedire potest, offendere pecuniam necessariam, vel habundantem separatim ad solvendum. ibid. §. 4. p. 321
 Bona. Vide verb. *alienare, Cognatus, Confusus, Creditus, Episcopus, Filius, Fiscus, Frater, Haeres, Occultus, Pater*, tom. 6.
 Bona temporalia an sint dimittenda propter scandalum t. 7. r. 7. r. 127. §. 1. p. 323
 Bona mobilia aliena accipere, an sit concessum militibus exemptione, vel donatione t. 7. r. 7. r. 129. §. 1. p. 329
 Bona innocuum an possint in bellum diripi, & devalari t. 7. r. 7. r. 26. §. 1. p. 322
 Et in huiusmodi bonis ipsis postea sint restituenda, praesertim cum sint bona innocuum, qui ad Romanicis hostem non pertinent, ut bona Ecclesiarum, & Ecclesiasticorum, &c. ibid. §. 2.
 Et an tali privilegio immunitatis gauderent omnia bona quorumcumque sint, si in Ecclesiam ad cultum reponantur t. ibid. §. 8. pag. 323
 Bona Dominorum suorum dispendere, & in quaque quantitate ferre spoliare an possint servi Christiani capta Turcis, & cum dictis bonis fugere t. 7. r. 7. r. 129. §. 1. p. 323
 Bona capta in bello ad quem pertinent t. 7. r. 7. r. 129. §. 1. p. 327
 Et si bona, quae ab hostibus capiuntur, sint furto sublata, an restituenda sint veteris Domini, vel possint militibus illa sibi retinere t. ibid. §. 2.
 Si bona aliqua propria servi habent, an possint de illis donationem facere t. 7. r. 8. r. 134. §. 1. p. 303
 Si ad bona parva velia uxori ferre iura spectat, an possit illa irrita revocare t. 7. r. 8. r. 136. §. 1. in fine. p. 309
 Bona. Vide verb. *Affidendo*, tom. 7.
 Bona incerta, quae ex iustis contradi debentur, possunt post diligentem inquisitionem ab ipsa delictu retineri, tom. 8. r. 7. r. 235. §. 1. p. 123
 Et quid si bona fuerint incerta per iniustitiam acquisita, an piis operibus, & pauperibus restituenda debeantur t. ibid. §. 7. & seq.
 Bona possessa Turcis an liceat cultibus Christianis sibi usurpare, & cum aliquibus limitatibus sine aliquo onere restitutionis t. 8. r. 7. r. 138. §. 1. p. 134
 Bona multa quidam vir Nobilis possidebat debitas effusas, an teneatur illa restituere t. 8. r. 7. r. 140. §. 1. p. 135
 Et quid est agendum si iniquitatem dubitet, & magis inclinet in eam partem, ubi bona sint aliena t. tom. 9. r. 141. r. 142. & 143. p. 136. & 137

Ubi aliqua contingentia in dicto casu, ibid. & dubio.
 Si bona haereditaria non sufficiant ad solvenda debita, an possint dimitti, & deduci expense necessariae ad sumas debitoris iuxta mortis t. 8. r. 8. r. 144. §. 1. p. 137
 Bona. Vide verb. *Amicus, Applicare, defendere, Haeres*, tom. 8.
 Et bonis necessariis ad statum in sit obligatio opitulandi eadem indigentibus, t. 8. r. 8. r. 145. §. 1. p. 137
 Et bonis consecratis inquisitoribus teneantur debere filius haereticorum dotes, vel alimenta, t. 8. r. 10. r. 127. §. 1. & seq. p. 314
 Et bonis communibus acquiritis non potest maritus sine licentia uxoris majoratum insinistare, filius alterius matrimonii dotem constituere, aut alimenta praebere, immo parentes si indigent alere, nec hi hominem occidere maritus, non potest uxorem percutere t. 8. r. 11. r. 137. §. 1. sub fin. p. 320
 De bonis maritoque uxores accipiendo aliquid in octo casibus non peccant, & expendentes illam dotalium, elemosynas, & alia necessaria ad statum t. 8. r. 7. r. 138. §. 1. per tot. ibid.
 De bonis adventitii quorum usus fructus Patri non requiritur sine eius consensu an filius familiae mortis causa donare possit, tom. 6. r. 7. r. 127. §. 1. & seq. pag. 328 & 329
 In bonis tam Patris, quam matris incipax omnis successione est filius (sponsus) ex coito damnato, & puniuntur, atque verba vice parentes in bonis filii spuri incedere prohibentur, t. 6. r. 8. r. 112. §. 1. pag. 315
 Quando de bonis male ablatis constat in iudicio, vel extra, & restitutione fieri debet per haerem, vel testamenti executores, an tamen hoc facere debeat consilio Episcopi t. 6. r. 9. r. 126. §. 1. & 2. pag. 326
 Et an de illis bonis possit Episcopus dispendere, & es dispensare in reparationem suae Ecclesiae t. ibid. §. 3.
 De bonis dispendere an possit ultimus vocatus, quando dubitatur non sibi commissum eas t. 6. r. 9. r. 126. §. 1. p. 326
 Si bonis privare aliquis testis falsus, & aculator falsis calumniis in iudicio condonari licet eos occidere t. 8. r. 11. r. 138. §. 1. p. 328
 Pro bonis propriis descendendis an licitum sit accipere inforam t. 8. r. 11. r. 139. §. 1. p. 323
 Ubi aliqua alia contingentia in dicto casu, ibid. & in ref. 30. p. 326 & 327
 De bonis incertis illicitis acquiris, an Reges, & Principes possint compensationem facere, vel an hanc compensationem ad Pontificem pertineat t. 8. r. 11. r. 138. §. 1. p. 327
 Et quid si Pontifex hoc non prohibeat t. 8. r. 11. r. 138. §. 1. p. 328
 Ubi ad Hispani, & eorum successores, qui iussu bello contra Reges Catholicos insurrectionem obtulerunt bona, aut retinere oppida, an possint, & possint cum Rege facere compensationem, §. 4.
 Ultra bonorum publicorum vires an sicut teneatur solvere, si non fecit inventarium t. 8. r. 11. r. 139. §. 1. p. 328
 Bonorum sequestratio, quod, & quomodo debeat fieri ab Inquisitoribus t. 8. r. 11. r. 140. r. 141. §. 1. p. 326
 Bonorum haereticorum silentium sequestratio, an sit facienda, vel contra haereticum delictum, ibid. §. 2.
 Si inquisitores non ferant sententiam in haereticum, an teneantur restituere aliquid Patri seculari, an hoc pertineat ad bona consecrata hereticis t. 8. r. 11. r. 140. r. 141. §. 1. p. 328
 Et bonorum omnium donatione mortis causa an saltem deturbi possit t. 8. r. 11. r. 141. §. 1. p. 323
 Bonorum omnium praesentium, & futurorum donationes scilicet ob causam onerosam dotis, & matrimonii transactionis, aut alterius similibus an valide sint, tom. 6. r. 141. r. 142. r. 143. p. 320
 Ubi, quid est intentum de donationibus omnium bonorum mortis causa, si non in testamento, vel codicillis, sed extra testamentum factae, §. 2. & c.
 Bonorum omnium praesentium, & futurorum donatio inter vivos an sit valida, Ubi alii dixerit casus super hac donatione omnium bonorum, t. 6. r. 7. r. 140. r. 141. r. 142. r. 143. p. 320
 Bonorum incertorum, & obnoxiarum restitutioni an Episcopus sit executor distributionis facienda, vel an per hunc inestitum Episcopo possit supradicta impedire in viis p. 16. r. 136. §. 1. p. 320
 Bonorum incertorum debitor potest esse Capellanus, aut Hospitalis, vel Monasterii insinistare, tom. 8. r. 7. r. 144. §. 1. p. 136
 Bonorum incertorum inventor potest esse filii retinere, & non teneatur es distribuere pauperibus, ibid.
 Ubi quid, si bona absque certa lege, & incerta secundum quid, ignoratur tamen quibus determinat pertineant, an necesse inter illos dividenda sint, p. 126. §. 6.
 An sit factis probabile bona incerta non esse pauperibus distribuenda, sed potius illa inventores retinere, nec sine inanimata, sine animata sint, non recitat Cruciatum, aut Religiosum Trinitatis, vel B. Mariae de Mercede restituere, quoniam excommunicationis poenitentia erat Cruciatum, &c. contra detentores huiusmodi bonorum, t. 8. r. 7. r. 145. §. 1. p. 127

Ubi proponitur Regula generalis, quod quando bona incerta, sunt in iustis aequata, debetur prius operibus, quando autem sunt iuste occupata, ut sunt inventa, potest diligentiam factam potest sibi referre, cum intentione reddendi ea Domino, si comparat intra legitimum tempus.

Bona Fides.

Bona fides operatur, ut celebrata contractum usurarium credenda nullum esse, possit contra rationem lucrum quantum acquiritur vel per contractum licitum, t. 6. tr. 3. r. 10. §. 3. p. 114

Vide immunitas Ecclesie, Ecclesia.

Beneficentia Officium.

Beneficium VIII. Extravag. Unam sanctam, quomodo est intelligendum, t. 9. tr. 18. §. 1. p. 82

Beneficium VIII. Decretum in cap. Clericis, de immunitate Ecclesie in 6. an hodie perferat, t. 9. tr. 1. r. 338. §. 3. p. 218

Bonum.

Si boni confectione quia non per vim, & fraudem, sed per precem, aut aliter illicite impeditur quempium idoneum, quod bonum principalem illicitum est in singulorum utilitatem, cuiusmodi sunt marium publicum, montes pietatis, pie fundationes, &c. an teneatur ad restitutionem, t. 1. r. 48. §. ult. p. 139

De bono iheritrali, qui ribi proprium bonum diminuit, an sit mortale peccatum invidie ex opere suo, to. 8. tr. 10. r. 6. §. 1. pag. 135

Bonum publicum.

Contra bonum publicum an dicatur peccata fornicationis inter Regulares, Et quid, si semel vel bis committeretur fornicatio, t. 7. tr. 1. r. 140. §. 1. p. 111

Idem est de crimine nesciendo an in his casibus adhibenda sit correctio, si speratur, sicut in casibus hereticis, & sollicitationis, ibid. §. 1. & seq.

Si bono spirituali Ecclesie expediat, an Pontifex possit precipere sub excoisura Principibus Christianis ab aliquo bello desistant, t. 7. tr. 7. r. 4. §. 3. p. 164

Bon.

Vide verb. Frater Minor, tom. 7

Brachium.

Brachio ap prehensum rem in Ecclesia in satellites possit tenere, ut fugiat, donec licentia Episcopi veniat, to. 9. tr. 1. r. 101. §. 2. pag. 43

Brachium seculari.

Brachio seculari an Inquisitores possint aliquem relaxare in consilio supremo Senatus Inquisitorum, t. 3. tr. 10. r. 67. §. 1. p. 301

Vide verb. Caput, tom. 3

Si brachii secularis auxilio an iudex Ecclesiasticus in criminibus mixti fori possit locum in carcere destrudere, t. 9. tr. 1. r. 304. to. 1. r. 187. & seq.

Antequam brachium seculari Ordinarius, vel iudex delegatus imploret pro sua sententia exequenda, an necessarii debeat praemittere censuram, t. 9. tr. 1. r. 300. §. 1. p. 187

Et si brachium iuxta prelatum iudex secularis non vult, an possit ad hoc cogi pena excommunicationis, ibid. §. 2

Brachium Ecclesiasticum.

Utr brachium Ecclesiasticum semper concurrat in Parlamento Sicilie opus est ad donativum contribuere, t. 7. tr. 6. r. 12. §. 1. p. 258

Breviarius.

Utr breviarius, quod ei liberetur, ut possit Clericus, vel Regularis, an Pontifex cum eis dispensare possit, t. 3. tr. 1. r. 5. §. 1. p. 124

Ubi etiam, quid Episcopi, & Praetati Regulares dispensare oon possint cum laicis, ut non recitent, Officium divinum iuxta ritum breviarii S. Pii V. ad quod remittitur, §. 4

Qui breviarius breviori privilegio habet recitari Officium, an possit fuisse recitare eodem modo cum illo absque culpa, tom. 3. tr. 6. r. 99. §. 1. p. 129

Ubi, an Episcopus Religiosis possit recitare cum socio secum recitante per breviarium fide Ecclesie

Si breviarius Romano Religiosis sint additi, an Praetati Regulari possint in recitatione publica dispensare in Officio unius, diei, una, vel altera vice, t. 3. tr. 6. r. 108. §. 1. p. 332

Si breviarius Romanus alicui deficiat, an possit, immo teneatur, & debeat per aliud approbatum, quod prae manibus habet, recitare, etiam brevius fide, t. 3. tr. 6. r. 25. §. 2. pag. 398

Breviarium non habens, si recitet Psalmos, in recenatur illos dicere sine lectionibus in Mattheo, vel Capitulis, & Versiculis in Horis, t. 3. tr. 6. r. 96. §. 1. p. 328

Et quid, si recitet aliqua Lectiones, five Capitula, & Oraciones, an teneatur recitare Officium ibid. §. 2

Et quid si habet diarium, & non breviarium pro Mstutia, to. 2. tr. 6. r. 97. §. 8. ibid

Per breviarium Romanum, vel alterius Religionis, an possit Religiosis relictis conferre vine Religionis, extra Chorum proolvere Officium divinum, t. 3. tr. 6. r. 108. §. 1. p. 330

Et quid de Clerico seculari recitante per breviarium S. Dominici, ibid.

Diana Cord. Tom. X.

Et quid quoad communitatem Regularium in recitanda Offici Romano, vel alterius Religionis, t. 3. tr. 6. r. 107. §. 4. p.

Brutiarius.

Breviarius, & notia testamentum Militis confectum an sit validum, t. 6. tr. 8. r. 175. §. 1. p. 143

Brutus.

Vide r. r. per sis. tom. 9

Brutalis.

Vide verb. Disertum, tom. 2

Brutum.

Brutorum confectio leviter partium obcuram, & familiam an sit peccatum mortale, t. 8. tr. 3. r. 17. §. 1. p. 29

Qui brutorum membra confectur sine ulla delectatione, sed solum ex curiositate inspicendi fames, an peccet mortaliter, t. 8. tr. 6. r. 18. §. 1. p. 113

Brutum, Vide verb. Animal, Bellus, tom. 8

Bufo.

Bufores Clerici an gaudeant privilegio Canonis, t. 5. tr. 2. r. 32. §. 3. pag. 101

Bulla Cene.

Qui a casibus reservatis in bulla Cene fuit absolutus in articulo mortis virtute Cruciatum, non teneatur ad comparandum, ne possit illi hoc onus imponi, t. 1. tr. 4. r. 44. §. 3. p. 179

Si in bulla Cene casus dubius continetur, an possit absolvi a quocumque Confessorio approbato, quia casus dubius non est reservatus, t. 1. tr. 5. r. 43. §. 1. p. 213

Bulla Cene an deroget facultatem bullae Cruciatum quoad absolvendum a reservatis in eadem bulla Cene, t. 4. tr. 3. r. 37. §. 1. & 2. ibid. p. 63

Bulla Cene, Vide verb. Absolvere, Cardinalis, Episcopus, tom. 4

Bulla Cene, Vide verb. Appellatus, Bona temporalis, Confessio, Confessionarius, Confessio, Differre, Emere, Errores, Legem, tom. 5

Bulla Cene ubi non est alio recepta, an obliget, tom. 6. tr. 1. r. 155. §. 4. pag. 34

Bulla Cene, Vide verb. Corrumpere, Episcopus, Excommunicationis, Fraternum, Priusquam, Promulgatio, tom. 6

An in bulla Cene contra iudices violantes immunitatem Ecclesiarum excommunicatione reservetur, vel solum excommunicatione sitentur aliquid contra libertatem Ecclesiasticam, t. 9. tr. 1. r. 5. §. 1. pag. 4

Bulla Cene non afficit eos, qui ad Romanam Curiam veniunt, si illos offendant non ut venientes ad Apostolicam sedem, sed ut inimicos particulares, to. 9. tr. 2. r. 187. §. Probatur, ad medium pag. 140

Bulla Cene auctor ab Episcopo potestatem absolviendi circa heresim illis collatam ex Concilio Tridentino, t. 9. tr. 7. r. 177. §. 9. p. 179

Per bullam Cene clausum an suspendatur Bulla Cruciatum, to. 4. tr. 3. r. 36. p. 64

A casibus bullae Cene potest Confessorius absolvere per bullam Cruciatum semel in vita, & semel in morte, t. 4. tr. 3. r. 43. p. 66

Ubi, quod non possit Confessorius per Cruciatum ab aliis casibus propolitis in primo Canone Bullae Cene tanquam inclusis sub nomine heretici, §. 1. & seq.

Bulla Cene excommunicationem an incurrant legentes, & recitantes libros hereticos, magicos, chromaticos, &c. & egeant Bulla Cruciatum pro absolutione, t. 4. tr. 3. r. 44. §. 1. & seq. p. 67

Et quae parvas materies excuset in utroque casu, ibid. §. 4. p. 67

Et an, qui legit librum hereticum de Religione expresso non tractantem, nec multas hereses continentem, t. 4. tr. 3. r. 43. §. 1. & seq. ibid.

Bulla Cene excommunicationem an in incurrat, qui non per se ipsum, sed per alios legit librum hereticum, t. 4. tr. 3. r. 44. §. 1. ibid.

Et quid, si qui sedit, indicit legentem, ut legeret, ibid. §. 3

Et an simul, qui de mandato Domini legit librum hereticum

Et quid, si compulsi legeret in contemptum fidei, ibid. §. 1. No ta vero

Et an legens Epistolam, seu litteram missivam hereticis, vel retinens, aut imprimens, confessionem, concionem, aut alia in papyrum hereticum locum, nec in tractatus formam redactam, to. 4. tr. 3. r. 47. §. 1. & seq. p. 67

Et an legens librum Auctoris Catholici, sed cum commentariis hereticorum, t. 4. tr. 3. r. 46. §. 1. p. 68

Et an idota legens librum hereticorum legem Latinam compositum, quam ipse nullo modo intelligit, tom. 4. tr. 3. r. 47. §. 1. & 2. ibid.

Et an qui legit librum hereticum in Gallia, Anglia, & aliis Provinciis, ubi Bulla Cene non est usu recepta, t. 4. tr. 3. r. 48. §. 1. & 2. ib.

Et si omnes supradicti incidant in excommunicationem Bullae Cene, & possint per bullam Cruciatum absolvi, ibid.

In bulla Cene excommunicationem an incurrant impoones, abellias super rebas, quae ad proprium usum vel familiam emuntur, & per Cruciatum possint absolvi, tom. 4. tr. 3. r. 48. §. 1. pag. 76

Et in prædictis gabellis sunt innotuit, ibid. §. 10

A Bullæ Cenzæ casibus an possit Confessarius absolvere, quando in Jubilæo conceditur facultas absolvendi ab omnibus casibus Papæ reservatis, t. 4. r. 4. r. 13. §. 2. p. 12

Et quid quando conceditur facultas absolvendi à casibus Bullæ Cenzæ sine expressa derogatione ipsius Bullæ, ib. §. 3

In Bullæ Cenzæ censuram an incurrit, qui legit libros hæreticorum ignorantia affectus, quæ tertur contra signatos agentes, tom. 5. tr. 1. r. 36. §. 1. pag. 16

In Bullæ Cenzæ censuram an incurrit, qui falsificat litteras Apostolicas secundum mentem Pontificis, t. 5. tr. 1. r. 37. §. 1. ib.

Et quid, si integras litteras fabricat, ibid. §. 2

Et quid, si aliquis non habuit partem in falsificanda litteris Apostolicis, sed illis accendi potius falsificatæ fuerunt, ib. §. 3

Et quid de illo, qui falsas impetrat litteras, ibid.

Et quid de defensoribus, & suis vicibus, falsificantibus litteras Apostolicas, vel per alios falsificantibus, an incurrant censuram Bullæ Cenzæ, vel in casuram Capite, *Ad falsificantem, quæ selecta non est* ib. §. 6

Sine incurssione censuram Bullæ Cenzæ in casu dubio, an possit Principes impedire, ne videlicet tractetur ab eis cum Regibus ad Romanam Curiam, t. 5. tr. 1. r. 42. §. 1. p. 29

Et quid, si hoc impeditur per omnia privata, ib. §. 3

In Bullæ Cenzæ censuram an incurrit Princeps, seu Curia non solum discurrentes per mare Pontificum, sed etiam per alia maria, t. 5. tr. 1. r. 43. §. 1. pag. 30

Et quid, si nullam depravationem casu exercent, ib. §. 2. p. 30

Et quid, si cum intentione depravandi discurrant, si nullam depravationem exercent, ib. §. 4

Et quid tamen, si casu semel navigantem depravandar, ib. §. 5

Et quid de depravationibus Iudæorum navis à Christianis affecturatas, ibid.

Et quid si contra, t. 5. tr. 1. r. 44. §. 7. p. 31

In Bullæ censuram an incurrit, qui per deceptionem, vel pactum accipit bona naufragantium ab alio donatore, ib. §. 1. p. 31

In Bullæ Cenzæ censuram an incurrit deferentes, permittentes, ementes, vendentes, commutantes, merces, viualia, pecunia, mercimonia, arma, &c. Infidelibus, Turcis, & Hæreticis, t. 5. tr. 1. r. 45. 46. 47. & 49. 4. p. 21. ad 23

Et quid, si hæretici sunt publice deontati, tom. 5. tract. 5. ref. 47. §. 2. pag. 22

In Bullæ Cenzæ censuram an incurrit deferentes litteras Infidelibus, sciens continere revelationem secreti Reipub. Christianæ, t. 5. tr. 1. ref. 45. §. 4. pag. 21

E quid, si quis revelat secretum Reipub. Christianæ alicui fidei, qui creditur revelatur Infidelibus, ib. §. 6. p. 21

Et an etiam, qui narrat consilia Regis Catholici alii Turcorum proditori, t. 5. tr. 1. r. 48. §. 1. ib.

In Bullæ Cenzæ censuram an incurrit legentes inscriptionem, titulum, indicem, præfationem, operis intergentium, epistolam ad Lectorem, & his similia libri hæretici, Ubi alia late circa hoc, t. 5. tr. 1. ref. 142. §. 1. pag. 18

Vel an in lectione supradictorum deest parvitas materiz, ibid. §. 2. p. 18

Et quid de retinentibus, & imprimantibus Epistolam concionem, aut aliam papam hæreticis solum, & non in tractatibus, aut sermone continuam, an in supradictam censuram Bullæ Cenzæ incurrit, ib. §. 3

Ubi alia notabilia circa supradictam lectionem libri hæretici §. 5

A Bullæ Cenzæ casibus an Regulares privilegii possint etiam hodie absolvi, dummodo sint occulti, tom. 5. tr. 2. r. 74. §. 2. pag. 113

In Bullæ Cenzæ censuram an incurrit hæretici externi per accedentes occultissimos, t. 5. tr. 1. r. 4. §. 1. & seqq. p. 24

Ab omnibus casibus in primo Bullæ Cenzæ Canone contentis, an Confessarius per Bullæ Cruciatu possit absolvi, semel in vita, & semel in morte, t. 5. tr. 8. r. 32. §. 1. & 3. p. 25

A casibus Bullæ Cenzæ si sint occulti, etiam quod hæresim, an Regulares possint absolvi virtute suorum privilegiorum, t. 5. tr. 8. r. 39. §. 1. p. 255

Bullæ Cenzæ excommunicationem an incurrit intelligens aliquem librum esse hæreticum comburendum illum, & non tradendo Inquisitoribus, & quid de peccato, tom. 5. tract. 10. ref. 139. §. 1. & seqq. p. 320

Bullæ Cenzæ censuram an incurrit, qui per unum, vel duos dies retinet librum hæreticum, vel prohibendum, tom. 5. tr. 10. ref. 140. §. 1. p. 320

Bullæ Cenzæ censuram an incurrit, qui legit librum hæretici de Religione exstantem, intelligit tamen non continentem, to. 5. tr. 10. r. 145. §. 1. p. 321

Ad Bullæ Cenzæ censuram incurrendam quanta pars libri hæretici requiritur, si aliquis eam legit, Ubi alia circa lectionem libri hæretici, ib. §. 3. in r. 146. per totam p. 123

Bullæ Cenzæ excommunicationem an incurrit Proreges, & Ministri prohibentes extraditionem fumentis, & viualium ad Ro-

manum Curiam quando in Regno deficit necessaria provisio, t. 6. tr. 1. ref. 206. §. 2. p. 187

A Bullæ Cenzæ casibus an Prælati Regulares suos Iudicibus absolvi possint, t. 7. tr. 1. r. 299. §. 1. & 2. p. 147

In Bullæ Cenzæ censuram an incurrit iudices violentes Immunitatem Ecclesiasticam, tom. 9. tr. 1. r. 2. part. 18. p. 1

Ad hos Bullæ excommunicationem incurritur an sufficiat casus attentatus, t. 9. tr. 1. r. 4. §. 1. p. 4

Bullæ Cenzæ excommunicationem an incurrit mandantes offendere Cardinales si effectus non sequatur, t. 9. tr. 1. r. 47. §. 1. p. 4

Idem est de illo, qui officionem in Cardinalem nomine factam ratam habet, ib. §. 3

Et quid de receptatoribus, & defensoribus interfecitium Cardinalis, t. 9. tr. 1. r. 49. §. 1. p. 25

Bullæ Cenzæ censuram an tollat casus Regni Galliz, quæ privilegium appellatur, & quid de privilegio Monarchæ Regis Sicilia, t. 9. tr. 1. r. 6. §. 1. p. 24

Et si revera talia privilegia in aliquibus Regnis existant, an sint per Bullæ Cenzæ revocata, t. 9. tr. 1. r. 7. §. 2. ib.

Bullæ Cenzæ excommunicationem an incurrit Principes, & eius Consiliiarii consulentes expellere à Regno Episcopos non obediens mandatis Regis, vel ex alio dissidio, t. 9. tr. 8. r. 1. ref. 24. §. 4. p. 24

Bullæ Cenzæ excommunicationem an incurrit Reges, si expellant Episcopum Episcopum symoniacum electum, tom. 9. tr. 1. r. 28. §. 1. pag. 86

In Bullæ Cenzæ casibus an incurrit Principes, & Ministri Regis faciendo litteras cathartorias ad Episcopos, ut ab aliquo anula determinatione desistant, ut est in usu in Regno Neapolitano, t. 9. tr. 1. r. 33. §. 1. p. 87

In Bullæ Cenzæ casibus, vel alterius, an incurrit Religiosus, si per appellationem, vel aliam viam inter Ordinem potest vitare vim sibi illatam iniuste, ad iudices seculares recurrit, Et quid, si vim vitare non possit, t. 9. tr. 2. r. 36. §. 4. p. 89

In Bullæ Cenzæ casibus an sit verita advocatus causarum spirituum ad loca tribunalia, si casus advocatus à iudicibus Sedis Apostolicæ, t. 9. tr. 2. r. 40. §. 1. p. 92

Et quid, si iudices Ecclesiastici negligentes sint in huiusmodi causis cognoscendis, ib. §. 2

Bullæ Cenzæ excommunicationem an incurrit iudex laicus inducens consuetudinem, vel illa introducit utens contra libertatem Ecclesiasticam, t. 9. tr. 2. r. 44. §. 3. p. 73

Et quid si sciatur servari statum contra libertatem Ecclesiasticam, & non impedit, ib.

A dicta Bullæ excommunicatione an excusentur iudices laici præterea, quod in his Provinciis non sit publicata, vel acceptata, t. 9. tr. 2. r. 45. §. 1. p. 73

In Bullæ Cenzæ censuram an incurrit facientes aliquid contra exemptionem bonorum patrimonialium Clericorum, t. 9. tr. 2. ref. 56. §. 2. pag. 97

In Bullæ Cenzæ censuram an incidit iudex laicus, si occulte procedat Clericum animo presentis ad processum Pontifici, vel iudici Ecclesiastico, t. 9. tr. 2. r. 62. & 63. p. 99. & seqq.

In Bullæ Cenzæ censuram Canonis quicquid in incurrit fore, qui inducit in quodam terra de novo si edificata tabernum dictam *Zagata*, vassillis reclamantibus, t. 9. tr. 2. r. 94. §. 1. p. 109

Idem est de Communicatibus, & Universitatibus civitatum, & locorum, &c. ib. §. 2

Bullæ Cenzæ excommunicationem an incurrit Princeps condone statum abrogans aliud statum, quod privilegium Clericorum continet, t. 9. tr. 2. r. 197. §. 1. p. 146

In Bullæ Cenzæ excommunicationem an incurrit Principes laici statuentes, ne laici vendant Clericis, ne molant, aut coquant panem, vel ne exhibent aliqua servitia, & obsequia, t. 9. tr. 2. ref. 195. pag. 155

In Bullæ Cenzæ excommunicationem an incurrit Principes imponentes gabellas, licet pulvis, super bona Ecclesiasticorum, vel tantum incurrit excommunicationem Populum aliam, à qua satisfacta parte possit per Bullam Cruciatu absolvi, tom. 9. tr. 2. ref. 227. §. 1. p. 163

In Bullæ Cenzæ censuram an incurrit Principes, vel alii Responsabiles si exigant à Clericis gabellas impolitas licet pane, vino, oleo, &c. propter aliquam causam gravem non specialiter Clericorum, sed omnium, t. 9. tr. 2. r. 244. & 245. p. 165

Bullæ Cenzæ excommunicationem an incurrit statuentes leges prohibentes inmentum apponi in contrahibus, ne tunc ipsi progerer fraudibus, Ecclesiasticis t. 9. tr. 2. r. 261. §. 6. p. 179

In Bullæ Cenzæ censuram an incurrit promulgantes, & observantes statuta laicale, in quæ convertor, ne bona immobilia alienentur in Ecclesiis, & Ecclesiasticis personis, t. 9. tr. 3. r. 10. §. 1. pag. 232

Bullæ Cenzæ censuram an incurrit offendentes, & interficientes Cardinales, qui nondum Capellani habuerunt, tom. 9. tr. 7. r. 21. §. 1. pag. 283

Bullæ Cenzæ primi Canonis censura contra legentes libros hæreticorum, t.

corum, in comprehensat Cardinales, tom. 9. traç. 7. ref. 37.
64. pag. 289

Bulla Censuræ excommunicationem an incurrat, si quis ejicit Cardinales certis, in quibus nati sunt, vel domicilium habent, si legationem aliquam non exercent, tom. 9. traç. 7. ref. 76. §. 1. pag. 301

Et quid, si solis verbis comminatoris Cardinales ejiciat, si adu obmissa loca relinquat, ib. §. 4

Idem est in dictis excommunicationibus ex equis, ibid. §. 7

Et an idem fit de Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Legationibus, Apostolicis, & Nuntiis, ib. §. 1. in fin.

Bulla Censuræ censuram an incurrat, si quis insultum faciat ad domum Cardinales, ut ea voce ei veredum tantum inscribat, t. 9. tr. 7. ref. 77. §. 1. pag. 301

Bulla Censuram an incurrat, si quis percutiat Cardinalem percussione levissima, t. 9. tr. 7. ref. 77. §. 3. pag. 303

Et quid, si illius solummodo vestes Cardinales tuciat, aut elevat manum ad illum percutiendum, quamvis poena non percutiat, ibid.

Et quid, si quis offensum in Cardinalem, cum possit, non impedit, t. 9. tr. 7. §. 2. §. 1. ib.

Et an idem fit de illo, qui sine vitio periculo clamando poterat Cardinalem open ferre, non clamavit, aut pecunias reddere, & non redemit, ib. §. 1. in fin.

Et quid, si quis, sciens tantum aliquem contra Cardinalem conspirat, si illos non denunciavit, & patefaciat, tom. 9. tr. 7. ref. 81. §. 1. pag. 303

Bulla Censuram an incurrat Cardinales percipientes se ipsos, t. 9. tr. 7. §. 2. §. 1. ib.

Bulla Censuræ excommunicationem an incurrat offendentes Clericos familiares Cardinalium eorum in curia, t. 9. tr. 7. §. 3. §. 1. pag. 303

Si ab omnibus Bullæ Censuræ summus Pontifex in aliquo Jubilæo absolutio concedat, hæc tamen non excludendo, an videtur utique illam concedere, t. 9. tr. 7. §. 1. §. 1. p. 376

Per Bullam Censuræ revocationem non censetur revocata privilegia Bullæ Cruciatæ, t. 9. tr. 7. §. 1. §. 1. p. 344

Bulla Censuram an incurrat Principes Christiani in eodem fœderis cum Turcis, & Indidulis, vel Hæreticis, aut saltem peccant mortaliter, t. 9. tr. 7. §. 6. §. 1. p. 352

Per Bullam Censuram an sit adempta Episcopo potestas dispensandi in irregularitatibus ab hæresi occultis proveniente, tom. 9. tr. 8. §. 1. §. 4. pag. 285

An saltem per Bullam Censuræ sit Episcopis facultas absolvendi ab hæresi, & aliis casibus in ea contentis, t. 9. tr. 8. §. 1. §. 1. ib.

Per Bullam Censuræ Dominus Paps vult revocata privilegia per modum contra quos quolibet personis, quavis dignitate Pontificali, Imperiali, & Regali præfugientibus, ubique illa restitutione, seu compensatione, t. 6. tr. 1. §. 4. §. 1. p. 34

Per Bullam Censuræ an sit revocata consuetudo inter fundata in privilegio trabendi causas Ecclesiasticas ad laica tribunalia, tom. 9. tr. 1. §. 3. §. 1. p. 355

Per Bullam Censuræ an singulari anni reprobetur consuetudo immemorabilia contra libertatem Ecclesiasticam, t. 9. tr. 1. §. 3. §. 1. p. 355

Per Bullam Censuræ an revocatur concordata Summi Pontificis cum aliquo Rege, tom. 9. tr. 1. §. 2. §. 1. p. 377

Bulla Censuræ publicatio Episcopi in civitate, qua degunt, an satisfaciatur, vel teneatur extra urbem in Ecclesiis suis jurisdictionis publicari illam saltem per alios, t. 9. tr. 1. §. 4. §. 1. p. 393

Et anequeatur ad dictam publicationem obmissa, & ætærum Principum, & c. ibid. §. 1. **Bulle Cruciatæ.**

Bulla Cruciatæ sententia an laicentur Indulgentes, si Rex non expendat elemosinam contra Turcos, & an in hoc casu teneatur Rex ad restitutionem, t. 9. tr. 3. §. 1. p. 54

Et an Pontifex possit Bullam Cruciatæ revocare, & non concedere, Et quid elapso anno fœderum, ib. §. 2.

Utrum, quando quis facit Bullam Cruciatæ debeat esse in gratia, videlicet in ordine, ut quis eligat Confessarium, utatur laicis, & c. Et difficultas est in ordine ad consequendas Indulgentias, t. 4. tr. 3. §. 1. p. 51

An in magis civitate, ubi Panormi, quis non teneatur primo publicationis de accipere Bullam, si ejus privilegia uti velit, sed sufficiat, quod potest in illa becomedici sumat, ib. §. 2.

Quidam Princeps fœderis vult decem vice Bullam Cruciatæ, an teneatur solvere tarenos decem, t. 3. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 52

Et quid est dicendum de vadiis Comitis, Marchionis, Ducis, & Principis, atque de aliis, qui mortui mariti nullo modo remanent domo, nec usufructu bonorum habuit in vassallos, an predicto pro sumenda Bulla Cruciatæ teneantur contribuere decem tarenos, ib. §. 2

Et quid, si remanissent usufructuarius, ibid.

Et an filius ipsorum, qui propriis bonis non utatur, teneatur hanc majorem elemosinam contribuere, ib.

Et an Dominus vassallorum, qui ratione dotis est dominus, si nator sit alterius, teneatur contribuere octo argentes, ib. §. 4

Et an illi, qui titulos sumunt super cognomina, vel loca, & Vassallos non habent, teneantur contribuere dictam summam, si Bullam Cruciatæ sumere volunt, ibid. §. 5

An Prelati Regulares peccent mortaliter prohibendo ne subditi sumant Bullam Cruciatæ, Et si Religiosa, patra, & non obtemperant licentia Superioris, sumant Bullam non peccet, & fructus Indulgentiarum Bullæ, t. 4. tr. 3. §. 1. p. 52

An quis sciat Patrem, vel amicum quolibet anno Bullam Cruciatæ illi sumere, possit uti dictis Bullæ privilegiis, anqueam Pater, vel amicus certiorum illum faciat de Bulla jam sumpta ejus nomine, t. 4. tr. 3. §. 1. p. 52

An Sacerdotes sacculares, & etiam Regulares possint comedere ova, & lacticia in Dominica Quadragesimæ sumentes Bullam Cruciatæ, Et quid aliquis dicta Bulla, t. 4. tr. 3. §. 1. §. 1. p. 52

Et Docetur possit Cardinales, Archiepiscopos, Episcopos, & c. existentes in Regnis Hispaniæ sumendo Bullam ordinariæ Cruciatæ, comedere ova, & lacticia in diebus Dominica Quadragesimæ, & sumendo aliam extraordinariam Bullam lacticiorum possint cum illa comedere singulis Quadragesimæ, demptis aliquibus, prout in dicta Bulla habetur, ib. §. 1. §. 1. p. 53

Bulla Cruciatæ, si sumatur, de poena culpabiliter amittatur, comburatur, vel rumpatur, an adhuc valeat, t. 4. tr. 3. §. 1. p. 54

Si Petrus sumat Bullam pro Joanne, qui jam aliam acceptat, an possit Petrus illam alteri applicare, t. 4. tr. 3. §. 1. p. 54

Si quis sumat pro amico Bullam Cruciatæ, & scribat in ea nomen ejus, possit hic illum non acceptare, sed nomen suum tollere, & illam alicui applicare, t. 4. tr. 3. §. 1. §. 1. p. 54

Et an oporteat, ut nomen proprium sit eidem Bullæ inscriptum, ibid. §. 3

Bulla Cruciatæ an valeat sumpta ex pecuniis ablatis, furatis, & quid, si meretricis illum unquam, t. 4. tr. 3. §. 1. §. 1. p. 55

An si elapso anno Bulla non promulgetur, sed paulo post promulgata erit, possit qui intra illud tempus sui privilegio primæ Bullæ, t. 4. tr. 3. §. 1. §. 1. p. 55

An si ante elapsum tempus promulgetur secunda Bulla, possit qui ut privilegio primæ Bullæ donec transeat anno, non obtineat publicatione alterius Bullæ, t. 4. tr. 3. §. 1. §. 1. p. 55

An qui sub fine anni, quo expirat Cruciatæ, incipit confiteri, & qui non potest ad solus causas confessionem finire, & absolutionem obtinere, possit Cruciatam sumere, transito anno, virtute præcedentis Bullæ, illum absolvere, etiam si reservatus, & censura, t. 4. tr. 3. §. 1. §. 1. p. 55

Bulla Cruciatæ privilegia an sint revocabilia, & amplianda, idem est de Jubilæo, t. 4. tr. 3. §. 1. §. 1. p. 55

Per Bullam Cruciatæ Confessor approbatus ab Ordinario in una Diocesi, possit in alia in Confessorem, sine nova ordinarii loci approbatione, eligi, siue ille ordinarius sit Episcopus originis, siue beneficii, siue domicilii, & siue sit Episcopus potentioris, siue Confessarii, idem est de tempore Jubilæi, tom. 4. tr. 3. §. 1. §. 1. p. 55

Et an sub nomine ordinarii non intelligatur, nec laicorum Abbatum, vel Prelatorum Regulares, seu Episcopos Titularis ib. sub finem.

Per Bullam Cruciatæ an possit quis eligere in Confessarium habentem beneficium Curatum, Et an hoc extra procedat quoad illius tantum, qui ista beneficium Parochiale retinet, non autem si habuerant, sed renunciarunt, t. 3. tr. 3. §. 1. §. 1. p. 55

Et an sub nomine beneficii Parochialis includatur superiora beneficia, ut Abbatem, Archipresbyteri, & hujusmodi, & c. ibid. §. 1. §. 1. p. 56

An Episcopus, qui renunciavit Episcopatu, possit eligi in Confessarium virtute Bullæ Cruciatæ, t. 4. tr. 3. §. 1. §. 1. p. 56

Idem quæritur de Pascho, qui beneficium reliquit religionis, commutationis, aut per Religionis ingressum ib.

Et quid, si Curatum auleatur per sententiam juridicam ob defectum scientie, aut ob delictum, ib. §. 1. §. 1. p. 57

An Sacerdos privatus absolutus à S. Officio Inquisitionis audiendi Confessiones possit eligi etiam Virtute Cruciatæ, aut Jubilæi, ib. §. 1. §. 1. p. 57

An Prelati Regulares sint eligibiles in Confessarios virtute Bullæ Cruciatæ, aut Jubilæi, t. 4. tr. 3. §. 1. §. 1. p. 57

Et inferitur extrapassum Jubilæi, vel sine Bulla Cruciatæ Prelatos Regulares non posse audire Confessiones sacralium, ubique Episcopi approbatione, ib. §. 1. §. 1. p. 58

An approbatus ab Episcopo cum limitatione ex defectu ætatis, ubi Panormi efficitur, ad Confessiones virorum, & non mulierum, qui eliguntur per Bullam Cruciatæ, non solum à viris, sed etiam à mulieribus, t. 4. tr. 3. §. 1. §. 1. p. 58

Et quid, si aliquis fuisset approbatus cum limitatione, ut non audiat

die Confessiones personarum habentium difficultis negotia, ibi in fine &c.

An Regularis olim approbatus, & postea reprobatus, sine causa ab ordinario sit eligibilis virtute Cruci. r. 4. tr. 3. r. 22. §. 2. p. 58

An Religiosus a suo Prelato non prefatus potest ab Ordinario approbatus, & de eius licentia confessiones secularium audire, & de virtute Cruciatu eligi, ibi §. 3. p. 58

An Consecrarius olim approbatus, sed postea ab ordinario sine causa reprobatus potest virtute Cruciatu eligi ab aliquo ad eius confessionem audiendam, r. 4. tr. 3. r. 23. p. 59

An Sacerdos approbatus ab Ordinario pro uno oppido sit eligibilis pro alio per Bullam Cruciatu, r. 4. tr. 3. r. 24. p. 59

Et quid, si talis Sacerdos est approbatus in illo tantum oppido ex defectu licentia, ibi §. 2. &c.

Utrum Consecrarius, qui pro determinato tempore fuit approbatus, & expulsum, sit etiam illo tempore per Bullam Cruciatu eligibilis, r. 4. tr. 3. r. 25. p. 59

An Consecrarius Regularis ab Episcopo approbatus, sed prohibitus a Prelato Regulari, sit, hoc non obstante, per Bullam ad confessiones audiendas eligibilis, Quod dependet ex illa questione, an Religiosus, qui obtinet ab Episcopo licentiam audiendi confessiones, possit sine licentia sui Prelati confessiones secularium audire, r. 4. tr. 3. r. 26. & in aliis ejus not. p. 59

Et in dicto casu dictus Consecrarius, qui sine licentia sui Prelati confessiones seculariter accipit, an peccet mortaliter, ibi §. 4. &c.

Sed notatur dictum Consecrarium non posse absolvere penitentem ab illis casibus, a quibus abstinere polle Regularis ex vi privilegiorum Religionis, ibid. §. 5.

An Regularis possit virtute Bullae Cruciatu eligere Confessarium extra Religionem, Et quid de Novitiis, tom. 4. tract. 3. ref. 47. p. 60

Et quid est licentia dandi de Confessione, & Decreto Greg. XIII. anno Domini 1577. die 23. Maii, ne personae Societatis J. suae abque expressa Superioris licentia uti possint facultate Jubilei, aut Bullae Cruciatu in confessionibus, ibi §. 2. &c.

An Regularis sine licentia suorum Praetorum virtute Bullae Cruciatu possint eligere Confessarium, ad illius peccatis, & excommunicationem reservatis absolvi, r. 4. tr. 3. r. 28. p. 60

Et an taliter per Bullam Cruciatu Regularis possint absolvi a peccatis mortalibus non reservatis, & hoc toties quoties, ibid. p. 60. & laet in r. 3. &c.

Et an Regularis possint etiam absolvi a peccatis reservatis per Confessarios deputatos, & approbatos ab eorum Praetato ad eorum Confessiones audiendas, ibi §. 9. & in r. 3. p. 63

Et an licitum sit Religiosis sine licentia Praetati procurare pecuniam pro Bulla Cruciatu sumenda, dummodo non transiet in eius potestatem, sed ut amicus, qui dedit pecuniam, sumat illam suo nomine, ibi §. 6. ad medium. & ver. Addit. &c.

Regularis virtute Bullae Cruciatu non possint absolvi extra Religionem a peccatis reservatis etiam a Reservatis a suis Superioribus, & Papae, r. 4. tr. 3. r. 29. p. 60

Regularis virtute Cruciatu, non obstante Bulla Urbani VIII. possint hodie sine licentia Superioris a casibus reservatis absolvi, r. 4. tr. 3. r. 30. & in aliis ejus not. p. 62

Novitii Regularium an possint sumere Bullam Cruciatu, & virtute ipsius a casibus reservatis absolvi, r. 4. tr. 3. r. 33. p. 64

Et an dicti Novitii etiam sine Bulla Cruciatu possint absolvi a quocunque Sacerdote approbato a casibus reservatis in Religionem, ibi in fine §. 1. &c.

Et an Novitii sumendo Bullam Cruciatu possint edere laicis, sicut ceteri Religiosi, ibi §. 2. &c.

Qui peccat ob spem absolutionis Bullae, an gaudet ejus privilegio, Idem queritur de Jubilato, r. 4. tr. 3. r. 34. p. 64

Bulla Cruciatu an suspendatur per Jubilum anni Sancti, r. 4. tr. 3. r. 35. p. 64

Bulla Cruciatu an suspendatur per clausulam Bullae Coenae, r. 4. tr. 3. r. 36. p. 64

An Bulla Coenae deroget facultatem Bullae Cruciatu quoad absolutionem a reservatis in eadem Bulla Coenae, r. 4. tr. 3. r. 37. p. 65

Ex vi Bullae Cruciatu an Confessarius possit absolvere penitentem pluries a Casibus Summo Pontifici reservatis, Et si sunt occulti toties, quoties, tom. 4. tract. 3. r. 38. p. 60. in aliis eorum not. p. 65. & 66

Quoniam Consecrarius virtute Bullae Cruciatu possint abstinere a casibus Bullae Coenae heresi excepta, semel in vita, & semel in morte, querendum ubi breviter de aliquibus casibus inclusis in dicta Bulla, inter quos, quod dicendum sit de aliquibus casibus postis in primo Canone Bullae Coenae, an includantur sub nomine haereticorum per Bullam Cruciatu minime possint absolvi, r. 4. tr. 3. r. 40. & in aliis ejus not. p. 67

Quoniam puritas materiae casibus ab excommunicatione legendi librorum haereticorum, & an eos legentes possint absolvi per Bullam Cruciatu, r. 4. tr. 3. r. 42. & in aliis ejus not. p. 67

Et an dicta puritas materiae debeat in sententiis librorum haereticorum, ibi §. 2. p. 67

Et quid est sciendum de libris magicis, & chiromanticis, an comprehendantur sub nomine haereticorum, & in dicta excommunicatione, ibi §. 3. p. 67

Qui legit librum haereticorum, qui non tradit de Religione ex parte, neque continet multas haereses, sed unum tantum, incidit in excommunicationem Bullae Coenae, ita ut per Bullam Cruciatu sit absolvens, r. 4. tr. 3. r. 43. p. 67

An qui non per se ipsum, sed per alios legit aliquem librum haereticum haereticum continens, seu ex professo de Religione tradentem, incurrit in eadem. ita ut per Cruciatum sit absolvens, & quid, quando qui audit legere, inducit legentem, ut legeret, r. 4. tr. 3. r. 44. p. 67

Et an famulus ex mandato heri legens incurrit in censuram, nisi ignorantia excusetur, ibid. §. 2. in fine

Et si famulus, vel alius fuerit compellus ad legendum librum haereticum in contemptum Fidei, & hoc non obstante, faciat, an peccet mortaliter, & incidit in ea comm. Bullae Coenae, ibi §. 2. &c.

Utrum, qui legerit epistolam, seu literam nissivam alicuius haeretici, in qua quatuor haereticum doceret, hanc eadem incurrit, unde virtute Cruciatu sit absolvens, r. 4. tr. 3. r. 45. p. 67

Et quid de retinere, & ante imprimentem epistolam, coactionem, seu aliam poenam haereticis solentem, nec in talibus formam reddant, ibid. §. 2.

An qui legit librum Authoris Catholici, sed cum scholasticis, & commentariis haereticorum, tam copiosis, ut liber parvus ex illis, quam ex texto constare conficiatur, incidit in eam comm. Bullae Coenae, & per Cruciatum sit absolvens, r. 4. tr. 3. r. 46. p. 68

Utrum Idiotus legens librum haereticum latine linguae compositum, quam ipse nullo modo intelligit, incidit in eam comm. Bullae Coenae, ita ut per Cruciatum sit absolvens, tom. 4. tract. 3. ref. 47. p. 68

An qui legit librum haereticum in Gallia, Anglia, & aliis Provinciis, ubi Bulla Coenae non est recepta, incidit, hoc non obstante, in eam comm. & egrot Bullae Cruciatu propter absolutionem, tom. 4. r. 48. p. 68

An quis per Bullam Cruciatu possit absolvi a reservatis, & censuris, non solum antea, sed etiam post ipsius suspensionem incurrit, tom. 4. r. 49. p. 68

Idem queritur de excommunicatione, seu dispensatione votorum, ibid. §. 2.

An quis virtute Bullae possit ex libito ab uno Confessario absolutionem a reservatis obtinere, & ab alio postea votorum commutationem, ibi in fine

Quis per Bullam Cruciatu, seu virtute Jubilaei elegit Confessarium, & facit cum illo confessionem invalidam & irritam, vel ex defectu doloris, seu animae, vel ex alio capite, obtinendo absolutionem a reservatis, queritur, an dicta peccata non sint amplius reservata, ita ut possit absolvi a quocunque Confessario ab absolvi, r. 4. tr. 3. r. 50. p. 68

Et docetur, quod si aliquis Praetator tribuit facultatem in aliquo Peccatis absolvi a reservatis, si aliquis Religiosus effecerit confessionem irritam, & reservata confiteatur, possit a quocunque Confessario possit absolutionem obtinere, ibid. §. 3. post initium pag. 68

Etiameque inseritur, quod qui virtute Cruciatu conficitur casus Episcopales sibi, & sine contritione, possit tamen a quocunque Confessario etiam sine bulla absolutionem obtinere; ibid. in fine

Qui habet casus reservatos, & confitetur vigore Bullae Cruciatu, licet sciat confessionem invalidam annu postea a quolibet Confessario absolvi, Et quid de peccatis reservatis, & obliis in dicta Confessione, r. 4. tr. 3. r. 51. & in aliis ejus not. pag. 69

An qui fuit absolutus virtute Bullae Cruciatu sine illa mentione, & intentione reservatorum tam ex parte sui, quam ex parte Confessarii, licet remaneat absolutus a peccatis reservatis obliis, non etiam remaneat liber ab obligatione postea illi peccata reservata legitimo superiori confitendi, si amplius non habeat Bullam Cruciatu, veliam poterit absolvi a quocunque Confessario, tom. 4. tract. 3. reiol. 52. & in multis aliis ejus not. pag. 69

Virtute Cruciatu an possit quis absolvi a casibus reservatis commissis post annum publicationis elapsam, si ante incipiat, & non perit Confessionem, Et quid de commissis ante annum publicationis elapsam, t. 4. tr. 3. r. 54. p. 70

Quid significet illa verba, Satisfacta pars, quae ponitur in Bulla Cruciatu, & aliis referri, & privilegii, quando datur facultas absolvi a censuris, Et aliqui supponuntur pro intelligentia hujus questionis, r. 4. tr. 3. r. 55. p. 71

An qui vigore Cruciatu fuit absolutus ab excommunicatione sine satisfactione partis, tenetur iterum confiteri tanquam non legitime fuit absolutus, r. 4. tr. 6. r. 56. p. 71

An si nonbus verbi Bullae Cruciatu, Prior satisfacta pars, an omnia satisfactio partis, non intelligatur iuxta, sed reduitio honoris, famae, aliorum, bonorum, &c. ibi §. 3. p. 72

Et si talis daci non potest satisfactio, an tunc quis dare debeat caucio-

curtioneem fuficientem, fufficit pignoratitiam, vel fidejuffur-
tioneem aut juratoria? ibid. in fine, &c.

An fi excommunicatus poffet parti fatisfacere, & non fatisfacit, fi à Confelfario delegatus à Bulla Cruciatæ, aut alio privilegio abfolvatur, valida fit abfolutio? t. 4. tr. 3. r. 57. p. 72.

Et an qui abique dicta fatisfactione, aut cautione abfolvit excommunicatus, teneatur ad reftitutionem parti læfæ? ibid. in fine, & in aliis ejus not.

An Confelfarius electus virtute Cruciatæ poffit abolvere penitentem, qui non poffet parti fatisfacere? & fi penitentis non poffit in tali, an debeat fatisfacere in partē? t. 4. tr. 3. r. 57. p. 72.

Et quid effi agendum, fi non poffit fatisfacere fine gravi iudicio, & detrimento fane, vel ftatus, aut fortis honorum, an in dicto cafu non fufficit prefatæ cautionem juratoria, fed pignoratitia, vel fidejuffurioneem in fine, & in aliis ejus notationē. p. 72.

Eraderetur, abfolutum aut realem fatisfactionem reincidere in excommunicationem, fi poffet modum non fatisfacit, quando commodè poffet. t. 4. tr. 3. r. 59. §. 3. p. 73.

An per Bullam Cruciatæ, vel Jubileum poffit Confelfarius abolvere ad reincidendum? t. 4. tr. 3. r. 60. p. 73.

An Confelfarius electus per Bullam Cruciatæ poffit abolvere penitentem, qui folum fatisfacit Clerico, vel Monacho periculo, vel teneatur etiam fatisfacere Ecclefie, vel Monafterio, & Abbat? t. 4. tr. 3. r. 61. p. 73.

Utrum virtute Bullæ Cruciatæ liceat abolvere excommunicatos nomenclati, vel publicos percuflores Clericorum, vel alium, cujus excommunicatio deducit ad forum contentiofum, & illa non effi finita; idem procedit, fi quis abolveret virtute privilegiorum Mendicantium. t. 4. tr. 3. r. 62. & in aliis multis, & in aliis ejus not. p. 73.

Et in textu sup. r. 62. not. ad verbum t. 4. not. in fupradictis cafu fuficientia funt. Sed adhuc fupradictis difficultatibus, quando cenfura effi ab homine, & quando lata effi à iure, quid faciendum effi virtute Bullæ Cruciatæ, ut profici abfolutio in utroque foro; ibid. §. ultimo. p. 74.

Et an in fupradictis casibus poffit Confelfarius abolvere excommunicatum extra Sacramentum Penitentia; t. 4. tr. 3. r. 63. §. ult. ad medium, & in aliis ejus not. p. 74. & in r. 65. p. 75.

An per Bullam Cruciatæ poffit qui abfolvit ab excommunicatione lata contra caufantes, ut procuratores, vel confules, abolvere? t. 4. tr. 3. r. 66. p. 75.

Et an Gregorius XIV. in propriis motu concesserit quilibet Confelfario approbato feculari, vel regulari, ut poffit in foro confcientie abolvere à peccato abortus reguli animati, & ab excommunicatione lata contra perfonas ibi expreffas; ibid. §. 1.

Et notatur, poffit Confelfarius virtute Bullæ Cruciatæ abolvere aliquem ad cautelam, ut quando dicitur probabiliter, an quando excommunicatio publicè lata comprehendit illum; ibid. §. ult. p. 76.

An per Bullam Cruciatæ poffit qui abfolvit ab excommunicatione incurrit per duellum? t. 4. tr. 3. r. 67. p. 76.

An imponentes bellas lubi rebus, que ad proprium ufum, vel familie emuntur, incident in excommunicationem Bullæ Cruciatæ, & per Cruciatam fieri abfolvendi; Et an in fupradictis gabellæ funt injuffe; t. 4. tr. 3. r. 68. p. 76.

An commutatio voti virtute Bullæ Cruciatæ debeat fieri in sacramentali confelfione; t. 4. tr. 3. r. 69. p. 77.

Virtute Bullæ Cruciatæ an Confelfarius poffit commutare vota, que Epifcopus commutare poffit; t. 4. tr. 3. r. 70. p. 77.

Et an doctrina hujus quæftionis procedat, quando Epifcopus difpenfat, ut Epifcopus tantum, non autem quando difpenfat, ut Sedes Apoftolica delegatus, quia in tali cafu Confelfarius virtute Cruciatæ, non poffit tale votum commutare, ut quando difpenfat in his votis ratione folius neceffitatis; ib. §. 2.

Quotum vota poffit Confelfarius virtute Bullæ Cruciatæ commutare. t. 4. tr. 3. r. 71. p. 77.

An Confelfarius poffit, fi in caufa nolite virtute Cruciatæ, commutare vota penitentis; t. 4. tr. 3. r. 72. p. 77.

An Confelfarius poffit commutare vota poffi Bullam fufceptam emiffa; t. 4. tr. 3. r. 73. p. 77.

An Confelfarius in lineamini poffit differe commutationem voti, etiam fi annus Cruciatæ tranfeat, vel matrem confiderare, fupet voti commutationem, dicendo penitenti, commutato tibi votum, in id, quod ego, vel alius poffit effi fatisfacit commutandum; t. 4. tr. 3. r. 74. p. 77.

Et in tali cafu an penitens peccet, fi illud votum violaverit, antequam Confelfarius materiam fubrogandam præfcribit. ib. §. 1.

An commutatio facta per Bullam Cruciatæ indiget aliqua julla caufa; t. 4. tr. 3. r. 75. p. 78.

An quando commutatur vota per Bullam Cruciatæ, non folum vota divitum, fed etiam vota pauperum commutanda funt in aliquo tempore belli fubfidium, p. r. elemofynas; to. 4. tr. 3. r. 76. p. 78.

An commutatio voti facta per Bullam Cruciatæ poffit fieri in minus bonum; t. 4. tr. 3. r. 77. p. 78.

An Confelfarius ex juriſdictione ordinatus poffit commutare votum in bonum æquale, vel ad hoc faciendum indiget Bulla Cruciatæ; t. 4. tr. 3. r. 78. p. 78.

Et an hoc etiam poffit fieri authoritate propria penitentis, dummodo votum in æquale commutetur. ib. §. 1. &c. p. 78.

An Confelfarius virtute Cruciatæ commutans aliquod votum abique debita æqualitate investigatione, peccet mortaliter ergo. t. 4. tr. 3. r. 79. p. 78.

Et notatur, quod commutatio voti fieri poffit in materiis, de quibus æquitate dubitatur, quod effi valde notandum. ib. §. 2. &c.

Per Bullam Cruciatæ an Confelfarius poffit commutare qualitatem adjunctionis voti ultra maritum, & Religioſis ftrictioris, ac laxioris ingreditur, t. 4. tr. 3. r. 80. p. 79.

An per Bullam Cruciatæ poffit commutare votum factum de non petenda commutatione, t. 4. tr. 3. r. 81. p. 79.

An per Bullam Cruciatæ poffit qui commutare votum emiffum commutatione effiendi illud reſervatum, ut ſcilicet à nullo poffit ſuſciti niſi petita commutatione à Pontifice, t. 4. tr. 3. r. 82. p. 79.

An Confelfarius virtute Bullæ Cruciatæ poffit quemadmodum vota, ita etiam juramenta facta circa eandem materiam votum commutare, t. 4. tr. 3. r. 83. & in aliis ejus not. p. 79.

Et an ſententia, & doctrina hujus quæſtionis procedat in cafu, quod juramenta adfecta ſint contrarii, in quo effi turpitudine in creditore de ſolvendis uſuris, aut metra exorta, ib. §. ult. & c. de i. l. 84. & c. pag. 79.

Et advertitur, quod quando ceteri effi lajuffi, & quis juravit ſe rediturum, teneatur redire, etiam ſi cimeter morte injulla damnatum. idem effi de eo, qui latroni mille aureos promittit cum juramento, ut occideretur, t. 4. tr. 3. r. 84. §. 3. p. 79.

An in his casibus, & ſimilibus poffit qui petere relaxationem juramenti à Confelfario vigore Bullæ Cruciatæ, & commutationem hujusmodi juramenti, ib. per totum, &c.

Per Bullam Cruciatæ an Confelfarius poffit commutare vota juramentum fieri, t. 4. tr. 3. r. 85. &c.

An Confelfarius per Bullam Cruciatæ poffit commutare votum penale quod penā pecuniariam effi ejus ſatisfactione incurrit, t. 4. tr. 3. r. 86. p. 80.

An Confelfarius per Bullam Cruciatæ poffit commutare votum emiffum in favorem tertii, ut verbi gratia, vivit Petrus dare Calicem pro Sacerdote B. Andree, ut certo pueri elemofynam, t. 4. tr. 3. r. 87. & in aliis ejus not. p. 80.

Et quid, fi hujusmodi votum fuerit à ſuperſcripto Ecclefie, vel pauperi acceptum, ib. §. 1. & ſeq.

An Confelfarius, qui per Bullam Cruciatæ habet poteſtatem commutandi vota, poffit illa difpenſare, t. 4. tr. 3. r. 88. & c. p. 80.

Vota penale Religioſis, ſeu caſtratis eo ſit per Bullam Cruciatæ difpenſabile, & non ſolam an ſit, ſed poffi impleri conditionem, t. 4. tr. 3. r. 89. & in aliis ejus not. p. 80.

An Confelfarius virtute Bullæ Cruciatæ poffit commutare juramenta penalia, & conditionalia caſtratis, ſeu Religioſis, t. 4. tr. 3. r. 91. p. 81.

An juramenta ingreditur Religioſem, vel obſervandis effi ſententia, ſunt per Bullam Cruciatæ difpenſabilia, Ubi advertitur, quod quando conceditur facultas relaxandi, vel commutandi omnia juramenta, poſſunt ſine ſerupulo illa quinque relaxari, ſi in iure nullum juramentum reperitur reſervatum, & non ſequitur, quod illa quinque vota ſunt Pontifici reſervata; ergo etiam juramenta de illa materia; nam obſervatio voti major effi juramenti obligatio. t. 4. tr. 3. r. 92. p. 81.

An Confelfarius per Bullam Cruciatæ poffit commutare votum caſtratis, ſeu Religioſis emiffum cum expreſſis proceſſationibus, ne ad illorum executionem votens fit obligatus vel onere peccati mortalis, fed venialis tantum. t. 4. tr. 3. r. 93. p. 81.

An Confelfarius per Bullam Cruciatæ poffit commutare votum caſtratis, ſeu Religioſis emiffum propter levem metum, Et an tale votum fit irritum, t. 4. tr. 3. r. 94. & c. p. 81.

Et quid, fi tale votum fuerit emiffum à aliquo magno metu, ib. §. 2.

An Confelfarius virtute Bullæ Cruciatæ poffit commutare votum votendi caſtratis, ſeu Religioſem, Et an ita votens, fi ſorciatur ante emiſſum caſtratis, non derelinquet contra votum, t. 4. tr. 3. r. 95. p. 81.

An votum ingreditur Religioſem etiam poffit Confelfarius virtute Bullæ Cruciatæ commutare in laxiorem, t. 4. tr. 3. r. 96. & in aliis ejus not. p. 82.

An Confelfarius virtute Bullæ Cruciatæ poffit commutare votum Religioſis Melitenſis, t. 4. tr. 3. r. 97. p. 82.

An per profeſſionem dictæ Religioſis dirimatur matrimonium, ib. §. 3. & in aliis ejus not. p. 82.

Et an dicti Melitenſes ſint proprie, vel largo modo Religioſi, ib. §. 4. in fine, & in aliis aliis ejus not.

An per Bullam Cruciatæ poffit Confelfarius commutare votum Religioſis D. Jacobi, Gilartæ, Alcantaræ, &c. t. 4. tr. 3. r. 99. pag. 82.

Quotò, quis potest dispensare in irregularitate contracta ex Apos. 112, & bz. Et tandem obicitur, quod in facultate absolvendi contenta in illis Bullis Cruciata non comprehenditur facultas dispensandi, nisi aliud alioverit, & aliud dispensare. p. 92. 4. tr. 3. r. 132. per totam, & in aliis ejus annotationum. p. 92.

An abientis vigore Cruciata possit absolvi ab irregularitate, quæ includitur sub nomine censuræ. 4. tr. 3. r. 132. p. 93.

Regulares an possint dispensare cum legibus ubi ad petendum debentur extra Sacramentum Confessionis, in absentia, & per scriptum, ibid. §. 2. post medium, &c.

An Commisarius Cruciata possit dispensare in aliquibus irregularitatibus, Et in textu huius resolutionis expicitur, aliquem irregularitatem, in quibus prædictis Commisarius dispensare non potest, 4. tr. 3. r. 134. p. 93.

Commisarius Cruciata an possit dispensare super irregularitate publica, contra tamen ex delicto, 4. tr. 3. r. 135. p. 93.

An Commisarius Cruciata possit dispensare in irregularitate proveniente ex homicidio casuali, licet publica, & ex iniuria mutilatione membrorum, 4. tr. 3. r. 136. §. 1. & 2. p. 94.

An Commisarius Cruciata possit dispensare in irregularitate contracta per simulationem, 4. tr. 3. r. 137. & in aliis ejus not. p. 94.

Et notatur eandem simulationem in ordine inducere irregularitatem, ibid. §. 3.

An irregularitas propter hæresim fit dispensabilis per Commisarium Cruciata, Et an hæreticus oculum incurrit irregularitatem, 4. tr. 3. r. 138. p. 94.

An irregularitas contracta ob malam fufceptionem Ordinum, quæ fufceptionem excommunicatur, vel fufceptionem per Commisarium Cruciata dispensabilis, 4. tr. 3. r. 139. p. 94.

In qua irregularitate contracta ex bigamia potest Commisarius Cruciata dispensare, ibi in fine §. 3. & seq.

Et notatur, quod si aliquis contraxit cum corrupta, exilente aliquo impedimento dirimente, si non consummavit matrimonium, immo quævis consummasset, non incurrit irregularitatem. ibi §. 5. & 6.

An Commisarius Cruciata, possit dispensare in aliquo impedimento matrimonii, 4. tr. 3. r. 140. p. 94.

An ille primus gradus, in quo per Commisarium Cruciata dispensare, intelligitur in quo in utroque linea transverfali, & recta, 4. tr. 3. r. 141. p. 95.

Et notatur, quod si de nutritionibus culpabiliter essent omiffæ, & ex illis nutritionibus contracti fit ad Parochiæ, & ecclesie, non potest in tali causa Commisarius Cruciata dispensare, ibi §. 2.

Quando dicitur impedimento occultum, ut possit Commisarius Cruciata dispensare, 4. tr. 3. r. 142. p. 95.

An quando Commisarius Cruciata dispensat in impedimento, opositi fit, qui ignorat impedimento, certior de illo efficiatur, sed difficultas est, utrum ad matrimonium invalidum, ob impedimento occultum ratificandum, cessante impedimento, oporteat alterum conjugum certiorare facere de occultitate prioris matrimonii, 4. tr. 3. r. 143. p. 95.

An Bulla Cruciata suspendit Indulgentiam Regularium, 4. tr. 3. r. 144. p. 95.

Et an sub illis verbis Bullæ, *exceptis tamen quod eorum fratres tantum, vel nomine fratrum*, in Bulla intelligatur etiam Novitii, & Moniales, ibi §. 1. & 2.

An sub nomine Mendicantium in Bulla Cruciata includatur etiam alii Religiofi, qui Mendicantes non sunt, sed ex beneficio Sedis à Apostolice eorum fruantur privilegiis, tom. 4. tr. 3. r. 145. pagina 95.

An ad lucranda Indulgentia Bullæ Cruciata, & oratur quis confiteri, si non habet mortaliam, sed tantum venialiam, tom. 4. tract. 3. ref. 146. p. 96.

Et docetur, quod Ecclesia non consuevit precipere confessionem nisi de mortalibus, ibi §. 2. paulo post init. & in aliis ejus not.

An pro lucranda Indulgentia supradicta sufficiat, si sufficienter Bullam confectum fuisse in Quadragesima præterita, & habere propositi confitendi in Quadragesima futuram, 4. tr. 3. r. 147. p. 96.

An Oratione facta in Ecclesia, vel Altaribus pro lucranda Indulgentia Bullæ Cruciata sufficiat, ut fit mentalis, 4. tr. 3. ref. 148. pag. 96.

An sufficit ad lucranda Indulgentia Bullæ Cruciata visitare ex uno loco quicumque Altaria sine motu corporali, 4. tr. 3. r. 149. p. 96.

Et si sint in eodem populo quoscunque Ecclesiarum, an sufficit visitare quoscunque Altaria in eadem Ecclesia, vel in diversis, Et quando aliquo populo tantum est una Ecclesia, habens tria, vel quatuor tantum Altaria, utrum debeatur visitare omnia illa, & iterum bis, vel ter unum Altare, utrum an debeatur visitare eum Altare quinquies, ibi §. ult. per tot.

An quando quis idem Altare quinquies visitat, non teneatur loco dimoveri, sed eodem loco huius populi illud quoscunque visitare, dummodo quilibet visitatione sua faltet corpus, & caput inclinet in signum distictæ visitationis, tom. 4. tr. 3. r. 150. §. 2. post medium, & verbi. Quando, & in aliis ejus not. p. 97.

An si quis non possit ingredi Ecclesiam, quia est plena hominum,

conferretur Indulgentia Bullæ Cruciata, visitando tamen locum Ecclesiam à foris, ut possibile est, 4. tr. 3. r. 151. p. 97.

An supradicta Indulgentia Bullæ Cruciata ubinetur possit multiplicari eodem die, 4. tr. 3. r. 152. p. 97.

Et an supradicta Indulgentia possit sumi pro defunctis, & iterum pro illis possit etiam sumi fumi uno die multoties, & utrum aliquis possit sæpius eodem die consequi Indulgentiam concessam visitantibus locum Ecclesiam tantum, ibi §. 2. per tot.

An per Bullam Cruciata quis lucratur in diebus signatis, qui vocantur *Significari* omnes Indulgentias plenarias urbis Romæ, Et quoties, 4. tr. 3. r. 153. & 154. p. 97.

Et notatur possit sæpius eodem die lucrari supradictas Indulgentias, si quis multoties visitaverit Ecclesiam in supradicta die ibid. §. ult.

An qui pergit ad bellum, possit lucrari dictam Indulgentiam sociis, quoties neco verit, & confessus fuerit, tom. 4. tr. 3. r. 154. in fine pag. 98.

An possit Confessarius virtute Bullæ Cruciata applicare Indulgentiam moribundis confessus defuncto, qui petat antea confessionem, Et quid, si moribundus nec Confessarium petierit, nec indicia exhibuerit, an hoc non obstat, Indulgentia Bullæ fit illi, si impetierit, 4. tr. 3. r. 155. §. 2. & seq. p. 98.

Quomodo fit applicanda mortuis Indulgentia Bullæ Cruciata, Et multa circa contenta in dicto casu in textu huius resolutionis explanantur à Confessariis valde notanda, & pro præxi in promptu tenenda, 4. tr. 3. r. 156. p. 98.

Quomodo Confessarius tempore mortis debeat impartiri Indulgentiam Bullæ Cruciata moribundo, Et notetur motum à Confessariis qui faciendū sint in dicto casu, quia Indulgentia Bullæ non coarctatur pro periculo, nisi pro articulo mortis, tom. 4. tr. 3. ref. 157. p. 98.

Et si Confessarius non velit uti forma tradita Commisario Cruciata, an sitis fit dicere, *Contra ubi omnes gratias, quas contempnissimum virtutibus huius Bullæ, etiam hoc de ore tuo non explacit, sed folium in mente habet.* Et si hoc confiteretur, ut Indulgentia huius Bullæ obtineat, & Confessarius ex malitia etiam non absolvat, an lucratur Bullæ Indulgentiam, ibi §. 2. & in aliis ejus not. p. 99.

Et an in articulo mortis possit virtute Cruciata applicare Indulgentiam alio quam à sacerdote, 4. tr. 3. r. 155. p. 99.

Et an aliquando hæc Indulgentia in articulo mortis, an casu licet raro possit applicari ab eo, videlicet, si Parochus postquam Extremum Undionem contulit penitentem agrotanti oblitus est huius applicationem, & inferius jam moritur, nec potest Parochus cum adire, poterit è domo sua inferius tali absenti applicare Indulgentiam, ibi §. ult. p. 99.

An Hispani, Siculi, &c. existentes extra Regna Hispaniarum, & Siciliæ, possint lucrare per alios Bullam Cruciata, & eas privilegii frui, sicutio privilegio edendi Indulgentia, 4. tr. 3. r. 159. & in aliis ejus not. p. 99.

An qui prohibetur, extra Regna Hispaniarum, vel Siciliæ, bene tamen reveretur, possit uti privilegio Bullæ Cruciata circa eum ovum, & laiciationem, Et difficultas est in hoc dubio, quoniam dicitur statim reveretur, ut illo medio tempore possit extra Regna Hispaniarum edere virtute Cruciata, & laiciationem, 4. tr. 3. r. 161. §. 1. & 2. & 4. p. 100.

An si quis in mortuam, & mortuam, possit virtute Cruciata edere laiciationem, non obstat quod Bulla dicat extra Regna ubi illa sumitur, non esse concedenda, 4. tr. 3. r. 161. p. 100.

An extraneus, si veniat in Regnum, ubi viget Bulla Cruciata, animo solo illum sumendi, & statim redeundi, possit pro illo annuere illius privilegii, 4. tr. 3. r. 162. p. 101.

An Cardinales, & sint Sacerdotes, vel Regulares, possint in Regni Hispaniarum virtute Bullæ Cruciata edere ora, & laiciationem, 4. tr. 3. r. 164. p. 101.

An Regulares Militarum Ordinum, etiam si sint Sacerdotes, possint frui privilegio Bullæ Cruciata velendi ora, & laiciationis, 4. tr. 3. r. 165. p. 102.

In jejunii ex voto, presentia, aut Jubilæo, si incident in Quadragesima, possint secularis cum Bulla Cruciata oras vel fieri, non tamen Prebyteri, aut Regulares, ibi §. ult. p. 102.

An in hoc Siciliæ Regno diebus Quadragesimalibus, & aliis jejunii ubi signantur, & lardi fit licet habentibus Bullam Cruciata, Et an hoc licitum adnotet, & peregrinus, Et multa alia adducuntur pro confirmanda consuetudine circa hoc in dicto Regno Siciliæ, 4. tr. 3. r. 166. & in aliis ejus not. pag. 102.

An Bulla Cruciata det privilegium illam sumendi, ut in jejunio aliquam Jubilii possit edere laiciationem, & illi in jejunio ex voto, vel penitentia, 4. tr. 3. r. 167. & in aliis ejus not. p. 103.

Et an ubi non adest consuetudo abstinendi à laiciationis extra Quadragesimam, possit fieri prædicta jejunia edendo ora, & laiciationem, etiam ab illis Bulla Cruciata, ibi §. 2. ad notam, p. 103.

Et docetur, non solum de jure, sed neque de consuetudine interdicti in die jejunii laiciationem extra Quadragesimam, ibid. §. ult. pag. 103.

Ad Regulares, & Presbyteri seculares sumendo Bullam possunt diebus Dominici uti iudicibus, t. 4. tr. 3. r. 169. & in aliis ejus not. pag. 103

An per privilegium Bullae dispensatus in eis carniem censetur dispensatus ad jejunandum, t. 4. tr. 3. r. 170. pag. 103

Et notatur, quod quando per Bullam qui dispensatus est, ut comedat carnes, & iudicibus possit simul comedere pisces, ibi §. ult. pag. 104

Et an in tali casu incurrit in excommunicationem latam in aliquibus Diocesis contra comedentes pisces, piscium, & carnes in Quadragesima, t. 4. tr. 3. ref. 171. §. ult. ad lin. 4. p. 104

De privilegio Bullae Cruciatu edendi carnea ex licentia utriusque Medici. Et an hoc privilegium deserviat, quando causa est dubia, t. 4. tr. 3. r. 171. p. 104

Et qui habet experientiam antiquam sibi esse opus carniibus non uti in Quadragesima, aut teneatur in futuris Quadragesimis abstinere se a carniibus ad expectandum, an documentum experientiae, ibi §. 3

Sentor civitatis emebat salinam frumenti ad tarenos, verbi gr. 30. sed auferat illam emisse ad tarenos 36. quare, an possit uti Bulla compositionis, et illud frumentum illo cariori pretio emissum cives in pace codici, quod modo ignoratur, quomodo fiat, t. 4. tr. 3. r. 172. & 173. p. 104. & 105

Idem est, si quis velit vendidit vinum, v. g. in tali loco, vel mixtum aqua, vel salina mensura, & ignorat carnis damnicorum. Et idem est de Macellaris, Cautponibus, Villoribus, Duclatoribus, & similibus, ibid.

An facta compositione bonorum laicorum per Bullam comparente Domine, teneatur, qui se composuit, ad restitutionem. t. 4. tr. 3. r. 174. p. 105

An infirmus possit mandare in testamento, ut post ejus mortem heredes, vel executor sumat pro illo Bullam compositionis, t. 4. tr. 3. ref. 175. §. 1. & 2. p. 106

Ubi notatur primo Bullam compositionis non prodesse his, qui prava ejus conscientia bona aliena illicitè acquirunt, ibid. §. 3.

Secundo quodvis, quod si creditor ita abiens est, ut nequeat illi debitum persolvere, neque sperat brevi tempore possit, ob cuius causa excusari a restitutione facienda, in illo caso an locus compositionis sit, ibi §. 4

Terzio docetur magis controversiam esse, an si bona, quae tibi in hac compositione remissa sunt, exteant in specie, vel equivalentia, quatenus eorum occasione dicitur factus es, cum creditori comparet, neque per missionem te tuum propter, teneas ea creditori reddere. Ut tamen an Bulla compositionis possit etiam pro foro externo valere, ibi §. 5. & seq. & latè in r. 174. p. 105

Et an Episcopus possit concedere superadditum Bullam compositionis pro suis tantum Diocesi, ibi §. ult. dist. ref. 174. p. 105

An Bulla Cruciatu vivorum possit in aliquo casu sumi mortuis, v. g. ad effectum semper ut in loco sacro sepeliatur, & absolutione excommunicationis praestetur, & consequenter suffragia Ecclesiae pro ipso offerantur, Et quid, si quia reliqua stipem peregrinanti, ut post ipsius mortem Bulla pro anima sua sumatur, t. 4. tr. 3. ref. 176. pag. 106

An quis possit sumere Bullam de sanctuarium pro duobus, aut pluribus, t. 4. tr. 3. r. 177. p. 107

Et an animam, quae a corpore soluta in Purgatorio esse destinata possit postea ira liberare, ut nequitiam in Purgatorio ingrediantur, ibi §. ult. p. 107

• Vide Privilegium.

Appendix ad hunc Tractat. 3. & Verbum de Bulla Cruciatu.

Cum Bulla Cruciatu an satisfaciatur, qui praepcepto Missae, si illam audiat in Oratorio privato, t. 4. tr. 3. r. 176. §. 1. & 2. pag. 107

Cum Bulla Cruciatu ovis, quae intra gallinas inveniantur, in Quadragesima comedi possunt, t. 4. tr. 3. r. 178. §. 4. p. 113

Bulla Cruciatu, Vide verb. *Animas*, Bulla *Cruce*, tom. 3

Bulla Cruciatu an possit sumi pro excommunicatione, qui mortuus est sine absolutione, si Bullam mortuus antea non habebat, & an per eam possit absolvi ab excommunicatione, ut in Ecclesia sepeliatur, t. 5. tr. 1. r. 209. §. 2. p. 121

Bulla Cruciatu. Vide verb. *Dispensatio*, *Edictum*, tom. 3

Item verb. *Alfalis*, tom. 6

Item *Bona temporalia*, tom. 8

Bulla Cruciatu prodest Siciliis, & Hispanis extra Siciliam, & Hispaniam existentibus si alius pro ipsa Bullam suscipit, t. 9. tr. 7. r. 128. §. 3. p. 326

Bulla Cruciatu privilegium habens audiendi Missam tempore interditi, an teneatur illam audire, t. 3. tr. 1. r. 58. §. 1. p. 93

Ex Bulla Cruciatu privilegio an teneatur decessus dispensare, sed addit causa tubicinis, t. 3. tr. 1. r. 56. §. 1. p. 92

Bulla Cruciatu privilegium, quatenus continet dispensandi privilegium, an sit illicitè, vel late interpretandum, t. 3. tr. 1. r. 61. §. 1. p. 141

Per Bullam Cruciatu privilegium an possit Confessarius absolvere, & dispensare in casibus i Apalibus, quos potest absolvere, & dispensare Episcopus ratione alicujus impedimenti, t. 3. tr. 3. r. 4. §. 6. pag. 205

Bulla Cruciatu privilegium qui concedat, quando Commissarius dispensat circa horum celebrandi in Oratorio privato, t. 10. tr. 1. r. 47. §. 1. & seq. p. 43

An saltem Bulla Cruciatu Commissarius possit dare licentiam audiendi Missam, vel celebrandi in Oratorio privato, t. 4. tr. 3. r. 175. §. 1. & 2. p. 105

Ut Bulla Cruciatu in vigore in Oratorio privato possit audire Missam, qui intelligantur sub nomine domesticorum, t. 4. tr. 3. r. 171. §. 1.

Et quoniam sub nomine consanguineorum, t. 4. tr. 3. r. 171. §. 1. pag. 106

Bulla Cruciatu Indulgentiam concessam visitantibus Ecclesias, Altaria, an possit qui locum visitans Oratorium privatum fug domus, t. 4. tr. 3. r. 60. §. 2. p. 49

Bulla Cruciatu Indulgentiam an profit defuncto, si famulus, & folvens Bullam pro defuncto sit in peccato mortali, t. 4. tr. 3. r. 176. §. 1. pag. 110

Bulla Cruciatu Indulgentiam an possit laicus, quando sacerdos ut a defuncto moribundo applicat, t. 5. tr. 1. r. 121. §. 1. p. 32

Pro Bulla Cruciatu licentia, & publicationibus Indulgentiarum an possit aliquid sumi ratione laboris, t. 3. tr. 1. r. 46. §. 1. & seq. p. 93

Ex vi Bullae Cruciatu an Confessarius possit absolvi plures peccantes a cadibus Papae reservatis, si sint occulti, t. 3. tr. 1. r. 171. §. 1. p. 105

Bulla Cruciatu privilegia quoniam censetur revocata, etiam per Jubilum anni Sancti, & etiam per publicationem Bullae Cens. t. 9. tr. 7. ref. 123. §. 1. pag. 144

Per Bullam Cruciatu refert facultas eligendi Confessarium, an speret morte concedentis re integrata, t. 2. tr. 3. r. 8. §. 4. p. 61

Per Bullam Cruciatu an sit illegitimus in Confessarium approbatus a quocumque Episcopo, t. 2. tr. 3. r. 12. §. 2. p. 64

Per Bullam Cruciatu an Parochi fieri eligibiles ubique ad Confessiones audiendas sine approbatione Episcopi, t. 1. tr. 3. r. 17. §. 3. pag. 64

Qui ex confessorio obtinendi Bullam Cruciatu peccat, si illa non peccaturus, an teneatur hanc circumstantiam in obsequio aperire, t. 3. tr. 7. r. 162. §. 1. p. 107

Per Bullam Cruciatu an possit dispensari vocem confitens ab utroque concurrente ex communi consensu emisso, propter periculum incurrere, ut putant, & reddant debitum, t. 1. tr. 6. r. 129. §. 6. & seq. p. 122

Per Bullam Cruciatu Confessarius eligendus, an debeat esse approbatus ab Ordinatio, t. 2. tr. 3. r. 17. §. 7. casus p. 34

Per Bullam Cruciatu absolutio a censura obsecrata an profit pro foro exteriori, t. 1. tr. 3. r. 64. §. 2. p. 147

Ubi, an iudex non solum potest, sed teneatur in foro externo recipere dictam absolutiorem, ibi §. 6. p. 148

Per Bullam Cruciatu an possit Confessarius absolvere ab excommunicatione ingredientem Monasteria Monialium, & cum Monialium incestum committens, si delictum est occultum, t. 3. tr. 3. r. 31. §. 3. pag. 116

Idem est, si Monialis egressa est ex suo Monasterio ad malum finem. t. 3. tr. 3. r. 30. §. 2. ibi

per Bullam Cruciatu an suspendatur Altaria privilegia sita in Ecclesiis Regularium, & aliarum Ecclesiarum, t. 4. tr. 3. r. 30. §. 3. pag. 117

In tali casu an Sacerdos celebrans in Altari privilegio, vel qui facit celebrare, debeat habere Bullam Cruciatu, t. 4. tr. 3. r. 31. §. 6. pag. 116

Et quid, si Altare privilegium sit Religiosorum, ibi §. 4

Bulla Cruciatu habentes an possint Missam celebrare, vel audire in Oratorio privato in diebus solemnioribus, in quibus excluditur a pape pro dicto Oratorio ibi celebrari non possit, t. 4. tr. 3. r. 171. §. 3. pag. 111

Et quid, si Episcopus vel prius excommunicationis hoc prohibeat, ibi Bullam Cruciatu habens non teneatur Missam audire in die festo tempore interditi, t. 4. tr. 3. r. 36. §. 3. p. 137

Nec teneatur sumere Bullam Cruciatu, ut Missam audiat, vel celebret in dicto tempore interditi, ibi

per Bullam Cruciatu non potest quidem habere Oratorium privatum in suo domo, & in illo Missam audire, vel celebrare extra tempore interditi. Ubi explicatur verba Bullae, t. 4. tr. 3. r. 48. §. 1. & seq. pag. 119

Per Bullam Cruciatu Sacerdos privilegium tempore interditi potest eligere licet, interveiat laicus, si non inveniat ministrum habentem privilegium audienti divini, t. 4. tr. 3. r. 54. §. 1. p. 115

An saltem per Bullam Cruciatu possit celebrari plures Missae in privato Oratorio, t. 4. tr. 3. r. 54. p. 117

Laici, vel Clerici, qui Bullam Cruciatu habent, an possint invitare sacerdotem ad celebrandum in Oratorio privato quilibet die, etiam ex solemnioribus, quia si sacerdos Bulla caret, ibi §. 1. Ubi,

gii, an ipse Sacerdos possit miniftrum privilegii exicare ad utrumque hoc privilegium, pro quod facultatem habet, ut Sacerdos in praetoribus ipsius minister celebret, §. 1.

Per Bullam Cruciatam utatur Oratorio privato, an teneatur sumere aliquos praesens, & an vocales, vel inestiales, t. 7. tr. 1. c. 59. §. 1. pag. 48.

Per Bullam Cruciatam an possit Confessarius commutare jejunia ut voto, t. 4. tr. 6. r. 3. §. 3. p. 115.

Per Bullam Cruciatam an Confessarius elatus possit dispensare, tuendo causa jejunii, & est dubia, t. 4. tr. 6. r. 4. §. 8. p. 115.

Utrum Cruciatam habentes an possint in collatione ferunt jejunii sumere aliquod calcei, vel lada, t. 4. tr. 6. r. 115. §. 1. pag. 105.

Per Bullam Cruciatam an possit absolvi cum cautione excommunicatus, eo quod, cum possit, non solvit decimas, si postea fiat impotens, non obstante Consecratione Tridientio (ess. ap. cap. 12. de form. dicente talem non esse absolviendum, nisi plena restitutione subsequatur, t. 5. tr. 1. r. 187. §. 2. p. 74.

Per Bullam Cruciatam an possit quis absolvi ab excommunicatione iuratus, t. 5. tr. 1. r. 189. §. 2. p. 75.

Per Bullam Cruciatam an possit absolvi percutientes Clericum, & etiam enormi percussione, t. 5. tr. 3. r. 80. §. 1. p. 116.

Utrum Bullam Cruciatam an Confessarius possit absolvi a suspensione incursum propter subreptionem Ordinum ante legitimam aetatem extra tempora, & sine dimissoria, vel cum falsis, t. 5. tr. 3. r. 36. §. 8. pag. 127.

Item est de Irregularitate, si ex ordinis ministris in subsecuti Ordinum sine obtenta licentia ab Episcopo proprio, t. 5. tr. 3. r. 36. §. 2. ibi.

Per Bullam Cruciatam an possit tolli suspensio ab Ordinate per falsum, t. 5. tr. 3. r. 38. §. 4. p. 133.

Ubi, quod quamvis promouet per alium sit impeditus ad superiores Ordines suscipiendos, an hoc impedimentum non sit irregularitas, & irregularitas sit, an per Bullam Cruciatam dispensari possit, §. 3. pag. 134.

Per Bullam Cruciatam an tolli possit irregularitas contra ad solis Clericis, si non Sacerdotes confessiones audiant, ut ad superiores Ordines ascendant, & infirmitas ministrant, si defectum est oculi um, t. 5. tr. 3. r. 38. §. 3. p. 148.

Per Bullam Cruciatam an Confessarius in aliquo casu absolvere possit ab excommunicatione, & suspensione incursum propter symoniam, t. 5. tr. 7. r. 7. §. 1. sub hoc p. 114.

Per Bullam Cruciatam licet Confessarius non possit absolvi ab haereticis, occultis, an possit tamen absolvi receptatores, latrones, & defensores hereticorum, & legatos, teoates, & imprimeutes eorum librorum, & Schismaticos, Nigromanticos, &c. tom. 1. tr. 8. r. 26. §. 2. p. 270.

Per Bullam Cruciatam an Confessarius possit absolvi a casibus contentis in Edicto DD. Inquisitorum, t. 5. tr. 8. r. 34. §. 2. p. 251.

Per Bullam Cruciatam an Confessarius possit absolvi talem feminem in vita, & feminem in morte ab omnibus casibus contentis in primo Canonice Bullae Canon. ibi. §. 3.

An vero Malefici, Sortilegi, sollicitantes in Confessione, blasphemantes hereticamente, & similiales an possint per Confessarium absolvi toties, quoties, p.

Per Bullam Cruciatam an possit Confessarius absolvi feminam sollicitatam, quae non denovavit, si postea denunciavit, ibi. p. 251.

Per Bullam Cruciatam non est absolvens, qui excommunicat, donec etiam consuevit, nisi prius sit expulsa, nec sufficit, quod promittit eum expellere, t. 5. tr. 8. r. 23. §. 2. p. 264.

Per Bullam Cruciatam eligi possit in Confessarium Sacerdos femel approbatus ad Confessiones, si aliquis iuxta causam reprobat, vel iudicatus ab Ordinario, t. 7. tr. 1. r. 79. §. 9. p. 40.

Quando per Bullam Cruciatam Regularis constituitur, an possit eligere Confessorem regularem non approbatum per Episcopum, sed tamen per eorum Regularem Superiorem, tom. 7. tr. 1. r. 96. §. 5. pag. 32.

Per Bullam Cruciatam non potest Confessarius absolvi suspensionem a divinis, excommunicationem, & alias penas impositas contra Regularis introductores feminas in Monasterio, t. 7. tr. 1. r. 246. §. 4. p. 113.

Per Bullam Cruciatam an possit Confessarius absolvi excommunicationem extra confessionem, t. 7. tr. 1. r. 263. §. 1. p. 125.

Per Bullam Cruciatam an possit Confessarius commutare vota Castitatis, & Religiosis, praemissa, conditionalia, partialia, & temporalia, & ioculans Episcopo iure ordinario dispensare potest, t. 7. tr. 1. r. 167. §. 2. ad medium, p. 127.

Per Bullam Cruciatam potest Confessarius commutare, vel dispensare vota extra Sacramentum poenitentiae, tom. 7. tract. 1. r. 274. §. 1. pag. 132.

Per Bullam Cruciatam an possit Confessarius commutare votum Castitatis emittentem contra Sacramentum Matrimonium, ut possit petere debitum, t. 7. tr. 1. r. 278. §. 1. p. 132.

Per Bullam Cruciatam an possit quis absolvi, ut dispensari super irregularitate orta ex delicto, v. g. si Sacerdos excommunicatus celebrasset, aut suspensus sacros ordines susceperisset, & hoc

etiam extra sacramentum poenitentiae, t. 7. tr. 1. r. 300. §. 1. p. 129.

Per Bullam Cruciatam an Generales, & alii Praelati Regularis possint excipere confessiones secularium ab ea quae approbatione Ordinariorum loci, t. 7. tr. 1. r. 323. §. 1. p. 169.

Per Bullam Cruciatam an possit commutari votum Religiosis D. Jacobi, Alcantarae, Calatae, non autem Religiosis D. Joannis, t. 8. tr. 1. r. 12. §. 3. p. 6.

Quando per Bullam Cruciatam commutatur vota, an commutari possit in aliquod minus, t. 8. tr. 4. r. 77. §. 3. p. 69.

Per Bullam Cruciatam an possit absolvi ab ea confessione P. palii Principes imponentes gabellas, licet iustus super bona Clericorum, satisfacta parte, t. 9. tr. 2. r. 237. §. 1. p. 163.

Qui per Bullam Cruciatam in articulo, vel periculo mortis absolutus fuit a censura incursum propter violationem Bullae Pii IV. & Greg. XV. tempore coactiva, si convalescit an teneatur se praesentare coram Pontifice, t. 9. tr. 7. r. 127. §. 4. p. 327.

Si virtute Cruciatam scilicet delegatus sit ad dispensandum, vel commutanda vota, an extendendo sit ad vota emissa post publicationem dictae Bullae, t. 3. tr. 2. r. 72. §. 2. p. 151.

Virtute Cruciatam an possit Confessarius ut contrahens cum voto Castitatis petere debitum, t. 3. tr. 2. r. 76. §. 3. & 1. p. 154.

Idem est, si post matrimonium ratum vocit quis castitatem, aut Religiosum, ibi. §. 2.

Sed in iurisdictionibus ita vocent, si non consummavit matrimonium, non potest a Confessario vigore Cruciatam dispensari, ibid. §. 3. & 1.

Qui ex vi Cruciatam fuit absolutus a censuris reservatis Papae, vel Episcopo in articulo mortis, non teneatur se praesentare Superiori, si convalescit, t. 5. tr. 1. r. 202. §. 3. p. 120.

Vigore Cruciatam absolutio a censuris a iure latens, valet etiam pro foro iudiciali, & exteriori, t. 5. tr. 2. r. 80. §. 2. p. 116.

Virtute Bullae Cruciatam an possit absolvi a quocunque Confessario firmata, quaeque censuram incurrit, si denuntiatio praecedat adimplet, t. 5. tr. 9. r. 21. §. 3. p. 266.

Virtute Cruciatam Bullae a feminis possit eligi Confessarium approbatum tantum pro masculis prohibetur, t. 7. tr. 1. r. 71. §. 1. in fine, pag. 36.

Virtute Bullae Cruciatam Sicutus statim reditus in Siciliam an possit edere laicis in Regno Neapolitano, tom. 9. tr. 7. r. 107. §. 1. pag. 31.

Virtute Bullae Cruciatam an possit quis absolvi a censura Pii IV. & Greg. XV. incursum propter violationem eorum tempore coactiva, t. 7. tr. 7. r. 122. §. 8. p. 124.

Per Cruciatam an Missa possit dici in Oratorio privato coram familiaribus, & aliis extrinsecis non praesente Domino Oratorio privati, & illi an satisficiat precepto illi Missam audiendi, t. 4. tr. 2. r. 39. §. 1. & 2. p. 39.

Per Cruciatam tempore interdicti designatio Oratorio privati an possit fieri a quocunque Ordinario, t. 4. tr. 2. r. 10. §. 1. p. 45.

Per Cruciatam ut quis possit celebrare domi in Oratorio privato tempore interdicti, an sit omnino necessaria licentia Episcopi, t. 4. tr. 2. r. 52. §. 1. p. 46.

Et in dicto casu quomodo intelligatur privilegium cum consanguineis, & familiaribus ad audiendam Missam in dicto Oratorio, ibid. §. 2.

Per Cruciatam non solum in diebus concessis, sed in festivitatibus prohibitis licitum est in privato Oratorio celebrare, & Missam audire, t. 4. tr. 2. r. 51. §. 1. p. 47.

Et quid tempore interdicti, ibi.

Per Cruciatam an possit sumi Eucharistia ab alio sacerdote sine licentia Parochi, t. 4. tr. 2. r. 57. §. 2. p. 48.

Et quid in die Pascae, ibi. §. 3.

Per Cruciatam an sacerdos irregularis, vel regularis possit ministrare Eucharistiam in Oratorio privato, t. 4. tr. 2. r. 46. §. 1. p. 43.

Et quid in die Pascae, ex devotione, tom. 4. tract. 2. r. 57. & 58. pag. 48.

Per Cruciatam an fidelis satisficiat precepto communionis Paschalis in Oratorio privato, saltem concedente Parochio, vel in iure negante, t. 4. tr. 2. r. 58. §. 4. p. 48.

Per Cruciatam Religiosi possunt comedere ova, & laetitia in diebus Dominicis Quadragesimae, t. 4. tr. 6. r. 53. §. 1. p. 74.

Per Cruciatam an possit absolvi complices in ceteris casibus praeter haereticos, & hereticorum dogmatizantes contentis in edicto DD. Inquisitorum, & non teneantur dicti criminosi prodere se, t. 5. tr. 9. r. 75. §. 2. p. 262.

Bulla Pii IV.

Bulla S. Pii IV. contra Clericos indomitos an obliget in conscientia, & sit ultra recepta, t. 1. tr. 1. r. 27. §. 1. & 109. p. 217.

Et ubi ipse resolutio iniquitatis frequentibus reperitur, quocumque Clerici iudicantur delinquentes, & incurrant, vel non incurrant penas dictae Bullae. Ubi variis casibus in praesentia.

Bulla resignat, beneficiorum praedicta pro intelligentia eisdem, ubi est ultra recepta, t. 3. tr. 3. r. 185. §. 2. p. 316.

Bulla Pontificia.

In Bulla Sixti V. de abortu, quae potest imponere finem, & quomodo,

- modo & quando obliant, t. 5. tra. 6. ref. 3. 14. & 15. & io alit
quidem t. 6. p. 197. & seqq.
- Bulla Sixti V. contra male promotos ad Ordines an sit ufu re-
cepta, quod ad absolutionem cōfessarum, & inhabilitatum, t. 5. t.
7. ref. 4. §. 1. p. 2. 2.
- Pro Bulla Greg. XIII. de Davis, & Promissis. Vide varias quæstio-
nes ca. 7. §. 1. 47. quæ ad 6. inclusivè, & p. 233. ad 239. t. 239.
runtio. 5.
- Bulla Sixti V. contra Adrelogium iudicarium an obliget non so-
lum in foro exteriori, sed etiam in foro conscientie, t. 5. tr. 10.
p. 101. §. 1. p. 309.
- In Bulla quæ incipit, Romanus Pontifex die 5. Junii 1641. Urban-
us VIII. damnat omnes per iudicium contra immunitatem Ec-
clesiæ, etiam sub pretextu, quod Bullæ Pontificiæ non fuerunt
publicæ, vel ufu receptæ, v. 6. tr. 1. r. 13. §. 8. p. 7
- Bulla Urbani VIII. die 28. Junii 1628. Regia contra monetarios
an excoedat ad commones in Regio Siciliæ, & Sardinia,
Carthæ, t. 6. tr. 1. r. 25. §. 1. & seq. p. 17
- Si in Bulla aliqua inferatur poena privationis vocis, an debeat in-
telligi tam de activa, quam de passiva, t. 6. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 23
- Bulla Pontificiæ. Vide verb. *Summorum, Liger, Præceptum, Pro-
fessio, Prohibito*, tom. 6.
- Statute Bullæ Pontificiæ Innocenti X. hodie cessat omnia diffi-
cultas, quod Regulari approbati ad Confessionem in poa Duce-
si non sunt approbati ultra illam, & ibi non poterunt audire
Confessiones sine nova approbatione Ordinarii illius Dioce-
sis, t. 7. r. 1. ref. 83. §. 1. in fine, pag. 45
- Bulla S. Vi. V. quæ incipit, Etsi Mendicantium Ordines sub die 17.
Calendar Junii 1567. quæ amplissima Regularium privilegia
continet, an fuerit revocata per Bullam Greg. XIII. quæ incipit
La ræta, t. 7. tr. 1. r. 354. & seq. p. 112. & 113
- Bulla Clement. VIII. de largitione munerum sit ufu recepta, &
ad hoc obliget ad sui observationem, t. 7. tr. 1. §. 1. & seqq. p. 171
- Regis Bullæ quinam sint fides, seu cōfessio Bullæ, t. 7. tr. 1. §. 1.
& seqq. pag. 171
- Ex Bulla illa an Pontifex condant novum ius circa largitiones mu-
nerum Religiosorum, t. 7. tr. 3. r. 102. & 103. p. 172
- Immo lege omnes obligentur prædici illi, pro hac Bulla
- Cura Bullam Sixti V. con. 24. furti. gos notabilia quedam in fa-
vorem DD. Inquirunt, t. 7. tr. 10. r. 102. & 103. p. 309
- In Bulla Filii V. & S. in V. monent prohibent 10 incurrit lenc-
cium p. eligant cum in entione, ut religiosi iterum con-
tra, & religio, v. 8. suo nepoti, & c. t. 5. tr. 3. §. 1. p. 224
- In dictis Bullis non solum religio beneficii cum accetia, regre-
ssu de ingressu, sed etiam permutatio prohibetur, §. 4
- In Bullis Pontificiis an sub nomine privationis officiorum, gradus,
& dignitatum intelligantur comprehendi Concionatores, Le-
dores, Confessores, Magistri Novitiorum, Ministri, Consulto-
res, Diffiniores, & c. t. 6. tr. 1. r. 34. §. 1. p. 22
- Phi, quod dicitur poene, non incurritur sate iudicia senten-
tiam §. 2
- Bulla Apostolica.
- Est Bullam Greg. XIII. an Cardinales possint ingredi Monas-
teria Monialium, etiam si sint Cardiales Protectores, t. 9. tr. 7.
r. 44. §. 1. pag. 293
- Litias Apostolicas an Ministri Regii recognoscere, & detinere
possint in Regis Cancellariis ad examinandum, & executionem
mandandum, t. 9. tr. 2. r. 24. & 35. t. 3. p. 87
- Bulla Episcopali.
- Vide verb. *Absolvent, Commutare, Beneficiis*, tom. 3
- An cum bursa denaturum Religioſum dimittendo an sit Mino-
ria, & improvisio invenitur mortuus, cum sit statim privan-
dus Ecclesiastica sepultura, quia iura non privant officium Altra-
ris tale Monachum investitum cum peculio, nisi quando prius
monitus ooluit dimittere, to, 7. tr. 3. 266. §. 1. post medium
p. 190. & 167. §. 1. ibid.
- Butyrum possunt comedere Regulares, & eorum familiares in je-
juniis Quadragesimæ, & io aliis diebus quomodocumque prohi-
bitis ex Bulla Leonis X. t. 4. tr. 6. r. 52. §. 7. p. 174

C

C A D A Y E R,

Vide verb. *Eschomere, Fomias, Fomes*, tom. 3

Cadere.

Cadens in Romine, & demerit casu, & violenter de gladius, &
trahitur ad stomachum aquam, live in purva, live in magna
quantitate, & live dum totalliter ceciderit, live non, an censeri
debeat jejunus, ac possit recipere Eucharistiam, t. 4. tr. 1. ref. 57.
§. 7. pag. 133

Si cadat particula funet manum, v. g. communicantis, an sint vicio-
se Rubricæ Missalis manus lavandæ, & aqua in sacratio infun-
denda, t. 4. tr. 2. r. 35. §. 1. p. 123

Et quid, si cadat super vestem Monialis, vel io terra, tabula,
pauo prophano, vel aliquo alio re, vel si laicus subsisterit par-
ticulam de terra, & c. ibid. §. 1. & c.

Et quid, si in prædiciis casibus, & partibus ceciderit aliquid de
linguæ ibid. §. 1

Et quid est sicendum, si cas Hostia, vel sanguine aliquid cadat in
pauo sacro, videlicet super maniculum Albe, Mappam, lin-
teum, seu altum, ibid. §. 2

Si ut cadat ab heretico ad filium contra voluntatem Patris eubere,
statutum à Principe laico fiat, an sit contra immunitatem Ecclē-
siasticam, t. 9. tr. 2. r. 223. §. 1. p. 159

Cadere. Vide verb. *Barks*, tom. 2.

Cadere.

Propter cades infantum an Inquisitores debeant tradere famias,
& striges iudicibus secularibus, tom. 5. tra. 10. ref. 111. §. 1.
pag. 312

Cæremonia.

Cæremoniæ omittit sufficiunt in periculo mortis, an postea suppli-
ri debeant in Ecclesiis, t. 1. tr. 1. r. 83. §. 1. p. 39

Ubi, quid si quis omittitere suppleri dicitur cæremonia, & solemnitate
in privato i. p. s. i. omittas fœculio scandalo, non pec-
cat nisi venialiter, t. 5.

Cæremonia. Vide verb. *Ritus*, tom. 1

Item verb. *Minister, Negotio*, tom. 1

Item verb. *Conferentiæ, Rubrica*, tom. 3

Cæremoniæ omnes non præscripti in acceptione professionem
Religiosorum sunt de substantia valoris, t. 7. tr. 1. r. unica, §. 24.
in fine, pag. 168

Cæremonia eorum, & cultum peculiaritatem ab Ecclesiis non præ-
scriptam adduct sacerdotibus, d. dendo tempor medicandi in Mis-
sa, non assignatum Rubricis Missalis, tom. 2. tr. 1. ref. 95. §.
3. pag. 38

Cæremonia minus principales celebrando omittenda, an peccet
tantum venialiter, & aliquando nullum peccatum committit,
si nullus addit contemptum, verbi gratia, si omittitur Crucem
aliquam, missam elevationem, p. cloris tunctionem, & c. to. 2.
tr. 1. r. 186. §. 2. p. 76

Cæremoniae relictæ in absolutione excommunicationis 10 sic
peccatum mortale, t. 5. tr. 1. r. 184. §. 2. p. 73

Circa cæremonia protectionis 10 si quis aliquis notabilis, t. 7.
tr. 5. r. 69. §. 3. & seqq. p. 249. & r. 72. p. 250

Calefactum.

Quare non solum calefactum Crucis signatur, sed etiam caloris
rubi Summus Pontifex utatur, t. 9. tr. 4. r. 19. §. 1. p. 258

Calceus.

Quare calceus Summus Pontifex portat Crucis signatur, to, p. 4.
ref. 20. §. 1. pag. 152

Calceus. Vide verb. *Vendere*, tom. 7

Calculus.

Vide *Indulgencia*.

Calix.

Calix, qui usum aureum misit, & iterum postea deservit quod
ad illum superficere, quæ tangit sanguinem Christi, an debeat
de novo consecrari? t. 2. tr. 1. r. 175. §. 1. p. 71

Calix parum perforatus an sufficiat consecrationem, si abarctico
artifice conseruatur sine ulla mutatione Calicis? t. 2. tr. 1. r.
176. §. 1. pag. 71

Calix. Vide verb. *Centibus, Presbyter, Sacerdos, Subdiaconus, 2
Tergere, Vinum*, tom. 2

Item verb. *Carthæ, Missam celebrare*, tom. 3

Item verb. *Jus*, tom. 4

Item verb. *Consecrare, Missam celebrare*, tom. 7

Item verb. *Adimplere, Permittere*, tom. 8

Io Calice nondum consecrato, quis celebrare bona fide, si ali-
quis alius sacerdos bona fide cum illo autem celebrasset? t. 2. tr.
1. r. 173. §. 2. pag. 70

Si Io Calice non consecrato, quis celebrat bona fide, an remanet
consecratus? t. 2. tr. 1. r. 174. §. 3. ib.

Es quid, si sacerdos mala fide celebrasset? t. 2. tr. 1. r. 177. §. 2. p. 72

Es an sit præceptum, ut Calix sit consecratus? to. 2. tr. 1. r. 179. §.
1. p. 73

Si in Calice non consecrato, vel ligno sacerdos celebrat, an
preter peccatum mortale incurrit aliquam penam? t. 2. tr. 1. r.
176. §. 1. pag. 71

Si cum Calice non consecrato, quis celebrat consecratus remanet,
t. 9. tr. 1. r. 140. §. 3. p. 68

Quando Calicem linguas Episcopum cum Episcopo consecrare
alium consecrare, quomodo se gerere debeat? Idem casu de sacra-
mentis, qui in prima Missa unum cum Episcopo consecratur,
t. 4. tr. 1. r. 90. §. 1. & seqq. p. 296

In Calicis consecratione si quis omittat hæc verba, *Novi, & æterni Testamenti*, aut si sacerdos Latinus proferat consecrationis formam Hispanicæ, aut Græcæ, an peccet mortaliter, vel tantum venialiter, t. 1. r. 1. 194. §. 1. p. 78

Post Calicis consecrationem guttur vini invente separatæ à vino, quod est in fido Calicis an sit consecratum, t. 1. r. 1. 10. §. 4. p. 88 & r. 1. 15. per tot.

Ante Calicis functionem an cæteri laici licitè præberi Communio possit, t. 1. r. 1. 132. §. 1. p. 100
Calicem non elevante Carchusianum in sacrificio Missæ ex dispensatione, & pro consecratione suarum cæmemoniarum, t. 1. r. 1. 103. §. 1. ad medium, p. 93

Calor,

Vide verb. *Morillare*, tom. 9.

Calumniam.

Vide verb. *Evadere*, *Tefiti*, tom. 8.

Qui calumniis falsis opprimere aliquem conator io iudicio in causa magno momento, vel infamare, aut interficere, an liceat eum occidere, si evadendi alia via non adsit, t. 1. r. 1. 107. §. 1. p. 81

Quicquid falsis vellet te apud consanguineum infamare, ne tibi hereditatem relinquas, an possis eum occidere, tom. 8. r. 1. 1. r. 15. §. 3. p. 83

Calumniator.

Calumniatoris occidere an liceat aliquando Religiosis gravia crimina de sua Religione spargentem, t. 1. r. 1. 1. §. 1. p. 77
Idem de Clerico, & Religioso in singulari, ibid.

Cambium, & Ricambium.

Cambium an sit licitum cum pro campfore correspondet Procurator campforis non de propriis, vel alienis pecuniis, sed de pecuniis ipsius campforis, quod cambium est hodie valde usitatum, t. 6. r. 1. 3. r. 1. p. 95

An supradictum cambium licitè exerceatur non solam à Mercatoribus, sed etiam à personis particularibus, & privatis, ut mulieribus, &c. Et an supradictæ personæ possint conquire tale cambium, t. 6. r. 1. 3. r. 1. p. 97

An agens, seu respondens in prædicto cambio debeat esse Mercator, seu persona dives, tom. 6. r. 1. 3. r. 1. p. 97
An cambium dictum Cane a *Rivera*, & quod dictum est in ref. 1. differat ab illo, quod vulgo dicitur, cum *le continuacioni*, t. 6. r. 1. 3. r. 1. p. 97

In quamvis quantitate sumendæ sunt provisiones cambiorum, ibid. ref. 7. p. 98

An provisiones tertie partis sicuti pro centenario sit iusta etiam io provisionibus, quæ sumuntur io recambis, & continuationibus, t. 6. r. 1. 3. r. 1. p. 98

An dictæ continuationes, vel recambis sint licita ratione tantum lucri cessantis, vel damni emergentis, tom. 6. tract. 3. refol. 6. p. 97

In recambis, & continuationibus an campfores possint exigere toties quoties dictas provisiones, tom. 6. tract. 3. refol. 9. p. 99

An campfor possit toties quoties recipere duas provisiones, unam in loco, ubi efficitur cambium, alteram in undinis, quam recipit ejus Agens, ibid. r. 10. p. 99

An debeat una tantum provisio pro cambio magno, ac parvo, v. g. pro mille, ac pro centum, ibid. ref. 1. t. p. 99

An id, quod campforibus debetur tantum provisionem, & interesse, possit ab ipsis sors adiecti cambium magis augere, ibi. r. 11. p. 99

An coactus campfor de non acceptanda solutione fortis, nisi simul solvatur detrimentum cambiorum, sit licita, ibid. ref. 13. p. 99

An campfores dantes ad cambium modo ut supra, sint io loco ex toto, non tantum in parte puniendi, ibid. r. 14. p. 99

Utrum campfor, qui bona sua dedit pecuniam Petro ad Cambium solvendum Melianæ, existimas ipsum habere pecuniam in tali loco, & posita competat non habere, possit tantum exigere, quod tantum lucri præcepit, & Petrus Melianæ solvisset, ibid. ref. 15. p. 100

Ad cambium, vel mutuo pecuniam acceptæ cum solutione lucri cessantis, vel damni emergentis an comprehendatur sub decreto Sacra Congregationis, & Pauline, *Amoris*, t. 1. r. 1. 107. §. 3. ad med. p. 101

Cambium. Vide verb. *Bona temporalia*, t. 5

Ad cambium non possunt regulares, inconsulta Sacra Congregatione, accipere pecunias cum solutione lucri cessantis, vel damni emergentis, t. 7. r. 1. 1. 104. §. 1. in fine, p. 93

Campania.

Vide verb. *Conferare*, tom. 7.

Campanæ pulsare in signum, quod aliquis malefactor manet sit furtiva suspendendus, an sit licitum, tom. 8. tractat. 8. ref. 3. §. 1. p. 94

Deana Cæd. Tom. X.

Campanile.

Campanile Ecclesiæ, etiam si ab ea sit disjunctum, gaudet immunitate, t. 9. r. 1. 1. 9. §. 1. p. 8

Campfor.

Campfori vendidit Vidricus quoddam pueri Thesaurum iuventum à dicto puero in loco publico, & campfor fudit, & argentum vendidit: an Vidricus existente, & non solvente possit Procurator Fisci agere contra campforem, ad pretium redactum ex argento fuso, t. 6. r. 1. 3. r. 1. §. 1. p. 98

Campfor. Vide verb. *Cambium*, & resolutiones ejus notationis, & verb. *Negatius*, *Provisio*, tom. 6.

Campfor potest sumere provisiones cambiorum ex inveterata consuetudine, & quæ est illa quævis: Et ad idem procedat in recambis, t. 6. r. 1. 3. r. 1. §. 1. p. 98

Campfor cum campforio an possit à principio pacifici certum, & determinatum incurre, etiam in casu non solutionis, & in tali casu campfor an peccet mortaliter, t. 6. r. 1. 3. r. 1. §. 1. p. 100

Vide verb. *Cambium*, ubi alia multa.

Cancellaria.

In Cancellaria Regis retinere Bullas Apostolicas possit: Ministri Regii ad examinandum, & executioni mandandum, tom. 9. r. 1. 3. r. 1. §. 1. p. 8

Cancellaria. Vide verb. *Regalia*.

Cancellarius.

Cancellarius Episcopi non potest ratione laboris aliquid sumere pro licentia audiendi Confessiones, vel concionandi, t. 5. r. 1. 7. 41. p. 133

Cancellarius, vel Notarius Episcopi quas licentias debet gratis dare, & quales non, & quibus, t. 5. r. 1. 7. 46. p. 133

Candela.

Vide verb. *Minister*, tom. 3

Vide verb. *Acceleratio*, *Chorus*, tom. 3

Cane.

A Cane Thesauri inventus ad quem pertineat, tom. 6. r. 1. 6. ref. 3. §. 1. p. 34

Cane vocando Domini servos suos Christianos an peccet mortaliter, t. 7. r. 1. 8. r. 1. §. 1. p. 105

Cane. Vide verb. *Spoliar*, tom. 9

Canon, & Missa.

Canon Missæ an incipiat à *Te igitur*, vel à *Communicantes*, vel à *Qui sedes ad dexteram*, & quando finiat, an usque ad *Agnus Dei*, vel usque ad consummationem, t. 1. r. 1. 1. §. 3. p. 155

Canon. Vide verb. *Epistola*, *Omissio*, tom. 3

In Canone Missæ si quis omittat sex, aut octo nomina Sanctorum, an excommunicetur à peccato mortali ratione parvitas materiam, t. 1. r. 1. 1. §. 3. p. 78

In Canone Missæ si omittatur nomen alicuius Sancti, vel tempore Paschalis, quo interponitur in communicantibus, aut in actionem, *Non igitur oblationem*, an sit peccatum mortale, t. 1. r. 1. 1. §. 3. p. 78

Ubi quod, si paulo post quis de omissione recordatur, an debeat repetere, ibid.

In Canone Missæ si Sacerdos omittat in consecratione Calicis illa verba, *Novi, & æterni Testamenti*, aut si Sacerdos Latinus proferat Hispanicæ, aut Græcæ formam consecrationis, an peccet mortaliter, t. 1. r. 1. 1. 194. §. 1. p. 78

In Canone Regularis Sacerdos ponens nomen Generalis sui Ordinis, loco nominis Episcopi, an peccet mortaliter, tom. 10. r. 1. 1. 194. §. 3. p. 78

Qui Canonem Missæ recitat cum vulgare distractione, an peccet mortaliter, t. 1. r. 1. 1. 141. §. 3. p. 19

Post Canonem Missæ si Ecclesia pollicetur, tenetur Sacerdos profectui Missæ, t. 1. r. 1. 1. 144. §. 1. p. 69

Idem est, si eodem tempore communicatus non tolerans Ecclesiam ingrediatur, & non vult egredi, ibid.

Capon.

Capon nullus erat in iure pro potestate in Cardinalibus concedendi Indulgentias, t. 9. r. 1. 1. 46. §. 1. p. 191

Canonem emphyteutæ per triginta, vel quadraginta annos non solvens, an præscribit immunitatem in futurum, tom. 6. r. 1. 3. 194. §. 1. p. 178

Et quid, si addit ignorantia adversus præscriptionem quadraginta annorum, ibid.

Per Canonem non solum an Emphyteuta jus suum non amittat, sed possit moram purgare, t. 6. r. 1. 3. 197. §. 1. p. 180

Et quid, si promiserit, & juraverit solvere Canonem, §. 1
Et distinguere inter Emphyteutam Ecclesiasticorum, & inter Emphyteutam laicorum, ibid. §. 1

Si Canonem solvere Emphyteuta triennio cessavit, & Dominus aliquando tacuit, & suam voluntatem non declaravit, nec contra eum processum privationis indidit, si postea velit ad privationem Emphyteutæ agat, an fructus interim à triennio perceptos Emphyteuta faciat suos, an verò teneatur eos Domino restituere, ibid. §. 11

U^t adversus Canonicos confectio de pravitate, an opus sit, ut sit introducta cum scientia, & expresso consensu Pontificis, t. 9. r. 1. ref. 116. §. 1. p. 90

Contra Canones Sacros an sit statum prohibens alienationem bonorum immobilium in Ecclesiis, & Ecclesiasticis personis, & illud promulgantibus observantes, an incidunt in censuram Bullae Cypriani, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. sed lege t. 1. r. 1. uq. ad 19. ubi late.

Canonis privilegio gaudent Clerici in Minoribus conjuncti Orientalibus, quos Graecos appellamus, etiam si Ecclesiae non deserviant, t. 5. r. 3. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis Privilegio an gaudent Novitii admitti ad Religionem ante annos pubertatis, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant, qui alio modo aliquo habitu Religioso adhibentur ad servitium, & obsequia Monialium, & ad petendum pro ipsius elemosinam, ibid. §. 4. p. 121

Canonis privilegio an gaudeant Equites D. Joannis, D. Jacobi, Alcantarae, Calatravae, & alii Equites Militares a Sede Apostolica approbati, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Tertiarium D. Francisci, vulgo dictum Biazocha, vel Beatae, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Novitii, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant sorores Tertiarium, vulgo dictum Biazocha, seu Beatae, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis privilegio an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romae existentium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

tionem Officii Divini, & quoad lucrandas distributiones, vel restituendas illas, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis Ecclesiae Cathedralis loquens cum Monialibus, an incidat in censuram laici an ab Episcopo contra colloquentes cum Monialibus, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis excommunicatus an validus possit optare, & acceptare prebendam meliorem, & hoc quidem pinguis, licet collatio sit suspensa, donec absolvatur, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Canonis. Vide verb. Beneficium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 113. §. 1. p. 116

Et difficultas est, an si Episcopo cessante in remotis, moriatur Vicarius, succedat in tali cap. Capitulum in ejus jurisdictione, ita ut possit eligere Vicarium, ibid. §. 3.

An Capitulum Sede vacante possit transferre suam jurisdictionem, si Episcopus ad aliam Ecclesiam translatus ab hoc non accepit possessionem, t. 3. tr. 5. r. 6. p. 263.

Et quo inferitur, quod statim Episcopo translato, non tenetur gesta Vicarii post translationem, etiam ab eo ignorata, ibid. §. 2. verba quo sequitur, p. 263.

An Capitulum Sede vacante possit exercere jurisdictionem in personis saeculares, quando Episcopus habet potestatem temporalem, Et in supradicto casu an possit exercere per alios jurisdictionem in criminalibus abque necesse irregularitatis, t. 3. tr. 5. r. 7. p. 264.

An Capitulum Sede vacante prima instantia censetur preservata Concilio Trid. sess. 24. cap. 20. de Reformat. t. 3. tr. 5. r. 8. p. 264.

An Capitulum tempore Sedis vacantis possit indicare de causa pertinetibus ad Episcopum ut v. g. quando vereretur quod si super proprietatem aliquis juris, tunc jurisdictionem, an ad Episcopum pertineat, vel non, vel an aliquis sit subiectus, vel ea temporis, an talis locus sit de Diocesis, non vel pertineat ad memor. Episcopi collectionem, &c. t. 3. tr. 5. r. 9. p. 264.

An Capitulum Sede vacante possit revocare licentiam ordinis conferendi, & eadem de Pontificali concessam alicui Ancillitibus Episcopo deservit, Et quid si Capitulum non revocaverit praedictum licentiam, t. 3. tr. 5. r. 10. p. 265.

Et alius alia inferuntur v. d. & notanda ex doctrina supradictarum quod et. Et tandem advertitur, nullam Episcopum post Ordines conferre Religiosis virtute privilegiorum in Diocesi, in qua est sedes vacans sine licentia capessit Capituli sub penis in Concilio Innocentio, ibid. §. 6. & seq.

An Capitulum Sede vacante intra annum possit dare licentiam alicui Episcopo, ut conferat Ordines Regularibus, & Clericis aliteris Diocesis, Et an Regularis sint subiecti Episcopo quoad Ordines, t. 3. tr. 5. r. 11. p. 265.

An Capitulum Sede vacante possit concedere dimissiones ad Ordines suscipiendis intra annum a morte Episcopi, t. 3. tr. 5. r. 12. p. 266.

Et an Capitulum Sede vacante possit tamen intra annum per alium Episcopum Pontificalia eadem ordine Diocesanos suos, & sic relictum fuisse à Sacra Congregatione, ibid. §. 3.

Et an elapso anno à puncto Sedis vacantis possit Capitulum eis dimissiones concedere, Et an dicat licentia dimissionis per adventum novi Episcopi non expirare, ibid. §. 4.

Et an Vicarius a ppe non prohibetur statim post vacantem Sedem etiam dimissiones concedere, ibid. §. 5.

An Capitulum Sede vacante possit statim intra annum concedere litteras testimoniales, t. 3. tr. 5. r. 13. p. 266.

An si Capitulum Sede vacante ordinem iura annum concedere formam Concilii Trid. ordinatus tamen possit obtinere beneficium, t. 3. tr. 5. r. 15. p. 267.

An Capitulum Sede vacante possit dispensare, ut quis ordinetur non servatis temporum interstitiis, & quid quod hoc de Vicario Capituli Sedis vacantis, t. 3. tr. 5. r. 16. p. 267.

An Capitulum Sede vacante possit dispensare etiam illegitimis quoad ordines minores, & quoad beneficium simplex, tom. 3. r. 17. p. 267.

Et an etiam Vicarius Capitularis possit concedere hanc dispensationem, nisi habeat speciale mandatum, ibid. §. 3.

An secretis degradationis possit fieri à Vicario Capituli Sede vacante, & alicuius ab Episcopo, cui ipse commiserit, t. 3. tom. 5. r. 13. p. 267.

An Capitulum Sede vacante possit dispensare super omnibus irregularitatibus, suspensionibus, &c. quibus potest Episcopus vigore Concilii Trid. sess. 24. r. 6. t. 3. tr. 5. r. 19. p. 268.

Et explatur, quomodo non succedat Capitulum Sede vacante, in his, quae competunt Episcopo per speciale gratioso, videlicet privilegio, vel commissione Pontificis; quomodo succedat in his, quae spectant jure communi speciali, ibid.

An Capitulum Sede vacante competat privilegium Concilii Trid. sess. 24. r. 6. de Reformat. t. 3. tr. 5. r. 20. p. 269.

Et an Collegium Cardinalium Sede vacante gaudeat hac facultate Concilii ibid. in fine.

An Capitulum Sede vacante possit absolvere ab haereticis, t. 3. tr. 5. r. 21. p. 269.

Et ex doctrina dictae questionis alia alia circa supradictam difficultatem explatur, & tandem inferitur, quod statim per Illam Conae Domini hoc facultas absolviendi ab haereticis est revocata Capitulo Sede vacante, ibid.

An Capitulum Sede vacante possit procedere contra Haereticos, t. 3. tr. 5. r. 22. p. 269.

Et an Vicarius Capituli Sede vacante hunc ordinario debeat assistere Inquisitionibus in dictis causis Fidei, ibid. in fine. §. 1.

An Capitulum Sede vacante possit dispensare in petitione debiti, & concedere facultatem absolviendi à reservatione, Idem est dicendum de eius Vicario, seu Provocatore, t. 3. tr. 5. r. 23. p. 269.

An Capitulum Sede vacante possit dispensare in casibus Pontificaliis, quando non est facilis recursus ad Papam, vel ad nuncium Apo-

stolicum, si ad eam dispensationem concedendam potestatem habet, t. 3. tr. 5. r. 24. p. 270.

An Capitulum Sede vacante possit absolvere à juramento, t. 3. tr. 5. r. 25. p. 270.

An Capitulum Sede vacante possit dispensare in omnibus votis, & juramentis, quibus possit Episcopus, t. 3. tr. 5. r. 26. p. 270.

An Capitulum Sede vacante possit cognoscere causas matrimoniales, t. 3. tr. 5. r. 27. p. 270.

Et an Capitulum possit revocare statuta praecedentis Episcopi, si fuerit expeditum, & contraria statueret, quae obligent totam Diocesim ibid. §. ult. p. 270.

An Capitulum Sede vacante, & eius Vicarius Generalis habeant facultatem a dudi licentiam absolviendi matrimonio, & ingrediendo Monasterium Monialium, t. 3. tr. 5. r. 28. p. 270.

An Capitulum Sede vacante possit concedere monasteria ad effectum revelandi? t. 3. tr. 5. r. 29. p. 270.

An Capitulum Sede vacante, & ejus Vicarius possint ferre censuras, t. 3. tr. 5. r. 30. p. 271.

Et an verò Capitulum Sede vacante possit ponere interdictum, et personale, quo locale, & etiam cessationem à divinis? ibid. §. 2.

An Capitulum Sede vacante possit absolvere ab excommunicatione incursa propter percursum Clerici, & quid de aliis censuris, t. 3. tr. 5. r. 31. p. 271.

Et similiter, an possit ponere, deponere, suspendere, & privare beneficium, & alia facere, quae ad correctionem spectant, ibid. in fine. §. 3. p. 271.

Et an possit deponere Praebendarios cum potestate absolviendi ab huiusmodi excommunicationibus, & aliis casibus Episcopo reservatis, ibid. §. 4.

An Capitulum Sede vacante possit approbare Confessorias, t. 3. tr. 5. r. 32. p. 271.

An Capitulum Sede vacante possit revocare licentiam Regularium obtinentes ad audientes confessiones, Idem est de licentia ad praedicandum, t. 3. tr. 5. r. 33. & in aliis ejus not. p. 271.

An Capitulum Sede vacante possit dare licentiam Novitiis dependendi de eorum bonis temporalibus, t. 3. tr. 5. r. 34. p. 272.

Et an possit minus syndicans exercere, ibid. §. 2.

An Capitulum Sede vacante possit dare licentiam Monialibus caecundi à Monasterio ejus, t. 3. tr. 5. r. 35. p. 272.

An Vicarius Sede vacante possit visitare Monasteria Monialium exemptorum, & Sedi Apostolicae subiectarum, tom. 3. tr. 5. r. 36. p. 272.

Et explatur, Capitulum Sede vacante non succedere Episcopo in privilegiis concessis, cum sit personalis, & odiosa, ibid. §. 2.

An Capitulum Sede vacante possit visitare Monasteria Monialium cae nptarum, t. 3. tr. 5. r. 37. p. 272.

Et an Capitulum Sede vacante possit concedere licentiam Monialibus immediate subiectis Sedi Apostolicae egrediendi à Monasterio in casibus permixtis in Bulla S. Pii V. quae incipit, *Deveris, & honestis*, ibid. prope finem §. 4. verba. Et quo.

An Capitulum Sede vacante possit visitare Diocesim? t. 3. tr. 5. r. 38. p. 273.

Et an Metropolitanus possit mittere Visitatorem Ecclesiae vacantis, si Capitulum negligent sit in eaquenda jurisdictione Episcopi ad se devoluta, ibid. prope finem §. 4.

Et an Capitulum Sede vacante possit syndicare Vicarium Episcopi defuncti? ibid. §. ult. p. 273.

An Capitulum Sede vacante possit dare licentiam erigendi nova Monasteria? t. 3. tr. 5. r. 39. §. 4. p. 274.

Et supponitur Monasterium quomocumque etiam Mendicantium non posse erigi, nec edificari, quavis ad licentiam Episcopi, nisi vocatis, & auctis aliorum Conventuum Procuratoribus, ibid. §. 1.

Et an Constitutio Cl. VIII. circa hoc habeat locum quod erigenda Monasteria Monialia, & quid super hoc Sacra Congregatio censuit? ibid. in fine §. 2.

Et an Vicarius Capitularis Sedis vacantis possit concedere supradictam licentiam, ibid. §. ult.

An Capitulum Sede vacante possit dare licentiam, ut edificetur Ecclesia, ut acquiratur seu Patronatus, t. 3. tr. 5. r. 40. p. 274.

Et an Capitulum Sede vacante possit Charitativum subsidium exigere, Et in Conventu Collegium Sede vacante nequeat scutum condere, quod tale subsidium in futurum ea parte minuat, ibid. §. 2.

An Capitulum Sede vacante possit alienare bona Ecclesiae tam immobilia, quam mobilia, t. 3. tr. 5. r. 41. p. 274.

Et an superveniens Episcopus electus & confirmatus possit rescindere praedictas alienationes factas à Capitulo sine auctoritate Papae, quod idem dicendum est, si quid Episcopus sine Capitulo distraxit de bonis Ecclesiae suae immobilia, ibid. §. 3. p. 274.

An Capitulum Sede vacante possit concedere indulgentias, Et quid de confectis circa hoc, t. 3. tr. 5. r. 42. p. 274.

Et an sit tutius, quod Capitulum committat alicui Episcopo, ut indulgentias concedat in nomine ipsius Capituli, ibid. in fine Relati.

An Capitulum Sede vacante possit commutare ultimas voluntates in

Ubi alii quatuor casus pro capitulo, sede vacante, & pro dimissis concedendis, & Ordinibus conferendis tempore, sedia vacantis, s. t. & seqq.

Sine Capituli, sedis vacantis Vicario in Inquisitores possunt procedere ad decisionem causarum, t. 1. r. 10. & 10. d. 2. in initio, p. 300

A Capitulo, sede vacante, an possint executores compelli ad executionem testamentorum, & ad reddendas rationes, tom. 6. tr. 9. ref. 40. s. 1. p. 377

In Capitulo, sede vacante, seu ejus Vicarius transit facilius remittendi interdicta concessa Episcopo ex causis, quando tamen ex decretis Concilii potest concedere licentiam ordinandi, t. 1. r. 1. ref. 93. s. 1. p. 118

Capitulum. Vide verb. *Ordinarius*, tom. 4

Capitulum, sede vacante, an habeat potestatem dispensandi, & absolvendi concessam Episcopo in decreto Concilii Tridentini, sess. 11. c. 6. t. 1. r. 1. s. 1. p. 306

Capitulum, sede vacante, an possit dispensare cum illegitimis ad sacros Ordines, & beneficium simplex, & etiam Curatum, Dignitates, & Canonici, Ecclesiarum Collegiarum, & in dimidiis portionibus, & inferioribus beneficiis Ecclesiarum Cathedralis, & c. t. 1. r. 1. s. 1. p. 306

Vide verb. *Compellers*, *Ecclesia*, *Eligere*, *Exponere*, *Provocare*, *Vicarius*, tom. 3

Capitulum, sede vacante, potest committere alteri Episcopo, ut Clericum propter Ecclesiam, vel Diocesam sacris Ordinibus initiatum coniceret in Episcopatum, t. 1. r. 1. s. 1. p. 68. & Confirmatur, p. 179

Capitulum, sede vacante, an sit iudex in causa hæresis, t. 1. r. 10. s. 1. p. 300

Et quid in ordine ad exemptos, ibid. s. 1

Capitulum, sede vacante, an possit concedere leges in sua Diocesi, t. 1. r. 1. s. 1. p. 11

Et an leges latas ab Episcopo prædecessore abrogare, ibid. s. 1. p. 11

Capitulum, sede vacante, Et ecclesia Cathedralis, & etiam vivente Episcopo an possit abque ejus consensu leges, & statuta ferre obligantia suos capitulares in his, quæ pertinet ad rectam, & ordinariam gubernationem, ibid. s. 1

Capitulum, sede vacante, non potest Regularium licentias ad Confessiones suspendere, nec illos de novo examinare, t. 1. r. 1. s. 1. p. 41

Capitulum, sede vacante. Vide verb. *Vicarius*, tom. 3

Captivantes personas, & eas componentes in quocunque loco, an gaudeant Ecclesie immunitate, t. 1. r. 1. s. 1. p. 19

Captivitas. Vide verb. *Christiannus*, tom. 3

In captivitate statum, & loco an possint mancipia, & Christiani captivi à Turcis testamentum facere, t. 1. r. 1. s. 1. p. 350

Vide verb. *Christiannus*, tom. 3

Captivi bello habito Inter Christi annos an licite possint redimi, & in conscientia teneantur solvere pretium promissum redemptionis, t. 1. r. 1. s. 1. p. 306. & 1. & seqq. p. 377 & 378

Captivi apud Turcas an divites teneantur teneantur, t. 1. r. 1. s. 1. p. 318

Captivi. Vide verb. *Redimere*, tom. 3

Item *Culpæ*, *Redemptio*, *Redemptio*, t. 1. s. 1. p. 318

Captura Clerici an possit fieri per laicum auctoritate superioris Ecclesiæ, t. 1. r. 1. s. 1. p. 11

Captura tempore ad opus fieri, ut Clericus in minoribus reperitur in habitu, & confusa, & gaudeat privilegio fori, t. 1. r. 1. s. 1. p. 118

Ad capturam reorum an alter Inquisitor sine altero possit procedere, t. 1. r. 10. s. 1. p. 394

Captus. Vide verb. *Deus temporalis*, *Christiannus*, *Ignorare*, *Innocentius*, *Jure*, tom. 6

Sic captus à satellitibus affirmat se captum in loco sacro, illis autem negantibus, an ad iudicium laicum cognitio hujus rei pertinet, t. 1. r. 1. s. 1. p. 130

Idem est, si jurat esse Clericum, ibid.

Idem est, si jurat esse Clericum, ibid.

Idem est, si jurat esse Clericum, ibid.

Idem est, si jurat esse Clericum, ibid.

Idem est, si jurat esse Clericum, ibid.

Idem est, si jurat esse Clericum, ibid.

Idem est, si jurat esse Clericum, ibid.

Idem est, si jurat esse Clericum, ibid.

Idem est, si jurat esse Clericum, ibid.

Idem est, si jurat esse Clericum, ibid.

Idem est, si jurat esse Clericum, ibid.

Caput.

Capite cooperto an sacerdos possit celebrare ex aliqua iocunditate, t. 1. r. 1. s. 1. p. 17

Ut capite cooperto sacerdos celebret, an solus Pontifex possit dispensare, ibid. s. 1

Capite, vel stomacho debiles an possint serotina collatione jejunii vesci ovis, t. 1. r. 1. s. 1. p. 207

Ad capitis, vel stomachi sublevationem de bilicate an possit quis sumere primo manè in die jejunii aliquid cibi sine fractione jejunii, t. 1. r. 1. s. 1. p. 194

Caput. Vide verb. *Cervicium*, *Liber*, tom. 4

In caput alienum tortura debet esse moderata pro ratione causæ, & pædiorum, t. 1. r. 1. s. 1. p. 336

Caput. Vide verb. *Inclinatio*, tom. 9

Cap. *na. no. r.* de homicidio, explicatur, tom. 5. r. 1. s. 1. p. 71. ref. Reflat. pag. 163

Carere.

Vide verb. *Appellare*, *Constitutum*, tom. 5

Item verb. *Causa*, *Reus*, tom. 6

Item verb. *Conjunctura*, *Clericus*, *Tristis*, *Reus*, t. 1. r. 1. s. 1. p. 89

Ut ex carcere fugiat, an quis tunc conuolare possit, tom. 6. tr. 1. r. 1. s. 1. p. 15

Carere rupto, vel aperto, si alii captivi fugiant, modò illis fugam non conuoluerit, an in hoc non peccet reus, qui rumpit carcerem, nec teneatur ad restitutionem, ibid. s. 1. p. 16

In carcere homo detentus, & exitibus peccare non audiendo Missam, nequaquam peccat, t. 1. r. 1. s. 1. p. 10. Sed ego, post medium, p. 13

In carcere injulio detentus, etiam manè dammandus ad mortem, & alia via non potest evadere, an possit, ut fugiat, carceris eundem occidere, t. 1. r. 1. s. 1. p. 89

Ac carere liberare an quis teneatur detentum injustè ob falsam testimonium depositionem, abque refutata tamen inferenda ministeri iustitiae, t. 1. r. 1. s. 1. p. 15. Sed negativam, inter medium, & finem, verum, Quævis, p. 147

Ac carere reus confisus ad Ecclesiam, an ejus immunitate gaudeat, t. 1. r. 1. s. 1. p. 32

Ad carcerem: coniungendum non licet aliis cooperari cum reo, t. 1. r. 1. s. 1. p. 10

Sed quid de conjunctissimi Patre, matre, fratre, & alia, cum quibusdam circumstantiis, ibid. p. 10

Ad carcerem perfringendum an liceat instrumenta reo suppeditare, t. 1. r. 1. s. 1. p. 15

Ad carcerem perpetuum, vel temporaneum reus damnatus an possit fugere, & effugere carcerem, tum cuncto vitæ, & patietur carceria, ita non teneatur restituere damna inde facta, dummodo hoc non efficiat inferendo vinum ministeri iustitiae, & c. ibid. s. 1. p. 109

Si ad carcerem debitor se obligavit per juramentum, an nihilominus tamen ad cessionem in bonorum admitti debeat, t. 1. r. 1. s. 1. p. 15

Ad carcerem injulium reddendi juramentum pænitentia: an obliget, t. 1. r. 1. s. 1. p. 17

Et quid de carcere iulio, ibid. s. 1. p. 17

Carcerem sui Monasterii quidam dicit, & aufugit in alienam Ecclesiam, vel Monasterium, queritur, quid faciendum, t. 1. r. 1. s. 1. p. 21

Et quid, si ad propriam Ecclesiam sui Monasterii aufugit, ibid. s. 1. p. 21

Si ad carcerem comprehensus extra locum carceris per illum tamen ducatur, an gaudeat immunitate loci facti, t. 1. r. 1. s. 1. p. 109

Ad carcerem perpetuum an iudices Ecclesiastici, vel seculares possint pro delicto damnatum reum gaudentem immunitate, t. 1. r. 1. s. 1. p. 109

In carcere detentus an iudex Ecclesiasticus in eriminibus missi fori possit laicos sine auxilio bacchi seculares, t. 1. r. 1. s. 1. p. 187

Et in tali causa non in carceribus Regis, sed in Ecclesiasticis respondendi sunt, ibid. s. 1

Carcerem habere an Episcopus possit, t. 1. r. 1. s. 1. p. 202. s. 1. p. 207

Carcerem peritum an Cardinales habere possint ad suos familiares concedendos, t. 1. r. 1. s. 1. p. 202

De frangentibus carcerem 3. Inquisitionis, vel inde fugientibus, dum eorum causa agitur, t. 1. r. 1. s. 1. p. 202. & 1. & seqq. p. 331

Carceres frangentes, & ad Ecclesiam confiscentes an gaudeant ejus immunitate? Et quid, si data fuerit fides reddendi? Et quid, si carcerato fuerit iustus, t. 1. r. 1. s. 1. p. 202. Quæro quid, & peccatum, & c. ibid. p. 16

Ad carceres laicales reus deductus, extractus violentè ab Ecclesia, an possit renunciare privilegium immunitatis, t. 1. r. 1. s. 1. p. 109

Omnes, qui ex carceribus publicis extrahi fuerunt violentè, si in Ecclesia inveniantur, an gaudeant ejus immunitate, t. 1. r. 1. s. 1. p. 109

In suis carceribus detinere reum ab Ecclesia extraxum an possit, ibid.

Judei laici, dum causa agitur, an reus gaudeat immunitate, t. 9. tr. 1. r. 17 §. 1. p. 12
 In carceralibus secularibus reponere reum ab Ecclesia excommunicatum Episcopi, ut ibi tutius custodiantur, an liceat iudicibus secularibus in causis acceptatis, Et quid, si dederit judei laicus eum in carceribus de immunitate, ibid. §. 2. Sed hic p. 5
 Ubi, an extra ecclesiam ab Ecclesia reclusus sit, etiam si post extraneationem in carceralibus secularibus commiserit delictum pertinens ad forum seculari, §. Quotum quartum, p. 33
 In carceralibus suis an in aliquibus casibus possit judei laici detinere caput Cereci n. tr. 10. h. 1. Et quid, si breviter capere possit illi iudici Ecclesiastico remittere, §. 9. tr. 1. r. 13 §. 1. p. 115

Carcera.

Ad carcerandum reum an iuxta testamentum omni exceptione majoris fuisse, t. 1. tr. 10. r. 19 §. 1. p. 254
 Et quid, si accusatus sit Nobilis, ad bonae opinionis, & famae, ibid.
 Ad carcerandum Episcopos potest habere propriis Ministros, & carceratos, & familiam armatam tenere, tom. 3. tr. 1. §. 8. rel. 5. §. 1. p. 134
 Carcerandum non est sacerdos in causa haereticæ unius testis delatione, t. 1. tr. 10. r. 19 §. 2. p. 254
 Carcerare Regularem contra delinquentem an Episcopos possit vigore Concilii Trid. feli. §. 3. c. 17. & contra illum processum formatum, ut potest remittere iuxta superiorem illum puniat, t. 7. tr. 1. r. 47 §. 1. & seq. p. 25
 Incarcerari sine consilio supremi Senatus non debet Religiosus sollicitus in confessione, t. 5. tr. 1. r. 1. §. 1. in fine, p. 33
 Si carceret judei laici aliquem a personis privatim per vim extraneam ab Ecclesia, an judei violenter immittantur, tom. 9. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 43

Carera la.

Ad carcerandum Confessarii solliciti an possint delatari unius femine quantumvis honestæ, t. 1. tr. 9. r. 64 §. 2. p. 176
 Et quid, si delatari, & testimonium daturum in carcerem addit, tom. 3. tr. 9. r. 65 §. 1. p. 176
 Ad carcerandum reorum quando, & quomodo inquisitores procedere debeant, t. 5. tr. 10. r. 19 §. 1. p. 254

Carceratus.

Pro carceratis redimenda relicta an possint prestari carcerata in sua culpa, t. 6. tr. 9. r. 60 §. 1. p. 177
 Carcerata negligens in procuranda libertate non audiendi Missam in diebus festis, an peccet contra hoc præceptum, t. 1. tr. 3. r. 14 §. 4. p. 160
 Ubi an sit dispar ratio inter hoc præceptum, & præcepta annuæ Confessionis, & communione, ibid. §. 4. p. 160
 Carcerata in damn sua an teneatur audire Missam de præcepto si habet licentiam audiendi illam in Oratorio suo privato, t. 4. tr. 1. r. 25 §. 6. §. 1. p. 17
 Si carceratus est carcere fugiat, vel eum, si quis uideret, vel confiteretur, si quis sub pena mortis in eum effugeret non potest, vel ut effugeret exerceat, cui effugere esset imposita pena mortis, si hæc fequeretur, an confitens, vel fuisse incurrit irregularitatem, t. 5. tr. 5. r. 10 §. 1. sub item, p. 178
 Carcerata ut per quoscunque delicta etiam atrocissima apud iudicem seculari, an istum sit remittendus ad Tribunal S. Officii, quandoque peratur n. negotium fidei à DD. Inquisitoribus, t. 5. tr. 10. r. 16 §. 3. p. 289

Cardinalatus.

Ad Cardinalatum an possit eligi minus dignus, t. 3. tr. 3. r. 107 §. 1. & seq. p. 370
 Cardinalatus an inducat obligationem recitandi horas Canonicas, & à quo tempore, t. 3. tr. 6. r. 4 §. 1. p. 286
 Ubi aliqua alia pro supradicta obligatione, in §§. seqq.
 Cardinalatus an sit Ordo, t. 4. tr. 8. r. 4 §. 1. p. 241

Cardinali.

In Cardinalem potest eligi legitimus per subsequens matrimonium, t. 7. tr. 1. r. 28 §. 6. p. 137
 Cardinalis demum turpiter inventum in concubitu percurrentes an excommunicentur ab excommunicatione, t. 9. tr. 1. r. 49 §. 5. p. 37
 Cardinalis occidens an gaudeat immunitate Ecclesie, t. 9. tr. 1. r. 54 §. 2. p. 37
 Cardinales Presbyteri alim simul cum Pontifice concelebrare consueverunt, t. 3. tr. 1. r. 48 §. 5. p. 43
 Cardinales Presbyteri an possint conferre Ordines minores, t. 3. tr. 1. r. 68 §. 1. & seq. p. 61
 Cardinales in Ecclesiis suorum titulum an comprehendantur sub nomine Episcoporum in Decreto Concilii Tridentini, feli. 24. c. 6. quoad observandum, & observandum, t. 3. tr. 3. r. 5 §. 1. p. 206
 Cardinales existentes in Regno Hispanie sumendum Bullam ordinariam Gratia possunt concedere or. & laicis in Dominica Quod regimine, & sumendo aliam extraordinariam singulis diebus Quod regimine dempsit aliquibus, t. 4. tr. 3. r. 7 §. 1. p. 31
 Et quid, si Cardinales sint Sacerdotes, & Regulares, t. 4. tr. 3. r. 164 §. 1. & seq. p. 101
 Cardinales an excommunicati in Episcopos, tom. 4. tr. 8. r. 1. cef. Diano Cord. Tom. X.

67 §. 1. & 2. p. 379

Cardinales debent iurare Pontifici consilio, & prudentia, ibid.
 Cardinales an possint eligere Confessarium, & excommunicantur si familiaribus eas, quæ Episcopos potest cum suis subditis vigore Concilii Tridentini, feli. 24. c. 6. §. 4. tr. 8. r. 105 §. 3. a. 103
 Cardinales ex quocunque sunt à Pontifice, & electionem accepta, veniunt, tamen Capellum non absterneant, gaudent privilegio ut excommunicantes incurant excommunicationem Bullæ Cœnæ, tom. 4. tr. 8. r. 107 §. 1. p. 305

Cardinales an sint inclusi in prohibitionem ingrediendi Monasteria Monialium Greg. XIII. & Concilii Tridentini, feli. 26. c. 1. de Regularibus, t. 5. tr. 1. r. 91 §. 3. p. 43

Cardinales se ipsos percuterent, aut percuterent an incurant excommunicationem Cœnæ, si quis fassente, & c. tom. 5. tr. 1. r. 7 §. 1. p. 305

Cardinales an includentur in penis Bullæ Greg. XIII. de Dole, & Promissis, tom. 7. tr. 7. r. 33 §. 1. p. 137

Cardinales respectu Ecclesiarum suarum an possint condere leges, t. 6. tr. 1. r. 18 §. 1. p. 10

Ubi aliqua curia curi hoc.
 Cardinales possunt eligi in executores testamenti, tom. 6. tr. 8. r. 9 §. 4. p. 161

Cardinales quando à Confessione possunt abesse sine peccato, & quando peccent mortali ter si abeunt, t. 7. tr. 1. r. 15. lego ex per totum, pag. 97

Cardinales offendi mandantes, si effectum non sequatur, an incurant in excommunicationem Bullæ Cœnæ, & privatorum Ecclesiarum immunitate, t. 9. tr. 1. r. 47 §. 1. p. 24

Idem est de illis, qui officionem in Cardinalem nomine suo faciunt ratam habet, ibid.

In Cardinales eorum fidei Missalis perpetratum non revelant, an gaudeant Ecclesie immunitate, t. 9. tr. 1. r. 48 §. 1. p. 21

Cardinales interfectionem receptores, & delatores an incurant in excommunicationem Bullæ Cœnæ, & non gaudeant Ecclesie immunitate, t. 9. tr. 1. r. 49 §. 1. ibid.

Et an dicti receptores, delatores in censuram latam in cap. fidei de penis in 6. ibid. §. 2. p. 25

Quæ Cardinales ordinari non possunt, si aut occurrat infirmitas, necesse pedes ulciantur, Et de oblatione circa manus Pontificis, aliqua curia observantur, t. 9. tr. 1. r. 10 §. 1. p. 245

Cardinales Romanissimi cum Seignioribus Imperatoris, Regia Hispanie, & illius, & apud in eorum Palatii, an videantur prohihi de illis, qui protectione dicunt Principum, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 348

Et quid, si in rigore hæc insignia appropinquant in Palatio Cardinalium demontrent ipsius sub titula protectione illorum Regum, & c. non saltem ad ostendendum animi propositum in eum, vel talem Regem, an possint se subiectioni tali protectioni, & protectioni, ibid. §. 4. p. 348

Cardinales non debent de aliquo reus veris in præiudicio tertii, an sic credendum simpliciter, t. 1. tr. 3. r. 20 §. 1. p. 200

Cum Cardinali, qui celebrat eorum Antiphonem in nocte Nativitatis Domini ante dimidium noctem, an Pontifici dispenset saltem tacite, ut in illa celebret non jejunus, t. 3. tr. 1. r. 55 §. 2. p. 49

Cum Cardinalibus non liceat, an saltem valide possint Pontifici dispensare, & ne redditis Ecclesiasticis superfluis expendant in alios non pios, t. 4. tr. 7. r. 20 §. 1. p. 19

Et an obligatio, quam Cardinales habent ex pendendi superflua statim in alios pios sit ex jure naturæ, an verba jure Ecclesiastico, ibid. §. 4

Cardinalis Religiosus an possit esse Patrius in Baptismo, & Confirmatione, t. 1. tr. 3. r. 3 §. 6. p. 58

Cardinalis an possit virtute ch. eligere Confessarium, & quid de eorum familiaribus, t. 1. tr. 3. r. 32 §. 4. & seq. p. 70 & seq.

Cardinalis in Sacello Pontificis in nocte Nativitatis Domini facrum semel celebrant ante mediam noctem, an possint bis postea in maximo huius celebrare, t. 2. tr. 1. r. 96 §. 1. p. 18

Et in dicto casu Cardinalis non celebrat jejunus, sed saltem tacite Pontifici dispensat cum illo, ut in illa nocte non jejunus celebret, t. 2. tr. 3. r. 1. §. 4. p. 18

Vel ut in tali casu Pontifici anticipet diem sequentem, t. 2. tr. 3. r. 13 §. 1. p. 19

Cardinalis. Vide verb. Ordinarium, & c. 2.

Cardinalis an possit eligere Confessarium, & etiam suæ familiaris confessorium deputare, t. 1. tr. 3. r. 38 §. Tertius casus, & §. sed quæra, p. 33 & 34

Cardinalis Diaconus ministrans summo Pontifici communicat lux utraque specie, Et similiter exteri Cardinales in Missa Papali, t. 3. tr. 1. r. 49 §. 1. p. 45 & in rel. 50 §. 1. ibid.

Cardinalis, qui sumit Eucharistiam em. nu Pontificis in Missa Papali Nativitatis Domini, an possit ante, vel postea dicere saltem duas Missas, t. 3. tr. 1. r. 54 §. 1. p. 48

Cardinalis. Vide verb. Dilecti, Delationes, Facialis, tom. 3.
 Cardinalis si morietur in domo Patris, vel Fratris in habitatione separata, potest erigere illi Oratorium, quævis pater, vel Frater habet.

haberet indultum Oratorii privati? t. 4. tr. 2. r. 306. 7. p. 35
 Cardinalis. Vide verb. *Familiares*, *Beneficiarius*, *Chorus*, *Electus*, *Episcopus*, &c. quae pertinent ad hoc verb. circa expendenda. Bene Ecclesiastica superflua Cardinalatus . tom. 4

Item verb. *Etas*, *Appellatio*, *iudicialis*, *Devisio*, *Declaratio*, tom. 6
 Cardinalis, vel quisvis alius non profectus in Religione, an sit eligibilis in Generale aliquo Religioſo sine auctoritate Pontificia? t. 7. tr. 1. r. 1. 9. p. 8

Cardinalis, dum erat Religioſus, multa vota emiserat, an poſtea irritare illa poſſit præſatus Religioſus? t. 7. tr. 1. r. 1. 9. p. 17

Cardinalis. Vide verb. *Belium*, & *Reſol.* 13. & 57. per totas ex tr. 7. de Belli. p. 286. & 288. 7

Item verb. *Agenda*, *Infirmas*, t. 9
 Cardinalium Collegio, ſede vacante, an competat privilegium Concilii Tridentini. ſeſſ. 24. cap. 6. quoad diſpenſandum, & abſolvendum? tom. 3. c. 5. r. 20. 9. p. 268

Cardinalium commenſalibus concedit Clementis 2. de celebratione Miſſarum, ac poſſint ſe conſormare illis in modo recitandi officium, & non teneantur aliud recitare? tom. 3. tract. 6. ref. 106. 6. p. 311

Cardinalium Oratoria an dicantur Eccleſie, itaut in illis poſſint Ordines conferri, ſacra celebrari, Episcopos conſecrari, t. 4. tr. 8. r. 1. 6. p. 288

Cardinalium Decretum editum non contra Religioſos accedentes ad loquendum cum Monialibus obligat ad mortale. tom. 3. tr. 1. r. 1. 6. p. 288
 Cardinalis, ſi tribus ſequentiſus. Ubi laici, ſed capicupient aliqui caſus, p. 55. & ſequentiſus.

Cardinalium Declarationes approbatæ à Pontifice an habeant vim legis? t. 7. tr. 1. r. 344. 6. p. 165

Cardinalium Illuſtriſſimorum Palatia an gaudeant Privilegio immunitatis? t. 9. tr. 1. r. 14. 6. p. 10

Et an ubique extra Romanam? tom. 9. tr. 1. r. 1. 6. p. 11

Cardinalium perſonas offeſſentes an gaudeant Eccleſie immunitate, t. 9. tr. 1. r. 46. 6. p. 24

Cardinalium Declarationibus an ſit ſtudium, t. 9. tr. 8. ref. 6. 6. p. 233

Cardinalium familiares an gaudeant privilegio ſuri, tom. 3. tract. 8. ref. 10. 6. p. 316

Cardinales, Cardinalatus.
Depoſitæ, & *Privilegiis* S. R. E. Cardinalium.

An Dignitas Cardinalium ſit prima poſt Pontificatum, Ubi plura de eorum præſtantia enumerantur, tom. 9. tr. 1. p. 278

Cardinalatus Dignitas qua ratione ſit major Episcopali, & qua non, Et an omnibus Patriſtibz præſtetur, Et ſunt ſpecies illi Eccleſie, ibid.

An Cardinalatus ſit Ordo & Papa poſſit illum extinguiſcere, Et quo etiam inſeratur, an Papa poſſit extinguiſcere, & Archiepiscopos, Et an Cardinalatus ſit de jure Divino, vel tantum de jure Pontificis inſtitutus, Et an Cardinales in Eccleſia primum poſt Pontificem locum habent, t. 9. tr. 1. p. 280

An Pontifex poſſit auctor Eccleſie ſine Conſilio Cardinalium diſſolviſcere, t. 9. tr. 1. r. 3. p. 281

De qua ratione alium ſunt Cardinales, t. 9. tr. 1. r. 4. p. 282

De qua etate debent eſſe Cardinales, Ubi etiam de qua etate debent eſſe Episcopos? Et an quilibet in Diaconum Cardinalem alium non poſſit, niſi ſaltem in ſua etate ann ſuerit inſtitutus, t. 9. tr. 1. r. 5. & in aliis eius not. p. 283

De numero Cardinalium, & an expedit ſemper eſſe completum, t. 9. tr. 1. r. 6. p. 283

An Cardinales mortui Pontifice poſſint leges condere, & alia juridiſſimalia facere, Et Sedo Apodolica vacante, an tunc non ſit prohibitum Sacra Collegia Cardinalium Reverendas dno, t. 9. tr. 1. r. 7. p. 284

An Cardinales debeant eligere ad Pontificatum unum ex Sacro Collegio, Ubi an ſi Cardinales elegerint in Papam alium extra eorum Collegium, electio ſit valida, t. 9. tr. 1. r. 8. p. 284

An Cardinales poſſint relinquere Dignorem, & eligere dignum, quando pars ſufficiens ad electionem vult illum in Papam eligere, Et quid, ſi juſſante eligere Dignorem, Et quid eſſe dicendum in ſupra dicto caſu, an peccet Cardinalis dignus, ſi accipiet Papatum cognoscens in electione prætermiſſum eſſe dignorem, quod idem dicendum eſt de Beneficiis, &c. t. 9. tr. 1. r. 9. & in aliis eius not. p. 285

An ſi duo Cardinales remanent in Concilio poſſint adhuc eligere ſummum Pontificem, Et quid, ſi remanet unus tantum, Et an dictus Cardinalis poſſit eligere ſeipſum, tom. 9. tract. 7. ref. 10. p. 285

An Cardinales in electione Pontificis habeant vocem, etiam ſi galei inſignia Cardinalitatis eis tradita non ſint, tom. 9. tract. 7. ref. 1. p. 286

Ubi inſeritur, an Cannaſia habeat vocem in electione atque in Choro poſſeſſionem auctuſſit, Nique ſimile eſt de Episcopis ante conſecrationem à multis prohibetur, qui conſecrationem alium ordinem de novo Episcopos conſecrari, ibid. in mediis.

An offeſſent, & interdicentes Cardinales, qui nondum Capellū

habuerit, incident in cenſuram. Baliz. Corone, ibid. 6. ult. &c.

An Cardinalis poſſit impediri poſſit viſus ſuis in creando ſummo Pontifice alteri demandare, Et aliens poſſit conſiliare Procuratorem ad eligendum, & ſuffragium ſecundum in ſeſſuſſit, Et an ſit Cardinalis iure conſeſſum, t. 9. tr. 1. r. 12. p. 284

An Cardinales, 6. non ex pectent alio intra tempus definitum, quod eſſe ſpatium decem dieſum, & eligatur Pontifex ex ipſo tempore omnium, vel durum partium conſeſſum, electio adhuc ſit valida, Et quid, ſi Cardinales præſentes contradicant, an ipſi iuvitis electio conſiſſet, t. 9. tr. 1. r. 12. p. 284

An Cardinales, ſi ita diſſent à Romana curia, ut omnino interdicem dies poſt mortem Pontificis accedere non poſſint, teneantur adhuc præſentes illos expellere, t. 9. tr. 1. r. 14. p. 284

An ſi Eccleſia vacaret tempore conſilium Generale eſſe congregatum, eleſſionem Pontificis adhuc ſpectet ad Cardinales, Et quid eſſe ſentendum de jure, t. 9. tr. 1. r. 15. p. 284

An Cardinales aliquando poſſint convocare Concilium, Ubi notatur, quod non proprieſſum ſummoſſum Concilium imperſeſſe habenda ſint tamquam Conſeſſum, t. 9. tr. 1. r. 16. p. 285

An Cardinalia, qui Episcopos non ſunt, habeant præſentiam, & iudicium in Concilio Generali, Ubi inſeritur, Cardinales in Concilio præſentia eſſe ſacraſſum, & Episcopos, t. 9. tr. 1. r. 17. p. 285

Cardinales unde ſit dicti, ibid. 6. R. etat.

Cardinalium auctoritas in univerſum Eccleſiam reſpiciſſit, ibid.

An Cardinales poſſint ſine ſcopulo tacere, quando in Conſilio aliquid non bene determinatur, Et quid, quando maior pars Collegii contrarium approbat, Et an doctrina huius Re. intelligenda ſit, & applicanda per quocumque alio Collegio, Univerſitate, & Communitate, t. 9. tr. 1. r. 18. p. 285

Sed lege omnes alia reſolutiones p. 6. & ver. ejus notatiſſum, ubi invenies quidquid occurrere poſſet etiam pro illa caſu Cardinalium.

Utrum Cardinales teneantur impedire omninoſſum à Pontifice pro Episcopis, 6. alium Dignorem arbitratum, tom. 9. tract. 7. ref. 19. p. 286

An Eminentiſſimi Cardinales revelanda ea, quæ in Conſilio traſſantur, incident in cenſuram S. R. E. reſervatam, Et quid, ſi revelent ea, quæ à Pontifice ſpecialiter, & expreſſe ſub ſeſſum fuerint indiſſa, Et an in hac excommunicationem non incidat, ſi ea, quæ tibi Cardinalis inique maniſſavit, quæque à Pontifice ſecreto accepit, revelet, Ubi notatur, quid ſi aliquis caſu, vel dolo audiret ea, quæ in Conſilioſſum, vel dicta ſunt, & alius narret, non incidet in dictam cenſuram, tom. 9. tract. 7. ref. 20. p. 286

Et an ſupradicta cenſura ſit, ſiſo recepta, Ubi quidſo eſſe dubium, an cenſura ſit ſiſo recepta, ſiſum non obligat, ibid. 6. 3. & in aliis ejus not. p. 286

An maritus promovetur ad Cardinalatum, apud ſit, ut uxor ingreditur ad Religioſum, vel ſufficit, ut remanet in ſeculo cum vota caſſitatis, ſive in juvenili, ſive in ſenili etate conſtituta ſit, t. 9. tr. 1. r. 21. p. 287

Et inſeritur, quid, ut maritus ad ſacros Ordines, vel Episcopatum promovetur, ibid. 6. 3. 1.

An Dignitas Cardinalatus illam poſt contradium matrimonium per verba de præſenti expirat, ibid. 6. 3. 1.

An Cardinales in ſua conſecratione teneantur præſtare juramentum Romanoſſum Eccleſie, t. 9. tr. 1. r. 22. p. 287. & cum multis DD. in r. 6. p. 288

An electus ad Cardinalatum priora beneficia amittit, t. 9. tr. 1. r. 23. p. 287

An Cardinales ſolvantur à legibus, quæ prohibent dno, ut plura beneficia ſimul habere, ut patet in capite de multis, & Extrav. r. 6. de Præbendis, t. 9. tr. 1. r. 24. p. 287

An Cardinales habeant privilegium, quod beneficia ſuorum familiarium non poſſint conſecrari per Papam ſine conſeſſum Cardinalis Patroni, Et an pari ratione Cardinales Legatus quicunquæ ampliusſum pontificatum habens conferendi beneficia non poſſit conſecrari vacanti in perſonam familiaris Papæ, vel Cardinalis, ibid. 6. 3. ult.

An Cardinales poſſint præſentari ad beneficia juris Patronatus, Et quid de Episcopis circa hoc, t. 9. tr. 1. r. 25. p. 288

An Cardinales poſſint ſuccedere in ſeſſis, Et an in tali caſu admittantur ad ſervitium per ſiſſitutum, t. 9. tr. 1. r. 26. p. 288

An Cardinales eo ipſo ſolviſſum à Patria poſſent, in via, quæ ipſi ſunt commoda, non autem, ac amittant ſiſſum hactenus, Et an ſiſſimiliſſum teſſari non prohibetur de bonis, quæ habebant, priuſquam eſſentur Cardinales, t. 9. tr. 1. r. 27. p. 288

An Cardinales, ſi ſint divites in patrimonialiſſum poſſint adhuc vivere de redditibus Eccleſiaſſum, t. 9. tr. 1. r. 28. p. 288

An Cardinales egentibus ſine teneantur Sanctus Pontifex ſubvenire, Ubi adducitur curioſum diſſum de ſanguinis eſſione Cardinalium, id. Cardinalis aggritudo laborantes non poſſit ſanguinis eſſioneſſum pari ſine ſpeciali licentia Papæ, Nam Cardinales dicuntur inſervire ſiſſum, & per corporis ſiſſum, & una perſona cum illo, t. 9. tr. 1. r. 29. p. 288

An Cardinales teneantur ſalvere decem pro generali ſubſidio à Pontifice impoſito, Et an Cardinales penſionibus teneantur

cuo

contribuere ad Papalem decimam pro rata pensionis, t. 9. r. 7. ref. 30. pag. 288

An Cardinales comprehendantur in generali constitutione Pontificia imponente censuras, & penas, Ubi præter generales casus tandem queritur, an Cardinales comprehendantur sub censura primi Canonis Bullæ Contra legentes libros Hæreticorum, & comprehendantur in *Paulina demerita*, t. 9. r. 7. r. 37. pag. 289

An Cardinales includantur in censuris suspensionis, vel interdicti à Summo Pontifice impositi, t. 9. r. 7. r. 30. p. 289

An Cardinales comprehendantur in Regulis Cancellariæ, quæ odiose sunt, t. 9. r. 7. r. 33. p. 289

An Regula octava Cancellariæ excipiens Cardinales, excipiat Cardinales à Curia absentes, Et quid de Cardinalibus Titularibus aburbe, t. 9. r. 7. r. 34. p. 289

An Cardinales Episcopi excusentur à residencia, à Romæ Summo Pontifici assidue, Et an Cardinales possint à Curia discedere sine licentia Papæ, Et quare non præstent juramentum Pontifici, t. 9. r. 7. r. 35. p. 289

An privilegia Episcopi concessa extendantur ad Cardinales, t. 9. r. 7. ref. 36. pag. 290

An Cardinales in suis titulis gaudeant privilegio Episcoporum ex Concil. Trid. sess. 24. c. 6. de Reformat. tom. 9. r. 7. r. 37. & in alijs ejus not. pag. 290

An Cardinales in suis titulis possint dispensare in voto, tom. 9. r. 7. ref. 38. pag. 291

An Cardinales in suis titulis possint excommunicare, suspendere, interdicere, & uti Pontificis insignibus, Ubi an Vicarii Cardinalium possint etiam fulminare censuras, & reliqua facere, quæ sunt jurisdictionis Episcopalis, t. 9. r. 7. r. 39. p. 290

An Cardinales possint leges ferre in suis titulis ligantes in censuris, t. 9. r. 7. r. 40. p. 291

An Cardinales possint in suis titulis commutare ultimas voluntates, in quibus possint Episcopi respectu suorum subditorum, to. 9. r. 7. ref. 41. p. 291

An Cardinales in suis titulis possint derogare fidei commissis ad eas Ecclesias pertinentibus, t. 9. r. 7. r. 42. p. 291

Quamvis potestatem habeant Cardinales in suis titulis, qui sunt Monasteria Regularium, t. 9. r. 7. r. 43. p. 291

An Cardinales Monasteria Monialium ingredi valeant, Et an hoc privilegium intelligendum sit de Cardinalibus Protectoribus solum, Ubi an hoc potest Bullam Greg. XIII. possint ampliari, to. 9. r. 7. ref. 44. pag. 291

An Cardinales possint exigere à suis Ecclesiis titularibus charitativum subsidium, t. 9. r. 7. r. 45. p. 291

An Cardinales possint concedere indulgentias, Et an potestatem indulgentiarum in Cardinalibus potius sit de consuetudine, quam de iure, cum pro eis nullus exco. non, t. 9. r. 7. r. 46. p. 291

An Cardinales possint habere Confessionarium, t. 9. r. 7. r. 47. & in multis alijs ejus not. p. 292

An etiam suæ familie possint Cardines providere de Confessione, t. 9. r. 7. r. 47. §. 1. p. 292

Et an omnes, qui sunt de familia Cardinalium possint de eorum licentia Confessionarium sibi eligere, Et an hoc procedat, ubicumque Cardinales inveniuntur, quod contrarium dicendum est de familia Episcoporum extra propriam Diocesim, ib. §. 3. per totum, & in alijs ejus not.

An Cardinales gaudeant privilegio in itinere, & etiam non iter faciant, celebrandi, vel sibi facere celebrare ante auroram, & post meridiem, Et supponitur Episcopis hoc privilegium gaudent, t. 9. r. 7. r. 48. & late in 49. §. 11. & seq. p. 293

Quibus privilegijs gaudent Cardinales quoad celebrationem Missæ in suis Capellis, ib.

Ubi supponitur, privilegijs, quibus Episcopi diversis in rebus fruantur, potiri etiam Cardinales & etiam amplioribus, ib. in §. 7. & ref. 49.

An Cardinales possint ex privilegio Missæ celebrare extra locum sacrum cum Altare portatili, & hoc non tantum si ipsi celebrant Cardinales, sed etiam ab alijs celebrare, faciant, ib. §. 9. & quomodo seq.

An Cardinalium Capellanus possit in Capella Palatii Cardinalis celebrare ante Auroram, & post meridiem, tam per Dominum suorum servitio, quam familie secretum, & hoc ex privilegio, Et quomodo hora nostri horologii usualis, ib. §. 14. & seq. p. 293

Et supponitur, quod initium Auroræ terminus est, ante quem non licet Missam celebrare, ib. §. 15. & in alijs ejus not. p. 293

Et an per tres horas ante solisortum de Regularibus affirmatur, ib. §. 12. & seq. & in alijs ejus not. p. 293

Et deducitur, quod Capellanus Cardinalis pari jure cum ipso censetur, quoad Officia divina, & sibi conformare potest, ib. §. 17. & §. 18. pag. 294

Et in supradicto casu quod celebrandum post meridiem, ib. §. 19. & late in alijs ejus not.

An plures Missæ in eadem Capella Palatii Cardinalis per domesticos Capellanos, & etiam per externos Sacerdotes celebrari licet possint eadem die, ib. §. 20. & seq. & in alijs ejus not.

An dum Cardinalis absens, durante nihilominus ejus absentia possit in ejus Capella celebrari à Capellano, & in his terminis ante Auroram, & post meridiem, ib. §. 37. & seq. p. 294

Ubi, quod hoc pro Episcopo negatur, t. 4. tr. 2. c. 6. §. ult. p. 293

An exteri, & Cardinalium non domesticis præcepto Ecclesiasticis, & Missæ interfuerint in Capella Palatii Cardinalium, t. 9. r. 7. ref. 49. §. 38. & seq. p. 299

An Cardinales possint assistere in suis Ecclesiis, & dare licentiam assistendi matrimonio, t. 8. r. 7. ref. 50. p. 299

An Cardinales possint conferre primis Titulis, & minoribus Ordinibus in suis Titulis, Et an Cardinales Presbyteri Titulari, ceterosque ordines suis familiaribus conferre possint, quæ per Concilium Trid. sess. 23. c. 10. videtur derogari hanc facultatem, t. 9. r. 7. r. 51. p. 296

An Cardinales habeant jus conferendi beneficia in suis Titularibus Ecclesiis, Idem est dicendum de Canonicijs & Præbendis, quæ ab ipso Titulo dependent, Et an Cardinales possint absolvere ab iuramento in suis Ecclesiis, t. 9. r. 7. r. 52. p. 296

An Cardinales in Ecclesiis sibi concessis possint conferre beneficia, & exercere jurisdictionem, antequam experiri possessionem, & ostensionem litterarum, t. 9. r. 7. r. 53. p. 296

An Cardinales ad Episcopatum assumpti, si nondum possessionem fuerint adepti, possint adhuc beneficia conferre, Et an Cardinales possint conferre beneficia commenda, sive ad tempus, sive ad vitam, dissoluta commenda, & idem est dicendum de unita, dissoluta unitibus, t. 9. r. 7. r. 54. p. 296

An Cardinales Episcopi possint providere beneficia reservata vacantia tempore sui antecessoris non Cardinalis, Et quid si converso, to. 9. r. 7. ref. 54. pag. 297

An beneficia simulatae Collationis Episcopalis, & Capituli, vacante in mensæ Apostolice, à Cardinali simul cum Capitulo providendi debeant, & quid de beneficiis illis reservatis, Et notatur, Cardinales habentem facultatem conferendi beneficia reservata, & in alium subditum de possit subditum dicta beneficia conferre, sicut, potest Cardinalis, t. 9. r. 7. r. 56. p. 297

An Cardinales possint in Curia conferre sine concilio Parochialis Ecclesiam, quæ vacavit in sua Diocesi, t. 9. r. 7. r. 57. p. 297

An Vicarius Cardinalis habeat facultatem conferendi beneficia, possit illa conferre extra Diocesim, quia de Cardinalibus non est difficultas, t. 9. r. 7. r. 58. p. 297

An Cardinales possint conferre beneficia Episcopatum à se resignatorum, etiam post præconizationem resignatarii, si nondum tamen fuerit adeptus possessionem, t. 9. r. 7. r. 59. pag. 297

An Cardinales possint recipere resignaciones beneficiarum casibuscum in suis Titulis, Et an hoc extendatur ad Cardinales habentes à se resignatum, Abbas, vel Prioratus in Commendam, ex dispensatione, Et an Cardinales renunciantes Episcopatu retineant facultatem conferendi beneficia in mensibus Papæ ex ejus indulto, t. 9. r. 7. r. 60. p. 298

An similes Cardinalium in absentia gaudent Fructibus suorum beneficiarum, t. 9. r. 7. r. 61. p. 298

An Cardinales, quando Patroni sunt discordes, possint providere Ecclesijs juris Patronatus, t. 9. r. 7. r. 62. p. 298

An Cardinales in Ecclesijs Titularibus possint cognoscere causas clericorum præsertim criminales, Et quid est sciendum, si Clericus aliquis sit depositus indignus, an Cardinales debeant sententiam ferre, adhuc vero degradationis Episcopo committere, to. 9. r. 7. ref. 63. pag. 298

An Cardinales possint habere privatum carcerem ad suos familiares carcerandos, Et an familiares Cardinalium ex consuetudine remittantur ad ipsos Cardinales, & ipsi Cardinales sint eorum iudices competentiores, ita ut Vicarius Papæ dictos familiares non judicet, sed eos remittat Cardinali, Et an Cardinales possint habere familiam armatam, t. 9. r. 7. r. 64. p. 298

Ubi, quod qui privatum carcerem tenet, possit penam Capitis, idem qui alium caput ex iusta causa, an possit illum detinere periculum suorum, & ipsum caput iudici præferre, Et si illum detinet non ex iusta causa, quæ pena puniri debeatur, ib. paulo post initium dictæ Ref. 64. p. 298

An Cardinales, si sint iudices, reculari possint, Et quid, si Cardinalis sit iudex delegatus, & etiam Legatus à latere, Et quid si sint iudices alterius Cardinalis, t. 9. r. 7. r. 65. p. 299

An liceat à sententia Cardinalis appellare, Et quid à sententia unius Cardinalis, an à sententia Re-gis, & Præsidis, vel Præfati detur appellatio, t. 9. r. 7. r. 66. p. 299

An quando mandatur casus Cardinalium cum clausula Appellatione remota, censetur exclusa etiam appellatio iuxta, t. 9. r. 7. ref. 67. §. 1. pag. 299

Et notatur, quod causa semel concessa, & commissi Cardinali, & ab eo non decisa, non committitur alteri inferiori à Cardinali propter ejus reverentiam, & ib. §. ult.

An Cardines veniant in appellatione Clericorum, & in appellatione Curialium orbis Romanæ, t. 9. r. 7. r. 68. p. 299

An credendum sit Cardinali testanti de re aliqua contra suum juramentum, & etiam in præjudicium tertii, Et notatur, quod assertioni Cardinalis confirmanti statum de mandato speciei Sedis Apostolicæ creditur, Et quid, si dicat factum esse à Papa vivente

vocato orculo, etiam si ipse de praeiudicio testis, Et Cardinali testis esse Legatum dicenti creditur circa ordinarium potestatem, etiam si literas Legationis non exhibeat, tom. 6. tr. 6. ref. 69. pag. 299.

Quam fidem faciat Cardinalis deponens de suo proprio, vel ad favorem sui familiaris, an plus quam semiplenam probationem, t. 9. tr. 7. r. 71. p. 300.

A quo lites, & causa inter Cardinales vententes sint decidende t. 9. tr. 7. r. 71. p. 300.

An familiares Cardinalium in eorum causis sint testes idonei, idem dicendum est de familiaribus a Episcopis, tom. 7. r. 72. p. 300.

An in pari causa sententia sit deferenda in favorem Cardinalium, t. 9. tr. 7. ref. 73. p. 300.

Quot testes requirantur ad demandandum Cardinalem de crimine, Et quot testes, & quando Cardinalis cit Episcopos, Et quot quando sunt Presbyteri, & quot quando sunt Diaconi, Et an Cardinales possint convinci, aut damari de delictis commissis ante Cardinalatum, Et an Papa in puniendo, & demandando Cardinali, teneatur adhibere Collegium, aut simul cognoscit, & iudicat, t. 9. tr. 7. ref. 74. p. 300.

An condemnatus ad mortem, si obvium habeat Cardinalem, sit liberandus, Et doceatur hoc procedere, quando Cardinalis citat, & non data opera in reum incidit, cui sine iuramento credendum est in hac re, t. 9. tr. 7. r. 75. p. 300.

An si quis citat Cardinalem a terris, in quibus nati sunt, aut domicilia habent, incurrit, in excommunicationem Bulla Cœne, si non exerceat Legationem aliquam, Et quid, si verbis comminationis quis citat ipsos Cardinales, si obmota actu relinquunt loca, idem est dicendum in praeiudicio casibus de iusta excoptionibus, quia humiliter censentur ante personam cum mandante, Et an idem dicendum sit de Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Legatis Sedis Apostolicæ, & Nuntiis, t. 9. tr. 7. ref. 76. pag. 301.

An si quis insolentem faciat ad donum Cardinalis, ut ex hoc irrecandam tantum inferat, an incurrit excommunicationem Bulla Cœne, t. 9. tr. 7. r. 77. p. 301.

An offensus Cardinalis incurrit crimen læsæ Majestatis, Et quid, si contra illorum tantum verbi iuriam protrahit, Et an ipse Imperator offensus Cardinalem aliquo modo expreſſo sit reus læsæ Majestatis, Et in textibus Reſcripti, proponitur ut pœne, quæ supradictis infliguntur, & quod offensus familiaris Papæ, vel Cardinalis pœna imponitur pro qualitate Culpe, to. 9. tr. 7. ref. 78. pag. 301.

An si quis percussit Cardinalem percussione levissima, incidit in excommunicationem Bulla Cœne, Et quid si istud tantummodo velles tetigerit, aut elevavit minimum ad percussum Cardinalem, quævis poſtea non percussit, t. 9. tr. 7. r. 79. p. 301.

An qui offensionem in Cardinalem, cum poſſit, non impedit, incurrit in excommunicationem Bulla Cœne, Et an idem dicendum est de illo, qui sine viſu periculo clamando potest eisdem modo Prælati optare terræ, & non clamavit, ut pecunia eos redimere, & non redemit, t. 9. tr. 7. r. 80. p. 301.

An si quis eorum sciens aliquos contra Cardinalem conspirasse, & illos non denuntiat, & periculis, incidit in excommunicationem, Et an teneatur illos revelare, etiam si per fratrum correctionem imperator correſcit, t. 9. tr. 7. r. 81. p. 301.

An Cardinales percutientes, vel vulnerantes se ipsos incurrit in censuram Bullæ Cœne, Et quid quod censuram Canonis, idem est de Clericis percutientibus se ipsos quod censuram eandem, t. 9. tr. 7. r. 82. p. 301.

An offensores Clericos familiares Cardinalium eorum intem incidit in excommunicationem Bullæ Cœne, tom. 9. tr. 7. r. 83. pag. 303.

An Cardinales Religiosi statim solvantur a voto paupertatis, & efficiantur Domini redditum Ecclesiasticorum in illarum Cardinalium secularium, & idem superveniat consumpta, & in usus allicios non teneatur restituere si ipsi recipiotes, to. 9. tr. 7. ref. 84. pag. 303.

Idem inferatur de Religiosis Episcopis. ib. ad medium f. 1. & latè in omnibus aliis eius not.

An Cardinales Religiosi recuperent facultatem testandi de rebus suis, quæ ex professione Religionis amiserunt, ib. ult. Rel. 84. p. 303.

An Cardinales Religiosi teneantur ad vota, non præter tria subſtantialia emittantur in Religiosis juxta eorum statuta, to. 9. tr. 7. ref. 85. pag. 303.

An Cardinales Religiosi deponant habitum suæ Religionis, incurrit in excommunicationem, Et quid super hoc de Episcopis Religiosis, t. 9. tr. 7. r. 86. p. 304.

An Cardinales Religiosi possint esse Cœpores in Baptismo, & Confirmatione, idem est de Episcopis Religiosis, t. 9. tr. 7. r. 87. p. 304.

An Cardinales ex licentia Summi Pontificis possint testari de bonis percipientes Cardinalium Clerici, to. 9. tr. 7. r. 88. & in aliis eius not. pag. 304.

An Cardinales in testamentis gaudeant privilegio Militum, t. 9. tr. 7. ref. 89. pag. 304.

An Cardinales testantes ex facultate Pontificis teneantur adhibere formam juris Civilis, aut Canonici, t. 9. tr. 7. ref. 90. p. 304.

An facultas concessa Cardinalibus testandi intelligitur pro prima vice, Et pro Episcopis in hoc casu quid, t. 9. tr. 7. r. 91. p. 305.

An licentia concessa Cardinalibus testandi expiret mortuo Pontifice, qui illi concessit, Et an i Pontifici possit cedere facultatem testandi non solum in pios usus, sed etiam in quolibet modo liciti quid, & honesti, t. 9. tr. 7. r. 92. p. 305.

Notabilis sententia de Cardinalibus ex Sacre Rote Decisionibus, in quibus suæ tractantur collecta, t. 9. tr. 7. r. 93. p. 305.

Subſequuntur alia plura difficultates pertinentes ad Eminentiſſimos Cardinales de Scripturarum, & Collectionibus veteris temporis Conciliorum

An Cardinales loquentes cum aliis existentibus extra Conclave de rebus ad electionem Pontificis pertinentibus, incidant in censuram Papæ reservatam, Et negativè respondetur, Et notatur, quod contra colloquantes palam Cardinalibus nulla est pœna largi sententia, sed contra secretò loquentes, tom. 9. tr. 7. r. 94. pag. 306.

Rationes pro affirmativa sententia adducuntur, sed negativa firmatur, t. 9. tr. 7. r. 95. p. 306.

Cardinales scribentes, vel recipientes literas circa materiam electionis Pontificis in incidentio 10 censura, t. 9. tr. 7. r. 96. pag. 306.

An Cardinales loquentes cum aliis existentibus extra Conclave de rebus pertinentibus ad electionem Pontificis peccant saltem moraliter, t. 9. tr. 7. r. 96. p. 307.

An Collocutiones, & Scriptiones, quæ ordinantur ad bonam electionem futuri Pontificis prohibentur in Bulla Pii IV. in eligendis, &c. Et opinio negativè affertur, tom. 9. tr. 7. r. 97. pag. 308.

Opinio affirmativa firmatur. Et explanatur, quod aliquando lex fundatur in periculo facti, vel delicti, & utrumque explanatur, quomodo debeat intelligi, t. 9. tr. 7. r. 98. & principio usque ad §. 6. & in aliis eius not. p. 308.

An in prohibitionem colloquendi, & scribendi contenta in Bulla Pii IV. de cur parricis materiam excusant a peccato mortali, & ab incursione censurarum, t. 9. tr. 7. r. 99. p. 309.

An peccet mortaliter Cardinalis, si in Rota audiat alium cum eo loquentem, ipso tamen nihil respondendo, sed est contra, to. 9. tr. 7. ref. 100. pag. 310.

An ad incurrendam censuram latam in cap. *Cum periculum*, requiratur, quod missio scripturæ, vel nuntii sit fecerit, ut requiratur pro colloquutione, Et quid quod Bullam Pii IV. rom. 9. tr. 7. ref. 101. pag. 310.

An Collocutiones, & Scripturæ præter materiam electionis sint in dicta Bulla interdicitæ, t. 9. tr. 7. ref. 102. p. 310.

De differentiis Inter, & In quæritur cum familiaris Cardinalium an incurrit in censuram, Et quid si fecerit postea famulum omnia referre sua Cardinali, t. 9. tr. 7. r. 103. p. 311.

Ubi notatur, quod dicti famuli, Conclavici, & Magister ceremoniarum & literales in Conclavi, licet non incurrant censuram Pii IV. loquendo cum aliis extra Conclave de rebus pertinentibus ad electionem Pontificis, peccabunt tamen mortaliter & qui cum illis loquentur etiam lethaliter peccabunt propter eooperacionem, quod idem dicendum est de loquentibus cum Dominis Cardinalibus. ib. a lin. 10. §. 2.

Et advertitur secretum locutionem, tamen si ad electionem Pontificis non pertinet, excommunicationi subicit, ibi fine p. 311.

An quis incurrit in censuram, si literas ad Cardinalem scripserit ad illum non perveniant, Ubicuius novus apponitur, videlicet, si quis daret in Rota literas Cardinali, qui tunc teneret, non videretur, & poſtea literas perderet, an in tali casu tunc incidere in censuram, t. 9. tr. 7. r. 104. p. 311.

An si Cardinalis, qui profert infirmitatem egrediens esse Conclavi scribat literas ad alios Cardinales in Conclavi incurrit excommunicationem, Et advertitur, quod dictus Cardinalis debet quam primum ad Conclave redire. Et notatur, Cardinales excoſus est Conclavi præbere iuramentum, si in Conclavi circa electionem nemini manifestandi, t. 9. tr. 7. r. 105. p. 311.

An Cardinalis, qui profert infirmitatem exivit Conclavi, teneatur poſtea, si convalescat, redire, Et an talis Cardinalis, si non sit redire poſſe adeam situm intra Conclave, poſſit compelli intrare, t. 9. tr. 7. r. 106. p. 312.

An Cardinalis, qui mandavit Conclavici, ut scribat extra Conclave circa materiam electionis, in censuram Pii IV. incurrit, Et an in tali casu Cardinalis peccet mortaliter propter mandatum, & cooperationem cum peccato mortali, t. 9. tr. 7. r. 107. p. 313.

Et deducitur, quod censura prolata contra aliquid facientes non comprehendit mandantes, ibi §. 2. &c.

Cardinales ad invicem colloqui poſſunt, & mittere famulos intra Conclave existentibus, atque scribere intra de materia electionis, t. 9. tr. 7. ref. 107. p. 313.

Quid agentia uti debeant in praeiudicio epulis in Conclavi

clavi intrantibus, Ubi notatur, quod si supra dictus Prelatus adhibendo diligentiam moralem in perfectu ad epulis alicuius Cardinalis timeret, ipso inferendo grave damnum, tunc equidem ad nullam diligentiam tenetur. t.9.tr.7.r.108.p.373

Ubi docetur, in ius calu & similibus aliis, quod iuramenta de observandis statutis, legibus, & constitutionibus Ecclesiasticis, vel secularibus, intelligenda sunt, quatenus sunt in usu, & observantur, ib. §.4.p.313

Et advertitur pro suspensione contenta in Bulla Pii IV. in dicto casu non inducere peccatum mortale nisi expresse, & verba equivocalia id significent, ib. §.3. & in aliis eius not.

Ubi proponitur modus cogitandi, quando lex obliget sub mortali, ib. post medium dicti §.3. & in aliis eius not.

An sit prohibita iogressus alicuius solentis per Oceanum, non scilicet ad rationem intra coelestem, Et exponitur cap. *Ubi prius*, t.9.tr.7.r.109.p.314

An si quis etiam in conclavi incrediatur, incidat in censuram, Ubi notatur, quod si post ingressum in Conclavi ista sint loquenter cum aliquo Cardinali, tunc incurrit in excommunicationem, ib. §.4

Et quid de privatione officii, & beneficii, quum in Cap. *Ubi prius* imponit Pontifex ipso facto, tenetur ad hoc ante iudicis declarationem, ib. §.3. & 6. & in multis aliis eius not.

An verbis intrantibus in Conclavi suspiciantur tantum supra dictis penis, vel an etiam peccent mortaliter, ib. §.7

Ubi advertitur, Sacram Congregationem Cardinalium declarasse Decretum ad ipsa edicendum, quod prohibetur Regularibus accedere ad Monasteria Monialium sub pena privationis officii, ac penae aliorum, & passiva obligare ad mortale, ib. in dicto §.7. & late in aliis eius not. pro hac questione.

An Cardinales peccent mortaliter, cum pluribus secularibus in Conclavi viderentur, Ubi exponitur hoc verbum *Ubi prius*, quid importet? t.9.tr.7.r.110.p.315. Et pro dicto verbo Operet in multis aliis eius not.

An Eminatissimi Cardinales in Peria extra Paravece possint de vocare ad seruitium, non audito Officio fieri solito in illa die, non obstant §. Similiter, Bulla Greg. XV. Ubi firmatur, quod in Peria extra Paravece nemini licet illi sacrificare ob prohibitionem factam ab Innocentio I. t.9.tr.7.r.111.p.315

Et deducitur an officium fieri solum in Sacrodotio in illa die, extra de Sacramento sepulchro, sit verum Sacramentum, & Missa dici possit, ib. in §.2. &c.

Ubi discutitur, non consumptio Sacrodotis pertineat ad officium Sacramenti Missae, vel sit tantum pars eius iogressu alii, ibid. §.3. & 4. p.313

Et tandem queritur, an Cardinales incidenter in excommunicationem, si in aliis diebus omittent solitam Missam, & procederent ad seruitium, ib. §. ult.

An Summus Pontifex auctoritate possit absolvere ab excommunicatione lata a Pio IV. in §. Literas, &c. t.9.tr.7.r.113.p.316

An excommunicationis cetera ex fractione Bullae Pii IV. & Greg. XV. si sit occulta possit absolvi ab Episcopo vigore concilii Trid. sess. 4. c. 6. de Reformatione, t.9.tr.7.r.113.p.316 & in tribus sequ. p.316

Et docetur excommunicatione ab hac censura impendi posse, dum Summus Pontifex de novo creatus dicit aliquibus Conclavistis: Do vobis facultatem, quae alibi posita ab omnibus excommunicationibus contrafracta fuit Conclavi, seu creationis Pontificis, ib. in §.2. dicti r. 113. p.316

Proponitur sententia affirmativa, ut omnes Episcopi contra dicta censura absolvi possent, & nova opinio circa intelligentiam Trid. asseritur, sed non approbatur, t.9.tr.7.r.114.p.317

Ubi queritur, quando verum illa excommunicationis dicenda sit occulta, ib. in §.2. dicti r. 114. p.317

Stant supra dicta opinio Cisterciensis, quoniam possint Cardinales Episcopi, vel alii Episcopi absolvi a dicta censura Plana, & Gregoriana, t.9.tr.7.r.115.p.317

Et discutitur etiam, quid operetur illa particula Concilii Trid. in Dispositio, Et concluditur, non posse Episcopum vigore Concilii absolvi a censuris, & aliis casibus reservatis extra sum Dispositio, ib. §.7. &c.

Et tandem queritur, an possit Cardinalis Episcopus, vel alii Episcopi, si incidenter in censuras de quibus est questio, absolvi a suo Conclavario vigore Concilii Trid. ib. §.7. ultra medium, & finem a vers. An verum, & in aliis eius not.

Iudicium Auctoritatis de supra dictis sententis Bonacinae, & Cisterciensis, com.9. tract.7. ref.1. t.6.p.318. & legor. t.13. & t.14. p.316. & 317

An in aliquo casu possit Episcopus absolvi a censuris Bullarum Pii IV. & Greg. XV. Et in §.1. bujus ref. proponitur curiosus casus circa supradictam questionem, com.9. tract.7. ref.1. p.319

Et deducitur, quod impeditur adire, Pontificem solum absolvi deus vocat in casu percussionalis clerici, ibid. ad medium §. c. & in aliis eius not.

Et affirmatur, Episcopum posse absolvi impeditus, sive ad tempus loquum a censuris Pontificis reservatis, ib. §.8. &c.

Nec in tali casu impeditur Romanum Pontificem adire tenetur,

mittere Procuratorem, nec scribere ad Sacram Penitentiarium ibid. §.6. &c.

Nec tenetur adire Legatum, aut alium habentem privilegium absolventi casibus Papalibus, sed possit absolvi ab Episcopo, ibid. §.7. & 8. & in aliis eius not. & lege ibi pro casu huius §.9. co.1. & 11. & 12. p.320

Iudicium auctoritatis circa ea, quae dicta sunt in superiori ref. 117. Et non approbatur impediri adire Pontificem posse absolvi ab Episcopo in casu huius, t.9.tr.7.r.118. & in multis aliis eius adnotationum latissime, p.320

An censura ex fractione Bullae Pii IV. & Greg. XIII. possit a Regularibus hodie absolvi, t.9.tr.7.r.119.p.321

Ubi probatur, quod confirmatio privilegiorum Regularium ex certa causa, & hoc casus illi restrictus operatur, ut privilegia revocata restituantur, & restituantur, & dicta clausula habet vim novae concessionis, ib. §.2. & sequ. & late in plurimis aliis eius not.

Inferitur Corollarium in ordine ad Eminatissimos Cardinales Religiosos, ubi discutitur, an Episcopus Regularis amittit privilegia Religiosis, nec possit uti privilegiis, quibus aetate cum Religiosis utebatur, quod idem est de Religioso ad Cardinalatum assumpto, t.9.tr.7.r.120.p.322

Iudicium Auctoritatis de supradictis opinionibus, com.9. tract.7. ref.121. p.323

An immoderate censura Pii IV. & Greg. XV. possit absolvi virtute Cruciatu, t.9.tr.7.r.122.p.324

Et alteritur, privilegia Bullae Cruciatu nunquam censeri revocata, etiam per Jubilaeum anni Sancti, & etiam per publicationem Bullae Coenae, ib. in §.7. & in aliis eius not.

Ideo privilegia Bullae Cruciatu quoad absolutionem censurarum valent pro illo anno, ubique locorum invicem, qui sumpti Bullam Cruciatu excepto privilegio concedendi ovis, & laetitia, & quod est supra dicta censura possit absolvi, ibid. a line. 7. §.2. &c.

An si aliqua tempore Conclavis interdictis censura Pii IV. & Greg. XV. possit aetate obtinere absolutionem ad vitandum scandalum celebrare, & Euchariis sumere, Quod a fortiori idem dicendum est de Sacerdote excommunicato, vel regulari, & de Haereticis, qui non possent obtinere licentiam, ut ab haereticis absolvi, Et idem est de Sacerdote, qui alium Sacerdotem interdicat, & ne se producat, & crimen eius sit manifestum, celebrat, t.9.tr.7.r.123. per totam, & in multis aliis eius notationum pro his questionibus, p.325

Magis firmatur, & declaratur doctrina in superiori Ref. 122. ad dicta, Ubi etiam docetur aliquis negare, excommunicationem occultam possit extra modum articulum communicare, etiam si urgeat scandalum, infamia, &c. com.9. tract.7. ref.1. t.24. §.1. p.326

Difficultas etiam, an in supradicto casu possit etiam confecti, quia plures negant absolutionem a peccatis non praesumit absolutionem a censura, ibid. §.2. & sequ. & in multis aliis eius not. lege eas, & non pigebit.

An in casu supradicto Cardinalis, vel Conclavista censurati, possint ad vitandum scandalum confecti aliqua peccata, non expressa fractione Bullae Pii IV. & Greg. XV. vel teneantur confecti inferiori omnia peccata tam non reservata, quam hanc censuram, vel aliam reservatam? Ubi alius similis casus proponitur a huius fecundum huius Ref. com.9. tract.7. ref.1. t.25. & in aliis eius not. p.326

An excommunicatio lata a Pio IV. & Greg. XV. possit absolvi, non solum, ut ipsi asserunt, ideo refert, sed etiam in periculo mortis, Ubi, quod necessitas articuli mortis estimatur moraliter tanquam extrema, com.9. tract.7. ref.1. t.26. & in multis aliis eius not. p.327

An qui in periculo, vel articulo mortis fuit absolutus a censura incursum propter violationem Bullae Pii IV. & Greg. XV. teneatur postea, si convalesceret, se praesentare coram Pontifice, Et nova opinio asseritur, sed non approbatur, t.9.tr.7.r.127. & lege alia plures Ref. §.5. & vers. eius adnotationum, p.327

Et quid, si virtute Bullae Cruciatu qui absolutus fuisset in supradicto casu, ibidem §.4. a line. 9. & vers. Io uno, & in aliis eius not.

Et discutitur ad hoc superius, & in supradicto casu absolutus convalesceret, iocra quod tempus teneatur se praesentare coram Pontifice, ib. in dicta Ref. t.7. §.5. & 6. & in aliis eius ad not. p.328

Certe.

Vide verb. *Marius*, com.3

Circa Patre, & matre an debet, ut quis dicatur Orphanus pro consequentia legati, t.3. tr.4. r.1. t.46. §.1

Carere, Vide verb. *Abus*, *Compendium*, *Prescriptio*, to.6

Item verb. *Navitatus*, com.7

Item verb. *Alus*, *Synodus*, to.8

Qui caret a nativitate vili, vel auditu, aut aliis membris, & or. Janis, an sunt in periculo mortis ungenti, & an sint ungenti in parte proxima membri deficientis, t.3. tr.4. r.1. t.47. §.1. p.167

Qui caret digito non tamen pugillari, vel pollice, vel oculo deo, t.3.

tro, vel finitro, moribus, pede, &c. in fit irregularis, t. 7. r. 7. r. ref. 189. §. 3. & fequentibus. p. 143

Carnifex.
Vide verb. *Tempus*, tom. 9

Carnius.
Vide verb. *Domus*, tom. 7

Carnifera.
Carnifex super patibulum exultabat jam regem expirasse, sed unus ex altariis dicit viri, vivit: Unde ipse denum pedibus culum calcavit, & reus mortuus est, quia fessit in tali casu ille fit irregularitatem incurrit, & apud Episcopum fit dispensabilis. t. 7. r. 7. ref. 180. pag. 166

Vide verb. *Scola*, tom. 6

Cars.
Carnes non comedere in diebus jejuniis an teneatur pueri statim post usum rationis, t. 1. r. 3. r. 45. §. 1. & seq. p. 84

Et quid si post septennium dubium fit an pueri habeant usum rationis, an puerumandum fit habere, & a carnibus teneatur abstinere in diebus jejuniis, t. 1. r. 3. r. 46. §. 1. p. 85

Sed ante septennium in dubium praesumendum est non habere usum rationis, non obligaretur. ib.

Et quid, si ante septennium pueri habeant usum rationis, an teneatur abstinere a carnibus in diebus jejuniis, t. 1. r. 3. r. 47. §. 1. & seq. p. 85

Carnes possunt ministrari fatuis, & infidelibus tempore jejuniis, quia non subduntur legibus Ecclesiae, ib. §. 3

Qui carnes comedit, putatur falsò esse vigilam, an sufficiat dicere in Confessione, comedi carnes in die prohibito, quis peccatori ejusdem speciei commisit, ac si esset vigilia. t. 1. r. 7. r. 5. §. 3. p. 211

Qui carnes superius comedit, & lascivias in die jejuniis, an distincta peccata committat, in confessione spernenda, tom. 1. r. 7. r. 6. §. 1. p. 275

Ubi, qui vovit jejunare aliquo die, non toties peccat, quoties in illo die carnes comedit. ib. §. 3

Carnis, Vide verb. *Carnia*, t. 1

De privilegio carnes comedendi virtute Crucis ex licentia utriusque Medici. Ubi pro praxi aliqui casus, t. 4. r. 3. r. 171. §. 1. & a. pag. 104

Carnes ex licentia utriusque Medici possunt comedere Regulariter, & aurum similares in jejunio Quadragesimae, & in aliis diebus quomodocumque prohibitis ex privilegio, & Bulla Leonis X. t. 4. r. 6. ref. 3. §. 9. p. 174

Carnes comedere potest qui vovit non comedere ova, & lascivias in feria 6. vel aliquo die, in eam incidit Nativitas Domini. t. 4. r. 6. r. 6. §. 4. p. 17

Carnes ministrare pueris in diebus jejuniis ante expletum septennium an sit licitum, t. 4. r. 6. r. 6. §. 1. p. 180

Et quid, ubi ad eum confuetudo in contrarium fit, t. 4. r. 6. r. 6. §. 1. p. 180

Et quid, si pueri ante septennium dubium essent, ibidem est de Paginis, & de perpetuo adolescentibus, ib. §. 2. & 3

Ubi carnes comedunt in Quadragesima tempore pestis, an Episcopus possit dispensare in sua civitate, t. 4. r. 6. r. 6. §. 1. p. 182

Carnes non comedere pro qualibet die quis vovit, an toties peccat, quoties illas comedit, t. 4. r. 6. r. 70. §. 3. p. 183

Qui carnes comedit ex licentia in die jejuniis, an possit comedere carnem, an alias carnes nocivas, Et quid, si rora refectio ex illo carnium genere fiat, t. 4. r. 6. r. 71. §. 1. & 2. p. 183

Qui carnes comedit in die jejuniis ex dispensatione, an possit simul edere pisces, t. 4. r. 6. r. 72. §. 1. & 2. p. 184

Et quid, si hoc fit prohibuit ab Episcopo sub pena excommunicationis, t. 4. r. 6. r. 77. §. 4. p. 185

Si caro a comedendi facultatem quis habet, si illas non comedit, an teneatur jejunare, t. 4. r. 6. r. 76. §. 1. p. 189

Et quid si carnes dispuestas esset non propter virum debilitate, sed quia eibi Quadragesimales sunt et nocivi, t. 4. r. 6. r. 77. §. 1. p. 189

Et quid, si carnes comederet ratione debilitatis, & infirmitatis, t. 4. r. 6. r. 78. §. 3. p. 186

Qui carnes comedendo frangit jejunium, non duo, sed unum tantum peccatum committit, & ideo non est necessarium explicare circumstantias modi, quo jejunium vio latum fit, t. 4. r. 6. r. 77. §. 6. p. 185

Qui carnes comedit in die jejuniis, & lascivias, & ova simul, unum tantum peccatum committit, non distincta, ib.

Qui carnes comedendi licentiam habet à Medico infra annum in diebus Venetiis, & Sabbatis, & in Quadragesima, an possit illas edere in diebus Temporis, Quatuoragesimae, & 4. Temporis, in fra annum t. 4. r. 6. r. 78. §. 2. p. 186

Ubi carnes qui comedit in diebus jejuniis, an Medicus dubius, sicuti Quadragesimales afferant grave dampnum petenti licentiam, an possit illas concedere, ib. §. 3

Si carnes qui comedit in die jejuniis magna quantitate ex oblatione, vel inadvententi, an teneatur jejunare in illo die, relictum eo tempore, t. 4. r. 6. r. 79. §. 1. & seq. ib.

Si carnes comedit, qui vovit aliquo die jejunare, an toties peccet mortititer, quous illas comedit, t. 4. r. 6. r. 82. §. 1. p. 187

Et quid, si appetit proventum in die unicuique commisso

nem, ibidem, §. 4. pagina 187

Ubi caposus differentia inter jejunium ex precepto Ecclesiae, & ex vi voti, si in illa alius comederet carnes, §. 1

Et quid de penitentia jejuniis à Confessario imposita, an tunc potest aliter toties peccat, quoties carnes comedit, tom. 4. r. 6. r. 83. §. 1. & seq. ibid.

Carnes, & ova sacerdos, vel laicus sine Bulla in die Quadragesimali edentes an duplici laice inquitur, t. 6. r. 6. r. 84. §. 1. p. 188

Br an teneatur cohibere, quoties se applicavit esset carnium in die, & quoties comestione ovorum, ib.

Carnes comedere in die jejuniis an possit, si aliquis per omni diem tantum non haberet nisi panem, t. 4. r. 6. r. 81. §. 1. ib.

Et carnes comedendo in tali cala, an teneatur quis servare jejunium, t. 4. r. 6. r. 86. §. 6. p. 189

Carnes in die jejuniis simul ministrantes Dominis, an peccent peccato scandali t. 7. r. 7. r. 59. §. 1. p. 144

Carnes offerre servis infidelibus in die jejuniis, an licitum sit Dominis, t. 7. r. 7. r. 48. §. 1. p. 307

Carnes ministrare perpetuo amentibus, & Paginis, an fas sit in diebus jejuniis, t. 7. r. 7. r. 49. §. 1. in fine ib.

Carnibus vesci in die Sabbati, an sit licitum, si in illo incidat aliquod telum ex solemniori usum, t. 4. r. 6. r. 38. §. 1. p. 168

Et carnis an possit aliquid comedere in die jejuniis, qui infirmus infirmis ad exitum appetitum infirmorum, tom. 4. r. 6. r. 81. §. 1. p. 187

Carnibus vescendo Catholicis Angliae in diebus vestis Venetiae, & Quadragesimae ad se occupandum, an peccet, t. 7. r. 7. r. 50. §. 1. in fine, p. 149

Idem est de exploratoribus, vulgo dicitur sit in terris infidelium, t. 7. r. 7. r. 51. §. 1. & seq. p. 149, & 150

Carnibus humanis vesci an sit licitum in obsequium aliquis civitatis, tandoque alius cibus non adeat, t. 7. r. 7. r. 56. §. 1. p. 151

Si carnis particulam minimam quis ederet in singulis diebus Quadragesimae, quamvis à principio Quadragesimae haberet voluntatem expressam singulis diebus Quadragesimae id efficiendi, ad peccat mortaliter, t. 4. r. 6. r. 81. §. 1. p. 187

Carnis circiter dimidium unciam comedens in die jejuniis non peccat mortaliter, t. 4. r. 6. r. 86. §. 3. p. 193

In esu carnium dispensetur per Bullam Cruciatam an teneatur dispensari ad jejunandum, t. 4. r. 6. r. 70. §. 1. p. 103

Et in dicto casu an possit simul comedere lascivias, & pisces? ibid. §. 4

In diebus si carnium abstinencia illata sit potabile nocuumque agrotis, an sit necessaria dispensatio, t. 4. r. 6. r. 73. & 74. p. 184

In carnium esu dispensatus an teneatur dispensatus ad non jejunandum, t. 4. r. 6. r. 77. §. 1. & seq. p. 185

In carnium esu puritas materis exculat in die jejuniis, t. 4. r. 6. r. 81. §. 1. p. 186

Et quomodo quantitas materis carnium excuset, t. 4. r. 6. r. 81. §. 3. p. 187

Qui de carnis esu in mente concepit perinde ac si non ipsa comederet in die Venetiae delectat infidelibus delectatione, an peccet mortaliter, t. 8. r. 10. §. 1. p. 156

Caro. Vide verb. *Aliments*, *Causa*, *Dieta*, *experiencia*, *Femina*, *Lactantis*, & *Medicamentis*, *Penitentia sacramentalis*, *Prognatis*, tom. 4

Item verb. *Comedentes*, tom. 5

Item verb. *Comedere*, tom. 6

Item verb. *Carthufianus*, *Comedere*, *Rescripto*, tom. 7

Item verb. *Animal*, *Carthufianus*, *Comedere*, *Cognus*, *Edere*, *Perstare materia*, *Quadragesima*, *Vetum*, tom. 8

Carthus Magnus

Carolus Magnus quantum detulerit Episcopis fore, t. 9. r. 2. r. 28. §. 1. p. 181

Carthusianus

Carthusiani non elevat sacrum Calicem pro conservatione suum regem coronarium, t. 3. r. 1. r. 104. §. 2. p. 93

Carthusiani, seculo incensulo, extra mortem, an possint comedere carnes sine peccato mortali, t. 7. r. 1. r. 104. §. 2. & seq. p. 93

Carthusiani in articulo mortis an teneatur edere carnes, Et an peccet Medicus, vel alius Minister, qui Carthusiano agrotanti, & infirmo praeberet cibum aliquem ex carnibus, t. 7. r. 1. r. 107. §. 1. p. 93

Carthusiani, an teneatur in periculo mortis abstinere ab esu carnium, t. 8. r. 7. r. 57. §. 3. p. 99

Ubi an Medicus, vel alius, qui Carthusiano agrotanti, & infirmo praeberet cibum ex carnibus, an peccet?

Castellanus

Castellanus per Lusitaniam transiens potest more suae patriae in solis vici diebus Sabbati, qui in Lusitania non permittuntur, t. 4. r. 6. r. 161. §. 3. p. 100

Et quid est contra, t. 4. r. 6. r. 48. §. 1. & 4. p. 172

Vide Verb. *Castellum*, *Lux*, *Properio*, tom. 4

Castellum

Vide verb. *Castellum*, tom. 7

Castigare

Vide verb. *Punire*, tom. 7

Castitas.

Vide verb. *Adulterium, Amari, Censuræ, Contemperare, Deservire, Penitentia, Vir, Vir, Viti, tum.*

Item verb. *Bulla Cruciata, Debitum, Conjugale, Obligatio, Parochus, Votum.*

Idem verb. *Amari, Censuræ, Deservire, Dubium, Premittere.* t. 8. Si de castitate servanda servus emittit votum, an possit Dominus illud irritare, t. 7. tr. 8. r. 56. §. 1. & seq. p. 309.

Proculcatie servanda an possit aliqui excommunicari ab homicidio ipsius, præsertim in aliquo casu, t. 8. tr. 1. r. 49. & 50. p. 90.

Castitatem servare an teneatur infans promotus ad sacros Ordines, t. 1. tr. 7. ref. 74. §. 3. p. 277.

Et quid, si ordinatur aliquis ante annos pubertatis, ibi §. 8.

Et quid, si quis neditur ante 16. annum, ubi Concilium Tridentinum recepit, ibid.

Castitatem servare an teneatur ignominia invincibiliter votum castitatis impliciter contineri in receptione Ordinis sacri, ibi §. 9. p. 277.

Et quid, si cum metu cadenti in constantem virum quis suscipiat Ordinem Sacrum, in §. 10. Ubi aliqua alia præ intelligitur didicimus quæstionem.

Dubius an Castitatem independentem à Religione voveat, an teneatur illam servare, t. 8. tr. 4. r. 26. §. 1. & seq. p. 44.

Castitatis votum, vel non subditi fidei à proclivi in Venerem, an valeat, t. 8. tr. 4. r. 26. §. 1. p. 50.

Et an tali voto Episcopus dispensare possit, quia tale votum alternativum est, ibi.

Et quid si votum non obliet prædicti ad materiam revelatam ex vovente electione, sed quia pars distinctionis non reservatur, est impossibilis, ibid. §. 2.

Castitatis votum, vel Religionis sacrum adeo, cui subtrahitur est matrimonium ob suum incontinentiam, an sit validum, idem est.

Et de vovente non subditi, t. 8. tr. 4. r. 26. §. 1. p. 50.

An talis finis illa dispensatio possit matrimonium inire, ibi §. 3.

In castitate perpetua voto an in casu magne necessitatis possit Episcopus dispensare, sed non Regulares, Ubi pro præxi aliqui casus, ibid. §. 3.

Castro.

Castro relinquere an possit miles sine ulla crimine, tum. 7. tr. 7. ref. 31. §. 2. p. 276.

Castro.

Castroque parentes filios vero conservanda an peccent mortali, t. 9. tr. 1. r. 107. §. 4. p. 43.

Castro filium an licitum sit pariter, vel alicui Principi, ut eum possit Ecclesie melius deservire, t. 1. tr. 7. r. 130. §. 3. p. 98.

Castro filium an possit pariter, consentiente filio, ut voce & castro Ecclesie deserviat, t. 8. tr. 1. r. 58. §. 1. & seq. p. 93.

Castro seipsum non solum licet ad suavitatem vocis conservandi, sed ad vincenda tentationis carnis, t. 8. tr. 1. r. 60. §. 1. p. 94.

Castro à Dominis an servi possint ad suavitatem vocis servandam, si ipsi consentiant, t. 7. tr. 8. r. 66. §. 1. p. 312.

Ubi licet aliqui non servo ad vocis suavitatem servandam permittere se castro, vel parentibus maxime pueris licet ad lucrum comparandum castro filios suos.

Quia alterum castro, licet non sit irregularis, tamen qui se ipsum castro, aut castro permittit, et quicunque causa, exceptis causa necessitatis ad agnitum, tunc an Eunuchus causa retinenda vocis, est irregularis, t. 7. tr. 1. r. 66. & 67. p. 161.

Et an super hoc irregularitas Episcopus dispensare possit, t. 7. tr. 1. r. 68. §. 1. p. 162.

Qui castro se, ut permittit hoc fieri à Parentibus, ad conservandam, vel procurandam vocis suavitatem, an peccet, tum. 6. tr. 1. ref. 118. §. 1. p. 62.

Castro.

Qui in castro repereant, etiam si milites non sint, ut Mercatores castroloquaces &c. an gaudent privilegio testandi iura militarum, modo in loco hostii sit, t. 6. tr. 8. r. 89. §. 1. p. 344.

Castro homicidium, & voluntarium.

Casale homicidium quid sit, & quid homicidium voluntarium, t. 3. tr. 3. ref. 48. §. 1. p. 223.

Vide verb. *Dispositio, Irregularitas, tum.*

Castro.

Casula si geminis calore efficiatur, ad varios dies festos potest servire ab utraque parte, etiam si tantum consecratio ab Episcopo sacra esset, t. 2. tr. 1. r. 167. §. 5. p. 69.

Et casula duplicata possunt fieri duæ sine unius benedictionis, quia utraque pars potest recipere primum factum, t. 1. tr. 1. r. 184. §. 4. p. 75.

Casus.

In quibus casibus quis committat eorum peccatum in confessione explicandum in omissione restitutionis, t. 10. tr. 7. r. 158. per totum. p. 306. Ubi notabilia.

In aliquibus casibus an Episcopus censuris, & penis possit punire, & castigare Regulares vigore Concilii Tridentini, & in quibus à sede Apostolica Regulares subiacent illi, Ubi pro præxi 17. casus,

tum. 7. tradit primum resolut. 44. §. primum & seqq. pag. 2. An saltem in casibus à jure expressis Episcopus possit suspendere Regularibus licentiam, prædicandi, t. 7. tr. 1. r. 57. §. 1. p. 29. In aliquibus casibus an possint mulieres ingredi claustra virorum Regularium absque metu censurarum, tum. 7. tr. 1. r. 3444 & seqq. p. 122. & seqq.

In illis casibus, in quibus præsumptio deficit, non obligat lex, quando fundatur in præsumptione, t. 7. tr. 1. r. 308. §. 1. ante medium & seqq. p. 152. & seqq.

Ubi in casibus necessariis Confessarius Regularis Monialium ingrediatur intra septem Mensibus Monialium, an egerit licentia non solum Prælati sed etiam Episcopi, t. 7. tr. 347. §. 1. p. 167.

In casibus necessariis absque licentia Episcopi Prælati Regularis ingredi possint Monasteria sacra Monialium, ibi §. 4. p. 267.

In casibus exceptis an liceat iudicibus secularibus reponere eos ab Ecclesia extractos in carceribus secularibus nomine Episcopi, ut ibi tutius collodidatur, tum. 9. tradit. 1. r. 117. §. Sed hic insinuat, pag. 32.

Et quid si dederit cautionem de immunitate, ibi in eodem §.

In multis casibus Clericus coram iudice laico conveniri non potest, t. 9. tr. 2. r. 73. §. 1. p. 101.

In casibus, quibus cognitio permittit est iudici seculari, an possit facere realem executionem sententia à se latæ contra Clericum, t. 9. tr. 2. r. 82. & 83. p. 102.

In casibus aliquibus an iudex laicus possit capere Clericum, & detinere in carceribus ultra, horas, Ubi pro præxi aliqui casus, t. 9. tr. 2. r. 112. 113. 114. & 115. & seqq.

Ut in casibus aliquibus Clerici cum licentia Episcopi teneantur contribuere, quando laicorum facultatem non habuerint censendum sit, t. 9. tr. 2. r. 249. §. 1.

In aliquibus casibus an confectum possit tribuere iurisdictionem iudicibus laicis in Clericos, t. 9. tr. 2. r. 335. §. 1. & seqq. p. 163.

In casu de ore prohibito disputante de fide, an inquisitoris possit procedere, & punire, t. 5. tr. 10. r. 77. §. 1. p. 304.

De casu ad casum non extenditur confectum, t. 8. tr. 24. §. 2. p. 282.

In casu, t. 7. r. 24. Concilii Tridentini an Episcopus possit punire Regulares, t. 7. tr. 2. r. 41. §. 1. p. 22.

Ubi pro præxi hujus difficultatis aliqua notabilia circa Regulares, & etiam Episcopos Hierosolymitanos de iniquis extra claustra etiam cum notorie, & scandalo delinquant intra Ecclesiam sui Monasterii, §. 5. & seqq. p. 23.

In casu heretici an Vicarius sede vacante possit suspendere Regularibus licentiam prædicandi, t. 7. tr. 1. r. 63. §. 1. p. 31.

In casu aliquo an possint superiores Regulares uti scientia, & notitia habita in confessione subditi, non obstante Decreto Clement. XIII. & ad dictum Decretum obligat ad mortale, t. 7. tr. 2. ref. 23. & 24. pag. 96. & 97.

In casu aliquo particulari cessante lex legis an cesset lex pro illo tunc, & pro illo casu, t. 7. tr. 1. ref. 307. §. 1. p. 112.

Si in casu aliquo specialiter Religiosis largiendo munera, nec diffaret bona Religiosis, nec tale donum fuerit ambiguum occasione, an incidit in penas Bullæ Clement. VIII. de largitione munerum, t. 7. tr. 1. ref. 32. §. 1. p. 110.

In casu extreme necessitatis proximi an non solum Prælati, sed etiam privati teneantur ponere de suo pecunia, quando ad peccatum ineptus efficitur ad correctionem proximi, t. 7. tr. 4. ref. 33. §. 1. p. 304.

In casu aliquo an Clerici sine licentia Episcopi, & Episcopi sine licentia Pontificis possint bella assilire sine peccato, t. 7. tr. 7. ref. 61. §. 1. p. 189.

In casu aliquo necessitatis an servi possint alimenta prestare sibi potius quam Dominis ministrare, t. 7. tr. 8. r. 46. §. 1. p. 306.

Et quid, si daretur casus, in quo salus, & vita Domini esset Christiano populo, vel alicui Regibus necessaria, & salus, & vita servi minime, ibi §. 4. p. 306.

In aliquo casu particulari an confectum possit tribuere iurisdictionem iudici laico adversus Ecclesiasticam libertatem, t. 9. tr. 2. ref. 11. §. 1. p. 107.

In aliquo casu an Clerici teneantur ferrè subditi potius pro communi mixta Republicæ utilitate, inconfessum Pontifici, tum. 9. tr. 2. ref. 337. §. 1. p. 216.

Quando casus, & non data opera Cardinalis incidit in reum, liberandus est reus, & sine iuramento credendum est Cardinali, tum. 9. tr. 7. ref. 75. §. 1. p. 300.

Quando omni casu fortuito conditor renunciavit, an ob sterilitatem agri fortuitam sit aliqui remittendum agricolæ de pensione agri, t. 6. tr. 3. r. 122. §. 2. p. 145.

Et quid in fura laicali, & quid in fura conscientia, ibi.

Casum fortuitum in se receptum intelligitur, quod periculum alicui rei in se recipit, t. 6. tr. 3. r. 124. §. 1. & seqq. p. 146.

Ad casum alium an sit extendenda lex penalis, Ubi, quod in his, quæ per rationem legis comprehenduntur, non dicitur in interpretata extendenda, sed comprehensiva, t. 9. tr. 7. r. 95. §. 4. p. 307.

Quando casus est laici, quod pœnitens tenetur confiteri in revelatione sigilli confessionis, & non confiteri, quod facere debet Confessarius, Ut si verbi gratia, pœnitens confiteretur in quadam

Cafus . Vide verb. *Abfolvere*, *Abfolutio excommunicationis*, *Refervatus cafus*, tom. 4

Cafus abortus non effi amplius Papalis, fed Epifcopalis, tom. 5. r. 6. r. 6. §. 4. p. 193

Cafus propter aetiam remedia fertilitatis mulieri, vel viro, ut impetunt fiat ad generandum, quomodo hodie damnetur, tom. 5. r. 6. r. 31. §. 1. & p. 308

Secus exinde demonftratur, in quibus Regularis virtute fuorum privilegiorum abfolvere faculares minime poffunt ubi in articulo mortis, t. 1. r. 1. r. 39. §. 1. p. 255

Cafus. Vide *Bulla Coenae*, *Bulla Cruciata*, *Coffere*, *Refervatus*, tom. 5. Item verb. *Coffere*, *Dubitum*, tom. 6

Cafus in decreto Canon. VIII. contentos an fuperiores Regulares auctoritate propria refervare poffint, vel poffit hoc facere cum confenfu Capituli, t. 7. r. 1. r. 1. §. 1. §. 1. & feq. p. 59

Cafus refervatus an effi lapfus carnis voluntariae opere consummatus, quando non fuerit perfectus coofummatus cum feminis emiffione, t. 7. r. 1. r. 1. §. 1. §. 1. p. 60

Idem effi de copula fomatica, ibid. §. 6

Cafus refervati an definaat effi tales, fuperior Regulari refervare munere fuo functus fperit, t. 7. r. 1. r. 1. §. 1. p. 61

Et quid in noftro Clariorum Regularium Religione, ibid. §. 1. p. 61

Cafus refervare circa claufturam in ordine ad Moniales exemptas an Epifcopo poffit, t. 7. r. 1. r. 1. §. 1. p. 116

Et in dicto cafu controverfionis an fiat abfolvenda ab Ordinario, vel à Praefato Regulari, ibid.

Cafus refervari an Praefatus Regularis poffit pro Monialibus fibi fubjeftis, neque fit opus, ut Praefatus id faciat cum Capitulo, idem Moniales Capitulum non habent? ibid. §. 4

Cafus refervati ab Epifcopo, vel refervati à Praefato Regulari ubi comprehendunt forores tertiarias, vulgò dicitur *Stichar*, tom. 7. r. 1. r. 1. §. 1. & feq. p. 61

Ad alios cafus fimiles exceptos in Bulla Clem. VIII. de largitione munerum Religioforum, ut praedicta Bulla extendatur, tom. 7. r. 1. r. 1. §. 1. & feq. p. 174

Cafus. Vide verb. *Abfolvere*, *Appellatio*, *Refervatum*, *Vicarius*, *Excommunicatus*, tom. 7

Item verb. *Bulla*, tom. 8

Cafus Regni Gelliarum, quos privilegiorum appellant an Bulla Coenae tollat, Et quid de privilegio Monachum Regni Sicilie, tom. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 74

Cafus haereticos comprehendit in concessione Jabbellae, etiam aoni fandi concedente facultatem abfolvendi à cafibus Bullae Coenae, t. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 221

Cafus Papales occultati an vigore Concilii Trid. definaat effi Papales, & efficiantur Epifcopales, ex quibus Regularis abfolvere poffint toties, quoties? t. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 224

Cafus etiam. temp. Martii.

Super hiavibus in tomo octavo ex t. 1. De cafibus occurrentibus tempore mortis lege omnes quaeftiones.

Vide etiam verb. *Articulus mortis*, *Mors*, tom. 8

Catholici.

Vide verb. *Vandere*, tom. 8

Catholica.

Vide verb. *Juramentum*, *Ordinatio*, *Regnum*, tom. 9

Cathecumeni mortui fuae Baptifmo an poffint epifcopi fadi gentiae per modum fuffragii, t. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 154

Et an non folet pro Cathecumenis meritis, led etiam pro vivis, idem effi Sacrificii Baptifmi, ibid. §. 1

Si Cathecumenus baptizatus, tunc tenet aliquem in Baptifmo, vel Confirmatione, an contrahit cum illa, & parentibus ejus cognitionem fpiritualem, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 42

Cathecumens. Vide verb. *Sacrificium*, tom. 9

Item verb. *Anima*, tom. 4

Cathedra.

Pro redimendis vexationibus ad Cathedras, aliqui contingunt in fupius in praxi, t. 5. r. 1. r. 1. §. 1. p. 21

Vide verb. *Jur*, tom. 7

Item verb. *Dignitas*, *Ekfiteri*, *impedire*, tom. 7

Cathedrali Epifcopo.

Vide verb. *Adfentia*, *Epifcopi*, *Peregrinus*, *Sordatus*, tom. 8

Catholica.

Catholici Matrimonium cum haereticis an fit licitum cum peticulo perverfionis, quando tamen ea magna aliqua caufa contrahitur, t. 6. r. 1. r. 1. §. 1. p. 179

Catholici habitantes in terris haereticorum an praepceptis Ecclefiae tenentur, t. 6. r. 1. r. 1. §. 1. p. 179

Ut Catholici poffint habitare in terris Haereticorum, aliqua requiruntur, t. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 350

Catholici. Vide verb. *Cens*, tom. 7

Item verb. *Censura*, tom. 9

Causae.

Causae proponuntur cenam omnibus indifferenter in die jejunii an peccent mortaliter, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 210

Et quid quando dubitant, vel credant alterum à jejunio non excusari, ibid. §. 2

Causae. Vide verb. *Compenfatio*, *Bulle*, tom. 4

Compenfatio ex qua non caput tenentur, si res apud ipsos deposita percat, t. 6. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

Causae. Vide verb. *Filius*, tom. 4

Causae non poffunt vendere, & miniftrare in differentia omnibus fine peccato, tom. 7. r. 1. r. 1. §. 1. p. 224

Canonibus effi liceat miniftrare cibos folacium jejunium, tom. 7. r. 1. r. 1. §. 1. p. 224

Causa.

Sine caufa confirmare infantes ante feptennium, & afum rationis an fit prohibendum, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

Sine caufa aliqua iulla an fit peccatum mortale confirmare infantes ante feptennium, & afum rationis, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

Et quid de filiis Priocipum, vel fit periculum mortis infantibus immo, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

Sine caufa an revocari poffit ad libitum licentia data ab Epifcopo fine examine ad audientes confeffiones, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

Sine caufa iulla revocatio facta Sacerdotibus facularibus non audienti amplius confeffiones an fit nullae, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

Et quid de Regularibus in dicta caufa, ibid.

Et caufa confeffionum, & communione, quis differe poffit ufque ad Pentecosten, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

Qui ea caufa iulla aliqua in confeffione tacet aliquod peccatum, an tenetur fctum alteri confeffi, vel poffit illud dimittere ufque ad confeffionem anni fequentis, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

Ubi quod peccata, ex qua caufa rationalis lacenus in confeffione, fac effi, ut detestetur attritione, ficut ea, quae in confeffione explicatur, ibid. §. 4

Qui ea caufa iulla non debet appetere in confeffione peccata mortalia, quae habet, an revocatur confeffi venialia, ut implet preceptum anno confeffionis, tom. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

Qui ea caufa iulla tacet peccatum in confeffione, an tenetur ad perfectionem illius contritionem, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

Causa fufficiens ad celebrandum fine confeffione an fit fufficiens ad fubfentendum praefati fumptum, tom. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

A liquid in principio, & ante med.

Causa legis celfiora, & caufa finali, an celfior etiam lex, & an hoc etiam locum habeat in legibus, & ftatutis, tom. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

Ex caufa iulla, & ex voluntate confeffarii, an poenitentia poffit per alium impleri, & fumm effectum ea opere operato in eo, pro quo impleretur, fortit, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

Sine caufa an Confefarius poffit commutare poenitentiam à fe impofitam, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

Et an etiam alius Confefarius, qui non audivit ptiorem confeffionem, ibid. §. 1. p. 150

Et caufa iulla an poffit fimplex facerdos mutare poenitentiam peccatorum mortalium, quae jam fuerunt legitime Confefario confeffa, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

Et quid, si poenitentia fuerit data fuper peccata refervata, ibid. §. 1

Ex caufa iulla an poffit Epifcopo commutare poenitentiam à Patrifce impofitam, tom. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

Si effi caufa omiffionis culpabilis actus, an fit peccatum diftinctum ab ipfa omiffione, tom. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

De caufa omiffionis data an fufficit quae accufare fe, vel fit neceffarium in confeffione ipfam omiffionem explicare, tom. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

Si abique caufa legitime Medici dat licentiam edendi carnes diebus jejunii, an fufficiat in confeffione dicendo, fe confeffiffe licentiam edendi carnes abique legitima caufa diebus prohibitionis, non audienti illos effe jejunio confecratos, tom. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

Abique caufa alia poenitens revocare licentiam datam Confefario revelanti confeffionem, quoties vulerit, tom. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

Et aliquid caufa iulla an poffit Epifcopo majores Ordines die Dominicis conferre, tom. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

Et an etiam minores Ordines quilibet Dominica, fup. feftivo die tribus, ut etiam pluribus modis non videatur facere ordinationem generalem, ibid. §. 1. p. 150

Sed difficultas effi anfit neceffarium, ut fiat dies feftivi de precepto, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

Ubi, quod in rigore juris non videtur vetitum quacunque die, etiam fup. minores Ordines conferre, idem in caufa, in quacunque die conferri poffunt, ibid. §. 1

Et caufa iulla minores Ordines fimul cum Subdiaconatu, fclufa confuetudine Epifcopo conferre poffit, ibid. §. 1

Qui folus caufa evadendi iudicem facularem fufcipit primam Tranfaram, & minores Ordines, an peccat mortaliter, tom. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 150

Causa, Vide verb. *Abfolvere*, *Catholici*, *Conjux*, *Dubitum*, *Denunciatio*, *Divortium*, *Exponere*, *Familia*, *Fornicatio*, *Jur*, *Opinio probabilis*, *Pollutio*, *Poenitentia*, *Tribus*, *Uxor*, tom. 6

Ex causa iusta an Pontifex possit ob gravissimam criminis privare aliquem communionem in articulo mortis, t. 3. tr. 2. r. 2. §. 10. p. 3

Ex iusta causa an infantes possit confirmari ante quam rationis obsequio dispensationem, t. 3. tr. 2. r. 10. §. 5. p. 11

Si abique causa Episcopus confirmat infantes ante usum rationis, an peccet mortaliter, vel tantum venialiter, ib. §. 6

Causa cessante sententia contra Pontificem, ut simplex Sacerdos ministrare confirmationem, ipsa non cessat, nec aliam materiam Pontificis, t. 3. tr. 1. r. 1. §. 3. p. 22

Sine causa iusta an Pontifex possit, ut simplex Sacerdos conferat Confirmationem, an dispensatio sit valida, t. 3. tr. 1. r. 14. §. 1. p. 19

Sine causa iusta dispensando Pontifex cum aliquo in precepto Confessionis, quod peccatum committit, t. 3. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 23

Idem est de illo, qui sciens nullam causam subditur inducit Pontificem ad dispensandum in impedimento dirimentibus, ib. §. 4

Sine causa dispensando Pontifex in suis legibus an peccet, ib. §. 4

Sine causa potest revocare licentiam addendi confessiones, qui illam concessit ad suum beneficium, & non solum valide, sed etiam licite, t. 3. tr. 1. r. 36. §. 6. p. 30

Si sine causa Pontifex abrogat preceptum Communionis ex toto, vel in solidum, quomodo peccet, valeret tamen abrogatio, t. 3. tr. 1. r. 38. §. 2. p. 47

Ex causa iusta existente Pontifex potest, & solet præbere licentiam, ut aliquis Religiosus transiret ex Religione strictiori ad laxiorem, t. 3. tr. 1. r. 39. §. 1. p. 48

Quæ causa sit iusta, ut Pontifex possit dispensare in voto solemnium Religionis, ibid.

Si sine causa magna Pontifex concedit legitimacionem, seu dispensationem in radice matrimonii, an graviter peccet, t. 3. tr. 1. r. 37. §. 6. p. 39

Si sine causa iusta Pontifex irritat aliquæ matrimonium, an sine valida t. 3. tr. 1. r. 33. §. 1. & seqq. p. 35

Sine causa an possit Pontifex dissolvere vinculum matrimonii rati? t. 3. tr. 1. r. 36. §. 1. & seq. p. 37

Causa gravi potest an possit Pontifex dissolvere tale matrimonium eius iniuriam, vel solum in uno altero ex contrahentibus, ib. §. 3

Ex causa an possit Pontifex dispensare in matrimonio consummato Infidelium, t. 3. tr. 1. r. 39. §. 1. p. 48

Sine causa an possit Pontifex bona Ecclesiarum, Ecclesiasticorum, & Monasteriorum alienare, & ad libitum dare, cui voluerit? Utilitatem super hoc, t. 3. tr. 1. r. 20. §. 5. p. 91

Aliquæ causa potest licite Principes supremos dispensare, ibid. §. 4. p. 91

Sine causa an possit Pontifex dispensare? Et an sit valida talis dispensatio? t. 3. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 13

Sine causa Pontifex dispensando an peccet mortaliter, vel venialiter, t. 3. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 13

Sine causa dispensando superior in lege precepti, vel inferiorem, an peccet mortaliter? t. 3. tr. 2. r. 9. §. 10. p. 4

Et quid de subdito petente dispensationem sine causa? t. 3. tr. 2. r. 1. §. 2. p. 15

Et quid de utente dispensatione dicta sine causa? t. 3. tr. 2. r. 12. §. 1. p. 125

Si sine causa superior dispensat, secum, an sit licitus talis usus dispensationis? t. 3. tr. 2. r. 13. §. 1. b.

Et in tali casu an superior peccet duplici titulo, uno dispensationem non revocando, altero ex utroque? t. 3. tr. 2. r. 12. §. 1. t. vers. Conveniant, p. 125

Quando causa iusta incertum, an teneatur superior dispensare? t. 3. tr. 2. r. 15. §. 1. p. 126

Si causa sufficiens addit, an solum delegatus teneatur dispensare, t. 3. tr. 2. r. 16. §. 1. p. 126

An causa dispensationis debeat esse manifeste utilis, an potius sufficiat causa dubia? Et quid, si causa sit tantum probabilis, t. 3. tr. 2. r. 1. §. 1. & seqq. ibid.

Et quid, quando dubium est, an aliqua causa dispensandi existat, ibid.

Idem est an causa sit iusta, an superior possit dispensare, t. 3. tr. 2. r. 15. §. 1. p. 126

Causa sufficiens ad dispensandum est, cum qui dubitat an sine dispensatione teneatur quis v. g. jeiuare, & c. nec opus est aliqua commutatione, ib.

Si causa dispensationis sit iusta, quando superior dubitat, an possit licite dispensare, como 3. tract. t. ref. 19. §. 1. & sequor. p. 127

Non prout causa cognita, causa quando revera est iusta, an valida sit dispensatio facta ab inferiori i lege superioris, t. 3. tr. 2. r. 33. §. 1. p. 133

Ubi, quid si subditus utitur tali dispensatione, & neque venialiter peccet, §. 2

Et an ita dispensans peccet mortaliter, to 3. tr. 2. r. 34. §. 7. p. 133

In causa non iusta bona fide Prælati inferior dispensans sit dispensatio valida, t. 3. tr. 2. r. 36. §. 1. & seq. p. 134

Ubi an subditus tutus sit, quivis potest collat causam non fuisse sufficientem.

Abique causa iusta dispensatio inferiori in propriis legibus an sit valida, t. 3. tr. 2. r. 35. §. 1. p. 135

Et quid de superiore, vel equali successore dispensatio in lege inferiori sine causa, ib.

Et quid de legato Apostolico, ib. §. 2. p. 135

Et quid de Episcopo in Synodo Diocesana, vel Archiepiscopo in Synodo Provinciali dispensationibus sine causa, ib. §. 4. & 5

Et quid de Episcopo dispensante in suis legibus sine causa, quando illi transit in contrarium, ib. §. 2. p. 135

Si sine causa Episcopus dispenset in suis legibus, an dispensatio sit valida, t. 3. tr. 2. r. 31. §. 1. p. 136

Et quid, si licet constitutiones, & leges fuissent confirmatae in Papæ, ibid.

Et quid, si Episcopus eas confirmaverit, ib.

Ex causa rationabili an Episcopi, & tametsi Regulares possint cum subdito dispensare aliquando, non tamen in perpetuum nec per modum constitutionis recitente de Sancto, die, quæ esset recitatur de Periculis, t. 3. tr. 2. r. 35. §. 1. p. 138

Causa finalis dispensationis cessante, an adhuc valeat dispensatio, t. 3. tr. 2. r. 74. §. 1. p. 154

Quæ causa sit legitima, ut Episcopus aliquando possit dispensare in voto castitatis absoluti, t. 3. tr. 2. r. 75. §. 1. p. 154

Qui causa iusta existit tempore Novitiam an satisfaciatur voto Religionis, t. 3. tr. 2. r. 80. §. 1. p. 156

Et quid, si sine causa iusta extet, & ex levitate, an tunc teneatur iterum ingredi, ibid.

Causa falsa (scilicet allegata in eodem rescripto circa unum votum, vera autem circa alterum, an totum rescriptum, & dispensationem vincit, t. 3. tr. 2. r. 84. §. 1. p. 158

Et quid, si duplici impedimento ad matrimonium contrahendum dispensatio in eodem rescripto obtineatur, ut voti castitatis, & conjugantitatis, ibid.

In dubio an causa expressa in narrativa aliquis rescripti sit finalis, vel impulsiva, censenda sit impulsiva, & non finalis, t. 3. tr. 2. r. 86. §. 1. & seq. p. 158

Equid in dubio an causa falsa allegata sit finalis, ib. §. 2

In dubio, si causa tacita an dispensatio sit finalis, vel impulsiva, an dispensatio sit valida, t. 3. tr. 2. r. 87. §. 1. & seqq. ib.

In dubio, si causa tacita, vel facta inter alias veras sit finalis, vel impulsiva tantum circa dispensationem matrimonii, an dispensatio censenda sit valida, t. 3. tr. 2. r. 89. §. 1. p. 159

Idem est, quando dubium est, an facta probetur veritas narratorum in supplicatione, & c. ib.

Taciturnitas, pro causa finalis est concessio, an dispensationem vincit, vel solum quando causa finalis est impulsiva, com. t. 3. tr. 2. r. 91. §. 1. pagina 159. Ubi, quæ causa sit finalis, quæ vero sit impulsiva.

Si causa quæcumque quis non fuerit usus principi dispensatione, & peccet secundum non facta mentione prioris, an taciturnitas episcopi reddat posteriorem invalidam, t. 3. tr. 2. r. 93. §. 1. p. 161

Causa finalis in dispensatione quod tempore debeat verificari, an sufficiat causam fuisse, cum dispocatur, an verò requiratur etiam ut perleveret, dum initur matrimonium, t. 3. tr. 2. r. 101. §. 1. p. 165

Et quid, quando committitur inferiori, ib. §. 2

In causa matrimoniali an dispensatio sit laicæ, vel stricti interpretanda, t. 3. tr. 2. r. 102. §. 1. & seqq. p. 174

Pro causa publica an in secundo gradu sit dispensandum solum inter magnos Principes, t. 3. tr. 2. r. 106. §. 1. b.

Ex causa legitima an Episcopus possit dispensare in impedimento dirimentibus matrimonium ante contrahendum ipsum matrimonium, t. 3. tr. 2. r. 122. §. 1. & seqq. p. 177

Ubi, quid in prædictis impedimentis post contrahendum matrimonium, §. 2. & 3

Causa cessante dispensationis, an cesset dispensatio, t. 3. tr. 2. r. 146. §. 1. & seqq. p. 186

Ubi quis casus pro praxi.

Abique causa iusta sine obreptione, vel subreptione an sit licita penitus a Pontifice obrepta, & potest retineri in foro conscientie? t. 3. tr. 2. r. 173. §. 1. p. 203

Abique causa aliquæ an possit abesse per trimestre Episcopus ab episcopo Diocesis, t. 3. tr. 2. r. 71. §. 1. p. 133

Idem est de Parochia abscissa a Parochia per duos menses §. 2

In dictis casibus an teneantur fructus restituere, ib. §. 4

Si abique causa populum contradicere Episcopo pro observacione aliquis festi, an servandum sit Festum, com. 3. tract. r. 19. §. 1. p. 243

Ex causa iusta an Episcopus possit impoere pœneses super beneficiis pinguibus sine Diocesis, t. 3. tr. 2. r. 106. §. 1. & seqq. p. 177

Sine causa iusta an possit Capitulum Sede vacante ad libitum revocare Vicarium, t. 3. tr. 1. r. 74. §. 1. p. 232

Et quid, si in nominatione causæ non fuisset, quod possit Vicarius revocari, quoniam Capitulum bene vultu fuerit, t. 3. tr. 1. r. 75. §. 1. b.

Et quid, si iuramentum interpositum fuisset cum non revocando Vicarium, ib. §. 4. p. 234

Et si abique causa Capitulum removeret Vicarium, an aliquod interesset teneatur Vicario restituere, ib. §. 6

Ex causa onus pœnalandi in Obsequio Horis Canonicis a Rectoribus

Abque causa magna non debet, nec possunt Episcopi revocare Religiosos licet ius ad illi Confectiones legitime ac proprio examine concessas, et illi Episcopi dixerit in approbatione velle illis tantum valere ad beneplacitum, t. 7. r. 1. c. 6. in fine p. 31.

Ex causa iusta an Episcopi possint approbare Regulares ad audiendas Confectiones limitat, v. g. ad viros, & non ad feminas, t. 7. r. 1. c. 7. p. 36.

Causa iusta an sit dicere Episcopum se habere superfluitatem Confectionum, ut possit denegare Regularibus licentiam, & approbationem ad audiendas Confectiones, t. 7. r. 1. c. 7. p. 36.

An licet in causa, & valide sine causa possit Episcopus revocare licentiam concessam Regularibus capiendi Confectiones, maxime si illis dederit ad habitum, ut beneplacitum, tom. 7. r. 1. c. 7. p. 37.

Ex quid si illis Episcopum dederit abque limitatione? ibid. p. 37.

Si causa iusta revocatio Confectionum pro forma quoad Regulares sibi ab episcopo an sit nulla? Et quid circa quoad sacerdotum seculares, t. 7. r. 1. c. 7. p. 38.

Et an sit licita revocatio sine causa, t. 7. r. 1. c. 7. p. 39.

Ex causa rationabili, & iusta, an approbat Regularium ad audiendas Confectiones possit ab Episcopo limitari, & restringi ad certum tempus, locum, & personas, ibid. t. 7. r. 1. c. 7. p. 39.

Si abque causa semel sacerdos approbatus ad Confectiones, ab Ordinario reprobat, vel suspenditur, an possit eligi per Bullam Græciæ in Consecrationem, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Nisi causa nova in particulari, & legitima suspensio, & probatio, nullius Religionem particulari approbatio suspendi potest, si Prælati Regulari, à quo concessa fuit, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Si abque causa iusta retrahat aliquem ab ingressu Religionis, an mortalitèr peccet, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Abque causa nolentes superiores Regulares admittere aliquem in religionem, ad annum Novitium, an peccent mortalitèr, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Et quid si petens ingressu Religionis habet votum Ingressum Religionis eius superioris à quo petit admitti, ad medium.

Ex causa levifima quidam Novitius dissiuit emittere professionem ad sex menses postquam expleto anno probationis fuit admittitur à Capitulo Monasterii ad professionem, an sit valida, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Si causa est simpliciter delegata duobus, non tenet sententia unius, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Abque causa iusta non possunt Prælati Regulares revocare licentiam subditi concessam, ut dispensent cum secularibus, ad petendum debitum ab iocundis, vel voto, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

An causa fundationis, reformationis, Prioratus, vel alterius officii Monasterii non possit transire in non Monasterium ad aliud sine licentia Pontificis, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Ex causa iusta an possint Prælati Regulares dare licentiam suis Monachis ex eundi Monasterio abque revocata Episcopi, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Ex causa legitima an Religiosi possint Concilium, Tridentinum habere, vel petere, id est redditum annuos, ad datum superiorum revocabiles, & ad solutos usus bonos, & pium, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Ex causa benedictionis, vel susceptionis habitus, seu professionis Monachum an liceat dare aliquid proprio Ordinario loci, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Si causa recreationis, & non occasione transiit, vel devocionis Religiosi recipiunt aliquem in Monasterium, an incidant in premissa Bullæ Clem. VIII. de largitione munerum, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Ex causa aliqui iusta an licitum sit commodare cubiculum illius petenti ad fornicandum, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

In causa iusta an liceat petere à meretricibus iactis intercessionem apud ipsum iudicem, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Qui sine causa depolit penitentiarius pecuniam tenetur restituere usum, qui minus accepit ex illa pecunia mutata, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Qui sine causa iusta petat pecuniam mutuatam ab usurario petente, an peccet mortalitèr, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Causa iusta an sit amissio lucris ex perversa concubina facienda amissa, vel sit necessaria metus mortis vel vulneris, aut casus pignoris amissionis pinguendo imaginem, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Ex causa aliqui iusta an possit pascua Parliamentum præbere donativum majus, & Res imponere novum, vel antiquum tributum augere, si ellet stipendium fons, Regis assignatum ex pascu in eum ipso Rege, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Causa necessaria de iure communi an sufficiat tantum pro imponendis tributis in hoc Regno Sicilia, tom. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Si causa iusta ad sit præbendi donativum, an possint Proreges illud extorquere à Parliamentariis per vim, & metum, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Si causa iusta Princeps inferat bellum sine recta interpositione, an bellum sit iustum, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Si abque causa urgente mœdendi pudenda faminarum Medicus vel Chirurgus accipit se periculo peccandi, tunc est peccatum mortale, ibid. loc. cit. t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Si quando causa belli est dubia, vel iusta subditi in obsequium differant non possunt, an teneantur semper obedire superiori præcepti, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Qui sine causa crimen occultum alterius proditor, an extra peccatum tenetur etiam restituere, si aliquid pro dispositione talis criminis accepit, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Ex causa iusta an Pontifex possit præbere licentiam, an Clerici Episcopi, & Cardinales possint exercitibus, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Et si abque causa rationabili Pontifex in hoc præcepto dispensaret, & ille scilicet teneret, utram peccaret, ibid. ad medium.

Si causa invadendi spiritualiter, & non repugnandi Clerici bello interduci, in spolia bello perinde ac milites accipere possint, & retinere, nisi de contraria sapienti Ductu voluissent consistere, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Qui causa episcopalis vendidit, an liceat emere eum, t. 7. r. 1. c. 7. p. 40.

Causa, Vide verb. *Inter*, tom. 7.

Qui causa magis momenti in iudicio constaret calumniis aliquem opprimere, infamare, aut interficere, an liceat eum clam occidere, t. 8. r. 1. c. 7. p. 40.

Qui causa fuit tortor iustum magis dampnum inferret, quid restituere teneretur, t. 8. r. 1. c. 7. p. 40.

Et quid, si cit in iuramentum, t. 8. r. 1. c. 7. p. 40.

Qui sine causa iusta occultum crimen manifestavit uni, vel duobus viris prudentibus, quos secir non evulgatos, an peccet mortalitèr, & teneatur ad restitutionem famæ, t. 8. r. 1. c. 7. p. 40.

Et circa hoc lege etiam t. 64. & 65. ubi aliqui contingentia in dicto casu, p. 146.

In causa pœpici mutus scripto consensu an peccet, tom. 8. r. 1. c. 7. p. 40.

Causa, Vide verb. *Advocatus, Ambrosianus, Appollaris, Ambrosianus, Consensu, Camerarius, Veridicus, Efficiat, Dismissus, Egradi, Falsum, Inquis, Iudex, tom. 8.*

Si causa fuit testis, qui talium precia depoluit, an innocens condemnaretur ad mortem, an gaudeat immunitate Ecclesiæ, t. 8. r. 1. c. 7. p. 40.

Idem est de iudice, qui corruptus pecunia damnavit innocentem ad mortem, ibid.

De iure causa ad ordinari ex aminetur, & reprobat consuetudo, etiam si in terminis iuris communis, in quibus aliqui aligatur compedibus delinquentes in Ecclesiâ, t. 9. r. 1. c. 7. p. 40.

Dom causa agitur, an reus gaudeat Immunitate Ecclesiæ, an iudex secularis possit illum ab Ecclesiâ extrahere, & in carceribus suis detinere, t. 9. r. 1. c. 7. p. 40.

In casibus non exceptis an Prælati Ecclesiæ possint dare licentiam extrahendi reos ab Ecclesiâ, & ea eis mandata an possint iudex laicus delinquentem capere, & punire, t. 9. r. 1. c. 7. p. 40.

Quæro secundo, p. 14.

Et in dicto casu an Prælati, vel Episcopi incurrit in excommunicationem, ibid. si sed ante prosum, p. 14.

Nisi causa excommunicationis prius ordinata, an Principes laici possint interdicere Episcopos, seu eorum Vicarios, ne quocumque excommunicent, t. 9. r. 1. c. 7. p. 40.

In causa criminali an iudex laicus processum occulte Ecclesiæ iustitiam preiudicet, p. 14.

Ex causa iusta an possit Prælati Religiosorum differre professionem Novitii apud, t. 9. r. 1. c. 7. p. 40.

In causa possessionis beneficii si agatur inter duos Clericos, vel quando reus est Clericus, an iudex laicus cognoscere possit, t. 9. r. 1. c. 7. p. 40.

Causa explorandi voluntatem, lite pendente super sponsalibus, ad quem iudicem prius utilem, vel seculari impetere sequatorem possunt, tom. 9. r. 1. c. 7. p. 40.

De causa dotis principaliter, & non incidenter intentata, an iudex Ecclesiæ iudicet, an iudex laicus cognoscere, Et quid, si dea testamentum relicta est puelle pupillæ, t. 9. r. 1. c. 7. p. 40.

In causa decimarum an iudex laicus simul cum iudice Ecclesiæ iudicare, & cognoscere possit, ita ut sit causa mixta foci, t. 9. r. 1. c. 7. p. 40.

Et quid quando de possessione decimarum causa agitur, t. 9. r. 1. c. 7. p. 40.

Et quid, quando decimæ sunt secularibus Principibus in feudum datæ, t. 9. r. 1. c. 7. p. 40.

Et quid si Clerici decimas petant à laicis, qui præscriptione, & consuetudine immemorabili eas quamvis soliti sunt per fulvere, t. 9. r. 1. c. 7. p. 40.

In causa divorci in solus iudex Ecclesiasticus sit competent, t. 9. r. 1. c. 7. p. 40.

Et quid in causa separationis conjugum ad tempus ob sepeam, vel aliud impedimentum, ibid. p. 14.

Quando causa decisa fuit per duos iudices, nonn laicum, & alium Ecclesiasticum, coram quo sciendi sit appellatio, t. 9. tr. 2. r. 305. §. r. p. 188

Si causa aliqua spiritualis ad iudicem Ecclesiasticum remittitur, an possit iudex laicus opponere exceptionem, & praeferre tempus, & terminum peremptorium, in quo probare teneatur, & quid de converso, t. 9. tr. 2. r. 308. §. r. p. 189

Et causa iusta in Principes seculares possint dare Iudicis positivam licentiam excedendi utrasque Potestatis auctoritates, t. 9. tr. 2. r. 31. §. r. p. 190

Qui ex causa iusta, aliam capit, an possit illam detinere per spatium .o. horarum, & ipsum capere non possit iudici presentare, Et illud detinere captum ex iniusta causa, quae pena puniri debet, t. 9. tr. 7. r. 64. §. r. p. 191

Quando causa mandatur Cardinali cum clausula, Appellatione remota, an censetur exclusa etiam appellatio iusta, t. 9. tr. 7. r. 67. §. r. p. 192

Causa commissa Cardinali, & ab eo non decisa non committitur alteri inferiori a Cardinali propter eius reverentiam, & c. ibi. dem §. 2

In causa prius in sententia sit defendenda in favorem Cardinalium, t. 9. tr. 7. r. 73. §. r. p. 193

Ex causa necessitatis publice an possint Principes dare licentiam Iudicis excedendi utrasque infusum Pontificis, & possint in hac re per Ecclesiam impediri, t. 9. tr. 14. r. 1. §. r. p. 378

Causa, Vide verb. *Favorem*, tom. 9

Causa dispensandi in matrimonio rata proponitur, t. 3. tr. 1. r. 97. §. 2. p. 28

Causae proponentur, quare Pontifex possit transferre Episcopum ex una Ecclesia ad aliam, t. 3. tr. 1. r. 100. §. r. p. 39

Causae iustae ad dispensandum quae sint, tom. 3. tracta. ref. 14. §. r. & seq. pag. 126

Sine causae cognitione an inferior possit dispensare, si in potestate dispensandi est primatum nominis, nulla facta mentione cognitoris causae, t. 3. tr. 1. r. 101. §. r. p. 39

Si causae plures proponuntur in petitione dispensationis, an debent omnes verificari, t. 3. tr. 1. r. 102. §. r. p. 40

Et an sola causa finalis expressio, quae si verè est primaturae, non concedatur dispensatio, irritet dispensationem, ibid. §. 6

Quoniam sint causae exculantur a peccato eligentes minus dignum telicid digniori, t. 3. tr. 1. r. 103. §. r. p. 41

De causis sufficientibus ad dispensationem in jejuniis, & c. Praelatus dubitans, an debet in alia opes jejuniis, & c. communicare, t. 4. tr. 6. r. 3. §. 2. p. 155

Causae duodecim opponuntur exculantur a restitutione, quae defumuntur ex parte creditoris, ex parte debitoris, ex parte debitoris, & creditoris simul, ex parte rei restituendae, ex parte legis, ex parte legislatoris. Et aliae quinquae causae adducuntur, quae licet videantur exculare a restitutione, non exculant, t. 6. tr. 3. r. 28. §. r. p. 204

Multa sunt causae propter quas licet non emere minoris pretii, quam emere, t. 6. tr. 3. r. 77. §. r. p. 187

Causae ingratitudinis explicantur, pro quibus doctus, ut legatum revocari possit, t. 6. tr. 3. r. 130. §. r. p. 303

Causae legitimae quae sunt, ut quis possit transire de Religione strictiori ad laxiorem, t. 7. tr. 1. r. 198. §. r. & seq. p. 97

Causae finales Bullae Clement. VIII. de largitione manerum quae sunt, t. 7. tr. 3. r. 3. §. r. & seq. p. 173

Causae iustae petendi mutuum pecuniam ab usurario quae sint, t. 7. tr. 3. r. 55. §. r. & seq. p. 248

Causae iustae inferendi bellum quae sint, tom. 7. tr. 7. r. 3. per totam, pag. 263

Multa sunt causae proponentur exculantur a restitutione, & c. pro praxi hic novem causas assignantur, tom. 8. tr. 1. r. 66. §. r. & seq. pag. 247

Causae, & lites verentes inter Cardinales a quo decidenda sunt, t. 9. tr. 7. r. 71. §. r. p. 300

Si causam iustam quis habet accendi in confessione aliquid peccatum, non potest prius reticere. Et in dicto casu se debet confiteri se habuisse voluntatem verbi gratia, furandi, & cum in tertium non in peccato reservare, taceo aliam externam, t. 1. tr. 3. r. 16. §. r. p. 30

Causam iustam dispensandi secum an Pontifex habeat, si propter errorem minus deest non possit elevare Calicem, nec frangere hostiam, et omnia his ritibus celebrare, t. 3. tr. 1. r. 104. §. r. p. 39

Causam esse exilium, & cum tamen non sit, dispensans bona fide, an valet dispensatio, t. 3. tr. 1. r. 79. §. r. p. 155

Causam sufficientem dispensationis an praestet levitas in voto, etiam si vovens non habeat difficultatem exequendi voti, Ubi pro praxi aliqui casus, t. 3. tr. 3. r. 80. §. r. & seq. ibid.

Si circi causam impulsivum in subrepto dolosa fuit, an sufficiat, ut totum rescipitur videtur, t. 3. tr. 3. r. 81. §. r. & seq. p. 158

Et quid, si circi causam bonalem sit, ibid.

Si causis suis aequi per ignorantiam, vel simplicitatem expremit, & dispensatur, an in valde contrarie, t. 3. tr. 3. r. 104. §. r. p. 163

Causam publicam an Indulgentia debet habere? Et quid de Medali-

lis, Calculis, Imaginibus cum indulgentia plenaria, t. 4. tr. 7. r. 3. §. r. & seq. p. 136

Quae causam ejunctionis factus animi dedit, est verus homicida, & tenetur coram populo iuris Canonici, & Civilis, quibus tenentur illi, qui hominem jam autem peremerunt, ac proinde sit irregularis, si verè scius non sit animatus, licet procurare abortum non sit, si propriè homicidium, est tamen grave peccatum, t. 5. tr. 6. r. 1. §. r. & seq. p. 194

Si causam negandi debitum quis habuit a principio, an possit tunc, & condemnationem, quae propter privilegium cessionis bonorum, t. 6. tr. 5. r. 10. §. r. p. 222

Ob causam praeteritam, vel praesentem donatio facta si causa non subit, an sit valida, t. 6. tr. 7. r. 126. §. r. p. 299

Ubi in exemplum, & pro praxi differe quoniam proponuntur aliqui speciales casus in principis differe ref. usque ad §. ult. exclusivè, & in §. ult. concluditur jure naturae irritum esse donationem per errorem factam, quando error cadit in substantialia donationis, scilicet quando cadit in accidentalibus

Substantialia donationis sunt omnes ex causae, quae sunt motivae donationis, quaeque si cognoscere fuissent donatio facta non esset, Accidentalia donationis sunt, quae tantum sunt impulsivae causae ad donandum, quibus cognoscere adhuc facta esset donatio, ubi etiam quando sciendi sit restititio, ibid. §. p. 300

Ob causam iustam post annum probationis experiam an liceat superiori differe professionem Novitii, non obstantem Concilio Tridentini Decreto? Et quid in dicto casu de Monialibus, t. 7. tr. 1. r. 176. §. r. p. 28

An causam nullitatis suae professionis ignorans non taceat professionem suam nullam exerceat actus professionum, t. 7. tr. 2. r. unica §. 37. p. 170

Causam iustam in Principe habens inferendi bellum, si ex illo tamen in perniciem Regnorum maxima damna timeantur, an possit adhuc illud indicere? t. 7. tr. 7. r. 8. §. r. p. 264

Et in tali casu an Principes teneantur ad restitutionem? ibid. §. 2

Si ob causam filiarum mulier male a marito tractaretur, an liceat maritum petere mortem filiarum, t. 8. tr. 7. r. 16. §. r. p. 92

Si prout causam aliquam iustam Parentes divites exponant filios Hospitali, an teneantur restitui expensas factas circa curam mutationem, t. 8. tr. 7. r. 47. §. r. & seq. p. 138

Causam Clericorum, qui haereticos sunt aliosque laicis an iudex laicus possit iudicare, si ante ejus mortem causa fuit incepta, tunc sit t. 9. tr. 2. r. 79. §. r. p. 102

Ad causam decisionem an Inquisitores possint procedere sine Vicario Capituli Sedis vacantis, t. 5. tr. 10. r. 60. §. r. p. 300

Causam spiritualium advocatio ad iudicium Tribunalis an vetita sit in Bullis Coenae quae advocatur a iudicibus Sedis Apostolicae, t. 9. tr. 1. r. 40. §. r. p. 92

Et quid, si iudices Ecclesiastici negligentes sint in huiusmodi causis cognoscendo, ibid. §. 3

De causam matrimonium cognitione locus Concilii Tridentini expenditur, t. 9. tr. 1. r. 341 §. r. p. 222

Inter causas alias pollutionis advertitur nullam dari causam intra genus luxuriae, quae efficitur sit ad pollutionem in formis frequentem, quapropter opus non erit fateri pollutionem praeviam in omni causa, quae sit peccatum intra genus luxuriae, nisi quando causa fuisset opposita ex intentione, quod videlicet sequetur pollutio in formis? t. 9. tr. 7. r. 146. §. r. p. 303

Causas matrimoniales an Capitulum sede vacante cognoscere possit? t. 3. tr. 3. r. 27. §. r. p. 70

Causas matrimoniales an Capitulum sede vacante alteri, & non Vicario possit delegare, t. 3. tr. 3. r. 73. §. r. p. 283

Causas haereticas an Inquisitores possint subdelegare? t. 5. tr. 10. r. 33. §. r. p. 293

An delegatus Inquisitor possit subdelegare, ibid.

Causas rerum quam celeriter Inquisitores debeant expedire, t. 5. tr. 10. r. 36. §. r. & seq. p. 199

Causas meritorum, ut donatarius probet Principis liberalitatem, hoc non erigit? t. 6. tr. 7. r. 83. §. r. p. 217

Causas pendentes coram praefatis inferioribus an advocare se liceat Ecclesiis Religionem prolati? t. 7. tr. 1. r. 8 §. r. & seq. p. 6

Quomodo per solas causas causas donatio revocari possit, tamen idem possit ad alias graviiores causas, vel ad ejus graviiores, t. 7. tr. 1. r. 22. §. r. p. 174

Causas Ecclesiasticas per vii violentiam, ut vulgo dicitur, an Missali Regi cognoscere possit? t. 9. tr. 1. r. 36. §. r. p. 89 & 90

Et an summi Pontifices habeat praxim approbat, vel saltem consuetudine incommemorabili, vel consensum cum summi privilegii? t. 9. tr. 3. r. 37. §. r. & seq. p. 90 & 91

Causas Ecclesiasticas advocantes ad se iudices huius an exculantur ex tolerantia Pontificis? t. 9. tr. 3. r. 41. §. r. p. 92

Causas Ecclesiasticas cognoscendi si privilegium consensum sit Principi laico, an revocari possit etiam per consuetudinem incommemorabili tali privilegio inanis observantia fuerit, t. 9. tr. 3. r. 43. §. r. p. 93

Et quid, si privilegium consensum sit in remunerationem, & in vim contractus, an possit revocari sine iusta causa? ibid. §. 2

Causas adversus Equites D. Jacobi, Alcantaræ, Galatræ, &c. sive civiliter, sive criminaliter, an iudex laicus cognoscere possit, t. 9. r. 1. §. 1. p. 134

Causas Ecclesiasticas an fratri inferiores summo Pontifici, laicis delegari, indifferenter possit? t. 9. r. 1. §. 1. p. 134

Et hupponit, summum Pontificem hoc efficere posse, & non solum causas civiles, & criminales, sed etiam spirituales, ibid. r. 1. & 2.

Causas Clericorum preterea criminales an Cardinales in Ecclesiis suis iudicare cognoscere possint. tom. 9. tra. 7. r. 1. §. 1. p. 134

Et quid, si Clericus dignus sit depositione, an tunc Cardinalis debeat sententiam ferre, & ad hunc degradationis Episcopo committere? ibid. §. 2.

De causis pro quibus confessa solet dispensare in matrimoniis, t. 3. r. 1. §. 1. p. 134

De causis pertinentibus ad Episcopatum an possit Capitulum fide vacante iudicare? Ubi pro parva aliquod difficultas, t. 3. r. 1. §. 1. p. 134

In causa huiusmodi ordinario Viceas fide vacante debet assistere Inquisitoribus, t. 3. r. 1. §. 1. p. 134

De causis delegatis Vicario generali Episcopi, Vicariis Capituli fide vacante an cognoscere possit, & exequi dispensationes in matrimoniis impediens, & litteras in formam Dignum, t. 3. r. 1. §. 1. p. 134

In causis tam criminalibus, quam civilibus an tunc privilegia ex vi monasterii teneantur revelare, detegere, & denunciare crimen sui conjuncti, si non sint alii testes, tom. 5. tra. 1. r. 1. §. 1. p. 134

In causis huiusmodi Inquisitores possint procedere simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura iudicii, t. 3. r. 1. §. 1. p. 134

In causis laicis an soli Inquisitores possint procedere, tom. 5. tra. 1. r. 1. §. 1. p. 134

In causis hæreticorum contra lamas, & striges an Inquisitores simul cum Episcopo debeant procedere, ibid. §. 1. p. 134

In aliis causis pijs præter legatum testium pro redemptione captivorum, & pro elemosinis, & alimentis pauperum, an eorum executio pertineat ad hæresim, & non ad Episcopum, executor non creatus? t. 6. r. 1. §. 1. p. 134

In causis violentas accendit aliqui Principes habere a Pontifice privilegium, t. 9. r. 1. §. 1. p. 134

In causis Ecclesiasticis an restit ad iudicium laici appellationes, quæ dicuntur tuitivæ, concedantur, t. 9. r. 1. §. 1. p. 134

De causis committendis inter alias statuto laicorum an Clerici liceant, immo ipsi possint alios compellere, & compelli ad compromittendum? t. 9. r. 1. §. 1. p. 134

In causis penam an iudex Ecclesiasticus sit competentis, Et quid, si peramentum firmate sint, vel an sint saltem causæ iacti fori? t. 9. r. 1. §. 1. p. 134

In causis Ecclesiasticis, aut iacti fori an iudex Ecclesiasticus teneatur præbere processum iudicis secularibus, & quibus auxilium petat, t. 9. r. 1. §. 1. p. 134

In causa Cardinalium an contra familiares suos testes idonei? t. 9. r. 1. §. 1. p. 134

Idem est de familiaribus Episcoporum, ibid. §. 2.

In causis etiam urgentissimis non possint Principes Christiani inire fœdera cum Turcis, Infidelibus, vel Hæreticis, permittendo eis libertatem conscientie, vel exercitum saltem socie absque licentia summi Pontificis, t. 9. r. 1. §. 1. p. 134

Et latè in Tra. 14. per totum tom. 9.

Causis.

Vide verb. *Interdictionem*, *Pignoratum*, tom. 5

Cautioem juratorum an sufficit præbere, qui cessit bonis, si non possit præbere de iudicio idoneos? t. 6. r. 1. §. 1. p. 134

Ad cautionem juratorum an admitti debeat, si propter inopiam debeat de iudicio idoneos, & pignora præbere non potest, statibus ditionibus moratoris? t. 6. r. 1. §. 1. p. 134

Si cautionem, sequitur, & juramentum prædixit iudex laicus, qui extraxit eum ab Ecclesia sine licentia Episcopi, non esse eum corporaliter puniri, non excommunicari ab excommunicatione, si non restitit eum Ecclesie, &c. t. 9. r. 1. §. 1. p. 134

Cedere.

Vide verb. *Cedere*, tom. 3

Qui cedit bonis an sit irregularis, Et quid, si passio est inopia? t. 5. r. 1. §. 1. p. 134

Cedulus.

Vide verb. *Animadversum*, tom. 5

Ut Cedulus tollatur a portis Ecclesiarum, an iudex laicus ordinare possit? t. 9. r. 1. §. 1. p. 134

Cedulus.

Celebrare an possit Sacerdos excommunicatus, si non possit à sacro faciendo abstinere sine infamia, t. 1. r. 1. §. 1. p. 134

Et an ut detur Communio moribundo, cui aliter non possit succurrere? ibid. §. 1. p. 134

Et ipse Sacerdos excommunicatus sit mortis vicinus, nec habeat

aliud qui possit confiteri, an possit celebrare, ut se communicet; ibid.

Ad celebrandum sine confessione, an sit iusta causa stipia ad sustentationem precie sumptus, t. 1. r. 1. §. 1. p. 134

Et quid si Sacerdos teneatur celebrare ex obligatione Capellanie, vel ex alia obligatione; ibid.

Celebrare Missam an possit Sacerdos constitutus, si desit copia Confessorii, pro benedictione auriculari dandi sponsum? ibidem paulo post initium, & post medium.

Celebrare, Vide verb. *Communio*, tom. 1

Item verb. *Confessionem*, *Missam celebrare*, tom. 3

Item verb. *Confessionem*, *Missam celebrare*, *Religionem*, tom. 3

Celebrat Episcopus noviter consecratus cum Episcopo consecrante t. 3. r. 1. §. 1. p. 134

Cerebratio Missæ.

Vide verb. *Missam celebrare*, tom. 4

Celle.

Vide Verb. *Cubiculum*, *Liber*, tom. 7

Censura.

De Censura per percussorem Clerici, & de ejus

Abolitione.

Quisnam dicatur manus violentam in Clericum iniicere, t. 5. r. 1. §. 1. p. 134

Et quis vtro excuseret ab incursione huius censuræ, Et pro præ huius questionis multo casum exponitur pro illa excusatione, sed omnino illi magis late exponitur in suis specialibus questionibus. ibidem §. 1. paulo post initium, quod in fin. resol. & in alijs ejus not.

In percussione Clerici an detur parvas materiam ad excusandum excommunicationem, licet facta fuerit interius pravissimo, & moraliter peccaminoso. Idem est de quovis alio opere, cui annexa est excommunicatio, quod ex eo excuset vel tantum veniale, & leve, licet internum fuerit mortale, t. 5. r. 1. §. 1. p. 134

An si quis percuteret Clericum pugno, vel baculo uno, vel altero idu, incurrit in censuram Canonis, si quis fundente diabolo? t. 5. r. 1. §. 1. p. 134

Et quanam parvas materiam excuset ab incursione huius censuræ pro percussione Clerici; ibidem §. 1. p. 134

Et docetur, quod aliqui pugno percuteret Clericum in scabulo publica, vel levis percussio, ratione loci, efficitur gravis, & ideo talis percussio in hoc casu non possit absolvi ab Episcopo, sed concedere debet ad Sedem Apostolicam ibidem §. 1. paulo post initium, à vers. Si aliquis.

Et curiam alii diversis casibus adducuntur pro percussione Clerici, tangente iniuriæ illam, spura, quæ, oleo, pulvere; vel si quis eriperet de manu Clerici iuramentum, scripturam, librum, vel egeret de Capite ejus biretum, aut eoque posset, vel tunicam, &c. ibidem per tot. rel.

Quoniam percussio Clerici dicitur levis, gravis, & enormis, t. 5. r. 1. §. 1. p. 134

An quando est dubium, an percussio Clerici sit levis, vel gravis, iudicandum est esse gravem, t. 5. r. 1. §. 1. p. 134

Percussio Clerici superiori Ecclesiastica, vel Regularis præter malitiam contra Religionem, an continet etiam malitiam impietatis, t. 5. r. 1. §. 1. p. 134

An Clericus voluntarie percussus se ipsum incurrit in excommunicationem Canonis, si quis fundente diabolo, t. 5. r. 1. §. 1. p. 134

Et an Cardinalis se ipsum percussus, aut viatoris in suspensam excommunicationem incurrit; ibid. §. 1.

Et an Monachus, qui potius, aut vni scissione ab ore intendit, incurrit in suspensam excommunicationem; ibid. §. 2.

An si Clericus consentiat in suam percussione, an talis percussio, & ipse Clericus percussus pro excommunicato habendi sint; t. 5. r. 1. §. 1. p. 134

Et an Clerici, qui in luctu ore amicum in alpis cedunt, compulsoque evellunt, incidunt in excommunicationem Canonis, ibid. sub fin.

An si duo Clerici, casibus distinctis, unus contra alium dignitatem incurrit in censuram; Et interitur, quod qui animo deliberato pro vestis Clerici apprehendit, aut percutit, fundente diabolo, vel aliquid corpore adherens Clerici, puta equum, cui Clericus insidet, vulnerat, aut ei iniuriam intet; vel si quis de manu Clerici pro vim vellet eadem, vel illum de litere pro iniuriam eripiat, aut galeam, seu pileum de capite, &c. est excommunicatus, t. 5. r. 1. §. 1. p. 134

Et an volens percutere Clericum gladio, vel sagitta, aut idu, & casu aberrat, illumque non attingat, etiamque si sagittam emittat, vel illum dirigat, incurrit excommunicationem; ibid. §. 2.

Et notatur, enim, qui non est iniuriatus prima tonsura, & si in habitu Clericali accedat, inter in modo Ecclesie animo ascendit ad statum Clericalem, non gaudere privilegio Canonis; & de Clerici in Sylvaticis idem dicendum est, ibid. §. 1. p. 134

An percussiones Clericum consentientes incurrant in excommunicationem; Et an Clericus consentiens dicitur percussor non sit

et excommunicatus, sed possit excommunicari. t.5. tr.2. ref. to. p.88.

Pro quo explantur, quid aliud est subijcere elementis alienis, & aliud participare cum aliquo in crimine criminoso, quod non participat quod submittit misericordiam aliquam, quod de facili solet parere subiectis, & prostratis. ibid.

An Praetuli Regulares, & faculares percussiones Clericis titulo correctionis per alios incident in censuram. Et an ibi alius, qui in Religione debet esse Monachus, possit esse unus conversus. t.5. tr.2. r.1. p.88.

Et an reffrictio fiat per alium percussio, habet locum etiam in Praetuli Clericorum secularium. Et an capere Clerici possit fieri per aliquam sanctitatem superioris Ecclesiastici. ibid. 5.3. & seq. p.88.

An percussiones Monachis, aut Noviciis titulo correctionis incident in censuram, si in Religione addit statutum, ne Praetuli rursus correctionis percussit Monachos. Et quid si Submagister corrigat contra prohibitionem Magistri principalis. t.5. tr.2. ref. 12. p.89.

An Magister percussus Clericum discipulum per alium incident in censuram. t.5. tr.2. r.13. p.89.

An percussiones Clericum titulo correctionis incident in censuram. t.5. tr.2. r.14. p.89.

Et quid, si excedat modum vel corrigat odio, an incurrat, habet censuram. ibid. 5.3. & 4. p.89.

Et in textu hujus resolutionis explanatur diversae personae, quae hanc correctionem facere possunt sine censura incurratione.

An Pater correctionis eius possit percussit filium Clericum in facie consensum ab eo, meta censura. Et quid in praedicto casu de Clericis inferioribus gradibus, sive Ordinis constitutis. t.5. tr.2. r.15. p.90.

Et notatur, hoc locum habere in aetate, si talis Clericus est in eius potestate. Et de Matre. ibid. 5. ult. p.90.

An si quis percussit Clericum turpiter agentem cum filia illegitima incidit in censuram. Et quid de filia adoptiva. Et etiam de matre fornice, & uxore agitur in praedicto casu, & non solum in adhibitis proximi ut obliis, impetibus, & similibus, sed etiam in colloquio suspecto, & secreto. Immo hoc procedit, si Clericus puerum infest per oscula libidine. t.5. tr.2. r.16. & 17. mal. r.18. ult. p.90.

An si quis percussit Clericum turpiter apud eum sua spolia futurum, incident in censuram. t.5. tr.2. r.17. & 18. & in aliis eius not. p.90.

Et in h. a. hujus resolutionis opponuntur omnes personae cum quibus si Clericus turpiter ageret, & percussus iuraret, percussiones non incident in censuram, & non solum si turpiter actu fornicationis inveniantur Clericus, sed etiam si inveniantur vacans amplexibus, oralis, alique tactu cum turpibus, quoniam in loco suspecto.

Et quid si in loco honesto Clericum inloquentem cum uxore, & post ritum monitionem reperit maritus eum cum uxore solum loquentem, si per 24. horas capivum detinet, aut verberet, ibidem. 5. ult. p.91.

Et in praedictis casibus in percussio Clerici incontinenti praesentia dei ibid. 4.

Et an Patri, filio, fratri, marito, & c. volenti interire Clerici in flagranti reperiunt, liceat alique abique incursum excommuni, quando alia via non potest illum avertere, consilium percussione tantum, vel mutilationem ibid. 5.5. & in multis aliis eius notacionem.

Et notatur, praedictos non posse per alios percussiones Clericum turpiter agentem cum uxore, filia, uxore, & c. cum in tali casu tam mandans, quam percussus mandatarium incurrit in excomm. ibid. 4.6.

An incurrat censuram maritus data opera se abscondit, ut Clericum adulterum inveniat cum uxore, & illum occidat, ut percussus. t.5. tr.2. r.18. p.91.

Et quis possit percussit Clericum turpiter inventum cum avia, aut nepte, ibid. 5. post medium. vers. Deinde.

Et advertitur, quod si maritus procuraverit, ut Clericus vocetur ab uxore ad illum tempore actionem, & sic cum percussit, incurreret uterque, scilicet tam uxor, quam maritus excomm. ibid. ante medium dicti 5. vers. Quasi.

Et tandem queritur, an adiuvantes, seu associantes, praedictum Patrem, filium, fratrem, & c. vel maritum in praedicta percussione, incident in excomm. ibid. 5. ultimo.

An mulier Nobilis, quae fuit, vel alapa percussit Clericum ad venerem sollicitantem, incidit in censuram. Et quid, si Clericus verberet tantum eam tentaret, vel ageretur. t.5. tr.2. ref. 39. & in aliis eius not. p.92.

Idem est in praedicto casu de puero sulcicato si Clericus cum peccato nefando ibid. 5.2. ad fin. vers. Quod adolescentem, & in aliis eius not. p.92.

An percussiones Clericum, qui post infidum suum alapam, & c. fugit, incident in censuram. t.5. tr.2. r.20. p.92.

An percussiones, vel occides Clerici aggreffores, si possit fugere incident in censuram. Et an hoc intelligatur, tam de viro Nobili quam de viro infimo not. vel de Clerico, aut Monacho, to.5.

Diata Card. Tem. X.

tra.2. a. resolut. 2. pag.93.

Et an si quis extraneus, vel propinquus obstat Patri, filio, fratri, aut marito occasione homicidii in flagranti reperiendi, vel iniuste invadendi, an sequatur homicidium in personis ipsius Clericali, consensu incident in excomm. ibid. Et fin. à vers. Pone.

An percussiones Clericum in defensionem alterius incident in censuram. t.5. tr.2. r.22. 5.1. & 2. p.94.

Et supponitur percussit Clericum in sui defensionem non incurrit in censuram, quod intelligit incontinenti, cum moderamine inculpata, utel, quomodo frater, & deliberate operatus, facit verò moderum legitime defensionis, si relictus fuerit & doctus, quod prudentia viri arbitrio relinquatur, in quo consistit dictum moderamen. ibi. v. t. & 3.

Qui violententer se pellit a domo Clericum in illam, & crucupantem in censuram hanc non incidit. Nec si violententer expellat Clericum tibi honoris sui sedem occupantem Nec si Clericum bona sua furantem in sequestris, & ab eo violententer extrahat. Et quid, si res furata domo haberet deposita, & quae pacifice possideret.

Fugientem debitorum Clericum, aut de iusta suspensa detinere poteris, ut superiori praesentia, debitorum recuperes. Idem est dicendum, si in flagranti delicto, vel in eius probabili suspitione iudex facularis Clericum inveniat. Et tandem explanatur in quibus casibus consistat excessus moderamine defensionis. ibi. 5.2. per tot.

An qui tantum ex arbitrio tenetur impedire percussione faciendam Clerico, si non impedit, incurrat in censuram. Et quid, si dolose non impedit talem percussione, cum posset obviare sine periculo, & damno. Et quid est dicendum, si non obstat propter odium, & pravam effectum, licet peccaret mortaliter. t.5. tr.2. r.23. p.94.

Et quoniam est iurista tenetur obstat percussione Clericorum. ibid. 5.4. p.95.

Et notatur, quod ut non impediendo percussione Clerici incident in censuram, quatuor copulative debent concurrere. ibid. 5.5.

An Helvetiarum tenetur, si dñs Pontifex, vel alius Princeps egreditur, si percussit Clericum, incident in censuram. Et quid tamen, si id faceret, animo maligno, ex proposito, scilicet intendens Clericum verberare, sine sufficiente necessitate. t.5. tr.2. r.24. p.95.

An percussiones Clericum ex ignorantia incurrit in censuram. Et quid si ignorans sit in iudiciali, & quid si vinecitali. t.5. tr.2. ref. 2. & in plurimis aliis eius not. p.95.

Sed maior difficultas est de ignorantia crassa, & supina, & affectu, licet ignorantia affectu procedat ex solo, & temeritate ibid. 5.2.

Difficultas adhuc superest de ignorantia concomitante, sive iuris, sive facti, ibid. 5.4.

Et in textu hujus resolutionis adducuntur alii diversi casus in exemplum supradictorum quatuor.

An mandantes, consentientes, seu precibatis, & promissis incitantibus, consentientes, & ratum habentes, & auxilium prebentibus ad percussorem Clericum, incident in censuram. t.5. tr.2. ref. 16. p.96.

Et quid est dicendum, si mandatum non sit expressum, sed tacitum, Et utrum verò mandans incurrat censuram, si mandatarium excellerit honesta mandati, ut quia mandavit tantum verberare Clericum, & mandatarium volocavit. Et quid, si mandaret, ut tunc inferatur Clerico iniuria verbalis, & mandatarium excellerit faciendo illi iniuriam personalem, ibid. 5.2.

Et notatur, quod licet si aliquis non mandet, vel consulat percussorem Clerici expressis, dicit tamen rorari sua amice, vel familiaribus de fidei ratum violandum de tali Clerico, si postea sui amici bis verberaverit, ille incurrit censuram, unde ut ille sit liber ab excomm. debet affirmare se non dicere eo animo, ut percussit, & quod non dediderit, ut ipse percurrat, ibi. 3. p.96.

Etiamque advertitur ratum habentem percussorem Clerici, et si post factum incurrit censuram Canonis, ad quod requiruntur tria, quae expatiuntur in 5. ult. hujus ref. ibid. 5. ult.

Qui consuluit homicidium cumdam Clerici, sed postea serio consilium revocavit, queritur, an ex homicidio leproso incurrit excommunicationem, irregularitatem, & obligationem restituendi. tom.5. tr.2. ref. 27. & in plurimis aliis eius notacionem. p.97.

Et quid est dicendum de illo qui propinato veneno Clericum occidit, tamen diligenter adhibuit ad damnum impediendum. t.5. tr.2. r.28. 5.2. ad fin. vers. Sicuti p.97.

An mandantes, & consentientes percussione Clerici, ante percussorem poenitentem, & contentorem, incident in censuram. Et supponitur non posse revocare mandatum, nec consilium. t.5. tr.2. r.29. p.97.

An excommunicatio incurritur ab illo, qui, qui postquam mandavit, moritur, antequam percussit Clericum. ibid. sub. fin. pag.98.

Et in conclusionem supradictae primae difficultatis alique aliae adducuntur in exemplum, in textu hujus resolutionis.

An furis singulum, vel alium vestem Clerico dormienti incidit in censuram. Et quid, si vestes de domo Clerici auferat laico, aut

- peccatum ex crimine id eo gestat arripere subdolo & sine vi? tom. 5. tr. a. r. 30. p. 98
- An si quis capiat Clericum, vel Monachum per capillos, seu barbam, aut capitulum dicens, si non esset Clericus, vel Religiosus, te occiderem, vel percuterem incidit in censuram. t. 5. tr. a. r. 31. p. 98.
- Et notatur, Clericum ad natum elevando magnum contra alium Clericum rejicentem illum aliquantulum de loco in quem morabatur, non incidisse in censuram. ibid. in fine ref.
- An si quis percuteret venenum Clerico, incidit in censuram. Et quid de Moniali fumente venenum, aut satus moriatur. t. 5. tr. a. r. 32. p. 99
- Et notatur, propinquant venenum Clerico in censuram non incurrere, antequam venenum operari incipiat. Unde queritur, an si talis id medio tempore cohiberet, vel eliceret, aut contritionis, incidere vellet, veneno operante, in censuram. ibid. ult. p. 99
- Et in 5. l. hujus rebol. mulci, & diversis casus explanantur pro incurfione censuræ in illis, qui reducuntur ad percussiones injuriosam Clerici.
- An percussiones Clericum mortuum incidant in censuram. t. 5. tr. a. r. 33. p. 99
- An percussiones Clericum per jocum, si aliquantum excedat, incurant in censuram. t. 5. tr. a. r. 34. p. 100.
- Antequam intendit percutere Cajum Clericum, & facta diligenter percussit Titium (latrum) incidit in censuram. t. 5. tr. a. r. 35. & alius ejus notat. num. p. 100.
- Et in exemplum adducitur, quod propterea lapidem ut percuteret Sempronium Clericum, & caput incalperit percussit Titium etiam Clericum illuc tunc transivisse, et enim non incidit in censuram, nec inde morte sequatur, contra, si irregularitatem ibid.
- Quid, si percuteret laicum eo casu, non incidit in censuram, quamvis intentio fuerit percuti Clericum. Et quod mandatum occidere Patrum, & mandatum iuvocare Joannem, non inquit mandatum irregularitatem, aut homicidii voluntario ibid. in fine.
- An percussiones Clericum in Sacris Ordinibus iuratum, cum quo fuit dispensatum a Pontifice, ut possit contrahere matrimonium antequam illum contrahat, an illam percussiones incidant in censuram. t. 5. tr. a. r. 36. p. 100
- An qui percutit Clericum incurribilem incidat in censuram. Et an talis Clericus amittat privilegium fori. t. 5. tr. a. r. 37. p. 101.
- Et notatur, quod excluditur ab hoc privilegio Canonici Clerici Jagulatores, Goliardæ, aut Bufones, si per annum baicigominio suo Officio vacaverint. Etiamque excluduntur excentes Officium Carismaticum, Macellarium, Tabernariorum modò conjugati sint, vel habitum Clericalem dimiserint. Et si conjugati non sint habicum Clericalem retinentes, privilegium Canonis, & facti quoad personas non privantur, sed solum quoad eorum bona ibid. 5. per totum.
- An percussiones Clericum realiter degradatum incidat in censuram. t. 5. tr. a. r. 38. p. 101
- An percussiones Apollatam incidat in censuram. Et quid, si dimiserit habitum suæ Religionis, & Ecclesiasticum, & percussiones faciat esse Apollatam. t. 5. tr. a. r. 39. p. 101
- Et an Novitius, si maneat extra Conventum cum habitu suæ Religionis, & licentia Superioris, etiam si illicitè, & absque iusta causa fuerit dicto Novitio a Superiore concessa præfata licentia, gaudeat privilegio Canonis. ibid. t. 1. ad med. p. 102
- Et notatur, quod non solum novitii laici, oblati, seu donati, qui veram professionem emittunt, sed etiam illi, qui fœ, quæque Monasterio tradiderunt, habitum, aut quantum mutato, gaudent privilegio Canonis. ibid. 5.
- Et quid est dicendum de percussione magistri Clericum hereticum, an in censuram incurrit, etiam si non traditus sit brachio seculari. t. 5. ult. ult.
- An percussiones Clericum damnatum ad trirèmes incidant in censuram. t. 5. tr. a. r. 40. p. 102
- Et docetur, quod in hoc casu, quando comes, vel Magister trirèmes percutit Clericum, sed alios religantes non incurrit eamdem, secus verò si ille, vel alius rixando cum illo, percutit illum, ibid.
- Et quid, si prædictus Clericus damnatus ad trirèmes sit incorrigibilis. ibidem ante medium dictæ ref. ad vers. Vezum.
- An percussiones Clericum constitutum in Minoribus, si non incidat in habitu, & Tonfura, & habeat beneficium, & non observet requisita Concilii Trid. sess. 23. cap. 6. de Reform. incidit in censuram Canonis. t. 5. tr. a. r. 41. & in aliis ejus not. p. 102
- Et notatur, quod excluduntur ab hoc privilegio Canonis, qui deserto habitu Clericali, gravibus criminibus se immiscuit, jove-recundò, quod a fortiori procedit, in crimen assilanti incidunt. Et quid de Clericis excommunicatis, suspensis, interdicitis, vel depositis verbaliter tantum, aut irregularibus, an prædicti gaudeant privilegio Canonis. Et quid de Clericis baptizatis, & ischismaticis. t. 5. tr. a. r. 42. 5. per tot. & in aliis ejus not. p. 103.
- Et quid dicendum de Clericis ordinatis per saltum, an te legitimum etatem, vel per alienum Episcopum absque dimissis
- vel cum dimissis falsis, vel per Episcopum eorum communitatem, suspensum, vel depositum. ibidem. 5. ult. p. 103.
- An qui percutit Clericum conjugatum non deserentem alitui Ecclesie, incurrit in censuram Canonis. Et quid de privilegio fori. t. 5. tr. a. r. 43. p. 103
- Et an vero Clerici conjugati, & filii eorum gaudeant privilegio Canonis, & fori mariti, & Patris incidentur in habitu, & Tonfura. Et quid si manus infectio heretici uxoris supradicti in odium viri, aut in injurias incurreret excommunicati, non ferat Tonfuram, vel non habeat vestitus Clericales. Et notatur, quod Clericus conjugatus non bigamus dimittit habitum, & Tonfuram, & postea illum resumat, gaudent privilegio Canonis; ibid. 5. 4.
- Et qui sequitur, quod Clerici bigami, bigamias vera, & interpretati 5. 4. in minoribus Ordinibus constituti omni privilegio indignantur, secus verò de bigamis similitudinariis, qui Clerici bigami in Sacris ordinati sunt, vel ex dispensatione, vel ex illegitimitate, hoc privilegium Canonis gaudent, & secus in minoribus constituti. Idem docetur de Religiosis bigamis, etiam si habitum dimiserint, quod illos percutientes erant excommunicati. ibid. ante medium dictæ 5. 4. & vers. Et his.
- An torquentes Clericum per laicum incidant in censuram, etiam si de licentia Episcopi hoc faciant. Et an consuetudo in contrarium ex-ulet à culpa. tom. 5. trid. a. r. 44. 5. 1. & 2. p. 104.
- Et an saltem in tali casu Superiores torquentes, & corrigentes Clericum per alium laicum peccentur. ibid. 5. 3. p. 104.
- An percussiones Religiosum in alio die profectum incidant in censuram. Et an hoc procedat, si propria culpa, & non istum Religiosum sit nulliter percutiens, immò & si contra jura receptus sit. t. 5. tr. a. r. 45. p. 104.
- An percussiones Religiosum nullo Ordine insignitum, & expulsus à Religione incurant in censuram, Et quid si percutat abbatem, & Tonfuram clericalem, t. 5. tr. a. r. 46. p. 104
- Et docetur, Clericum ex defectu habitus non amittere privilegium Canonis, ibid. 5. a. & c.
- An Monialis, cum sumit potestatem, vel pugnam in caput, ut abortum faciat, incurrit in censuram. Et quid est dicendum de alio propinquant potestatem pro abortu faciendo Monialis, illa consentiente sequo effecta, t. 5. tr. a. r. 47. p. 105
- Et an in prædicto casu dicta Monialis incidat non solum in penas Bullæ Sixti V. sed etiam in censuram Cap. qui suadet Diabolus, t. 5. tr. a. r. 48. p. 105
- An Equites D. Jacobi, Alcantare, Calatrave, & c. gaudeant privilegio Canonis, & fori. Et in minoribus, quid est dicendum, si dicti Equites professionem non emiserint, sed tantum habitum acciperent, t. 5. tr. a. r. 49. & in aliis ejus annotationibus. p. 105
- Et quid est dicendum de commendatariis, in quibus major potest esse difficultas, Et quid de consuetudine circa supra dicta, Et quid etiam ferendum est de Equitibus D. Joannis, tom. 5. tr. a. r. 50. p. 105
- Etiam, qui Canonice ad illam Clericalem pervenissent, ita ut pro pena sit à gradu deiciendus veluti si servus, & c. gaudent privilegio Canonis, ibid. 5. ult. p. 106
- An notarius pascator Equitis inculpatus; Calatrave & c. vel Religiosis alterius Religionis Ordinis, qui habeant privilegium excommunicationis, usum vitandus, t. 5. tr. a. r. 51. p. 106
- Et an talis percussor sit vitandus ante iudicis sententiam, & declarationem. Et an ad notandum eam per evitandum facti requiratur, quid sciat saltem evidenter de decem personis in oppido parvo & à pluribus ibi in magna civitate, ibid. 5. 4. & in aliis ejus not. p. 106
- Et docetur, quod in odioso nomine Clerici non veniunt Religiosi, ibid. 5. in principio
- An percussiones Et mixtas, si sunt habu obedientia Episcopi, vel aliter Prelati, incidant in censuram. Et quid est dicendum de Fratribus Tertii Ordinis D. Fr. acsi, & D. D. minici viram in communitate gerentibus, & habitum Religionis gellantibus, an hoc privilegium Canonis, immò & fori gaudeant, t. 5. tr. a. r. 52. p. 106
- Et quid de prædictis Fratribus, qui in propriis domibus commorantur, & se, seu quæque bona Religionis obtulerunt, ibidem.
- An si quis eadem actione, quæ hec tota simul, v. g. baculo percussit duos Clericos, vel scilicet duos interfectus, incurrat duas excommunicationes, t. 5. tr. a. r. 53. p. 107
- An percussiones plures Clericos, si fuerint incurrat tot censuras, quod sunt Clerici percussus, Et an ligatus una censura sit ad percussiones aliter, non tamen diversæ rationis, sed ejusdem, t. 5. tr. a. r. 54. p. 107
- Et notatur, quod plures censuræ incurrantur ab eo, qui fecit unum scilicet habent plures circumstantias, pro quibus inquisita læta est sententia censuræ, si tamen dictæ circumstantiæ non sunt speciales actus morales, & secus autem si non mutant speciem, ib. 5. 6. p. 107

Et si quis percuteret Monachum iniciatum prima Tonfura, an deus censuras incurrit, ibidem post medium dicti §. 6.

Etiamque notatur, quod tot censuras incurritur, quot sunt Superiores probibentes, quando habent diversam potestatem, sicut §. eisd. m. ibid. §. ult.

In quibus Civitate huius Regni quidam percutit Clericum publicè & notoriè, quæritur scilicet à me, an eo ipso sitam sit semper vitandus ante iudicia spemantem, tom. 5. tract. 2. ref. 57. §. 37. p. 108.

Et quæ item resse requiratur, ut factum dicitur notorium in perussione Clerici, t. 5. tra. 2. ref. 37. §. 1. ante medium, à versu.

Quæ autem, & ipso alii ejus not. p. 108.

Et si scilicet, si quis notoriè percutit, vel maadavit, vel ratam habuit, aut non impedit perussorem Clerici, sit evitandus, sicut notorium percussor, ibid. §. ult.

An dubius de percussione Clerici teneatur vitare percussorem, Et docetur, ut teneatur vitare excommunicatum denunciatum, non fuisse dubium adhuc prudens denunciationis, sed requiritur certitudo illius Resolutionis certam, quod excommunicatio sit expressè denunciata, t. 5. tra. 2. ref. 39. & in aliis ejus not. p. 109.

Quidam calibus percussit Clericum in publica platea & cum ea excommunicatio non possit ab Episcopo absolvi dissensit aliqui viri docti, quæritur à me, quid in hac re ego sentiam, an dicta percussio dicatur levis, tom. 5. tract. 2. ref. 60. & in aliis ejus not. p. 109.

Et in dubiis an percussiones declarandæ sunt potius graves, quam leves, ibid. in fine §. 2. & c.

Quis potest absolvere à dictis percussibus, Et an hæc potestas extendatur ad quolibet Prælatum jurisdictionem quasi Episcopalem habentem, t. 5. tra. 2. ref. 61. p. 109.

Et in sexu huius Resolutionis explanatur omnes persone in iure expresse, quæ excommunicantur ad Pontificem pro absolutione ob enormem Clerici percussorem.

An si quis pro enormi percussione Clerici non potest ad Pontificem, teneatur Romam mittere Procuratorem, vel episcopum pro absolutione, tom. 5. tract. 2. ref. 63. & in multis aliis ejus not. p. 108.

An Episcopus possit absolvere ex quocumque percussione Clericum, etiam si percussor possit recurrere ad Summum Pontificem, dummodo percussio sit occulta, Et an ferè eadem facultas Mendicantibus Religiosis concessa sit, t. 5. tra. 2. ref. 64. p. 110.

Quando ab Episcopo non est ei agendum iuramentum, ut absolvi à censura Canonis teneatur adire Pontificem, t. 5. tra. 2. ref. 65. p. 110.

An Principum Imperatorum, Oligarchiarum, & percussiones Clericos præstat Episcopi possit absolvi ab Episcopo, quavis percussio peris sit, modo non sit epornia, Et an Officialis non fortitudo, sed iurisdic-tione percussiones ex odio Clericum, semper sit remittendæ ad Papam pro absolutione, exceptis casibus legitimi impedimenti, t. 5. tra. 2. ref. 66. p. 110.

Et quæritur in hoc casu, qui incumbit omni probrando, an fortitudo, vel deliberatè officii, ut (supra) percussit Clericum accendo turbam ad hoc, ut declaratur excommunicatio Episcopalis, post Papalis, ibid. §. 3. p. 110.

Et observatur dictis Minoribus, & Officialibus, dum ab Episcopali absolviuntur ab excom. Si quis, scilicet, contracta ob delictum enorme non esse injungendum eis per præfatum potest Sedem Apostolicæ, sicut etiam nec mulieribus, pueris, imbecillis, & delicatis magis potest id omni non in iudicium, ibid. §. 4. p. 110.

An Episcopus possit absolvere Clericos, qui collegialiter vivunt, vel in Seminariis, Conventibus, vel in ioveim percussione, non percussione levi, sed gravi, t. 5. tra. 2. ref. 67. p. 110.

Et notatur, quod quando dictis Clerici collegialiter viventibus ab Episcopo absolutione censuræ impetitur, non est eis ulla impedimentum præfatum de potest Sedem Apostolicæ, ibid. §. 4. & c.

Et quod est dicendum in prædictis casibus de pueris ministrantibus in Ecclesiis Cathedralibus, vel aliis Ecclesiis, qui ibi communiter vivunt, & sustentantur de redditibus ab Ecclesiis ad deputatis, ibid. ad medium dicti §. 4. p. 111.

An Episcopi possint absolvere impuberes, qui Clericum percussorunt? Idem est de pueris puberibus, t. 5. tra. 2. ref. 68. & in aliis ejus not. p. 111.

Et docetur, quod tales non teneantur potest Sedem Apostolicæ præferre, etiam si pueri impuberes dolli, quamvis exage non sint absolutionem ante pubertatem, quamvis latio facta tempore impubertatis sit enormis, ibid.

An Episcopus possit absolvere mulieres casualis statum, & conditionis percussiones Clericos ex quavis percussione, Et an dicta absolutio danda sit simpliciter, & ad reincidentem, Idem est, & multo magis de Monialibus, t. 5. tra. 2. ref. 69. §. 1. per totum, & c. p. 111.

Et an status persone prius, & veritas negotii sit impediens ab Episcopo absolvi, antequam absolutione censuræ impeditur ab Episcopo mulieribus in prædicta, ibid. §. 4. ante medium.

Episcopus an possit absolvere senescentes, & cumque Clerici percussoribus Sed difficultas est quoniam dicendum sit leges tom. 5. tra. 2. ref. 70. p. 112.

An Episcopus possit absolvere gravi & enormi Clericum per-

cussione ferri, & alios sub potestate constitutos? Idem dicendum est de viro, qui in fraudem uxoris Clericum percussit, t. 5. tra. 2. ref. 71. p. 112.

Et si supradicti deflexi temporis sui iaria, vel liberi, an teneantur adire Sedem Apostolicam, ibid. §. 3. & c.

Et advertitur quod, quando prædicti absolventur ab Episcopo in iungendum esse illis satisfactionem aliquam pro recompensatione laboris initiare, ibid. §. 4. ante medium, versu.

Quando.

An Pæpeter possit absolvi ab Episcopo, etiam si percussio Clerici sit enormis? Et quid est dicendum de infirmis, & Valerudis, rips? Et in textu huius Resol. explanatur, qui sunt supradicti pæpeter, t. 5. tra. 2. ref. 72. p. 113.

Et notatur, quod infirmi, Valerudis, aut prædicti à quocumque alio impotenti corporis incidentes in eamdem Canonem, si quis, scilicet, possunt absolvi ab Episcopo, etiam si infirmitas sit temporalis, nempe febri, tertiana, vel quæcunaque, aut podagra, & multo fortius si infirmitas sit incurabilis, & diorata. Et in corpore huius Resol. explanatur, pro quibus excommunicatus iure communi possit absolvi ab Episcopo, & non teneatur recurrere ad Papam pro absolutione, etiam si percussio Clerici sit enormis, ibid. §. 2. & c. p. 113.

Et an si cum supradictis impedimentis suis non teneatur personaliter adire Papam, & Romam, etiam non teneatur mittere Procuratorem pro absolutione? Et an cessante impedimento teneatur per præfatum Pontificem, ibid. §. 4.

Et an talis impediret teneatur adire Legatum, vel alium habentem privilegium pæpeter, ut absolvat, ibid. §. 5. & in aliis ejus not.

Sed adhuc duo advertuntur. Primum, non esse concedendam huiusmodi absolutionem ab Episcopo, qui excommunicatus partialiter satisfactionem præstat. Secundum in evento, qui absolvi ob temporale impedimentum, & qui debere juramentum compendi coram Sede Apostolica, vel alia auctoritate absolvi debent, & convalescent, alios lo similes incideret ex commutatione, ibid. §. 5. ult. & in aliis ejus not. p. 113.

An Episcopus possit absolvere Religiosos, si se invicem percussorunt, vel an sit necessaria licentia superioris Regularis? Et quid sit percussio sit gravis, aut enormis. Et quid est dicendum, si Regularis Regularis non possit per se, vel alium concedere absolutionem, t. 5. tra. 2. ref. 73. §. 1. per totum, p. 113.

Et notatur, quod idem est dicendum de Monialibus, etiam Novitij, si aliqua aliquam etiam Conventum, ut Clericum percussor, rips, quod potest absolvi ab Episcopo, in cuius Diocesi Monasterium fuerit, ibid. §. 2. & c.

An Regulares possint absolvere à percussione enormi Clericum, quando est occulta, t. 5. tra. 2. ref. 74. p. 113.

Et an Regulares privilegii possint etiam hodie absolvere secularis à calibus Cultus Censæ Domini, dummodo sit occulta, ibid. §. ult. & c.

An Regulares possint absolvere faciales, qui percussorunt Clericum levi percussione, t. 5. tra. 2. ref. 75. p. 114.

An si in Monasterio sit tantum Superior, & Religiosus, & se invicem percussorunt, possint se invicem absolvere? Et an in hoc casu se invicem absolventes, neque peccatum participando in divinis, neque irregularitatem supradicti incurrent, t. 5. tra. 2. ref. 76. p. 114.

Sed advertitur, quod prius absolventes non absolvat Sacramentaliter, hoc est etiam si peccatis, sed tantum extra Sacramentum, & ab excommunicato omni tantum, prædicti, deinde ab absolutis primis potest ab atriis absolvere, ibid.

An Superiores Regulares possint absolvere à censura huius Canonis luti iudicatos? Et quid est agendum, si Religiosi se invicem percussorunt extra Claustrum Monasterij? Et quid si Prælati Regularis percussor aliquem subditum? tom. 5. tract. 2. ref. 77. §. 1. p. 115.

Et an Prælati Regularis, & eorum Vicarii eis privilegio possint suos subditos absolvere etiam si percussio sit enormis, ibid. in fine dicti §. 1.

Et notatur supradicti procedere, quando Religiosi se ad invicem percussorunt, nam si percussor Clericum, sue, vel alterius Diocesis, non gaudent prædicto privilegio. Potest tamen in tali casu illos Episcopus absolvere, si percussio sit talis, à qua Episcopus eisdem Clericos absolvere possit ad esse levis, ibid. §. 2. & c.

Et quid, si Religiosi percussor Episcopum ipsum, vel Abbatem, ibid.

An Regularis præfatus Regularem alterius Religionis sit absolventis à proprio Prælati, si percussio non sit epornia? Vel an sit necesse ut Prælati seipsum, qui passus est iniuriam, & eam condonare, primum in satisfactionem definit, & sit præfatus ad talem absolutionem, t. 5. tra. 2. ref. 78. §. 1. p. 115.

An vero Prælati percussor ipsum percussorem verberare debeat? & an talis Præfatus possit delegare talem actionem verberationis? Et quid est dicendum in evento, quod Prælati discusserint in iurisdictione imponenda, ibid.

Et quid est agendum, quando Regularis percussor Regularem, F 4

eiusdem Religionis, & diversi Monasterii, ibid. §. 7.
 Et notatur, quod hodie per specialia privilegia Privilegi Regularium possunt absolvere suos Religiosos ab ea communi, propter injectionem manuum violentam in Clericis, etiam si sit Sedi Apostolica reservata, ibid. §. 8. & c.
 An superiores Regularium possint absolvere Novitium ab ea communi, incuria propter percussione Clerici ante ingressum Religionis, t. 5. tr. 1. r. 79. p. 17.
 Et quid sit eadem, & potest iura Novitium ita absolutum ab illa, vel quavis alia censura egrediatur a Religione, an in illas recidat, & quid est sciendum si in praedictam censuram Canonis Novitium incurrit animo probationis, modo non sit percussio enormis, ibid. §. 2. & p. 116.
 An virtute Bullae Cruciatu potest absolvi percussione Clericum etiam enormi percussione, Et inforter, absolutionem virtute Bullae Cruciatu a censuris iure latis, valere etiam in foro exteriori, & iudiciali, tom. 5. tr. 1. r. 30. & in multis aliis eius annotationum.

Accipienda ad alias paucas quaestiones mixtas simul pertinentes ad istud verbum de censura ob percussione Clerici, & eius absolutione,

An liceat absolvere censuram excommunicationis cap. si quis suadente, & c. percussione Pontificum pro defensione necessarii, tom. 3. tr. 5. r. 17. p. 79.
 An si quis percussit Cardinalem percussione levisima, incurrit in censuram Bullae Cruciatu? Et quid si ille censuram vellet tergi, aut levavit manum ad percussorem Cardinalem, quamvis postea non percussit? Et an Cardinales percussiones seipsum incurant in censuram Bullae Cruciatu, tom. 5. tr. 7. r. 79. & 12. p. 30. & 303.
 An percussiones Cardinales, Episcopos, & alios Praelatos expressio turpiter inventos in continet non eascentur ab excommunicatione, & c. tom. 5. tr. 1. r. 49. p. 25.
 An quis imponit occidere, vulnerare, & expoliare Clericum, Episcopum, & Cardinalem in bello militatorem, ac proinde nullam incurrit poenam, & excommunicationem, t. 7. tr. 7. §. 3. p. 286.
 An prima tonsura initiatus gaudet privilegio Canonis? Et an Regularis excommunicatus propter percussione Clerici, & recipit Ordines incurrit suspensionem, tom. 5. tr. 2. r. 3. c. 1. & c. 2. p. 119. & 124.
 Afferitur, quod si quis intendit occidere, aut enormiter percussorem aliquem Clericum decernatur, & calumnias alium Clericum percuteret, aut occideret, illa occidio, & percussio enormis non erit reservata, t. 3. tr. 1. r. 104.
 An Novitius in Religione Clericorum Regularium, cum licentia Generalis acceptatus ante pubertatis annum, sit proprius Novitius, ut gaudet privilegio Canonis? Et an impuberes admitti ad ceteras alias Religiones ante annos pubertatis gaudet privilegio Canonis? Et an hospites nostrae Religionis, & Novitii laici atque annos Novitius incipiant, gaudere privilegio Canonis? Et an illi, qui assumpti aliquo habito Religioso, adhibentur ad servitium & obsequia Monialium, & ad pedendum propositi elemosynam, gaudere privilegio Canonis? Et quid de Clericis Orientalibus conjugatis, & de minoribus Ordinibus initiatis, t. 5. tr. 1. r. 133. & 163. p. 246 & 247.
 An Moniales Turris Speculatorum Romae essentium sint Religiosae, & eorum vota solennia, & gaudere privilegio Canonis, t. 7. tr. 1. r. 350. p. 168.
 An si quis confilium, vel mandatum dedit ad percussorem Clerici, & constat de effectu sequendo, sed dubitat, an ille mortis sit in sua operatione, seu Consilio, vel mandato; an vero alius id principaliter esset fiduciam, censetur poenas, & censuram incurrit, t. 5. tr. 1. r. 105. p. 176.
 An publicum Clerici percussorem in uno loco teneatur vitare in alio loco, ubi delictum est occultum, t. 5. tr. 1. r. 149. p. 59.
 An si quis iactavit se percussisse Clericum, teneatur coherere Clituentiam Clericis, & c. t. 5. tr. 7. r. 37. §. 3. p. 266.
 An in articulo mortis, si alius non ad adiit, possit quis sumere Eucharistiam a Sacerdote publico percussore Clerici, tom. 2. r. 60. p. 215.
 An publici percussores Clerici habent potestatem in articulo mortis absolvere moribundum, t. 1. r. 4. r. 42. p. 178.
 An Capitulum Sede vacante possit absolvere a censura incurra propter percussione Clerici, t. 3. tr. 1. r. 37. p. 271.
 An absolutus in articulo mortis a censura ob percussione Clerici, teneatur postea se praestare personaliter Superiori, vel iussit ut sit praesentem per Procuratorem, t. 1. tr. 1. r. 303. p. 20.
 An Confessarius etiam per Bullam Cruciatu possit absolvere poenitentem, qui solum satisfecit Clerico, vel Monacho percusso, vel teneatur etiam satisfacere Ecclesiae, vel Monasterio, & Abbati, Et utrum vigore Cruciatu liceat absolvere publicos percussores Clericorum, quorum percussio, & per consequens excommunicatione deducit ad forum contentiosum de illis, &

procedit, si quis absolveret virtute privilegiorum Mendicantium. Et in textu huius Ref. aliqua alia advenit, quae facienda sunt in praedicto ultimo casu, t. 4. tr. 1. r. 61. & 62. p. 73.
 Percussione Clericum, seu Religiosum an gaudet immunitate Ecclesiae, t. 5. tr. 1. r. 78. p. 15.
 Per reus alium ter, vel quater pugno an unum peccatum committat, t. 1. tr. 7. r. 2. p. 59.
 Percussione Clericum mortuum an inridet in censuram Canonis, t. 3. tr. 6. r. 6. §. 1. ad medium, p. 108.
 Vide Privilegium Canonis.

De aliis Censuris.

Percussione aliquem non incurrit Censuram latam contra homicidium, donec sequatur mors, t. 5. tr. 1. r. 9. p. 5.
 Censura lata ab Episcopo per modum sententiae ligat proprios subditos etiam extra territorium, t. 5. tr. 1. r. 10. p. 46.
 Censura lata a iure, & lata ab homine quomodo differant, ibid.
 Censura lata contra facientes, non comprehendit mandantes, aut consules, & quare, t. 5. tr. 1. r. 7. §. 3. p. 33.
 In censura ferenda non necessario requiritur monitio, tom. 5. tr. 1. r. 4. p. 1.
 Censura sine terna monitione non est valida, t. 5. tr. 1. r. 5. p. 2.
 Censura non potest valide ferri, ac proinde nec incurri nisi ob peccatum exterius inobedientiae, seu contumaciae respectu Ecclesiae, t. 5. tr. 1. r. 8. p. 5.
 Censura requirit actum consummationem, t. 3. tr. 1. r. 9. p. 9.
 Censuram ferri metu gravi, seu eadem in constantem virum, non obdit valor ejus, t. 5. tr. 1. r. 10. p. 6.
 Censura incontinentia lata sub forma disjunctiva an habet effectum? t. 5. tr. 1. r. 17. p. 8.
 Censura potest ferri sub conditione, t. 5. tr. 1. r. 18. p. 9.
 Censura sententiam poenae quae sentit debet se genere, ut censura in modicum, & quae sentit non, t. 5. tr. 1. r. 27. p. 11.
 Censura, vel alius reus, quomodo censetur censetur illi instrumentum an comprehendit significantes illud? t. 5. tr. 1. r. 38. p. 17.
 Censura una ligatur capax est etiam alterius non solum rationis diversae, sed etiam ejusdem, t. 5. tr. 1. r. 34. p. 25.
 Censura duplici ligatur, qui facit aliquid in jura communi, & particulari prohibuit, ibid. §. Secundo.
 Censura plures incurritur ab eo, qui fecit unum actum habentem plures circumstantias pro quibus singularia lata est sententia Censurae, si distinctae circumstantiae mutant speciem actus moralis, ibid.
 Censura non incurritur, quae sunt Superiores habentes diversam potestatem, secus si eadem, ibidem. §. Tertio.
 Decensura incurra dubitans consilio debet absolutionem procurare, & se ut excommunicationem, & commode fieri potest gerat, & a communicatione abstinere, t. 5. tr. 1. r. 126. p. 54.
 Censura causam quando necessarium est explicare, & quando non, t. 5. tr. 1. r. 183. p. 73.
 A censuris laici a iure potentes absolvere, poterant etiam a censuris laici ab homine per sententiam generalem, quae se habet per modum praeccepti, t. 5. tr. 1. r. 193. prope finem, p. 76.
 A censuris absolutus tempore mortis, an teneatur postea se praestare Superiori, t. 5. tr. 1. r. 303. p. 20.
 Censuras ferendi potestatem potest Pontifex committere laico, & an laico infidelis? t. 3. tr. 1. r. 75. §. Notandum, p. 65.
 Censuras ferre, an Capitulum, Sede vacante, possit? tom. 3. tract. 5. r. 10. p. 271.
 Censura ferenda sunt in scriptis, & aliter facientes peccant, & incurrit suspensionem ab ingressu Ecclesiae, per mentem, & a divinis, t. 7. tr. 1. r. 35. p. 166.
 Vide Absolutionem, & signatur Excommunicationem ubi latissime per totum verbum. Bulla Crux, Bulla Cruciatu, Jussu, Praelatus, Regularis, Circumspectio.
 Censura una ligatur an sit ad hoc capax alterius non tam diversae rationis, sed ejusdem, & c. t. 5. tr. 1. r. 34. §. 3. p. 107.

Censura.

Pro censura imposita ad rationem quingue pro centenario qui dedit tantum unicus obligatus, quingue tamen existit ve videtur, queritur, an teneatur ad restitutionem? tom. 6. tract. 3. refo. 79. §. p. 125.
 Censura redimibilis an sufficiat ad patrimonium Clerici? t. 1. tr. 5. r. 107. §. p. 244.
 Si censura padum de retrovendo in favorem temporis appositum sit, an sit licitum, t. 6. tr. 2. r. 58. §. 1. & a. p. 18.
 Censura an censurati possit de pecunia antea debita, vel tempore contractus tractare aliquas merces in pretium census? t. 6. tr. 3. refo. 59. §. p. 118.
 Ubi, quod ea pensioibus non solutis, ubi Bulla. Pii V. de censibus non est us recepta, potest quis reddidit, & censum antiquum angere, vel novum constituere, §. 3.
 Censui infitui potest in re, quod non reddit tantam utilitatem, quantum habet census, ibid. §. 6.
 Censui irreducibilis an sit censura, dante Bulla S. Pii V. de Censibus? t. 6. tr. 3. refo. 60. §. 2. refo. 158. & 159.
 Censui vitalitatis an sit licitus, qui reducit ad contractum sponsonis? t. 6. tr. 4. r. 82. §. p. 218.

Et pro praxi lege etiam res frequentes recollunt. Ibidem.

Census inter mobilia an computetur, & pecunia retrahat ex redditu census Ecclesie, an possit diluui abique facultate Apostolica, t. 7. tr. 1. r. 222. §. 4. p. 103

Cera.

Vide verb. *Cera*, tom. 7.

Certamen,

Vide verb. *Morum*, tom. 8.

Certitudo.

Quocertitudine credendum est Papam non posse errare in Canonizatione, & Beatificatione Sanctorum, Et esse de fide probatur, t. 9. tr. 5. rel. 18. & 19. p. 267. & 268

Quocertitudine tenendum est Papam non posse errare in approbatione Religionum, t. 9. tr. 5. rel. 25. §. 1. p. 211

Intra certitudinem moralis latitudinem an remaneat, quod anima Beatificati sit in gloria ex vi precise solius Beatificationis, t. 9. tr. 5. rel. 20. §. 1. pag. 269

Certitudo moralis victoriam an requiratur, ut bellum possit indicere, t. 9. tr. 7. rel. 8. §. 1. in fine, p. 264

Certitudo, Vide verb. *Dubium*, tom. 2.

Cerit.

Qui cerit non sicut peccatum fratis, an teneatur illum corripere, t. 7. tr. 4. r. 14. §. 1. p. 262

Certo Vide verb. *Constatim*, tom. 7.

Ceris.

Ceris de von, dubius solum de qualitate, & non teneatur ad stricte, ubi pro praxi aliqui colunt, t. 8. tr. 4. r. 23. §. 1. p. 47

Qui cerit est velle eadem, cum Religionem, an inter duas Religionem ad stricte, vel minus stricte, dubitat tamen utrum harum unam potius voverit, quam aliam, an teneatur ad minorem partem, t. 8. tr. 4. r. 25. Verum post initium, p. 44

Certus. Vide verb. *Absolutio*, *Animas*, *Dubium*, *Intentio*, *Premittit*, *Pollicitio*, tom. 8.

Cervisia.

Cervisia defectus loco vini an possit excusare a jejunio, tom. 4. tr. 6. rel. 70. §. 1. p. 183

Cervisia potio an frangat jejunium, t. 4. tr. 6. r. 92. §. 3. p. 103

Si cervisia bibat, qui fecit votum de jejunio tali die in pane, & aqua an peccet coctores, quosdam illam bibere, t. 4. tr. 6. r. 85. §. 1. p. 180

Cessante.

Cessante causa privilegii ipsum cessat, si tunc perseverante causa concessione, ipsa perseverat, si tunc circumstantie mutentur, t. 4. tr. 4. rel. 34. §. 1. p. 87

Cessante lex legis in aliquo casu particulari, an cesset lex pro illo tunc, & pro illo casu, t. 7. tr. 1. r. 107. §. 1. in fine, p. 152

Ubi quod quando lex, seu preceptum fundatur in periculo facti, vel delicti, et delictum, vel factum cesset in aliquo casu speciali, quia non cessat generale tunc, t. ideo non cesset lex, neque preceptum, ib. r. 308. §. 1. Nec obstat, p. 152. & 153

Cessare.

Cessare dispensatio variis modis potest, t. 3. tr. 1. r. 104. §. 3. p. 165

Cessare, Vide verb. *Causa*, tom. 4.

Item verb. *Constitutio*, *Excois*, *Ligatio*, tom. 6.

Qui non cessat ab operibus servitibus in die duplici festo ab Ecclesia in diebus peccatis dupliciter, t. 4. tr. 6. r. 83. §. 1. p. 179

Quando cessat bonis ad quosdam legibus aliquo casu particulari, an cesset legis obligatio, t. 5. tr. 1. r. 70. §. 1. p. 31

Quando cessat ad quosdam, & fundametalis bonis legis etiam in particulari, lex non obligat, t. 3. tr. 7. r. 97. §. 4. p. 308

Et an hoc sit contra communem opinionem, t. 9. tr. 7. r. 98. §. 6. p. 309

Cessa, id est *divinitus*.

Si cessatio a divinis est in aliqua civitate, & conceditur facultas alicui Ecclesie, ut in illa agatur res sacra, tunc probabiliter illud, quod non tenetur populus audire Missam, nec hoc privilegio uti, t. 1. tr. 3. rel. 157. §. 2. p. 139

Cessatione a divinis an Capitulum, sede vacante, ponere possit, t. 3. tr. 5. rel. 30. §. 1. pag. 271

Si tempore cessationis a divinis conceditur privilegium celebrandi Missam, extenditur ipsum privilegium ad Ministrum servientem, t. 3. tr. 6. r. 65. §. 3. p. 313

Cessio bonorum.

Cessio bonorum quid sit, Et an in cessione bonorum requiratur aliqui ritus, aut solemnitas, vel sufficiat sola voluntatis expressio, t. 6. tr. 5. r. 1. p. 119

Cessio bonorum an competat pro debitis ex delicto, tom. 9. tr. 5. rel. 2. p. 219

Beneficium cessiois bonorum an gra test, qui satis, & dolo malo bona sua perdidit, t. 6. tr. 5. rel. 1. p. 219

Idem est de illis, qui bona sua luxuriose vivendo consumpsit, vel partem fortune vitio. Ibid. §. 1. p. 220

An qui cessit bonis sine neganda alimenta quotidiana? Vel an ipse possit aliquid sibi retinere? tom. 6. tr. 5. r. 4. p. 220

Et an creditores, aut iudices teneantur a liquidis re relinquere preter instrumenta sue artis, si artilis sit, & velle, quibus est indutus tempore cessiois, an si pretiosus sint, pro aliis communibus sunt. Ibid. §. 1. in fin.

Cessiois privilegium an gaudeat, qui occultaverit bona? tom. 6. tr. 5. rel. 5. pag. 220

Cessiois beneficium an quis in efficientiaveri possit, & occultare aliquid ad quod sufflentia non habet onere restitutionis? ib. rel. 6.

An dicta in superiori resolutione procedant, etiam si delicta oritur ex delicto? ib. r. 7. p. 221

An saltem de bonis acquisitis post cessionem debeatur necessitas etiam in foro exteriori? ib. r. 8. p. 221

An dicta in superiori resolutione procedant etiam in foro conscientie? ib. r. 9. p. 221

Cessiois privilegium gaudere an possit, si quis negavit debitum? Et quid, si tamen debitor a principio negavit delictum, postea vero ante sententiam illud confessus est, p. 221

Et quid post sententiam, & condemnationem, si eum negandi delictum habuit? Et an pendente seotente appellacione, & condemnationis debitor possit cedere bonis. Ibid.

An qui cessit bonis, si aliquid in fraudem creditorum egerit, gaudeat tali privilegio, ubi verbi gratia, quando bona sua luxuriose vivendo consumpsit, vel ludendo, aut cum meretricibus expendendo dissipavit? t. 6. tr. 5. r. 1. p. 222

Et notatur, quod Clerici, qui in fraudem creditorum consumpsit bona, illa alienando, vel ludendo, &c. non gaudent beneficio cessionis, ib. ult. ult. &c.

An qui non dolens, sed culpabiliter ad adoptionem pervenit, gaudeat privilegio cessionis? ib. r. 12. p. 222

An debitor, qui per cessionem contraxit, gaudeat cessionis beneficio? Idem est dicendum de Clerico. Ibid. r. 13. p. 222

Beneficium cessionis uti an possit bonorum, qui non fecit inventarium? Idem est dicendum de Clerico. Ibid. r. 14. p. 222

An valet pactum, si quis beneficium cessionis renunciet? Et quid si pactum, & renunciatio cessionis bonorum firmetur cum iuramento? ib. r. 15. p. 223

Et an in tali casu debitorum possint absolutioem juramenti petere ab Episcopo? ib. in fine. p. 224

Qui cessit bonis, si non possit probare fideiussorem idoneum, sufficiat prebena cautionem juratorum? ib. r. 16. p. 224

An si creditores offerant debitori declarationem quinquennalem excludantur a beneficio cessionis bonorum? ib. r. 17. p. 224

Cessio bonorum an liberet non solum debitores, sed etiam fideiussorem? ib. r. 18. p. 224

An beneficium cap. *Ordines de solut*, proficiat laico fideiussori pro Clerico? ib. §. 2.

Et an si Clericus sit fideiussor laici, gaudeat tali beneficio ex generali cap. *Ordines*, ib. §. 3.

Cessio bonorum in quibus non competit? ib. r. 19. p. 224

Et an si debitor per iuramentum in obligavit ad capere, vel ad manum iniectionem, orbis tamen ad cessionem bonorum admitti debeat? §. 5. ad medium

Cessio bonorum an liberet a restitutione, si postea ad pinguiorem fortunam pervenerit, aut aliquid acquireret? t. 20. p. 225

Qui cessit bonis, tendentur in locum publicum, si venerit ad pinguiorem fortunam, an teneatur ad restitutionem? t. 6. tr. 5. r. 1. p. 227

Qui cessit bonis, an possit tunc conscientia retrocere necessaria sibi, & familiar, ut non indecor vivant, etiam si debita, pro quibus cessit, sint ea peccata, & delicta materia acquisita? ib. §. 3

An saltem cessio in gnomina bonorum liberet a restitutione, Et si postea ad pinguiorem fortunam advenerit, an tunc etiam teneatur ad integram satisfactionem, ib. rel. 22. & de aliis eius notationibus, p. 225

Et an statuto hac in gnomina cessio introduci possit, ib. §. 3. p. 226

Cessioem bonorum, si sciens an iugurrit irregularitatem? tom. 5. tr. 5. rel. 3. pag. 158

Si cessiois bonorum beneficium contra debitorum Clericos obtinere velit, a iudice laico clericum citare possit ad exhibenda iura eorum eo, t. 9. tr. 2. r. 86. §. 1. p. 104

Chamarrus.

Chamarrus, vulgo appellatus Regum, quod gestat Summus Pontifex in capite, t. 9. tr. 4. r. 15. §. 1. & seq. p. 248

Charater.

Vide verb. *Episcopus*, *Tangere*, *Vir*, tom. 2.

Charater imprimaturio consecrationis Episcopali, tom. 4. tr. 8. r. 20. & 21. pag. 549

Charater Episcopalis premissiois necessarii Presbyteralem, ib. Charater quodam imprimaturio in consecratione Episcopali? t. 4. tr. 8. rel. 22. §. 1. pag. 550

Charater imprimaturio in substantia anime. t. 8. r. 23. §. 1. p. 351

Charater Episcopalis remanet post mortem. Ibid. §. 2.

Quod charaterem an perverberatio Missarum in obsequio Romano, & alius Sacerdotis applicetur a Deo? t. 1. r. 3. §. 1. p. 3

Charaterem imprimaturio in consecratione Episcopali distinctum a Sacerdotali quis negat. t. 4. tr. 8. r. 20. in principio, p. 549

Charater Sacerdotis an retinet Heremaphroditi Ordio, tunc, si mutetur in feminam? t. 4. tr. 8. r. 22. §. 1. Pro partep totam. pag. 307

Charateris Episcopalis effectus. t. 2. tr. 8. r. 23. §. 4. p. 351

Chorus non exiit cum duobus, sed ad minus tres, vel quatuor sunt
necessarii, t. 3. r. 6. r. 56. §. 7. p. 310
Chorus Vide verb. *Abfcriptus*, *Dyftichum*, *Prebendarius*, *Preffulus*,
Chori, *Prælati*, *Sacristia*, *Surdus*, tom. 3.
Item verb. *Claufula*, tom. 4
Item verb. *Alejo*, tom. 8
Item verb. *Catechizans*, *Interfere*, tom. 9

Chriftus.

Ut Chriftus pro Sacramento Confirmationis fit ab Epifcopo confe-
crator, an fit de neceffitate Sacramenti, t. 1. c. 1. §. 4. p. 49
Et an ralem confirmationem poffit Pontifex fimplici Sacerdoti
committere, ibid.

Chriftus Vide verb. *Oleum* tom. 1
Chriftus fandum Epifcopus benedicens in ftatu peccati mortalis,
an peccet mortaliter, t. 3. r. 1. r. 5. §. 5. p. 14

Chriftus fandum confecriendi facultatem an poffit Pontifex com-
mittere fimplici Sacerdoti, t. 3. r. 1. r. 10. §. 1. & feqq. p. 19

Chriftus Vide verb. *Benedictio*, *Conferatio*, tom. 3
Chriftus effi fymbolum gratie, t. 4. r. 8. r. 83. curfum propè finem.
§. 1. pag. 290

Chriftus (falvatur ab Ecclefia magna cum veneratione, quando con-
fecratur, ib. poffi modum didici §.

Chriftus ab Epifcopo benedici debet, ib.
Chriftus benedicens falvatur an poffit delegari à Pontifice fimplici
Sacerdoti, ib. §. Sed hic.

Chriftus in cafu neceffitatis an poffit confici ex balfamo adulteri-
no, t. 4. r. 8. r. 85. §. 1. p. 292

Chriftus deficiente an fufficeret oleum tam in unctio Epifcopali,
quam in Sacramento Confirmationis, t. 4. r. 8. r. 86. §. 1. p. 293

Chriftus v. ceteris anni comburi debet novo confecto, Et quid, si ve-
teris aliqui veteretur, t. 4. r. 8. r. 87. §. 1. b.

Chriftus confici debet pro Baptifmo, etiamfi terra interdictio fit
fuppofita ibid.

Chriftus effi verè benedictum, quomvis Epifcopus aliquid fortè
per diffractionem de ritibus accidentalibus omiferit. ibidem §. 1.
Adverte.

Si Chriftus facro fiat extrema unctio moribundis, an valeat tale
Sacramentum, Et in hoc cafu an nihil fit repetendum, t. 4. r. 4.
ref. 8. §. 1. p. 166

Si Chriftus confecratur addatur maior quantitas olei non confe-
crati, an remaneat adhuc hoc non obftante totum confeccratum,
t. 2. r. 4. ref. 3. §. 1. p. 181. 169

Chriftus modum benedictionis an Pontifex variare poffit, to. 3.
r. 8. ref. 15. §. 5. p. 14

Chriftus confectio an requiratur neceffario mifurionem balfami
cum oleo, t. 4. r. 8. r. 84. §. 1. p. 290

Chriftus unctio an fit neceffaria in confeccratione Epifcopi, ibid.
§. Sed infatis p. 292

Chriftus.

Vide verb. *Ereftio*, tom. 7
Chriftianus.

Chriftiani remigantes in tririmibus Turcarum an peccent morta-
liter, & incident in excommunicationem, Ubi plures alios cafus
decifos invenies, r. 7. r. 5. r. 73. §. 1. p. 250

Chriftiani captivi, & mancipia apud Turcas, & Infideles remigantes
in eorum tririmibus an poffint licetè domos Chriftianorum
perfringere, & devaliare, & bona fubripere, & Dominis aliqua
obfequia miftrare in bello, tom. 7. tra. 5. r. 104. & 75.

pag. 251

Et an teneantur reftituere damnum, quod ita dederunt, ib.
Chriftiani nunquam funt mancipia Chriftianorum propter confe-
tationem comuni confenfu, & ufu approbato receptum, t. 7. r. 7.
r. 20. §. ult. verf. Secundo, p. 273

Chriftiani de fctio funt mancipia Turcarum, non tamen de jure,
qui iusto bello non capiuntur, ib. verf. Tertio.

Chriftiani capti à Turcis non folum poffunt fugere, fed etiam Do-
minorum fuorum bona arripere, & in quacunque quantitate fe-
cum abripere, t. 7. r. 7. r. 29. §. 9. p. 275

Chriftiani mancipia infidelium an teneantur in conciencia folvere
gabellas à Principe impofitas, t. 7. r. 8. r. 16. §. 1. p. 298

Chriftiani infidelium fervi, an licetè poffint præbere obfequium
Dominis, quando intrant in templum Idolorum. Et an Chriftia-
na ancilla à pugna capta poffit genus fcedere nisi cum Dominis
in templo Idolorum genua fcedente, & fe profternente, to. 7. r. 8.
ref. 32. §. 1. & feqq. p. 308

Chriftiani capti à Turcis an poffint in ftatu, & loco captivitatis
teftamentum facere, t. 7. r. 8. r. 63. §. 1. p. 210

Chriftiani captivi an licitum fit metè mortis noxamentum ferre,
Chriftiani delinendo, vel captivando, & ad tririmis alpor-
do, ut alia familia faciendo, t. 7. r. 5. r. 76. §. 9. p. 251

Cum à Chriftianis omnes Turci ætate infantes, & mulieres, quod
virij iusto bello capiuntur, funt mancipia Chriftianorum, tom. 7.
r. 7. ref. 28. §. ult. verf. Primo, p. 275

Chriftiani Anglis an licitum fit cum tririmibus Turcis dimic-
nari ignem pulveri inlicere, fequin mari committere cum ma-
gno tririmium damno, t. 7. r. 7. r. 49. §. 1. & feqq. p. 284

Chriftianis an licitum fit, qui bellum cum Chriftianis gerunt,
Chriftianos captos decimare, non ut fervos, sed ut ab illis, dum
detinentur funt locuti, & ruti, & ut pecunia aliquam julam,
& moderatam pro eorum libertate, & dimiffione accipiant, t. 7.
r. 8. §. 1. p. 299

A Chriftianis tributa per Regnum Principis folvenda, etiam infide-
lis tranfeuntibus, an talis Princeps poffit ea imponere, t. 7. r. 8.
ref. 16. §. 1. p. 298

Chriftianorum fervi fi in Tribunali Inquisitionis damnantur tam-
quam Hæretici. An remaneant fervi ipfa factio liberi, Ubi ali-
qua contingenti in dicto cafu, t. 7. r. 8. r. 22. §. 1. p. 300

Inter Chriftianos an hodie jus captivitatis ceflet, t. 7. r. 7. ref. 19.
§. 1. pag. 288

Inter Chriftianos in bello habito capi an licetè poffint redimi, &
in conciencia teneanturolvere prosumtioni fidei redem-
ptioni, t. 7. r. 7. r. 30. §. 1. & feqq. p. 275. & 276

Chriftianos fervos Domini vocando caecos, vel fi graviter eos ver-
berent, ex levi culpa, an peccent mortaliter, to. 7. r. 8. ref. 42. §.
1. p. 306

Chriftianus Vide verb. *Arbitrari*, tom. 3
Item verb. *Aliphar*, tom. 5

Si Chriftianus aliquis fit, non femper Igñdelli interroganti obliga-
tur ad refpondendum, ob præceptum de confidenda fide, tom. 7.
r. 5. ref. 69. §. 6. p. 249

Chriftianus Vide verb. *lecur*, tom. 7
Chriftianus fervus, qui injultè decimetur à Turcis, an non folum
poffit fugere, fed etiam jure belli poffit fubripere, quomocumque
voluerit, ex tacito funt Principis confenfu, t. 7. r. 38. §. 1. p. 14

Chriftianus Vide verb. *Bona impetratio*, *Captus*, *Confefus*, *Emen-*
Ufupare, to. 8.

Chriftianus fingens fe infidelem, & petens baptizari, ut certam
pecuniam fummam accipiat, an debeat abjurare, tom. 9. r. 1.
ref. 107. §. 1. p. 45

Chriftus.

A Chrifto Domino an materia, & forma Ordinum inflituta fue-
rint, t. 3. r. 3. r. 5. §. 1. p. 86

Chriftus Dominus an determinaverit in individuum omnes mate-
rias Sacramenti Ordinis, t. 3. r. 5. ref. 1. §. 1. p. 185

Cibus.

Scilicet communes ex domo Heri ad comedendum fervi, & ancillæ
accipiant, ut efculenta, & poculenta fiant, etiamfi fensum perve-
niant ad notabilem quantitatem, ut pifces confumant, fectus
verò hñ ut vendant, an peccent mortaliter, t. 7. r. 4. §. 1. p. 306

Cibus miftrare Dominis in die jejunii an fervi poffint, t. 7. r. 8.
ref. 47. §. 1. p. 307

Ad cibum pertinentis aliqua bona Religiofi fine licentia Prælati
folent fumere, an inftigant votum paupertatis, tom. 7. tra. 3.
ref. 44. §. 1. p. 184

Et fi perveniant ad quantitatem notabilem, an peccent mortali-
ter, & teneantur ad reftitutionem, t. 7. r. 3. r. 45. §. 1. b.

Cibus Vide verb. *Canjux*, *Rent*, *Tempus*, tom. 2
Item verb. *Familia*, tom. 6

Quando cibus alius non adeft, an licitum fit in obfidione alioquid
civitas vel carceribus humanis, t. 7. r. 7. r. 76. §. 1. p. 258

Cibus Vide verb. *Carni*, *Canjux*, *Comedere*, *Comestibile*, *Mini-*
ficare, tom. 7

Item verb. *Carni*, *Canjux*, *Comedere*, *E dore*, *Ejus*, *Indignus*, *Necel-*
ficat, tom. 8

Cicatrix.

Pro cicatrice ex vulnere facta ab aliquo, an fit facienda aliqua re-
ftitutio ante judicis fententiam, t. 8. r. 5. r. 7. §. 1. & 79. 5. Notandum
effi, p. 100

Cingulum.

Cinguli fracti connexis parvis an fit licitum uti in celebratione
Miffæ, t. 3. r. 1. r. 169. §. 1. p. 69

Cum cingulo non benedictio, ut fracto fine neceffitate Sacerdos ce-
lebrans, an peccet mortaliter, t. 2. r. 1. r. 70. §. 1. b.

Si cingulum ita frangatur ut neutra pars fidei fufficiat ad cingen-
dum facerdotem an perdat benedictionem etiamfi aliquo modo
uniat partes illas fepatas, t. 7. r. 1. r. 168. §. 1. p. 69

Cingulum militaris.

Cinguli Militaris non prius fumpso ornemento an profectio N.
emiffa in Religione Jerofolymitana fuerit invalida, t. 7. r. 1. r. 1.
unica p. 167. & feq. curiofa.

Ut cingulo Militari fit ornatus miles Jerofolymitanus, quando
profefionem emittit, an fit de forma profefionis, ib.

Circumfpectio.

De circumfpectis aggravanilibus, & non aggravanilibus, &c.
An Circumfpectus non licet aggravatus funt in Confessione à
penitentibus perinde, t. 7. r. 7. r. 1. p. 249

An Circumfpectus non licet mimentes peccatum teneatur, quis
in confessione explicare, t. 7. r. 7. r. 2. p. 250

An in gratitudine, quis poffit remiffa peccata deponat peccat, fit ne-
ceffario confitenda, t. 7. r. 7. r. 3. p. 250

Et utrum majus peccatum sit, quod committitur contra innocentiam, non contra beneficium remissionis peccatorum, ibi. §. 2.

An qui solum meminit peccata mortaliter, nescit tamen speciem peccati, possit illum tantum in genere confiteri, non fecisse de eo aliquo peccato in particulari, t. t. r. 7. c. 1. p. 150.

Et an qui non habet peccata mortalia, sed tantum venialia, satisfaciatur in genere, dicendo se peccata esse venialiter, non explicata specie, vel numero peccatorum, ibi. §. 3. &c.

An sit peccatum necessarium in Confessione explicandum, si quis facit aliud contra conscientiam dicentem illud confitetur, ut peccatum, non determinata materiam in particulari, nec unde possit deduci an sit mortale, vel veniale, t. t. r. 7. c. 1. p. 151.

Et notatur, quod si quis talia putans hodie esse peccata carnes comedat, an sufficiat dicere in confessione, comedi carnes in die prohibito, quia peccatum ejusdem speciei commisit, ac si verum fuisset Vigilia, ibi. §. 3. p. 151.

Ex quo inferitur agere contra conscientiam non esse speciale peccatum contra speciale preceptum, vel virtutem, ibi. ad medium dicti §. 3.

An qui cum conscientia erronea fecit aliquid, non tamen in cogitatione distinctam, an illammodum facere esse peccatum mortale, vel veniale, debeat in confessione talem circumstantiam conscientie erronee aperire, si postea invenit non esse peccatum mortale illud, quod fecit, t. t. r. 7. c. 6. p. 155.

An sit necessarium in confessione explicare, si quis peccavit sciote, aut ignorantia culpabili, t. t. r. 7. c. 7. p. 155.

Et quid est dicendum, quando ex ignorantia moraliter vincibilis excusatur a mortali transgressione humani precepti, Et quid quando ignorantia est excusata, & maxime si affectata est ad liberum peccandum, ibid.

Et an quando quis peccat ex ignorantia, fiat ibi duo peccata, unum ignorantie, alterum, quod ex ignorantia admittit, verbi gratia, et aliquid, qui ex invincibili ignorantia non legit Hanc Canonica, ad quam ratione Ordinis tenetur, an ille peccet duplici peccato, uno ignorantie, altero contra virtutem Religionis, Vel si quis ex ignorantia culpabili Decalogi incidit in peccatum homicidii, &c. ibid. §. 3. p. 157.

Item est de Confessarii ignorantia eorum, quae ad officium suum pertineant, absolventis eum, quem absolvere non potest, ibid. in fine R. c.

An aliquis ignorantia, quae alias esset mortaliter culpabilis, quae non sit affectata, aut causa, excuset a transgressione preceptorum humanorum, qui bus humanum non obligat cum tanto rigore, ut obligat divinum, t. t. r. 7. c. 8. p. 157.

An ignorantia Mysteriorum Fidei sit speciale peccatum in confessione explicandum, t. t. r. 7. c. 9. p. 157.

Et an in ordine ad confessionem sit necessarium explicare, cujus precepti Decalogi fuerit ignorantia, & scius in ignorantia Mysteriorum Fidei, ibi. §. 3.

Ex quo inferitur, ignorantem vincibiliter plures articulos Fidei, non committere plura peccata, specie distincta, & scius verò si ignorat plura precepta Decalogi, vel Ecclesiae, ibi. in fine dicti §. 3.

Et an ignorantia vincibilis preceptorum Decalogi sit speciale peccatum, Unde sequitur, quod qui ex ignorantia culpabili nescit scire preceptum non fornicandi, &c. non committit duo peccata mortalia, si de facto fornicetur, occidat, &c. unum negligentiam sciendi humilium preceptum, alterum fornicationis, & idem fuisse, ut in confessione dicat fornicatus fui, &c. ibi. §. 5. &c.

Et quid est sciendum, si humilium ignorantia preceptum non fornicandi, de facto fornicetur, an teneatur adhuc eam culpabilem ignorantiam, ac negligentiam confiteri, qui periculo transgrediendi illud preceptum se expoluit, & consequenter voluit transgressionem illius, ibi. in eodem §. 5.

An ignorantia vincibilis sit peccatum speciale distinctum ab eo, cujus est causa, Et in textu hujus R. c. mox explanantur, quae summa quatuor aliquantulum speculativa videntur, tamen per Cōfessarii est scire esse valde necessarium, t. t. r. 7. c. 10. p. 157.

An et ignorantia dicatur vincibilis, sufficiat te esse obligatum advertere, t. t. r. 7. c. 11. p. 157.

Et quid si incidenter quis querat, quibus in rebus possit contingere ignorantia vincibilis, ibid. §. 5.

An circumstantia interruptionis confessionis interral sit in confessione toties quoties expianda, t. t. r. 7. c. 12. p. 157.

An circumstantia scandali indirecte voliti sit in confessione aperienda, t. t. r. 7. c. 13. & in aliis eius not. p. 157.

Sed difficultas, quae magis affigitur in confessione, est ista, an sit explicanda nomen per sonum, quibus scilicet cadum datum est etiam unicum peccato, ut quando, v. g. peccavit qui publice coram multis praebat ea scandalosa, ibi. §. 3. & in multis aliis eius not. p. 157.

Et quid est dicendum de alio caso plium occurrenti, nempe quando quis fecit accusae de delectatione rerum turpium ex colloquio cum aliis, an in tali casu teneatur explicare, & exprimere conditionem personarum adstantium, an fuerint conjugatae, solute, &c. & teneatur etiam qualiter sermonis, si videlicet fuerit circa conjugatos citius solutus, circa nefandum trinitus, &c. ibid. prope finem dicti §.

Ad quodammodo occasione illius inducitur ad peccatum mortale, quomodo sit hoc in confessione exprimendum, Hoc est, an talia peccata teneatur non solum explicare speciem peccati, ad quod suo exemplo induit, sed etiam exprimendum esse numerum personarum, quas ad tale peccatum traxit, tom. 2. trid. 7. ref. 15. pag. 255.

Et utrum delectationes diversae, quocumque una soluta, deinde de alia soluta? item de una conjugata, deinde etiam de alia conjugata, &c. si successive habeantur eodem tempore morali possint confiteri unum peccatum mortaliter in ordine ad confessionem, sicuti possint, si essent illi affectus ita simul successive circa eandem vel solutam, vel conjugatam, ibi. §. 7. p. 156.

Et quid est dicendum de illo, qui sapienti decessit cum eodem fornicari, & ita deinde cum illi pluries fornicatur absque intermissione sufficienti ad multiplicationem peccati, an tunc unum tantum numerum peccatum censetur admisisse, an vero plura, ibid. §. 12. & in multis aliis eius not.

An qui suo exemplo occiso est alterius peccati, peccet etiam specie peccati, & debeat hoc necessarium aperire in confessione, tom. 2. tr. 7. c. 16. §. 2. & in multis aliis eius not. p. 156.

Et an in scandalo indirecto duplex virtus violatur, sed in ordine ad confessionem soluta sit, si exprimas speciem peccati, cujus occasionem abique jura causa praestitit, ibi. §. 4. lin. 6. p. 157.

Aliquis operatur mala notabilia, & concupiscentia afficiat fornicare, quomodo, an hanc circumstantiam esse explicandam in confessione vel sufficiat dicere, mihi concupiscentia concupiscenti affeci, idem est dicendum da Patre, matre, filio, fratre, uxore, t. t. r. 7. ref. 17. pag. 157.

Et an concupiscentia in Principem, vel Sacerdotem sit circumstantia mutans speciem, ibi. prope fin. §. 5.

An sit explicanda in confessione species eorumque, quae quilibet officium afficiat, t. t. r. 7. c. 18. p. 158.

Idem est dicendum id de delectatione, & pudore temerario, ibi. §. 5.

Et an desiderans ex odio malum, teneatur in confessione explicare speciem mali, ibi. in fine §. 2.

Et docetur, quod si quis rumpe jejunium in Vigilia cadente in Quatuor Temporis, debeat explicare utrumque titulum ex natura rei, ibid. §. 4.

Item qui peccat quocumque peccato in Ecclesia, an debeat hoc circumstantiam in confessione exprimere, scilicet ignorantia, aut inadvertentia, ibi. §. 5.

Et notatur, cum, qui toto anno festis non jejunant, non audire sacrum, non recitare horas Canonica unum peccatum committere, & sufficienter confiteri, si dicat, habui propositum non jejunandi, non audiendi sacrum, &c. ibi. §. 8.

Item quod, qui eodem alio aufferit tres vota trinum dimissorum, unum peccatum committit, & sufficienter confitetur dicens, sollemni fatus sum, ibi. lin. 7. dicti §. 8.

Et quid, quando quis habuit fornicationem cogitans multas uxoras, vel Moniales, ibi. ad medium dicti §. 8.

Et tandem docetur non esse necessarium explicare in confessione gradus affinitatis vel consanguinitatis personae, ad quam qui luxuriose accedit. Sed notio reservatoria aliquando est explicandus gradus, &c. ibi. §. 9. & sequ. & in plurimis aliis eius notationum pag. 158.

An qui unico impetu profert in servos plures injurias, vocando illas fures, sodomites, &c. an, inquam aperienda sit quantitas, & omerus, injurarum, & etiam personarum, vel sufficiat accusare se injurias gravem insultis alicui, non explicando injurias, neque personas, Et quid, si quem haereticum, aut Patrem proditorum, aut quod aliud simile appellat, t. t. r. 19. p. 159.

Ubi ad omnes notationes sit ejusdem speciei, ibi. §. 12. & in multis aliis eius not.

Et doctrina supradictae primae quæstionis applicanda, & prædicanda est in detractionibus, & sic in multis scrupulis, & interrogatoriis in intrinsecis Confessarii erant, ibi. §. 4. p. 159.

Utrum, ita ut in superioribus casibus sit, quando quis infert injuriam pluribus personis, an vero sit necessarium explicare in confessione numerum personarum, t. t. r. 7. c. 20. p. 159.

Sed resolutio hujus casus pendet ex illa quæstione: utrum in eodem alio possint dari plures malitiae loco numero distinctae, ibi. §. 2.

Utrum in eodem alio possint dari plures malitiae loco numero distinctae, & in confessione aperienda, Et de hac quæstione pendet derivum multorum casuum in praxi sepius occurrentium, & in textu hujus ref. septem casus in exemplum assignantur, tom. 2. tr. 7. ref. 22. & in aliis eius not. p. 159.

Et tandem notatur, quod si quis uno idu tres occideret Clericos in res excommunicationis occurrentes. Idem est dicendum da irregularitate. Secus autem, si ter percuteret Clericum, nam tunc unam tantum incurrit excommunicationem, ibi. §. ult. per tot. pag. 160.

An ratione distinctio numerica peccatorum peccata numero distinguantur, Et pro praxi hujus quæstionis multus casus confirm adducitur, sed jam ferè omnes magis late in ipsa specialibus §. ad hoc verbum sunt redacti, tom. 2. tr. 7. ref. 22. & in aliis eius notationum, pag. 160.

An si quis unica voluit tunc voluisset plures homines occidere, nec plures ad mulierem accedere, &c. tenetur hanc circumstantiam considerare. Et quid in dicto casu, unus est Pater proprius, alter Sacerdos, & alius faculator, t. i. r. r. 7. s. 3. p. 261.

Et quid, si unus alio voluisset, qui dederat & delectaret se de tribus femina, quarum una esset Monialis, altera conjugata, & alia soluta, Et an secus sit dicendum, si omnes tres essent solute conjugate, nec Moniales, ibid. s. 3. ad med. i. ver. Sicut & in multis aliis casus not. p. 261.

An qui succubavit, & unico impetu ter, v. fornicaretur, committat tria peccata, vel unum, Et pro firmanda doctrina huius questionis alii casus adducuntur, sed jam omnes in suis propria s. 3. in hoc verbo sunt discussi, t. i. r. r. 7. s. 3. p. 262.

An qui unica explosione tormenti pelliculi occideret decem homines, committat decem peccata in confessione necessaria scienda t. i. r. r. 7. s. 26. & in multis aliis ejus not. p. 263.

Et deducitur, an quando conjugatus cum conjugata adulteretur, & Religiosus cum Moniali habet copulam, contrahat duplicem, & inter se diversam speciem malitiae, ibi, ante medium s. 4. i. ver. & postea, &c. p. 263.

An qui cum confilico cum pluribus pugnaret, & succubivisset, v. g. occideret tres, committeret unum tantum peccatum, cum, i. r. r. 7. s. 263.

Aliquis habens simplicem complacentiam de homicidio fratrum suorum quærit, an commiserit plura peccata, & tenetur hoc in confessione explicare, tom. i. r. r. 7. s. 26. p. 264.

Et an qui furatus esset eum, satisfaciens in confessione, si dicat, furatus sum quinquaginta, ibid. s. 26.

An si quis uno continuo sermone in eadem re ter perjuraret, sufficit, ibi in confessione dicere, se falsum jurasse, t. i. r. r. 7. s. 29. p. 264.

Et notatur, quod si quis aliquem uno iure impulerit, vel quater po-
no peccaretur, nec violenter, nec tantum numero peccatum committeret, ibi, i. l. unica s. 2. p. 265.

An quando quis proferat unius ad concubina in Deum, asserendo lapsus, *Disingisse*, *Dis*, *ingisse*, tenetur hoc in confessione asserere, t. i. r. r. 7. s. 30. & in aliis ejus not. p. 265.

Et advertitur, quod in confessione non sunt exprimenda, quæ verba confuctiosa fuerint in Deum, vel Sanctum prolata, ex eo quod omnes contumelie sint ejusdem speciei, ibi, ult. p. 265.

An qui tenetur confiteri circumstantiam, seu diversitatem blasphemiarum, t. i. r. r. 7. s. 31. p. 265.

Et an blasphemiam in Deum, & Sanctos non differat specie, ibid. s. 2. &c.

Et an, si tales blasphemias procedant ex odio Dei formali, vel contumacia hæretica, tenetur præmitte explicare in confessione qualitate blasphemiarum, ibid. ad medium dicti s. & latè in Ref. s. 3. p. 265.

An circumstantia Apollonia sit in confessione asserenda, vel sufficiat dicere in hæretico, ipsum fuisse, t. i. r. r. 7. s. 31. p. 265.

Et in Apollonia differat specie ibi hæretici, vel in Apollonia debeat explicare ad quam sectam transierit, ibi, s. 2.

An qui peccatum hæretici, vel superstitionis commisit, tenetur in confessione explicare qualitate superstitionis, vel hæretici, t. i. r. r. 7. s. 31. p. 265.

An divinationes differant specie, & sint in confessione asserenda, & Et quid, si per excessum patrum cum Dæmone divinationis suæ effectum exprimerent in confessione, t. i. r. r. 7. s. 31. p. 266.

An peccatum odii adversus proximum cum sit peccatum unius speciei, sed plurimorum ut periculis in confessione tenetur explicare mala voluit, v. g. si fuerit circi faculator, vel circi perfractum, vel circi bonorum, &c. t. i. r. r. 7. s. 31. p. 266.

An blasphemia de peccato mortali sit in confessione explicanda specie peccati, & circumstantia, Et quid, si blasphemias complacet se de illo peccato, t. i. r. r. 7. s. 37. & in aliis ejus not. p. 266.

Et notatur, quod advertitur, quod licet verba consummatoria sint diversæ speciei, eo quod per illa obiciuntur proximi defectus speciei diversæ, non tamen sunt peccata mortalia consummatoria speciei diversæ, ibi, sub finem Ref. p. 266.

Et notatur, quod si de dextritate, ingenuo, virilitate in committendo peccato iudicetur, non esse mortale, si audientes intelligant in peccato non complacere, neque de illo iudicari, sed solum de modo, qui in committendo adfuit, t. i. r. r. 7. s. 38. s. 2. p. 266.

Et notatur, quod si quis de peccato laudet, & se laudem acceptos, mortali ter peccat, nisi tibi displiceret, & præverecundia tacere, nisi tales ellet, ut capendo blasphemias scandalum præberet, ibid. s. 3.

An si secunders in Missa, vel extra Missam Eucharium ab aliis consecratis in peccata mortali missa ministrat, debeat hanc circumstantiam in confessione explicare, t. i. r. r. 7. s. 40. & in plurimis aliis ejus not. p. 267.

Et an falsum stando in opinione affirmativa, sufficit, si se accuset Eucharium a dextris ministrasse in peccata mortali sine expressione, & numero perfractum, qui communicavit, ibi, s. 3.

Et an hoc intelligatur de aliis Sacramentis exceptis Eucharium, t. i. r. r. 7. s. 41. præp. finem, var. Et hoc, &c. p. 267.

Et quid, quando Minister offert in aliquo gravissimo peccato, & extraordinario, aut si sit multis, & gravibus peccatis irretitus, ibi ad finem s. 3. p. 267.

An qui in peccato mortali excipit confessionem multorum, non solum peccat mortaliter, sed tenetur hanc circumstantiam in confessione asserere, Et an tenetur explicare numerum personarum etiam si succubivisset ab invicem, t. i. r. r. 7. s. 42. p. 268. & Et r. 7. s. Nec, & in plurimis eorum not.

An Confessarius, qui incipit audire confessionem in peccato mortali, sed postea ante abolutionem elicit aliam contritionem, tenetur postea quando confiteretur, asserere se illi Confessionem incipisse in sua peccata mortali, t. i. r. r. 7. s. 43. & in aliis ejus not. p. 268.

Quidam Confessarius ex negligentia culpabili non interrogavit penitentem de circumstantia necessaria ad confessionis integritatem, queritur an tenetur monere penitentem de defectu commisso, Et quid si defectus huiusmodi offert conjunctus cum damno tertii, vel ipsius penitentis, t. i. r. r. 7. s. 44. & in aliis ejus not. p. 268.

Et notatur pro consolatione Confessariorum, quod omittit aliquam interrogationem necessariam pro inadvertentia, vel oblivione non erit mortale, ibi, s. 4.

An Confessarius, qui statim post confessionem sollicitat penitentem, & rem habuit cum illa, tenetur hanc circumstantiam in confessione, Et quid, si tale peccatum committit iterum de post confessionem, vel proxime ante illam, t. i. r. r. 7. s. 45. p. 268.

Consultus sum impis, An Confessarius, qui carnaliter penitentem cognovit, tenetur in Confessione asserere hanc circumstantiam, vel sufficit tantum dicere, se copulam cum conjugata, vel soluta habuisse, t. i. r. r. 7. s. 46. p. 268.

An in opinione, quod in Ref. 72. referimus, quod Confessarius obliquitur confiteri circumstantiam copule cum filia Confessionis, tenetur id facere, si cum vero filio Confessionis accubaret, t. i. r. r. 7. s. 48. p. 269.

Et notatur, quod stando in opinione, quod Confessarius tenetur confiteri circumstantiam copule cum filia spiritali, non tenetur tamen confiteri circumstantiam castas, aut pollutionis habere inter fratrem, in forma, ibi, in fine, Ref.

Etiamque advertitur, ante Ballam Greg. XV. Confessarius sollicitans viros in confessione non esse denunciandos, ibi, s. 3.

An concubina possit confiteri cum Confessario confessoria, Et an verò copula cum Confessario, vel penitente sit necessaria in confessione asserenda, Et quid, si de illa interrogaretur a Confessario, t. i. r. r. 7. s. 49. s. 1. & 2. p. 269.

Et an Confessarius, qui peccata penitentis audit, & non absolvit, si postea cum ipsa, vel cum filio Confessionis accubaret, vel contra, contrahat & circumstantiam aggravatam, vel mutentem speciem, ibi, s. 3. p. 270.

Utrum in confessione asserenda sit circumstantia complicitas, si ex hoc nullum damnum sequatur complici præter infamiam suam Confessarium, t. i. r. r. 7. s. 50. & in aliis ejus not. p. 270.

Et an nec etiam in articulo mortis possit qui licet tale circumstantiam confiteri, ibi, s. 3.

An peccatum sit explicandum in Confessione, non obstante, quod Confessarius cognoscit complicitatem, t. i. r. r. 7. s. 51. p. 270.

Quis manifestavit complicitatem in confessione, clam haberet copiam ad omni aliam Confessionem, cui non erat notus complex, in alia verò confessione, cum scrupulo de hoc haberet, manifestavit Confessario, qui corrigens putavit primam Confessionem, dum in ipsa penitentem peccatum mortaliter manifestandum occultum proximi sine necessitate, idem repetendum esse dicebat, Consultus ego de hoc re ab ipsorum penitentibus negativè respondi, t. i. r. r. 7. s. 52. p. 270.

Et quod deducitur, an sit peccatum mortale revelare crimen occultum uni, vel duobus viris prudentibus, qui fecerit retineatur, ibi, i. l. s. 1. & in multis aliis ejus not.

Et an aliter faciendo in super dicta questione tenetur penitentis ad restitutionem famæ, Et an sit aptior modus restituendi famam in dicta casu, si extra Confessionem dicat Confessario hoc eodem sigillo, erravi, dum tibi unum complicitatem pro alio dixi, t. i. r. r. 7. s. 53. p. 271.

An si quis perpetravit aliquod delictum carnali in die Jovis sancti vel eo die, quo ad Confessionem accedit, tenetur postea in Confessione asserere hanc circumstantiam licet esse dicendum, si alius peccatum perpetravit in die, qui sancti Eucherii sumptus, vel in die aliquam magnam sollicitudinis, t. i. r. r. 7. s. 54. p. 271.

Et insertur, an circumstantia diei scilicet sit in confessione asserenda, blasphemare, perjurare, furari, &c. ibi, in fin. s. 1. & in aliis ejus not.

An si quis statim post communionem fornicaretur, reneatur hanc circumstantiam in confessione explicare, t. i. r. r. 7. s. 55. p. 271.

An suplicius Eucharium in peccato mortali, & qui facit in Quadragesima confessionem explicandum committit duplex peccatum in confessionem invalidum, t. i. r. r. 7. s. 56. p. 272.

An qui in flatu peccati mortali, & non jejuniis sumit Eucharium, peccat duplici peccato in Confessione explicando, t. i. r. r. 7. s. 57. p. 272.

An qui non audit Missam in die Dominice, in quem incidit festum aliquam Sancti, satisfaciat dicendo in confessione, se in die festo semel Missæ sacrificium prætermisisse. Idem queritur, si eodem die duplici titulo jejunandum sit. Et idem cl. si quis festum violasset opere servili ratione duplici festo occurrente, t. t. tr. 7. ref. 58. §. 1. de & in aliis eorum notationum, p. 273.

An si quis omittit sacrum propter studium, teneatur explicare in confessione hanc circumstantiam, ne peccatum dilatum ab ipsa omissione, t. t. tr. 7. ref. 59. & 60. p. 273.

Et an alius, qui sunt ab operante post confessionem omittendi preceptum, ut si quis, v. g. proponeret omittere Missam propter pigritiam, vel aliam causam, & postea tempore celebrationis Missæ domi luderet, aut ambularet, an inquam, si adus dicitur causa omissionis Missæ, & consequenter sint peccata, ib. §. 1. ref. 60. p. 273.

An sit necessarium in Confessione ipsam omissionem explicare, vel sufficit tantum se seculari de causa omissionis data, t. t. tr. 7. ref. 61. p. 273.

An si Clericus, v. g. in diuturna navigatione abstinat Breviarium, teneatur aperire hanc circumstantiam, vel ei habuit dicere, vigiliis, v. g. omisit horas Canonicas, t. t. tr. 7. ref. 62. p. 274.

Et notatur pro præi, quod propositum omittendi, ut & scius ille, quo quis admittit actum præcepti exequendi, & exsecranda præcedit in Confessione explicandum est, ut si quis, v. g. propositum per multos dies Officium divinum omittere, se deinde propositum n. utans non nisi quinquies omisit, idem dicendum est de aliis finalibus, ibid. §. 2.

Etiamque advertitur, eum, qui post abiectionem Breviarium dolet de causa omissionis data, non amplius peccare omittendo horas, quando novam negligentiam in comprando Breviarium non admittit, ib. §. 3.

An sufficit, si penitens dicit in Confessione anno integro omisi Officium divinum, vel non restitit, licet aliquoties intra annum doluerit de culpa, & statuerit recitare, vel relinquere, & propositum postea non adimpleverit, t. t. tr. 7. ref. 63. p. 274.

An qui omittit aliquo die omnes horas Canonicas, vel notabilem illarum partem, teneatur in confessione aperire id, quod omisit, vel sufficit dicere se mortale peccatum commisisse in non persolvendo divinum Officium, t. t. tr. 7. ref. 64. p. 274.

Et notatur, quod habens plura beneficia non committit tot peccata, quot sint beneficia in omissione horarum Canonicarum, ibid. in fine ref.

Utrum, quæstione Ordinis sacri, & beneficii tenetur persolvere horas Canonicas, si illas non recitat, peccat dupliciter, & sit illa circumstantia in Confessione speranda, t. t. tr. 7. ref. 65. p. 274.

An si quis recitando Officium divinum vidit mulierem, & concupivit eam, teneatur non solum illam parvam concupiscentiam confiteri, sed etiam dicere, quod tale peccatum admittit præsumendo, vel creando, t. t. tr. 7. ref. 66. p. 274.

Et an qui orat non solum in peccato mortali, sed etiam cum proposito actuali, & voluntate peccandi mortaliter, peccat, ibid. ad medium, §. ult. p. 275.

An si quis in die ieiunii comedit carnes, & lacticia, an distincta peccata committit, & in confessione speranda, t. t. tr. 7. ref. 67. p. 275.

Et notatur, quod qui vivit aliquo die ieiunare, non toties peccat, quoties in illo die carnes comedit, ibidem §. ult. & in aliis ejus not.

Et an qui dixit peccatum oblitus aliquis dicit, stantem, satisfaciat postea in alia Confessione explicando gravitatem circumstantiæ oblitæ, t. t. tr. 7. ref. 68. p. 275.

An Sacerdos, vel iuratus sacris Ordinibus, si aliquem percontat, teneatur in confessione explicare hanc circumstantiam, t. t. tr. 7. ref. 69. p. 275.

An Prælati præceptum aliquid præ præcepto obedientie, si subditus non obediit, peccat dupliciter, & teneatur hanc circumstantiam in Confessione aperire, t. t. tr. 7. ref. 70. p. 275.

Ad Prælatum, si omittat correctionem subditi, satisfaciit in Confessione dicendo, omisi correctionem proximi, t. t. tr. 7. ref. 71. p. 275.

Idem est dicendum de Patre, tutore, Domino respectu mancipii, non solum respectu famuli ob salarium servantis, ibidem sub fin. ref.

Ad Episcopos, & Generales alicujus Religionis, si peccat mortaliter, teneatur explicare hanc circumstantiam, t. t. tr. 7. ref. 72. p. 276.

Et notatur, quod Episcopus fornicans non tenetur circumstantiam Episcopatus iuxta, nisi fornicatio illa ab Episcopo, seu Generali Religionis admittitur, ita publica esset, ut scandalum pareret, ib. ad medium §. 2.

Utrum Sacerdos, vel Religiosus professus satisfaciit in Confessione, si dicat se violasse votum castitatis, non manifestando votum solenne, quod habet, t. t. tr. 7. ref. 73. & in multis aliis ejus not. p. 276.

Et notatur, eum, qui votum castitatis simplex in sacro, vel Novitiam emisit, & postea in Religione professus est, vel si post

votum simplex castitatis sacris Ordinibus initiatus est, sufficere, si dicat se habere votum castitatis, & non teneatur explicare circumstantiam sacrorum Ordinum, vel professionis in Religione, ib. §. ult. p. 276.

Sacris Ordinibus initiati exercentes adhuc venerum exteriorum, quod peccata committant, Et quot peccata committant in sola appetitu, & voluntate interiori, t. t. tr. 7. ref. 74. §. 1. p. 276.

Et resolutio dilectum quæstionem pendet ex illa celebri, an obligatio continentis sancia Ordini sacro sit immediate à lege Ecclesiastica, vel à voto, ibid. §. 2.

Et notatur, quod si quis non vult votum, sed cum expresse animo non vult endi suspicari Ordinem sacrum, & fornicatur, in illo actu fornicationis non peccat, peccato Sacriligii contra votum, quia non est aliud votum, sed peccabit tamen non emittendo votum, quod emittere debet, ibid. §. 2. p. 277.

Et an si quis in sacris, & cum voto initiatus attestat contra vere matrimonium, & illud attentatum consummet, an tunc etiam peccet contra præceptum Ecclesiæ prohibentis matrimonium contrahere, & idem in hoc casu tripliciter peccet, ibid. post med. dicti §. 6. veri. Serus.

An Religiosus professus, qui emittit votum de non committenda mollicitie, vel fornicatione, teneatur explicare hanc circumstantiam voti emissi post professionem, & idem queritur de sacerdote, vel sacro Ordinibus initiato, t. t. tr. 7. ref. 75. p. 278.

An quando aliqui solus se polluit tangendaliquem professum, vel in sacris constitutum, teneatur explicare hanc circumstantiam, t. t. tr. 7. ref. 76. p. 278.

An Regularis, vel Monialis, vel aliquis in sacris constitutus, si secularium polluit, committit sacrilegium, Et an patiens in prædicto casu polluitur rem circumstantiam personarum teneatur aperire, t. t. tr. 7. ref. 77. p. 278.

An mulieri peccanti cum Religioso satis sit direse se commisisse sacrilegium cum sacerdote, vel initio sacris Ordinibus, t. t. tr. 7. ref. 78. p. 278.

An mulier habens rem cum Novitio, vel solutus cum Novitis Religiosa teneatur aperire hanc circumstantiam, Et quid, si mulier haberet rem cum Clerico Minorum Ordinum, t. t. tr. 7. ref. 79. p. 279.

An si quis fornicaretur gessando aliquid fructuum Reliquiæ sanctæ Crucis, Clavorum, vel Spinæ Coronæ, sive Hostiæ consecratæ occideret, debet necesse hanc circumstantiam in confessione explicare, t. t. tr. 7. ref. 80. p. 279.

Idem est quando non solum cum complice peccaret, sed etiam cum polluerit se ipsum, ibid. §. 1. p. 279.

Et idem, si Parochus dum fret cum sacro oleo ad ministrandum Sacramentum Extreme Unctionis itinere cum illo rem haberet cum muliere, ibid. §. 2.

An gessitio Reliquiarum in actu venerem, vel illas amplexu dare, sit circumstantia in Confessione speranda, idem est de Agno benedictio, vel calicem cum Indulgentia, t. t. tr. 7. ref. 81. & in aliis ejus not. p. 279.

Et quis, si prædictis res dentur amplexu sine ex gratitudine, & benevolentia, sed tanquam pretium alius veniat, an in illo casu esset sacrilegium hoc lacere, ibid. medium ref.

An si quis haberet concubitum cum vestibus sacris, ibid. pollueretur, & deberet hanc circumstantiam in Confessione aperire, Et an in tali casu vestes sacre deberent iterum benedici, com. 1. §. 7. ref. 82. p. 279.

Et cursum docetur perditissimos homines in oro coire, & in boc casu turpitudine illa contra naturam consistit, unde hoc in Confessione explicandum est, ibid. §. 2.

An sit circumstantia speranda in Confessione, si quis haberet copulam in Oratorio alicujus domus, in quo de licentia Episcopi Missæ celebratur? Idem dicendum est, si copula haberetur in Sacristia Ecclesiæ, vel io parte Ecclesiæ à parte exteriori Ecclesiæ; vel in Monasterio in Cellis Religiosorum, etiam si superior Convenus sigillis notis benedicti dormitorum, & aqua aspergat lastrali, & ibi sit Altare ad celebrandum, t. t. tr. 7. ref. 83. p. 280.

An si quis molebatur esse in Refectorio, Coenaculo, Bibliotheca, Dormitorio, & Moasterio Regularium, & de Coenaculo, & Campanilibus Ecclesiæ ad breventibus teneatur hanc circumstantiam in Confessione explicare, t. t. tr. 7. ref. 84. p. 280.

Et an si quis furetur aliquid in supradictis locis, quod sit notabile, teneatur in Confessione aperire hanc circumstantiam, vel sufficiat dicere furtum, ibid. in fine ref.

An sit circumstantia speranda in Confessione copula inter conjugatos habita in loco sacro, Et quid si per longum tempus in illo aliquos ex conjugatis detentus sit, t. t. tr. 7. ref. 85. p. 280.

Et quid si ibi nullo modo conjugati concussu sint, ibid. §. 2.

Et quod verò longum tempus sit, intelligitur, ibid. §. 2.

An talis impudici facti in Ecclesia habet speciale malitiam sacriligi mortalis necessarium in Confessione explicandi, Et quid est de ceteris de turpi spectu, aut senu, seu levi verberatione, sine quod in tristitia, & sine notabili mora, & scilicet sunt, t. t. tr. 7. ref. 86. p. 280.

An pollutio occulta facta in Ecclesia continet sacrilegii malitiam

peccatario in Confessione explicandum. Idem queritur de fornicatione, t. t. tr. 7. r. 57. 88. q. p. 280. & 281

Et quibus colligitur ratio, ob quam blasphemare, vel loqui turpia, oscula, & tactum in Ecclesia non habent malitiam sacri legis, ibi. i. i. p. 1. p. 1. & medium s. i. v. 1. v. 1. Hinc.

An si quis percurat osculo, ense, &c. aliquem in Ecclesia debeat hanc circumstantiam in Confessione explicare. t. t. tr. 7. r. 90. pag. 283

Et quid si percussit, vel occiso hominis in Ecclesia haec cum effusione sanguinis, ibi. s. i. & seq.

Et asseritur, Ecclesiam angelis polli, & propterea aliqui casus assignantur in textu hujus ref. in quibus dicitur, quando Ecclesia polliatur, necesse

An si quis peccavit cum muliere habente votum virginitalis prius prima copula, & non ista, teneatur explicare talem etiam si post copulam cum ipsa sequuta. Et dubium est, an oscula, & tactus, quae copulam subsequuntur, novam aliam malitiam continent, & in Confessione ob hanc rationem explicari debeant, t. t. tr. 7. r. 91. & in aliis eius not. p. 282

Et notatur delectationem, & gaudium de copula habitis immixtum post illam novam malitiam non addere, neque in Confessione necessario explicandum, ibi. s. i. p. 283

An vir, qui prima vice virginitalitatem amittit, teneatur hanc sui foris circumstantiam in Confessione aperire, t. t. tr. 7. r. 92. p. 283

An Virgines, quando sponte primo fornicantur, teneantur, in Confessione hanc circumstantiam explicare, t. t. tr. 7. r. 93. p. 283

Et an peccatum Virginis, si sponte consentiat, five sit, five non sit sub cura tutorum, aut Parentum, non sit peccatum superius, sed simpliciter fornicationis, & ideo ibi circumstantiam non est in Confessione aperienda ibi. s. i. p. 283

Et quid si interit, & recte, quod Virgo, quae morose delectatur circa aliquem, non teneatur aperire in Confessione circumstantiam virginitalis, & dicere se, cum esset Virgo, delectationem de juvene suscepisse, & etiam Virgo se poliat cogitando super illam, ibi. s. i. p. 283

Secundo interit, Invenit, qui morose delectatur de virgine, sine rames voluntate inferendi ei violentiam, sufficit, si dicat, in Confessione, se delectationem habuisse circa feminam solentem. Idem dicendum est, si cum Virgine copulam habuerit, nam si sponte consentit, sufficit dicere, se toties copulam habuisse cum soluta, ibi. s. i. p. 283

Et notatur non esse applicandum, Sodomam commissam fuisse cum Virgine, sed sufficere, si dicatur in Confessione commissam fuisse cum semina, ibi. in fine dicti s. i. p. 284

Et tamque advertitur, tunc esse supranatum seminem per vim, lateri se commississe simplicem fornicationem per vim, ibi. s. i. p. 284

Et tandem cursum docetur, quod quando Virgo sola polliatur, non teneatur explicare circumstantiam virginitalis, ibi. s. i. p. 284

An reatus sit circumstantia necessario comprehensa, si Virgo sponte consentiat, Et quid, si Parentes adulterii reprobent, qui tunc sit et manifestavis, an tunc reatus sit circumstantia in Confessione aperienda, t. t. tr. 7. r. 94. & 95. p. 284

Et docetur, quod quando Virgo sponte consentit, supranatum, & raptratum non differt a simpliciter fornicatione, & sic sufficit, ut in Confessione qui dicat: fornicatum sum semel. ibi. ante medium s. r. dicti tr. 94. p. 284

Nec teneatur corripere aut aliquam restitutionem faciendam Virginem, vel Parentibus, qui volenti, & consentienti non sit iniuria, & Virgines sunt domine sui corporum, non autem Parentes, aut tutores, ibi. ad medium dicti s. i. p. 284

An sponsus, & sponsa de furto, & cum eis se carnaliter committerent, teneantur in Confessione illam circumstantiam explicare, t. t. tr. 7. r. 96. p. 285

An uxori, qui peccat cum conjugata, teneatur in Confessione hoc exprimere, vel sufficere tantum dicere se commississe adulterium, t. t. tr. 7. r. 97. pag. 285

Ut iam copula uxoris, vel adulterii cum promissione matrimonii sit circumstantia in Confessione aperienda, t. t. tr. 7. r. 98. p. 285

Si quis coitum habere, cum qua acquirit, propter matrimonium ob impedimentum consanguinitatis, vel affinitatis, sit circumstantia explicanda in Confessione, Et quid, si quis rem habeat cum cognata (spirituali) in eo gradu, in quo habet cognitionem matrimonii dirimit, Et quid de coitu cum cognata legalibus, Et quid, si accessum habet cum cognata (sponsa) fide de iuramento contra publicae honestatis impedimentum, ibi. q. 1.

An circumstantia modi in copula sit in Confessione aperienda, t. t. tr. 7. r. 96. & in aliis eius not. p. 286. Et quid, si adit periculum effundendi semen ibi.

Et notatur, quod aliquando hoc efficere sine culpa veniali, ubi non exprime voluntate hoc efficere, vel aliquid iusta causa interveniente propter inopiam veniri, vel propter periculum, non proles suffocetur, ibi. s. i.

Etiam quod advertitur, quod uxor teneatur reddere debitum, etiam si vir culpa cum veniali ex variatione situs velit copulam complere, ibi. s. i. &c.

An conjuget, quando delectatur morose de aliquo objecto libidi-

noso, teneatur in Confessione explicare circumstantiam conjugii, videlicet se esse conjugatos, t. t. tr. 7. r. 100. & 101. & in aliis eius not. pag. 286. & 287

Et docetur delectationem de aliquo opere in eo sensu fovere malitiam sub illo, quod respicit opus, seu objectum hoc, aut illo modo, sub quo opponitur virtuti, & proinde quampvis delectatio sit de opere bono, si tamen illud non respicit, ut malum, ei ut sic in formando, si tamen sub motivo, sub quo elicitur non opponitur virtuti, non erit malum saltem mortaliter, ibi. s. i. p. 286

Unde delectatio de occasione quavis iniusta, non est mortalis, quando est de illa, quatenus est honeste acuta sine occulo, five ipsi, quid de delectatione. Similiter delectatio de esse carnis quavis prohibita, quando est de illa, sub qua delectabilis gustus ob rationem dicitur, ibi. paulo infra dicti s. i. p. 286

Et ob am rationem delectatio Patris de morte filii, quia cum non potest commode succedere, & de contra delectatio filii de morte Patris, quia ei succedere in bonis. Item delectatio Beneficentiarum de morte sui Beneficentiarum, quia liberata debito solvendi personae, haec non sunt mortalis, ibidem. paulo inferius dicti s. i.

Et idem est de desiderio simplici, quo praedit de desiderat superfluis mortem ob dicta motiva, & non ob odium, neque ob aliud motivum malum, & mortale. ibi. paulo inferius dicti s. i.

Et cursum docetur, quod qui habet votum Castitatis, debet votum explicare, quando ipse confitetur, vel auxilio cause fuerit alii tale votum non habente peccaret, t. t. tr. 7. r. 101. sub finem, & vers. Nota, pag. 287

An si vir, ut possit coire cum uxore cogitat aliquid, teneatur hanc circumstantiam in Confessione aperire, t. t. tr. 7. r. 102. p. 287

An delectatio morosa sumat malitiam de opere exteriori, ut accessu sit in Confessione aperire circumstantiam operis, & exprimeretur objectum v. gr. si mulier, de qua sumpta est delectatio fuerit conjugata, Monialis, libera, &c. t. t. tr. 7. r. 103. 104. & in aliis eius not. p. 287. & 288

Et notatur, quod ex doctrina superius dicta quoniam expiantur duo casus. Primus est conjugatorum. Secundus est habentium votum aliquem castitatis, bi enim in quavis delectatione morosa non solum peccat contra castitatem, sed etiam illi contra sed datus in matrimonio, & ibi contra Religionem, ibi. s. i. p. 288

An in delectatione morosa circumstantia de coram sodomitica sit in Confessione aperienda, t. t. tr. 7. r. 105. p. 288

Et per conclusionem doctrinae hujus quoniam alia autem in exemplum adducuntur in textu hujus ref.

An qui delectatur de peccatis confitetur, teneatur explicare illa, Et an hoc procedat in causa, quod Religiosis delectatur de adulterio aliam commissis, si de eo delectatur, non quantum sit iniuriatum marito adulter, sed solum quatenus fuit fornicatio, t. t. tr. 7. r. 106. s. i. p. 289

Et advertitur, quod si sola esset iactantia de peccatis mortalibus in genere, sufficit dicere in Confessione, quod peccavi laudem, & gloriam querendo de peccatis mortalibus, licet non specifice iura peccata mortalia, quae forte non licet, vel alias qui confitetur est, ibi. s. i. p. 289

Insuper docetur, quod si quis coeat cum aliquo, & possit cum fratre illius, sufficit in Confessione exprimere duo peccata nalaria, nam nulli amicitia oritur ex actu praepollero, & extra vas debitum, ibi. s. i. &c.

Item si sodomia commissis est cum persona cognata cognitione spirituali, vel legalis, ubi necessario explicanda circumstantia agnationis, aut si quis coestitutus est personae se habet, aut vel levata ex Baptismo, vel cum adolecente sibi filium adoptato, ibi. ad medium s. i. p. 289

An qui commisit incestum cum matre, vel filia, aut sorore, debeat explicare circumstantiam personae five matris, filiae, vel affinitatis naturalis, vel legalis, aut spiritualis, aut sit illi dicere: polius me peccare incestus duobus vicibus, &c. t. t. tr. 7. r. 107. & in aliis quidem locis eius not. p. 290

Et cursum docetur, quod incestum cum noverca, si Pater vivat, habet malitiam specie dictum, scilicet, si Pater obisset, etiam si ovesse viri alid dicitur, t. t. tr. 7. r. 108. in fine, p. 290

Et an consanguinitas sit diluenda in Confessione, & affinitas, t. t. tr. 7. r. 111. s. i. & in aliis eius not. p. 291

Sed notatur diverso modo violari pietatem connotatorem occidendo, quum homicidio, & hoc etiam intelligendum est etiam in Sceleribus, v. g. diverso modo violatur Religio fornicando cum Virgine Sacra Deo, quam percutiendo illam, t. t. tr. 7. r. 109. s. i. p. 291

Quis concupiscit superius habere copulam cum matre, & filia, quod, si teneatur istam circumstantiam aperire in Confessione, t. t. tr. 7. r. 113. s. i. p. 291

An si quis commisit fornicationem sufficit, si dicat in Confessione commisit grave peccatum in materia castitatis cum soluta, t. t. tr. 7. r. 114. p. 292

An copulam consummatam fuisse si sit explicandum in Confessione, id est an sufficit in Confessione explicare peccatum grave contra

- tra eſſentiam habitum cum ſolutis, &c. non explicata copula conſuetudinis, t. i. r. 7. r. 11. p. 294
- E** a quo deducitur, an etiam ſi quis conſilio direſt induerit aliquem ad fornicandum, ſatisfaciat, ſi poſſit in confeſſione dicat: Induxi meo conſilio aliquem ad grave peccatum contra eſſentiam cum ſoluta, &c. ib. a linea 6. §. r
- A**n qui commiſit verbi gratia, fornicationis peccatum cum tribus feminis, teneatur in confeſſione, dicere, ſe cum tribus feminis fornicatum eſſe, vel ſatisfaciat dicendo ter ſe fornicatum fuiſſe, t. a. r. 7. r. 114. pag. 293
- A**n confeſſenda ſit circumſtantia induccionis ad peccatum, ſi aliter ad peccatum paratus eſſet, ut ſi quis fornicatur cum muliere parata, t. i. r. 7. r. 115. p. 293
- E**t antequam, quod quando ſi quis utitur aliqua perſona parata, ut maleficium ſolvat alio maleficio cum pacto Dæmonis, an teneatur hæc circumſtantiam explicare? Et advertitur, quod teneatur confeſſi peccatum adſiſſionis ſagæ, vel ſagæ, ibid. §. Notandum, &c. ſeq.
- A**n ſi quis peccavit cum femina, ſufficiat de hoc ſe accuſari non addendo ſe illam invitallæ, t. i. r. 7. r. 116. p. 293
- E**t an ſatenda ſit circumſtantia confandi, ſi femina virum ſollicitaverit, ib. a. linea 8
- E**t an neceſſario ſatenda ſit induſſio facta exaſſordiarila prebitus &c. quivulſentibus violentie morali, ib. in fine diſſi 9. a
- E**t an quivulſentibus, quibus cum adulterium, v. g. ſule commiſum, ſit in confeſſione explicandum, ibid. in fine §. 2. &c.
- A**n circumſtantia durationis temporis ſit in confeſſione ſperienda, Et an quando fuerit nimia explicari oporteat, tom. t. r. 7. r. 117. pag. 294
- E**t an ſi detur caſus, in quo penitens in memoriam haberet omnes deſectiones morales, v. g. quos per annum habuit, teneatur in confeſſione aperire talem durationem temporis, vel ſufficiat dicere, toties morosè delectatus ſum. ib. §. 3. a linea 5
- A**n qui tota nocte dormivit cum muliere concubina, teneatur in confeſſione explicare hæc circumſtantiam, vel ſufficiat confeſſi numerum copulationum, t. i. r. 7. r. 118. & in aliis ejus not. p. 294
- A**n ſi quis fornicatur, teneatur non ſolum explicare adum, ſed circumſtantias, ut tactus, ofcula, &c. que ſubſequuntur per copulam, t. i. r. 7. r. 119. p. 294
- I**dem docetur de gaudio, aut collocaſione conſequentem ad præhabitam fornicationem, licet interceſſerit magna interruptio temporis inter copulam & conſequentia ad illam, ib. §. 3. &c.
- Q**uidam adit meretricem, an ex quibus fruereſcit ſine intentione fornicandi, & poſtea fornicatum eſſe, queritur, an ſufficiat in confeſſione explicare fornicationem tantum ſine tactibus, t. i. r. 7. r. 120. p. 294
- E**t docetur, quod non in iſto caſu, ſed in aliis ordinis tactus, & ofcula non ſunt explicanda, quando ordinatur, & ſunt inchoatæ ad copulam, vel ſequuntur fornicationem, ib.
- A**n ſufficiat, ut meretrix inveterata in confeſſione tantum manifeſtetur tempus ejus officiæ, Et an ſaltem præter tempus oporteat, ut principales ſpecies peccatorum, quos poſſit numerare, dicat, ut ſic cum Clericis, Religioſis, propinquijs, conjugatis peccaverit, vel ſi crimen nefandum cum ipſa commiſit, tom. t. r. 7. r. 121. pag. 295
- E**t quod ſequitur, quod quando penitens per longum tempus fuit in malo ſtatu, aut coſuetudine iterationis alicuius peccati, ita non poſſit deſignare numerum, quantum humanitus fieri poteſt, ſatisfaciat declarando tempora, quo fuit in tali ſtatu, & conſuetudine, ib. v. 3. &c.
- E**t quod iam inferitur, quod Ruffioſi homines, qui aggreſſi, & in cultu-modo conſuetudine ſine numero, & diſſipatione, cogendi non ſunt aſſerere confeſſiones factas cum indolentia, & rochiis, ibidem, §. 4. &c.
- A**n penitens in Confeſſario interrogatus teneatur confeſſi ſe habuiſſe conſuetudinem peccandi, t. i. r. 7. r. 123. & in aliis ejus not. pagina 295
- E**t an in tali caſu poſſit penitens uti æquivocatione, Confeſſarium illudendo, ib. §. 4. &c.
- A**n conſuetudo peccandi ſit circumſtantia ſperienda in confeſſione, t. i. r. 7. r. 124. p. 296
- E**t quid, quando conſuetudo illa peccandi fuiſſet et occasione peccati, ib. a linea 4. §. 2
- A**n circumſtantia recidivæ ſit aliquando conſiſtenda, Et an Confeſſarius propter conſuetudinem peccandi poſſit diſſerre aſſertionem, t. i. r. 7. r. 125. p. 296
- E**t an Confeſſarius juſs cum habeat ad interrogandum de conſuetudine peccandi, quia nullo præcepto humano induci poteſt, quod penitens obligetur peccata, licet iam conſeſſa repeteret, quando non intervenit reſervatio, immo licet interveniat reſervatio, ut poſſet penitens obligari ad iterum conſuetudinem peccata, ibid. §. 2. p. 296
- E**t ideo inferitur, quod ſi penitens probabiliter credat Confeſſarium non impetitur illi abſolutionem, ſi ſit iterum conſuetudinem peccandi, poſſit æquivocatione utendo negare conſuetudinem, Et an hoc iurimum procedat, ſi etiam credat abſolutionem ſe naturam, ibidem, §. 4. &c.
- I**dem eſt de occasione proxima inevitabili tamen ſine magno incommodo, & ſcandalo; nam in tali caſu poſſet etiam penitens uti æquivocatione, licet in Confeſſario de occasione interrogetur, ib. ante medium diſſi §. 4. &c.
- A**n concubitus viri Chriſtiani cum muliere infideli, Turca, Judea, Hæretica, &c. ſit circumſtantia in confeſſione ſperienda, Et quid, ſi hic caſus fuiſſet ad Episcopum reſervatus, t. i. r. 7. r. 126. pagina 297
- E**t an hoc peccatum pertineat ad Sacrilægum, quia talis conjunctio eſt prohibita ab Eccleſia in honorem Chriſtiſſimi, ibid. in fine §. 1. pag. 297
- A**n Dominus peccans cum ſervo, vel ſerva infideli debeat in confeſſione hanc circumſtantiam explicare, t. i. r. 7. r. 127. p. 297
- A**n qui copulam ſodomiticam habuit cum infideli, vel copulam cum Hæretica, aut hæretica debeat explicare in confeſſione circumſtantiam perſonæ, t. i. r. 7. r. 128. p. 297
- A**n ſi frigida, vel Emocha haberet copulam cum muliere, deberet aperire hæc circumſtantiam in confeſſione, t. i. r. 7. r. 129. & 130. pag. 298
- E**t obſervatur in huiusmodi perſonæ etiam in confeſſione peccatorum inferiorem addeſſe obligationem explicandi talem circumſtantiam, niſi forte fuerit deſiderata, quæ talem malitiam præſcinditur, ib. poſt medium §. 2.
- A**n qui contra naturam peccavit cum matre, vel ſecundum naturam, ſed cum beſtia diverſæ ſpeciei, debeat explicare circumſtantiam maris, vel femineæ, aut beſtiæ huius vel alterius generis, t. i. r. 7. r. 131. & in aliis ejus not. p. 298
- E**t quid, ſi circumſtantiam ſemineæ vellet penitens aperire propter reſervationem, non videtur ingidiſſe in caſum ſodomie reſervatum, t. i. r. 7. r. 132. in fine p. 299
- A**n in peccato ſodomie teneatur qui exprimere in confeſſione, an fuerit agens, vel patiens, aut gradus cognationis carnalis, tom. t. r. 7. r. 133. & in aliis ejus not. p. 299
- E**t an peccata omnia contra naturam ſint unus ſpecies inſem, & non ſubalterna, ib. ſult. &c.
- E**t quid tamen, ſi patiens præter cooperationem ad pollutionem alterius, patereſt ipſemet aliunde pollutionem in illa adione, t. i. r. 7. r. 136. ad lin. §. 1. p. 300
- A**n coitus ſodomiticus inter mâculos in primo, & ſecundo gradu habeat etiam malitiam inſem, & ſit in confeſſione ſperienda, gradus conſanguinitatis, vel aſſinitatis, Et quid, ſi intra tertium, & quartum gradum ſodomia committitur, tom. t. r. 7. r. 137. & in aliis ejus not. p. 300
- E**t curſum notatur, impubes commiſſente ſe cum conſanguineis, vel aſſinitibus non eſſe incluſos in caſu reſervato inſem, ibid. §. 3. pagina 300
- A**n qui copulam ſodomiticam habet cum baptizato à ſe, vel cum eo quem levavit ex baptiſmo, teneatur in confeſſione hæc circumſtantiam explicare, t. i. r. 7. r. 139. p. 301
- E**t quid, ſi adus ſodomiticus eſt commiſſus cum filio adoptato, vel adoptata, ib. in fine, §. 1. &c.
- A**n ſi quis eſſeſſe cum homine, & ſupererubens ſcruſi propter muliere teneatur aperire hanc circumſtantiam, ſi tantum ſe polluat, vel ſatis ſit dicere in confeſſione tactu alterius molliſſime commiſſi, vel pollutus ſum tangendo alteri impudicæ, t. i. r. 7. r. 140. p. 301
- A**n mulieres conſummata cum ſuero muret ſpeciem, t. i. r. 7. r. 141. pag. 301
- A**n qui pollutionem habuit cum puero nondum doli capax; vel cum femina dormiente, vel cum beſtia cubicum, teneatur in confeſſione præter pollutionem hæc circumſtantias explicare, Et tota doctrina huius reſ. ſubtilis eſt, & curioſa, tom. t. r. 7. r. 142. & in aliis ejus not. p. 302
- A**n ſi quis cum virgine copulam ſodomiticam habuerit, teneatur in confeſſione explicare circumſtantiam virginatatis, t. i. r. 7. r. 143. pagina 302
- E**t curſum docetur, penitentem non teneſſe exponere ſe ſodomiam habuiſſe cum ſecundum, quia ſodomiam cum muliere, aut cum viro ſolum diſſentit in genere entis, non in genere moris, ibid. in fine, &c.
- V**ir quidam habebat magnam vererandam aperire in confeſſione ſe ſodomiam commiſſiſſe cum uxore, quæſierunt à me per litteras Doctorem opinionem circa præſententium. Et ſupponitur io diſſi copula ſodomice à meo diſſentiente, t. i. r. 7. r. 144. p. 302
- A**n pollutio præviſa, ſed non interveniſſe in obſtinate, nimia conſiſtente, &c. ſi in confeſſione ſperienda, non ſufficiat in tali caſu ſeculare de nimio potu, & cibo, & opus non ſit explicare pollutionem, t. i. r. 7. r. 145. & in aliis ejus not. pagina 303
- E**t obiter docetur quod verbi ſpmodia, cogitationes turpes, & tactus, licet ſint crimina mortalia, & ſint cauſe ordinis ad pollutionem, non tamen efficiunt in illam inducent, ib. §. 2. &c.
- E**t quæ obiter notatur pollutionem præviſam, ſed non intentatam ad alium præſentem tantum venialiter in genere luxurie non eſſe mortale, ut ea talis, v. g. manus, viſu, verbi, leſionibus aliquantulum ibid. &c. ib. §. 3. &c.
- Q**uidam in die tergiſſis carnaliter vercunda ſua, unde nocte pollu-

pollutionem pollicis passus est, queritur, an teneatur sateri dic-
tam pollutionem in fomina habere; Et quid, si tactus conti-
nuum cum commotione spirituum magna; t. i. tr. 7. r. 16. p. 303

Eritur alia causa pollutionis advertitur, nullam dicitur causam
intra genus luxurie, quae efficax sit ad pollutionem sequutam
in fomina, ibidem, post medium, ref. ver. at tamen, &c.

Qua propter opus non erit sateri pollutionem praevisum in omni
causa, quae sit peccatum intra genus luxurie; nisi causa fuisset
appetitus ex intentione, videlicet, quod sequeretur in fomina
pollutio, ibid. paulo post medium ref. ver. Quapropter

An si quis commisit aliquod peccatum, cuius periculo se ante ex-
posuit, teneatur explicare haec circumstantiam in confessione;
t. i. tr. 7. r. 147. p. 303

An si aliqua tentatio carnis nimis notabilis sit, quis teneatur tunc
orare, unde hoc minimè faciens, duplex peccatum committit,
si nescit desistere; t. i. tr. 7. r. 148. p. 303

An qui pluries vovit, vel pluries juravit facere aliquam rem,
frangatque votum, seu iuramentum, teneatur hoc in confes-
sione aperire; t. i. tr. 7. r. 149. p. 304

Et quod inferatur, quod per diversos Sacerdotes, & formas iura-
menti iuret, aut voveat, unum tantum iuramentum, vel votum
efficere, idem haec circumstantiam tanquam aggravantem non
teneatur in confessione aperire; sicut etiam testis, qui simul ro-
gatur de multis articulis, ubi unum iuramentum, & in omnibus
mentitur, unum tantum peccatum committit, & non teneatur
hoc in confessione aperire, ibid. §. 4. & in r. 150. p. 304

An Clericus, vel Sacerdos Ordinis initiat, vel Religiosus, qui in
ludo taxillorum, & aliarum fraudavit aliquem in magna
quantitate, satisfaciatur in confessione dicendo se proximam in
quantitate notabili fraudasse, non vero teneatur circumstantiam
instrumenti, & media aperire, asserendo illam fraudem secissio
in ludo taxillorum, seu aliarum; t. i. tr. 7. r. 151. p. 304

Utrum, si quis fuerat propter fornicationem, teneatur hunc
circumstantiam huiusmodi in confessione, vel sibi dicere
furtum suum, & postea per alium actum dicere habui
intentionem fornicandi; t. i. tr. 7. r. 152. p. 305

Et notetur, quod circumstantia huiusmodi tunc explicanda est, quando
quis peccando intendit finem aliquem, qui continet malum
moralem; unde si quis confessus est propter iussorem gloriam,
haec circumstantia mali finis, id est vanae gloriae, non erit ne-
cessaria in confessione aperienda, ibid. §. 4. p. 304

An qui furatur rem terram ex loco sacro, teneatur in confes-
sione utramque circumstantiam explicare, vel satisfaciendo di-
cendo, commisit furum Sacrilegium, vel furatum rem Sacram;
t. i. tr. 7. r. 153. p. 305

Quidam iurati fuerat erumenam divitiis in Ecclesia, queritur, an
hoc peccatum praeter malitiam facti, continet etiam mali-
tiam Sacrilegii necessario in confessione aperendam; t. i. tr.
7. r. 154. p. 305

Et an iurari ex Ecclesia ea, quae sub iure, & quae potestate Ecclie-
stiae v. g. quia illi sunt tradita ad custodiendum, vel in pignus da-
ta, vel alio simili modo in Ecclesia deponita, ut iurari tapeta,
tabellas, corinas, vel sellas, quae erant accomdata a Sacerdote
pro ornamento alicuius Festivitatis in Ecclesia, vel Sacrilegium,
& Jesus verò qui deserat sellam, tapeta, vel baldachium,
vel quid huiusmodi in Ecclesiam pro sua commoditate, vel orna-
mento, ut faciunt Principes, Officiales, Nobiles, &c. ibid.
§. 2. & seqq.

Et brevissime notatur, non committere Sacrilegium, qui furatur
aliquid à Clerico iure Ecclesiastico possessibilem hoc r. 53. p. 305

An si quis furatur coram iudice, vel cum manifesto periculo mortis
teneatur postea aperire haec circumstantiam in confessione; Et
quid de illo, qui in bello se exponit manifesto periculo mortis
sine causa; t. i. tr. 7. r. 155. p. 305

Idem est de eo, qui alteri iussit peccatum cum periculo incurren-
dae poenae mortis, ibid. §. 4. auct. ref.

An qui iuratus est v. g. mille aureos, satisfaciatur, si in confessione
dicit, subsipui rem notabilem; t. i. tr. 7. r. 156. p. 305

An dicentibus voluntaria retentione de re aliena furto subita
sit circumstantia necessaria in confessione aperienda, t. i. tr. 7.
r. 157. & 158. p. 306

Et supponitur, plura non committere peccata, sed tantum con-
suetudinem antiquam, quavis uno anno, vel plasiusmodi retineatur,
etiam si forte spiritus renovetur propositum non retinendum,
dimisso tamen poenitentia ducit rem proponere retinendam,
& postea mutato animo ex proposito, habere animam non retin-
endam; Et oporter hoc Confiteri, & 3. multis scrupulis im-
minis erit, ibid. in dictis Ref. 157. & 158.

Et docetur, quod in duobus tantum casibus quis committit pec-
catum novum in omissione restitutionis, Primo, quod, directè,
& expressè renovatur propositum restituendi rem alienam; Se-
cundo, quando quis propositum restituere, & postea data opportu-
nitate non restituit, ibid. §. 4. & dicta Ref. 158. p. 306

Io alius ex casibus positis in §. 4. dicta Ref. 158.

A si quisque in Ecclesia confugiatur, & iuxta illam potest iudex ei

auferat arma, an debeat iudex hanc circumstantiam in confessione
aperire; t. i. tr. 7. r. 159. p. 304

An si iudex, vel alia persona publica iuxta cupiat res alienas, quis
ex officio custodire teneatur debeat in confessione explicare cir-
cumstantiam officii sui; t. i. tr. 7. r. 160. p. 307

An Medicus satis sit sateri se concessisse licentiam edendi car-
nes oblique legitimis causis diebus prohibitis non manifestando
illos ieiunio esse consecratos; t. i. tr. 7. r. 161. p. 307

An qui peccavit, alias non peccaturus in confidentia obcinendi
publicum, aut Bullam Gravatum, teneatur haec circumstantiam
in confessione aperire; t. i. tr. 7. r. 162. p. 307

De aliquibus circumstantiis peccatorum in confessione explicandis,
vel non explicandis in confessione, Sed omnes serè jam in his pro-
prietatibus §. 1. late sunt discussi in libris huiusmodi, t. i. tr. 7. r. 163. p. 307

Sed de iure duo casus, Primos, in qui in sumit aliquod de-
falium, vel votum occultum, teneatur in confessione declarare,
utro illorum modorum infamaverit, ibid. §. 2.

Secundus, an si quis utatur medicis extraordinariis, elumini impo-
nendi, ibid. §. 3. p. 308

Aliqua notanda circa circumstantias peccatorum in confessione
explicandas observantur, Sed omnes acquisitiones huius Ref. jam
in pag. 308

Additiones ad tractatum de circumstantiis in confessione non
necessariis explicandis, Sed jam omnes difficultates huius Ref.
in suis pedibus §. 3. in hoc verbo late sunt explanatae

*Appendix ad alias disc. mixtas; Et de personis per alias Tam. Tract. 8.
Ref. quae simul pertinent ad hoc verbum Circumstantia.*

An quando Sacerdos celebrat, dum erit praedicti, qui primo qui-
dem consecrat, secundum ministrum sibi praesentem faciat Sacra-
mentum, tamen hoc non obstante, si est in peccato mortali, com-
mittit unum peccatum, an veniale; Et quae peccata sunt, quae
remittuntur per baptismum, recedente homine, & quae expli-
canda, vel non explicanda in confessione in praedictis casibus; Et
an in huiusmodi vel alio casu, si quis unica actione, etiam continen-
tina post lapsum exiit in peccato mortali, committit res
peccata mortalia, vel unum tantum; t. i. tr. 7. r. 15. ad de 39.
p. 74. & 79

An Episcopus existens in peccato mortali, si Sacramentum Con-
firmationis in eodem tempore, verbis gratia, centum personis
conferat, committit centum peccata mortalia; Et an saltem
committit duo peccata unum omissionis, qui non continetur,
alterum commisionis, qui indigne ministrat; Et an, qui mi-
nistrat Sacramentum baptismi, vel confirmationis personarum
interdictis, qui causam audit, committit duo peccata, pri-
mum quia ministrat in peccato, secundum quia violat interd-
ictum, &c. t. i. tr. 7. r. 16. ad de 39. p. 77

An qui non se accuset in confessione de circumstantiis peccati
omissi, & de omni peccatorum, teneatur repetere confessionem;
Et an ex praesumptis sint in confessione circumstantiae peccati
dubii confessi; Et oportet explicanda esse circumstantiae peccati
tanquam conditionaliter coras, & tunc etiam tanquam condi-
tionaliter dubias, si talis circumstantia mittat speciem, Et an Sa-
cerdos peccans in ad celebrandi, teneatur confiteri se tale
peccatum commississe in ipsa Missa celebratione; Et an qui cele-
brat, vel sumit Eucharistiam non peccat in confessione, casu quo
eam promittere tenebatur, committit duplex peccatum; idem
de illo, qui non promittit abstinentiam; Et an in confessione
generali peccatorum debeat quis explicare, quid peccata com-
missa post ultimam confessionem non sint amplius confessi; Et
notetur, quod si forte effectus inspirationis obstat, quando offeritur,
ocasio irrogandi praecipuum, non est diluendum peccatum à crimi-
ne transgressi praecipui; t. i. tr. 7. r. 161. & 162. p. 161. & 162.

An si quis vivit in eo obnoxietate sumeret ad finem, & ani-
mo iudicando blasphemiam, iste in altissimum confiteri teneatur se
illas iussisse, vel satis sit dicere, quod se inebriavit animo illas
iussisse; t. i. tr. 7. r. 163. p. 163.

An si Confessor imponat poenitentem pro poenitentia opus
praecipuum, poenitentiam omittens peccat dupliciter, t. i. tr.
7. r. 5. p. 227

An duplicem casum committit mortalem specie diversam viola-
tio Significati, omnia, una omnia Religionem injuriam Sa-
cramentum offendendo, reddendo illud odiosum poeniten-
tibus alterum contra injuriam infamando prociuum, cuius deli-
cium occultum proditor, & teneatur in conscientia praedicti
violator haec duplicem circumstantiam confiteri, sicut dupli-
cem committit casum verbum etiam diversum specie, qui
frangit illicitum secretum naturalis, quod sub sacramento servare
promittit, t. i. tr. 7. r. 3. p. 230

An sacerdos celebrans in peccato mortali peccet tripliciter, nem-
pe, qui indigne consecrat, indigne offert, & indigne sumit,
corpore; Et an saltem peccat duplex peccato, qui confiteri

G & quia.

& quia sumit corpus; Et an committat in dicto casu duo peccata, unum videlicet, quia celebrat in peccato, alterum, quia omisit confessionem illius peccati; Et an Sacerdos eacommunicatus committat duplex peccatum, scilicet le teneri violenter peccati, & coeform; Et an iste Sacerdos, neque ut duo peccata, neque ut circumstantiam aggravantem ejusmodi circumstantias teneatur confiteri, t. 1. r. 1. r. 149. & 151. p. 64. & 65

An qui ministrat Eucharistiam peccatori peccet duplici peccato, Et an recipiens Eucharistiam contra preceptum aliquid humanum committat duo peccata, unum contra prohibitionem illam; alterum, quia communicat in legem, & an hæc circumstantia sit explicanda in confessione; Et quo deinde, quod qui lo inurgitur, quo tempore erat iudicium junium, peccet dupliciter, n. m. & temperantiam, & Ecclesiasticam jejuni legem violat, t. 1. r. 1. r. 128 & 43. p. 121 & 127

An contrahentes matrimonium in peccato mortali, peccent dupliciter, quia non solum fulcipiunt, sed etiam ministrant hoc Sacramentum; Et an eacommunicati contrahentes matrimonium peccet dupliciter, ut eo, quod non solum teipsum Sacramentum in eacommunicacione, sed etiam eo, quod contraferant, Et an contrahentes matrimonium cum impedimento ad dirimentem sit duplex peccatum; Et an impedimentum matrimonii addit novum malitiam, etiam in culpa fornicarii diffinisse explicandum in confessione; Et an pollutio voluntaria extra via inter conjuges habeat peccatum malitiam, & quomodo illam debeat explicare in confessione; Et an orator, quod si aliquis sine interruptione mortali maleolens osculetur pudendam aliquam feminam, vel pueri, sufficit, ut in confessione dicat: Osculatus sum solam, vel puerum, & non est opus explicare, quod talis casus, vel oculum fuit in partibus pudendis, & an intempestus amores ad capulum peccent mortaliter, & quomodo teneatur hæc circumstantiam explicare in confessione; tom. 1. r. 6. ref. 113. 127. 129. 130. 186. 191. 192. p. 177. 282. 283. 308. 310. & 315

An sit in unum peccatum internum tantum, etiam si voluntas omittend. Horæ Canonicae sapienter per die facta morali interruptione steterit, Et an licentiarum in Sacra initiatus Horæ Canonica omittens peccet duplici peccato contra iustitiam, & Religionem, & adeoque in confessione utrumque explicandum, Et an si quis omittat omnes Horæ canonicas unius diei, committit unum peccatum, an plura; Et an in confessione debeat explicare quot Horæ fuerint omisæ; Et notatur unum peccatum committere non recitatent Officium de sanctis, & illud diei octave omnium sanctorum, t. 1. r. 6. r. 74. 75. & 97. p. 319. & 127

An pollutio pravis in ebrietate, nimia confessione, vel in comestione tali cibi, aut ex tali modo peccandi in lecto, dum quis dormit, habeat specialem malitiam pollutionis contra castitatem, si non sit intentata; Et quid, si fuerit intentata ad eundem finem; Et an Religiosus, vel qui vis alius, qui ex voto, vel ex alio capite teneatur jejuna, v. g. feria sexta, in qua occurrat Vigilia aliquis sancti, si non jejunet peccet dupliciter; Et quid est dicendum, si Prælatum in virtute sancti obediunt præcipio Religiosi jejunium in die Vigilia aliquis sancti, vel diebus jejuniis; Et propter quod qui frangit jejunium edocetur mortis, & ova non mori, sed unum tantum peccatum committit, & idem non est necessarium explicare circumstantiam modi quo jejunium violatum sit, Et an toties peccet mortaliter, quoniam aliquis in die jejuniis carnes comedit, vel in quadragesima edena lactinia; Et an teneatur confiteri, quoties se applicaverit ejus carnium, in die, & quoties confessionis ovorum; Et adverte, quod qui comedit lactinia in Quadragesima sine causa, & absque ulla, unum tantum peccatum facit, t. 1. r. 6. r. 128. 62. 77. & 84. p. 163. 178. 185. & 188

An, qui per argum non audit Missam in diebus festis ex eo, quod esse eacommunicatus, si postea obtenta absolutione, constituitur, teneatur se accusare, quod peccaverit toties quoties contra preceptum audiendi Missam; t. 1. r. 1. r. 129. p. 54

An percussio Clerici Superioris Ecclesiastici, vel Regularis præter malitiam contra Religionem, contrahit etiam malitiam impietatis; Et percussit plures Clericos successively, an incurrit tot confutes, quot sunt Clerici percussus; Et an, qui percussit Monachum iniciatum prima Tonlura duas censuras lo curat; Et notatur, quod plures censuras incurritur ab eo, qui facit unum scdm ha. entem plures circumstantias, pro quibus singulis lata est sententia condemnare, si tamen dictæ circumstantie mutant speciem abus mortalis, secus autem si non mutant, c. 1. r. 1. r. 6. & 54. p. 86. & 107

An mutare aliquid cum peccato, ut ille, qui recipit mutuum, confiteatur officium, aut Ecclesiasticum beneficium, non solum sit usura, sed etiam Simonia, & utroque deformitas, scilicet usura, & Simonia in confessione aperienda erit? t. 1. r. 1. r. 119. p. 218

An omnia peccata, que à Principe committuntur ab eo observantiam propriam legum, seu suamdem speciem; tom. 6. r. 1. r. 1. p. 31

An prohibetur non ludere, si ludat continuè per octiduum, quicquid, committit quique peccata, vel tantum unum; tom. 6. r. 1. r. 1. p. 212

An qui occidit Petrum, putans, & intendens occidere Paulum, si confiteatur occidisse Paulum, teneatur postea iterum confiteri, dum deprehendit occide Petrum, & explicare, occidit esse Petrum, & non paulum; Et hæc sunt generalia pro conscientia erpones, in aliis similibus casibus, pro suorum explicatione in confessione, t. 1. r. 1. r. 12. p. 14

Si quis habere copulam cum femina mortua, quodnam peccatum luxurie committit; Et an talis circumstantia sit aperienda in confessione, vel sufficit dicere, se habuisse pollutionem; t. 1. r. 6. r. 6. p. 108

Si in confessione determinatur numerus ad centum plus, minusve, si postea compertierit esse centum exacte, an debeat iterum id exprimere; t. 1. r. 1. r. 188. p. 154

Circumstantia Censurationis Episcopalis an sit necessaria in confessione, & aperienda; Et quid, si confessio scandalosa; Et an circumstantia Episcopi Confirmationis non habeat specialem malitiam, scilicet scandalosa, t. 1. r. 1. r. 98. p. 300

An vir merens pudenda in os conjugis peccet mortaliter, & an hæc circumstantia sit in confessione aperienda; t. 1. r. 6. r. 184. 5. & 6. p. 307

Mulier an peccet mortaliter miogendo statim post coitum, vel si se erigat, ut semen emittat, non concepit, Et an id iactans peccet contra conscientiam erumpens, si crederet iterum incoitudo peccare; t. 1. r. 6. r. 122. per totam, & in alia ejus not. p. 119

Circumstantiam levem in Hylor. Sacra scriptura mutare an sit peccatum mortale; t. 1. r. 1. r. 5. p. 6

An valida sit dispensacio circa irregularitatem homicidii, si non sufficit explicita circumstantia Sacerdotii, si occiderit Sacerdos; Et quid si confiteatur non esse dispensationem confessorum, si scierit dictam circumstantiam Sacerdotii; t. 1. r. 1. r. 59. p. 143

Citando reum inquisitores fuit eodem tempore cum Episcopo, an sint Episcoporum præferendi, tom. 5. tracl. 10. ref. 34. per totam, pag. 493

Citare subdium suum in aliena Diocesi existentem, an Episcopus possit; Et quid, si id sit privilegium, vel per contractum; t. 1. r. 1. r. 98. 1. & 109. p. 44

Citare absentem an debeat inquisitores trina citatione, t. 5. r. 10. r. 35. per tot. p. 293

Citare an possit inquisitores reum in alieno territorio sine litteris subdialibus Dominorum; t. 1. r. 10. r. 95. 1. libid.

Er an idem sit quod Dominos spirituales saltem in Hispania, quales sunt Episcopi, & cardinali med. p. 294

Citare, vide verb. *Appellatio, Confessio, Delictum*, tom. 6

Item verb. *Appellatio, Judicium, Clericus, Delictum*, tom. 6

Citare reum an debeat Episcopus, quando cognoscit, an reus gaudeat necne Ecclesie immunitate; t. 9. r. 1. r. 12. 91. p. 56

Citare an possit judex laicus Clericum ad exhibenda jura sua coram eo, quando ejus debitor petit dissolutionem esse consensu majoris obtinere; t. 9. r. 1. r. 86. 2. p. 104

Citari, nec puniri ab Inquisitoribus Episcopus non potest, etiam propter hæretic, sed hæc causa reservatur Pape; tom. 9. r. 1. r. 33. 65. p. 210

Vide verb. *Clericus, Laicus*, tom. 9

Citatio.

Vide verb. *Appellatio, Judicium, Clericus, Delictum*, tom. 6

Citatus.

Si citatus aliquis, dum verba loquitur in alieno Episcopatu fuit coram illo Episcopo in aliqua causa, in qua contingit illum eacommunicare, non rediens in patriam possit absolvi à proprio Episcopo, t. 1. r. 1. r. 100. 6. 1. p. 73

Civis.

Cives Panormitani possunt vendere vinum ex suis prediis collectum ultra pretium à legempositum, ut dicitur *Actuallibus*; t. 6. r. 1. r. 57. p. 129

Ubi an vinum debeat esse collectum ex suis propriis vineis, an verò possit emere, & colligi ex aliis vineis; ibid. 5. Notandum.

Vide verb. *Confessio, Finitis, Lex, Moderatio, Fendit, Vinum*, tom. 6

Item verb. *Impedit*, tom. 7

Civile.

Vide verb. *Communicacio civilis*, tom. 5

Item verb. *Comptus, Juris, Patre*, tom. 6

Item verb. *Appellatio*, tom. 8

Item verb. *Confessio, Negium*, tom. 9

In civilibus communicatio cum eacommunicato tolerato, & non tolerata quando fit licita; Vide verb. *Communicacio civilis*, t. 5

In civilibus, an juxta consuetudinem veritatis possit contra aliquem legere sententiam, juxta allegata, & probata, t. 6. r. 1. r. 11. 1. p. 57

Etiam in civilibus consensu consuetudines trahendi Clericos curam juxta laico foni reprobatum in Concilio Tridentino, & alia juribus, t. 9. r. 1. r. 139. 6. p. 121

In civilibus an Ministri iurisdictionis possint exercere jurisdictionem in Clericos conjugatos, vel an etiam in civilibus dicti Clerici gaudeat privilegio fori; t. 9. r. 1. r. 15. & 152. p. 118

in civiliter iudex laicus possit cognoscere causas adversus Equites D. Jacobus; Almonaster, Calharava, &c. t. 9. tr. 2. s. 169. p. 134.

Gratias.

Vide verb. *Decretum*, *Passum*, *tom. 2.*

Item verb. *Cruditus*, *Derogare*, *Fraus*, *Fraus*, *Merces*, *Merces*, *Offensae*, *Puella*, *Senatus*, *tom. 6.*

Item verb. *Calor*, *foveantur*, *Præstat*, *Statutum*, *tom. 8.*

Civitas aliquis possit exipere tributa à Clericis, quia per consecrationem immemorabilem sit semper laicum est; *tom. 9. tr. 2. s. 135. p. 162.*

De civitate, in civitatem an extendatur consuetudo; *t. 6. tr. 2. s. 135. p. 162.*

Quando in civitate propria non fuerit consuetudo certa, vel statutum, divi lex de re aliquis, an concedenda sit consuetudo civitatum, si rationabilis sit, & simpliciter in iudicio est; *t. 6. tr. 2. s. 137. p. 162.*

Civitatem totam diripiendam militibus dare an liceat; *t. 7. tr. 7. s. 34. p. 172.*

Uccivitate reus sit inimici confutans, nec machinans, an gaudent immunitate Ecclesie; *t. 9. tr. 7. s. 14. p. 172.*

Civitates non possunt facere, nisi latere aliquid in his, quo tanquam per superioris, in grave præjudicium eius, *tom. 9. tr. 7. s. 14. p. 172.*

Civitas quando creditur frangendo pacem, voluit sibi compensare debitum, an hoc servatis legibus compensationis, est sibi liberum; *t. 6. tr. 2. s. 147. p. 172.*

Vbi aliquis romaniensis civis est, & universitas introducit in eandem terra sua tabernaculum domus, vasculi, reclamationibus, an incurrat censuram Canonis Vniuersitatis; *tom. 9. tr. 2. s. 147. p. 172.*

Civitas, & universitatem Gubernatores, Decuriones, & Rectores an possint donare; *t. 6. tr. 7. s. 14. p. 172.*

Et quando civitatem Decuriones faciant aliquam donationem remuneratorem, an standum sit illorum auctoritati circa beneficiorum; *ibid. s. 13.*

Clam.

Si clam aliquis in Conclavi regitur, an incidit in censuram; *t. 9. tr. 7. s. 109. p. 174.*

Et si post ingressum intra Conclavum iste talis loqueretur sacerdoti aliquo Cardinali an incurrit excommunicationem, & privationem Officii, & beneficii ipso iure vel iudicii declarationem; *ibid.*

Clamare.

Qui clamando sine viæ periculo poterat opem ferre Cardinalibus, & non clamavit, an incurrit censuram Bullæ Cœnæ; *t. 9. tr. 7. s. 109. p. 174.*

Clamare non tenetur mulieri vi oppressa ad evitandum mortem, infamiam, &c. etiam si sit periculum consentiendi in copulam carnalem; *t. 8. tr. 6. s. 15. p. 170.*

Clamare, Vide verb. *Corruptio*, *Fur*, *Puella*, *tom. 8.*

Qui Clamat adesse latronem, ac comprehenderur, vel detegit maleficionem, an sit irregularis, vel tantum, quando quis manifestat, esse accusator, vel testis necessarius ad cognitionem causæ, vel hoc faceret ut minister iustitiæ; *tom. 5. tr. 2. s. 109. p. 174.*

Clandestinus.

Vide verb. *Licentia*, *Modus*, *tom. 7.*

Clandestinus Coniugium.

Clandestine contrahentes, copula interviocente, an tenentur saltem ratione in iudicio vix legitimam in uxorem ducere; *t. 6. tr. 7. s. 109. p. 174.*

Pro clandestino conjugio, etiam sine Parocho, & testibus celebrari quæ non casus proponatur in praxi, *tom. 2. tr. 6. s. 109. p. 174.*

Vide verb. *Impedimentum*, *tom. 2.*

Classis.

Vide verb. *Episcopus*, *tom. 4.*

Item verb. *Vestitus*, *tom. 7.*

Classis.

Si Classis modat Cardinalis, ne scribat extra Conclavum circa materiam electionis Pontificis, an incurrat censuram Pii IV. t. 9. tr. 7. s. 109. p. 174.

Et in tali casu potest Cardinalis propter mandatum, & cooperationem cum peccato simili Classis, *ibid. s. 109. p. 174.*

Classis.

Vide verb. *Famula*, *Vir*, *tom. 2.*

Item verb. *Regula*, *tom. 4.*

Extra, & intra clausuram degentes, si intra, & extra clausuram delinquant Regulares, & etiam Equestris Iurisdictionis, quando, & in quibus casibus possint ab Episcopo puniri vigore Concilii Tridentini; *t. 7. tr. 7. s. 109. p. 174.*

Claustrum, Vide verb. *Solutio*, *tom. 7.*

Claustrum.

Claustrum appositum in Bulla Cœnæ, potest satisfacta parte, quid operetur; & sub nomine partis, qui comprehendatur, & nominis Cœnæ, *tom. 2. tr. 7. s. 109. p. 174.*

Diana Cœnæ, tom. 2.

ne satisfactio, quid intelligatur; *tom. 4. tr. 3. s. 16. p. 172.*

Claustrum simpliciter, & de place, &c. in crimine hæresis non tollit, solemniter iuris Gentium, vel divini, *tom. 5. tr. 2. s. 109. p. 174.*

Notandum, *p. 174.*

Claustrum in Brevis Indulgentiarum apponi solita, Volumus autem, quod si alius Christi fidei dilectam Ecclesiam visitaverit aliam Indulgentiam, &c. quomodo sit intelligenda; *tom. 4. tr. 2. s. 109. p. 174.*

Ad primam, *p. 174.*

Claustrum motu proprio quid operetur in dispensationibus, quando adest vitium subreptionis; *t. 3. tr. 2. s. 93. p. 162.*

Claustrum dispensationum in literis Pœnitentiæ quid sit; *t. 3. tr. 2. s. 93. p. 162.*

Claustrum dispensationum ob periculum fornicationis; *t. 1. tr. 2. s. 16. p. 174.*

Claustrum dispensationum in ordine ad Confessiones, & alios penitentias impendendas; *t. 3. tr. 2. s. 16. p. 174.*

Claustrum dispensationum, damnum irreparabile inde proveniens oculum sit, &c. t. 3. tr. 2. s. 16. p. 174.

Claustrum literarum dispensationum lacre Pœnitentiæ, Gratia alique, *t. 3. tr. 2. s. 16. p. 174.*

Vide Indulgentia.

Item verb. *Littera*, *tom. 3.*

De claustrum negativa simpliciter apponi solita in Brevis Altaris privilegiis, *t. 4. tr. 7. s. 1. p. 8.*

De claustrum apponi in Brevis Altaris privilegiis quo pacto sit intelligenda; *tom. 4. tr. 7. s. 1. p. 8. & seq. ibid.*

Si in claustrum rediens imponitur Capellani intercessio, & residentia, seu absentia clori, an censetur in iuramentum servitium personale non solum charitatem Misericordiam, & habens novum iudicium curatum in cunctis, & aliis similibus; *t. 4. tr. 7. s. 1. p. 8. & seq. ibid.*

De claustrum apponi solita in Brevis Altaris privilegiis, volumus, quod, si pro pœnitentia, admisione, vel publicatione præsentium aliquid, vel in iuramentum detur, vel postea oblarum recipitur, præsentia alique in re ipsa, *tom. 4. tr. 7. s. 1. p. 8. & seq. ibid.*

Idem est de alio substatia, & Indulgentia, *ibid. s. 1. p. 8.*

Idem est pro curiosis & Ordinariis quocumque, vel examinatione, & de Ordinariis, & officiis, quibus à sede Apostolica committuntur dispensationes matrimoniales, & alie, *ibid. s. 1. p. 8.*

Et hoc claustrum de servitio pro applicatione verborum, quæ Greg. XIII. appositum in Bulla de Datis, & promissis, *ibid. s. 1. p. 8.*

De claustrum apponi solita in iudicis Oratoriis privati, seu tamen iuramentum præiudicium, quomodo fore intelligenda prædicta; *tom. 4. tr. 7. s. 1. p. 8. & seq. ibid.*

Claustrum apponi solita in Indulgentia Pœnitentiæ, damnum alio non evadens, &c. an intelligenda sit de alio simili expressa in eadem concessione; *t. 4. tr. 7. s. 1. p. 8. & seq. ibid.*

Claustrum, Vide verb. *Bulla Cœnæ*, *tom. 4.*

Item verb. *Derogare*, *tom. 6.*

Claustrum extra scientiam appositum in Bullis Pontificiis confirmationibus privilegiis Regularium, an reviviscere faciat, & revoce privilegia revocata; *t. 7. tr. 3. s. 15. p. 174. & seq. p. 174. & seq. p. 174.*

Si claustrum adit de non alienando, an possit fieri executio pro iudicio secularium in prædico specialiter obligato à laico, et si Clericus illos possideat, *t. 9. tr. 7. s. 109. p. 174.*

Quando cum claustrum appellacione remota cuius committitur Cardinali, an censetur ex causa appellacione etiam iudici; *t. 9. tr. 7. s. 109. p. 174.*

Per claustrum generalem revocantem consuetudinem, an consuetudo immemorabilis censetur derogata; *tom. 6. tr. 2. s. 109. p. 174.*

Et quid, quod consuetudo est iniqua, & irrationalis; *ibid. s. 109. p. 174.*

Ubi aliter, Concilium Tridentinum in claustrum non obliuiscit consuetudines in contrarium non includere immemorabilem, *s. 2.*

Claustrum derogatorum aliorum, an censetur habere effectum, rum ad pias causas; *t. 6. tr. 8. s. 15. p. 174.*

Claustrum in locutionem decreti irritantis an habeat lex, quæ inducit solemniter rem aliquam; *t. 7. tr. 2. s. 109. p. 174.*

Claustrum.

Vide verb. *Legatus*, *tom. 3.*

Item verb. *Regula*, *tom. 3.*

In claustrum violationem an decur periculis materiam tam respectu exitus, quam ingressus, vel respectu temporis, *tom. 3. tr. 1. s. 1. p. 8.*

Et quæ quantitas sit parvitas materiam in supradictis casibus, *ibid.*

In claustrum Monialium ingressu, vel egressu an decur parvitas materiam; Idem est de cœmnia ingrediens claustrum Religiosorum, ubi pro praxi aliqui casus, *tom. 7. tr. 2. s. 109. p. 174.*

Et quæ quantitas sit parvitas materiam in supradictis casibus, *ibid.*

In claustrum Monialium ingressu, vel egressu an decur parvitas materiam; Idem est de cœmnia ingrediens claustrum Religiosorum, ubi pro praxi aliqui casus, *tom. 7. tr. 2. s. 109. p. 174.*

G 2 *Circ*

Et explanatur, quod jux cap. Filiis, & Nepotibus fuisse solutum, & abrogatum ab Innocentio III. in cap. Qualiter, & quando, t. 9. tr. a. r. 59. §. 4. p. 98

Clericum punire poena pecuniaria an iudex laicus possit, quia reverentie signa ei non exhiberit, vel quia coram eo deliquerit? t. 9. tr. a. r. 61. p. 98. & lastimè in ref. 66. §. 2. & in multis aliis ejus occasionibus, p. 100

Clericus saltem testimonium dicens coram iudice laico, an possit ab eo puniri? Et quid e contra? Et an vero ad effectum repellendi Clericum a testimonio possit iudex laicus per viam exemptionis cognoscere de crimine Clerici? t. 9. tr. a. ref. 66. 67. & 68. §. 4. pag. 100.

Et in superaddito casu possit iudex laicus, si eon in persona, saltem in bonis punire dictum Clericum? t. 9. tr. a. r. 66. §. 2. p. 171

Clericos le minoribus Ordinibus constitutos an iudex laicus ex co consuetudine possit iudicare in criminalibus? Et quid etiam de constitutis le prima Tonfura? t. 9. tr. a. r. 64. p. 99

Ubi Clerici in Minoribus debent assumere sacros Ordines sub poena privationis habitus ea Sacra Congregatio noratur, Episcopus super hoc non possit publicare edictum ibid. in fin. p. 99

An Principes secularis possit punire Clericum delinquentem ratione officii sibi ab ipso Principe concessi? t. 9. tr. a. r. 68. p. 100

Clericum delinquentem in officio seculari Medici, Chirurgi, Advocati, Tutoris, Curatoris, vel Administratoris bonorum, an iudex laicus possit punire? t. 9. tr. a. r. 69. p. 101

Et notatur, quod statim in affirmativa sententia, venit limitanda, ut si Clericus apparuit debitor, vel in officio deliquisse, eaquoque sententia contra Clericum in casibus permixtis, non ad ipsum iudicem laicum, sed ad Ecclesiasticum spectat, ibid. §. ultimum, p. 101

An Clericus possit se subijcere jurisdictioni Regali quoad ejus bona patrimonialia? Ubi quod bona patrimonialia Clericorum gaudet privilegio exemptionis, quoniam Clerici renuciare non possunt, t. 9. tr. a. r. 70. p. 101

Clericus an possit se subijcere iudici seculari ad arbitrio? Et in dicto casu si Clericus solus stare sententia, iudex laicus non possit illam per se cogere, t. 9. tr. a. r. 71. p. 101

Clericum compellere ad restituendum depositum an iudex laicus possit, quod si obligavit restituere le tribunal iudicis secularis? t. 9. tr. a. ref. 72. & in aliis ejus notationibus, p. 101

Clericum an possit recedere nisi coram iudice laico de re, quae non habet connexionem cum petitione? Ubi notatur in multis aliis casibus Clericum coram iudice laico reconveniri non posse, t. 9. tr. a. r. 73. p. 101

Ubi etiam advertitur, quod licet Clericus possit a laico reconveniri & teneatur stare sententia, nihilominus sequuta sententia, non potest a iudice laico cogi ad solvendum, ibid.

Clericus an sit conveniendus in Curia seculari pro debitis regalibus? t. 9. tr. a. r. 74. p. 101

Clericus in feudalibus an possit conveniri coram iudice laico; t. 9. tr. a. r. 75. p. 102

Clericus si conveniatur pro eversione, an conveniendus sit coram iudice Ecclesiastico, vel ab empore in interpellatione renentur cum defendente coram iudice seculari; t. 9. tr. a. r. 77. pag. 102

Clericus ex vi status laicalis an possit conveniri pro jure congrui, vel laico conveniri. Ubi an Clerici lignum status laicorum de causis compromittendis, inter alios, licet ipsi possint alios compellere, & compelli ad compromittendum; t. 9. tr. a. r. 78. pag. 102

Et notatur, quod statuta laicorum prosunt Clericis, licet eis non aequè occurrat, unde Clerici possunt ipsi statuta, & consuetudines laicorum, quatenus concernunt eorum favorem, non autem e contra, ibid. §. 2. ad fin. p. 102

Clericorum causam, qui heredes sunt aliorum secularium, an iudex secularis iudicare possit, si causa ante ejus mortem sit consummata? t. 9. tr. a. r. 80. & r. 81. p. 102

Et an instantia contra Clericum coram iudice Ecclesiastico debeat continuari contra laicum heredem Clerici coram eodem iudice? ibid. in fin. r. 79. p. 103

Clericus citatus coram laico, si petat sui interesse comparere, an teneatur stare sententia iudice laico lata, t. 9. tr. a. r. 80. §. 2. p. 103

Laicus effectus Clericus in civilibus casibus debet respondere in iudicio ubi prius citatus est ibid. §. ult. & in r. 106. p. 113

Iudex laicus an possit facere realem executionem sententiae in re laica contra Clericum in casibus, in quibus sibi iure cognitio permittitur; tom. 9. tr. a. r. 81. §. 2. & in multis aliis eorum not. pag. 103

An si adit Clausula, De non alienando, possit fieri executio per feudalem iudicem in pradio specialiter obligato a laico, & si Clericus illud possideat; t. 9. tr. a. r. 84. p. 104

Clericum creditorem citari an possit iudex laicus in confessione alicuius inventarii? t. 9. tr. a. r. 85. p. 104

Clericum citare an iudex laicus possit ad exhibenda jura sua, quando ejus debitor petit dissolutionem ex consensu majoris partis

Diana Cord. Tom. X.

Creditorum, vel si velit beneficium cessionalis bonorum obtinere? t. 9. tr. a. r. 86. p. 104

Clericum, qui spoliavit laicum sui possessione, an iudex laicus cogere possit ad illam restitutionem? t. 9. tr. a. r. 87. p. 104

Clericos cogere an secularis Magistratus possint, ut criticum vendant, si necessitas adsit; t. 9. tr. a. r. 88. §. 2. p. 105. & 106

Clerici an sint exempti, & non subiacent legibus Principum secularium, quae spectant ad Reipublicae gubernationem, & pacem, necum Sacra Como nibus, & statu Clericorum eoa pagant; t. 9. tr. a. r. 90. p. 105

Difficultas est an Clerici subiacant dictis legibus Principum secularium tantum vi directiva, eoa autem vi coactiva; t. 9. tr. a. r. 92. & in aliis ejus not. p. 106

Et notatur, quod secundo sententia, Clerici non peccant mortaliter dictas leges non observando, tom. 9. tr. a. r. 90. §. 1. ad fin. p. & in aliis ejus not.

Clerici, si vendant frumenta ultra pretium iuste a Republica taxationem, an peccent mortaliter sicut laici, & teneantur restitutionem? t. 9. tr. a. r. 90. §. 3. ad fin. p. 105

Et advertitur, quod Clerici Ecclesiasticum in dicto casu non debere, quavis possit; iudex violentibus dictas leges eadem ponam infligere, quae laicis statuta est, nec iudex laicus possit ad eam Clericos condemnare; t. 9. tr. a. r. 93. p. 108

Clerici an possint vendere vinum ad minimum, & de aliquibus aliis statutis quoad hanc materiam contra immunitatem Ecclesiasticam; Et supponitur, quod dicitur statum contra Immunitatem Ecclesiasticam, live directe, live indirecte, live expresse, live tacite, etiam si non loquatur de personis Ecclesiasticis, t. 9. tr. a. r. 94. §. 1. p. 108

An si in aliqua terra baronibus vendantur comestibilia tantum in ejus taberna, vulgo dicta Zageie, possint adire Clerici aperire tabernas, & vendere vinum, nivem, & alia recolecta in eorum praediis, t. 9. tr. a. r. 95. p. 110

An Clerico vendenti visum, frumentum, &c. ultra taxam a Principe impositam, possit iudex secularis dicta vitia etiam in praemum tollere, ut a lege statutum, & Et Princeps exprobrat, ut ea poena sufficiat etiam Clerici; tom. 9. tr. a. r. 96. p. 110

Et in tali casu an Clerici possint puniri ab Episcopis mitiori taxatione poena? ibidem in fin. r. 96. p. 110

Et notatur modum non posse Clericum compellere, ut adonum ruinofum destruat, ne viciniis nocere, & neque pro placita mandandis ubi clerici degunt, poenas pecuniarias extorquere iudex laicus possit, t. 9. tr. a. r. 97. §. 2. p. 112

Clerici, qui falsam mensuram criticum, & visum, vel oleum vendunt, vel quod pretium rerum venalium an possint puniri in multis pecuniariis impositis a lege per iudicem laicum? t. 9. tr. a. r. 98. p. 112

Clerici transgressores legum secularium exportantes pecanias, frumentum, equos, & cam possint puniri a iudice laico, & talia auferre, & c. t. 9. tr. a. r. 100. & 101. p. 112

Ubi proponuntur alii similes casus

Contra animalia, & pecora Clericorum, qui in alienis pascuis reperta fuerint, an iudex laicus possit procedere, & dampnum laicum exigere, t. 9. tr. a. r. 103. p. 113

Notarius effectus Clericus an sit puniendus a iudice laico pro falsitate, quando erat laicus? Et difficultas est, quid sciendum si talis Clericus efficeret alia, & instrumeta falsa; t. 9. tr. a. r. 104. p. 113

An instrumentum inculcatum possit coram iudice laico contra debitorum, qui possit obligationem Clericus effectus, t. 9. tr. a. r. 105. p. 113

An si quis effectus est Clericus, postquam sit contra eum coram iudice seculari mota est, possit apponere declinatoriam pro remissione ad iudicem Ecclesiasticum; Ubi quod stando in prima opinione, illa multis modis limitatur, t. 9. tr. a. r. 106. p. 113

An laicus relegatur per certum tempus, intra quod efficitur Clericus, & rumpit exilium, sit a iudice laico pro dicta fractura cognoscendus? Et quid e contra, t. 9. tr. a. r. 107. p. 113

Et quid si Clericus committit delictum tempore Clericatus, & post delictum ducat uxorem; ibid. in fin. t. 108. p. 113

An sint alii casus, in quibus Principes secularis possint poenis coercere Clericos; t. 9. tr. a. r. 110. p. 114. & in multis aliis 99. bujus verbi, Clericus.

Clericos impediendos, & resistentes jurisdictioni laicali an iudex secularis possit illos capere, nec non eos punire poena pecuniaria; t. 9. tr. a. r. 110. p. 114

Clericum capere, & detinere in carceribus ultra viginti horas, an iudex laicus possit in aliquibus casibus; Immo neque eodem tempore detinere eum possit, si breviori tempore iudex Ecclesiasticus remittere possit, t. 9. tr. a. r. 113. & in aliis ejus not. p. 115

Et in dicto casu si officialis laicus cupiens Clericum statim iudici non tradit, an incipit in excommunicationem Bullae Coenae, ibid. ad medium §. 5. p. 115

An iudex laicus & ejus ministri possint capere Clericum in flagranti crimine, & deducere illum sine injuria ad summ Ecclesiasticum Superiorem; t. 9. tr. a. r. 114. & in aliis ejus not. pag. 115. Clericus

potest

G 3

potest capi a ministro laico concurrentibus tamen tribus conditionibus, t. g. tr. a. r. 112. p. 113

Quid sciendum, si non in flagrante crimine, sed nocte cum armis prohibitis, vel mutato habitu Clericus inventus est, an in tali caso Clericus comprehendi possit? Ubi an iudex secularis iure defensionis suae, aut alterius in innocentia licite comprehendit Clericum non solum in actuali aggreſſione, crimen patetio de praevocando illum, fed etiam in crimine parato non fugiat, ut praesentetur suo Superiiori; t. g. tr. a. r. 115. §. 1. & a. p. 115

Clericus spoliare armis prohibitis an minister laicalis, possit absque metu excommunicationis maxime tempore noctis; Ubi an Clericus ferens arma possit resistere cum armis. Birmaro volenti cum capere, Et in dicto caso an iudex Ecclesiasticus possit compellere armis illi spoliata cellulare, tom. g. tr. a. r. 106. §. 1. & a. p. 116

Clericus eadem prohibita vestimenta, vel pſentationem an possit spoliare possit laico, vel suis ministris, avibus, vel casibus, aut aliis instrumentis; t. g. tr. a. r. 116. §. ult. p. 116

Clericus velles prohibitas deferentibus an minister laicalis possit eas tollere; t. g. tr. a. r. 117. ad eundem §. 3. p. 116

Clericus possessione an sufficiat ad declinationem forum iudicialis; Et an prima Tonsura unius testimonio probetur; t. g. tr. a. r. 120. §. 1. & a. p. 117

Clericus in Minoribus, ut gaudeat privilegio fori an opus sit ut tempore delicti, vel saltem capere reperitur in Tonsura, & habitu; t. g. tr. a. r. 122. p. 118

Si Clericus aliquis dimiserit habitum Clericalem, & illum resumens etiam sine licentia Episcopi gaudet privilegio fori, etiam in Synodo hoc prohibitum fit fieri; ibid. §. 3. & c.

Clericus an gaudeat privilegio fori incedens in habitu, & Tonsura, & per paucas vices in Choro, & processibus intersit, quare per mandato Episcopi alicui Ecclesiae non intersit, vel beneficii Ecclesiastici non habet; t. g. tr. a. r. 123. §. 3. p. 118

Clericus an gaudeat privilegio fori, si tantum decessit habitum, & non Tonsuram, vel e contra; t. g. tr. a. r. 123. & 124. p. 118

Clericus ut gaudeat privilegio fori an debeat portare non solum pallium, sed etiam togam usque ad talos; t. g. tr. a. r. 123. p. 118

De Clericatu, vel de habitu an iudex laicus in caso contenti cognoſcere possit; t. g. tr. a. r. 126. & 127. & in aliis eorum not. p. 118. & 119

Clericus capere, si liceat in habitu laicali, an tunc possit detineri per iudicem seculare, anone iudex Ecclesiasticus ferat declarationem, an habitus, in quo invenitur est Clericus, sit clericali, & illi pendet talis cognitio, iudex secularis debet super sedere, a progressu in causa delicti; Et quid, si fama sit publica, & notoria, quod ille effect Clericus; t. g. tr. a. r. 126. §. 1. & 2. p. 118

An iudex laicus possit punire Clericum, qui assumptum habitum Clericalem post delictum paratum iotectionem subtrahendi se a seculari potestate; t. g. tr. a. r. 131. p. 120

Et in tali caso, si talis dicit se suscepisse habitum Clericalem ex vi voti, an ipſius iuramento sufficit; ibid. §. 2. p. 120

Et notatur non posse iudicem laicum talem Clericum ordinatum in fraude punire quod poenam Corporalem, sed tantum quoad poenam pecuniariam, & confiscationem bonorum, quamvis hoc non careat difficultate, quia exempta persona, non potest in rebus moleſtari; t. g. tr. a. r. 132. §. 3. p. 120

Clerici Salvatici gaudent privilegio fori totum, tom. g. tr. a. r. 134. §. 2. p. 120

Clericum non deferentem habitum, & Tonsuram percutiens an incurrit in excommunicationem Canonis; t. g. tr. a. r. 135. §. ult. p. 122

Clericus incedens cum habitu, & Tonsura, sed non deserviens alicui Ecclesiae an gaudeat privilegio fori, ubi alia notabilia citat hoc; t. g. tr. a. r. 135. §. 3. p. 122

Et quid si, deserviat alicui Ecclesiae, etiam si non fiat de mandato Episcopi; Et quid ex alientia obenta a Vicario Episcopi; t. g. tr. a. r. 136. §. 1. & a. p. 122

An Clerici adscriptio in Ecclesia bodie non sit necessaria de mandato Episcopi, sed sufficiat, quod realiter fiat servitium in divinis; t. g. tr. a. r. 136. §. 3. p. 122

Clerici Minoris ut gaudeant privilegio fori, an debeant in diebus Dominicis cum superpellico divitiis interesse; Et an hoc intelligendum sit non rigide, id est per omni tempore, sed per majori parte ipsius; t. g. tr. a. r. 138. p. 122

Clerici in Minoribus observantes requisita Concilii Trid. an gaudeant omnibus privilegiis, quibus gaudent Clerici in Sacris coſtituti; t. g. tr. a. r. 139. p. 122

Et caplatur omnia, quae determinat Concilium Trid. scilicet. 23. c. 6. ut quis gaudeat privilegio fori, t. g. tr. a. r. 140. p. 122

Utrum Clericus habens beneficium, sed non deferens habitum, & Tonsuram, nec licentia Ecclesiae deſerviens gaudeat privilegio fori; ibid. §. 1. & 2. p. 140

An si dictus Clericus habeat tantum titulum, & collectionem beneficii, non autem possessionem gaudeat privilegio fori; Et an hoc procedat etiam in Clerico possidente beneficium, sed sine redditibus; t. g. tr. a. r. 142. p. 124

Clericus, qui habet possessionem tantum super aliquo beneficio, an gaudeat eorum Beneficiorum privilegio fori; Et quid, si non incedat in habitu, & Tonsura, t. g. tr. a. r. 143. p. 124

An Clericus, cui Capella in perpetuum, vel in titulum fuerit a Papa, vel Episcopo assignata, gaudeat privilegio fori; Et quid, si habet Capellaniam, vel beneficium vulgariter dictum servitium Militarum; Et quid si Clericus habeat Praedium, seu Praetorium, si hoc possideat in titulum perpetuum, & aliquod spirituale annexum habere; t. g. tr. a. r. 144. p. 124

Clericus habens Canoniam a Papa concessam an gaudeat privilegio fori; Et quid de Clerico, qui beneficium obtinuit, quod obtinere non poterat, puta, quia legitimus, irregularis, vel si ordinatus est cum saluti dimissoria, vel sine illis, aut ante legitimum aetatem, vel extra tempore, non per symoniam, vel per Episcopum impeditum ordinem laicorum; t. g. tr. a. r. 145. & ult. & in r. 146. p. 124

Clericus, qui beneficium habens deſervit, & possit matrimonium contrahit, fit iudice laico puniendus; tom. g. tr. a. r. 147. §. 1. & a. p. 125

Clericus conjugatus cum unica, & Virgine, velles clericales, & Tonsuram deponens, si possit illas resumere, gaudeat privilegio fori; t. g. tr. a. r. 148. p. 125

An Clericus conjugatus, qui post delictum commissum tempore, quo omnia requisita habebat, ut privilegio fori gaudeat, effectus fit bigamus intent alio matrimonio; tom. g. tr. a. r. 149. §. ult. p. 125

Clericus solutus in Minoribus tempore delicti, si possit videtur docet, ea bigamia amittit privilegium fori; tom. g. tr. a. r. 149. p. 125

An Clericus fit bigamus, ita ut amittat privilegium fori, si quia secundum prius a se cogitavit, ducat postea in uxorem; ibidem §. 2. p. 125

Clericus an fit bigamus, iudex laicos an possit cognoscere; t. g. tr. a. r. 150. p. 125

Circi Clericos conjugatos an minister laicalis jurisdictionis possit exercere jurisdictionem non in criminalibus, sed in civilibus; t. g. tr. a. r. 151. & 152. p. 125 & 126

Omnis negotio, quod alius Clericus prohibita est, etiam conjugati Clerici prohibita censei debet; ibi sine, r. 151. p. 125

An Clericus conjugatus post dimissum habitum, & Tonsuram, si prodeltum aliquo in Curia laicali est citatus, & eo contentum condempnatus fuerit, si deinde reassumit habitum, & Tonsuram, modo non in fraudem Ecclesiae decessit, an possit a iudice laico propter delictum in carcere contineri, ut perſonaliter adducit; Ubi docetur, quod si Clericus conjugatus, per crimine capitur, incedens sine habitu, & Tonsura, & deinde de carcere fugiens habitum, & Tonsuram resumens, & deinde iterum capitur, an gaudeat privilegio fori; t. g. tr. a. r. 151. §. 3. p. 126

Clerici in Minoribus conjugati Orientales, quos Graeci appellamus an gaudent privilegio Canonis & fori, etiam si Ecclesiae non deserviant; t. g. tr. a. r. 151. §. 2. p. 126

Et quid de uxoris Clerici, & Graeci, & Latini, vivente marito, & etiam mortuo durante viduitate; t. g. tr. a. r. 154. & in multis aliis eius not. p. 127

Clericorum filii an gaudeant privilegio; Et an hoc intelligatur de filiis legitimis, & vivente patre; t. g. tr. a. r. 155. p. 129

Et quid de exemptione gabellarum; ibid. in fine, §. 1. p. 129

Clericus Emphyteuta an sit conveniendus ad solutionem Laudemii, vel coram Ecclesiastico; ibid. in fine, r. 129

Clericorum familia laici an gaudeat privilegio fori; Et difficultas est de servis Clericorum temporali us, & conductis; t. g. tr. a. r. 160. §. 1. & 2. p. 129

Et quid de Clericorum servis perpetuis, etiam si sint Mauri, Turcae, & Arabicae Ecclesiae alieni, tom. g. tr. a. r. 160. §. 1. & ult. p. 130

Ut Clericus perdat privilegium fori, quae sunt necessaria, t. g. tr. a. r. 161. §. 1. & 2. p. 130

Clericorum Patres, fratres, & nepotes, dum uni simul vivunt, an sint exempti ab onere hospitalitatis; Et an in domibus, Clericorum, quavis laici locati, t. g. tr. a. r. 179. p. 136

Clericos offensores an sint puniendi a iudice Ecclesiastico, vel seculari? Vel a solo iudice causa mixti fori, tom. g. tr. a. r. 187. p. 140

Quando Clericus soluitur hactenus alium Clericum, vel laicum condidit testamentum ad pias causas possit iudex Ecclesiasticus dicta testamentum publicare; Et in dicto caso an inventarius fit sciendum coram iudice Ecclesiastico; t. g. tr. a. r. 191. & 192. p. 144

A Clericis exierit tributa ab aliqua civitate, vel Principi positi, quia per consuetudinem immemorabilem semper solum dant; Et an colore talis praetextus liberentur a censura excommunicationis, & restitutionis debito, t. g. tr. a. r. 38. & 39. p. 143

A quozdam doctrina Sylvester, de gabella solvenda a Clericis super carne, vino, & sic veni, tom. g. tr. a. r. 140. & 141. & 144. p. 164. & 165

Et an laici possint aperire tabernaculum in quibus sine opere vestigialia

confuete possint Clerici, ibid. prop. 8. r. 40. p. 163
 Pro Clerico filio, vel Capellano sine familia emenda viduaria, an teneat ut solvere gabellam, t. 9. tr. 2. r. 242. p. 164
 An licet Senatus Paenitentia, & alia Republica exigant gabellam a Clericis cum animo restituendi eas in fine anni, t. 9. tr. 2. r. 243. p. 164
 An si Princeps, vel aliqua Respublica propter aliquam iustam causam superest tantillum pretii carnis, vini, olei, &c. et illud plus conetur in illam causam, non quidem in gravamen Clericorum faciens principaliter, sed generaliter ut utilitate in gravamen omnium incurant in eorumdem Bullae Genae, sit talem gabellam a Clericis exigant, t. 9. tr. 2. r. 244. p. 165
 An in tali casu aperienda sit alia taberna, in quam sine tributo confuete possint Clerici ad emendam vinum, oleum, &c. iusto pretio, ibid. §. ult.
 Siue Clerici confensu an Principes, seu alius Superior laicus possit imponere gabellam super eorum bona & aliqua publica necessitate, ut pelia, &c. t. 9. tr. 2. r. 246. & in aliis ejus not. p. 166
 Clerici an teneantur ad subsidium latrunc, & onera communia, t. 9. tr. 2. r. 236. & in multis aliis ejus not. p. 165
 An in casu, quo collecta, seu gabella juri Clericis imponitur pro communi, & jura Republicae utilitate, possint imponi inconsulto Romano Pontifici? Et quid, si peticulum est in mora, t. 9. tr. 2. r. 247. p. 166
 De conditionibus, quas requirit *Cap. Non minus*, & *cap. Adversus de Immunit. Eccl.* ut Clerici possint collectari in communibus utilitatibus, vel necessitatibus, t. 9. tr. 2. r. 248. p. 167
 An in tali casu, inconsulto Summo Pontifici, an sufficiat ad validitatem alius confensus Episcoporum, & Clerici; Et qui sub nomine Clerici intelligantur, t. 9. tr. 2. r. 248. §. 4. p. 167
 Et advertitur, quod haec necessitas, ut imponatur gabella, inconsulto Summo Pontifice, potest contingere in exactione, quae ad unum annum, vel ad breve tempus fit, t. 9. tr. 2. r. 248. §. 3. p. 167
 Et si ad satisfactionem Pontificis, an sit necessaria consultatio Clerici; Et vocato Clerico, an tunc fit necessaria servare formam *Cap. non minus de Immunit. ibid.*, ult. & in aliis ejus not. p. 167
 Et notatur, quod exadio in dictis casibus, & contributionibus per Ecclesiasticos persolvenda est, & per personam similiter Ecclesiasticam tantum ab Episcopis deputatam efficienda erit, ibid. prop. fin. dicitur Ref. 148
 An Decretum Bonifacii VIII. in *Cap. Clericis de Immunit. Eccl.* in 6. hodie persistat; Et quidquid fit de aliis Regibus, difficultas de Regibus Galliae, stante privilegio Bonifacii VIII. concessa Philippo l'ulchro, ut non expectato Episcoporum consensu, possint, urgente necessitate, imponere onera Clericis, & in tale privilegium fit in uso, t. 9. tr. 2. r. 248. p. 168
 Ad hoc, ut Clerici cum consensu Episcoporum, & consulto Romano Pontifici, contribuere in aliquibus casibus teneantur, quando laicorum facultates non sufficerent ad eundem, t. 9. tr. 2. r. 249. p. 168
 Et notetur in dicto casu, Dominos Episcopos non debere statim licentiam Pontifici executioni mandare, nisi visum viderint, & quae in dicta Bulla Pontificum ponuntur, t. 9. tr. 2. r. 249. p. 168
 An Clerici teneantur solvere gabellam impostam pro primo introitu Regis in civitate, t. 9. tr. 2. r. 251. p. 169
 Utrum Clerici teneantur ad gabellam, quae imposita est pro manutentione exercituum in partibus inimicorum, ut totius consensu Regni conferrentur, t. 9. tr. 2. r. 252. p. 169
 Super Clericorum bonis an Principes laici possint imponere gabellam propter repARATIONE murorum, viarum, fontium, pontium, & similia, ad communem usum Clericorum, & civium necessaria, nisi in subsidium, nempe quando deficerent facultates laicorum, t. 9. tr. 2. r. 253. & in multis aliis ejus not. p. 169
 Clerici an teneantur ad expensas Academiae publice Principia lectionis, Et quid pro Physico, Chirurgico, Ludi-Magistro, &c. tom. 9. tr. 3. r. 337. in fine, p. 166
 Clerici an teneantur ad contributiones, ut oppidum, quod Rex vendit, re parat, se redimit, t. 9. tr. 2. r. 253. §. 4. in fine & seq. p. 169
 Clerici an teneantur, & possint per iudicem laicalem cogi ad reparandum viam ante domos suas, t. 9. tr. 2. r. 254. p. 169
 Et quid, si graticulae, vel vermes, vel locustae, seu bruchi nascantur in vineis, vel messibus aliquis Clerici, vel pro reparacione aggerum, non flumen vicinos agros Clericorum, & laicorum inundat, ibid. §. 3. &c.
 Super Clericorum bona patrimonialia an Principes possint imponere gabellam, sibi ipsi Clerici donatae, vel emptae, aut quovis alio titulo quavis sit, tom. 9. tr. 2. r. 255. & in multis aliis ejus not. p. 170
 Clerici, an teneantur solvere vestigial in exactione frumenti, vini, olei, & similia, quae ex bonis patrimonialibus colliguntur, ut ab eis conducendo carna vendunt, t. 9. tr. 2. r. 256. & in aliis ejus not. p. 170
 Et docetur, Clericos non nem negotiacione lucretivi esse interdiciendos, nisi tantum, quando res ipsa non meliorata cariori pretio vendenda est, & quod debicum tributi habet annexum, Diana Crad. Tom. X.

focus res meliorata cariori pretio vendenda quam empta fuit. Et pro utraque negotiacione lucretiva ex re meliorata, & non meliorata, t. 9. tr. 2. r. 256. §. 3. p. 170 & r. 254. §. 17. p. 152. & in t. 264. §. 3. p. 174 & in pluralitatibus Ref. & §. 6. earum not.
 Clerici an teneantur solvere gabellam, & collectam certam, & invariabilem impostam, per statum super aliqua bona, praefata ad eos pervenient, t. 9. tr. 2. r. 258. p. 172
 Et advertitur, quod praedia omnia sunt obligata pro tributo Reipublicae impostae, & impendendis, & cum hoc bene transire ad Ecclesiam, sed solvitur haec opinio in me esse falsam, ibi, ult.
 A Clericis in Minoribus constitutis an Principes possint imponere, & exigere gabellam? Et quid de constitutis in prima Tonfura; Et an qui vestigialia a Clericis exigunt, vel imponunt, in eorumdem Bullae Genae inciderent? t. 9. tr. 2. r. 259. p. 172
 Et quid, si Clerici in Minoribus non habent requisita Concilii Tridentini, t. 9. tr. 2. r. 260. p. 172
 Super Clericorum bona an Principes possint imponere gabellam, si Clerici habitum Clericalem assumpserint sine intentione Clericandi, sed tantum in fraudem collectarum, t. 9. tr. 2. r. 261. p. 173
 Clerici conducentes agros alienos an teneantur solvere gabellam ex fructibus inde percipiente, t. 9. tr. 2. r. 264. p. 174
 Clerici negotiator an situm ante triam monitionem teneantur solvere gabellam, & Principes laici illas ab illis possint licite exigere, t. 9. tr. 2. r. 265. p. 176
 Quando Clerici teneantur didum, vel aliam gabellam solvere, an possint superior laici illas ad solvendum compellere; t. 9. tr. 2. r. 268. p. 177
 An Clerici negotiator post triam monitionem non perdat exemptionis Immunitatem quoad bona Ecclesiastica, t. 9. tr. 2. r. 267. §. ult. p. 175
 Et explatur, quod si Clerici negotiant in iudicio palatrat, plura allegare possunt, quae cum a culpa relevarent, & exonerarent, ibid. in dicto §. ult.
 An Clerici possint convenire laicos eorum iudice Ecclesiastico pro rebus non solum Ecclesiae, sed etiam pro fructibus? t. 9. tr. 2. r. 270. §. 1. p. 178 & 179
 Et discutitur quomodo, & quando aliter debet sequi forum rei, t. 9. tr. 2. r. 280. §. 1. in principio, & latet in §. 7 & seq. p. 178 & 179
 Quando agitur de dando Tutore Clerico minori, aut mente capto an iudex Ecclesiasticus sit competens? Ubi notatur, quod si Clerici minor litigat tamquam ad hoc aetate iudici seculari possit idem iudex secularis dare ei curatorem ad licet, Et an invectione bonorum Clerici mortui, qui filios minores relinquit, pertineat ad iudicem laicum, illud scire? t. 9. tr. 2. r. 283. p. 182
 Clerici laici legitime an Principes laici possint? Et quid si filius Clerici sit laicus? t. 9. tr. 2. r. 283. p. 181
 Clerici heredes non conscientia inventurum, an teneantur ultra vires hereditatis? t. 9. tr. 2. r. 288. p. 188
 Clerici intervenientes Ecclesiae si primam Tonfuram non deferant, an gaudeant privilegio fori? t. 9. tr. 2. r. 134. p. 121
 Clerici an comprehendantur sub lituro laicorum prohibente generaliter liborum imprisonmentem absque eorum licentia? t. 9. tr. 2. r. 286. p. 155
 Clerici an dici possint, & verè sint vassalli Principum secularium, t. 9. tr. 2. r. 289. p. 151. Ubi quod Clerici in quatuor tantum casibus non dicantur vassalli Principum secularium
 Clerici veniunt in appellatione populi, & universitatis in favorabilibus, locus in odiosis, t. 9. tr. 3. r. 6. §. 5. Huius tamen, p. 231
 Clerici tam agere, quam patientes iudicium fidei iuramentum, an incidunt in precepta Bullae S. Pii V. contra indomitos? t. 9. tr. 3. r. 60. §. 1. p. 218
 Clerici sacris Ordinibus initiati an peccent mortaliter, si non deferant habitum clericalem, & coronam in capite? t. 9. tr. 3. r. 117. §. 1. p. 239
 Et quid, si praedicti clerici cum ense, vel aliis similibus incedant, ibidem
 Clerici in monachis an teneantur recitare Psalmos, quos Episcopus in ordine iunxit? t. 9. tr. 6. r. 5. §. 1. p. 237
 Clerici non teneantur servare consuetudinem laicorum in jejuniis, nec contra, Et quid quod observacionem scilicet? t. 9. tr. 6. r. 8. §. 1. p. 176 & t. 9. tr. 3. r. 177
 Clerici curam animarum non habentes, an teneantur inquirere pauperes, ut ipsi elemosinas faciant de superfluis ea redditibus Ecclesiasticis? t. 4. tr. 7. r. 37. §. 1. & 2. p. 262
 Clerici non amittunt privilegium fori, etiam si se immiscant in caecumibus, & incedant in habitu laicali, nisi prius tamen monentur, & praecedat declaratio iudicis Ecclesiastici, t. 9. tr. 1. r. 262. §. 1. p. 264
 An Clerici percessionem quando incurrant censuram, & quando non, & qui peccet a praedicta censura absolvere, in tanto quinto ex tr. 2. de Censura ob percessionem Clerici lege omnia difficultates praecitati tract. ubi plura, & notabilia
 Clerici prima tonsura initiati gaudent privilegio Canonici, & sunt capaces beneficiorum, & ordinantur ab Episcopo alioquin suspenduntur, t. 9. tr. 3. r. 66. §. 1. p. 135
 Clerici publici cubicularii an sint impendunt? t. 9. tr. 3. r. 66. §. 1. p. 135

Clerici, qui possunt in interditi Divinis officiis siftere, an possint etiam communicare ab eadem relevatione? t. 5. r. 9. r. 9. per totam, pag. 137

Clerici conjugati an possint interesse divinis Officiis tempore interditi? t. 5. r. 4. r. 12. per totam, p. 138

Clerici, qui non sunt Sacerdotes confessiones audiendo incurres irregularitatem propter hoc, an in ea solus Papa dispensare possit, ut ad superiores Ordines ascendat, & in subsecris vero, ut ministrat, Episcopus praepruit? t. 5. r. 22. 5. p. 148

Et quid, si dictum esse occultum, an tunc Episcopus cum dictis Clericis dispensare possit ad ulteriores Ordines, ibid. 10. fin., & in r. 26. 5. p. 150

Clerici publici concubinarum suspensionem contrahunt, sed hac suspensio consuetudine contraria sublati est, t. 5. r. 5. r. 39. 5. p. 150 in fine, p. 154

Clerici an possint exercere Medicinam; & an illis interditi sunt exercitum Medicinæ, & Chirurgiæ? Et pro praxi varii casus assignantur, t. 5. r. 5. r. 72. 73. & 74. p. 163. ad 164

Clerici exarbitrantes in bello iusto, ut hostes occidant, an incurant irregularitatem? t. 5. r. 5. r. 92. per totam, p. 171

Clerici, qui in guerra necessitate pugnant in bello, an incurant irregularitatem? t. 5. r. 5. r. 92. 5. p. 171

Ubi, quod licet in casibus, in quibus Clerici in bello jurgando lethaliter peccant, non sunt irregulares, esse in eo bello aliqui interficiantur, aut multentur, 5. 5

Clerici in casibus, in quibus licet possint pugnavit occidendo hostes an irregularitatem incurant? t. 5. r. 5. r. 95. 5. p. 172

Ubi, quod si in bello justo, ad cuius felicem exitum non est necessaria pugna Clerici, si tamen Clericus pugnat, peccat graviter, sed non est irregularis, nisi ipse hominem occidat, aut multet, quomodo aliquem feriat, & alii socii hostem occidant, 5. 3

Clerici bello adfidentes, pro spiritibus Militum auxilio, si illos in confidit eadent ad preliandum, an irregularitatem incurant? t. 5. r. 5. r. 96. 5. t. ibid.

Clerici adfidentes in exercitibus abque irregularitate, ætatem sit necessaria lirtntia Præstari, ibid. 5. 2

Clerici an mittitur torquendi sint, quos laici in casu occurrenti? t. 5. r. 5. r. 36. 5. p. 139

Ubi quod quando datur tunc Ecclesiasticis, non laici, sed Clerici debeant illos torquere, ibid. 5. 4

Clerici an possint in propria domo vendere per famulos vinum collicum ea eorum præditi, t. 6. r. 3. r. 28. 5. p. 171

Clerici an possint esse fideiussores, t. 6. r. 3. r. 29. 5. p. 175

Et quid, si Clericus pro alio, vel alio Clerico fideiussisset, ibid. 5. 8

Clerici an possint aliquid iudo exponere, t. 6. r. 4. r. 8. 5. p. 175

Clerici de quibus fructibus sint verè Domini, & de quibus possint fundere, unde lucrantes ab eis non renentur restituere: licet forte Clerici iudo infunderent aliqua bona beneficii peccent mortaliter, ibid. 5. 3

Clerici an peccent mortaliter ludendo ludis prohibitis, t. 6. r. 4. r. 9. 5. p. 175

Et an non solum ludum, verum etiam ludis ejusmodi interesse prohibetur fit Clericis, ibid.

Et quid in dictis casibus de Clericis in sacris, & quid de Clericis minoribus Ordinibus initiatis, t. 6. r. 4. r. 10. 5. p. 175 & seq. p. 176

Clerici non peccant mortaliter, si inspirant notabili tempore ludos fortune mortali peccati peccati, nisi ludi causa sint, vel omittant corrigere, quod teneant, ibid. 5. 5

Clerici an peccent mortaliter aspiciendo eos, qui ludendo mortaliter peccant, t. 6. r. 4. r. 11. 5. t. ibid.

Clerici, qui in fraudem creditorum conspersionem bona, illa alienando, vel ludendo, &c. an gudent beneficii cessionis bonorum, t. 6. r. 5. r. 11. 5. p. 222

Si Clerici fideiussor sit laicus, an illi proficiat beneficium, Cap. Ordorus ad solut., t. 6. r. 5. r. 12. 5. p. 224

Et quid e contra, ibid. 5. 3

Clerici an valide possint donare, t. 6. r. 7. r. 3. 5. p. 243

Et supponitur, bona temporalia esse triplicis generis, quæ Clerici habere possunt, scilicet patrimonialia, quæ patrimonialia, & merè Ecclesiastica, Et de quibus ex his possint valide Clerici donare, agitur, ibid. 5. t. & seq.

Et an obligatio, quam habent Clerici, expendendi in usus pios, quod supereit de congrua sustentatione, non solum oritur ex jure humani, sed etiam ex jure nature, ibid. 5. 2

Quod ex Clerici donatione illicita accipitur, an restitutum sit, t. 6. r. 7. r. 5. 5. p. 244

Unde, quod meretricis, & ludentes cum Clericis beneficiis, vel aliis ipsi recipientes ab bonis Ecclesiasticis non renentur aliquid restituere, ibid. 5. 5

Clerici an possint testari de fructibus beneficiorum ad usus non pios, t. 6. r. 8. r. 9. 5. p. 247

Et an peccent mortaliter, si de notabili quantitate ad usus non pios tulerint, ibid.

Clerici an possint eligi in executores testamentorum, tam ad

pias causas, quam ad prophanas, t. 6. r. 9. r. 9. 5. p. 261

Et quid, quando deputatur Clericus executor testamenti sum cum laico, ibid. 5. 3

Clerici executores testamentorum an teneantur reddere rationem coram iudice laico, t. 6. r. 9. r. 12. 5. p. 263

Clerici Regulares, vulgo dicti Theatini, an gudent privilegio concessionalis Religionibus, t. 7. r. 1. r. 25. per totam, p. 282

Clerici incedentes per civitatem in diebus beneficiorum personati, vulgo Malcherati, an peccent mortaliter peccant scandalis, t. 7. r. 1. r. 26. 5. p. 285

Clerici, inconsulta Summi Pontificis an possint alicui exercitui præfieri, t. 7. r. 1. r. 27. 5. p. 284

Et an solum jure positivo, & Ecclesiastico, vel etiam naturali interditi sit Clerici militari, ibid.

Et contra quam virtutem fit hujusmodi prohibito, ibid. 5. 2

Clerici an gudent immunitate Ecclesiarum, itur ad Ecclesiam confluentes pro criminibus non exceptis in Bulla, ab eorumdem iudicibus Ecclesiasticis inviti extrahi ab ea non possint, t. 7. r. 1. r. 28. & 35. p. 290

Si Clerici ex consuetudine in aliquibus locis solvant jus Traffæ, quando extrahuntur a portu aliquis merces, an hac consuetudine licet contra Immunitatem, & improbanda, t. 9. r. 1. r. 27. 5. p. 290

Ubi, quod medium, a verbi. Et licet tunc, & in 5. Ad quod p. 176

Clerici percussiones seipsum an incurant censuram, exp. Si quis fudente? t. 9. r. 1. r. 28. 5. p. 303

Praxis pro Confessariis circa absolviendum Clericis sodomitiis impertinendum, t. 1. r. 1. r. 64. 5. p. 200

Clerici an possint dari Extrema-unctionem tempore interditi, t. 3. r. 1. r. 2. 5. De susceptione post medium, p. 1

Clerici aliterius Dieretis an possint Capitulum fed vacante concedere licentiam alicui Episcopo, ut eis Ordines conferat, t. 3. r. 1. r. 1. 5. p. 205

An Clerici ultra præditi, quos Episcopus in Minoribus Injunctis possit præcipere aliquid singulis diebus recitandum, t. 3. r. 1. r. 6. 5. p. 207

Clerici Presbyteris an sit licita venatio, vel suspensionem incurant, t. 3. r. 1. r. 64. 5. p. 215

Et si raro tamen fiat causa terrorentis non sit peccatum mortale, & secus si frequenter fiat, ibid. 5. 2

Clerici in sacris an sit prohibita venæ sectio, itur incurant irregularitatem, morte sequuta, t. 5. r. 5. r. 73. 5. p. 164

Clerici in sacris, & Beneficiis adfidentes, quando res in peccato suspenduntur, an incurant irregularitatem, & peccant mortaliter, t. 5. r. 5. r. 76. 5. p. 164

Et aliqua alia contentia in dicto casu, t. 5. r. 5. r. 77. 5. r. & seq. p. 165

Clerici non informati, sed tantum indicatis an Inquisitores debent tortum adhibere, t. 5. r. 5. r. 78. 5. p. 139

De Clericis Sacris Ordinibus initiatis matrimonium ineuntibus, t. 5. r. 5. r. 79. 5. p. 144

Et an tales non solum committunt sacrilegium, sed sint de hæresis suspecti, & qua pena puniendi sint, ibid.

Cum Clerici an regulares dispensare possint in omnibus Irregularitatibus ab ipsis contractis, in quibus Episcopus dispensare potest? Ubi propterea casum odo casus, tom. 7. tra. 1. ref. 307. per totam, p. 148

Sicam Clerico minium Ordinum mulier nescit habet, an teneatur hanc circumstantiam in confessione explicare, tom. 7. tra. 1. ref. 307. p. 148

Qui Clerico sacratu aliquid jure Ecclesiastico possessum, non committit sacrilegium, t. 6. r. 7. r. 15. 5. p. 305

Cum Clerico, non residente ratione studii, an Episcopus teneatur dispensare? t. 3. r. 2. r. 15. 5. p. 126

Clerico an possit Capitulum fed vacante dare licentiam transfundendi ad dignitatem Ecclesiasticam in aliquam Diocesim, t. 3. r. 5. r. 49. 5. p. 176 & seq. p. 176

Clerico peregrinatur non potest Episcopus præcipere sub pena suspensionis ne ludat, sed arma prohibita ferat, ne dicat sacrum, & similis in alieno territorio, & extra propriam Diocesim, t. 5. r. 5. r. 99. 5. p. 46

Clerico potest Pontifici concedere facultatem, ut absolvat ab Excommunicatione in articulo mortis, t. 5. r. 1. ref. 14. 5. p. 148

Clerico habenti tantum primam Tonsum an sit largiendi a Confessione absolutio a suspensione, quatenus indiget? tom. 5. r. 3. r. 13. 5. p. 179

Clerico interditi, an Religiosi intelligant interditi, t. 5. r. 4. r. 44. 5. p. 141

Clerico perito Monacho an liceat dare consilium, ut fiat minutio sanguinis, dammodo per se ipsum non fiat dictam maucionem, t. 5. r. 5. r. 5. 5. p. 164

A Clerico donata lux concubine, hæresis ipsius Clerici non possunt repetere, t. 6. r. 7. r. 29. 5. p. 255

Et in dicto casu an prædicta dona debeant ad iudicariis, ibid.

Clerico in bonorum executor restandi an possit adire pro consuetudine inventarii iudicem laicum, t. 6. r. 9. r. 66. 5. p. 280

Pro Clericorum bonis patrimonialibus aliqua practicabilia expla-
nandis, t. 7. r. 6. p. 23. §. 3. p. 26.

Clericorum domus in communal vivendum an gaudeat immuni-
tate Ecclesiarum, t. 9. r. 1. p. 6. §. 12. p. 7.

Clericorum domus juxta Ecclesiam, vel sacra 30. vel 40. passus con-
structa, an gaudeat Immunitate, t. 9. r. 1. p. 6. §. 11. p. 7.

Clericorum consensus, quando ad libertatem præjudicium, nihil
operatur, t. 6. r. 1. r. 17. §. 8. p. 8.

Clericorum causas præsertim criminales an Cardines in suis Ec-
clesiis titularibus cognoscere possint, t. 9. r. 7. r. 63. §. 1. p. 98.

Et quid, si Clericus dignus sit positione, an tunc Cardinalis de-
beat sententiam ferre, & ad eam degradationis Episcopo com-
mittere, ibid., §. 2.

Contra Clericos suspensus, an Bulla §. Pii V. obliget in conscien-
tia, & sit utilis recepta, t. 1. r. 5. r. 37. §. 1. p. 217.

Qui Clericos tres unum illi occideret an in tres excommunicatione
incurrat, t. 1. r. 7. r. 21. §. 11. p. 260.

Idem est de irregularitate, ibid.

Et quid, si ter percuteret Clericum, an tantum unum tantum excom-
municationem incurrat, ibid.

Clericus salvatus an Capitulum sede vacante creare possit, t. 3.
r. 1. r. 46. §. 1. & §. 3. p. 275.

Clericus an obliget consecrata laicorum, t. 6. r. 2. r. 23. §. 1. p. 288.

Et quid, quod testis & jectus in laicis interdicat, ibid. §. 3.

In ordine ad Clericos mortui reitridio ne Episcopus apponere po-
test, et circa modum excoisandis, t. 7. r. 1. r. 48. §. 2. p. 26.

Clericus familiaris Cardinalium offendentes an incurrant excom-
municationem Bullæ Cœnæ, si intuius eorum Cardinalium eos
offendant, t. 9. r. 7. r. 84. §. 2. p. 309.

Clericum degradare, & eridere brachia laicali ad puniendum an
Episcopus possit, ob aliquod delictum eorum, & de qualificatione
t. 3. r. 3. r. 79. §. 1. p. 236.

Clericum rogantes per laicum, an incident in censuram, etiamsi
hoc de licentia Episcopi faciant, & si consuetudo contraria ex-
cuset à culpa, t. 5. r. 2. r. 4. §. 1.

Clericum percussus Pater, Filius, Frater, Maritus, &c. turpiter
in ventum cum filia, matre, forore, & aore non est compellendus
ad Sedem Apostolicam ire pro absolutioe gravi, & enormi
percussione, t. 3. r. 1. r. 43. §. 1. p. 183.

Inter Clericum, & Conubinam an donatio renunciatoria valeat?
t. 6. r. 7. r. 23. §. 4. p. 288.

Clericum delinquentem in crimine officii ab ipso met Principe con-
vocato, an Principes secularis punire possint, t. 6. §. sic, & §. Nec
obstat, pag. 283.

Et quid, si Clericus cum misit crimen lesæ Majestatis, ibi, §. Quem-
admodum, & §. Nec etiam.

Clericum compellere an possit iudex laicus ad restitutionem do-
positi, & ad id in ejus Tribunalis se obligavit, ibi, §. Eodem modo
iudex, & §. Nec sufficit, t. 6. p. 183.

Clericum aliquem an superiores religionum transferre possint ad
statum laicalem, t. 7. r. 1. r. 170. §. 1. p. 283.

Et quid, de contra, ibid. §. 3.

Si Clericum aliquem determinatum quis intendant occidere, aut
enormiter percutere, & casu errant alium Clericum percu-
teret, vel occideret, an illa occasio, vel percussio cum omni
sit reservata, t. 8. r. 5. r. 91. §. 1. per totum, p. 104.

Clericum percussus, aut occidens, an gaudeat Ecclesiæ immuni-
tate, t. 9. r. 1. r. 77. & 78. p. 335.

Si esse Clericum dicit reus capitus à iudice seculari, an cognitio
huius rei spectet ad iudicem laicum, t. 9. r. 1. r. 130. §. 1. p. 335.

In Clericum res litigiosas alienari, lite pendente, an possit ab eo
advocati per iudicem laicum, & in eum directe heri auctoritas sen-
tentie laicæ ab eodem iudice, t. 9. r. 1. r. 82. §. 2. p. 335.

Clericus non incurrit penas Bullæ Pii V. contra sodomitas, si hi-
beat rem cum aliqua muliere in vase præpolarum, t. 5. r. 3. r. 85.
§. 3. pag. 217.

Et quid, si non emittit semen intra vss, t. 1. r. 5. r. 99. §. 2. p. 118.

Clericus sodomiticum crimen admittens semel, vel bis, aut ter, an
incurrat penas dictæ Bullæ, t. 1. r. 5. r. 61. §. 3. ibi.

Et quid, si Clericus vitium bestialitatis committit, t. 1. r. 5. r. 62. §. 2. p.
319.

Ut Clericus incurrat penas dictæ Bullæ, an exigator sententia iu-
dicialis, sicut an illum Clericus penas dictæ Bullæ non incurrat
in conscientia, t. 1. r. 5. r. 63. §. 3. p. 319.

Ex qua questione alii fuisse casus eductum, in quibus Clerici
non incurrant penas impositas in aliquibus Bullis ante iudicia
sententiam, & declarationem condemnatoriam, etiamsi palam
constet de crimine, nisi forte res dicat penam in fura conscien-
tiam situm subfundam esse; lege omnes illos ibi, & non pigeat
à §. 1. & sequ. p. 319. & 320.

Clericus qui in ludo taxillorum, vel aleorum fruidusve aliquem in
magna quantitate, an teneatur sperire in confessione hunc cir-
cumstantiam infrascriptam, & modi, vel satisfaciendo dicendo, se
fruidisse proximam in quantitate notabili, t. 1. r. 7. r. 151. & §.
1. & sequ. pag. 304.

Clericus seculum fagellando, si frequenter ludat, non peccat morta-

liter, ibidem §. 5.

Clericus Ordinis inferioris si trogat C. l. em, Patenam, aut Carpo-
rale, an peccet faltem venialiter, t. 2. r. 1. r. 182. §. 1. p. 374.

Clericus, Vide verbum *Capellanus*, *Matrimonium*, ibi.

Clericus Beneficiarius recitans Horas Canonicas exterius integre
& completè, quamvis voluntarij sine ulla attentione recitet,
an adimplet præceptum, aut faciat fructus suos, t. 2. r. 1. r. 29.
§. 2. inferunt, & §. Secundo inferunt, & §. 2. p. 374.

Clericus in minoribus constitutus, an possit ex carcere Medicum
sine dispensatione, & quid; si sit in sacris, vel Beneficiarius, t. 3.
r. 2. r. 152. §. 1. p. 190.

Clericus bonus capellanus, cuius fructus, dempta elemosyna pro
Missis ad quos tenetur, paucos percipit an teneatur persolvere
horas Canonicas, t. 3. r. 8. r. 6. §. 1. & sequ. p. 289.

Nota, quod serpe omnes questiones antepositæ in t. 3. de huius
Canonis pertinent ad hoc verb. *Clericus*, ibi ibi require.

Clericus. Vide verb. *Beneficiarius*, *Beneficium*, *Cardinalis*, *Excom-
municatio*, *Parochialis*, *Suspensio*, tom. 3.

Clericus potest ad libitum dispendere de patrimonialibus, & de di-
stributionibus omnibus, & de acquisitione quovis alio titulo, & in
quo à titulo beneficii, t. 4. r. 7. r. 23. §. 1. p. 322.

Clericus de grolla beneficii, id quod debeat ab necessariis ad doc-
centiam laicos, an teneatur pauperibus largiri sicut superius §
tom. 4. r. 7. r. 23. §. 1. p. 322.

Clericus quilibet ex delegatione an possit absolvere ab excom-
municatione minori, t. 5. r. 1. r. 182. §. 4. p. 373.

Clericus Sodomiticæ vel privatus privilegij Clericalibus per Bul-
lam Pii V. sed intelligit pot declarationem criminis, t. 5. r. 2. r.
72. §. 2. pag. 89.

Et an sub nomine Clericorum sodomitarum intelligatur patient
crimen nefandum, ibid.

Clericus depositus verbaliter an gaudeat privilegio Canonis, t. 5.
r. 2. r. 37. §. 4. p. 101.

Clericus suspensus ab Officiis divinis, si illa audiat, an peccet, sed
non incurrat irregularitatem, t. 5. r. 3. r. 63. per tot. p. 131.

Clericus utens vestibus prohibitis an suspensionem incurrat, t. 5.
r. 3. r. 63. per tot. ibid.

Clericus excommunicatione an incurrat irregularitatem, si faciat
coram se celebrare, t. 5. r. 5. r. 21. §. 1. p. 131.

Clericus Sodomiticus occultus an sit suspensus, & si celebret, incurrat
irregularitatem, t. 5. r. 5. r. 27. per totam, p. 131.

Et quid, si eum frenum admodum sodomiticum, aut Clericus, etiam
Sacerdos, exerceat occulte tamen eadem eadem sodomiticum, t.
5. r. 5. r. 27. §. 1. p. 131.

Clericus, qui lapsus est in hæresim, an possit potèntiam,
& abjuratioe exerceat superius Ordines, t. 5. r. 5. r. 27. §. 1. p. 131.

Ubi, quod prohibuit ob Inquisitores Generales Hispaniarum, ac
non possit cum Clericis hæreticis penitentibus dispensare, ut
Missam celebrent.

Si Clericus in bello iusto incitet ad alterum determinatum acci-
dendum, an sit irregularis, t. 5. r. 5. r. 91. per tot. p. 171.

Si Clericus ex licentia Pontificis pugnat in bello, si aliquem occi-
dat, an incurrat irregularitatem, t. 5. r. 5. r. 91. per tot. p. 172.

Clericus in sacris, si pœbet arma offensiva in ipso conflictu belli, an
irregularitatem incurrat, t. 5. r. 5. r. 97. prope fin. p. 173.

Clericus an sit irregularis ex oppressione filiorum, si ipsi pro-
curantibus, aut studio negligentibus succurrunt oppressi, t. 5. r. 5. r.
121. §. 1. pag. 182.

Si Clericus aggressus invalem occidit, præter peccatum mortale
an incurrat irregularitatem, & fugere possit, t. 5. r. 5. r. 126.
§. 1. pag. 184.

Et an in hoc casu non peccet contra iustitiam, sed contra charita-
tem, ibi, §. 2. ante medium, p. 184.

Et quid, si Clericus fuga sit ignominiosa, t. 5. r. 5. r. 127. §. 1. p. 185.

Clericus cognoscens feminam in vase non debere non incurrat pen-
as Extravag. §. Pii V. t. 5. r. 9. r. 45. §. 1. in fine p. 68.

Si Clericus occulte ponat se in loco Confessionibus deputato, & in-
ter Confessionem femine illum sollicitet, an sit denunciandus,
t. 5. r. 9. r. 44. per totam, p. 68.

Et an in dicto casu sitem quia talis Clericus simulat se sacerdotem
quamvis feminam non absolvat, sit denunciandus, t. 5. r. 9. r. 45.
per tot. p. 68.

Ut Clericus excoisibon edicti Fidei assistat an possit Inquisitores
solum excommunicationis hoc præcipere, tom. 3. r. 282. r. 10.
refoisition, t. 4. §. 1. pagina 291.

Et an hoc præceptum obliget sub mortali, §. 2.

Clericus quamvis in doctus disputans de fide non includitur in pro-
hibitione c. 6. de Hæreticis in 6. quamvis peccet contra legem
naturalem ca ponendo de periculo errandi, & non incidit in ex-
communicationem latam in dicto, t. 5. r. 10. r. 77. §. 3. p. 304.

Clericus non debet admitti ad Canonici purgationem, quod est gra-
vius iudicium ad torturam, sed debet torqueri, t. 5. r. 11. r. 36. §. 3.
pag. 339.

Clericus, Vide verb. *Accusare*, *Applicare*, *Beneficium*, *Chirurgia*,
Conjugium, *Confratru*, *Cornellio*, *Curia*, *Excommunicatione*,
Fugio, *Galilæa*, *Juculatore*, *Incorrigibile*, *Martium*, *Pa-
stora*.

E quid, si ante sollicitudinem erat recitare cum socio, ib. §. 5
 Cuius an possit esse Religiosus professione emittendo, t. 7. tr. 1. c. 1. §. 1. p. 68
 Et quid, si simul esset cœcus, ibid.
 Et quid, si esset simul cœcus, & omnino fardus, quamvis non mutus, si hunc à natura non habet, sed casu, & antequam in hoc incidere, nollet se quidem professum, ib.
 Cuius an privetur iure eligendi, t. 8. tr. 7. r. 1. p. 152
 Cuius an possit abesse Choro, & lacrarum distributiones quotidianas, t. 8. tr. 9. ref. a. pag. 152
 Cuius an possit esse iudex, & dignitatem obtinere, to. 8. tr. 9. r. 1. pagina 152
 Cuius an possit munus Advocacionis exercere, t. 8. tr. 9. r. 4. p. 152
 Cuius an possit succedere in seculo, t. 8. tr. 9. r. 6. p. 152
 Cuius an possit esse sedicular, t. 8. tr. 9. r. 7. p. 152
 Cuius an sit immunitas à muneribus publicis, t. 8. tr. 9. r. 8. p. 152
 Cuius, ut persona miserabilis an possit forum declinare, to. 8. tr. 9. ref. 10. p. 152
 Cuius, si coarctatur facillime homicidium, an ex ea Confessione cum seculum extollatur, hodie uti curatores condemnari possint, t. 8. tr. 9. ref. 12. p. 152
 Cuius an possit torquari, & panis pœna ordinaria, Et an cœcus possit accusari, & reus per accusatum, to. 8. tr. 9. r. 13. p. 152
Cemeterium
 Cemeteria an gaudeant immunitate, quamvis sit polluta, vel interfecta, & Ecclēsia forensis, t. 4. tr. 6. §. 1. p. 7
 Cemeteria sua an possint Regulari ex privilegio beneficiorum, si Episcopus nollet, aut negligat, t. 1. r. 142. §. 1. p. 68
 Qui in cemeteriis commisit gravia delicta extra homicidium, & mortificationem, an gaudeant immunitate, t. 9. tr. 1. r. 34. §. 1. p. 12
 In cemeterio an possit interdicius ab ingressu Ecclesie audire Officia Divina, & ibi Missam celebrare, tom. 3. tr. 4. ref. 18. per totum, pagina 159
 Cremetrium admodum Ecclesiam comprehenditur nomine Ecclesie, t. 4. tr. 3. r. 17. §. 1. p. 143
Cœna
 Cœnam proponere capones, seu tabernarii in die Ieiunii omnibus indifferenter, an peccet mortaliter, t. 4. tr. 6. r. 127. §. 1. & seq. pag. 210
 Et quid quando credunt, vel dubitant alterum à Ieiunio non exulari, ibid. §. 1. & 2
Cœnare
 Ad cœnandum invitare eum qui urbanitas in die Ieiunii cum, qui parat est cœnare, ut sit licitum, t. 4. tr. 6. r. 127. §. 1. p. 209
 Cœnare in die Ieiunii, & dubitare, si sit transacta mœnia nos, an possit adhuc edere carnes, t. 8. tr. 1. r. 5. §. 1. p. 16
 Dum quis cœnat, si audiat pulsus de signantes medium noctem, teneatur cessare à cœna, si de sequenti Ieiunare teneatur, tom. 4. tr. 6. ref. 38. §. 1. p. 168
 Et in dicto casu an possit quis protrahere, & differre cœnam infra spatium anni horum post medium noctem, ib.
 Et in nocte ultima Buccanalisium suo licitum sit differre cœnam usque ad certum horum post medium noctem, ib.
 Si quis cœnat eo fine, ut sequatur pollutio nocturna, an peccet contra ræ temperantiam, quamvis non peccet contra illam cœnando, t. 8. tr. 7. ref. 18. §. 1. p. 124
 Ad cœnandos familiares suos an Caridiales possint privatum carcerem habere, t. 9. tr. 7. r. 64. §. 1. p. 192
 Coarctare pœna Clericorum ad Principes faciales in aliquibus casibus possint, t. 9. tr. 7. r. 110. §. 5. p. 84
Concedum
 Vide verb. *Vir. tom. 1*
Cogere
 Cogens a liam ad ludum, an possit lucrati sine onere restitutionis, & quid, si coactus ad ludum lucratur, t. 6. tr. 4. r. 42. & 44. p. 207
 Cogentes semios intrare in Monasterium educationis causa, an incident in excommunicationem licet in Concilio Tridentino sess. 25. c. 18. t. 1. r. 1. §. 1. p. 137
 Et quid de peccato in quacunque opinione circa hoc, ib. §. 5
 Ubi quod non incurrit dictam censuram illi, qui reliquit filiam herede cum pœna, ut aliq[uod] Monasterium lagredatur, §. 6. sub fin. p. 37
Cogere
 Cogere quidam nobilis, qui in ludo casillorum perdidit magnam summam pecuniarum, socium ad perdidendum in ludo, unde postea pecuniam perdidit acquirit, immo plus quam perdidit, queritur an teneatur ad restitutionem, to. 6. tr. 4. ref. 42. §. 1. p. 207
 Si cogat filiam impuberem intrare Monasterium, an incurrat excommunicationem Concilii Tridentini sess. 31. cap. 18. t. 1. r. 1. §. 1. p. 37
 Et quid, si importunis precibus Pater cogat filiam intrare Monasterium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 6. ad medium, ib.
 Et quid, si educationis tantum causa, t. 1. r. 1. ref. 8. §. 3. in fine, pagina 38

Cogendi an sint Prelati Regulares ad examina, & approbationes Episcoporum ad audiendas Confessiones secularium, non obstante Concilio Tridentino, t. 1. r. 69. §. 4. p. 35
 Cogendi an sint Domini vendere servos propter levitiam animi in eos, t. 7. tr. 8. r. 1. §. 1. p. 106
 Cogere, Vide verb. *Iudex, Juri, Parentis, Uxor, tom. 1*
 Cogere potest Episcopus Parochum dignissimum, ut se opponat concursus aliquis Beneficij, Curati, vel Canonici ad guberna, t. 3. tr. 1. r. 100. §. 1. p. 90
 Cogere an possit Episcopus, ut populus in diebus Dominicis, aus solennioribus festis ad propriam Parochiam conveniat, to. 3. tr. 2. ref. 87. §. 1. p. 224
 Ubi aliqua alia promajori intelligentia dictum quodvis
 Cogere, Vide verb. *Abrenunciatio, Mater, tom. 5*
 Item verb. *Acceptus, Compeller, Creditor, Excommunicationis, Inofficium, Mercator, Mater, tom. 6*
 Item verb. *Compeller, Rerum, tom. 7*
 Cogere an possit iudex laicus Clericum, qui spoliavit laicum sua possessione, ad illam restituendum, t. 9. tr. 1. r. 37. §. 1. p. 104
 Cogere Clericos, ut triticum vendant si necessitas addit, an Magistratus seculares possint, t. 9. tr. 1. r. 68. §. 1. p. 264
 Cogere potest Episcopus locum non bona immobilia alienatur in extraneos, ut declaratur illud licetum non debere catead ad Clericos, t. 9. tr. 1. r. 37. §. 1. p. 104
 Cogere Vide Verb. *Interdictum, tom. 9*
 Cogi an possit Parochus, qui vendidit filium in necessitate, si venerint pinguem furtum illum redimere, t. 8. tr. 9. §. 1. p. 104
 Cogi an possit ludus, & mutus per iudicem ad respondendum per scriptum super delictis, si sciant scribere, to. 8. tr. 9. ref. 11. §. 1. pagina 113
 Cogi à Prelato Religionis Novitius ad respondendum per delictis condignum, etiam si re integra, id est ante cepum iudicium discedere velit à Religione, tom. 3. tr. 1. ref. 166. §. 4. pagina 133
 Cogi possunt statuentes, quando Clerici, & Ecclēsia non ommittantur in aliquo statu, declarare, quod non comprehenduntur Ecclēsia, & personæ Ecclesiasticæ, tom. 3. tr. 1. ref. 158. §. 3. pagina 146
 Cogi per centus an possit iudex laicus, si non vult auxilium prebere prosequenda sententia iudicis Ecclesiastici, t. 9. tr. 1. r. 100. §. 1. p. 187
 Qui coguntur, si fraude, aut metu, ad mutandum, an possit licite damna compensationis recipere, quamvis hanc damna in pactum non fuerint delicta, t. 6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 102
 Si cogunt Reges, & Imperatores liberos suos, quominus libere matrimonium contrahant, non incurrit excommunicationem Concilii Tridentini sess. 4. c. 9. t. 9. tr. 1. r. 127. §. 1. p. 104
 Qui coguntur abjurare de vehementer per loquacitatem propter suspensionem hæresis, non sunt irregulares inhabiles ad Officia, t. 3. tr. 1. ref. 32. §. 1. p. 17
Cogitationes
 Qui cogitant multas vanitates vel Moniales secum pollutionem habuit, an unum, vel plura peccata committit in confessione explicanda, t. 1. tr. 1. r. 18. §. 1. p. 28
Cogitare
 Vide verb. *Cognosce, Delicta tom. 2*
Cogitatione
 Item verb. *Cognosce Delicta, tom. 2*
 Item verb. *Lex, Moribus, tom. 3*
 Cogitatio sola extrahendi aliquem ab Ecclesia non sufficit ad incurrendum excommunicationem, sed requiritur, quod sit deventum ad aliquem ad eam excommunicationem, t. 3. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 24
 In cogitationibus venientis, an sit peccatum mortale, si voluntas non consentiat positive, nec etiam positive dissentiat, tunc permittitur quis se habeat, t. 8. tr. 6. §. 1. & seq. p. 209
Cognatio
 Cum Cognatio spiritualis si quis habere rem in secundo gradu, in quo hæc cognitio matrimonium dirimit, hæc circumstantia explicanda est in confessione, & speciem hæc aliqui vocant incestum spirituale, t. 1. tr. 7. r. 98. §. 1. p. 104
Cognatio spiritualis
 Cognatio spiritualis à Parentis, si non sunt designati etiam à Parochio, sed tantum à parentibus, vel tutoribus baptizandi, t. 1. tr. 7. r. 93. §. 1. & sequent. p. 42. Ubi aliqui aliam circumstantiam addunt
 Cognationem spiritalem cum parentibus infidelibus baptizari an contrahant Minister, & tenens in Baptismo filium illum, t. 3. tr. 1. ref. 94. §. 1. p. 42
 Cognationem an contrahat non baptizatus si Patris in Baptismo est, t. 1. tr. 7. r. 93. §. 1. & seq. p. 42 & 43
 Ubi a talis potest recipiens idem possit conjugari cum persona baptizata, aut parentibus ejus, ib. §. 1
 Idem est si persona infidelis baptizatus infans, ibid.

Et quid de Cathecumeno, hæretico, &c. ibid.
 Cognationem spirituales an contrahat Nuntius, vel Procurator, missi ab aliquo, ut in nomine baptizent, vel teneant infantem in Baptismo; vel ille, qui eum misit, t. r. r. 96. §. 4. p. 44
 Cognationem spirituales an contrahat cum baptizato, cuique parentibus, qui in necessitate baptizant, ib. §. 4. p. 45
 Idem de Patris in necessitate, t. r. r. 97. §. 1. 2b.
 Ut cognationem contrahat Patris, Baptismus debet esse solemniter, t. r. r. 98. §. 2. p. 45
 Cognationem spirituales an contrahat omnes, qui prolem offerunt ad Baptismum tanquam Patris, t. r. r. 99. §. 5. p. 46
 Et quid, si non intelligit infantem in Baptismo, quamvis in patris alium, quod idem est dicendum de Confirmatione, ibid. §. 4
 Et quid de illo, qui adhiberetur ut patris, dum quis scierat, vel ignoraret rebaptizaretur, ib. §. 5
 Cognationem spirituales an contrahat, & impedimentum Catholici non dirimens, sed impediens, qui adhiberetur ut patris, quando post Baptismum domo collatum propter necessitatem, tunc in Ecclesia suppleretur solennes excommunicationes, t. r. r. 100. §. 1. p. 46
 Et an etiam hodie contrahatur hoc impedimentum, vel sit sublatum per Conc. Trid. sess. 22. c. 2. de ref. matrimonii, ib. §. 2
 Cognationem spirituales an contrahat pater, dum rebaptizatur sub conditione in Ecclesia puer, qui fuit baptizatus propter necessitatem, v. g. in capillis, manu, pede, &c. t. r. r. 101. §. 1. p. 47
 Et hoc procedit in omnibus, in quibus necesse est rebaptizare potum sub conditione, ib. §. 2
 Et idem est in prædictis casibus etiam in rebaptizante, ib. & seq.
 Cognationem spirituales an contrahat, qui tenet in Baptismo filium Petri, ex illius nomine se filium Pauli tenere, t. r. r. 102. §. 1. & seq. p. 47
 Et quid de uxore, quæ per ignorantiam filium mariti in Baptismo levavit, an teneatur a petitione debitor arceri, ibid.
 Cognationem spirituales an contrahat Regulares omnes, tam clericos, quam non Mendicantes, Abbat, & Monachi, Canonici Regulares, Sacerdotes, Episcopi, & Cardinales Religiosi, si munus Patris exerceant in Baptismo, & Confirmatione, t. r. r. 103. §. 1. p. 48
 Cognationem de facto contrahunt omnes, qui tenent confirmatum quamvis non plures quam una vice, vel semel accedere debeant, t. r. r. 104. §. 1. & seq. p. 48 & seq.
 Cognationem an contrahat non confirmatus, si in confirmatione tenet alium, t. r. r. 105. §. 1. p. 48
 Super cognationibus spiritualibus impedimento an dispensatio sit subreptitia non facta mentione de copula habita, t. r. r. 2. ref. 119. §. 1. & 2

Cognationes

Cognatio legalis orta ex adoptione imperfecta an dissimulatur Matrimonium, t. r. r. 106. §. 1. p. 309
 Cognationis legalis impedimentum non procedit inter adoptivum & filium naturalem adoptantis, si sit illegitimus, t. r. r. 107. §. 1. p. 309
 Super cognationis legalis, aut publice honestatis impedimento an dispensatio sit subreptitia non facta mentione de copula habita t. r. r. 108. §. 1. & 2. p. 311

Cognatus

Cum cognatis legalibus concubitus addit malitiam speciemque necessarium faciendum, & reductur ad incestum, t. r. r. 98. §. ult. post medium, vers. Tertio, p. 285
 Cognatus, nisi filii mali, aut indigni, an tenentur testator relinquere bona, qui non habet liberos, aut parentes, t. o. r. r. 108. §. 1. p. 311
 Si cognatus intra tertium gradum non habeat occisus, an interfector teneatur ad aliquam restitutionem, t. r. r. 5. r. 71 §. 1. p. 318

Cognitus

Vide verb. *Causa*.
 Cognitione Eufimorum an pertineat ad Inquisitores, & possint punire Eufimiores, t. r. r. 108. §. 1. p. 310
 Cognitione. Vide verb. *Confessio*. *Officiis*. *Confessio*. *Episcopi*. *Papa*. tom. 5
 Cognitione quantitas muneris largienti in Religiosis an spectet ad Capitulum Generale, vel ad eundem Conventum, & superiora, & an eorum arbitrio relinquere possint quæ utilitates donorum largiendorum, t. r. r. 104. §. 1. p. 176
 Cognitione dubia an sufficiat in Prælatu, ut teneatur sub mortali inquirere peccata subditorum ad correctionem faciendam; Et quid de alia, t. r. r. 104. §. 1. in fine p. 176
 Cognitione, an Religiosis, qui ausunt perire delicto ad Ecclesiam sui Monasterii, vel ad Ecclesiam, & Monasterium aliorum Ordinum, quædam necesse immunitate Ecclesie, an semper perineat in quocunque eventu ad Episcopum, t. r. r. 105. §. 1. p. 177
 Cognitione, utrum respondeat quædam immunitate Ecclesie, an possit aliquando speculare ad iudicium laicum, t. o. r. r. 119. §. 1. p. 314

Cognitione loci, an sit sacra, & Religiosa ad gaudendum immunitate, an spectet ad iudicium laicum, ib. §. 3
 Cognitione an spectet ad iudicium laicum, vel Ecclesiasticum, si caput a latellibus affirmat de fuisse caput in loco sacro, illis autem negantibus, t. r. r. 110. §. 1. p. 315
 Et quid, si caput dicit esse Clericum, ibid.
 Cognitione habitus Clericalis ad iudicium Ecclesiasticum pertinet, & non ad laicum, & non hæc cognitio coram Ecclesiastico pendet, debet iudex laicus suspendere, t. r. r. 112. §. 1. p. 118
 Cognitione de Clericatu, & habitus an spectet ad iudicium laicum, t. r. r. 117. ult. ad r. 120. inclusivè, p. 119. & seq.
 De cognitione causarum matrimonialium locus Concilii expenditur, t. r. r. 111. §. 1. p. 322

Cognoscere

Ad cognoscendum iustum causam pro commutatione votorum quidam Confessarius scrupulis cruciatur, ubi pro praxi alii casus, t. r. r. 117. §. 1. p. 69
 Cognoscendi causa Ecclesiasticis privilegium concessum Principi laico, an revocari possit, etiam si per consuetudinem immemorabilem tali privilegio iniuria observatum fuerit, t. r. r. 118. §. 1. p. 69
 Et quid, si privilegium sit in remunerationem, & vim contrarius, ibid. §. 3
 Cognoscendi causa Clericorum privilegium ab Ecclesia si concessum sit alicui Principi revocari potest, etiam si per consuetudinem immemorabilem tali privilegio iniuria observatum fuerit, t. r. r. 119. §. 1. p. 145
 Cognoscendum quomodo, & quando in aliquo præcepto datur, vel non datur parvitas materis, t. r. r. 120. §. 1. & seq. p. 145
 Ad cognoscendum laicum prore, quam in Emphyteusim tenet ab Ecclesia, an iudex Ecclesiasticus sit competens, t. r. r. 121. §. 1. p. 177
 Ad cognoscendum Clericum pro restitutione pecunie illi liberata cum cautione de restituendo, dum creditor anterior comparuerit, an iudex laicus non sit competens, sed in tali casu adeundum sit ad iudicem Ecclesiasticum, ib. §. 7
 Cognoscere, Vide verb. *Beneficium*. *Corruptio*. *Defensor*. *Filius*. *Jur*. *Mulier*. *Parochus*. tom. 3
 Item verb. *Causa*. tom. 3
 Item verb. *Confessio*. *Officiis*. *Confessio*. *Episcopi*. *Papa*. §. 5
 Cognoscere an possit iudex laicus de nullitate relaxationis iuramenti ab Episcopo iudice concessæ, t. r. r. 122. §. 1. p. 171
 Cognoscere, Vide verb. *Beneficium*. *Defensor*. tom. 3
 Cognoscere an possit Episcopus electus, & confirmatus, si non est consecratus, an reus gaudet Ecclesie immunitate, tom. 9. r. 1. ref. 118. §. 1. p. 14
 Cognoscere, an si quis est Clericus, vel non sine ulla limitatione, an sequatur potestas mortis spectat ad Episcopum, sine metu alicujus irregularitatis, t. r. r. 123. §. 1. p. 153
 Cognoscere an possit summus Pontifex, & iudex competens existere, ubi sit aliqua vel discordia oritur inter duos supremos Principes, neminem in temporalibus recognoscentes, t. r. r. 124. §. 1. p. 153
 Cognoscere causas Ecclesiasticas per viam violentiam, ut vulgo dicitur, an Ministri Regii possint, t. r. r. 125. §. 1. p. 153
 Cognoscere incidentes an possit iudex laicus nullitatem censurarum, & ordinare, ut seculares, & Ecclesiastici illas non observent, t. r. r. 126. §. 1. p. 158
 Cognoscere, an Clericus sit bigamus, an iudex laicus possit, tom. 9. r. r. 127. §. 1. p. 158
 Cognoscere causas adversus Equites D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. tam criminaliter, quam civiliter, an iudex laicus possit, t. r. r. 128. §. 1. p. 158
 Cognoscere an possit Episcopus de delicto laico Officiali suo admisso, etiam extra Officiu, & de delicto commissio à familia laici servorum sacrum, & possit excommunicare iudices laicos, qui volunt cognoscere delicta supradictorum, t. r. r. 129. §. 1. p. 158
 Cognoscere an possit iudex laicus de crimine hæresis, si agatur de questione fidei, t. r. r. 129. §. 1. p. 158
 Cognoscere de crimine fortis, quando hæresim continet, an iudex laici possit, ib.
 Cognoscere causam an iudex laicus possit, cum agitur, v. g. de Petrus recuperet Ecclesie possessionem, à qua per vim est ejusdem, vel ut retineat beneficium possessionem, à quo alio turbatur, t. r. r. 130. §. 1. p. 157
 Sed neque ob interceptam consuetudinem hæc causa ad iudicem laicum pertinere potest, quæ adduci potest tolerantia Pontificis, ib.
 Cognoscere de causa debet iudex Ecclesiasticus tanquam dignior, quando est controversia inter iudicem laicum, & Ecclesiasticum, cuius sit iurisdiclio, t. r. r. 131. §. 1. p. 159
 Cognoscere inter laicos de causa deus principaliter, & non incidenter intentata, an iudex Ecclesiasticus possit, tom. 9. r. 1. §. 1. p. 161
 Et quid, si dos in testamento relicta fuerit puellæ pauperi, ib.
 Ut cognoscere possit observatus, t. r. r. 132. §. 1. p. 161

jeiunium, & violentius factis adversus Religiosos, an illis concedatur, t. 9. tr. 2. r. 170. §. 2. p. 175
 Cognoscere causam decimarum an Juxta laicum simul cum Ecclesiastico possit, item sit causa mixti fori, t. 9. tr. 2. r. 271. §. 2. p. 176
 Equid, quando de possessorum decimarum agitur, tom. 9. tract. 2. r. 272. §. 1. ibid.
 Equid, quando decime sunt Principibus, vel aliis secularibus in feudum dant, t. 9. tr. 2. r. 274. §. 1. p. 176
 Equid quando Clerici decimas petunt à laico, qui prescriptione, & consuetudine immemorabili eas usquequaque soliti sunt persolvere, t. 9. tr. 2. r. 276. §. 1. p. 177
 Cognoscere inter laicos an Juxta Ecclesiasticus possit de alimentis filio puto debere, Uel an expositio hujus causae sit mixti fori, t. 9. tr. 2. r. 285. §. 1. p. 188
 Ubi, quid sub nomine alimentorum intelligi debeat, & aliaque alia contingentia in dicto casu, §. 3. p. 188
 Cognoscere an possit Juxta Ecclesiasticus lucum delinquentem simul cum Clerico, mixtum p. p. veniat, tom. 9. tract. 2. r. 286. §. 1. p. 188
 Cognoscere de crimine adulterii, quando Juxta laicos, & Ecclesiasticus possint, t. 9. tr. 2. r. 291. §. 1. p. 183
 Cognoscere solus Juxta laicos possit ad imponendum poenam sanguinis adulterii, & quod aliis peccata est causae mixti fori, ibid. §. 2.
 Idem est, si de amissione dote adulterum agitur, ib. §. 3
 Cognoscere solus Juxta Ecclesiasticus possit causam divorcii, ibid. §. 4.
 Idem est, si de sola separatione conjugum ad tempus, ob lepra, vel aliam impedimentum agatur, ib. §. 3
 Equid, quando quomodo mora est de alimentis praestandis adulterae viro separatae, ib. §. 4
 Cognoscere an possit incidere Juxta Ecclesiasticus de rebus temporalibus, hanc finem prophanis, & de contra Juxta laicos de rebus spiritualibus, & Ecclesiasticis, t. 9. tr. 2. r. 296. §. 1. p. 185
 Cognoscere crimen uxoris ad quem forum pertinet, vel ad sit causae mixti fori, t. 9. tr. 2. r. 299. §. 1. p. 189
 Cognoscere causas Clericorum praeferunt criminales, an Cardinales in Ecclesiis ritualibus possint, t. 9. tr. 7. r. 61. §. 1. p. 198
 Equid, si Clericus sit depositio dignus, an Cardinalis debeat sententiam ferre, atque tamen degradationis Episcopo committere, ibid. §. 2.
 Ut simul cognoscere, & iudicare possit Papa, an teneatur adhibere Collegium in puniendo, & damnando Cardinali, t. 9. tr. 7. r. 74. §. 1. p. 191
 Cognoscere, Vide verb. *Crimen, Fraus*, tom. 9
 Quando non agnoscit delictum proximus, an quis teneatur ad correctionem, t. 7. tr. 4. r. 68. §. 1. p. 220
 Quando cognoscit Episcopus, si reus gaudet necesse immunitate Ecclesiae, an debeat illum castrum, t. 9. tr. 1. r. 123. §. 2. p. 56
 Qui cognovit secutum alterum per injuriam, si eoutur in summum modum cum eodem modo alterius, aliquando non teneatur ad restitutionem. Ubi pro praxi curiosus casus, t. 8. tr. 7. r. 48. §. 1. duodecimo, pag. 139
Cohabitare.
 Vide verb. *Haereticus, Li.*, tom. 2
 Si cohabitent vir, & femina cum manifesto periculo internae libidinis, & separari non possint sine ingenti periculo mori, infamiae, vel scandalii, an licitum una permanere cum eo periculo, &c. t. 8. tr. 6. r. 4. §. 3. p. 107
Cohabitatio.
 Vide verb. *Haereticus, Li.*, tom. 2
Coire.
 Qui coeunt cum homine, & supercubana sicuti super mulierem, an teneatur aperire hanc circumstantiam in confessione, si tantum se poluit, vel satis sit dicere: casu alterius molliorem commisi, vel poluitur in tangendo alterum impudice, t. 1. tr. 7. r. 140. §. 1. p. 301
 Coire in ure sit peccatum contra naturam, Ideo debeatur hanc circumstantiam in confessione aperiri, r. 1. tr. 7. r. 82. v. 2. p. 279
 Ut coire possit vir cum propria uxore, si cogitat alioquin, an teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire, tom. 8. tr. 7. r. 103. v. 2. p. 287
 Coire, Vide verb. *Coire, Indecentia*, tom. 1
 Item verb. *Carnaliter*, ubi plura, *Mulier, Vir, Uxor*, tom. 2
Coitus.
 Circa coitum conjugalem quaedam notabilia, tom. 2. tr. 6. ref. 187. §. 2. pag. 108
 Coitus conjugalis inter masculum in primo, secundo, tertio vel quarto gradu an habeat malitiam etiam incoitus, & sit in confessione aperiendus, t. 1. tr. 6. r. 137. §. 1. p. 100
 Ubi impuberes committentes se cum conjugine, vel affluibus, non sunt inclusi in casu relaxator incoitus, ib. §. 3
 Coitus, vide verb. *Adipisci*, tom. 8
Collatio Beneficii.
 Vide verb. *Beneficium*, tom. 3

Item verb. *Beneficium*, ubi plura, *Poenae, Praelatus Regularis*, tom. 5
 Collatio facta digno, omnia digniori, an in foro exterior sit nulla, & irrepetita, quando praevidetur sit per concurrens, & concurrens digniori, an debet revocari dicta collatio facta digno, tom. 8. tr. 7. r. 54. §. 2. p. 142
 Collatio Episcoporum, & aliorum beneficiorum an possit à Principe laico prescriptione acquiri, t. 9. tr. 2. r. 30. §. 1. p. 87
 Vide verb. *Beneficium*, tom. 9
 A collatione dicat beneficiorum teneatur persolvere Horas Canonicas, t. 3. tr. 6. r. 1. §. 1. & 2. p. 287
 Collatio, Vide verb. *Beneficium*, tom. 2
Collatio Ordinum.
 Vide verb. *Ordo*, tom. 1
 Item *Ordini Sacramento*, tom. 3
 Item *Claustrum, Ordini Sacramento*, tom. 4
Collatio Sacerdotum.
 Collatio sacerdotum in Vigilia Resurrectionis, & Pentecostes, an possit fieri in majori quantitate, t. 4. tr. 6. r. 11. §. 2. p. 201
 Collatio sacerdotum in Vigilia Nativitatis Domini possit fieri in quantitate 16, unciarum, ib. §. 1
 An in praefata Vigilia Nativitatis Domini ex fructibus, sive ex consecrata, possit collatio sacerdotum una sine mensura, & usque ad satisfactionem, ibid.
 Ex hoc etiam est, quod Vigilia incidit in Sabbatum, & dies Nativitatis Domini in feria secunda, ibid.
 Et an saltem hoc ratione consuetudinis, t. 4. tr. 6. r. 11. §. 1. p. 202
 Et an supradicta extensio, & consuetudo vigiliae in Hispania inter Regulares, ibid. §. 3
 Equid de Religioso Francisco in dicto casu, t. 4. tr. 6. r. 114. §. 3. pag. 202
 Equid de Religioso, vel seculari habente votum jeiunium feria 6, vel alia die, si in ea incidit vigilia Nativitatis Domini, ibid. §. 3. & seq.
 Et an supradicta non intelligantur, si quis vellet sumere collationem sacerdotum modo in Vigilia Nativitatis Domini, t. 4. tr. 6. r. 122. §. 1. p. 201
 Equid est sententia de collatione sacerdotum gressa, ut vulgo dicitur Romanus, quem Curiales Romani fecerunt secundum consuetudinem Romanae Curiae, t. 4. tr. 6. r. 113. §. 1. p. 202
 Equid de collatione longiori Nobilibus, t. 9. tract. 6. ref. 116. §. 2. pag. 202
 Collatio Vide verb. *Bulle, Cruciatu, Stomachus, Vigilia, Viginti*, tom. 4
 In collatione sacerdotum jeiuniorum, an sit potius attenda quantitas, quam qualitas, idem in ea an possit sumi pices, legumina, & omne genus pulchrum, ova, lacticia, biscoctum, caseum, amigdalarum, eriticum, &c. & totam quantitatem imbiberi in vino, vel alio liquore, atque possit fieri in pane cocto, vel pane cum amigdalis, & in solo pane &c. tom. 4. tr. 6. r. 115. usque ad r. 124. inclusive, §. 2. p. 202. usque ad 208
 Qui collationem sacerdotum modo fieri causa in die jeiunii sumeret, sero postea exeret, an saltem peccet venialiter, t. 4. tr. 6. ref. 11. §. 4. & seq. p. 157
 Collationis sacerdotum quantitas est unciae octo, tom. 4. tr. 6. ref. 90. §. 2. pag. 103
 Et qui in collatione sacerdotum per unam, vel duas uncias praestam quantitatem unciarum 8, excederet, non frangit jeiunium, t. 4. tr. 6. ref. 96. §. 1. p. 191
 Collationis sacerdotum mutatio, si efficiatur ex causa iusta, v.g. propter studium &c. non erit neque peccatum veniale, t. 4. tr. 6. ref. 109. §. 3. p. 200
Collator.
 Collator Beneficii an peccet acquirendo de resignationis minus digni, digniori relicto, t. 3. tr. 3. ref. 114. §. 2. p. 256
Collatio.
 Vide verb. *Beneficium, Canonici, Penitus*, tom. 6
 Item verb. *Defraudare, Solvere*, tom. 7
 Si collecta, seu gabelles iuxta in aliquo casu Clericis imponantur, an possint imponi incoisulto Penitus, & si dicta collectae excedant octavam partem, an sint iniustae, t. 9. tr. 2. ref. 147. §. 2. pag. 166
 Vide verb. *Pradium, Salvo, Vender*, tom. 9
Collatio Missae.
 In collatio Missae an sine peccato mortali possit Sacerdos aliquid addere praeter orationem solum praxi Rege, ejusque prole, & usueria, r. 2. tr. 194. §. 1. p. 78
Collatorum.
 Collatorum Ecclesiasticos an Principes laici consuetudine sua acquirere possint, Et an colore talia praetextus liberentur à censura excommunicationis, & restitutionis, tom. 9. tr. 2. r. 239. §. 2. pag. 163
 Ut collatorum possint Clerici in communibus ecclesiasticis, vel secularibus, quae conditiones requirant cap. Non minus, & cap. Adversus, de immuniur. Ecclesiasticis, t. 9. tr. 2. r. 246. §. 1. p. 167
 Qui ne possint collatorum, in fraude collectorem tantum, & non cum

cum intentione clericandi habitum clericalem suscepit, an teneatur solvere gabellas à Principe impostas, t. 9. r. 1. reid. 263. §. 1. pag. 173

Collegia.

Collegia, quoniam aliquo Collegio, vel Universitate aliter coequeantur, siudeat, & postea Republice profuit, si valet otio, & tempus teneat, an peccet mortaliter, t. 4. r. 7. r. 27. §. 5. p. 244
In Collegium an possit eligi Religiosus cœcus, vel ludus, t. 7. r. 1. reid. 7. §. 1. p. 25

Collegiata.

Vide verb. *Canonicus*, tom. 3

Collegium.

Collegium nondum erecto donatio facta an sit valida, Et an Collegium nondum erecto possit concedi privilegium, t. 6. r. 7. r. 123. §. 1. & seq. p. 298

Quando in Collegio aliquo non bene aliquid determinatur, an possit aliquis ex dicto collegio sine scrupulo tacere, Et quid, si postea pars collegii illud approbat, t. 9. r. 7. r. 18. §. 1. p. 283

Collegium an possit excommunicari, t. 5. r. 2. r. 107. §. 1. p. 49
Et quid, si quilibet sigillatim excommunicatur, etiam omnes ipsius Collegii excommunicantur, ib. 10 fine.

Collegium, Vide verb. *Excommunicatus*, tom. 7

Item verb. *Interdictionem*, tom. 8

Collegium de propaganda fide, & similia, an gaudeat Immunitate Ecclesiæ, t. 9. r. 1. r. 22. §. 1. p. 13

Collegium, Vide verb. *Canonicus*, tom. 9

Collegium Cardinalium.

Vide verb. *Cardinalis*, tom. 3

Collegium Cardinalium an Papa teneatur adhibere, in puniendo, & condemnando Cardinales, ut simul cognoscant, & iudicet, t. 9. r. 7. reid. 74 §. 1. p. 300

Collegium.

Vide verb. *Bona*, *Mora*, tom. 9

Collocare.

Vide verb. *Abas*, tom. 8

Collocatio vetita Tempore Conclavis.

* In Tomo nono, Tract. septimo lege super hoc verbum t. 94. usque ad r. 104. & si perlegis omnes difficultates sequentes usque ad finem dicti Tract. ideo non te pigre, signanter prohibitionem excommunicationis incurre propter dictas collocaciones à r. 172. usque in finem dicti Tract. Ubi licet notabilia, & curiosa.

Collocatio cum Monialibus.

Circa collocacionem cum Monialibus notabilia quedam, Ubi 10. casus pro praxi, t. 5. r. 1. r. 6. §. 1. & seq. p. 39

Colloquium.

Contra colloquenter cum Monialibus an prohibito, & excommunicatio officiat, si Monialis ipsa non respondet, t. 5. r. 1. r. 127. §. 1. pag. 41

Et quid si contra, Et quid, si quis loquitur cum Moniali per interpretem, & quid, si de dno polita propi Monasterium cum Moniali loquitur, Et quid de colloquente cum Abbatissa, ib. §. 1. & seq.

Et quid de scribentibus ad illas, §. 6. ibid.

Et quid de Adventis, peregrinis, pueris, & puellis ante 14. annos accedentes ad colloquendum cum Monialibus, ib. §. 8

Et quid de decedente Moniali aliquem casum conscientie, ibid. ante medium.

Et an Episcopi includantur in dicta excommunicatione lata ab Ordinario illius loci contra colloquenter cum Monialibus, ib. §. 7
Et an Canonici Ecclesiæ Cathedralis, ibid.

Colloquenter cum Conversis Monialibus, an censuram supradictam incurrant, Et si sint Regulares in processu decreti Sacerdotis, & Sacerdotis Congregationis, t. 5. r. 1. r. 127. §. 1. p. 42

Et an colloquenter cum Monialibus signat utriusque vel per intermedium peccationem, an per seipsum, ibid. §. 7

Ubi colloquenter cum Monialibus non intendit in excommunicationem, quod tempus dicitur breve, t. 5. r. 1. r. 124. §. 1. p. 53

Colloquenter, Vide verb. *Leprosus*, tom. 5

Colloquenter Regulares cum Monialibus contra formam Decreti Cardinalium, & Sacerdotis Congregationis, edicti nonis Maii 1590. ultra pœnas impostas, an peccent mortaliter, t. 7. r. 1. r. 305. & tribus sequentibus laré & ubi capiuntur aliqui casus, 157. & seq.

Colloquenter Regulares cum Aulicis testibus, vel aliis Monialibus ea officio interessentibus, quando accedunt cum licentia ad colloquendum cum Monialibus, an peccent mortaliter, t. 7. r. 1. r. 308. §. 4. p. 152

Colloquenter Regulares cum Monialibus ea exceptis, an incidant in censuram latam ab Episcopo, Et quid, si accedunt ad colloquendum cum non exemptis, sed subiectis ditioni ordinariæ Episcopi, t. 7. r. 1. r. 315. §. 1. p. 155

Idem et in nullo casu de peregrinis, §. 1. ibid.

Contra colloquenter cum Monialibus excommunicationem latam an incurrat, si quis loquitur cum Moniali, ipsa vero non respondens, vel si contra, t. 9. r. 7. r. 120. §. 1. p. 310

Colloqui.

Qui colloquendi cum Monialibus habet licentiam iocunditatem, an

possit sepius colloqui cum illis, t. 5. r. 1. r. 89. §. 1. p. 42

Qui colloquendi cum Monialibus habet licentiam particularem, & Pœnas aliam generalem concedit, an possit cum illis loqui in die 24. §. 7

Ad colloquendum cum Monialibus varii casus proponuntur, pro licentia concedenda ab Episcopo, vel deneganda, Regularibus & Novitiis S. Joannis, vel alterius Religiosis, t. 7. r. 1. r. 303. usque ad 313. & p. 152. ad 174

Colloquium.

Colloquia inter sponsos de futuro an sint licita, etiam si prœvise pollutione sequatur dummodo ablit periculum consensus, tom. 2. r. 6. reid. 36. §. 4. p. 144

Collusor.

Collusor an possit licite retinere, quod alter solvit, licet credens perdidit, t. 5. r. 1. r. 34. p. 204

Vide *Ludus Ludens*.

Colonus.

Coloni, & arrendatarii agrorum Regularium an gaudeant eorum privilegia non solvendi decimas, t. 7. r. 1. r. 230. §. 1. & seq. pag. 106

Coloni, seu affidiores prædiorum Ecclesiasticorum non tenentur solvere gabellas, vulgo dictas *Dixanias*, t. 9. r. 2. r. 269. §. 4. p. 175

A Colonis patiaris Regularium an pœna laici possit exigere gabellas, t. 9. r. 2. r. 269. §. 4. p. 177

Et quid si dicti coloni fructus colonici deserant de loco ad locum aut alioquin, t. 9. r. 2. r. 269. §. 4. p. 177

Colonus laicus Religiosorum pro sua portione colonica an teneatur decimas solvere, ubi latet, t. 9. r. 2. r. 277

Colonus, Vide verb. *Superior Sacerdos*, tom. 9

Color.

Quare coloris rubri fit crux, quam in calcamento Summus Pontifex habet, t. 9. r. 1. r. 19. §. 1. & seq. p. 152

Comburentes.

Comburentes Ecclesias an gaudeant carum immunitate, t. 9. r. 1. r. 30. §. 1. pag. 19

Comburere.

Si comburere culpabiliter Bulla Cruciatæ, an adhuc valeat, t. 10. r. 4. r. 1. r. 5. §. 1. & seq. p. 3

Et quid, si culpabiliter Bulla comburatur, t. 4. r. 3. r. 10. §. 3. p. 54

Comburere vide verb. *Bulla Canonica*, tom. 5

Item verb. *Cardinalium*, *Interdictionem*, tom. 6

Item verb. *Bona temperata*, *Ecclesia*, tom. 6

Item verb. *Interdictionem*, tom. 9

Item verb. *Falsum*, tom. 2

Comederet.

Comederet carnes in diebus prohibitis an possint absolvi à quoquoque Confessorio, t. 5. r. 2. r. 25. §. 1. p. 244

Contra comedentes carnes in diebus prohibitis an inquireres possint procedere, t. 1. r. 1. r. 102. §. 7. & p. 306

Comederet aliquis necessitate, ob solam voluptatem captandam, an saltem venialiter peccent, t. 8. r. 10. r. 1. §. 1. p. 136

Comedere.

Qui comedendi lascivicia in diebus jejuniis privilegium habet, an possit comedere saginam, t. 8. r. 3. r. 5. §. 1. p. 26

Comedere, Vide verb. *Jejunium*, & *Erin anacardium*, *Mulier*, tom. 2

Item verb. *Burgum*, *Care*, *Colatio fortis*, *Dies*, *Lactitium*, *Lardum*, *Licentia*, *Nix*, *Ovo*, tom. 4

Comedere carnes in diebus prohibitis ab Ecclesia an liceat transmissibiles per loca Hæreticorum, t. 6. r. 1. r. 12. p. 29

Et an hoc admittatur tantum in casu, quo eis periculum grave imminet vitæ, bonorum, & c. ib.

Comedere, Vide verb. *Falsum*, tom. 6

Si comedere carnes in diebus jejuniis ob oblivione invincibili quis alius videat, an teneatur illud moereri, t. 4. r. 1. r. 31. §. 5. p. 204

Comederet carnes veritas an liceat transire per loca infidelium, & Hæreticorum, ad evitandum grave damnum, dummodo ablit locum talis, t. 7. r. 1. r. 168. §. 1. p. 148

Comedere, Vide verb. *Carn*, *Edes*, *Edes*, *Erin*, *Vianens*, tom. 7

Comedere sub calice mortali an teneatur condemnatum ad mortem scilicet, non oblatore superioris precepto de non comedendo, etiam si juraret se cibos oblatos non manducaturum, tom. 8. tract. 4. reid. 32. §. 4. & p. 157

Qui comedere carnes toto anno diebus prohibitis ob metum mortis alicuius vitæ, an debeat, vel possit ducere iuramentum servare, cessante metu, t. 9. r. 4. r. 55. §. 1. p. 19

Comedere, Vide verb. *Accusare*, *Alicui*, *Comederet*, *Esus*, *Infirmus*, *Novus*, tom. 8

Si comedere infirmus rem novam putans, vel non advertens, quod ei noceret, an peccet mortaliter, immo etiam si credat, quod ob id evitaret ei aliquod nocendum, sed non magnum, t. 8. r. 1. r. 1. p. 248

Qui comedit carnes, falso putans hodie esse Vigilam, an sufficit dicere in confessione: Comedi Carnes in die prohibito, quia peccatum est quidem species commisit, ac si veré fuisset Vigilam, t. 1. r. 7. reid. 5. §. 3. p. 151

Qui sepius comedit carnes, & lascivicia in die jejuni, an dissimulat.

Alia peccata committit in confessione aperienda, tom. 1. tr. 7. ref. 67. §. 1. p. 175

Ubi, qui vixit aliquo die jejuiare, non toties peccat, quoties in illa die carnes comedit, ib. §. 2

Comar.

* In Indice primo tñm. 7. quoniam in tr. 6. de Comitiis, seu Parlamento non vbi in ref. 24. §. 3. explicat omittitur hoc verbi. Comes, tamen impliciter continetur in omnibus questionibus dicitur. Ideo ibi require, quod quid super hoc verbo currenit.

Comestibilia

Si Comestibilia aliqua Religiosis accipiat ab amico, an peccet contra pauperem, tom. 7. tr. 3. r. 10. §. 1. p. 177

Et Comestibilibus quoniam quantitas requiritur, ut eam sine licentia superioris Religiosis usurpato peccet mortaliter, tom. 7. tr. 3. r. 40. §. 2. p. 181. & r. 44. §. 1. p. 182

Et si qualicumque ad usum proprium Comestibilia accepta à Religiosis perveit ad usum quantitatem notabilem, an teneatur restituere, tom. 7. tr. 3. r. 41. §. 1. p. 182

Vide verb. *Comar. Etiam, Præsumptum, Quantitas, Res, Usus*, tom. 7. Item verb. *Benevidere*, tom. 9

Comitari

Si comitatur Pater Filius, consanguineus, vel intimus amicus bono animo, an peccet, nequid periculo patitur an incurrit irregularitatem, ea occasione ad versariis, tom. 7. tr. 3. r. 11. §. 1. p. 178

Si comitatur quis alios, & nihil omnino per se facit, id est, cum sit circumstantiis, celeribus, acriminis, animosis, adiciis, & c. alia alique occidant, an sit irregularis, tom. 7. tr. 3. r. 11. §. 3. p. 182

Comitia

Comitia, quæ mortuo marito anillo modo hrbens vasallus, summa Bullam Cruciatæ an teneatur solvere trebrens so. Et quid, si remississet usufructuarius, tom. 7. tr. 3. r. 4. §. 1. p. 32

Commemoratio

Pro Commemoratione Beatorum in Missa facienda aliquæ adverterunt, tom. 7. tr. 6. r. 9. §. 5. Sed queritur, p. 247

An tot commemoraciones qui teneatur facere in Officio divino, quot sunt beneficia ab ipso possessa, tom. 7. tr. 6. r. 11. §. 1. p. 32

Comendare

Vide verb. *Beneficium*, tom. 7

Comendare

Vide verb. *Beneficium*, tom. 3

Comendatarius

Comendatarii Divi Jacobi, Calatrave, Alcantare, de Avia, & c. mortui, an possint testari de bonis Comendatarii in alia non pios, Et quid de comendatariis D. Joannis, tom. 6. tr. 8. r. 9. §. 1. & seq. pag. 346

Comendatarius an possit in suam concubinam donationem facere, Et si dicta donatio est irrita, an iuramento teneatur, tom. 6. tr. 7. ref. 143. §. 1. pag. 308

Et an dicta concubina teneatur solvere salarium, in quo conveniunt, ib. §. 2

Comendatarius, Vide verb. *Equus*, tom. 7

Comensales

Dummodo comensales sint, an Cardinales possint eligere illos in Confessione, etiam si non sint ab Ordinario approbati, & etiam pro sua familiaritate ex his in Confessarii designare, tom. 7. tr. 3. r. 38. §. 1. Tertius casus, & c. Sed queritur, p. 33

Comensales Cardinalium, & Episcoporum, cum Clericis secularibus, quoniam Regularibus in Clementina a de celebratione Missarum conceditur, possint se conformare illis in modo recitandi Officium divinum, & an teneatur aliud dicere, tom. 7. tr. 6. ref. 106. §. 1. p. 431

Comensalesculares coram Regularium, qui sunt de familia, aut alia deservunt in Monasterio, possunt ex sacra Congregatione consecrari cum Prælo Regulari, vel aliis Confessariis Regularibus ab Episcopo non approbati, tom. 7. tr. 6. r. 69. §. 1. in fine, p. 34. & in r. 88. & 89. p. 46 & 47

Et an possint absolvi à calibus locorum Ordinariis reservatis, tom. 7. tr. 8. r. 88. §. 1. p. 46 & 47

Et an dictis comensalibus comorantibus in Monasterio possint à Regularibus ministrari Eucharistia in Paschate, & Viaticum in articulo mortis etiam cum conjugatis, & dormiant nocte extra Conventum, ib. §. 1. in fine

Commercium

Commercium cum iudicibus, & permutatio, non intelligitur tempore necessitatis, tom. 7. tr. 1. r. 49. §. 3. p. 23

Ubi, quando per positum hoc sit licitum, & quando verbo prohibetur, §. 6. in fine

Commercium, Vide verb. *Comissus, Negotium*, tom. 9

Commencium

Vide verb. in *Verbum*, tom. 9

Committentes

Committentes se cum sponsio, vel sponsa futuro, an teneatur hæc circumstantia explicare in Confessione, tom. 1. tr. 7. r. 96. §. 1. & seq. p. 185

Committentes impuberes cum consanguineis, vel affinis, non sunt inclusi in casu reservati illicitus, tom. 1. tr. 7. r. 37. §. 1. p. 300

Vide verb. *Cepula, Ferventia, Sodomia*, tom. 1

Committitur

Si Committitur se delinquit inter alios personis, quæ per plures afficiunt venerabile Eucharistia Sacramentum, an gaudeat immunitate, tom. 9. tr. 8. r. 12. §. 2. p. 9

Committitur

Committitur an possint à singulari ratione exigere, quantum ab uno possint, si pro illo sola negotium facerent, tom. 7. tr. 3. r. 69. §. 1. & seq. pag. 198

Ut à Committitur mandari non possit telesempum, non vitæ illud si error aliquis incurrit scriptoris irreperi in dispositione, ut si pro gradu affinitatis, potius sit consanguinitatis, tom. 3. tr. 1. r. 109. §. 4. p. 167

Committitur an possint in diebus festis ad transcribere, tom. 7. tr. 3. ref. 22. §. 1. p. 34

Committitur, Vide *Ministeri iustitia, Statutum*, tom. 8

Committitur Bulla Cruciatæ

Committitur Cruciatæ potest dispensare ad petendum debitum cum conjugatis, quælibet aliter uteretur, vel uterque baptizaret, vel requirit alium in Baptismo extra necessitatem, tom. 1. tr. 1. ref. 103. §. 3. p. 48

Committitur Cruciatæ an possint in irregularitate ex defectu lenitatis dispensare, tom. 7. tr. 3. r. 31. §. 3. p. 219

Committitur Cruciatæ quando dispensat circa horam celebrandi in Oratorio privato, quid concedat, tom. 4. tr. 2. r. 47. §. 1. & c. p. 4

Committitur Cruciatæ an possint dare licentiam audiendi Missam & celebrandi in Oratorio privato, tom. 4. tr. 2. r. 49. §. 1. & c. p. 45

Committitur Cruciatæ potest dispensare in aliquibus irregularitatibus, & aliam verò excipitur, tom. 7. tr. 3. r. 34. §. 5. p. 93

In irregularitate contracta ex delicto, tom. 7. tr. 3. r. 131. §. 1. p. 91

In irregularitate proveniente homicidio casuali, licet publico, & ex iniusta mutilatione membrorum, tom. 7. tr. 3. r. 36. §. 1. p. 94

In irregularitate contracta propter lymoniæ, tom. 7. tr. 3. r. 147. §. 1. ibid.

In irregularitate propter hærem incursum, tom. 7. tr. 3. r. 138. §. 1. ibid.

In irregularitate propter malum susceptionem Ordinum, quia suspensus erat a communione, suspensus, & c. tom. 7. tr. 3. r. 139. §. 1. ibid.

Sed in quo irregularitate bigamus, §. 3. & seq

Committitur Cruciatæ an possint dispensare in aliquo impedimento matrimonii, tom. 7. tr. 3. r. 540. §. 1. ibid.

Et an ille primus gradus, in quo Committitur Cruciatæ dispensat latelligendum sit in utraque linea, transversali, & recta, tom. 7. tr. 3. r. 141. §. 1. p. 95

Committitur an potest dispensare, si denunciations pro matrimonio contracto culpabiliter sit admittit, quamvis matrimonium sit contractum ante Pærochum & testes, ib. §. 5

Ut committitur possit dispensare, quando dicitur impedimentum occultum, tom. 7. tr. 4. r. 142. §. 1. & seq. ibid.

Committitur Cruciatæ quod si dispensat in impedimento Matrimonii occulto, an opus sit, ut qui loquatur impedimentum, certior de illa efficiatur, tom. 7. tr. 3. r. 143. §. 1. ibid.

Committitur Bullæ Cruciatæ an possint dispensare in irregularitate contracta à ministris iustitiæ ex defectu lenitatis, tom. 7. tr. 3. r. 89. §. 1. Sed quis, p. 169

Committitur Inquisitoria

Committitur Inquisitoria iurisdicção an expirat per mortem Inquisitoris concederetur, tom. 7. tr. 10. r. 2. p. 187

Super irregularitatibus dispensare, §. 4. tr. 10. r. 69. §. 3. p. 304

Vide verb. *Alia, Jureiuramentum*, tom. 5

Committitur testamento

Committitur an possint esse Religiosi, & Fratres Minores ad condendum testamentum in nomine committentis, tom. 6. tr. 9. ref. 17. §. 1. pag. 364

Ubi, quod, si Religiosis absque licentia superioris hoc minus accipiet, & exequatur, conscientia testamentum nomine committentis, an valet testamentum, tom. 6. p. 364

Aliquid in Committitur excommunicatio: Et si committitur excommunicatus de facto testatoris voluerat ad impleverit, an excurio sit valida, tom. 6. tr. 9. r. 3. p. 369

Committitur sciencio testamentum nomine committentis, si casus dubius sit obulerit, teneatur conscientiam petere, & post consultationem illud sequi, tom. 6. tr. 9. r. 2. §. 1. p. 365

Ut Committitur Religiosis easdem ad condendum testamentum ex voluntate testatoris, an indiget speciali licentia superioris, tom. 6. tr. 9. r. 47. §. 1. & seq. p. 367

Committitur, Vide verb. *Acceptatio, Malit*, tom. 6

Committitur

Vide verb. *Remedium, Sacerdos*, tom. 5

Committitur dispensandi in impedimento matrimonii, vel in irregularitate, & alia, que in foro externo, vel interno committuntur cum aliis: Si preces veritate nitantur, an expirat morte concedentis re integra, tom. 7. tr. 2. r. 144. §. 1. & seq. p. 184

Committitur, Vide verb. *Abstinentia, Expiare, Indignitas, Residentia*, tom. 3

Quando commissio sit facta nomine dignitatis, vel personae, in quo
 cogitator, t. 6. r. 9. s. 1. p. 36.
 Ea commissio tenetur Episcopi, & eius Vicarius habet potestatem
 dispensandi in talibus papalibus, quos potest abolere, &
 dispensare Episcopus ratione aliquos impediendi, t. 3. r. 3. s. 1.
 4. s. 1. p. 307. & in r. 2. s. 1. p. 376.
 Excommunicatione Pontificis an mulieres excommunicare, &
 censuras ferre possint, vel an hoc a iure divino incapaces po-
 testate Ordinarii, & Jurisdictionis, t. 7. r. 33. s. 1. ad mod. p. 165.

Commissio.

In commissum an eligi possit Religiosus concus, vel furdus, t. 7. r. 7. s. 1. p. 3.

Commistis.

Vide verb. *Bigamia*, tom. 5.

Committre.

Si non commiserit rei delicta in iure exceptum, & an neganda sit
 immunitas Ecclesiarum aliquibus reis, t. 3. r. 3. s. 1. p. 14.
 Enumerantur alia delicta, in quibus sit commissio, gaudet immu-
 nitate Ecclesiae, Ubi t. 3. casus pro praxi, t. 3. r. 3. s. 1. p. 17.
 Si commiserit perfonae Ecclesiasticae crimen laesae maiestatis, an
 per Principes seculares, & eorum iudices poni possint, tom. 9.
 r. 2. s. 1. p. 96.

Et an sint degradandae, & curiae seculari tradendae, t. 9. r. 2. s. 1. p. 5.

Si commiserit reus delictum pertinens ad forum saeculare, post-
 quam extraxus est ab Ecclesia sententia, an adhuc sit Ecclesiae reli-
 tuendus, t. 9. r. 2. s. 1. p. 17. Quero quarto, p. 53.

Si non commiserit reum delictum exceptatum constitit, si est extra-
 ctus sit ab Ecclesia cum licentia Episcopi, an relinendus sit reus
 Ecclesiae, t. 9. r. 2. s. 1. p. 17. s. 1. p. 53.

Qui commisit aliquod peccatum, cuius periculo in aetate exposuit,
 an teneatur explicare hanc circumstantiam, t. 1. r. 7. s. 1. p. 147. s. 1. p. 3.

Quis commisit homicidium, ob cuius delictum alius, cui imponitur
 per errorem, punitur, an teneatur ad restitutionem, t. 8. r. 7.
 r. 1. s. 1. p. 184.

Et quid, si in eum finem, ut alter punitetur, commisit homici-
 dium ut v. g. in irositate illum cum gladio sterius, & data ope-
 re relinquente gladium, ut aggrederetur esse alterius, & pro-
 pterea alter convincitur de delicto, an tunc teneatur restitu-
 ere damnum, &c. ibid.

Qui commisit gravia delicta extra homicidium, & matulationem
 in Ecclesiis, vel Cemeterys, an gaudeat immunitate, t. 9. r. 1.
 r. 1. s. 1. p. 33.

An committat s. peccata prohibita ludere, si ludat continuatim per
 noctem cum quinq. s. t. 6. r. 1. s. 1. p. 3. p. 18.

Ad committat unum tantum peccatum Confessarius exiens in
 peccato mortali, & plures confessiones eodem tempore exci-
 piens, ibid. s. 3.

An committat ovum peccatum mortale per quodlibet ovum
 solum, qui post quancitatem notabilem adit alia furta parva,
 t. 1. r. 7. s. 1. p. 117.

Si committat mortuandus uxor, vel filio, aut alteri electionem
 sive seipsum, an talis electio fieri debeat eo vivente, t. 8. r.
 1. s. 1. p. 13.

Si committit de omnia peccata reualia sua voluntatem haberet,
 an peccaret mortaliter, t. 8. r. 1. s. 1. p. 133.

Committre. Vide verb. *Fornicatio, Furum, Incestus, Sacrilegium,*
Indemne, tom. 2.

Item verb. *Absterge, Exspirare, Indulgencia, Resistentia, &c.*

Committre absolutioem ab heresi, scilicet in causa particulari,
 & specialis, an Episcopus possit, tom. 3. r. 1. s. 1. p. 14. per totam
 paginam 244.

Committre vide verb. *Crimina, Delictum, tom. 3.*

Item verb. *Absterge, Elitio, Furtum, tom. 6.*

Item verb. *Crimina, Delictum, Furum, Indemne, tom. 7.*

Item verb. *Cepula, tom. 8.*

Committre laicis an possint summi Pontificis causas Ecclesiasticas
 non solum civiles, & criminales, sed etiam spirituales, t. 9. r. 2.
 r. 1. s. 1. p. 191.

Committre actum degradationis Episcopi debet Cardinalis, &
 si clericus sit dignus depositioe sententiam debet degradationis
 in suis titulis ipse Cardinalis ferre debet, t. 9. r. 2. s. 1. p. 195.

Committre. Vide verb. *Affligere, Causa, Crimen, Delictum,*
Misdium, Reus, Sacrilegium, tom. 9.

Quando committit quis novum peccatum in confessione explican-
 dum in ommissione restitutionis, t. 1. r. 7. s. 1. p. 136. p. 306.

Ubi multi casus assignantur pro praxi huius difficultatis, sed con-
 cludunt, quod in duobus tantum casibus committitur ovum
 peccatum in ommissione restitutionis, non vero in aliis, sed
 lege casus omnes in textu huius rei praecedunt.

Si committit quis ignoranter peccatum, an hoc subiat precepto cor-
 rectionis, t. 7. r. 4. s. 1. p. 68. s. 2. p. 230.

Si quis committit aliquod enorme delictum non exceptatum in
 Bulla Greg. XIV. an gaudeat Ecclesiarum immunitate, tom. 9.

t. 1. r. 3. s. 1. p. 14.

Ubi pro praxi aliqui casus, ibid.

Si committit omnia bona a se arbitrio, vel dispositioni Titii, testa-
 tor dicitur, an tunc Titium heredem audiam; ac solo nomine,
 atque obligatum esse totum hereditatem in causas pias distribu-
 re intelligendum sit, t. 6. r. 1. s. 1. p. 320.

Commodum.

Commodare, vel mutuo dare a possit Religiosus sine peccato ali-
 quis res, quae ipsi ad usum permittit sunt, etiam pecunias non so-
 lum Religiosis profectis episcopi Monasterii, sed etiam caeteris
 secularibus, t. 7. r. 3. r. 1. s. 1. p. 175.

Commodare eorum valenti aliquid occidere, an quis et metu
 mortis, vel alia gravi metu possit, t. 7. r. 5. s. 1. p. 176. s. 1. p. 355.

Vide verb. *Comprehendere, Culiculus, tom. 7.*

Commodatarius.

Commodatarius dubius an sua culpa commodatum perierit, an te-
 neatur ad restitutionem, qua in contrahibus qua tenetur totum
 de dolo, & laesae culpa, quae constituit peccatum mortale,
 t. 6. r. 3. s. 1. p. 151.

Commodatum.

In commodato praestanda est severissima culpa, t. 8. r. 3. s. 1. p. 13.

Commodatum accipiens, si illud in extremis necessitate consum-
 pterit, an teneatur restituere, t. 8. r. 3. s. 1. p. 133.

Commodum.

Ob commodum notabile temporale, an sit licitum a Sacro abesse, si
 alia ratione id obtinere quis negavit, t. 3. r. 2. s. 1. p. 136. s. 1. p. 139.

Commodum. Vide verb. *Comprehendere, tom. 8.*

Commorantes.

Commorantes in tetris Inhabitem an possint contrahere matrimo-
 nium non servata forma Concilii Tridentini, t. 2. r. 6. s. 1. p. 77. s. 1. p. 3.

Commorantes in domo seculari habentes Oratorium privatum, an
 gaudeant privilegio ibi audiendi Missam, si suis expensis vivant
 t. 4. r. 2. s. 1. p. 103.

Commorantes Regulares in domibus secularium Mediolanensem
 in primis 4. diebus Quadragesimae, non tenentur ad ieiunia,
 immo possunt comedere, & tunc si in suis Monasteriis com-
 muniunt, t. 4. r. 6. r. 1. s. 1. p. 170.

Et quid observare teneantur Regulares commorantes in diebus
 Rogationum in dictis domibus secularium Mediolanensem, Et
 quid, si in suis Monasteriis, ibi.

Vide verb. *Bulla Pontificia, Liger, tom. 6.*

Commorari.

Vide verb. *Bulla Pontificia, Liger, tom. 6.*

Commutio.

Commutioe sensibiles, quae ex cogitatione oculis, & amplexibus
 habitis inter ipsos de sauro relictant, an sint licitae, t. 3. r. 6.
 r. 1. s. 1. p. 244.

Commutioe, Vide verb. *Conjugium, tom. 3.*

Communicare Sacramentaliter.

Communicandi quis sit modus, Ubi dantur exempla, tom. 3. r. 2.
 s. 1. p. 195. s. 4. p. 79.

Communicare a possit quis sine praevia confessione pro adimplen-
 do precepto annuae communionis, si deficiat copia confessorii, t.
 1. r. 3. s. 1. p. 133. s. 1. p. 138.

Et an etiam quando cum peccatis non reservatis habet peccatum
 reservatum, & non adit Confessarius potestatem habens super
 reservata, ibid.

Communicare sine confessione, vel celebrare possit Religiosus, qui
 habet alioquin peccata gravia, in quibus alioquin infamia, si habet presen-
 tem solum Sacerdotem laicum ad evitandum iuramentum sine Re-
 ligiosis, t. 1. r. 3. s. 1. p. 137. s. 1. p. 139.

Communicare sine confessione an possit, qui habet presentem Sa-
 cerdotem, cui potest conferre ex privilegio, quia non vult con-
 fiteri nisi proprio Sacerdoti, ibi.

Communicare a possit sine confessione, qui peccata reservata ha-
 bet cum aetate excommunicationis, & non adit Confessarius
 potestatem habens super illa, vel in dicto casu teneatur con-
 fiteri Sacerdoti inferiori, t. 1. r. 3. s. 1. p. 137. s. 1. p. 139.

Qui communicat tenetur singulis mensibus peccatum mortali-
 ter, si sex, vel 8. dies communionem distulerit, t. 1. r. 6. s. 1. p. 142. s. 1. p. 235.

Communicare quo intervallo dierum potest infirmus post Viati-
 cum, t. 1. r. 7. s. 1. p. 177. s. 2. p. 173.

Communicare lapsus in die non est prohibitus iure divino, t. 3.
 r. 1. s. 1. p. 48.

Communicare bis, aut ter in die Nativitatis Domini non possunt
 Sacerdotes extra Missam, ibi. s. 1. p. 59.

Communicare seipsum in causa necessitatis an possit Sacerdos, etiam
 de iuribus causa, & quilibet die hora, dummodo sit ieiunius, &
 scandalum abet, t. 3. r. 1. s. 1. p. 59. s. 1. p. 60.

Qui communicat ooo potest tempore Iubilaei an egat commuta-
 tionem in aliquod aliud opus pium, t. 4. r. 4. s. 1. p. 118.

Si in Iubilaeo commutat tantum, quod communio efficiatur die Do-
 minici.

mica, an quis satisfaciat communicando alia die hebdomadae, t. 4. r. 1. s. 1. p. 126

Communicare ab interdicto celebratione an possint Sacerdotes, qui possunt in interdicto missam celebrare, & Clerici, qui possunt divinis Officiis assistere, t. 1. r. 1. s. 1. p. 137. & 138

Communicare an possint Regulares peregrinos pro satisfactione precepti sumendi Eucharistiam tempore Paschalis, t. 4. r. 1. r. 1. s. 1. p. 138

Communicare quotidie, seu communicandi preceptum an fuerit in primitiva Ecclesia, t. 1. r. 1. s. 1. p. 138

Si non communicat aliquem in Paschate publice confiteri, si moritur, an debeat sepeliri in loco sacro? Et quid, si occultum hoc esset, t. 1. r. 1. s. 1. p. 139

Ut communicans perniciem tali die, si committat tale peccatum, an Confessarius pro penitentia hoc onus imponere possit, t. 1. r. 1. s. 1. p. 139

Si communicet laicus inprimis in articulo mortis, absente Sacerdote, an incurrit irregularitatem, t. 1. r. 1. s. 1. p. 140

Communicatio coelestis, & politica

Communicatio cum excommunicato nominati, propter peccatum veniale an incurrit excommunicationem minoris, t. 1. r. 1. s. 1. p. 140

Et an debeat aliqui casus, in quibus etiam incurrit excommunicationem maiorem, ibid. s. 1.

Et an extra casus in hoc verbi, inclusat, vide, *Lex, tum, de, regum, &, necesse, si* quis communicat cum excommunicato denuntiatio in civilibus an peccet mortaliter, t. 1. r. 1. s. 1. p. 140

Communicatio a qua possit cum eo quod dubitat esse excommunicatum, t. 1. r. 1. s. 1. p. 140

Communicare an quis possit liberè cum omniobus declaratis per sedulones incurrisse in excommunicationem, si intra terminum appellavit, t. 1. r. 1. s. 1. p. 140

Item est de recitatione iudicis excommunicantis, ibid. in fine

Communicare an licitum sit cum Hæretico, Schismatico, Apostata, Sy monico, &c. in quos lata est sententia contra tales declarata, vel necessarium sit, ut publice ac nominatim, ac expressè denuncietur excommunicati, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Communicare cum excommunicato rogato, ac si non esset excommunicatus, an sit licitum, non solum in humanis, sed etiam in Sacramentis, & in quibuscumque aliis divinis, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Communicare cum excommunicato in diversa mensa an liceat? t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Item est de lecto. Et quid si diversi mensa factio convivio in eadem domo, & eodem tempore per modum unus? Et quid, si mensæ sint in diversis cubiculis, ibid.

Communicare an possit populus excommunicatus cum sponsa? Et distinguunt inter sponsores de futuro, & de presenti, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Communicare cum viro excommunicato an liceat uxori. Et quid, quando excommunicatio lata est causa matrimonii? Ubi aliqui casus, quibus non potest uxor inter excommunicationem viro excommunicati, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Communicare an possit mulier cum viro, si scienter contraxit matrimonium cum viro excommunicato, ibid. s. 1.

Communicare cum uxore excommunicata, an possit maritus, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Item est, si contraxerit, utrumque esse excommunicatum, ibid. s. 1.

Et si maritus uxorem corrigere avari cum excommunicato, ob quam excommunicata est, an peccet, ibid. s. 1. sub finem.

Et an nepotes, pronepotes, natus, gener, foveat, privilegium, privilegium, & pupillus compellat ad sub nomine illius, ut ait possit cum avia, abavi, Patre, & ceteris, &c. excommunicatis communicare, & contra, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Et consequenter etiam, an nomine Patris intelligatur avus, abavus, tutores, &c. ibid.

Communicare an possit filii, etiam emancipati, naturales, & adoptivi cum Patre excommunicato, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Communicare an possit Pater cum filio excommunicato, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Communicare an possit Pater cum filia excommunicata, eo quod, post profectionem matrimonium duxerat, incurrit excommunicationem, ibid. ad medium.

Et quid, si censura incurrit etiam a Patre, & filio, &c. propter hæresim, si inde periculum infestationis, ibid.

Ubi, quod si filius Parochiam non licet ei sacra ministrare Patre excommunicato, nec contra eo divina facere.

Communicare an possit servi cum Domino excommunicato, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Et quid, quando servitus non præcedit, sed fuit posterior excommunicationis, quod idem est dicendum de famulis, & etiam operariis, ibid.

Et etiam uxores, filios, servos, & supradictas personas possunt communicare cum Marito, Patre, Domino, &c. excommunicatis etiam in sacris, ib. s. 1. ad medium, p. 141

Communicare an possit servi ejusdem Domini cum alio ex illis, ibid.

qui excommunicatus est, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Idem est de filiis, respectu alterius filii, ibid.

Communicare an possit Dominus cum servis excommunicatis, ibid. s. 1.

Communicare cum suspecto an quis possit si talis excommunicatio fuit quædam cooperatio cum illo in delicto, & malo eo ministerii, & quando verbi dicatur cooperari peccato fulcens, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Communicare. Vide verbi, *invisi, Judas, Messam, andas, Refectore, Sacerdos, Pater, &c.*

Communicare an Religiosis possit cum Prelato excommunicato, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Communicare cum excommunicato non tolerato, aut publico Clerici percussit, an licitum sit ex metu mortis, vel alterius gravis nocummenti, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Communicare cum Hæretico damnatus in Tribunali S. Inquisitionis non est illicitum, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Communicatio civilis, & politica

Communicatio civilis, & politica in commercio, mercatura, bello, convitiis, &c. & alius negotiis politicis an Catholicis sit licita cum Hæreticis? Et quid cum Infidelibus, Turcis, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Et quid in dictis casibus de excommunicato, vel si ad sit scandalum, & periculum perversionis, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Ubi, ut habitat possit Catholicus in tectis Hæreticorum, aliqua requiruntur, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Io communicatio cum excommunicato non tolerato an detur parvitas materis, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Et quid in divinis, & factis, ibid. post medium.

Et quid si communicet in crimine criminoso, vel in aliis casibus, in quibus fidelis communicando cum excommunicato incurrit excommunicationem maiorem, ibid.

Cum nominatim denunciato, vel excommunicato communicatio in humanis, & civilibus, an sit peccatum morale, vel tantum veniale, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Communicatio Privilegium

Communicatio privilegium potest ab aliis Regularibus haberi, quibus sub nomine propter Religionis transscriptum, & concessum abusive non salutaris, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Communicatio privilegium. Vide verbi, *Frater, Minor, Privilegium, &c.*

Communicatio in Jubilis, & Indulgentiis quomodo detur inter Regulares, & eorum Ecclesias, five ejusdem, five diversæ fidei Ordinis, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Communicatio privilegium, quam inret se habent Regulares, an propter exemptionem solvendi decimas, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Sub communicatione generalis privilegiorum Medicamentum an veniant communicata Altaria privilegiata Regularium, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Per communicationem privilegium inter Regulares, & Religiosos, non proinde communicant in privilegiis odiosis, & penis, Ubi pro speciali casus, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Communicatio sacra

Ut communicatio detur moribundo, an aliter non possit succurri, an Sacerdos excommunicatus possit celebrare, vel diffamacionem ministrare excommunicatis, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Communio. Vide verbi, *Eucharistia, Mater, Pater, &c.*

Communio. Vide verbi, *Eucharistia, Mater, Pater, &c.*

Communio an sit precepta sub utraque specie ac jure di vine? Et quid sub una specie communicat, an implet preceptum, quo dicitur, *Non manducaveritis carnem filii hominis, & bibideritis sanguinem, &c.* t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Ubi quod Cardinalis Diaconus ministrat Summo Pontifici communicat sub utraque specie, & in Missa Papali cæteri Cardinales etiam communicant sub utraque specie, & Rex Francie io sua auguratione, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Idem est in aliis locis Græcorum, Ethiopum, Moscovitarum, & Parisiis, in Convocato Chancelie, &c. t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Sicut pro communione præcipit Pontifex usum panis tantum, an poterit præcipere usum sanguinis, ibid. s. 1.

Communio. Vide verbi, *Eucharistia, &c.*

Communio sacrilega an sufficiat ad consequendum, & obtinendum Jubilæum, vel Indulgentiam pro defunctis, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Communio proterum ob defectum ætatis an sit commutanda io aliud opus pium, an possit lucrari Jubilæum, vel sufficere communicare spiritualiter, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Idem est de infirmis, patientibus, tumis, vomitum, vel quid simile, & de illo, qui inadventum dei designat communicatio bibat, & ita in similibus, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

Communio facta in peccato mortali an sufficiat ad lucrandum Jubilæum, ibid. s. 1.

Et quid, si io ultima Jubilæi periodo per actum contritionis sit in gratia, t. 1. r. 1. s. 1. p. 141

An verò debeat iterum confiteri, & Eucharistiam sumere in gratia, ibid.

gratia, tom. 4. ref. 54. §. 4. pag. 127.
 Communio, quæ præcedat tempus Indulgentiæ, an sufficiat ad lucrandum illam, ibid. §. 5.
 Communio unica an sufficiat, quando plures indulgentiæ eadem die diversis Ecclesiis concessæ sint, quarum quilibet communio præcipit. ibid.
 Et quid, si Indulgentia non eadem die, sed sequenti, & intra debitam distantiam occurrat, ibid.
 Communio. Vide verb. *Læta, Eucharistia, Puræ scandalum, to. 4.* Item verb. *Eucharistia, Juvare, Læta, tom. 5.*
 Item verb. *Eucharistia, Pœnitentia, tom. 7.*
 An in Communionem confitetur esse nisi sacrificii, vel in consecratione, t. 2. r. 3. §. 1. §. 3. p. 164.
 Communio private aliquem ob gravissimam criminam an Pontifex possit etiam in huiusmodi casu iuxta, t. 2. r. 2. §. 1. §. 1. p. 3. Ubi quod hæretici reclusi datur communio, ad mortem damnati si pœnitentia, & confitentur, in eodem §.
 In Communionem quotidiana concedenda laicis debent Confessarii tantum procedere, t. 3. r. 1. §. 1. §. 6. p. 47.
 In Communionem sumentes majores, vel plures Hostias, seu particulas, an possint inquisitores punire, tom. 3. r. 1. ref. 24. §. 1. pag. 305.
 Si de Communionem sacra servus emisit votum, an possit Dominus illud irritare, t. 2. r. 2. §. 1. §. 1. p. 309.
 Communio in prævenire an teneatur, qui timet, quod quando obligat præceptum non erit opportunitas communicandi, t. 1. r. 3. §. 1. §. 2. p. 93.
 Si Communio in Confessario per aut publicus usurarius, & publicus concubinarum, qui dicit Confessario non fuerunt absoluti, an possit Confessarius dictam Communionem illis negare, dicendo eos esse in publico peccato, t. 2. r. 2. §. 1. §. 1. p. 318.
 Qui ad Communionem accedit cum dilectione voluntaria, aut cum affectu alicuius peccati venialis, an peccet venialiter, t. 2. r. 2. §. 1. §. 1. p. 317.
 Communio more laicorum tempore interdicti an Pontifex prohibeat sacerdotibus, quibus tamen concedi celebrare, to. 3. r. 1. §. 1. §. 1. p. 317.
 Communio in laici sumant sub utraque specie, an Pontifex pro obliere potuerit, t. 3. r. 1. §. 1. §. 1. p. 44.
 Communio in pro lucrando Jubilæo an possit Confessarius ex iustis causis commutare ultra tempus præscriptum in Jubilæo per aliquas hebdomadas, t. 2. r. 2. §. 1. §. 1. p. 116.
 Ubi duo casus assignantur pro pœnitentia.
 Communio in peccato Sacerdos pluribus ministrans, an unum peccatum committat? An vero pluris, to. 2. r. 2. §. 1. §. 1. p. 109.
 Communio in qui venerat singulis festis Annunciationis B. Mariæ, sed festum illud incidit feria sexta Hebdomadæ sanctæ, an reneatur in illa die sacram synaxim sumere, to. 2. r. 2. §. 1. §. 1. p. 111.
 Communio in sumere in feria sexta Parasceves an sit illicitum, ibid. §. 2.
 Communio in, quæ ex consuetudine præfixa sunt fieri, postquam prælati imperare, quæ vero præfixa non sunt, non potest jubere, quia ad id, quod est super regulam, non potest obligare, t. 2. r. 2. §. 1. §. 1. p. 118.
 Ut Communio in præceptum Paschale Sacerdos ipse, & alii impleant, an possit absque præfixa Confessione dictum Sacerdos celebrare, deficientie copia Confessarii, t. 1. r. 3. §. 1. §. 1. p. 137.
 Et an aliter dicendum sit de Communionem debita ex voto, vel alia præceptum particulari, ibid.
 A Communio in anno præceptum an teneatur Pontifex, ibid. §. 2.
 Ad Communio in præceptum an teneatur Pontifex, ibid. §. 2.
 Communio in anno præceptum an Pontifex pœnitentia abrogare possit, t. 3. r. 1. §. 1. §. 1. p. 47.
 Si Communio in præceptum Pontifex sine causa pœnitentia abrogaret ex toto, vel in solidum, quamvis peccaret, valeret tamen prædicta abrogatio, ibid. §. 3.
 Communio in præceptum an possit Pontifex restringere, ibid. §. 3.
 Ad Communio in præceptum in Paschate adimplendum si quis Ecclesiam non possit adire, ut habet Oratorium privatum in domo, & Bullam Cruciatæ, & pœnitentia a Parochia licentia, & in Jubilæo gressu, an virtute Cruciatæ possit sumere Eucharistiam in dicto Oratorio, & adimplere præceptum Ecclesiæ, t. 4. r. 2. §. 1. §. 1. p. 48.
 Si Communio in anno præceptum pœnitentia non observent, an incurant in censuram latam ab Episcopo super hoc, t. 3. r. 1. §. 1. §. 1. p. 49.
 An Pontifex possit dispensare cum aliquis ante Communio in non confiteatur, dummodo elicitur actus contritionis de peccatis mortalibus commissis, t. 3. r. 1. §. 1. §. 1. p. 46.
 An Sacramentum Eucharistia sit necessarium necessitate mediæ ad salutem, ita ut deat præceptum divinum positum sumendi Sacramentum? Ex quo inferat præceptum divinum Eucharistia sumende obligare in articulo mortis, etiam si mors sit

violenta, & auctoritate iudicis inflicta. Secundum in reliquis viciis, toties, quoties tali remedio opus est, ad perseverantiam in statu gratiæ. Tertio, quando quis prævidet, & prudenter putat, se non amplius habitum commoditatem in tota vita fovendi Eucharistiam, t. 2. r. 2. §. 1. §. 1. & in aliis ejus not. p. 108.
 An si non adesse præceptum sumendi Eucharistiam, potuisset quis salvari, si non haberet propositum illam recipiendi, t. 2. r. 2. §. 1. §. 1. & in aliis ejus not. p. 109.
 An hæretici teneatur præcepto communicandi singulis annis contentio in cap. *Omnes homines, que fecit de pœnitentia, & remissio, Et rursum docent, omnes fideles baptizatos compendiosus esse in præcepto dicti capitis, & tamen excludit ab ipso Infideles, to. 2. r. 2. §. 1. §. 1. p. 109.
 An præceptum sumendi Eucharistiam obliget Infideles, t. 2. r. 2. §. 1. §. 1. p. 109.
 An pœnitentia tempore, quo sunt capaces poenitentia, sint etiam capaces recipiendi Eucharistiam, t. 2. r. 2. §. 1. §. 1. & in pluribus aliis ejus not. p. 110.
 Et docetur, quod pœnitentia non obligantur ad Communionem usque ad decimum annum, ibid. §. 1. §. 1. p. 110.
 Sed inferitur, peccata Parentes puerorum, & Confessarios non sinites illos communicare statim ac peccata notum, ibid. §. 3.
 Et docetur, quod pœnitentia non communicant in Paschate, nec excommunicatione, nec poenitentia Canonis ligantur usque ad 14. annum, ibid. ad med. dicti §. 3.
 Et advertitur ad lucrando Jubilæo, pœnitentia, qui possunt consistere etiam ad Sacramentum Eucharistia admittendo, to. 2. r. 2. §. 1. §. 1. p. 110.
 An si ex incuria Sacerdotis dum alios communicat, porriget Eucharistiam infanti genitrix non habens ulum rationis, recipiet gratiam, Et resolutio huius questionis pendet ex illa, an infantes ante usum rationis sint capaces fructus spiritualis, quem Eucharistia ex opere operantis confert? tom. 2. r. 2. §. 1. §. 1. p. 111.
 Et antiquius fuerit consuetudo in Ecclesia in vasis Provincialis conferendi Eucharistiam infantibus, ibid. §. 3.
 Et an si puer, & amens nunquam doli capaces inveniat casu Eucharistiam, & comedit, acceperit gratiam, licet non sint capaces manducationis sacramentalis, ibid. §. 4. & §. 5.
 An qui prævidet impedimentum futurum, ut in tempore Paschali Eucharistiam accipere non possit, teneatur prævenire tempus, & illam sumere, t. 2. r. 2. §. 1. §. 1. & in aliis ejus not. p. 111.
 Et an ita præveniens tempus, non sequitur impedimento tempore ab Ecclesia constituto, teneatur iterum communicare, ibid. §. 3.
 Et asseritur, quod qui prævidet se in Paschate à Communionem impediri, non teneatur tempore præscriptum prævenire, dummodo intra eundem annum semel communicaverit, ibid. §. 4. pag. 111.
 An qui in Paschate indigne sumpsit Eucharistiam, incurrit excommunicationem latam ab Ordinario contra transgressores præcepti Communio, t. 2. r. 2. §. 1. §. 1. p. 111.
 An si quis in Paschate Eucharistiam non sumpsit, teneatur postea *Quamvis* communicare, t. 2. r. 2. §. 1. §. 1. p. 111.
 An si post Dominicam Resurrectionis credis infirmum esse à Communionem, obligetur Hebdomada tanta communicare, t. 2. r. 2. §. 1. §. 1. p. 112.
 Et an si alicui (ut est in Hispania) ad sit privilegium adimplendi præceptum Communio per totam Quadragesimam, teneatur quis in illo tempore sumere Eucharistiam, si prævidet non posse illam tempore tempore Paschali, ibid. §. 4.
 An excommunicatus, suspensus, & interdicti excommunicati a præcepto annuæ Communio? Et quid, si possint absolvi, & nolle absolvi eo fine, ut non communicent in Paschate, peccarent contra præceptum, t. 2. r. 2. §. 1. §. 1. p. 112.
 Et an qui sumere Eucharistiam uno, vel altero die ante, vel post quindecim dies Paschales designatos pro adimplendo præcepto, adhuc satisfaciunt præcepto, ibid. §. 4.
 Et an, qui non communicavit intra illos quindecim dies assignatos ab Ecclesia pro adimplendo præcepto annuæ Communio, teneatur amplius communicare, vel an elapso anno teneatur etiam sub præcepto communicare, ibid. §. 5. & sequ. p. 113.
 Et an si quis communicavit ex devotione in Natali Domini, & postea transgressus est præceptum in Paschate, an possit exspectare usque ad sequens Natale, in quo annum complet, ibid. §. 11.
 Et quid, si non communicavit a Januarii usque ad Pascha, Et quid si communicavit post Januarii ante Pascha, ibid. §. 12.
 An si quis in Paschate sinit Eucharistiam in Ecclesia Cathedrali, satisfaciunt præcepto, t. 2. r. 2. §. 1. §. 1. p. 114.
 Quidam conversi, qui laicos Religiosis sumptibus tempore Paschali Eucharistiam à Sacerdote recipere Religiosis simul cum ipso commorante in viridario episcopi Religiosis, qui fuerant an infirmos, teneatur præceptum annuæ Communio? Quod est querere, an Regularis, qui communicant anno laico, teneatur, ut implere præceptum Paschali Communio, illa sumere de manu ipsius Priestatis, cum ipse sit proprius sacerdos ipsorum, t. 2. r. 2. §. 1. §. 1. p. 114.
 Et docetur, Regularis possit ministrare Eucharistia pro præcepto Eccle-*

Ecclesiam operariis, qui conventionem faciunt per aliquo tēpus ad laborandum in Convento, & Parochia caret, & aliis laicis, & famulis servientibus intra Monasterium Religiosis, & etiam famulo non solum possunt ministrare Eucharistiam tempore Paschali pro adimplendo precepto, ibid. §. 2.

Et votatur, quod Religiosi possint ea privilegia ministrare Eucharistiam extra tempus, & sumere Viaticum, & possunt dare Viaticum, quod non potest expectari Parochus, aut confessorius, & in dicto casu datur tepus ad hoc magis securi facienda, ibid. §. 3. p. 17.

Et tandem firmatur, quod licite licentia, & ratihabito Parochi utamur si de futuris sufficit ad valida, & licite ministrandum sacramentum Eucharistiam, & Extremam Unionem, secus de Matrimonio, & confessione, ibid. §. 7.

An Regularis ex privilegio possit ministrare laici Eucharistiam pro adimplendo precepto annue Communiois; Et quid pro adventu, & peregrinis; t. a. tr. a. r. 17. p. 115.

Referantur aliquae opinioniones circa Regularis in ordinu ad ministrandum Eucharistiam secularibus tempore Paschalis, & in articulo mortis; & etiam familiaribus, & servitioibus adhaerentibus, & intra Monasterium commorantibus, & etiam extra Monasterium degentibus, como secundo, tractat. secundum, ref. 18. & in multis aliis ejus not. p. 116.

An Regularis virtute suorum privilegiorum possit ministrare Eucharistiam vagis, adventis, & peregrinis in die Paschalis, ad implendum preceptum Communiois; In quo teneatur impedire confluentem ad Ecclesiam Cathedrali, & Matricem pro adimplendo precepto Communiois; t. a. tr. a. r. 27. & in aliis ejus notatiis primis, p. 118.

An Regularis sine incurione censurarum possit ministrare Eucharistiam in die Paschalis ad implendum preceptum Equitibus Ierosolymitanis, Iacobitis, Alcantararum, Calazararum, &c. t. a. tr. a. r. 22. §. 2. pag. 119.

Et supponitur, non licere hoc pœas excommunicationis Papalis Regularibus jure communi ministrare Eucharistiam, & Extremam Unionem sine licentia Parochi, possunt tamen ministrare Eucharistiam extraneis Religiosis, etiam tempore Paschali, ad implendum preceptum Communiois, quando abest à loco, ubi funt votum Praetati, ibid. §. 1.

Et notatur, Regularis sine incurione censurarum posse in multis casibus pœbere secularibus Eucharistiam pro adimplendo precepto tempore Paschalis, & in extra hujus resolutionis assignatur quorundam casus pro praxi ibid. §. 4. & in aliis ejus not.

Et in Parochia deficiente, aut ausente per se Eucharistiam ministrare, nec licentiam concedere, possit Religiosi etiam secularibus illam porrigere ad implendum annue Communiois preceptum, ibid. §. 5.

Et notatur, Regularis posse hospitibus secularibus, si in eorum Monasteriis insistentibus ad mortem, ministrare sacrum Viaticum, Extremam Unionem, & sepulchrum in suis Ecclesiis absque licentia Parochi, & hoc ex pluribus Pontificiis privilegiis, ibid. §. 6. & in multis aliis ejus not.

An Episcopus possit prohibere Regularibus ne ministrant sacramentum Eucharistiam in die Paschalis? t. a. tr. a. r. 23. §. 3. p. 117.

Et notatur per diem festum Paschalis Resurrectionis Dominice non intelligi solum diem Paschalis, sed totum, tempus, quo currit preceptum Ecclesiasticum annue Communiois, ibidem §. 2. & in plurimis aliis ejus notatiis.

Et in facit usu receptum privilegium Regularibus concessum, ut possint ministrare secularibus Eucharistiam, ad implendum preceptum Communiois? ibid. §. 6.

Et advertitur, quod Jesuitae habent amplissima privilegia circa ministrandum Eucharistiam, Confessiones, & satisfactiones, sed cum dicitur illius casus esse contrarium, ibidem, & in multis aliis ejus notatiis.

An quis possit sumere Viaticum, v. g. Feria secunda hebdomadae sanctae, si postea non moriatur extra tempus Paschale, vel viceversa, teneatur iterum Eucharistiam sumere ad satisfaciendum precepto annue Communiois; t. a. tr. a. r. 24. §. 1. & sequenter §. 3. p. 120.

Et quid, si in praedicti casu una die ante Dominicam Palmarum talis infirmus sumperit Viaticum, an debeat parvitas materiae in hoc casu, ita ut illa communio satisfaciatur etiam precepto Paschalis communiois, ibid. §. 2.

Et infero, quod si Petro in praesentiam injungeretur, ne intra quatuordecim dies communicaret, & alius vovisset, ac simul preceperit Praetati intra eosdem dies communionem facere, & cum eodem occurrat dies Paschalis communiois, tenebitur ad quodlibet communionem faciendam, intra illos quatuordecim dies, nam communio communione satisfacere non potest, ibid. ante medium dicti §. 2.

Et cursum docetur, quod uno, atque eodem alio potest quis satisfacere pluribus preceptis, ibid. §. 3. ante medium.

An Sacerdos, qui ministrat alii cum peccato mortali in Missa, vel extra Missam Sacram Eucharistiam, peccet mortaliter, t. a. tr. a. r. 25. & in plurimis aliis ejus not. p. 120.

Asqui ministrat Eucharistiam peccatori, peccet duplici pecca-

to, com. 2. tract. 2. ref. 28. pag. 122.

An in dubio utrum peccator sit publicus, vel occultus, danda sit ei Eucharistia, t. a. tr. a. r. 29. p. 121.

An si Sacerdos licet ex confessione aliquod delictum aliquis non emendatum, & occulte peccat Eucharistiam, sit illi deneganda, t. a. tr. a. r. 30. p. 122.

Et deducitur, quod agillum confessionis ita obligat, ut finita ea neque cum ipso presentem possimus amplius de illa loqui, nisi de specialis licentia illius, & non solum loqui, sed nequeiam vultu, aut factis exprobrare peccata illius possumus, ibid. §. 2. ante medium, &c.

An licet ministrari peccatori scienti, & potenti ubi datur Hostiam non consecratam ad Sacrilegium ipsius, & grave damnum vitandum, t. a. tr. a. r. 31. p. 123.

Et an debeat Sacerdos in tali casu proponere Hostiam consecratam adorandam, & t ergo possit illam non consecratam, ita ut Hostia non consecrata non videatur, nec adoretur, vel possit Sacerdos altem simulare lu Eucharistiam in os illius immittere, licet ad hoc facere non teneatur, ibid. §. ult.

An possit aliquis accedere ad Eucharistiam, ut non accipiat gratiam, neque peccatum committat, t. a. tr. a. r. 32. p. 123.

Et infero, quod quisvis hoc sacramentum per se primo non sit institutum à Christo ad concludendum primam gratiam, sed ad conferendum augmentum illius, tamen in duobus casibus illam conferre, & peccatum mortale remittit, ut dicitur potest, ibid. §. 2. &c. Quomodo communicant consecrat gratia Sacramentalis, t. a. tr. a. r. 33. p. 124.

Et in textu hujus ref. proponuntur diversi casus pro praxi dicti questionis; Et notatur, Eucharistiam non causare gratiam toto tempore, quo est in stomacho, sicut nec totum tempore manducationis, ibid. §. 3. & in aliis ejus not.

Etiamque advertitur, nullo modo aliquem recipere majorem gratiam, quia sumit majorem, seu plures Hostias, ibid. §. 4. &c.

An deat major gratia sumendi duas species, quam sumendi unam, t. a. tr. a. r. 34. p. 125.

An liceantur sumentes species Corporis, & Sanguinis Christi recipiant majorem gratiam, quam licet sumentes tantum Corpus Christi, t. a. tr. a. r. 35. p. 125.

Et si accidit, quod Sacerdos ponat obolem in sumptione Corporis Christi, & ante sumptionem sanguinis reddat in gratia, an ex sumptionem sanguinis recipiat gratiam, ibid. §. ult. &c. p. 125.

De communione quotidianis, tom. 2. tract. 2. ref. 36. Ubi latissime, & docte, p. 127.

Et, notatur, non esse definitum jure divino positivum, an sapienter an debeat communicare, sed tantum Ecclesia prohibet communionem iterare eodem die, ibid. §. ult. &c. p. 124.

An Eucharistia possit laici quicumque hora diei, com. a. tr. a. r. 37. pag. 124.

An Sacerdos exiens in peccato mortali possit hoc peccato mortali sumere Eucharistiam, ne perveniat in manus Hæreticorum, non tamen sumendo illam sicut sumunt fideles, nempe communicando, sed solummodo ad exhibendum, ac si illi aliquid foramine recederet, t. a. tr. a. r. 38. p. 125.

Et notatur, quod si periculum sit, ut Eucharistia perveniat, vel male tractetur ab Hæreticis, vel infidelibus possit laici non jejuno, etiam laici, si Sacerdos deest, Et an etiam presente sacerdote, possit laici in tali casu illam recipere, ibid. §. ult. &c.

An Sacerdos extra casum necessitatis possit pro devotione tantum, si non adit alius Sacerdos, administrare ubi Eucharistiam, solum quando, t. a. tr. a. r. 39. & in aliis ejus not. p. 126.

Idem est dicendum de Diacono, si non adit Sacerdos, vel alius Diaconus, qui illi ministrat Eucharistiam ex devotione, ibid. §. 4.

Et in praedicto primo casu, praesente Diacono, an debeat Sacerdos porrigere Eucharistiam sumere ex manibus Diaconi, quoniam ex proprio, ibid. §. 7. & §. 8. p. 126.

An Sacerdos debet propriis manibus ipsam communicare, quando Diaconus illi sacramentum debeat mortis, t. 5. tr. 2. ref. 40. §. 3. p. 126.

An Sacerdos si ea devotione extra Missam communicat, possit communicare quolibet hora diei, etiam post meridiem, t. a. tr. a. r. 41. p. 126.

An Sacerdos Corpus Christi ab alio Ministro pro devotione, sive in die Parasceves sumens, debeat illam Ecclesiastico precepto adhibere, cap. Etel. 23. Et an hujusmodi Decretum sit contrario usu abrogatum, t. a. tr. a. r. 42. p. 127.

An recipiens Eucharistiam contra preceptum aliquid humanum committit duo peccata, unum contra prohibitionem illam, alterum, quia communicatio indignè Et an hæc circumstantia sit explicanda in confessione, t. a. tr. a. r. 43. p. 127.

An qui accedit ad communionem cum districtione voluntaria, ut cum affectu aliquis peccati venialis communionem peccet venialiter, t. a. tr. a. r. 44. p. 127.

An qui posuit in die Venetis Sancti communicare, tom. 2. tract. 2. r. 45. p. 127.

Quidam Episcopus volebat punire Parochum, qui ministravit Eucharistiam aliquibus in die Veneris Sancti, quævis tunc in-

titiles ille, quid sentiem? Ubi an sit licita administratio Eucharistiae in die Paschales, scilicet (modico, c. a. r. a. 2. 4. p. 2. 8. A laici in Missa Nativitatis Domini, quae post medium noctem canitur, vel io aliis, quae statim postea dicuntur, possint Sacram Eucharistiam sumere, c. a. r. a. 2. 4. p. 2. 9.

Et cursum docetur Sacram Communionem posse recipi qualibet hora diei etiam post meridiem, ibid. in fine §. 2. c.

Et advertitur, Regulare ex privilegio celebrandi sermone teibus horis ante auroram, posse tunc in suis Missis, si velint, licite laica Sacra Eucharistiam ministrare, ibi. a. & io aliis ejus not. An si quis post pollutionem voluntarius, vel fornicationem postea confiteatur, peccet tamen venialiter sumendo Eucharistiam intra annum dum sine aliqua jussa causa, c. a. r. a. 2. 4. p. 2. 10.

Et an sit peccatum mortale accedere ad recipiendum Sacramentum Eucharistiae, ante diem integrum post quodcumque peccatum mortale, etiam si homo sit de illo contritus, & confessus ibid. §. ult. p. 2. 9.

Et an in supradicto casu quis faciat contra Consilium Rubricae Missalis sumendo Eucharistiam, & peccet venialiter, c. a. r. a. 2. 4. p. 2. 10.

An sit licitum conjugari de habite copula Eucharistiam sumere, vel sit minus, vel magis expeditum, c. a. r. a. 2. 4. p. 2. 10. & io aliis ejus not. p. 2. 9.

Et docetur ex Sancto, quod habenti pollutionem nocturnam, non est consensu abstinendi ab Eucharistia (sumenda, praetermissum, si causa non fuisset voluntaria, immo et si fuisset voluntaria, vel fornicatione aliqua noctu commississet, & ea confiteatur, ibi. a. Etiamque inferitur invalidum esse votum de non communicando de habite copula, ibid. ad medium dicti §. 2.

Et an supposito, quod quis nolit curare diffinitionem expellere, non est sumum consilium non communicare, ibid. paulo inferius, vers. Quarto & c. p. 2. 9.

An sit culpa venialis eodem die communionis ad usum accedere vel potius causa, c. a. r. a. 2. 4. p. 2. 10.

Et an sit culpa venialis accedere ad Eucharistiam post pollutionem aut copulam carnalem, quam aliqua abique peccato mortali passus fuerit, vel abstinere, ibid. §. 2. in principio, & c.

Et quid, si deest mensura, aut lepra, ibid. in fine Ref. p. 2. 10.

An Sacerdos Chirargus impediatur possit ministrare Eucharistiam non pollice, & indice sed aliis digitis, c. a. r. a. 2. 4. p. 2. 10. Et de aliis dubiis circa ministratorem Eucharistiae agitur, Primò, an Sacerdos ministrare Eucharistiam extra Missam, omittendo caeremonias, ut luminis accendi, confessionalis generalis, abolutionis venialium, &c. peccet mortaliter, si aliquae ultra causa alias caeremonias omittet, ibid. §. 3.

Secundo, an Sacerdos possit differe Eucharistiam moribundo valde sollicitate, correndo, ibid. §. 5.

Tertiò, an Sacerdos possit vixi equum ad praebendum viaticum moribundo longe distanti, in hoc casu aliqua advertuntur, quae contingere possint in praesentia, ibid. §. 7. p. 2. 10.

Et inferitur, an Sacerdos non jejunus possit Missam celebrare ad communicandum, alium, vel seipsum in articulo mortis, ibid. §. 5. inter medium, & finem, & c.

Quartò, an laicus in articulo mortis, si non adsit alius Minister, possit non solum ipse cum suis manibus sumere Viaticum, sed etiam illud aliis ministrare, ibidem prope finem, §. 5. & post medium, & in fine §. 7.

Quinto, cum infirmus partem calicem de levitate non possit, possit Sacerdos illum ponere in cochleari argenteo cum parvo vasa etiam calido, ut ita infirmus facilius in stomachum transmittat, vel solum hoc possit fieri intra parum aquae, vel violi, si aliter non possit infirmus periculum deglutire, ibid. §. ult. p. 2. 10.

An si cadat super barbam alicuius Hostia, vel fragmentum, sit ipsa barba lavanda, c. a. r. a. 2. 4. p. 2. 10.

Et quid, si sanguis cadat super barbam Sacerdotis, ibid. §. 2. p. 2. 10. An si particula cadat super manum v. g. communianis, sint vice Rubricae Missalis manus lavandae, & aqua in Sacramentum confundenda, c. a. r. a. 2. 4. p. 2. 10.

Et quid, si tabatur super vestem monialis, vel in terra, tabula, panno prophano, vel aliqua alia, vel super barbam communicantis, vel si lacus suffulserit aeterea, &c. ibi. §. 2. a. per totam.

Et quid est sciendum, si in supradictis locis, & paribus eccidit aliquid & sanguine ibid.

Et quid, si ex Hostia, vel sanguine eccidit in panno sacro, videlicet super manum Altaris, Messam, linenum, seu pullum, &c. ibid. §. 2. ante medium.

An dubium sit de duodecim hora noctis, comedat, possit manè communicare, vel si sit dubium, si comedat post medium noctem, c. a. r. a. 2. 4. p. 2. 10.

Et inferitur, non solum in materia stricte, & proprie iustitiae, sed etiam in aliis materiis esse meliorem conditionem possidentis, quando upervenerit dubium, ibid. §. 2. p. 2. 10.

An datur parvitas materiae respectu temporis excusans a mortali, si qua comedat post medium noctem, & potius sumat Eucharistiam, & dubitatur, quantum temporis in tali casu possit haberi pro minimo, c. a. r. a. 2. 4. p. 2. 10.

Et advertitur, quid cum medio non sit tunc, & completus an tenebris dies quando post incipit scissidere ad nocturnum hemisphaerium si quis nocte ex aspectu stellarum, vel aliunde sciret cognoscere eandem medium noctem, & tempus parvum illud, in quo sol ad nostrum hemisphaerium accedere incipit, licet ante illud tempus succurrat omnia horologia loci possit abique fractione jejunii naturalis sequenti die comedere, & bibere aique ad illud tempus, in quo novit solis ascensum incipere, ibid. prope finem §. 4. & vers. Nota tamen quod, p. 2. 10.

Et an datur parvitas materiae quod cibum, & potum in ordine ad sumptionem Eucharistiae, ibid. §. 5. & c.

Et utrum cadens in flumen, & demersus casu, & violententer deglutiat, & trajicit in stomachum suum, sive in parva, sive magna, quantitate, & sive totaliter statim ejiciatur, sive non, confecti debeat jejunium, ac possit recipere Eucharistiam, ibid. §. 7.

Et deductur deglutientem casu, & violententer, & praeter intentionem globulum ex saccharo, vel alium cibum, & potum sibi detrahentem, vel non advertentem in os aperientem, & in guttate aliter in infirmum confectum jejunium, & possit communicare, vel celebrare eodem die, sicut cum attrahitur ad quendam musicam, aut aliud animal ex improvisu intrans in os appetit, ibid. in §. 7.

Idem est, si aliquid descendere de extra in stomachum, etiam aliquis quantitas, ita quod homo non percipiat, vel intenderet illud deglutire, sed sicut faler descendere in stomachum, non impedit communionem, ibid. in dicto §. paulo post incipit.

Et tandem notatur, quod credens esse medium noctem communicavit, peccet post medium noctem iterum communicare, etiam si post peccatum communionem cibum sumpsit, dummodo sit nocte medium noctem, ibid. §. ult. p. 2. 10.

An in articulo mortis tempore potius tenetur Praeceptum Eucharistiae infirmis ministrare, c. a. r. a. 2. 4. p. 2. 10.

An Sacerdos motus post tempore necesse sit ministrare Eucharistiam aliis ministrare, c. a. r. a. 2. 4. p. 2. 10.

An in articulo mortis, si alius non adsit, possit sumi Eucharistia a Sacerdote excommunicato non communicante vel publico Clerici percipere, c. a. r. a. 2. 4. p. 2. 10.

An in articulo mortis, abest Parochus, si periculum est in mora, licitum sit Religiosis ministrare Viaticum; Et in talibus, ad veniente Parocho an teneatur infirmum iterum Eucharistiam ab illo recipere, c. a. r. a. 2. 4. p. 2. 10.

Et supponitur, quod Religiosi contabant Papalem excommunicationem qui Clerici, vel laici Sacramentum Extremae Unctionis, vel Eucharistiae ministrare, vel matrimonium eorum solemnizarent, non habita praesentia Patroci licentia specialis, ibid. §. 2. & in plurimis aliis ejus not.

Sed notatur primò, hoc non procedere in Religioso ministrante Eucharistiam alteri Religioso, quantumvis in eo peccaret ibid. §. 2. & §. 3. & c.

Secundò Religiosum bona fide procedentem, vel etiam cum ignorantia criminis, & praebentem hoc Sacramentum Eucharistiae laico ex praesumpto consensu patris non incurere hanc censuram, ibid. vers. Notandum secundo, & c.

Tertiò, non incurere censuram Religiosum, qui in officium ministrat hoc Sacramentum, si firmo, quia videlicet abest Pastor, vel quovis alio, si inquit negat infirmo Viaticum, ibid. §. 2. Notandum tertio, & c.

Et an tibi agentis, & ex devotione communicantem possit Religiosus Eucharistiam ministrare, sed non possit per vas, & plures solemniter deferre Eucharistiam, tom. 2. c. a. r. a. 2. 4. p. 2. 10. ante medium, p. 2. 10.

Et quid advertitur, quod laici Eucharistiae administrationem non requirit antea de iurisdictione, sed sufficit quicquid prohibita spei fuerit rationabilis. Unde Sacerdos, qui sine iurisdictione alicui exerceat, non incurrit irregularitatem illi, ult. & c.

An in articulo mortis Religiosus possit ministrare Viaticum suis familiaribus, sine licentia Parochi, tom. 2. c. a. r. a. 2. 4. p. 2. 10. & in aliis ejus not. p. 2. 10.

An Sacerdos in articulo mortis debeat sibi ministrare Eucharistiam, & Diaconus adit, vel ad Diaconum possit propriis manibus in eo Praebere Eucharistiam immittere, c. a. r. a. 2. 4. p. 2. 10.

An si non esset Sacerdos, sed tantum Diaconus, possit ille in magno Fello Eucharistiam, sibi, & aliis ministrare; Non est dubitandum in casibus necessitate, sed in articulo mortis posse Diaconum Viaticum ministrare, c. a. r. a. 2. 4. p. 2. 10. & a. & in aliis ejus notatorem, p. 2. 10.

Et docetur, quod si Archiepiscopus, vel Episcopus, immò Summus Pontifex ex iniquitate nolit concedere Vicarium Diaconum, ut in articulo mortis communicet aegrotum, possit in tali casu Diaconus de seipso Sacramentum infirmo moribundo ea voluntate, & commissione Christi, ibid. §. 2. & c.

Et inferitur, quod in casu necessitatis potest laicus, & debet Corpus Christi tangere, ut si in aliquo loco immundo jaceret, ibid. in fine §. 4. & c.

Et cursum docetur, quod si laicus existens in peccato mortali decessat ad infirmum in articulo mortis Eucharistiam, non peccat mortaliter, ibid. in fine §. 5. p. 2. 10.

diffinit abfolutioem per tempus elapsum Jubilii 7.4.174. r.
41.5.1. & p.121

Qui commutationem aliquam voti voluntarie, vel ex obliuione
tempore Jubilii non petiit, an possit inde transito Jubilio,
etiam post multos annos eandem commutationem obtinere si
Jubilium consequutus fuisset; 7.4.174. r.5. & 19. p.124.

Post commutationem aliquam voti, an licitum sit votum iterum eodem
ad prius votum, etiam si commutatio fieret in melius? 7.4.174.
r.6.7.5. p.125

Et quid, si votum accepit commutationem in melius; ibid. 7.4.
174. r.6.7.5. p.125

Qui ex commutationibus aliquam elegit, et aliam renouauit, an
possit redire ad prius votum, vel ad aliam commutationem? 7.4.
174. r.6.7.5. p.125

Comedia.

Comediarum turpium recitationem Magistratus permittendo,
an peccent mortaliter; 7.4.174. r.5.29.5.1. & 174. p.24

Comedias audientes an peccent saltem mortaliter, quia na eu-
ram dispendiuntur bliftriones, qui peccant, ut luppono) la-
fices comedias representando; 7.4.174. r.5.29.5.1. & 174. p.24

Et quid, si Comedias fit oblectum; 7.4.174. r.5.29.5.1. & 174. p.24

An comedias inuicare aliam nullus potest sine peccato scandalii,
siue comedias sint amarae, siue quales in bonum Cluere,
& cantilenae interueto; & ibid. 7.4.174. p.24

Comedias interueto tam quoad Clericos, quam quoad faculares,
cessant scandalu, an fit peccatum mortale; tom.7. tract.5. cel.
16.5.1. p.23

Compens.

Compensante Domino, an possessor boni fidel, adhibita diligen-
cia, si manifeste dubius, an res sit aliena, in posterum teneat
restituere; 7.4.174. r.43.5.29.1.36

Et quid est faciendum, si spes mortis non est ut verus Dominus
compensat; ibid. 7.4.174. r.43.5.29.1.36

Si quid quando probabili spes est Dominiu comprigitur; ibid.

Compensare.

Si compensat eumque bonu pol animum, an Inquisitores debent
eius audire, etiam quod bonu rectum confitetur; ubi aliqui alia
dici bona reorum; 7.4.174. r.12.27.5.1. p.119

Si compensat verus Dominus, an puerper, qui realitque inuen-
ta accepit per elemosinas, teneatur illas restituere? 7.4.174.
r.7.4.174. r.25.5.1. p.127

Si compensat Clericus citius coram iudice laico, potius sua inter-
felle, an teneatur flere sententia a iudice laico lata; 7.4.174.
ref.10.5.1. p.103

Vide verb. *Præstare, Praflare, Reuocare, Subditio*; 7.4.174.
r.17.5.1. p.103

Item verb. *Abfcon*, tom.5

Item *Applicare, Dominus, Diuini, Possessor*, tom.8

Compensator.

Compensator in Baptismo, & Confirmatione, an Cardinales, vel
Episcopi Religiosi esse possint; 7.4.174. r.87.5.1. p.1304

Compensatio.

Si compellatur Religiosus a suo superiore, an teneatur acceptare
munus excomuni testamenti; 7.4.174. r.32.5.1. p.169

Compensatio ad fit hominem meliorare, licet ex restitutione
conflatur in gravi necessitate; Et quid si constituitur in ex-
trema necessitate; 7.4.174. r.32.5.1. p.101

Et quid etiam, si barres occidit etiam in gravi necessitate; ib.
Compellere, Vide verb. *Excommunicatio*, 7.4.174.

Compellere an possit Capitulum Sede vacante excoctores testa-
mentorum, ut prius defunctorum voluntates intra annum exequ-
antur; 7.4.174. r.44.5.1. p.177

Compellere Capitulum Sede vacante an possit Religiosos prius vo-
luntatis excoctores, ad reddenda rationes, ibi post modum dicti 5.

Vide verb. *Abfcon Pater*, tom.5

Item verb. *Acceptare, Capitulum Sede vacante, Causa, Cagere*,
Creditor, Iudex, Officium, tom.6

Item verb. *Crimina, Mafculi, Profectus, Puella*, tom.7

Compellere Dominum ad vendendum seruum suum in aliquo casu
Ecclesiæ possit; 7.4.174. r.69.5.1. p.131

Compellere Clericos an possint Reges ut excoctores Concilii Trid.
ut illud obseruent, & ad reparandum Ecclesiæ rump. 9.17.174.
r.5.1. p.95

Idem est du Magistratibus Regis; 7.4.174. r.5.1. p.95

Compellere secularis iudicem seculari, ut loco muneris fungatur,
an iudex Ecclesiasticus possit; 7.4.174. r.60.5.1. p.138

Compellere Clericum ad restituendum depositum an iudex secularis
possit, quoties fit obligavit restituere in tribunali iudicis
laici; 7.4.174. r.72.5.1. & 174. p.99

Compellere, & compelli ad compromittendum inter affines an
Clerici possint ex vi dicti licentiam de causis compromittendis
inter affines; 7.4.174. r.73.5.1. p.101

Compellere potest ad iudicium Clericum, ut domum ruinalem de-
struat, ut vicinus noceat; 7.4.174. r.77.5.1. p.104

Compellere laicos suos ad obseruationem iuramenti super contra-
ctu, vel simili negotio interpreti, uon salum iudex laicus potest,
Diana Cord, Tom X

sed etiam Ecclesiasticus, itane in tali casu materi iuramenti sit
mixti iuri, tom.9. tract.2. r.155.5.1. p.162

Compellere Clericos ad solvendum an iudex laicus possit, quando
Clerici tenentur gabellam solueri; tom.9. tract.2. r.168.5.1.
p.175

Compelli an possint ministri laicali iurisdictionis a iudice Eccle-
siastico restituere spoliata Ecclesia; 7.4.174. r.116.5.1. p.156

Compelli iterare in Concilium, si soluit, an possit Cardinalis, vel
Conciliarius exire potest infirmitatem; 7.4.174. r.106.5.1. p.132

Compensare, compensatio.

Compensatio an iust fit in foro interiori, quænam conditiones
necessariæ sunt? 7.4.174. r.148.5.1. p.154

Compensatio in foro conscientie an fit valida etiam, si debent
creditoribus anteriores; tom.6. tract.3. ref.53. & 54.5.1. Notandum
7.4.174. r.5. Sed ego, p.157

Et quid, si creditor pollidens rem debitoris iura depositi; ibid.
Quæ omnia intelligenda sunt de debitorum personis, &
& non habetibus hypothecam specialem, aut pignus, ibid. 5.
Notatur in fine.

Compensatio tam ad debent fieri cum pecunia, si infamator non
possit famam restituere; 7.4.174. r.61.5.1. Notandum, 7.4.174.

Compensatioque ut possint, si se mutuo in famam, dummodo
iustitia non sit iniquitas, & non utitur scandalum, vel si unus
velit alteri reddere, tunc enim etiam aliter tenetur ipsi resti-
tuere, ibidem 7.4.174. p.154

Ad compensationem occurrat faciendum, an debitor debeat esse
liquidum, & certum? 7.4.174. r.149.5.1. p.154

Compensatio occulte utroque, an peccat mortaliter, si tam de-
debitum poterat in iudicio obsequi gravi detrimendo repetere?
7.4.174. r.150.5.1. p.155

Compensatio inter utrumque possit, etiam si sub iuramento prohibe-
tur debitor solvere? ibid. 7.4.174. p.155

Compensatione utriusque quis possit, etiam si debitor mittit donum
ad alium, dum donatio acceptata; Et quid est dicendum, si
eius mittit non donum, sed in solationem debiti? ibid. 7.4.174.

Compensatio an sit legitima, quando donatum actum non debetur; ib.
7.4.174. p.155

Quidam creditor Principis, vel vicius frangendo gabellam
volebat sibi compensare debitum, quævis, an hoc, factus
legitimus compensationis esset licitem; 7.4.174. r.147.5.1. p.153

Et quid est dicendum, si Princeps locaverat alia subditis velli-
gis, & gabellam alia iustis, an licet creditor facere compen-
sationem? Et quid, si Princeps velli-gis vendidit? ibidem.

An qui ex testamento minus solemniter legatum debet habere, possit
legatum detinere, vel de novo accipere, aut occulte debi-
tu compensare? 7.4.174. r.149.5.1. p.154

Et an hæres ab intestato possit etiam uti compensatione occulta
contra eum, qui bona defuncti possidet ex testamento minus
solemniter? ibid.

An in debitis ex iustitia dari possit compensatio cum bonis, vel
usquequæ gratia? Et difficultas est, quando primum donum, vel
obsequium ignoramus debent ex iustitia, an possit possit sine
re compensationem; tum.6. tract.3. ref.152. & in alia multis alijs
not. pag.156

Et nocetur, quod compensatio non est facienda, si aliquis dubitet
ex sola charitate, vel ex cunctis gratitudinis, ibid. & c.

An quando aliquis facit compensationem cum praedictis credito-
rum, quod est faciendum in praedictis, si, qui ligatur moni-
torio, & cogitur de iure debent sub penam usum communi-
cationis? 7.4.174. r.3. r.154. ad medium, p.157

Compensatio an sit licita in iustitia utriusque probabili de re ab
alio possedita? 7.4.174. r.149.5.1. p.154

Compensatio sibi ut quis possit donum acceptum in elemosinis
Misfarum minuendo non rumpit? 7.4.174. r.152. p.154

Compensatio occulta an sit licita minori lævi, qui sine expensis
non potest obtinere beneficium restitutionis integritas? 7.4.174.
r.166.5.1. p.165

An Reges, & Principes de bonis incertis, & illis acquirere
possint compensationem facere, vel hinc compensationem ad
Summum Pontificem pertinet? Et quid, si non prohibet? Et
an Hispani, & eorum successores, qui iniusto bello contra Regis
Catholici infractionem retinuerunt bonis, aut retinent, an
pessunt, & possunt cum Rege facere compensationem? 7.4.174.
r.7. r.166.5.1. p.167

Compensandus.

Vide verb. *Episcopus, Papa*, tom.7

Compensare.

An compensat cessio bonorum pro debitis ex delicto; 7.4.174. r.152.
5.1. & 174. p.159

Compensare, Vide verb. *Confiteri, Falsitatem, Frustris*, tum.6
Item verb. *Iudex*, tom.9

Compescit Episcopus iuramenti præstiti in contrahibus conveni-
re laicos in Curia Ecclesiastica, 7.4.174. r.128.5.1. p.130

Si qui compescit Clericos de iure communi iniqui in civibus, per
thesaurum cultuatum, an sit contra immunitatem Ecclesiasticam
7.4.174. r.128.5.1. & 129.5.1. p.130

Complexio.

Qui complacendi animo tantum aliquis homicidium perpetravit, an sit assassinus: t. 9. tr. 1. c. 8. §. 1. p. 39.

Complexio.

Qui complacentiam simpliciter habet, quando unico istius vel una explosione tormenti bellici occidit infinitos homines, an commiserit plura peccata, & teneatur hoc in confessione apponere: t. 1. tr. 7. c. 28. §. 6. p. 264.

Complexio.

Vide verb. *Numerus*, tom. 9.

Complexio.

Vide verb. *Relitio*, tom. 5.

Item verb. *Confessarius*, tom. 5.

Item verb. *Cajus*, tom. 6.

De complice an liceat Confessario interrogare in Confessione in ordine ad ipsius correctionem, & illum facere ex licentia penitentis, vel an hoc fit absolute contra sigillum: tom. 1. tr. 8. r. 47. §. 3. p. 327.

De complice interrogare in Confessione, ut corrigatur, an licet totum sit: t. 7. tr. 4. r. 25. §. 3. in fine, pag. 202.

Complicem explicare, an quis possit, ut integrè confiteatur peccatum veniale: t. 1. tr. 7. c. 104. §. 1. & seq. p. 114 & seq.

Si complicem ignoscit Confessarius, an peccatum explicandum sit in Confessione: t. 1. tr. 7. r. 51. §. 1. p. 270.

Ad complicem declarandum an aliquando Confessarius possit obligare penitentem: t. 1. tr. 7. r. 46. §. 1. p. 316.

Ubi, quod attingere potest, ut licet penitens dicat se velle peccatum ipsum immediate, vel per alium dare notitiam complici ad impediendum mala iura solum obligationem, & ab hoc potest Confessarius illi differre absolutionem, ibid.

Complices, ut alterius peccatum manifestare in Confessione an liceat penitenti in ordine, ut Confessarius illum corrigat, tom. 1. tr. 8. r. 49. §. 1. & seq. p. 327.

Complices an teneatur denunciare criminosis: tom. 1. tr. 8. r. 49. §. 1. p. 327.

Forma sententiae sollicitationi factae in Confessione an teneatur denunciare Confessarium sollicitantem: ibid. §. 2.

Ad extorquendum complices an Inquisitores possint torquere reum confesum: t. 5. tr. 1. r. 27. §. 1. p. 336.

Ex complicitate quis prior ab Inquisitoribus debeat torqueri: t. 5. tr. 1. r. 26. per tot. p. 335.

Pro complicitate non est torquendus haereticus, nisi cum semplea probatione, quos locos criminis habet, tom. 5. tr. 1. r. 27. §. 3. p. 336.

Quando super complicitate datur totius reo convictio, an danda sit ab Inquisitoribus cum confessa citra praeiudicium probationis: t. 5. tr. 1. r. 32. per tot. p. 338.

De complicitate nulla in iuramentis laboratoribus reus convictus, & confessus de uno crimine, an interrogatus teneatur respondere: t. 6. tr. 1. r. 99. §. 1. & seq. p. 51.

Complices circumstantia an sit aperienda in Confessione, si ea hoc nullum damnum sequeretur complici, praeter infamiam apud Confessarium: t. 1. tr. 7. r. 50. §. 2. p. 270.

Et an hoc procedat etiam in articulo mortis: ibid. §. 3.

Ne complices crimen manifestent in Confessione, an obligetur penitens adire alium Confessarium, cui confitendo in cognitionem complice venire non possit: t. 1. tr. 7. r. 53. §. 2. p. 271.

Et aliter sciendo quia Confessio sit sacrilegia, & iteranda, & an etiam teneatur ad relitigendo famae prauium: ibid. §. 3. p. 271.

Et in dicto casu si sit speciosus modus relitigendi famam, si penitens extra Confessionem dicat Confessario fuisse eodem sigillo: Et ravi dum tibi unum pro alio complere dixit, ibid.

Complices revelare peccata abique complicitate licentia, an sit contra sigillum Confessarii, etiam cum licentia penitentis: t. 1. tr. 8. r. 51. §. 2. p. 328.

Si unus complices Confessarius fecit peccata alterius, & alter in Confessione tacet, quid debeat facere Confessarius: t. 1. tr. 8. r. 51. §. 2. & seq. ibid.

Ea complicitas sola deaunciatione in crimine sagurum, abique ulla indicia, an possint Inquisitores torquere personas denunciatas bonae aliquo famae: tom. 5. tr. 1. r. 20. per tot. p. 337.

Compones.

Vide verb. *Captivitas*, tom. 9.

Componere.

Componere partes an debeat iudex quando res dividi non potest, & sunt probationes aequales ex parte factae: tom. 8. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 8.

Vide verb. *Heret*, tom. 6.

Compositio.

Compositio bonorum interierum factum per Bullam Cruciatum, compente vero Domino, an teneatur, qui le compolit ad restitutionem: Et an Episcopi possint concedere praedictam Bullam pro sua Diocesi: t. 1. tr. 1. r. 174. p. 209.

Compositio Bulla an sit potius emissa saltem fragmentis tamen, quo si ed alterius illi emittit ad taxones 60 cum illis fragmentis, tum illo cariori pretio emittit cives in pace colto, qui modo

ignorantur, quia an sit, tom. 4. tr. 1. r. 3. r. 172. & 173. pag. 104. & 105.

Idem est qui vendidit vinum, v. g. in tali loco, vel mixtum aqua, vel falfamentum, & ignoscit tamen dominicis. Et idem est de Matellariis, Cusponibus, Pilloribus, Dulcicatoribus, & similibus.

An infernus possit mandare in testamento, ut post eius mortem haereditas, seu executor sumat per illo Bullam compositionis: t. 1. tr. 7. r. 175. §. 1. & 2. p. 106.

Ubi notatur primò Bullam compositionis non prodesse his, qui prava eius conscientia bona aliena illicitè acquirerunt, ib. §. 2.

Secundò quæritur, an si creditor sit abiens est ut nequeat quia illi debitum persolvere, neque speras brevi tempore posse, ob causam causa excusari a restitutione scienda, in illo casu an locus compositionis sit: ibid. §. 4.

Tertio docetur magis controversiam esse, an si bona, quae tibi in hac compositione remissa sunt, extant in specie, vel æquivalenter, quatenus eorum occasione ditior factus, cum cum creditor compararet, neque prescriptione te tueri poteris, tenearis ea creditori reddere: Ubi etiam an compositio Bullae possit etiam pro foro exteriori valere: ibid. §. 5. & seq. & latè in r. 174. pag. 105.

Comprehensio.

Ut non comprehendant Inquisitores particulares nullum Religiosum, oiaque Nobilia, nisi a iura indegnam, quam prius certitorem facient Inquisitorum Generalem, & eius supremum Sententiam, sanctum est, t. 1. tr. 10. r. 67. §. 2. p. 301.

An comprehendantur Reliquiae Sanctorum illi bonis mobilibus praedictis prohibitis, itur non possint assignari illa debita solennitate: t. 7. tr. 1. r. 22. §. 2. p. 102.

An comprehendantur Cardinales in Generali Constitutione Pontificia imponente censuras, & penas: tom. 9. tr. 1. r. 3. r. 3. §. 2. pag. 283.

Et an comprehendantur sub censura primi Canonis Bullae Canon contra legentes, libros haereticorum, ibid. §. 4. p. 289.

Et an in Paulina, *Amittit* q. ibid.

Et an in sententia suspensionis, & interdictionis, t. 9. tr. 7. r. 32. §. 1. ib.

Et an in regulis Cancellariae, quae odio suo, tom. 9. tr. 7. r. 32. §. 1. ibid.

An comprehendat mandantes censura lata contra facientes, t. 5. tr. 1. r. 75. §. 1. p. 13.

An comprehendat mutuum, seu commodatum decretum Concilii Tridentini, cap. 16. de Regularibus, prohibens recipi aliquid, ultra victum, & velicum Novitiae, tom. 7. tr. 1. r. 1. §. 2. p. 159.

An comprehendat fornes tertiaris casus reservatus ab Episcopo, po: Et quid de relevatis ab Episcopo Regularibus, t. 7. tr. 1. r. 15. §. 2. p. 160.

An comprehendat Clericos factum, ne extrahatur, vel introducat in civitatem annona videlicet, vinum, frumentum, oleum, &c. t. 9. tr. 1. r. 21. §. 1. & 2. p. 151. & seq.

An comprehendat Clericos factum licentiam aliorum prohibens generaliter liberos impedire aliquid eius licentia. Et an hoc etiam episcopus ille, po: t. 9. tr. 1. r. 16. §. 1. p. 155.

An comprehendat Clericos, Episcopum, vel Monasterium, seu, seu statum, quod idem haereticis, non cutit ibi inventum, teneatur ultra vires haereticas, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 2. p. 155.

Quod non comprehendat Ecclesia, & personae Ecclesiasticae, de claustra fluantes copii possunt, quando Ecclesia, & Clerici in aliquo fluato non nominantur, t. 9. tr. 1. r. 19. §. 3. p. 146.

Comprehendere. Vide verb. *Regulares*, tom. 5.

Item verb. *Cajus*, *Decretum*, *Inregularitas*, *Verbum*, tom. 5.

Item verb. *Agitatio*, *Taxationem*, *Lex*, tom. 7.

Comprehendi an possit ipse potius a superiore auctoritate absolvi vendia reservata pro una per lona illi subiecta: tom. 7. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 5.

Non comprehendit mandantes censura prolata contra aliquid facientes. Ubi alii tres similes casus, tom. 9. tr. 1. r. 107. §. 2. & seq. p. 313.

Non comprehenditur privilegium insertum in corpore iuris in derogatione generali privilegiorum, si non sit eius specifica derogatio, t. 7. tr. 1. r. 172. §. 8. p. 13.

Non comprehenditur casus haereticus in confessione solliciti, etiam anni facti, concedens si facultatem absolviendi ab omnibus casibus Bullae Canon, t. 9. tr. 7. r. 1. §. 2. p. 321.

Non comprehenditur Regularis, quando de illis specialiter non loquitur, si Episcopus novus revocat omnes approbationes audienti Confessione, t. 7. tr. 1. r. 1. §. 3. p. 141.

Quae comprehenduntur ex mente legis, magis sunt attendenda quam quae comprehenduntur ex verbis legis, tom. 7. tr. 1. r. 1. §. 1. ante medium, p. 15.

In his quae comprehenduntur per rationem legis non dicitur si interpretatio extensiva, sed comprehensiva, t. 9. tr. 7. r. 1. §. 1. p. 321.

Comprehensio.

Comprehensio extra locum sacrum, si per illum tamen ad altare ducatur, cui ad supplicium, aut ad mortem trahitur per alium, quum

quem Ecclesiam, an gaudet ejus immunitate; tom. 9. tract. 1.
ref. 101. §. 1. pag. 41

Vide verb. *Copra*, tom. 9

Compensatio,

Vide verb. *Agna Dei*, tom. 4

Compensum,

Compensum facere, & transigere, an Capitulum sedis vacante possit, §. 1. tr. 5. r. 44. §. igitur in fine. p. 275

Compensandum,

Vide verb. *Compellere*, tom. 9

Computandum,

Vide verb. *Annuus*, tom. 9

Computari,

Computari in fortem fructus ac pignora percepta an sequatur mutator; Ubilibet alia iurisdicia circa hoc, tom. 6. tr. 3. r. 3. §. 1. p. 107

Computare. Vide verb. *Filius*, *Fructus*, *Legitima*, *Naturae*, to. 6

Computare compariari curam mercedem, & solvere, an sit licitum diebus festis, §. 1. tr. 5. r. 24. §. 1. p. 232

Computare. Vide verb. *Confusio*, tom. 7

Conari,

Vide verb. *Calumniam*, *Causa*, *Femina*, *Fiscalis*, *Satelles*, tom. 9

Item verb. *Proditor*, tom. 9

Conari conari impedire, ac servus suus inest matrimonio, an, an peccet, §. 1. tr. 8. r. 7. §. 1. p. 309

Concedere,

An concedatur, quando reus fugit ad Ecclesiam, ut inde liberetur agatur, quod Ecclesia a facitibus ostendat, dum licentia Episcopi venit, §. 1. tr. 10. §. 1. p. 43

Concedere Episcopo iudici laico licentiam exhumandi corpus defuncti oculis, ut de corpore constet delictum, in oculum interrogatum Episcopo iocurrit, §. 1. tr. 1. r. 149. §. 1. p. 63

Concedere. Vide verb. *Confutatio*, tom. 4

Item verb. *Indulgentia*, *Leges*, *Regulae*, tom. 3

Item verb. *Conf.*, *Commisarius*, *Gratuata*, *Episcopi*, *Menfura*, *Pana*, *Prædilectio*, tom. 4

Item verb. *Confessarius*, *Curia*, tom. 5

Item verb. *Constitutio*, *Credens*, *Delatus*, & ejus notationem, *Dr.*, *Illam*, *Facilis*, *Licentia*, *Parochia*, *Paschas*, tom. 6

Concedere Reprehensio an Principes possit in maiorem concurrentibus loca condempnari, §. 1. tr. 7. r. 21. per tot. p. 276. & 277

Concedere. Vide verb. *Facilis*, *Laici*, *Licentia*, *Militia*, *Opus*, *plum*, *Ufus*, tom. 7

Item verb. *Reneare*, *Rex*, *Tabula*, tom. 8

Concedere. Indulgentia an Cardinalibus possit, tom. 9. tr. 7. r. 46. §. 1. p. 292

Et an hæc potestas indulgentiarum in Cardinalibus potius sit de consuetudine, quam pro illa nullus ex Canon. ib. §. 1.

Concedere an possit Pontifex titulum, & insignia Regia Principibus de Ecclesia benemeritis, §. 1. tr. 12. ref. unica, §. 1. p. 349

Concedere libertatem consuetudine sine consensu Pontificis an liceat Principibus Christianis, §. 1. tr. 13. per totum. p. 378

Concedere. Vide verb. *Appellatio*, *Facilis*, *Episcopus*, *Licentia*, *Monasterium*, *Prædilectio*, tom. 9

Potro, quid concedat Summus Pontifex aliquibus determinatis personis, & sub determinato aliquo ritu venerari S. Beatificationem, & possint alii omnes laici uti tali concessionem, tom. 9. tr. 5. ref. 1. §. 1. p. 270

Si conceditur dispensatio privata personis, est illi dicitur interpretanda non solum tunc communicari, ut integre Religio sit, §. 1. tr. 4. ref. 1. §. 1. inferius tertio. p. 140

An concessit Constantinus Imperator facultatem, ut Ecclesie per totum orbem possent ædificari, tom. 9. tr. 3. r. 12. ref. 1. §. 1. p. 147

Concelebrare,

Quando concelebrant sacerdotes noviter ordinati cum Episcopo ordinante, quæ intentionem habere debent, tom. 3. tr. 1. r. 48. §. 1. & 7. p. 43

Concelebrat Episcopus noviter cum Episcopo consecrante. ib. §. 1. p. 43

Concelebrare consueverunt Presbyteri Cardinales cum Pontifice, & Sacerdotes cum Episcopo. ib.

Et quid iudicet circa hoc in Ecclesia Græca cum Episcopis. Vide verb. *Sacerdos*, tom. 3

Conceptum,

Nondum Concepti donatio facta an valeat, tom. 6. tr. 7. ref. 13. §. 1. p. 377

Concretare,

Vide verb. *Constitutio*, *Statutum*, tom. 9

Concretare,

Concretare de rebus ad usum concessis Religiosis possit cum alio Religioso ejusdem Monasterii, §. 1. tr. 3. ref. 1. §. 1. p. 188

Concessio,

Concessio Indulgentiarum per modum Jubilæi an habeat annexam facultatem eligendi Concessarium, §. 1. tr. 5. r. 5. §. 1. p. 137

Concessio. Vide verb. *Reneare*, *Rex*, *Tabula*, to. 8

Item verb. *Appellatio*, *Facilis*, *Jubilæum*, *Monasterium*, *Prædilectio*, tom. 9

In concessione absolventi a reservatis in Bulla Cænes, non venit facultas absolventi a casu beneficii, §. 1. tr. 2. ref. 1. §. 1. p. 147

Concessum,

Concessio, & signata a Pontifice dispensatio an valeat in foro conscientie, §. 1. tr. 2. r. 140. §. 1. p. 182

Concilium,

Concilium, & Summus Pontifex habent potestatem inducendi excommunicationem Clericorum, & Principes seculares solvendi in eam consentire, §. 1. tr. 2. r. 1. §. 1. p. 7

In Concilio lege in Episcopis iure ordinario dispensare possit; quæ facultas in dispensatione alii quoque admittitur, vel restringitur, §. 1. tr. 2. r. 24. & 25. p. 128

Idem est de absolutioe configere, §. 1. tr. 2. r. 24. §. 1. p. 128

Et quid, si expressè non concedatur, §. 1. tr. 2. r. 26. §. 1. p. 130

Concilium Tridentinum præceptum de susceptione Confirmationis ante Ordinem, an obliget sub mortali tamen sum, qui recipit, quibus Episcopi, qui confert, §. 1. tr. 2. r. 27. §. 1. p. 17

Ad ornatum Concilii Tridentini §. 1. tr. 2. r. 27. §. 1. p. 17

Religiosi possunt recurrere ad superiores iure supremæ hinc inferiorum Prælatorum licentia, §. 1. tr. 2. r. 27. §. 1. p. 17

Ubi aliam alia contingentia in dicto casu

Ut Concilium Tridentinum executores Regum, possit compellere Clericos, ut illud observent, & ad reparationem Ecclesiarum, §. 1. tr. 2. r. 50. §. 1. p. 292

Concilium Tridentinum locus de cognitione consularum matrimonialium expenditur, §. 1. tr. 2. r. 21. §. 1. & 109. p. 222

In Concilio verba imperativa posita an obligent ad peccatum mortale, §. 1. tr. 2. r. 28. §. 1. p. 17

In Concilio verba imperativi modi an semper accipiendi sint imperativa, §. 1. tr. 2. r. 29. §. 1. p. 17

In Concilio generalibus Cardinalis, qui Episcopi voo sunt, habebat jus prefationis, & iudicii, §. 1. tr. 2. r. 27. §. 1. p. 23

In Concilio an Cardinales præferendi sint Patriarchis, & Episcopis; ibid. §. 4

In Concilio includente ipsum Pontificem, an dispensare Pontifex possit, §. 1. tr. 2. r. 3. §. 1. p. 120

A Concilio an possit heri lex, quæ sub mortali obligetur Pontifex ad non dispensandum ex illa causa, ibid.

In Concilio Provinciali legem laicam an possit Episcopus abrogare. Et an laicum laici in ea dispensare, §. 1. tr. 2. r. 26. §. 1. p. 182

In Concilio Provinciali concordata, & facta inter Clericos, & seculares, nisi auctoritate Pontificis confirmetur, omissis operantur contra privilegium immunitatis, §. 1. tr. 2. r. 13. §. 1. p. 277

In Concilio Tridentino, & aliis iuribus suis reprobat omnes constitutiones tradendi Clericos coram iudice laico, etiam in civilibus, §. 1. tr. 2. r. 13. §. 1. p. 277

Concilium. Vide verb. *Abbas*, *Commendator*, *Detentum*, *Demencia*, *lineas*, *Excommunicationis*, *Hereticus*, *Impedimentum*, *Parochia*, *Prædilectio*, *Repus*, *Regulae*, tom. 2

Ubi Concilium Tridentinum non est uti receptum, an Episcopus possit uti facultate ejus §. 1. tr. 2. r. 26. §. 1. p. 204

Et quid, ubi circa aliquam speciem, vel omissis non est receptum, ibid. §. 2

Si Concilium Provinciale convocetur, ex eo, quod oritur aliqua gravis questio, an totæ vix Episcoporum sint decisivæ, & non consultivæ, §. 1. tr. 3. r. 9. §. 1. p. 144

Concilium Tridentinum quid determinet circa creationem Vicarii Capituli sedis vacante, §. 1. tr. 2. r. 64. §. 1. p. 188

Concilium generale non habet potestatem concedendi Indulgentias, §. 1. tr. 3. r. 47. §. 1. p. 153

Ad Concilium generale, & non ad Inquisitores spectat cognitio, quando Papa in hæresim est deprehensus, §. 1. tr. 10. r. 9. per tot. pag. 288

Concilium Vide verb. *Appellatio*, tom. 9

Item verb. *Abbas*, *Archiepiscopus*, *Claufula*, *Episcopus*, *Obligatio*, *Præceptum*, tom. 6

Concilium Calcedonense excommunicationis gladio Prælatum vulnerat, qui sine licentia Domini recipit servum in Monasterium, immo excommunicatur, qui etiam servum suum domum continere causa Religionis, §. 1. tr. 1. r. 14. §. 1. p. 69

Omissis, quæ Concilium Tridentinum §. 1. tr. 2. r. 26. §. 1. p. 204

Extra Concilium generale definiendo aliquid Papa ex fide, an possit errare, §. 1. tr. 2. r. 2. §. 1. & 4. & ex de iure leges ceteras, & questionibus dicitur, & non tunc pigabit, §. 1. p. 274

Si compere, quid Concilium generale est Congregatum, Ecclesia vacans, adhuc electus spectat ad Cardinales; Et quid de iure, §. 1. tr. 2. r. 2. §. 1. p. 274

Concilium an Cardinales aliquando non convocare possint. Et non propterea bullam Concilii imperfecta habenda sint eorum conventicula, §. 1. tr. 2. r. 16. §. 1. p. 283

Concio.

Vide verb. *Bulla Cypriani*, tom. 4.
Item verb. *Animadvertere*, *Excommunicatio*, *Hæreticus*, *Laicus*,
Papalis, tom. 5.

Item verb. *Inferius*, *Oratio*, *Prædicator*, *Sermones*, to. 7.
Concionem audire non tenentur fideles in suis Parochiis sicut
Dominici & fideles in ecclesiis confutandis, & privilegiis. Et quid
si super hoc Episcopus ferret excommunicationem, t. 3. tr. 3. r. 6.
q. 3. & seqq. p. 242.

Qui concionem auditivæ simul cum hæreticis non denunciatur
non peccat, t. 5. tr. 1. r. 72. p. 32 ad medium p. 32.
Concionem in Ecclesia simul cum alijs non excommunicatur audire
possit, t. 5. tr. 1. r. 113. p. paulo ante hoc, p. 55.

Et an ioter dictas ab ingressu Ecclesie, t. 5. tr. 4. r. 16. q. 1. p. 139.
Si concionem habuerit laicus in Ecclesia cum fidei, & superpelli-
centis quædam Dico, non sit irregularis, t. 5. tr. 5. r. 23. q. 5. p. 148.

Si concionem nunquam, vel raro Parochus ad populum habet, an
peccet, etiam si in sua Parochia non desint concionatores, tom. 8.
tr. 10. r. 15. q. 1. & seqq. p. 178.

Quid conciones, & lectiones, quas Regulares habuerint ad popu-
lum in diebus festis ab Episcopo iudicari debeat, & conformare
Evangelio, & Epistolis, quibus Clerus secularis utitur in illis
diebus, t. 7. tr. 1. r. 54. q. 1. p. 20.

Concionari.

Ab officio concionandi suspensus, an incurrit irregularitatem, si
concionetur saltem cum solemnitate, t. 5. tr. 5. r. 34. q. 1. p. 133.
Idem efficit excommunicatio. ibid.

Concionator.

Concionatores prædicationis in peccato mortali, an peccet mortali-
ter, etiam si peccatum sit occultum, t. 5. tr. 5. r. 120. q. 1. p. 320.
Et quid, si peccatum sit publicum, ibid.

Concionatores quoties in temporibus Quadragesimæ, an excusentur
a recitatione horarum Canoniarum, t. 3. tr. 6. r. 12. q. 1. p. 209.

Concionatores an excusentur a peccato, si tantum ter in hebdoma-
da concionentur, immo an excusentur a peccato præcedentis
diei, si intra annum prædicent, etiam si concionentur propter
dilectionem, ib. 2.

Concionatores an possint per concionibus aliquid temporale acci-
pere sine labe immo, t. 5. tr. 7. r. 15. q. 1. & seqq. p. 16.

Concionatores tenentur corrigere peccata publicæ, quamvis non
multum distant de emendatione, t. 7. tr. 4. r. 17. q. 1. p. 204.

Concionatoribus an licitum sit publice prædicare, Prælatum, Superi-
orem, Ecclesiasticum, & Religiosum reprehendere, ibid. q. 1.
& seqq.

Concupere.

Vide verb. *Fornicatio*, *Mulier*, *Uxor*, to. 2.
Concupiscentia nulli debet parere ingressus, t. 9. tr. 7. r. 109. in
prin. pag. 314.

Concupiscentia.

Concupiscentia ingreditur, & furtive an incurrit excommunicationem,
Sed quia.

Concupiscentia elam ingressus quibus penis afficitur, ib.
Concupiscentia ingressus, si secretè de electione cum Cardinali collo-
quatur, incidit in excommunicationem, ib. q. 5. d. quia.

Concupiscentia furtim ingressus an privetur officio, & beneficio ipso
jure, ib. q. 5. d. quia.

Concupiscentia furtim ingressus licet variis penis subiaciat, an tam-
en peccet mortaliter, ib. 2. An verò.

Concupiscentia ingredi an liceat infanti, t. 9. tr. 7. r. 109. in prin. p. 314.
Concupiscentia cultus diligenter habentes inspicere debent, an
sunt iocundus alique literis prohibitis deferat, ib. in fine 5.
Ad confirmationem.

Concupiscentia cultus qui diligenter epulas præferuntur debeant, ne
sub eorum vclamine literæ prohibiti mittantur, t. 9. tr. 7. r. 109.
pag. 313.

Concupiscentia cultus qui consensum occurrunt ex negligentia, ibid.
Concupiscentia cultus contrahuntur paramento ad easdem diligen-
tiam in suo munere servandam, & quomodo illa diligenter exa-
bit, & penæ imponitur, & iuramentum interpretari debeant, t.
ibid. q. 5. tr. 7. p. 313.

Concupiscentia exgressus præ infirmitate, an debeat sanari restitutum
in illud redire, t. 9. tr. 7. r. 106. p. 312.

Vide verb. *Concupiscentia*, & *Prædicator*, r. 106. usque in finem di-
cti tr. 7. ubi alia plura per hoc verb. *Concupiscentia*.

Concludendum.

Quid concludendum esse per re aliqua iustificatè scitur, si ma-
iori parte in Parlamento, an possit quod per illa die domi mune-
re sine peccato mortali, & opere restitutionis, t. 7. tr. 6. r. 12. q. 1.
per totum p. 260.

Et quid si ad concludendum non sufficiat maior pars, sed omnes sin-
gulari concurrere deberent, t. 7. tr. 6. r. 12. q. 1. p. 260.

Ubi, quod peccat, qui data opera accipit occasionem loquendi cum
aliquo existente in Parlamento, & illum re facit extra Com-
munitatem, interim fide ipsius voto, & presentia facit res in quibus
concludatur in loco Conclutorum.

Ad excludendum an sufficiat maior pars Congregatorum, quando
adell licetia Regis, ut Parlamentarii possint offerre conciones
aliquid Proregis, vel ad omnes Parlamentarii concionari
debeat, t. 7. tr. 6. r. 31. q. 1. ibid.

Concludere.

Debitum ad concludendum fuit suffragium rem in iustam, an teneatur
ad restitutionem, licet aliquis peccaverit, t. 8. tr. 2. r. 18. q. 1. p. 22.

Quando conclusit maior pars Conclutorum rem per se in iustam, licet
si subscripti sententia conclusit, an peccet mortaliter, t. 7. tr.
6. r. 24. q. 1. in fine, p. 218.

Concordatum.

Concordata Summi Pontificis cum aliquo Rege an sine privile-
gium, & sint revocata per Bullam Coarctat, t. 9. tr. 2. r. 13. q. 1. p. 77.

Vide verb. *Concordatum*, *Revocatum*, tom. 9.

Concordata.

Concordata cum Pontifice an possint postea revocari a laico Prin-
cipe, t. 9. tr. 2. r. 13. p. 77.

Concordata cum Principe an possint postea revocari a Pontifice, t.
t. 9. tr. 2. r. 13. p. 77.

Concordata inter Ecclesiasticos, & seculares etiam in Concilio
Provinciali facta, nisi confirmator a Pontifice, nihil operantur
contra privilegium Immunitatis, t. 9. tr. 2. r. 13. q. ult. p. 77. Vide
verb. *Transactio*, *Immunitas Ecclesiastica*.

Concordia.

Vide verb. *Ecclesia*, *Salmantica*, tom. 7.

Concupiscentia.

Concupiscentia an possit consistere cum Coeclisario concubinarie, to. 2.

rr. 7. r. 49. q. 1. p. 69.

Qui cum concubina rem habuit tota nocte, an teneatur explicare
hanc gravitatem totius noctis, vel sufficiat dicere, semel, vel bis
fornicatus sum, t. 9. tr. 7. r. 178. q. 1. & seqq. p. 294.

Concupiscentia. Vide verb. *Demeritarius*, tom. 3.

Concupiscentia iudicium an licitum sit alicui deferre munera, ut pro
se apud iudicem intercedat, dum adell periculum aliquis gravis
occurrent, vel si alius ius iudicis minime consequi pos-
sit, t. 6. tr. 1. r. 24. q. 3. p. 131.

Concupiscentia iuxta Miles an audiat possit, t. 6. tr. 7. r. 29. q. 1. p. 255.

Donatio concubine facta a Clerico, Milite, & cao fit irrita, vala
juramento firmetur, t. 6. tr. 7. r. 143. q. 1. & seqq. p. 108.

Concupiscentia iudicium an licitum sit donare, & petere, ut intercedat
apud illum in causa iudicis, t. 7. tr. 5. r. 50. q. 1. p. 211.

Concupiscentia imaginem pingere Amicos an sit licitum, t. 7. tr. 5. r. 67.
& 62. pag. 245.

Vide verb. *Pingeri*, tom. 7.

Ne concupiscentia concoratur per furem ab ipsa concubina factis, an
iudex laicus hoc statuat possit, si hoc tenetur ad concubinas
Clericorum, t. 9. tr. 2. r. 124. q. 1. p. 74.

In concubina sum, an Clerici, Milites, virtuosos, Doctores,
Advocatus, & Commodatarius donacionem facere possint, t. 6.
tr. 7. r. 143. q. 1. & seqq. p. 208.

Et an supradicti concoratur de iusticia præbere Concubinis salarium
servitium suorum, si quo conveniunt fulvere, ib. q. 2.

Si concubina Conciliaris in confessione de aeternia arguitur, an
sit de concubinis, t. 5. tr. 5. r. 70. per totum, p. 278.

Vide verb. *Clericus*, *Falsus*, tom. 6.

Concupiscentia non domum suam an conducere possit, qui vulgus
zitari vocatur, Et quid de famulo, t. 7. tr. 5. r. 42. q. 1. p. 39. &
t. 47. q. 1. p. 240.

Ad concubinas Domini scribere, & deferre literas amatorias an
liceat famulis, servis, & ancillis, ubi aliquis concubina circa
hoc inter Domos, & concubinas, famulos, servos, & ancillas
ad inchoatam interventionem, t. 7. tr. 5. r. 43. ubi late, p. 39. us-
que ad 240.

Conclutorum.

A concubinario publice Sacerdote non habens alium, an eo exco-
municetur ab audicione Milite in die festo, tom. 2. tr. 3. r. 17. q. 5. p. 160.

Qui a concubinario Episcopo auctoritate, quo fornicator fuisse Ordin-
em, an remanet suspensus ab Ordinis executione, t. 5. tr. 3.
r. 66. ante finem, p. 131.

Concupiscentia laicos an possit iudex Ecclesiasticus punire, vel an
hoc delictum sit nisi fori, t. 9. tr. 2. r. 292. q. 1. p. 183.

Concupiscentia, qui domi concubina habet cum proxima, & morali
occasione estroica peccandi, an promittit emendationem
& non efficitur, sit illi absolutio impertitenda, tom. 2. tr. 4.
r. 27. q. 3. p. 173.

Concupiscentia an regatur occasione proximam vitare cum ma-
gno suo detrimento, Et an Conciliaris possit illum absolvere,
t. 2. tr. 4. r. 28. q. 1. & seqq. p. 173.

Difficilis verò est, quando nullus apparet profectus, an sit illi im-
pertitenda absolutio toties, quoties, ibid. 3.

Concupiscentia an sit prima vice absolutio, etiam si concubina
non eiciat, t. 9. tr. 4. r. 37. q. 1. p. 174.

Et an etiam procedat quod quis, qui est concubinari non sit, po-
tius tamen credit esse, ib. 4.

Concupiscentia an in aliquis casibus non teneatur a domo ex-
pel-

pellere concubinum, itaque Confessarius possit si licite absolutionem impendere, t. r. 4. r. 3. f. 1. & seq. p. 175. & f. 176.
Concubinaris amplius cum concubina non peccans, an possit Confessarius absolvere illum, permittens illum visitare hunc alendi filios, & nec alius ipse in confiteendo sit dicti filii doctoris, t. r. 4. r. 12. f. 1. & seq. p. 177.
Concubinaris publicus, qui non fuit abfolutus in Confessario, si ab eo peccat communionem an possit Confessarius eam illi denegare, discuto cum esse in publico peccato, t. r. 4. r. 12. f. 1. & seq. p. 178.

Concubinaris, Vide verb. *Clericus*, co. 5.

Item verb. *Adulter*, tom. 2.

Concubinaris potestatem concubitus, vel adulterium tradendo ad se habere facit abhorram factu inanimati, an gaudet immunitate Ecclesiae, t. r. 4. r. 12. f. 1. & seq. p. 177.

Si concubitus cum velibus fornicis qui habere, an ipse polluitur & ille debeat habere circumstantiam in confessione explicare, t. r. 7. r. 1. f. 8. f. 1. p. 179.

Concubitus viri Christiani cum Muliere Turca, Infideli, Hebraea, &c. an sit circumstantia in confessione aperienda, t. r. 7. r. 1. f. 16. f. 1. & seq. p. 179. & seq.

Et quid, si hic casus fuisset ab Episcopo referendus, ib. f. 3.

Et an hoc peccatum pertinet ad sacrilegium, quia talis conjunctio prohibita est ab Ecclesia in honorem Christianismi, ib. f. 3.

Concubitus, Vide verb. *Capula*, *Fornicatio*, *Sollicitudo*, tom. 1.
Concubitus consummatus cum femina mortua an præbeat causam ad celebrandum divorcium, t. r. 4. r. 30. f. 4. p. 328.

Vide verb. *Filius*, tom. 3.

Conculcator.

Conculcator Imagines Sacras an sint blasphemii, vel sacrilegii, Et an hoc delictum pertineat ad 5. Officium Inquisitionis, t. 1. r. 1. f. 1. p. 16.

Concupiscere.

Qui concupiscit mulierem recitando Officium divinum, an teneatur non solum illam pravam concupiscere, sed etiam dicere, quod tale peccatum admittit punitur, orando &c., t. r. 7. r. 1. f. 1. p. 179.

Qui concupiscit sapientiam habere copulam cum matre, & filia, an teneatur hinc circumstantiam in confessione aperire, tom. 1. r. 7. r. 1. f. 1. p. 197.

Concurrere.

Ut concurrat in Parlamento major pars congregaturum, an sufficiat ad domatium contribuentium, t. r. 6. r. 1. f. 1. p. 158.

Ubi quid in Parlamento Regni Sicilie opus esset basium Ecclesiasticum semper ad hoc concurrat, & aliquis concurrat postquam in Parlamento numerus sufficiens suffragatus sit, si per iniqua domatium, seu alia re, an peccet mortaliter, & teneatur ad restitutionem, t. r. 6. r. 1. f. 1. p. 159.

Et an doctrina buque questionis sit applicanda in primis suffragantibus, ib. in fine.

Concurrere an possit minor pars in aliquo capitulo cum majori eligendum indignum, t. r. 6. r. 1. f. 1. p. 156. & f. 1. p. 157.

Et quid, si est dubium de indiguitate persone eligendæ, ibid. f. 1. p. 157.

Concurrere, Vide verb. *Concludendum*, tom. 7.

Concursum.

In concursu Beneficiorum, Cardines, & Canonici Ecclesie clientis dignum omnino dignori, an teneatur ad restitutionem, t. r. 3. r. 1. f. 1. & seq. p. 173.

In concursu propter diuinitatem atri in possit Examinaretur aliquid municipaliter examinaretur, t. r. 4. r. 5. f. 1. p. 166.

Quando per concurreniam effectus provisio, si quis eligat dignum omnino dignori, an teneatur ad restitutionem, t. r. 7. r. 1. f. 1. p. 174.

Et an in interextor ad illa electio sit nulla, & subrepticia, & conquiret dignori, an debeat revocari enlatio facta digno, ib. f. 1. p. 166.

Concurrere, Vide verb. *Beneficium*, *Examinaretur*, t. 3.

Condemnare.

Condemnare aliquem pro Hæretico per presumptionem, an Inquisitores possint, t. r. 4. r. 7. p. 301.

Condemnare abfolutum an Inquisitores possint inter de eodem crimine pleniori superveniente probatione, t. r. 4. r. 7. p. 301.

Condemnare reum Hæreticum ad primum ordinariam an Inquisitores possint, si admittit tantum testes singulares, co. 5. r. 12. f. 3. f. 1. p. 361.

Et quid, si testes de eodem hæresi sint concordantes, sed tam quique audivit in vario loco, & diverso tempore, an dicti testes sufficiant ad condemnandum reum poena ordinaria, ib. f. 1. p. 361.

Condemnare iterum an possint Inquisitores reum abfolutum, superveniente probatione pleniori, t. r. 4. r. 7. p. 301.

Condemnare an liceat Proregibus aliquem de mandato, non adhibitis solemnitatibus, terminis, & processu necessariis, an non de facilius sit tunc secundum legem, t. r. 4. r. 12. f. 1. p. 364.

Et an peccet ministris, si huiusmodi Principum mandatis obsequi ibid. p. 64.

Condemnare delinquentem an Princeps possit existere rationabili causa abique iuridica probatione per testes, & abique citatione, & detentione rei, si delictum rei ita est occultum, ut non possit probari saltem plene, sed scitur tamen a Principe, tom. 6.

tr. 1. r. 1. f. 1. p. 64.

Condemnare. Vide verb. *Pena*, tom. 6.

Condemnare reum ad exilium, perpetuum carcerem, triremes, ad mortem, vel ad aliam poenam corporalem, an Judices Ecclesiastici, vel laici non possint, dum reus in Ecclesia existit pro gaudenda eius immunitate, tom. 3. tr. 1. r. 1. f. 1. p. 127. f. 1. p. 60.

Condemnari a seculo potest a iudice, ut ubi mortem interat, sed ut mortem patitur. t. r. 4. r. 1. f. 1. p. 60.

Condemnari ad primum ordinariam non potest, quavis confugiens ad Ecclesiam et illa egredietur ex eo quod, qui semel ad Ecclesiam confugerit, gaudet seipsum immunitate; ibid. ref. 127. f. 1. p. 61.

Si ovis condemnatus Index Ecclesiasticus Clericum in poenam legis laicalis pro delicto, an possit illum Index laicus condemnare, t. r. 4. r. 1. f. 1. p. 107.

Condemnatio.

An solum post condemnationem non liget obligatio restituendi dampnum a servis illatum, & non liget in foriscolentia, tom. 7. tr. 1. r. 1. f. 1. p. 112.

Condemnatum.

Condemnati ad servitutem in poenam criminum an possint fugere, tom. 7. r. 1. f. 1. p. 112.

Condemnatio reo in poenam extraordinariam ob defectum probationis, si superveniat novæ probationis, an possit illum Inquisitores in penam ordinariæ condemnare, t. r. 4. r. 7. p. 301.

Condemnatum. Vide verb. *Defensio*, *Exilium*, *Fama*, *Revocatio*, tom. 6.

Item verb. *Condemnare*, tom. 1.

Condemnatus ad verbera an gaudet immunitate Ecclesie, co. 9. r. 1. r. 1. f. 1. p. 112.

Condemnatus ad mortem, si obviat habet Cardinalem, an sit liberatus; Et an hoc procedat, quando Cardinalis casus de non data opera in reum incidit, cum sine iuramento credendum est, t. r. 7. r. 1. f. 1. p. 112.

Condere.

An condit novum ius Clementis VIII. in Bulla de Largitione tunc Regis Regiorum, t. r. 7. r. 1. p. 112.

Conditores Ecclesiasticos in sua Diocesi an Episcopi possint, tom. 6. r. 1. r. 1. f. 1. p. 112.

Et an Cardinales respectu iurum Ecclesiarum, ib. f. 18. p. 11.

Et quid de Legato, seu Nuncio summi Pontificis in suis Provinciis ibid. f. 11.

Et quid de Patriarchis, Archiepiscopis, & Abbatibus Ecclesiasticis jurisdictionem Episcoporum habentibus, ib. f. 13. & f. 14. p. 11.

Conditores leges an possint Generales Religiosum, tunc a summo Pontifice sunt approbata, t. r. 7. p. 10.

Conditores leges ad quos pertinet, si Regnum, vel Principatus pertinet ad Regem, tunc subest, t. r. 4. r. 1. f. 1. p. 112.

Conditore. Vide verb. *Capitulum Sede Vacante*, *Departatus*, *Mores*, *Ministrum*, tom. 6.

Item verb. *Novitas*, *Testamentum*, tom. 7.

Item verb. *Lex*, *Pragmatica*, *Statutum*, *Testamentum*, tom. 9.

Conditio.

Vide verb. *Adulter*, *Impedimentum*, *Pater*, *Sponsalia*, *Fi*, tom. 1.

Item verb. *Verum*, tom. 3.

Item verb. *Conditionalis*, *Confessio*, *Episcopus*, *Opinio*, tom. 4.

Si conditio, sub qua censura lata est, esset de futuro, & omnino impertinens, an censura esset valida, t. r. 4. r. 1. f. 1. p. 112.

Conditio, Vide verb. *Alia*, *Appellatio*, *Confessio*, *Creditor*, *Prose*, *Revocatio*, tom. 5.

Si conditio turpis, vel impossibilis in contractu matrimonii apponatur, an sit valida, t. r. 4. r. 1. f. 1. p. 307.

Et si in foro externo, vel interno dubium sit, an contrahentes matrimonium hac conditionem ferio, vel joco ad joco, præsumendum sit quod joco adjecta est, ib. f. 5.

An conditio, & honeste vivendi in aliquo legato apponatur, non intelligatur debere tota vice cursum calce, & honeste vivere, sed arbitrio prudentis sufficiens, quæ sit annorum decemdecim, si femina eadem vixerit per decem annos, licet, postea in fornicationem incidere, an debeatur nisi ad legatum cum tali conditione, t. r. 4. r. 1. f. 1. p. 319.

Conditio, Vide verb. *Bona temporalia*, *Fama*, *Fornicatio*, *Legatum*, *Naturæ*, *Obsequium*, *Uxor*, tom. 6.

Item verb. *Legatum*, *Suspensio*, tom. 8.

Item verb. *Finium*, tom. 9.

Quia iterum ad Baptismus sub conditione in principio t. r. 4. r. 1. f. 1. p. 314. & f. 78. p. 35. & 37.

An saltem sub conditione abfolvendi sic adulter, qui confitetur aliquid, quod dubitatur, an sit veniale, t. r. 4. r. 1. f. 1. p. 170.

Alique

Abque conditione an sit absolvens puer septennis in dubio, §. h. ubi ubi ubi ratioms, t. r. r. 4. §. 22. §. 1. & seq. p. 172

In caso, quo sub conditione Confessarius debeat præbere absolutionem, an sufficiat, si conditio sola mente sit, t. r. r. 4. §. 2. §. 1. & seq. pag. 172

Sub conditione non potest absolvi moribundus & nullus rebus dedisse legem contrarium, t. r. r. 4. §. 53. §. 3. p. 182. Sed contrarium, ibi. ref. 61. 64. 65. & c.

Et in dicto casu an Confessarius teneatur præbere dictam absolutionem sub conditione, t. r. r. 4. §. 61. §. 2. p. 183

Sub conditione an absolvens sit, §. in incerta Missa post ist. r. o. m. & §. prius corpore sanus vixit amissa cadens ad interitum ruet, t. r. r. 4. §. 64. §. 3. p. 188

Abque conditione an possit Confessarius absolvere moribundum, quando illam absolvit ea opinione probabili, t. r. r. 4. §. 65. §. 1. p. 190

Sub conditione honesti matrimonium initum per verba de presenti, ubi contra hoc tenet, §. per p. ubi ubi, ubi ubi ubi ubi ubi, an efficiatur validum abque alio novo consensu, tom. 1. r. r. 4. §. 65. §. 2. p. 188

Ubi, quod quando opinio affirmativa requiritur, an conditio adimpleatur coram Parocho, & rebus, vel ne Parochus, & rebus complicat conditionem esse adimpletam, ibi. §. 6. p. 189

Si ea contraria sententia inferatur, si post eventum conditionis alio novo consensum pactum alter aliquid matrimonium contrahat, peccare quidem contra fidem dicitur, an validum esse matrimonium, quia peius talem habet vim sponsalium, ibi. §. 2. p. 188

Etiamque deducitur, si duo consanguinei contrahant coram Parocho & testibus per verba de presenti, ubi ubi ubi ubi ubi, si Papa dispensaverit non esse matrimonium abque novo consensu possit obtineri dispensationem, ibi. §. 3

Sub conditione sunt iterum ministranda Sacramenta suscepta in articulo mortis, sub materia, & forma & Ministris ubi ubi, si insipientes supervenerint, t. r. r. 4. §. 65. §. 3. p. 189

Sub conditione an censura ferri possit, t. r. r. 4. §. 185. §. 1. p. 9

Sub conditione in futurum data excommunicationis abolitur, an sit valida, t. r. r. 4. §. 190. per totum p. 35

Sub conditione suspensio lata, v. g. donec quis se restituat, vel restituat, sequitur satisfactionem, an tollatur ipso facto suspensio sine aliqua abolitio, t. r. r. 4. §. 195. §. 1. p. 118

Idem est de interdicto, & secus de excommunicatione, ibi. §. 2. per totum

Cum conditio illicita an sponsores sint liciti, t. r. r. 4. §. 8. §. 1. p. 17

Et an iuramentum ex huiusmodi sponsores acquiritur sit ex obligatione retinendum, ibi.

Cum conditio impossibilis, vel turpi donatip facta an sit valida, an verò sit irrita, t. r. r. 4. §. 141. §. 1. p. 107

Cum hac conditione legatum concessum, si Titius legibus studuerit, an sit intelligendum quod ubi legatarius ad gradum Doctoratus pervenerit, t. r. r. 4. §. 160. §. 2. ad medium, p. 39

Cum conditio cum expiraret, vix eam à Principe legitimecetur, an filius spurius possit hæres institui, tom. 6. tra. 8. c. 1. r. r. 4. §. 6. p. 35

Si sub conditione superior aliquid precipiat, de qua dubitandum est an sit completa, an subditus teneatur obedire, t. r. r. 4. §. 134. §. 1. p. 66

Et quid, si Prælati precipiat sub pena excommunicationis lata, teneatur, ibi.

Sub conditione legatum relictum Religioso, quo impleta est tempore Religionis secunda, an ad secundum Monasterium perveniat, t. r. r. 4. §. 100. §. 3. p. 91

Si sub conditione vota in electionibus feruntur, an habenda sint per nullam, t. r. r. 4. §. 117. §. 1. p. 99

Cum conditio, ut nihil acquiratur Monasterio, an possit ferri legatum alicui Religioso, t. r. r. 4. §. 125. §. 1. p. 209

Sub conditione paterni consensu, quo votum Religiosis emittit, an si de factu probetur, & rationibus talia procuret, ex Patre censetur, an facit contra votum, t. r. r. 4. §. 16. §. 2. p. 43

Et quid, si per vim, & fraudem consensus Patris impediretur, ibidem.

Qui sub conditione iuravit, aut vovit, & consensu conditionem impedire, an teneatur ad votum, & paratum, ubi per praxi spualis casus, t. r. r. 4. §. 14. & §. 48. & 49

Conditio per se non potest adimpleri, an teneatur conquire, solvere, & c. an teneatur expungere in confessione, qui ea accusat de defectio rerum curamque ex colloquio cum illis, & teneatur curam explicare qualiter in sermone, si videlicet fuerit citra conquecitur, citra nefandis viris, & c. nec late sit dicere in alio casu sui iustis in materia gravi, led opus sit dicere, an in fortiori, an in fama, an in vita, & c. t. r. r. 4. §. 13. §. 1. p. 24

Idem conditioem necessarium dorem Novitice ponere non debemus propter Symoniam, idem, si pucilla in Monasterium Menialium ingressa est animo Monachi, sed pauperato oppressa dorem promissam fulvere non potest, non est compellenda, to. 7.

cr. tit. 2. ref. 105. §. 1. pagina 179

Conditioem eadem sub proles, quam Mater, t. r. r. 4. §. 1. §. 1. p. 396

Conditiones, quæ communicant apponuntur in licentia, in Brevis Oratorii privati expontur, t. r. r. 4. §. 2. §. 1. p. 2

Quoniam conditiones sit necessarias ad iustum compensationem, t. r. r. 4. §. 148. §. 1. & seq. p. 154

Conditiones requiritas ad impositiones gabellarum an donativa habere debeat, t. r. r. 4. §. 151. §. 2. p. 24

Quoniam conditio requisita ad impositionem iustam gabellarum, & donativum, t. r. r. 4. §. 151. §. 2. per totum, ibi.

Conditiones, quas habere debet iudicium temerarium, ut sit peccatum mortale, proponuntur, t. r. r. 4. §. 151. §. 2. p. 28

De conditionibus, quas requirit cap. *Ne minus*, & cap. *Adversus* de Immunitate Ecclesie, ut Clerici possint colligi in communibus utilitatis, vel necessitatibus, t. r. r. 4. §. 151. §. 2. p. 166

Conditionalis

Vide verb. *Fatum*, tom. 3

Conditionalis vota, vel iuramenta castitatis, vel Religiosis an possint commutari per Cruciatum, Et an solam ante, sed post impletam conditionem, t. r. r. 4. §. 159. & §. 1. p. 60. & §. 1

Si conditionalis est excommunicationis, & dubium est, an conditio fuerit impleta, non ligat, t. r. r. 4. §. 155. §. 1. p. 54

Conditionalis donatio, ut *De ibi nulle aures*, ut p. *utiam meam* §. per totum, quoniam, an valeat, t. r. r. 4. §. 141. §. 1. p. 108

Conducere

Vide verb. *Obligatio*, tom. 9

Conducere

Conducere operam alicuius si per conductorem sit, etiam ab causis fortuitis, quomodo locator operam suam præstaret, an teneatur ad omnem mercedem, t. r. r. 4. §. 173. §. 1. p. 168

Conducere pretin occidit infidelem, an sit alius, & gaudet immunitate Ecclesie, t. r. r. 4. §. 184. §. 1. p. 37

Conducere Clericum, vel Religiosum agra alienos, an teneatur volere gabellam an fructibus inde perceptis, t. r. r. 4. §. 164. §. 1. p. 174

Conducere laici redditus Ecclesiarum, & Ecclesiasticorum, an contrahitur an iuramentum apponere possint, t. r. r. 4. §. 180. §. 1. p. 178

Conducere

Vide verb. *Advocatus*, *Casus*, *Clericus*, *Commendarius*, *Locatarius*, *Præcurator*, tom. 6

Item verb. *Conducere*, tom. 7

Item verb. *Assessor*, *Conducere*, *Labor*, tom. 9

Conducere

Conducere an teneatur de culpa levissima, t. r. r. 4. §. 179. §. 1. p. 143

Conducere

Si conducta domus comburatur, an dampnum sit locatoris, vel potius conductoris, t. r. r. 4. §. 180. §. 1. p. 144

Et quid, si neccitas eorum culpa, vel casu eorum fuerit incendium, ibi.

Conducere accipiens illud in extrema necessitate consumptum, an teneatur restituere, t. r. r. 4. §. 184. §. 1. p. 133

Conducere famulus per annum, si dicatur ante tempus completum an perdat mercedem, t. r. r. 4. §. 173. §. 1. p. 169

Qui conductus pecunia occidit inimicum mandatis, presentio ipso mandante, an gaudet immunitate Ecclesie, t. r. r. 4. §. 185. §. 1. p. 37

Confessio

Vide verb. *Inventarium*, tom. 6. & tom. 9

Confiteri

An confiteri validè absolvens excommunicationis data sub conditione in futurum, t. r. r. 4. §. 190. per totum, p. 75

Confiteri beneficia in suis titularibus Ecclesie an Cardinalibus habeant, t. r. r. 4. §. 151. §. 2. p. 96

Idem est de Canoniciis, & Præbendis, quæ ab ipso titulo dependunt, ibi.

Et quid ante eam possessionem Ecclesiarum, & literarum ostendunt, t. r. r. 4. §. 151. §. 2. p. 96

Et quid si Cardinalis ad Episcopatum fuerit assumptus, si nondum fuerit possessionem adeptus, t. r. r. 4. §. 151. §. 2. p. 96

Si confiteri beneficia relictarum, & alium substituenti Cardinalis facultatem habuit, an possit substitui dicta beneficia conferre, t. r. r. 4. §. 151. §. 2. p. 96

Non confiteri beneficium an Episcopus possit ei, qui novit ea Confessione indignum, t. r. r. 4. §. 151. §. 2. p. 96

Confiteri

Vide verb. *Beneficium*, *Literarum*, tom. 3

Item verb. *Beneficium*, *Confiteri*, tom. 3

Confiteri primam Tulliarum, & minores Ordines, an Cardinalis in suis titularibus possit, t. r. r. 4. §. 151. §. 2. p. 96

Et an suis familiaribus conferre possit Cardinales, si sint Presbyteri, Tonsurati, ceteroque Ordines, ib. §. 3.

Conferre beneficia commendam Cardinalis possint, si videntur tunc, si videntur dissolvat Commenda: & idem de usucis, dissolutis unitatibus, §. 1. r. 7. §. 3. §. 3. p. 296

Conferre. Vide verb. *Beneficium, Presbiter*. tom. 9

Confessarii.

Confessarii penitentibus in confessione unicusquisque, & cum debet imponere nuntius, ut si contrarie volunt, dispensationem obtineant, t. 2. r. 6. §. 1. §. 2. p. 203

Sci si aliquis sepulchra, hoc non obstante, dispensationem super his petere velit, cum Episcopus conferre poterit. ib.

Confessarii, qui tenentur distribuire aliquam pecuniarum summam inter pauperes, an teneantur eligere pauperiores, t. 4. r. 7. ref. 6. §. 2. p. 217

Confessarii an possint reos obligare ad respondendum in casibus expressis in tunc huius resolutionis, t. 6. r. 7. §. 1. p. 2

Confessarii deputati tantum in Religione possint absolvere penitentes de familiaribus aliis deferentibus in eorum Monasteriis à casibus reservatis Ordinarii locorum, t. 7. r. 8. §. 1. p. 46

Confessarii Societatis Iesu an possint absolvere Clericum synoniacum per privilegium concessum à Paulo III. per quod Papa concessit illis Patriarchis ac proinde cum illis communitatibus ut penitentes ad se venientes possint absolvere ab omnibus censuris, & penis Ecclesiasticis, exceptis contentis in Bulla Commis Domini, t. 7. r. 1. §. 3. §. 4. in fine p. 146

Confessarii an possint inquirere mores penitentium, t. 7. r. 4. r. 7. p. totam, pag. 204

Confessarii dicitur an sufficit affirmans, infirmum dixisse se velle in tali Ecclesia sepeliri, ut in eo sepeliri, debeat, r. 8. r. 8. ref. 12. §. 1. pag. 158

Pro Confessarii advertitur, quod ex mandato Urbani VIII. præcipitur Ordinarius, ut omnibus Sacerdotibus tam Regularibus quam secularibus approbatus ad confessiones audiendas in actu ipsius approbationis iuratur Confessarius Greg. XV. de sollicitudine, &c. t. 7. r. 9. §. 1. §. 2. p. 271

De Confessarii sollicitudine, & an Inquisitores possint punire, ubi plura super hoc, t. 1. r. 12. §. 1. p. 348

A Confessarii deputati tantum in religione sacra Cardinalium Congregatione, & consequenter cap. 1. ref. 75. Concil. Tridentinum religionem omnemque regularem Sacramentum Episcopatum administrant penitentibus de familiaribus aliis deferentibus in eorum Monasteriis, tamen finem continui commensales, com. 7. r. 1. ref. 6. §. 2. in fine pag. 31. & in ref. 88. & 89. pag. 31 & 32

Pro Confessarii enumeratur aliqui casus, in quibus laborantes ignorantia non sunt admodum, t. 7. r. 1. r. 63. & 79. Vide, & lege omnes prædictos casus, quia non ita possumus licet notari, p. 220 & seq.

Confessarii à Papa electo an teneatur Papa ei parere sicut ceteri fidelium, t. 7. r. 1. r. 23. §. 7. p. 24

Cum Confessarius non approbatus ab Ordinario confessionem faciat, an Pontifex poterit illam annullare, ut patet in Concilio Tridentino, sess. 25. c. 15. de Reformatione, t. 3. r. 1. r. 37. §. 1. p. 31

An à Confessario potestatem habente dispensatio, dispensatio fieri possit, etiam si dispensatio sit abusu, t. 3. r. 2. r. 156. §. 1. p. 192

Si Confessario in testamento reliquitur, ut pauperioribus detur elemosina, an obligetur Confessarius ad restitutionem, si inter pauperes tantum illud distribuit, t. 4. r. 7. r. 61. §. 1. p. 217

A Confessarii non est cogendus, ut veritatem aperiat in causa capitali, honoris, & longi, trivium, confessionis omnium bonorum, & in aliis similibus, quod est spes evadendi, & Confessarii teneatur absolvere eum, qui est in probato, ne audi veritatem, utendo restrictione mentali, vel equivocatione, t. 6. r. 7. r. 150. per totam, p. 212

An à Confessario reus non sit absolvendus, nisi se ad satendam veritatem etiam non rogatus offerat, & nisi facere proponat, t. 6. r. 7. r. 150. §. 2. & seq. p. 214

Confessarius religioso Praejuvat prohibere per obedientiam, ne Confessiones audiat, sed hoc non obstante, talis Confessarius confessiones audiat, an dicat Confessiones licet valde, quidquid sit de eis potest, nam Religiosus alias etiam approbatus, t. 7. r. 1. ref. 109. Potest etiam ad medium, p. 26

A Confessario Religiosis an possint dispensari irregularitates verbi bigamiae, & interpretativae ex concessione Sixti V. t. 7. r. 1. r. 296. §. 2. pag. 146

Confessarii an Moniales cum licentia Abbatissae, seu Principis possint dare aliquid aliud ultra iustum stipendium assignatum, t. 7. r. 3. r. 105. §. 1. p. 187

Confessarii dedit Felix octavo 70. ut restitueret Joanni suo creditum. Post duos annos scilicet Confessarius non restituit, & ad hunc dictum Felix debet restituere, t. 8. r. 7. r. 45. §. 1. & seq. p. 177

De Confessario an Cardinales sive Familiae providere possint, to. 9. r. 7. r. 47. §. 3. p. 292

Et an hoc ubique Cardinalis fuerint, ibid.

A Confessarii sive an Cardinales Episcopus, vel alii Episcopi si in-

cidant in censuras Pauli IV. & Gregor. XV. latas contra colloquenter, & scribentes tempore Córdia absolvi an possint vir tute Concilii Tridentini, sess. 24. c. 67. t. 3. r. 7. t. 113. §. 7. p. 218

A quocumque Confessario an possit absolvi impeditur ad Pontificatum à casibus Papalibus, etiam ab hæreticis, com. 9. r. 7. ref. 17. §. 10. pag. 319

Et quid, si talis impeditur etiam sit adire Episcopum, an possit absolvi etiam ab hæreticis à quocumque Confessario, t. 9. r. 7. t. 118 §. 1. pag. 320

Confessarius an Capitulum debet vacante approbare possit, t. 3. r. 7. ref. 34. §. 1. p. 271

Confessarii frangentes sigillum confessionis, an Inquisitores punire possint, t. 5. r. 10. r. 80. §. 1. p. 305

Confessarii, qui tempore Jubilæi absolvi hæreticos in foro conscientie, an Inquisitores punire possint, t. 5. r. 10. r. 81. §. 1. p. 305

Confessarii Regulares, an Vicarius debet vacante revocare, & re-examinare possit, t. 7. r. 1. r. 63. §. 9. p. 21

Et quid circa hoc de Episcopis, & circa approbationem, examen admissionem, suspensionem, limitationem, constitutionem, & revocationem Confessarium Regularium, & aliquid etiam ex his pro Confessarii secularibus, tom. 7. r. 1. r. 1. ref. 67. usque ad ref. 88. ubi plura, & in multis aliis ref. dicti r. alius utatibilia circa Confessarii regulares, & de refut. 313. usque ad 349. dicti tract. alius alia pro Confessarii Monialium præter leges de difficultatibus.

Circa Confessarii ordinarios, & extraordinarios Monialium excommunicat, & eorum exemptionem variis casibus. Ubi, qui tales Confessarii possint, & debent esse, & quam licentiam, & approbationem teneantur habere, etiam pro tempore Jubilæi. t. 7. r. 1. r. 1. ref. 343. usque ad r. 349. inclusive, & p. 164. ad 168

Confessarius eligendi à quo? ubi accipit facultatem, cum in terra non habeat super se superiorem, t. 3. r. 1. r. 2. §. 7. p. 24

Confessarius eligere in locum non approbatus ab Ordinario an regulares possint, t. 3. r. 1. r. 39. §. 1. Et tandem, p. 34

Et quid de Equibus D. Joannis, D. Jacobi, Alcantaræ, Galatræ, &c. ibi §. ult.

Ad Confessarium electum per Bullam Cruciatæ an possit recurrere pro dispensatione, vel commutatione dubitans an debeat, vel possit perjurare, &c. t. 4. r. 6. n. 4. §. 1. p. 151

Si Confessarius petat reus an debeat Inquisitores illis eum condonare, t. 5. r. 10. §. 1. §. 1. p. 305

Confessarius asserentem penitentem, ut sibi revelet complicem, alius eum non possit, nec velle absolvere, an Inquisitores possint punire, t. 5. r. 10. r. 79. §. 1. p. 304

Confessarius talem an potest teneatur denunciare in tribunalibus Inquisitionis, ibi §. 2

Confessarius sollicitatem torquere an Inquisitores possint ex declaratione unius femine bonæ famæ, t. 5. r. 11. r. 1. §. 1. p. 334

Si per Confessarium debitor ea delicto reus, vel pretium restituere an liberetur à restitutione, si Confessarius verè non restituat, sed sibi retinet, t. 6. r. 3. r. 149. §. 7. p. 151

Ad Confessarium sollicitatem denunciandum non excusat parva mater; ut premere manum, brachium, vel pedem penitentis in confessione vellicare, aut digitos torquere, &c. t. 8. r. 1. r. 31. §. 9. in fine p. 33

Confessarius eligere sibi an Cardinales possint, t. 9. r. 7. ref. 47. §. 1. pag. 292

Confessarius super hoc verbum in Indice primo, t. 1. r. 1. de Baptismo lege 8. §. 2. & t. 2. r. 2. de Confirmatione, r. 5. & in t. 3. de Sacramento Penitentiae, & in tract. 4. de Absolutione Sacramentali, & in tract. 5. de reservatis, & eorum absolutione, & in tract. 6. de satisfactione Sacramentali per leges eorum difficultatibus, & resolutionibus pro verb. *Confessarius, Confessio, Confiteri*.

Confessarius. Vide verb. *Ignorantia, Ministri, Mulier, Thulus*. tom. 2

Confessarii Papæ à quo accipit potestatem illum absolvendi, t. 3. r. 1. r. 36. §. 7. p. 30

Confessarius Episcopi à quo accipit potestatem illum absolvendi, t. 3. r. 1. r. 37. §. 1. p. 34

Confessarius eligendus per Bullam Cruciatæ an debeat esse approbatus ab Ordinario, t. 3. r. 1. r. 39. §. 1. p. 305

Confessarius approbatus pro viro tantum, & defuncto, etiam an ille poterit exequi litteras, in forma Brevis Sacre Penitentium ad favorem mulierum, verbis gratia, obsecras, vel & contrariis, t. 3. r. 2. r. 154. §. 2. p. 191

Confessarii semel electi virtute literarum pradi carum, an possint variari inconfusio majori & minori, com. 3. r. 1. r. 155. §. 1. pag. 191

Confessarii species supradictas literas non habens qualitates requiritas pro expeditione earum, an peccet mortaliter, & dictas literas velle frustrare, ibi §. 8. p. 192

Confessarii habens potestatem dispensandi, an dispensatio sit valida, & interdu illam faceret in Sacramentali confessione, vel an sit necessarium iterum expresse dispensare, & profertur verba die ados Dispensatio, tom. 3. r. 2. r. 156. §. 1. p. 192

Confessariorum ad capiendas supradictas litteras an debeat esse approbatus (sine limitatione), 3. tr. 1. c. 117 §. 5. ib.

Confessarius audiens confessiones per totum diem an excusetur ab obligatione recitandi Officium Divinum, tom. 3. tr. 6. c. 129. §. 1. pag. 299

Et quid, si talia Confessarius fit Regularis, ib. §. 2

Confessarius. Vide verb. *Cardinalis, Communis, Confessio, Capla, Episcopus, Facultas, Littera*, tom. 3

Confessorius, Confessor super his veth in Indice primo tom. 4. tr. 3. de Bulla Cruciat & totus est plenus questionibus mixtis pro Confessoribus, & Bulla Cruciat: idem ibi invenies quidvis vigore Bullam Cruciat potest Confessoribus, Absolvere, Dispensare, commutare, aut Relaxare, & aliquid etiam pro Confessoribus Regularibus.

Eadem est ratio in dicto indice 3. pro tr. 4. de Jubilaeo, tom. 4

Confessarius licet ex actu Confessionis praevideat sequituram pollutionem, vacat culpa, si praeter intentionem ejus pollutio sequatur, secus autem si sit prius ab eo intentata, & audiat confessiones eo quod facit ut sibi pollutio eveniat, 4. tr. 6. c. 129. ref. 18. §. 1. pag. 161

Confessorius an teneatur ad jejunium? Ubi distinguitur, 4. tr. 6. c. 129. §. 4. pag. 163

Si Confessarius imponit jejunium pro penitentia Sacramentali, semper tale jejunium intelligitur Monasticum quoad Regularium, & quoad Seculares Ecclesiasticum, nisi Confessarius contrarium explicet, 4. tr. 6. c. 129. §. 2. p. 178

Confessorius accipiens plures confessiones successivè in peccato mortali, an unum peccatum tantum committat, an verò plura, 4. tr. 6. c. 129. §. 4. p. 109

Confessorius, qui incipit audire confessiones in peccato mortali, si ante absolutionem contraxerit, an sit liber a mortali peccato, 4. tr. 3. c. 1. ad principium, p. 161

Confessorius. Vide verb. *Communis, Confessio, Confessio, Episcopus, Inquisitio, Manualis, Regularis, Refractorius*, tom. 4

Confessorius quilibet potest absolvere a censura permanente per modum statuti, & lata ab homine, sicut potest absolvere ab excommunicatione lata a jure nemini reservata, tom. 4. tr. 3. c. 1. ref. 191. §. 1. & seq. p. 76

Et an hoc etiam circa Sacramentalem confessionem, tom. 5. tr. 1. ref. 194. §. 2. anie finem, p. 76

Confessorius potest absolvere a reservatis Papae, existente impedimento ad eundem illum, si impeditur nequeat enim adire Episcopum, & a sacrocho coerte tamen comparandi, &c. tom. 5. tr. 1. ref. 195. §. 4. p. 77

Confessorius an possit in articulo mortali absolvere ab omni excommunicatione, 5. tr. 1. ref. 206. §. 1. p. 88

Et quid, si moribundus per Confessorium possit recurrere ad superiorum, ibid. §. 2

Et an sit necessarium, ut possit a censura moribundus absolvere, ut praeriat aliquid signum constitutoris, 5. tr. 1. c. 107. §. 1. p. 81

Confessorius approbatus an possit absolvere a suspensionibus, etiam jure communi non reservatis, tom. 5. tr. 3. c. 1. ref. 197. §. 2. in fine, p. 118

Confessorius an possit tollere interdictum personale particulari sine reservatione laici potestatis, vel sacris faciendi cautionem, tom. 5. tr. 4. c. 1. ref. 23. per totum, p. 140

Confessorius, qui obligat penitentem ad confitendum delictum dignum morte, si jubilei interregretur, an incurrit irregularitatem, 5. tr. 1. c. 29. §. 1. p. 170

Idem est, si illi consulat, ut confitens sententiae mortis iussu, quam differt non potest nisi per injuslam appellationem, ib.

Et quid, si illi consulat omittere appellationem a jure concessam, ib.

Confessorius qui frangit regulam confessionis an sit irregularis, 5. tr. 1. c. 30. §. 1. p. 171

Confessorius an sit irregularis, si interrogatus a iudice an sit obligatus ad occidendum reum, respondet esse obligatum, tom. 5. tr. 5. ref. 78. §. 1. p. 169

Confessorius secularis an possit absolvere penitentem, qui committit abortum seipsum animati, 5. tr. 6. c. 1. §. 6. p. 195

Confessorius (specialiter deputatus quoniam debeat, ut possit absolvere ab excommunicatione propter abortum, ib. §. 2. & in ref. §. 2. p. 195

Confessorius non potest removere haereticum absolvere prius quam ab excommunicatione fuerit absolutus, tom. 5. tr. 10. c. 35. §. 3. in fine pag. 398

Confessorius non debet concedi haereticis causa pendente, a nisi in articulo mortis, si fuerit conversus, ib. §. 4

Confessorius absolvere aliquem cum opinione probabilis non est peccatum, 5. tr. 10. c. 121. §. 1. p. 7

Confessorius, qui non declarat feminæ sollicitudinem obligationem denunciandi, aut qui dicit ut talem denunciationem faciendum non coeri, an in aliquo talem pro qualitate culpae possit puniri, 5. tr. 12. c. 7. §. 10. p. 346

In Indice primo 5. tr. 4. de Confessatis sollicitantibus in confessione fecit omnes ejus quae plurimas difficultates pertinet ad hoc verb. Confessorius.

Vide etiam verb. *Abolutio, Bulla Cruciat, Ceter, Clausula, Confessio, Mandatum, Sacramentum*, tom. 5

Si Confessorius post mortem testatoris producat schedulam continentem legata ad pias causas, quam testator scripsit antequam decederet, an debeat dicta schedula pro ultima voluntate haberi, 10. tr. 6. c. 7. §. 1. p. 318

Ubi aliquis alia pro dicto Confessario, §. 2. & seq.

Confessorius tempore pestis an debeat facere, ut moribundus testetur, etiam non adhibet testes sufficientes, 6. tr. 8. c. 1. ref. 59. §. 5. p. 234

Confessorius. Vide verb. *Committitur*, tom. 6

Confessorius habens licentiam confitendi ad tempus, potest eo transacto Confessionem prosequi aucta cepit, 7. tr. 1. c. 101. §. 2. in fine, pag. 54

Confessorius potest imponere penitentiam gravem sub veniali, 7. tr. 1. c. 121. §. 2. p. 61

Confessorius, qui ex notitia habita in confessione scit, quod quidam mulier noxialis, quando vocat Confessorium in domum suam ad confitendum, scilicet ipsius sollicita, an ab ipsa vocat possit se exulare, propter periculum labendi in peccatum, licet nullam habet illam excommunicationem, 7. tr. 1. c. 121. §. 5. p. 67

An si Confessorius in excommunicationem incidit, ut per reservatam ex decreto Clementis, VIII. quia absolvere a casibus reservatis non possit absolvere a Regularibus vigore suorum privilegiorum etiam hanc moderatione dicti decreti facta a Sacra Congregatione, 10. tr. 1. c. 121. §. 1. ref. 59. §. 5. Notandum est, & ibi lege tr. 6. sequentes, ubi notabilia circa praedictum, & aliud decretum supradicti Clementis, VIII. p. 128

Et quid de commutatione vocis, tom. 1. tr. 1. c. 124. & 125. ubi latè pag. 132

Ut Confessorius sit vivens non est necessarium, quando commutatur vota virtute privilegiorum Regularium, Et idem est, si vota dispoleat, 7. tr. 1. c. 124. §. 3. ib.

Confessorius Regularis an possit dispensare cum secularibus super irregularitatem ortam ex delicto, verbi gratia, si Sacerdos excommunicatus celebrasset, vel suspensus Ordinis sacris suscepisset, 7. tr. 1. c. 300. §. 1. p. 147

Idem est de quolibetque Confessorio secularibus electis ab ipsa potentibus virtute Cruciat, & Jubilaei, & hanc absolutionem, vel dispensationem potest dari extra Sacramentum penitentiae, ib.

§. 2. & seq. p. 147 & 148

Confessorius an possit nisi iuxta unam opinionem prohibendum constitulare, & alteri iuxta contrariam, 7. tr. 6. c. 121. §. 2. p. 38

Confessorius. Vide verb. *Abolutio, Bulla, Cruciat, Confessio, Eligere, Examen, Familia, Inferior, Jubilaeum, Nocturnum, Sacerdos, Vandi*, & in aliis, tom. 7

Confessorius an teneatur sequi opinionem penitentis, 8. tr. 1. c. 6 §. 1. pag. 4

Confessorius non proprius ut Regularis, & non proprii pastores & parochi, an peccet mortaliter, vel tantum venialiter, si penitentem habentem pro se opinionem prohibendum nollet absolvere, ibid. §. 2

Et an hoc etiam procedat, si Confessorius falsam esse opinionem penitentis existimet, si tamen probabilis reputetur inter Doctores probat auctoritate, ib. §. 3

Si Confessorius imponat levem penitentiam pro mortalibus, & in ea interdat illi mortali obligare, an ejus omisso sit mortalis, vel tantum venialis, 8. tr. 4. c. 122. §. 5. p. 47

Confessorius ex devotione solum audiens confessiones expertus pollui, non tamen confessionis, an peccet confessiones excipiendo, 8. tr. 6. c. 122. §. 3. p. 111

Et quid de Parocho, 8. tr. 6. c. 121. §. 1. pag. 111

Confessorius. Vide verb. *Absolvere, Administratio, t. 8*

Confessorius non potest absolvere patrem in articulo mortis, nisi prius revocet testamum nisi huius haereditas ex eo, quod nuperit contra ejus voluntatem, non obtineat, quod sit statum laicale tale matrimonium prohibens, 9. tr. 2. c. 23. §. 3. Notandum est in fine, pag. 159

Confessio Sacramentalis.

Confessio an sit praerogativa antequam Parochus infirmum moribundum inungat, 12. tr. 4. c. 23. §. 1. p. 178

Ubi an sit mortale contra Sacramentum ex rebus Unionis infirmo, antequam suscipiat Sacramentum Penitentiae, & Eucharistiae, ibid.

Confessio. Vide verb. *Episcopus*, t. 2

Si Confessio sit invalida, & sacrilegia, an sufficiat ad valorem dispensationis pro literis penitentiae, 13. tr. 2. c. 119. §. 1. & seq. pag. 194

Confessio. Vide verb. *Confessorius, Ecclesia, Episcopus, Equites, Facultas, Imperatoris, Litteraturae in Sacra Theologia, Praelatus, Regularis, Sacerdos*, tom. 3

Confessio informis an sufficiat ad lucranda Jubilaeum, & Indulgentia, Et an possit dari confessio informis, Et quando confessio dicitur informis, & quidò invalida, 14. tr. 4. c. 43. §. 1. & seq. p. 222

Si Confessio requiritur pro lucrando Jubilaeo, an comprehensa fuit peccata venialia, 1. tr. 4. c. 47. §. 1. p. 124

Confessio an sit praerogativa, quando in Jubilaeo, vel indulgentia caigi-

Sacramentum, validè, & licèdè confertur, & quid è contra, ibid. ad medium §. a. a. ver. Immo p. 49.

Et notatur, quid si Sacramentum Confirmationis collatum fuerit tantum cum Oleo, five Balsamo, sicut tamen iterandum, non tantum absolute, sed sub conditione, ib. §. 3. & in aliis ejus not.

De forma Sacramenti Confirmationis. Et in textu hujus ref. specialiter explanantur omnia, & singula verba predictæ formæ Confirmationis. t. r. r. §. 3. & in plurimis aliis ejus not.

An Episcopus non Confirmatus ministrans Sacramentum Confirmationis peccet mortaliter, t. r. r. §. 4. & in aliis ejus not. p. 50.

Ex quo inferitur an sit peccatum mortale suscipere, vel conferre Ordines præfatis majores ante Confirmationem, vel ante quam confertur Ordinem sit Confirmatus, ib. a. lin. §. 1. & in aliis ejus not.

An Episcopus existens in peccato mortali, si Sacramentum Confirmationis eodem tempore, v. g. centum personis confertur, committat centum peccata mortaliter, t. r. r. §. 5. p. 51.

An sit de necessitate Sacramenti, ut Unctio in Confirmatione adhibeatur ab Episcopo in fronte? Et an peccet mortaliter Episcopus, si saltem talem Unctionem non faciat in fronte, & efficias Sacramentum nullum, t. r. r. §. 6. p. 53.

An Episcopus, qui in Confirmatione ungetur alio digito, quam dextero pollice, peccat mortaliter? Et utrum talis varietas sit materia gravis, aut levis, tom. 1. r. r. §. 7. & in aliis ejus not. §. 1. p. 55.

Et an sit de necessitate præcepti, & Sacramenti, quod Unctio Confirmationis fiat immediate manu Confirmantis, & sub signo Crucis, unde ovumque sit efficienda aliquo instrumento, ut tempore pelvis potest dari Sacramentum Extreme Unctionis, ib. §. 3. & c.

An Episcopus ministrans publice in Ecclesia Sacramentum Confirmationis sine Pluviali, & Mitra, & Báculo Pastoralis, peccet mortaliter, t. r. r. §. 8. p. 55.

Et quid est dicendum, si Episcopus Confirmando omittit tantum unum ex inducentibus sacris, ib. §. 1. & c. p. 53.

Et quid, si Episcopus negligenter aliam, quando ministrat Sacramentum Confirmationis, ib. §. 3.

An Episcopus in sua Diocesi peccet, si confirmet subditos alienigeni Episcopi, & hoc extra Ecclesiam, & post prandium, t. r. r. §. 9. a. ref. to. & aliis ejus not. p. 54.

Et an ceteris paribus per Sacramentum Confirmationis major gratia confertur, quam per Baptismum, & per ullum aliud Sacramentum, excepto Ordine, ib. §. ult.

Et notatur non esse peccatum veniale recipere Eucharistiam ante Confirmationis Sacramentum, ib. §. 4.

An Confirmatus ab alio Episcopo, quam proprio peccet, t. r. r. §. 10. a. ad medium §. 1. p. 54.

An Episcopus possit confirmare aliquem, afferentem dimissiones sui Episcopi, ut ordinetur, t. r. r. §. 11. p. 55.

Et notatur, Episcopus confirmantem in sua Diocesi subditum aliterius nullam censuram, aut culpam incurere, ib. §. 3. & c.

Et si Episcopus ordinet aliquem non Confirmatum, queritur, an peccaverit mortaliter? hoc etiam dicendum est de illo, qui vult suscipere ordines, si non est confirmatus, ib. §. 3. & in multis aliis ejus not.

An infantibus ante usum rationis mortuus posset conferri Sacramentum Confirmationis, t. r. r. §. 12. & in aliis ejus not. p. 55.

Et notatur, quod confirmare infantes non est prohibitum etiam sine causa, ib. §. 3. & c.

An infantes ante Principium, vel si periculum mortis imminet, vel ob alias honestas causas ante usum rationis possint ab Episcopo confirmari, t. r. r. §. 13. p. 55.

Et an sit peccatum mortale confirmare infantes ante septennium, & usum rationis, ib. §. 4. & c.

Et an sit licitum confirmare non solum amensum, qui aliquando usum rationis habuit, & aliquando non confitit in amensum in statu peccati mortalis, sed etiam perpetuo amensum, atque adeo etiam illos, qui sunt in articulo mortis constituti, ib. §. 3. & c.

Et notatur, quod Episcopus non est demandus de peccato, si hoc facere peccat, ibid. in fine ref.

An quis peccet mortaliter non suscipiens Sacramentum Confirmationis, dummodo non adit contemptus, aut scandalum, t. r. r. §. 17. & in aliis ejus not. p. 56.

Et an notabilis negligentia contemptus emittatur, ut si quis data opportunitate suscipiendi illud Sacramentum, qualem postea facile non habiturus sit, illud suscipere intermitat, ib. §. 3.

Et notatur, quod per accidentem, ut ratione scandalis, possit omisso hujus Sacramenti esse peccatum mortale, ib. in fine ref.

An adultus in articulo mortis possit ministrari Sacramentum Confirmationis? Et an sit præceptum, data opportunitate suscipiendi Confirmationem, t. r. r. §. 18. p. 56.

An in aliquo casu in articulo mortis teneatur quis sumere Sacramentum Confirmationis? Et an sit peccatum faltem veniale omittere hoc Sacramentum, t. r. r. §. 19. & in aliis ejus not. pag.

An liceat ministrare hoc Sacramentum Confirmationis personali, ter interdico, qui causam dederit, t. r. r. §. 20. p. 57.

Et an, qui sic ministraret hoc Sacramentum, non peccaret per violationem interdicii, sed quia ministraret in peccato mortali, & proinde non faceret duo peccata, primum, quia ministraret in peccato, secundum, quia violaret interdicium, ib. præp. fin. ref.

Notabilia quædam circa Patrinum in Sacramentum Confirmationis. Pro quo notatur primum, dictum Patrinum non contrahere obligationem instruendi confirmatum, t. r. r. §. 21. p. 57.

Secundo, quod si non Confirmatus teneat alterum in hoc Sacramentum, non contrahit cognitionem spirituales. Sed an peccet mortaliter, ib. §. 2. & c.

Tertio, quod susceptor in Confirmatione debet esse alius ab illo, qui suscipit in Baptismo, ib. §. 3. p. 58.

Quarto, quod Religiosi Mendicantes, Monachi, & Regulares, possunt esse Patrini in Confirmatione, ib. §. 4. & seq. & c.

Et an omnes Religiosi tam Mendicantes, quam non Mendicantes, & Sanctimoniales etiam licet possint obire manus Patrum in Confirmatione? Et quid de Canonicis Regularibus, t. r. r. §. 22. p. 58.

Et notatur, quod si Abbates, & Monachi in Confirmatione aliquem susceperint, licet peccarent mortaliter, spirituales tamen cognitionem non contraherent, ib. §. 7. p. 58.

Nulla tamen difficultas, Episcopos, & Cardinales Religiosos posse munus Patrum in Confirmatione exercere, ib. §. 6. & c.

An in Confirmatione unus solus possit esse Patrinus? Et an si plures de Ecclesia teneant Confirmationem, omnes contrahant cognitionem quamvis non plures, quam unus viri, aut femina accedere debeat, t. r. r. §. 23. p. 59.

Et notatur, quod Pontificale Romanum vult, quod masculi feminis Patrum esse non possint, & contra, ibid. in fine §. 3. p. 59.

Et an scilicet scandaloso, & contemptu, nec venialiter peccet, qui hoc Sacramentum omittit, ib. §. ult. post medio a. ver. 3. in p. 60.

Si Confirmationis finita forma, antequam finiat ut unctio, infans moriatur, an sit confirmatus, t. r. r. §. 24. p. 61.

Confirmationis Sacramentum omittit ex negligentia gravi, an sit mortaliter, t. r. r. §. 25. §. 1. p. 61.

Ante Confirmationis sacramentum susceptor suscipiens ex Ordines minores, nec ipsi, nec Episcopus peccant mortaliter, t. r. r. §. 26. §. 1. p. 61.

Confirmationis usum, immò, & solemnitates ejus interdicere, an Pontifex possit, t. r. r. §. 27. §. 1. p. 62.

Confirmationis Sacramentum an Pontifex post præceptum præcipere possit, t. r. r. §. 28. §. 1. p. 62.

Ad Confirmationis susceptionem an sit præceptum divinum, vel naturale obligans fidei mortali, ibid. & c.

Et quid quoad præceptum Divinum obligantem, ib. §. 2.

Confirmationis Sacramentum olim in prima Ecclesia, & postea per multos annos infantibus cum Baptismo administratum fuit, ib. §. 2. §. 1. r. r. §. 10. p. 61.

Ubi quod præcipue in Oriente, in Ægyptia, & Ethiopia vetus consuetudo perseveret, ib. §. 2.

Confirmationis Ministrum an sit de fide posse esse Presbyterum, t. r. r. §. 3. §. 1. p. 62.

Ubi an Pontifex cledus, sed non dum in Episcopum consecratus possit hanc facultatem simplici Sacerdoti concedere? Et concessa, an expiret mortuo Pontifice concedente, vel cessante causa concessione, t. r. r. §. 4. & c.

Confirmationis Sacramentum ex nullis Episcopis validè conferatur, an Pontifex possit hoc indirecè efficere, t. r. r. §. 5. §. 1. p. 62.

In Confirmationis forma Græcæ ante Schema invocant in plene Trinitate. Ubi aliquæ opinionis Añici, & Pontici, & illos impugnantes proponuntur, t. r. r. §. 6. §. 1. p. 62. & seq.

Pro Confirmationis sacramento potest Papa committere facultatem simplici Sacerdoti conferendi sanctum Chriftianum, t. r. r. §. 7. §. 1. & seq. p. 62.

Confirmationis Minister ex commissione Pontificis potest esse simplex Sacerdos, t. r. r. §. 8. §. 1. p. 62.

Confirmationis administratio an possit simplici Sacerdoti committi, t. r. r. §. 9. §. 1. p. 62.

Et si committatur sine iusta causa, an talis commissio non solum sit illicita, sed invalida, ib. §. 1. p. 62.

Confirmationis Minister ordinarius est Episcopus, ib. §. 1. p. 62.

Confirmationis administratio solius Pontificis auctoritate simplici Sacerdoti delegari potest, ib. §. 2.

Ut ntrum delegatus a Pontifice subdelegare possit, t. r. r. §. 3. §. 1. p. 62.

An vero, p. 62.

Confirmationis Sacramentum debet suscipi ante Ordines, t. r. r. §. 4. §. 1. p. 62.

Idem est de Episcopo ante ejus consecrationem, ib.

Et quid, si fecus faciat, ib.

Confirmationis Sacramentum quo in loco debeat ministrari, t. r. r. §. 5. in initio, p. 62.

In Confirmationis administratio Unctio Chriftialis fieri debet cum pollice Episcopi, t. r. r. §. 6. §. 1. p. 62.

Et quid, si cum indice, ib. & c. §. 1.

Et quid sit cum aliquo instrumento, t. 4. r. 8. §. 2. §. Verum, p. 189.

Confirmationis materia est Christus, hoc solum mixtum cum balsamo, t. 4. r. 8. §. 3. p. 189.

Confirmationis an ea sit necessaria, ut in aliquo casu liceat se expone-
re periculo nullius ministrandi, t. 4. r. 8. §. 3. p. 189.

Si Confirmationis Sacramentum Minister petat, ut deus ei pecunia in pretium illius, & faciat iura & dantem, ut omnibus talibus ob-
iectis, an possit sine symonia dari? Vbi aliqua alia circa hoc, t. 4. r. 8. §. 3. p. 189.

Confirmationis Sacramentum, Vnde verb. *Confirmatio*, *Confirmatio*, tom. 6.

Item verb. *Episcopus*, tom. 7.

Item verb. *Confirmatio*, tom. 9.

Confirmatio

Confirmatio an sit per Concilium Tridentinum, omnimode exemptionis
Regularium privilegia, t. 4. r. 1. §. 1. p. 118.

Confirmatio, id est *Christus*.

Non Confirmatus Episcopus, an valide minister Sacramentum
Confirmationis, t. 4. r. 8. §. 3. p. 189.

Non Confirmatus baptizatus, alium suscipiat in Confirmatione, an
contrahat spiritualium cognitionem, ubi ad medium, §. 3.

Confirmatio *honorum*.

Vide verb. *Papa*, tom. 9.

Confessio *Indulgentiarum*.

Confessio diminutus de se non tamen omnes errores, quid cum eo
Inquisitores facere possint, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Confessio *Sacramentalis*.

Qui confitetur auctore, & recipit Sacerdoti, occidit, aut vulnerat,
an gaudeat immunitate Ecclesie, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Qui confitetur auctore, & recipit Sacerdoti, occidit, aut vulnerat,
an gaudeat immunitate Ecclesie, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Confessio *Indulgentiarum*.

Si postquam confessus est reus in tormentis, sequenti die confessionem
fictam negat, an Inquisitores debeant iterum torquerere
eum, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Si reus bis tortus, bis confessus est, & revocat confessionem, an sit
tertio ab Inquisitoribus torquendus, tom. 9. t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Si confitetur furdus, & mutus fecisse homicidium, an ea aorum
confessione cum talium articulatione, clero cui Curator, possint
dari, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Si confitetur reus clero, an torqueretur sine legitimis iudicibus
precedentibus, confessio talis non est efficax ad condemnationem,
nec confitenti praeiudicat, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Et quid, si post confessionem in torтура errorum sine iudicibus
legitimis ipsi veniant novum iudicium, ibi ad medium.

Qui confitetur delictum in coram ea legittima iudiciatione, an sit
ab Inquisitoribus reconciliandus, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Confessio *Sacramentalis*.

Confessum fuisse in Quadragesima praeteritis, an sufficiat ad lu-
crandas indulgentias Bullae Cruciatæ, & habeat propositum
confitendi in Quadragesima futura, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Qui non est confessus tempore Iubilæi, quia mortali non habet,
an illi talis possit absolvi post transactum Iubilæum a pec-
catis reservari, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Qui confessus est invalidè invincibiliter hoc ignorans, an sit mon-
endus a Confessario, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Ut qui non confitetur ante Communionem, dum obedi-
entiam contritionis de peccatis mortalibus commisit, an Pos-
sit dispensare possit, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Si qui confitetur intra tempus Iubilæi, & ante confessionem
Indulgentiarum in alius peccatum, an teneatur iterum con-
fiteri, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Et quid si oblitus est abesse peccati, & recordatur illius intra
tempus Iubilæi, & Indulgentiarum, ibi §. 3.

Item est, si ex causa inculpata committit peccatum aliquod in Con-
fessione, ibi.

Si qui solum confitendi animo illi Parocho eo accedat, & a sui
domicilii Parocho recedat, an licet illi Parocho illo con-
fessionem extra suam Parochiam ab eo, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Ad confitendum qui accedit die Sabbati Iubilæi confessorius
distitit confessionem ob angustiam temporis post transactum
Iubilæum, an possit absolvi a casibus reservatis commissis post
tempus clapsum Iubilæi, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Item est si nova vota emittat, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Et quid de illius releyvatis commissis, & veniens intra tem-
pus Iubilæi, si confessio finitius post tempus Iubilæi clapsum,
t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Confiteri an teneatur furdus, & mutus a natiuitate, & sit absolvan-
di, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Confiteri, Vide verb. *Episcopus*, tom. 9.

Quamvis confiteri interge ea precepto divino quis teneatur, ta-
men pro adimplentione talis precepti non gaudeat qui adhibere

medium caræ ordinari. Idem in aliis similibus casibus, ut de
furdus, mutis, &c. t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Si confiteri quis incipiat in fine anni, quo spirat Bulla Cruciatæ, &
ob illas causas non potest confessionem finire, an possit Con-
fessarius transire anno virtute precedentis Bullae illum absol-
vere, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Item est, si aliquis habebat licentiam confitendi ad tempus, quod
potest transire prosequi confessionem ante caput, ibi §. 3.

Confiteri an quis teneatur ad lucrandas Indulgentias Bullae Cruci-
atæ, si non habet mortalia, sed tantum venialia peccata, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Confiteri an quis possit tempore Iubilæi cum uno confessorio, &
postea, vel ante ab altero possit petere commutationem voto-
rum, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Confiteri sub mortali in Quadragesima pro precepto Ecclesie an
teneatur, qui caret mortalibus, & venialia tantum habet, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Si in Bulla Iubilæi, vel Indulgentia dicitur, omnibus, verè peni-
tentibus, & confessis, vel omnibus contritis, & confessis, &c. ad
lucrandum Iubilæum, & Indulgentiam, an sufficiat vera, & per-
fecta contritio cum confessione in voto, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Confiteri bis an teneatur, qui vult lucrari duo Iubilæa, quando
occurrunt duobus immediatis, quorum quilibet requi-
rit confessionem, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Confiteri iterum eadem peccata Patrocho tenari dicentes confes-
sos Religiosis ab Episcopo approbatis, an possint Inquisitores
puniri, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Et an si dicentes suspecti sint de hæresi, & sint denunciandi in Po-
licio, ibi.

Confiteri cum Sacerdote non approbato ab Ordinario an possit
Equites S. Jacobi, Alcantara, Calatrava, &c. sicut alii Re-
gulares, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Confiteri an possit excommunicatus occultus, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Confiteri aliqua peccata non expressa frastione Bullae Pii IV., &
Greg. XV. tempore Concilii, an possit Cardinalis, vel Con-
clavilla ad vitandum scandalum, vel an teneatur confiteri in-
feriori omnia peccata tam reservata, quam non reservata, ut
de illis indirecè, & ab illis direcè absolvantur, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Item est de Hæretico occulto, qui non potest absolutionem cen-
suræ obtinere, & de Sacerdote, qui alium Sacerdotem inter-
fecit, & urget necessitas celebrandi, vel communicandi, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Item est de aliquo alio penitente innotato aliqua censura, &
peccato reservato, ibi §. 3. p. 118.

Qui confitetur in Quadragesima dimittit peccata, & omittit
in confessione peccata cordis per se occulta, non incurrit ex-
communicationem forte laxam contra eos, qui non observant
preceptum Ecclesie confitendi semel in anno, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Qui confitetur per Cruciatum, nullam faciens mentionem reser-
vatorum, tam ea parte sui, quam Confessarii, an adhuc desinat
reservatio, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Item est per Iubilæum, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Si confitetur penitens die Sabbati pro lucrando Iubilæo, an pos-
sit Confessarius ei differre absolutionem ultra tempus in Bulla
statutum ca jussu casus per aliquas hebdomadas, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Vnde de casu per praxi.

Qui confitetur die Dominico, an satisfaciatur Iubilæo, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Qui confitetur, & absolvitur virtute Iubilæi, quod intendit lu-
crari, si postea illud non lucratur, an peccata reservata obli-
ta possit postea confiteri cuiusque Confessario, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Qui confitetur animo lucrandi Iubilæum, & absolvitur a pec-
catis reservatis, & excommunicationibus, & postea illud non
lucratur, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Nec postquam confitetur, virtute Iubilæi absolvi peccatis reser-
vatis, & censuris an animo, ut Iubilæum lucratur ibi §. 3.

Quando confitetur negligens in procuranda absolutione, excom-
municacionis, an teneatur ei acquirere, quod peccaverit toties
contra preceptum audiendi Missam, confiteri, & communi-
cari, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Si qui confitetur ante ebrietatem, vel ante quam sufficiantur
peccata committenda in ebrietate, & accuset de causa data,
an teneatur postea iterum confiteri, si dicta peccata a sublequan-
tur, t. 4. r. 1. §. 3. p. 118.

Et in dicto casu an prædicta peccata indicant excommunicationem,
irregularitatem, & restitutionis obligationem, ibi.

Confiteri.

Si confiteatur, qui alias erat succubitor, defunctum scriptis reser-
vatum ad pias causas, sed tamen non adhibuisse testes, &
pro:

Coniuncti omnes prius defuncti in temporalibus, & spiritibus quibus parentes, t. 4. r. 7. t. 44. p. 29

Coniungere

Vide verb. *Pariter*, tom. 7

Coniurans, ut tradat inimicis Regnum, civitatem, & c. an gaudet immunitate Ecclesie, i. 9. r. 1. t. 53. §. 1. p. 27

Coniux

Ad conjugem vir refectus non potest redire, t. 3. r. 1. t. 100. §. 14. p. 90

Coniuges baptizantes, aut tenentes filium in Baptismo in periculo mortis, an impediunt postea a petitione debiti, t. 1. r. 1. t. 104. §. 1. p. 48

Inter conjuges copula habita in loco sacro an sit circumstantia apertenda in confessione, i. 1. r. 1. t. 85. §. 1. p. 280

Et quid, si per longam tempus aliquis ex conjugibus in illo loco detentus sit, ibid. §. 2

Et quid, si conjuges ibi nullo modo conclusi sunt, ibid. §. 4

Et quid verò, si longum tempus sit, & intelligitur in supradicto casu, ibid. §. 1

Coniuges si habeant rationes probabiles testimonium valere, quantum probabilius iudicetur matrimonium non teoere, an possint in tali causa reddere, & petere debitum, t. 1. r. 6. r. 174. §. 1. p. 302

Coniuges an aliquando excusantur a peccato, si effundant aliquid seminis extra vas, t. 1. r. 6. r. 186. §. 1. p. 308

Coniuges excusantur a mortali, casu, quo parva aliqua pars seminis elabatur, dummodo aliter retineatur, & aliquis veniat, casu quo propter intentionem dum vir legitime congressi concubit, & ex seditione, & vigore naturae semen extra vas effunditur, ibid. §. 1

Ubi, quid si solum sit periculum, ut conjux amens seminet extra vas, non idem censenda sit copula illicita, ibid. §. 2

Si conjuges inter se in agant, & osculentur pudenda propter solum voluptatem, an peccent mortaliter, i. 1. r. 6. r. 191. §. 1. p. 310

Idem est de verbis impudicis, & specibus partium venerandis, & amplexibus inhonestis inter conjuges, modo non sit periculum pollutionis, ibid. §. 2

An conjuges non peccent mortaliter, qui libere possunt ad conjugem accedere, si talis maritus, vel copulam exercere ad sedandas carnis tentaciones, quavis alium conjugalem non intendat, i. 1. r. 6. r. 196. §. 1. p. 311

Inter conjuges an sit licita delectatio de copula cogitata, non praesentibus, quando ipsa copula est illis interdicta ob aliquam causam, t. 1. r. 6. r. 198. §. 1. p. 313

Ubi pro praedictis quæstionibus diversi casus

Coniuges utentes copula causa voluptatis, an peccent venialiter, t. 1. r. 6. r. 200. & 201. p. 314

Coniuges an peccent, venialiter, si alium matrimonii exerceant causa vitandæ fornicationis, t. 1. r. 6. r. 203. §. 1. p. 316

Coniuges an peccent venialiter si eaercent alium conjugalem casu salutudinis conservandæ, t. 1. r. 6. r. 204. §. 1. p. 318

Et quid, si occurrat aliud medium accommodatum pro conservandæ valetudine, ibid. §. 3

Coniuges an etiam sine peccato veniali, ne seminatio noceat saluti, vel ob aliam iustam causam postea concepti populum abrumperet, i. 1. r. 6. r. 205. §. 1. p. 316

Et an hoc sit peccatum mortale, & cum conjuges consentiant, ib. Et an cessante in utroque conjugum pollutione in periculo, non peccet maritus mortaliter, si conceptum copulam ante seminationem abrumperet, ne proles generetur, modo id fiat utare consentientes, & non extrinsece invitati, dummodo etiam mulier non seminet, aliquoties etiam maritus ordinariæ seminare debet, ne alterius semen frustra effundatur, ibid. §. 1. p. 317

Coniuges an peccent, qui in signum matrimonii conjugalia amplectuntur, quavis prævidetur sequutura pollutio, t. 1. r. 6. r. 207. §. 1. p. 317

Coniuges, qui communi consensu votum Religionis emisissent post contractum matrimonium, an peccent mortaliter prima vice consummando, i. 1. r. 6. r. 240. §. 1. p. 323

Et quid, si nulloque, voveat Religionem dependenter ab alterius ius Religionem ingredi, ibid. §. 3. p. 321

Et quid, si nulloque voveat Religionem, non quidem dependenter ab alterius in Religionem ingredi, sed dependenter ab eius voto, eo quod promittit Religionem ingredi, si alius similiter præstitit promissionem, promissionem ab utroque facta, an quilibet teneatur Religionem ingredi, etiam si non ingreditur, ibid.

Circ. a donationes inter conjuges, in indice t. tom. 6. r. 7. de donationibus lege multas quæstiones figantur in ref. 27. & a. ref. 5. usque ad 71. inclusivè, i. 1. p. 320 71

Coniugi ebrio an possit negari debitum, t. 1. r. 6. r. 208. §. 1. p. 318

Idem est de conjugis amentis, & furis, cum tales sunt, ibid.

Et quid tamen, si periculum sit, quod ebrius extra obrietatem, aut furiosus, extra furorē effundat semen, vel si aliud incontinentie peccatum elabatur, an teneatur alter conjux in ipsa

ebrietate, & furore, reddere debitum, ibid.

Coniugi legatum relictum, quando cum filio defuncti communis sit fuerit, an percat transiendo ad secundas nuptias, t. 6. r. 1. t. 14. §. 1. p. 312

Et in dicto casu decedentibus filiis, an mater amittat prædictum legatum, ibid. in fine dicti §.

Si alter ex conjugibus casu malitia, vel ignorantia baptizat, aut teneat filium in Baptismo extra causam necessitatis, an peccet, t. 1. r. 6. r. 105. §. 1. p. 48

Coniugibus ligatis voto castitatis non est licitum delectari de copula legitime habita, vel habenda, & hoc etiam procedit, si conjugis emiserit votum castitatis absque consensu alterius conjugis, ratione cuius non deobligatur a debiti redditione, t. 1. r. 6. r. 109. §. 1. p. 313

Coniugibus an licitum sit non absolvere copulam, sed illam incipere delectationis causa, dummodo non subit pollutionis periculum alterius conjugis, & naor incubata ea copula continetur, t. 1. r. 6. r. 209. §. 1. p. 314

Dum non ex conjugibus, si potest, non expectat alterius seminationem, an committit peccatum mortale, t. 1. r. 6. r. 216. §. 1. p. 321

Coniugis delectatio voto seminis aliena, an habeat non solum mutationem contra castitatem, sed etiam contra iulitum, t. 1. r. 6. r. 199. §. 1. p. 313

Coniugis votum castitatis, vel Religionis sine licentia mariti emittit, post contractum, vel dispensari per Crispitum, jubileum, vel Episcopum, t. 4. r. 3. r. 106. §. 1. p. 84

Coniugis tale votum peccat maritus irritare, vel aliam impedimentum agitur, an solus iudex ecclesiasticus sit competent, t. 9. r. 1. t. 291. §. 1. p. 183

Quid, si conjugis baptizati filium Religionis alterius conjugis in necessitate, t. 1. r. 6. r. 107. §. 1. p. 48

Idem est si conjux iam ad fidem conversus uxorem, quam in infidelitate educavit, baptizat in necessitate, ibid. §. 3

Coniux, Vide verb. *Maritus*, *Vir*, *Uxor*, tom. 1

Si conjux alter non cogit latrare Religionem, an possit adhuc duobus prius membris, non reddere debitum alteri potenti, t. 1. r. 6. r. 212. §. 1. p. 344

Si conjux infidelis velit permanere cum conjuge fidelis, sine iniuria Creatoris, & scandalis, an possit hoc non obstante, conjux fidelis in matrimonium, t. 1. r. 6. r. 212. §. 1. p. 350

Ubi quod tutius est in hoc casu consulere Summum Pontificem, & dispensationem petere, & si aliquis hoc nollet efficere teneatur alterum conjugem monere, & invitare ad fidem, & aliquid alius, que contingere possunt in dicto casu, ibid. §. 2

Idem, quod supradictum est de matrimonio, dicendum est de ingressu in Religionem, & de suspensione Ordinis sacri, ibid. §. 3

Coniux infidelis, qui fidem Religionem iniqui soluit, an possit sibi novum conjugem eligere, t. 1. r. 6. r. 122. & 23. §. 1. p. 180

Et si postea convertatur, an possit etiam concedi dispensationem, si alteri nuptias, & si vitæ aliam duxerit uxorem, t. 1. r. 6. r. 122

Coniux fidelis volens post baptismum contrahere matrimonium an teneatur requirere consensum conjugis infidelis in remansu partibus habitantis, t. 1. r. 6. r. 124. §. 1. p. 181

Vel an in dicto casu dispensatio iudicibus sit necessaria, qua suppletur admonitio a iure præscripta, §. 1. ibid.

Coniux non tenetur regulariter credere alteri asserenti, etiam sub iuramento, vel non consentiente abinitio, vel aliud dirimens impedimentum subesse, atque idcirco depositio potest petere debitum, t. 1. r. 6. r. 173. §. 1. p. 304

Et quid, si admissi alii sufficientes circumstantiæ, & conjecturæ, & c. an tunc petere, non reddere possit debitum, ibid.

Coniux impedimenti cuius, an teneatur impetrata dispensatione matrimonium alius aperiatur alteri matrimonium contractum fuisse irritum, t. 1. r. 6. r. 177. §. 1. p. 305

Ubi docetur, quid in dicto casu esset faciendum, ibid. §. 2

Et quid est agendum, quando revindatur matrimonium nullum, quia qui defuit consensus verus, an in tali casu sufficit, ut reinvet consensus, alique eo quod alter, qui vere, & legitime consentit, hoc fiat, & iterum de novo consentiat, ibid. §. 4

Coniux quando tenetur reddere debitum peccati submersi peccati mortalis, t. 1. r. 6. r. 179. §. 1. p. 305

Coniux verum tenetur reddere debitum alteri peccati cum peccato veniali, quod situm, & c. t. 1. r. 6. r. 180. §. 1. ibid.

Coniux non peccat reddendo debitum incestu, qui scilicet peccavit cum ipsius natus conjugum etate sit dispensationem, quia ex hoc non cooperatur peccato alterius, ibid. §. 2. p. 306

Coniux an peccet mortaliter, qui intra vi signum naturale digitorum, quasi membrum virile amittit, licet etiam peccatum mortale incontinentie copulæ, licet tunc cum uxore, etiam animo consummado intra vi legitimum, t. 1. r. 6. r. 181. §. 1. p. 309

Coniux, si in absentia alterius conjugis, tangat illiusmodi, & ad capendum voluptatem sui membra pudenda, an peccet mortaliter, t. 1. r. 6. r. 189. & 190. ibid.

Coniux in absentia alterius conjugis habet delectationem de actu conjugii præterito, etiam si nunc, & si actus præteritus esset, tamen aliquo periculo pollutionis, Confessarius obligavit illum

ad explicandum numerum prædictarum delectationum, quæ
in, vel in illis delectationibus peccavit mortaliter, tom.
t. r. f. 195. & 196. p. 317

Et quid, si ex talibus delectationibus propter aliquam commotio-
& alterius in partibus potest abique periculo pollutionis ;
t. r. f. 195. & 196. p. 317

Coniux an excusatur a mortali peccato, si voluntarie delectetur
in commotione sensitiva orta ex imaginatione coniugis absente,
t. r. f. 195. & 196. p. 317

Ubi supponitur abesse probabile pollutionis periculum, ibid.

Coniux, qui reddit debitum possit illud esse sola voluptas, an
similiter peccet venialiter, t. r. f. 195. & 196. p. 317

Coniux an possit negare debitum personi propter notabile da-
mnum sibi esse nocuum, & etiam in illis ad id periculum incon-
sistenti, t. r. f. 195. & 196. p. 317

Coniux simul an teneatur reddere debitum coniugis amanti, si ille ad
alios accessus sit, vel se polluat, t. r. f. 195. & 196. p. 317

Ubi quod quando ambo coniuges sunt eunectes, sunt separandi,
non carnaliter coniunguntur, 5.5

Et an peccent mortaliter, qui coniuges amantes ad copulam exei-
tatur, ibid.

Si alterque coniux ebrius esset, an licet concubitus inter illos ;
ibid. p. 318

Coniux, quando ex periculis didicit, se acquirere prolem vivam
edere, & licet his coniugibus petere, & reddere debitum,
qui metuit esse pueri sic esse cum originali culpa, & earentia
visum Dei, quam omnino non esse, t. r. f. 195. & 196. p. 317

Quando uterque coniux ex communi consensu consilium vovit,
potest propter periculum in continentia Episcopus dispensare,
et peccare, & reddere debitum, t. r. f. 195. & 196. p. 317

Uterque coniux sit reus ad alterum, an potest ab altero diver-
tere, t. r. f. 195. & 196. p. 317

Et quid, si unus crimine sit publicus, & alterius occultum, ibid.

Et an, si innocens potest sciam divertere commiserit adulterium, no-
tetur alterum coniugis pœnemulatum iterum ad thronum admi-
ttere, & ad instantiam alterius, ibid.

Ubi quid si præstet innocentia in hoc Ecclesiæ de divercio,
hoc non obstat, innocens quando non mutat forum, babet
liberum revocandi ad se nocentem si velit, Unde non po-
test dictum nocentem, iuravit, cum consilio innocente ad Religio-
nem transire, vel sacris Ordinibus initiari, nec votum calu-
mitate emittere, & etiam proflatus sit, vel sacris initiatus, vel
votum cœlestis emittere, potest revocari ab innocente, & vu-
tum irritare, ibid. 5.5

Ubi quid si dictus coniux nocens se omnino emendasset, sepius-
que ad instantiam reconciliandam petisset, & innocens absolu-
tæ cum negaret, posset Religione, aut Ordine suscipere,
quia innocens in tali causa creatione abstergetur et invitatus, 5.6

Coniux consentiens incestui an amittat patet debetum a con-
iuge incestuoso, qui contraxit adulterium, t. r. f. 195. & 196. p. 317

Coniux, si adulterium committit, & alter coniux voto perpetuo
castitatis est obstrictus, an teneatur ei debitum potest reddere,
t. r. f. 195. & 196. p. 317

Coniux non teneatur reddere debitum viro, leproso, morbo Gallico,
& infecto, etiam in gravi peccato carnis laborat, debitum
non reddendo, t. r. f. 195. & 196. p. 317

Coniux. Vide verb. *Adulter*, *Bulla Cruciatæ*, *Cœtus*, *Conjugium*,
Copula, *Denuntiatio*, *Dulcium*, *Episcopus*, *Error*, *Fœmina*,
Hereticus, *Incursus*, *Pariter materia*, *Privilegium*, *Preter*, *Sten-
diti*, *Vir*, *Votum*, *Uter*, tom. 2

Item verb. *Matrimonium*, *Uter*, tom. 3

Coniux, qui adstrictus voto castitatis transit ad nuptias, & per
Cruciatam, vel Episcopum dispensatur et ut possit petere debi-
tum, si alter coniux moritur, tota obligatio voti revivificat,
ideo tunc tenetur servare castitatem, tom. 4. r. 1. ref. tot. 5.5
& 196. p. 317

Coniux. Vide verb. *Adulter*, *Coniugal*, *Matrimonium*, *Uter*, 4.5

Coniux ipsa an comprehendatur sub nomine conjugum, & ut
sit testis privilegii, ad effectum revelandi aliquod deli-
ctum mariti, & cum conjugum utrumque ad quartum gra-
dum, ex vi aliquorum monitorii, t. r. f. 195. & 196. p. 317

Coniux. Vide verb. *Dulcium*, *Maritus*, *Matrimonium*, *Officium*,
Vir, *Uter*, tom. 5

Item verb. *Confusio*, *Fœmina*, *Juramentum*, *Jus*, *Lex*, *Maritus*,
Mulier, *Valere*, *Vir*, *Uter*, tom. 6

Item verb. *Tallus*, *Uter*, tom. 8

Item verb. *Uter*, *Dulcium*, *Fœmina*, *Maritus*, *Matrimonium*,
Mulier, tom. 9

Coniugium.

Si conivert Summus Pontifex, quando Princeps secularis usurpat
bona temporalia Ecclesiæ, an excusatur a peccato, si abique mi-
nori scandalo, vel damno possit id impedire ; t. r. 7. 3. ref. 77.
per totam 5.5. p. 317

Coniugium.

Cum conjugum in primo gradu (posse) proprie de futuro, si quis
accessum habet, an sit impedimentum contra publicam honesta-
tiam *Causa*, *Uter*, X.

tem, & reducat hæc copula ad incestum, t. r. 7. 3. r. 3. p. 317

Sic cum conjugum quis obicit dispensationem ad contrahen-
dum, & illa mortui, si secundam dispensationem petat pro
alia in eodem, vel diverso gradu conjugum, an valide loca-
danque sit sine mentione primæ ; t. r. 7. 3. r. 3. p. 317

Et quid si talis persona non fuerit via prioris dispensatione quacum-
que ex causa, ibid. & in r. 4. l. 2. 5. r. ibid.

Idem est, licet fœmina relictæ volens primo conjugum nubere
t. r. 7. 3. r. 3. p. 317

Si cum conjugum quis obicit dispensationem ad contrahen-
dum, & postea contra contrahat cum alia, an dispensatio illa cen-
senda sit renunciatæ, vel revocata, t. r. 7. 3. r. 3. p. 317

Et in dicto casu mortui, cum contra contraxit, an possit ut pri-
ori dispensatione, t. r. 7. 3. r. 3. p. 317

Cum conjugum incestus non est impedimentum proveniens ex
jure naturæ, neque ex jure divino positivo, nec denique de
jure humano indubium, t. r. 7. 3. r. 3. p. 317

Si cum conjugum copula habita fuit ad faciendum obtinendam dis-
pensationem, an sit exprimeunda, t. r. 7. 3. r. 3. p. 317

Et in dicto casu an sit necessarium non solum exprimere copulam,
sed etiam hæc ipse, & intentionem, ibidem 5.4

Et quid, si ab uno illorum tantum hæc ipse, & intentio concipi-
atur interius, & non manifestetur alteri, ibid.

Quando cum conjugum incestus est impedimentum, oportet,
quod copula sit perfecta, effuso semine viri intra vas fœminæ,
& non solum, ut fœmina seminet, t. r. 7. 3. r. 3. p. 317

Quando cum conjugum copula sit incestuosa ex parte alteri-
us tantum, necesse, quod alter ignoret conjugum incestu-
osum, non est narranda copula in petitione dispensationis, ib. 5.3

Coniugium. Vide verb. *Conjugium*, *Copula*, *Fœmina*,
Frater, *Gravus*, *Religio*, tom. 2

Ad conjugum an uxoris quis sentiat accessu, ignoret tamen
prohibitionem, & poenam sui, an hæc dicta ignorantia,
egat dispensatione id petendum dicitur, tom. 2. r. 6. ref.
317. p. 317

Secus difficultas magis est, quando conjugus habet ignorantiam solius
prohibitionis, videlicet ne petatur debitum, licet tamen pro-
hibitionem iure ibid. 5.4. p. 317

Coniugium. Vide verb. *Acquirere*, *Affinitas*, *Cœtus*, *Coniux*,
Gravus, *Incursus*, tom. 2

Coniugium.

Coniugium contrahentes per verba de præsentibus, sub conditio-
ne, si Papa dispensaverit, incurrit excommunicationem latam
in Clem. 2. de Coniug. t. r. 6. r. 1. p. 317

Coniugium quoniam intelligitur, ut possit in Oratorio pri-
vato cum privilegio audire Missam, & etiam virtute Crucia-
tæ ; t. r. 7. 3. r. 3. p. 317

Coniugium, vel alii recipientes ab Episcopo, seu ab aliis be-
neficiis redditus, quos ipsi tenentur in usus pios infundere,
an peccent mortaliter, quavis, non renentur ad restitutionem ;
t. r. 7. 3. r. 3. p. 317

Et quid de Coniugio Religio ; t. r. 7. 3. r. 3. p. 317

Cum conjugum actus sodomiticus i. 2. 3. & 4. gradu an ha-
beat etiam malitiam incestus, & sit in Confessione apertendus,
t. r. 7. 3. r. 3. p. 317

Cum conjugum impuberes, & alii committentes se non sunt
inclusi in causa reservato incestus, ibid. 3. p. 317

Qui conjugum hereticis favet, & recipit an incurrit excom-
municationem latam in Bulla Cœtus contra hæreticos, & re-
ceptores hæreticorum, t. r. 12. r. 1. p. 317

Si conjugum pauperi aliquid legetur, non censetur legatum
pium, t. r. 7. 3. r. 3. p. 317

Sibi conjugum in Religio, quibus aliqui distributi in commissi
est, possunt alia erogare, t. r. 7. 3. r. 3. p. 317

Si ut conjugum deus aliquid donum obtinere Religio,
ipse Religio cogat, & illud non acceptat, an peccet contra
pauperem, t. r. 7. 3. r. 3. p. 317

Coniugum Principum matrimonium contrahe-
ntium, t. r. 7. 3. r. 3. p. 317

Coniugum Principum matrimonium contrahe-
ntium, t. r. 7. 3. r. 3. p. 317

Inter conjugum sponsalia irrita cum conditione, si Papa
dispensaverit, an sint valida, & obligent in conscientia, impleta
dispensatione ; t. r. 7. 3. r. 3. p. 317

Ubi an licitum sit erigere contrahenti ante, & post impetratam
dispensationem, altero invito ad sponsalia resisteret ; 5.3

Et an hoc procedat, si talis promissio fuerit iuramento confirma-
ta ; ibid.

Et si magno expensis factæ sit causa talis promissio post impe-
tranda dispensatione, an resiliens a dictis sponsalibus teneatur
illas restituere ; ibid.

Quando inter conjugum ex matrimonio contrahendum scandalum
timeatur, an debeat iudex illud impedire, t. r. 7. 3. r. 3. p. 317

Idem est, quando est timor probabilis pessimi exitus odii capitalis
inter ipsos contrahentes, ibid. 5.4

Inter conjugum an dispensatio sit subrepticia non facta mon-
itione

tionem de copula habita inter illo, t. 3. tr. 2. r. 11. §. 1. p. 167
 Et quid, si in re scripto dicitur, dummodo copula non interve-
 nit, ibid. §. 2
 Et an in tali casu non teneatur, qui dispensationem petunt ad
 interrogationem Ordinarii de copula respondere, sed possint
 sine petente negare, ibid.
 Et quid, si procedant indices, aut infamia, seu semiplena pro-
 batio; t. 3. tr. 2. r. 16. §. 2. p. 170
 Quando inter conjugum copula habita fuit post concessionem
 dispensationis per Pontificem suam, tamen contra Ordinari-
 um illam exequatur dispensatio valida fuit, et tamen quod Ordinari-
 um supra narratum, sed in hoc caso tenentur contrahentes dis-
 pensationem obtinere ab Episcopo, t. 3. tr. 2. r. 11. §. 6. p. 169
 In conjugumque usque ad quartum gradum lege Ecclesiastica
 prohibentes matrimonia, illa irritant, quomodo non habeant
 verba testantia, t. 7. tr. 1. r. 159 §. 6. Probatur tertio, p. 173
 Ne inter conjugum matrimonia contrahantur, an Princeps
 locus penas imponere possit, et illas exigere, etiam impetra-
 ta Pontificis dispensatione, t. 9. tr. 2. r. 126 §. 1. p. 160
 Si in conjugum Clericali quis iniecit manus in odium Cle-
 rici, an istodit in censuram ac si ipsum Clericum percuteret;
 t. 5. tr. 2. r. 43 §. 3. ante finem, p. 102
 Coniugues, Vide verb. *Acquirere, Affiliari, Conditio, Coniug.*
Gradus, Insuper, tom. 2
 Item verb. *Coniugalis, Copula, Fumus, Frater, Gradus, Ref-*
erunt, tom. 3
 Coniugues usque ad quartum gradum an teneatur testificari
 vigore edictum, si non sunt alii, qui deinceps valeant; t.
 3. tr. 2. r. 162 §. 1. p. 169
 Et an nemine conjugum comprehendatur uxor ipsa; ib. §. 2
 Et an hoc intelligitur, tam in causis criminalibus, quam in civilibus;
 Et quid in causa hereditatis alii delictis pertinentibus ad
 tribunal S. Inquisitionis; ibid. §. 3
 Coniugues, Vide verb. *Remissionem, Debitum conjugale, tom. 5.*
 Item verb. *Coniugis, Fraternus, Acceptoris, Beneficiarius, Cognati,*
Proleptis, Ecclesiasticus, tom. 6
 Item verb. *Calumniam, Ecce, Matrimonium, Relinquit, tom. 7*
 Item verb. *Calumniam, tom. 8*
 Coniuguitas
 Coniuguitas an distinguenda sit in Confessione ab affinitate;
 t. 3. tr. 7. r. 110 §. 1. p. 291
 Coniuguitatis gradus cuiuslibet inter se, si fiat in Confes-
 sione distinguendi, ibid.
 In conjuguitatis primo gradu linea recte, & transverse an
 possit Pontifex ad matrimonium dispensare; t. 3. tr. 2. r. 84 §. 4.
 p. 173. Ubi an dictus gradus, & conjuguitas dirimat matri-
 monium iure nature; ibid.
 In conjuguitatis secundo gradu Pontifex potest dispensare inter
 magnos Principes, & pro causa publica, tom. 3. tr. 2. r. 126 §. 6.
 p. 175
 In omni conjuguitatis gradibus linea transverse, excepto
 primo gradu, potest dispensare Pontifex, & solet, ibid.
 Vide verb. *Coniugues, Coniugues, Copula, Frater, Gradus,*
Inter, tom. 3
 Conscientia dubia, & aliquid de errore.
 An licitum sit operari cum conscientia dubia speculative, & non
 practice, t. 8. tr. 2. r. 1. p. 18
 Et notatur, quod licet ad recte operandum requiratur iudicium
 practicum moraliter certum, non tamen itant excluditur omnis
 formidopossibilis, ibid. §. 2
 An hinc regula, scilicet *si dubit molitur, et candide possidentis,*
 non solum fit in materia iudiciali, sed etiam in materia aliarum
 virtutum; t. 8. tr. 2. r. 2. & in aliis ejus not. p. 18
 An in dubio, *totius pars est eligenda;* Et an dicta regula non præcep-
 tum, sed conclusio continetur; t. 8. tr. 2. r. 3. p. 13
 Occurrentibus dubiis præceptis, si quis dubitet, anrum illorum
 obligaret, eo quod dñm impleri non possint, quid facere de-
 beat; t. 8. tr. 2. r. 4. p. 18
 An si quis dubitet in die Jovis crepans, si sit transacta media nox,
 possit adhuc edere carnes; Et quid de contrario, si bodie dies
 Veneris, aut Jovis, & dubitet, an hora duodecima noctis
 fouerit, an quis possit comedere carnes; & t. 8. tr. 2. r. 5. p. 19
 In dubio, an effectus sit iuxta naturam, vel iuxta a demone, quid facien-
 dum, etiam verba addita sine sacra, t. 8. tr. 2. r. 6. p. 19
 Ubi quod non est licitum uti remedio imperfectionis, aut de quod-
 bium est, an continetur tacite demones invocationem, ib. §. 2
 Periculo fas non est Magis pretere ut maleficium dissolvat, si
 dubitet, an absque novo maleficio id possit; ibid. ad med. §. ult.
 An concurrentibus talibus indicis, quibus intellectus prudenter
 dubitet, an Enfalimus operetur virtute divina naturali, vel
 diabolica (si sit eorum); Et verum fas est uti Enfalimus dubio sal-
 tem ad modendum, vel succurrendum in gravi necessitate; Et
 utrum in dubio, an demones sit auctor Enfalimus, si sit eorum sal-
 tem sub conditione, & procellatione, si demones non subest;
 ibid. §. 2. & in ref. 7. in princ. p. 19
 De quodam Enfalimus particulari ad perseverandum a peste agitur;

tom. 8. tr. 2. r. 7. & in §. 5. ref. p. 19
 An subdubius dubitans de iudicio tribuit, teneatur illud solvere,
 maxime si sint abellus, & tributa nova, t. 8. tr. 2. r. 8. & in mul-
 titalis ejus not. p. 19
 An in dubio privilegium censendum sit reale, vel personale; t.
 8. tr. 2. r. 9. p. 20
 Et notatur, quod si tibi possident privilegium ut reale subarbitrari
 ducatur, si sit verum, & diligenter re-examinata dubio
 vincere non possit, reale esse potest reputa, ibid. §. 3
 Et an in dubio, si privilegium est revocatum, presumatur revo-
 catum, ibid. §. 4
 Iudex quid facere debeat in pari dubio, tom. 8. tr. 2. r. 10. ref. 10.
 p. 20
 An Advocatus non solum in causa probabilis, sed etiam in causa
 dubia possit patrocinari; t. 8. tr. 2. r. 11. p. 20
 An Advocatus, si causa sit criminalis, possit in dubio facti patro-
 cinari contra reum; t. 8. tr. 2. r. 12. p. 20
 An in dubio quis censendus sit illegitimus; tom. 8. tr. 2. r. 13. ref. 13.
 p. 21
 Ex quo sequitur expostum, de ius Parentibus dubium esse, habent-
 dum esse legitimum, ibid. ante medium r. & in aliis ejus not.
 Etiamque inferitur, quod si dubitet, an aliqui filius sit natura-
 lis, vel spurius, debeat presumi, quod potius sit naturalis
 quam spurius; ibid. in fine ref.
 Quis teneatur adesse illegitimum, quando duo dubitant, uter ipso
 tum ejus sit pater; Et quando unus ex his est Nobilis, & di-
 citur t. 8. tr. 2. r. 14. p. 21
 Et quid, si dubium est magis prolem unius esse, quam alterius;
 t. 8. tr. 2. r. 15. p. 21
 Et quid est de iudicio, quando dubium non est inter duos adul-
 terum, absente marito, sed inter adulterum, & maritum; ibid.
 §. 4. p. 21
 Et inferitur non solum adulterum non teneri ad restitutionem ma-
 rito si probabiliter credat, prolem non esse suam, sed etiam
 simul credat prolem esse suam, ibid. in fine ref.
 An in dubio si fidelicommissum expirat, possit ultimus vocatus de
 bonis disponere; t. 8. tr. 2. r. 16. p. 22
 An in dubio beneficium censendum sit simplex, an Curatum; t. 8.
 tr. 2. r. 17. p. 22
 An dubius summe suffragium concludit rem injustam, teneatur
 ad restitutionem, licet aliquando peccaverit; t. 8. tr. 2. r. 18. p. 22
 An sit peccatum mortale agere contra conscientiam non ad ex-
 rationem, sed habita, & veritati videretur putans in hoc be-
 nedictum nullum esse diem festum, vel jejunium, cum tamen sit;
 adveniente die festo Missam, vel jejunium mittit, quin tibi
 dubium occurrat esse diem festum, vel jejunium, peccata omnes
 Missam, vel jejunium; & sic de similibus; t. 8. tr. 2. r. 19. p. 23
 An peccet sequens conscientiam errantem, si distat utramque ma-
 lam; Et in casu dubio quærentis, & resolutionis adductor
 diversis casus in exemplis dictæ difficultatis; t. 8. tr. 2. r. 20. p. 23
 Et tandem quaeritur, an iuxta dicta procedat circa eum, qui sine
 culpa suam in eo non venit, ut utraque pars contradictionem
 videatur sibi peccatum; an vero verificetur tantum de eo, qui
 ob suum culpam in eo angustus rediit; & Rogabam quidem,
 quid in tali casu agendum sit homini, ut prudenter se gerat;
 ibid. §. 5. & 6. dist. ref. 20. p. 23
 Et inferitur fortiori hominem in carcere detentum, & existi-
 mantem peccare non audiendo Missam, nequequam peccare,
 qui omnia facit omni se libera uti modo, ibid. post med. §. 4.
 & vers. Unde
 Quis de peccato est conscientia errans; tom. 8. tr. 2. r. 21. ref. 21.
 p. 24
 An qui occidit Petrum, & intendens occidere Paulum, si con-
 stiterit occidisse Paulum, tunc potest iterum confiteri, dum
 deprehendit occisum esse Petrum; t. 8. tr. 2. r. 22. p. 24
 Et an qui violat jejunium, quod parat esse sub obligatione,
 cum tamen re vera non esset teneatur sateri se ita peccasse, vel
 satis fit, si dicit: Violavi jejunium; ibid. §. 2
 Et hinc sunt generalia pro conscientia erronea, & pro aliis casibus,
 quod quæritur explicare fuisse errorem, siue propter
 aliam obligationem, siue propter censuram, quæ non in-
 tercurrit, nisi quando non erratur, ibid. §. 3. & seq.
 An in conscientia erronea defectus parvas materies, tom. 8. tr. 3.
 ref. 6. p. 26
 Sed difficultas est, quando conscientia erronea non distinguit, an
 mortale sit, vel veniale, sed solum proponitur actio mala, an
 tunc peccatum mortale sit, ibidem, §. 2

Appendix ad alias quamplures difficultates mixtas, & dis-
 persas per alias Tom. Traill. & Ref. quæ simul pertinent
 ad hoc verbum, Conscientia dubia, &c.

AN moribundus debet Baptismus adhiberi in dubio, si aqua sit
 naturalis, pura in jure carniem, laxivio, vel liqua
 liquo.

inquere, de quo dubium est, an offerat aqua, nec possit id examinare; Et quid de placie, rare, pruina nive, vel sale, quando resoluta non sunt; Et an cum pur est in articulo mortis, possit baptizari cum forma dubia, nemo dedit, qui fecit solum materiam; Et an, qui recipit in articulo mortis baptismum cum materia dubia, cum puri aqua, &c. si vivat, teneatur sub conditione iterum baptizari; Et an filii infidelium possint septemum, si dubium sit, necne rationis compotes sint, iocivis Parentibus, sint baptizandi; Et si sit tantum dubium probabile de morte puri sine Baptismo decesserit, teneatur cum periculo vitæ baptizari puerum moribundum; Et an Episcopus, vel Sacerdos debet de suo Baptismo, teneatur iterum sub conditione recipere Baptismum; Et quid est dicendum de ordinata ab Episcopo dubium de suo Baptismo. tom. 2. tract. 1. ref. 12. §. 3. 74. 75. 76. 92. & 79. p. 24. 37. 38. 43. 44. & 47.

An Confessor dubius de sua puritate possit Confessionem excipere; Et an quis teneatur aliquid confiteri cum Confessorio, de quo dubitatur, an habeat jurisdictionem, v. g. si non adel, nisi approbatus in aliena Diocesi; Et quando premissis inter Confessorium est peccatum, quod fecit dubitatur tamen esse mortale, quamvis Confessor simili dubio teneatur, non sit iterum, confitendo iterum illius peccati, si postea aliter dubio saluti, aut aliis confitens, non sit illud peccatum aliis mortali; Et an quando dubium est, puerum habere ulum rationis, si implevit septimum praeceptum eundem sit habere, & obligatum esse praeceptis Ecclesiae Confessione, Eucharistia, &c. & a laicis in ultione in die ieiunii, & a carnibus; Et an quando in articulo mortis quis dubitat de sua contritione, teneatur confiteri per interpres omnia peccata mortalia, &c. se exponit periculo aeternae damnationis, vel quid in dicta causa penitus lacere debeat; Et an Confessio, veritas gratia, & iuramentum, de quo dubitatur an alia confitens fuisset, si hoc dubium in confessione non explicet, confitens sit valida; Et an, qui dubius mortis se perpetrat, se aliquod peccatum, teneatur sub tali dubio confiteri, & si non deponat dubium, & communicare, an peccet; Et an hoc procedat, quando premissis est in dubio puri; Quae autem, si habeat assensum probabilem circa factum, quod iudicat, quod nullum commisit peccatum, vel tale peccatum non esset mortale, Et an si post confessionem huius peccati in dubio poenitens habeat noticiam certam, vel probabilem, an teneatur illud confiteri ut certum; Et an in vero dubio, an qua habeat peccatum mortale, possit sumere Eucharistiam sine confessione; Et an in casibus, quibus licitum est sumere Eucharistiam sine confessione, possit eam sumere, si dubitatur, an forte habeat sufficientem contritionem, & si sufficiat articulus, etiam si cogit sit. Et an peccata dubia sine materia confessionis confitentur? Et an qui dubitat, si sit verendum tacuisse aliquid peccatum in confessione, teneatur confessionem repetere; Et quid, si magis inclinet hoc peccatum tacuisse ex verendum; Idem est de voto; Et an quis per ignorantiam crassam temere, & erronee aliquod peccatum omisit in confessione, teneatur coniunctionem repetere. tom. 2. tract. 3. ref. 16. 17. 78. 85. 96. 78. 79. 89. 122. 123. 136. 137. 139. 140. 142. & 143. p. 66. 77. 78. 81. 85. 99. 104. 107. 122. 130. 139. 158. 182. 183. & 186.

An in dubio si puer habeat ulum rationis, sit absolvendus; Et an si adultus faciat aliquid, quod dubitatur, an sit veniale, & sit absolvendus saltem sub conditione; Et an cum periculo vitæ imminet ut in iuramento, pelle, bello, &c. quis dubitat probabiliter, se veram contritionem habere, teneatur confiteri; Et an sit absolvendus moribundus, qui non audit, neque loqui possit, sed nec pugna pedibus suis puri, vel supranas oculis utrum possit, vel respicit aliquam signum, sed dubitatur, an praedicta signa sint orta ex contritione, vel ex aliqua ratione. tom. 2. tract. 4. ref. 30. 151. 7. & 75. pag. 170. 180. & 184.

An poenitens bona fide confitens peccatum reservatum, & dubitans an sit reservatum, & post absolutionem novie esse tale, verbi grati, propter dubium Sacerdotis interius absolvi ab huius, vel ab alio peccato reservato, & postea poenitens, se melius examinata, deponat dubium, & recordetur certo peccati commissi, poud erat reservatum, an censetur jam legitime absolvas an verodebat recurrere ad superiorem pro absolutione, & pro solvenda praedicta questione proponitur alius similis casus de illo, verbi gratia, quibus dubio de voto castitatis emissio post dispensationem ab episcopo, qui ratione dubii dispensavit, quia verum castitatem dubium non est reservatum. Et an dubitans verum casus reservatus sit, possit Confessoriam illud absolvere; Et an possit reservare peccatum in dubio, an sit mortiferum in materia aliqua determinata; Et an casus dubius si continetur in Bulla Coenae possit absolvi a quocunque confessorio ab ordinario approbato; Et deducitur, quid casus dubius ante censetur reservatus, &c. r. r. r. 1. 70. 47. 42. & 43. p. 21. 22. & 214.

An si poenitens probabiliter dubitat se poenitentem post aliquod tempus adimplere non posse, teneatur, cum primam possit, illam adimplere; Si vero hoc non dubitat, an possit illam post annum differre, &c. r. r. r. 6. 7. 24. p. 23.

An in dubio, si reservatio confessionis sit, vel non fiat de licentia

poenitentis, credendum sit testimonio Sacerdotis, tom. 2. tract. 8. 3. 31. p. 32.

Nun dubitatur, an aliquid cibi, vel potus sumperit, possit communicare, vel Missam dicere, idem dicendum est, si dentibus quidpiam multicaia dubitatur, an deglutierit; Et an qui dubitat, an sit audita hora audire duodecim, & comedit, aut bibit, an possit die crastina sumere Eucharistiam, vel si Iaccharum in an misit, & dubitat, an post mediam noctem aliquid partes in Anachum traxerit, an, &c. Et an peccet Sacerdos in Sacrificio Missae utens materia, & forma dubia, utentes certam, etiam si sequatur opinionem de veritate, & sufficientiam probabilem, quae speculativè probabilior sit; Et quid facere debeat Sacerdos, qui pericit Sacrificium ab alio inchoatum, si dubitet, an Hostiam sit consecrata; Et adducitur Regula generalis, quod, si Missa nihil est repetendum, nisi probabiliter quis dubitet se aliquid essentialiter omisisse; Immo nisi quando certo, vel probabiliter dubitet, eo quod non sufficiat quodcumque dubium, &c. a. r. r. r. 5. 23. 125. 200. 377. & 591. p. 17. 47. 82. 102. & 77.

Utum in dubio si peccet ante sit occurrat, aut publicus danda sit Eucharistia; Et an in vero dubio an habeat peccatum mortale, possit quis sumere Eucharistiam sine confessione; Et an, quando dubitatur, an pueri sint doli expositi in articulo mortis danda sit eis Eucharistia; Et an dubius, si sit hora duodecima noctis, comedit, possit mone communicare; Et si dubius sit, si comederit post mediam noctem; Idem est de illo, qui affluens aquam ad ut abluendum, dubitat, an aliquam guttam transierit, necnon de illo, qui dentibus multicaia quidpiam, dubitat an aliquid deglutierit; & de illo, qui adheret & de alio quodpiam solum hunc noctis duodecim non fuisse, alia vero afferuntur fuisse, &c. a. r. r. r. 19. 88. 90. 106. 141. 148. 149. 152. & ultima quod est in dicto, a. r. r. r. 20. p. 107.

Quidam dubitatur, an habeat intentionem requiritam consecrandi, audiendi Missam recitandi; Hec canonice, idem beniguum aliquam opinionem a me postulabat, tom. 2. tract. 3. ref. 1. pag. 156.

An pueri sint unguendi sub conditione, quando dubitatur, an habeant ulum rationem; Et an in dubio, (non loquor in causa opinionis), si morbus sit de se, vel in hoc individuo periculoso, possit extreme Unctio ministrari, tom. 2. tract. 4. ref. 43. 45. & 48. p. 183. & 185.

Quid est teneendum, quando dubium est, an inter volentes contrahere matrimonium ad sit aliquod impedimentum dirimens; Et in dubio an res egeat dispensatione, an Episcopus possit declarare; vel ad eandem dispensare; Et an dubius de valore matrimonii possit humiliter tempus, si illud non consummavit, quod facere debeat; Et an possit unguere in tali causa, vel teneatur reddere debitum; Et an coniuges dubitantes de valore matrimonii peccet, & reddere debitum, sine conjugis bona fide sine mala contraxerit; Et ante debitum diligenter petat debitum, contraxerit reddere; Et quid, si post debitum diligenter non conflet veritas; Et quid quando dubium matrimonii oritur ex dubio impedimenti impotentia, an tunc uterque coniugis possit petere, & reddere debitum; Et an dubitans de valore matrimonii contrahendi, si illud inest, possit adire petere, & reddere debitum; Et quid, si nequeque mala fide contraxit; Et quid est sciendum, si coniuges habeant rationes probabiles matrimonium valere, quamvis probabilius iudicent matrimonium non tenere; Et an dubius de valore matrimonii, quis dubitat de servitute alterius, possit, se contraxit reddere debitum; Et docetur, per Casones non esse prohibendum iure matrimonium cum dubitate impotentia ad contrahendum, & an ille, qui bona fide contraxit, possit liberè petere, & reddere debitum; quando novit alterum dubitare de valore matrimonii; Et an si matrimonium est contrahendum, sed non consummatum, & ante consummationem incidit dispensatione, quod fecerit contraxerit tales coniuges; Et an dubitans de iure suo, si post diligenter inquisitionem magis propendat in partem sibi ius non asistere, quod facit debeat; Et an dubius de valore matrimonii, quod contraxerat, nondum habita certitudine coniugii prioris praemortui, debitum a conjugis iura iterum exigere possit; Et an pro valore matrimonii, & possessionis (sepi aliquis possit opinionem singularem contra communem, quando ipsa communis opinio est dubia; secus vero si esset clara; Et notatur, quid licet pro matrimonio praesumendum est, & iudicandum, tamen hoc procedit, quando in matrimonio contrahendo, vel contrahendo datur paritas personarum, secus datur imparitate; Etiam docetur in foro conscientiae tam quod sponsalia, quam quod matrimonium dubitantes liberandum esse in dubio aequali, eum melior sit conditio possidentis, &c. a. r. r. r. 6. 131. 173. 174. 175. 183. & 185. p. 183. 301. 304. 383. & 385.

An Pontifex possit percipere, ut in articulo mortis, deficientem materiam certa ministrare sacramenta cum materia, & forma, & Minutidum; Et an in casu extremi necessitatis, non solum possint adhiberi sacramenta cum materia dubia, &c. sed etiam adesse obligationem charitatis esse ministrandi, secuso omni peccato particulari Pontificio, &c. r. r. r. 3. p. 3.

² Nota, quod in t. 3. r. 2. de Dispensatione, sunt multae, & di-
versae difficultates omnes mixtae pro causa dubia in diversis di-
spensationibus, quas ibi reperies a r. 17. ad 32. & in t. 49. r. 2.
78. 86. 87. 88. 89. & 94. & in hoc iudice in verbo *Dispensatio*.

An si quis peccat in dubio dispensationem a Prelato, & ipse con-
cedat, licet à meritis conuictus, & à sebris liberetur, non tenet
Hortas Canonicae peius solvere; Et ad quid tenetur, si
dubium, est an possit maiorem partem Officii Divini recitare?
Et quid etiam, si Medicus dubius sit an graviter sit occurrere re-
citatio, an propter illas periculosum obligatus sit; Vel in dicto casu
an recurrendum sit ad Superiorem pro dispensatione? Et an dubi-
us obtinentatem beneficii de opere recitandi Officium Divi-
num tenetur recitare? Et an dubius aliquam Plurimum, vel
Hortas Canonicon omisit, tenetur repetere, tom. 3. tra. 6.
r. 39. 41. 9. 44. & 84. pag. 303. 399. 303. & 320.

An si sit purum dubium in materia iustitiae, si *inter candidos pugi-*
lantiis, ita ut donec liberetur à dubio, nihil tenetur solvere,
Et an in tali evento secundum formam conscientiae non erit obliga-
tus ad satisfactionem, ad quam iure naturali non est obligatus
Et an, quando quis emittit votum Virginitatis, & dubius est de
intentione, an scilicet fuisset ad solam & primo adu venero
voluntatem, an inquam, in tali casu nec Consecratus per Bullam
Cruciatum, nec episcopus possit dispensare? Et an privilegium
Bullae cruciatu edendi carnes ex licentia utralique Medici
deserviat, quando causa est dubia? Et an quando dubitatur proba-
biter, in quodam excommunicationis comprehendat aliquem,
possit Consecratus ad cautelam illum absolvere per Bullam
Cruciatum? Et notatur, quod commutatio fieri potest in materia,
de cuius aequalitate dubitatur, quod est valde notandum, t. 4. r. 3.
r. 39. 101. 77. 78. 66. & 79. p. 45. 84. 109. 75. & 78.

Præcipuum Regula generalis videlicet, quod quandoque dubium,
an pro aliqua re sit preceptum impositum, tunc iudicandum
est, non dari tale preceptum, Et an possit ad idem confuetudo,
ut in jejuniis ex Iohanne extra tempus Quadragesimae non possit
quis comedere lactinia sine Bulla Cruciatu, & in dubio de ca-
li confuetudine an fuerit introducta ad idem obligandi,
vel causa devotionis, & honestatis praesumendum sit non obligare,
t. 4. r. 6. & 17. p. 131. & 157.

An dubius, si expleverit vigiliis, & annu annum, tenetur je-
iunare? Et si facta debita diligentia, quis dubitat, an hodie sit
dies ieiunii, tenetur jeiunare? Idem est, quando est quis dubi-
us, an hodie sit dies ieiunii, eo enim tenetur ut ab operibus
abstineret, & Missam audire, Et quid est faciendum, quando
quis dubitat, an habuerit legitimam materiam ad ordinem, vel
beneficium, aut ad alium adum requiritum, Et quid agere debeat
dubius an tenetur ad ieiunium, an in tali casu tenetur re-
currere ad Superiorem? Et quid est faciendum, si Prelatus etiam
dubius de sufficientia causae, aut iudice cum minus sufficientem,
an debeat tunc jeiunium in alia opera sua commutare? Et an quod
irrelatus potest circa jeiunia subditorum, possit etiam circa sua,
quod etiam procedit in reservatis? Et an licet avari dubitan-
tes an in supra dicta etate sit robusti, & validi, tenentur ad
ieiunium; Et an praegnantes, & lactantes, dubitantes an sint ro-
bustae, & validae, & viriles aptae, tenentur jeiunare; Et an in
dubio, si prohibetur laiciis in diebus jeiuniorum ex tra-
Quadragesimae ex confuetudine, & an talis confuetudo obliget ad
mortale, necne, dicendum sit non obligare? Et an promittens
ieiunare in Quadragesima, dubius autem, an intendit abstinere
à lactiniis, peccat, si illis vescatur? Et an quando causa fuit
dubia circa consensum in jejuniis, & opus sit dispensatione,
si ageretur de nocumento notabili? Et docetur, Praelatos, & Sa-
pientes, quando subditi proponunt causam dubiam ad obtine-
dam dispensationem non debere esse causam scrupulosam, ac ambi-
guam, remittentes illi conscientiae subditi petentis, cum potius
ad illos spectet dispensare causam dubiam per dispensationem
faciendam illam iustam, Et an Medicus in causa dubia possit dispen-
sare in jejuniis, immo dictis illorum acquiescere, dicendo se
non posse jeiunare alioque alia veritate indagatione, an vero so-
lum possit declarare, si causa sit sufficiens, an non, non autem
dispensare? Et an Medicus dubius, si eibi Quadragesimae asse-
rant grave damnum petenti, possit concedere licentiam, ut co-
mestret carnes in diebus jeiuniorum, t. 4. r. 6. r. 1. a. 3. p. 610. r. 56. 57.
72. 74. & 78. p. 154. 155. 156. 157. 173. 176. 184. 109. & 133.

Dubitan, an proximus sit in extrema necessitate, tenetur veri-
tatem indagare, t. 4. r. 7. r. 7. p. 18.

An in dubio, utrum censura sit lata, vel ferenda, censuram sit
eandem ferenda? Et an dubius, utrum excommunicationem
contraxerit, censuram sit excommunicatus idem est dicendum
de dubio suspensionis, & interdicti. Et an dubius de alterius
excommunicatione, & denunciatione, an debeat illum vitare,
Et quid est dicendum, quando excommunicationis est conditio-
nalis, & dubium est, an conditio fuerit impleta? Et dubius, an
consensum incurrerit, quod facere debeat? Et an qui dubitat se
esse excommunicatum, possit audire Missam? Et an similiter
licet alius, simili dubio existente cum eo communicare? Et an
in causa dubii possit Princeps sine inquisitione restitui nulli Cē-

ne impedire, ac visitalia extrahantur ab eius Regno ad Romam
Curiam? Et notatur, quod si fore externo in praedicto
casu, impedimentum praestiterit personae publicae praesumitur,
iusto titulo apponitur illi, licet verò, si persona privata, t. 3.
r. 1. r. 13. 140. 13. & 55. p. 133. 14. 56. & 19.

An quando est dubium, an periculo Clerici sit levis, vel gravis,
iudicandum esse gravem? Et an dubius de periculo clerico mo-
ritus, tenetur vitare periculum nem; Et docetur, ut teneatur
vitare excommunicationem denunciatum non sufficere dubium
ad huc pensus dicitur denunciatum, sed requiritur edictum illi-
lius mortaliter certo, quod excommunicationis sit effectus denun-
ciatus, t. 5. r. 1. r. 5. & 39. pag. 86. & 109.

An si aliquis Superior praecipiat, ut quia tali hora amplius tali ho-
co (sub pena excommunicationis) abluant, quia dubitatur, quod
aliquid grave malum sit eventurum, si aliquis transgredieretur
hoc praecceptum obedientiae, licet sit de re levi, si ellet peccat
mortaliter, & per consequens excommunicatus esset ex-
communicatione maiori t. 5. r. 1. r. 13. pag. 7.

An quando dubium est de iure, id est, an sit pro aliquo delicto im-
posita iuxta irregularitatem, tunc iudicandum sit non esse irre-
gularitatem iuxta eo casu constitutum? Et an in dubio, si incurrerit
excommunicationem, monstrando quod Sacramenta efficiatur
quis irregularis? Et an dubius si quis sit illegitimus, deest cen-
suri irregularis? Et an quis, qui pugnat in bello iniusto, & dicitur, an
occidit, vel multat, erit, sit irregularis; Et an in dubio
facti circa homicidium, & in aliis casibus censendus sit quis
irregularis? Et an hoc extendatur ad dubium multationis, vel
homicidii iuste commissi, ut in bello iusto, & quid in aliis casibus
dubius juris, vel facti, an in quoque incurratur irregularitas,
an in dubio facti homicidii prohiberi; Et si quis manet dubi-
us, an suum consilium inferat ad homicidium factum, de-
bet, se reputare irregularem, & in dicto casu an statum sit di-
ligentius considerari? Et an, si fuerit multus sit dubium, quis ex
illis occidit, omnes remittit in laracem, t. 5. r. 1. r. 3. 33. 44.
100. 103. 103. 104. & 113. p. 143. 151. 154. 174. 176. 175. & 187.

An in dubio, an sit sit animatus, quis censendus sit irregularis
ex ejus abortu sequuto? Et an in dubio, utrum licet sit ani-
matus non solum quando irregularitatem, sed etiam
quod alia peccata? Et an si quis procuravit abortum foetus ani-
mati, sed dubitat de effectu sequuto, vel an mulier sit mota ad
abortum faciendo ea consilia praestito, vel à seipsa, censendus
sit irregularis? Et an possit fore dicto peccato digni, cui
datum est consilium? Et cum medicamentum proflus dubium est
num auxilium, aut mortem sit illarum materum praegnantium,
si salus ejus omnia desperata est, possit adhuc adhiberi, si tenet
ad saltem matris, & ad legem auctoritatis? Et an si mori certa
imminet ab incendio eactore, vel à lepra invadente, licitum
sit detentare, sine invito, & loco alio se praecipitare cum dubio
mortis periculo? Et an scemina, quae post coitum mingit, vel
semem dignitatem elicit, non peccat mortaliter de se, sed solum
ex conscientia erronea, quatenus potest hoc conducere ad non
concepitum; tom. 3. tra. 6. r. 16. 180. 181. 33. 40. & 38. pag.
199. 200. 201. & 203.

An dubius in Fidei Haereticis; Et an qui assensit de rebus Fidei
se duat, & pueniens sit tanquam Haereticus; Et an, qui dicit
haereticum externum, sed pollic dubitatur, an dum illum pro-
fuit, ita mente, sentit, vel illum affirmaverit causa loci,
quiritur, an talis haereticus sit reservatus? Et an si proper illud
dubium inter abluat ab haereticis, vel ab alio peccato reservatus,
& pollic penitentis se melius examinatus deponit dubium, &
recedat certo peccati commissi, quod erat reservatum, cen-
satur jam legitime absolutus, an vero debeat repugnare ad su-
periorum pro abolitione, t. 5. r. 1. r. 1. & 3. p. 340. & 341.

An si dubium sit, utrum in peccatis perniciosis ad Tribunal S.
Inquisitionis correctio prolatu sit necesse, sit etiam premittea-
da correctio, vel sciendum sit denuntiatio; Et an dubius de emen-
datione aliquis rei, & praesentem de Haeretico formalis, quia
semper dubitatur potest, an vera sit emendatio, tenetur illum
denunciare; Et an, cum Consecrarius cum verbis dubios solli-
citat licentiam in confessione, tenetur ponere licentiam denun-
ciare, tom. 5. r. 9. r. 3. 6. & 8. p. 347. 360. 361. & 373.

An Inquisitor verba dubia debeat interpretare in sensu Ca-
tholico; Et an hoc non solum procedat in dubio rei, sed etiam
in dubio rellum depositione; Et an quando datur aequale
dubium, absolvens sit reus; Et an Inquisitor possit punire
reum quando dubitatur, an sit baptizatus; & an in dubio si sapit
se Sortilegium haereticum manifestet, possit locutiones se in-
tormittere, tom. 5. tra. 6. r. 16. r. 104. & 86. pag. 192.
199. 310. & 316.

An in crimine haereticis pro alio ante citato, si Procurator comprae-
admittatur, sit delictum incurrente, & dummodo res sit dubia,
& reus sit tantum de haereticis suspectus, tom. 5. tra. 6. r. 1. r. 37.
p. 319.

An quando dubium est, an lex excommunicationis, suspen-
sionis, & irregularitatis sit us recepta, necne, praesumendum
sit esse acceptam, verbi gratia, de Iulio Clement. VIII. de Lar-
gitione

gionem monstrum, & de Extravagante. Ambrosio Pauli II. contra alienigenas bona Ecclesiastica, & similibus; Et an quia dicitur esse aequale dubium, an deus concludatur sufficiens ad obligationem in foro conscientie, partem negantem facere possumus; Et an, quando cogit de legi, dum est in aliquo casu obliget, licet contra illam faciat; Et an in casu duobus leges dicat Iocose Epiphane, & quid, si dubitet alteri legi graviori contrariari; Et an in casu dubio legis, quando dicitur, an lex obliget ad mortem, vel ad venale, iudicandum sit si allegat ad mortem; Et an quando quis dubitat de iustitia tributi, teneatur illud solvere, & tr. r. 40. a. 66. 87. & 68. pag. 26. & 40.

An peccet mortaliter, qui in casu dubio in principio legem non acceptat, & recipit illam, Et an reus & testis teneatur respondere, & dubitare, utrum iudex iuridice illi interroget; Et an si in re dubia iudex inquirat, peccet; & testis, si obsequatur, sit inquisitus; Et an quando iudex, & Superior generaliter inquirat super aliquo delicto notorio, cuius author ignoratur, tunc libere, qui dubitat, an infamia, vel infamia sit contra illum, quia ipse fuit commissio delictum, an teneatur propter delictum, quantum occurrat, debet respondere de se, necesse est committere delictum; Et an testis falsus tenetur recitare dictum suum, quasi ratione mortis, aut mortis imminet, immo licet recitaverit ipsi similis poenitentiam imminet ipsi, si dicitur, an talis revocatio sit profectura, necesse est; Et an quando mori pars in aliquo Civitate est dura, de indignitate personae eligendae, possit concurrere ad eam eligendum; Et an in dubio talis interpretandus sit validus. to. 6. tra. 1. r. 60. 96. 93. & 118. p. 38. 19. 49. 71. & 76.

An in dubio, si concludatur sit introduda animo obligandi, o. liget; Et quibus quando dubitatur, an concludatur fuerit introduda animo deventoria, vel ea animo subligandi, sit praesumendum inducitur fuisse animo obligandi, Et an dubius de precepti obligatione per consuetudinem introduda, teneatur illam observare; Et an possumus in statu et approbata tacite, vel expresse a Superiore, aliquo dubio ceteri teneatur observare illam; Et an in dubio, si concludatur contraria legi sit rationalis, id est capienti communis bono, praesumenda sit ratio illius, & communis bono expedit, & tr. r. 19. 31. 18. a. & i. p. 101. 103. 100. & 79.

An dubius de malo aliis elementis censeatur vendens res indifferentes nulla causa juris concurrente; Et an dubium si res sit futura, possit illam emere, & ut postra vero Dominum tantum proventum accipiat, Et in dicto casu, si Dominus non comparuerit, ut emptor rem illam teneatur in pignus vel convertere, deducit tamen pretio, maxime si illam emat, qui non furivum sub dubio possidet, & tr. diligenter, dubium autem permissit, ad quid teneatur; Et qui emat rem aliquam bona fide, & postea dubitat rem esse alienam, necesse est opposita, facta debita diligentia, scire possit, queritur, an qui illam vendidit, teneatur paratum esse ad illud pretium, quo vendidit, restituendum Domino, quousque compariatur; Et an, qui certus de debita, dubius autem an solvitur, teneatur solvere, Et an quando non solum deceptor, sed creditor etiam dubius est, non debetur sit latissimum, tenetur ad solvendum illud; Et in dictis casibus an ad integram solutionem, vel ad partem fecundam quibus proportionem debitor teneatur; Et an commodatarius dubius, an sua culpa commodum perierit, teneatur ad restitutionem, idem est dicendum de depositario, locatore, seu conductore. tom. 6. tra. 1. r. 111. a. 6. 127. 128. 139. 141. & 140. p. 139. 147. 151. & 152.

An si adulter dubitet, an filius sit suus, vel maritus, si nihil possit deprehendi, diligenter facta, ad quid teneatur; Et quid est sciendum o, si mater affirmet cum paratores esse filium adulteri, proleque sit similis adulteri, Et quis filius illegitimus alere teneatur, quando dubitatur, quis sit pater illius, quia nimirum plures in merem cognoverunt; Et an quilibet, pater deficiente, vel valente filium alere, si sit obligatus in integro, an pro eis alimentis debitor sit. & tr. r. 116. 2. 150.

Petrus, v. g. dubitet, utrum Paulum, cum qua luxu, esse lucratum, si ipse fraudem non exhibuit, & conatur ex hoc ad aliquam restitutionem; Et si dubiet est, an ipse ob fraudem acquiescit aliquod lucrum, teneatur ex dubio perferre ad aliquam restitutionem eius; Et ad quid teneatur, si quis iure a domino non aliquem de hisse, & pueris collatoribus dubius sit, an acceptaret actionem factam a collatore, ea eo quod admissus fuit ex amico videtur collatore; Et an eam qui caret fidei re, si incipit postea dubitare, an possit adhuc prode re. & tr. r. 6. r. 101. & r. 101. 19. 47. 8. 49. & 6. pag. 26. 208. 199. & 16.

An in dubio, si donatio sit remuneratoria, non mercedem gratuita, & liberaliter, censendum esse remuneratorem; Et an doctores in dubio praesumant cognoscere de liberis; Et an in dubio est tenenda sententia, & interpretatio, quae humilior, & benignior est; Et an in dubio si expressio non coartat quicquid donationem conjungit, vel alii facere voluerant, donatio praesumatur causa

mortis, & non inter vivos; Et an fin fuero, vel inter duobus sit, an contrahentes in matrimonio conditionem turpem seruo, vel ioco adscribit, praesumendum sit, quod loco adiecta sit; Et an, si Petrus dedit uxori suae aliquas gemmas, & ipsa scrupulosam fuit, an in proprietate illas cederet, an verò in usum, quid est sciendum. i. 6. tr. r. 12. 31. 49. 71. 141. & 69. pag. 31. 166. 165. 175. 107. 174.

An si dubium sit, qui mente testator reliquerit legatum, an praesumatur in dubio ad piam causam, id est pro Deo, & animae salute reliquit, & non pro persona; Et an Miles in dubio praefatur iure communi, & non militari testatur; Et an, qui dubius est, de suo filio postea testari ad piam causam, tom. 6. tr. r. 101. & 12. p. 318. 141. & 314.

An in eventibus, in quibus testator id res dubias, quae ex oratione suae consecratae censuerunt, teneatur easdem propter, & post consultationem illis sequi, idem est de executoris, & Commissarii testamenti. tom. 6. tr. r. 9. 31. pag. 165.

Docetur, quod quando preceptum est dubium, non obligat. Et queritur an subditus dubius de legitimis superioris possidet, teneatur illi obedire; Et an subditus dubius, an res preceptae sit licita, teneatur obedire; Et si Superior precipiat aliquid sub conditione, de qua dubium est, an sit implenda, an solitas teneatur obedire; Et quid, si Praelatus principi vel populo communicationis late sententiae; Et notatur, quod si Praelatus dubius de bonae fide precepti, vel de casu sui jurisdictionis imperet, subditus, si eum dubitet, non teneatur obedire; Et an dubius, utrum Praetorem necessitas sit gravis, possit inobedi; Et an dubius, an in dubio, an metus iustus incassum fuerit, & professio sit valida, pro quo sit praesumendum; idem est, quando dubium est de animo le obligandi ratione metus; Et dubius, an ante quinquaginta elapsum ratificaverit professionem suam, an maneat obligatus; Et an si professus dubitet, an priorem invalidam professionem ratificaverit, teneatur tamen professioni; Et aliquis dubitans, si Monasterio capiat admittere Novitium ad professionem, possit illum reprobare; Et an in tali casu dubitans adstruat ad veritatem inquirendam, antequam suffragium ferat; Et an privilegia dubia Regularum, dubitate orta ea ambiguitate verborum, & ea iurilorum interpretaturae, in favorem Religionum sunt intelligenda; & tr. r. 106. 133. 134. 139. 181. 175. & 187. p. 166. 63. 84. 82. & 137.

An quando dubium est, an forma aliquae actionis inducat sit substantialis, vel accidentalis, praesumi debet substantialis. to. 7. r. 2. r. 1. & 11. p. 170.

An in dubio quis teneatur adhibere correctionem, ut in modo dubium est, an correctio nociva, vel profuturam sit; Et quid si peccator dubium sit, Et an in Praetere iustitiae populi, vel dubia cognitio, ut teneatur sub mortali inquirere peccata subditum ad correctionem faciendam; & tr. r. 15. 16. 14. & 17. pag. 196. & 197.

An Princeps dubius de iustitia belli possit bellum movere, Et quid in casu, si Rex licet dubitet de possessione belli, habet tamen majorem propositionem, ut Regnum sit, v. g. Regis Galiae, an in tali casu debeat restituere saltem partem Regni, Et an militem extrinsecum, dubitantes de iustitia belli, possint sine peccato militare; Et quid de Militibus non extrinsecis, sed subditis; Et si postea cognoscant injustitiam belli, possint tamen restituere; Et an si idem iudicium, non possit discernere, quando sit iustitia causa, iud dubia, teneatur semper obedire Superiori precipienti; Et quid, si dubium est de iustitia belli pure negaturum; Et quid est agendum, si amicus, qui Rex perit auxilium, dubitet de iustitia belli, possit tamen illud adjuvare, & tr. r. 7. r. 3. 40. 39. & 36. p. 163. 181. 280. & 178.

An Medicus possit adhibere mortuorum medicamentum dubium, & laquei opinionem, relicta probabilior. & tr. r. 1. 37. & 18. p. 15.

* Nota, quod in tom. 3. r. 4. de Voto, & juramento plures difficultates, omnes mihi de pro dubio Voti, & Juramenti, & de eorum obligatione in praedictis dubiis de require ibi, quidquid ita mihi tribuere, & r. 17. ad 17. & in resolut. 4. r. 41. & 44. & 46. in hoc indit in verbo Votum, vel Juramentum.

An in dubio quis privatus sit Ecclesiastica sepultura, & non confusus furtum, homicidium, & dubitatur tamen, an et tali consilio mortis ille furit ad exequendum, teneatur ad restitutionem rociis damni, ratione cuius mors, furtum, & homicidium est. Vel partem pro rapione duxi, tom. 8. tra. 1. r. 1. r. 1. & 10. pag. 90. & 103.

An si dubium sit, an in quantitate, & in qualitate femina peccaret, licet parare naturam confractionibus ad expellendam quantatem seminis maritum, & tr. r. 6. r. 4. p. 132. Quidam vir Nobilis possidebat multa bona dubitans esse sua, quaeque vir teneatur illa restituere; Et difficultas est, quando quis iniquititer dubitat, & magis inclinat in eam partem, ut res aliena sit, quid in hoc casu faciendum sit; Et an si praemissa debita diligentia duobus dubius sit, propendat tamen non esse alienam, teneatur illam restituere, vel dividere; Et an durante investigatione Domini, possit uti re, quae eius non constituitur, ut equus, &

equus, mancipium, &c. Et an in *supradictis* casibus si manifestus adhuc dubius, teneatur in posterum, vero Domino compariatur, restituere; Et quid est *salutis* ius dubius, si spes mortalis non est, ut verum Dominum compareat; Et quid, quando probabilis spes est, Dominum comparatur, Et an possessor bonae fidei, qui dubium rem esse alienam, & uellet in restituere verum Dominum, non de importuna effectus est ad eum secedendum, teneatur ad restitutionem; *q. 3. tr. 7. r. 40. siquid ad 44. includit, p. 131. ad 137.*

An quando dubitatur, siue in sacra baptizatus sepeliendus sit in loco sacro, ut si in sacra sit baptizatus in *Scandinavia*, prede, &c. siue dubium sit in sepeliendo, siue in consecrando, siue in materia, siue in forma; *q. 8. tr. 8. r. 150.*

In dubio an reus gaudeat Immunitate Ecclesie, an spectet ad iudicium secularium, an visio ad Ecclesiasticum definire controversiam; *q. 9. tr. 1. r. 128. p. 53.*

An in dubio opinionibus in consulendo, & iudicando illa est tenenda, quae faret Ecclesie? Et dubium est, an sit iudicium contra Immunitatem Ecclesiasticam, debemus opinionem, quae faret Immunitatem Ecclesiasticam amplius, vel consulens sit primus Summus Pontifex; *tom. 9. tr. 3. r. 101. & 107. pag. 147. & 149.*

Poterit, quod in dubio opinionibus Summus Pontifex discernere potest, quae est verior, & sequenda. *tom. 9. tr. 3. r. 4. p. 331.*

An qui solum meminit se peccasse mortaliter, necit tamen speciem peccati, possint illud tantum in genere confiteri, non se accusando de aliquo peccato in particulari; Et an sit peccatum in confessione explicandum, si quis fecit aliquid contra conscientiam dicantem illud confitui, ut peccatum, non detrimendo materiam particularem, nec unde possit deduci, an sit peccatum mortale, aut veniale? Et quid, si aliquis optetur contra conscientiam dicantem aliquid esse mortale, vel veniale speciem; Et an qui cum conscientia erronea fecit aliquid, nec tamen in cognitione diligit, an illam actionem in facere esse peccatum mortale, vel veniale, debeat in confessione talem circumstantiam aperire, si publica invenit non esse mortale, quod fecit; Et an sit necessarium in confessione explicare, si quis peccavit licenter, an ignorans culpabili; Et quid, si ignorans sit affectus ad finem liberius peccandi; *tom. 1. tr. 7. r. 4. & 6. pag. 150. & 151.*

Conferre, Consecrare, in Episcopi.

Consecrare Episcopos Christum, & benedixisse olim ad infirmos in illis peccati mortalis, an peccet mortaliter; *q. 3. tr. 2. ref. 80. & 1. p. 137.*

An Consecras Episcopos Aram, Ecclesiam, Cilicem, Velles, Virgines &c. peccet mortaliter; Et quid, si consecrat minores Ordines in peccato mortali; *ib. §. 3. & 3.*

Quod consecratur Episcopus, celebrat cum Episcopo consecrante; *q. 4. tr. 1. r. 48. §. 3. p. 43.*

An Consecratur Episcopatum per Ordo, Et opinio negativa assertur; *q. 4. tr. 8. r. 7. p. 140.*

Opinio affirmativa adducitur, & probatur, Episcopatum esse verum Ordinem; *q. 4. tr. 8. r. 2. p. 140.*

Dissolvuntur argumenta adducta pro prima sententia; *q. 4. tr. 8. ref. 1. p. 141.*

Quid est dicendum de Patriarchatu, Archiepiscopatu, item de Cardinalatu, & Papatu; *q. 4. tr. 8. r. 2. p. 141.*

Et explanatur, quod Ordo Episcoporum est quadripartitus, siue quatuor gradus habet, hi sunt Patriarcha, Archiepiscopi, Metropolitani, & Episcopi, quod etiam est Archiepiscopatum, & Patriarchatum, hi non sunt Ordines sed ab Episcopatu. Sed Cardinalatus non est Ordo Ecclesiasticus, *ibid. §. 2. & seq.*

An Consecratur Episcopalis sit verum Sacramentum; Et opinio negativa adducitur; *q. 4. tr. 8. r. 3. p. 142.*

Episcopatum esse Sacramentum demonstratur; *q. 4. tr. 8. r. 6. p. 142.*

An Episcopatus sit ita verus Ordo, & Sacramentum, ut distinguatur a Sacerdotio, & novum ordinem, & Sacramentum constituat; *q. 4. tr. 8. r. 7. p. 143.*

Afferitur opinio alteram Episcopatum absolute distinguere ab Ordine Sacerdotii; *q. 4. tr. 8. r. 8. p. 143.*

Iudicium de *supradictis* opinionibus; Et assertur, certum esse non solum Episcopatum esse Ordinem, sed & verum Sacramentum; *q. 4. tr. 8. ref. 9. p. 143.*

An opinio afferentis Episcopatum non esse Sacramentum, meretur aliquae censure lauri; Et Angelicus Doctor D. Thomas descendit; *q. 4. tr. 8. r. 10. p. 144.*

Respondetur ad illud argumentum, si Consecratio Episcopi est verus Ordo, & verum Sacramentum, ergo non septem, sed octo sunt Ordines, & Sacramenta; *q. 4. tr. 8. r. 11. p. 145.*

De materia Consecrationis Episcopalis. Et prima Iambecki, & aliorum opinio assertur; *q. 4. tr. 8. r. 12. p. 146.*

Adducitur secunda, tertia, & quarta sententia Fornati, Sylvii, & Merceri; *q. 4. tr. 8. r. 13. p. 146.*

Propositor quoniam sententia Ductoris Hallier; *to. 3. tract. 8. r. 14. pag. 146.*

Afferitur sexta sententia Patris Decanillii; *q. 4. tr. 8. r. 15. p. 147.*

Exhibetur septima, & ultima sententia Vasquez, Bellarmini, & aliorum; *q. 4. tr. 8. r. 16. p. 147.*

Iudicium de *supradictis* sententiis; *tom. 4. tract. 8. refolut. 17. pagina 148.*

Ultima sententia, quae assertit, quod materiam, & formam Consecrationis Episcopalis sit manuum impositio, & verba, *Accipe, Episcopus, In nomine Domini, magis probatur, & assertur; tom. 4. tract. 8. ref. 18. pag. 148.*

An in opinione assensum possessionem libri Evangeliorum, & Baculi Pastoralis esse materiam partem Consecrationis, si Episcopus dicta instrumenta non tangeret, eius consecratio esset invalida; Et quod sequitur, an contactus physicus Instrumentorum Sacramenti Ordinis sit de necessitate Sacramenti; *q. 4. tr. 8. r. 19. & in multis aliis notis notum; p. 148.*

An Consecratio Episcopalis impingat Characterem diversum à Sacerdotii; Et negativa sententia assertur D. Thomae, Amici, & aliorum; *q. 4. tr. 8. r. 20. p. 149.*

Adducitur opinio affirmativa; *q. 4. tr. 8. r. 21. p. 150.*

Quod in consecratione Episcopali imminuitur Character; Et quid, si Episcopus moritur in medio, v.g. Consecrationis; *to. 4. tr. 8. ref. 22. p. 150.*

Et difficultas est, supposita opinione Doctorum assensum in Consecratione Episcopali dari plures materias, & formas partiales substantiales necesse est, quia quod imminuitur Character, & consecratur gratia; *ib. §. 1. & 2.*

Et si in Consecratione Episcopali moreretur ante receptas omnes periales materias, in tali casu acciperet partiali commutatione respondente partiali materiam ab Episcopo receptam; *ibid. §. 3. & 8. p. 151.*

An ratione Characteris, si Episcopus consecratur moreretur, & postea resurgeret, possit iterum manibus Episcopali exsecrari; *q. 4. tr. 8. ref. 23. p. 151.*

Pro quo queritur primo, an Character ita sit indelebilis, ut etiam post mortem teneat in Beatis, quia in damnis permanet; *ibid. §. 2. & 3.*

Secundo, an Character ita in alia vita permaneat, ut maneat cum potestate illi usque ad valide recipienda, & dando alia Sacramenta; *ib. §. 3. & 4.*

Quinam sit Minister Consecrationis Episcopalis, Et explanatur, quod olim Catepiscopi ex concessione Episcoporum ordinabatur Sacerdotes; *q. 4. tr. 8. r. 24. p. 151.*

An simplia Sacerdos commissione Papa possit esse Minister Consecrationis Episcopalis; *q. 4. tr. 8. r. 25. p. 152.*

An si Pontifex dicere alicui: *Episcopus, Episcopus, Fervens, talis* esset verus Episcopus; Idem est pro Sacerdote; *tom. 4. tract. 8. ref. 26. pag. 152.*

Et assertur, quod dum Pontifex simplici Sacerdoti committit ministerium Confirmandi, illum consecrat in Episcopum, quomodo hoc non placeat; *ib. in fine.*

An in Consecratione Episcopi de iure divino requiratur treu Episcopi; Et sententia negativa assertur; *tom. 4. tract. 8. r. 27. pag. 153.*

Alia sententia proponitur afferens terminum numerum Episcoporum esse de iure divino; *q. 4. tr. 8. r. 28. p. 153.*

Iudicium de *supradictis* opinionibus, & prima magis confirmatur; *q. 4. tr. 8. r. 29. p. 154.*

An stando in opinione, quod requiratur tres Episcopi de iure divino in Consecratione Episcopi, possit in casu necessitatis super hoc Papa dispensare; *tom. 4. tract. 8. ref. 30. & in aliis eius et; pag. 154.*

Et observatur, quod quando consecratio fit ex commissione ab uno Episcopo, adducendo simul esse ex eadem commissione alios duos Presbyteros, loco Episcoporum, qui non sunt; *ibid. post medium, §. ult.*

Exemplum demonstratur Pontificis superius super numerum Episcoporum in Consecratione Episcopali dispensante; *tom. 4. tract. 8. r. 31. pag. 155.*

An Pontifex, si concedat absque iusta causa Episcopo, ut possit consecrari absque aliis Episcopis, sit non solum illicita, sed invalida; *q. 4. tr. 8. ref. 32. p. 156.*

An Sede Apostolica vacante, possit à Collegio Cardinalium, vel à b aliis, cui eorum nomine Ecclesie commendata est administratio, talia secularis Ordinandi committi; *tom. 4. tract. 8. ref. 33. pag. 156.*

Et an verò possit Pontifex hanc facultatem, quam habet committendi simplici Sacerdoti facultatem administrandi hoc Sacramentum, alteri alicui committere, qui tamen delegatus nomine Pontificis, quando subest iusta causa possit hoc facultatem concedere; *ib. §. 2.*

An Consecratio Episcopalis possit fieri à pluribus Episcopis, quibus à tribus; Et quomodo olim Archiepiscopus consecratur; *to. 4. tr. 8. ref. 34. p. 156.*

An sit de essentia Consecrationis Episcopalis, ut fiat iussu Archiepiscopi, vel Patriarche; *q. 4. tr. 8. ref. 35. & 36. p. 157.*

Et primo supponitur, quid de hoc super hoc; Et curiam docetur Pri-

Præmissa, seu Patriarchas, & Archiepiscopos, & Cardinales consecrari à Papa, vel ab alio de ejus commissione, ibid. §. 1. per totum.

Quomodo Episcopi in Consecratione debeant imponere manus super caput Ordinandi, & proferre verba, *Accipe Spiritum Sanctum*, &c. t. 4. tr. 8. r. 35. p. 373.

Quæ intentio sufficit in Episcoporum Consecratione sit valida, tom. 3. r. 37. p. 378.

Unde præcedat, ut Episcopi assentes aliquos Ritus ad substantiam Consecrationis pertinentes non simul peragant, tom. 4. tr. 8. r. 38. p. 379.

An Episcopi in Consecratione debeant esse jejunii sob præcepto, t. 4. tr. 8. r. 39. p. 380.

An Episcopus Consecratus aliquem in peccato mortali, peccet mortaliter, t. 4. tr. 8. r. 40. p. 381.

An si Episcopus incipiat Consecrationem in peccato mortali, si in intentione paula ante impositionem manuum, & verborum prolatione, *Accipe Spiritum Sanctum*, eliciat adum contritionis, exsulet à peccato mortali, t. 4. tr. 8. r. 41. & ex consequentia in multis aliis ejus not. p. 381.

An si Episcopus in peccato mortali consecratur, v. g. tres episcopos, unum tantum peccatum committit, vel tria, tom. 4. tr. 8. r. 42. §. 1. p. 381.

Et supponitur, quod duo, vel tres, & quinque episcopi, simul consecrati per totum sine dispensatione, ibid. §. 1.

An irregularis, vel excommunicatus electus, & confirmatus episcopus, non obtrahit absolutione, vel dispensatione, possit aliquid peccati mortali funder consecrationem episcopalem, tom. 4. tr. 8. r. 43. p. 382.

An episcopus eadem die sit Consecratio possit Ordines conferre, t. 4. tr. 8. r. 44. p. 382.

An si aliquis ex tribus episcopis non imponeret manus, super caput consecrandi, vel non proferret formam, *Accipe Spiritum Sanctum*, consecratio esset invalida, t. 4. tr. 8. r. 45. p. 382.

Pro quo queritur, an quilibet trium episcoporum manus impositionem, & evangelii Codicem tenentium consecret, ibid.

An episcopos consecrandos si non fuerit insignitus Sacramento Confirmationis peccet mortaliter, & episcopi eum Consecrandos, t. 4. tr. 8. r. 46. p. 383.

Et an hic episcopus non Confirmatus sit consecratus peccet postea mortaliter, conferendo alia Sacramento Confirmationis, ibid. §. 3. p. 384.

An Consecratio episcopalis ministrata cum opinione probabilis, sit iteranda cum conditione, t. 4. tr. 8. r. 47. p. 384.

An infans consecratus in episcopum ejus consecratio sit valida, t. 4. tr. 8. r. 48. p. 385.

An valide Consecratio episcopalis possit conferri infans, ibid. §. 7. vers. Et hia.

An si quis ante legitimam ætatem consecraretur in episcopum, consecratur aliquem cum faram, t. 4. tr. 8. r. 49. §. 3. p. 387.

Et supponitur, quod ad episcopatum requiritur ætas triginta annorum, ibid. §. 1. & c.

Et an hoc procedat non tantum in ipso episcopo, verum etiam in adiutoribus eorum, ibid. §. 3.

Et notatur, quod episcopi ante præscriptam triginta annorum ætatem electi in invalida est, secus postulatione, ibidem, §. 4. p. 388.

Aliquid relictum in consecratione episcopali, quomodo potest sit iterandum, t. 4. tr. 8. r. 50. p. 388.

Et notatur, quod id, quod supponendum est, debet suppleri ab eodem qui consecravit, ibid. episcopo, ibid. §. 5. & c.

Et quid est dicendum, si episcopus consecrandus defecerit ea aliquod deliquit, ibid. §. 7. p. 389.

An in consecratione episcopali contrahatur ab episcopo matrimonium spirituale cum ecclesia, t. 4. tr. 8. r. 51. p. 389.

Unde translatio episcopi ex una ecclesia ad aliam acquirit fieri absolute licentia Pontificia, & absque ulla causa, ibid. à lina. 13. §. 1. & c.

An episcopus ex assensu in peccato mortali peccet mortaliter, non solum quatenus suscipit Sacramentum Ordinis, sed etiam quatenus contrahit matrimonium cum ecclesia, t. 4. tr. 8. r. 52. p. 379.

An si aliquis non Sacerdos consecraretur episcopus, consecratio esset invalida, t. 4. tr. 8. r. 53. p. 379.

Et observatur, quod quando antiquitus Subdiaconatus non numerabatur inter Sacros Ordines, sicut ante B. Gregorium, nullo Subdiacono poterat ad episcopatum promoveri absque Papa dispensatione, sed nunc potest. Idem est de Archiepiscopis, Patriarchis, & Primatibus, ibid. inter medium, & finem, §. ult. vers. Observa, p. 379.

Qui tantum incipit Consecrationis episcopalis, Et fabula de Joanne Papilla refellitur, t. 4. tr. 8. r. 54. p. 379.

Intra quod spatium temporis episcopus electus, & Confirmatus consecrari debet, & si non faciat, in quibus poenitentia incurrit, t. 4. tr. 8. r. 55. p. 379.

Et an si tribus mensibus elapsus consecratus factus non sit, & non obest aliqua impedimenta ad restitutionem suam præcepto.

rum teneatur, ibidem, §. 2. & 3. pag. 379.

Et advertitur, quod post pacificam possessionem ecclesie, si prius aliquis benefici episcopus habet, ipsa jure vacat, sed potest tamen continere pensionem, ibid. §. 5.

An episcopi negligentes Consecrationem suscipere incurrant poenitentiam, de quibus supra, ante iudicis contentiam, tom. 4. tr. 8. r. 56. p. 372.

Ac episcopus ante consecrationem debet præstare iuramentum fidelitatis erga Romanum Pontificem; Et an prædictum iuramentum, & gratiam fidei profectio per Procuratorem possit ferri, t. 4. tr. 8. r. 57. §. 1. & 2. p. 373.

Et explatur illud, quod contingere possit, scilicet, si de Bullis commissionis alicui supradicta committantur, in cujus manus vellet facere prædictum professionem, & iuramentum, sit mortuus, &c. quid est faciendum, ibid. §. 3. p. 374.

An aliquando valida sit consecratio episcopalis, antequam recipiat Bullas Romæ emanatas, ut possit consecrari etiam ab uno episcopo; Et opinio affirmativa adducitur, t. 4. tr. 8. r. 58. p. 374.

Opinio negativa contra superius dicta habilitur. Et inferitur, quod Consecratio episcopalis facta ab uno tantum episcopo absque dispensatione Pontificis est invalida, t. 4. tr. 8. r. 59. p. 375.

An episcopus adhibendo unctionem Chrifticam non cum pollice, sed cum indice, peccet mortaliter, tom. 4. tr. 8. r. 60. p. 376.

An episcopus aliquis censura innodatus valide possit alium consecrare in episcopum, t. 4. tr. 8. r. 61. p. 376.

An consecrati episcopi possint fieri quocumque de festivo, tom. 4. tr. 8. r. 62. p. 377.

Et quare consecrati episcopi præcipue efficiantur die Dominice, ibid. §. 4.

Quare Consecratio episcopalis non ministratur die Sabbathi, ut ministrantur ceteri Ordines, t. 4. tr. 8. r. 63. p. 377.

Quo loco, & qua hora debeat fieri episcopi consecratio, t. 4. tr. 8. r. 64. p. 377.

Difficultas tamen est, an si Papa committat Consecrationem fieri in aliqua ecclesia, possit fieri in alia, ibid. §. 2. p. 378.

An si quis ea dispensatione Ordinaretur Sacerdos in die Dominice, possit in eadem die Consecrari episcopus, t. 4. tr. 8. r. 65. p. 378.

An quando quis ordinaretur Sacerdos in die Sabbathi, possit consecrari in episcopum in die Dominice jejunium continuatum, tom. 4. tr. 8. r. 66. p. 378.

An episcopi eminentissimi Cardinales in episcopos consecrare, t. 4. tr. 8. r. 67. p. 379.

An Archiepiscopus ante pallium receptum possit delegare alii, ut consecraret episcopum libi suffraganeum, t. 4. tr. 8. r. 68. p. 379.

Et docetur, quod Capitulum Sede vacante committere potest alteri episcopo, ut Clericum propriæ ecclesie, vel Diocesis Sacris initiatum Ordinibus consecret, ibid. §. 5. p. 379.

Quidam est confirmatus, & Consecratus Archiepiscopus, petit à Papa pallium, quando incipit tres menses absque pallio potest facere, & c. ibid. §. ult. à lina. 6.

An si episcopus Consecrator prius adhiberet unctionem Chrifticam, & postea traditionem libri, Consecratus episcopalis esset valida, vel saltem illicita, t. 4. tr. 8. r. 69. p. 380.

Et an saltem in tali inversio episcopus peccet mortaliter, ibid. §. 2.

Ac reliquere aliquem Ritu in consecratione episcopali sit tantum peccatum veniale ratione parvitatæ mæritæ, tom. 4. tr. 8. r. 70. p. 380.

Quam scilicet episcopus ante Consecrationem habere teneatur, & deducitur, ex antiquis etiam promotoribus episcopum indochum lethaliter peccare, t. 4. tr. 8. r. 71. p. 381.

Et queritur, an eligendus sit ad episcopatum Theologus, an Canonista, ibi prope fin. r. vers. Sed an.

An possit episcopus dualis ecclesie præfici, tom. 4. tr. 8. r. 72. p. 382.

Et notatur, quod dispensatio habita à Papa in pluralitate ecclesiarum abique ulla causa eque valida est, neque licita, ibidem §. 1. à lina. 8.

An possit consecrari duo episcopi pro una, eodemque Civitate, t. 4. tr. 8. r. 73. p. 383.

Quam potestatem accipiat episcopus in consecratione, tom. 4. tr. 8. r. 74. p. 383.

Et ac verò episcopus Confirmatus ante consecrationem, & Sacerdotium possit concedere peccatorum condonationes, quas Indulgentias vocamus, ibid. §. 3. & c.

Et difficultas est, an talia episcopus confirmatus possit de jure communi exequi ea, quæ superius dicta sunt, antequam possessionem episcopatus acceperit, ibid. §. 4. p. 384.

Potestas, quam episcopus in sua consecratione accipit, an possit à Summo Pontifice auferri, t. 4. tr. 8. r. 75. p. 384.

Et quoniam episcopi habeant potestatem jurisdictionis, ibidem, §. 4. & c.

An Consecratio episcopalis sit major Ordinatione Sacerdotali; t. 4. tr. 8. r. 76. p. 385.

Ad fit valida Consecratio Episcopalis Titularis, cum non signatur civitas; Et supponitur, quod episcopi Titulares verum in consecratione recipiunt Ordine episcopali, t. 4. tr. 8. r. 77. p. 286
 An consecratio episcoporum ecclesiarum Latius diffusetur a Graeca, to. 4. tr. 8. r. 78. p. 286
 Absolvuntur aliqui ex consecratione episcoporum Graecorum, qui firmant plures supradictas, t. 4. tr. 8. r. 79. p. 287
 Observantur aliqua circa consecrationem Apollodorum in episcopos, & de tempore, t. 4. tr. 8. r. 80. p. 287
 An si episcopi consecrantur in aliquo oratorio privato Cardinalium, episcoporum, & Regularium peccant mortaliter? to. 4. tr. 8. r. 81. p. 288
 An stando in opinionem, quod unio Christianitas sit de essentia Consecrationis episcopalis, quaeritur an si illa efficitur medio aliquo instrumentum, sit valida, t. 4. tr. 8. r. 82. p. 289
 An Sacrum Christianum adhibendum in consecratione episcopi sit necessarium benedicens ubi episcopus, t. 4. tr. 8. r. 83. p. 289
 An in Christianitate adhibendo in Consecratione episcopali, sit necessaria missio balsami cum oleo, t. 4. tr. 8. r. 84. p. 290
 An episcopus peccet mortaliter, si in consecratione episcopali adhibeat Unionem Christianam conficiam ex Balsamo adulterino, t. 4. tr. 8. r. 85. p. 291
 An episcopus peccet mortaliter, si ex necessitate in Consecratione episcopali, intererit non bene Christianitas cum solo oleo absque Balsamo, t. 4. tr. 8. r. 86. p. 293
 An episcopus peccet mortaliter, si in consecratione episcopi uteretur Unionem Christianam alterius anni, t. 4. tr. 8. r. 87. p. 293
 Et an Christianam consecratus benedicens, si episcopus aliquid in Rituali positum omittit, ib. 3. &c.
 An unio Consecrationis episcopalis differat ab unione Papae, & Regia; Et quoniam Reges hodie unguntur, tom. 4. tr. 8. r. 88. p. 293
 Quo pacto loquere debeat episcopus consecratus, qui in celebratione Missae Hostiam simul consecrat cum celebrante, to. 4. tr. 8. r. 89. p. 294
 Quomodo loquere debeat episcopus consecratus, qui simul consecrat Galicem cum episcopo celebrante, & de ipsa Galice participant, t. 4. tr. 8. r. 90. p. 296
 Et an sit laudabilis talis consuetudo, ut episcopus consecret simul in Missa cum episcopo celebrante, t. 4. tr. 8. r. 91. p. 296
 De reverentia, quam debet episcopus consecratus episcopis, qui illum consecrant, t. 4. tr. 8. r. 92. p. 297
 An episcopus consecratus in die Nativitatis Domini potest sumptum Communionem, & facta consecratione cum episcopo celebrante, possit polleā dicere duas Missas, t. 4. tr. 8. r. 93. p. 298
 An episcopus pro Consecratione accipiat potestatem utendi Dorothea, t. 4. tr. 8. r. 95. p. 298
 An episcopus ex vi consecrationis sit adstrictus voto obedientiae ad firmam statum emissae, t. 4. tr. 8. r. 96. p. 299
 Ex quo inferatur, quod episcopus non potest episcopatum deferre, nec ad alium locum transire sine dispensatione Pontificis, nec etiam ad Religionem transire ab in principio vel, & in 3. &c.
 An in consecratione episcopalis obligetur voto, vel iuramento ad Apollodorum Imitata visitanda, Et quid sit legitimum impedimentum detentus fuerit, t. 4. tr. 8. r. 97. p. 300
 An Consecratio episcopi inducat circumstantiam necessariam in consecratione explicandam, t. 4. tr. 8. r. 98. p. 309
 Et deducitur a fortiori, certum esse fornicationem episcopi non dum consecrati, nec Sacro Ordine initiati, scilicet scandalum, non excedere malitiam simplicis fornicationis, ib. 3.
 An episcopus consecratus ab Haereticis, seu excommunicatis efficitur irregularis, & privatur usu Oratorii, t. 4. tr. 8. r. 99. p. 300
 An liceat tempore interdicti consecrationem episcopalem ministrare, t. 4. tr. 8. r. 100. & 301
 Et an saltem Subditi Sancto in loco interdicto possit episcopus conferre Consecrationem episcopalem, ib. 3.
 An saltem tempore interdicti liceat ministrare Consecrationem episcopalem in illis quosque Festivitatibus, in quibus ex indulta Cap. Almo, permittitur celebratio Divinorum Officiorum, to. 4. tr. 8. r. 101. p. 301
 An sola Consecratio episcopi, vel etiam si tantum sit electus, & consecratus, tribuat ei privilegium Cap. de privileg. in 6. Altaris portabilis, t. 4. tr. 8. r. 102. p. 301
 An sola consecratio episcopi tribuat ei privilegium Cap. rem ex eo de penitentia Et remissio Consecrationis Indulgentias, vel etiam potest electionem, & confirmationem possit illas concedere, tom. 4. tr. 8. r. 103. p. 302
 Et observatur, quod episcopus etiam si non sit consecratus, dummodo sit electus, & confirmatus, potest conferre beneficium, ib. 3. p. 302
 Et notatur, quod episcopus non consecratus, sed electus, & confirmatus potest abolvere a iuramento, ib. 3. ult. &c.
 An Consecratio episcopi tribuat ei privilegium Concilii Tridentini, cap. 6. de reformatione circa abolutiones, & dispensationes, &c. Et quod de episcopis Titularibus, t. 4. tr. 8. r. 104. p. 302
 An sola consecratio episcopi tribuat ei privilegium Cap. si de 302.

altem Et remissio eligendi Consecrarium, Et quid sit electus, & confirmatus, non tamen consecratus; Et quod tamen si sit electus, & non consecratus; Idem est pro episcopis Titularibus, t. 4. tr. 8. r. 105. p. 303
 An Consecratio episcopalis libere Regulari a vinculo paupertatis, &c. t. 4. tr. 8. r. 106. & in multis aliis ejus not. p. 304
 An Consecratio episcoporum efficit, ut ipsi offensiones incurant excommunicationem Bullae Canonis, contra offensiones Cardinales; Et quid, si episcopus tantum sit electus, & confirmatus, non tamen consecratus, t. 4. tr. 8. r. 107. p. 307
 Et advertitur, quod in appellatione Pontificis, si episcopi non veniunt nisi consecratus, quia electus, & non consecratus non est episcopus, ibi inter medium, & finem, t. 4. verbi. Adverte.
 An Consecratio episcopalis suscepta per saltum inducat suspensionem, t. 4. tr. 8. r. 109. p. 307
 An antequam episcopus consecratur, restet peremptoriaque processus de vita, & moribus, t. 4. tr. 8. r. 110. p. 306
 An Consecratio episcopalis facta per Aegleum sit valida; Ubi aliqua curiosa, & notabilia circa hoc, t. 4. tr. 8. r. 111. p. 306
 Hermasmodius Consecratur episcopus, si potest in eo prevaleat sensus fidei, an si consecratur alios episcopos, valida est talis consecratio; Idem est de episcopo Ordinis, tom. 4. tr. 8. r. 112. p. 307
 Quare episcopus consecrandus ducitur vestitus veste candida, & in habitu Sacerdotali; Ac de usu praefationis, pollutionis & interrogationis ibi agitur, t. 4. tr. 8. r. 113. p. 309
 Quare episcopus Consecratus calcatur pedes, & aliquibus Tunicis Ordinantur, & de aliis vestibus, t. 4. tr. 8. r. 114. p. 310
 Quare episcopo consecrando imponitur liber super caput, & humeros, t. 4. tr. 8. r. 115. p. 310
 Quare episcopo consecrando unguntur manus, & caput; Ubi plura de illorum significatione, t. 4. tr. 8. r. 116. p. 311
 Quare episcopo consecrando traditur liber evangeliorum, t. 4. tr. 8. r. 117. p. 312
 Quare episcopo imponitur manus super caput, tom. 4. tr. 8. r. 118. p. 312
 Quare episcopo consecrando traditur baculus, & Annulus, to. 4. tr. 8. r. 119. p. 313
 Quare episcopo consecrandi manus Chirotheci induantur, tom. 4. tr. 8. r. 120. p. 314
 Quare episcopo consecrando traditur Mitra, t. 4. tr. 8. r. 121. p. 314
 Quare episcopus consecratus offertur episcopo consecranti panem, & vinum, t. 4. tr. 8. r. 122. p. 315
 Quare episcopo consecrando praebeatur osculum pacis, to. 4. tr. 8. r. 123. p. 315
 Explicantur cetera mysteria sacrorum Rituum, qui in consecratione episcopali adhibentur, t. 4. tr. 8. r. 124. p. 316
 Quare in Consecratione episcopali tres episcopi adhibentur, ut videtur et supra, & an sit de necessitate praecipui, vel ut alii vult de necessitate Sacramentali, t. 4. tr. 8. r. 125. p. 316
 In quo sensu episcopus, quando consecratur, vocatur Pontifex Vicarius Dei, &c., an dicta verba sint in Pontificis corrigenda, t. 4. tr. 8. r. 126. p. 317
 In Consecratione episcopi an possit Pontifex dispensare, ut adde tantum unus episcopus, t. 4. tr. 8. r. 127. p. 317
 Ubi an ad valorem talis consecrationis requiratur, ut fiat a tribus episcopis, 3.
 An omittens intra terminum duorum mensium professionem Fidei, episcopus amittat fructus, sed non teneatur illos restituere, donec condemerit, seu sequatur sententia declaratoria; & notatur, quod si episcopus omittit professionem Fidei per ignorantiam, seu inadvertentiam non peccat mortaliter, neque teneatur restituere fructus in solo conscientia. Etiamque advertitur, quod episcopus non amittit fructus, si Procurator, cui mandatum dedit sciendi Fidei professionem, illam non fecit, ipso infuso obsequio culpa, & explantur, quae sunt insignia, & ornamenta Pontificalia, t. 4. tr. 8. r. 128. & 77. p. 318 & 319
 Ante consecrationem episcopi a multis prohibetur Episcopus, quia consecratio illius de novo ordinem episcoporum confert, t. 4. tr. 7. r. 11. §. 1. p. 28.

Consecratio, Consecratio Ecclesiae.

Consecratio valide ecclesia per episcopum hierarchicum, dum sedem SS. Trinitatis tenet, t. 9. tr. 1. §. 7. p. 64
 Si Consecratur ecclesia per episcopum excommunicatum non toleratum, an ecclesia violetur, ib. 3.
 Si in consecratione ecclesiae plures episcopi concurrunt, non potest nisi unus indulgentiam annui concedere, tom. 4. tr. 3. r. 29. §. 3. p. 148
 Consecrationem an amittat ecclesia, si ex intentione renovandi eam unus paries successit potest alterum destruat, & de novo tota ecclesia adificetur, t. 9. tr. 1. r. 130. §. 6. & seqq. p. 63
 Vide verb. Altare, Cyro, Episcopus, & cetera.
 Consecratio, Consecratio Consecratio Panis, & Vini, in Celebratione Missarum, &c.
 Consecratio an effectus validus, si in Missa Sacrificio parum aquae solatur, ut extrahat ex alio floribus pro aqua naturalis vino miscetur.

misceat, *com. a. tr. 1. r. 1. 107. 5. Quod tertio. p. 87*
 Consecratio a Sacerdote in Germania, & aliis locis an valide pos-
 sit fieri in vino paulo inter congelato in Calice, *com. a. tr. 1. r. 1. 101. p. 87*
 Et an peccaret, qui tale vinum consecraret, *ib. 5. Notandum.*
 Et si Vinum consecratum coqueatur, non desinit esse Corpus
 Christi, sed specibus, nec aliud vinum esse consecrandum, sed
 congelatum debet liquefieri. Et an possit consecrari quoddam
 vinum apud Hispanos, quod ipsi vocant, *Hyemense*, coctum
 ex divinis rebus admixtis, & quid de vino cum multa aqua
 commixto, quod vocatur *Aque pie*, *ib. 5. Sed quia.*
 Consecratio vini in Calice facta a Sacerdote, an consecratur facta de
 guttis vini vel extra Calicem, vel in Calice separatim a toto vi-
 no, consequenter illas Sacramentis abrogando cum Purificatorio
 ante impositionem, an peccaverit mortaliter, *et. a. tr. 1. r. 1. 10. p. 88*
 Consecratio vini in Calice facta a Sacerdote an consecratur facta de
 guttis vini in Calice separatim a vino essentem in fundo Calicis,
com. a. tr. 1. r. 1. 101. p. 89
 Consecratio Hostiarum an consecratur facta a Sacerdote de Hostiis,
 quas incipit Sacerdote quis supponit consecrandas in corporali;
et. a. tr. 1. r. 1. 101. p. 89
 Consecratio fit, si Plais positum super Corporale non aperitur tem-
 pore Consecrationis, *et. a. tr. 1. r. 1. 17. 5. Nota tamen p. 90*
 Consecrare an licet Sacerdoti particulas, que illi dantur non so-
 lum pro necessitate, sed etiam post Praefationem, *et. a. tr. 1. r. 1. 17. 5.*
p. 89
 Consecrari non est licitum in materia dubia, *et. a. tr. 1. r. 1. 5. Nota*
etiam ex his.
 Nos consecrandi in fermentato in Grecia permittendus sit, *et. a. tr. 1. r. 1. 46. 5. p. 42*
 Consecrare. Vide verb. *Aqua, Christum, Confirmationis, Sacramen-*
ti, Eucharistie, com. 4
 Item verb. *Alia, Cera, Episcopus, com. 4*
 Consecrare Calices, Altaria, Campanas, &c. an Abbatibus Regularibus
 possint, non solum ad usus suarum Ecclesiarum, sed etiam aliena-
 rum, *et. a. tr. 1. r. 1. 43. 5. p. 14*
 Qui consecraret multitudine in una tantum specie peccaret mortaliter,
et. a. tr. 1. r. 1. 15. 5. p. 16. 5. p. 198
 Sicut facit Sacerdos in Missa panem abique vino, an sit verum,
 & proprium sacrificium, *et. a. tr. 1. r. 1. 129. 5. p. 97*
 Ubi, an preceptum consecrandi in utriusque specie sit divinum, vel
 Ecclesiasticum, *ib. 5. p. 97*
 Ut consecrati aliquae nationes ipse specie tantum panis an sit salu-
 tum, & quid hoc docuit Innocentius VIII. Noverci; *com. 3.*
et. a. tr. 1. r. 1. 47. 5. p. 99
 * In commemorando ex tr. de celebratione Missarum pro variis casibus
 circa materiam, & formam, & consecrationem Corporis,
 & Sanguinis Christi lege omnes questionibus hic contentas, *et. a. tr. 1. r. 1. 196*
 ulque ad 1. 40. Includit, ubi plura, & aliqua notabilia.
 Consecratio. Vide verb. *Altare, Cera, Episcopus, com. 4*
 Ut consecratio Eucharistiae esset sub uno tantum specie an
 Pontifex possit dispensare, *et. a. tr. 1. r. 1. 47. 5. p. 99. 5. p. 100*
 Ubi, quod preceptum consecrandi Eucharistiam sub utraque specie,
 an sit divinum, vel humanum;
 Consecratio. Vide verb. *Aqua, Christum, Confirmationis, Sacramen-*
ti, Eucharistie, com. 3
 Consecratio administrata cum opinione probabilis an sit iteranda
 cum conditione, *et. a. tr. 1. r. 1. 47. 5. p. 100*
 Consecratio, in qua unctio, & in ditionis libri Evangelium
 pervertitur, an sit valida, *et. a. tr. 1. r. 1. 89. 5. p. 100*
 Consecratio. Vide verb. *Angulus, Chancel, Episcopus, Missae,*
Privilegium, com. 4
 In consecratione an consistat essentia sacrificii, an vero in commu-
 natione, *et. a. tr. 1. r. 1. 35. 5. p. 104*
 Qui a consecratione usque ad finem audit Missam ab uno Sacerdote
 & postea ab alio a principio usque ad consecrationem, an satisfaci-
 ent precepto, *et. a. tr. 1. r. 1. 36. 5. p. 104*
 Si per consecrationem Christum Episcopus omittat aliquam exco-
 municationem an debeat hoc non obstante Chisma consecrari, *et. a. tr. 1. r. 1. 82. 5. p. 105*
 Qui consecrationis non indiget, quomodo cetera Missae, audiat, non
 satisfaciens Ecclesiae precepto de audienda Missa in die festo, *et. a. tr. 1. r. 1. 84. 5. p. 105*
 Et quid, si ingrederetur sacrificium tempore consecrationis, an
 ad offerendum aliquid necessarium sacrificium Missae, *ib. 5. 3*
 an esset exire extra Ecclesiam ad intendendum, vel decedendum
 aliquid ad Missam necessarium, *ibid.*
 Consecrationis tempore si quis necesse adfuerit an satisficeret precepto
 Ecclesiae de audienda Missa, *et. a. tr. 1. r. 1. 35. 5. p. 104*
 Et quid, si a consecratione usque ad Patrem nobis includit omittet,
ibid. 5. 3

Consecratio Episcopi Cardinalis.

In consecratione sua an Cardinalis debeat prestare iuramentum
 Romane Consecrationis, *et. a. tr. 1. r. 1. 32. 5. p. 107*

Consecratio.

Consecrati an remaneat Ecclesia polluta, si quis in ea Missam co-

lebrat, *et. a. tr. 1. r. 1. 129. 5. p. 107*
 Quid, si Sacerdos in ea polluta mala fide celebrat, *ib. 5. 3*
 Qui consecratis multis formulis excedentes paritatem materiam
 in aliqua vigilia sumeret, an transiret jejunium, *et. a. tr. 1. r. 1. 6. 5. p. 94.*
5. r. 1. & seq. p. 199
 Et quid si consecratur panem excedentem dimam puritatem ma-
 teriam, & illum sumeret, *ibid.*
 Consecratis semel Ecclesiam non debet iterum consecrationi adhiberi,
 nisi ab igne exstiterit, aut sanguinis effusione, aut quocumque
 femini pollutione polluta fuerit, *com. 3. et. a. tr. 1. r. 1. 101. 5. p. 91.*
p. 87
 Consecratus remaneat Calix, si non sit consecratus si quis cum eo co-
 lebrat, *et. a. tr. 1. r. 1. 39. 5. p. 108*

Consensu.

Et consensu mutuo an dissolvatur sponsalia jurata etiam iuramento
 interduca pueris emittit fuerit, *et. a. tr. 6. r. 1. 1. 5. p. 136*
 Ubi, quod hoc intelligendum est de sponsalibus puberum, nam de
 impuberum sponsalibus alia est juris dispositio; quippe impube-
 res sponsalia contrahentes resiliere non possunt, quousque puber-
 tatem ostendi sint, & merito ne possint contrahant, *5. 3*
 Si consensu communis sponsalia dissolvantur an hoc non obstante
 oriatur ex eis impedimentum publice bonestatis, *et. a. tr. 6. r. 1. 1. 5. p. 137*
 Sine consensu contrahentium an Deus conjunctur matrimonio
 inter aliquos, *et. a. tr. 1. r. 1. 90. 5. p. 138*
 Sine consensu populi an Episcopus possit instituire dies festos, *et. a. tr. 1. r. 1. 89. 5. p. 137*
 Et quid in dictis alii Episcopus fulminet excommunicationem,
ibid. Ubi, quod si populus sine iusta causa contradiceret, servandum
est festum.
 Et an possit Episcopus instituire diem festum aliquis Beati anno-
 domo Canonici, *et. a. tr. 1. r. 1. 90. 5. p. 138*
 Sine consensu curatoris an minor 25 annorum possit legitime, *et. a. tr. 1. r. 1. 19. 5. p. 138*
 Sine consensu Praetuli loci sacri, & data opera thesaurus inventus
 in loca sacro ad quem pertinet, *et. a. tr. 6. r. 1. 1. 5. p. 136*
 Si cum consensu Patris filius aliam testamentum legit, adjecta
 clausula codicilli, si non valeret testamento, valeret jure
 codicilli; ut quousque alterius iuramentum voluntatis. Utrum in
 vim donationis causa mortis valere possit, *et. a. tr. 1. r. 1. 180. 5. p. 138*
 Abique consensu curatoris an minor 25 annorum donationem maris
 causa facere possit, *et. a. tr. 1. r. 1. 83. 5. p. 138*
 Si ex una mini consensu conjugum donum factum sit Ecclesiae, post
 eorum mortem, an aggravat supervenientem alteri medietatem
 illius doni dare Ecclesiae, *et. a. tr. 1. r. 1. 119. 5. p. 139*
 Quando ex consensu viri uxore vult ingredi Religionem, ut ibi pro-
 fiteatur, an sit necessaria licentia Episcopi, & saltem sit neces-
 saria pro ingressu licito, *et. a. tr. 1. r. 1. 13. p. 140*
 Si cum consensu Principis ejus vasallus magnam interer inju-
 riam in alium Principem, qui tunc omnia iniquitatem facit
 non respiciat, nisi illiuscular ad morte plebendum sibi da-
 retur, quod alter Princeps arguat, an in tali caso bellum con-
 trarium iusto iudicere possit, *com. 3. et. a. tr. 1. r. 1. 13. p. 140*
 Ea consensu tacito sui Principis, an licet nulli bellum Christiano de-
 fraudare vigilat a Turcis imposta sine onere relictionis,
et. a. tr. 1. r. 1. 38. 5. p. 141
 Cum consensu expresso, & scientia Pontificis apud est, ut con-
 secratio introducta sit, ut praevalat adversus Canones, & leges
 Pontificis, *et. a. tr. 1. r. 1. 16. 5. p. 140*
 Ut sine consensu, & licentia Principis, aut Gubernatoris, vel
 Praefidis possessio beneficii non apprehendatur, auctoritate pro-
 pria Principis licet precipere non possit, *com. 3. et. a. tr. 1. r. 1. 38. 5. p. 141*
 Sine consensu DD. Inquisitorum, an Reges possint statueri, ne fa-
 miliares Inquisitionis in aliquo delicto gaudeant privilegio fori,
et. a. tr. 1. r. 1. 198. 5. p. 141
 Ut sine consensu Patris, an filius, vel filia contrahat alius eandem
 ab hereditate, an tale testamento, *et. a. tr. 1. r. 1. 32. 5. p. 141*
 Sine consensu Christiani Principis, & alius superior laici possit im-
 ponere gubellat laper ejus bona ea aliqua publica necessitate, *et. a. tr. 1. r. 1. 146. 5. p. 141*
 Ut sine consensu Episcoporum an episcopo possint imponi onera Ec-
 clesiastica, urgente necessitate, & privilegio Bonifacii VIII.
 concessio Philippo Pulchro, an tale privilegium sit inasum, *com. 3.*
et. a. tr. 1. r. 1. 138. 5. p. 141
 Ut sine consensu Principis non solvantur anates ex sum Regno
 summo Pontifici an Principes prohibere possint, *et. a. tr. 1. r. 1. 339.*
5. r. 1. & seq. p. 141
 Sine consensu parentum matrimonium contrarium, non obstanti-
 bus prohibitionibus Principum, validum esse probatur, *et. a. tr. 1. r. 1. 343. 5. p. 142*
 Sine consensu Principum matrimonium conjugum valida esse
 demonstratur, *et. a. tr. 1. r. 1. 344. 5. r. 1. & seq. p. 143*
 Si de consensu omnium Cardinalium, vel duorum partium Cardi-
 nales (sumum Pontificem eligant, non expellendo alius intra
 tempus

tempus definitum, quod est per spatium ca. diem, an electio adhuc sit valida, t. 9. tr. 7. c. 13. §. 1. p. 284.
Et quid, si Cardinales praesentes resistunt, an ipsi iuxta electionem coelectant, ib. §. 2.
Sine consensu Cardinalis Patroni non potest Papa, vel Legatus conferre beneficia familiarium ipsorum, tom. 9. tr. 7. ref. 14. §. 3. pag. 17.
Sine consensu Summi Pontificis an liceat Principibus Christianis concedere Haereticis libertatem conscientiae, vel exercitum saltem seclis, & quid in casibus urgentissimis, t. 9. tr. 13. c. 14. per totum, pag. 378.
Consensum adhibere post longum tempus an sufficiat ad revalidandum matrimonium sicut contractum, tom. 2. tr. 6. ref. 147. §. 1. pag. 390.
Ubi, quod licet in contrahendo matrimonio non sit necessarium consensus utriusque conjugii simul tempore praestari, tamen exigitur simulatio moralis, sicut non magnum intervallum inter unius, & alterius consensum dilatari, magnum vero intervallum est, quando annus intercedit, §. 2.
Consensus in matrimonio an possit Pontifex supplere, vel saltem praecipere, ut ab aliquibus contrahatur, tom. 3. tr. 1. ref. 90. §. 1. pag. 83.
Praeter consensum ipsi praestatum a Patre donandi causa mortis, an adhuc vivente filio, talis donatio a Patre revocari possit, t. 6. tr. 7. ref. 80. §. 3. pag. 279.
Non solum per consensum expressum, sed etiam tacitum tam promittentis, quam promissarii promissio nonnulla accepta revocari possit, t. 6. tr. 7. c. 28. §. 6. p. 307.
Propter consensum an deceptus in pretio videatur donare excessum, t. 6. tr. 7. c. 144. §. 1. p. 279.
Consensus positus an requiratur ad valorem sacramenti illud suscipiendi, maxime in adultis quoad Baptismum, & alia sacramenta, vel sufficit, quod non resistat, tom. 1. tr. 1. c. 22. §. 1. & seq. pag. 13.
Consensus sicut an sufficiat in sponsalibus, t. 4. tr. 6. r. 7. §. 1. p. 323.
Si consensus contrahentium intelligatur a Parocho, & testibus per interpretem, an matrimonium sit validum, tom. 4. tr. 6. r. 101. §. 1. p. 279.
Idem est, si sit matrimonium per litteras ignorat linguam, ubi si ob consensus defectum quis invalidè contraxit, an teneatur iterum consentire ante Parochum, & testes, t. 4. tr. 6. c. 145. §. 1. p. 289.
An ratione consensus matrimonium nullum ex parte unius revalidetur postea, si ipse solus consentiat, tom. 3. tr. 6. ref. 146. §. 1. ibid.
Consensus. Vide verb. Aetas, Bulla Cruciatæ, Coactio, Coactus, Contrahere, Divortium, Episcopus, Impedimentum, Minor, Minister, Parentes, Parochus, Privilegium, Raptus, Signum, Tutor, Usuratio, tom. 2.
Item verb. Beneficium, tom. 3.
Consensus aliquis de necessitate sacramenti an requiratur in Sacramentis Baptismi, & Ordinis, t. 4. tr. 1. c. 60. §. 3. p. 159.
Consensus populi an requiratur, ut leges humane capiviles, quam Pontifex obligat, t. 4. tr. 1. c. 13. §. 1. p. 34.
Consensus tacitus Principis an sit necessarius, ut lex non obliget, & v.g. nolit usui legem non recipi, & tamen toleret, t. 6. tr. 1. c. 63. §. 1. p. 308.
Et quid dicat quoad leges Pontificales, ibid.
Consensus personali expressus, vel saltem tacitus Legislatoris, Principis, vel Papae an requiratur ad habiliendum consuetudinem adversus legem, t. 6. tr. 2. c. 1. §. 1. p. 81.
An solus consensus ipsius Patris donationi auget potestatem praebendi sufficit, vel an potius requiratur iudicis auctoritas, si filius donaverit causa mortis, t. 6. tr. 7. c. 80. §. 3. p. 280.
Consensus Conventus non requiritur, ut Religiosus possit exercere munus executoris testamentorum, sed licentia tantum Praetuli Conventus, t. 6. tr. 9. c. 23. §. 1. p. 367.
Et non hoc possit Conventus Praetuli secum ipso dispensare, nisi per Ordinis Auctorem vel eum dispensare, ibid.
Consensus. Vide verb. Bene tempus, alia, Corator, Dispende, Concor, Fessum, Filius, Licitia, Minor, Major, Oligia, Pariter, Testamento, User, tom. 6.
Consensus vernusque Monasterii an indiget Novitici, qui novitiam tam fecit partem in uno conventu, & partem in alio ejusdem Ordinis, t. 7. tr. 1. c. 13. §. 3. p. 273.
Consensus Conventus non requiritur, sed sufficit licentia Praetuli Religiosi sacrae assidendum in studio, tom. 7. tr. 1. ref. 113. §. 1. pag. 104.
Quando consensus requiritur per formam, & non currit ante, vel in ipso actu, alius erit nullus, quamvis postea consensus sequatur, ut in alienatione bonorum Ecclesiarum, & in licentia, & facultate testandi, t. 7. tr. 1. c. 1. unicus §. 1. p. 168.
Consensus. Vide verb. Capitulum, Generalis, Prohibere, Regularis, tom. 7.
Item verb. Accipere, Christianus, Clamores, Cogitatio, Coactio, Cornu, Corruptio, Pollutio, Virgo, tom. 8.
Consensus Clericorum in aliquam consuetudinem quando adde-

libertatis Ecclesiae facit praedictum nihil operatur, t. 9. tr. 1. ref. 17. §. 2. pag. 28.
Consensus tacitus Summi Pontificis an addeat consuetudini, itaque Principes aliquid licet efficiant adversus libertatem Ecclesiasticam, t. 9. tr. 1. c. 10. §. 1. & seq. p. 76.
Consensus. Vide verb. Familias, Licitia, tom. 9.
Consensum.
Consensiente majori parte creditur, non index possit dilationes motatorias concedere, t. 6. tr. 3. c. 13. §. 3. p. 226.
Consensientes percutores Clericum an censuram incurrant, tom. 3. tr. 2. ref. 46. §. 1. p. 36.
Consensum.
Si consenserunt Episcopi, & Clerici in consilio Summo Pontifici, an teneantur Clerici solvere gabellas, tom. 9. tr. 1. c. 150. §. 1. pag. 168.
Et si Principes impetret Bullam a Summo Pontifice, an tunc necessarium sit servare formam in cap. Novimus, de litem, Eccl. ib. §. 2.
Si consensit Religiosus, vel Monachus in dejectionem moralem an violat votum Castitatis, t. 7. tr. 1. c. 141. per totum p. 111.
Si consensit vasailem Principi in exemptione Clericorum, an Summus Pontifex, & Concilia postea valeant inducendi eam, t. 9. tr. 2. c. 1. §. 1. p. 71.
Consensum.
Vide verb. Legatum, tom. 9.
Consensum.
Vide verb. Banum, tom. 8.
Consensum.
Vide verb. Inferius, tom. 8.
Ut consensum tutius consilia Regni ad Clericum teneatur ad gabellam imponendam per maintenancem exercitum in partibus inimicorum, t. 9. tr. 1. c. 23. §. 1. p. 169.
Consensum Regularium.
Conservator Regularium an possit esse Praepositus alterius Ordinis vel loci, t. 7. tr. 1. c. 127.
Conservatorem eligere an possit Regularis, qui defendat fides minima, seu peccata damnum facientia in agria aliena, & an hunc casum pertineat ad conservatorem, & non ad iudicem laicum, t. 9. tr. 1. c. 270. §. 3. p. 176.
Conservatorem Religiosorum an possit procedere contra eorum debitores laicos, t. 9. tr. 1. c. 370. §. 1. p. 173.
Et an sine conservatoribus conservator possit cognoscere de nascite, sit in iuria, & violentis actibus adversus Religiosos, ibid.
Consensum.
Vide verb. Peruina, tom. 7.
Consiliarius.
Consiliarii Hispani, an teneantur ad jejunium, t. 4. tr. 6. r. 27. §. 1. & seq. p. 156.
Consiliarii Regis an possint vendere merces suas, quando agnoscunt brevissimi diem earum pretium ex lege, vel mandato Principis, t. 6. tr. 3. r. 97. §. 1. p. 122.
Ubi, quod non possint tamen differre eam manifestationem, & promulgationem solum eo die, nisi prius vendant suas merces, ibid. §. 1. sub finem, p. 122.
Consiliarii Principis an teneantur ad restitutionem, si ex earum negligentia illa notitia legis promulganda circa merces &c. pervenit ad aures subditorum, unde ipsi postea ex tali scientia merces vendiderunt, et aliorum detrimentum, t. 6. tr. 3. c. 104. §. 3. p. 135.
Consiliarii quando sine peccato possint abesse a Capitulo, & quando vere peccent mortaliter, si abscondant, t. 7. tr. 1. c. 113. per totum pag. 98.
Consiliarii belli an teneantur restituere in integrum, & quilibet eorum alio omniteme nocumentum totum, quod incurrunt Milites invadentes injussu, & depredantes Civitatem aliquam, t. 7. tr. 7. ref. 33. §. 1. p. 277.
Consiliarii Principis secularium an gaudeant Immunitate Ecclesiastica, t. 9. tr. 1. c. 46. §. 2. p. 24.
Consiliarii Regentes Regibus, & Principibus ut a Regno expellant Episcopos, tanquam inobedientes mandatis regis, vel ex aliis delictis, an incurrant excommunicationem undecimam Bullae Cent. §. 1. tr. 1. c. 145. §. 4. p. 86.
Consiliarios Regis an Episcopi, & Inquisitores excommunicari possint, t. 9. tr. 1. c. 46. §. 2. p. 23.
Consiliarius Principis officiantes, intuitu, & contemplationem Officii, an incurrant in crimen laeae Majestatis & fœcus, si bene efficiant ex odio, & inimicitia particulari, t. 9. tr. 1. c. 187. §. 1. Prohibetur paulo post initium, p. 140.
Consiliarius Regum, & Principum, ut v.g. Regentes, Praefidentes, Magistri, Rationales, &c. an sint irregulares, itaque sine dispensatione ordinari non possint, t. 7. tr. 3. c. 90. §. 1. p. 177.
Consilium.
Per modum consilii an Consiliarius possit imponere praesentiam dicendo, si hoc, vel illud feceris, servari tibi in satisfactum, t. 7. tr. 2. ref. 37. §. 4. p. 242.
Consilii opera an dimittenda sint propter scandalum ex malitia, ut

Constitutiones.

De Constitutionibus facis in Indices. Et an hoc factum sit heretice, de ejus cognitione pertinet ad Inquisitores, & quomodo subtrahitur sine quacunque quadam abjuracione, & alias pona, c. 4. tr. 12. §. 1. per totam, p. 348.

Constitutiones Imperator.

Constitutionis Imperatoris oppositio facta D. Sylvestro an sit vera, & id negamus an sint denunciandi Inquisitoribus, c. 6. tr. 7. p. 147. §. 1. & seq. p. 310. & seq.

An à Constitutionis tempore inceptit privilegium exemptionis Clericorum, g. r. 1. §. 1. p. 74.

Constitutionum ante finem vite fuisse baptismatum à D. Sylvestro non ponitur in dubium contra Cajetani, t. 1. tr. 13. §. 2. & seq. p. 17.

Constitutionis Imperator an concessit facultatem, ut Ecclesie per totum orbem possint edificari, g. r. 1. tr. 12. §. 1. p. 147.

Conflare.

Conflare quomodo potest, vel possit de delicto fractionis sigilli Confectionis à Confessario commissæ, t. 1. tr. 8. §. 1. p. 33.

Conflare. Vide verb. *Mortuum*, tom. 6.

Conflare certò an debeat Episcopo de delicto in Bulla Greg. XIV. exceptio proutquam reum tradat Curie seculari, g. r. 1. ref. 122. §. 1. p. 55.

Si conflaret mortaliter Regem non esse in necessitate, an introitus in Parlamentum possit credere Regi attestanti se esse in necessitate, g. r. 1. tr. 6. §. 1. per totam, p. 55.

Si conflaret notorie reum non gaudere immunitate Ecclesie, an possit iudex secularis extrahere ab Ecclesia sine licentia Episcopi, g. r. 1. tr. 13. §. 1. & t. 1. §. 1. p. 49.

Si non conflaret legem quoad forum conscientie esse usu receptam, an quis teneatur illam servare, t. 1. tr. 9. §. 1. p. 37.

Si conflaret notorie de turpitudine sententia prolata ab Episcopo reum gaudere immunitate Ecclesie, an concedatur hico, vel auctori appellatio de tali sententia, tom. 9. tr. 11. §. 1. p. 248. §. 1.

Si conflaret reum non commississe delictum exceptum, licet extrahatur ab Ecclesia cum licentia Episcopi, an restituendus sit Ecclesie, g. r. 1. tr. 12. §. 1. p. 55.

Ut conflaret delictum de corpore defuncti occisi, an iudex laicus possit, in consulto Episcopo, exhumare corpus defuncti occisi, t. 1. tr. 1. §. 1. p. 43.

Constituere.

Constituere an possit Pontifex impedimenta dilectissimi, c. 3. tr. 1. §. 1. & seq. p. 83.

Constituere Vicarium generalem an teneatur Episcopus, c. 3. tr. 3. §. 1. p. 245.

Constituere, & creare Vicarium an possit Episcopus ante apprehensionem possessionis Episcopatus, ib. §. 1. & seq.

Constituere duos Vicarios an Episcopus possit, ib. §. 1. p. 246.

Constituere. Vide verb. *Canonicus*, tom. 6.

Constituere unum, vel alterum in Procuratorem ad effectum intrandi in Parlamentum, an plures Universitates, & Barones Regni possint, t. 7. tr. 6. §. 1. per totam, p. 157.

Constituere. Vide verb. *Prælati Ecclesiastici*, *Prælati*, g. r. 1. §. 1. p. 147.

Constitutio.

Constitutio Papæ Greg. XIV. de Immunitate Ecclesiarum, an sit derogatoria, juris communis, & consuetudinum, g. r. 1. tr. 3. §. 1. p. 248.

Et an tollat omnes consuetudines, g. r. 1. tr. 12. §. 1. p. 50.

Constitutio Papæ Greg. XIV. septem casus eludit ab immunitate Ecclesiarum, g. r. 1. tr. 9. §. 1. Sed hoc, p. 36.

Constitutiones Juliani Imperatoris præsertim, c. 3. §. 4. & §. 5. an dicantur leges Ecclesiasticæ, t. 1. tr. 15. §. 1. p. 80.

Constitutiones Pontificæ, ut omnes obligent, an liceant, ut tantum publicentur Romæ, & non in singulis Diocesis, t. 9. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 346.

Constitutiones Pontificæ ut obligent, an pendant ab acceptatione populi, ib. §. 1. p. 346. & §. 1. p. 347.

Et an dicte Summæ Pontificæ non possint condere legem aliquam independenter à populo, vel à contrario usu, sit propositio contra fidem, ib. §. 1. p. 347.

Constitutiones Pontificæ in materia immunitatis Ecclesiasticæ an superius latæ à Summis Pontificibus independentem ab acceptatione populi, & ab usu contrario, ib. §. 1. p. 347.

Constitutio Papæ Gregor. XV. contra sollicitates in Confessione non extenditur ad præterita delicta, sed tantum ad futura, tom. 5. tr. 9. §. 1. p. 181.

Constitutio Papæ Sixti V. contra Astrologiam iudicariam an obliget non solum in foro exteriori, sed etiam in foro conscientie, t. 1. tr. 10. §. 1. p. 109.

Constitutio Clement. VIII. de Purgatorio Religiosa, & largitione munerum expiatis certos casus an extendatur ad alios similes, t. 2. tr. 3. §. 1. p. 174.

Constitutio S. Pii V. incipiens *Dicens*, quæ cœdit Monialibus posse propter morbum lepræ, aut epidemiam caire de Monasterio, an extendenda sit ad aliam immunitatem, non tantum aliis noxiis, sed soli Moniali noxiis, cui exantia à Monasterio te-

medium adhiberetur, si alia periculum vite, aut gravis, & diuturni infirmitatis probabiliter timeretur, tom. 7. tract. 1. r. 337. pag. 163.

Constitutio Gregor. XIII. contra Ingressantes Monasteria Monialium sub prætextu licentiam, ut excommunicationem incurrant, an comprehendat ingresses abique ulla prioris licentia etiam ad malum finem, t. 1. tr. 9. p. 414.

Et an hæc Constitutio comprehendat Moniales admittentes aliquem intra septa Monasterii etiam ad malum finem sub pretextu licentia, ib.

Et an saltem incurrant aliquam excommunicationem tales Moniales admittentes aliquem intra septa Monasterii etiam ad malum finem, t. 7. tr. 1. §. 1. p. 157.

Et absolutio talis excommunicationis an possit obtineri ab Episcopo, vel à Cōfessario virtute Bullæ Cruciatæ, t. 3. tr. 3. §. 1. p. 116.

Constitutio Societati JESU, quod deferantur peccata fratrum Prælatorum, ut Patri abique prævia correctione, an sit licita, t. 7. tr. 4. §. 1. p. 112.

Constitutio S. Pii V. quoad penas contra Sacerdotes sodomiticos, an procedat in foro conscientie, t. 1. tr. 1. §. 1. p. 8. Quoad penas,

Et an procedat contra Sacerdotem exercentem actum sodomiticum cum fœmina? Et an illud sit peccatum Sodomitæ, ib. §. 1. p. 8.

An dicta Constitutio obliget in foro conscientie, & sit usu recepta, t. 1. tr. 1. §. 1. p. 17.

An dicta Constitutio procedat, si sponsetur emissum extra vas, t. 1. tr. 1. §. 1. p. 18.

Et an pariter procedat dicta Constitutio contra patientes vitium sodomiticum, t. 1. tr. 1. §. 1. p. 18.

Constitutiones cum sint penales, non sunt extendendæ ad alium casum, t. 1. tr. 1. §. 1. p. 17.

Vide *Sodoma*.

* Nota, quod hoc verbum *Constitutio*, est multum generale, adeo illud passim invenimus in multis aliis verbis, & §. h. hujus Index.

Constitutio Clemen. VII. de ætate 31. annorum necessitas pro Magistro Novitium, an sit extendenda ad Magistrum noviter professorem, t. 1. tr. 1. §. 1. p. 81.

An Episcopus possit dispensare in suis Constitutionibus à Papa confirmatis, t. 3. tr. 1. §. 1. p. 126.

Construere.

Construere in sacris an debeat esse Vicarius Capituli sede vacante, t. 3. tr. 1. §. 1. p. 126.

Construere.

Construere Synagogas Judæorum an liceantur sit, t. 7. tr. 1. §. 1. p. 248.

Construendarius.

Construendarius blasphemus, & admonitus sepius in aliis Confessionibus, an sit statim absolvendus, tom. 1. tr. 4. §. 1. p. 5. & seq. pag. 171.

Et an teneatur acceptare aliquam penam si forte postea blasphemet, ib. §. 1.

Idem est de jurante falsum ex consuetudine, ib. §. 1. p. 171.

Construendarius blasphemus non est, qui post retractatam pravam voluntatem per actum oppositum retractationis, Confessionis, vel contritionis, iterum, & liberat per tres veces blasphematur, t. 1. tr. 1. §. 1. p. 171.

Et hoc toties, quoties post retractationem contritionem, vel Confessionem detestatur contrarietatem blasphemiam, ib. §. 1.

Et quid est sententium de blasphemis eodem tempore, eodemque tempore prolatis, §. 1.

Ubi etiam, qui in eodem ludo, & coram eisdem personis, ex intervallo, & interpolatis diversis verbis pluries blasphemaverit Deum, & B. Virginem, an incidat in casum reservatum, ut blasphemus ex parva consuetudine, ib. §. 1. p. 116.

Construere.

Quinam dicatur consueto rationalis, t. 6. tr. 1. §. 1. p. 79.

Et in dubio an consueto contraria legi sit rationalis, & id expectemus communem bono, profuturam sit rationalis, & communis bono expedire, ib. §. 1.

Et notatur, postores consuetudinem observantes à culpa excusari, nec teneantur investigare de illius utilitate, sed præsumere debent in favorem consuetudinis, ib. §. 1. p. 79.

Quamvis dicatur consueto legitime præscripta? Et cuius temporis cursus esse debeat consuetudo contra legem civilem, & contra legem Canoniceam, t. 6. tr. 1. §. 1. p. 79.

Et an verò in alijs Ecclesijs quadragenaria præscriptio tantum competat, ib. in fine, §. 1.

Et notatur contra supremos Principes, & Reges non dari nisi præscriptionem centum annorum, ib. §. 1.

An tempus decem annorum sufficiat ad consuetudinem inducendam, non solum inter presentes, sed etiam inter absentes, t. 6. tr. 1. c. 4. p. 81

Et an idem tempus sufficiat, si Princeps sit absens, ib. a. lin. 6. §. 3

Ad adducendum distinctionem inter leges Canonicas, & civiles, ib. §. 1. & a

An consuetudo decennalis, vel quadraginta interrumptur per unicum actum? t. 6. tr. 1. c. 3. p. 81

An in foro consuetudo, ut consuetudo abrogat legem, requiritur præscriptio aliqua temporis? Et notatur tempus sufficiens ad abolendam legem non solum civilem, sed Canonicam, t. 6. tr. 1. c. 3. & in multis aliis ejus not. p. 81

Et explanatur, introductus consuetudinem adversus legem peccare toto tempore, quo consuetudo introducta non est, ibi, prop. fin. §. 2

Et notatur, quod si consuetudo viger, scilicet Princeps, & non contradicente non requirit longum tempus, sed sufficit, si bis aut ter contra legem actum fuerit, quæ Princeps non resistit, cum facile possit, focus verò ignorare Princeps, & Pontifice in lege Canonica, ib. §. 3. p. 81

An tempus determinatur, ut consuetudo sit legitime præscripta procedat etiam in foro consuetudine, t. 6. tr. 1. c. 3. p. 81

Et an introductus consuetudinem contra legem, seu contra antiquam consuetudinem legitime receptam in foro consuetudinem non peccat, quando consuetudo ita invaluit, ut docti, & pii vicine remorsu conscientia eam sequuntur, ib. §. 3

Et inferitur, quod licet consuetudo contra legem, & Canonem introducta sit ea causa non iusta, & primi illi legis transgressores peccaverint, successores eorum tamen excusantur à peccato obstatem consuetudinem introductam, ib. ad medium §. 1. a. verbi. Unde.

An consuetudo legitime præscripta sufficiat ad legem abrogandam ex convenientia Principis, siue tacite ejus approbatione personalis, t. 6. tr. 1. c. 3. p. 81

An requiritur expressus, seu personalis consensus legislatoris, quo approbet consuetudinem introductam, t. 6. tr. 1. c. 3. & in multis aliis ejus notationum, p. 81

Et an ad introducendam consuetudinem contra Caneones requiratur scientia, & expressus consensus Papæ, alias nunquam per consuetudinem contra legem abrogatur, t. 6. tr. 1. c. 10. §. 1. p. 81

Et notatur irritam esse consuetudinem, cui Princeps resistit, ibid. §. ult.

Et aliq. ad advertitur circa supradicta in hac r. p. & 10

An consuetudo legitime præscripta possit abrogare aliam consuetudinem, & de tempore ad hoc requiritur, præcipue in materia Ecclesiastica, t. 6. tr. 1. c. 3. p. 81

An consuetudo dicatur legitime præscripta absque bona fide, t. 6. tr. 1. c. 12. p. 81

Quam frequenter actum introducat consuetudinem, t. 6. tr. 1. c. 12. p. 81

An ad stabilendam consuetudinem requiratur saltem aliqui actus judiciales, t. 6. tr. 1. c. 14. p. 81

Quales actus ad stabilendam consuetudinem requirantur, t. 6. tr. 1. c. 15. p. 81

Et an requiratur, quod actus, ex quibus consuetudo constat, capere omni malitia, vel necessarium sit, quod tales omissiones, si quibus lex abrogatur, sint peccaminosæ, sive in principio, ib. §. 1

An actus supradicti debeant procedere ex intentione introducendi consuetudinem, hoc est introducendi obligationem, t. 6. tr. 1. c. 16. p. 81

Et pro praxi, quinam actus consuetudinem non inducant, in corpore hujus ref. aliqui casus adducuntur, & explanantur.

Quomodo cognoscatur, consuetudinem esse introductam animo inducendi obligationem? Et assignantur quatuordecim conditiones, ex quibus deduci potest consuetudinem obligare, t. 6. tr. 1. c. 17. & in multis aliis ejus not. p. 81

Utrum quando dubitatur, an consuetudo fuerit introducta ea animo de otio, vel ea animo de obligandi, sit presumendum introductam fuisse animo obligandi, t. 6. tr. 1. c. 18. p. 20. & in aliis eorum notationum.

Quinam possint consuetudinem introducere, t. 6. tr. 1. c. 1. p. 81

Et an postquam consuetudo est approbata tacite, vel expresse à Superiore, absque dubio ceteri teneantur servare illam, ibid. ad med. §. 2

Et an Peregrini teneantur ad consuetudinem, ib. in fin. ref.

An mulieres possint introducere consuetudinem, t. 6. tr. 1. c. 1. a. p. 81

An consuetudo laicorum obliget Clericos? Et an Clerici teneantur servare festa, & jejunia, si qui vigerent ea conservandæ laicorum introducta, t. 6. tr. 1. c. 1. §. 1. & in aliis ejus notationum pro praxi dictarum questionum, p. 81

Quas personas consuetudo obliget? Et an consuetudo extendatur de persona ad personam, vel de loco ad locum, aut de civitate in civitatem, vel de casu ad casum, t. 6. tr. 1. c. 2. §. 1. & p. 81

Et an consuetudo obliget Principem, seu Senatuum Supremum? Et quid quoad forenses, externos, & peregrinos, vel subditos extra territorium, & c. ib. §. ult. per tot. & pro parte in multis aliis ejus

An non usus possit introducere consuetudinem, tom. 6. tr. 2. c. 1. ref. a. p. 81

Sed difficultas est, an non usus possit abrogare legem, & quoad hunc effectum consuetudinem introducere, ib. a. llo. §. 2

Et an privilegia Religiosorum non amittantur per non usum, nisi post 60 annos, ibi, prop. fin. §. 1. & in aliis ejus not.

An consuetudo possit abrogare poenam legis, manente obligatione legis, t. 6. tr. 1. c. 16. p. 81

An consuetudo possit abrogare legem quoad culpam, manente obligatione, quoad poenam, t. 6. tr. 1. c. 17. p. 81

Et quid, quoad poenam personis interitice culpam, quales sunt Ecclesiasticæ censura, ib. §. 3

An consuetudo possit abrogare legem prohibentem consuetudinem contra, t. 6. tr. 1. c. 18. p. 81

Et an mutatis rebus circumstantiis, poterit etiam consuetudo legem mutare, ib. §. 2

An prior consuetudo maneat abrogata per legem, si in ipsi non efficitur mentio de consuetudine in contrarium, t. 6. tr. 1. c. 18. p. 81

An si lex improbat consuetudinem per verba generalia, non solum de consuetudine præterita, sed etiam de futura intelligatur, t. 6. tr. 1. c. 19. p. 81

An consuetudo habeat vim interpretandi legem, t. 6. tr. 1. c. 19. p. 81

An consuetudo possit lege abrogari, t. 6. tr. 1. c. 19. p. 81

Et notatur, quod per legem universalem non censetur abrogata consuetudo aliquos loci, neque statum sui commune non continens, nisi talis statum, aut consuetudinis sui mentio specialis, ib. §. 2

Etiamsque advertitur legem specialem factam à Principe, vel Pontifice pro aliquo civitate, aut Provincia non derogare consuetudinem illius Provincie, nisi expresse apponatur clausula derogatoria, ib. §. 3

Et tandem queritur, an Episcopus sicut potest revocare suam legem, ita extollere consuetudinem suam Diocesis propriam, ib. §. 4

Qualis debeat esse consuetudo, ut lex non censetur illam abrogare ex præcisæ positione legis, sed addenda sit clausula derogatoria, t. 6. tr. 1. c. 19. p. 81

An erendum sit Doctores testant de consuetudine, tom. 6. tr. 1. c. 19. p. 81

Et an in foro consuetudinem possit quis stare assertioni unius Doctoris testantis de consuetudine, ib. §. 2

An in materia præcedenti sit attendenda consuetudo, t. 6. tr. 1. c. 19. p. 81

Et an hoc procedat, si illa consuetudo repugnet dispositioni iurii communis, puta, si minus dignis præferatur digniori, ib. §. 3

An valeat consuetudo, quod minor numerus testium, quam septem in testamento sufficiens sit, t. 6. tr. 1. c. 19. p. 81

An consuetudo particularis attendenda sit, ubi adeit universalis, t. 6. tr. 1. c. 19. p. 81

Et an quando in propria civitate non fuerit consuetudo certa, vel statum, si velle de re aliqua, attendenda sit consuetudo vicinarum civitatum, si rationalis sit, & amplectenda in iudicando, ibid. propter finem resolutionis.

An consuetudo immemoralis consuetudo derogata per clausulam generalem revocantem consuetudines, t. 6. tr. 1. c. 19. p. 81

Et quid, quando consuetudo est iniqua, & irrationalis, an censetur in dictis verbis damnata, & reprobata, ib. a. lin. 4. ult.

Et assertur Concil. Trident. in clausula, Non obstantibus consuetudinibus in contrarium, non includere immemoralium, ibid. in fin. §. 2

An quando Ecclesie vetustate collapsæ sunt instaurandæ, possint Parochi collatas ecclesias à populo, vel ad collationem possint etiam Canonici compelli, t. 6. tr. 1. c. 19. p. 81

Et quid, quando consuetudo adeit, ut populus reficiat Ecclesiam, ib. §. 3

An laicus ratione consuetudinis, vel præscriptionis possit esse immunitus à solutione decimarum, dummodo adit tempus quadraginta annorum cum titulo, & sine titulo tempus hominum memoriam excedens, nempe centenarius, t. 6. tr. 1. c. 20. & 21. p. 81

Et an verò pro centenario non solvendi decimas sufficiens sit spatium decem annorum, t. 6. tr. 1. c. 21. p. 81

An verò, p. 81

An sint aqua, scissa, acvaleant statuta, & constitutiones civilium, & leges Regni, & Principum, quibus vetant decimas à laicis exigi, quæ per consuetudinem solvi minime solent, ibid. §. 2

An consuetudo eligendi per sortes Sanctos titulares sit licita, t. 6. tr. 1. c. 21. p. 81

An venationes licite per Dominos terrarum prohibeantur, ut habet consuetudo, t. 6. tr. 1. c. 21. p. 81

An vineæ ingredientes possint licite, & impunè uvæ comedere, & an hoc observetur ex consuetudine, etiam hoc necessitate, t. 6. tr. 1. c. 21. p. 81

libertas Ecclesiastica præjudicium nihil operatur, t. 9. tr. 1. ref. 57. §. 3. p. 28
 Per consuetudinem, maxime si sit immemorabilis, an immunitas
 trabendi causas Ecclesiasticas ad laica tribunalia revocari possit
 t. 9. tr. 1. ref. 9. §. 5. p. 76
 Et an talis consuetudo nihil operetur, eo quod si nullo auius per
 Bullam Coenae prohibetur, ibid. §. 3
 Si per consuetudinem immemorabilem observatum fuerit privilegium
 cognoscendi causas Ecclesiasticas concessum Principi laico,
 an revocari possit, t. 9. tr. 1. ref. 15. p. 93
 Consuetudinem inducens iudex laicus, vel alius introducta utens
 contra libertatem Ecclesiasticam an incidat in excommunicationem
 Bullæ Coenæ, t. 9. tr. 1. ref. 15. p. 93
 Et, quid, si sciat reversi forum contra libertatem Ecclesiasticam,
 & non impedit, ibid. §. 3
 Per consuetudinem exceptam non potest pertinere ad iudicem laicum
 cognitio, dum agitur, ut Petrus recuperet possessionem illam,
 quæ ejus est per vim, vel ut retineat possessionem in qua ab
 alio tuitur, t. 9. tr. 1. ref. 16. p. 148
 Si per consuetudinem immemorabilem illa semper æstum fit, an
 possit evitari, vel Princeps exigere tributa à Clericis, t. 9. tr. 1.
 ref. 23. §. 3. p. 163
 Consuetudines laicorum in quibus peregrini reperiuntur, an tenentur
 dicti peregrini observare, t. 6. tr. 1. ref. 5. p. 127
 Et quid de adversa in contradiculis, t. 6. tr. 1. ref. 3. p. 128
 Consuetudines contrarias reprehendere, & abolere si possint, an
 teneantur Prælati Regulares, qui sunt custodes ceremoniarum
 Religionis, t. 7. tr. 4. ref. 5. §. 6. in fine, p. 199
 Consuetudines contra immunitates Ecclesiarum reprobantur,
 cum sint non solum contra Jus Canonicum, sed etiam contra Jus
 divinum, t. 9. tr. 1. ref. 5. §. 1. p. 1
 Consuetudines, que tribunt jurisdictionem iudici laico adversus
 libertatem Ecclesiasticam, & an excusentur in tolerancia
 Papæ, t. 9. tr. 1. ref. 3. p. 37
 Consuetudines omnes trabentes Clericos contra Jus laicum etiam
 in civilibus fore probate in Concilio Tridentino aliis iuribus,
 t. 9. tr. 1. ref. 3. §. 3. p. 37
 Consuetudines contra libertatem Ecclesiasticam juxta an sint validæ,
 etiam si contra libertatem Ecclesiasticam, t. 9. tr. 1. ref. 3. §. 3.
 p. 181
 Consuetudines, quæ ex optima legum interpretatione, quando
 intelligentia verborum aliorum decreti habet aliquam difficultatem,
 t. 5. tr. 1. ref. 14. §. 4. p. 5
 Idem est dicendum de legibus, & statutis, ibid.
 Consuetudinibus, & præceptis illius loci an ligent Prælati,
 Praetores, Gubernatores, Præbendati, Scholares, Castellani, Milites
 advenæ, peregrini, hospites, extranei, famuli ad tempus
 servientes, & alii fideles, qui omnes ad patriam redire semper
 cogitant, vel seculum intendunt non teneantur ad jejunia,
 festa, coenæ, Missam audire, & consuetudines illius loci, juxta
 fore reperiuntur, t. 9. tr. 1. ref. 3. §. 3. p. 169
 Ex supra dictis periculis, consuetudinibus, legibus, & præceptis loci
 non observantes an Episcopus possit puniri, t. 4. tr. 6. ref. 36. §. 3.
 & seq. pag. 171
 Aliquid de consuetudinibus circa symoniam, c. 5. tr. 7. r. 36. §. 3.
 Præbatur secundum. Ubi non approprietur aliquæ consuetudines particu-
 lares exigendi pecuniam in materia spirituali per excusationem
 symoniam, p. 229. & seq.
 De consuetudinibus vendendi officia à Proregibus, & applicandi
 pecuniam fidei ipsius, quod est sentendum, t. 6. tr. 3. ref. 101. §. 1. 6.
 & 7. pag. 183
 Et quid de consuetudinibus, quando Proreges aggratiant delin-
 quentes; & pro diti gratis, pecuniam accipiunt fidei ipsius, t.
 6. tr. 3. ref. 104. §. 17. & t. 1. p. 185
 Et quid de consuetudinibus, quando Proreges concedunt privi-
 legiatas tractas per annum fertilis non extrahis, & illas vendunt,
 & pecuniam in eorum commodum convertunt, t. 6. tr. 3. ref.
 105. §. 1. & seq. pag. 186
 Consuetudines, & juri communi derogat Constitutio Gregorii
 XIV. de symonia, & Ecclesiarum, t. 9. tr. 1. ref. 13. §. 1. & seq. p. 1
 Consuetudines laicorum an possint uti Clerici, quatenus con-
 veniunt quia favorè, non tamen è contrariis, t. 9. tr. 1. ref. 13. §. 1. p. 1
 Consuetudines, & recidivi circumstantia an sit aliquando consen-
 dendum, t. 1. tr. 7. ref. 5. §. 1. p. 296
 Ex vi consuetudinis tantum, an subdacoem teneatur sit mortali
 ad recitandum officium divinum, t. 3. tr. 6. r. 17. §. 4. p. 294
 Consuetudinis ratione, an collatio servilis in vigilia natiuitatis
 Domini sit sumenda in magna quantitate; Et an hæc consuetudo
 vigeat inter Regulares, t. 4. tr. 6. r. 11. §. 5. & seq. p. 305
 Votum circa consuetudinem moderatè immutari permittitur Civibus
 Paenitentibus non vendere vinum d. eorum vineis collectum
 juxta statum, t. 6. tr. 3. r. 9. §. 1. p. 130
 An saltem consuetudina ratione iudices laici possint extrahere
 reos ab Ecclesia in delictis exceptis, t. 9. tr. 1. ref. 16. §. 1. p. 1
 Consuetudo Ecclesiæ obligat iuxta mortali perinde ad baptizandum
 infantes in eis ubique, t. 1. tr. 1. ref. 129. §. 6. p. 15

Confectu Ecclesiarum baptizandi per immersionem an servanda sit, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Et si confectio in Ecclesiis sumpta sit in aliqua Ecclesia an sit iuxta admodum possit cum integra prohibitione formae, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Confectu improbanda est, secundum quoniam prohibetur in locis Catholicis Patris existantibus hereticorum, baptizandi illos ministro heretico in forma S. Trinitatis, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Confectu an possit tollere preceptum de confessione penitentis tendens ante Eucharistiam, si tale preceptum fuisset de iure Ecclesiastico, & non divinum, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Confectu legitime, plenè & peritè, atque concludenter probanda est, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Confectu non solum debet esse rationalis, sed etiam iustum, præscripta, itaque per annum aliquo interruptum, ib. 67. s. p. p. 32
Confectu, an prius imponatur penitentia, quam penitentia, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Confectu, an nullum inducat obligationem, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Confectu peccandi an sit circumstantia aptissima in confessione, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Et, quid, quando confectio illi peccandi fuisset an occasione proxima, ibid. 67. s. p. p. 32
Confectu omnis non obligat ad mortalem culpam, sed illi solum, qui tali intentione per modum obligationis, & accepti inducitur illi, ubi multa de vi confectus, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Et si dubitetur, an confectio fuerit introducta etiam cum intentione obligandi non obligat, ibid. in fine
Confectu celebrandi abque ministro, ut in Germanis locis, an possit excusari, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Confectu an fuerit antiquitus in variis Provinciis conferendi Sacramentum Eucharistiae iuxta quibus rationibus usus adhiberetur, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Confectu recepti Episcoporum concedit, ut Peria sexta vice per ante Sabbatum, in quo Sabbato ipse possint Officium ordines conferri, licet ad Ordines minores, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Confectu, Vide verbum, *Acquirere, Causa, de profectu, Mater, Mensura, Notitia, Parochia, Regularis*, tom. 1.
Confectu fulgentis declarat verba legis, Rustici, & t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Confectu perfolvi Horas Canonicas à Monachis, an obligatoria ad culpam mortalem sit, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Confectu nunquam vni habet obligandi in confessione, nisi sit de confessionis aliqua, qui potest legem concedere, & nisi sit notitia, habet in integrum obligandi, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Confectu an sit recitandi Officium defunctorum in die, si non veniens obligat ad mortalem; Et quid de Licentia in diebus S. Martii & Rogationum, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Confectu, ubi latet, quando cognoscitur possimus confessionem obligare, & habere vim legis, vel non obligare, s. p. p. 32
pagina 326
Confectu est optimi legis Interpretes, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Confectu, vide verb. *Beneficium, Ceteri, Communis, Consecratio, Confessionis, Sacramentum*, tom. 1.
Confectu an adducit possit, ut in jenniis Jubilei extra Quadragesimam non comedatur ova, & lactinia, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Idem est de jenniis ea voto, & penitentia à Confessione in jenniis, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Et in dubio de supradicta confectudine, quid est agendum, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Confectu an sit in Religiosis non comedendi ova & lactinia in Quadragesima, si us obligat ad mortalem; Sed adducitur quodam Bulla Leonis X. in quo concedit Regularibus, & eorum familiaribus comedere ova, & lactinia in Quadragesima, & aliis diebus quomodolibet prohibitis, etiam ex confectudine, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Confectu an sit in vigiliis, & jenniis extra Quadragesimam abstinendi ab ovis, & lactiniis, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Si confectio universalis obligatoria abstinendi ab ovis, & lactiniis in jenniis extra Quadragesimam in aliqua provincia extaret, an Regularis teneatur illi observare, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Confectu aliquos loci non obligat Regulares ad jenniis, ib. 67. s. p. p. 32
Et quid de confectudine lacuum observandi aliqua feila ibid.
Confectu lacorum in jenniis & observatione festorum, &c. an obliget etiam Ecclesiasticos, ibid.
Si confectio jejuniarum octium confirmata in Synodo Provinciali, non obliget, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Ubi confectio est in contrarium, an licet poeissint septem annorum capietur mandare carnes in diebus jenniis, & ab Ecclesia prohiberi, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Confectu an possit introducere, ex redditus superfluos Ecclesiasticis expendant in usus non pios, tom. 4. tract. 7. ref. 50. s. p. p. 32
Confectu, ut Episcopos consecraret panem, & vinum cum Episcopo illum consecrante, & sacerdos cum Episcopo ordinante, an sit laudabile, t. t. r. r. t. r. 67. s. p. p. 32
Confectu, Vide verbum. *Beneficium, Collatio, Festina, Dies, Dulcium, Medietas, Oratorum, Vigilia*, tom. 4.
Confectu tradidit, & curriedi Clerici per lacus an exco-

superiores ad culpa; Et quid de censura, tom. 5. ar. 2. 44. §. 1. & seq. p. 104.

Ubi consensum viguerit ante Concilium, potest Episcopus eodem die conferre Ordines minores simul cum subdiaconatu, t. 5. ar. 3. §. 5. 3. p. 116.

In quali dubio an consuetudo sufficiens detur ad obligandam in foro conscientiam, an partem negantem sequi possimus, t. 6. tr. 1. ar. 4. §. 10. §. 10. p. 116.

Consuetudo nihil prevalere potest contra ius naturale, & divinum defensiois, t. 6. tr. 1. ar. 124. §. 13. p. 65.

Consuetudo Camporum de non accipienda solutione sortis, nisi simul solveretur detrimendum cambiorum, an sit licita, t. 6. tr. 3. ref. 2. §. 5. & seq. p. 99.

Consuetudo, Vide verb. *Beneficentia*, *Contrallas*, t. 6.

Consuetudo universalis est in Monasteriis Mulierum, ut Novitia solvant expensas, quas in eam standam fecit Monasterium, cum redit ad seculum; ideo quod est sententiam in dicta causa de Viri Novitici, t. 7. tr. 1. ar. 165. per totam, p. 98.

Consuetudo contra Regulam, & constitutiones Religionis, an teneat ab eorum observantia, t. 7. tr. 1. ar. 201. §. 1. p. 150.

An non solum consuetudo 40. annorum, sed etiam 10. annorum sufficiat, non solum ad abrogandam legem civilem, sed etiam canonicam, ibid. post medium.

Consuetudo ordinum militarium non potest facere validam facultatem, ut Equites commendatarii expendant redditus bonorum suorum in plus illicitis, t. 7. tr. 3. ar. 57. §. 1. p. 86.

Ubi consuetudo adeli, quod mulieres incendat pectore nudato, mamillis offendas, an hoc non obstat peccant mortaliter, t. 7. tr. 5. ar. 11. §. 1. p. 327.

An hoc consuetudo excuset ratione parvitatatis matris, vel ignorantie, aut simplicitatis, t. 7. tr. 3. ar. 63. §. 3. p. 145.

Consuetudo. Vide verb. *Lex*, *Offensio*, tom. 7.

Item verb. *Agilis*, *Polonia*, *Talior*, tom. 8.

Consuetudo hanc esse reprobandam, etiam in terminis juris communis, in qua alicubi aliquis contra debita delinqueret in Ecclesia, dum causa examinatur ab ordinario, t. 9. tr. 1. ar. 116. §. 1. p. 10.

Ut consuetudo prevaleat adversus Canonem, & leges Pontificias, opus est, ut introducta sit cum scientia, & expresso consensu summi Pontificis, ibid. §. 3. p. 5.

Consuetudo an possit prevalere contra exemptionem Clericorum, t. 9. tr. 2. ar. 5. §. 1. & 9. p. 71.

Consuetudo immemorabilis an probeat extinctum privilegium faciendi aliquod contra immunitatem Ecclesiasticam, tom. 9. tr. 1. ar. 8. §. 1. p. 75.

Consuetudo fundata etiam in privilegio trahendi causas Ecclesiasticas ad laica tribunalia, an sit revocata per Bullam Greg. 11. §. 1. An consuetudo turpis, & exprobat, etiam immemorabilis non possit inducere privilegium, t. 9. tr. 1. ar. 9. §. 1. p. 76.

Consuetudo an in aliquo casu possit tribuere jurisdictionem iudiciali laico adversus libertatem Ecclesiasticam, tom. 9. ar. 1. ref. 1. §. 1. p. 77.

Ut consuetudo excuset, & valeat debet esse legitima, & praescripta, t. 9. tr. 1. ar. 30. §. 1. p. 87.

An sit improbanda consuetudo, quod in aliquibus locis Clerici solvant iustitias, quod extorribit a portu saluta merces, t. 9. tr. 1. ar. 17. §. 1. Probat per totum post medium, & ad quartum, p. 116.

Si consuetudo adit, an Principes possit imponere, & exigere gabellas a Clericis in minoribus Ordinibus constitutis, t. 9. tr. 1. ar. 259. §. 1. p. 121.

Consuetudo an valeat, ut possit laici indistincti conveniri coram Ecclesiastico, t. 9. tr. 1. ar. 24. §. unico, p. 81.

Consuetudo an possit tribuere jurisdictionem iudicibus laicis in Clericis, sive in aliquibus casibus, t. 9. tr. 1. ar. 331. §. 1. & seq. p. 13.

Consuetudo subsequens est optima legum interpret, t. 9. tr. 7. ar. 96. §. 1. p. 307.

Consuetudo vetus solum in Germania Ecclesiis servatur, in quibus Canoniarum Collegium Episcopum nominat, designat, & eligi, electus vero in Pontifice confirmatur, t. 9. tr. 7. ar. 9. §. 1. p. 340.

Consuetudo antiqua in modum eligendi Episcopos Romanorum Pontificum auctoritate est abrogata, ibid. in §. 1.

Consuetudo, Vide verb. *Familias*, tom. 9.

Consensus.

Si consensus revocat consilium, an incurrit adeo excommunicationem, si delictum adhuc committitur, t. 5. tr. 1. ar. 77. §. 1. p. 32.

Et quid sit sententiam de irregularitate ex tali consilio mortis sequi; Et an teneatur restituere damna ex tali homicidio emissa, ibid. §. 1. per totam.

Consensus ad mutandum aliquem, an sit irregularis, t. 5. tr. 5. ar. 69. §. 1. p. 161.

Quidam consensus omnia, quae Advocatus exercere solet in quodam causa, in qua contingit reus condemnari ad mortem, sed facta sunt a consensu extrajudiciali, sed ipse dixit casum, consensu, reactivi scriptum factum a fisco, quaeritur an incurrit irregularitatem, & si incurrit, an Episcopus, & Regularis privilegiati cum absolvere possint, vel an ad sacrum Penitentiarium recurrere debeat, t.

5. tr. 5. ref. 22. per totam, ubi late p. 168. & §. 1.

Consensus homicidium ad evitandum irregularitatem, an non solum teneatur revocare consilium, sed monere occidendo, ut caveat, t. 5. tr. 5. ar. 114. §. 1. p. 180.

Et quid, si bona fide consensus putaret sufficere tantam revocationem solum consilii, an erit irregularis, & homicidium sequatur, ibid. §. 4.

Consensus abhorum effectus non sequitur non incidit in excommunicationem, nec irregularitatem, t. 5. tr. 6. ar. 27. §. 1. p. 101.

Consensus dare, promittere, accipere, vel accipere munera pro gratia, & iustitia obtinendis in Curia Romana, vel statu Ecclesiae, an incidit in penam Bullae Gregor. XIII. de Datis, & promissis, t. 5. tr. 7. ar. 6. §. 1. per totam, p. 239.

Consensus non incurrit excommunicationem laicam contra facientes, t. 5. tr. 9. ar. 77. §. 1. post medium, p. 280.

Consensus homicidium, factum, & dubitans tamen an ex tali consilio mortis sit licite ad id faciendum, an teneatur ad restitutionem, t. 5. tr. 5. ar. 116. §. 1. p. 113.

Et an teneatur restituere totum damnum, vel partem per ratione dubii, ibid.

Et si nihil velit restituere, an absolvi possit, ibid. §. 4.

Ubi an sit conjectura sufficiens ad credendum consilium nihil operatum esse, si homicida haec iura consilii, vel ad homicidium perpetrandum non fuisse motum consilio, ibid. §. 3.

Consensus Petro ut Joannem occidat, si inde Petro occidat, an consensum irregularitatem incurrit, t. 5. tr. 5. ar. 9. §. 1. p. 104.

Consensus in scriptis mutans an peccat, t. 5. tr. 9. ar. 4. §. 1. p. 139.

Et quid in causa propria, ibid.

Consensus non comprehendit censuram lata contra facientes; Ubi, quod non ligatur excommunicationem qui parati occidere Clericum consensum tantum peccatore, t. 5. tr. 1. ar. 77. per totam, p. 33.

Consensus percutere Clericum an incurrit censuram, t. 5. tr. 1. ar. 6. §. 1. p. 90.

Consensus percussione Clerici, si ante percussorem non poenitent, & obiteratur, an incidit in censuram, t. 5. tr. 1. ar. 29. §. 1. p. 97.

Et supponit, non posse revocare consilium, ibid.

Ubi an excommunicationis incurritur ab illo, qui postquam consensum percussione Clerici moritur, antequam Clericus percutatur, §. 1. Confirmatur insuper in fine, p. 97.

Consensus homicidium, an possit dispensari ab Episcopo super irregularitate, non obstante restrictione Trid. sess. 14. c. 6. t. 5. tr. 5. ar. 294. §. 3. p. 144.

Idem est de consensu mutilationem, vel an mutilationem irregularitas non sit irregularis, ibid. §. 4.

De consensibus binas nuptias, t. 5. tr. 1. ar. 4. §. 1. p. 344.

Consensus.

Si consensus homicidium, vel mutilationem eris irregularis. Sed debet tamen consilium inferre, alias non eris illius causae, t. 5. tr. 5. ar. 109. §. 6. p. 177.

Si consilium aliqua vium doctum in ordine ad confessionem faciendum non cum illo, sed cum alio, an teneatur dictum consilium ad sigillum, t. 1. tr. 5. ar. 40. §. 1. p. 344.

Et in dicto casu praedictus consiliarius non teneatur manifestare Peccata, etiam si sub excommunicatione precipiat, quid consilii, ne quid consilii sit, ibid. §. 3.

Ubi, quod quando obligatio teneat etiam tunc secreti naturalis, & non sigilli sacramentalis, tenebitur Consiliarius manifestare rem sibi reflatam, & consilium, si Peccatus vult excommunicatione manifestare precipiat, ibid.

Si consilium Paulus, quod homicidium, quod Petrus vult hodie committere, etiam committat, an sit irregularis, t. 5. tr. 5. ar. 109. §. 1. p. 177.

Et sequitur, quod in omnibus eventibus, quibus non peccat iudicando, neque teneat ad restitutionem, ibid. §. 1.

Quomodo consilium sit Theologi a Praeceptoribus, & intrantibus in Parlamentum pro solutione iustitiae detentivi, t. 7. tr. 6. ar. 15. per totam, p. 257.

Consensus an sit Summus Pontifex, quando est dubium, an statutum sit, vel non sit contra immunitatem Ecclesiae, t. 9. tr. 1. ar. 207. §. 7. p. 149.

Consilium, Vide verb. *Confessio*, tom. 1.

Item verb. *Discretio*, *Polonia*, tom. 8.

Consilium percussione tantum, vel mutilationem an quis possit Petri, Filio, Fratri, Marito, &c. volenti interficere Clericum in flagranti reperiunt cum filia, Matre, forore, vel utroque, quando alia via non possit illam avertere alique incurssione excusare, t. 5. tr. 1. ar. 17. §. 1. p. 91.

Et si supradictis personis consilium occisionem Clerici in flagranti reperi, vel inique iudicantis, an sequatur homicidium in personam ipsius Clerici, talis consilium incidit in censuram, t. 5. tr. 3. ar. 2. §. 1. ante medium, p. 93.

Consilium, Vide verb. *Accusare*, *Appellare*, *Causa temporalis*, *Bulla Canonicas*, *Clericus*, *Confessarius*, *Confessio*, *Secretum*, tom. 5.

Consilium a quo quis possit reus, ut iugatur, t. 6. tr. 1. ar. 108. §. 1. p. 50.

Consilium minus malum est, qui paratus non erat illi efficere, an licitum sit sine scanda peccato, t. 7. tr. 5. ar. 35. per totam, p. 26.

Consilium an licitum sit volenti scribere pios, ut a divite subripit,

ripiat, determinando etiam personam; t. 7. r. 5. §. 36 §. 1. ibid.
 Confutere iuxta una opinionem probabilis, est alteri iuxta
 contrariam, an possit Confessarius, & Responsores casum con-
 scientie; t. 7. r. 6. r. 22. §. 1. p. 35 §. 8
 Confutere an possit responsores casus conscientie in his, quæ per-
 tinent ad utilitatem penitentis, & interringant iuxta ab-
 solutionem, contra propriam, quidam peccatæ consilii amittit v.g.
 abolutionem relictionis, & alia quæcumque; t. 7. r. 12. §. 1. p. 7
 Et quid, quædā id ipsum ad quidpiam obligat; ibid. §. 2
 Quando responsores casuum interrogat, quid ipse sentiat esse ve-
 rissimæ, & probabilis, an tunc debet consilium, quod ipse iudicat
 esse verissimæ, & probabilis; ibid. §. 2
 Qui vocat aliquid factum, si alius ipse confutaverit, queritur an
 teneatur vocem, si imprudenter, & qui consiliat, sem-
 promissam consulari; t. 7. r. 4. §. 16. §. 1. p. 42
 Consilium, Vide verb. *Adversus*, *Confutatio*, tom. 3
 Consilium quidam vir nobili alteri, ut homicidium committeret,
 sed postea ante perpetratum facinus consilium revocavit,
 an teneatur ad restitutionem damni sequenti ex illo homicidio;
 t. 7. r. 5. §. 1. p. 42
 Et distinguatur inter consilium, & mandatum homicidii;
 ibid. §. 2
 Sed in supradicto casu postquam revocavit consilium an teneatur
 non solum ea charitate, sed etiam ea iustitia, nonne secretum
 contra quem huiusmodi consilium datum fuit ad effectum se-
 cretandi, & alteri faciendum teneatur ad restitutionem; tom.
 3. r. 5. ref. 36. & §. 7. p. 102
 Quis consiliat: scilicet minus a Petro, ut averteret suam a fur-
 to maiori a Paulo, an teneatur restituere Petro; t. 7. r. 30. §.
 1. p. 129
 Et quid si fur erat determinatus ad furandum equalem a Petro, vel
 Paulo, indeterminate autem a quo vellet, an amicus Pauli
 possit consilium, ut furaretur potius a Petro; ibid. §. 2
 Qui consilium homicidii cuiusdam Clerico, & postea ferit con-
 silium revocavit, an ea homicidio sequere incurrit irregulari-
 tatem, & excommunicationem, & obligationem restituendi; t.
 5. r. 2. §. 1. p. 77. per totam, p. 97
 Qui consilium notariæ percussorem Clerici, a o fit vitandus sicut
 notorius percellit; & t. 7. r. 2. §. 1. p. 108
 Quis consilium Petro, ut ad duellum vocaret Paulum, & Paulus pos-
 teus interfecti in duello Petrum, an consilium incurrit irregu-
 laritatem; t. 7. r. 3. §. 1. p. 112. §. 1. p. 178 & 179
 Idem est, si quis alteri consilium, ut occideret innoxium, & is, cui de-
 dit consilium, occisus, vel mutilatus fuisset; t. 7. r. 3. §. 1. p. 179
 Confessarius, Vide verb. *Confessio*, tom. 3
 Confessores 3. Officii immunes sunt ab omni irregularitate propter
 sententiam latam contra hæreticos; t. 5. r. 10. §. 1. p. 17. §. 4.
 paulo ante finem, p. 289
 Dum confessores de causis fidelis auditus testes fidei currunt, non au-
 diebunt alia, qui ab iis Confessores, quamvis de his discer-
 rant extra Congregationem, non incurant penas violati secre-
 ti. Immo postquam publicatus est processus, & lata sententia,
 possunt dicere verum, quod in dicta causa deduxerunt, quis agitur
 de re iam publicata, potest tamen esse peccatum, quando
 alii de eo verum in cognitionem illorum, quod contra delinquentes
 vota omiserunt; t. 7. r. 12. §. 38. §. 1. p. 366
 Confutorem vota an teneatur sequi Inquisitores in imponendis
 penis; t. 7. r. 12. §. 38. §. 1. p. 366
 Ubi aliqua alia contingit inter Confessores, & Inquisitores,
 ibidem
 Consummare, Vide verb. *Denuntiatio*, tom. 2
 Consummatio, Consummatum
 In consummatione matrimonii, an requiratur etiam seminatio sem-
 inatione; t. 2. r. 6. §. 1. p. 339
 Consummatum, Consummatum
 Consummatum quando dicitur matrimonium, t. 2. r. 6. §. 1. p. 339
 In fin. p. 341
 Vide verb. *Denuntiatio*, tom. 2
 Item verb. *Capula*, *Lapsus*, *Seductio*, tom. 7
 Consummatio, Consummatio
 Consummatio rem furatam in extrema necessitate, an illa transacta
 reatatur restituere, si id antiquiore fortasse pervenerit; t.
 7. r. 7. §. 1. p. 124. §. 1. p. 125
 Et quid si extra extremam necessitatem quis acciperet rem per con-
 tractum translativum domini, ut per mortuum, vel emptio-
 nem, quæ si supradicta, nec tunc erit in extrema necessitate rei ali-
 qua, si illi cõditi in necessitate extrema; t. 7. r. 7. §. 1. p. 125
 Et quid si rem acciperet commodum, conductum, depositum, vel per
 delictum, si rem consumpsit in extrema necessitate, ibid. §. 2
 Ubi quod non solum in extrema, sed in gravi necessitate rei, vel pro-
 priæ (quæ est periculum mortis, magnæ famis, auditus, ex-
 privationis, duntaxat, ac ceteri carceris, vel similia afflictionum)
 vacat ad restitutionem rei ablata, quæ quid hoc dicitur
 An vero eroditur existenti in similibus necessitatibus morbi, fa-
 mis &c. debet fieri restitutio; ibid. §. 6. p. 131
 Diana Cord. Tom. X

Consumens bona fide res consumptibiles unico usu, an teneatur
 vero Dominum restituere, quatenus locupletior evasit, & tur-
 uo impotens ad restitutionem; t. 7. r. 7. §. 16. §. 1. p. 123
 Consumptio, Consumptio
 Consumere vigintiannam partem redditus in usus honestos an possit
 uxori sine licentia mariti; t. 7. r. 7. §. 1. p. 123
 Consumere. Vide verb. *Res*, tom. 8
 Qui consumit bona sua (salsu, dolo malo, vel luxuriose vivendo,
 aut parum fortunæ vicio, an gaudeat beneficio collisionis bono-
 rum; t. 6. r. 7. §. 1. p. 219. & t. 11. §. 1. p. 222
 Si consumit Religiosus aliquam bonam sine licentia Prædicti cum
 secularibus, meretricibus, ludis, &c. quo pacto debet restituere;
 t. 7. r. 7. §. 16. per totam, p. 128
 Consumptio, Consumptio
 Consumptio an sit de substantia sacrisitii Missæ; tom. 2. r. 2. §. 1. p. 163
 Consumptio. Vide verb. *Adversus*, *Interesse*, tom. 2
 Item verb. *Pari*, tom. 9
 Consumptum, Consumptum
 Consumptum. Vide verb. *Deiunctus*, *Religiosus*, tom. 9
 Consumptus, Consumptus
 Contactus exterior, Aræ, Patenæ, & Calicis an sit licitus laicis,
 t. 2. r. 1. §. 1. p. 74
 Contactus physicus, & non moralis instrumentorum an sit de ne-
 cessitate Sacramenti Ordinis, vel tantum de necessitate præce-
 pti, tom. 2. r. 7. §. 1. p. 188
 Contactus, Vide verb. *Tangeri*, tom. 2
 Ne contactus physicus instrumentorum adhibeatur in Sacramento
 Ordinis, an Pontifex dispensare possit; t. 3. r. 1. §. 66. §. 1. p. 38
 Contactus instrumentorum in sumendis Ordinibus an sit de ne-
 cessitate Sacramenti; ibid.
 Sine porredione instrumentorum an Pontifex possit permittere,
 ut Græci ministrant sacerdotibus; t. 3. r. 1. §. 67. §. 1. p. 39
 Ubi multa alia circa materiam Ordinum
 Contactus physicus instrumentorum in Sacramento Ordinis an
 sit de necessitate sacramenti; t. 4. r. 2. §. 1. p. 249
 Contemptus, Contemptus
 Qui ex contemptu transgreditur legem, an peccet mortaliter; t.
 6. r. 1. §. 1. p. 124. §. 1. p. 125
 Quando ex contemptu legum Ecclesiasticarum sit mortale per se lo-
 quendo, t. 6. r. 1. §. 1. p. 125. §. 1. p. 125
 Contemptus secularis an sit peccatum mortale non patere legibus
 civilibus; ibid.
 Contemptus formalis in re levi, videlicet legislatoris humi a legis,
 præcepti, & consilii an sit solum peccatum veniale, Et quid, si
 contemptus sit de legislatoris, & præcepti divino; t. 6. r. 3. §. 1.
 §. 1. p. 247
 Contemptus, Contemptus
 Vide verb. *Furor*, tom. 7
 Contemere, Contemere
 Si Contraxerit Sacerdos ante abolutionem, quamvis incipiat in pec-
 cato audire confessionem, non peccat mortaliter, tom. 1. r. 3. §. 1.
 §. 1. p. 140
 Contrerere de peccato teneatur, qui non habet copiam confessorii in Pascha-
 e, quamvis tunc cohabitati teneatur, t. 1. r. 3. §. 1. p. 144
 Contrerere peccator statim ac peccat non teneatur, nisi cum aliqua la-
 ritudine temporis, & in articulo mortis; t. 7. r. 6. ref. §. 1. p. 246
 Contrerere, Contrerere
 Qui contemnit se esse scire, & alter contendit, & adhuc vult
 pondere, an teneatur restituere; t. 6. r. 4. §. 1. p. 246
 Contrerere, Contrerere
 Vide verb. *Confessio*, tom. 2
 Item verb. *Metus*, *Paupertas*, *Viti*, tom. 2
 Contrerere, Contrerere
 Vide verb. *Metus*, *Paupertas*, *Viti*, tom. 2
 Item verb. *Forma*, tom. 7
 Contrerere, Contrerere
 Vide verb. *Humilitas*, tom. 9
 Contrerere, Contrerere
 Vide verb. *Interceptio*, *Viti*, tom. 7
 Item verb. *Interceptio*, tom. 9
 Ut contemneri possit unus Novitius interruptus, an privile-
 gium Julii II. concessum minoribus sit revocandum; t. 7. r. 1. §. 1.
 §. 1. p. 246 per totam, p. 246
 Contrerere, Contrerere
 In contritione omni novitius an datur parvitas materis; t.
 7. r. 1. §. 1. p. 246 per totam, p. 246
 Vide verb. *Interceptio*, *Viti*, tom. 7
 Contrerere, Contrerere
 Qui contemnit uno sermone in eodem re ter perjurat, an sufficiat
 in confessione dicere se falsum iurasse; t. 1. r. 3. §. 1. p. 246
 Contrerere, Contrerere
 K 2

Contingat, Vide verb. *Aliter*, *Impletur*, *Succedit*, *Unioni*, to. 1.
Item verb. *Annull*, tom. 3.

Contractus.

Vide verbum *Cambium*, *Compro*.

An contractus *Mutui* ad Mercatorem, qui vulgo dicitur *Almario*, sit licitus, qui contractus *pactum* celebratur in hoc Regno Sicilie; t. 6. tr. 3. r. 17. p. 100.

Et an quis licite possit vendere frumentum alienum, quod non habet, non habere potest; Ubi aliqua alia circa hoc, ibidem §. 5. & 1699.

An in lapidato contractu, si venditor non tradit frumentum tempore prefixo, possit emptor petere, & accipere summum in illo anno frumentorum valore, qui dicitur, *le Maggiore Prezzo*; t. 6. tr. 3. r. 18. p. 100.

Et notatur, quod debitor in tali casu tenetur tantum ex mora culpabili, non autem, si inculpabiliter rem venditam non tradidit, nisi pactum in contractu positum non esset, tom. 6. tr. 3. r. 19. sub finem.

Olim fuit inter me, & Religiosum Dominicorum ordo hæc questio. An debitor mortui inculpabiliter tenetur fructu creditori ad interesse domini emergentis, seu lucri cessantis; Et pro declaratione huius questionis, primo supponitur aliqua intelligenda pro lapidato casu, t. 6. tr. 3. r. 26. p. 101.

An debitor mortuus sit monendus a creditore, antequam accipiat pecuniam cum intere propter ejus moram; tom. 6. tr. 3. r. 20. p. 102.

Alqua notabilia circa debitoris morosum, t. 6. tr. 3. r. 22. p. 102. Et quid est dicendum, quando in contractu apponitur poena conventionalis, non ut satisfactio pro interesse, sed quantum ad solvendum in termino d. bitor adagitur; tom. 6. tr. 3. r. 23. post medium §. 2. p. 102.

An poena conventionalis solvenda sit ante iudicis sententiam; t. 6. tr. 3. r. 25. p. 102.

Et an dicta poena debeat in conscientia, si debitor non sit in mora culpabili, vel si non sit moderata; ibid. §. 3. & 6.

Et an dicta poena conventionalis iuris contrahentes sit licita; ibid. §. 4.

Cum lucrum cessans debeat mutuari, queritur modò, an totum, vel in quo quantitate; t. 6. tr. 3. r. 26. p. 103.

Et proponitur Regula, secundum quam Constituitur possint sine scrupulo taxare quantitatem supradicti lucri cessantis, ibidem §. 2. p. 103.

An in mutuo pro incerto lucro, probabili tamen, possit quis proponere certam aliquam summam pecunie; t. 6. tr. 3. r. 27. p. 103.

Et notatur posse casu lucrum cessans, etiam si ego non delibera verum negotium, sed anceps erit ex ratione, qua mutuos in gratiam mutuari se privat hac potestate deliberandi, & delinendi tui pecuniam negotiorum, que libertas propter inestimabilem est, neque tenetur gratis esse item, & potestatem a se abdicare, ibid. §. 3.

Et an mutuatarius debeat solvere decem pro mutuo, possit dare alteri mutuo dimidiam partem pro quinque; ibid. §. 7. p. 104.

An quando quis ex iusta causa exculatur a restitutione, vel solutio, teneatur saltem damnum emergens, ac lucrum cessans creditori compensare; t. 6. tr. 3. r. 28. p. 104.

Et distinguuntur debita ex contractu, & debita ex debito, ibid.

Et notatur duodecim esse causas exculcoris a restitutione, quæ declinatur ex parte creditoris, & ex parte debitoris, & ex parte legis, & ex parte legislatoris, ibid. §. 5. p. 104.

Et alius quinquæ causas adduntur in dicto §. 5. que licet videantur excusare a restitutione non exculant, &c.

An licitum sit tradere pecuniam alicui sibi iam rem tradenti, v. g. domum hoc pacto ut ipse utatur, et alter vero pecunia, quia contractus dicitur *Ad dare*; t. 6. tr. 3. r. 29. p. 105.

An contractus, qui vulgo dicitur *Genere*, *Agendere*, sit licitus; t. 6. tr. 3. r. 30. p. 105.

An fructus ea pigore perceptos teneatur mutuator in sorte compensare, Et an ratione lucri cessantis, damni emergentis, vel alterius iusti tituli ea pacto eos sibi possit reservare; t. 6. tr. 3. r. 31. p. 105.

Et alii duo casus excipiuntur in §. 4. & 7. huius ref.

Sed difficultas est, quo titulo possit mutuator in tali casu fructus fructu, vel rei Emphyteuticæ sibi in pigore percipere sine ulla percipere, & in sortem non computare; ibid. ad finem §. 4.

Et an Princeps Supremus sit tempore belli, sine in alia Republica necessitate accepti a subditis magnam pecuniam summam, & interim damnum differt solutionem sed in pigore Civitatem, vel dominium suum. Nobilis illi, qui talia pigora accipiunt, non solent in sortem computare fructus, quos ea pigore accipiunt, queritur, an hoc licite fiat, ibid. §. 6.

Et alius longas casus adducit circa hoc in v. ult. diffini ref. Cuiusdam computat fructus rei venditæ, t. 6. tr. 3. r. 32. p. 106.

Et difficultas est, quando nihil de fructuum conventionis actum est; ibid. §. 2.

Pro quoque proponitur primo, ad quem pertinet fructus vendentes quidem post rei traditionem, sed ante pretii solutio-

nem, vel antequam habuerit sit pro soluto, ibid.

Secundo, ad quem pertinet fructus appetentes, rei venditæ, & nondum traditæ, & ante solutionem pretii; ibid.

Tertio, ad quem pertinet fructus rei venditæ, & traditæ soluto pretio, vel dura fide de pretio, & cunctis dilatione ad solvendum; ibid.

Sed in supradictis casibus sunt etiam aliquæ difficultates, ibid.

Ad quem periculum rei venditæ ante traditionem pertinet, emptori, vel venditori, t. 6. tr. 3. r. 33. p. 107.

Et notatur, quod si venditor sit sub conditione, pendente conditione, venditoris est commodum, vel incommodum, & idem est, si res non solvatur, vel solvatur fide, ibid. §. 4. p. 108.

Et difficultas est, si res venditur sine indeterminatione, ibid. §. 4.

Et si vendentes decem modos tristici, duplicem servum, &c. abique alia designatione loci, ex quo debent extrahi, ob cuiusquam tristici, & te possit assumptionem, vel servi interitum, non excludit, si autem fuit determinatio venditoris indistincta est, ut si vendens decem modos tristici his, quos habes congregatos, debent, ut ab hac obligatione excludis, omnes abijci, ibid. §. 4.

An supradictus contractus *Almario*, possit supradicti revocari; t. 6. tr. 3. r. 34. p. 108.

An supradicti contractus, dum renovantur, licite possint in illo adjudicari interelle fore principalis, t. 6. tr. 3. r. 35. p. 108.

Et notatur, interelle petendi nullo modo per se possit, v. g. aliquis nomine poenæ tenetur aliquid solvere, si poenam in tempore non solvit, non tenetur interelle dictæ poenæ solvere, ibid. §. 4.

An si venditor tradit rem emptori, & ipse non solvit pretium, possit recipere aliquid pretii pro ratione fructuum; Et quid pro ratione damni emergentis, & lucri cessantis; Et aliqua circa hoc adducitur, t. 6. tr. 3. r. 36. p. 109.

Pluries queritur si mecum, in contractu, qui vulgo dicitur *Apogon*, & *Comptente*, in hoc Regno Sicilie frequenter celebratur, sit licitus, & non usurarius; Et proponitur, & intelligitur huius contractus prius aliquid notatur, t. 6. tr. 3. r. 37. p. 109.

An licet vendere pretium currenti tempore solutionis; t. 6. tr. 3. r. 38. p. 109.

Et notatur non esse licitum vendere triticum, vel aliquid aliud pretio presentis cum pacto, ut cum solutum sit, tempore presentis sit in ipso specie tritici, vel in pecunia ad electionem venditoris; ibid. §. 5.

Utrum licitum sit percipere lucrum ex mutuo, si compensetur alio lucro, quo caret mutuum, si non mutatur; t. 6. tr. 3. r. 39. p. 110.

Olim hac questione tentatus sum: Utrum sit licitum exigere aliquid supra iustum pretium ratione periculi sortis, cum interdum vendens creditum exponitur, & hoc sine uero restitutione; t. 6. tr. 3. r. 40. & 41. p. 110.

Idem est, si aliqua res ad creditum vendatur, ibi in dicta r. 41. p. 110.

An quis possit vendere equum, torquem, uream, vel aliquid ultra iustum pretium, & hoc cum conditione, ut emptor illi lauat, cum aurore datur; t. 6. tr. 3. r. 42. p. 110.

An contractus innotat prout obligacionem in foro conscientie, vel detur cui locus penitentiae, ut disponat iura Civilia; t. 6. tr. 3. r. 43. p. 111.

Petrus mutuo dedit Joanni Uncius centum per duos annos, ita ut intra id tempus petere non possit dicta uncia; Ita queritur modo, an Petrus possit aliquid accipere, non pro mutuo, nam cetera daret, sed pro illius privatione non repetendi dicta penam per illud tempus donum annorum; t. 6. tr. 3. r. 44. & 45. malis aliis que non. p. 111.

Petrus mutavit centum Joanni, queritur, utrum possit cum eo pacisci, ut sibi statim reddatur quocunque ratione lucri cessantis; Et advertitur dupliciter posse licite pactum de lucro cessante in mutatione, t. 6. tr. 3. r. 47. & 48. p. 113.

Et notatur, quod ut lucrum cessans sit licitum præter dictum conditionem quod non statim quod mutuo recipitur, requiruntur alie due posite in §. 9. & 10. dicta r. 48. p. 114.

Sed alia Regula statuitur, nempe, qui mutuat tantum remittit de lucro operato, quod utrum ipse daret ob contractum actionem, idem, quantum daret illi, qui ipsum securum red daret de toto lucro operato, in se ipso recipiens tantum periculum, ibid. §. 7.

Et an si lucro certo vel probabiliter operato teneatur mutuat de ducere laborem, qui in eo comparando apponitur; ibi in dicta §. 8.

An quis possit dare Tizio mercatori magnam summam pecuniarum cum pacto, ut pro tali pecunia accipiat ab ipso Tizio in fine anni, v. g. quinque pro centenario; t. 6. tr. 3. r. 49. p. 114.

Petrus mutavit Joanni magnam pecuniam quanta tamen, p. 115 se posse ea mutuo aliquid accipere; quod si servietur se licet non possit, alio non injudi ceteris illi celebratur; queritur modo, utrum possit lucrum retinere, quod acquisiverit celebrando contractum iusti, v. g. Societatis, Comiti, &c. t. 6. tr. 3. r. 50. p. 114 & 115.

An sit iustum mutuat, ut cum, cum apud habet rem mutuat, vel pacto pretio non emat, vel in molem molis; quod est querens, an mutuator licite possit ducere in pactum eam iura naturalis obligationem, qua ea honeste tenetur bene, facere.

facere oculis benefactoribus, & hoc totum intelligendum, est sine incommodo mutuarii, t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Rogatus, an mutanti licet in pactum deducere, ut mutuatarius statim emat, vendat, remonet, &c. t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

An sit usura mutuo est condicio, quod pro tempore de mutuatario aliquid ad gratitudinem, est pro praestitum quilibet aliquid calu pponatur, & interstus a. g. i. ad. l. i. l. i. r. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Et an sit sufficiens fuisse ingratum, ibid. 9. d. c.

Et an sit licitum non mutare, donec mutuatarius ab eo exaltatus dicat se daturum mutuatarius ad gratitudinem, ac proinde ex veritate, & fidelitate, licet quo ex iustitia, mutuat obligatus; ib. sine d. i. 15. d. c.

Ex an sit quis mutuum daret, non ut pretium beneficii Ecclesiastici, sed ut provocet amicitiam Collatoris, ut gratum praestet, quam non vult praestare, nisi alter statim gratificetur celerando benevolentiam, sit probabile, quod non sit usura, nec synnumia; ib. 10. d. c.

Et tandem docetur, pactum iustitiam inducere usuram; & synnumiam, non solum pactum amicitiae, & gratitudinis, ea quae multa inferunt pro praestitum, ib. 11. d. c.

Petrus mutuum magnam pecuniam sumam accipit, & mutuatarius facit exaltatus misit illi aliqui dona, queritur, an illa dona extra totum accipiens sit usurarius; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

An sit contractus usurarius vendere fundum aliquid, vel domum, & reservare sibi fructus annuos, vel redditus, donec solvatur pretium; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

An qui emit suum, vel domum ad plura debita hypothecam, teneatur illa debita in conscientia solvere; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

An pactum de retro vendendo oppositum in favorem emptoris cessat sit licitum; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

An de pecunia aote debita possit cessus constitui, vel tempore contractus tradendo aliquas merces in pretium cessus; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Ex quo sequitur, quod ea penultima non solutis, ubi Bulla S. Pii. non nisi ultra receptis possit sit redditum, & cessum antiquum augere, vel ovum constituere, ibid. 9. d. c.

Et notatur, quod potest cessus institui in re, quam non reddat tantum utilitatem, quantam habet cessus, ibid. 9. d. c.

An Bulla S. Pii. V. de cessis sit licitus cessus interdictibilis; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

De quodam locutionis constructio in praesi frequentissima, v. g. Aromatarius quidam locavit omnia vasa, & medicamenta sua tueretur ad decem annos, &c. t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

An sit licitum Mercatoribus decere pretium mutuo cooritur; Nolumus tibi dare tantam pecuniam, sed mutuatarius, & si volueris totidem dalmis in meribus, vel etiam tutum, quod minus petis ad summum pretium ad creditum; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Utrum sit licitum res vendere decere pecunia pretio rigoroso, & postea illas statim emere onerata pecunia pretio iustum, vel medio; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Et quid, si venditor inest pactum cum emptore, ut rem emptam iteum sibi vendat infimo, vel medio pretio; ibid. 11. d. c.

Soleo Mercatoris aliquando non mutare ledigenti, sed credito Mercetis offerre, & vendere summo pretio, ut ea vendat numerata pecunia, cui voluerit, sed emptor statim illis offert ipsi Mercatoribus, qui eisdem merces emat pecunia onerata pretio medio, vel infimo, qui contractus Hispani vocatur *Mohar*, Italici *Sierre*, queritur, an sit licitus; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Et deducitur, quod Mercator non potest ad hoc cogere illum, nec pactum explicatum, sed implicatum adhibere, ibi sine 3. d. c.

An Mercator, vel quis alius, qui non exerceat *Manopolium*, possit jure suas merces vendere pretio illi, quod *Manopolium*, exeat sit, t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Et an *Manopolium* sit contra iustitiam, quando Mercatores conspiciant, ut nullus eorum vendat nisi pretio supremo, vel medio ibid. 3. d. c.

An licet possit quis plures vendere res illas, quam commuoiter credito ploris venditur; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

An merces, qui solent frequentius vendi pecunia credita, quam numerata, possint carui vendi; Idem est dicendum de mercibus, qui solent in magna quantitate emari afori, & vendi pecunia majori pretio, quam tunc pecunia numerata venderentur; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

An licet minoris emere, antequam solutio, cum aliquo res eo medio soleat, ut laoz, &c. t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

De emptione *Zacharum*, io hoc Regio Sicilia fieri solita; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Et difficultas est, quanta merces ultra roem viliosior, & emptor rogatus a venditore, quanto minus a pretio ordinario possit in emendo merces minuire, an viliosior supradictis merces pro tertia parte, an pro medietate; ib. 3. d. c.

Debitur aliquis fortallo possit, an qui ob fervorem cetera licitatione vendidit sub hula rem plus duplo, quam valebat, teneatur

aliquid restituere; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Quidam vir nobilis olim in quadam substatione, seu licitatione rogavit amicos volentes emere, ne plus offerrent, certa quoties illam, & hoc ut ipso polita, (ut in facto contigit), emere rem illam pretio infimo, secundum modum illum vendendo, quavis, an peccaverit contra iustitiam, & teneatur ad aliquam restitutionem; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Idem queritur de illis, qui hoc pacto emerunt aliquod officium, vel viciagium, ut provenerit, ibid.

Et docetur quod non quodcumque Monopolium meretur esse iniquum, ut non nisi certa pretio emat, si vera illud est iustum pretium, ibid. ad medium ref.

Quanta sit latitudo trium pretiorum, infimi, Medii, & Supremi; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Quae sit latitudo ultra dimidium iusti pretii; Et an sit consideranda, & in emptore, & in venditore, & quomodo; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Et notatur, quod in emptore consensient non licet contrabentibus se invicem decipere usque ad dimidium iusti pretii, Et igitur iura permittunt hanc decceptionem usque ad dimidium iusti pretii ibid. 6. d. c. 124

Et an laesus usque ad dimidium iusti pretii possit r-turrore ad iudicem Ecclesiasticum, ut ratione peccati compellat adversarium ad restitutionem, etiam per censuras; ibid. 6. d. c.

Quando nam praesumptum donatio in emptoris, & venditoris circa excessum, vel defectum iusti pretii, t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Io quibus casibus res aliquando possit vendi carius, quam aliquam venderetur; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Ex quo etiam deducitur multas esse causas, propter quas licet aliquando res minoris pretii emere, quod aliquo emeretur, & quod necessitas facit, ut quid videretur offerat merces ultra roem, quam vilescit non solum pro certa parte, sed etiam pro medietate, &c.

Quidam vir emerit vellem quadragesimam, quae valebat sexaginta aureos, sed emerit rogatus a venditore, consensit illi, an emptor, teneatur aliquid restituere; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Quis pro censu imposto ad rationem quoque pro contentario, dedit tantum unius obsequium, rogatur tamen casus a venditore, quavis, an teneatur ad restitutionem; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

An Chirographa, seu crediti immaturati emi, & extingui possint minori pretio, non solum a tertia persona, sed etiam ab infirme debitorum. Quod est dicere, an in, v. g. ad coetum aureos solvendum intra annum, pretium modo emi ab aliquo, vel ab ipsa debitoris minoris, ut t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Hic praenotandum, Theaurario Regis expeditorum militibus quidam librarium, queritur, an emi possint dimidio pretio, & difficultas est solutio; Item queritur de omnibus illis Chirographis, t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

An gemas ingentes, Cames, silicoes, picturas antiquas, & similia, quae non habent pretium taxatum a Principe, vel a communi hominum estimatione, possint venditor vendere eo pretio, quo voluerit; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

An siio laque herbarum, olivum, vel lignorum, quae ad cibum hominum, vel ad pabulum animalium, vel lignum venduntur, inveniantur herba magno virtute ignorant possint emi pretio currenti; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Et inferitur, quod si quis scies in alioquin fundo loci Theauri, vel veni pretio metalli, vel soorum delitescere, possit illam emere non maiori pretio, sed pretio currenti, idem dicendum est de lapidibus preciosis gemmis, & similibus, ibi sine, 3. d. c.

An qui vulgo vocatur, *Recurator*, sint obligati ad restitutionem, t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Re inferitur primo, Mercetores, siue alios possit sine onere restitutionis impedire, an aliunde ab aliis merces io Civitatem portentur, dummodo non efficiant fraudem, moies, &c. sed ex hoc industria, & bonis artibus, ibid. 3. d. c.

Secundo possit quilibet suppressum merces suas usque ad tempus opportuno, quo eis maiori pretio vendant, ibid. io dicto 3. d. c.

Tertio exculantur transforones criticum extra territorium, etiam si ob id pretium nonnullis augeatur, ibid.

Solent aliqui merces certo pretio vendere, queritur, an hoc sit licitum; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Celebris, & difficultas est illa questio: An tempore magno sterilitatis, & inopiae, Praemissis frumenti, & aliarum rerum servanda sit in conscientia, vel licet vendendum frumentum fructum precium communi, & vulgare; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Et insuperatur duplex casus rerum pretium, aliud legitimum, seu legale, aliud naturale, seu vulgare, ibid. 3. d. c.

An victualia debeant a Republica taxari, seu potius arbitrio vendentium relinqui; t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Et quid est faciendo tempore necessitatis, & penuriae, ib. 3. d. c.

An qui vendit fructus meliores pretio maiori, de deteriori pretio taxato, peccet, & teneatur ad restitutionem, Et aliqua alio tunc quod peccatum mortale, tam emptorum, quam venditorum io dicto casu, t. 6. tr. 3. r. 3. p. 173

Cum io hoc Regio Sicilia pretii, quo venduntur boves, sit a Regia pragmat taxatum, queritur modo, an Potras, qui habet aliquos boves in bonitate excedentes alios, possit illos vendere

ultra taxam dictæ pragmatice; t. 6. tr. 3. r. 89. p. 129
Idem dicendum est de viuo, critico, & de ceteris mercibus
quarum pretium fuerit à lege taxatum, ibid. à fin. s. 3. a. & c.
Quidam habebat multa vini generis cuius apponitur magnum
quantitatem aque, sed ex illa mixtione non efficitur deterius
et, quod pulchrum venditur à suis; queritur modo, an possit
tota conscientia sine onere restitutionis in venditione talis vi-
ni exigere totum pretium à lege taxatum; Idem potest queri
de critico, & aliis, t. 6. tr. 3. r. 90. p. 129
A. Cives Paormitani posside vendere vinum ex eorum vicis,
& pædis collectum ultra pretium à lege positum, & ex vulgo
dicitur, *diemoneale*; Non autem si vinum ex aliis vicis emanet,
ut vendatur, quæ tunc peccat, & tenetur ad restitutionem,
t. 6. tr. 3. r. 91. p. 129
Votum pro Illustrissimo Senato Paormitano circa moderatorem
privilegii, seu consuetudinis permittere Civibus huius Urbis
non vendere vinum ultra taxam, t. 6. tr. 3. r. 92. p. 130
Et inter alia, quæ pro elucidanda doctrina dictæ questionis lædè
docentur, adducitur, quod privilegium, quod transit in vinum
contractus est ultra, citroque obligatorium, nec potest esse
causa revocari ibid. s. 3.
Et quod taxa frumenti in anno magnæ sterilitatis non est muta-
da, sed servanda, ibid. s. 3. ad medium, p. 131
An qui vendit vinum aque dilutum descendendo tamen in pretio
tantum quantum cum eo vitio valet, quod emptori non manifestat,
an peccet, & teneatur ad restitutionem; t. 6. tr. 3. r. 93. p. 131
An si quis tradat aliquibus vinum, ut nomine sui vendatur, si
cognoscit filios minuendo mensuram, & admissendo aliquem
venditorem, peccet; t. 6. tr. 3. r. 94. p. 131
Ex quo inferitur, quod quicumque pecuniam apud usurarium ap-
ponere, etiam si sciat fore illi materiam exacerandæ usuræ, ibi
s. 3. ad medium, p. 132
Et quid, si in nomine ipsius Domini tabernarii venderent vinum,
& sciente Domino illud corripulente, licet si Dominus viam
nesciret, quamvis timeretur talis admitti; t. 6. tr. 3. r. 95. ad
medium, s. r. p. 132
A. si aliquis sciat rem brevi minus valituram possit vendere pre-
cio turrenti; t. 6. tr. 3. r. 96. p. 132
An Senatus Civitatis, vel Consilium Regis possit vendere res
suis, quando agnoscatur brevi diminutionem earum pretium ex
lege, vel mandato Principis; t. 6. tr. 3. r. 97. p. 132
Et notatur, quod ovis possit tamen differre manifestacionem
eius, & promulgacionem solam eo fac, ut prius vendatur suis
mercet, ibid. sub s. 3. ref.
Quoniam tempore Senatus Civitatis, & præcipue huius Urbis
Paormi provisione frumentorum lædè debet, t. 6. tr. 3. r. 98. p. 132
Et in potest dictum tiometum possit vitios populo vendere,
quæ, emanat; ibid. s. 3.
An si quis vendat librum, quem scit brevis prohibendum, possit
illud vendere pretio correati; Idem est de rebus aliis, tom 6.
tr. 3. ref. 99. p. 133
An si quis rogatus de futura copia mercium, vel tritici, aut monetæ
diminutione, vel de discessu Proregis, & alia, dicat se nescire,
vel respondet negativè, autquivocè, vel amphibologicè,
peccet contra iusticiam, & teneatur restituere; t. 6. tr. 3. r. 100. p. 134
An si quis sciat Aulam, & Proregem citò Molina discissuram
possit domum locare pretio cui reati; t. 6. tr. 3. r. 101. p. 134
Et inferitur, quid si sciam pretium mercis, mox minuendum, pos-
sim eam vendere pretio currenti, etiam si sciam M. gistratum
condidisse Decretum de illis minuendis, si tamen tale Decre-
tum non sit promulgatum, ibid. in fine ref.
An si quis sciat brevi valorem monetæ diminuendum esse, possit
illam alicui mutare cum potest, ut eam sibi restituat iuxta valo-
rem, quem dicta pecunia habet, non eo quod habuit tempore,
quo restituendum erat mutuum; t. 6. tr. 3. r. 102. 103. p. 134
Olim in hoc Regno propter monetæ transicionem promulgatus fuit
Edictum ab Excellentissimo Prorege Marchione Villena, ut in
posterum omnia generis monetarum secundum pro us valeret,
& expendere; cum hoc faceret multæ genti Edicti promulga-
tionem omnem pecuniam vel magno dedecus, vel ex ea res
emiserit. Quæstio in hac fuit; t. 6. tr. 3. r. 104. p. 135
Et an Princeps, & ejus Consilarii teneantur ad restitutionem,
si ex eorum negligentia illa notitia legi promulgandæ perve-
nit ad aures subditorum; unde illi potest ex tali sententia mer-
cedem deducere cum aliorum detrimento; ibid. s. 3.
An pro summis aureis simpliciter, five generaliter datis, debet
possit alterius generis summos argenteos, atque quoque, invi-
tore creditore, solvere; t. 6. tr. 3. r. 105. p. 136
An aliquid pro alio, invito creditore, solvi possit; tom 6. tr. 3. r.
106. p. 137
An quod debetur, statim tempore, solvi possit ante diem inviti
creditoris; t. 6. tr. 3. r. 107. p. 137
Petrus debebat Joanni centum summos solvendo post annu, sed
ante vale salvere quinquaginta hoc potest, ut Johannes spectet

per beneficium alios quinquaginta, queritur, an hæc solutio sit
ultraria, t. 6. tr. 3. r. 108 & 109. p. 138
An quis possit vendere res indifferentes, si sciat emptores abu-
suros in damnum alicujus tertii innocentis, v. g. ornamentum
meretrici, facos, monialia, taxillos, aleas, & c. t. 6. tr. 3. r.
110. & in aliis ejus not. p. 139
Et an quis possit deponee pecunias apud usurarium, qui illa exer-
cebat ultra, & domos locare meretricibus, etiam si honestis
vicinis pervenerit sint, ibi, in fine s. 3. & seq. & in aliis ejus not.
An dubius de malis elementis excuset vendens res indifferen-
tes, nulla causa nulla concurrente; t. 6. tr. 3. r. 111. p. 139
An quis possit vendere aliquid cum vicio occulto, quod emptor
sciret, non esset rem emptoris filitem eodem pretio; Et quid,
si venditor probabatur intelligit, emptorem emere rem illam
ad revocandum; an tunc venditor debeat manifestare occul-
tum vitium; t. 6. tr. 3. r. 112. s. 2. & 3. p. 139
Et in s. ult. aliquis alius casus explanatur circa Pharmacopolas, luto-
res, & geleros vendentes, & alius similes, ibid.
An contractus factus cum metu levi valeat in conscientia; t. 6. tr.
3. r. 112. p. 141
Et ex doctrina dictæ questionis de doli possant alii mulci ex-
cepti ex prædicto metu levi, & tandem queritur in s. ult. bujus
ref. in contractus matrimonii factus ex metu levi sit irritus, vel
irritari possit; ibid. & c.
An contractus lucrativi, & promissorii ex metu injusto celebrati iure
naturali sunt validi, & de jure Civili; Et an supra dicti con-
tractus ex metu gravi celebrati sint juris positivè divi divi ipso
jure irriti, vel relictione, t. 6. tr. 3. r. 112. s. 1. & 2. ad ult. exclu-
sive, p. 140
Et in s. ult. bujus ref. inferuntur alii octo casus, pro metu injusto in
illis contractis, & c.
An contractus onerosi celebrati ex metu gravi sunt validi iure na-
turali, & quid de jure civili, exceptis matrimonio, ludo, &
alioquin etiam Ecclesiasticarum; t. 6. tr. 3. r. 113. p. 141
Utrum prodigus ex contractu juramento confirmato; t. 6. tr. 3. r.
116. pag. 141
Sed difficultas est, an dictum juramentum non solum obliget ex
Religione, sed etiam confirmet contractum alias nullum, ef-
ficaciter de iure, & consequenter statem sua iudicare ad rem,
vel in res; ibid. s. 3. p. 141
Ex quo deducitur, contractus non transire ad heredem suorum bo-
norum, & quod dicti juramenti possit relaxari Superiore, ibi s. 7
An juramentum metu, aut dolo adfectum, contractibus invalidis,
& de jure reprobatum, obliget in conscientia; Et an prædictum
juramentum non indicat relaxatione; t. 6. tr. 3. r. 117. p. 142
An solus metus reverentialis inieciens, ut aliquis gravis mali
timore coactus cadere in viam constanter; Idem queritur
de precibus importunis, etiam si cum ipsis non sit metus re-
verentialis; t. 6. tr. 3. r. 118. p. 142
Et questio bujus r. deserviat ad rescidendum contractus uxorum,
& filiorum familias, maxime si sine lucrativi, & quia liberali-
tate proficiantur, ibid. s. 3.
An conductus teneatur de culpa levissima; Et doctrina huius que-
stionis deserviat in empeo, locato, in dote, in pignore, & in
focierate, t. 6. tr. 3. r. 119 & in multis aliis ejus notacionibus, p. 143
Si domus conductus comburatur, an damnum sit locatori, vel po-
tius conductori; Et, quod, si nescitur, utrum culpa, vel culpa
ortum fuerit incendium, t. 6. tr. 3. r. 120. p. 144
Et an Domus, seu Patrifamilias ex incendio familar, seu do-
mesticorum teneatur; ibid. s. 4. p. 144
Et notatur, res, quæ in incendio velantur, non haberi pro de-
relictis, ibid. s. 3.
An in contractibus gratia utriusque contrahentis celebratis,
si aliquod damnum coactione sine culpa illius, dividatur inter
utrumque; t. 6. tr. 3. r. 121. p. 144
An obilitatem agri fortuitam sit aliqual remittendum de pen-
sione agri; t. 6. tr. 3. r. 122. p. 145
Sed difficultas est, quando conductus reuocatur; omnia casus fere
t. 6. tr. 3. r. 123. p. 146
Et quid in foro judiciali, & quid in foro conscientie; ibid. s. 3.
An casus fortuitus in re recipiens, vel generaliter renunciatus
de insolitis etiam fortiter intelligatur; t. 6. tr. 3. r. 124. p. 145
An qui periculum alicuius rei in re concept, calum etiam fortui-
tum in re recepte intelligatur; t. 6. tr. 3. r. 124. p. 146
An contractus ille, qui vulgo dicitur *Beneficentia*, seu *latto*, sit li-
citus, t. 6. tr. 3. r. 125. p. 146
Et notatur, quod res quæ ibi venduntur, non possunt vendi nisi
iusto pretio, quo res ipse valent, & alter facientes peccant
mortaliter, & teneatur ad restitutionem pauperibus, si veri
Domini occiderint, ibid. s. 2. p. 146
An dubitans, si res sit fortuita, possit eam emere, ut potest à vero
Domino totum pretium recipi; t. 6. tr. 3. r. 126. p. 147
Et in prædicto casu, si Domus non disparuerit, an emptor teneat
rem illam in pio usus convertere, deducit tamen pretio, ma-
ximè si illam emerit modico pretio; ibid. ad medium, s. 2. & c.
An si quis studio emptoris, vel donatoris rem fortuitam sub do-
p. 147

posides, & facta diligentia, dubium adhuc persistit, ad quid teneatur, ubi aliqua alia circa hoc advertitur, t. 6. tr. 3. ref. 127.

pag. 127

Quis emit rem aliquam bona fide, & polleat dubitare rem esse alienam, nec veritas opposita, debita diligentia facta, sciri potuit, queritur, an qui illam vendidit, teneatur restituere ad illud pretium, quo vendidit, restitutum Domino, quoties comparatur, t. 6. tr. 3. r. 128. p. 127

Et depositur, quod qui rem per viam emptionis, seu permutationis, etiam bona fide de mano lironis accipit, sed deinceps dubitare prohibetur quod sit furiva, si facta diligentia sit dubia, possit illam tunc conscientia retinere, & vendere, ib. a lin. 2. §. 1

Petrus bona fide rem emit a latrone, quem polleat, durante bona fide vendidit Joanni, & deinde cognoscit rem illam esse alienam queritur, an licet pollet sub pretium retinere, & non recedere contra eum Joanne, dummodo rem illam vendiderit eo pretio, quo emerat, t. 6. tr. 3. r. 129. p. 128

An vendens bona fide rem alienam eodem pretio, quo emerat, teneatur pretium vero Domino restituere, t. 3. tr. 3. r. 130. p. 128

An si quis rem alienam a fure, bona fide, emptam, majore deinde pretio vendiderit, teneatur restituere Domino illud plus in quo locupletior factus est, t. 6. tr. 3. r. 131. p. 128

Et notatur surgit vendens rem rem sortivam, & polleat iuste minori pretio redimentem, non teneatur excedere illam pretio Domino restituere, sed satisficere reddendo ei rem iure suo deterioratam, & fructus ea ex debitis, ib. §. 1

Petrus emit bona fide equum a latrone, polleat de hoc certior factus est, queritur, an possit tota conscientia recedere contra eum, & latronem equum illum reddere, ut pretium pro eo datum recuperet, t. 6. tr. 3. r. 132. p. 128

Et si equum recipit a latrone gratis, an possit eum ei tradere, vel teneatur tradere Domino, ib. §. ult.

An si quis a fure emerat pecuniam furtivam bona fide accepit, eoque cum propria conscientia, teneatur ad restitutionem dictarum pecuniarum, Domino compensante, t. 6. tr. 3. r. 133. & 134. pag. 129

Et docetur, quid si aliquis ludendo falsa alea, pecuniam lucratus est, quam cum propriis misceat, eoque partem facio, vel amico suo donavit, quamvis scienti, tamen non operante ad fraudem committenda, recte dici possit dictum focium, vel amicum ad nullam restitutionem obligari, ib. sub finem ref.

Petrus emit rem sortivam mala fide, polleat comperto vero Domino, queritur, an teneatur emi illi restituere, & non furi ad repetendum pretium, quod pro ea dedit, t. 3. tr. 3. r. 135. & 136. p. 129

Ea quo deductur, qui furatose est a fure, potest reddere rem furtivam eidem furi, ib. in fine dictae, r. 136. p. 129

Quis vendit scapham frumenti, v. g. tunc, cum pretium polleat decrevit, queritur, an teneatur restituere pretium frumenti secundum quod vendidit furi, an secundum taxationem temporis, in quo restitutionem facit, t. 6. tr. 3. r. 137. p. 130

Et quid est dicendum, quando res a ped latrone melior facta est augmento intrinseco, veluti si pulvis equinus furatus adolevit, an in tali casu semper restitutori fieri debeat res speciei secundum optimum statum, quem in manu furis habet, Et quid, quando praedictus pulvis equinus deterior factus est, &c. ib. §. 2

An non solum quando debitor, sed etiam creditor dubius est de solutione debiti, sit illud restituendum, tom. 6. tr. 3. ref. 138. & 139. p. 130. & 131

Et in dicto casu an ad integram solutionem vel ad partem secundum dubium proportionem debitor teneatur, ibid. post medium §. 3. ref. 139

Et quid, quando solus debitor certus est de debito, sed dubius de solutione, ib. in §. 2. dictae, r. 139. & in r. 140. p. 130

Simpliciter in praxi occurrit illa questio, Ea quam culpa teneatur depositarius, quando perierit penae ipsius res deposita, t. 6. tr. 3. ref. 141. pag. 134

Et quid in foro conscientie in ordine ad restitutionem, an requiratur culpa theologica, & mortalis, vel levis, & levissima, ib. §. 3. & 4. & c.

Ea quo inferitur, quid est dicendum de Bullariis, Cauponibus, avaris, factoribus, fallacibus, & habentibus curam maledicti, & domos publicas, & aliis similibus, ib. §. 3. & in r. 141. p. 134

An quando commendatarius, vel depositarius est dubius, utrum res sit sine culpa amissa, teneatur illam restituere, Et an ad hoc requiratur culpa theologica, & mortalis, idem est de locatore, & conductore, t. 6. tr. 3. r. 142. p. 134

Et notatur, quod in foro externo, si res depositarii appareant incolumem, presumitur in dolo, &c. ib. §. 3

An depositarius possit ut re deposita uti consumptibilem, v. g. frumento, oleo, &c. dummodo certus sit in tantumdem ejusdem generis, & bonitatis pretio habebiturum, cum Domino repetiverit, t. 6. tr. 3. r. 144. p. 134

An Thesaurarius aliquis Principis, vel Procurator, seu famulus alicujus Domini, incipio ipse, possit cum Domini pecuniis, quos

ad ea peccodas, vel conservandas habet, negotiari, & lucrum in suum utilitatem vertere, t. 6. tr. 3. r. 145. p. 133

Et aliterur, quod si quis tradat famulo, vel negotiatorum gestor mille aureos in aurum solvatur, fuerit creditor, immo curas quas specie id habet, & ille eos commutat in moneta argenteam cum lucro, & eoque solvatur creditor, recte iure, non teneatur restituere illud lucrum neque creditori, neque Domino, sed possit tunc illud retinere, ib. in fine ref.

Solent Mercatorum in suis libris scribere rationem de iis, & acceptis & quid ipsi debeant, queritur, an possit polleat debitor eligere, in quo debito pecunia sui debita compensetur, Et aliqua alia notatur circa debita, & solutiones pro diversis causis, & debitis eidem creditori, t. 6. tr. 3. r. 146. p. 133

Quidam creditor Princeps, vel civitatis irragendo gabellam volens sibi compensare debitum, queritur, an hoc, servatis legibus compositionis, esset licitum, t. 6. tr. 3. r. 147. p. 133

Et quid, si Princeps loc. verit alius subditi vendigat, & gabellas aliis jultas, an tunc licet creditori facere compositionem: & quid, si Princeps illud vendiderit, ib. post finem, & 1

Quoniam conditiones tunc necessarier ad ipsam compositionem faciendam, t. 6. tr. 3. r. 148. p. 134

An in compensatione occulta facienda debitum debet esse liquidum, & certum, t. 6. tr. 3. r. 149. p. 134

Et an ista compofofio fiat pecunia, quando non potest in proprio genere restituere, ib. a lin. 4. §. 1. & c.

Et an, qui ea testamento minus forem legatum debet habere, possit legatum detinere, vel de novo accipere, ubi occulte sibi compensare, ib. §. 2. & c.

Et an hactenus ad intelligat possit etiam uti compensatione occulta contra eum, qui bona delatanti possidet ea testamento minus forem, ib. in fine dicti §.

Et an debitor, ea debito liberetur a restitutione, si rem, vel pretium restituere per Consiliarium, qui Consiliarius vero non restituitur, sed sibi retinetur, ib. §. 3. p. 135

An si quis occulte utatur compofofione, peccet mortaliter, si rem debitam potest in iudicio absque gravi incommodo repetere, t. 6. tr. 3. r. 150. p. 135

Et an quis possit compensationem uti, etiam si sub juramento promiserit, debitum solvere, ib. §. 3. p. 135

Et an quis possit compensationem facere re, quam delator mittit dono ad alium, dum donatio est acceptata, Et quid, si cum mittat non donos, sed in solutionem debiti, ib. §. 4

Et an compensatio sit licita, quando debitum ad rem non debeat, & c. ib. §. 5. & c.

An in foro conscientie privata compofofio fieri possit ea re deposita apud eum debitorem, t. 6. tr. 3. r. 151. & 152. ante medium, & vers. Item, & in multis aliis ejus not. p. 136

An in debito ea iusticia dari possit compensatio cum bonis, vel obsequiis gratis, Et difficultas est, quando praebui doanum, & obsequium ignovabam debitum ex iusticia, an possim polleat facere compensationem, t. 6. tr. 3. r. 152. & in aliis ejus not. p. 136

Et notatur, quod compensatio non est scienda, si aliqua tibi debeat ex sola charitate, vel titulo gratitudinis, ib. §. ult. & c.

An compensatio in foro conscientie fit valida, etiam si adus alii creditoris anteriores, t. 6. tr. 3. r. 153. p. 137

Et notatur, quod quando debitor solvit debitum posteriori creditori, cum solvi deberet priori, in tali casu creditor non teneatur ad restitutionem, sed potest retinere pecuniam illam contra ordinem restitutionis sibi solutam, ib. §. 3. p. 137

Et quid est agendum, si quis utitur compensatione, quando adus creditores anteriores, cogatur denunciare debitum ibi pens excommunicationis, t. 6. tr. 3. r. 154. ante medium, & vers. At multum, & melius ib. r. 155. p. 137

An depositum compofofionem admittat, t. 6. tr. 3. r. 157. & in aliis ejus not.

An avarus, & filialis quando propter mortem viri, vel Parentum possit occultare bona creditorum, t. 6. tr. 3. r. 158. p. 138

Et an in iudicio vocati, & compelluntur sub juramento aperire, si alibi absulerint ex bonis mariti, vel Parentum teneatur in conscientia veritatem dicere, ib. a lin. 7. ref. & c.

Et quid si obligator ex vi, & virtute communicationis, an teneatur revelare, si aliquid occultaverit, vel absulerit ex praedictis creditorum, ibid. medium ref.

Et notatur solum succedente Patri, ar. vel matri in bonis acquisitis per usum, si ve per alios contra illas illicitos, vel delictum, non teneatur restituere cum gravi detrimento sui status & c. ibid.

An si minor 25. annorum curatorum habens si ne ejus consensu obligetur, t. 6. tr. 3. r. 159. & in aliis ejus not. p. 138

Et docetur, quod praedicti minores possit facere contractus matrimonii, & testamenti sine consensu curatorum, ib. §. 3. & seq. p. 139

An in foro conscientie minor 25. annis hoc curatorum consensu pacisci, & ex pacto obligari possit, t. 6. tr. 3. r. 160. p. 139

Et an hoc procedat, non solum quando pupillus factus est locupletior, fed etiam quando locupletior non est factus, quia quodam locupletior est factus, non solum auctoritate, sed etiam

etiam civiliter obligatur. ibidem §. 18. pag. 160
 Quomodo probetur etiam minorum sed gaudendum beneficio restitutions in integrum; Pro quo primo aliquid supponitur & in certu haberi r. demonstratur qui sunt, qui privilegio restitutionis in integrum gaudere possunt. t. 6. tr. 3. r. 161. ubi lat. p. 160
 An restitutio in integrum competat minoribus etiam post annum et. t. 6. tr. 3. r. 162. p. 161
 An beneficium restitutionis in integrum competat minoribus fiduciariis, vel conscriptis eisdem litis. tom. 6. tr. 3. r. 163. pag. 161
 An competat restitutio in integrum minoribus, si contractum juramento firmaverint. t. 6. tr. 3. r. 164. p. 163
 Aliqua practicabilia circa beneficium restitutionis in integrum; Primo, an quando litem contingit tantum in pretio, possit, vel si gratis, minor agere ad restitutionem contractus, vel ad reparationem pretii. t. 6. tr. 3. r. 165. p. 164
 Secundo, an minor adversus minorem, vel Ecclesia adversus Ecclesiam, &c. gaudeat beneficio restitutionis in integrum. ibid. §. 5
 Tertio, an in restitutione in integrum restituendi sunt fructus percepti. ibid. §. 6
 Et tandem, an Ecclesia laici in contractu cum laico possit petere restitutionem non solum coram iudice ipsius laici, sed etiam coram iudice Ecclesiastico. ib. §. 11. p. 165
 An minor etiam minorum si non possit sine magis expensis coram iudice obtinere restitutionem in integrum contra laicorem, possit in conscientia et compensatione occurrere; Et primo aliqui supponunt pro eius restitutione in integrum, & quadriennio tempore postquam facti fuerint majores, quod etiam transit ad heredes. t. 6. tr. 3. r. 166. p. 165
 Et deciditur, quod contractus initii cum praedictis minoribus, & pupillis valet, quantumvis illi fuerint utiles. ib. §. 3. p. 166
 Et oritur, minores non obligari naturaliter pro foro animarum supra dictos contractus, sicut nec civiliter pro foro externo ad illos obligatur. Et aliquid aliud adducitur per alios diversis minorum contractibus. ib. §. 8. & seq.
 An blasi famulas obligetur in conscientia solvere pecuniis mortuo accipiente. t. 6. tr. 3. r. 167. & in aliis ejus not. p. 166
 Et quid si mortuus fuerit in utilitatem pupilli, an teneatur in foro conscientiae mutuari solvere. ib. §. 9
 Et quid si juravit mutuum solvere, & quid seculum juramento. t. 6. tr. 3. r. 168. §. 3. ad p. 167
 Et quid est dicendum, si blasi famulus mutuum in rebus & pecuniis distinctis dare sibi possit esse, puta, si panem ad velle, equum ad iter, non numeras pecunias, emeris, §. ult. p. 167
 Et in §. 3. supra ref. adducitur ex casibus, in quibus blasi famulus debet solvere sicut alii
 An Commissarii possint in singulis tantum exigere, quantum ab eo possunt, si pro illo solo negotium facerent. t. 6. tr. 3. r. 169. pag. 168
 An cliens possit pacifice cum Advocato de quon libere. tom. 6. tr. 3. r. 170. p. 168
 Possunt litigantes conducere Advocatos, & Procuratores ad annum, vel annos sub certa annua mercede, fide salario ad omnes causas, quas habent, vel habebunt litig, quicquid modo, an si ouis causas in illo anno partes habuerint, Advocati licite petant salarium. t. 6. tr. 3. r. 171. p. 168
 An conductus operarius, si per conductorem fuerit, etiam ad causam sortitum, quo modo conductorem operam suam prestaverit, teneatur ad omnem mercedem. tom. 6. tr. 3. r. 172. p. 168
 Ea quo in sortitum, quod possit malum fidei non teneatur ad fructus quon in veritate Domini non erat probabiliter percepturus ib. in fine ref. & in aliis ejus not.
 An famulus conductus per annum, si discedat ante tempus completum, perdat mercedem. t. 6. tr. 3. r. 173. p. 169
 An filius, v. g. Campioni, Mercatoris, &c. possit exigere salarium, quon Patris bona administret. t. 6. tr. 3. r. 174. p. 169
 Et si filius ob mortem reverentem supra dictum salarium petere non audeat, an clam Patre accipere possit. ibidem, ad medium. §. 2
 An Domini tenentur prestare salarium famulis iehis, t. 6. tr. 3. r. 175. p. 169
 Quidam practicabilia valde notanda à Confessariis circa famulos, & sortitum. t. 6. tr. 3. r. 176. p. 169
 An quis licite possit emere à sortitibus fragmenta, quam super sunt ex vellibus, & si nulli eis licet retinere. t. 6. tr. 3. r. 177. p. 170
 An sortitum possit à Mercatoribus accipere partem pretii, to. 6. tr. 3. r. 178. p. 170
 An Religiosi ex occasione, quod merces empta cariori pretio potest vendi, si hoc faciant, dicantur negotiari. t. 6. tr. 3. r. 179. pag. 170
 Utrum Clericus in sacris constitutus, vel Religiosus possit negociari pro alium. t. 6. tr. 3. r. 180. & 181. p. 170
 Et an peccent mortaliter in dicto casu, ecogitando pro alium; ibid.
 Et an fas sit Religiosis, & Clericis inire contractum societatis cum

emplore, aut Mercatore conferente totam operam Clerici, vel Religiosi ex parte sua non nisi novissimis negotiis, five pecuniis conferentes, in quo nec venialiter quidem peccent; ibid. ad medium §. 3. r. 181. & ver. §. 1. p. 171
 An Clerici, vel Religiosi possint in propria domo, vel Monasterio vendere per famulos vinum, v. g. collectum ex suis praediis, Et supponitur, Clericos, & Religiosos esse negotiatores, neque teneri ad gabellam venditor vinum recolectum ex suis praediis. t. 6. tr. 3. r. 182. p. 172
 An negotio prohibita sit Novitii novum in sacris Ordinibus initiatis. t. 6. tr. 3. r. 183. p. 172
 Et in §. 3. supra ref. alium curiosum casum, facit longum, sed fapius in praai contingentem, pro negotiatio in alio decem inveniunt
 An saltem, qui habet beneficium Ecclesiasticum, sed novum ordinatus est in sacris, possit negotiare pro ipsum. t. 6. tr. 3. r. 184. & 185. pag. 170
 Clericus ex portione hereditatis acquirit aliquos boves, quos aliquando possit cultum aorum praedictorum alia locabat, & licet Clericus negotiator. t. 6. tr. 3. r. 186. p. 172
 Et quid si joments emat, ut potest lucrari gratis locet, ib. §. 4
 Aliqua notabilia circa negotium Clericis, & Religiosis interdiciendum. Et inter alios casus, qui pro praedictis curant, queritur, an Clerici sit interdiciendum emere vas, ut vinum ad vendendum faciant. tom. 6. tr. 3. r. 187. & in aliis ejus not. pag. 173
 Et an Clericus, vel Religiosus peccet mortaliter, si vinum, vel altera vice negotietur, ib. §. 4
 Sed nota, quod in textu supra resolutionis alii coriosi casus adducuntur pro prai, & negotioque alij casus rei mutata forma, vel non mutata, & de aliis non alibi casus agitur, in quibus Clerici, & Religiosi negotiari libere possunt
 Et an Episcopus possit tenere cymbas picatorum pro suo officio, famuliz, predicatorum, hospitum, &c. & piceus, quos possit superius vendere, ib. §. ult.
 Et an Clericus possit emere ore victu suo, & familie in abundantia, & si quid superius possit vendere, etiam si vendat carius, emat, ib. post med. §. 1. ver. ult.
 An Clericus, vel Religiosus possit alii sumptibus, vel Monasterii imprime libere se composui, eaque exemplaria possit in diversis Religionibus vendit, dicitur negotiator. t. 6. tr. 3. r. 188. p. 174
 Et docetur, quod illi tantum est negotio proprie dicta, quae res emunt, ut eadem immutetur in eadem specie carius vendatur. ib. ante med. §. 1. ver. Quia
 Et alii multipliciter pro Regularibus adducuntur, in quibus illi licite negotiari, ut vendat panem cotum ex fructibus eorum, lateres, calcem, &c. ib. & multis alii similes casus referuntur resolutione antecediendi §. 1
 An Clerici possint esse fidei jutores; idem est de Episcopis. t. 6. tr. 3. r. 189. p. 175
 Et notatur, quod Monachi abique licentia Praelati, & majoris partis Capituli fidei jutores non possunt, quod si fecerint, & mutuo acciperent, non obligatur Monasterium nisi quantum in ejus utilitatem conveniat. Et an hoc doctrina locum habeat in Praelato. ib. §. 14
 An beneficiarius possit licite abique assensu Apostolice locare fructus, & redditus beneficii ultra triennium. t. 6. tr. 3. r. 190. p. 176
 Et notatur, redditum Cancellarii Episcopalis locari non possit, sed debere pro propria Ministrorum ceteris. ib. §. 3
 Et an bona donata, seu relicta Ecclesiae, seu Monasterio, aut loco pro bonorum immobilium capacia conditione, aut potest alienari abique solemnitate, & assensu Apostolice, an inquam talis conditio sit adimplenda, ib. §. 4
 Et an pecunia data pro dote Monialis possit infumi in emendo agro, vel vice, ut de fructibus ipsius Monialis sustentetur, ibid. §. ult. pag. 176
 Reddotes quidam Ecclesiarum concesserunt aliqua bona in evidentem illius Ecclesiae utilitatem, salvo assensu Sedis Apostolice, & ante assensum tradiderunt possessionem, inhaerentia me quaerunt, an dicta alienatio sit nulla, & an incidit in excommunicatione Pontificis Anselmi. t. 6. tr. 3. r. 191. p. 177
 An rei Ecclesiasticae in emphyteutic concessio non confertur modo facta censenda, si sit omnino inutilis, vel saltem valet, quantum fieri possit. t. 6. tr. 3. r. 192. p. 177
 An scriptura sit de forma, & substantia contractus emphyteutici. t. 6. tr. 3. r. 193. p. 177
 Et an emphyteutic aliquo modo finita, non censetur tacite renovata, si scriptura non interveniat, ib. finem §. 1
 An emphyteutic per 30. vel 40. annos non solvens Canonem, praefertur immunitatem in facium; Et quid, si addit ipsa oia adversus praefcriptionem 40. annorum. t. 6. tr. 3. r. 194. p. 178
 An si emphyteutic juret se singulis annis pensionem solvituram sub pena incidendi in communium, non solvat, in peccatum incidat, Et aliqua primo possuntur pro intelligentia huius questionis, t. 6. tr. 3. r. 195. p. 178

An *emphyteuta* cessavit à solutione Casouis, & Dominus per aliquod tempus, sed postea ad privationem *emphyteutis* agit, an fructus interim à triennio perceptos *emphyteuta* teneatur restituere. t. 6. tr. 3. r. 196. p. 179

An *emphyteuta* moram purgare possit, ita ut per non solum Canonem sui sum non amittat; Et distinguat forer *emphyteutem* Ecclesiarum, & inter *emphyteutem* an laicorum, tom. 6. tr. 3. rel. 197. p. 180

Et quid si promittit solvere Canonem, & juravit, ibi. §.

An Dominus post incursum ex hoc iudicium possit propria auctoritate possessionem rei *emphyteuticæ* apprehendere. tom. 6. tr. 3. rel. 198. p. 180

Et quid si *emphyteuta* non restituit, vel restituit verbis tantum, non verò factis restituat, ibi. §. 1.

Et quid est dicendum, si ad hoc scandalum, ibi. in fine rel.

An si *emphyteutæ* alienet partem, irrequirit Dominum, amittat totum, an verò solummodo partem, t. 6. tr. 3. r. 199. p. 181

Et an quando duo sunt ejus rei *emphyteuticæ* proprietarii, uterque sit requirendus; Et an uno ducta non requiritur incidat in ponam commissi totius rei, an nartis tantum nascentis ad Dominum ejus confessor non fuit requisitus, ibi. §.

Et quid quando sunt plures Dominum directi, an omnes requirendi sint, ibi. §.

An Prælati rem *emphyteuticam* ad Ecclesiam reversionem, etiam contra sanguineis suis deno in *emphyteutem* concedere valeat, t. 6. tr. 3. r. 200. p. 181

Et quid, si locutetur cosidit esse fuisse factam in Ecclesiis utilitatem, & obviata sui e solemnitate à lege requisita, ibi. inter med. & fin. §. t. a. vers. Nili locutur.

An qui debet licentiam à Rege Officium in aliam personam transferendi, possit vendere. t. 6. tr. 3. r. 201. p. 182

Et an in dicto casu, quidvis sit de peccato, non teneatur ad restitutionem, ibi. §.

Et docetur ad hoc tacitam facultatem vendendi officia, cum ex dicitur hominis, aut viri Nobilissimus, quia Princeps credit non eos per se talia camera abire, ibi. §.

An Officia secularia vendi possint, t. 6. tr. 3. r. 202. & in aliis ejus not. pag. 183

An Proreges possint vendere officia, & pecunias ipsi ipsi applicare, Et an si sine titulo & potestate Regis ita vendant, peccent mortaliter, & ad restitutionem teneantur; Et quid de consuetudinibus circa hoc, t. 6. tr. 3. r. 203. ibi. lat. p. 183

Et supponitur, quod Rex potest talia officia vendere, ibi.

An Proreges possint pro eorum arbitrio agitare, ut vulgo dicitur, delinquentes, qui accusatores non habent, & proditiis gratias pecuniam accipere; Et an in quolibet peccent mortaliter, & teneantur ad restitutionem; Et quid de consuetudinibus circa hoc, t. 6. tr. 3. r. 204. p. 184

Et docetur peccare Proreges concedendo reis penam ad petitionem famulorum, recipiendo pecunias, si hoc ipsi faciant. Sed hoc limitatur, si pecunia esset moderata, & sumpta propter diligentiam, & labores ad impetrandam gratiam, ibi. in fine §. se. pag. 186

An Proreges possint concedere privilegia tractus pro anno litari non extractis, t. 6. tr. 3. r. 205. p. 186

Et an possint vendere tractus, & in eorum commodum pecuniam accipere; Et an ita faciendo an peccent mortaliter, & teneantur ad restitutionem; Et quid de consuetudinibus circa hoc, ibi. §. 3. p. 187

Quando sciendi sunt extractions fumentorum à Demonia Proregibus in hoc Regno Siciliæ, t. 6. tr. 3. r. 206. p. 187

Et notatur an incurrere in excommunicationem Bullæ Censæ Proreges, & Missives prohibentes extractions frumentorum, & aliorum vidualium à Romanis Curiam, si in Regno debet necesseario providio. Et in si quis, hujus rei aliud polichrum duciam circa hoc decilum invenit, ibi. §. 2. p. 188

An filii succedentibus Patribus per intermedium personam, hereditatem tantum Majoratum, vel bona vinculata, teneantur solvere debita periti post eorum obitum, t. 6. tr. 3. r. 207. p. 188

Et quid de uxore, mortuo marito, etiam si vellet, ut alimenta, quæ maritus emit ex pecunia matris accepta etiam adu extant, apud uxorem, an hoc non obediens, non sit obnoxia restitutioni, ibi. in fine §. a. & seq.

Et quid est dicendum, si debitas contractus sint ab illis, qui Majoratum instituit, & deote institutioni Majoratus, ibi. §. ult. p. 189

An Pater, vel mater peccet mortaliter gravando legitimam filiorum gratuitis donationibus, vel in mendo coarctatis, sed filios contraditus, t. 6. tr. 3. r. 208. p. 189

Et an Pater possit sine peccato in iustitia alienare omnia bona sua, ad hoc, ut filius legitimum auferat, ibi. ad medium rel.

An debitor scientiam suam desiccare possit integrè satisficere alicui non petenti, qui aliquam sui Prælationis non habet, t. 6. tr. 3. r. 209. p. 189

Et an sit teneatur restituere, ibi. §.

Et inter alia, quæ circa supradicta discutuntur, & inferuntur, an, quæ queritur an quando ex contractu excoctio, vel titulo gratis

in quis accepit aliquid à debitoribus, teneatur restituere; Et pro praxi hujus questionis aliquæ alim difficultates proponuntur in textu hujus rel. ibi. §. 10 & seq. p. 190

An prius petenti debitor licet prius solvere; Et pro solutione hujus difficultatis prius aliquid apponitur, t. 6. tr. 3. r. 210. p. 190

Et an verò hoc intelligatur de petitione in iudicio, & post sententiam laicam, an etiam de petitione privata, & extra iudicium, ibi. ante med. §.

Et an etiam preferendus sit alius creditoribus posterius petentibus ibi. in eodem §.

An seculo alio privilegio, & ceteris paribus in solutione alicuius debiti creditor antiquior, & pauperior sit preferendus creditori posteriori t. 6. tr. 3. r. 211. ibi. lat. p. 191

* Pro contractibus Matrimonialibus. V. *Matrimonium*.

Appendix ad alias difficultates mixtas, & dispersas per alias Tom. Traill. & Resol. quæ simul pertinent ad hoc verbum Contractus.

AN Pontifex possit errare approbando, vel reprobando aliquod contractum, ut agitur de Monte pietatis, tom. 9. traill. c. 3. rel. 26. pag. 273

Quidam vir Nobilis est in mora solvendi debitum unicuique deditur ex contractu, & licet non constaret, de non restituit, habet tamen canonem restitutorio, queritur à Confessorio, an sit illi absolutio deneganda, maxime cum erudit multos ab illa petierit solutionem, t. 1. tr. 4. r. 36. p. 176

An promissioni contractus sine animo se obligandi vero, sed tantum sibi obliget promittentem, t. 1. tr. 4. r. 36. p. 176

An capitulum debet vacante possit alienare bona Ecclesiæ, cum mobilia, quia immobilia, t. 3. tr. 3. r. 41. p. 274

An quis liberetur à solutione pro proditis ex furto, & usuris propter elemosinas pauperibus largitus, non tamen hoc incipit quæ foret solvenda, si non pauperibus ob incertitudinem creditorum, t. 3. tr. 5. r. 26. p. 318

An Confessorius per Bullam Cruciatu possit commutare iuramentum quando sunt adjecta contractus, in quo est turpeditio, & iniuria in creditore, ut de solvenda alio, aut tota extorta, t. 4. tr. 3. rel. 83. & 84. p. 79

An si creditor, & Pater, aut mater debitoris sint in extrema necessitate, debitor possit solvere illis relinquoque creditorem, Et an id possit fore cum uxore, filiis, & etiam cum fratre; Et an, quando creditor, & debitor sint in extrema necessitate, debitor teneatur solvere creditori; Idem est dicendum de deposito, & mutuo, t. 4. tr. 7. r. 47. & 48. p. 230. & 231

An alienatio reliquiarum includatur in prohibitione Paulinæ de rebus Ecclesiæ non alienandis, Et explanatur particula *Presumptis*, posita in dicta Extravag. Pauli II. quæ deoat temeritatem, & non comprehendit cum, qui bona fide ignorant, aut impudentes, siue inadvertentes facit aliquod contractum Extravagantem. Et an bona Ecclesiastica donate, vel legata, ut possint alienari abique assensu Apostolico, & in propriis usus converti, possint, tamen hoc, abique dicta solemnitate alienari; Et an quavis permutatio bonorum Ecclesiasticorum maxime cum laici sit iure prohibita, tamen permutatio cum Imperatore, & Principe Patrie est permixta abique solemnitate Idem est cum tondatore, sed solemniter ut prius permixta, Et an Superior ex parte in contractu licite abique solemnitate obligare bona Ecclesiæ sub hypotheca generali non obstat Paulinæ decreto Uthani VIII. Et an pecunia ad modum, vel mutuo accepta cum solemnitate licet solvantur, vel domini consentient compendiantur sub decreto sacre Congregationis, & Pauli Antistitis; Et an obligatio tantum fructus bonorum immobilium, & mobilia non pretiosa, possit Prælati, & Capitulum Ecclesiæ, seu Monasterium alioque solemnitate, quam iura ad alienationem bonorum Ecclesiasticorum requirit, pecuniam mutuo accipere; Et an hoc procedat, si mutuum sit acceptum abique ulla obligatione aliquid pro eo solvendi, alioquin non possit fieri, etiam si tantum fructus, & mobilia non pretiosa obligentur; Et an validi sint contractus, qui cum excommunicato sunt; Et an excommunicatus vitandus possit petere à iure debito suum creditum, & id ad id teneatur; Et ex vendentes arma Indidelibus in terras tamen Christianorum incident in excommunicationem Bullæ Censæ, Idem est, si filios vendant, quos certissimum est ad Indidels esse milites, Et an liceat in magna perniciem emere ab Indidelibus animas, & cum illis alia vidualia permutare, t. 5. tr. 7. r. 80. p. 100. 116. 45. & 49. p. 34. 36. 37. 51. 52. & 53

An contractus iustus cum excommunicato vitandus sit validus non solum in favorem contrahentium, sed etiam in favorem ipsius excommunicati, & hinc fit validam esse venditionem emptioem, locationem, & donationem tum ad excommunicatum, tum ipsi excommunicato factam; Et quid de prædictis obsequiis factis à Prælo excommunicato, Toretore, Curatore, & similibus, t. 5. tr. 7. r. 119. p. 52

Si contraheret de facto sponsus cum sorore sponsæ sue de presentia, tunc ad priorem redire, si necesse conuincio carnalis accideret cum secunda, tunc necesse potest accipere in uxorem, si verò cum posteriori contrahat tantum sponsalia, ea nulla sunt. *t. 1. r. 6. c. 24. §. 4. p. 238*

Quando contrahunt aliqui pro aliis presentibus, & tacentibus sponsalia, an horum taciturnitas sit legem sufficientem interni consensus. *t. 1. r. 6. c. 21. §. 1. p. 240*

Et an hoc actum procedat, si parentes contraherent sponsalia cum filiis emancipatis, & foris. *ib. §. 3*

Contrahere Cognationem.

Contrahere cognationem spirituales quando dicitur.

Vide verb. *Cognatio*. tom. 1.

Contrarium.

Vide verb. *Conflare*. tom. 7.

Contravenientes.

Contravenientes Iudices, vel alii constitutioni Greg. XIV. de immunitate Ecclesiarum, an sint abfolvendi ab Episcopo, vel talia abfolutio sit Pontifici reservata. *t. 1. r. 1. §. 1. p. 24*

Et an talis abfolutio relectetur in Bulla Coenam. *ib.*

Contribuendum.

Ad contribuendum an teneatur Barones Regni, si populares omnes donativi fuisse non possunt. *tom. 7. r. 2. c. 6. r. 1. §. 1. p. 24*

Contribuere.

Contribuere Ecclesiis an teneatur, quando in Parlamento aliquod donativum præbetur pro custodia Regni, pro reparatione pontium, curiarum, &c. *t. 1. r. 6. c. 23. §. 1. p. 261*

Et an saltem ad dictas reparationes teneatur, quando non sufficient bona laicorum, interveniente licentia Pontificis, vel saltem Episcopi. *§. 2*

Contribuere. Vide verb. *Familia temporalis, Penfionarius*. *t. 9*

Contributio.

Vide verb. *Oppidum*. tom. 9

Constitutio.

Constitutio an habenda fit de peccatis obliivioni traditis, vel sufficienti sola attritio. *t. 1. r. 1. c. 108. §. 6. p. 117*

Constitutio. Vide verb. *Dilectio*. tom. 1.

Item verb. *Beysimus, Eucharistia, Gratia*. tom. 3

Item verb. *Altus*. tom. 5

Cum contritio potest laicus ad litem communionis, & Sacerdos post inchoatam Missam Eucharistiam sumere, & Missam proseguere, quia tunc censetur non habere peccatum Confessarii. *t. 1. r. 3. c. 147. p. 136*

Ecce præxi etiam alios casus lege ibi in ref. 148. usque ad s. 158. includit.

Qui sine contritione ministrat Sacramentum, transacto ministerio non tenetur confiteri. *t. 1. r. 3. c. 168. §. 2. p. 145*

Abque contritione, & confessione, an aliquando quis excommunicatus, urgente necessitate, possit celebrare, vel Eucharistiam sumere. *t. 1. r. 3. c. 176. §. 5. p. 149*

Ad contritionem perfectam peccati an teneatur, qui illud ex iusta causa raet in Confessione. *t. 1. r. 3. c. 163. §. 4. p. 91*

Qui contritionem existimare habere de peccatis, an in articulo mortis teneatur confiteri per interpretem, si aliter confiteri non possit. *t. 1. r. 3. c. 79. §. 1. & seq. p. 99 & seq*

Et quid, si in dicto casu quis dubitet de sua contritione. *ib. §. 2. p. 99*

Et quid tunc facere debet. *ibid.*

Ad contritionem perfectam non tenetur quis statim post peccatum sed tantum ad aliquam penitentiam imperfectam. *t. 1. r. 3. c. 86. §. 2. p. 102*

Et an etiam hoc procedat contra Religiosos. *ib. §. 3. p. 103*

Si contritionem sufficientem non habere in articulo mortis quis timeat, & ideo petat Confessarium ad obtinendam sacramentalis abolutionem, an Sacerdos teneatur ante adire, & absolvere cum discrimine vitæ. *t. 1. r. 1. c. 83. §. 1. p. 5*

Et quid, si in tali casu exiens in articulo mortis, & in peccato mortali omnino ignorat sibi esse necessarium contritionem extra suspensionem Sacramenti, aut ignorat, quid fit contritio, & quomodo eam possit in se excitare. *ib.*

Si contritionem vis Sacerdos possit elicere, an possit excusari in sacrificio alterius perficiendo. *t. 1. r. 3. c. 156. §. 4. p. 139*

Si ad contritionem elicendam Sacerdos in Altari non possit occurrere alicui peccati, quod in mentem venerit, quid facere debeat. *t. 1. r. 3. c. 167. §. 1. p. 145*

Idem est de laico, qui iam receperit Eucharistiam. *ib. §. 2*

Qui contritionem non promittit, causa, quod promittere tenebatur ante celebrationem, vel suspensionem Eucharistie, & an committat duplex peccatum. *t. 1. r. 3. c. 186. §. 1. p. 173*

Quando per contritionem subsequenter homo reuertitur, an satisfactionis Sacramentalis facta in peccato reviviscit. *t. 1. r. 6. c. 36. §. 1. & seq. p. 241*

Ad contritionem, & confessionem antequam species Sacramentalis corruptantur, an teneatur Sacerdos, qui Eucharistiam accepit in peccato mortali, sive statim, quod communicavit, peccatum, *t. 1. r. 3. c. 150. §. 7. & seq. p. 63*

Idem est de laico, quod contritionem, non verò quod confessionem *ib. §. 10. & seq. p. 63*

Contritionem habendi in articulo mortis an sit obligatio capere alio, scilicet diligenti Deum, quando non potest Sacramento penitentiae supplere. *t. 1. r. 1. c. 44. §. 1. p. 37*

Contritiones distincte non requiruntur pro lingualis distinctis peccatis, sed sufficit una pro omnibus. *t. 1. r. 3. c. 87. §. 8. p. 104*

Si contritionis actum ea temporaria angustia aliquando quis eliceret non potest, an licet possit ministrare, & consecrare Sacramentum. *t. 1. r. 1. c. 12. §. 1. p. 8*

Contritionis actum elicere simpliciter intra annum an sit obligatio propter vitandum periculum incidendi in nova peccata mortalia. *t. 1. r. 3. c. 69. §. 5. p. 95*

Contritionis actum elioere de peccatis mortalibus perpetratis, an teneatur servi Chriftiani Iudæis tempore Paschæ, qui non habent copiam confessionis. *t. 1. r. 3. c. 72. §. 1. p. 101*

Contritionis preceptum quando obligat. *tom. 1. r. 3. c. 87. §. 5. p. 102*

Ubi, an qui peccavit, teneatur precepto affirmativo habendi contritionem de peccatis jam remissis, quoties memorie occurrunt *ibid. §. 8. p. 102*

Si Sacerdos admistraturus sit Sacramentum, & non sit Sacerdos Confessarius, an tunc teneatur conteri de peccato, quod habet. *ibid. §. 7*

Quando contritionis actum elicit existens in peccato mortali propter administrationem alicuius Sacramenti, an teneatur ad examinationem conscientie, & commemorationem omnium peccatorum. *t. 1. r. 3. c. 87. §. 1. & seq. p. 104*

Idem est, quando ea de Re Confessarii ad vitandum scandalum quis celebrat abque confessione. *ib. §. 9. p. 105*

Contritionis actum omnino mortuum, quæ in vita commissum apud teneatur eliceret in articulo mortis, etiam post Confessionem factam tamen cum attritione cognita. *t. 1. r. 3. c. 91. §. 1. & seq. p. 107*

Contritionis actum an quis teneatur eliceret in articulo mortis, si tunc non sufficiat attritio cognita cum Sacramento. *tom. 1. r. 3. c. 92. §. 1. p. 107*

Qui contritionem actum sero in examine elicuit, propterea sequenti die confiteri, sed postea in confessione nullum actum doloris exprompsit, an contritus valide. *t. 1. r. 3. c. 94. §. 2. p. 107*

Contritionis novum actum elicere an teneatur, qui confitetur peccatum oblitum in prima confessione. *tom. 1. r. 3. c. 145. §. 2. p. 115*

Et quid si habuit generalem contritionem de peccatis suis in prima confessione. *ib. §. 2*

Contritionis actum elioere a opus sit in casibus, quibus licet cum sumere Eucharistiam ante confessionem. *t. 1. r. 3. c. 77. §. 8. 1. & seq. p. 140*

Ubi, quod si talis bona fide putet se contritum esse, possit Eucharistiam sumere, neque peccat, si sibi dubitet, non forte sufficientem habet contritionem. *ib. §. 3*

Et quando contritionis actus elicit debet à sacerdote, cum adhuc copia confessarii, & adhuc urgente necessitate celebrandi, an ante inchoationem Missæ, vel ante consecrationem. *ib. §. 6*

Et quid, si Sacerdos recordetur de peccato mortali post consecrationem. *ib. §. 7*

Contritionis actum elicere an teneatur Sacerdos ante consecrationem, & suspensionem Eucharistie, si ante Missam confessus est, & postea celebrando peccatum mortale in confessione oblitum in meum venit. *t. 1. r. 3. c. 163. §. 3. & seq. p. 143*

Et quid tali casu confessionis, & peccati oblitum, si contritio, & dolor non sunt universales, an abque dubio teneatur de illo conteri. *t. 1. r. 3. c. 166. §. 1. p. 144*

Contritionis actum elioere in articulo mortis an teneatur penitentem dum confitetur, & non sufficiat attritio. *t. 1. r. 4. c. 101. §. 7. p. 163*

Si contritionis actum elicit confessarius ante abolutionem, qui incipit audire confessionem in peccato mortali, an postea quando ille confitetur, teneatur explicare, se inceptisse illam confessionem in statu peccati. *t. 1. r. 3. c. 41. §. 1. p. 68*

Contritionis præceptum in articulo mortis, an possit supplere cum Sacramento Penitentiae. *t. 1. r. 3. c. 42. §. 3. p. 7*

Qui per contritionis actum est in gratia in ultima jubiliis periodo quavis suscepit Eucharistiam in peccato & fecerit confessionem sacrificium, an lucratur Jubilum. *t. 1. r. 4. c. 33. r. & seq. p. 126*

An vero debeat iterum valide confiteri, & Eucharistiam in peccato sumere. *t. 1. r. 4. c. 34. §. 2. p. 127*

Si contritionis signa excommunicatis ostendit, an si mortuus est in his extremis fit denunciatur, potest applicari Missa. *tom. 1. r. 1. c. 66. §. 1. in fine. p. 30*

Si contritionis nullum signum ostendit obmutescens, eorum excommunicatus in articulo mortis, an possit à confessoribus absolvi. *t. 1. r. 3. c. 108. §. 1. p. 11*

Et quid, si constaret evidenter egrum privatum usum rationis omnia bus impotentem in talia statum incidisse. *ib. §. 2*

fiunt traditi integrè lavanda, & reficienda, t. 7. tr. 1. r. 18. §. 1. ad medium, p. 74

Vide verb. *Altare, Reliquia, &c.*

Corporalia magni valoris an Mortalis, vel Religiosus facere possit amico, vel cognato cum licentia superioris, & non incidat in penas Bullæ Clement. VII. de largitione munerum, t. 7. tr. 1. r. 5. §. 1. p. 173

Et an hoc procedat, quando primo corporalia Religiosus, vel Moralitatis fecit sumptibus Monasterii, ib. §. 5

Corporis defectus, quod sit ipse notabilis, ut inducat irregularitatem, vel non, ad quem spectat cognitio, t. 7. tr. 1. r. 189. p. 194

Vide verb. *Austria, Excommunicatus, Falsus, Irregularitas, &c.*

Item verb. *Excommunicatus, &c.*

Correlia.

Si correctio speretur, an penitens debeat denunciare Confessionem solicitantem in confessione, t. 5. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 158

Et quid de hæretico formalis, ib. §. 2. & in r. p. 161

Et quid de aliis criminibus denunciatis in Edicto DD. Inquisitorum, t. 5. tr. 1. r. 1. §. 3. p. 160

Siue correctio prævia an denuncianda sine delicti pertinencia ad tribunal S. Inquisitionis, si probari non possunt, t. 5. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 162

Et quid, si peccatum sit de crimine hæresis, aut muliere sollicita in confessione, ib. §. 3. p. 177

Et quid, si dubium sit an correctio profutura sit, necne, ib. §. 4

Si correctioem subditi Prælati omittat, an satisfaciendo in confessione, omni correctioe proxima, t. 7. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 177

Idem est de Statu, Tutore, & Domino respectu municipii, non autem respectu familiarum, vel salarium servientium, ib. §. 2

An correctioem filii negligens Pater, aut Tutor an teneatur hanc circumstantiam in Confessione explicare, t. 7. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 180

Personæ, quæ ad correctionem Clerici teneantur, si excedant in modum peccationis relata ad correctionem, vel corrigant ex odio, an incurrant censuram? Ubi quæ sunt tales personæ, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 180

Quando post correctionem debitam admissio in suum pristinum Religionem desperatur, non teneatur exire à Religione ad aliam transire, t. 7. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 188

Et an teneatur redire ad ipsam Religionem, de qua exiit, ib. §. 2

Correctioem titulo Prælati Regularis, & Sæcularis percipientes Clericum per alios, an incidunt in censuram? Et hic alius, qui in Religione debet esse Monachus, an possit esse Conversus, t. 7. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 184

Correctioem titulo percipientis Monachum, vel Novitum, an incidunt in censuram? Si in Religione adit statutum, ne Prælati causa correctioem percipienti Monacho, t. 7. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 189

Quid, si submagister contra prohibitionem Magistri principalis, ibid.

Correctioem causa an Pater, aut Mater possint petere filium in Sacris constitutum adque metu censuræ, quid si tantum fit in minoribus Ordinibus constitutus filius, t. 7. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 190

Idem est de avo, si filius filius Clericus sub ejus potestate est, ib. §. 1. p. 191

Correctio Fraternæ.

Quotuplex sit Correctio, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 191

An quæ virtute impedit Correctio fraternæ, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 191

An deat præceptum de Correctione fraternæ, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 191

Et an hoc præceptum obliget sub mortali, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 191

Et notatur, quod quantumvis officio Correctiois de mortalibus ex inspectione actus, & possit aliquando omitti, ib. §. 1. p. 191

Quando obligat hoc præceptum, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 191

Quando officio correctiois fraternæ sit peccatum mortale, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 191

Et explanantur circumstantiæ requirunt præceptum Correctiois obliget sub mortali, ib.

Et docetur, quando sit mortale audit, & non contradicere detrahendi, licet detractioe ipsa non deleatur, qui audit, ib. §. 2. p. 191

An ratio circumstantiarum officio correctiois fratris sit expiatio tantum peccatum veniale, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 191

Au quis sub peccato veniali teneatur corrigere peccata venialia proximæ, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 191

Et quid de Religiosis, maxime de Prælati Regularium, & Gubernatoribus Republicæ, an isti sub peccato mortali peccata venialia subditorum corrigere teneantur, ib. ad medium, §. 2. & seq. p. 194

An præceptum sub veniali corripiendi peccata venialia, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

An in peccato correctionis fraternæ detur paritas materia, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

Et docetur Prælati Religionis peccata mortaliter, quando negligunt corrigere peccata venialia in suis Religiosis committi solita, & ex correctiois omissione discipulis Regularibus immutatur, ib. paulo post initium ref. &c.

An ut præceptum correctionis obliget, opus sit, ut addeat probabilitas spei emendationis, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

Et an requiratur necessitas fructus ex correctione fraternæ sperare, vel sufficiat, si decursu temporis speretur, ib. §. 1

An proximus sit corrigendus, si correctio initio nocebit, sed postea proficiet, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

An ad advertendum damnum alienum, teneatur quis eorum corrigere, etiam si credat pejorem esse futurum, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

An qui certo non fecit peccatum fratris, teneatur illum corrigere, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

Et an in Prælati sufficiat suspicio, vel dubia cognitio, ut teneatur sub mortali inquirere peccata subditorum ad correctionem faciendam, ib. in fine, §. 1

An in dubio teneatur quis adhibere correctionem fraternam, maxime quando dubium est, an correctio noceat, vel proficiat sit? Et quid, si peccatum est dubium, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

Et quid si probabile est, quod correctio nocebit, & quod proficiet t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

An teneatur adhibere correctionem, cum addeat periculum nostri damni, & incommodi gravius, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

Et si leve dumtaxat immineret, an teneatur? Et quid, quando proximus est in peccato mortali, & nullum est tempus, aliud in quo possit adhiberi correctio, cum ex hoc periculum iam sit mortuum, ib.

An in hoc casu necessitate proximi teneatur iam iam corrigere cum propria vite periculo, vel cum gravi periculo amittendi honorem, vel statum, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

An saltem Episcopi, Prælati, & alii Superiores teneantur hoc extremam necessitate proximi cum periculo vite correctionem adhibere, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

Idem est dicendum de Magistratibus, quod attinet ad suum munus. Idem de Sacris oratoribus. Et quid, si proximus non sit in extrema necessitate, sed in gravi, prope finem ref.

An Prælati, & Magistratus teneantur aliquando sub peccato mortali corrigere peccata venialia? Et an hoc etiam investigatur de Episcopis, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

Et an etiam quis privatus præferat, si sit membrum illius Religionis, teneatur ad humilium correctionem, ib. post medium §. 1. verbi. *Ubi, &c.*

Et an Prælati Religionum, qui sunt custodes carcerum in Religionis teneantur contrarias consuetudines reprehendere, & abulare si possint, ib. & seq. p. 194

An Magistratus, & Prælati teneantur ad correctionem subditorum non solum lege Charitatis, sed etiam iustitiae, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

Et hoc circumstantia, quod Prælati, vel Magistratus negligunt ipsamdem correctionem, an mutet speciem, vel tantum in eadem speciem notabiliter aggravat, ita ut ipsamdem teneantur in confessione aperire manus suam Sacerdoti illud ignorant, ib. à fin. 7. §. 1

Et an Magistratus, & Prælati in talia casu teneantur ad restitutionem tam dispensandi illi parti concupiscentis, quam damni inde secuti, ib. ad fin. 10. §. 1

Idem dicendum est de Patribus, Tutoribus, Dominis respectu municipii, non tamen famuli ob salarium servientium, nisi fit domesticus, & contubernalis, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

Idem dicendum §. 1. verbi. *Ubi, &c.*

An Prælati, & Magistratus debeant inquirere, & explorare vitam subditorum ad fraternaliter corrigendos? Et an ista obligatio oriatur principaliter ex præcepto correctiois fraternæ, an ex officio Prælati, Paris, & Magistratus, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

Et an Prælati, & Magistratus teneantur exploratores de figurare, à quibus elocatur, quæ sine apud suos crimina, ib. §. 2. & seq. p. 194

Et an nullus privatus possit aliorum facta inquirere, ib. post medium §. 1. verbi. *At vero, &c.* & in §. 1. r. 5. & 10. alii eorum notationum, p. 194

An subditi teneantur suos Superiores corrigere? Et quid si peccata sunt publica, & scandalosa, an tunc argui debeant, etiam si nulla speretur emendatio, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

An Concionatores teneantur corrigere publica peccata, quamvis non multum fiant de emendatione, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

Et an teneantur, vel sit licitum publicè Principem, Prælatum, Superiores Ecclesiasticos, & Religiosos reprehendere, ib. §. 4. per totum

An si Concionatores corrigant in peccato, peccent mortaliter, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

An iudices prætorii Ecclesiastici in peccato mortali existentes possint exercere correctionem iudicalem in alios? Et an de iudicibus secularibus non sit difficultas, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

An Condemnati, ut Prælati possint morose penitentium inquirere, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

An quis v. g. Videat Clericum ex obliquo invincibilis omittere officium, vel aliquid committere carnes in die ieiunii, &c. teneatur illos monere, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

An Parentes, Domini, & Mariti teneantur strictius ad correctionem, t. 7. tr. 1. r. 1. p. 194

An privatus teneatur vicam suam emendare, an possit peccator corrigere, quando ob peccatum inceptus efficitur ad correctionem. t. 7. r. 4. r. 3. p. 304.

Et an saltem ob correctionem fraternam in casu extremæ necessitatis non solum Prelatus, sed etiam privati sint obligati punire; ib. 5. j. & seqq.

An licitum sit permittere alicui peccatum, ut melius corrigatur; t. 7. r. 4. r. 34. p. 305.

Et an liceat differre correctionem eo sine, ut proximus oppressus peccatis, serventius resipiscat, proprium malicium cognoscendo. ib. 5. ult. p. 305.

An solum adhibenda sit correctio, t. 7. r. 4. r. 35. p. 305.

An teneatur superius ad correctionem, t. 7. r. 4. r. 36. p. 306.

Quo ordine facienda sit correctio fraterna, t. 7. r. 4. r. 37. p. 306.

An modus præscriptus à Domino Marth. 18. in facienda correctione contineat præceptum, vel Consilium, t. 7. r. 4. r. 38. p. 306.

Et an Ordo correctionis præscriptus à Domino semper sit sub præcepto servandus, ib. 5. j. p. 306.

An supradictus ordo in correctione adhibenda cadat sub præcepto t. 7. r. 4. r. 39. & 40. p. 307.

Et an aliquando possit quis incipere correctionem fraternam, relicto primo gradu, à secundo gradu, & aliquando relicto duobus, à tertio gradu incipere; solum. sacre medium, 5. j. 3. vers. Ex hac. p. 307. Et dicere Prelatus tanquam Patri.

An ordo circa adhibendum t. 7. r. 4. r. 41. p. 308.

Anquid de delictum est occultum, teneatur ad correctionem fraternam, quod adhibere testes, etiam si illud peccatum antea non cognoverint, t. 7. r. 4. r. 42. p. 308.

Quales testes adhibendi sunt in secundo gradu correctionis, & in tertio finem, t. 7. r. 4. r. 43. p. 309.

An sit necessarium adhibere unum testem, aut duos in correctione fraterna, t. 7. r. 4. r. 44. p. 309.

Et an quando peccatum sicut ab aliquibus, illi sunt adhibendi, & non alii testes, ib. 5. j. & c.

An qui in correctione testes adhibuit, teneatur adhuc alios adhibere, t. 7. r. 4. r. 45. p. 309.

An in correctione quis teneatur testem in numero gradatim ascendere antequam Prelatus denunciaret, t. 7. r. 4. r. 46. p. 309.

Quando peccatum confitendum sit publicum, ut liceat prætermissio primo gradu privatis monitionis corrigere publicorum alios; t. 7. r. 4. r. 47. p. 309.

Et quid, si possum privatum corrigere cum qui publice peccavit, teneor nihilominus arguere publicum, ut Prelatus denotavit, ib. 5. j.

An quando peccatum est notorium, notorie etiam, ut non possit ulli tergiversatione cessari, sit servandus ordo in correctione fraterna facienda, ita ut præcedat secreta admonitio, t. 7. r. 4. r. 48. p. 310.

An quando non speretur fructus ex correctione fraterna, sint adhibendi testes, vel his omnia recurrendum ad Superiorem; t. 7. r. 4. r. 49. p. 310.

An in Religione sine prævia correctione fraterna peccatum occultum fratris possit quis denunciare Prelato, ut totum Patri; Et an in tali casu possit Prelatus cum suis Consultoribus, si necessarium sit, agere de illo peccato, t. 7. r. 4. r. 50. p. 310.

Et notatur, quod non sit deveniendum ad denunciationem Evangelicam, & multo magis ad iudicalem, si antea non adhibeat correctio fraterna, ib. 5. j. p. 311.

Et inferitur, quod quando Episcopi, Visitatores, Prelati Religioforum, & alii Superiores Regulares, aut seculares Ecclesiastici precipiant, vel nomenclantur, ipso facto, ut scientes crimina inter certum terminum sibi reveleant, semper intelligendum est servato ordine correctionis fratrum, alias non est illis obediendum. Et si aliquis Prelatus expresse præcepit contra hunc ordinem, & ipse peccabit precipiens, & obediens. t. 7. r. 4. r. 51. p. 313.

An sit licita Confinitio Societatis Jesu, quod deferantur peccata fratrum Prelato, & Patri abique prævia correctione, t. 7. r. 4. r. 52. p. 313.

An stando in opinione, quod licitum sit abique prævia correctione deferre delicta fratrum Prelato, ut Patri, queritur, quid possit facere Prelatus cum subdito sic delato, t. 7. r. 4. r. 53. p. 313.

An si faceret illi emendatus possit & illum Prelato Patri de accusare, ut si securus sit, ac in posterum labatur, t. 7. r. 4. r. 54. p. 313.

Et quid, quando adit periculum relapsus ib. 5. j. & seqq.

An saltem in Societate Jesu frater emendatus sit denotandus Prelato, ut sic securus sit, t. 7. r. 4. r. 55. p. 314.

An correctio sit facienda de peccato homicidii, si non est periculum labendi, t. 7. r. 4. r. 56. p. 314.

Et quod inferitur, an peccator non statim peccat, teneatur de peccato conteri, sed cum aliquo latitudine temporis, & in articulo mortis, ib. d. medium, 5. ult. p. 317.

An quis teneatur corrigere peccatum alia ratione emendandum, t. 7. r. 4. r. 57. p. 315.

An testium inducio debet præcedere denunciationem publicam; *Diane Cord. Tem. X.*

com. 7. tractat. ref. 58. pag. 314

Et difficultas est, si proximus in correctione obdurat, ibid. 5. ult. & c.

An idem dicendum sit, si procedatur via accusationis, ita ut in tali casu possit fieri accusatio sine prævia correctione, Et diligenter inter vias accusationis & denunciationis, t. 7. r. 4. r. 59. p. 316

An ordo correctionis non solum in foro conscientie, sed etiam in foro externo sit servandus, t. 7. r. 4. r. 60. p. 316

Et an si Prelatus, vel iudici constaret injuriam fieri, eo quod denunciatur, vel accusatur, non præmia admonitione, quando dubita est, teneatur, quantum commodè potest denunciationem & accusationem impedire, & conari, ut Evangelicæ ordo fer, veter. ib. 5. ult. p. 317

An aliquando possit ex denunciatione Patris procedere iudicium, maxime quando delictum esset in grave damnum Reipublicæ, vel Communitatis, aut alicuius innocentis, t. 7. r. 4. r. 61. p. 317

Et an in hoc casu possit obligare denunciantem ad denunciandum iudicialiter, & ipse decessit teneatur id facere & c. ib. 5. j. & seqq.

An inter Religiosos peccata carnalis occulta sunt denuncianda Prelato, ut iudici abique prævia correctione, t. 7. r. 4. r. 62. p. 317

An sit necessaria correctio fraterna ex peccatis in talibus occultis, quæ vergunt in damnum tertii, t. 7. r. 4. r. 63. p. 318

An quando prætermissio correctio fraterna in delicto vergente in damnum tertii, & periculum non est in mora, & speretur correctio, quia peccet contra iustitiam crimen tunc apertum, t. 7. r. 4. r. 64. p. 318

An quando proceditur via denunciationis iudicialis in delictis detestibus in damnum Communitatis, sit præmittenda correctio fraterna, Et an in dicto casu sit contra iustitiam, & Charitatem non præmittere correctionem frateram, t. 7. r. 4. r. 65. p. 319

Et occurrit, quod est magnum discrimen inter hæc crimina, quando sunt omnino occulta, & improbabilia, & quando sunt occulta, probabilis tamen. ib. 5. j. p. 319

Etiamque advertitur delicta peritoentis ad S. Officium esse denuncianda, etiam si sint occulta, & probari non possint. ib. 5. j. 10. & c.

Quando licet Prelatus procedere via iudiciali adverte denunciationem, t. 7. r. 4. r. 66. p. 319

An Rector, vel Prior aliquis Collegii, seu domus peccet manifestando Provinciali, vel Generali delictum occultum, si ipse potest aliique tali manifestatione fratrem emendare, t. 7. r. 4. r. 67. p. 320

An quis teneatur ad correctionem, quando proximis delictum non cognoscit, t. 7. r. 4. r. 68. p. 320

Et quæritur, an peccata, quæ quis ignoranter committit, subint præcepto correctionis, ibid. 5. j.

Attendant Prelati, & Confessarii, & in aliquo casu etiam privati, valde in mente, & promptu teneant omnia, quæ deducuntur ex doctrina huius Resolutionis, & sequenti, quæ sunt valde notanda, & sæpius in præti contingentia.

Enumerantur aliqui casus, in quibus laborantes ignorantia non sunt admonendi, si per correctionis abili. Sed in promptu omnes Confessarii habeant casus citatos in textu huius, & præcedentis Resolutionis, quia sæpe occurrunt in factis, t. 7. r. 4. r. 69. p. 323

An teneatur corrigere infideles, Et utrùm idem debet ad corrigendos alios, si de fideles, si de infideles obligetur, t. 7. r. 4. r. 70. p. 323

An correctio adhibenda sit peccatoribus publicis, quæ meterebuntur infamias, & c. t. 7. r. 4. r. 71. p. 323

Quidam vir timoratus Conscientiam audivit detrahentem de eo gravi, & non correxit, queritur, an in tali culpa excusari possit. t. 7. r. 4. r. 72. & in malis aliis ejus non. p. 323

Et quid in dicto casu, si audiens detrahentem sit Superior, vel grave damnum ex detractione sequatur, animæ veritatis, Et quid si quis ex negligentia, veracitatis, & timore non corripiat detrahentem, t. 7. r. 4. r. 73. p. 323

An correctio fraterna sit adhibenda, cum blasphemia est occulta, & non hæreticis, t. 7. r. 4. r. 74. p. 323

Appendix ad alias paucas difficultates mixtas, & dispersas per alios t. 7. r. 4. r. 75. quæ simul pertinent ad hoc Verbum, Correctio fraterna.

An si quis sciat, aliquos contra Cardinales conspirasse, & illos non denunciare, incidat in excommunicationem, etiam per correctionem fratrum, si per eum emendatur, t. 7. r. 4. r. 76. p. 323

An si quis sciat, aliquos commisisse delictum contentum in Edicto DD. Inquisitionis, denunciare sit facienda fac correctio fraterna, Et quid, si peccatum est de crimine hæreticis, vel de muliere fornicata in confessione, Et an si dubium sit, utrùm in talibus casibus correctio profutur sit, necne, sit etiam præmittenda correctio, vel possit facienda sit denunciatio, Et an si per eum correctio, ponens debet denunciare Confessarios sollicitos, Et an hæretici sint denunciandi Inquisitionibus ante prævia correctionem fratrum, t. 7. r. 4. r. 77. p. 323

Appendix ad alias paucas difficultates mixtas, & dispersas per alios t. 7. r. 4. r. 78. quæ simul pertinent ad hoc Verbum, Correctio fraterna.

An si quis sciat, aliquos contra Cardinales conspirasse, & illos non denunciare, incidat in excommunicationem, etiam per correctionem fratrum, si per eum emendatur, t. 7. r. 4. r. 79. p. 323

An si quis sciat, aliquos commisisse delictum contentum in Edicto DD. Inquisitionis, denunciare sit facienda fac correctio fraterna, Et quid, si peccatum est de crimine hæreticis, vel de muliere fornicata in confessione, Et an si dubium sit, utrùm in talibus casibus correctio profutur sit, necne, sit etiam præmittenda correctio, vel possit facienda sit denunciatio, Et an si per eum correctio, ponens debet denunciare Confessarios sollicitos, Et an hæretici sint denunciandi Inquisitionibus ante prævia correctionem fratrum, t. 7. r. 4. r. 80. p. 323

Appendix ad alias paucas difficultates mixtas, & dispersas per alios t. 7. r. 4. r. 81. quæ simul pertinent ad hoc Verbum, Correctio fraterna.

An si quis sciat, aliquos contra Cardinales conspirasse, & illos non denunciare, incidat in excommunicationem, etiam per correctionem fratrum, si per eum emendatur, t. 7. r. 4. r. 82. p. 323

An si quis sciat, aliquos commisisse delictum contentum in Edicto DD. Inquisitionis, denunciare sit facienda fac correctio fraterna, Et quid, si peccatum est de crimine hæreticis, vel de muliere fornicata in confessione, Et an si dubium sit, utrùm in talibus casibus correctio profutur sit, necne, sit etiam præmittenda correctio, vel possit facienda sit denunciatio, Et an si per eum correctio, ponens debet denunciare Confessarios sollicitos, Et an hæretici sint denunciandi Inquisitionibus ante prævia correctionem fratrum, t. 7. r. 4. r. 83. p. 323

Appendix ad alias paucas difficultates mixtas, & dispersas per alios t. 7. r. 4. r. 84. quæ simul pertinent ad hoc Verbum, Correctio fraterna.

An si quis sciat, aliquos contra Cardinales conspirasse, & illos non denunciare, incidat in excommunicationem, etiam per correctionem fratrum, si per eum emendatur, t. 7. r. 4. r. 85. p. 323

An si quis sciat, aliquos commisisse delictum contentum in Edicto DD. Inquisitionis, denunciare sit facienda fac correctio fraterna, Et quid, si peccatum est de crimine hæreticis, vel de muliere fornicata in confessione, Et an si dubium sit, utrùm in talibus casibus correctio profutur sit, necne, sit etiam præmittenda correctio, vel possit facienda sit denunciatio, Et an si per eum correctio, ponens debet denunciare Confessarios sollicitos, Et an hæretici sint denunciandi Inquisitionibus ante prævia correctionem fratrum, t. 7. r. 4. r. 86. p. 323

Appendix ad alias paucas difficultates mixtas, & dispersas per alios t. 7. r. 4. r. 87. quæ simul pertinent ad hoc Verbum, Correctio fraterna.

An si quis sciat, aliquos contra Cardinales conspirasse, & illos non denunciare, incidat in excommunicationem, etiam per correctionem fratrum, si per eum emendatur, t. 7. r. 4. r. 88. p. 323

An si quis sciat, aliquos commisisse delictum contentum in Edicto DD. Inquisitionis, denunciare sit facienda fac correctio fraterna, Et quid, si peccatum est de crimine hæreticis, vel de muliere fornicata in confessione, Et an si dubium sit, utrùm in talibus casibus correctio profutur sit, necne, sit etiam præmittenda correctio, vel possit facienda sit denunciatio, Et an si per eum correctio, ponens debet denunciare Confessarios sollicitos, Et an hæretici sint denunciandi Inquisitionibus ante prævia correctionem fratrum, t. 7. r. 4. r. 89. p. 323

Appendix ad alias paucas difficultates mixtas, & dispersas per alios t. 7. r. 4. r. 90. quæ simul pertinent ad hoc Verbum, Correctio fraterna.

An si quis sciat, aliquos contra Cardinales conspirasse, & illos non denunciare, incidat in excommunicationem, etiam per correctionem fratrum, si per eum emendatur, t. 7. r. 4. r. 91. p. 323

An si quis sciat, aliquos commisisse delictum contentum in Edicto DD. Inquisitionis, denunciare sit facienda fac correctio fraterna, Et quid, si peccatum est de crimine hæreticis, vel de muliere fornicata in confessione, Et an si dubium sit, utrùm in talibus casibus correctio profutur sit, necne, sit etiam præmittenda correctio, vel possit facienda sit denunciatio, Et an si per eum correctio, ponens debet denunciare Confessarios sollicitos, Et an hæretici sint denunciandi Inquisitionibus ante prævia correctionem fratrum, t. 7. r. 4. r. 92. p. 323

An si quis faciat, aliquem violasse Bullam Greg. XIII. de Datis, & Promissis, antequam eum denunciaret, tenetur adhibere correctionem fraternam, t. 7. r. 7. r. 60. per totam. p. 328
Clerici & Religiosi, si inficiant notabili tempore ludis fortis mortaliter peccantibus, peccent mortaliter, si omittant corrigere, quando tenentur, t. 7. r. 7. r. 10. p. 196
Si peccat fornicationis inter Regulares, si femel, vel his committatur non dicatur vergere in perniciem publicam, & ita in casu fortiori de peccato notato, & heresi, & salutatione, ita ut in his criminibus adhibenda sit correctio fraterna, quando speratur, t. 7. r. 7. r. 340. p. 111

An licet Confessorius interrogare de complice in confessione in ordine ad ipsius correctionem, & illam licet de licentia precentis, tom. 3. r. 7. r. 47. & 48. p. 327

Potest absolvi in omnibus casibus non esse complices revelando, quando quis cognovit excois, & emendator esse, vel si probabiliter quis cognoscit emendatorem per correctionem fraternam, quod est valde notandum, t. 6. r. 1. r. 99. §. 2. p. 57

An peccet dominus, si sit notabiliter negligens in corrigendis servorum suorum peccatis, & procurandis illis, quae sunt necessaria ad salutem servorum, t. 7. r. 1. r. 48. p. 305

Correctoratus an includatur sub nomine beneficii ad incurrendas poenas Symonis, t. 5. r. 7. r. 10. p. 213

Vide verb. *Abus*, tom. 2

Vide verb. *Inquisitor*, tom. 3

Item verb. *Pena*, tom. 6

Corrigere si an teneatur Religiosus expulsi, ut iterum ad Religionem admittatur, t. 7. r. 1. r. 191. §. 2. & seq. p. 32

Qui corrigat literas juxta mentem Pontificis, non est falsarius nec incurrit excommunicationem Bullae Coenae, Ubi pro praxi aliqui casus, t. 6. r. 1. r. 83. §. 3. p. 45

Corripere
Si corripere neglexerit maritus uxorem de contemacia, ob qua excommunicata est, an peccet, t. 5. r. 1. r. 5. §. 2. ante hanc p. 66

An corripit dispensatio, si falso exprimitur substantia voti, t. 3. r. 1. r. 69. §. 1. p. 73

Coartare. Vide verb. *Abus*, tom. 7

Qui corrumpt tellem prece, minis, vel precia, ut falsum in tribunali s. Inquisitionis deponat, an debeat puniri ab Inquisitoribus, & in quibus poenae, t. 7. r. 1. r. 163. §. 1. p. 31

Si quis corruerit virginem, decipiendo ea sub promissione conjugii, ad quid tenetur, t. 6. r. 1. r. 190. §. 1. p. 290

Ubi, quod in multis casibus talis non tenetur illam ducere, & in textu huius propositionum sex casus per praxi dicitur cardinalis.

Qui corripit fratrem sub pacto conjugii post votum Religionis leuissimè, an tenetur illam ducere, t. 6. r. 1. r. 193. §. 1. p. 293

Et in dictis casibus an talis tenetur coartare, sed ante consummationem debeat ad Religionem transire, ib. §. 2

Vide verb. *Deflorare*, Filii, tom. 2

Corrupti
Qui corrupti profert verba sacramentorum, an peccet mortaliter, t. 7. r. 1. r. 4. §. 1. p. 191

Corruptio
Corruptio exterior namque habet maliciam pati, non tamen confectio, sed merè passiva est habenda ad vitium mortem, vel infamiam, t. 6. r. 1. r. 4. §. 2. p. 107

Et quid, si in muliere vi patiens adesse periculum conscientiae, ib. §. 3

Vide verb. *Clemens*, *Puella*, tom. 8

Corruptor
Corruptor virginis conscientiam non tenetur ad aliquam restitutionem faciendam virgini, neque parentibus ejus, quia volunt, & consentient: nos fit injuria, & virginis vel domus sui corporis, non autem parentum, vel tutorum, t. 7. r. 1. r. 94. §. 1. & seq. p. 23

Si corruptor virginis non adhibuit vim, aut dolum, sed importunitate precibus, vehementibus blanditiis, & persuasionibus induxit illam ad confessionem, tenetur ad restitutionem, t. 8. r. 7. r. 57. §. 1. p. 143

Et quid, si preces, & sicut solissent a Principe, Domino, Superiore, ib. §. 3

Ubi, quid si puella vi vi fraude violata fuerit, si postea neque commodum potius est supplicia, ita detrimere nihil acciperet, non debet corruptor necesse est aliquid restituere.

Si corruptor virginis obsequat ad remissionem damnum eidem ratione suppet illarum, an requiratur etiam, ut a Patre ipsius obtineatur, ib.

Idem est: si virgo postea confecerit, tunc nihil est restituendum parentibus pro violata integritate virginis, & gravata dote, vel similibus damnis inde sequitis, ib.

Vide verb. *Deflorare*, *Puella*, tom. 2

Creandum.

Vide verb. *Demerere*, tom. 9
In creando Vicario, an Capitulum sede vacante possit aliqua esse reservata, t. 3. r. 5. r. 7. r. 1. p. 233

Vide verb. *Clericus*, *Canonicus*, *Confessor*, tom. 3

Creare.

Creare Sacerdotes, & Episcopos solo verbo, & Pontifex possit, t. 3. r. 1. r. 63. §. 1. p. 58

Creatus.
In creatione Vicarii an Capitulum sede vacante teneatur servare formam esse. *Quia propter* de elect. ex Conc. Trident. §. 5. de Regul. c. 6. t. 3. r. 5. r. 69. §. 1. p. 233

Vide verb. *Clericus*, *Canonicus*, *Confessor*, t. 3

Crederet.

Si quis credit aliquem ex correctione peiorum futurum an hoc non obstante ad averendum damnum alienum teneatur illum corrigere, t. 7. r. 1. r. 3. per totam. p. 195

Crederet explicite in Trinitate Myserium, & Incarnationis an sit necessarium, ut additus baptizetur, t. 1. r. 1. r. 31. §. 2. p. 18

Crederet. Vide verb. *Dilectus*, *Fidelis*, *Myserium*, tom. 6
Crederet Regi aeternum se esse in necessitate an innotescit in Parlamento possit, & quid, si mortaliter aliud cedere contrarium, t. 7. r. 1. r. 3. per totam p. 357

Crederet. Vide verb. *Adulter*, *Confessio*, *Errata*, *Irregularitas*, t. 8
Item verb. *Juramentum*, *Legatus*, *Poenitentium*, *Statutum*, *Tribunal*, t. 9

Crederet.

Quando creditor petit debitum, & debitor non solvit, an committat novum peccatum in omissionem solutionis talis debitoris, t. 1. r. 7. r. 12. §. 1. vers. quidam, p. 306

Et quid si creditor egere videt debitor, & ob solvit, ib. vers. sexto.

Si creditor Pater, vel Mater debitoris fiat in extrema necessitate an debitor possit illis subveire relictoque creditore, t. 4. r. 7. r. 46. §. 1. & seq. p. 20

Et an idem fit de uxore, filiis, & etiam de fratre debitoris, ib.

Et an idem de amico, t. 4. r. 7. r. 48. §. 4. p. 237

Idem est de deposito, & mutuo, t. 4. r. 7. r. 48. §. 2. ib.

Crederet. Vide verb. *Compensatio*, *Bulla*, *Depositi*, t. 4

Si creditor pendente conditione, sub qua ista est excommunicatio, v. g. terminum solutionis a iudice laico proroget, & postea dabitur ob solvat, an incurrit talē censurā, t. 5. r. 1. r. 19. §. 1. p. 9

Et supponitur, possit creditorem terminum prorogare, difficultas est, si debitor non solvit in secundo termino dato a creditore, & quid, si sciendum, ib.

Crederet excommunicatio videtur a possit petere a sua debitor suum creditum, & ad id tenetur, t. 7. r. 1. r. 116 per totam, p. 51

Si non saltem creditor, sed etiam debitor debuit illi non debitum sit satisfactum, an teneatur adhuc debitor illud solvere, t. 6. r. 3. r. 139. §. 1. p. 151

Et in dictis casibus ad integram solutionem, vel ad partem secundam dabil proportionem debitor teneatur, ib. §. 3. p. 151

Et quid, quando debitor solvit ceteris est de debito, sed dubium est de solutione, ib. §. 1. p. 151

Crederet quidem Principi, vel civitatis frangendo bellum volebat sibi compensare debitum, an ob servatis legibus compensationis esset licitum, t. 6. r. 3. r. 147. §. 1. p. 143

Et quid, si Principi, vel civitati locaverit alius subditi vestigal, & gabelas alias nullas, an licet creditori facere compensationem, Et quid, si Principi, vel Civitati illud vestigal vendiderit ibid. §. 1. & seq.

Crederet antiquior, & pauperior, an sit preferendus creditori posteriori, ceteris paribus, & seculario an privilegio in solutione aliquis debitor, t. 6. r. 3. r. 111. §. 1. & seq. p. 191

Si creditor unus, qui alias habet plures debitores, cum juramento habet debitorem obligatum, an teneatur cum ceteris creditoribus ad dilationem quinquenalem v. g. Confessio si hant indicia acciperet, t. 6. r. 5. r. 3. §. 1. p. 228

Crederet, Vide verb. *Causa*, *Dilectus*, *Debitum*, *Empor*, *Excommunicationis*, *Famulus*, *Gesser*, *Impetrium*, *Mercatoris*, *Solarius*, *Vir*, t. 6

Item verb. *Confessorius*, *Confessio*, t. 8

Item verb. *Debitum*, tom. 9

Crederet invito an solvi possit aliquid pro alio, t. 6. r. 3. r. 106. §. 1. r. 136

Crederet invito, se quod debetur statim tempore solvi possit ante diem, t. 6. r. 3. r. 107. §. 1. & seq. p. 137

Si creditoris alii interiores addit, an compensatio in foro conficere fit valida, t. 6. r. 3. r. 153. §. 1. p. 257

Et quid si creditor possideret rem reus depositi, ib. §. 3

Crederet an teneatur relinquere aliquid ei, qui credit bonis praeter induriam suam, si artit sit, & vellet, quibus induriam sit, tempore cessit, in quo si pretiose sint pro aliis commutandis sint, t. 6. r. 5. r. 4. §. 2. & seq. p. 220

Si creditor affirmit debitori dilacionem quinquenalem, an excludatur a beneficio cessionis bonorum, t. 6. r. 5. r. 17. §. 1. p. 224

Si creditor omnes concedat, an debitor indicia quinquenarii accipiat, & non cedat bonis, an teneatur debitor eas accipere, nec possit cedere bonis, t. 6. r. 5. r. 31. §. 3. ad medium, p. 228

Cre-

Crimina alioquin Infideles, & Mauri perperatras, quibus poenis puni-
turi debent, & an abjurati, *l. 1. r. 1. c. 1. §. 1. p. 141*
Inter crimina, quae vergent in damnum Communis atis, est magni
discrimen, quando sunt omnino obnoxia, & improbabilia, & quan-
do sunt occulta, probabilia tamen in ordine ad correctionem fratre-
rum, & viam denunciationis iudicialis, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 159*
Crimina alia obicere consumuloso an sit licitum, ex quibus aditus
facile credat illum esse mendacem, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 154*
Ex criminibus, quibus à iure infamia annexa est, an incurritur in-
regularitas, & an sit periculum in iudicio, symonia, usura, si-
cilegium, duellum, haeresis, & iure favor, crimen laesae Majesta-
tis, periculum hostilis Cardinalis, & similia, *l. 1. r. 1. c. 1. §. 1. p. 154*
Et quid, si crimen est occultum, *l. 1. r. 1. c. 1. §. 1. p. 154*
In criminibus gravissimis Clerici se immittentes, an priventur omni
privilegio fori ante aliam sententiam depositionis, vel degra-
dationis Iudicis Ecclesiastici, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 160*
Et quid, si Clericus sit incorrigibilis, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 160*
Si circa criminis impedimentum aliquis sit dispensatus, & postea
incedat in aliud simile, vel diversum crimen, an teneatur men-
tionem facere de priori depositione, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*
In criminis poenam pisse condemnatum ad servitium, an possit fugere, *l. 7. r. 1. c. 1. §. 1. p. 166*

Criminale.

In criminalibus amplectenda est opinio, quae favet reo relicta pro-
babilior, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*
In criminalibus levis, an iuxta consuetudinem veritatis possit contra
aliquem ferre sententiam, iudex allegata, & probata, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*
In criminalibus, si metus literas fecit, an admittatur, & recipiatur
ejus testimonium, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*
Vide verb. *Contra Cognoscere, Conforemari, &c.*

Criminosus.

Criminosi jam emendati an sint vigore Edicti Inquisitorum denun-
ciandi, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 160*
Criminosi, & complices delicti an teneatur docere seipsos, prae-
ter hereticum dogmatizantem, & eos haereticum prodecentem, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 160*
Criminosi in ceteris casibus ex Edicto Inquisitorum non teneantur
prodere se ipsos, sed possunt absolvi per Cruciatam, vel per pri-
vilegium Regularium, *ib.*
Et an dicti criminosi teneantur denunciare complices, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 160*

Criminosus.

Criminosus. Vide verb. *Crimen, &c.*
Crimen an invenit cum magna pecunia quantitate, & si de-
bita debita diligenter, non invenit Dominum, quantum an debeat
ex pecunia restituere pauperibus, vel possit eas sibi retinere, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 160*

Crua.

Vide verb. *Divortium, &c.*
Crua.
Sub Crua signo in fronte, ut Confirmatio adhibeatur ab Episcopo,
an sit de necessitate sacramenti, & accepti, *tom. 1. r. 1. c. 1. §. 1. p. 160*
Si non in Crua forma ministratur Sacramentum Extreme Un-
ctionis, an sit peccatum veniale, *l. 1. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*
Et quid extra casum necessitatis, *l. 1. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*
In modum Crua faciendae sunt uniones Sacramenti Extreme
Unctionis, sicut ex necessitate precepti, *l. 1. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*

Crua.

Si Crua signo figurare se adultus nesciat, an peccet mortaliter, vel
tantum venialiter, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*
Crua. Vide verb. *Imago, &c.*
Item verb. *Altera, &c.*

Crua.

Item verb. *Culcrum, Culcrum, Culcrum, Frater, D. Joannis, &c.*
Crua signata, vulgo dicitur *Sambene*.
In Crua signata depositione, vulgo dicta *Sambene*, an hodie In-
quisitores minime displicere possint, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*

Cubulum.

Si in cubiculo, & cella Religiosus alium habeat liberos emptos in-
ficio Prælo ex pecuniis acceptis a devotis amicis, an peccet
contra votum paupertatis, *tom. 7. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*
Idem est à fortiori, si accipiat ipsos liberos, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*
Cubiculum. Vide verb. *Episcopus, Regularis, &c.*
Cubiculum, & cellam visitantibus Abbas habet Monialis hoc verum-
dum occurrat aliquas res, an peccaverit mortaliter, *l. 7. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*
Cubiculum commodare alicui petenti ad fornicandum, an licitum
sit ex aliqua iusta causa, *l. 7. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*

Cudentes Moneta.

Cudentes Moneta falsam, an gaudeant immunitate Ecclesiæ, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*

Culpa.

De culpa levissima an conductor teneatur, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*

Et hæc res solutio de verbis io empto, in locato, in dote, in pignori,
& in societate, *ib.*

An culpa sua commodatus petierit commodatarius dubius, an te-
neatur ad restitutionem, quia io contra dibus quis teneatur tan-
tum de dolo, & lata culpa, quæ constituit peccatum mortale, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*

Idem est de depositis, locatores, seu conductores, *ib.*
Et quantum culpa teneatur depositarius, quando petiit penes ipsi-
um depositum, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*
Et quid in foro conscientie in ordine ad restitutionem, an requi-
ratur lata culpa Theologica, & moralis, vel levis, & levissima,
ib.

Idem est de Bullariis, Cauponibus, nautis, factoribus, sillonibus, &
habentibus curam molendini, & domorum publicarum, & aliis
similibus, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*

Ex culpa sua pauperibus an executores possint elemosinam præ-
bere, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*

Ubi an relicta pro redimendis captivis, & carceratis possint præ-
stari captivis, & carceratis ex culpa.

Culpa. Vide verb. *Extra, &c.*

Qui sine culpa sua in eum statum venit, ut utraque pars contradi-
ctionis videatur sibi peccatum, an peccet quocumque conscientiam
erroneam, an verb veritatem de eo, qui obsequium suum in eas
angustias redactus est, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*

Ubi in exemplum aliqui casus.

De culpa levi, & levissima an mandataris teneatur, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*

Et quid, si mandataris non sit mercede conductus, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*

De culpa levissima an teneatur Procurator, & negotiorum gestor,
l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168

Culpa levis competit tutela, & non solum de dolo, & lata culpa,
l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168

De quam culpa hæretes Magistratum teneantur, & ibi.

De quam culpa teneantur hæretes tutoris, & ibi.

Supponitur Tutorem, & Curatorem teneri de dolo, lata, & levi
culpa, *ib.*

Ubi, quid io contrariis, alii que negotii interdum (sub quo, &
lata culpa continetur) interdum levis, interdum levissima cul-
pa præstanda venit, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*

Dolus, & lata culpa præstantur in deposito, *ib.*

Culpa levis præstat in empto, locato, in dote, in pignore, & in so-
cietate, *ib.*

Diligentia, si ve levissima culpa (quæ duo sibi invicem adversantur)
est præstata in commodato, *ib.*

Si culpa sua postea à Religione quæ expellatur, an satisfacta voto
Religionis, si Religionem ingreditur, *tom. 1. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*

Ex qua culpa ex homicidio casuali dicitur obligatio restitu-
tionis, an ex culpa lata, & non levissima, vel levi, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*

Culpa. Vide verb. *Alia, Adimplere, Advocatus, Damnum, &c.*

Item verb. *Familiaris, &c.*

Quoad culpam an consuetudo possit abrogare legem, manente
obligatione quoad poenam, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*

Et quid, quando poena supponit iocunditatem culpam, quales sunt
Ecclesiasticæ reulæ, *ib.*

Qui culpabiliter, & non dolo ad inopiam pervenit, an gaudeat
privilegio cessionis, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*

Culpa. Vide verb. *Cassidia, &c.*

Culpa.
Ad curandum se exponere Medico foremina ægra potest, & non pec-
cat, quævis penderet timent illam acceptum scilicet, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*

Idem est de viro, qui possit eadem ratione curari à formina, quando
non potest sine gravi incommodo id relinquere, *ib.*

Curare.

Si ooc current Episcopi, & Principes, ut leges Pontificæ promul-
gentur, & recipiantur, an exculentur, *tom. 7. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*

Curare.

Vide verb. *Bernista, &c.*

Curator.

Si Curator respondet pro puella, valida sunt in utroque foro
sponsalia, vel matrimonium, ipsa præsentia, & tacite, *l. 3. r. 1. c. 1. §. 1. p. 168*

Curator. Vide verb. *Parilla, Tutor, &c.*

Item verb. *Parilla, Tutor, &c.*

Curator an possit esse excommunicatus, Et utrum validi sint
con-

Debitum secretorum horum potest eis Capellanis, & Hospitalibus, vel Monasteriis institui. *l. r. r. 34. §. 1. p. 126*
 Debitum ignorantis non debere retroa iudicari, si dedit illi 100. an teneatur potest solvere alia 100. *l. r. r. 7. §. 46. §. 1. p. 137*
 Debitum. *Vide verb. Bona temporalia, Creditor, Debitum. c. 8*
 Debitum officialia Regius ex causa iudicantis an gaudeat immunitate Ecclesie. *l. r. r. 1. §. 56. §. 1. p. 137*
 Debitum. *Vide verb. Citare, Confratres, Conveniendum, Instrumen- tum. tom. 9*
 Debitum orem an liberet ab onere restitutionis ingressus Religionis. *l. r. r. 1. §. 140. §. 1. p. 68*
 Et si post ingressum Religionis hæreditate, legato donatione, &c. Religioso tali aliquid acquiratur, an Monasterium teneatur ejus debita solvere. *ib. §. 4*
 Et in supradicto casu an teneatur Religiosus ad laborandū in Monasterio pro solvendis debitis. *ib.*
 Debitores, si non habet pecuniam, quod momento in seculo fiat potestatem ad solvendum, an possint Religiosum ingredi, non ostendit Bulla Sixti V. *l. r. r. 141. §. 1. p. 65*
 Et quid, quando quis breviter, & de duorum, vel trium annorum mandatum in seculo habeat spem solvendi debita creditoribus. *ib. §. 5*
 Ubi aliquis alia contigentia in dicto casu pro intelligentia dicit Bulla Sixti V.
 Debitores simplices, qui sine causa criminis confugiunt ad Ecclesiam, an gaudeant ejus immunitate. *l. r. r. 160. §. 1. p. 30*
 Item si de debitore publico, ex quo tributum, & de debitore ex causa administrationis, & redditionis rationum, &c. *ib.*
 Debitores fraudulentis, qui ad Ecclesiam cum bonis confugiunt, odebent ibi multo tempore tolerari, sed ab Ecclesia sunt ejiciendi. *l. r. r. 1. §. 61. §. 3. p. 30*
 Circa debitores quidam episcopi Clem. VIII. tom. 9. tract. 1. l. 61. §. 1. *ib.*
 Ob debitores gravem necessitatem potest differri restitutionem, quando necessest, durat. *l. r. r. 7. §. 46. §. 1. p. 137*
Debitum.
 Si debita ab hæreticis contracta sicut non solvit, ipsi in foro conscientie non teneatur ea solvere, quamvis potest ad pinguiorem sortemque pervenirent. *l. r. r. 102. §. 1. p. 115*
 Debita defuncti ad iustitiam, & contrabitus, non teneatur donarius, vel legatarius persolvere. *l. r. r. 146. §. 1. p. 130*
 Debita defuncti solvere excoctores an possint invito hærede. *l. r. r. 3. §. 38. §. 1. p. 177*
 Debita incerta per injuriam an sine restitutione necessariū pauperibus, vel pios operibus. *l. r. r. 143. §. 1. p. 135*
 Ubi, quid probabile est bona incerta, quæ ex jure debito debeantur, posse post diligentem inquisitionem an ipso debitore retineri.
 Pro debito pecuniario an possit ferri interdictum personale generale. *l. r. r. 4. §. 1. p. 137*
 Debitum restituens obo satisfaciit voto de danda elemosyna. *l. r. r. 6. §. 10. §. 1. p. 147*
 Quando debitorum creditor petit, & debitor non solvit, an committitur novum peccatum in omissione solutionis talis debiti; Et quid, si debitor vidit creditorem egere, & debitum non solvit. *l. r. r. 7. §. 198. §. 1. p. 198*
 Debitum Episcopi defuncti an Capitulum sede vacante solvere teneatur ex fructibus Episcopatus. *l. r. r. 5. §. 20. §. 1. p. 179*
 Debitum. *Vide verb. Compositio Bullæ, Creditor, Debitum. l. 4*
 Debitum incertum ratione incertitudinis personæ loci Ecclesie, & ac sic dividendum, vel quid est faciendum. *l. r. r. 5. §. 1. p. 147*
 Debitum. *Vide verb. Citare, Confratres, Debitum, Debitum, Differre, Excommunicatione, Hære, Inveniens, Li, Mercator, Negocium, Pina, Satisfacere, Pender, tom. 6*
 Item verb. Debitum. *tom. 7*
 Non solum quando debitum contrahitur est ante extremam necessitatem, sed etiam si res accipitur in ipsam esse extrema necessitate relicta, est, quod fuisse facultas. *l. r. r. 7. §. 14. §. 1. p. 135*
 Debitum acceptum pro eo, quod ex charitate soluit, aliter virtutis erat obligatio, an quis teneatur restituere. *com. 8. §. 1. p. 147*
 Debitum. *Vide Bona temporalia, Creditor, tom. 8*
 Item verb. Confratres, Citare, Conveniendum, Debitum, Instrumen- tum. *tom. 9*
Debitum conjugale.
 De debito non petendo votum si ab uno conjugum de licet aliter, obo per Cruciatum, vel Episcopum possit commutari, vel dispensari, ut possit petere debitum. *l. r. r. 3. §. 111. §. 1. p. 85*
 Et quid, si uterque conjux communi consensu vovit non reddere, nec petere debitum. *ib.*
 Debitum petendi jus an amittant conjuges, quando uterque, vel alteruter culpabiliter baptizatur, vel tenet illum in Baptismo extraneum necessitatem. *l. r. r. 12. §. 105. Ubi alii casus circa hoc. §. 1. & seqq. p. 48*
 Et an circa supradictum impedimentum petendi debitum dispen-

re possit Episcopus, Commissarius Cruciatu, & Confessores Regulares virtute suorum privilegiorum. *l. r. r. 1. §. 3. & seqq. p. 48*
 Debitum petere causa capidæ voluptatis post susceptam Eucharistiam in eodem die an sit peccatum veniale. *com. 1. tract. 2. ref. 3. §. 1. p. 130*
 Ubi, an sit eodem ratio de copula habita ante assumptionem Eucharistie. *ibid.*
 Debitum conjugale cum aperto periculo effusionis feminis extra vas naturale est peccatum mortale. *l. r. r. 8. §. 163. §. 1. p. 110*
 Debitum conjugale. *Vide verb. Adulter, Bimorum, Conjuges, plura Conjuges, Domicilium, Difficultas, Debitum, Debitum, Gradus, Ignorantia, Insuper, Jur, Major, Peritias, Mater, Pater, Sacerdos, Vir, Uxor, Uxor. com. 3*
 Ut debitum petere possit contrahens matrimonium cum voto calitatis, an possit Episcopus vel Regularis virtute privilegiorum, aut Confessarius vigore Cruciatu dispensare. *l. r. r. 3. §. 1. p. 85*
 Idem est de voto calitatis, vel Religionis factu ante matrimonium, vel post matrimonium ratum factu. Et quid in his casibus, si ita vovens nondum matrimonium consummavit. *ib. §. 3. p. 115*
 Si debitum petendi impeditur aliqua impedimenta dimissionis, matrimonium cum contrahitis, an Episcopus in illis dispensare possit. *l. r. r. 3. §. 133. §. 1. p. 138*
 Debitum conjugale. *Vide verb. Baptizare, Baptizantes, Fictitius, tom. 3*
 Ut debitum petere possit aditricos voto calitatis, si ad nuptias transiit, an possit per Cruciatum tale votum commutari. *l. r. r. 3. ref. 107. §. 1. & seq. p. 84*
 Debitum teneatur reddere, qui votum calitatis acce, vel cois consumptionem matrimonium de licentia alterius petenti, fecit non autem potest petere. *l. r. r. 3. §. 110. §. 1. p. 85*
 Et quid, est agendum, quando uterque calitatem vovit sine licentia alterius conjugis. *ib.*
 Et quid quando uterque coconventiam voverunt per modum contrahitis, & recipere conventionem. *ib. §. 4*
 Et in isto casu, qui ita voverunt, remittitur sibi ad invicem restitutionem illam juris petendi, & reddendi debitum, licet remissio sit sacrilegi contra votum, an esset tamen valida, & teneatur uterque reddere debitum alteri petenti. *§. 4*
 Et tunc possit Episcopus, vel Confessarius virtute Cruciatu dispensare, ut licet petat debitum. *ib.*
 Debitum an possit petere, qui contrahit matrimonium suscipiendi Regulares post votum emillum, quamvis peccet olera votum. *l. r. r. 3. §. 120. §. 1. p. 89*
 Ad debitum petendum an possint Regulares dispensare extra sacramentum in absentia, & per scriptum. *l. r. r. 3. §. 131. §. 1. p. 93*
 Debitum. *Vide verb. Conjuges. l. 4*
 Qui scienter accedit ad conjugium uxoris suæ, ignorant tamen presentem petendi debitum esse ab Ecclesia ob hoc peccatum impositum, non illam incurrit, nec eget dispensatione ad petendum debitum. *l. r. r. 5. §. 17. §. 3. p. 143*
 Ad debitum conjugale petendum an Regularis dispensare cum secularibus possit, si ad hoc a suis superioribus minime deputatus fuerit. *l. r. r. 1. §. 160. §. 1. p. 144* vide etiam *l. r. r. 1. §. 160. §. 1. p. 144*
 Ubi licet *p. 134. & 135*
 Et an hoc facere Regulares possint extra sacramentum penitentiarum, & Confessores seculares virtute Bullæ Cruciatu. *l. r. r. 3. §. 161. §. 1. p. 145*
 Et an in casu necessitatis an etiam in absentia. *l. r. r. 3. §. 168. §. 1. p. 133*
 & *l. r. r. 160. §. 1. p. 144*
 Hoc impedimentum ignorantibus conjugatis an opus sit eos docere de hujusmodi impedimento, maxime si nullus speretur frater. *l. r. r. 1. §. 160. §. 1. p. 144*
 Debitum conjugale. *Vide verb. Commutare. l. 7*
Decalogus.
 Decalogi præceptum ignorantibus an sit speciale peccatum in confessione explicandum. *l. r. r. 7. §. 9. §. 1. & seqq. p. 121*
 Ubi in ordine ad confessionem an sit necessarium explicare, cujus præcepti decalogi fuerit ignorantia. *ib. §. 3*
 Qui Decalogi plura præcepta ignorat, & committit plura peccata. *l. r. r. 7. §. 9. §. 1. p. 121*
 Sed qui ex ignorantia culpabili Decalogi negligit scire præceptum non fornicandi, &c. non committit duo peccata unum negligentiam sciendi hujusmodi præceptum, alterum fornicationis; & ideo sufficit ut in confessione dicat, fornicatus sum, &c. *ib. §. 3*
 Idem est de aliis Decalogi præceptis.
 Decalogus. *Vide verb. Adulter. tom. 6*
Decantare.
 Ad decantandum an possit eligimus dignus. *l. r. r. 3. §. 101. §. 1. p. 120*
 Decantare. *Vide verb. Decantare. tom. 6*
Decedere.
 Decedere. *Vide verb. Dilectanter, Sepulture. tom. 6*
Decentia.
 Vide verb. Opus. *tom. 7*
 Item verb. Viscere. *tom. 9*

Decipio.

Deciperionem usque ad dimidium iulli pretii cur iura permittant.
t. 6. tr. 1. §. 5. §. 8. p. 144

Vide verb. *Confessus*. tom. 6

Decipitur.

Decipitur ad matrimonium non obligatur in multis casibus, & in
5. ult. hujus r. quicquid casus proponuntur pro praxi, tom. 2. tr. 6.
r. 143. p. 190

Decipitur.

Si deciperet fuerit scilicet subdolis verbis, & fallaciis ad egrediendi
ab Ecclesia, an amittat eius immunitatem, & iudex possit illi
punire. t. 9. tr. 1. §. 115. §. 1. p. 45

Vide verb. *Confessus*. tom. 6

Decernere.

Vide verb. *Opinio*. tom. 9

Decidendum.

Vide verb. *Lites*, *Præceptum*. tom. 9

Decidere.

Vide verb. *Lites*, *Præceptum*. tom. 9

Decima.

Decimarum causa an sit spiritualis, t. 9. tr. 2. §. 27. p. 176

Et quid, quando decime tunc date in seculum secularibus, t. 9. tr. 2.
r. 274. p. 176

Et quid, quando Clerici petunt illas a laicis, qui præscriptione, &
consuetudine immemorabili eis nunquam sunt soliti persolvere.
t. 9. tr. 2. r. 276. p. 176

Et quid, quando conductor laicus decimarum convenitur, t. 9. tr. 2.
r. 273. p. 176

Ne Decime froctus præter confectos Episcopos exigant, an Reges
possint se intromittere. t. 9. tr. 2. §. 32. §. 1. p. 87

A decimarum solutione an laici ex consuetudine, vel præscriptio-
ne sit immuni, dummodo id sit tempus 40. annorum cum titulo,
& sine titulo præscriptio immemorabilis, nempe centenaria, t.
6. tr. 1. §. 1. §. 94. & t. 6. tr. 1. §. 109. p. 138

Ubi an sufficiat tempus decem annorum,
Ubi etiam an sint equi, & iusta, & valeant statuta, & Consti-
tutiones Civitatum, vel leges Regum, & Principum, quibus ven-
tant decimas a laicis exigi, quæ per consuetudinem solvi minime
solent. c. 2

Si in decimarum contrahibus opponatur iuramentum, an Princeps
laicus possit litigare irritando talem contrahendum, & iuramentum
t. 9. tr. 2. r. 232. §. 1. p. 162

Ciety Decimas non solvendas a Regularibus, eorum agrorum coloni-
& arrendatariis virtute privilegiorum, & p. 107

Si decimas in aliqua provincia Moniales, Regulares, & eorum colo-
niæ solvant, hoc fortiter evenit, quia Episcopi obtineant
aliquod Breve Pontificum sepevocatorum dictorum Privilegio-
rum, secus minime tenentur. t. 9. tr. 2. r. 277. §. 3. p. 177

Decime nomine feudali collate Principibus, vel aliis secularibus
an debeat exigi coram Iudice Ecclesiastico, an verò coram
Iudice laico, t. 9. tr. 2. r. 275. p. 176

Decimarum causa licet in seculum datarum secularibus diffusi-
da est coram Iudice Ecclesiastico, t. 9. tr. 2. r. 177

Vide verb. *Cognoscere*, *Calumniam*, *Profanarium*, *Insulsum*. tom. 9

Decipere.

Decipere se invicem usque ad dimidium iulli pretium non licet
contrahentibus in foro conscientie, t. 6. tr. 3. r. 75. §. 8. p. 124

Vide Verb. *Confessus*. tom. 6

Decisiones.

Decisiones Cardinalium an habeant vim legis. tom. 3. tr. 3. r. 60. §.
3. p. 118

Decisiones Cardinalium an sint tanti doctrinales, etiam emanave-
rint à verbo cæi Pontificis, t. 6. tr. 1. r. 23. §. 1. & seq. p. 14 & 15

Decisiones Cardinalium, & Decisionibus Rotæ Romanæ an sit
standum. t. 3. tr. 3. r. 60. §. 3. p. 122

Vide verb. *Declarationes*. tom. 6

Et decisionibus Rotæ Romanæ notabilia quædam de Cardinalibus
t. 9. tr. 7. r. 93. p. 205

Decisio L. Barchinon. Exemptionis in fine Partis 2. p. 167. et. to

Decisio in causa Hispanæ Spemialis. ibid. 2. p. 163

Decisio in causa Gerunden. Scribimus. ibid. 3. p. 165

Decisio in causa Gerunden. Scribimus. ibid. 4. p. 164

Decisio in causa Corduben. Decimarum de Lucena. ibid. 6. p. 167

Decisio in causa Firmans Professionis. ibid. 7. p. 167

Decisio in causa Majoricen. Indultorum. ibid. 8. p. 170

Decisio in causa Corduben. de Lucena. ibid. 9. p. 170

Decisio in causa Toletana nullitatis matrimonii. ibid. 10. p. 172

Decisio in causa Majoricen. Indultorum. ibid. 11. p. 173

Decisio in causa Romana Donationis. ibid. 12. p. 174

Decisio in causa Persiana oblationis. ibid. 13. p. 176

Decisio in causa Pamplon. electionis Canoniorum. ibid. 14. p. 177

Decisio in causa Uliabonen. Professionis. ibid. 15. p. 178

Decisio in causa Melevisana Marcellianus. ibid. 16. p. 180

Decisio in causa Calaguritana Matrimonii. ibid. 17. p. 181

Decisio in causa Melevisana bonorum. ibid. 18. p. 182

Decisio in causa Valentiana juris fedendi. ibid. 19. p. 182

Decisio in causa Montis Alti Primiceriatu. ibid. 20. p. 183

Decisio in causa Augustina Electionis. ibid. 21. p. 184

Decisio in causa Lucana Suffragiorum. ibid. 22. p. 185

Decisio in causa Lucernæ. Quaræ. ibid. 23. p. 185

Decisio in causa Eriani. Jurium Parochialis. ibid. 24. p. 186

Decisio in causa Hispanæ Quartæ Fusteralium. ibid. 25. p. 186

Sententia lata super exemptione a solutione Quartæ fusteralis, ac
jure deferendi defunctis ad Ecclesiam Cælestium sine Capitu-
li, & Clerici consensu, seu interventu. ibid.

Decisio super Confirmatione superdidicte sententie. ibid. 26. p. 187

Decisio in causa Lucanæ Juris Patronatus. ibid. 27. p. 187

Decisio in causa Gerunden. Capellanæ. ibid. 28. p. 189

Decisio in causa Comptellana Parochialis. ibid. 29. p. 189

Decisio in causa Ceragulina Beneficii de Linare. ibid. 30. p. 191

Decisio in causa Civitatem Presbyteratus. ibid. 31. p. 191

Decisio in causa Barchinonen. Juris Patronatus. ibid. 32. p. 192

Decisio in causa Valentiana Parochialis. ibid. 33. p. 194

Decisio in causa Leopolden. Admistrationis Hospitalis. ibid. 34.
p. 195

Decisio in causa Barchinonen. Canoniciatus. ibid. 35. p. 195

Decisio in causa Toletana Matrimonii. ibid. 36. p. 196

Decisio in causa Toletana Canoniciatus Penitentiarie. ibid. 37. p. 197

Decisio in causa Ioven. Abbatis. ibid. 38. p. 199

Decisio in causa Civitatem Presbyteratus. ibid. 39. p. 200

Decisio in causa Colonien. Oppositionis. ibid. 40. p. 200

Decisio in causa Papien. Beneficii, &c. ibid. 41. p. 201

Decisio in causa Calaguritana Beneficii de Comago. ibid. 42. p. 202

Decisio in causa Toletana Pensionis. ibid. 43. p. 203

Decisio in causa Vercellen. Decimarum. ibid. 44. p. 205

Decisio in causa Regien. Canoniciatus. ibid. 45. p. 206

Decisio in causa Ampurien. Cui Civitatem Depositionis Vicarii.
ibid. 46. p. 206

Decisio in causa Barchinonen. Canoniciatus. ibid. 47. p. 207

Decisio in causa Ferrarien. Pensionis. ibid. 48. p. 208

Decisio in causa Melphen. Cantoris. ibid. 49. p. 210

Decisio in causa Neapolitana Separationis Theori. ibid. 50. p. 211

Decisio in causa Laudem. Pensionis. ibid. 51. p. 211

Decisio in causa Barchinonen. Exemptionis. ibid. 52. p. 212

Decisio in causa Uliabonen. Nullitatis professionis. ibid. 53. p. 213

Decisio in causa Uliabonen. Nullitatis professionis. ibid. 54. p. 213

Decisio in causa Pamplonen. Parochialis. ibid. 55. p. 221

Decisio in causa Calaguritana Præsentis Matrimonii. ibid. 56. p. 222

Decisio in causa Hispanen. Decimarum. ibid. 57. p. 224

Decisio in causa Gandavæ. Exemptionis. ibid. 58. p. 225

Decisio in causa Barchinonen. Exemptionis. ibid. 59. p. 226

Decisio in causa Vageta Indulti. ibid. 60. p. 227

Decisio in causa Pidiavico. Commenda. ibid. 61. p. 227

Decisio in causa Iuenco. Privilegium. ibid. 62. p. 228

Decisio in causa Hispanen. Decimarum. ibid. 63. p. 229

Decisio in causa Majoricen. Parochialis. ibid. 64. p. 234

Decisio in causa Calaguritana Beneficii de Comago. ibid. 65. p. 234

Decisio in causa Montis Castin. Parochialis. ibid. 66. p. 235

Decisio in causa Toletana Decimarum de Capilla. ibid. 67. p. 236

Decisio in causa Calaguritana Beneficii de Capilla de Reyna. ibid. 68.
p. 237

Decisio in causa Colonien. Decimarum. ibid. 69. p. 238

Decisio in causa Maritimen. fene Aten. Beneficii. ibid. 76. p. 240

Decisio in causa Hispanen. Decimarum. ibid. 77. p. 240

Decisio in causa Iudunen. Procurationis. ibid. 78. p. 241

Decisio in causa Paven. Præsentis. ibid. 79. p. 241

Decisio in causa Barchinonen. Nullitatis professionis. ibid. 74. p. 245

Decisio in causa Jansen. Privilegium. ibid. 75. p. 247

Decisio in causa Pamplonen. Alienationis. ibid. 76. p. 250

Decisio in causa Romanæ Hereditatis de Gratiani. ibid. 77. p. 251

Decisio in causa Calaguritana Canoniciatus. ibid. 78. p. 253

Decisio in causa Calaguritana Distributionum. ibid. 79. p. 253

Decisio in causa Pamplonen. Decimarum de Versalgai. ibid. 80.
p. 254

Decisio in causa Romana Rotis. ibid. 81. p. 254

Decisio in causa Toletana Decimarum. ibid. 82. p. 255

Decisio in causa Hispanen. Decimarum. ibid. 83. p. 256

Decisio in causa Calaguritana Beneficii de Ocon. ibid. 84. p. 258

Decisio in causa Pamplonen. Beneficii de Elspaza. ibid. 85. p. 259

Decisio in causa Præposituræ Tongren. ibid. 86. p. 261

Decisio in causa Militen. Parochialis. ibid. 87. p. 261

Decisio in causa Pulgaren. Hereditatis. ibid. 88. p. 262

Decisio in causa Conchen. Pensionis. ibid. 89. p. 264

Decisio in causa Vincen. Jurisdictionis. ibid. 90. p. 265

Decisio in causa Vincen. Præsentis Obsequii. ibid. 91. p. 266

Decisio in causa Ageren. Vicarii. ibid. 92. p. 266

Decisio in causa Hispanen. Vicarii. ibid. 93. p. 267

Decisio in causa Romana Legati. ibid. 94. p. 268

Decisio in causa Cracovicen. Præposituræ S. Floriani. ibid. 95. p. 269

Decisio in causa Cracovicen. Decimarum. ibid. 96. p. 270

Decisio

Deciso in causa Vincen Jurisdictionis, ibid. 97. pag. 371
 Deciso in causa Bononica. Gabelle, ibid. 98. pag. 372
 Deciso in causa Carthaginensis, Decimarum, ibid. 99. p. 173
 Deciso in causa Neapolitana Matrimonii, ibid. 100. p. 174
 Deciso in causa Fulgentina. Hereditatis, ibid. 101. p. 175
 Deciso in causa Calaguritana beneficij, ibid. 102. p. 176
 Deciso in causa Romana, seu Janoen. Cambii, ibid. 103. p. 177
 Deciso in causa Romanæ Centum, ibid. 104. pag. 178
 Deciso in causa Calaguritana beneficij, ibid. 105. p. 179
 Deciso in causa Bononica. Hereditatis, ibid. 106. p. 180
 Deciso in causa Majoricens. Celebrationis Missarum, ibid. p. 181
 Deciso in causa Albigen. Præcedentie, ibid. 108. p. 182
 Deciso in causa Romana Fructuum Decem, ibid. 109. p. 183
 Deciso in causa Aften. Coarctatorie, ibid. 110. p. 184
 Deciso in causa Placentina, seu Abulen. Decimarum, ibid. 111. p. 185
 Deciso in causa Toletana Nivis, ibid. 112. p. 186
 Deciso in causa Placentina, seu Abulen. Decimarum, ibid. 113. p. 186
 Deciso in causa Meleventina Nullitatis Professum, ibid. 114. p. 187
 Deciso in causa Trullen Matrimonii, ibid. 115. pag. 189
 Deciso in causa Hieronen. Parochialis, ibid. 116. pag. 191
 Deciso in causa Averlana Juris Patronatus, ibid. 117. p. 192
 Deciso in causa Mindonien. Parochialis, ibid. 118. p. 193
 Deciso in causa Compellitana Coarctatorie, ibid. 119. p. 195
 Deciso in causa Palsien. Beneficij, ibid. 120. pag. 197
 Deciso in causa Hieronen. Parochialis, ibid. 121. p. 198
 Deciso in causa Rastina Pensionis, ibid. 122. pag. 199
 Deciso in causa Corduben. Dimidie portionis, ibid. 123. pag. 199

Decisum.

Decisum a fidei Declarationes Cardinalis, t. 6. tr. 1. r. 22. §. 1. p. 13

Decisum.

Vide verb. *Appellatio*, *Contrarius*, to. 9

Declarans.

Declarans aliquem casum conscientie Moniali an incurrit censuram latam ab Episcopo contra colloquitos cum Monialibus; t. 5. tr. 1. ref. 87. §. 1. ante medium, pag. 42

Vide verb. *Beneficarius*, *Senectute*, to. 5

Declarare.

Vide verb. *Dubium*, to. 3

Declarare non tenetur Confessarius hæreditibus personis, quibus in secreto dicit testator in schedula, vel testamento se velle eorum illis erogare per Confessarium; t. 6. tr. 8. r. 104. §. 1. p. 131

Declarare testamentum suum ante professionem factam, an licitum sit Religioso; tom. 7. tr. 1. ref. 169 per totam p. 30

Vide verb. *Obligatio*, tom. 9

Nisi declarant hæretici ab Ecclesia, an licitum sit iudicare bellum hæreticis præsertim solum hæresim; tom. 7. r. 101. r. 18. per totam, pag. 168

Si an non declarant mortuos in testamento aliquos relictiones, vel alimenta, expedit, quid est faciendum; tom. 6. tr. 8. ref. 104. §. 1. pag. 351

Declarationes.

Declarationes Cardinalium editæ Romæ auctoritate Papæ circa Concilium Tridentinum sunt invariabiles, & tamen non faciunt jus commune, quod non sint promulgatæ toti Ecclesiæ, tom. 3. tr. 1. ref. 63 §. 4 pag. 146

Declarationes, Vide verb. *Beneficarius*, *Senectute*, tom. 5

Declarationes Illustrissimorum Cardinalium an habeant vim legis; t. 6. tr. 1. r. 1. §. 1. & seqq. p. 13

Declarationes Cardinalium à Pontifice approbatæ an habeant vim legis; t. 7. tr. 1. r. 34. §. 2. p. 165

Declarationes Cardinalium an sint tantum doctrinales, & non decisivæ, & non sit necessarium studium illarum; t. 7. tr. 3. r. 28. §. 4. pag. 179

Declarationibus Cardinalium an sit studium; tom. 9. tr. 8. ref. 6. §. 2. pag. 336

An aliquis declarationis Cardinalium authentica forma conferat vim legis generaliter obligantis, an utroque furo; t. 6. tr. 1. r. 24. §. 1. & seqq. p. 15

Vide verb. *Deponere*, to. 6

Declinatoria.

Declinatoria inquisitionis in censuras latas contra N. an sit valida ex defectu citationis; t. 5. tr. 1. r. 6. §. 1. p. 3

Vide verb. *Lit*, to. 9

Declinandum.

Vide verb. *Forum*, to. 9

Declinare.

Declinare Forum, ut personæ miserabiles, an motus, furdus, & opus possint, t. 8. tr. 9. r. 10. §. 1. p. 153

Decretum.

Decretum, qui semel bonis cefferunt, non possunt deinde bonis credere, t. 6. tr. 1. r. 19 §. 4. p. 121

Decretum, vulgo dicti *Falsi*, an grudent Ecclesiæ immunitate; t. 9. tr. 1. r. 61. §. 1. p. 30

Decretum.

In Decreti Clementis VIII. poenæ, & excommunicationes an

incidunt Confessarius absolvens à casibus Episcopo reservatis sine peccato alicuius privilegij; t. 1. tr. 5. r. 3. p. 102

Et quid, si absolvit fuit spe ratiabationis, vel ea inconsideratione, aut ignorantia non tamen causa, aut affectata; ibid. §. 4

Io poenæ dicti Decreti non incidunt Religiosis, qui abique facultate absolventur ab aliquo casu in Religione reservato, iuxta illud Decretum Clem. VIII. ib. §. 3

Pro Decreti Urbani VIII. intelligenti, & explanatione circa licentiam excoedendam ab Episcopo Regularibus ad loquendum cum Monialibus variis casibus, tom. 7. tr. 1. r. 309. usque ad r. 315. ubi late p. 157 & 158

Decreti irritantis. Iulianum censetur habere licet, quod inducit solemnitate aliquam, etiam si decretum irritantis non addit, adhuc totum, quando desunt forma; t. 7. tr. 2. r. 106. §. 1. p. 167

Decreti Urbani VIII. non obstantibus, an in aliquo casu possit peccatis relictis pro Missis non inveniri in bonis fructibus; ubi dantur casus pro præst. t. 2. tr. 1. r. 7. §. 1. p. 5

In Decretis multis statuitur Poenitentibus Sacramentum denegari non debere phœreticis, si confiterentur ante confessionem delictum, & contritionis signa dedisset. t. 2. tr. 4. r. 94. §. 1. p. 151

Ubi idem colligitur de Eucharistia.

Et advertitur, non esse necessarium, quod expressè petierint abdicatorem suum habentes, non obediens signis contritionis, desideriumque confitendi, & communicandi, ibid.

Idem assertur de Sacramento Extreme Undionis, ibid. §. 3

Decretis, & legibus Synodi Provincialis an Archiepiscopus, & alij Episcopi teneantur etiam quando in viâ coarctationis, nec possint in illis dispensare, nisi quatenus in illis permittunt, & concessum; t. 6. tr. 1. r. 17. §. 7. p. 9

Decretis sanctis an clausis oculis illud sit; t. 6. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 17

In Decreti Pontificis an semper verbi imperij vim modicè accipienda sint imperativa; t. 6. tr. 1. r. 28. §. 1. & seqq. ibid.

In Decreti sacre Congregationis an sub omni nōne privationis Officiorum, Graduum, & Dignitatum intelligatur comprehensio Cooperatorum, Lectores, Confessores, Magistri Novitiorum, Ministri, Consultores, Dilectores, & c. t. 6. tr. 1. r. 34. r. 3. p. 22

Ubi, quod dicitur poenæ non incurrantur ante iudicium sententiam, ibid. §. 4

Io Decreti Pontificis verba aliquid operari debent, & non solum verbum, & quælibet dictio non debent sine effecta aliquid operandi apponi, sed etiam quælibet syllaba; t. 7. tr. 1. r. 28. §. 7. sub fine pag. 157

Sub Decreti Urbani VIII. & sacre Congregationis, & Pauline *Ambitus*, comprehenduntur poenæ ab Cambium, vel mutua acceptæ cum solutione lucris cæcatis, vel damni emergentis, t. 5. tr. 1. r. 99. §. 3. ad medium p. 36

Abique Decreto irritante professum est nulla ex defectu formæ, t. 7. tr. 2. r. 106. §. 1. ante fine p. 167

Ex Decretorum Ecclesiæ vi per seque Clerici in Minoribus poenent, mittitur se adhibenda; tom. 7. tr. 1. r. 37. §. 5. post medium, pag. 189

Et quid, si beneficium habens, aut habitum, & consecratum deferant propter scandalum; ibi sub fine.

Infallibilitate Decretorum Pontificis lege omnes ejus questiones pro verbo Decretum, §. 2. ex t. 3. p. 10 in indice primò illius.

Decretum Clementis VI. editum die 20. Junii 1304 in quo daturatur etiam in solis, temeraria, & scandalosa iussa propostis, scilicet, licere per litteras, seu interuentum Confessarii absenti peccata sacramentaliter confiteri, & ab eodem absente absolutionem obtinere, t. 1. tr. 4. r. 62. §. 1. p. 187

Ubi supradictus Clemens VIII. declarat prædictam absolutionem non solum illicitam, sed invalidam, & nullam esse, ibid. §. 9

Decretum editum Clem. VIII. anno 1594. qui præcepit superioribus Regularium, ut diligentissimè creverint, ne ea notitia, quæ in confessione de aliorum peccatis habuerat, ad exteriorum gubernationem intuerent, t. 1. tr. 8. r. 9. §. 2. p. 121

Sed decretum supradictum non ad omnes confessorios, sed ad eos, qui superiores sunt, vel deinceps erant, tantum dirigunt, ibi.

Sed an non obstante supradicto Decreto, an possit probabiliter finiri, licere superiori ob peccatum in Confessione cogniturum privare subditos officis ad eorum amovibilibus, negare suffragium poenitentis, & negare subsidij licentiam excoedi foris, alloquendi exteros, claudere fenestras, & alia huiusmodi facere; ibid. §. 104

Et an supradictum Decretum non continet solum directionem, sed præceptum, & ideo obliget sub mortali; t. 1. tr. 8. r. 16. §. 3. & seqq. p. 116

Decretum sacre Congregationis de celebratione Missarum, in quo prohibetur Episcopo reducere Missarum, an comprehendat etiam Anniversaria, & Officia Defunctorum, t. 1. tr. 1. r. 6. §. 4. & p. 2

Decretum prædictum quod facultatem tollit Episcopo, & Generalibus Ordinibus revocandi Missas ad minorem numerum, t. 2. tr. 1. r. 7. §. 1. ibid.

An ad revocatum privilegij Regularium circa legata missarum, t. 2. tr. 1. r. 8. §. 1. ibid.

Post Decretum Urbani VIII. an habeat Regularis aliquod privilegium.

- gum, cuius vigore possit hodie, ut olim redigere Missas ad minimum numerum; t. r. r. p. 9. §. t. ib.
- De cretum Urbani VIII. non revocat privilegium moderandi Missas, & noviteriaia testatorum ante Tridentinum reliqua, sed tantum earum Missarum reductionem, quae post Tridentinum acceptata fuerunt; t. r. r. p. 13. §. 5. p. 4
- Si Decretum Concilii Tridentini in aliquis civitatibus publicum fuerit, modo tamen capis in Catholicis non adfuit Parochi proprii, an valeat contra haereticos praedicare, vel sine praedicatione matrimonium contrahere; t. r. r. p. 7. §. 2. p. 260
- Et quid, si absolute ibi matrimonium contrahatur sine illo ministro, & parcho; t. r. r. p. 7. §. 2. p. 260
- Decretum, Vide verb. *Capitulum* *sepe poenitente*, *Constitutio*, *Regulatio*, *Idem* verb. *Appellare*, *Statutum*, t. 5
- De cretum Gratiani an habeat vim legis; t. 6. tr. 1. ref. 9. §. 2. & seq. pagina 4
- Decretum, Vide verb. *Confessio*, *Ligare*, *Morari*, *Praesumptio*, tom. 6
- Decretum Cardinalium editum Nonis Maii 1590. ultra penam impositionis contra Religiosos accedens ad loquendum cum Monialibus, an etiam obliget ad peccatum mortale; t. 7. tr. 1. §. 2. p. 305. utque ad 308. ubi latet, id capientur aliqui casus, pag. 154. & 173
- Decretum Concilii Trid. sess. 4. cap. 16. de Regularibus, prohibens recipi aliquid ultra vitium, & velicum Novitiae an comprehendat motum, aut commodatum; t. 7. tr. 1. §. 16. §. 1. pag. 159
- Contra Decretum Concilii Trid. sess. 25. cap. 16. de Regularibus, an dispensare possit Episcopus vel Nuntius in peccato 40. annorum requirit, ut Monialis possit eligi in Abbatissam; t. 7. tr. 1. §. 16. §. 2. pag. 160
- Decretum 8. Pii VII. quod incipit: *Deverbi*, *de Monialibus*, editum anno 1769. in quo conceditur Monialibus propter morbum lapsum, & Epidemiam castra & Monasteria, an dictum Decretum extendendum sit ad aliam infirmitatem, non tantum febrem, sed soli Monialis nocivam, cui exoritur & Monasterio remedium adhibetur, si alius periculum vitae, aut gravis, & diuturnae infirmitatis probabiliter timeretur; t. 7. tr. 1. §. 23. per totum p. 162
- Decretum irritans adum, inducit formam, itaque aliter factus est omnino nullus, t. 7. tr. 1. §. 2. unic. §. 8. p. 168
- Etiam decretum irritans non addit, an alius eueptus, quando deus sit forma; ibid.
- Decretum, Vide verb. *Ligare*, t. 7
- Decretum Bonifacii VIII. in cap. Clericus, de immunit. Eccles. in 6. an hodie persistat; t. 9. tr. 1. §. 31. §. 2. p. 18
- Decretum, Vide verb. *Insuperior*, *Obligatio*, t. 9
- Pro hoc verbo Decretum, lege tractatum quintum tomus 9. de legalitate Decretum Pontificis
- Deverbo*
- Qui decervit sapientem cum eodem muliere fornicari, & ita deinde pluries cum illa fornicari, ubique interruptione sufficiens ad multiplicandum peccatum, an unum tantum numero peccatum consequatur admittit, an plura; t. 7. tr. 1. §. 23. pag. 155
- Deverbo*
- Depravatione an donare possint; t. 6. tr. 1. §. 14. p. 249
- Depravatione civitatis quando possint sine peccato abesse à Capitulo, & quando verò peccat mortaliter à Capitulo la absentando; t. 7. tr. 1. §. 23. per totum p. 98
- Dedicatio*
- Vide verb. *Consecratio Ecclesiae*, *Dedicationis*, t. 4
- Deducere*
- Si Deducere quis non potest, an sit mortale, vel veniale, id quod fecerit contra conscientiam distans illud confitetur peccatum, non determinata materia particulari, an sit necessarium in confessione explicare peccatum; t. 7. tr. 1. §. 2. & seq. p. 251
- Deducere an possit, qui deinde pro charitate, & pro lacrimis pro bellis, & pro Morte, ut vulgo dicitur, & c. qui ob fraudes in ludis solus tenetur restituere; t. 6. tr. 1. §. 40. §. 1. p. 206
- Deducere distas expensas non potest, si quis lucratus est ab eo, quem vi traxit ad locum, ibid.
- Vide verb. *Expensas*, t. 8
- Item verb. *Infamia*, t. 9
- De dolo*
- De dolo legem Falcidia, & Trebellianam an testator prohibere possit; t. 6. tr. 1. §. 107. §. 1. p. 33
- Et pro intelligentia huius questionis aliqua primò supponuntur, ibid. §. 1. & seqq.
- Defectus*
- Qui deficiat labore aliquo, an nascatur à ieiunio, quomvis illud in alio de commodò differre queat, etiam si, data opera, ut non javeat, hoc ageret; tom. 4. tract. 6. ref. 16. §. 1. & seqq. pagina 160
- Vide verb. *Defectus*, t. 4
- Defectus*
- De defectibus defectibus corporis in ordine ad celebrandum Missam: v. g. quidam sacerdos Missam celebrando non potest quando se signat, manu tangere frontem, neque fumere Eucharistiam manu dextera, sed sinistra; an isti defectus inducant irregularitatem, itaque abque dispensatione celebrare non possit, tom. 8. tr. 1. ref. 140. §. 2. p. 57
- De defectu commissio in confessione, an teneatur Confessarius monere penitentem, v. g. si Confessarius ea negligentia culpabili non interrogavit penitentem de circumstantia necessaria ad integritatem confessionis; t. 1. tr. 7. §. 44. §. 2. p. 268
- Et quid, si huiusmodi defectus esset conjunctus cum dante tertii, vel ipsius penitentis; ib. §. 2
- Et defectus lenientis irregularitatem incurrit multoties iustitiae, & ad alia, t. 5. tr. 1. §. 7. per totum p. 166
- Sed vide casum specialem in 8. §. 2. per totum, ib.
- Si defectum alium, vel errorem Confessarius commisit, an statim possit finitem confessionem, & datam absolutionem possit loqui cum penitente de illo abque eius licentia; tom. 8. tr. 8. §. 5. & seq. p. 328 & seq.
- Ut defectum commissum in Confessione Confessarius penitentis aperiat, si ipse penitens non vult concedere Confessario licentiam, ut illum ei aperiat, an possit adhuc illum aperire; t. 8. tr. 8. §. 5. & seq. p. 329
- Defectum praedictum an possit Confessarius in secunda confessione penitenti aperire abque eius licentia; t. 8. tr. 8. §. 5. p. 330
- Defectum iurisdictionis an supplet Pontifex in administrandis sacramenta cum opinione probabilis; t. 3. tr. 1. §. 4. §. 2. p. 5
- Defectus naturales penitentis revivere, an sit contra flagellum Confessionis, v. g. si penitens dicat in confessione se natum ex parentibus sordidis, infirmis, aut non conjunctis legitimo matrimonio; t. 8. tr. 8. §. 5. p. 317
- Defectus, Vide verb. *Actus*, *Confessio*, *Septenarius*, *Supplere*, *Utque*, *Idem*, tom. 8
- Defectus vini, vel terrae, aut altetius portationis communis loco vini, nullo modo excusat à ieiunio, tom. 4. tr. 6. ref. 70. §. 5. pag. 183
- Defectus, Vide verb. *Confessio*, *Irregularitas*, t. 5
- Si defectus moralis corporis inducat irregularitatem, vel non, an hoc iudicare circa suos subditos possit ad Praelatos Regulares; ubi pro praxi aliqui casus, t. 7. tr. 1. §. 23. §. 1. & seq. p. 142
- Vide verb. *Defectus*, t. 8
- Defendere*
- Ad defendendum rem propriam, ut quis interstitio iuvatore illius, an sit necessarium, ut res illa aliter non possit recuperari, sed etiam ut non possit aliter custodiri, etiam si possit postea recuperare; t. 8. tr. 1. §. 23. §. 4. p. 83
- Ad se defendendum an miles, qui certis diebus bellum esse iniustum, an possit occidere militem contrarii exercitus, à quo invaditur, t. 8. tr. 1. §. 23. §. 1. p. 86
- Defendere vitam suam an teneatur Pater lege iudicare, sed pietatis, & officii patris, t. 8. tr. 1. §. 23. §. 1. p. 87
- Defendere, Vide verb. *Bulla Cruciata*, *Fugere*, *Madamen*, *Pana*, *Septimo*, t. 5
- Defendere se vi, & armis à iudice, & ab eius ministris, etiam occidendo eos, si necessarium sit, an possit necare innocens, qui seipsum damnavit iniuste ad mortem, iuste tamen iuxta allegata, & probata; t. 6. tr. 1. §. 27. §. 3. p. 108
- Defendere, Vide verb. *Defiliam*, t. 6
- Defendere vitam Dominorum an teneatur servus cum periculo vitae; t. 7. tr. 8. §. 85. per totum p. 208
- Defendere, vide verb. *Crimes*, t. 7
- Se defendere sub peccato mortali, & occidere aggressorem an in aliquo casu teneatur iuvare; t. 8. tr. 1. §. 26. §. 1. p. 78
- Si defendere se aliter quis non possit, an invalorum cum peccato nefando occidere possit etiam si sit Clericus, aut Religiosus; t. 8. tr. 1. §. 30. t. in fine p. 78
- Non se defendere occidendo iuvatore, quomvis possit an liceat aliter; t. 8. tr. 1. §. 37. ult. ad medium §. 6. p. 80
- Defendere, Vide verb. *Adhuc*, *Aggressor*, *Amicus*, *Bona temporaria*, *Calumniator*, *Compensatio*, *Insolus*, t. 8
- Defendere emporem coram iudice laico an teneatur Clericus interpellatus ab empore; t. 9. tr. 1. §. 77. §. 1. p. 102
- Defendere, Vide verb. *Animadvertere*, *Conferre*, *Interficiere*, *Polluere*, tom. 9
- Defenduntur iura Tribunalis S. Officii, ubi aliqua primò supponuntur, t. 5. tr. 10. §. 147. §. 1. p. 324
- Defensio*
- Vide verb. *Bulla Cruciata*, *Fugere*, *Madamen*, *Pana*, *Septimo*, tom. 5
- Defensio est de iure naturalis, & divina, idem consuetudo nihil adversus illam praevalere, t. 6. tr. 1. §. 124. §. 1. p. 66
- Defensio, Vide verb. *Defiliam*, t. 6
- Item verb. *Crimes*, tom. 7
- Quid sit defensio, & quid sit vindicta declaratur, t. 8. tr. 1. §. 7. §. 1. p. 76
- Defensio, Vide verb. *Adhuc*, *Aggressor*, *Amicus*, *Bona temporaria*, *Calumniator*, *Compensatio*, *Insolus*, t. 8
- Item

acquirat, v.g. per visitationem Ecclesiarum, &c. a. r. r. 17. 18. 5. p. 10
 Qui lucratur indulgentiam aliquam, an defuncto possit per
 modum suffragii applicare propriam satisfactionem, quoniam ex ope-
 re operantis induci habet, a. r. r. 17. 37. 5. p. 18
 Defunctum teiccare Officium omittit in secunda Novembris
 an peccet mortaliter, a. r. r. 6. 94. 5. p. 35

Et qui in predicta die omittit recitare dictum defunctorum Offi-
 cium, & Octavarum, an committat duo peccata, vel unum, a. r. r. 6.
 94. 5. p. 37

Et qui defunctorum Officium omittit in supradicta die, an teneat
 fructus restituere, si est beneficiarius, ib. 5. p.

Si in defunctorum Officium Octava concedatur Missa in Altari pri-
 vilegiata, an in Dominicis sit dicenda Missa de Requiem, a. r. r.
 1. 4. 5. p. 20

Idem est quando in feria secunda signata pro Altari privilegio
 incigit fideum duplex, ib. 5. p.

Defunctorum Bulla an possit sumi per duobus, aut pluribus, a. r.
 1. 1. 1. 17. 5. p. 107

Defunctus, Vide verb. *Animo, Applicare, Auctoritas, Missam cele-
 brare, Persecutio, Sacerdos, Status, Visitatio, &c.*

Deiure.

Vide verb. *Regulatio, &c.*

Item verb. *Delegatio, &c.*

Delegatus.

Deglutitio casu, & violenta, & prout intentionem globulum ex
 Saccharo, vel alium cibum, aut potum fuit dormienti, vel non
 adverteenti in os apertum, & guttur ab alio immisum, an cen-
 seatur jejuniis, & possit communicare, vel celebrare eodem
 die, a. r. r. 17. 5. p. 133

Idem est, si aliquid deliceret ab extra in stomachum, etiam ali-
 cujus quantitas, ita quod non perciperet, vel iocunderet
 illud deglutire, sed fuit saliva descenderet in stomachum,
 non impedit communionem, ib.

Delegatus.

Si quis deglutit chartam, cartam, frustulum ligni, aut quid simile
 non committit an possit celebrare, vel Eucharistiam sumere,
 a. r. r. 1. 19. 5. p. 48

Et quid, si cibum aliquod parvum in os sumeret ad massam andum
 pro consecratione capitis sine intentione comedendi, si casu de-
 glutiret, & in stomachum descenderet, a. r. r. 1. 10. 5. p. 48

Et quid, si deglutit in magna quantitate nummorum aureorum, vel ali-
 quod de plumbo, & de officul aliorum fructuum, de fragmen-
 tis Metallorum, de vitreo, de lapideis, ligno duriori, papyro, &
 frustulis, ib.

Qui celebrare solet mane aliquid ex propriis ungulis, vel papy-
 ri, &c. an possit celebrare, vel Eucharistiam sumere, a. r. r. 1. 16.
 5. p. 48

Si deponit particulam infirmam in articulo mortis non possit
 mori in Gratia, ut possit Sacerdos ei præbere speciem fan-
 tasiam, pro viatico, a. r. r. 1. 1. 5. p. 48

Vide verb. *Cadaver, Dubium, &c.*

Degradatus an possit Episcopus Clericum propter aliquod crimen
 enormis qualibetumque peccator casus in jure capere, a. r. r. 1. 17.
 5. p. 36

Et quodam sit crimen, & delictum qualiterque, ib. 5. p. 36

Degradatus, nec deponitur non possit Prælati Regularis de jure
 & communi suos subditos, nisi comparat eis consuetudinem, vel
 privilegium, a. r. r. 1. 18. 5. p. 36

Ubi an sit aliquod privilegium
 quod extendi possit ad depositionem verbaliter tantum.

Vide verb. *Excommunicatus, &c.*

Item verb. *Communitas, Crimen, Sententia, &c.*

Degradatio actualis an debeat fieri a proprio Episcopo, a. r. r. 3.
 1. 17. 5. p. 36

Et an debeat fieri ab Episcopo consecrato, & non fuisse, quod
 Episcopus sit electus, & consecratus, ib.

Degradatio a sententia an possit fieri a Vicario Capituli sede va-
 cante, & actualis ab Episcopo qui ille commissit, a. r. r. 1. 18. 5.
 p. 36

Ubi, quod Episcopus electus, & consecratus, non tamen
 consecratus potest cognoscere de criminibus depositione dignis,
 & deponere facientes, & verbaliter degradare, & remittere
 ad Episcopum consecratum, qui illum actualiter degradat.

Degradationis actum Episcopo committere an debeat Cardinalis
 in Ecclesiis suis titularibus, quando Clericus est dignus deposti-
 tionis, a. r. r. 1. 18. 5. p. 36

Vide verb. *Curia, &c.*

Item verb. *Communitas, Crimen, Sententia, &c.*

Delegatus.

Qui de gradatu Sacerdotis audit Missam in die festo, an satisfaciatur
 pro peccato, a. r. r. 1. 19. 5. p. 160

Degradatum taliter Clericum percussos, an incidat in cen-
 suram, a. r. r. 1. 18. 5. p. 36

Degradatus ad penam Horarum Canonicarum an teneatur, a. r. r.
 1. 19. 5. p. 160

Degradatus, si de facto celebret, an consecratur verum Christi Cor-
 pus, a. r. r. 1. 18. 5. p. 36

Si degradatus refectur, vel si degradatus moriatur, & resurre-
 xerit, an debeat iterum ordinari ib. post medium.

Vide verb. *Episcopus, &c.*

Item verb. *Curia, &c.*

Delegatus.

Vide verb. *Curia, Confessarius, &c.*

Delegatus.

Si delectatur accipere sponsa de futuro, vel vidua de copula pra-
 terita, vel surta, an peccet mortaliter, a. r. r. 1. 19. 5. p. 36

Ubi, quod vidua non peccat mortaliter, si obortum cogitationem
 copula carnalis cum marito defuncto eam approbet volentem,
 quod idem est dicendum de sponsa circa copulam carnalem su-
 ramam eam vel desideret, vel simpliciter voluntarie affectionem
 approbet, quod alii extendunt ad omnem voluntatis affectionem,
 etiam amplius complacencia concepta ex cogitatione
 concubitus cum muliere, si uxori esset, ib. 5. p.

Vide verb. *Conjugatio, &c.*

Qui delectatur se unico voluit actu de tribus fornicis, quorum
 una esset Monialis, altera conjugata, altera soluta, an tria pecca-
 ta committat, & teneatur hanc circumstantiam cōsiderare, a. r. r.
 1. 19. 5. p. 36

Et quid, si omnes tres essent solutæ, aut conjugatæ, vel moniales, ib.

Si delectatur virgo motu circa juvenem, non teneatur in confes-
 sione aperire hanc circumstantiam virginis, etiam si virgo fe-
 polluit cogitando super illum, a. r. r. 1. 19. 5. p. 36

Idem est si delectatur juvenis de virgine, sine tamen voluntate ei
 inferendi violentiam, ib. 5. p.

Qui delectatur de peccatis confessis an teneatur explicare illa, a. r.
 1. 19. 5. p. 36

Quando delectatur Religiosus de Adulterio aliis commissis, si de
 eo delectatur non accusetur fuit injuriosus marito adultera,
 sed quatenus fuit fornicator, an teneatur hoc explicare in con-
 fessione, ib.

Delectatio.

Delectatio de copula habita immediate post illam, an novam ma-
 litiam addat in confessione explicandam, a. r. r. 1. 19. 5. p. 36

Delectatio de aliquo opere, an in eo sensu sumat malitiam ab illo,
 quod respicit opus, seu obiectum hoc, aut illo modo, sub quo
 opponitur virtuali, ac proximè quamvis delectatio sit de opere
 malo, si tamen illud non respicit ut malum, ut sic se confirmat,
 aut sub motivo, sub quo electa non opponitur virtuali, non
 erit mala, saltem mortaliter, a. r. r. 1. 19. 5. p. 36

Ubi aliqui
 casus pro praxi, & intelligentia dictæ difficultatis.

Delectatio de feminis effusione, ob similitudinem, vel alium huncmodi
 finem, non est mortalis, ib. 5. p. 36

Ubi etiam votum castitatem in solo opere externo, an peccet contra
 votum in delectatione de aliquo opere venereo, ib. 5. p.

Delectatio venerea ab habente votum absoluti castitatis capta
 prout malitiam luxuriae, etiam habet malitiam contra votum,
 ibidem.

Delectatio in opere an sumat malitiam de opere externo, ita ut ne-
 cessarium sit appetere circumstantiam operis, & exprimeret ob-
 jectum, v.g. si mulier, de qua sumpta est delectatio, fuerit conjuga-
 ta, Monialis, libera, &c. a. r. r. 1. 19. 5. p. 36

Delectatio, vide verb. *Conjugatio, &c.*

Item verb. *Votum, Castitas, Concedere, Cauder, &c.*

Quando de delectatione rerum turpium quis se accusat ex collo-
 quio cum alio, an in tali casu teneatur exprimeret conditionem
 personarum adstantium, an fuerint conjugatæ, solutæ, &c., &
 etiam teneatur explicare qualiterque sermonis, si videlicet fue-
 rat circa conjugatos, circa solutos, circa nefandum crimen, nec
 fuit sit dicere in alio casu, nisi in iustis in materia gravi, sed opus
 est dicere an in fortuitis, an in fama, an in vita, &c. a. r. r. 1. 19. 5. p. 36

In delectatione in opere an circumstantia de copula sodomitica sit
 in confessione appetenda, a. r. r. 1. 19. 5. p. 36

Ubi pro solvenda hac questione alia similes proponuntur in reatu
 hujus resolutionis, & tota ejus doctrina subtilis est, & valde so-
 lenda, & a Confessoribus necessariis menti tenenda, quia sæpe con-
 tingit in praxi.

Si ex delectatione sensibili ex oculis surgentes sensus sunt
 absque alia finitima intentione, & admixtione alterius delecta-
 tionis de aliquo actu luxurioso, an hoc mortalitas talis est, & talis,
 a. r. r. 1. 19. 5. p. 36

Ubi an inter solutos, quamvis ejusdem sint sexus, an sit semper
 mortale oculare, & rogere ob solam veneream delectationem, ex
 ejusmodi actibus coeurrentem, vel possit dari parvitas ma-
 terie, ib.

Delectationis diversæ nunc de una soluta, deinde de alia soluta
 Item nunc de una conjugata, & deinde etiam de alia conjugata
 &c. si successive habeantur eodem tempore morali, an possint
 consistere innum peccatum mortaliter in ordine ad confessionem,
 sicut possint, & illi actus ita simul successive circa eandem, & vice
 solu-

solutam, five conjugatam fuisset, tom. 1. tracl. 7. refol. 15. §. 7.
pagina 155

Si daretur casus, quid de lectionibus omnes morosas, quos per annum quis habuit, in memoria haberet, antequam in confessione aperiret talem durationem temporis, vel sufficere dicere, toties morose delectatus sum, t. 1. tr. 1. §. 17. §. 2. p. 394

De lectionibus, quae ex cogitatione illicitis, & amplexibus iocoser (ponso) de futuro refulsant, an sint illicitae, t. 1. tr. 1. §. 16. §. 3. p. 411
Delegabilis.

De delegabilis an sit coeminis potestas legislativa Ecclesiastica, to. 6. tr. 1. tracl. 5. §. 1. p. 15

Delegare.

Si alicui delegandi potestas, Vicarius Episcopi, Prioris, vel quilibet alius facultatem habet a suo superiori, casu quo ipse incidat in causam reservatam a suo Episcopo, an possit alio casu absolvi ab eo, quem ipsemet delegaverit, t. 1. tr. 1. §. 12. §. 2. p. 418

Delegare potest Pontifex alicui pro foro conscientiae pro tota Ecclesia, etiam repugnantibus Episcopis, & Parochiis, t. 1. tr. 1. §. 15. §. 2. p. 419

Idem est de Episcopo pro tota sua Diocesi, repugnantibus Parochiis, ib. §. 13

Delegare an possit Episcopus auctoritatem suo Vicario, ut in impedimentis dirimentibus disponat ante contractum matrimonium, t. 1. tr. 1. §. 15. §. 1. p. 180

Delegare alius an possit Episcopus facultatem sibi tributam Concilio Trident. sess. 24. cap. 6. absolvendi, & dispensandi, t. 1. tr. 1. §. 14. & 15. p. 309. & seqq.

Delegare alium ad dispensandum an Episcopus extra Diocesim possit, t. 1. tr. 1. §. 14. §. 3. p. 410

Et cum potestate delegata ab ipso met Episcopo, an possit Episcopus ab illo absolvi, & dispensari, si incidat Episcopus in aliquo delicto, de quibus agitur in dicto Concilio, t. 1. tr. 1. §. 17. §. 1, pagina 110

Idem de Prælati Regularium, ib. §. 4

Delegare an possit Episcopus dispensationem ab hæresi, & aliis excommunicationibus Papalibus, & casibus reservatis, t. 1. tr. 1. §. 15. §. 1. & seqq. p. 110

Delegare alio quos casus alteri, & non Vicario an possit Capitulum (sede vacante), t. 1. tr. 1. §. 15. §. 1. p. 183

Delegare, Vide verb. *Committere, Commisere, Confessarius, Confessio, Confessionalis Sacramentum, Episcopus, Facultas, Indulgentia, Jurisdictionis, Legatus, Presbyter, &c.*

Item verb. *Confessor, Confessionalis Sacramentum, Facultas, Indulgentia.*

Delegare facultatem absolvendi ab hæresi an possit quilibet inquisitor alicui Confessor, t. 1. tr. 1. §. 15. §. 2. p. 146

Delegare examen testium in aliquo casu an Inquisitores possint, t. 1. tr. 1. §. 10. §. 4. per totam, p. 394

Delegare, vide verb. *Committere, Diaconus, Jurisdictionis, Presbyter, Provincialis, Subdelegatus, &c.*

Delegare possunt omnes Prælati Conventuales Religiosorum suam jurisdictionem etiam quam ordinariam in utroque foro, to. 7. tr. 1. §. 4. §. 1. post medium, p. 10

Vide verbum, *Causa, &c.* §. 7. & 9

Delegatus.

Vide verb. *Committere, Delegare, Diaconus, Jurisdictionis, Presbyter, Provincialis, Subdelegatus, &c.*

Delegatus.

Si delegatus Gubernatoris Judicum Capitoli, & Officialium status Ecclesiasticis quis promittat, vel donet munera pro gratis, & iustis obtineat, quando incidit in penas latus in Bulla Gregorii XIII. de datis, & promissis, t. 1. tr. 1. §. 50. & §. 1. p. 335, & 316

Ad delegatus Judicis citramontanos non spectant poenae lae in dicta Bulla Gregorii XIII. t. 1. tr. 1. §. 50. §. 4. p. 338

Delegatus, vide verb. *Dei, Presbyter, &c.*

Delegatus an teneatur dispensare, si ad causam sufficiens, t. 1. tr. 1. §. 15. §. 1. p. 186. Ubi quid de Regularibus virtute suorum privilegiorum, & quid de delegatis virtute Cruciatæ, & Jubilæi.

Delegatus ad expedienda litteras Sacre Penitentiariæ, an debeat esse doctor, vel Magister in Sacra Theologia in Academia approbata, vel sufficiens Licentius, &c. t. 1. tr. 1. §. 17. §. 7. p. 151

Et quid de Regularibus virtute Privilegiorum circa hoc, ib. §. 6

Delegatus, Vide verb. *Committere, Confessionalis Sacramentum, Facultas, Indulgentia, &c.*

Delegatus an possit pro dispensationibus matrimonialibus sumere aliquod ratione laboris, t. 1. tr. 1. §. 46. §. 1. p. 312

Vide verbum, *Causa, &c.*

Deliberare.

Vide verb. *Amicus, &c.*

Delictum.

Delictis magnæ potentia non imponendum est onus se presentandi Sedi Apostolicæ, quando ab Episcopo absolvuntur ab excommunicatione incursæ ob perculsionem Clerici innoem, t. 1. tr. 1. §. 66. §. 2. p. 110

Delictum.

Delicta pro quibus incurrit infamia juris, & irregularitas, t. 1. tr. 1. §. 14. §. 5. p. 156. Sed lege eam per totam, t. 1. tr. 1. §. 14. §. 5. p. 156.

Delicta, & peccata penitentia ad Tribunal S. Inquisitionis an sine denuncianda, etiam si probari non possint? Et quid, si delictum est de crimine hæresis, t. 1. tr. 1. §. 1. per totam, p. 256

Et an sine prævia Correctione denuncianda sint? Et quid, si delictum sit de crimine hæresis, vel de muliere sollicita in Confessione, aut contra Communitatem, t. 1. tr. 1. §. 1. p. 257

Delicta penitentia ad Tribunal S. Inquisitionis sunt denuncianda, etiam si sint occulta, & probati non possint, t. 1. tr. 1. §. 1. p. 257

Utrum delicta, & peccata, quis quis ignoranter committit, subest præcepto Correctionis, t. 1. tr. 1. §. 1. p. 257

Delicta aliqua enumerantur, quæ debent gaudere immunitate Ecclesiasticæ, t. 1. tr. 1. §. 1. p. 156

Ad delicta omnia an extendatur Immunitas Ecclesiastica, t. 1. tr. 1. §. 1. p. 156

Delicti ratione an possit Episcopus excommunicare subditum alienum, t. 1. tr. 1. §. 1. p. 156

Sed quando censura lata est ab Episcopo per sententiam generalem, non ligat ois subditos ratione personæ, & domicili, non autem eos, qui subditi non sunt, etiam si extra eas Diocesim existant, & tale delictum committant, t. 1. tr. 1. §. 1. p. 156

Ubi alius curiosus casus circa hoc

Quando in delicto periculo suspenditur lex, vel præceptum, et si delictum cesset in aliquo casu specialia, idem non cessat lex, neque præceptum, t. 1. tr. 1. §. 1. p. 156

Ex delictis poenæ facti (servi) an possint fugere, to. 7. tracl. 3. ref. 14. §. 1. p. 398

In delictis alicuius poenam an licitum sit adire mancipia gentis accensu adipsos, vel ceræ, t. 1. tr. 1. §. 40. per totam, p. 107

Pro delictis mixti fori, an possit Episcopus imponere poenam, & multam pecuniariam, & quomodo fit applicanda, t. 1. tr. 1. §. 1. p. 156

Et an omnia supradicta in prædictis rectoribus procedant in Capitulo sede vacante, & ejus Vicario, to. 7. tracl. 3. ref. 19. §. 1. pag. 379

De delicto fractionis sigilli Confessionis a Confessario quomodo constare possit, t. 1. tr. 1. §. 60. §. 1. p. 237

Si a delicto deducto ad forum contentiosum reus fuerit liberatus, an possit cum illo Episcopus uti facultate Concilii, etiam si reus mediis depravatis fuerit absolutus, t. 1. tr. 1. §. 23. §. 1. p. 213

Et quid, si facultas per annum iacuerit, §. 3

Si existeret delictum, & crimine occulto reus obliuisceretur absolutionem ab Episcopo, si inde derogaret, & ad forum contentiosum deducatur, an dispensatio facta proderit etiam pro foro contentioso, ib. §. 4

Pro delicto extra territorium commisso, si ad suam Diocesim redeat subditus, an possit illum Episcopus punire, t. 1. tr. 1. §. 99. §. 1. in fine, p. 456

Ex delicto an irregularitas incurritur, si delinquentis nosceat peccatum, sed ignorat positiuum prohibens sub dicta poena irregularitatis, t. 1. tr. 1. §. 1. per totam, p. 143

Si pro delicto aliquo commisso dubium est, an à jure imposita aliqui irregularitas sit, &c. an tunc judicandum sit non esse irregularitatem, &c. in eo casu constitutum, tom. 1. tr. 1. §. 8. §. 1. p. 143

Pro debitis ex delicto an competat cessio honorum, t. 6. tr. 1. §. 2. §. 1. & seqq. p. 119

Si ex delicto debita oriuntur, an qui cessit bonis, possit occultare aliquid ad sui sustentationem, &c. t. 1. tr. 1. §. 1. p. 143

Ex delicto debitoris an Principes debeant concedere dilationes moratorias, t. 6. tr. 1. §. 26. §. 1. p. 137

Ex delicto publico, & ad forum contentiosum deducto, an Prælati Regulares possint dispensare in irregularitatibus ex illo provenientibus, præterquam homicidii voluntarii, bigamiae, & mutationis membrorum, t. 1. tr. 1. §. 139. §. 1. p. 143

Ex delicto omnino occulto excommunicatus, vel suspensus, an teneatur abstinere ab usu Ordinis, ne se prodatur, t. 1. tr. 1. §. 139. §. 1. sub fine, p. 143

Pro delicto perpetrato an mutus, & surdus possint puniri poena ordinaria? Idem est de cæco, t. 1. tr. 1. §. 1. ref. 11. & 12. §. 1. p. 143

Quando delictum non est publicum, vel notorium, quomvis sit notum tribus, vel quatuor, an Episcopus dispensare possit, t. 1. tr. 1. §. 15. §. 4. p. 111

Et quid, quomvis delictum sit publicum, & notorium, si non est deductum ad forum contentiosum, tom. 7. tracl. 3. ref. 10. §. 1. pagina 111

Et quando delictum dicatur publicum, & notorium, & quando occultum, ib. §. 3

Delictum publicum in uno loco, & occultum, in quo non fit spes, ut publicetur, an possit Episcopus dispensare, t. 1. tr. 1. §. 1. p. 143

Quando non dicatur delictum deductum ad forum contentiosum, ut Episcopus

Edicto DD. Inquisitorum, t. 5. tr. 9. r. 5. & in plurimis aliis ejus notat. pagina 258

An Criminofus jam emandatus sit vigore Edicti denunciandi, tom. 5. tr. 9. r. 6. p. 159

Et difficultas est de Hæretico formali, & dogmatizante, qui semper dubitari potest, an re vera sit emendatus, ib. 5. & seq. & in aliis ejus not.

Et quid de Confessario sollicitante in predicto casu ibid. ante medium, 6. & c.

An dubium de emendatione aliquis vel in Edicto Inquisitorum positi, & præfati Hæretici, teneatur illum denunciare? Et quid, si moraliter confitetur esse emendatum, t. 5. tr. 9. r. 8. & in aliis ejus not. pagina 261

An solus teneatur denunciare Patrem hæreticum? idem est dicendum de matre, viro, fratre, &c. t. 5. tr. 9. r. 10. r. 1. p. 261

An qui teneatur denunciare si ex denunciatione timeat damnum notabile cum periculo probabili mortis, infamie, aut gravis aliquo damno proprii, patris, aut mariti, matris, uxoris, filii fratrum, aut aliorum consanguineorum, to. 5. tract. 9. ref. 1. a. pagina 261

Et an si aliqua mulier sollicita in Confessario, vel Monialis, aut alia non potest adire Inquisitores absque infamia, infamiat per epistolam missam ad Inquisitores denunciare, ib. 5. a

Et an accusetur uxor non denunciatrix maritum hæreticum timens ab eo male tractari, aut intire, ib. 5. j. in principio

Et quid faciendum est, si Hæreticus aliquis apud Inquisitores, sit itarum delatus, quod non nullis complices in suo examine subtaçissit, si respondeat bene scilicet, quia valde timuit ab ipso complicitus, quia diviores, & potentiores erant, &c. ibidem in dicto 5. & sequent.

An femina excusetur à denunciatione, si timeat grave damnum in bonis temporalibus amici maximi, c. 5. tr. 9. r. 14. p. 263

Utrum qui teneatur denunciare seipsum, tom. 5. tract. 9. ref. 15. pagina 262

An criminofus, & complices delicti teneatur prodere seipso propter Hæreticum dogmatizantem, & eos doceant hæresim, ibid. 5. a

Et an in cæteris casibus criminofus ex Edicto Inquisitorum teneatur prodere seipso, vel potius absolvi per Cruciatum, vel privilegium Regularium, ibid.

An saltem in dictis criminofus teneatur denunciare complices? Et quid, in casu hæresis, t. 5. tr. 9. r. 16. & in aliis ejus not. p. 263

An femina conscientia sollicitantis scilicet in confessione, teneatur Confessarium sollicitantem denunciare, etiam si illa sit delicti compes, ibid. 5. a

An quando Edictum funditur præsumptione, & ex solo præsumptionem in tali casu deficiat, teneatur ad denunciandum, t. 5. tr. 9. ref. 17. p. 263

An femina Edicti ignara teneatur denunciare sollicitantem, statim vel intra eodem dies, quod Edictum signaverat, tom. 5. tr. 9. ref. 18. p. 263

An qui per impotenciam, vel ignorantiam Edicti non denunciavit intra terminum teneatur potius denunciare, to. 5. tr. 9. r. 19. pagina 263

Et an qui non denunciavit intra terminum præfixum in Edicto incurrat novam excommunicationem, vel tantum maneat in eadem, ib. 5. a. p. 263

Et an si in talibus Edictis jubetur denunciare intra sex primos dies, ex præxi constati inter eos non nominari debet primus, ib. 5. a

An femina in decimo mense, verbi gratia, anni post Edictum publicatum teneatur denunciare Confessarium sollicitantem, c. 5. tr. 9. ref. 20. p. 263

An Edicta Episcoporum non darent per totum annum, sed per duos, vel tres menses; nede si post hoc tempus transiissent novit qui aliquem esse combinationem non teneatur illum denunciare, ib. in fine Ref. & c.

An femina in aliquo casu teneatur denunciare ante completum terminum publicationis Edicti Inquisitorum, c. 5. tr. 9. r. 21. p. 264

Et an supradicta femina, qui jam confesum incurrit, si denunciationem præceptum adimplet, possit virtute Bullæ Cruciatæ à quocunque Confessario absolvi, vel à Regularibus virtute privilegiorum, ib. ult. p. 264

An supradictæ denunciationes faciendæ sint ante confessionem, itaut non possit Confessarius aliqui absolvere, nisi prius denunciaverit, vel sufficiat, ut promittat denunciare, c. 5. tr. 9. r. 22. p. 264

An femina post incursum excommunicationem, quia non denunciavit Confessarium sollicitantem, sit absolvenda virtute Cruciatæ, si promittat illico denunciare, c. 5. tr. 9. r. 23. p. 264

An si Edictum non publicetur, teneatur adhuc femina Confessarium sollicitantem denunciare sub poena excommunicationis, c. 5. tr. 9. r. 24. p. 264

Et an præceptum Inquisitorum circa denunciationem in Confessario sollicitante sit perpetuum, & per consequens etiam excommunicatio perpetua? Et alii quatuor casus adduntur circa supradictum Edictum contingentes, sed jam omnes in suis §§. ibi bene indicat fuisse discussi, ib. 5. a. §. 1. §. 2. in fine Ref. p. 265

An femina sollicita teneatur sub mortali denunciatione Confessarium, c. 5. tr. 9. r. 25. p. 265

An femina teneatur denunciare sollicitationem commissam ante promulgationem Bullæ Greg. XV. & aliorum Pontificum, to. 5. tr. 9. ref. 26. p. 265

Utrum Confessarius contraveniens huic Constitutioni Greg. XV. & aliorum Pontificum ex parvitate materiam sit excusandus, vel denunciandus, c. 5. tr. 9. r. 27. a. 8. §. 10. p. 265, & c.

An femina sollicita, si non denunciavit, & tamen Confessarius ex aliorum delatione confessus, vel convictus, punitus fuit, teneatur adhuc denunciare, c. 5. tr. 9. r. 28. p. 267

An sit denunciandi Confessarii sollicitantes, qui de tali delicto non sunt informati, c. 5. tr. 9. r. 29. p. 267

Erat in crimina hæresis possit hieri inquisitio, licet contra seque nulla præcedat informatio, ib. post medium 5. a

An si Confessarius post sollicitationem statim poenitet sit sollicitasse, sit denunciandus, c. 5. tr. 9. r. 30. p. 267

An quando Confessarius cum variis, vel singulis dubiis, obscuris, ambiguis, oëibus, vel talibus sollicitavit, teneatur poenitere illum denunciare, c. 5. tr. 9. r. 31. & in aliis ejus not. p. 268

An Confessarius, qui in confessionario, vel in aliis locis præterea Confessionis, non tamen Confessionis sequatur, sollicitavit feminam, sit denunciandus, c. 5. tr. 9. r. 32. p. 268

An si denunciandus Confessarius, qui sedes in confessionario, & loquens cum poenitente stans, vel sedente ante Confessionarium illum sollicitat, c. 5. tr. 9. r. 36. p. 268

Et an hoc procedat, si Confessor in subditiis Ecclesiæ, in quibus etiam secularis sedere solent, & non in confessionaria sollicitet, tamen si aliquando in eisdem falsissim, & icamnis confessionibus sollicitat, ib. in fine 5. a. p. 268

An si femina fuso illo ordine ad confessionem loquatur cum Confessario de negotiis in Confessionario, & interim ab ipso sollicitetur, an sit dictus Confessarius denunciandus, c. 5. tr. 9. r. 37. & in aliis ejus not. p. 269

An si Confessarius, & poenitens conveniat in simulatione confessionis, et ibi inobediens sermones habent, sit denunciandus, & incidat in poenitentiam Bullarum, c. 5. tr. 9. r. 39. p. 269

Et quid, si bene animo poenitens accedat alia negotia in Confessione tractantur, sacerdos verbis, occasione accepta, ad vnum indegit, ib. 5. a. p. 269

An Confessarius, qui ante, vel post confessionem feminam sollicitavit, sit denunciandus? Et quid, si post longum tempus eam sollicitavit, c. 5. tr. 9. r. 40. p. 269

Et an sit denunciandus Confessarius, qui poenitentem litteris amatoris, leuonibus, & interuentis sollicitat? vel qui accedit post auditam confessionem ad domum mulieris, & ibi illam sollicitaverit, ib. in fine Ref. & c.

An sit denunciandus Confessarius præterea confessionis agendam vocatus, si postea in domo sollicitet, c. 5. tr. 9. r. 41. p. 269

An sit denunciandus Confessarius, qui dicente femina se velle in crastinum confiteri, illum sollicitat, & confessionem diffundit, c. 5. tr. 9. r. 42. p. 269

An Confessarius sollicitans feminam ad confessionem accedentem, quia cum ipse prævenit, faciendo differre confessionem ad alium tempus, sit denunciandus, c. 5. tr. 9. r. 43. p. 270

Et quid est dicendum, si mulier absque Confessarii iussu, in ipsa jam confessione inceperit confiteri proposito defuit, dicatque Confessor amplius nolle confiteri, sed confabulari, & postea longa confabulatione interjecta sollicitatio sequatur, ibidem in fine §. 1. & c.

An sit denunciandus Confessarius, qui feminam ad confessionem accedentem ante signum crucis sollicitat illum, dilata in aliud tempus confessionem, c. 5. tr. 9. r. 44. p. 270

Et quid est sentiendum, si Confessarius scilicet poenitentem, velle confiteri, illum sollicitat, quamvis confessio non sequatur, ib. sub finem Ref.

Et an sit denunciandus Confessarius, qui non absolvit feminam ex aliquo iusto casu, si tamen illum sollicitat, c. 5. tr. 9. r. 45. p. 270

Et quid, si femina fuso Crucis signo velit peccata detegere, & si Confessarius intercipiat, ad turpia sollicitet, ib. post medium Ref.

Et quid est dicendum, si aliqui spirituales, hoc est à præcedentibus confessionibus non gap ad poenitentiam promittentem, bigamus Crucis illum præoccupat Confessarius sollicitans, ibidem prop. finem Ref.

An Confessarius audient in confessione mulierem incidisse in aliquam peccata sensualem, insequens illum discedentem paula post ab Ecclesiâ, & in itinere illum sollicitat, incidat in poenitentiam, & sit denunciandus, c. 5. tr. 9. r. 46. p. 270

Et quid, si ante discessum ab Ecclesiâ talis Confessarius feminam sollicitaverit, ib. ad medium 5. a

An sit denunciandus Confessarius, qui tribuit poenitentem Chartam in confessione, postea tamen legendam, in qua ad venerem sollicitat, c. 5. tr. 9. r. 47. p. 270

An poenitens, qui ignoranter accusavit se in confessione habuisse animum peccandi cum ipso Confessario, unde ex hoc illum sollicitavit, teneatur dictum Confessarium denunciare, ib. in fine Ref.

- re, tom. 5. tra. 2. g. resol. 48. pagina 277
- An Confessarius, si in actu Confessionis dicit penitentem, *se infelicitare*, ad prout per magis, sit denunciandus, tanquam falsificator, t. 5. tr. 9. r. 49. p. 271
- Et an interpres Confessionis, si sollicitet penitentem sit denunciandus, ibi. 5. p. 272
- Et alia curio dubia circa crimen sollicitationis adducitur in textu huius Resol. sed jura omnia discussa sunt in alia 56. bulis verbis
- An Confessarius, si det aliquod donum mulieri in confessione, dicitur illum sollicitare, i. taut sit denunciandus, tom. 5. tr. 9. r. 50
- An mulier teneatur denunciare Confessarium illum sollicitantem, si ante sollicitationem alii prout sit multa dona inuita elemosynarum abique malo fine, t. 5. tr. 9. r. 51. p. 272
- Et quid, si contringat ante impensa beneficia Confessarium sollicitante, & tempus sollicitationis incumbendo maxima dona, & beneficia impertiri feminis sollicitantibus, an sit denunciandus talis Confessarius, ibi paulo post initium 5. i. a. ver. Item 6.
- Et quid, si ipse femina nulla fuerit Confessarius sollicitans impertiri beneficia, sed feminis suis marito, Parentibus, vel fratribus, ibi. in fine dicit 5.
- An Confessarius, si laudet penitentem ex palubritudine, venustate, &c. dicitur illum sollicitare, id est hoc sit denunciandus, t. 5. tr. 9. r. 52. p. 272
- An sit denunciandus Confessarius, qui alius turpes cum penitente exercet, si gravi fomo, & in morbo inter confitendum oppressa fuerit, Et quid, si Confessarius aliquis arte vel medicis inducit fecunditatem, t. 5. tr. 9. r. 53. p. 273
- Et quid, si dicendum, si femina, aut mortuus esset levis, & non bene ligaverit fecunditatem, nec in totum impedit illorum operationes, & idem penitentis aliter adverteret istum Confessarium, &c. ibi. post medium 5.
- An femina, si confitatur sollicitationi, teneatur Confessarium denunciare, t. 5. tr. 9. r. 54. p. 273
- Et notatur, quod ex mandato Urbani VIII. precipitur Ordinariis, ut omnibus Sacerdotibus tam Regularibus, quam secularibus approbationis ad confessiones audientes in eadem ipso approbationis legatur, & intimer Confessio Greg. XV. &c. ibi.
- An multi sollicitant Confessarium sit ibi. vel alius, qui hoc faciunt denunciandi, t. 5. tr. 9. r. 55. p. 274
- Et docetur, quod hoc Confessiones, cum sint penales, non sunt extendende ad alium casum ibi. 5. i.
- An Confessarius a femina sollicitatus, si confitatur sollicitationi, & ad alios turpes, & inhoneftos, sit alius, qui hoc faciunt denunciandus, t. 5. tr. 9. r. 56. p. 275
- An si Confessarius confitatur sollicitationi meretur causa sit denunciandus, & ad Inquisitoribus puniendus, tom. 5. tr. 9. r. 57. p. 275
- Et an talis Confessarius, qui metu deliquit, debeat abjurare, ibi. in fine Ref. 60
- Et deducitur, quod qui metu peccat, poenam extraordinariam non effugiet, ibi. 5. i. dicit Ref. 60
- An si penitens sollicitat ad fornicandum, & Confessarius renuat contentus tamen oculis, & tactibus, sit denunciandus, t. 5. tr. 9. r. 58. p. 275
- Et quid de alia similibus, v. g. si femina provocat Confessarium ad sodomitam; ipse vero ad naturalem congressum incitaret, vel si femina sollicitaret ad fornicandum, ipse vero ad mollicitem, vel e contra, ibi. post medium 5.
- Et an si femina Confessarium sollicitaret, postea vero dolore tacta penitet, & absolutionem petat, Confessarius tamen sollicitet illum, an in tali casu Confessarius sit denunciandus, ibi. 5.
- An quando Confessarius, & femina ad invicem se sollicitant, sit in tali casu Confessarius denunciandus, t. 5. tr. 9. r. 59. p. 275
- An Confessarius inquit in illis Pontificis, si sollicitet fecunditatem in talis Sacramenti in baptismo, Matrimonio, &c. t. 5. tr. 9. r. 60. p. 275
- An hoc crimen facit propter per testimonium durum feminarum, t. 5. tr. 9. r. 61. p. 276
- Et an vi unus femina quantumvis honeste delatione, non sit Confessarius in carcerem daturandus, ibi. in fine 5. i. &c.
- An testimonium duarum feminarum sufficit ad carcerationem Confessarii sollicitantis, t. 5. tr. 9. r. 62. p. 276
- Et an sufficit ad condemnationem huius criminis duarum feminarum testimonium, ibi. 5. i. &c.
- An si quis fugit ab naturali scitu ab aliquo mulierem fuisse sollicitatam, si talis Confessarius, teneatur illum denunciare, Et quid, in casu huius formalis, t. 5. tr. 9. r. 63. & 64. p. 276 & 277
- Et quid, si secretum fuisse promissum sub iuramento, ibi. 4. l. v. 3. i. in fine 5.
- An quis teneatur denunciare Confessarium sollicitantem, si hoc fecit, & auditur non solum a fide dignis, sed etiam a levibus personis, t. 5. tr. 9. r. 64. p. 277
- An Confessarius sit denunciandus, qui concubiam in confessione de aeternitate arguit, t. 5. tr. 9. r. 65. p. 278
- An Confessarius sollicitans omnium non ad curpia, sed ad alia peccata sit denunciandus, verbi gratia, ad fortilegium, &c. t. 5. tr. 9. r. 66. p. 278
- Et quid, si Confessarius, tanquam leno argeret fecunditatem in confessione, ut cum aliquo peccaret, vel proflueret filialitatem, &c. ibi. 3. i. ad medium, p. 278
- An Confessarius, qui in confessione argueret penitentem de praebenda, ubi, vel alius filius, consanguineus, amicus, &c. sit denunciandus, t. 5. tr. 9. r. 67. p. 279
- An Confessarius in confessione petat a penitente domum suam, ut ibi adducat concubinum, sit denunciandus, t. 5. tr. 9. r. 68. p. 279
- An Confessio Greg. XV. intelligatur de ista, quo Confessarius fuerit finem ut ubi det pecuniam ad largiendum meretrici, ibi. 4. l. in fine 3. i.
- An mandatum Confessario, ut sollicitet pro se penitentem, sit denunciandus, t. 5. tr. 9. r. 69. p. 279
- An sit denunciandus Confessarius, qui tactibus, antibus, vel signis provocat, dum illa alteri emittit, t. 5. tr. 9. r. 70. p. 280
- Et quid si Confessarius sollicitet penitentem ad alia peccata non inhonestia, ut ad furum, homicidium, &c. ibi. 4. i. in fine
- An Confessarius, qui sollicitat in confessione adolefcentem, sit denunciandus, t. 5. tr. 9. r. 71. p. 280
- An etiam secunda Bulla Greg. XV. Confessarii sollicitantes masculos sint denunciandi, t. 5. tr. 9. r. 72. p. 280
- An Confessarius, qui sollicitat puerum ante Constitutionem Greg. XV. vel feminam extra confessionem in Confessionario, aut in loco quocunque, ubi confitentur Sacramentalis audientur, &c. sit denunciandus, t. 5. tr. 9. r. 73. p. 280
- An Confessarius statim post confessionem ducens ad cellam puerum, ut Chirographum Confessionis tradat, & illum sollicitet, an sit denunciandus, t. 5. tr. 9. r. 74. p. 281
- Et quid, si Confessarius feminam ubi confitetur penitentiam imparet, ut ab ipso Confessario eandem nuda verberetur, ut potius acciderit, vel si Confessarius fuerit femina, ut ipse eo in loco venenda ostendat, ex eo quod ipse in eadem confessione morbo affecta habere dixerat, ibi. l. in fine 6. dicit Ref. & in Ref. 5. i. p. 281
- Et notatur, quod alius immediatus ad confessionem comprehendit debet in obligatione ad denunciandum Confessarium quavis confessio non sequatur, ibi. post medium 5. i. & a. var. qui ceteri.
- An interpres, si sollicitet in confessione, sit denunciandus, ut. 5. tr. 9. r. 75. p. 281
- Et quid, si interpres sit etiam Sacramentalis, ibi. 5. i. &c.
- An si laicus, vel Clericus occulte ponat se in loco confessionibus deputato, & inter confessionem feminae illum ubi sollicitet, sit denunciandus, t. 5. tr. 9. r. 76. p. 281
- An dictus laicus, vel Clericus saltem qui simlavit se Sacerdotem, si sollicitaret fecunditatem in confessione, non tamen illum absolvendo, sit Inquisitoribus denunciandus, t. 5. tr. 9. r. 77. p. 282
- An sit denunciandus Sacerdos, qui non habens facultatem audientis ad confessiones ab Ordine, sollicitet in confessione, fingens se habere talem potestatem incurrit poenam sollicitantis, & sit denunciandus, Et quid, si malis fidelis Confessarii, & penitentis interveniat, &c. t. 5. tr. 9. r. 78. p. 282
- Et an hoc non procedat, si Confessarius deprehendens fecunditatem verum propositum non habere emendationis, & ob id illum non absolvat, sed illum, hoc non obstante, sollicitet, ibi. post medium 5. i. Ref. 87. &c.
- Et an Confessarius, qui ad libidinem mulierem provocat, quare constituit, ut incommunicationem Ecclesiae pro defectu in non confessionis fugiat, comprehendatur in lapidationis Pontificum Decretis, ibi. in 5. i. dicit Ref. 87
- An Confessarii sollicitantes in confessione sint suspecti de haeresi vehementes, & quo pacto debeat abjurare, tom. 5. tra. 2. g. Ref. 88. p. 282
- An quis teneatur denunciare Confessarium, qui propter sollicitationem alterius confessionis abjuravit, t. 5. tr. 9. r. 79. p. 283
- An Confessarius, qui abjurat propter sollicitationem, si perseveret sollicitando, sit denunciandus ob praeteritum sollicitationem, t. 5. tr. 9. r. 80. p. 283
- An Confessarii sollicitantes in confessione, siue illa tamen occasione confessionis debeat abjurare, t. 5. tr. 9. r. 81. p. 283
- Et an varo idem dicendum fit de Confessario sollicitante paulo post, vel paulo ante confessionem, ibi. 5. i.
- Et quid, quod alios usus, quando sollicitatio fit in Confessionario, ibi. 5. i. p. 283
- Et notatur, quod potest Tribunal 5. Inquisitionis recognoscere sollicitationes Confessorum, etiam si non iudicantur suspecti de haeresi, & potest tales punire, tom. 5. tr. 9. r. 82. p. 283
- An Inquisitores possint imponere Confessariis Regularibus sollicitantibus, quod teneant ultimum locum inter Regulares sui Monasterii, in Choro, & Refectorio, & in aliis locis, & aliquando mandare, ut sententia contra Confessarium Regularem lata publice legatur in proximo Capitulo Generali fide Religionis, p. 284. g. 4. &c.
- An Confessarius Regularis ex abjuracione propter sollicitationem remaneat inhabilis ad officia Religiosa, t. 5. tr. 9. r. 83. p. 284
- Et an lapidatus non possit reutilitari nisi per Pontificem, vel Inquisi-

Illuſtriſſimos Inquiſitores Sacra Congregationis, ib. ad med. 5. a
An Eccleſiaſtici, qui interunt ſententia contra Confeſſarios ſolli-
citanes, teneantur per peccato mortali non manifeſtare delin-
quentem, t. 7. r. 9. p. 136

An Episcopos poſſint conſociare ſollicitates denunciare, t. 7. r. 9. p. 136
Et, & p. 136

An hoc eſt ſeparatio ab Inquiſitoribus, ubi adeſt Inquiſitio
Hiſpanica? Et quid eſt diſſidium in alijs Regnis, & Inquiſitori-
bus, ib. 5. 1. p. 136

Et in Regibus non eſt Inquiſitio Hiſpanica, ſed Confeſſarios ſolli-
citanes, & ſexmina ſollicita a eodem tempore ab Episcopo, &
Inquiſitore circum, an eorum Inquiſitione comparere debeant,
non autem eorum Episcopo? Et quid, ſi Confeſſarius ſit Regu-
laris exemptus, ib. 5. ult. p. 136

Et docetur, quod Episcopo poſſunt ſeparatio ab Inquiſitoribus
procedere in cauſis ſidei, contra ſuſpectos, num de contra hereti-
cos, ideo iuriſdictionem Inquiſitorum non præjudice iuriſ-
dictioni Episcoporum, cum conſentit conſeſſa copulatio, non
autem privatio, ib. 5. 3. & ſeqq.

An Episcopi, ubi non adeſt Inquiſitio Hiſpanica, poſſint ſeparatio
ab Inquiſitoribus proſequi ſententia contra Confeſſarios ſolli-
citanes, & contra, etiam ſi ſola abſolutio eis adiungatur, t. 7.
r. 9. p. 136

Sed quid dicendum eſt de ſententia abſolutoria, an poſſit dari ab
Episcopo ſine Inquiſitoribus, ib. 5. 1

An Inquiſitores poſſint an-madvertere in ſollicitationem præter-
itam, ſi jam præjudicata fuerit ab Episcopo, t. 7. r. 9. p. 136

Et an Confeſſarios ſolliciti, qui non iudicatur ſuſpectus, non
ideo ab ſuis Ordinariis ſit remittendus, ſed ab Inquiſitoribus
ratione conſu præſentis debeat, ib. 5. 4

An qui legeret, & retineret Adon Marini, eſſet S. Officio denun-
ciandus, t. 7. r. 9. p. 136

¶ Vide Corollia facienda, Inquiſitionis, S. 1.

*Appendix ad alias paucas queſtiones mixtas, & diſperſas
per alios Tom. Traſſat. & Reſol. que ſimul pertinent ad
hoc verbum Denunciatio, Denunciatio, &c.*

Denunciatio an ſit mulier, que ſemel maleficium, aut ſuperſti-
tionem fecit, niſi ſaperet hæreſim, t. 7. r. 1. p. 136

Denunciatio Præſato ut iudici abſque prævia correptione, an ſint
peccata carnalia occulta inter Religioſos, t. 7. r. 4. p. 136

Denunciatio an ſit delicta pertinentia ad Tribunal S. Inquiſiti-
onis, que ſunt ſua occulta, & probari non poſſunt, t. 7. r. 4. p. 136

Denunciatio an ſit S. Officio, qui ſunt inter medicamentum, ut di-
cut ſympliciter, quando in abſentia infirmi vulnerati applica-
tur ejus ſanguis, t. 7. r. 1. p. 136

An denunciandus ſit S. Officio Confeſſarius, qui in forma abſolu-
tionis ſacramentalis ſolum dixerat, t. 7. r. 1. p. 136

Denunciatio non eſt aliquis ob leviſim ſuſpicionem de hæreſi, ſed
ob vehementem, t. 7. r. 1. p. 136

Denunciatio an ſit frater emendatus, ſaltem in Societate Jeſu, ut
ſit ſecurior ſit à reſcripto, t. 7. r. 1. p. 136

Denunciatio S. Officio an teneatur ſciens Titium legere, & retinere
libros non ob hæreſim, ſed ejus ſuſpicionem prohibitos, an ſunt
Relationes Antonij Perez, & alios contra bonos mores, & con-
tinentes res ſalvatas, t. 7. r. 1. p. 136

Qui denunciare teneatur ex vi monitorij ſummi, ſi non denunci-
at, non ſolum incurrit excommunicationem, ſed infametur
reſcribendo damna inde ſequentia, t. 7. r. 1. p. 136

Item vide verb. *Confeſſarius, Confeſſio, Delictum, Deſertio, Dilectum,
Filius, Hæreſis, Reſcriptum, &c.*

Denunciatio an teſtis non teneatur, quando ſcit nullum alium ſci-
re delictum illud, item per argutus ſub præcepto, & juramento,
t. 7. r. 1. p. 136

Denunciatio. Vide verb. *Conſtitutio Imperatoris, Excommunicationis,
Ligatio, &c.*

Denunciatio an poſſit Episcopus, non eviſentis Regulares exemptiſſi
incidere in aliquam excommunicationem, t. 7. r. 1. p. 136

Et an tam in illis caſibus, in quibus illa ſpecialiter permittit-
ur, ſi Regulares Extrema Unctionis, & Euchariſtiam Sacra-
mentum miniſtrant, aut Matrimonium ſolemnizant, ib. 5. 1

Denunciatio Præſato tanquam Patri an teneatur, ſi poſſum private
corrige eum, qui peccavit occulte, t. 7. r. 1. p. 136

Denunciatio Præſato tanquam Patri an poſſit peccatum occultum
fratris in Religioſoſum ſine prævia correptione, t. 7. r. 4. p. 136

Et an tali cauſa poſſit Præſatus cum ſuis Conſilioribus, ſi necesse-
rium ſit agere de illo peccato, ib.

Et an ſupradicta procedant in aliqua Religione, in qua adeſt ſta-
tutum, ut qui noverit peccatum ſocii, denunciet Præſato non
præmiſſa correptione, ib. 5. 3. p. 136

Diana Cord. Tom. 2.

Ubi, quod non eſt veniendum ad Evangelicam denunciationem, ſed
multo magis ad judicialiam, ſententia non adhibetur correptione
fraternas, 5. 1

Denunciatio an poſſit frater emendatus Præſato, ut Patri, ut
ſit ſecurior ſit à reſcripto, t. 7. r. 1. p. 136

Denunciatio. Vide verb. *Interdictionem, Reſcriptum, &c.*

Item verb. *Confeſſarius, Juramentum, Religioſus, &c.*

Item verb. *Socius, &c.*

Denunciatio an debeat blaſphemia occulta, ſi non ſit hæreſis, &
præcipiat denunciari ſub excommunicatione anſe prævia
correptione? Et quid, ſi blaſphemia ſit hæreſis, t. 7. r. 4. p. 136

Si non denunciatur ſexmina ſollicita, an poſſit abſolvi per Crucia-
tam, ſi poſſet denunciare, t. 7. r. 3. p. 136

Si denunciatur Præſatus non præmiſſa correptione, quando poſſet eſſe,
an teneatur Præſatus, vel iudex quantum commode debet, de-
nunciationem impoſcere, & conari, ut Evangelicus ordo ſer-
vetur, t. 7. r. 4. p. 136

Si denunciaverit frater Inſideliſ bono zelo Inquiſitoribus Domi-
num apoſtolum à hæreſi, reſcribendo invenerit eodem illi libe-
ratus, aut certe illi danda ſit, t. 7. r. 1. p. 136

Qui non denunciavit delinquentes contra Bullam Gregorij XIII.
de Dapiſ, & Promiſſis, an incidat in excommunicationem, t. 7. r. 1. p. 136

Et an in hac poſtea ſolam ligentur exiſtentes in Curia Romana, ib. 5. 1

Et an antequam quis denunciaverit tales delinquentes, teneatur à ſu-
perioribus correptionem, t. 7. r. 1. p. 136

Antequam quis denunciaverit aliquem de peccato Præſato, an teneatur
ſe deſerte prædicationem in ſuo ſacro teſtiſ, t. 7. r. 4. p. 136

Denunciatio judicialis, & matrimonialis.

Vide verb. *Conſtitutio Imperatoris, Delictum, Deſertio, Dilectum, Filius,
Hæreſis, Reſcriptum, &c.*

Ex denunciatione parum an aliquando Præſatus poſſit procedere
ad judicialiam, maxime quando de liſſimo eſſet in grave damnum
Reipublicæ, vel Communitatis, aut alicuius innocentis, t. 7. r. 4. p. 136

Et an in tali cauſa poſſit Præſatus obligare denunciante ad denun-
ciationem judicialiter, & ipſe denunciatus teneatur id facere, ſec.
ib. 5. 1

Et in dicto cauſa an denunciatus adhibendus ſit tanquam teſtiſ, ib. 5. 1

Denunciatio non oſtendit ſexmina ſollicita, an ut ſuſcit ſit ab
Inquiſitoribus puniendus, t. 7. r. 1. p. 136

Denunciatio publicum an reſcriptum inducat debeat præcedere?
Et quid, ſi proximus obduraverit in correptione, t. 7. r. 4. p. 136

Et diſtinguitur inter viam denunciationis, & accusationis, t. 7. r. 4. p. 136

Si denunciationes oſtendant, an matrimonium ſit validum, t. 7. r. 4. p. 136

Ante denunciationes factas, contrahentes an peccent mortaliter
conſumando Matrimonium? Idem eſt de Parocho tali Matrimo-
nio aſſiſtente, 5. 1

Quando denunciationes ante nuptias non fuerint factæ, poſt nu-
ptias anſe conſummationem matrimonij faciendæ ſint ex Coac-
cil. Trid. ut ſi forte impedimentum dirimens ſubſiſt, ante copu-
lam fornicarij detegatur, niſi Episcopo conſulto videatur eas
omnino interdictas, ib. 5. 1

Denunciationes prætermitti non poſſunt ſola auctoritate Pa-
rochi, ib. 5. 4

Ante denunciationes an conjux teneatur reddere debitum alteri
conjugi potenti, t. 7. r. 1. p. 136

Ubi, quod eſt contrarius caſus, in quo matrimonium contrahi bo-
no communi, vel ſpeciali contrahentium expediat, maxime ſi
non eſt recurſus ad Ordinarium, qui in prædictis denunciationi-
bus diſpenſat, an poſſint contrahentes abſque ulla culpa matrimo-
nium contrahere coram Parocho, & teſtiſ, Parochoque,
& teſtes adſiſſe poſſunt, ib. 5. 4. p. 136

Denunciationes non poſſunt fieri contra Eccleſiam, etiam ſi locus ſit
apertus, aut multorum motum perveniens, t. 7. r. 4. p. 136

Et ſi in tribus diebus ſeſſivis continuatis, & non interpoſitis Pa-
rochiſ dictas denunciationes efficeret, an peccet mortaliter, ib. 5. 1

Denunciationes an faciendæ ſint in utraque Parochia, in qua di-
vina commemoratio ſit poſſi, vel ſufficiat illas facere in Parochia,
in qua brevi tempore commorantur, t. 7. r. 4. p. 136

Quando contrahentes ſunt ex diverſis Diocceſibus, & Ordinarius
unius diſpenſat in denunciationibus, an hoc ſufficiat, non ſatis
Parochia alterius, t. 7. r. 4. p. 136

Ut denunciationes oſtendantur, an Ordinarius diſpenſare poſſit?
Et quid intelligendum ſit ſub nomine Ordinarii Conc. Trident.
ſeſſ. 14. de Matrim. cap. 1. tom. 1. r. 2. p. 136

Et quænam verò ſint iuſte cauſæ, ut diſpenſetur in denunciationi-
bus, ib.

Ne denunciationes efficiantur, an Vicarius Episcopi ex iuſta cauſa
diſpen-
M

disputatus possit? Sed hoc non procedit in Vicariis Foraneis, t. 6. r. 6. r. 48. s. 1. p. 116

Denunciatio potest omitti a Parochis, quando in articulo mortis, qui vellet concubina dare, idque omnino videtur necessarium ad legitimum prolem ex ea susceptum, & ad adimplendam idem ex datam, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Unam de dictis denunciacionibus praeferre, an sit peccatum mortale? Ubi plura de denunciacionibus. Et an Parochus, qui id suo arbitrio faceret, graviter puniendus esset, t. 1. r. 7. s. 4. s. 1. p. 117

Quando in denunciacionibus addit iusta causa, an teneatur Episcopus disputare, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Quando denunciacionis iudicialis via proceditur in delictis tentibus in damnum Communitatis, ad sit permittenda contestatio fraterna, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Et in dicto casu an sit contra justitiam, & charitatem non permittit correctionem fraternam, ib. s. 1. p. 117

Et vi denunciacionum quo quis teneatur denunciare impedimentum matrimonii occultum, quod probare non potest, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Ubi, quod delicto ad Ordinarium impedimento si unus tantum testis, absque aliis ad iudicium matrimonium non potest interdicti, nec debet, s. 3

Denunciatio.

Adversus denunciatio, quando licet Prælati procedere via iudiciali, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Vide verb. de iudic. t. 6. r. 10. s. 1. p. 117

Depellum.

Vide verb. signum, p. 117, t. 7

Deponendum.

Quo pacto deponenda sit conscientia erroris, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Si deponat laicus coram iudice Ecclesiastico falsum an possit ab eo puniri? Et quid si Clericus deponat falsum coram iudice laico, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Deponens penam in apud altarium sine iusta causa, an peccet, & teneatur restituere ultimus, quia acceptus, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Deponere. Vide verb. fidem facere, fidem, Socium, Testis, Crux, f. 1. p. 117

Item verb. Orationis, Perapio, p. 117, t. 7

Item verb. Audire, t. 8

Item verb. Confessio, Clericus, Testis, Falsum, Falsum, Habitus, Populus, Testis, t. 9

Depositor.

Depositor an possit condere testamentum ad plures causas, t. 6. r. 7. s. 1. p. 117

Depositor miles an possit condere testamentum, t. 6. r. 7. s. 1. p. 117

Et quid de aliis quam de castrensis bonis, an talis miles testari possit, ib. s. 2

Depositarius.

Si depositarius res appareat incolam in forn externo, depositarius presumitur in dolo, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Depositarius an possit uti re deposita vel consumpibile, v.g. frumento, oleo, &c. dummodo certus sit eundem casum generis, & bonitatis pretio habuerit, cùm Dominus repetierit, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Depositarius item alienam pecuniam, an faciat suum lucrum, quod acquirit, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Vide verb. Culpa, Penam, t. 6

Deposito.

Deposito natus testis inhabilis, an sufficiat ad torturam? Et quid, si sint duo, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Deposito quorum sociorum criminis an sufficiat ad torturam, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Deposito socii criminis adminicula an sufficiat ad torturam, si Inquisitor videat ipso pati alios defectus, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Et quid si sit bonus famæ, & conditionis, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Deposito socii criminis facit in tortura an rati ficanda sit extra illam, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Deposito. Vide verb. fidem facere, fidem, Socium, Testis, Crux, f. 1. p. 117

Item verb. Audire, Casus, Rati, t. 6

Item verb. Clericus, Confessio, Habitus, Suspensio, t. 9

Depositorum.

Si deposita sit pecunia numerata, an Principes debeant concedere inducia debitoribus, t. 6. r. 7. s. 1. p. 117

In deposito prestantur dolus, & lata culpa, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Depositor habens teneatur reddere creditori, quando interque sunt in extrema necessitate, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Depositorum. Vide verb. Culpa, Penam, t. 6

Si in deposito Religiosis res aliquas accipiat, ita ut possit sit us, petita postea, & obtenta licentia superioris, an peccet contra votum paupertatis, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Si in deposito Religiosis recipiat pecunias secularium absque superioris licentia, an peccet contra votum paupertatis, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Ubi, quod casu contingente supradictum depositum pecunie facilius non admittit Religiosis in vim depositi, sed solum in vim custodiam familiaris custodia, & sic etiam iniquis a scrupulo, ib. s. 2

Vide verb. Compellere, t. 9

Depositorum.

Qui a deposito Sacrodotis audit Missam in die festo, an satisfaciatur precepto, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Vide verb. Episcopus, t. 3

Depradante.

Vide verb. Nulla Causa, Subripere, t. 5

Item verb. Urbs, t. 7

Depradatio.

Vide verb. Nulla Causa, Subripere, t. 5

Item verb. Damnum, t. 8

Deprudentum.

Vide verb. Adultrium, Supram, t. 3

Deputare.

Vide verb. Exponere, t. 1

Deputare an possit Episcopus examinatores synodales absque Synodi celebratione, & tunc, quo fieri debet provisio per concursum non adit examinatores synodales, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Et an iudicium esse collatum possit ab alio impetrari, ib. s. 1

Deputare. Vide verb. Ordinales, Examinatores, Excommunicari, ad h. m. r. 1. p. 117

Deputare Confessarios ordinarios sine Monialibus Prælati Regulares non possunt, nisi prius sint ab Episcopo approbati ad hoc, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Deputatio.

Deputatio Orationi in Monasteriis, & Grangis Regularium, an debeat fieri a Provinciali per se, vel per alios, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Vel an etiam Prælati Regulares locales possint facere dictam deputacionem, & Quoraria approbare, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

In deputacione Indigentia sequi numerum in locum, quem quis amiserit, non est opus quidem loqui, aut aliquid signum externum adhibere, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Derogare.

Vide verb. Concilium, t. 6

Derogare fidei committitur an Cardinales possint in suis titulis ad eas Ecclesias pertinentibus, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Derogare. Vide verb. Insuper, t. 9

Non derogat lex specialis facta a Principe, vel Pontifice pro aliquo civitate, vel Provincia consensu illius Provincie, nisi expresse apponatur clausula derogatoria, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Et qualis debeat esse constructio, ut lex non censetur illam non derogare ex præfata positione legis, sed addenda sit clausula derogatoria, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

An derogat Constitutio Greg. XIV. de Immunitate Ecclesiarum iuri communi, & consuetudini, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

An deroget privilegia Confiscationum communiarum in hoc Regno Siciliae, & Sardinia decretum super absolutione a reformatione, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Vide verb. Preceptum, t. 7

Derogatio.

Derogatio lo amplissima forma privilegiorum Societatis Jesu, & contra Religionem, & valet, & prejudicat, si non sit dicta Religioibus intimata, & inducitur, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Derogatio amplissima privilegiorum Regularium proponitur facta ab Urbano VIII. sub 9. Novembris 1623. tom. 7. tract. 1. ref. 171. s. 16. p. 117

In derogatione generali privilegiorum, non comprehenditur privilegium insertum in corpore iuris communis, si non fiat gens specifica derogatio, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Vide verb. Preceptum, t. 9

Derogatum.

Derogatum an censetur constructio immemorabilis per clausulam generalem revocantem constructum, t. 1. r. 7. s. 1. p. 117

Et quid, quando constructio est iniqua, & irrationabilis, ib. s. 3

Vide verb. Concilium, t. 6

Item verb. Preceptum, t. 7

Descendere.

Vide verb. Adipio, Degradare, t. 5

Descendere.

Qui descendit mentis ex loco, ubi est jejuniun, pervernit ad locum, ubi non jejunavit, an possit sumere ieiunacium, & comedere in illo loco ubi jejuniun non servavit, tom. 4. r. 7. s. 1. p. 117

s. 1. & seq. p. 117

Ubi etiam quamvis possit sit pervernit iterum ad ipsum mentis locum,

locum, à quo mand exivit, & ubi jejunium servabat, §.a

Vide verb. *Adoptio, Dignitas, tom. 3*

Defensor.

Qui describit aliquis rudi Confessionem, & peccata, ut ita melius possit ea in Confessione recensere, an teneatur ad sigillum, t. 1. tr. 1. r. 33. §. 3. post medium, velt. Scato, p. 322

Defertur.

Non deferere accers, & rationem cum periculo virtutis, an teneatur milites, alias obligentur omnia damna inde provenientia reparare; t. 7. tr. 7. r. 35. §. 1. p. 276

Defertur.

Si non deferantur Ecclesie Clerici in minoribus conjugati Orientalis, quos Grecos appellamus, an gaudeant privilegio Canonis, & fori, t. 9. tr. 2. r. 73. §. 1. p. 126

Si non deferantur Clerici in minoribus alii Ecclesie ad eorum ministerium ex licentia Episcopi, an amittat privilegium fori, t. 9. tr. 2. r. 136. §. 1. p. 122

Et an sufficiat, ut dicta licentia sit rectoris, tom. 9. tr. 2. r. 122. §. 3. p. 123

Sed non sufficiat, ut deferantur in temporalibus, ibid.

Et an, ut deferantur alicui Ecclesie, quam illi, in qua mandavit Episcopus, ibid. §. 3

Et an ut deferantur Capituli existentis in Ecclesia, que ab Episcopo confraternitas laicorum pro Oratorio esset assignata, ibid. §. 2

Et quid, si deferantur alicui Ecclesie, etiam illi non faciat de mandato Episcopi, t. 9. tr. 2. r. 126. §. 2. p. 122

Defervit, Vide verb. *Communis, tom. 7*

Item verb. *Conjugatus, Clericus, Famulus, Infirmitas, Vicarius, t. 9*

Deficiat.

Defiderens ex odio malum, an teneatur explicare in Confessione speciem mali; t. 1. tr. 7. r. 18. §. 3. p. 253

Vide verb. *Debita, tom. 1*

Defiderare.

Vide verb. *Debita, tom. 1*

Defiderare mortem inimici, an aliquando quis possit; t. 7. tr. 5. r. 30. per tot. p. 234

Defiderare pollutionem in fornicia, ad illi sic habita gaudere, non ob dejectionem, sed ob lenitatem, vel alium bonum finem an sit peccatum mortale, t. 8. tr. 6. t. 17. §. 1. p. 113

Vide verb. *Exemplar, Opus, tom. 8*

Defiderium.

Defiderium, ut fornicatio sit licita, an sit peccatum mortale, t. 8. tr. 6. r. 12. p. 106

Defiderium commendandi carnes in Quadragesima, si Ecclesia illud non prohiberet, non est peccatum mortale, ibid. §. 3

Defiderium, vel alicui de malo pma ini ob hereditate habendi, beneficium, &c. an sit peccatum mortale, t. 8. tr. 5. r. 36. p. 92

Defiderium matris, que desiderat mortem filiarum, eo quod deformitatem, vel ingratum non possit esse iuxta suum defidendum nuptum tradere, vel si ob illarum causam male traxerit a marito, an sit peccatum, ibid.

Vide verb. *Jesuy, tom. 8*

Defigatur.

Vide verb. *Expletor, tom. 7*

Item verb. *Canonicus, Dicit, Remanens, Rex, tom. 9*

Defigatur.

Defigatur Otatorii virtute Cruciatu tempore interdicti an possit fieri & quomodo Ordinarius; t. 4. tr. 1. r. 30. §. 1. p. 45

Et an hoc non procedat in defigendo Otatorii viri notabilis, sed tali defigenti debet fieri ab Ordinario loci; ibid. §. 3. p. 45

Defigatur.

Vide verb. *Canonicus, Dicit, Remanens, Rex, tom. 9*

Deficere.

Vide verb. *Casus, tom. 7*

Deficere.

Vide verb. *Inimicus, tom. 7*

Item verb. *Bellum, Littera, tom. 9*

Deficere.

Vide verb. *Determinatio, tom. 7*

Deficere.

Item verb. *Adile, Dicit, Habitatio Ecclesie, Impedire, Paries, tom. 9*

Deficere.

Si destruat Ecclesia superioris auctoritate in paroi delinquentem, an Indulgentia illi concessa pervertat, t. 4. tr. 3. r. 23. §. 1. p. 144

Vide verb. *Diripere, Ecclesia, tom. 4*

Item verb. *Adile, Dicit, Habitatio Ecclesie, Impedire, Paries, t. 9*

Diana Cord, Tom. X

Detegere.

Detegere Patrem spirituales ex vi monitorii, an teneatur filius spiritualis; Et quid, si casus pertineat ad Tribunal S. Inquisitionis; t. 5. tr. 1. r. 161. per totam, p. 64

Detegere, Vide verb. *Clamare, Denunciare, Revellare, tom. 5*

Detegere peccatum notorum facti, vel parit in alio loco, vel citate, ubi quocumque, & in quomodo loco esse fama non erat perveniente, an sit peccatum mortale contra christianitatem; t. 8. tr. 7. r. 67. & 68. p. 148

Detegere alicuius in iuriam sibi ab aliquo factam illatum leniendum, an sit peccatum mortale, t. 8. tr. 7. r. 7. p. 156

Detegere crimina oculumque sine pallo causa viri, vel duobus viris prudentibus, quos qui citat non evulgaturus an peccat mortaliter; t. 8. tr. 7. r. 63. p. 146

Qui detegit malefactorem, ut comprehenderetur, an incurrit irregularitatem, si miles ejus loquatur; t. 5. tr. 10. r. 70. §. 5. p. 370

Determinatio.

Vide verb. *Cancer, Confessio, Coffer, tom. 8*

Determinatio.

Vide verb. *Christus, tom. 3*

Item verb. *Creatio, tom. 3*

Determinare an possit laici, & semioz imagines, Grana &c. ut illis applicetur a potestate indulgentia; t. 4. tr. 3. r. 27. §. 4. p. 146

Determinare, Vide verb. *Confessio, Confessio, Confessio, Persona, Ritus, tom. 9*

Si determinaverint sacerdotum semel, v. g. eligere 3. Augustini Monasterium, &c. an possit variare; t. 8. tr. 5. r. 161. §. 1. & 169. p. 377

Quando determinat summus Pontifex aliquid de fide, quomodo Spiritus Sanctus ei assiluit; t. 9. tr. 5. r. 1. §. 3. & 169. p. 362

Determinatio.

Vide verb. *Amicus, tom. 7*

Item verb. *Confessio, Confessio, Confessio, Persona, Ritus, t. 9*

Determinatio facit a majori parte Comitiorum an aliqua possit se subire, licet ipse contrariam votum emiserit; t. 7. tr. 6. ref. 24. §. 1. p. 253

Ubi, quod non maior pars conclusit aperte rem injustam, an tunc, qui se subscipit sententia, & determinationi conclude a majori parte peccet mortali fieri; §. 2

Determinatio.

Vide verb. *Confessio, Confessio, tom. 8*

Item verb. *Confessio, Confessio, Confessio, Persona, Ritus, t. 9*

Detinere.

Detinere an possit quicquid alicuius rebus iuxta leges prescribere; si postea quicquid illi sit alterius; t. 8. tr. 7. r. 39. §. 1. p. 137

Vide verb. *Cancer, Confessio, Coffer, tom. 8*

Item verb. *Canonicus, Coffer, Episcopus, Extraneus, Remittens, t. 9*

Detrahitur.

Quando detrahitur effectus cum verbis generalibus, videlicet aliquem esse mendacem, ambitiosum, &c. an est obligatio restituendi famam, nisi ratione dignitatis persone; t. 8. tr. 1. r. 65. Notandum est quod, p. 146

Detrahitur, Vide verb. *Canonicus, Dicitur, Dicitur, Fama, Infamatus, t. 8*

In detractione an sit explicanda species detractionis, & contumelie; t. 8. tr. 1. r. 18. §. 2. p. 137. Ubi aliqua alia contingit in detractione civili contumelias, & injurias

In detractione an detur parvas materies; t. 8. tr. 1. r. 15. §. 1. p. 137

Si detractione audient sit superior, an rector impedire; t. 7. tr. 4. r. 73. §. 1. p. 222. Et quid, si grave damnum ex detractione sequatur animi vitium; ibid.

Detractiones leves de aliquo an possint pervenire ad damnum grave sicut furas; t. 8. tr. 3. r. 163. r. 39

Et quid quando aliquis per plures detractiones etiam leves detrahatur pluribus personis; ibid. §. 2

Et quid, quando leviter detrahatur fama Petri, qui plures detractiones etiam leves ab aliis passus est circa eodem materiam levem. Et quid, si circa divitias materiam leves apud eodem audientes; ibid.

Et quid, si in predicatione catholice detrahitur Petri sit apud Prælatum; ibid. §. 2

Et quid essentia detractionis, si omnes detractiones leves sit circa divitias personarum, & quid apud eodem audientes; ibid.

Detrahere.

Detrahere autem, & non contradicere, quando sit peccatum mortale, licet detractione ipsa non deleatur; qui audit, co. 7. tr. 4. r. 6. §. 1. p. 192. & 193. & 73. p. 222

Detrahere.

Vide verb. *Falsitas, tom. 6*

Item verb. *Canonicus, Dicitur, Detrahitur, Fama, Infamatus, t. 8*

Detrahere.

Vide verb. *Cancer, tom. 9*

Detrahere.

Vide verb. *Beas Temporalia, Ecclesia, tom. 7*

Detrahere.

Vide verb. *Nonofficiarius, tom. 8*

Detrahere.

Item verb. *Fama, Fama, Pariter, Misam audire, tom. 9*

Detrahere.

Quando, & in quibus casibus devolvatur excoicatio testium; quod

M a

Digitized by Google

legati p[ro]p[ri]i, & etiam proph[et]a, & electio pauperum, & distri-
buitio p[ro]p[ri]i iuxta meritum ad Episcopum, in indice i. tom. 6.
et tractat. p[ro]p[ri]i de maceribus telamurorum lege variis quo-
tionibus et vel. alius ad 16. de p[ro]p[ri]i 12. & 13. i. p. 37. ad 36.

De p[ro]p[ri]i.

Si non devotio, sed ratiocinatio causa Religio recipiant ali-
quod in Monasterio incident in p[ro]p[ri]i Clement. VIII. de
largitione manerum, t. 3. r. 1. r. 1. p[er] totum, p. 189.

De p[ro]p[ri]i.

Vide verb. *Acipere, Calicem*, tom. 7.

De p[ro]p[ri]i.

Deus solus potest in materia levi obligare ad mortale peccatum,
t. 7. r. 1. r. 1. p. 3. p. 66.

Diaconatus.

Diaconatus non possit ex privilegio quidam Abbat[es] Cisterciensis
conterre Religio[rum] quidam Ordinis? tom. 3. r. 1. r. 1. p. 69. 5. 2.
& seq. p. 66.

De diaconatu Ordinis materia, t. 1. r. 5. r. 5. p. 17.

Diaconus.

Diaconus venio est prohibita sub p[ro]p[ri]i suspensionis in cap. de
Cler. venio, t. 3. r. 1. r. 1. p. 64. 5. 1. p. 133.

Sed si tunc, ratiocinatio fiat, non est peccatum mortale, &
secus, si p[ro]p[ri]i fiat, ibid. 5. 2.

Diaconus p[ro]p[ri]i, Sacerdos volens ex devotione communicare,
an debet potius Eucharistiam sumere ex manibus Diaconi,
quam ex propriis manibus, t. 1. r. 1. r. 1. p. 39. 5. 1. p. 126.

A Diacono Eucharistia quid sit in quocunque euegi non erit
Sacramentum, t. 3. r. 1. r. 1. p. 12.

Diaconus an ex officio competat Eucharistia dispensatio; Et quid
de dispensatione linguarum, t. 5. r. 1. r. 1. p. 148.

Diaconus an sit legitimus deficient Sacerdote, vel abnovo, in die
Parascyves in Altari hostiam consecratam consumere, & reli-
quias carnis peragere, t. 1. r. 1. r. 1. p. 12.

Diaconus, si baptizat aliquem in articulo mortis, an possit ali-
quando solemniter illum baptizare, t. 1. r. 1. r. 1. p. 147.

Si Diaconus sine commissione solemniter baptizat, an incurrat
irregularitatem, ibid. 5. 2. p. 12.

Diaconus canens Evangelium ex officio in peccato mortali,
an peccet mortaliter, vel venialiter tantum, t. 1. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1.

Diaconus si alio loco, & necessitate caliginosa devotio-
nem possit, & alius Eucharistiam p[ro]p[ri]i, si non alit Sacerdos, vel
alius Diaconus, qui possit ministrare, t. 1. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 126.

An Diaconus possit se communicare p[ro]p[ri]i Sacerdotis ex devo-
tione quilibet hora diei post meridiem, modo ipse sit p[ro]p[ri]i,
t. 1. r. 1. r. 1. p. 126.

Si Diaconus dicit, an Sacerdos in articulo mortis debet sibi ipse
Eucharistia ministrare, vel an Diaconus possit p[ro]p[ri]i manibus
in ore, & alius Eucharistia ministrare, t. 1. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 136.

Diaconus an possit in articulo mortis ministrare viaticum aegrotis,
t. 1. r. 1. r. 1. p. 137.

Ubi dicitur, quod potest Diaconus licet p[ro]p[ri]i p[ro]p[ri]i Viaticum infir-
mis sine licentia P[ro]p[ri]i, & Episcopi, vel etiam iuramenti
P[ro]p[ri]i, illi in ore iniquitatem denegatum, cum ex Christo Domini
hanc potestatem Diaconus habeat, ibid. 5. 2.

Si Diaconus aliquis ab Episcopo Ordinem cum traditione libri
Evangelii tantum, sine impositione manuum, an ellet verus
Ordinatus, t. 1. r. 1. r. 1. p. 187.

Diaconus an peccet mortaliter frequenter capere Evangelium in
peccato mortali, & quid, si longo tempore tamen actum conser-
vare in peccato mortali, t. 1. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 129.

Diaconus qui ministrat Eucharistiam in peccato mortali, an peccet
mortaliter, ibid. 5. 2.

Diaconus, Vide verb. *Abbi, Eius, Beneficium, Religio, Sacer-
dos*, tom. 1.

Diaconus an solemniter baptizans, vel Eucharistiam ministrans ex
commissione Sacerdotis in peccato mortali, an peccet mortali-
ter, t. 3. r. 1. r. 1. p. 9.

Ubi Diaconus alium Diaconum, vel Sacerdotem Subdiaconum ordinat,
an antea sagaciter possit concedere, t. 3. r. 1. r. 1. p. 74.

Diaconus o[mn]i[us] s[an]c[t]i, & choram legum, & medicinarum in domo sua,
an incidit in excommunicationem, t. 1. r. 1. r. 1. p. 73. 5. 1. p. 64.

Et quid in scholis publicis, ibid. 5. 2.

Diaconus ex delegatione an possit absolvere ab excommunicatione
minori, t. 1. r. 1. r. 1. p. 129. 5. 1. p. 73.

Diaconus suspensus ex ordine non habet legitimam iratem, si
canon Evangelium in eodem Missa sup[er] Ordinationem, an inu-
tat irregularitatem, t. 1. r. 1. r. 1. p. 129. 5. 1. p. 126.

Diaconus monachus Eucharistiam in manus iniecit irregularitatem,
si aliter hoc fecit cum missione Sacerdotis, & exactionem, vel
p[ro]p[ri]i in officio, t. 1. r. 1. r. 1. p. 129. 5. 1. p. 126.

Diaconus nulli ergente antequam, non nulli Sacerdotis possit Eu-
charistiam ministrare, ibid. 5. 2.

Diaconus in casu necessitatis, an debet prohibere Sacerdote,
vel Episcopo, p[ro]p[ri]i moriendo mandare viaticum, ibid. 5. 2.

Diaconus an possit in die Parascyves hostiam ex Altari deservire

ad Sepulchrum, sicut potest idem Sacramentum ex uno Altari
ad aliud transferre, ibid. 5. 2.

Diaconus exiens Medicinus, & Chirurgicus quando incurrit
irregularitatem mortalem, & quando vero illam non incurrit,
P[ro]p[ri]i quibus diversis casibus proponitur in p[ro]p[ri]i, t. 5. r. 1. r. 1. p. 73. & 74. p[er] totum, p. 163. ad 164.

Vide verb. *Abbi*, tom. 9.

Dilectio.

Dilectio infernum si aliquis testatur se velle in tali Ecclesia sep-
liri an ex sit leprosum, t. 1. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 133.

Vide verb. *Abbi*, *Monach*, tom. 8.

Dilectio.

Vide verb. *Deiorem*, *Refecturiam*, tom. 7.

Dilectio.

An dicitur Officium testis iudicis dilectio se velle in tali Eccle-
sia sepeliri officiale, vel eodem in invalidis, t. 1. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 133.

Vide verb. *Crimen*, *Negare*, *Socius*, tom. 4.

Dilectio.

Qui in die Iovis Sancti, vel eodem die quod Confessione acced-
it vel sacrum Eu[angelium] sumit, vel in die alius magis
sollicitus fuit, an incurrit irregularitatem, t. 1. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 133.

Qui in die Dominico, in quocumque festum alius Sancti, non
audiat Missam, an incipit in confessione dicendo, se in
die festo sumit Missam p[ro]p[ri]i, t. 1. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 133.

Idem est, si eodem die duplici causa jejuniandum sit, ibid. 5. 2.

Idem est, etiam si quis dem festum vel aliter opere serviliter
tunc diebus festis occurrant, ibid.

In quibus diebus non sit licitum celebrare in Oratoriis privatis,
t. 4. r. 1. r. 1. p. 11.

Et quomodo non intelligendi supradicti dies, ibid. 5. 2.

In diebus diebus, in quibus ex iudicio Oratori non possit ibi Mis-
sa celebrari, si habet ulium ratiocinatio, an possit privilegiari
Oratori, & qui vult in quibus Oratori celebrare, &
Missam de precepto audire, t. 4. r. 1. r. 1. p. 133.

Si in diebus omnibus missam, vel anni quibus vult p[ro]p[ri]i, an
teneatur p[ro]p[ri]i diebus ad jejunium, t. 1. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 136.

Idem est si vult abstinerere a carnibus, ovibus, lactuosis, nec ab
aliquo cibo, ibid.

Dies isti an possint ab Episcopo indistincte populi consensu, t. 3.
r. 1. r. 1. p. 143.

Dies istius qui dicuntur secundum Doctores, t. 3. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 133.

Dies istius Typographi, Computatores, an possint catechistas
componere, t. 4. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 136.

In diebus prohibitis comedendi ova, an sit licitum comedere pa-
nem, & vinum, & quomodo magna quantitate, scilicet com-
municare, t. 4. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 136.

In diebus qui dicuntur Quodrigimus si Cremonenses existeret
Mediolani, an possint comedere carnes in illis diebus; Et po-
tessit in diebus Regularium canonicis Cremona non teneatur
ad jejunia, qui Mediolanenses observare teneatur illis
diebus; quid est contra, t. 4. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 136. & in 4. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 136.

Idem est de Regularibus qui cantant in domibus secularium Medio-
lanensium; Et quid, quando in supradictis diebus in suis Mo-
nasteriis cantant, t. 4. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 136.

In diebus Quadragesime Germani per Italianos transiens non possint
comedere ova, & lactuosis, t. 4. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 136.

Ubi alii similes eius in exemplum adducuntur.

In diebus Veneris, & Sabbati an prohibita sint ova, & lactuosis
de jure communi, t. 4. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 136. & in 5. r. 1. r. 1. p. 137.

In diebus Dominicus Quodrigimus virtute Cruciatu an licitum
sit comedere ova, & lactuosis, t. 4. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 136.

Et quid sine Bulla, t. 4. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 136.

In diebus jejunii an licet sit Dominus ministrare carnes servit in-
fidelibus, & p[ro]p[ri]i, vel in impone re carnes in diebus
fastis de eis de peccato mortali, t. 1. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 136.

Ne in diebus festis servit, & servit iudicant Missam, vel la-
bant in diebus festis si Dominus precipit, an possit servi, &
simili obediere Dominis, t. 7. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 136.

Dies isti circumstantia an sit in confessione appendenda blasphem-
ia, perjuratio, iuramentum, & cetera, t. 7. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 136.

Dies alius festis indulgentia concedi in eis suspensur, si dies
alius transierit, t. 4. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 136.

Per diem festum Pasche si Ratione Dominus quod p[ro]p[ri]i
annus communio, non intelligitur solus dies Pas-
che, sed etiam tempus, quod currit preceptum Ecclesiasti-
cum anni Communio, t. 4. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 136.

Si in unum diem incidit duo jejunia ab Ecclesia indulta, & illa
quod violenter an peccet de peccato mortali, et per ratione Missa,
vel de peccato ab opere serviliter, t. 4. r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 136.

Dies vide verb. *Abbi*, *Amor*, *Confessio*, *Penitentia*, tom. 1.

Idem verb. *Præceptum*, tom. 3.

An dies Iovis, vel Iudie, si die, dubitans non teneatur jejunare,
ab opere serviliter, & lactuosis, nec Missam audire, t. 4.
r. 1. r. 1. p. 157. 5. 1. p. 136.

ad mortale; Ubi aliquæ regulæ proponuntur ad cognoscendum hoc, t. 6. tr. 1. r. 5. s. 1. & seq. p. 17. & 38

Dignitas.

Digni præsentationem confirmando Archiepiscopus Panormitanus, omisso digniori, an peccet; t. 3. tr. 3. r. 1. t. 5. p. 15

Dignum eligere, si licitum sit prætermittendo digniori in Consacrationibus, & in sacris, & ceteris præbendis Ecclesiasticis Cathedralium, & Collegiarum, & in Vicariis, & aliis simplicibus Beneficiis cum animarum non habentibus; t. 3. tr. 3. r. 10. §. 1. & seq. p. 15

Dignum eligi, & prætermitti digniori in concursu beneficiorum, Canoniarum, & Cathedralium, an teneatur ad restitutionem; t. 3. tr. 3. r. 10. §. 3. & in r. 10. s. 1. p. 13

Et quid, si minus dignus eligatur ad Episcopatum, Cardinalatum, & Decanatum, quoniam conferunt Pontifices, & Reges; t. 3. tr. 3. r. 10. §. 1. & in r. 10. s. 1. p. 13

Et lo dicto casu an minus dignus, etiam si sibi, & alicuius notum sit digniorem esse prætermittendum, possit sine peccato mortali dispeniare; t. 3. tr. 3. r. 10. §. 4. p. 13

Et si minus dignus possit se offerre ad obtinendum beneficium, ibi, Dignus, Vide verb. *Indignus*, tom. 3

Item verb. *Electio*, ubi iud. *Præcedentia*, tom. 6

Item verb. *Beneficium*, *Concursus*, tom. 8

Item verb. *Eligere impudenter*, tom. 9

Dignitas.

Si Dilatet iura temporis absolutionis excommunicationis ad reiectiōem iudicis factæ, an incurat excommunicatio, elapso tempore, vel necesse sit aliam excommunicationem ferre; t. 5. tr. 1. r. 19. per totum, p. 76

Dilatatio.

Dilatatio penitentiarum gravis est animæ, quando differtur post tertium diem, t. 1. tr. 6. r. 1. s. 6. p. 132

Sed si tempus à confessorio non sit præfixum, potest penitentia ad annum differri, ibid.

In dilatio penitentiarum injuncta an detur parvas mæres; t. 1. tr. 6. r. 1. s. 6. p. 132

Vide verb. *Differre*, tom. 1

Item verb. *Dispensatio*, tom. 8

Item verb. *Chane*, tom. 9

Dilatationes moratorum.

Si Dilatationem quinquaginta debitoris offerant creditores, an excludatur à beneficio cessionis bonorum; t. 6. tr. 5. r. 1. p. 134

Dilatationes assignandæ si sint reæ, & Ecclesie in cognitione pro quibus in Immunitate Ecclesiæ; t. 5. tr. 1. r. 1. s. 1. Quæro 4. p. 15

Vide verb. *Chane*, tom. 9

An Dilatationes, seu Inductiones moratorum possint à Principibus concedi; t. 6. tr. 5. r. 1. s. 1. p. 134

Et quo jura territorialia habentes possint concedere has dilataciones moratorias; ibid. §. 1.

Et si consentiente majori parte creditorum jura quilibet possit dare, & concedere dista dilataciones moratorias, ibi post medium dicti §. 1. & c.

An Principes possint concedere dilataciones pro longo tempore, Et an si excedat modicum tempus dilataciones eo non valeat; t. 6. tr. 5. r. 1. s. 1. p. 134

A quo die incipit currere tempus dilatacionum; t. 6. tr. 5. r. 1. s. 1. p. 134

An Principes debeant concedere dilataciones moratorias debitoribus an delicto; t. 6. tr. 5. r. 1. s. 1. p. 134

Et explanatur, quibus debitoribus in præjudicium Creditorum hæc inducio concedi possit; ibid. §. 1.

An Principes debeant concedere inducias debitoribus ex contractu, Et an hoc etiam procedat, si pecunia numerata esset deposita; t. 6. tr. 5. r. 1. s. 1. p. 134

De his casibus in quibus Princeps non debet concedere dilataciones; t. 6. tr. 5. r. 1. s. 1. p. 134

An Dilataciones moratorie generaliter loquentes extendantur ad debitum juratum, maxime si de juramento non est facta mentio in scripto impetrato; t. 6. tr. 5. r. 1. s. 1. p. 134

Et an hoc procedat non solum in Principe ioculaci, sed etiam in Summo Pontifice; ibid. ad medium rel.

An Potest concedendi dilataciones pro debitis juratis ad solum Summum Pontificem spectet; t. 6. tr. 5. r. 1. s. 1. p. 134

Et quid, si quis sub pena promittit non impetere moratorias dilataciones, quia eo ipso, quod impetrat, incidit in penam; ibi.

An Dilataciones moratorie, quæ à Principe concordantur, possint concedi à majori parte creditorum; t. 6. tr. 5. r. 1. s. 1. p. 134

Et an si creditores omnes cedant, ut debitor inducias quinquaginta accipiat, & non cedat bonus, teneatur delictum non accipere, & non concedere bonis, ibi post medium, §. 3. & ver. Si creditores, Et quid, si unus cum juramento delictum habet obligatum, an teneatur cum reus creditibus ad dilatacionem quinquaginta consentire; ibid. §. 1.

An Dilataciones moratorie possint subdistingui, t. 6. tr. 5. r. 1. s. 1. p. 134

Et apponuntur quinquæ casus, in quibus dilatio principalis coacta, & prodest quoque subdistingui, ibid.

An pendebitis dilataciones usura, & iocrode currant; tom. 6.

trad. 5. refol. 33. pag. 139

An flautibus dilatacionibus præstatis sunt fidejussores de debito solventis post lapsum tempus; t. 6. tr. 5. r. 1. s. 1. p. 134

Et an si debitor propter inopiam fidejussoribus, & nec pignoriis cavere possit, ad juratorum cautione admitti debeat; ibid. prop. hocem rel.

An lite pendente circa exactionem delicti, possint debitorum impetere dilataciones moratorias; t. 6. tr. 5. r. 1. s. 1. p. 134

Et an inducio moratorie, & quinquaginta concedi etiam debent Judici; ibid. §. 1.

Vide *Immunitas Ecclesiæ*, *Dilectio*.

Dilectio Dei præceptum quo tempore obliget, t. 6. tr. 1. r. 3. §. 1. & seq. p. 2

Diligentia.

Si diligenti debita adhibita fuerint, an incurretur irregularitas ob homicidium casuale, si factum fuit dando operam rei illicitæ; t. 5. tr. 5. r. 1. s. 1. p. 132

Vide verb. *Dilectio*, tom. 2

Item verb. *Negligentia*, *Pavore*, tom. 5

Item verb. *Damnium*, tom. 8

Item verb. *Pavore*, *conscience*, tom. 9

Diminutio.

Diminuire Missas an quæ possit in compensatione dimidiari, an non obstantibus Decretis Urbani VIII. ubi pro praxi curialis, & specialis casus, t. 3. tr. 1. r. 3. s. 1. p. 132

Vide verb. *Spem*, tom. 8

Diminutio.

De Diminutio reo, quid est facienda, qui confiteretur de se, an tamen omnes errores; t. 5. tr. 1. r. 3. s. 1. p. 132

Dimissio.

Vide verb. *Negem*, tom. 1

Si in dimissoria concedatur licentia ordinandi à quocumque Episcopo in propriis Diocesi ordinario, an possit quis ordinari ab Episcopo in aliena diocesi ordinato de licentia Ordinarii loci ordinacionem excurrente; t. 3. tr. 1. r. 3. s. 1. p. 132

Dimissoria, Vide verb. *Abbas*, *Diocesis*, *Dimissio*, *Familiaris*, *Presbiterio*, *Regularis*, *Superior Regularis*, tom. 2

Item verb. *Episcopus*, *Litteræ*, tom. 3

Item verb. *Abbas*, *Capitulum*, *sed vacante*, *Dispensare*, *Episcopus*, *Examinare*, *Paritimum*, tom. 5

Item verb. *Ordinatio*, tom. 9

Dimissoria concessa à Capitulo sede vacante intra annum per adventum novi Episcopi non expirat; t. 3. tr. 1. r. 3. s. 1. p. 132

Si dimissoria litteræ quis habeat à suo Episcopo, vel à legato Regulari pro ordinibus suscipiendis, an possit confirmari, absolvi, aut dispensari ab irregularitate, vel quovis alio impedimento ab Episcopo, qui cum ordinare debet; t. 3. tr. 1. r. 3. s. 1. p. 132

Dimissoria ad Ordines suscipiendi intra annum à morte Episcopi, an Capitulum sede vacante concedere possit, tom. 3. tr. 1. r. 3. s. 1. p. 132

Dimissoria supradicta an saltem elapso anno à puncto sedis vacantis possit Capitulum concedere; ibid. §. 1.

Dimissoria concedit Vicarius Pæpe statim post vacantem, ibi §. 1. Dimissoria litteræ Capituli Sede vacante concedere possit intra annum saltem per prima Transacta; t. 3. tr. 1. r. 3. s. 1. p. 132

Qui dimissoria impetrat titulo sedis, an incurrat suspensionem litem in eo, qui sine litteris dimissoria ordinatur, v. g. qui ob solum patrimonium incipit; t. 3. tr. 1. r. 3. s. 1. p. 132

Ubi quid de eo, qui perrimonio, aut donatione litteris habet renunciat, antequam litteras dimissoria impetraret, an contrahat suspensio; t. 3. tr. 1. r. 3. s. 1. p. 132

Et quid, si post Ordines suscipiendi donationem renunciat; ibid. §. 1. p. 132

Dimissoria ad Regularis, qui volunt fieri Ordinibus laiciari habere debeant ab Episcopo, in quorum Diocesi ibi tunc morantur, vel an cum dare debeat proprii Prælati Regularis iura formæ Congregationis Concilii Tridentini; t. 3. tr. 1. r. 3. s. 1. p. 132

Dimissoria concedere Novitius, vel ab Episcopo ordinatur, an Prælati possint Religiosis, & aliarum concedere possint; t. 3. tr. 1. r. 3. s. 1. p. 132

Qui sine dimissoria litteris, vel cum falsis suscipit Ordines minores, an incurrat suspensionem; t. 3. tr. 1. r. 3. s. 1. p. 132

Et quid, si suscipit Ordinem sacrum; t. 3. tr. 1. r. 3. s. 1. p. 132

Publicus vero esset, an incurrat irregularitatem, ibid. §. 1. p. 132

Dimissio.

Vide verb. *Christiani*, *Episcopi*, tom. 7

Item verb. *Civitas*, *Chrysostomus*, *Habitus*, tom. 9

Dimissio.

Dimittenda an sint bona temporalia propter scandalum; t. 5. tr. 1. r. 3. s. 1. p. 132

Dimissio.

Dimittere an possit Cooperatorium famulum, quem civitæ esse confesso esse iuravit; t. 3. tr. 1. r. 3. s. 1. p. 132

Vide verb. *Abbas*, *Officium*, *Paritimum*, tom. 7

Item verb. *Habitus*, *Officium*, *Paritimum*, tom. 7

In Diocesis singulis, ut promulgentur leges Pontificiae, an
necessarium sit ut obligent, t. 6. r. 1. r. 10. s. 1. p. 3
In Diocesis ius an Episcopi teneantur leges Pontificias publi-
cari, & observari facere, t. 6. r. 1. r. 4. s. 1. p. 8
Ut in Diocesis omnibus publicetur leges Pontificiae, an neces-
sarium sit, ut obligent in toto orbis, t. 7. r. 1. r. 17. s. 1. p. 131
In Diocesi aliena an possit Episcopus sine licentia conferre ius
subditi primum Tutorum, t. 2. r. 1. r. 3. s. 1. p. 197
In Diocesi aliena Episcopus iuratus ad ordinandum, an possit
ibi ordinare non solum suos subditi, sed etiam alienos, licet eas di-
misionibus suorum Episcopi operum portaretur, t. 2. r. 1. r. 3. s. 1. p. 198
Si in Diocesi, quis fortuito natus est, an possit Episcopus illum
ordinare ita ut subditi originis, t. 2. r. 1. r. 3. s. 1. p. 199
In sua Diocesi Episcopus 40 dies Iudaicentia concedere potest,
& in Dedicatione Ecclesiae unam annum, t. 4. r. 1. r. 2. s. 1. p. 148
Sed propter diversas causas 40 dies Iudaicentia concedere potest
concedere potest, ibid. 14
In Diocesi sua an Episcopus possit concedere leges Ecclesiasticas;
t. 6. r. 1. r. 18. s. 1. p. 10
Ubi aliquis curia creatus hoc, s. 1. & seqq.
Idem est de Archiepiscopo, Patriarcha, Abbate Ecclesiastica,
Cardinalibus, Legatis, & Nunciis, ibid. s. 1. & seqq. p. 11
In Diocesi non Regulares approbati, si in itinere commode in
praesentia non possint ordinari, an possint confessiones audire, non
reputantur Parochi, t. 7. r. 1. r. 8. s. 1. p. 42
Si in Diocesi aliena Regularis invenerint subditi Diocesis, in
qua fuerunt approbati, possunt hodie illum audire, & a solven-
diane Constitutione Urbi VIII. quod etiam potest quilibet
Sacerdos secularis, ibid. s. 1. p. 44
In una diocesi Regularis approbati ad Confessiones an censentur
ubique approbati, t. 7. r. 1. r. 8. s. 1. p. 43
Et an hodie cesset omnis diffinitio, si hoc Bulla Innocentii X.
quod tales Regularis non sint approbati pro aliena Diocesi,
nec in illa possint audire confessiones sine ova approbatione;
t. 7. r. 1. r. 8. s. 1. in fine, p. 44
Ida particula in diocesi sua, quomodo in Concilio Trid. sess. 14. c. 6.
est intelligenda, t. 9. r. 7. r. 1. s. 1. p. 37
Sive extra diocem sit Episcopus, sive subditi, an Episcopus
extra sacramentum confessionis possit absolvere, & dispensare
in absolutione in omni suspensibilis, & irregularitatis
provenientibus ex delicto occulto, exceptis irregularitate orta
ex homicidio voluntario, t. 3. r. 1. r. 12. s. 1. p. 208
Extra diocem an possit Episcopus alium delegare ad dispensandum;
t. 3. r. 1. r. 12. s. 1. p. 209
Extra diocem in potest licet Episcopus celebrare Missa in
Ecclesiis abbas licentia sui Ordinarii, t. 3. r. 1. r. 7. s. 1. p. 437
Idem est de locis temporis intra praesentem diocem, ibid. s. 6
Diocem vel vocat an possit Capitulum Sede vacante, t. 1. r. 1. r. 7.
s. 1. p. 137
Extra diocem potest Episcopus etiam Titularis tandem erigere
Oratorium in suo Palatio, ut ibi celebret, vel Missam audiat,
non solum Romae, t. 4. r. 1. r. 5. s. 1. & 1. r. 9. s. 1. p. 23
Si extra diocem transierit unum, an possit illum in indulgentiarum
collationem, t. 4. r. 1. r. 3. s. 1. p. 148
Extra diocem an possit Episcopus eligere Confessarium non ap-
probatum ab Ordinario, t. 7. r. 1. r. 9. s. 1. p. 49
Extra diocem non potest Episcopus vigore Conc. Trid. sess. 24.
c. 6. absolvere a censuris, & cibus p. alibus relevatis, t. 9.
r. 7. r. 1. s. 1. p. 317
Diocesis, Vid. verb. Beneficium, Dignitas, Dignitas, Dignitas,
Episcopus, Filius, Latus, Pater, Pater, Regularis, tom. 2
Si in diocesi alicuius Ecclesiae, an dispensatio sit dispensatio, t. 3.
r. 1. r. 1. s. 1. p. 66
Diocesis, vide verb. Episcopus, Fatus, Frustris, Pater, Pater,
Pater, Reneris, tom. 3
Diocesis est homo, & peregrinus orans ante Imaginem, B. V.
ad quam Episcopus 40 dies indulgentiarum orationis consulit,
an ad eam eadem orationis indulgentia, t. 4. r. 1. r. 10. s. 1. p. 148
Diocesis, Vide verb. Archiepiscopus, Pater, tom. 4
Item verb. Delictum, Episcopus, Subditi, Tertium, tom. 5
Item verb. Capitulum Sede vacante, Episcopus, tom. 6
Item verb. Dignitas, Filius, Palatium, Tertium, Viteria, t. 9

Dirigere.

Item verb. Præfere, tom. 7

Discreto.

Vide verb. Conscientia, impudenter, tom. 9

Discreto.

Vide verb. Adquis, Affluat, Cognatio, Reptus, Vis, Vitem, tom. 2

Item verb. Conscientia, Impudenter, tom. 9

Dirigere.

Vide verb. Bene temporalis, Civitas, Ecclesia, tom. 3

Dirigendum.

Vide verb. Bene temporalis, Civitas Ecclesiae, tom. 3

Dignitas, tom. X

Discreto.

ris auctoritate dirigeretur Capella, vel Ecclesia, ubi
constitutum est Altare privilegiatum perpetuum ad indulgentias
remota existeret; Et quod si destrueretur in pena delinquen-
tium, t. 4. r. 1. r. 1. s. 1. p. 12
Vide verb. Discreto, tom. 4

Discreto.

Discreto Capella, vel Ecclesia, ubi constitutum fuit altare pri-
vilegiatum perpetuum, an indulgentias remota existeret, t.
4. r. 1. r. 1. s. 1. p. 12

Et quid, si pulsat Ecclesia, vel Capella esset destruxa, & an
dem pulsat constituta; ibid. s. 1
Vide verb. Discreto, tom. 4

Discretio sancti Augustini.

Vide verb. Vitem, tom. 7

Discretum.

Vide verb. Dignitas, tom. 7

Discretio.

Vide verb. Præfere, tom. 2

Item verb. Licentia, tom. 9

Disciplina.

Si disciplina regularis immutetur ex correctionis omissione, an
Prelati Regularis perent mortaliter, quando agi quis con-
tingit peccata venialia, in suis Religiosis committitur soluta,
t. 7. r. 1. r. 10. s. 1. p. 194 & in 2. s. 1. p. 199

Disciplina.

Vide verb. Conscientia, Lir, Patrum, tom. 9

Disciplina.

Vide verb. Conscientia, Lir, Patrum, tom. 9

Disciplina.

Quando discrepant Inquisitor, & ordinarii in imponendis pen-
is, quid est faciendum, t. 5. r. 1. r. 12. r. 17. s. 1. p. 365

Discrimen.

Vide verb. Fides Catholica, tom. 9

Discrimen.

Vide verb. Confessarius S. Officii, tom. 5

Discrimen.

Vide verb. Magistratus, tom. 9

Discrimen.

Discretiva suspensio temporis ab Officio, vel beneficio an sit valida,
Ubi aliquis contingit in diocesi t. 5. r. 1. r. 3. p. 104, s. 1. p. 17

Vide verb. Fides, tom. 3

Dispar.

Vide verb. Fides, tom. 2

Dispensabile.

Dispensabile in sit per Jubilum, Cruciatum, aut aliud privilegio
votum Religiosis in illis in laicis; tom. 4. r. 1. r. 1. s. 1. p. 113

Dispensabile an sit votum Religiosis, vel Castitatis perpetue
per Jubilum, Cruciatum, aut aliud privilegium, quando una
est tota materia voti, t. 4. r. 1. r. 16. s. 1. p. 148

Dispensabile an sit saltem per Generale vota vitæ quædam minima
Minimorum, Redemptio Captivorum Mercenariis, non
acceptandi prebendæ extra Religionem Patrum Societatis Jesu,
& Discretorum S. Augustini, & similia, t. 7. r. 1. r. 2. s. 1. p. 92

Idem est de quoque sit votum Religiosis habente votum aliud ad
peculiari ratione talis sit præter vota communia, quod Prae-
latis Religiosis non potest dispensare, irritare, aut commu-
tare, ibid. s. 1. p. 92

Dispensabile an sit per Episcopum irregularitas contracta ex defe-
ctu lenitatis, & alia, quæ a ministris publicis, t. 5. r. 1. r. 3. s. 1. p. 166

Idem est de Confessario Regulari privilegio, t. 5. r. 1. r. 3. s. 1. p. 166
Et in dicto casu Episcopus, & Confessarius Regularis nullo
modo dispensare, an Advocatus consensu homicidium, vel alius in-
currens irregularitatem ex defectu lenitatis possit confugere
ad sacram Pœnitentiam pro dispensatione; ibid. s. 1

Dispensare.

Dispensandi facultas interdicta concessa Episcopis ex causa transi-
it in Capitulum Sede vacante, seu eius Vicarium, quando tamen
ex decretis Concilii potest concedere licentiam ordinandi, t.
2. r. 1. r. 9. s. 1. p. 128

Qui dispensandi in votis potestatem habet, an possit dispensare
cum habente votum non iudicem, t. 6. r. 1. r. 10. s. 1. p. 125

Dispensando iustitiam in iuribus sine causa, non peccat neque ve-
nialiter, t. 4. r. 1. r. 1. s. 1. p. 125

Dispensando Pontifex in fine positivo sine causa sua peccat se-
culofundum, t. 4. r. 1. r. 7. s. 1. p. 122

Idem est de quoque ab legislatore, ibid.
Ad dispensandum in interdictis a Diacono id præceptum, an
sit necessaria utilitas, & necessitas Ecclesiae copulative, t. 2.
r. 1. r. 9. s. 1. p. 129

Ad apponendum quæque causæ, ut ex quolibet ratione possit
Episcopus cum prædictis dispensare, ibid. s. 1

Ubi etiam, quod minus Ordines, & Tonsuram meriti arbi-
trium Episcopi sufficit ad dispensandum, ibid. s. 1

tionem. tom. 5. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.
Et quid de falsis de heresi possit punitur, & abjuratio.
ibid. 6. 1.

An possit dispensatio Tituli irregularis sumptis primis tonsurae, & postea obmitti beneficium, dando mediatori magnam pecuniam summam, quoniam, quid iuris? Vbi aliqui alia causa circa hoc. t. 5. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Si dispensatio in illicitis possit obtinere penitentiam, si falsum sit prima tonsura instituta. t. 5. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Si dispensatio ad dignitates, non censetur dispensatio ad dignitates maiorem Ecclesie Cathedralis, & principalem Ecclesie Collegiatae. t. 5. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Cum dispensatio Principis an imponat doli caput postea ad pias causas testari. t. 6. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Cum dispensatio Episcopi an exerceat testamentarium potestatem recedere a voluntate testatoris, vel an hac dispensatio pertineat solum ad Papam secundum huius Canonice, & ad supremum Principem secundum huius civile. t. 5. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Abique dispensatio ultra an Generalis Clericorum Regularium Minorum potest confirmari ad alium sexumque. tom. 7. tract. 1. ref. 5. a. 3. ibidem.

Sine dispensatione ultra an ex genere Mahometano, sed infans baptizatus possit ad reliquias assumi? Vbi aliqui alia per intelliguntur Bullae Pauli IV. circa hoc. t. 5. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Dispensationem ut inchoatam possit petere debitor ab impedimento officii, concedere potest Episcopus licet ea confectio, & ex privilegio Sedis Apostolicae Superioris Regularium, & quibus ipsi commiserunt. t. 5. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Si dispensationem in morbo, vel in dubio a Prelato qui petat, & ipse concedit, licet a mercede convalescat, & a seculo liberetur, non tenetur hunc persequi Canonice. t. 5. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Dispensationem voti non subleuat suspensionem Bullae Cruciatum, sed potest eius suspensionem falsi, potest qui per Bullam obtinere. tom. 4. tract. 3. ref. 5. a. 3. ibidem.

Idem est pro iubilaeo. ibid. 5. a. 3. ibidem.

Dispensationem votorum potest qui obtinere ab uno Confessorio, & postea ab alio absolutioem a reteris. ibid.

Qui dispensationem voti irregularitatis, & de reliquis in iubilaeo concessis voluntarie, vel ex oblivione tempore iubilaei non petat, an possit inde potest transfundere iubilaeum eadem dispensationem obtinere si lucratus est iubilaeum eo. t. 4. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Per dispensationem generalem datam in Confectione vigiliae Iulij, vel Cruciatum non est dubitandum penitentem maueri dispensatam in irregularitatis obliis. t. 4. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Si dispensationem petendi symoniacum est in mora, non est absolutio virtute Cruciatum, quoniam interim absolvi possit. t. 5. tract. 7. ref. 5. a. 3. ibidem.

Dispensationem impetrare an debeat beneficiarius, si propria manu aliquem in bello occidit, vel mutilat. tom. 7. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Circa dispensationem votorum aliqui practabilia, & octo casus pro praxi. t. 8. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Dispensationes exequi in matrimoniis impedimentis, & literas in forma dignum, an possit Vicarius Capitali sede vacante. tom. 3. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Dispensationes matrimoniales, & alig qua a Sede Apostolica emittuntur Ordinario, an pro eorum expeditione Ordinarius non possit aliquid, nec minus accipere. tom. 4. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Dispensationes, quae solo verbo perferuntur, an sub nomine gratiarum includuntur in Bulla Greg. XIII. de Data, & Promissis? t. 5. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Quid sit dispensatio. t. 3. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Et notandum inter dispensationem, & dispensandi potestatem esse quoddam discrimen, ex quo, quod dispensatio est stricte interpretanda, potestas vero dispensandi, etiam delegata sit, est late interpretanda. ibid. intelligenda.

An possit Pontifex dispensare in iure divino positivo. t. 3. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Et an possit Pontifex auctoritate divina dispensare, & relaxare vota, & iuramenta. ibid. ultimo. p. 120

An Pontifex possit dispensare in his, quae statuta sunt a iure Canonico positivo. t. 3. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Et an possit Pontifex dispensare in legibus Episcoporum, & aliorum Prelatorum. Immo, & in Concilio includente ipsam Pontificem. ibid. 5. a. 3. ibidem.

Et an possit ferri lex in Concilio, qua sub mortali obligetur Pontifex non dispensandum in alia causa, ibid. prope finem dicti 5. a. 3. ibidem.

Et an in lege, & precepto Apostolico Papa dispensare possit, & ex doctrina huius ref. alia alia vocabula inferuntur, & explanantur. ibid. 5. a. 3. ibidem.

An Pontifex possit de iure secum dispensare in his omnibus, in quibus cum aliis potest. t. 3. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Et an hoc procedat, & tribuat Episcopis, & Principibus secularibus, & Praelatis etiam Regularibus, ibid. 5. a. 3. ibidem.

An qui habet potestatem dispensandi cum aliis in lege possit secum dispensare, ita ut non solum Summus Pontifex, & Episcopi, sed etiam omnes Praelati, & Superiores Ecclesiastici, tam saeculares, quam Regulares, etiam locales, & illis adiectis, vix Reiores, vice-Præbiteri, & eadem esse aliis Principibus saecularibus, & Summis, cum habent plenissimum potestatem in temporalibus, sicut Pontifex in spiritualibus. tom. 3. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Idem est de habentibus potestatem delegatam ad dispensandum in universum cum aliquo Communicante, cuius est pars, scilicet verum si haberet limitatam potestatem dispensandi cum certis personis, vel cum determinato numero personarum. ibidem in utraque resolutio. 5. a. 3. ibidem.

An Pontifex possit dispensare sine causa, & dispensatio sit valida. t. 3. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

An Pontifex dispensando sine causa peccet mortaliter, an vero tantum venialiter. t. 3. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Et an Principes secum dispensent in legibus, qui ipse debet ex bonitate ferre, peccet mortaliter, vel tantum venialiter. ibid. 5. a. 3. ibidem.

Et interit, subditum penitentem dispensationem sine causa peccata eodem genere peccati, qui peccat Superior illa concedens, Coniungere autem potest ut exsuperat subditum, si ignorancia involuntarii laboret, & non exsuperat Superior cognoscens causam non adesse, & contra. ibid. in eodem 3. ad medium, & in multis aliis ejus notat.

An auctoritas dispensatione a Superiore. Cui sine causa peccet. t. 3. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Et an peccet gravior Legislator iniquam dispensationem utendo, & quoniam subditum, Et an Legislator peccet duplici titulo, uno cum non revocando, dum potest, altero ea utendo, libante mod. 5. a. 3. ibidem.

An si Superior sine causa fecit dispensationem, effectus ipsius talis dispensationis. t. 3. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Quoniam sine causa ad dispensandum. t. 3. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

An quando intercedit iusta causa, tenetur Superior ad dispensandum. t. 3. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Et queritur, quando dispensatio est debita, & quando est gratis, Et deductur, quod in quatuor casibus dispensatio est debita, extra quos non erit debita, sed gratis. ibid. 5. a. 3. ibidem.

Et inferitur, quod teneat Episcopus dispensare cum Clerico, non relictis rationibus studiis, & in denunciacionibus matrimonii, & in interdictis, & aliis similibus. ibid. 5. a. 3. ibidem.

An in lege delegatus teneatur dispensare, si addit causa sufficientes. t. 3. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Et an excoisator Regularis potentes dispensationes votorum concedere penitentibus virtute suorum privilegiorum. Et quid si privilegium sit concessum in favorem penitentis, ut est privilegium Bullae Cruciatum, & Iubilaei. ibid. 5. a. 3. ibidem.

An causa dispensationis debet esse manifeste iusta, an vero sufficere causa iusta dubia. t. 3. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Et an idem dici potest, quando Superior dispensat in causa tantum probabilis; Et quid, quando dubium est, an causa aliqui dispensandi exstat. ibid.

An Superior potest dispensare in dubio, si causa sit iusta. tom. 3. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Et docetur pro praxi, cum dubitatur, si sine dispensatione reneatur qui jeiunare, vel aliam legem servare, eo ipso esse sufficientem causam ad dispensandum, nec opus esse aliqui commutatione. ibid. in fine ref.

Interior an possit in lege Superioris dispensare, quando dubitatur, an causa ejus dispensandi. t. 3. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

An Episcopus v. quando dubitatur, an res ejus dispensatione, possit in lege Superioris dispensare. t. 3. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Quando casus debent esse dispensatione; Et an Prelatus inferior possit dispensare in legibus Superioris, si ei interdictum non sit. t. 3. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

An possit Episcopus dispensare in lege, & omnia, quando in ea dispensare possit conceditor, non tamen cui cooedat. Et aliqui alia circa hoc in textu huius resolutionis explanantur. t. 3. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

An Episcopus iure Ordinario possit dispensare in lege Concilii, si Summi Pontificis, quoties saculas dispensandi non admittit. t. 3. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Et utitur, Parochos non posse dispensare in legibus, si attendatur pars praedicta, sed ex consuetudine tamen dispensat in jenuis, & observatione fellorum etiam admi potest Episcopus. ibid. 5. a. 3. ibidem.

An sint aliqui casus, in quibus Episcopi possint dispensare in legibus Pontificis, etiam non habent expressam potestatem. Et pro praxi huius questionis enumerantur aliqui casus, in quibus potestas dispensandi debet dici ordinaria, potius quam delegata. t. 3. tract. 5. ref. 5. a. 3. ibidem.

Et notatur, potestatem, quam habet Legatus ad dispensandum in legibus, & votis esse ordinariam, ibi ante medium 5. a. 3. ibidem.

Et advertitur, potestatem, quam Superiores Religiosorum habent ad dispensandum cum Religiosis, & ad illos absolvendum esse etiam ordinariam, & non delegatam. Et quo inferitur posse hanc

hanc potestatem delegare. Ibid. post mod. dist. 6, 12.

Ap Episcopus habet tantam potestatem in suis Diocesis, quantum habet Summus Pontifex in tota Orbe, ubi agitur, an possit dispensare in legibus Pontificis, t. 3. tr. a. 1. 27 & in aliis quibus plurimicus est. t. 3.

An Episcopus possit dispensare, non ad monito Summi Pontificis, quoniam in eis pauperum sine sumptibus. demerere pœcti, tom. 3. tr. a. ref. ad p. 131.

An Metropolitani possit dispensare cum Episcopis suffraganeis, t. 3. tr. a. 1. 131.

An Metropolitani possit dispensare cum subditis suorum suffraganeorum, t. 3. tr. a. 1. 131.

Et an saltem, si Episcopus suffraganeus dispensationem petitam, deoget, quando dispensari tenetur, potest Archiepiscopus per appellationem aditus dispensare, ibid.

Et quid, si aditus causa iusta sed non tenetur Episcopus dispensare, vel non sit subditi debiti, sed mere gratuita, aut parum gratuita, & parum debita, ibid. §. 6.

An Metropolitani extra casus supradictos possit solum tempore visitationis dispensare cum subditis suffraganeorum, sicut potest Consensum audire, & absolvere poenitentes, to. 3. tr. a. ref. p. 131.

An in extraordinario aliquo eorum possint inferiores dispensare in legibus Superiorum, jure lex sit de matrimonio impediendo, vel de aliqua irregularitate, aut de reservatione voti, aut similibus. t. 3. tr. a. 1. 33.

Et an quies Episcopus potest certiorum facere Pontificem, & pauperem eorum, cum quibus dispensandum est, appiere, ut oremus ad Pontificem deferatur, dispensare Episcopus non possit, ibid.

An sit valida dispensatio facta ab inferiori in lege Superioris, non promissa prius causa, quando res veracitas erat iusta, & legitima; Et si subditi utitur tali dispensatione, neque peccet venialiter; Et in dicto casu, quomodo dispensatio valida sit, an ita dispensatio peccet mortaliter, t. 3. tr. a. 1. 31 & 34. p. 133.

An inferior possit dispensare sine cognitione cuius sit in potestatem dispensandi exprimitur nomine, nulla facta mentione cognitionis eius, t. 3. tr. a. 1. 35. p. 134.

An valida sit dispensatio à Prælatu inferiori, bona fide dispensante in causa non iusta, & idem in tali causa, an tunc sit subditi, quomodo possit puniri, cum non sit subditi, tom. 3. tr. a. 1. 36 & 37. p. 134.

An quando inferior dispensat in lege Superioris, possit imponere aliquod onus, cui dispensator, t. 3. tr. a. 1. 38. p. 135.

Et quid, si Episcopus super aliquo irregularitate orta ex delicto, ibid.

Et an, quando ipsemet Legislator dispensat in lege sua, tunc, si dispensatio non est debita, sed gratis, possit imponere aliquod onus ei, cum quo dispensat, iuxta modum dicti §. 4.

An dispensatio inferioris in preceptis legis alique cause sit valida, t. 3. tr. a. 1. 39. p. 135.

Idem dicendum est, quando Superior, vel qualis Successor dispensat aliquid causa in lege inferiori, vel aequali prædecessoris, ibid. in hoc §. 1.

Et quid, si Episcopus in Synodo Diocesana, & Archiepiscopi in Synodo Provinciali dispensent sine causa, ibid. §. 4. & 5. p. 135.

Et quid de Legato Apostolico, qui plenam habet à Pontifice potestatem, an proinde ejus dispensatio sine causa sit de iure valida, ibid.

Et additur, Episcopus regulariter loquutus non possit dispensare sine causa in sua lege, quando illa transibit in contrarium, ibid. prope finem. a. vel addit. &c.

An Episcopus possit dispensare in suis Coconditionibus à Papa confirmatis, t. 3. tr. a. 1. 40. p. 136.

An in aliquo casu dispensat Episcopi in suis legibus sine causa sit valida, t. 3. tr. a. 1. 41. p. 136.

Et quid si Coconditiones Episcopi fuerint iuramento confirmatae, ibid.

An Episcopus possit dispensare, quomodo petens prius adierit Pontificem, q. i dispensationem negavit, iudicium casum propositum uno esse iustum, t. 3. tr. a. 1. 42. p. 136.

Et notatur, cum, qui impetravit dispensationem à Pontifice voluit, quod poterat Episcopus dispensare, possit ad eum confugere, ut dispenset, & etiam possit confugere ad potentem ea privilegio, ibid. ult.

An Episcopus possit cum Regularibus exemptis dispensare, si ipsi cedant exemptioni, t. 3. tr. a. 1. 43. & in aliis ejus aut. p. 137.

Et an hoc intelligatur, casu, quo in Prælatu Superiore non esset potestas absolvendi, vel dispensandi, ibid. §.

Et an in nomine Episcopi in presenti intelligatur tantum Episcopus loci, in quo Religiosis ortus est, vel habet domicilium, non saltem commoratur, ibid. §.

An soli patientia Prælati sufficit pro dispensatione, t. 3. tr. a. 1. 44. p. 137.

Et quid, si ex parte dederit Papa pecuniam pro aliquo beneficio, eo ipso quod in eo ipsi consensit dispensare super symoniam, ibid. §. 6.

Idem dicendum est de aliis inferioribus Papæ, quoad dispensandum in eorum statuta, ibid. in hoc Ref.

An verbi gratia, "relatus Superior possit dispensare circa poenitentiam impositam à Prælatu inferiori, ipso remissione, tom. 3. tr. a. 1. 45. p. 137.

Et advertitur, si condemnatus sit officio locus, possit tunc Privilegium, aut Generalium subditi condemnatum à Religiosis absolovere, nulla requisita licentia à R. Sive moderno, seu ab eo, qui tunc condemnavit, ibi. prope finem Ref. 107.

An in dispensationibus locum habet argumentum ab identitate rationis àm rati ad mirum; Et pro praxi buidificatur in textu huius Ref. ubi notum multi explicantur casus lapsus contingentes in facta, & tota doctrina est valde notanda, tom. 3. tr. a. ref. ad p. 139.

An dispensatio resubstantione, & argumentum ex identitate rationis, t. 3. tr. a. 1. 47. p. 140.

Et notatur, certum esse dispensationem extendi ad annexa, & accessarios, & inclusos sub dispensatione, idem dispensatus ad duo beneficia curata conferat dispensatus super residentia alterius, &c. ibid. §. 6. p. 140.

An dispensatio sit stricte interpretanda; Ita quod deductus falsatio aliquorum casuum in particulari, t. 3. tr. a. 1. 48. p. 140.

An potestas dispensandi sit lata, vel stricte interpretanda; Et ex doctrina huius questionis resolvendi erant variis casibus, t. 3. tr. a. ref. ad p. 141.

Et in dicto, an dispensatio extendatur ad aliquem casum, interpretandum est cum non extenditur, ita in divinis non potest dispensandi extendatur, ut virtute illius possit dispensari in aliquo casu interpretandum esse extendi, ibid. ult. p. 141.

An privilegia Bullæ Cunctis, vel unius, quatenus continent potestatem loci sit, ibid. vel stricte interpretanda, t. 3. tr. a. 1. 49. p. 141.

Et quid est dicendum de facultate concessa alicui eligendi Curatissimum, qui cum absolvet à poenitentia, & excommunicatus, (sive causa iusta, & Bullam Cuius iura) an sit stricte, vel libere interpretanda, ibid.

An Pontifex possit dispensare lo relictione Horarum Canonizarum, Et an relictione Horarum Canonizarum sit de iure divino, vel etiam de iure naturali, & quid sit effectus de iure positivo, Et iustitiam, t. 3. tr. a. 1. 51. & a. 1. 52.

Et an Papa possit dispensare cum poenitentia Clerici, vel Regularis ut licet nulli, aut Brevis, aut voluerit, ibid.

Et contra, an non possit Episcopi, & Regularis, cum suis subditis dispensare, ut non recitent Officium, aut aliam Rituam Brevis, s. vii V. ad quod teneantur, sed iuxta aliam Brevis, approbationem, ibid. §.

Et an ea rationabili causa in hoc possit dispensare, ut aliquando, non tamen in perpetuum, nec per modum Constitutionis recitacione de Synodo, die, qui vident recitatur de Petri, ibid. 3.

An dispensatio concessa Subdiacono, ut possit recitare duodecim, libet eum à recitatione Officii Divini, Et quid si aliquis Titulum matrimonium ratum contraxit cum Curatoribus, & deinde etiam ad Diaconum vel Subdiaconum ordine, & gradum esse promotum, t. 3. tr. a. 1. 53. p. 142.

Et circa supradicta aliqua alia notabilia explicantur ibid.

An illegitimus dispensatus, ut possit recipere ordinem, censetur dispensatus etiam ad ordinem, t. 3. tr. a. 1. 54. p. 142.

An illegitimus dispensatus, ut Clericus, censetur dispensatus ad omnes minores ordines; vel etiam ad primam Tonicuram, t. 3. tr. a. 1. 55. p. 142.

Et an dispensatus ad ordines, censetur dispensatus ad ordines sacros; ibid. §.

Et quid, si Pontifex diceret, dispensatio secum ad omnes Ordines, ibid. §.

Et notatur, dispensatum ad ordinem recipiendum non extendi ad beneficium obtinendum, ibid. §. & in aliis ejus not.

Et deducitur, dispensatum ad beneficium non extendi dispensatum ad beneficium Curatissimum, vel Episcopatum; dispensatum ad beneficium Curatissimum, non censetur dispensatum ad Canoniciatum; & idem Regularis aditus ad ordinem non p. nulli sine spe, cum Summus Pontifex dispensatione admittit ad, etiam, vel ad aliam Dignitatem, ibidem §. 6. per totum, & in multis aliis ejus not.

An dispensatio, ut illegitimus, vel irregularis possit sumere minores Ordines sit extendenda, ut benehinc simpli in caput sit, t. 3. tr. a. 1. 55. p. 143.

An illegitimus, vel irregularis dispensatus ad ordinem facit censetur dispensatus, ut possit obtinere beneficium simplicia, to. 3. tr. a. 1. 56. p. 144.

Et quod infertur privilegium, seu dispensationem, quantum ad hoc sit, extendi debere ad ea, que non sunt necessaria concessa, & sine quibus effectum habere non possit, & pro praxi explanatur aliquos casus ibi. post notissimum §. 1. & vers. ex quo, &c.

Et an dictum hoc, & Superiori Regularis non procedat, quia cum illegitimus dispensatur absoluit in irregularitate, quia tunc extenditur dispensatio non solum ad beneficia simplicia, sed ad curata, ibid. §.

An illegitimus dispensatus ad ordines sit copax pensio. *ib.* Et an illegitimus dispensatus ad beneficia, non consecutus dispensatus ad possessionem. *com. t. r. r. a. ref. 17. p. 144*

An dispensatio cum illegitimo ad beneficium irritanda sit ad primum beneficium. *com. t. r. r. a. ref. 12. p. 144*

Et notatur, dispensationem simpliciter concessam illegitimo, vel irregulari, ut possit obtinere beneficium, intelligendum esse de beneficio simpliciter, & ubi extendi ad Curas, & dignitates. *ib. 5. 3*

Et an dispensatus ad beneficium Curatum non egeat nova dispensatione pro Episcopatu. *ib. id. d. 10. 5. 3*

Et homicidia, si per dispensationem legitimam sit habilis ad omnes ordines sacros, & illorum alium, an videatur factus habili ad beneficium Curatum, & Pontificale. *ib. id. fine dicti 5. 3*

An valida sit dispensatio circa irregularitatem homicidii, si non fuisset explicita Circumspectio sacerdotii, si occultus erat sacerdos, Et an hoc etiam procedat, si iusticia non esset dispensationem concessurum, & si eisdem Circumspectio sacerdotii. *t. r. r. a. ref. 19. d. 10. p. 147*

An impedimentum plurium irregularitatum sufficit separim capere, & de illis dispensationem obtinere, idem dicendum est de aliis similibus penis. *t. r. r. a. r. 67. 6. p. 147*

Et an qui plura homicidia commisit, si uno tantum narrato, vellet anque irregularitatem dispensationem obtinere, nihil sit. *ib. in utraque Rel. &c.*

Et pro firmata doctrina dictarum quæstionum alii diversi casus ducuntur pro peccati. *ib.*

De dispensatione casuum irregularitatis homicidii voluntarii casu curialis, & novus, & positus in principio teatus huius Resolutionis. Et queritur, an fuerit in eo quis dispensatus, & an dicta dispensatio pro sit pro foro externo. *t. r. r. a. r. 64. p. 147*

Ubi etiam agitur de dispensatione casuum irregularitatis in casu Toletana.

Quando Pontifex dispensat, ut auctore Novitatis novum emittatur profectio, quando superflua sit requisita bonorum jurata Concilium Tridentinum sess. 15. c. 16. de Regularibus; idem dicendum est, si minor sit fradem animæ, atque ita abbreviatur tempus professionis ita hanc præscripturam. *t. r. r. a. r. 65. p. 148*

An Pontifex possit dispensare in voto solemnium pauperatæ, & obedientie; Et quid de Religio suo Episcopo. *com. t. r. r. a. r. 66. & in aliis ejus not. p. 150*

An si quis habeat votum Castitatis & Religiosis, & petat à Pontifice dispensationem unius, teneatur alterum narrare. *com. t. r. r. a. ref. 67. p. 151*

An qui vovit, se perseveraturum in Religione, & applicet in votum Religionem, dispensatio sit valida. *tr. t. r. r. a. r. 68. p. 151*

Et an si voto Religiosis superadditis votum illius perseverantiam, ad amplius obligetur. *ib. & in multis aliis ejus not.*

An quando si hoc exprimitur subalterni voti, corrumpit dispensatio. *t. r. r. a. r. 69. p. 151*

An facultas delegata dispensandi vota extenditur etiam ad ea communita. *t. r. r. a. r. 70. p. 151*

An quando adiacet expressio simul votum, & juramentum soli Deo factum, & non explicetur utriusque vinculum, dispensatio sit invalida. *t. r. r. a. r. 71. p. 152*

An facultas concessa ad dispensanda vota, & communita, extendatur ad vota, & juramenta eorumque rei, cum simul duo vincula concurrant. *t. r. r. a. r. 72. p. 152*

Et pro explanatione prædictæ difficultatis aliqui alia possibilia supponuntur, quæ contingere possunt in dicto casu, videlicet, quid dicendum sit, si non præstetur juramentum in voti confirmatione, sed independentem ab illo; ut si quis prius juravit junium, & postea vovit illud, vel si prius vovit, & postea juravit, non quia votum confirmans, sed vel ejus immemor, & compendio independentem; Et quid in dubio an juramentum postea emittum sit præstatum ad ipsum confirmandum votum. *ib. d. 5. 3. ad 8. p. 153*

Et an facultas delegata ad dispensanda, vel communita vota virtute Cruciatæ, & Jubilaris, extendenda sit ad vota emissia post publicationem dicti privilegii. *ib. 5. 3. &c.*

An potestas delegata dispensandi, vel communitandi extendatur ad relaxanda juramenta soli Deo facta; Et quid si contraria an hoc procedat etiam, quoniam per votum non habet includam promissionem, sed abique ea soli Deo facit. *t. r. r. a. r. 73. d. 5. 3. ad 7. p. 153*

Et an ea res ultas delegata ad vota extendatur ad juramenta adjecta contradij, quo est turpidum, & injustum in creditore, ut juramentum factum homini servandi usuras, aut metu extorrum. *ibid. 5. 7*

Quidam dispensatur à Summo Pontifice in voto Religionis ratione infirmitatis, post multas annos convalescit, queritur, an ad ingressum Religionis sub mortali teneatur. *com. t. r. r. a. r. 74*

An si Sacerdos beneficiarius dispensatus ab omni recitanda Horæ Canonice ex infirmitate oculorum, si postea convalescit, teneatur sub mortali Officium Divinum recitare, vel si illius recitare. *ib. 5. 3. ib.*

Et quibus inferatur, quod cessante causa finali dispensatione, id

hoc valet dispensatio. *ibid. d. 5. 3. a*

An aliquando Episcopus possit dispensare in voto Castitatis absolute, & in aliis votis à se reservatis, & in hoc casu qui confessor difficultas ad Pontificem adducit, & que causa legitima. *com. t. r. r. a. r. 75. & in multis aliis ejus not. p. 154*

Et an si occurrat prædicta necessitas, & adducit neque ad Episcopum potest, possit à archiepiscopo dispensare, ex præsumpta Pontificis voluntate. *ib. 5. 3*

An Episcopus valeat dispensare, ut contraheos cum voto Castitatis possit petere debitorum. *t. r. r. a. r. 76. & in aliis ejus not. p. 154*

Et quid circa hoc de Regularibus, virtute privilegiorum, assignatorum per Provinciales, vel etiam cum assignatorum virtute illius privilegii Julii II. *ib. 5. 3. & 4. & in plurimis aliis eorum not. p. 155*

Et quid de Confessione virtute Nullæ Cruciaturæ, & notatur, quod si supradictis votis cedunt, vel cum voto Religionis ita de aere matrimonium, vel post matrimonium ratum factum, nondum consummatur matrimonium in idus ejusque neque Episcopus, neque Regularis, neque Confessarius virtute Cruciatæ potest dispensare. *ib. 5. 3*

De quodum voto conditionalis, postea confirmatum, an possit per Episcopum dispensare, verbi gratia, Nescio acuta corripit, magno cum vitæ discrimine, ad hoc ut prædictum recuperaret facultatem, vovit ingredi Religionem, quod votum postea confirmatum. *com. t. r. r. a. r. 77. p. 155*

An in dubio de valore voti relevati possit Episcopus dispensare? Ea quo colligunt, posse Episcopum dispensare in eisdem votis reservatis, quando emissum fuerit ex metu cadenti in vitium continentem. *t. r. r. a. r. 78. p. 155*

Unde cum dubium sit, an vota penalis, & conditionalia sint reservata, sequitur ratione quæ dubia, possit Episcopus in eis dispensare, etiam puritate conditione, & communi delicto. *ib. in fine resolutionis.*

An bona fide dispensatus in voto, nullam adesse eiusdem tamen non sit, valeat dispensatio. *t. r. r. a. r. 79. p. 155*

Ubi aliquis illa explanatione non intelligit, differt difficultas.

An levitas in vocando per se sit insufficientem causam dispensandi, etiam si votum non habeat difficultatem ex equi voluntate. *t. r. r. a. r. 80. p. 156*

Et pro intelligencia hujus quæstionis adducitur, quod si in tenera ætate votum emissum, vel interveniente metu, vel in tristitia, aliave passione, vel errore circa causam impulsivum, vel quia causa, quia motus fuit ad votandum, cessavit, huius casibus iustis habes dispensandi causam in voto, ariam difficultatem illud exequendi non habet. Sed in prædictis casibus semper cum dispensatione admittenda sit aliqua commutatio. *ib. d. 5. 3. ad 4. p. 156*

An sit credendum dicenti se habere potentiam delegatam dispensandi. *t. r. r. a. r. 81. p. 156*

Et inferitur, credi posse litteris Summi "gentiarum afferentibus, huiusmodi communi esse, non dispensare in aliquo casu Pontifici reservato. *ibid. 6*

An dispensatio in voto, & in aliquo impedimento possit fieri, inferitur, cum quo dispensatur. *t. r. r. a. r. 82. p. 156*

An dispensatio impetrata pro aliquo proficiat, si eo ignorante impetrata est. *t. r. r. a. r. 83. p. 157*

Et an dispensatio impetrata ab altero volentem matrimonium intrare, vel qui irritum inerant, prosteritque, quævis alter prosterit impedimentum, & dispensationem innotet. *ib. 5. 3. ad 10. & 10. q. 10.*

An in dispensatione subreptiæ circa unum partem vitæ altera partem, si partes recepti sit omnino separatæ. *t. r. r. a. r. 84. p. 158*

Ea quo sequitur, quod si in eodem respectu impetretur quia dispensationem voti castitatis, ac peregrinationis Jerosolymitanæ, allegata scienter falsa causa circa alterum votum, vera autem circa alterum, non vitium dispensatio circa utrumque, sed utrumque circa illud, in quo causa falsa fuit, perit duplici impedimento ad matrimonium contraheundum in dispensatione in eodem respectu obrepturæ, ut voti castitatis, & conjugationis. *&c. ib. 5. 3*

An subreptiæ etiam, ut totum respectum vitæ, sufficit, ut sit circa causam etiam impulsivam. Et quid, si subrepti sit circa causam localem. *com. t. r. r. a. r. 85. p. 158*

An in dubio, utrum etiam ea expressio in narrativa aliquis referri possit sit finalis, vel impulsiva, censenda sit impulsiva, & non finalis. *t. r. r. a. r. 86. p. 158*

Idem dicendum est, quando dubium est, an factis probetur veritas narratorum, vel quia est dubium, an causa falsa allegata sit finalis, *ib. in fine. rel*

An in dubio, si causa recta in dispensatione sit finalis, vel impulsiva, dispensatio sit invalida. *t. r. r. a. r. 87. p. 159*

An qui dubitat, num dispensatio obrepti sit valida, possit ea uti. *t. r. r. a. r. 88. p. 159*

Idem est, quando dubium est, an factis probetur veritas narratorum in supplicatione. *t. r. r. a. r. 89. d. 10. d. 4. p. 159*

An taciturnitas veri reddat subreptum dispensationem, quando tacetur aliquid, quod iurandum in hunc Curie est necellario declarandi. *t. r. r. a. r. 90. & 91. & in aliis eorum not. p. 159 & 160*

Et si non sit mala fides, quamvis procedat ex lata culpa, & ignominia, & culpabilis, sed requiritur, ut scietur presumatur, ibid. § ult. p. 177.

Et an in quibus verò casibus potest Episcopus dispensare, non idcirco possit esse Vicarius Generalis, nisi specialiter ab Episcopo id et committatur, ibid. § 5.

An Episcopus ex utraque fide causis, & necessitate possit dispensare impedimentis dirimentibus inter matrimonium, ante contractum ipsum matrimonium, tom. 3. tr. a. refol. 535. § 5. & in aliis ejus not. pag. 177.

Et quid in prædictis impedimentis post contractum matrimonium ibid. § 5. & c.

An Episcopus possit matrimonium post contractum dispensatione impedimenti subreptitè obtenta possit dispensare in eo impedimento confirmando dispensationem Pontificis, tom. 3. tr. a. ref. 131. § 4. pag. 178.

Et an Episcopus possit dispensare in impedimentis dirimentibus supervenientibus matrimonium jam contractum impedimentibus petitionem debitorum, ibid. § 5.

Et an Episcopus possit dispensare cum his qui cum voto Castitatis simpliciter contraxerunt matrimonium, ut possint licite petere, ibid. fin. §. d. d. §. & c.

An deuter calius Episcopus possit dispensare cum divitibus super impedimento aliquo dirimente ea illo capite, quod non patitur ad Pontificem, tom. 3. tr. a. r. 137. § 15.

An si quis matrimonium contrahit ante dispensationis nescitum, sit validum; Ex quo deest, quod nempè dispensatio censetur sum effectum operari, an sit hoc concessio, vel si de notitia, & receptionis, & acceptationis, tom. 3. tr. a. r. 138. per totam pag. 182.

An dispensationes valeant ante litterarum expeditionem, tom. 3. tr. a. ref. 539. p. 183.

Et inferitur dispensationem, & alias gratias non capere mortuo Pontifice ante eorum expeditionem, ibid. §. 3. & seq. p. 183.

Et an sola probabilis conjectura debeat dispensatione sufficere ad validitatem actus & ejus bonitatem, ibid. § 9.

An dispensatio à Pontifice concessa, & signata valeat in foro sententiarum, tom. 3. tr. a. r. 140. p. 182.

An sit valida dispensatio, si sequitur repudiavit legatum ad finem obtinendi dispensationem eo superante, tom. 3. tr. a. r. 141. p. 183.

Et quid est fornicatio, & an eam mitteret Romanus, vel postquam misit, an eam Pontifex dispensare, instituta sit in prædicta hæc diuina, vel legata, ibid. § 3.

Et an valius sit dispensatio si legitima, quæ sufficiens deest caret, ut subit extraneo, ad obtinendum dispensationem aliger, se incipit remanere, an de defectu dotis, si non nobis unquam, & c. ibid. §. 6. p. 183.

An quis possit libere contrahere, si dubitet de impedimento ante matrimonium contractum, tom. 3. tr. a. r. 142. p. 183.

Et quid si autem dubitet, an impedimentum habeat, eo quod scias habuisse verum impedimentum, & necesse est an obtinuerit verum dispensationem, ibid. in fine § 7.

An dispensatio prima vice, quæ aliter sumitur, extinguitur, tom. 2. tr. a. r. 143. p. 183.

An Commisso dispensandi in impedimento matrimonii, vel irregularitate, & alius, qui in loco exteriori, vel interno committitur cum Clausula, si preter veniente auctoritate, expirat morte concedentis, re integra, tom. 3. tr. a. r. 144. p. 184.

An dispensatio, seu potius facultas tollendi concessa Episcopis, Monachis, vel aliis, quibus tollendi interdictionem, est expirat morte concedentis; Ubi alii curiose quæstiones desolvuntur sapienter contingentes in praxi pro licentibus gratia, & privilegio, an expirat morte concedentis, occurrunt, tom. 3. tr. a. r. 145. p. 185.

Et advertitur, quod tollentium factum sine licentia non validatur, superveniente facultate tollendi, ibid. § 3. & c.

Idem dicendum est, si Princeps alicui iudicialiter licentiam ad dedicandum moleandum illud in factum, ibid. § 5. & c.

Idem etiam inferitur pro aliis similibus casibus, ibid. §. 6. & c. quæque in fine ref. ubi latè, & curiose, & valde notandi casus in praxi demonstrantur.

An cessante causa dispensationis, cesset ipsa dispensatio, post lata, & c. periclitè obtenta dispensationem, tom. 3. tr. a. r. 146. 147. pag. 186 & 187.

Ubi in exemplum dictæ difficultatis diversi casus adducuntur, & repetitio dictarum prædictarum Resolutionum est valde notanda, ibidem.

An si dispensatio circa aliquid impedimentum cum criminali, postea incidat in aliud simile crimen, teneatur mentem facere de priori dispensatione, & quid de criminibus diversi generis, tom. 3. tr. a. r. 148. p. 188.

An dispensatio obtenta per vim, & morum sit valida, tom. 3. tr. a. r. 149. p. 187.

An si quis potest facultatem à Superiori ad dispensandum in quodam casu, quam data opera, non explicat, quis tamen de exclusiva Episcopi, imperatorio sit valida, tom. 3. tr. a. r. 150. p. 189.

An Forpales, & Peregrini possint dispensari ab Episcopis, etiam

si brevi tempore in eorum Dialectu commoretur, tom. 3. tr. a. ref. 539. p. 189.

Et quid de Scholasticis, Prætoribus, Medicis, Officialibus, &c. ibid. in fine ref. & c.

An Clericus in Minoribus constitutus possit exercere medicinam sine alia Pontificia dispensatione; Et quid, si Clericus in Sacris, aut Beneficiarius, tom. 3. tr. a. r. 151. & c. in aliis ejus notationum pag. 190.

Ex pluribus repositis à Pontifice impetratis, quodcum sit præferendum, tom. 3. tr. a. r. 152. p. 190.

De clausulis dispensationum, quæ apponuntur in litteris Pœnitentiariæ, & primò, de prima Clausula. *Discretis vero Magistis in Theologia, & Confessori ex approbati*, etc. tom. 3. tr. a. r. 153. pag. 191.

Et advertitur, errorem esse vulgi literas dispensationis frustrari suo effectu, si aperiantur à non habente dictas qualitates, ibid. § 3. & c.

Sed difficultas est de Confessore, qui fuit approbatus ab Ordinario ad audiendas sacramentales Confessiones, videlicet virorum dumtaxat, & non mulierum, vel contra, non tamen ex defectu sententiarum, sed ratione juvenilis ætatis, an iste possit exquiri litteras in forma Brevis Sacre Pœnitentiariæ ad favorem mulieris obtentas, vel e contra, ibid. § 4. & c.

An semel Confessarius interclusus ex virtute litterarum dispensationis possit videri ejusdem Bullæ, inconsulto Majori Pœnitentiario, vult, tom. 3. tr. a. r. 155. p. 191.

Et an peccet prædictus litterarum, si illis qualitatibus Bullæ prædictis non fuerit, ibid. § 5.

An Confessarius habens facultatem dispensandi super certam materiam, dispensatio sit valida, si in confessione sacramentali interne illum fecerit, eundem tam ipse, quam pœnitens non esse necessarium verbis expressis facere, vel an sit necessarium ipsum expressè dispensare, & proferre verba dispensationis, dicendo, *Dispensatio*, etc. tom. 3. tr. a. r. 156. & c. in multis aliis ejus not. p. 192.

Et an hæc dispensatio possit fieri à Sacerdote, etiam si dispensatio sit absque, ibid. ad medium ref.

An dispensatio in literis Pœnitentiariis fieri debeat in confessione Sacramentali, tom. 3. tr. a. r. 157. p. 192.

Et an ad valorem confessionis sufficit, si confessio sit invalida, ibid. § 1. & c.

Et an opus sit, ne talis Delegatus sit Doctor juris Canonici, vel Magister in Theologia, in Acedens approbatus, & non Licentiatum, nec ceteri alii, ibid. §. 7. p. 193.

Et obicitur, quod Regulari, subditi Superioris permittitur, habent privilegium expendendi has litteras; etiam non sunt Doctores, vel Magistri, ibid. § 6. & c.

Ex illi casus circa prædicta explanantur, & per ceteris aliis clausulis prædictarum litterarum, ibid.

De clausula dispensationum præpter periculum incontinentiæ, tom. 3. tr. a. r. 160. pag. 194.

De clausula dispensationum in ordine ad diligenter Oratoris examinationem, tom. 3. tr. a. r. 161. p. 194.

De clausula dispensationum in Ordine ad confessiones, & alias pœnitentias injungenda, Et adducitur diversi casus obtingentes in praxi pro adimplendis super dictis pœnitentiis, tom. 3. tr. a. r. 162. p. 194.

De clausula apponi solita in dispensationibus. *Dummodo copula non interveniat*, tom. 3. tr. a. r. 163. p. 195.

Et quid de alia clausula. *Dummodo copula interveniat*, sed sit facultas dispensationis, an in intellectu huius non tenet ratio significata, sed etiam iuribus speciales non talem casum copula taceatur, dispensatio sit valida, ibid. § 1. & c.

De clausula dispensationum. *Dummodo impedimentum inde proveniens non sit*, tom. 3. tr. a. r. 164. p. 195.

Et notatur, quod explanantur illa, quæ in literis Pœnitentiariis aliquando apponuntur, ut conjux impedimenti igitur carnis sit de prioris consensu noluerit, ibid. § 4. & c.

De clausula litterarum dispensationum Sacre Pœnitentiariæ, nempe *Quanti, Ubiq.*, tom. 3. tr. a. r. 165. p. 196.

An pro expediebat dispensationibus recipere quis aliquid possit, tom. 3. tr. a. r. 166. p. 196.

An si Curialis, qui ex facultate dispensationem impetret, motus narrationis substantiam, incurrit in excommunicationem, tom. 3. tr. a. r. 167. p. 196.

An beneficii status revalidetur per legalem Cancellariæ de riensali possessione, aut aliam prescriptionem, non obstante penâ inhabilitatis, aut privationis impedita provisorio, vel alio opus sit dispensatione, aut tunc habilitate non, tom. 3. tr. a. r. 168. p. 197.

Et quid de possidente beneficii pœnitentia per annum, sed mala fide, si quis simoniac sit institutus in beneficium per ignominiam, ibid. § 4. & c.

Et an penitus revalidetur per regulam de triennali, ibid. § 6.

De clausula relictus non fructus, & beneficii, non tollatur per regulam de triennali, ibid. § 7. p. 197.

Si quis per triennium possidet pœnitentia, sed à pricipium cum mala fide, an tunc per regulam Cancellariæ de triennali, ibid. § 8.

li, & quid, si p[er] ip[s]um cap[itu]l[u]m possedit bona fide, r. t. r. t. t. 169. p. 197
Et notatur triennalem possessionem iuvare, quando provisorius be-
neficii est capax, ib. §. 9. p. 198

Alia dubia executionis circa Regulam Cancellarie de triennali
possessione. Primò, an irregularis possit adjuvari hac triennali
possessione, t. r. t. r. t. 170. p. 198

Secundò an hæc regula de triennali possessione habeat locum in
conscientia, ib. §. 9. &c.

Tertiò, an hæc regula de triennali sufficiat in gratia subrepti-
cia, ib. §. 10. p. 199

Et tandem notatur collationem beneficii factam invalido, vel sus-
pensi non esse ip[s]o jure invalidam, sed irritandam, ib. §. 11. &c.

Et quibus aliis aliis inferatur et circa supradicta, ib.

P[ri]ma dubia elucidatur ad p[ar]tem conducentem per ornata Regu-
la 33. Cancellarie, de possessione triennali. Primò, an dicta
Regula procedat in foro interno, & externo, t. r. t. r. t. 171. &
172. §. 1. p. 199

Secundò, an hæc Regula defendat possessores triennales pacificos
aliis inhabilibus modo non sint heretici, innuunt, &c. ib. §. 3. &c.

Tertiò, an defendat possessores beneficii malæ fidei, ibidem §. 7.
p. 200

Quartò 30 si aliquis, v. g. te ignotante, simoniace procuravit tibi
beneficium, ib. §. 2. &c.

Quintò, an tempor possessionis triennalis, sit computandus ultimi-
mus dies de momento ad momentum, vel sufficit, ut sit incu-
ptus, ib. §. 1. p. 200

Multa de pluralitate beneficiorum scitu digna annotantur, & in-
ter alia, quæ disputantur in recta hujus rei, pro prædicta materia,
tandem deducitur, quòd Papa licet dispensare potest in plurali-
tate beneficiorum, quando juxta iur. it. causa, secus gravius
delinquit, t. r. t. r. t. 173. §. 1. p. 201

Et quod nemini suffragetur dispensatio Pontificis ad possidendum
simul plura beneficia, nisi ex iusta causa fuerint obtenta, & aliter
peccat mortaliter, neque tutus est in conscientia per hujus-
modi dispensationem, sed tenetur alterum beneficium resignare,
ib.

Et an quando non beneficium est sufficiens ad congruam sustentationem,
licet sit abique dispensatione Papa, vel Episcopi,
& ulla alia causa tenere plura beneficia simplicia, residentiam
non requiritur, idque saltem ex consuetudine nota, &
tolerata, ib. §. 3.

Et in penultimo, & ultimo hujus rei, datur gravis doctrina, &
improbitur, & mone reuendat Cancellariis, quomodo se po-
tere debeant cum supradictis circa absolutionem, nisi superius
erogent in Ecclesiæ utilitatem, & opera pia, &c.

An in foro conscientie sit licita, & possit retineri pensio obtenta
a Pontifice abique iusta causa sine obreptione, aut subreptione
Et prius aliqua supponuntur pro intelligentia hujus questionis,
t. r. t. r. t. 173. p. 202

Et an sit tutus in foro conscientie resignans beneficium, si omnes
fructus beneficii, (ut sæpe fit,) assignentur in pensionem ipsi
resignanti, vel tantum parti, ut resignatarius non possit comode
subsistat, ib. prop[ri]e finem, §. 2.

Vide verb. Pontifex, Episcopus, Prælati Regulari, In quibus alia
quæ plura.

Dispensatus

Dispensatus illegitimus à Papa, ut possit obtinere beneficium Cu-
ratum, si potest efficiatur Religiosus, an possit sine nova dis-
pensatione fieri Prælati Regulari, t. r. t. r. t. 143. §. ult. p. 197

Qui dispensatus est, ut beneficium simplex obtineat, non censetur
dispensatus ad Canonice, & dignitates Ecclesiæ Cathedra-
lia, & principes Ecclesiæ Collegiales, ib. §. 3. p. 197

Et quid, si talis dispensatus est ad beneficia Curata, t. r. t. r. t. 144.
§. 3. p. 197

Dispensatus illegitimus ad Ordines, an intelligatur solum ad mi-
nores ordines dispensatus, ib. in initio dicti §. 3. p. 197

Dispensatus. Vide verb. Dispensare, Dispensatus, tom. 2. §. 4. §. 6.
7. 8. & 9

Dispensatum

Vide verb. Modus, t. 7

Dispensare

Vide verb. Facultas, Petrus, Schola, Religio, t. 7

Item verb. Bonæ temporaliæ, t. 7

Item verb. Religio, Illius, Prælati, Regulari, t. 7, §. 3

Dispensare

Dispensatio juris eadem debet esse, ubi est eadem ratio, & ubi esse e-
dem ratio, dicitur adesse eadem legis dispositio non extensiva,
sed comprehensiva, t. r. t. r. t. 179. §. 2. p. 203

Eadem dispositio juris debet esse, ubi militat eadem ratio, & tunc
non dicitur adesse eadem legis extensiva, sed comprehensiva, t.
7. r. t. r. t. 179. §. 2. ante finem, p. 203

Disputantes

Disputantes de fide in casu de jure prohibito, an Inquisitor potest
punire, & contra illos procedere, tom. 1. tract. 10. re. 1. §. 1. p. 204

Et in dicto casu an includatur Clericus, quamvis indoctus, &c.
ib. §. 3.

Ubi quid in dicto casu excommunicatio non incurritur à laicis
ip[s]o facto, sed per judicem Ecclesiasticum est indigenda.

Disputare

Disputare an possit laicus doctus eam heretico? Ubi explenatur
quid in cap. Inhibemus, significent illa verba, Inhibemus, ne
cuique laico personæ, t. r. t. r. t. 10. §. 3. p. 143

Ubi, an comprehensum sub dictis verbis Religio Laici, seu
Convers, Donati, & Sacerdotes, ib. §. 3

Vide verb. Laici, t. 6

Disputare

Vide verb. Contraversia, Disputatio, Questio, t. 9

Disputare

Quando differunt duo, vel plures executores testamenti, quid
eligendum, t. r. t. r. t. 14. & 35. per totam p. 169. & 370

Vide verb. Cognatio, t. 8

Disputare

Si non diffaret Religiosus in aliquo speciali causa largiendo mu-
nera bona Religiosis, an incidat in poenas Bullæ Clement. VIII.
de largitione munerum, t. r. t. r. t. 31. §. 1. p. 180

Vide verb. Bonæ temporaliæ, t. 9

Disputare

An dissolvatur sponsalia ex matrimonio valido, t. r. t. r. t. 147. §. 1.
p. 239

An dissolvatur sponsalia per solum ingressum Religionis, vel sit
expectanda professio, t. r. t. r. t. 149. §. 1. p. 240

Ut dissolvatur matrimonium ratum per subsecutus consumma-
tum, an possit Pontifex legem ferre, t. r. t. r. t. 95. §. 7. p. 97

Ut dissolvatur a maleficio maleficio, an licitum sit patre huius
subditi, an abique novo iudicio id facere possit, t. r. t. r. t. 1.
p. 2. p. 19

Ad dissolvendum matrimonium, potest gravis causa, Pontifex non
requirit necessariū consensum partium, sed id facere potest
etiam suis iussibus, t. r. t. r. t. 95. §. 1. p. 97

Dissolvere. Vide verb. Consummare, Sponsalia, In solido, Juris, Ordine, Sa-
cramentum, Professio, t. 1

Dissolvere an possit Pontifex matrimonium ratum, & non consu-
matum, t. r. t. r. t. 95. §. 1. p. 97

Et quid de Episcopo circa hoc, ib. §. 1

Et quid sine causa, t. r. t. r. t. 96. §. 1. p. 97

Dissolvere matrimonium sine ratæ, siue consummatum Infidelium
Pontifex dissolvendo non potest, ib. §. 1

Et an sit circa hoc alia ratio hereticorum, ib.

Et quid, si Pontifex habeat supremam jurisdictionem temporalem
in quosdam infideles, ib. §. 9. p. 98

Dissolvere matrimonium ratum, & non consummatum, an possit
Pontifex laicus inter magnos Principes, t. r. t. r. t. 97. §. 1. p. 98

Dissolvere dictum matrimonium an possit Episcopus in casu valde
raro, t. r. t. r. t. 98. §. 1. p. 98

Dissolvere matrimonium spirituale Episcopi cum Ecclesiæ per
considerationem consummatum, an cur magis Pontifex possit, qui in
carade consummatum, t. r. t. r. t. 99. §. 1. p. 99

Disputare

Dissoluto matrimonio valido, an teneatur, qui ita contraxit, pri-
ma sponsalia implere, t. r. t. r. t. 147. §. 2. p. 239

Distans

Distans ab Ecclesiâ quando exculat à peccato, ut quis non re-
neatur illam adire ad audiendam Missam die Festo, t. r. t. r. t. 96.
§. 1. p. 116

Ubi advertitur, quod si in urbe contigerit templa omnia, & loca
esse interdita, longiusque distare Ecclesiâ quam alia extra,
vel inera muros liberam ab interdicto, nonnullum scilicet gravi rem-
poris interperie ad illam confluere teneatur, etiam si minime
delicet aliquis auctoritatis, ut in die festo audiant Missam,
ib. in resol. 6. ad medium

Distans unius Leuce a sufficit, ut quis excusetur ab audienda
Missam in die festo, t. r. t. r. t. 97. §. 1. p. 116

Et quid, si iter sine equo minime fieri possit, & alia hujusmodi
impedimenta occurrant, ib.

Ubi docetur miliarium sufficere ad excusandum quemlibet ab au-
dienda Missa, sed præcipue delicatas feminas, & aliquas au-
thoritates, ib. §. 2

Dispare

Si ita distat Cardinalis à Romana Curia, ut omnino inter decem
dies post mortem Pontificis accedere non possint, an teneatur
presentes illos expectare, t. r. t. r. t. 1. §. 1. p. 114

Difficilis

Vide verb. Conjugatus, t. 1

Difficilis

An ratione difficultatis numerici obsequiorum peccata numero
distinguantur, t. r. t. r. t. 1. §. 1. p. 260. ubi pro præliis aliquis casus.

Difficilis

Quando distinguitur adoratio, & alius per quos exercetur, ex-
planatur, & quomodo, t. r. t. r. t. 1. §. 1. & seq. p. 240

Diff in-

Diff in-

Diff in-

Diff in-

Diff in-

Diff in-

Diff in-

Diff in-

Distingueda an sit in confessione consanguinitas ab affinitate, t. 1. r. 7. §. 1. p. 197

Distingueda an sint in confessione gradus consanguinitatis inter se affinitatis, vel consanguinitatis, t. 1. r. 7. §. 1. p. 197

Distingueda inter Emphyteutam Ecclesiasticam, & inter Emphyteutam laicorum, t. 1. r. 7. §. 1. p. 180

Sed lege ipsi a. r. 1. usque ad 200. inclusive, ubi aliqua curiosa inveniuntur circa dictum Emphyteutam, a. r. 7. §. 1. p. 177

Ubi verba. *Alia consanguinitas canonica, t. 1. r. 7. §. 1. p. 177*

Diffusio.

Qui cum diffractione voluntaria accedit ad communionem, communicando an peccet venialiter, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 137

Et cum diffractione voluntaria Sacrosd. dixerit Missam die festo, an satisfaciat precepto de audiendo Missa, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 137

Si cum diffractione voluntaria in alia diebus non festis Sacrosd. celebrat Missam, an mortaliter peccet, ib.

Qui cum diffractione voluntaria audit Missam in die festo, vel recitat Horas Canonicas, an satisfaciat his preceptis, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Ubi verba. *Abstineat Clericus, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164*

Diffusio.

Qui diffractionem voluntariam recitat Horas Canonicas, & audit Missam, an satisfaciat precepto, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Et an ad fructuum restitutionem teneatur, ib.

Et quid si earet attentio extrinseca ex inadvertentia, ib. §. 6

Diffusio. Ubi verba. *Parochus, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164*

Item verba. *Abstineat Clericus, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164*

Diffusio.

Ubi verba. *Bancus, Pecunia, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164*

Distribuentibus elemosynas pauperibus dantur documenta ad tollendos scrupulos, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Distributio.

Ubi verba. *Chorus, Episcopus, Executor, Famulus, Legatus, Pauper, Superfluum, Uxor, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164*

Distributio elemosynarum inter pauperes an possint excutores ante tempus designatum a testatore, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Item verba. *Uxor, Pauper, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164*

Distributio.

Si distributio a aliqua commissa est Religioso, vel aliis, an possint suo consanguineo, vel Monasterio aliqua erogare, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Item verba. *Uxor, Pauper, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164*

Distributio.

Ubi verba. *Chorus, Episcopus, Executor, Famulus, Legatus, Pauper, Superfluum, Uxor, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164*

Distributiones an lucratus Vicarius Capituli Sede vacante absenti, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Idem et de aliis Officialibus, & Visitatoribus ecclesiarum in Capitulo Sede vacante, ib. §. 3

Distributiones possunt dari propter laborem, & per consequens possunt a Beneficiario, & Cardinali expendi ad libitum, & testari de illis, & tamen possunt obligare ad Officium Divinum, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Qui distributiones non percipit de presenti, sed expectat eas de futuro, an teneatur ad Officium Divinum recitandum, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Super hoc verba Distributiones l. 1. §. 1. ex t. 1. de Horis Canonicis lege aliquas difficultates, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Distributiones. Ubi verba. *Canonici, Chorus, Executor, Prebendarius, Sacerdos, Visitator, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164*

Distributionibus Præbendam an gaudeant Inquisitores, quamvis non residant, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Ab distributionum restitutione an liberetur ille, qui ad Chorum accedit non solum post primum primum, verum etiam præter hanc partem reliquis recitare aliam non notabilem, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Distributio elemosynæ ex testamento an possit partem sibi applicare, & tunc pauper esset, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Distributio, & vel testatoris filio spurio an executoris possint aliquid dare de elemosyna distributa, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Distributio.

Ubi verba. *Canonici, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164*

Dives in gravi necessitate pauperum an teneatur præbere elemosynam de superfluis ad statum, vel sufficere illam mutare, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Ut a divite suppetat, qui volebat pauperi nummos suppetere, an licitum sit ita consilium, maxime si persona divitis determinaret? Ubi aliqua alia contingenda in dicto casu, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Contra divites an pauperes in extrema necessitate possint implorare officium iudicis, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Dives compellere ad elemosynam faciendam an iudices possint non solum in extrema necessitate pauperum, sed etiam quoties preceptum adesset jure divino, aut naturali, ib. §. 1. p. 164

Dives an lapsus obliget preceptum clarissimi elemosynæ, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Quando dives elemosynas largitur, & de quibus bonis teneatur pauperibus in eorum communibus, gravibus, & extremis necessitatibus doctrina generalis proponitur, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Si dives plures possit uni pauperi succurrere in extrema necessitate, vel in gravi indigentia, quis eorum teneatur elemosynam dare, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Dives an teneatur redimere captivos apud Turcas, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Item verba. *Parum nobis bona, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164*

Condivitibus an Episcopus dispensare possit super aliquo impedimento dirimente ex illo capite, quod non patet aditus ad Pontificem, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Ad divitibus, & opulentis an possit in gravi necessitate constitutus suppetere necessitas, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

De divitum obligatione largiendi elemosynam in gravi necessitate pauperis de necessitate ad statum, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Dividit.

Dividit legata incerta ratione incertitudinis personarum, loci, Ecclesiarum, pauperum, &c. an hæres in conscientia teneatur, si in id consentiat? Idem est de debito, ubi diversi casus pro praxi, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Dividit rem, & bona an teneatur cum persona, de qua dubitat an ejus fuit bona, quæ aliquis possidet bona fide, sed magis inclinatur esse aliena, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Ubi verba. *Legimus, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164*

Item verba. *Bona temporalia, remota, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164*

Divinationes an differant specie, & sint in confessione aperientur, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Et quid, si per experientiam pactum cum damone qui divinaret, am id esset exprimentum in confessione, ib. §. 1

Divinatoribus, & de penis, quibus ab Inquisitoribus debeant puniri, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Divisio.

Ubi verba. *Dividit, Legimus, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164*

Ob divites contra here matrimonium non est peccatum veniale, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Divortium nullam causam an pariat copula sodomitica imperfecta, quia semen non fuit emissum, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Et quid est de actu bestialitatis, & brutalitatis, ib. §. 1

Et quid, si cum uxore alius pollutionem habuerit, inter crura, ipso volente, & consensiente, ib. §. 1

Et quid, si uxor habuerit oscula, amplexus, & tactus cum viro alieno, ib. §. 1

Ad divortium celebrandum an causam præbeat consensitus consummatus cum semine mortuo, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Divortium licet lo septem casibus, ob alias causas præter adulterium, sed hæc separatio non debet fieri in perpetuum, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Cited divortium matrimonium aliquam notabilitatem, & sex casus observantur, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Ubi verba. *Adulterium, Confessio, Error, Hæresis, Mulier, Scrupulus, Vir, Propter, Uxor, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164*

Item verba. *Canonici, Separatio, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164*

Ubi verba. *Divortium, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164*

Ubi verba. *Agor, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164*

Disturbitas voluntaria retentionis de re aliqua furto sublata an sit circumstantia necessaria in confessione aperienda, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164

Et supponitur plura non committi peccata, sed tantum continuare antiquum, quamvis uno anno, vel plus injuste retineatur res aliqua aliena, ib. §. 1

Disturbans depositum.

Ubi verba. *Agor, t. 1. r. 2. §. 4. §. 1. p. 164*

Doctus, cum ex licentia penitentis peccatum, & persona ejusdemque parentis manifestatur, obligatur Sacro sigillo confessionis, tom. 1. tract. 2. c. 1. §. 1. p. 164

Doctus, vide verba. *Confessio, tom. 1. tract. 2. c. 1. §. 1. p. 164*

Doctus Canonum si haberi potest, eligendus sit in Vicario pro Capitulo Sede vacante, & sub pœna nullitatis, tom. 3. tract. 1. c. 1. §. 1. p. 164

Doctus, vide verba. *Confessio, tom. 1. tract. 2. c. 1. §. 1. p. 164*

Doctus, vide verba. *Confessio, tom. 1. tract. 2. c. 1. §. 1. p. 164*

Doctus, vide verba. *Confessio, tom. 1. tract. 2. c. 1. §. 1. p. 164*

Doctus, vide verba. *Confessio, tom. 1. tract. 2. c. 1. §. 1. p. 164*

Doctus, vide verba. *Confessio, tom. 1. tract. 2. c. 1. §. 1. p. 164*

Doctus, vide verba. *Confessio, tom. 1. tract. 2. c. 1. §. 1. p. 164*

visum, alioquin an poterit ipse vicarius eligere Doctorem Confessorem partibus non sufficiens, lo quibus opus fuerit, §. 1. ib.
Et in Doct. Theologus non possit esse Vicarius Capitalis Spē vacante, ib. §. 3.

Et an Doct. possit esse Vicarius Episcopi, ib. §. 4.

Doct., vide verb. *Confessio*, *Delegatus*, *Pficanus*, §. 3.

Doct., vide verb. *Oficium*, t. 4.

Doct. an gaudeat in conficiendis testamentis privilegio Militis, t. 4. l. 1. §. 90. §. 5.

Doct., vide verb. *Concessio*, t. 4.

Item verb. *Allegationes*, t. 9.

Item verb. *Auctoritas*, t. 1, 2.

Item verb. *Auctoritas*, *Matrimonium*, t. 9.

Si non Doctorem Vicarium Episcopus demortuus relinquit, Capitulum non debet eum confirmare, t. 3. r. 5. §. 1. p. 345.

Doctores regentes Cathedralium an teneantur jejunare, t. 4. l. 6. r. 17.

§. 1. & seq. p. 169.

Doctores etiam an conferant facultatem tribus Episcopi, t. 4.

r. 1. §. 1. & seq. q. 199.

Doctores existentibus in Synodo, an Clerici non Doctores possint eligi iocaminatores Synodales, t. 3. r. 5. §. 97. §. 3. p. 449.

Doct. infamati de consuetudine an sit excludendum, t. 4. l. 1. r. 34.

§. 1. p. 91.

Ubi an in foro conscientie possit quis stare adfectioni unius Doct. testantis de consuetudine, ib.

Doct. unius opinio an faciat rem probabilem in his, quæ ad jus pertinent, & secus aut, quæ ad factum spectant, t. 3. r. 4. §. 1. p. 179.

Doct. opinio probabilis an sufficiat, ut Ecclesia det jurisdictionem, etiam si forte opinio illa sit falsa, ut si probabilis sit, talem posse abolvere a reservatis censuris, & similibus, t. 3. r. 5. ref.

§. 6. §. 1. p. 17.

Doct. communis opinio an possit introducere aliquam irregularitatem, vel suspensionem, etiam si clarè non sit expressa in iure, t. 3. r. 5. §. 9. per totum, p. 144.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doctores etiam an possint introducere aliquam irregularitatem, vel suspensionem, etiam si clarè non sit expressa in iure, t. 3. r. 5. §. 9. per totum, p. 144.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Doct. opinio probabilis, & non solum error communis, an sufficiat, in Ecclesia det jurisdictionem, atque opinio illa sit falsa, ut probabilis sit aliquem posse abolvere a reservatis, vel censuris, ut aliter matrimonio, excommunicare, eligere Confessarium, &c. t. 3. r. 1. §. 1. p. 54. & post medium, p. 149.

Si post dolorem penitens novum peccatum committat, an novum dolorem debeat elicere eadem tempore super omnia, vel an sufficiat de novo tantum peccato dolere, t. 1. r. 3. §. 96. §. 1. p. 108.

Si quis dolorem non habet venialium, neque propositum cavendi de omnibus, an sit valida confessio talium venialium, t. 1. r. 3. §. 103. §. 1. & seq. p. 111.

Ubi an liceat confiteri illa, de quibus neque dolorem, neque propositum cavendi quis habet, ib. §. 5.

Qui dolorem habuit generale in confessione, si oblitus sit aliquos peccata, an quando illud confitetur, teneatur elicere oivum dolorem, t. 1. r. 3. §. 145. §. 1. p. 37.

Propter dolorem Ordinario, quos femina in partu solent pati, possint debium maritis negare, t. 2. r. 6. §. 108. §. 3. p. 317.

Doloris actus si per multum tempus precedat confessionem, an sufficiat ad ejus validitatem? Et quantum sit illud tempus in se nostrat, t. 1. r. 3. §. 95. §. 1. p. 108.

Ubi, quod quando quis onius, aut alterius peccati statim post absolutionem recordatur, & addit illud, in tali casu non indiget novo actu doloris, ib. §. 3.

Si doloris actus penitens elicit post narrata peccata sine absolutionem, an recipiat Sacramentum Penitentiae, t. 1. r. 3. §. 97. §. 1. & seq. p. 109. & seq.

Doloris actum an teneatur elicere sub pena peccati mortalis, qui tantum confitetur venialia, t. 1. r. 3. §. 145. §. 1. p. 37.

Qui dolose non impedit persecutionem Clerici, cum impedire possit, an incurrit censuram, t. 3. r. 1. §. 1. §. 1. Sed oivum, ad medium, p. 99.

Dolo.

Dolo juramentum adjectum contractibus invalidis, & de jure reprobatis an obliget in conscientia? Et an dictum juramentum indiget relaxatione, t. 4. r. 3. §. 117. §. 1. & seq. p. 145.

Qui dolo bona sua perdidit, an gaudeant beneficio confessionis, t. 6. r. 5. §. 1. §. 1. p. 119.

Dolus, vide verb. *Parochus*, t. 3.

Item verb. *Excothatis Verbum*.

Domicellus.

Sub domesticorum nomine qui intelligantur, ut possint in Oratorio privo a auditu Missam tempore interdicti vigore Cruciar, t. 4. r. 1. §. 1. §. 1. & seq. p. 45.

Et qui talia eadem Domini, si ejus expensis alitur, an gaudeant dicto privilegio, ib. §. 1. p. 45.

Domicella.

Domicella confuentes, vel alio modo laborantes in diebus festis ad evitandum otium, non peccant, t. 2. r. 5. §. 100. §. 1. p. 131.

Vide verb. *Occipere*, t. 3.

Domicilium.

Si domicilia duo quis habeat, an possit uterque Episcopus illum Ordinare, t. 1. r. 3. §. 143. §. 1. p. 300.

Et quid est dicendum de ejus filio, ib. §. 2.

Et quid, si filius natus fuerit fortuito in alio loco, ib. §. 4.

Qui domicilia duo habet, onium in loco interdicti, alterum in loco non interdicti, an censetur ille interdictus, t. 5. r. 1. §. 1. p. 13 per totum, p. 138.

Quando domicilium contrahere quis deat, ut Episcopus possit illum Ordinare, t. 1. r. 3. §. 144. §. 1. p. 301.

Ubi aliqua advenit pro Clericis externis, qui cum dimissis suis suorum Ordinatio in Civitate Neapolitana moratur, §. 3. pag. 103.

Domicilium, vide verb. *Pastor*, *Parochus*, *Paterfamilias*, t. 2.

Qui domicilium mutat, postquam ab Episcopo excommunicatus fuit an possit absolvi ab Episcopo hujus novi domicilii, vel absolvendus fit ab Episcopo, qui cum excommunicavit, t. 5. r. 1. §. 1. p. 13 per totum, pag. 138.

Vide verb. *Reverere*, t. 1. §. 1.

Dominia.

Dominia vassallorum, quæ ratione suæ dotis est Dominia, si uxore sit alterius, an teneatur fumenta Bullam Cruciat solvere octo singulis annis, t. 4. r. 3. §. 144. §. 1. p. 31.

Vide verb. *Commissarius*, *Ducis*, *Marchionis*, *Fiduciarius*, t. 4.

Dominica Orationis.

Vide verb. *Adversus Orationis*, t. 6.

Dominica dies.

In Dominicis infra octavam omnium Sanctorum an sit dicenda Missa de Requiem in Altari Privilegiato, quando concedatur privilegium in diebus Altari pro predictis octavis, an verb. Missa de Dominicis idem privilegium habeat, t. 4. r. 1. §. 1. p. 10.

Dominica diebus Quadagesime Sacerdotes Sacerdotes, & Regulares, Cardinales, Archiepiscopi, Episcopi existentes in Regnis Hispaniarum sumendo Bullam Ordinariam Cruciat solvere octo singulis annis, t. 4. r. 3. §. 144. §. 1. p. 31.

§. 1. & seq. p. 107.

Et quid sine Bulla, t. 4. r. 3. §. 144. §. 1. & seq.

Vide verb.

clam, si mancipium occidat aliquem absque Domini culpa; t. 8. tr. 1. §. 76. §. 1. p. 99

Domini an possit eligere sepulchrum pro servis impuberibus, qui illud non elegunt; t. 8. tr. 1. §. 7. §. 1. p. 150

Domus, Vide verb. *Abscondere*, *Comparare*, *Consequi*, *Corrumpere*, *Damnare*, *Damni*, *Debitum*, *Exhibere*, *Mancipium*, *Possidere*, *Servus*, tom. 8.

Domini redditus cum Ecclesiasticorum.

Domini redditus Ecclesiasticorum an efficiantur Cardinales Religiosi, & Episcopi Religiosi Insuper Cardinales, & Episcopi secularis, idcircoque imperveniunt consumptis, & in usufructu non tenentur reddere ab ipsi recipientes; t. 9. tr. 7. §. 14. §. 1. p. 303

Domini honorum Ecclesiasticorum, & beneficiorum an sit Papa, sicut de potestate absolute possit privare quolibet Praebendam, vel beneficium etiam sine causa, & bona Ecclesiae arbitratu suo alienare possit; t. 3. tr. 1. §. 101. §. 1. p. 91

Ubi etiam an possit de plenitudine potestatis ad libitum dare bona Ecclesiae, & Monasteriorum cui voluerit, & res suas Ecclesiae, vel Monasterio in aliam Ecclesiam, vel pium usum transferre, ibid. §. 5. & seq.

Damus.

E domo excedo firmam in publicum, an peccet mortaliter, si sciat laicis ab aliquo amari; t. 7. tr. 7. §. 9. & 10. p. 126

In domo vendita ante traditionem thesauri inveniuntur cui cedat; t. 6. tr. 6. §. 5. §. 10. §. 1. p. 134

Domum locare pretio currenti an possit, qui sedt Aulam, Protegem cito Melianum dilectum; t. 6. tr. 7. §. 101. §. 1. p. 134

Domum locare meretricibus an quis possit, etiam si bonitas vicini pervenerit; t. 6. tr. 7. §. 10. §. 1. p. 139

Ut domum aliquis exponat loco, an Principalem licentiam concedere possit; t. 6. tr. 7. §. 1. §. 1. p. 192

Domum habentes expelluntur inde, an non solum peccent, sed teneantur ad restitutionem, si principes salutes teneant restituere, & non restituerit; ibid. §. 4. p. 193

In domum amari an qui voluit sagittari vocantur concubinum concedere possit; t. 7. tr. 7. §. 14. §. 1. p. 319

In domum heri an liceat famulo conducere concubinum, & per januam intrinsecare, &c. t. 7. tr. 7. §. 14. §. 1. p. 319

Domum locare carnis meretricibus, & vicariis publicis, quoniam aliis beneficiis personis, an liceat, &c. t. 7. tr. 7. §. 14. §. 1. p. 319

Domum, Vide verb. *Episcopus*, tom. 8.

Item verb. *Domus*, *Episcopus*, *Oratorium*, *Privilegiatus*, t. 4.

In domum vendit periculis pecunia, vel alias res recondita, vel sub terra abscondita, non ad emporum, vel inventorem spectat, sed venditori, vel alii, qui illam ibi reposuit, restitui debet; t. 6. tr. 6. §. 2. §. 1. p. 121

Domus, Vide verb. *Conducere*, *Locare*, tom. 8.

Item verb. *Abire*, *Locare*, *Locum*, tom. 7.

Si ex aliquo domo ecclesia alii famulo, res sepius furantur, an famulus illic hoc videns teneatur manifestare domino, alias teneatur ad restitutionem; t. 8. tr. 7. §. 1. §. 1. p. 140

Et quid de famulo, qui custodia domus committitur, ibid.

Et quid si furus extranei domum ingrediatur ad furandum, ibid. §. 3.

Domus seminario, puerorum, Orphanorum, & Clericorum in communem vivendum, & auctoritate Episcopi fundata, an gaudeat immunitate, Ecclesiae, t. 9. tr. 1. §. 1. p. 12

Domus Clericorum iuxta Ecclesiam, vel intra eam, an possit constructa an gaudeat immunitate, t. 9. tr. 1. §. 1. p. 12

Et quid si laici sit locata, ut in Emphyteuticis concessa, ibid. §. 3.

Domus Episcopi, quando in visitatione per suum Diocesium transcurrit, an gaudeat immunitate, t. 9. tr. 1. §. 1. p. 12

Domus parochorum, Canonico, & aliorum Ecclesiasticorum exsistentes prope 30. pallas Ecclesiae an gaudeat immunitate, t. 9. tr. 1. §. 1. p. 12

Ubi quod commune pallas quatuordecim solus intelligitur, & a. ibid.

Item verb. *Abire*, *Episcopus*, *Inferius*, *Mentis*, *Oratorium*, *Tellus*, tom. 9.

Donatarius, *Donatarius*.

Donatarius an peccet, & teneatur ad restitutionem, quando fecit donationem heri cum damno creditorum, etiam si ab ipsis intra annum non reparetur, t. 6. tr. 6. §. 1. §. 1. p. 306

Vide *Donatarius* ibi nota multa.

Donare, Donare, Donatio.

Quid sit donatio, t. 6. tr. 7. §. 1. p. 143

Complexus sit donatio, t. 6. tr. 7. §. 1. p. 143

An Episcopi & alii Clerici possint donare, t. 6. tr. 7. §. 1. p. 144

Et supponitur, bona tripliciter generis esse, quae Clerici habere possunt, scilicet patrimonialia, quia patrimonialia, & merced Ecclesiastica, & de quibus his Episcopi Clerici, & ad donandum possunt, agitur, ibid. & c.

Et an obligatio, quam habent Clerici expendendi in usus pios id, quod superest de congrua sustentatione, non solum oriatur ex iure humano, sed etiam ex iure aeterno, ibid. §. 1. ult. dicta ref. 4. p. 144

An id, quod accipitur in illius donatione Clericorum, sit obnoxium restitutioni, t. 6. tr. 7. §. 1. p. 144

Et inferitur, quod meretricibus, & laicis cum Clericis, & beneficiis, vel aliis ex ipsis accipientes de bonis Ecclesiasticis non teneatur aliquid restituere, ibid. §. 5.

An coactus quique, vel alii recipientes ab Episcopis, seu aliis Beneficiariis etiam Religiosis redditus, quoniam ipsi teneantur in usus pios mercedem peccare mortaliter, quoniam non teneantur ad restitutionem, t. 6. tr. 7. §. 6. & 7. p. 145

An superiores Regularium donare possint; & quanta summa & Praeterea donari possit, t. 6. tr. 7. §. 1. §. 1. p. 145

Et quid de aliis Officialibus, ibid. §. 3.

Et in quo casu ab ipsis donis, vel aliis Religiosis aliqui monachi recipientes teneantur ad restitutionem, ibid. §. 4. & 5.

Et an Religiosi sibi possint donare, & quomodo, ibid. §. 6. p. 146

An donatio Episcopi Religiosi ad usus prophanos non solum sit illicita, sed invalida, & accipientes teneantur ad restitutionem, t. 6. tr. 7. §. 9. p. 146

Et quod deditur, an quando Monachis, aut aliis Religiosis assumitur ad Episcoporum, liber sit a voto paupertatis, & dominium acquirit, possitque contra iura inire sicut alii Episcopi non Regularis, ibid. §. 1. p. 146

An Monachi habentes beneficia in perpetuum ad libitum possint dispendere de suis fructibus, quomodo modum secularis de pignore de fructibus beneficiorum secularium, ibid. §. 2. p. 147

An donationes Beneficiorum Regularium in usus prophanos sint valide, licet illicitae, & accipientes possint tunc cōfiteri retinere, quae accipientes indebiti & Beneficiorum Regularium, t. 6. tr. 7. §. 10. p. 147

Difficultas verò est an qui habet liberam administrationem fructuum, reddituum, non habeat etiam dominium, aut quomodo possit ista libera administratio consistere cum voto paupertatis, ibid. §. 1. p. 147

An Reges, & Principes possint donare, & idem, an Successores possint ejusmodi donationes revocare, t. 6. tr. 7. §. 1. p. 147

Obiurgatur illius facti praedicti circa donationes Principum factas ob beneficium, t. 6. tr. 7. §. 1. p. 148

An donatio facta filio familiaris a Principe intuitu meritorum Patris sit conferenda, & computanda inter hereditatem, & creditores Patris in ipsa bona sui acquirat, t. 6. tr. 7. §. 1. p. 148

Et an in bursum bonis habeat litem usufructum, ibid. §. 6.

Et quid est sciendum, si Pater & Reges pecunia, vel precibus obtineat Officium, & postea donat filio, an tunc sit comparandum quoad estimationem cum aliis fratribus, qui quando Officium obtineat precibus, praedictis precibus subrogatur locupletia, ibid. §. 7. & seq.

An gubernatores, Decuriones, & Rectores Universitatis, & Civitatum possint donare, t. 6. tr. 7. §. 1. p. 149

Et an quando Decuriones Civitatum faciant aliquam donationem remuneratorem, Randum sit illorum assensum circa beneficium, ibid. §. 3.

Et an si alias facienda donationes remuneratores transeat ad successores, ibid. §. 4.

An donatio remuneratoria Principum transeat in vim contractus, licet revocari non possit, maxime si Reges doceat sub nomine dignitatis, t. 6. tr. 7. §. 1. p. 150

An donationes remuneratores Principum, si sint immemoratae, debeant rescindi, etiam si privilegium, & donatio juramento firmetur, t. 6. tr. 7. §. 1. p. 150

An donatio remuneratoria sit proprii donatio; & an hae donatio remuneratoria indigeat inscriptione, t. 6. tr. 7. §. 1. p. 150

Et an quoties permixta est aliquid donare ob beneficium, & servitium intelligitur de meritis, & servitii praerogativa, & non sursus, ibid. §. 6.

An donatio remuneratoria valeat, si de ipsi meritis non constet, nisi per affectionem donantis, t. 6. tr. 7. §. 1. p. 151

Et an Principis liberalitas non calgat, ut donatoris probet meritum nullum, ibid. §. 3. p. 151

Et in dubio autem, an donatio sit remuneratoria, in verò gratia, & liberali, censendum est esse remuneratorem, ibid. §. 5.

An dicatur donatio remuneratoria, quae efficitur propter obsequia debita, t. 6. tr. 7. §. 1. p. 151

Et an donatio remuneratoria non egeat in simulatione, dummodo merita quantitate donationis adequeat, ibid. §. 6.

An ut dicatur donatio remuneratoria, merita debent equivalere donationi, t. 6. tr. 7. §. 1. p. 151

An donatio remuneratoria, & ex causa possit revocari ob ingratitudinem, t. 6. tr. 7. §. 1. p. 151

An donator teneatur de evizione, si donatio est remuneratoria, t. 6. tr. 7. §. 1. p. 151

An io donatio facta a Novitio servanda sit forma praescripta in Concilio Tridentino sess. 25. c. 16. de Reformat. t. 6. tr. 7. §. 1. p. 151

Et inferitur donationes remuneratores inter Patres, & filios, & inter conjuges, & filium ipsarum, & inter Clericum, & concubinum valere, ibid. §. 4.

Et quid, beneficium in pupillum, vel adolescentem collatum Tutor, aut Curator de bonis pupilli, vel adolescentis remuneratorem donationem facere possit, ibid. §. 5.

Item est de Procurator Generali cum libera administratione constituto, ibid. §. 6.

Qui donare possunt non habentes usum rationis? Et an multi, furdi, fœces, imbeciles, pupilli, furiosi, & mente capti possint donare, t. 6. tr. 7. r. 24. p. 257.
 An maritus, & furtus possint aliquid donare inter vivos, & quid causa mortis, t. 6. tr. 7. r. 25. p. 254.
 An Minor 25. annis possit donare, t. 6. tr. 7. r. 26. p. 254.
 Et an minor, & filiusfamilias possint promittere arras, & aliquid si donare, ibid. §. 3.
 An in casibus, in quibus minores non possunt donare, recipientes teneantur id eundem donum restituere, t. 6. tr. 7. r. 27. p. 255.
 An tutor de bonis pupillorum possint donare, t. 6. tr. 7. r. 28. p. 255.
 An Miles, vel qui capitale crimen commisit, possit donare, t. 6. tr. 7. r. 29. p. 255.
 Et an Miles sine concubina possit possit, ibid. §. 4.
 Et an donata ab Ecclesiastico fidei con. possint, Ecclesiastici heredes repetere non possint; vel an in dicto casu, predicta dona debeant adjudicari filio, ibid. §. 5.
 An donatio Hæretici sorte delictum sit valida, t. 6. tr. 7. r. 30. p. 256.
 Idem est, si donatio non simpliciter sit inter vivos, sed etiam causa mortis, ibid. §. 6.
 Et aliqua alia circa supradicta explantur, ibid.
 An servus possit donare bonis & relictis & c. pressa, vel tacita, aut data cum conditione, ut non acquiratur Domino, t. 6. tr. 7. r. 31. p. 256.
 Et an materia hæc ratio possit applicari Religioso, ibid. §. 2. a. linea 7.
 An servus, vel ancilla possit donare bona sua dicta ob eumquem quæsum suorum corporum, t. 6. tr. 7. r. 32. p. 257.
 Idem est, de moniali, vel Religioso, & quæsum si corporis fuerint, ut sibi, & non Monasterio lucrarentur, ibid. §. 2.
 An donatio facta infanti valeat, & an nondum conceptus, vel natus inutiliter donetur, t. 6. tr. 7. r. 33. p. 257.
 Et nota, prædictam donacionem nascitur, vel infanti Notarii stipulatione factam irrevocabilem esse, ita nec ea cõsilio secundo donarii revocari possit, idem est, si Pater omnino nascitur, aut stipulator, aut donacionem comprobat, ibid. §. 3. & p. 258.
 Et quid, quando quis donaret infanti sibi, ibid. §. 2.
 An mater possit filio donare, t. 6. tr. 7. r. 34. p. 258.
 An filiusfamilias possit donare, t. 6. tr. 7. r. 35. a. p. 259.
 Et supponitur quæstio de distinguendo bonorum, seu peruli genus, quod potest filiusfamilias competere, scilicet Caltrense, Protection quasi Caltrense, & Adventurum, ibid. §. 7.
 Et in certis aliis casibus contingit filiumfamilias habere quoque finem usufructum huius peculii, ibid.
 An filiusfamilias possit Patri donare, t. 6. tr. 7. r. 36. p. 259.
 An in dubio filius presumatur impotens factus per vitæ animo donandi testis, Et quid si coactor, Et quid si colligatur impotens factus per filium l'ar. t. 6. tr. 7. r. 37. p. 259.
 Et si quis, quod veritas in dubio non conficitur animo donandi, sed repetendi arrhas scilicet, ibid. §. 7.
 Et quid verò, si virginitas bona privari admittitur, alimentorum petas annuus, vel tunc repetitioem habebit, ibid. §. 6. p. 260.
 An donatio inter Patrem & filium sit valida, t. 6. tr. 7. r. 38. p. 260.
 Et an donacione facta filio illegitimo invalida sit, ibid. §. 4.
 An donatio Patri facta filio juramento firmetur, t. 6. tr. 7. r. 39. p. 261.
 An donatio facta filio iudiciorum causa sit valida, t. 6. tr. 7. r. 40. p. 261.
 Et an pater ad subministracionem sumptuum studiorum causa a filio cogi possit ibid. §. 9. p. 262.
 Et quid si contra voluntatem Patris in Scholis versetur, ibid.
 Et an si non sit facta donatio a Patre filio studiorum causa debeant tales sumptus in legitimam computari, ibid.
 An pater teneatur donare aliquid filio per sacris ordinibus suscipiendis, t. 6. tr. 7. r. 41. p. 262.
 Et an iure obligationis naturalis pater ad id teneatur, atque officio iudicis Ecclesiastici compelli possit, ibid. §. 2. p. 263.
 Et an si filius Pater talem donacionem ad suscipiendos Ordines, revocare cum Patre non possit, etiam propter ingratitudinem, ibid. §. 4. & 4.
 Et an donatio causa dotis, vel Ecclesie ob ingratitudinem Prelati revocari non possit, ibid. §. 5.
 Et docetur l'atrem tenet dotam filius ad matrimonium, & ingressum Religionis, ibid. §. 3. p. 263.
 An bona Patri donata filio in titulum parentum compentur inter legitimam, & variat in divisionem bonorum cum aliis fratribus, t. 6. tr. 7. r. 42. & 43. p. 263.
 Et an expensæ factæ pro Doctorando filio, vel ingrediendi Militia, aut alio officio emendo lo legitimam non veniant, ibid. p. medium §. 1. & seq. di. tr. 43. p. 263.
 Quando donatio Patri filio Clerico, facta censetur facta in fraudem gabeliarum, t. 6. tr. 7. r. 44. p. 264.
 An donatio Patri facta filio remuneracionis causa sit valida; Et aliquæ notabilia circa hoc explantur, t. 6. tr. 7. r. 45. p. 264.
 An donatio variis filii morte committitur, tom. 6. tr. 7. r. 46. p. 265.
 Et an id donacionem, ex morte Patri confirmetur, requiritur, quod quingentos aureos non excedat, aut si excedat, legitimæ sit infirma, ibid. p. 265. finem §. 1.

Et an donatio à Patre filio sit eo mortuo ad hereditatis divisionem conferenda, ibid. §. 3. p. 265.
 Enumerantur alii casus, in quibus donatio Patri facta filio est valida, t. 6. tr. 7. r. 47. p. 265.
 An Pater teneatur non solum alimenta, sed etiam dotem filii sponsi præbere, t. 6. tr. 7. r. 48. ibid.
 Et an hoc procedat, si Pater sit Clericus, etiam post constitutionem S. Pii V. ibid. an hoc 1.2.
 An Pater possit renunciare beneficio legis, si nuptiarum, & donacionem facere extranea in prædictis filiorum, t. 6. tr. 7. r. 49. p. 265.
 Et postulat, quod in casu, quo donatio propter prolem supervenientem esset nulla, donatarius non obligari ad restitutionem, donec res donata repetatur, ibid. §. 8. p. 266.
 An si liberi post donacionem (suscipiunt vivo donatore, decesserint, donatio semel) revocatio reconveniat, t. 6. tr. 7. r. 50. p. 266.
 An donatio Patri post revocari ab onem filios, etiam si de illis præcogitasset, t. 6. tr. 7. r. 51. p. 267.
 Et an donator in dubio presumatur cogitasse de liberis, ibid. §. 3. & seq.
 Et an si donatio fiat apposta clausula, & conditione, quod revocari non possit ex nulla causa, neque ingratitudinis, possit adhuc revocari, ibid. §. 6.
 Et quid si iuravit non revocaturum donacionem, an adhuc, & ubi non possit revocari, sufficit prole, ibid. §. 7.
 An donatio facta à Patre desperato liberorum procreandorum ducto, revocetur per subsequentem filiorum generationem, etiam si donator fuisset patrum, & donatarius liberus, t. 6. tr. 7. r. 52. p. 267.
 An donatio remuneratoria possit revocari per supervenientem prolem, t. 6. tr. 7. r. 53. p. 268.
 An donatio, si filii illegitimi post illam nati legittimi, à Principe, vel per subseq. emersionem, possit revocari, t. 6. tr. 7. r. 54. p. 268.
 Et quæ quantitas debeatur esse donatio, non natiuitate filiorum revocetur in solidum, & in totum, ibid. §. 6. & seq. p. 268.
 An donatio facta Ecclesie, vel omni p. possit revocari ob prolem supervenientem, t. 6. tr. 7. r. 55. p. 269.
 Et an donatio facta Ecclesie, vel pro loco sit quoad rem ipsam remuneratoria, & idem non possit revocari natiuitate filiorum, ibid. p. 269. finem §. 7. p. 269.
 An donatio mortis causa revocetur per supervenientem liberorum iuxta legem, si nuptiarum, C. de revocanda donacione, in 6. tr. 7. r. 56. p. 269.
 Et an per revocationem teneatur donatarius, non solum rem donatam, sed etiam fructus preceptos restituere, ibid. ult. p. 270.
 An maritus, & bonis communibus: quæstio postea donacionis. Et inferitur, non posse virum ex bonis communibus uxoris licentia mariti Majoratum indifferere, filius alterius matrimonii dotem constituere, ut alimenta præbere, immò nec Parentibus, si indigent, vel de suis bonis solum teneatur, nec si hominem occiderit, vir postea pecuniarium pignum ex bonis communibus solvere, t. 6. tr. 7. r. 57. p. 270.
 An uxores, infirmo marito, possint aliquid donare; Sed explantur octo casus in quibus omnes non peccant accipiendo aliquid de bonis maritorum, & expendant illud in donationibus, elemosinis, & aliis necessariis, t. 6. tr. 7. r. 58. p. 270.
 An donatio arrharum, & sponsalium largitas per soluta à sponsa acquisita teneatur restitui conscientia, si ipsa non sit virgo, t. 6. tr. 7. r. 59. p. 270.
 Et ostenditur, quid quando arrhe simul, & sponsalium largitas interveniunt lo matrimonio, si confirmato matrimonio sponsus moriatur, non potest sponsa utrumque acquirere, sed dote etiam sponsæ, vel illius hereditatis, ibid. §. 7.
 Et quid, si hæc donatio in ingratum sponsæ factam superet, quæ obsequia in testamento donari non possit, an valida sit, ibid. §. 4.
 An qui consensit ad receptum pro dote maiorem quantitatem, constituit illum donare, t. 6. tr. 7. r. 61. p. 271.
 An donatio remuneratoria inter conjuges sit licita, & valida, t. 6. tr. 7. r. 62. & in aliis eorum. p. 271.
 An maritus senex, & ingenuus possit donare uxori Nobili, & æsti florenti, t. 6. tr. 7. r. 63. p. 272.
 An donatio facta inter conjuges in die Natiuitatis Domini, sit valida, t. 6. tr. 7. r. 64. p. 272.
 Et de aliis septem casibus iuris, in quibus lex interdicit conjugibus donationes revocat, ibid. §. 2.
 An donatio, quæ cum conjugis donat alteri redditus annuos ad condandam capellam, vel ad illuminandam templum oleo, vel cura, aut pro sepulture causa sit valida, tom. 6. tr. 7. r. 65. §. 2. & 3. p. 272. & 273.
 An sit valida donatio, quando uxor donat viro aliquid ad consequendum aliquem honorem, vel dignitatem; Idem est, quando vir ingreditur ludum publicum, vel obliuiscit auctoritate publicæ faciendæ, Et idem est si causa iudiciorum, vel gradum Libertatis, aut Doctoratus obtinendi uxor viro donat, aut pro Nobilitate obtinenda donatio ab uxore viro suo fiat, ibid. §. 4. p. 272.

An donatio inter conjuges non veros, sed putativos valeat, t. 6. tr. 7. r. 66. p. 233

An simplices donationes inter conjuges sint prohibita, tom. 6. tr. 7. r. 67. p. 233

Et notatur, illas leges, vel statuta prohibentia donationem inter virum, & uxorem non ligare in interiori animi judicio, in quo non statat praesumptionibus, ibid. 5. r. 233

Et an valeat donatio facta ante matrimonium, dilata effectus ad tempus celebrati maritimonii, ibid. 5. r. 233

Et pro supposito, quod donationes inter conjuges possint revocari, occurrat pulchrum & longi dubium explanatur in §. 4. hujus Ref.

An simplex donatio inter conjuges juramento confirmetur, t. 6. tr. 7. r. 68. p. 234

Et notatur, quod licet donatio inter virum, & uxorem regulariter sint prohibita, tamen morte confirmantur, ibid. §. 4. & latè in Ref. 69. p. 234

Et quid est dicendum, si Petrus dedit aliquam partem uxoris suae, & ipsa subscrupulosa subdixit, an illas in proprietate dederit, an vero in uiam, tom. 6. tr. 7. r. 69. §. 5. & in aliis ap. 234

Et an supradicta donatio non solum morte naturali, sed etiam civili confirmetur, verbi gratia, exilio, servitute, & professione in Religione, ut si tunc ante maritus ponatur in ban- no, &c. ibid. §. 5. & latè Ref. 70. p. 235

Et notatur, quod concurrentibus aliquibus conditionibus donatio inter virum, & uxorem secundum leges permittitur, ibid. §. ult. p. 235

An donatio mortis causa inter conjuges sit valida, t. 6. tr. 7. r. 71. p. 235

Et docetur, quod regulariter cuiquam legari potest, eisdem, & mortis causa donari possit, & nullo jure prohibetur sit, quin & conjuge conjugi legatum relinquatur, ibid. ad medium §.

Et quid in dubio, an donatio, si expressè non coarctat, quae do- nationes conjuges, vel alii facere voluerunt, praesumitur causa mortis, nec inter vivos, ibid. §. 4

Quid sit donatio causa mortis, & quod duplex, t. 6. tr. 7. r. 72. p. 236

Et an mortis causa donatio in praesentem, & tunc tantum confecti possit, ibid. §. 6

Et an donatio inter vivos accepta, non nisi tamen tradita regulariter revocari queat, & Et an donatio causa mortis etiam post traditionem revocari possit à donatore, quatenus vivit, ibid. §. 10

Qui possunt donare causa mortis, t. 6. tr. 7. r. 73. p. 236

An R. g. g. Canonicarum obligent in foro conscientiae, & interiori, t. 6. tr. 7. r. 74. p. 237

An donatio inter vivos facta ab Episcopo contra viginti dices ante ejus mortem sit valida in foro conscientiae, licet per Regulam Canonicarum de viginti in fore exteriori, sit nulla, & licet sa- nus esset Episcopus, ibid.

Et an praedictae donationes valide sint in utroque foro, unde do- natori possit obviare, si forte publicetur excommunicatio contra non revelantes bona Episcopi defuncti, quod est valde notandum, ibid. & in r. 75. p. 237

An donatio causa mortis facta à Novitio post ingressum Religio- nis sit valida, non obstat Decreto Concilii Trid. sess. 25. c. 16. de sepult. t. 6. tr. 7. r. 76. p. 237

Et notatur, quod nulla est talis professio, nulla etiam exis- tit donatio in consubstanti collata, Et quod Monachus, qui fecit professionem, si licet à Religione recuset, recuperat bona Ecclesiae collata ex contemplatione ingressus Religiosis, ibid. §. 4. & §.

An in Concilio Trid. sess. 25. cap. 16. de Regularibus comprehen- datur renuntiatio, vel donatio facta ante ingressum Religio- nis, & Novitatus intuitu ingressus Religionis, tom. 6. tr. 7. r. 77. & 78. p. 237 & 238

An filius familiaris de loco adventitius, quorum ususfructus Patri nō queritur, sine ejus consensu mortis causa donare possit, tom. 6. tr. 7. r. 79. p. 238

An filius familiaris Patri suo consentienti causa mortis donare pos- sit bona adventitia, t. 6. tr. 7. r. 80. p. 239

Et in dicto casu, an consensus Patris debeat specialis, & ex- pressus intercedere, vel sufficit tacitus, ibid. §. 4

Et quid, si filius dixerit causa mortis, an tunc requiratur judi- cialis auctoritas, an potius sufficiat solus ipsius atri consensus, donationi auctorizatio praebitorum, ibid. §. 5

Et quid praeter consensum filii praestitum, an adhuc vivente filio, talis donatio à Patre revocari possit, ibidem §. 1

An filius familiaris, si testamentum facit cum consensu Patris, ad hoc clausula codicillaria sit non valet sine testamenti, calat iure codicill. aut consensuque alterius approbati, utrum in vim do- nationis causa mortis valeat potest, t. 6. tr. 7. r. 81. p. 240

An minor 25. annis Curatorem habens abique illius consensu do- nationes mortis causa facere possit, & Et supponitur, quod mi- nores 25. annis firmo deservito iudicio, & propterea res mo- res sit Curatoris auctoritate donare nequeunt, tom. 6. tr. 7. r. 82. §. 1. p. 240

Et similiter prodigi donare vetantur, Sed difficultas est causa mortis, ibid. in fine §. 2. & seq. &c.

Et docetur, puberes, inconsulto, infirmo Curatore, testari pos-
Diana Cord. Tom. X

se, & causa mortis donare posse, ibid. §. Probatur, &c.

An usufructus causa mortis donare possit, t. 6. tr. 7. r. 83. p. 240

Et advertitur, quod ad pia causa sit inest, consistit manifestos usu- fructus, five testamentum, five codicilli, five donatione causa mortis disponere valide, & licite possit, ibid. §. 5. p. 241

An fundus causa mortis possit donare, t. 6. tr. 7. r. 84. p. 241

Et notatur, quod si omnia bona tam praesentia, quam futura mo- bilia, & immobilia mortis causa donata sint, quod sub basissimè donatione universali, nomina, jura, & actiones non com- prehendantur, ibid. §. Nota

An coetus possit donare sine certis conditionibus, & solemnitati- bus, t. 6. tr. 7. r. 85. & 86. p. 241

Et an mortis causa donare potest mulier, quae non potest conta- ctum facere abique consensu mariti, five curatrix, vel durum propinquorum, ita dispositione municipalis lege, seu statuto, quæri solet, ibid. §. 4. & seq.

Et an verbum donatio in aliquo statuto appetit non significet donationem mortis causa, sed donationem inter vivos, ibid. §. 5

Quænam signa demonstrent, donationem esse factam causa mor- tis, t. 6. tr. 7. r. 87. p. 242

An referatur in donatione mortis causa pertinet ad baredem, vel ad donatarium, t. 6. tr. 7. r. 88. p. 242

An ex sola presentia donatio causa mortis juramento firmata revocari possit, t. 6. tr. 7. r. 89. p. 242

An donatio causa mortis regulanda sit secundum leges contractuum, an secundum leges loquentes de testamentis, t. 6. tr. 7. r. 90. p. 242

An ex donatione mortis causa omnia bonorum Falcidia detrahi possit, t. 6. tr. 7. r. 91. p. 243

Et quid, si donatio mortis causa non in testamento, vel Codicillis, sed extra illa fuerit facta, ibid. §. 4

An in donatione mortis causa necessaria sit infusio, vel saltem fieri debeat coram quibus testibus, t. 6. tr. 7. r. 92. p. 243

Et si sit ad pia causas, an duo, vel tres testes sufficiant, ibid. in fine §. 3. ibid.

Et an quique testes in donatione mortis causa una contextu ad bi- beri debeant, ibid. §. 4

Et an valeat mortis causa facta, si eam per donatorem epistolam propria ipsius manu scriptam facta sit abique ullo teste, ibid. §. 5

Et an donatio mortis causa per Procuratorem fieri possit, ibid. §. 6

Et notatur, quod quando aliquid emittitur veli, vel si dimi- dium juri pretii, si illud ultra, vel infra dimidium excedit pro- prium, & valet, et donari non potest abique infusio, non potest valide ab emptore remitti, & condonari venditori abique praedicta infusio, t. 6. tr. 7. r. 93. §. 1. p. 244

An in donatione facta Ecclesiae requiratur infusio, t. 6. tr. 7. r. 94. p. 244

Idem est, si donatio facta sit pie causa, t. 6. tr. 7. r. 95. p. 244

An ut donatio sit valida, necessaria sit infusio coram iudice, t. 6. tr. 7. r. 96. p. 245

Et an infusio emissio non totam donationem vitiet, sed illud duntaxat, quod superfluum est, & legitimam summam ex- cedit, ibid. §. 6

Et an donator possit huius legi, & necessitati infusionis renun- ciare, & Et explanatur, quod vero nomine *salutis*, intelligitur, ibid. §. 5. p. r. coeum, &c.

An in aliquibus casibus donatio sine infusione valeat, t. 6. tr. 7. r. 97. p. 246

Et an sit valida remissio debiti liquidi excedentis quingentos sol- dos, ibid. §. 2

An qui sperat legatum, aut aliud bonum, quod non modo obvenit, possit illud renunciare in quacunque quantitate abique infusio- ne, ibid. §. 3

An donatio juramento firmata sit valida abique infusione, Immo si donator renunciat legi de infusione, t. 6. tr. 7. r. 99. p. 246

An si donator infusionem renunciat, valeat saltem dicta donatio tanquam eundem contractum, & pactum, & quid, si in prae- dicta donatio appositum sit iuramentum, t. 6. tr. 7. r. 100. p. 247

An si donatio non sit infusio, donatarius possit in conscientia retinere egressum donationis, Et quid, si donator ignoret se posse egressum repetere, t. 6. tr. 7. r. 101. p. 247

An donatio inter vivos omnium bonorum praesentium, & futuro- rum sit valida, Et quid, si addit infusio, t. 6. tr. 7. r. 102. p. 248

Et in exemplum dictae questionis, aliqui casus in praxi adducun- tur in corpore huius Ref.

An in foro conscientiae donatio omnium bonorum, (ut supra pos- sit à donatorio retineri, Et quid, si exigitur ab ipso donatore, vel heredibus, t. 6. tr. 7. r. 103. p. 249

Et an supradicta donatio sit contra bonos mores, an proinde jura- mento firmari non possit, ibidem §. 2. & 4

Et quid, si quæram, an donatio omnium bonorum praesentium, & futurorum possit esse valida, si Principis auctoritate firme- tur, ibid. §. 3. p. 249

An in aliquo casu donatio omnium bonorum sit valida, Et pro praxi assignantur aliqui casus in textu huius resolutionis, t. 6. tr. 7. r. 104. p. 250

An donatio omnium bonorum praesentium, & futurorum facta
N 3 Etc.

Ecclesie sit valida; tom 6. r. 7. r. 107. p. 290
 Et in tali casu tenetur tamen Ecclesia, vel prius locus alere donatorem. ibid. 39. p. 296
 An donatio facta Ecclesie cum aliquo onere, si non adimpleat, computat ad alio ad repemdam donationem. 6. r. 7. r. 106. p. 295
 Et supponitur, quod quilibet in contrahendo possit legem, quam velit rei sue dicere. ibid. in principio
 Et quo sequitur, quod si vinea donat; sit Hospitalis lege ut non possit alienari; si Hospit de eadem vinea postea alienaverit, computat donatori alio ad repemdam vineam. ibid. ult.
 An donatio omnium bonorum presentium, & futurorum juramento firmetur, itur non possit revocari. 6. r. 7. r. 107. p. 291
 An donatio omnium bonorum presentium, & futurorum sit valida, quoad presentia; 6. r. 7. r. 108. p. 292
 Et in his quibus facit donationem causa mortis ipsorum omnium bonorum presentium, & futurorum, talis donatio fit Superius in lege damata. ibid. 39. p. 293
 Et docetur, locationem rerum Ecclesiasticarum ultra triennium vitari in totum. Et probatur, quod prohibetur dari emphyteusim ultra res vitas. ibid. 39. & in aliis juris notis. p. 294
 An si quis donavit bona presentia, & futura, reservando, ubi subsumitur, ut non possit rament de illo in morte disponere, an talis donatio sit valida. Et in dicto casu, an possit restari de pecunia, quas acquirit, & lucratur eis, cum esset usufructuarius. 6. r. 7. r. 109. p. 294
 An donatio possit fieri absenti, Et quid, si Notarius nomine absentis donationem acceptat. 6. r. 7. r. 110. p. 294
 Et an valeat donatio absenti facta, quando jurisjuramentum interpositum fit, de non revocando, quod interveniens, ibid. sub fin. 3
 An si Notarius non trabat in se absentem rem donatam, tenetur ad duplicem restitutionem donatori, & hereditibus donatoris. 6. r. 7. r. 111. p. 295
 Et quid in predicto casu, si donatio facta erat Ecclesie, vel pie cause. ibid. 4
 An poll mortem donatoris possit donatio acceptari. 6. r. 7. r. 112. p. 295
 Et quid, si donatio facta sit in favorem pie cause, ibid. in fin. 3
 An quis possit acceptare donationem pro absente, Et quid, si donatio fit firmata juramento. 6. r. 7. r. 113. p. 294
 An Notarius possit pro absente stipulari, itur non possit donator retrocedere etiam ante absentis acceptationem; Et quid, si donatio fit firmata juramento. 6. r. 7. r. 114. p. 295
 Et in dicto casu quatuor valde notanda considerari debent, que in tracto hujus resolutionis docentur
 An donatio facta absenti, & noudum acceptata juramento firmetur. 6. r. 7. r. 115. p. 295
 Et an per simplicem donatorem, vel promissionem factam absenti, ritet rament ad alio legitime pro absente acceptationem, ne obligem, possit tunc consensuati cum revocare, si is, qui pro absente accepit, in revocatione consentit. 2 ibid. 3
 Et an si donatorius moriatur, antequam sciat, ratumque habet donationem, si que acceptationem pro se ritet factam ab eo, qui jure poterat acceptare jus, quod donatorius ex tali donatione habet, transeat ad heredes, possintque donationem ratam habere, & acceptare. ibid. 3
 An obligatio donatoris transeat ad heredes antequam donatio sit acceptata. 6. r. 7. r. 116. p. 295
 Et si donatorius mortuus est ante acceptationem donationis, vel rariabiquepenn factam ab eo, qui poterat suo nomine acceptare, succedant heredes illius in donationis acceptationem. ibid. 3
 Et an donatio facta infanti ante usum rationis, & a Tabellione acceptata, vel ab alio, qui jure poterat acceptare, et sine revocabilia vel an expectari debeat infanti ratiabique. ibid. 3
 An donatio, que post usum alicui fit, possit in secundo sententi acceptationem revocari. 6. r. 7. r. 117. p. 296
 An promissio, si donatio facta Ecclesie, vel ad piam causam ante acceptationem valdeat, itur non possit per penitentiam revocari. Et quid, si donatio predicta juramento fit firmata. 6. r. 7. r. 118. & 119. p. 296
 Et an donum factum Ecclesie ex unanimo consensu conjun. non post mortem agere, vel superveniente alicui medietatem illius doni dare Ecclesie, ibid. ultimo
 Et deducitur, donationem factam etiam ad favorem privati promissio, & ratiatio, valere absque alia acceptatione. ibid. 3. 11. & in aliis juris notis
 An donatio facta Ecclesie, pie cause, aut puerperis absentibus, possit a quolibet acceptari. 6. r. 7. r. 120. p. 297
 An in donatione possit apponi pactum, ut perveniat ad Ecclesiam cum aliquo onere. 6. r. 7. r. 121. p. 297
 Et notatur, quod dum Rex donat aliquid, potest ponere pactum, ne detur Ecclesie, licet generaliter statueret, ne que pradia sua vendat Ecclesie, etiam inquit, de contra ipsius libertatem. ibid. 2
 Et an donum cum pacto, ut post mortem det Ecclesie, possit postea tale pactum tollere. ibid. 3. & in r. 122. p. 297
 An donatio facta Ecclesie possit revocari. 6. r. 7. r. 123. p. 297
 An donatio facta Ecclesie, nondum constructa, & Collegio non

dum erecta sit valida; 6. r. 7. r. 124. p. 298
 Et quo si foriori colligitur, Collegio nondum erecto, & Ecclesie nondum constructa, possit concedi privilegium. ibid. 3
 An donatio facta Cappucinis, minoribus, & PP. Societatis Jesu, sit valida; Et an predictae Religiones possint succedere in ecclesiam; 6. r. 7. r. 124. p. 298
 Et an donatio facta supradictis Religiosis, vel alicui Religioso in particulari fit irrita per modum legati; ibid.
 An donatio facta inritu paupertatis, vel sanctitatis sit valida, paupertate, vel sanctitate non existente. 6. r. 7. r. 125. p. 299
 Et in dicto casu cui sit scienda restitutio. ibid. 3
 An donatio ob causam preteritam, vel presentem, si causa non sit, sit valida; 6. r. 7. r. 126. p. 299
 Et pro predictis questionibus aliqui casus adducuntur, & alii obiter explicantur
 An donatio mortis intertus, donatore non obliget. 6. r. 7. r. 127. p. 300
 Et in tali casu, an donatorius possit facere oculorum recognitionem, si sciat, vel si promissionem intertus, ibid. in fin. ref.
 An promissio, si donatio intertus ea jure naturae obliget ante acceptationem, nec possit revocari; 6. r. 7. r. 128. p. 300
 An donatio meru gravi satoris fit ipso jure irrita; Idem queritur de promissione. 6. r. 7. r. 129. p. 301
 Et quid, si donatio faciat per olimian importunitatem, vel revocetiam concessa. 2 ibid. 3. & 4
 An donatio ex causa ingratitudinis possit revocari; Et in textu hujus reflexionum cause ingratitudinis, pro quibus predicta donatio revocari possit. 6. r. 7. r. 130. p. 302
 Et an ex capite ingratitudinis revocari possit donatio a solo donatore, non autem ab ejus heredibus, quando semper donator sit causa ingratitudinis, & tunc, si secus vero si eam ignoravit; ibid. 3. quarto, ibid.
 An donatio facta Ecclesie ob ingratitudinem Prælati, & Clerici possit revocari; 6. r. 7. r. 131. p. 302
 An donatio ex ingratitudine revocari possit, non obstante juramento abditio non revocandi; Et an valeat pactum donationali appositum de non revocanda donatione propter ingratitudinem donarii; 6. r. 7. r. 132. p. 303
 An si donarius negat alimentum donatori indigenti, donatio possit revocari; 6. r. 7. r. 133. p. 303
 Et an si filia donata, & conjugata committat aliquam causam ingratitudinis adversus Patrem, potest Pater, filiam eamque in matrimonium, donationem revocare; Idem est de soluto matrimonio, si filius habeat. ibid. 3. p. 304
 An sit necessaria sententia, ut donatorius in cõfessione ex causa ingratitudinis renouet restitutio bona donata. 6. r. 7. r. 134. p. 304
 Et an ea causa ingratitudinis potest donator, aut ejus heredes occidere de compensante ante latam sententiam iuxta regulas occulte computationis; ibid. 3
 Et an si revocandi donationis habeant locum in revocando legem, computatione legatarii in acti, & testatoris officii gravinuria, ut si contrahit cognovit ejus nomen, & c. ibid. 3
 Et an donatorius ingratum restituere quoque tenetur fructus ex re donata ante revocationem percipit; ibid. 6
 An donatio inofficiosa revocari possit, diligenter examinatur. 6. r. 7. r. 135. p. 304
 Et quid, si donatio inofficiosa facta sit Ecclesie, vel pie cause, an solam possit revocari quoad legitimam filiorum. ibid. 6
 Et quid, si Pater, aut mater prodigis donationibus inter vivos, sine iuramento filium, sine in eam rem personam totam substatiam, aut notabilem ejus partem effuderit. ibid. 7
 Et an donatio inofficiosa possit revocari, etiam si juramento fit confirmata, vel si donator cum renouevit, aut cancellavit; ibid. 3. p. 305
 An donatio prodiga fit ipso jure nulla. 6. r. 7. r. 136. p. 305
 An donatio obliget, si non aliter varietur factus rerum; Et quid, si promissum fit juramento firmatum. 6. r. 7. r. 137. p. 305
 Et interius, quod si ea incepta non fuerint, licet revocare donationem, & promissionem, ergo, & vota plurima. ibid. 3
 Et, an si duo mariti filii promittant, iniqueque independenter a promissione alterius, si sit in promissione restitutio, ea tantum ratione, quod alter sui promissionem non adimplevit. ibid. 4. p. 306
 An donatorius peccet, & tenetur ad restitutionem, quando scie donationem heri cum dmo creditorem, etiam si ab ipso intra annum non reparatur. 6. r. 7. r. 138. p. 306
 Et quid est dicendum, quando donatorius scies, & probat inierat de hietorem ad alienandum in fraudem creditorum; ibid. in fin. ref.
 An donatio facta pro patrimonio ad suscipiendos Ordines sit in formam conscientie retrodonanda donatori. 6. r. 7. r. 139. p. 306
 Et an talis Clericus sit ordinatus nullam incurrat suspensionem, nec tenetur restitutio de re donationem, ibid. in fine 4
 Et an donatio facta Clerico inopi, vel ad subdolum, non promovetur possit, si ipse sit non post susceptum Ordinem moriatur, debent ad donatorem bona donata reverti, vel an transmittantur ad heredes donarii; ibid. 3. p. 307
 An donatio facta iudici, vel testibus, vel iuratis iudicibus, vel falso jurat,

jarent, fit valida, vel, maneat, obnoxia restitutioni. tom. 7. tr. 7. r. 40. p. 307

Et adverterit actiones turpes esse vendibiles, puta, occidere hominem, &c. ac proinde pro illis acceptum non est restituendum, ibid. in hoc §. a. & seq.

An donatio cum conditione turpi, vel impossibili fit valida, §. 6. tr. 7. r. 147. p. 307

Et quid, si in contractu matrimoniali apponatur conditio turpis, aut impossibilis. ibid. §. 3. p. 307

Et si in forma interdicti, vel exarum dubium fit, an contrahentes matrimonium hanc conditionem ferio, vel joco adlocuti, praesumendum fit, quod joco adlocuti, fit, ibid. §. 5

Et an valet donatio conditionalis, ut Docti mille aureos, ut per vitam meam solvas centum quatuordecim, &c. ibid. §. 6

An pure exarum iurita fit donatio quae, quod quando promittit, non habuit animum donandi, etiam si verbis promississet se daturum, tom. 6. tr. 7. r. 144. §. 3. p. 308

An quis possit in suum concubinam ferre donationem, maxime quiritur de Clericis, & Militibus, & etiam de viris uxoris, & Doctores, Advocatis, & Comendariis, §. 6. tr. 7. r. 143. p. 308

Et an supradicti teneantur supradictis concubinis de iusticia salarium servitiorum suorum, in quo conveniunt, solvere. ibid. §. 1. lin. 4. §. 3. p. 308

Et an quando donatio Clericis, Militibus, &c. est iurita, si metus iuramento. ibid. §. 3

Et an donatio promissa meretrici ipsam in laieo peti possit, ibid. §. 7

Au deceptus in pretio propter consensum, videtur excessum donare. §. 6. tr. 7. r. 144. p. 309

Et an si aliquis tradiderit aliquam rem alteri, & nihil expresserit, eam donare videtur, ibid. §. 5. §. 2. p. 309

Et quid, si fit Nobilis, qui eam tradidit, ibid. §. 2. p. 309

Au si aliquis donavit aliquam rem alii, qui talem donationem probare non potest, pulsus in conspectu tantum suscipere ab herede, quantum res illa valeat. §. 6. tr. 7. r. 145. p. 309

Ao donatarius tenetur solvere vota donantis, si non sit solvendum, aut mortuus sit; Et quid, si donatarius accepit, scilicet votum, etiam si impotentem ob id ad solvendum vocat, §. 6. tr. 7. r. 146. p. 310

Et quo in iuribus, quod donatarius, vel legatarius non tenetur ad persolvenda defuncti defunctae iusticia, & contradiis, ibid.

Ao donatio Constantini facti D. Sylvester fit vera, & valida, & id negantes fide denunciati Inquisitionibus, §. 6. tr. 7. r. 147. p. 310

Appendix ad alias paucas difficultates mixtas, & dispersas per alios Tom. Tract. & Resol. quae simul pertinent ad hoc verbum Donatio, &c.

AN Principes possint leges condere circa donationes inter vivos, & uxorem, & ipsos saltem largiantur, et An Patres possint donationes facere filiis Clericis de tota illa summa, qualem pensuri sunt pro illis, & possint eorum omnino expendere in eorum servitium, Et an Principes possint impingere gabella super bona Clericorum ipsi donata. tom. 9. tract. 3. r. 127. & 128. p. 158. 171. & 164

An statum, seu lea invalidas donationem omnium bonorum factam à Patre filio Clerico, fit contra immunitatem Ecclesiasticam, §. 6. tr. 7. r. 140. p. 310

An sufficit patrimonium ad aliquod donatum fide conditione, ut referat, ut ordinando de fustatatione provisorum fit; Et an hoc possit non fit admittendum, §. 6. tr. 7. r. 107. p. 224

An qui donationis factae filii renunciat, utque amittit literas dimissorias, vel ordinem recipiat, contrahat in hac promotione suspensionem; Et quid, si aliquis impetravit à consuequino patrimonium, ad cuius titulum ordinatus fuit, & promittens cum iuramento, quod talem donationem retrodonaverit, &c. Et quid, si post ordinem illud restituit donanti, an praeter peccatum mortale incurrat in suspensionem, & tenetur postea restituere, §. 6. tr. 7. r. 147. 49. & 50. pag. 130. §. 3. & 131. & 132

An qui, per donationem, & factum accepit bona usufructum, incidit in censuram Bullae Coenae. §. 6. tr. 7. r. 144. §. 3. p. 310

* Nota, quod in §. 7. tr. 7. de Maria, & de Datis, & Promissis prohibitis in Bulla Gregor. XIII. r. 47. ad §. 18. sunt multae difficultates pro diversis donationibus factis, & prohibitis in dicta Bulla, & illas invenies in hoc indice in verbo Suscipio, &c.

An si cui donatorum, r. g. centum aurei, qui fuit fit Episcopus, ex ipsam ab haereticis ab Episcopatu, vel quid simile, reoratur vero restituere id, quod accepit. §. 6. tr. 7. r. 146. §. 3. p. 311

Quodsi presumatur donatio in emptoribus, & venditoribus circa excessum, vel defectum iusti pretii, §. 6. tr. 7. r. 146. §. 1. & seq. p. 314

An moti cum filio spurio ultra alimenta possit ei aliam pecuniam summam relinquere propter benevolentiam filii, quia haec non censetur donatio, sed remuneratio; Et an donationes causa mortis valeat, si infirmus convalescat; Et an filius similis de Censuris, vel quasi Censuris petito donare causa mortis possit, & tunc

men in tali casu quique cesses adhibere teneatur. §. 6. tr. 7. r. 110. 66. & 111. p. 314. 337. & 343

Qui donationis studio rem furivam sub dubio possidet, & facta diligencia dubium adhuc persistit, id quid teneatur, Ubi aliquis circa hoc adveniat, §. 6. tr. 7. r. 147. §. 1. & seq. p. 317

An si per ingressum Religiosis donatione aliquod Religiosus acquiratur, teneatur Monasterium ejus debita contraria ante ingressum Religiosis solvere. §. 6. tr. 7. r. 149. p. 318

An donatio remuneratoria fit prohibita in Bulla Clement. VIII. de largitione munerum, ita Religiosis, seu Monialibus largiendo aliquod donum in remunerationem non contraveniat huic Constitutioni; Et an Religiosis, seu Monialibus possint largiri dona non solum expolientia meritis, sed etiam ultra; Et utrum Abbatibus possint concedere Monialibus licentiam donandi, quum potest Praelatis Religiosis, suis Religiosis; Et utrum Militea D. Jacobi, Alcantarae, Calatravae, &c. solvantur in fustatida Bulla, ita ut fit illis interdictum donare; Et an Religiosis tempore mortis cum licentia Superioris possint aliquid donare; Et an Religiosis de antiquis redditibus & Superioris licentia ad usum suum concessis fide alioque restrictione, possint libere prope vivendo aliquid donare, tom. 7. tract. 3. r. 147. 48. 49. 51. & 61. p. 136. 189. 180. 185. & 189

* Nota, quod in praedicto §. 7. tr. 7. sunt multae aliae quaestiones, quae largiendo pertinet finis ad hoc verbum Donatio, &c. & in hoc indice illas invenies in verbo Paupertas Religiosa

An sit licitum donare aliquod jus concubinae, ut ipsi intercedat apud illum, ea coquid, quod non peccat scandalum, & prinde periculo peccandi, & laetandi, &c. §. 6. tr. 7. r. 150. p. 317

An servi, si habent aliquam bonam proprietatem, possint de eis donationem facere, §. 6. tr. 7. r. 151. §. 3. p. 317

An mandatum donandi expirat morte mandantis. §. 6. tr. 7. r. 171. p. 318

Donata causa nuptiarum à consanguineis alterius sponsi cui acquirantur, Et quid de donatis à sponso; Et quid de velitis donationis ipso nuptiarum die, §. 6. tr. 7. r. 149. 150. & 151. p. 317 & 318

An donatio facta ad certum usum, & finem, vel libito onere, si illud onus, vel finis, non praestatur, fit valida, tom. 6. tr. 7. r. 126. §. 4. p. 319

Donatio per errorem facta iure naturae est iurita, quando error cadit circa substantiam donationis, & fecus quando cadit in accidentalibus, ibid. §. 5

Quamvis donatio per solas quatuor causas revocari possit, tamen idem potest ex aliis gravius causis, vel neque gravius, §. 6. tr. 7. r. 152. §. 2. ad medium. p. 319

Donatio facta Petro praesenti, etiam si non accepit, sed tacuit, an obliget in conscientia. §. 6. tr. 7. r. 153. §. 4. p. 319

Donativum.

Donativum, quod singulis tribus annis in Parlamento Regni Siciliae fit Regi offitio, an sit voluntarium, an verò necessarium, ita ut verò impeditur. §. 6. tr. 7. r. 154. §. 1. p. 319

Ubi proponitur necessitas ad dictam impositionem imponendam §. 6. tr. 7. r. 154. §. 2. p. 319

Donativum maxime extraordinarium, quod petitur, ut dicatur iustum in Parlamento, debet respicere Regis Regni, & populum, si suppetat ad illud referendum. §. 6. tr. 7. r. 154. §. 3. p. 319

Donativum alicui Regni impositioni propter bellum, & sumptus, quod sustinet Regia in aliis Regibus, an dicatur, & fit iustum, §. 6. tr. 7. r. 154. §. 4. p. 319

Donativum, si debet durare per multos annos, an possit ea nunc, pro tunc prorogari ad alios annos, §. 6. tr. 7. r. 154. §. 5. p. 319

Donativum, ut fit iustum, quod petitur in Parlamento, quiaque Theologi huc consulendi à Procege, & ab intrantibus in Parlamento, §. 6. tr. 7. r. 154. §. 6. p. 319

Donativum, an contribuitur ab unoquoque brachio, an sufficiat major pars Congregatorum, §. 6. tr. 7. r. 154. §. 7. p. 319

Donativum, si non potest sufficere à populo, & teneatur Birones contribueret; §. 6. tr. 7. r. 154. §. 8. p. 319

Donativum, an contribuitur, an sufficiat, ut concurrat major pars Congregatorum; Sed in Regno Siciliae an opus sit brachium Ecclesiasticum semper concurrat. §. 6. tr. 7. r. 154. §. 9. p. 319

Donativum à Parliamentaria an possit praebere Domino Prorege, & adhuc an debeant concurrere omnes, & singuli Parliamentarii, §. 6. tr. 7. r. 154. §. 10. p. 319

Donativum an dicatur iustum, si Rea imponat illud propter excessum, in qua incidit Rea ea culpa, scilicet propter largitiones immoderatas, lidos, iniusta bella, & similia, §. 6. tr. 7. r. 154. §. 11. p. 319

* Vide verb. Parliamentum

Donare.

Vide verb. Donare. tom. 1. §. 7

Item verb. Donare. tom. 3. §. 6. 7. §. 9

Donatum.

Vide verb. Acquirere. tom. 1

Donum.

Vide verb. Acquirere. tom. 1

Si donum accepit ministrum Inquisitionis alius minister scire, N. 4. rit.

confirmandum votum prius emissum, ad facultatem concessa ad commutanda vota, & illa, dispensanda carentur ad vota, & iuramenta ejusdem rei, cum duo vincula concurrant, t. 3. tr. 7. q. 3. & t. 1. p. 17. & t. 3. p. 17.

In dubio orationis expressa non narrativa aliquis rescipere sit finalis, vel impulsiva, an censenda sit impulsiva, & non finalis, t. 1. p. 17. & t. 3. p. 17.

In dubio, quando dubium est, an satis probetur veritas narrationis, vel quando dubium est, an causa allegata sit finalis, ib. 5. 2.

In dubio an causa tacita in dispensatione sit finalis, vel impulsiva, an dispensatio sit valida, t. 3. tr. 7. q. 3. & t. 3. p. 17.

In dubio circa dispensationem matrimonii an dispensatio censenda sit valida, t. 3. tr. 7. q. 3. & t. 3. p. 17.

In dubio an confectio non commendandi vya, & iudicium in jejuniis extra Quadragesimam sine Bulla Cruciarum sit introducta animo sit obligandi, vel causa devotiva, quid est agendum, tom. 4. tr. 4. r. 7. q. 3. p. 17.

Et hoc quod delevit pro jejunio Jubilaei, voti, & impulsus pro penitentia, ib.

In dubio, si praegnantia, & lactantes sine robore, & valide, an teneantur jejunare, t. 4. tr. 7. q. 3. p. 17. Adde, p. 318.

In dubio utrum censura sit lata, vel ferenda, censenda sit tantum ferenda, t. 3. tr. 7. q. 3. p. 17.

In dubio si incurrat excommunicationis in ministrando Sacramenta an efficiatur irregularis, t. 5. tr. 7. q. 3. p. 17. Pro tota, p. 318.

An in dubio si non solum homicidium, sed et alii casus dubii qui censentur sit irregularis, t. 5. tr. 7. q. 3. p. 17.

In dubio, an lectus sit animatus, qui fecit abortum, an sit irregularis, t. 5. tr. 7. q. 3. p. 17.

Et quid quod alius peccator accusatus irregularitatis, qualis privatio Officii, beneficii, & inhabilitas ad hanc duobus, q. 3. ante p. 319.

Et quid, si dubitatur de effectu subsecuto, qui procuravit abortum secus animati, vel an mulier sit mota ad abortum sciendum ex consilio praestito, vel si se ipsa, an censenda sit irregularis, t. 5. tr. 7. q. 3. p. 17.

In dubio nemo censendus est symoniacus, t. 5. tr. 7. q. 3. p. 17. Unde ex p. 319.

In dubio an forteilegium sapientia heretici manifeste, an Inquisitores possint se intrinsecare, t. 5. tr. 7. q. 3. p. 17. Pro tota, p. 318.

In dubio an alius interpretetur validus, t. 6. tr. 1. q. 3. p. 17.

In dubio an confectio contraria legi sit rationabilis, praesumendum sit, quod sit rationabilis, & communis bono expediens, t. 6. tr. 1. q. 3. p. 17.

In dubio si confectio sit introducta animo obligandi, vel devotionis, an obliget, t. 6. tr. 1. q. 3. p. 17.

Si ubi dubio emptionis, vel donationis habito rem fortitum quis possidet, & facta diligentia dubium ad hoc cessat, ad quod conuenit, t. 6. tr. 1. q. 3. p. 17.

Ubi aliqua alia circa hoc advertuntur.

In dubio an donatio sit remuneratoria, an vero gratuita, & liberalis, censendum esse remuneratorem, t. 6. tr. 1. q. 3. p. 17.

In dubio an filius praesumat expensas factas pro Ptre animo donandi scilicet, t. 6. tr. 1. q. 3. p. 17.

In dubio vitricus non censetur animo donandi, sed repetendi potius expensas pro privigno scilicet, ibid. 17.

Et quid, si vitricus bona privigni administrat, alimentis privigno percipit annuatim, ib. 16. p. 17.

In dubio illa est tenenda sententia, quae humanior est, & benignior, t. 6. tr. 1. q. 3. p. 17.

In dubio an donator praesumat cogitasse de liberis, t. 6. tr. 1. q. 3. p. 17.

In pari dubio, quid est sentiendum de ore, an dividenda sit &c. Ubi pro prae aliqui casus, tom. 6. tr. 1. q. 3. p. 17.

Se dubio miles an praesumat pro re communi, an vero militari collatus, t. 6. tr. 1. q. 3. p. 17.

In dubio iustus miles incurrit interitum, & an profectio sit valida, pro quo sit praesumendum, t. 7. tr. 1. q. 3. p. 17.

Ide est, quid dubii est de animo (secoli) rationis mercatoribus, In dubio positum an in favorem Principis praesumendum sit, Habere v.g. subditus rationes probabiles, aut quod tributum sit iniustum, aduersus vero pro Principe, & iustis vestigiis aliae rationes probabiles, an teneantur subditi solvere tributum, t. 7. tr. 1. q. 3. p. 17.

In dubio utrum votum sit emissum ante pubertatem, an possit Patre illud irritare, tom. 8. tr. 1. q. 3. p. 17.

Iidem est de Tutoribus, Curatoribus, etiam in casu, quod dubium sit circa tempus subordinationis, v. ubi gratia, si autem dubitatur, an ante matrimonium emisit votum, aut servus, qui aliquando fuit liber, an tempore libertatis emisit votum, aut pupillus, qui aliquando eruit Tutore, & minor, qui aliquando carere curatore an tempore sui iuris, an post subordinationem illis votum fecerit, ibid. 3.

Et quid, si dubium est, an votum fuerit confirmatum ab impubere tunc, & subditi tempore, 5. 4.

In dubio quis non debet privari Ecclesiastica sepultura, Pro quo notantur, & specialia casus, tom. 8. tr. 1. q. 3. p. 17.

In dubio an aliquod statum sit contra immunitatem Ecclesiasticam, an debemus opinione, quae fuit Ecclesiastica amplius, t. 9. tr. 2. q. 3. p. 17.

Si dubium sit, an filii subditi possint septemium sine necesse rationis compotes, an sint, iuravit praeterea, baptizandi, t. 3. tr. 1. q. 3. p. 17.

Si dubium est necesse habere usum rationis post septemium, praesumendum est habere, & esse obligatum praecipit Ecclesiae, sed ante septemium in dubio praesumendum est non habere, nec esse obligatum, t. 3. tr. 1. q. 3. p. 17.

Si propter dubium Sacerdos inferior absoluit ab haeresi, vel alio peccato reservato, & postea poenitentia, re melius amittit, deponatur, & recedat certo peccati commissi, quod erat reservatum, an teneatur iam legitime absolutus, vel an debeat recurrere ad superiorem, t. 3. tr. 1. q. 3. p. 17.

Et an saltem superditi peccatum reservatum teneatur postea tanquam certum coacti ad quoscunque Confessarium, t. 3. tr. 1. q. 3. p. 17.

Quando dubium superius non solum in materia stricta, & proprie iudiciali, sed in aliis materiis, est melior conditio possidentis, t. 3. tr. 1. q. 3. p. 17.

Ad dubium verum non est sufficiens sola obliuio, aut solus timor, ut illud Dubio iterandum sit, t. 3. tr. 1. q. 3. p. 17.

Quando dubium est inter volentes contrahere mat. monium, an adit aliquod impedimentum dirimens, quid est agendum, t. 3. tr. 1. q. 3. p. 17.

Si dubium incidit de impedimento, & matrimonio est contrarium, & non consummatum, an qui dubitat tenet auctor debet, vel an teneatur ingredi Religionem, aut liberum recipere alterum conjugem, t. 3. tr. 1. q. 3. p. 17.

Quando dubium valoris matrimonii oritur ex dubio impedimenti impotentiae, an uterque coniux possit reddere, & potest detestari, t. 3. tr. 1. q. 3. p. 17.

Dubium, Vide verb. *Dubitare*, tom. 1. & 2.

Si dubium parum sit in materia iudiciali, melior est conditio possidentis, ideo dicitur liberator sit dubio, nihil teneatur solvere, t. 4. tr. 3. q. 3. p. 17.

Regula generalis, quod quando dubium est, an prolixior sit preceptum iuspositum, concudendum est non dari praecceptum, t. 4. tr. 3. q. 3. p. 17.

Dubium autem quando praestito subditi obtinendum dispensationem proponunt, non debet esse animi circumspectio, sed debet illam dispensare per dispensationem efficiendum illum iustum, t. 4. tr. 3. q. 3. p. 17.

Dubium, Vide verb. *Dubitare*, tom. 4.

Dubium prudens denuncia iuris excommunicationis non sufficit, ut teneatur vitare excommunicationem, sed requiritur notitia moraliter certa de iurisdictione, t. 5. tr. 1. q. 3. p. 17.

Quando dubium est, an de iure sit prolixior delicto commisso impotens aliqua irregularitas, iudicandum sit non esse irregularitatem in dicto casu constitutum, t. 5. tr. 1. q. 3. p. 17.

Si dubium sit inter multos, quoniam ea illi occiderit, an omnes remaneant irregulares, t. 5. tr. 1. q. 3. p. 17.

Cum dubium est, an medicamentum, cum auxilium, aut mortem sit illatum, an possit adhiberi mat. provide inhiung cum periculo excommunicationis, immo an Medicus in talia medicamentum tunc teneatur applicare, & adhibere, tom. 5. tr. 1. q. 3. p. 17.

Si dubium acquiritur datur ex parte iuris, an tunc absolvetur sit tenet t. 5. tr. 1. q. 3. p. 17.

Dubium, Vide verb. *Dubitare*, tom. 5.

Si dubium est, an excommunicationis, suspensionis, & irregularitatis lex sit us recepta, necne praesumendum sit esse us receptum, t. 6. tr. 1. q. 3. p. 17.

Ubi pro prae aliqui casus, & Boni Pontificis, 5. 4. & seqq.

Dubium aequale casibus, an de iure sufficiens ad obtinendum in foro conscientiae, partem negatam sequi possumus, t. 6. tr. 1. q. 3. p. 17.

Si dubium est an in aliquo casu lex obliget, an liceat contra illam facere, quando constat de lege, t. 6. tr. 1. q. 3. p. 17.

Si dubium est de indignitate personae eligendae, an minor pars in aliquo Capitulo possit conuenire cum maiore ad eligendum indignum, t. 6. tr. 1. q. 3. p. 17.

Si dubium sit, quae res vel res reliquiae legatum, an praesumatur in dubio quod quis non possit, id est pro Deo, & animae salute, reliquiae, & non pro persona, t. 6. tr. 1. q. 3. p. 17.

Dubium, Vide verb. *Dubitare*, tom. 6.

Quando dubii est, praecceptum non obligat, t. 7. tr. 1. q. 3. p. 17.

Quando dubium est, an forma induta pro aliquo casu sit substantialis, vel accidentalis, praesumi debet substantialis, t. 7. tr. 1. q. 3. p. 17.

Si dubium est peccatum, an quis teneatur adhibere correctionem fraternam, t. 7. tr. 1. q. 3. p. 17.

Et quid maxime quando dubium est, an correctio profutura, vel accitura sit, t. 7. tr. 1. q. 3. p. 17.

Dubium, Vide verb. *Dubitare*, *Materia*, tom. 7.

Dubium medicamentum an Medicus possit morturo adhibere, & sequi opinionem probabiliorem relicta probabiliori, *co. 8. tr. 1. ref. 28. §. 1. pag. 5*
 Si dubium sit, num in quantitate, an in qualitate, semen peccaret an licet viro, vel legantur iurare naturam cum fricationibus ad expellendum qualitatem morbum, *8. tr. 6. r. 14. §. 1. pag. 118*
 Et an hoc fieri debeat cum medicamentis, non autem cum fricationibus, *ib. §. 3*
 Et quid, si quis praevidet verum semen emittendum fore, *co. 8. tr. 6. ref. 80. §. 4. r. 11*
 Dubium vide *tr. 8. de Confessione dubia*, *co. 8*
 Item verb. *Dubium*, *co. 8*
 Quando est dubium inter DD. an dubium quodvis immunitate Ecclesie, necne, an iudex Ecclesiasticus possit iudicare contra eum, ut privetur immunitate, *1. q. 1. tr. 1. §. 18. Quæro 6. p. 53*
 Vide verb. *Commissio, Opinio, Penitentia, Vicarius*, *co. 9*
Dubius
 Cum dubia forma an possit baptizari puer in articulo mortis, si nemo adducit, qui sciat certam formam, *1. tr. 1. r. 7. §. 3. p. 35*
 Si cum dubia materia, v. g. cum aqua aquilivivæ, aut aqua, roge non dum resoluta, vel cum aqua rosacea, &c. aliquis in articulo mortis suscipit Baptismum, vel everserit periculum, an teneatur iterum baptizari saltem sub conditione, *1. tr. 1. r. 7. §. 1. & seq. pag. 36*
 Peccata dubia an sint materia necessaria confessionis, *1. tr. 3. r. 13. §. 2. & seq. p. 127*
 Ubi, qui confitetur peccatum unum certum, qui sit peccata, si postea habet dubium, non teneatur illud, ut dubium confiteri, nisi forte ex alio capite. *ibid. §. 2. p. 126*
 Ubi etiam, quod ut applicatio sunt circumstantie peccati tanquam conditionaliter delictæ, vel ipsi tanquam conditionaliter cretæ, si mutant speciem, *ib. §. 1*
 Dubia causa dispensationis an sufficiat, vel debeat esse iusta, *co. 3. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 126*
 Si in dubia re iudex inquirat, an peccet, & si culis obsequatur, an sit iustus, *6. tr. 1. r. 96. §. 3 p. 50*
 Dubia privilegia dubitate orta ex ambiguitate verborum, & justificationis interpretatione, an in favorem regularium sint intelligenda, *7. tr. 1. r. 57. §. 9. p. 138*
 Dubia cognitio an sufficiat in Pœnitentia, ut teneatur sub mortali inquiri sit peccata subditorum, & coram Deum faciendum, Et quid de aliis, *7. tr. 4. r. 14. §. 1. in fine, p. 196*
 Si quando causa est dubia, aut illa belli sui diti diffinietur non potest, an teneat ut semper obediare superiori præcipienti, *7. tr. 1. r. 3. §. 6. p. 278*
 Dubia peccata an sint in confessione spectanda, *8. tr. 1. r. 30. §. 1. & 2. pag. 17*
 Dubia est materie subrogata commutationali viti, non erit licita talis commutatio, sed debet saltem illi equalis, *co. 8. tr. 4. r. 74. §. 4. p. 68*
 Dubia Episcopio, Sacerdotibus, & Confessoribus de suis Baptismis, an Baptismum iterari sub conditione necessariam sit, *co. 1. tr. 1. ref. 79. §. 3. p. 37*
 Ubi quod præstari tenentur, qui Ordines susceperunt ab Episcopo, & absolutionem sacramentalem à Confessario plurius de suo baptismo, *ib.*
 In dubiis percussioibus, an potius percussiones declarande sint graves, & enormes, quam leves, *7. tr. 1. r. 60. §. 1. in fine p. 109*
 Quando cum verbis dubiis, vel ignis Confessoris solliciti, an teneatur penitentem illum denunciare, *8. tr. 1. r. 34. per tot. p. 267*
 In dubiis an aliquid sit quod sit contra immunitatem Ecclesiasticam, an debemus opinione, quod fuit Ecclesie amplius, *1. q. 1. r. 201. §. 1. unic. p. 147*
 Qui de peccato dubio constitutus, debet adungere aliquid aliud certum, *1. tr. 1. r. 37. §. 2. p. 127*
 Quod dictum est de peccato dubio an sit materia necessitatis confessionis, procedit, quando penitentem est in dubio puro, scilicet autem, si habeat assensum probabile circa factum, quod iudicat, vel nullum commissum peccatum, vel tale peccatum saltem non esse mortale, excepto in articulo mortis, propter irremediabile periculum donationis, *1. tr. 3. r. 14. §. 7. p. 128*
 Qui de dubio peccato confitens est, si postea sciat certum, vel probabiliter illud peccatum commissum, vel fuisse mortale, an teneatur illud iterum confiteri, *1. tr. 1. r. 137. §. 1. p. 130*
 Ubi quod hoc non procedit, quando penitentem integrè scissus est peccatum, quod fecit, dubitavit tamen an esset mortale, quamvis eoriam Confessor simili dubio teneatur, nam tunc non est repetenda confessio illius peccati, *ib.*
 Ubi etiam in circumstantiis dubii peccati confessio exprimenda sit ad cor per dictum casum, *1. tr. 1. r. 138. §. 2. p. 129*
 Cum dubio ministro, materia, & forma, an possit Pontifex præcipere ut in articulo mortis ministraret Sacramenta deficientibus Ministris, materia, & forma certis, *1. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 3*
 Et in tali casu an sit obligatio hæreticis faciemus illud Sacramenta, *ib. §. 8. p. 4*
 Sed in tali casu, si supervenerint, deinde eis ad ministrandum sunt a-

cramenta sub conditione, *ibid. §. 9. & seq. pagina 4*
 In dubio casu an dispensatio extendatur ad aliquem casum, interpretandum est non attendi, *1. q. 1. tr. 1. r. 49. §. 5. p. 141*
 Cum dubio periculo mortis an sit licitum detentare, vel in vaso de loco alio se precipitare, si mors certa imminet, ab incendio extitit, vel fera invadente, *1. q. 1. tr. 6. r. 40. §. 1. & seq. p. 207*
 In dubio casu legi, an detur locus Episcopo, *1. tr. 1. r. 27. §. 1. p. 40*
 Et quid, si deditur alteri legi graviori cõceditur, *ib. §. 4. p. 40*
 Dubius Confessorius de sui jurisdictione, an possit Confessoris ex capite, *1. tr. 1. r. 16. §. 1. p. 66*
 Et in tali casu Confessor an teneatur iterum sua peccata confiteri Secundo, habenti certam jurisdictionem, *ib. §. 5*
 Dubius casus si contingatur in Bulla Censuræ, an possit absolvere à quocunque Confessorio ab Ordinario approbato, *co. 3. tr. 1. r. 13. §. 1. pag. 214*
 Et quo, quod casus dubius non constituit reservatum, *ib.*
 Dubius de impedimento diriment matrimonium an possit, hoc non obstante, illud contrahere, *1. tr. 1. r. 13. §. 1. p. 183*
 Dubius de valore matrimonii, quod contrahitur, nondum habita certitudine conjugis prioris promissionis, an debium iterum à conjuge suo exigere possit, *§. 6. & seq. p. 284*
 Dubius de valore matrimonii post breve tempus, si non consummavit illud, quid fere debeat, *1. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 303*
 Dubius conjux an præmiserit sufficientem examen de valore matrimonii, & adhuc dubium an teneatur iterum matrimonium non solum reddendo, sed etiam petendo, & hoc verum sit etiam, quando moraliter est impossibile adhibere diligentiam possit vinciri, dubium, *1. tr. 1. r. 6. r. 174. §. 2. p. 103*
 Dubius de impedimento aote matrimonium contracto, an possit liberè contrahere, *1. tr. 1. r. 14. §. 1. p. 183*
 Et quid, si dubites, an impedimentum unum habeas, eo quod scias te habuisse verum impedimentum, necias tamen, an obtinueris veram dispensationem, *ib.*
 Dubius ob reatutatem beneficii de opere recitandi Officium divinum, an teneatur recitare, *1. q. 1. tr. 6. r. 9. §. 1. & 2. p. 29*
 Dubius an possit majorem partem officii divini recitare, an teneatur recitare, *1. q. 1. tr. 6. r. 43. §. 1. p. 103*
 Dubius an aliquem solum, vel Hocam Canonicum omiserit, an teneatur expetere, *1. q. 1. tr. 6. r. 44. §. 1. p. 103*
 Dubius an auctoritatem contrahenti, quid facere debeat, Idem est de interdictis, & interdictis, *1. tr. 1. r. 115. §. 1. p. 133*
 Dubius de intentione voti virginis ut si intenderit perpetuam, an possit commutari in dispensationem per Cruciatum, Jubilæum, vel Episcopatum, *1. tr. 1. r. 103. §. 2. p. 83*
 Dubius qui vivit jure Quodagium, an intenderit abstinere ab ovibus, & Lenticulis, non peccat contra votum, si illis vescatur, licet peccet contra præceptum Ecclesie, *4. tr. 6. r. 5. §. 6. §. 3. p. 176 & 177. §. 1. ib.*
 Dubius de alterius excommunicatione, & denunciacione, an debeat illum vitare, *1. tr. 1. r. 125. §. 1. p. 54*
 Dubius an irregularitatem incurrit, quid facere debeat, *co. 8. tr. 1. r. 126. §. 1. ib.*
 Dubius de percussione Clerici auctoritate, an teneatur vitare percussorem, *1. q. 1. tr. 1. r. 39. §. 1. p. 109*
 Dubius an quis sit illegitimus, debet censeri irregularis, *co. 2. tr. 1. r. 44. §. 1. p. 154*
 Dubius, si homicidium suum influxerit ad homicidium, an debeat irregulariter se castissime, *1. tr. 1. r. 106. §. 1. p. 176*
 Dubius in hunc, an sit hæreticus, *1. q. 1. tr. 1. r. 107. per tot. p. 240*
 Dubius de emendatione alicui delicti in Edicto Inquisitionis potest, præteritis hæreticis, an teneatur illum denunciare, *1. q. 1. r. 9. ref. 1. §. 1. p. 261*
 Dubius de malo vii ementis, an eacenseat vendam res indifferentes, nulli iusta causa concurrente, *1. tr. 1. r. 111. §. 1. p. 139*
 Dubius si res sit furtiva, an possit illam emere, aut postea à vero Domino totum pretium recipiat, *1. tr. 1. r. 126. §. 1. p. 147*
 Et in dho casu, si Dominus non comparuerit, an emptor teneatur rem illam in pios usus convertere, deducto tamen pretio, maxime si illam emit magno pretio, *ib.*
 Dubius commodatus arius an sui culpi commodatum perierit, an teneatur ad restitutionem, quia in contrahitis qui teneatur tantum de dolo, & lata culpa, quod constituit peccatum mortale, *co. 6. tr. 1. r. 60. §. 1. p. 151*
 Idem est de depositario, locatore, seu conduttore, *ib. §. 4*
 Dubius de suo statuto, an possit cessare ad pia causa, *1. tr. 1. r. 11. §. 1. p. 314*
 Dubius subdatus de legitima Prelati potestate, an teneatur illi obedire, maxime si sit in possessione superioritatis, *co. 7. tr. 1. r. 133. §. 1. p. 66*
 Idem est quando addit diverse opiniones probabiles, *ib. §. 2. p. 66*
 Si Dubius est Præstus de bonitate præcepti, vel de excessu sui jurisdictionis, & imporet, subdatus, si etiam dubitus, non teneatur obedire, *1. tr. 1. r. 134. §. 4. p. 66*
 Dubius utrum peccatum necessitas sit gravis, an possit ingredi Religionem, *1. q. 1. tr. 1. r. 139. §. 1. p. 68*
 Dubius an auct quinquennium clausum ratificationis professionem

eullum, an maneat obligatus, t. 7. r. 1. §. 1. per totam p. 34
 Dubius Princeps de iustitia belli an possit bellum movere, tom. 7.
 t. 7. r. 5. §. 1. p. 263

Dubius manens, omnibus circumstantiis stentis, an vocem emiserit
 iuxta tempus, an teneatur illud adimplere, v. g. vocit
 quis jejuniatum, vel missam audire, &c. certa dicitur pro Anima-
 bus Purgatorii, atque adeo eo de impedimento fuit, an teneatur
 altere die iurare, Missam audire, &c. t. 3. r. 4. §. 1. p. 44

Qui eccetur est, si emittit votum Religionis, si dubius sit an Reli-
 gione in communi, vel iuxta in particulari, an possit quilibet
 ingredi, t. 3. r. 4. §. 1. p. 43

Dubius an habuerit voluntatem se obligandi voto, quid facturus;
 ibi §. 4

Dubius de qualitate, certus de voto, an teneatur ad strictiorem;
 Ubi places casus in exemplum, t. 8. r. 4. §. 1. t. 1. p. 45

Dubius de quibus summis, seu mensuris voverit, seu ligaverit, ad
 quid teneatur, Ubi pro pna aliqui casus, t. 8. r. 4. §. 1. p. 46

Dubius, qui voverit virginatatem, quid incidit, an perpetua vi-
 delicet castitatem, an saltem continentiam a primo actu vane-
 re, ad quid teneatur, t. 8. r. 4. §. 1. p. 46

Dubius utrum voverit Castitatem independentem a Religione, an
 teneatur illam servare, t. 8. r. 4. §. 1. p. 46

Dubius an promiserit solum ingredi Religionem, an proficere, an
 teneatur ad proficendum, t. 8. r. 4. §. 1. p. 46

Qui dubius est, an emiserit votum, vel iuramentum habens usum
 rationis, an teneatur adimplere, t. 8. r. 4. §. 1. p. 46

Ubi, quod quando quis certus est, si emittit votum Castitatis, sed
 dubitat, an habuerit animum se obligandi, an teneatur servare
 castitatem, §. 4

Et an tale votum sit reservatum Pontifici, ibi §. 5

Dubius an res apud dominum periret, licet perit apud furem, aut
 iniquum possessorem, vel quis, si apud dominum carisset, pote-
 rit interitum fuisse vendita, vel dilata, aut alio aliquo modo
 utilis, an restitui debeat, t. 7. r. 1. §. 1. p. 47

Factus sufficienti diligentia, si adhuc dubius sit, quem possidet,
 putans esse alienum, adhuc possit ea retinere, & alienare, to. 8.
 r. 7. §. 1. p. 47

Et an durante investigatione domini, non possit in tali causa uti te,
 quae non consumitur, ut ager, mancipio, &c. ibi §. 3. p. 47

Et si adhibita diligentia maneat adhuc dubius, an teneatur in posses-
 sionem vero domini compenire restituere, ibi §. 4

Et quid est faciendum, si spes moralis non est, ut verus dominus
 compareat; Et quid, si spes est Dominum compariturum, ibi §. 5

Vide verb. *Dubitatio*, *Dubium*, to. 8. §. 1. p. 47

Vide verb. *Dubitatio*, *Dubium*, to. 8. §. 1. p. 47

Ducere

Docere Choeas an semina a nobis possit, si timeat aliquem in par-
 ticulari accepturum occasione peccandi, t. 7. r. 5. §. 1. p. 48

Vide verb. *Clandestinitas*, *Denuntiatio*, *Filius*, *Juvenis*, *Permittere*,
 to. 8

Item verb. *Exeritio*, to. 7

Item verb. *Damnatum*, *Supplicium*, to. 9

Ducula

Ducula, quae mortuo marito non inest Dominus vassalorum, &c.
 vult honorare Bullam Cruciatum, an teneatur salvere rancore do-
 cem, Et quid, si remoueat usufructuarius, t. 4. r. 1. §. 1. p. 49

Duellum

Vide verb. *Damnatum*, *Supplicium*, to. 9

Duellum, ere, Duellum

Qui duellum facit, & moratur in ipso conditio duelli privandas est
 sepultura Ecclesiastica, Et quid, si moratur ea vulnere recepto
 eodem die vel alio, an possit privandus Ecclesiastica sepul-
 tura, t. 5. r. 1. §. 1. p. 50

An duellum provocans aliquem, confertur se possit ad locum pre-
 statum, & praefixo tempore, ibique frustra expectat inimico dis-
 cersit, an incidit in excommunicationem Bullae Greg. XIII.
 t. 5. r. 1. §. 1. p. 50

Duellum excommunicationem latam contra provocantes duellum,
 non animo pugnandi, sed causa honoris defendendi, an incurrat
 eam, t. 5. r. 1. §. 1. p. 50

Et an incurrat supradictam excomm. si quis ad inimicum secedat
 arguendo illum mendacem, si sublevere voluerit, quod sibi re-
 putum fuit etiam si hoc dicendo animum esset apponit, ibi §. 1. p. 50

Et quid de provocatore ad pugnandum, nullo statuto loco, & tem-
 pore, ibi. Duo tertio

Et an accedens ad locum duelli causa incipendi, incurrat excomm.
 si adhuc ad pugnandum proximus sequutus non sit, ibi §. 2. p. 50

Et quid de traniente obiter & aspiciente duellum, ibi

Narrans factum aliquid, quae ptae dicit aliquos, qui illud intel-
 ligunt, accepturum occasione provocandi se ad duellum, an
 incurrat excomm. cum dictum, ibi §. 3. p. 50

Audientes, & legentes scripta, in quibus aliqui se provocant ad
 duellum, quid, ibi §. 4. p. 50

Rotam habens provocacionem, vel pugnam, vel aliam actionem in
 Bulla Pontificia expressam, suo nomine factam, an, &c. ibi §. 5.
 Dico seipsum

Provocans ad duellum, si se oculis ad locum constituit, & altero
 non compente discessit, an incurrat, &c. ibidem §. 6. Dico octavo.

Duellum consensum, etiam si consensum non sit efficax, vel non in-
 fluxit in eff. dicitur, &c. ibi §. 6. Dico nono

Et quid de consensu, si coactus fuerit influum consilii revoca-
 re, sed regia non revocaverit ibi §. 6. Dico decimo

Risantes, si unus ita moratur ad dimittendum in certo loco alium
 invitet, & incontinenti illi dimittat, an incurrat, &c. ibi §. 7.

Dico undecimo

An diffidit se ad pugnam in aliquo loco, ad quae statim tendant, si
 non addit aliquam temporis, an incurrat, &c. ibi §. 8. Dico

Miles si in exercitu, vel Equitibus in Aula Regis, Officio, vel di-
 gitate ac cedere debeat obnoxiamini, vel timiditate notam,
 nisi itidem procuranti se filiat, vel si quis ab iniuriis conviciis, ac
 subeundo dedecore aliter se liberare nequit, nisi cum provocante
 coegitator, non incidit in censuram contra duellantes,
 ibi §. 9. Non recitamus

Duellatores, an acceptato duello, & non sequuta pugna, an inci-
 dunt &c. t. 5. r. 1. §. 1. p. 51

Duellum in quo sensu, & in quibus circumstantiis possit vir Nobi-
 lis acceptare, t. 5. r. 1. §. 1. p. 51

Ad ad duellum provocatus teneatur se domi contineri, quando sine
 gravi incommodo, & de manu efflicere non possit, tom. 5. r. 1.
 §. 1. p. 51

Vel qui voluntate debeat in publicum eate. ibi §. ult. p. 51

Duellum potest an incurrantur ipso facto, t. 5. r. 1. §. 1. p. 51

Duellum an in aliquo casu possit permitti Principibus, & in-
 curri censuram, t. 5. r. 1. §. 1. p. 51

Duellum an censetur, si conventus de pugnando facta sit in ppa,
 & inter conventionem intercedit tempus, & incurritur in rra-
 nas lata contra duellantes, t. 5. r. 1. §. 1. p. 51

Duellum consensum, si revocet consensum, an incurrat, &c. ibi §. 1.
 Notandum

Duellum purgativum quando possit licite possit acceptari, tom. 5.
 r. 1. §. 1. p. 51

Duellum in aliquo casu an acceptari possit, t. 5. r. 1. §. 1. p. 51

Ad duellum duo requiruntur, t. 5. r. 1. §. 1. p. 51

Id duelli penas non incidit, qui alium dicit, tecum pugnabo, cum
 tibi obvia vero, t. 5. r. 1. §. 1. p. 51

Duellum speculatores, qui incidit in excommunicationem, & qui
 non, t. 5. r. 1. §. 1. p. 51

In duello petulanti, si seculatiter deciderit in terram, & signa con-
 tritionis ostendat, sed ea de causa Confessor non fecit confes-
 sionem, & mortuus est, an possit sepeliri in loco sacro, t. 5. r. 1.
 §. 1. p. 51

Et an pro tali mortuo, sepulto tamen extra Ecclesiam, & non in
 loco sacro, possit quis offerre Soterium Missae, ibi §. 2. p. 51

A duello, uno vel altero die super vivente, aut etiam, an hora,
 concessio iuxta, an sepeliri possit in loco sacro, t. 5. r. 1. §. 1. p. 51

Lex hylit videri ut in duello, & mox decedens an sit privandus
 Ecclesiastica sepultura, Et quid in Germania, & Gallia, to. 5.
 r. 1. §. 1. p. 51

Duellantes an gaudent Immunitate Ecclesiae, si occidunt aliquem
 in duello, t. 9. r. 1. §. 1. p. 51

Pro abolitione. Vide *Episcopi*, *Regulares*, *Bulla Cruciat*, *Ex-
 communicatione*

Extra duellum locum mortis, an sit sepeliendus in Ecclesia, tom. 3.
 t. 5. r. 1. §. 1. p. 51

Et an pro ipso possit suffragia offerri, ibi §. 2

In duello ea occasione facta an oriatur obligatio restitutionis, to. 3.
 r. 1. §. 1. p. 51

Per duellum excommunicatio incurritur an per Bullam Cruciat & ab-
 solvi possit, t. 4. r. 1. §. 1. p. 51

Duellum committere volentes aliquos non peccat Nucleus, qui
 metu mortis cymba transvehit illos, t. 7. r. 1. §. 1. p. 51

Qui ad duellum ea conditio descendit, & mortem, & vulnus alteri
 incutit, ad nullam restitutionem tenetur, seu vulnere to-
 netur, t. 8. r. 1. §. 1. p. 51

Vide verb. *Intimatio*, *Occidit*, to. 9

Duo

Si duobus causa est impliciter delegata, non tenet sententia unus,
 t. 7. r. 1. §. 1. p. 51

Vide verb. *Edigere*, to. 9

Duplex

Duplicem culpam mortalem lege distinctam committit violator
 legum confessionis, sicut duplicem committit culpam lethalem,
 etiam diversam specie, quae transit illud secretum naturale,
 quod sub iuramento servare promissit, t. 8. r. 1. §. 1. p. 51

Vide verb. *Amigo*, to. 9

Dupliciter

Dupliciter in peccato contrahentes matrimonium in peccato mor-
 tali,

ali, quia non solum suspensio, sed etiam minuitur hoc Sacramentum. t. a. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Duplex

Duplex reddere an tamenur iniquiores accliptores efficiant. & poenitentia, que intra paucos dies consumatur, & sponte sicut sibi oblata, & c. c. 5. r. 10. r. 13. §. 1. p. 319

Vide verb. *Abbas*, tom. 5

Durare

Si duraret adhuc donativum per multos annos, an possit ex tunc pro tunc fieri alia nova prolegatio ad alios annos. t. 7. 11. 6. r. 13 per totam p. 256

Vide verb. *Abbas*, *Dubitare*, tom. 5

Durationis tempus

Durationis temporis circumstantia an sit in confessione aperienda; Et quid, si fuerit minima, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 294. Ubi duo casus proponuntur pro praxi

Dux

Ducescentur specialiter ad praesidium, quando omnes cives tenentur, & si dicti duces non praesentent, an teneantur, hanc circumstantiam, nempe esse Duces, explicare, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Ut duces faciles sint in concedenda licentia militibus discedendi a Cadis, non expedit. t. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Duces supremos esse in aliquo exercitu terrestris, vel maritimo, an liceat Episcopis, t. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Si Duci, & Praefidi militum milites non obsequantur, in quibus casibus peccent mortaliter, t. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Quid de dubitis, qui cum iis iura centuriae tot milites constitutos habere debent, pueros tamen retinent, ut dispendium aliorum in suos suos convertant, t. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Ducibus, & militibus super naves Judicas, quae vulgo dicuntur *la fura*, quando aliter naves hostium effugere non possunt, an licet tem sit ignem adhiberi, ut ipsae, & naves adsumantur, t. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

De Ducum peccato in exercitu regendo, t. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Dux an teneatur ad totum ducatum, quod per milites illatum est in depraedatione aliquorum urbium, t. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Vide verb. *Generalis exercitus*, tom. 4

Item verb. *Bellum*, tom. 5

EBRIETAS

Si quis in ebrietate profert blasphemiam, quam ante ebrietatem praedixit, an incidit in casum retrahendi blasphemiam, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

An iste in casum incidat, si ea esset lapsa contra blasphemantes, ibid.

Et quid, si iste vinum libenter usque ad ebrietatem ad suum, & ad alium iudicandi blasphemiam, si illis ius ebrietatis profert, ibid.

Et an iste in ista casu teneatur confiteri, in illas iudicasse, vel facit, si dicat, quod se iocaberetur cum illis, ibid.

In ebrietate qui praenunciavit haereticum exterius, an sit haereticus exterius, t. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Si peccata in ebrietate ab aliquo commissa confiteatur, si ante volens fuit per peccatum interrupta, an inducat excommunicationem, irregularitatem, & restituendi obligationem, t. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Si quis ante ebrietatem, vel noxam subsequatur peccata exterius, an confiteatur, & absolvet de causa, subsequatur in ebrietate, t. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Vide verb. *Impetum*, tom. 4

Item verb. *Inebriare*, tom. 5

Ebrius

An ebrius facta aliqua non reputetur peccata, quae aliquando committit, t. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Ebrius si quis sit ut tyrannus, vel hostis servitium effugiat, in peccatis, t. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Vide verb. *Ebrietas*, *Inebriare*, tom. 5

Item verb. *Aggesseris*, tom. 5

Item verb. *Causa*, tom. 5

Ecclesia

In Ecclesia an possit iterum baptizari infans factem sub conditione si domi jam ab abhictore baptizatus esset, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Ecclesia an tribuat jurisdictionem, quando ad eam communis error constituta collata, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Ecclesia confessionem sacramentalem de peccatis venialibus precipere minime potest, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

In Ecclesia peccatum quocumque peccato, an debeat hanc circumstantiam explicare in confessione, scilicet ignorantis, vel inadvertentis, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

In Ecclesia si cuius impediat, an habeat specialem malitiam facit ille mortalis, necessarius in confessione explicandus, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

In Ecclesia polluitur, vel fornicatio occulta, an habeat malitiam

facilem in confessione explicandam, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Et quid de turpi aspectu, aut nutu, aut levi verbo, maxime quando trausita, & sine notabili mora fuerit in Ecclesia, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

In Ecclesia blasphemare, loqui turpis, oscula, & tactus, an habeant malitiam facilem, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Si in Ecclesia quis percutit baculo, ense, &c. aliquem, an debeat hanc circumstantiam in confessione explicare, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Et quid, si percutit, vel occidit hominem in Ecclesia sicut cum effusione sanguinis, ibi. Ubi expiator Ecclesiam multis polui, & pro praxi aliqui casus proponuntur

Si quis in Ecclesia furatur crumenam divitum, an hoc peccatum propter malitiam furti, continet etiam malitiam sacrilegii, necessarium in confessione aperientiam, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Ex Ecclesia furari ea, quae sub iure, & quasi sub potestate Ecclesiae sunt, v. g. quia illi sunt tradita ad cultum domini, vel in pignori data, vel alio simili modo in Ecclesia deposita, an sit sacrilegium, ibi.

Quamvis in Ecclesia universalis per impossibile pereat, alii revelare sigillum confessionis, tale sigillum revelari non poterit, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Ecclesia poluitur non eget nova reconciliatione, si bona fide Sacerdos in ea celebraverit, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Ecclesia non amittit hanc consecrationem, quando paulatim recedat, sicut, si principis pars parietum simul corruit, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Si in Ecclesia Cathedrali secularis famulus Eucharistiam, an principio annue communionis faciat, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

In Ecclesia Cathedrali an Peregrini, & advenae, teneantur solum Eucharistiam pro precepto Communionis Paschalis, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Ecclesia prohibet bium communicationem in eodem die, tom. 5, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Ecclesia adus interioris nec prohibere omni iudicio, nec precipere potest, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Ecclesia quodam dicitur polliceri ex effusione sanguinis in illa, & ad hoc quid regulatur; Ubi pro praxi aliqui casus, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Ecclesia vide verb. *Denunciatio*, *Gratia*, *Missa nova*, *Opinio probabilis*, *Sacramentum*, *Tachibis*, tom. 5

Ecclesia solum determinat tempus, quod divinum preceptum Communionis est executioni mandandum, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Ecclesia an possit coactione, ne in posterum ad primum Pontificatum, vel minores Ordines promovantur, nisi qui se voto solentia calistata adhibuerint, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Ecclesia habet potestatem ad irritandum contritus immediatis, & directis ad reddendum eum nullum, & ad irritandum personas ad tales contritus, quod est irritare ipsos contritus, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Ut Ecclesia rediret in Capitulum sede vacante licentiam possit dare, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Ecclesia vide verb. *Abbas*, *Abbas in curia*, *Abbas*, *Episcopus*, *Canonici*, *Canonici*, *Canonici*, *Canonici*, *Sacramentum*, *Dominus servorum*, *Parochia*, tom. 5

In Ecclesia aliqua certa si Sacerdos sit obligatus celebrare, an peccet mortaliter alibi celebrando, Et an in tali casu teneatur aliquid restituere, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Si in Ecclesia Regularium obiciatur concessio Altaris privilegii, incipit ipsi Regularibus, & istud non sit illis commodum, & ideo non acceptum, an possint aliam similem concessione perire pro alio Altari, nulla mentione tacte principis concessione, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Si Ecclesia, ubi constitutum fuit Altare privilegium perpetuum fuit dirupit, aut translata in alium locum per Episcopum, an Indulgentiam eo casu extinguit, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Et quid, si Ecclesia fuisset paulatim destructa, & paulatim eadem constructa, ibi.

Si Ecclesia auctoritate superioris, & Praefati destruitur ea lege, ut alio in loco reedificetur, servando eundem titulum, & Patronum, an secum ferat suas Indulgentias, & privilegia, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Si in Ecclesia aliqua consecrationem Episcopis fieri Papa committit, an possit fieri in alia, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Ecclesia non debet duas Praefatis communi potestate committi, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Ecclesia Venerabilis habet simul Praefatum, & Episcopum ex dispositione Pontificis, ibi. Dico, p. 23

Ecclesia Graeca, an, & quomodo differat a Latina in consecratione Episcopis, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Ecclesia Graeca utitur Chrilice ex oleo, & balsamo confecto in sacramento Confirmationis, & Consecratione Episcopis, tom. 5, t. 1. r. 7. 11. 6. r. 13. §. 1. p. 277

Ecclesia vide verb. *Abbas*, *Communis*, *Consecratio*, *Deferri*, *Episcopus*, *Episcopus*, tom. 5

Seque, Oratio, Pontifici, Satisfactione, Tempore, Translatio, Viti-
rate, tom. 4

Ecclesia non polluitur sepeliendo excommunicatum, vel hæreticum, nisi sit denunciatus, & vitandus. t. 3. r. 1. r. 70. §. 1. p. 32
 Super hoc verb. *Ecclesia*, in Indice primo t. 3. r. 1. r. 70. de Interdicto lege t. 1. §. 1. p. 46. ad 3. & si placet omnino. p. 46. d. 1. r.

Ecclesia adversus Ecclesiam suam gaudet beneficio restitutionis in integrum. t. 3. r. 1. r. 70. §. 1. p. 46.

Ecclesia iacta in contraria cum laico, potest petere restitutionem non solum eorum iudicij ipsius laici, sed etiam eorum iudicio Ecclesiastico. ib. §. 1. p. 46.

In Ecclesia ludere an sit peccatum mortale. §. 1. r. 1. r. 70. p. 194
 Si quilibet Ecclesia sit eius nominis, vel Sancti in illo loco, vel ita ut legatum fecit, in tale legatum cedit Ecclesie Cathedrali. t. 6. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

Ecclesia, vide verb. *Alienatio, Arma, Bona temporalia, Disfructus, Disfructuarius, Fidelis, Fidei, Ingratitudo, Pænam, Privilegium, Promissio, tom. 6*

In Indice primo, §. 6. de Donationibus lege varias difficultates circa donationes ad Ecclesias, quod non est t. 3. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194, 195, 196, 197, & t. 1. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194, & t. 1. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

In Ecclesia possunt Religiosi sepelire familiares suos intra quatuor menses. t. 3. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194
 Ab eis Ecclesia ad alterum an possit heri permutatio absque solemnitate. t. 3. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

Ut in Ecclesia sua moribundis sepeliantur eligat, si Religiosi hoc moribundo persueverint, in incidunt in aliquam poenam, excommunicationem, & peccatum. Et quid, si persueverint elationem sepeliant in aliena Ecclesia. t. 3. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

In Ecclesia Regularium an sepeliendi sit hoc Regulares, si inter illos moriatur, vel in Ecclesia Parochiali, in qua situm est Monasterium. t. 3. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

Ecclesia an possit mittere Predicatore cum exercitu ad prædicandum. In hoc lib. t. 3. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

Ecclesia an possit oppugnari, quando est incastellata, id est non munita mure, castris, &c. t. 3. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

Ab Ecclesia reliquæ in bello pulso an possit abstrahi hoc quæritur restitutionis. t. 3. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

Ecclesia per se, ad eam, quæ bona dicitur, devotari, & comburi possunt, si hoc necessarium fuerit ad finem belli consequendum pacemque firmam. ib. §. 1. p. 194

Ea Ecclesia ab aliis hostibus extrahi, & occidi in illa, & prius illi Ecclesia ab aliis sunt tanquam, & castra ad repugnandum, quia ex ipso amittunt privilegium immunitatis. ib. §. 1. p. 194

Quod tamquam privilegium non amittunt, si Ecclesia munitur ad prædicandum, immunitatemque detinet. ib. §. 1. p. 194

Ecclesia. Vide verb. *Census, Fumus, Immunitas, Predicatio, &c.*

In Ecclesia an sit adhibenda instrumenta publica, to. 1. r. 10. ref. 16. §. 1. p. 119

Ecclesia. Vide verb. *Accipitio, Arma gentilibus, Canonicus, Diocesis, Persecutio, Promissio, tom. 8*

Not. quod in 9. r. t. de Immunitate Ecclesie, ipse titulus demonstrat, quod omnes qui plurimam eam discurrunt, iam tunc geruntur ad hoc verbum Ecclesia, & eo, quod in ita munitur occurrerit, facillime ibi repetitur, & in hoc Indice in verbo Immunitas Ecclesie.

Ecclesiam fundatam sub nomine aliquius Sancti, vel & Virginis parum habere Immunitatem, ac si dicata fuisset nomine Christi t. 3. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

An si ex intentione renovandi, Ecclesiam unus paries post alterum successively destruitur, & reedificatur de novo tota Ecclesia amittit consecrationem. ibi, quod Ecclesia fundata repetita non est iterum reconsecranda. t. 3. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

An infans filius fidelis recentemque natus, cum ante Baptismum moriatur, & sepeliatur in Ecclesia, illum polluat, Et supponitur, quod polluitur Ecclesia per sepeliturum hominis infantis, t. 3. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

An Ecclesia violatur, si per Episcopum excommunicatum non toleratum consecratur, aut benedicitur. ib. §. 1. p. 194

Et docetur, Episcopum hæreticum valide consecrare, & benedicere Templis, & Ecclesiis dum solum SS. Trinitatis retinet. ib. §. 1. p. 194

Et advertitur, quod Ecclesia non violatur, quævis excommunicatus non toleratus toleratus in ea, nec Altare, & paramenta sacra polluantur per illum talis excommunicatus, ib. in fine resolutionis.

Quænam quoque sanguinis requiratur, ut Ecclesia maneat violata, & polluta. t. 3. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

Et docetur, quod si quis in eam debet esse iniuriæ, & in idem Templum, aut locum sacrum sit, ut cimiterium, & in magna quantitate, & non solum, ut punctum effundatur, non Ecclesia polluitur, si quis occidat aliquem in Ecclesia in sui phrenesim, & in eam sanguinem effundat in Ecclesia, aut si phrenesim aliqui vulneris, qui Christus dum vulnus curat in Ecclesia, vel venam, aut tumorem incidit, & effundit sanguinem inculpate. ib. §. 1. p. 194

Quidam in Ecclesia tanquam cum alio pueris in arboribus percussit, &

quibus magis sanguinis quantitas exivit, queritur, an Ecclesia maneat polluta, tom. 9. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

Quidam sunt occisus ante Ecclesiam, & cum adhuc caldos asser intra eam illius, credens inimicum esse adhuc vivum, vulnus grave ei intulit, ex quo manavit copiosus sanguinis effusus; quæsitum fuit, an Ecclesia remaneat interdicta, & polluta. t. 3. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

Quidam fuit in Ecclesia vulneratus, & persequens in inimicum fugientem magnum copiam sanguinis extra Ecclesiam vulnus effudit, queritur, an Ecclesia remaneat polluta, tom. 9. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

Quid in Ecclesia Regularium fuit quidam sacculus arene cui scriber confusus, aut post tres dies extra Ecclesiam mortuus sit, queritur, an Ecclesia remaneat polluta, tom. 9. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

An Ecclesia violatur, si quis vino offerendo immisisset aliquod vocatum, aut illius sumptione Sacerdos moreretur, qui eo sumptione reddens mortuus est. ib. §. 1. p. 194

An Ecclesia non confectur polluta per quantumque delicti notitiam, nisi hoc fuerit per sententiam iudicis declaratum. tom. 9. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

An Ecclesia, quæ sit in campo per longum tempus absque templo, & Janua, & plena multis spuriis, sit deus ab Episcopo reconsecranda; Et occurrat, quod Ecclesia semel consecrata non debet iterum consecrationi subijci, nisi ab ipsa auctore, aut fignis effusione, aut cuiusque seminis effusione, & pollutione polluta fuerit. t. 3. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

An in Ecclesia polluta, si quis celebrat, remaneat consecrata; Et quid verò si Sacerdos male die celebrat. t. 3. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

Et notatur, Sacerdotem celebrantem in Ecclesia polluta non esse irregularem, immo neque incurrit suspensionem ab ingressu Ecclesie. ib. §. 1. p. 194

Quoniam per effusionem humani sanguinis in ierusalem fuit violata quædam Ecclesia consecrata, queritur an simpliciter Sacerdos da licentia Episcopi possit illam reconsecrare. tom. 9. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

Et docetur, quod est differentia inter Ecclesiam benedictam, & consecratam, nam si sit benedicta tantum potest reconsecrari per benedictum Sacerdotem, & cum aqua benedicta communi, si verò sit consecrata, debet reconsecrari per Episcopum proprium, vel per alium Episcopum benedictum licentia, & cum aqua, & vel per alium Episcopum benedictum licentia, & cum vino, & cinere. ib. §. 1. p. 194

An Regularis possit reconsecrare eorum Ecclesiam pollutam, & maneat, si Episcopus dicit per duas dietas. Et quid de aliis Sacerdotibus. t. 3. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

Et an non solum quando Episcopus dicit per duas dietas, sed etiam quando delictus est; immo si Episcopus dicit, morte renunciatione, depositione, &c. ib. §. 1. p. 194

Et quid intelligitur per duas dietas; Et explatur, quod dicta alia est vulgaris, alia legalis. t. 3. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

Et docetur, ex privilegio potest Regularis solummodo benedicere suas Ecclesias, & cimiteria, si Episcopi voluerint, aut negligant, ib. in fine §. 1. p. 194

Et notatur, quod si homicidium, vel magna sanguinis effusio contingat in porta Ecclesie, tunc considera, an contingat in primo limbo, & si limbo a parte interna portæ, vel in parte externa illius, & in primo modo Ecclesia polluta declaratur. Pollutio, & mortuus cadat extra Ecclesiam, sanguinem in ea non effundendo, in Ecclesia remaneat polluta. ib. §. 1. p. 194

Et advertitur, quod exculatur a peccato Sacerdos celebrans in Ecclesia polluta, quodvis polluto contingit post ceptum Canonem, immo tunc tenetur Missam prosequi, ut Sacrificium perficiat, si locus hic Canon Missæ violatio accideret. ib. §. 1. p. 194

Idem est, si Ecclesiam ingrederetur eodem tempore excommunicatus nominatus declaratus, ut publicus Clericus portuolus. ib. §. 1. p. 194

Deinde casus tunc celebrans in Ecclesia polluta, si id faceret ad communicandum in firmum. Et quoniam in polluta Ecclesia Sacramento ministrari non possit, si tamen Ecclesia sit Parochialis, licet in ea baptizetur, & servetur Eucharistia pro infirmis. ib. §. 1. p. 194

An quod dicitur de de sanguinis effusione, est, tunc Ecclesia polluta, procedat in eam, in quo polluitur ea seminis humani effusione illicita, five voluntaria pollutione, five copul, carnalis, quævis effusio non perveniat ad pavimentum Ecclesie. t. 3. r. 1. r. 70. §. 1. p. 194

Et an requiratur, quod effusio seminis sit notoria, ib. §. 1. p. 194

Et an ex pollutione in seminis polluitur Ecclesia. ib. §. 1. p. 194

In 9. r. t. 3. de Statu prohibente, ne immobilia alienentur in Ecclesia lege omnes eius difficultates ad res, quæ ad ipsam includuntur super hoc verb. *Ecclesia*, to. 9

hicare possit, & non Episcopo. t. r. r. 10. r. 13. per totam, p. 297
Vide verb. *Nulla Communio, Monasterium, Populus, &c.*

Item verb. *Habitas, &c.*

Edicatio,

Vide verb. *Mater, &c.*

Ejusdem,

De effectibus excommunicationis in iudiciis, & de eius absolutione, t. r. r. 18. s. 1. p. 73

Ad effectum Sacramenti Penitentiae an sufficiat implicitum propitium de cetero non peccandi, quod in ipsa detestatione peccati virtualiter continetur, t. r. r. 1. 10. s. 1. & seq. p. 117

Effectum suum an habeat satisfactio sacramentalis in peccato mortali facta, t. r. r. 3. s. 1. & seq. p. 141

Effectum suum quomodo censetur operari dispensatio, an die fux eo occisionis, vel a die notitiae, acceptionis, & acceptionis, t. r. r. 3. s. 1. & seq. p. 181

Ut effectum suum habeat indulgentia Altaris privilegiati, an ex parte defuncti requiritur aliquid, t. r. r. 7. s. 1. & seq. p. 1

Idem est de aliis Indulgentiis, ibi

Effectum suum an fortiter indulgentia, sub lata peccati fictione, t. r. r. 3. s. 1. & seq. p. 149

Ut effectum suum habeat indulgentia quae obtinet sibi, an requiritur status gratiae eo tempore, quo praestatur omnia opera praescripta ad indulgentiam consequendam, vel sufficiat in eo infanti, io quo applicatur Indulgentia, t. r. r. 11. s. 1. & seq. p. 1

Ut effectus gratiae redeat, an sit propitius solus Baptismi, vel etiam commune sit aliis sacramentis, saltem Insupermentibus Characterem, t. r. r. 1. s. 1. & seq. p. 64

Effectus. Vide verb. *Aperire, Deputatus, &c.*

Effectus Indulgentiae Altaris privilegiati an sit infallibilis, t. r. r. 3. s. 1. & seq. p. 3

Effectus excommunicationis quoad privationem usus iurisdictionis, an habeat locum in iudiciis secularibus excommunicato non tolerato, t. r. r. 1. s. 1. & seq. p. 10

Effectus suspensionis, t. r. r. 3. s. 1. per tot. p. 116

Effectus. Vide verb. *Fama, &c.*

Item verb. *Baratus, Universus, &c.*

An effectus sit a causa naturalis, vel a demonio, quid sciendum in dubio, si verba ad dicta sint sacra? Ubi pro praxi specialis casus, t. r. r. 3. s. 1. & seq. p. 1

Vide verb. *Baratus, Malefium, Remedium, &c.*

Item verb. *Domini, Impedire, Juramentum, &c.*

Efficiat,

Vide verb. *Conflam, Insuper, &c.*

Efficeret,

Efficere Regnicolas in Parlamento alicuius, t. r. r. 17. s. 1. p. 157

An efficiantur liberi servi post 30. annos, si mala fide a Dominis fugiant, t. r. r. 8. s. 1. p. 298

Efficiat quis servus iure belli, si dicitur, vendit, & Nativitatis, t. r. r. 8. s. 1. p. 293

Vide verb. *Domini, Impedire, Juramentum, &c.*

Effugiet,

Vide verb. *Exilium, &c.*

Effugiet,

Vide verb. *Coniug, Debitum conjugale, Vir, &c.*

Effugiet,

Vide verb. *Coniug, Debitum conjugale, Vir, &c.*

Effugiet,

Vide verb. *Coniug, Debitum conjugale, Vir, &c.*

Effugiet,

Vide verb. *Coniug, Debitum conjugale, Vir, &c.*

Effugiet,

Vide verb. *Coniug, Debitum conjugale, Vir, &c.*

Effugiet,

Vide verb. *Coniug, Debitum conjugale, Vir, &c.*

Effugiet,

Vide verb. *Coniug, Debitum conjugale, Vir, &c.*

tom. 7. tra. 1. ref. 110. s. 1. p. 397

Et aliqua alia contingit in dicto casu, t. r. r. 12. s. 1. per tot. p. 96

Egredi an debeat statim finita Confessione, Confessorius Regularis, qui necessarius licentiam habet ad confitendum Monialium in forma? Et quoniam mora dicitur brevis, ut quis in tali casu intra Monasterium immorando non dicitur peccare contra clausuram, t. r. r. 1. s. 1. p. 163

Egredi a Religione itane voto profectum, an possit, qui tempore novitatus deprehendit talem Religionem ibi non esse commodam propter vitæ asperitatem, t. r. r. 4. s. 1. p. 47

Vide verb. *Novitatus, &c.*

Item verb. *Condemnare, Infirmitas, Insuper, &c.*

Egregio,

Vide verb. *Monialis, &c.*

Item verb. *Novitatus, &c.*

Egregio,

In egressu claustræ Monialium an detur parvitas materis exensans a poenis, & peccato mortali? Ubi pro praxi aliqui casus, t. r. r. 1. s. 1. p. 163

Vide verb. *Condemnare, Infirmitas, Insuper, &c.*

Egregio,

Ejuncti a Religione non tenentur ad precepta, & jejunia in Regula Religiosis, de quaequeque est, t. r. r. 1. s. 1. p. 163

Ejuncti Insuperdicti an possint ad Ordines promoveri, ibi. s. ult.

Ejuncti Religiosi, si expendat bona in usus illicitos, an teneantur ex recipiendis Monasterio recedere, t. r. r. 1. s. 1. p. 163

Super cuspidam ejuncti nullitate professionis sententia ab Episcopo N. data, absque interventu superioris Religiosis an sufficit nulla, t. r. r. 1. s. 1. p. 163

Et quid supra hoc, si Religiosus non fuerit ejunctus, sed petierat nullitatem professionis coram Episcopo, ibi. s. 1. & seq. p. 163

Ubi aliqua alia notabilia circa hoc

Ejuncti a Religione, vel dimissi a superioriis Societatis Jesu, an reincendant in irregularitatem ex defectu natalium, itam non possint exercere Ordines receptos, nec ad alios promoveri, t. r. r. 1. s. 1. p. 163

Et quid de Religioso illegitimo post annullatam professionem, ibi

Ejuncti a Religione ex declaratione S. Sacramentali Congregationis, & extra illam degentes suae perpetuo infensibiles ab exercitio Ordinum sub lata Ordinarii locorum saculi auctoritate suspensionem relaxandi, aut moderandi, ibi. s. 1.

Ejuncti a Societate Jesu, si sine consensu in sacris, an debeatur aliis, quod patrimonium, t. r. r. 1. s. 1. p. 163

Ejuncti a Religione ad tempus, vel in perpetuum in sacris, an teneantur persolvere Horas Canonicas, t. r. r. 3. s. 1. p. 163

Ejuncti Religiosi ab Ordine, si emendatam petat ingredi, an teneantur Superiores iterum in Religione comm recipere, si quis jam habet Religio revocare Religiosum ejunctum, t. r. r. 1. s. 1. p. 163

Ejunctus Religiosus, quando admissio in suam pristinam Religionem post debitam correctionem desperatam, oporteret ad aliam Religionem transire, ibi. s. Notandum, p. 163

Ejunctus Religiosus non tenetur redire ad ipsam Religionem, de qua ejunctus est, ibi. in fine

Vide verb. *Expellere, Expulsus, &c.*

Ejunctus,

Vide verb. *Femina, Semen, &c.*

Ejungere a Regno Clericum seditionem, & perturbantem Rempublicam an iudex huiusmodi possit a solo Georali, vel Provinciali, t. r. r. 1. s. 1. p. 163

Ejici a Religione an incorrigibilis possit a solo Georali, vel Provinciali, t. r. r. 1. s. 1. p. 163

Si quis ejunctus Cardinalis a terris, in quibus nati sunt, aut domicilium habens, an teneatur excommunicationem Bullæ Conar, si non exerceat legationem aliquam, t. r. r. 1. s. 1. p. 163

Idem est de Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Legatis Sedis Apostolicæ, & Nuntiis, ibi. s. 1

Vide verb. *Expellere, Expulsus, &c.*

Ejunctus,

Pro Electione Summi Pontificis, & omnibus, quæ circa eam contingere possunt. Vide verb. *Cardinalis, &c.*

De Pontifice Pontificis eligendi sibi Successorem. Vide verb. *Postulat, &c.*

De Pontifice Pontificis eligendi sibi Successorem. Vide verb. *Postulat, &c.*

De Pontifice Pontificis eligendi sibi Successorem. Vide verb. *Postulat, &c.*

De Pontifice Pontificis eligendi sibi Successorem. Vide verb. *Postulat, &c.*

De Pontifice Pontificis eligendi sibi Successorem. Vide verb. *Postulat, &c.*

mere confueverunt, in locis, in quibus ante non fuerint; & etiam Abbates, & Abbatissas eligebant, ibid. s. p. 319

Fuisse olim a SS. Pontificibus interdictum, ne populi, & Principes in electione Episcoporum se immiscerent, demonstratur, ibid. s. p. 319

Circa superius dicta quædam Episcoporum electionem, Authoris iudicium ex Sacris Canonibus desumptum breuiter exponitur. Et notatur, quod hodie solum in Germaniæ Ecclesiis, vetus cōsuetudo seruetur, in quibus Canonico Collegium Episcopum nominat, designat, & eligit, & electus verbò a Pontifice confirmatur. Ubi aduertitur, quod h. c. & cōsuetudo antiqua in modum eligendi Episcopos Romanorum Pontificum auctoritate est abrogata, & ius nominandi, designandi, & offendi, atque presentandi Episcopos datum est multis Regibus eorumdem Romanorum Pontificum nutu, & assensu, ibid. s. p. 319

Brevis digestio contra responsum, falsū, ut putat, adscriptum aliquibus Doctores Sorbonicis, in qua describuntur sex diuersa tempora, in quibus concessit ius diuersis personis, & statibus electiones Episcoporum, Abbatum, & Prioratum, ibid. s. p. 347

Electio Episcopi ante 30. annorum ætatem invalida est, s. p. 351, s. p. 352

Electio Grani, Medallia, &c. quod loco omisi subrogatur, & quod habebat fixam indulgentiam, an possit fieri per actum merè internum, s. p. 351, s. p. 352

Electio. Vide verb. *Canonici, Confessarius, Episcopus, Excois, Fama, Menialis, Novitius, Penitentiarium, Prælatum, Privilegium, Regularis, Status, &c.*

De alijs Electionibus communibus, & ordinarijs.

Electio passiva ejus, qui est irrecurus excommunicatione minori non est irrita, sed irritanda, s. p. 351, s. p. 352

Electio. Vide verb. *Beneficium, Fama, &c.*

Si electio maneat apud duos, an unus alterum eligere possit, to. 4. s. p. 351, s. p. 352

Quando electio sit per plura suffragia, an ad officia secularia debeant digniores eligi, s. p. 351, s. p. 352

Electio facta metu reventi non valet, sed irritanda, & declaranda irrita, s. p. 351, s. p. 352

Electio pauperum an possit committi Religiosis, & an saltem fratribus Minoribus, s. p. 351, s. p. 352

Electio executorum testamenti qualiter faciendi, s. p. 351, s. p. 352

Electio. Vide verb. *Excois, Mercator, Meris, &c.*

Electio facta in Ecclesia Regulari de non profecto veti irritanda, cōsuetudo non obstat contraria, immò hodie ex ipso iure nulla, s. p. 351, s. p. 352

Electio. Vide verb. *Abbas, Abbas, Confessarius, Dignus, Dignitas, Episcopus, &c.*

Vide verb. *Abbas, Communitas, Conventus, Filius, Excois, Sepultura, &c.*

Electio. Vide verb. *Abbas, Abbas, Confessarius, Dignus, Dignitas, Episcopus, &c.*

Si in electione Regulares conveniunt inter se, ut alter in una electione suffragetur uni, & alter alteri, in alia, an committant symoniam, s. p. 351, s. p. 352

Et quid, si pactum non interveniat, sed tantum futuræ spei obligatio, si dicatur: Da hoc suffragium, & providebit tibi de alia, ac, vel quid simile, ib.

Ab electione an debeat expelli accusatus, vel denunciatus, s. p. 351, s. p. 352

Et an talis ineligibilis sit propter malā famā apud bonos viros, ib.

Super electione Pontificis, & Cardinalium propositiones an hodie sint licite? Ubi alia circa hoc, s. p. 351, s. p. 352

In electione opinio, an illa sit amplectenda, quæ est probabilior, & securior, s. p. 351, s. p. 352

Pro electione partis, pro qua ferat sententiam, an iudex possit recipere aliquid sine onere restitutionis, quando in lites dantur duo vota equalia, s. p. 351, s. p. 352

Circa electionem in executorum testamenti Religioso si testatore commisit, an Religiosus indigeat speciali licentia superioris, s. p. 351, s. p. 352

Electio nem peccatum an Novitius PP. Minorum, & Capucino, rum in suo testamento reservare possit, quibus suis hæres debet quotannis solvere eorum pecuniarum summam, s. p. 351, s. p. 352

Ante electionem an sint habendi tractatus, s. p. 351, s. p. 352

Per electionem personarum, an per testamentum solemne, an relinqui aliquid Monacho possit cum facultate disponendi de eo tempore mortis in Consequentes per supradictam electionem, s. p. 351, s. p. 352

Si ad electionem bonam futuri Pontificis ordinantur scriptioes, & lectioes, an prohibeantur in Bulla IV. de eligendis, &c. s. p. 351, s. p. 352

De electionibus Officialium rectè faciendis, & præsertim ab Illustrissimo Senatu urbis Panormi, s. p. 351, s. p. 352

Pro quo primo aliqua notabilia proponuntur, & supponuntur, ib. s. p. 351

In electionibus, si vota ferantur per conditionem, vel personis inopacibus, an habendi: si non nullis, itaque qui a majori parte aliorum votorum fuerit electus, cedit electus, s. p. 351, s. p. 352

Idem est dicendum in seruuio per schedulas celebrato, si repariatur aliqua schedula alia, junc emine illa rejecta, ac si non esset cetera vota numerantur, ib. s. p. 351

Electioes simoniacæ mediatores ad Prælaturam aliquæ Religiois an incurrant excommunicationem, s. p. 351, s. p. 352

Electio si fiat ceteris, ad electionem nihilominus admitti cum aliis potest. Ubi docetur quomodo in dicto casu se gerere debeat ceteris, s. p. 351, s. p. 352

Si elector inclinatur ad eligendum indignum, vel minus dignum, an possit dignior redimere hanc venerationem, & an hoc sit simonia, s. p. 351, s. p. 352

Et an in hoc casu simonia non sit de jure divino, sed humano, ib. s. p. 351

Si elector pauperum ad distribuenda elemosynas testator relictum quempiam, quibus aliquid sit distribuendum, si in intrinsecum, aut ex mensis eligere neglexerit, utrum eo tempore elapso ius eligendi transeat ad Episcopum, s. p. 351, s. p. 352

Electores an possint renuñciare juri suo, cum non sit privatum jus, sed publicum totius Collegii, Communitatis, Capituli, &c. to. 4. s. p. 351, s. p. 352

Si elector ad beneficium, ad Cathedralē, &c. meus adversarius pecuniam, verbis gratis darum, quam ille acceptum, utrum ex eo possim illi pecuniam allicere, ut mihi opusculum, s. p. 351, s. p. 352

Qui solum electoribus informationem, preces, & monita offert, & non vi, vel fraude illata impedit, ne quis eligatur ad beneficium, Cathedralē, &c. an possit ille pretio redimere hanc venerationem, etiam dando pretium, & pecuniam non solum tunc personæ, sed etiam uni ex electoribus, ne subornet alios, &c. s. p. 351, s. p. 352

An absque assensu Summi Pontificis septem Germani Electores possint octavus addi? Ex quo inferatur an Possessas eligendi Imperatorem sit largita septem Electoribus Germaniæ a summo Pontifice, s. p. 351, s. p. 352

Opinio negativa proponitur, & probatur tum ex jure Canonico, tum etiam auctoritate Historicorum, & diplomatum ipsorum Electorum, & septem Electores Germaniæ potestatem eligendi Imperatorem a Sancta Romana Sede accepisse, ib. s. p. 351, s. p. 352

Confirmatur eadem opinio negativa ex auctoritate Theologorum, & Juris Consultorum, & ipsorum Hæreticorum, ib. s. p. 351, s. p. 352

Respondetur ad argumenta, quæ pro affirmativa sententia adducuntur, ib. s. p. 351, s. p. 352

Electuarium.

Electuarium non solum curativa, sed etiam præservativa an licitum sit sumere nam in dictis jejunijs, s. p. 351, s. p. 352

Et quid, si electuarium ex saccharo sumatur mane in die jejunii ob solum delectationem, ib. s. p. 351, s. p. 352

Electus.

Vide verb. *Electus, &c.*

Item verb. *Electus, &c.*

Electus.

Quædam supposita pro intelligentia dicendorum. Primò, quòd indigentia pauperum est triplex, extrema, gravis, & communis, s. p. 351, s. p. 352

Secundò, quòd bona, quæ ad subveniendum prædictis necessitatibus erogari possunt, ad tria genera revoquantur, quædam sunt necessaria ad sustentandam propriam vitam, alia solum ad statum conservandum alius, quòd superfluum appellatur, ib. s. p. 351, s. p. 352

An quis teneatur in extrema necessitate dare elemosynam, non solum legem charitatis, sed etiam lege Justitiæ, tom. 4. tract. 7. s. p. 351, s. p. 352

Et an in aliquo casu quis teneatur restituere damna, quæ ex ejus omissione in dando elemosynam sunt sequuta, ut v. g. quis sume perierit, relinquit filios, quibus deberentur opera Paritatis, &c. ib. in fine, s. p. 351, s. p. 352

An pauperes in extrema necessitate constitui possint contra divites implorare Officium iudicis, s. p. 351, s. p. 352

Et an iudices possint compellere divites ad elemosynam faciendam non solum in causa extremæ necessitatis, sed etiam quoties præceptum adest juri divino, aut naturali, ib. s. p. 351, s. p. 352

An satisfaciendum præcepto, si in extrema necessitate subveniam pauperi mutando, s. p. 351, s. p. 352

Et notatur, quòd si proximus indiget non se, sed usus sufficit, si quis usum donec mutando rem, ib. s. p. 351, s. p. 352

An superius præceptum eligendi elemosynam obliget divites, ita ut peccent mortaliter illas non pabendo, tom. 4. tract. 7. ref. s. p. 351, s. p. 352

An sit obligatio ex bonis necessariis ad statum opulenti extremè indigenti, s. p. 351, s. p. 352

Et inter alia, quæ in textu hujus Ref. notantur, tandem queritur, an censetur extrema, vel quasi extrema, necessitas, in quam

tem qui venit ex alieno delicto, v. Titius, eum fit innocens, creditur à Tyranno pecunias, nisi Cuius cum pecunia redimere, ib. 5. 4.

Et qui suat, qui tenentur restituere, si locum omnibus necessitati- bus suis, & infirmitatibus non succurrant, ib. 10. fine. §. 1.

Dicitur in proximis fit in extrema necessitate, tenetur veritate indagare, t. 4. r. 7. §. 1. p. 113.

Confessio quidam angustiarum magis serupulis in excipiendis conscientiosis casualium divinis circa præceptum largiendi elemosynam. Tunc ego in eis gratiam habet ex multis Docto- ribus annotari, & in sensu huius Reguli, docetur, in quibus, & de quibus divites tenentur, necnec largiri elemosynam in communibus gravibus, & extremis pauperum necessitatibus, t. 4. r. 7. §. 1. & 10. alii opus not. p. 114.

De obligatione Divitis in largiendi elemosynam in gravi necessitate proximi de elemosinis ad Ricum, t. 4. r. 7. §. 1. p. 114.

Et qui infertur, Advocatus teneri de fœdero casualium pauperis sub mortali, si aliter defendi non possit, ib. 10. §. 1.

Et nocetur, quod tunc contingere potest, ut secularis pauper sub mortali, tenentur pauperibus erogare superflua decetie sue, ib. 5. §. 1. p. 114.

An in gravi necessitate tenentur præbere elemosynam de superfluis avaris, & istud, t. 4. r. 7. §. 1. p. 115.

Et an possit esse liberaliter deinde illam mutando, ib. 5. §. 1.

Item licet contra per eam proposita, An in communibus pauperum necessitatibus, sicut in extremis, & gravibus, fit obligatio largiendi elemosynam ex bonis omnino superfluis, t. 4. r. 7. §. 1. p. 115.

Et an pauperibus, qui ad mendicandum publicis in locis exposti, vel ex nuditate, vel ex morbo extrema necessitate evidenter signa ostendunt, sub præcepto tenentur succurrere, si habet superfluum vitæ, ib. 5. §. 1. p. 115.

Et nocetur, quod si quis habens superflua, ita omittit elemosynam, ut nihil omnino de communem necessitatibus pauperibus auxilio medium pro quietate sua substantia, peccat mortaliter, ib. 5. §. 1.

An per alcedendi ad superiorem statum liberor ab opere largiendi elemosynam de superfluis, t. 4. r. 7. §. 1. p. 117.

An qui tenentur de superfluo ad statum optulari illi, qui in periculo veritatis amittendi forum, t. 4. r. 7. §. 1. p. 118.

An si plures divites possint unius pauperis succurrere in extrema, vel gravi indigentia, quia omnes quod illum noverunt, quia eorum tenetur elemosynam dare, t. 4. r. 7. §. 1. p. 118.

An divites tenentur redimere captivos quos Turcam, t. 4. r. 7. §. 1. p. 118.

Et quod effundendum de multis aliis casibus occurrentibus de Advocatis, Medici, Chirurgis, Pharmacopis, &c. an tenentur de defendere pauperem, & c. ib. 5. §. 1.

An privati homines tenentur inquirere pauperes; Et quid in tempore pestis, Et de multis aliis casibus circa hoc agitur, t. 4. r. 7. §. 1. p. 118.

An Summus Pontifex tenetur superflua ex suis redditibus largiri in elemosynam, t. 4. r. 7. §. 1. p. 119.

Et an Papa in hoc præcepto pauperis displiceat; Et an hoc agnoscatur fit humanum, & Ecclesiasticum, ib.

An Pontifex, si non licet, saltem valide possit dispensare cum Cardinalibus, Episcopis, & aliis Beneficiariis, ne redditis Ecclesiasticis superfluos expendat in usus suos; Et an possit locoducere consuetudinem, t. 4. r. 7. §. 1. p. 119.

Et resolutio harum questionum pendet ex illis, ut obligatio expendendi bona superflua, quoniam habet ecclesiastici originis ex iure naturæ, vel ex iure Ecclesiastico; ibid. t. 10. §. 1. & in multis aliis casus not. 1.

Et an ex præceptum positivum prohibens Ecclesiasticis expendere superfluos in usus non pios, ib. §. 1.

Quo ordine episcopi, & alii tenentur superflua bonorum Ecclesiasticorum erogare in opera pia, t. 4. r. 7. §. 1. p. 120.

Ex quo deducitur, an ecclesiastici ex fructibus beneficiorum possint filios pauperes alere, & ducem filios parum dare, ib. §. 1. & in multis aliis casus not. 1.

De obligatione episcoporum, & Beneficiorum ad elemosynam faciendam, t. 4. r. 7. §. 1. p. 121.

De necessitate elemosynarum necessariarum ab episcopis, & ecclesiasticis expendenda in pauperum necessitatibus, t. 4. r. 7. §. 1. p. 121.

Et an hoc etiam procedat quoad Regulares ad episcopatum alimptum, ib. §. 1. p. 122.

Et aliqui alii deducuntur pro intelligentia illorum bonorum, quæ consueverunt esse, vel patrimonialis, vel quasi patrimonialis, de quibus episcopi, & ecclesiastici possint ad libitum dispendere, ut de bonis patrimonialis, videlicet de distributionibus quotidianis, pro comitandis funeribus defunctorum, pro facienda Missa, habenda concione, visitando episcopalia, ferendæ sœcrotis, & eadem pro quacunque indigenti personali, pro labore, ut datione, hereditate, coactura, vel quovis alio titulo ditionis ille elebue beneficij, ib. §. 1. & c.

Et an Clericus, si de grosso beneficii, & eius redditibus aliquid detrahit ex necessitate, poterit quicquid detrahere, expendere pro

libito abique peccato mortali, dummodo non sit in usus profanos, ibid. §. 1. & c.

An episcopi tenentur erogare in usus pios omnes id, quod superest ex congruis, & decetis sustentatione, t. 4. r. 7. §. 1. p. 122.

Quatenus quantitas dicatur notabilis, ex illam expendens Episcopus, vel alius Beneficiarius in usus profanos, peccat mortaliter, t. 4. r. 7. §. 1. p. 122.

An ecclesiastici, & elemosynas debitas non præbeant, non solum peccat mortaliter, sed etiam ad reditionem tenentur, Et hoc procedit ex illa questione, an Ecclesiastici pro Domini redditibus ecclesiarum, t. 4. r. 7. §. 1. p. 122.

Et an hoc etiam procedat quoad Regulares ad episcopatum assumptos, ib. §. 1. p. 122.

Et infertur, episcoporum Regulares posse cessare de patrimonialibus, ib. §. 1. p. 122.

Et advertitur, Regularem episcopum legitime renunciantem ante omnium professionem factam, servata Concilii forma, revocare, ibid. medium dicti §.

An hoc etiam procedat, si forte episcopi essent ex illis Religiosis, qui in Societate Jesu emiserunt vota benevolentiam, ibid. §. 1. p. 122.

An ecclesiastici alia necessitate gravem corporalem, vel Spiritualem proximi, tenentur erogare superflua in usus pios ex præcepto tantum positivo, t. 4. r. 7. §. 1. p. 122.

Et advertitur, in Hispania consuetudinem introduxisse contra justum positivum Beneficiorum possit cessare de fructibus in usus non pios, ib. §. 1. p. 122.

Et cursum docetur Peccato Collegam, qui in aliquo Collegio, & Universitate alitur non sine, ut studet, & postea Republicæ proficit, si otio varet, & tempus terat, ib. §. 1. p. 122.

Difficultas est, quoad obligationem Beneficiorum conferendi superfluos pauperibus, an idem dicendum sit de quavis distributionibus, & de ceteris beneficiis fructibus, Et idem de Pensionibus, t. 4. r. 7. §. 1. p. 122.

Et quid, de Præbendis, t. 4. r. 7. §. 1. p. 122.

An Militis D. Jacobi Aleazar, Calatrave, & D. Joannis tenentur ad elemosynam faciendam, si beneficiis possideant Ecclesiasticis, t. 4. r. 7. §. 1. p. 122.

An Priores, Abbatibus, & alii Clerici curam animarum non habentes tenentur inquirere pauperes, ut ipsi elemosynas faciant de redditibus ecclesiasticis, t. 4. r. 7. §. 1. p. 122.

An Beneficij ecclesiastici, quos proveniunt redunt, tenentur illis elemosynas facere, Et non possunt, vel debent præstare Regulares omnes superfluos in elemosynam dare, t. 4. r. 7. §. 1. p. 122.

An Religiosi possint elemosynas facere, t. 4. r. 7. §. 1. p. 122.

Et si quovis Superior interdicit elemosynas largiri, non videtur intendere moderatas, & consuetas, ib. §. 1.

An omnes possint facere elemosynas; Et in corpore,ibus res, ex planatur septem casus, in quibus uxores possint facere elemosynas, t. 4. r. 7. §. 1. p. 122.

Et si uxor possit præbere elemosynas filijs ex prioris matrimonio indigentibus, Et quid de fratribus, ib. §. 1. p. 122.

Et si uxor possit, infans viro, vigintiannam partem annui proveniunt in elemosynas distribuire, ib. §. 1. p. 122.

Uxor eademdem Nobilibus Viri secundum consuetudinem aliarum mulierum sap conditiois solent facere moderatas donationes, & elemosynas; postea maritus hoc faciens prohibet uxori quicquid a me sit, an hoc non obstante uxor possit facere superflua elemosynas facere, t. 4. r. 7. §. 1. p. 122.

An uxor, infans mariti, possit tribuere elemosynam, ut Deus avarit gravem damnum mariti, non faciat cum punit, vel impetret uxorem suam à dote malot, t. 4. r. 7. §. 1. p. 122.

Et quid, si maritus tale quid fecerit, & id illi displiceret, ibid. in fine §. 1.

An Tutoribus, & Curatoribus possint facere elemosynas de bonis pupillorum, & ipsi pupilli optineant, t. 4. r. 7. §. 1. p. 122.

An non solum Tutores, sed etiam ipsi pupilli, & minores possint moderatas elemosynas facere, & Tutores tenentur ad id consentire, Et docetur, quod Tutor pro pupillo aliquid potest donare, ibid. medi. & c.

An filiusfamilias possit facere elemosynas, Et docetur, quod si filiusfamilias ludo aliquid lucri faciat, non id etiam pauperibus erogari quest. 1. t. 4. r. 7. §. 1. p. 122.

Quibus temporibus solvenda sit elemosyna Prædicatorum, t. 4. r. 7. §. 1. p. 122.

An sit præceptum dandi elemosynam illis qui voluntarie pauperes sunt, ut Religiosi, t. 4. r. 7. §. 1. p. 122.

An sit daoda elemosyna homini avaro indigenti, qui proprias res vel non valet, Et quid de vagabundis qui voluntarius est problem, & violam inopiam patiuntur, t. 4. r. 7. §. 1. p. 122.

An recte excluditur aliquis à Civitatibus pauperes, & peregrinos, Et an liceat legem ferre, quæ pauperum publico, & omnium mendicet, t. 4. r. 7. §. 1. p. 122.

An promittens elemosynam cui pauperi, possit alteri, vel sibi pauperiori conferre, t. 4. tr. 7. r. 3. p. 329
 Et inter alia quæ circa hoc deducuntur, tandem dicitur, non posse Consecrarij compariare ipsam elemosinam et ergandi elemosynam per solam applicationem ad ipsam rem præsentem tantum ad pauperem. ib.
 An si pignus mortale invertere ordinem in succedendo Patri, Matre, Filio, uxori, & nepoti, t. 4. tr. 7. r. 4. p. 329
 An quis habeat, a se in decessu, & filium divitem, & ipse sit pauper, a quo debet prius perire alimenta, Et quæ iure filii, & Patris alimenta præstare teneantur, t. 4. tr. 7. r. 4. p. 329
 Et in id extremam necessitatem reduci filius, & Parentibus, teneantur potius filii Patris succurrere quam proprii filii, & secus extra necessitatem extremam, ib. p. 329
 An si creditor, & alter, vel huiusmodi, superius sit in extrema necessitate, possit debitor subvenire illi, relinquendo creditorem, t. 4. tr. 7. r. 4. p. 329
 Et an id possit facere & debitor cum uxore, & liberis, & etiam cum fratre, ib. a. p. 329
 An quando debitor, & creditor sunt in extrema necessitate, debitor teneatur subvenire creditori, quod debet, Idem est de depositi, & mutui, t. 4. tr. 7. r. 4. p. 329
 Et notatur, quid cum quis extraneis necessitate pressus ab alio rem alienam Domini, in extremam quoque necessitatem redactus, cum debere dampnum restituere, in §. 5
 Et quid, si alicui, coniugumque, & amici debitoris in extrema necessitate sit, possit, t. 4. tr. 7. r. 4. p. 329
 Et notatur, quid si rem necessitatem debitoris possit diffundi restitutionem quando illi necessitas durat, ib. §. 5. &c.
 An non solum in extrema, sed in gravi ne cessitate sit licitum pauperibus occipere, subripere ab opulente, si alicui illud grave malum accideret, nequeat, t. 4. tr. 7. r. 4. p. 329
 Et an in extrema necessitate possit pauper cum modamine incutere tunc necesse inferre impediendi talia furti, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Et quid iure iuratur homine gratia necessitatis, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 An vir honestus, cui magnum damnum esset mendicare, possit clamorosè necessarios sibi perire, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 An si in extrema necessitate coniugum accipiat aliquam rem, teneatur illam restituere, si potest, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 An si quis ante necessitatem extremam accipiat aliquam commodum, conductum, vel pignus, teneatur restituere, si illud in extrema necessitate consumpsit, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 An si ante necessitatem extremam furatus ea aliquam rem, quam postea in dicta extrema ne cessitate consumpsit, teneatur ad restitutionem, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 An recipiens elemosinam in simulas pauperem peccet mortaliter, & teneatur ad restitutionem, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Et quid, si aliqui darentur, v. g. cum auri, qui sunt se totum quod ab episcopis, aut a Hæreticis per vim capitis, indiget pecuniaribus superius ut ad episcopum rediret, vel quid simili, teneatur verè restituere id, quod accepit, ib. in h. §. a. p. 329
 Et an pauper mendicis capiti occidat, vel cupiditate, etiam si sit valde corpore, an peccet mortaliter, ib. §. 4
 Et an pauper sine alio officio dixerit, & Monasterio, & expellens elemosynam, dicat alicui pauperi accedenti iam esse datam, an teneatur ad restitutionem, ib. §. 5
 Qui faciendo sit reus in elemosinam receptam, et sic pauperem, ut in Domino nisi danti, vel pauperibus, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Et quid verò, si aliquis quantocumque magnum in elemosynam sibi pauperi dediderit, ib. sub h. §. r. 5. &c.
 An quando bona, licet sit publica ipsi d. v. g. propter hereditatem, aut litem M. i. d. d. possit ante c. i. v. g. condemnationem facere elemosynam, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Quidam habent licentiam distribuendi pauperibus certam pecuniarum summam, quævis ea sine aliquo documento ad tollendum recipiunt, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Et difficultas, quænam dicitur pauperi, ib. §. a. p. 329
 An si pauperibus elemosina inter pauperes præbenda sunt Monachi vnde Religiosi, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 An si totus excoctores cellam, vel ententio super alie dine pauperum devolvatur ad episcopum, ut ad alium sit excoctores, Et an hoc intelligatur dicta paritate inter pauperes ut utroque auctoritate nominatus, & non aliter, ib. a. p. 329
 Et quæ lineæ, ib. &c.
 An excoctores alicuius, vel legati, vel debent inter pauperes distribuere aliquam pecuniarum summam, teneatur eligere pauperiores, Idem queritur de Consecrariis, & Religiosis, qui habent facultatem singularibus distribuendi aliquam elemosynam, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Et qui habet facultatem distribuendi inter pauperes, possit eligere Religiosos Mendicantes, vel si eligat in Monasterio, si distribuitur illi Religiosis per iuramentum, ib. §. 5. &c.
 Et dicitur, quod quando in cellam, vel reliquum, pauperioribus aliquid d. ut, quævis pauperibus datur, subicit, ut non teneatur ad restitutionem, ib. §. 4

Idem dendum est, quando elemosyna fuit relicta ad feminas maritandas, t. 4. tr. 7. r. 5. in h. §. 5. p. 329
 Et an legatus ad pauperem, possit in uno distribui, ibi in fine &c.
 An legatus relicto, ad distribuendum pauperibus, possit distribuere tantum locum duos pauperes, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Et an legatum relicto distribuendum alicui pauperi possit duobus distribuere, ib. §. ut, p. 329
 An distribuere elemosynas ea testamentis, possit partem sibi applicare, si verò pauper eligit, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Et notatur, quid si a Consecrarij imponatur in poenitentiam, ut quis aliquid in pauperes distribuatur, non possit facere lucrum veniendo, & si possit subveniendi consanguineis, ib. §. 5. &c.
 An qui habet licentiam petendi elemosynam possit hoc ius alteri legare, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 An liceat exponere sacras Reliquias, videndas, vel tangendas, ut magis elemosynam accrescant, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329

Appendix ad aliquas Difficultates mixtas, & dispersas per alias T. Traff & Relat. quæ simul pertinent ad hoc verbum, Elemosyna.

De danda elemosyna non satisfaciendo voto, si det fratribus, & Parentibus indigentibus, & aliis consanguineis indigentibus, t. 1. tr. 6. r. 5. p. 329
 Et quid, si extrema indigentia d. elemosyna, ib. §. 5
 Si elemosyna præcipitur ad lucrandum indigentibus pro decessore, debetur elemosyna applicari ipsi decessori, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Si elemosyna præcipitur tribus diebus ieiuniorum per lucrandum jubilo, an in eodem diebus faciant, ib. t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Et quid, si indeterminate mandatur elemosyna, an iudicium semel elemosynam facere, etiam die dominico, non solum ante, sed post communionem, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Si elemosyna in jubileo, vel indulgentia præferitur simpliciter & indeterminate, an hæc licentia sit sequendi qualiter item per sonam, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Et quid, quando in Bulla præcipitur elemosynam faciemus esse jura facultatis quique personam, ib. §. 5
 Si pro elemosyna in jubileo superior non vult aliquid dare, an possit illam subdi. utiam a Monasterio accipere, & d. r. 5. p. 329
 Et quid, si in Bulla præcipitur elemosynam faciemus esse jura facultatis quique personam, ib. §. 5
 Idem est in dicto casu de Monachis, & iuribus, filiis, & principibus respectu Abbatie, mariti, & uxoris, ib. §. 5
 Quando elemosyna danda reliquitur unicuiqueque arbitrio, sufficit minima, ib. §. 4. p. 329
 De elemosyna largienda tempore jubili, per omnibus personis factis secularibus, quoniam Regularibus complura notanda, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Si elemosyna mittitur tempore jubili ad pauperem distantem, ad quem non possit pervenire intra tempus jubili, an tunc elemosyna daretur loca tempore legitimum, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Elemosyna. Vide verb. Beneficentia, Clericus, Cardinalis, Communitas, Episcopus, &c.
 Elemosyna largienda pauperibus, an possit applicari per missam celebrandam, ad sublevandas animas Purgatori, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 De elemosyna distribuenda an auctoritate possint dare aliquid si sit spurio testatori, Et quid de his qui ipsi distribuunt, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Quando pro elemosyna distribuenda testator expressit certum genus pauperum, an certum locum, an tunc accipere, nec episcopus possit mutare, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Elemosyna, vide verb. Applicare, Beneficentia, Clericus, Distribuire, Episcopus, &c.
 Item verb. Persona, &c.
 Item verb. Pauper, &c.
 Item verb. Debit, &c.
 Qui elemosyna in vi præbenda pro sepultura in loco magis honorifica, si ab alio vendit, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Qui elemosynam teneatur dare pro incrementis poenitentia, facitque dodo alium Patribus Fratrum, ut ibi indigentibus, vel teneatur aliter ea si voluerit, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Qui elemosynam Consecrarij precipit pro poenitentia, an intelligatur elemosyna quomodocumque sola, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Ut sitam elemosynam poenitentia det pauperibus, & communitate tale peccatum an Consecrariis hoc poenitentia imponere possit, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Si elemosynam, vel jejunium dimittimus imposuit Consecrarij alicui, & ipse dederit elemosynam eam retentione uno adimplendi poenitentiam in aliam partem, vel jejunando poenitentiam adhibere possit poenitentem non jejunare, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Elemosynam votum dare non satisfaciendo restituere debitorum, t. 4. tr. 7. r. 5. p. 329
 Elemosynam Cruciatum si Rex non expendat contra Turcos, an

(omnes Bullam laequentur Indulgenciam, t. 4. r. 3. r. 5. p. 54
Et in dilo casu an Rex teneatur ad restituendum, ib.
Eleemosynam dedit illi, quem puto esse pauperem, cum revera
sit dives, & singit se pauperem, an sufficit pro eleemosyna cui-
cunque danda, t. 4. r. 30. p. 118
Qui eleemosynam preberet pro servum, qui illam tamen non de-
ret, an laequeret Jubilum, t. 4. r. 32. p. 118
Innotescere eleemosynam a Domino acceptam, eo pauperibus
eligendis famulos non dedisse, an teneatur Dominus ad hoc
alteram eleemosynam an erogare, ut Jubilum laequeret possit, t. 4.
r. 4. r. 33. p. 119
Si Dominus daret eleemosynam, precipiat tantum Oeconomo,
& ille illam non dedit, Dominus laequeret Jubilum, t. 4.
r. 4. r. 34. p. 119
Ot in eleemosynam liberè disponat Religiosus omne ipseus, qui
dedit, & ab illo sine licentia superioris accipiat aliquam pecuniam
summam, an peccet contra pauperem, & Bullam Clem. VIII.
t. 7. r. 3. p. 179
Si eleemosynam daret Religiosus, vel Monialis, absque licentia su-
prioris, an peccet contra votum povertatis, & contra Bol-
lam Clem. VIII. de Iurisdictione monasterii, t. 3. r. 64. p. 189
Eleemosynam an servit laequeret possit, t. 3. r. 34. p. 189
Ubi aliqui casus, in quibus, & de quibus servit eleemosynam lae-
queret possit
Eleemosynam parvam votans quotidie daret, si plures amigeret de-
re illam parvam eleemosynam, & omisso daret ad materiam
gravam, an teneatur ad restituendum, t. 8. r. 4. r. 13. p. 43
Eleemosynam facere extreme indigentem an quis auctor de his,
quae ad vires sustentationem necessaria sunt, t. 8. r. 5. r. 13. p. 43
paulo post iocum, t. 1. p. 83
Eleemosynam an Capitulum Sede vacante facere teneatur, ad quis
Episcopi teneatur, t. 3. r. 3. r. 60. p. 179
Eleemosynam laequis voluerit, an Beneficiarius possit com-
pensari cum obligatione possit contra restituendum, t. 3. r. 6. r. 13. p. 338
Si per eleemosynam minus fessit pauperis aliquid acceptum, an
teneatur illud restituere, t. 4. r. 4. r. 30. p. 118
Si eleemosynam pauperes non possint largiri ad laequerandum Jubilum,
& Indulgenciam, an eorum commutatione locum opus
pium, t. 4. r. 4. r. 31. p. 118
Ubi in sufficit, ut pauper earet, ut eleemosynam daret ab illo pro
se, t. 4.
Pro eleemosyna, & alimenca pauperum legatum relictum, ex-
tetur a testatore non augusto, an executor solus legatū perti-
neat ad episcopum, t. 3. r. 9. r. 31. p. 179
Si ex eleemosyna Militem aliquid acquisivit, quas sibi in re an-
ticipat, vel Religio concedit, an illud de sole licentia
superioris Religiosus donare possit, flosa Bulla Clem. VIII.
t. 3. r. 3. r. 7. p. 176
Vide verb. *Commissio*, t. 3
Item verb. *Mater*, t. 3
Eligendum
Quamvis eligenda opinio, an illa, quae est Sacramento favora-
bilis, an vero illa, quae est favorabilis iustitiae, Ubi pro
speciali casu, t. 8. r. 1. r. 3. p. 118
Eligenda an sit in debito tutor pars, t. 8. r. 1. r. 3. p. 118
Et an huc reguli non preceptum, fed consilium continet, ib.
Qui eligendi sibi Confessarium facultatem habet, an possit eligere
iurisperitum Sacerdotem non approbatum, t. 1. r. 3. r. 31. p. 46. p. 77
Qui eligendi Confessarium pro una vice facultatem habuit, an possit
per obitum illi facillare, t. 1. r. 3. r. 32. p. 46. p. 77
Ab eligendi iure an sit suspensus, qui suspensus est ab Ordine, t. 3.
r. 3. r. 30. p. 101. p. 121
Eligendi Confessarium extra Religionem, praesente etiam Superi-
ore, an Vicarii superiorum locum prelatum eligendi Reli-
gionis possint, t. 7. r. 1. r. 3. p. 179
Eligendi Confessorum Regularem, vel laicalem Regulariter
facientes de licentia superioris locum virtualem licentiam por-
tant, sed tunc reservata non possunt absolvi, t. 7. r. 1. r. 3. p. 179
& ad medium, & seq. p. 180
Ad eligendum, indignum an minor pars possit concurrere cum
maiori aliquo Capitulo, t. 6. r. 1. r. 136. p. 77
Ex quid, si dubium est indignum esse personam eligendam, ib. t. 6. p. 77
Eligendum ad episcopatum an sit Theologus, vel Canonista, t. 4. r.
8. r. 1. p. 181
Eligens
Seniores eligentes in dignos non solum peccant mortaliter, sed
etiam reatitit damnum iode sequuntur, t. 6. r. 1. r. 33. p. 66.
p. 74
Et an sint perijuri pro iuramento, quod sate electionem faciunt,
vel facere debent dicti seniores ubi Panormi, ib. t. 6. p. 74
Et quid, si per secreta suffragia electionem fecerint, ib. t. 6. p. 77
Eligentes quos omittit, & ignovios, an peccent, ib. t. 6.
Et possit esse peccatum ex modo, ut si quis fratrem utatur in
sorbibus, ib. t. 6.
Et quid, si aliquis ex Senatoribus unum pro alio legat, vel aliquam

charum ex tribus, quae lo pileo sunt, paulo gra- dior em- eliat
ut illam facillius, alius in pileo relidit, illam, & c. ib.

Eligere

Si semel elegerunt executores, & Rectorum v. g. Augustini Mon-
asterium, an possint variare, t. 4. r. 3. r. 61. p. 177
Uel eligant Religiosi Confessorem extra Religionem, an Genera-
les, Guardiani, Priores, Praepositi, & Rectoris Regularium
possint illi licentiam dare, & quid in oclis Religione, t. 7.
r. 1. r. 3. p. 179
Si eligant Cardinales aliquem in Papam extra eorum Collegium,
an electio sit valida, t. 7. r. 1. r. 3. p. 182
Si eligatur illegitimus, & illegitimus, an licentia illegitimitatis eius
& peccata dispensare super eas, an hoc ipso conferat dispensa-
tionem talem in foro conscientiae, & locus quod forum extorquet,
t. 7. r. 1. r. 3. p. 182
Si eligatur Pontifex ex Cardinalibus omnium, vel daturum per-
sonam confecto, & Cardinales non expectant alius intra tempus
definitum, quod est spem iudicium, an adhuc electio sit
valida, t. 7. r. 1. r. 3. p. 184
Et quid, si Cardinales praesentes contradissent, an ipse iurista
electio consideretur, ib. t. 7.
Eligere sibi Confessarium non potest Parochus, nisi ab episcopo
approbatus, t. 3. r. 1. r. 3. p. 179
Eligere an quis possit alienum Confessarium propter ignorantiam
proprie Parochi, t. 3. r. 1. r. 3. p. 179
Et quid quando Parochus, vel proprius Confessarius nequam est
adhib. t. 5.4
Eligere Confessarium non approbatum pro omnibus peccatis, &
censuris reservatis an possit, qui est oclum solum in articulo mor-
tali, sed etiam in periculo, t. 1. r. 1. r. 3. p. 179
Eligere. Vide verb. *Eligendi*, t. 3. r. 1. r. 3. p. 179
Eligere seipsum an aliquis possit, dum scilicet eligendi plucibus
commisit est, t. 6. r. 1. r. 128. p. 1. & seq. p. 179
Eligere dignos ad officia secularia an Rex teneatur, sed non
teneatur ad restituendum eligens tantum dignos, t. 6. r. 1. r. 129.
p. 179
Idem est de quocunque alio Principe, t. 6. r. 1. r. 140. p. 78
Eligere equum Titius, an vero habere debeat, & testator habens
plures equos Titius legaverit equum, t. 6. r. 1. r. 141. p. 181
Eligere pauperes an possint Religiosi, prout committit testator
qui licentia superioris, t. 6. r. 9. r. 7. r. 5.4. p. 363. & in r. 20.
p. 365
Eligere superiores an teneatur illi, cui eleemosynam distribuit
commisit, est, t. 6. r. 1. r. 61. p. 3. p. 178
Eligere. Vide verb. *Eligendum*, *Eligendi*, *Eligens*, t. 6
Eligere Confessarium quocunque Sacerdotem etiam ab Episco-
po non approbatum intra, & extra Religionem, an Generales,
& alii Praelati Religionum possint, t. 7. r. 1. r. 30. p. 7. & ad me-
dium. p. 47
Et an huc extendi possint ad Vicarios nostrum in Sede vacante, vel
silio modo abente Praeposito, ib. t. 10. p. 48
Eligere Confessarium non approbatum ab Ordinario, an Episcopi
extra Diocesim possint, t. 7. r. 1. r. 30. p. 7. & ad me-
dium. p. 48
Idem est de Praelatis Regularibus, ib. t. 3
Et idem etiam est de quolibet Regulari habente licentiam eligen-
di Confessarium. ib.
Eligere Confessarium ab episcopo approbatum non teneatur, Re-
gularis, quando est licentia, vel privilegio continetur extra
Religionem, sed sufficit eligere idoneum Sacerdotem, id est
non suspensum vel excommunicatum, t. 7. r. 1. r. 30. p. 7. & ad me-
dium. p. 48
Et quid de Equibus D. Jacobi Alcantara, Calatrava, & c. t. 7.
r. 1. r. 36. p. 181
Eligere an possint Regulares Confessarium Regularem non ap-
probati per episcopum, fed cooc per illi superiores, quando
confessarius Regularis fuit, vel nullus Cruciat, ib. t. 3. p. 181
Eligere an possint Regulares vii quosvis privilegia licet ex
omni oblatione Confessarium, qui ab omnibus peccatis, & cen-
suris possit non absolovere, immo, & dispensare in irregularita-
tibus, excepto homicidio, & mutilatione voluntaria, t. 7. r. 1.
r. 36. p. 181
Eligere sepulchrum an Novitii morientes possint, & quid, si in
domo parentum moriantur cum habitu, & licentia superioris,
t. 7. r. 1. r. 163. p. 78
Eligere in iudices Conservatores an Regulares possint Praelatos
aliarum Religionum, t. 7. r. 1. r. 187. p. 104
Eligere ex Fratribus Minoribus Praelatum, qui Auditor, & ante of-
ficii equitate indignus, & est iudicabilis, t. 7. r. 1. r. 304. p. 118
Eligere sepulchrum an possint servi iuridis Domini, t. 7. r. 1. r. 8.
r. 64. p. 1. p. 111
Eligere sepulchrum pro servo impubere an possit Dominus, quod
idem est de servo impubere, si puer servus cum non elegit, ib.
Eligere. Vide verb. *Eligendi*, *Eligibilis*, t. 7
Item verb. *Eligendi*, *Eligendum*, t. 8
Eligere ad Papam an Cardinales debeant concurrere ex Saero Col-
legio, t. 7. r. 1. r. 3. p. 182
Eligere dignum, & reliquere dignos in Papam an Cardinales
possint, t. 7.

posi ut, quando per sufficientem electionem vult cum in Pa-
nam eligere, t. 6. tr. 7. c. 9. §. 1. p. 83
Et quid, si potest eligere dignorem, s. 2
Idem est pro electione beneficii, ibi, §. 2
Eligere Pontificem ut possint, s. 2. et t. 6. tr. 7. c. 9. §. 1. p. 83
Et quid, si remaneret unus tantum, ibi, §. 2
Et si tunc Cardinalis solus possit eligere seipsum, ibi
Eligere, Vide verb. *Electio*, cum suis articulis, s. 2
Eligi i feminis virtute Cuius, & Juliane probabile, est, posse
in Consistorium approbationem tantum promissis, t. 7. tr. 7.
c. 9. §. 1. in fine, p. 16
Eligi in Consistorio per Bullam Cruciatam per electos Sacrosancti
approbatus ad Consensiones, si abique causa suspenditur, vel re-
probatur ab Ordinariis, t. 7. tr. 7. c. 9. §. 2. p. 10
An eligat ad Prælatum, & dignitates Regulares non possit illegi-
timationis dispensari in iure ad omnia, & qualescunque benefi-
cia, t. 7. tr. 7. c. 9. §. 3. p. 16
Eligi potest in episcopum, Cardinalem, & Papam legitimus per
subsequens matrimonium, t. 7. tr. 7. c. 9. §. 4. to. p. 137 & ma-
gis clare inferius ad §. 6
Qui eligit Consistorium inceptum, ignorans, in doctum, & non ido-
neum peccat, t. 7. tr. 7. c. 9. §. 5. p. 18
Eligibilis

Eligibiles sunt Parochi per totum mundum in Consistorio per
Bullam Cruciatam, Jubilum, & ad consensiones audiendas sine
approbatione episcopi, t. 7. tr. 7. c. 9. §. 6. p. 18
Eligibiles ad Prælatum, & dignitates Regulares, & ceteros, t. 7. tr. 7.
c. 9. §. 7
Et an in Scribas, Visitatores, Collegas, & Commisarios, t. 7.
tr. 7. c. 9. §. 8. p. 19
Eligibilis an sit in Generale aliquis Religiosis Cardinalis, vel
quivis alius non expressis professus in Religione sine authorita-
te Pontificis, t. 7. tr. 7. c. 9. §. 9. p. 19
Idem est quoad Prælatum electionem aliquis Religiosis, quod non
potest eligi in superiorem professus alterius Religiosis, ibid.
s. 2. in fine.

Emancipatus

Emancipatus filius non potest vendi a Patre, vel matre in neces-
sitate constitutus, t. 7. tr. 8. c. 1. §. 1. in fine, p. 235
Emendare

Vide verb. *Palatium*, s. 9
Emendandum alia ratione an quis teneatur corrigere peccatum,
t. 7. tr. 4. c. 17. p. 101
Emendare vitam suam an quis teneatur, ut possit peccatum
proximi corrigere, quando ob peccatum efficiatur inceptus ad
corrigendum, Et quid si proximus in extrema necessitate,
t. 7. tr. 4. c. 17. per totam, p. 104
Si emendare potest Reclusus, an vel, Prælati aliquos collegii
vel Convexus fratrum alique manifestent, in peccat mani-
festando Provincialis, vel Generali delictum occultum talis
satis, t. 7. tr. 4. c. 17. per totam, p. 100
Vide verb. *Demeritum*, *Exclusus*, *Fiducia*, *Reclusus*, *Sperare*, *Sperare*, s. 7
Emendatus

Vide verb. *Emendare*, s. 7
Item verb. *Sciens*, tom. 9

Emendatus

Ut emendatus probetur penitus in foro externo, ut profit testimo-
nio Cancellarij de Nostra penitentie, t. 7. tr. 8. c. 1. §. 1. p. 300
Vide verb. *Emendare*, s. 7

Emere, *Empire*, *Empire*, *Empire*, *Empire*
Emere a Turcis amicitia, & cum illis alia vidualia permutare
tempore necessitatis, an hoc sit licitum abique metu, eorum
communicationis Bulla, c. 5. §. 1. c. 49. §. 1. p. 3
Emere ab infidelibus Religiosis sanctum licitum est Christianis
abique peccato immunitatis, t. 7. tr. 7. c. 9. §. 3. p. 14
Emere cum, qui secegitatis causa vendit, licitum sit, t. 7. tr. 8.
c. 1. §. 3. p. 14

Emere a Turcis, vel Piratis hæreticorum res sacre ablatas, an li-
citum sit Christianis, t. 7. tr. 7. c. 9. §. 3. p. 14
Empio Massarij ad mercatorem, qui vulgo dicitur *Allemeta*, ut
sit licita, si venditor non sit agricola, neque Domusius
frumentum, habens frumenta jure terrarum, neque in prædium
se obliget cum aliquo, qui talis sit, t. 6. tr. 12. p. 100

Empior *Allemeta*, an possit petere summum valorem frumen-
torum in illo anno, ut dicitur *la maggior valore*, t. 6. tr. 12. p. 100
Empio *Allemeta*, an possit, lapsus renovari, t. 6. tr. 12. p. 100
Emere res minoris pretij anticipare solutione an liceat, cum ali-
quo rei eo modo emi solent; Ubi ponit multas circumstantias
pro validitate talis emptionis, t. 6. tr. 12. p. 100
An emptor rei, quæ repetitur obligata ad plura debita, an teneat
in consensum illa debita solvere, t. 6. tr. 12. p. 100
An emptor rogatus a venditore vendere pro quodam, qui valebat
scapulari, an teneatur aliquid restituere venditori, t. 6. tr. 12.
p. 100
Emere cenam impositam ad rationem quinque pro centenario,

an liceat pro assignta; Ubi proponitur, quantum vilescant
mercatores ultroque, t. 6. tr. 12. p. 100
Empio creditorum, vel Chirographorum immemororum an pos-
sit fieri pro minori pretio, an verò sit usura, Et an hoc procedat
respectu tertij, an etiam respectu debitoris, t. 6. tr. 12. p. 100
Emere an liceat Chirographa, seu Apochas Thesaurarij Regni
seu alia, quæ sunt difficultis solutionis pro dimidio pretio, t. 6.
tr. 12. p. 100

An emptor mercium certo pretio sit licita, quando dabitur
num futuro tempore plura, aut minoris æstimabatur, & quid
in hoc Regno Sicilia, ubi aditum Pragmaticis prohibetur, to. 6.
tr. 12. p. 100
Empior fructuum electorum, carum, & c. majori pretio taxato,
an peccet, t. 6. tr. 12. p. 100

Empior rei alij bona bona, & eodem pretio bona debenda
rem vendat, an teneatur pretium vero Domini restituere, t. 6.
tr. 12. p. 100

Empior rei alij bona bona fide emptæ, si eam deinde majori
pretio vendat, an teneatur restituere vero Domini illud plus,
in quo locupletior factus est, t. 6. tr. 12. p. 100

Empior majore fidei rei furtivæ, postea si comparat Domini, an
teneatur restituere illi rem, an vero possit restituere furi ad co-
pendum pretium, quod pro ea dedit, t. 6. tr. 12. p. 100
Emere, in quis licite possit a Sacerdotibus fragmenta, quæ spoliunt
ex vellibus, & si ipsi iussu ex filiis retineant, t. 6. tr. 12. p. 100
Emens Senapz Civitatis salisim frumenti ad carenos 30. sed af-
ficient illa emissis ad carenos 36. an possit ubi Bulla Compositio-
nis illud frumentum illi cariori pretio emittent etiam in
pact. cunctis, qui modo ignoratur, quæ sit, tom. 4. tr. 3. c. 1.
p. 104

Emens Vicarium episcopi, an teneatur resignare, & Episcopus
pretium restituere, t. 6. tr. 12. p. 100

Emens schedulam habitus D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c.
aliqua militis Regis, an sit immunitas, s. 7. tract. 7. c. 1. p. 100

Emere non possit pretio currenti suum, qui in eo scit latere The-
saurum, t. 6. tr. 12. p. 100

Empio mancipium *Archiepiscopi* fieri solita ab aliquibus in An-
gola Guinea, & viridi Promontorio an sit licita, tom. 7. tract. 7.
c. 1. p. 100

Emens vicarius pro filio Clerico, vel Capellano sine familie, an
teneatur solvere gabellas, t. 6. tr. 12. p. 100

† Vide *Contractus*, Ubi alia multa.

Empium

In Empio culpa levis præstat, t. 6. tr. 12. p. 100
Empio, *Empire*
Vide verb. *Canis*, *Femina*, *Senex*, *Fit*, *Junior*, *Uxor*, *Professio*, *Re-*
ligio, *Religiosi*, *Religio*

Empyria

Empyria est ecclesie, an teneatur ad gabellas, seu tributa, &
quid si emphyteus sit debitoribus, t. 6. tr. 12. p. 100

Empyria ecclesie non teneatur ad collecta, & onera realia per
sacra laicorum super rebus, & bonis imposita, t. 6. tr. 12. p. 100

Empyria ecclesie possit conveniri coram episcopo pro solu-
tione pensionis, t. 6. tr. 12. p. 100

Empyria, si cellavit a solutione Canonis, & Dominus per ali-
quod tempus taceat, sed postea ad per-visionem Empyria
agat, an fructus interim a tributo percipere Empyria
teneatur restituere, t. 6. tr. 12. p. 100

Empyria per 30. vel 40. annos non solvens Canonem, an præ-
scribitur immunitas in futurum, t. 6. tr. 12. p. 100

Empyria per 30. vel 40. annos non solvens Canonem, an præ-
scribitur immunitas in futurum, t. 6. tr. 12. p. 100

Empyria per 30. vel 40. annos non solvens Canonem, an præ-
scribitur immunitas in futurum, t. 6. tr. 12. p. 100

Empyria per 30. vel 40. annos non solvens Canonem, an præ-
scribitur immunitas in futurum, t. 6. tr. 12. p. 100

Empyria per 30. vel 40. annos non solvens Canonem, an præ-
scribitur immunitas in futurum, t. 6. tr. 12. p. 100

Empyria per 30. vel 40. annos non solvens Canonem, an præ-
scribitur immunitas in futurum, t. 6. tr. 12. p. 100

Empyria per 30. vel 40. annos non solvens Canonem, an præ-
scribitur immunitas in futurum, t. 6. tr. 12. p. 100

Empyria per 30. vel 40. annos non solvens Canonem, an præ-
scribitur immunitas in futurum, t. 6. tr. 12. p. 100

Empyria per 30. vel 40. annos non solvens Canonem, an præ-
scribitur immunitas in futurum, t. 6. tr. 12. p. 100

ram post iudicium finium, & delictum punitum, possit Episcopus ad huc sui facultate Concilii, t. 3. tr. 3. r. 24. p. 214

Et si reus non fuit absolutus diffinitive de defectu probatorio, an tunc Episcopus non possit uti facultate huius decreti, ib. 5. 4

An Episcopus vigore Concilii Trid. scilicet 24. cap. 6. de Reformat. possit dispensare cum reo, qui accusatus in ius tribunali, transiit cum iusta, vel cum parte. t. 3. tr. 3. r. 16. p. 214

Et quid si, saltem per aliquod tempus confiteri ad Deum in prosecutione non progressi, ib. cursum in fine resolutionis.

An episcopi possint absolvere a casibus occultis vigore decreti Concilii, reservatis iure post dictum Concilium per oov. Con. titutiones, t. 3. tr. 3. r. 27. & in aliis eius not. p. 115

Ao si quis ex aliquo iure in impedimento Summo Pontifici personam personaliter edito per absolutum a Summo Pontifice prohibentem, accusetur per Episcopum recurrere ad Penitentiam, Vel possit ab Episcopo absolvi, t. 3. tr. 3. r. 8. p. 215

Et si impedimentum non sit futurum in perpetuum, Episcopus debeat absolvere ad reincidentiam, ib. in fine, 5. 3

Et in textu huius resolutionis explanatur casus, pro quibus impeditur adire Pontificem possit absolvi ab Episcopo a casibus, suspensionibus, & c. ib. 5. 2

An episcopus vigore dicti decreti possit absolvere ab excommunicatione contra ob delictum occultum duxit contra Bullam Clem. VIII. t. 3. tr. 3. r. 29. & in aliis eius not. p. 115

An episcopus vigore huius decreti possit absolvere a censura occultam contra Bullam S. v. l. V. & Gregor. VIII. ob ingressum Monasterii Monialium, t. 3. tr. 3. r. 30. & in aliis eius not. p. 116

Et ao episcopi vigenti Concilii possit absolvere a suspensione, quam incurrit Religiosi admittentes fratrem intra claustra, si sit occulta; quod idem dicendum est de Prælati Regularium, ib. 5. 3

Et an fas sit episcopis, vel Prælati Regulari absolvere Monialium sibi subditam, necesse fuit Monialium non esse in hoc erga illi, dummodo delictum sit occultum, ib. post medium dicti 5. 3

An ingredientis septa Monasterii Monialium, & cum sacra Virgine in eam committentes, si casus sit occultus, possint ab Episcopo absolutionem excommunicationis obtinere. t. 3. tr. 3. r. 31. p. 116

Quidam Hæretici exsterni, sed occultis impetray in foro conscientie absolutionem ab hæresi Romæ a quodam Penitentiarum Summi Pontificis, modo vel sacros ordines suscipere; queritur primo, an propter illam hæresim incurrit irregularitatem; Secundo, an possit eam dispensare vigore Concilii Trid. t. 3. tr. 3. r. 32. & tribus seqq. p. 116

Et notatur, quod non sunt irregulari, & inhabiles ad officia, qui de hæresi suspecti capiuntur per loquutores abjurare do vchementi. ib. 5. 3

Et in non solum possit episcopus dispensare quantum ad usum ordinum sui susceptorum, sed etiam ut ad novos ordines recipiendi possit habere reddere quoscunque Hæreticos occultos ad Fidem reverti, & ab excommunicatione Summi Pontificis reservata absolvi, ib. in fine

An datus, & non concessus, quod iudex propter sententiam sanguinis, mortis etiam non sequuta, incurrit irregularitatem, possit obtinere dispensationem ab Episcopo; Et an episcopus possit dispensare super irregularitate contra ob homicidium voluntarium omnino occulto. t. 3. tr. 3. r. 34. p. 117

Et notatur, quod per homicidium omnino occultum, & quod nulla ratio preberi potest in iudicio, neque in notitia hominis devenire, nisi confessione ipsius occisionis, nullam incurrit irregularitatem, ib. 5. 3. p. 118

Et an ignorantia in incivilitate casus sit irregularitatis proveniens ab homicidio voluntario. ib. 5. 3. & in aliis eius not.

Et ao homicidium solum ex repentina rixa inducat irregularitatem dispensabilem ab Episcopo. ib. 10. p. 118

An irregularitas contracta ex defectu lenitatis sit dispensabilis ab Episcopo, t. 3. tr. 3. r. 35. & in aliis eius not. p. 119

Quidam minister iulitice ex timore cupidum Magnas non impedivit homicidium ab illo perpetratum, quia quævis sit me, an super irregularitatem contractam possit dispensationem obtinere ab Episcopo. t. 3. tr. 3. r. 37. p. 120

Ex quo cursum inferatur alii diversis casibus, videlicet per Medico, & Reg. Gubernatore, Sublites, Confidias Vicum, Domini, Patre, marito, tutore, Curatore, pedagogo, Advocato, Procuratore, & teste, pro quolibet illorum est difficultas an incurrant irregularitatem per homicidium, vel mutilationem sequuta ex eorum omisso, negligentia, & incuria. ibid. ib. 5. 2. ult. in finem Ref.

An irregularitas orta ex homicidio iusto sit per episcopum dispensabilis, t. 3. tr. 3. r. 38. p. 120

An episcopus possit dispensare vigore Decreti Concilii in irregularitate contra ob homicidium in bello iusto, t. 3. tr. 3. r. 39. p. 120

An irregularitas contracta ex mutilatione aliquos membri sit ab Episcopo dispensabilis. t. 3. tr. 3. r. 40. p. 121

Et notatur, mutilationem membrorum inimici jam mortui non incurrere irregularitatem, cum membrum mortui non dicatur

nec sit simpliciter membrum, ut potest carens anima, & vita, t. 3. tr. 3. r. 41. in fine Ref. p. 121

Ao episcopus possit vigore Concilii dispensare in irregularitate orta, & ob casum ex casu in sui defensione, t. 3. tr. 3. r. 42. p. 121

Et advertitur, quod qui ob extremam, & omnino inevitabilem viam suam defensionem alium occidit, nullum incurrit irregularitatem, & id eo neque episcopi dispensatione eger. ibid. prop. finem Ref.

Ao episcopus ex hoc Decreto possit dispensare in irregularitate occulta mandantia, & mandataria ex casu mandatum, ita ut mors sequatur sit. t. 3. tr. 3. r. 43. p. 122

An si quis percutit pregnantem in utero sine intentione causandi abortum, etiam si potest illi ex basimodis percussione sequatur, an sit homicidium voluntarium, unde possit ab Episcopo in irregularitate dispensare. ib. post medium 5. 2

Et an si quis mandans homicidium in persona omnis, si committatur in persona alterius, non incurrit irregularitatem, quæ contrahitur ex homicidio voluntario, & id eo possit episcopus dispensare, ib. 5. 2

An vigore huius Decreti episcopus possit dispensare in irregularitate contra ob homicidium casu, quando est publicum, & non solum ad minores Ordines, sed etiam ad majores, & beneficium simplex, & etiam ad beneficium curatum, tom. 3. tr. 3. r. 44. & in aliis plurimis eius not.

Frequens hic casus accidit. In rixa subita, & inopinata contingens quia occidit alium, queritur, an hoc homicidium non dicatur voluntarium simpliciter, sed casuale, ita ut occidens possit impetrare dispensationem ab Episcopo, qui potest vigore Concilii dispensare super irregulartatem ex homicidio casuali. t. 3. tr. 3. r. 45. & tribus seqq. p. 122

Et advertitur, irregularitatem contractam ex excessu vitæ, honoris, vel bonorum temporarium, non esse nuncupatum irregularitatem ex homicidio voluntario, sed casualem, itam si ex casu ex proprio, & ex colore rixe, & pugne, immo etiam si quis jam supponit se sequitur, & occidit; id eo illa talia possit dispensare ab Episcopo super irregularitatem. tom. 3. tr. 3. r. 46. 5. 2. in fine p. 122

Et in cum huiusmodi homicidia possit episcopus dispensare ad recipiendum beneficium Curatum aucto obtinuum. ib. 5. ult.

Quod sit homicidium voluntarium, & casuale, ex quibus irregularitas incurritur. t. 3. tr. 3. r. 48. p. 123

Et doctrina huius Ref. est valde notanda, & menti tenenda, quia deservit ad explicationem multorum casuum, quando irregularitas sit ab episcopo dispensabilis, nempe: & ex illa Coofficiariis, & Consultoribus casuum Conscientie bident principia facis ampla ad extrahendos multos casus circa dispensationem irregularitatem occurrentes. ib.

Et notatur, quod est magna differentia inter episcopum, & Prælatos Regulares quod potestatem dispensandi circa irregularitatem homicidii casuali. Nam episcopi possunt dispensare illam, quando homicidium est occultum; Prælati verb. Regularia etiam quando homicidium casuale est publicum, ib. 5. ult.

Et si homicidium casuale sit publicum, potest episcopus dispensare ad minores Ordines tantum, & ad beneficium simplex, t. 3. tr. 3. r. 49. in fine p. 124

An in aliquo casu episcopus possit dispensare cum irregulari ex homicidio occulto, ut ministris in ordinibus susceptis. to. 3. tr. 3. r. 50. p. 124

Et an episcopus possit etiam post Conc. Trid. dispensare cum homicidio voluntario ad usum saltem minorum Ordinum, & ad beneficium simplex, ib. 5. 2

Et asseritur, posse episcopum in irregularitatem incursum casu bello dispensare cum Clericis constitutis in sacris, ne mendicare cogantur, & ad beneficium ultimum obtineant, ib. in fine Ref. & c.

An irregularitas, quam ex eo fit aliis ipse homicida, sit episcopo dispensabilis, ut ministrare possit in ordinibus susceptis, licet non possit ad superiores ascendere. t. 3. tr. 3. r. 51. p. 124

An episcopus in aliquo casu possit dispensare cum homicidio voluntario ad suscipiendos sacros ordines, t. 3. tr. 3. r. 52. p. 125

Et inferitur, quod urgente necessitate, seu scandalo, & non ex facili recurrit ad Summum Pontificem, potest episcopus dispensare cum homicidio voluntario, occulto tamen, ut ministrare in suscipiendis sacris, ib. 5. 2

Ao episcopus possit dispensare cum homicidio occulto voluntario, quod simplex beneficium retineat, t. 3. tr. 3. r. 53. p. 125

Idem est de Canonico homicida occulto, possit interire Choro, & gaudere fructibus Canoniarum, ib. cursum in fine Ref.

An irregularitas ab bigamia propria, & interpretativa sit aliquando dispensabilis ab Episcopo etiam ad sacros Ordines, t. 3. tr. 3. r. 56. 57. p. 125 & 126

Et inter alios casus, qui per præxi supradictæ questionis adducuntur, tandem queritur, an episcopus possit dispensare in irregularitate occulta, quam contraxit Subdiaconus ducens vi dum, ib. prop. finem. Ref. 55

Et an in verbigamia possit episcopus dispensare ad minores Ordines, & beneficium simplex, ib. 5. 2. dictæ Ref. 56

Et per exemplo supradictæ prime questionis adducitur singularis, & laus longæ calis, quem invenitur l. 5. §. r. ref. 57. p. 226
Et notatur, post Episcopum dispensare in bigamia familiaritatis cum eo, qui contrahit cum virgine, secus si contrahit cum vidua, vel duplex init matrimonium, t. 3. r. 3. §. 5. p. 226
Si quis contrahit bigamiam cum vidua, vel accipit ad propriam uxorem, postquam illa adulterium commisit, an possit petere dispensationem hujus irregularitatis ab Episcopo; Et quid, si res adulterii sit occultæ, t. 3. r. 3. §. 5. p. 227
Et supponitur, esse irregularem ex bigamia interpretativam, si contrahas cum vidua, quæ prius matrimonium consummaverat, & idem si contrahas cum corrupta ab ipso, ibidem §. 2
Et quid, si vir ignorans adulterium uxoris, illam carnaliter bona fide cognovit, ibid. §. 2 & 4. p. 227
Idem est, si à principio ex illiusmodi ducere virginem duxerit corruptam, ibid. §. 2 & 4
Et quid, si maritus per carnalem cogitur reddere debitum, ibid. §. 5
Et an Episcopus possit dispensare in irregularetate, quæ contrahit Sacerdos, qui post mortem uxoris legitimæ cessavit in Sacerdotio, tentat aliam uxorem accipere, & quod Subdiaconus contrahit ducens viduam, ibid. etiam medium, & §. 3. verbi. Item.
Et an laicus contrahat irregularetatem in ducendo matrimonium cum duabus virginitatibus, vel cum una validæ, & cum alia invalidæ, vel invalidæ cum vidua, ibid. ad medium dicti §. 3. ver. Tertio.
An Episcopus vigore bæn. Decreti possit dispensare in inhabilitate contrahendi ab infirmo oculum, t. 3. r. 3. §. 6. p. 228
Et an Episcopus, si fuerit complexus in infirmis, possit secum etiam dispensare, ibid. §. 4
An si quis habeat à suo Episcopo licentiam dimissorias per Ordines recipiendis possit ab ipso irregularitatem occultam ab Episcopo, qui eum ordinare debet, vel à quolibet alio impedimento, t. 3. r. 3. §. 6. & 6. p. 228
Et an peccet Episcopus, si alienum subdium in sua Diocesi confirmet; Et quid, quando Episcopus mittit subdium cum dimissorias ad suscipiendos ordines, & subdium non est confirmatus, an tunc possit illum confirmare, priusquam ab ipso ordinetur, ibid. §. 5. r. 3. §. 6. p. 228
Utrum illegitimus possit dispensationem obtinere super irregularetate ab Episcopo vigore Conc. Tr. ad recipiendos sacros Ordines? Et beneficia Curatæ, t. 3. r. 3. §. 6. & in tribus seqq. p. 229
Et notatur, posse Episcopum cum illegitimis ex quocunque damno eorum ad majores Ordines, & beneficium dispensare, ibid. §. 3. ref. 64. in principio, & c.
Et an hoc procedat ad Canonicatus Collegiatum Ecclesiis, & in dimidiis portionibus, & inferioribus beneficiis Ecclesiarum Cathedralium? Et an hoc dispensationem possit etiam Capitulum Sede vacante impartiri, ibid. in dictis §. & c.
Et quid, si aliquis bona fide ordinatus fuerit, & postea cognito natalium defectu, an Episcopus possit dispensare, ut in suscipiendis ministris; Et quid etiam, si mala fide ordinatus fuerit, ibid. ante med. dicti §. 3. ver. Nota & c.
Et an cum illegitimis occupant quod sacros ordines, dignitates, & beneficia curata solum possint dispensare possunt, ad minores vero ordines, & beneficium simple possit Episcopus dispensare, & hoc cum limitatione, quod tale beneficium simplex non fuerit possessum à Patre, & quod tale beneficium non requirit sacrum ordinem; Ideo cum tali legitimum non possit dispensare Canonice Ecclesiam Cathedralis, cùm habeat animum ordinem sacrum potest tamen ad Canonatum Ecclesie Collegiatæ, t. 3. r. 3. §. 6. p. 230
Et notatur, quod tales illegitimi, causâ gravi argente, possint promovendi ad sacros Ordines etiam sine ulla dispensatione, si hæc possint, & obsequi nequeat sine propriis intamis, & Parentibus, ibid. in fine Ref.
An Episcopi possint concedere Bullas cum potestate absolvendi à censuris ipsi reservatis, & dispensare, & commutare in eis, quæ ipsi jure non ordinario possint, t. 3. r. 3. §. 6. p. 231
An ad Episcopum possit præferendus Theologus Canonizatus, t. 3. r. 3. §. 6. p. 231
An profusus Fidei possit fieri per Procuratorem Episcopi; Et de fructibus restitutione in hoc casu etiam agitur, t. 3. r. 3. §. 6. p. 232
Et notatur, quod emittens igitur terminum duorum mensium professionem Fidei amittit fructus; non tenetur tamen illos restituere, donec condonetur, si sequatur sententia declaratoria, ibid. §. 3. p. 232
Et an non peccet mortaliter, si eum omiserit per ignorantiam, seu inadvertentiam, neque teneatur fructus restituere in foro conscientie, etiam si in foro externo fuerit condonatus, ibid. §. 4
Et notatur, quod Episcopus non amittit fructus, si Procurator, cui mandatum est facere Fidei professionem, non fecit illam, ipso negligente absque culpa, ibidem in fine Ref.
An residencia Episcoporum sit de jure divino, & quo pacto possit Pontifex in illa dispensare, t. 3. r. 3. §. 7. p. 232
An Episcopus ultra tempus præscriptum à Conc. Trid. videlicet trium mensium, si absit à Diocesi per octo, vel decem dies peccet mortaliter, t. 3. r. 3. §. 7. p. 233
Et si Episcopi absque iusta causa possint à suis Ecclesiis distans tri-

bus mensibus absesse, ibid. §. 3
Et in predicto casu, si sine causa Episcopi absint etiam (patro trium mensium, vel unius tempore, teneatur fructus restituere pro rata temporis, ibid. §. 4
Et an Episcopi non incurant poenam residencie post Diocesim in loco non distanti intra annum miliare, ibid. prop. fin. Ref. verbi. & tandem.
Idem est dicendum in omnibus his de Parochia absente supra tempus concessum, nempè ultra duos menses à sua Parochia, ibid. prop. fin. §. 2. verbi. Addo.
An Episcopus absens à residentia licet possit continuare trimestrum unum anni cum rimelle alterius anni, t. 3. r. 3. §. 7. p. 232
An Episcopus, qui propter bona temporalia, vel ambit alium pinguiorem episcopatum desiderat, peccet mortaliter, t. 3. r. 3. §. 7. p. 234
Utrum Episcopi ratione majoris doctrinæ, aut Nobilitatis possint plus ea reddidisse ecclesiis in sua sustentatione inferre; & quid, si filius Regis Episcopus fiat, t. 3. r. 3. §. 7. p. 234
Utrum Archiepiscopus factus Episcopus, possit ut palliat, t. 3. r. 3. §. 7. p. 234
Utrum Episcopus existens in alterius Diocesi licet possit celebrare missam in Põstribus, seu cum Biculo, & Mitra absque licentia ejus Ordinarii, Idem dicendum est de locis exemptis intra propriam Diocesim, & t. 3. r. 3. §. 7. ubi latè, p. 235
Et ex parte iurisque finit Signa, & Ornamenta Pontificalia, ibid. §. 2
An actualis degradatio debet fieri à proprio Episcopo, vel possit aliter Episcopo committi; & an predicta degradatio, huius debet necesse est Episcopo consecrari, & non sufficit, quod Episcopus sit tantum electus, & confirmatus, t. 3. r. 3. §. 7. p. 236
An Episcopus præter casum in iure expressum propter aliud delictum enorme, & quilibet Episcopus Clericum degradare, & trahere brachia seculari ad puniendum, & quodam censuræ delictum enorme, t. 3. r. 3. §. 7. p. 236
Et docetur, homicidium qualificatum Prælati, vel Sacerdotis, Prælati, Patris, item aliam iniuriam, furum, Sacerdotum, deprehensionem nominum bonorum, & similia, & generaliter amentia delicta, quæ poena mortis iure Civili lata est, si pluries repetita fuerint, enormitates continent, si signantur, prop. finem §. 2
An Episcopus consecrando Christum, vel eum, non consecrando ordines minores in peccato mortali, peccet mortaliter; Idem est de Episcopo consecrante ecclesiam, An, Culum, velles, Virgineam, & c. in peccato mortali, & c. t. 3. r. 3. §. 8. p. 237
An si Episcopus amittat aliquem cæremonicam apostolum in Pontificali pro benedictione Christianis, dicatur, hoc non obstante, Christa benedictum, t. 3. r. 3. §. 8. p. 238
An Episcopus possit erigere Collegiatam cum novis Canonici, vel addere novum numerum Canonice, aliis antiquis, t. 3. r. 3. §. 8. p. 238
Et in tali casu, an possit Episcopus insignire supradictis Canonice signa illo quod vulgo dicitur, *dimissoria*, seu *Capucia*, vel *Zelardæ*, sine aliqua Sedis Apostolicæ licentia, ibid. in fine Ref.
An Episcopus possit præbere licentiam legendi libros, qui prohibiti sunt, donec corrigantur, non obstante Bulla Greg. XV. & Urbani VIII. t. 3. r. 3. §. 8. p. 238
Et notatur, libros non omnino prohibitos, sed cum clausula, nec expurgentur, possit retinere, donec opportuno eorum correctio, ut expunctio sit indulta, & aliqua alia super supradictis libris prohibitis, & alia, ibid. §. 8. & seqq. p. 239
An Episcopus possit visitare Regularem vel Parochiam, vel Vicarium in ecclesia vel monasterio intervenientem? aut in ecclesiis aliis Parochialibus exemplis Vicariis agentem, t. 3. r. 3. §. 8. p. 239
Et ubi latè, p. 239
An Illust.issimus Episcopus Lugdunensis possit examinare, & visitare Parochiam Opidialis Hospitalis Ordinis S. Hieronymi de Lombardis ad numerum Concil. Trid. test. 21. cap. 2. de Reformatione, t. 3. r. 3. §. 8. ubi latè, p. 240
An Episcopus possit cogere ut populus in diebus Dominicis, aut solemnibus Festis, & propriis Parochiis cõveniant, t. 3. r. 3. §. 8. p. 242
Et an Episcopus ferat excommunicationem in eo, qui non audit sacrum in Parochia diebus Festivis, & Dominicis, excommunicationis ratio sit nulla, ibid. & post medium §. 3. & verbi. Sed quidquid.
Et deducitur, quod hanc consuetudinem privilegii, non tenetur fideles audire Missam, & concionem diebus Dominicis, & Festivis Templis Parochialibus, ibid. §. 2
An Episcopus possit transferre Festum aliquis Sanctorum; Et in tanto hujus Refol. alii casus adducuntur pro præsi dictæ questionis, t. 3. r. 3. §. 8. p. 243
Et inferitur, quod inferior nullam habet potestatem circa id, quod Superior determinavit nisi à linea §. 3.
Et an, quando Vigilia S. Martini occurrat in Periam tertium post Dominicam Quinquagesimæ, possit eam Episcopus transferre in Sabbatum præcedens; ibid. in fine Ref. §. 3
An Episcopus sine populi consensu possit instituire dies festos, t. 3. r. 3. §. 8. p. 243
Et quid, si in tali casu fulminet Episcopus excommunicationis fulmen; & si populus absque iusta causa contradiceret, an tunc, contradicione non obstante, sit servanda Festum; ibid. post med. §. 3
An Episcopus possit instituire diem Festum aliquis Santi mon-

Appendix ad alias quamplurimas questiones mixtas, & dispersas per alios Tom. Tract. & Resol. que simul pertinent ad hec verba, Episcopatus, Episcopus, &c.

Ad episcopatum non censetur dispensari, qui ad omnes, seu quoscunque dignitates dispensatur est, c. 7. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi iudicium inferius in approbatione Consecrationis, quam requiritur de eorum suffraganeis, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. & seqq. 62

Abbas Episcopi Diocesis licentia Regularis etiam Societatis IESU non possunt audire Consecrationes, etiam in alia Diocesi approbati sint, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 6. p. 66

Abque Episcopi approbatione, ad positum superius Regularis designare Vicarium, quando habet Parochiam annexam; c. 1. tr. 1. r. 23. §. 6. p. 68

Episcopi an possint eligere Consecrariis virtute Cap. fin. intra, & extra Directum; c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. & seqq. p. 70

Et quid de regularibus Episcopis, ibid.

Episcopi in tempore pestis, & simili an debeant concedere omnem suam auctoritatem omnibus Consecrariis sic approbatis, & etiam pro se, & omnibus aliis Consecrariis obtinere à Papa facultatem absolventes à censuris, & Censuris Papalibus pro praesentibus, & similibus, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi licet non possint violenter in Monasterium eorumque, an incurant excommunicationem ab eo latam; c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi an possint reducere Missas in foundatione apostolicis vigore Concilii Tridentini, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi an possint Missas, que post Concilium Tridentinum fuerant, ad maiorem sumam reducere, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Et, quid, si ante Concilium fuerint impositae; §. 2

Episcopi possunt moderate Missas alius ecclesie, sive ante, sive post Concilium restituere, sive ob tenuitate elemosinarum, sive ob aliam causam ab eadem Ecclesia non acceptas, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Abque episcopi auctoritate Oratorium privatum fundatum non ut ibi celebraret, sed ut ibi oraret, non est sub potestate Episcopi quoad nec videtur, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

In episcopi Oratorio non possunt familiariter audire secretum eorum mortuum, vel aliter, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi titulari extra Urbem possunt in domo sua erigere Oratorium, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Et exerceat omnia Pontificali potest; episcopo titulari debet locus inter ceteros Episcopos in Capellis, & in Consecrationibus publicis, & sompniosis, licetque lesionibus iuxta Ordinem suum promissionis, etiam est Regularis, non est subiectus jurisdictioni Ordinarii, neque Superiori suae Religionis, sed immediatè Summo Pontifici. Et eius familia gaudet privilegio fori sacra Congregatione immunitatis declaravit, ibi §. 1. per totum.

Non obstat episcopi prohibitorium an Regularis possint ministrare eucharistiam in privatis Oratoriis, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Et quid, si ad hoc sacerdotes tam secularis, quam Regulares virtute Cruciatu eligantur, ibi §. 2

Episcopi an possint prohibere Regularibus, ne ministrarent Eucharistiam in Oratoriis privatis, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi licentia ad sit omnia necessaria, in tempore interdicti qui possint celebrare domi in Oratorio privato virtute Cruciatu, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi Diocesis non excedat promissionem iubilii, an superior Regularis possit pro suis subditis jubileum promulgare, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Et quid si non mittit copiam Episcopos, vel breviorum Bullarum jubilei, ibi §. 2. p. 137

Episcopi quodvis censetur superius honorum Ecclesiasticorum ergare in opera pia, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi possunt de patrimonialibus distributionibus visitando episcopatum, & de acquisitione quavis alio titulo distincto à titulo beneficii episcopatus ad habitum disponere, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi, id quod restitutum de necessitate ad decemum statum venientes parce, an teneantur pauperibus erogare, sicut superius, ibi §. 2. p. 137

Episcopi an teneantur erogare in usus pios omnia id, quod superius est congruus, & decet, satisfactione, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi manuum impositionem pertinet ad eorum Ordinem, itaque si Episcopi moriantur, postquam contulit sacerdoti potestatem consecrandi, an veniat integrè ordinatus, & poterit à peccatis absolvi, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi an possint reservare peccata venialia, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Et an peccata mortalia interna, ibi §. 2. p. 137

Quid Episcopi confessiones sacerdotis exerceat, unde habeat jurisdictionem, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi manuum impositionem pertinet ad eorum Ordinem, itaque si Episcopi moriantur, postquam contulit sacerdoti potestatem consecrandi, an veniat integrè ordinatus, & poterit à peccatis absolvi, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

In episcopi legibus an Pontifex dispensare possit, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi an aliquo jure excipiantur ab incurrendo excommunicatione, quavis excipiantur ab incurrendo suspensione, & interdictum, quae iure generali feruntur, quod si illis ab irregularitate, & excommunicatione, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi an possint cognoscere de criminis sollicitudine, itaque si possint, quid possint Consecrariis sollicitudine denotare, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Pro quo apponitur aliquam distinctionem, ibi ad id inquisitio Hispanica, & ubi non addit, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi, ubi non est inquisitio Hispanica, an possint separatim ab inquisitoribus proficere sententiam contra Consecrariis sollicitudine, & contra, etiam sola abhorrere eis adiungatur, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Et quid de sententia absolutoria, ibi §. 2. p. 137

Episcopi in recipiendis testibus contra hereticos an adhibere debent duas personas Religiosas, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi si sint Diocesibus debent eliminare medicamentum, ut afferant iurisdictionem, quod in absentia inferni vulnere applicatur ejus sanguini, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi an possint libros hereticos legere, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi an excusentur, si non curant, ut leges Pontificum promulgentur, & recipiatur, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi, qui hoc tempore vivunt, & quorum antecessores non tenebant Concilium Tridentinum Bullam Canonis, an libet sint in confectio, & male magis eorum subditi, ibi §. 2. p. 137

Episcopi an possint concedere leges Ecclesiasticas in sua Diocesi, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi an possint hanc condendi leges habeant immediatè à Christo, an verò à Pontifice, ibi §. 2. p. 137

Et hoc pendet ex solutione illius questionis, quae episcopi sunt superiores sacerdotibus quoad jurisdictionem, & c. ibi §. 2. p. 137

Idem est de institutione testis, ibi §. 2. p. 137

Qui iuxta Episcopi mentem, & applicationem factam illi litteris corrigat, non incurrit excommunicationem, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi an possint esse seditiosi, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi an possint mortaliter laedere ludis prohibitis, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi an possint valide donare, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Et supponitur quod temporalia triplici generi esse, quae Episcopi habere possunt, scilicet patrimonialia, quae patrimonialia, & mercedis ecclesiastica, & de quibus his episcopis possit valide donare, agitur ibi §. 2. p. 137

Et an licet, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi Religiosi donatio ad usus profanos non solum est illicita, sed etiam invalida, & acceptantes teneantur ad restitutionem, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi donatio iuxta ad id, agitur obitum an sit valida, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Et quid, si donatio fuerit facta extra infirmitatem, cum Episcopi sine esset Episcopus, Quare adhuc si possit excommunicatione contra non revelantes bona Episcopi defuncti, magis unus in conscientia denegatur, ibi §. 2. p. 137

Episcopi licentia an sit necessaria pro ingressu Religiosis, quando uxore ex consensu vult in ea proficere, & an saltem pro ingressu licet necessaria sit licentia episcopi, tom. 7. tract. 1. r. 33. per totum, p. 158

Abque episcopi intervenit an Praetor Regularis possit dare licentiam Monialibus ex modo à Monasterio eis iuxta causam, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi an teneantur saltem in extrema necessitate proximi cui periculo vixit correctionem adhibere, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Et quid, si proximus non sit in extrema necessitate, sed gravi, ibi §. 2. p. 137

Episcopi an aliquando sub peccato mortali teneantur corrigere peccata venialia, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi an teneantur sub peccato mortali excommunicare confutantes incedentes mulieres peccato nuptiarum, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi aliqui prohibuerunt representationes sacras alibi posse fieri sine eorum licentia, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi an teneantur vocati accedere ad Parliamentum, licet contravenientes possint expelli à Regno tanquam inobedientes mandatis Regis, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Episcopi an locusturum sub prohibitione, ne Clerici praefici exerceant, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Et quid de Circaensis episcopis, temporalis jurisdictionem obtinentibus, an possint bellum initiare, exercitum scribere, Ducem belliparare, & arma ad paganos militibus dare, ibi §. 2. p. 137

Episcopi aliqui Hispani defecerunt, qui ad bella pererant contra Cardinalem Baronium, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Ut episcopi praefici exerceant, an Pontifex eis iuxta causam, prebellecationem possit, licet quo, quando, & quo pacto irregularitatem incurant demonstratur, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

An si episcopi praefici exerceant, non solum peccent mortaliter, sed incurant irregularitatem, etiam si propria manu occidant, ibi §. 2. p. 137

Episcopi an excusentur à residencia, quando pro gubernatione aliqui Reges, vel Consilii detineantur, c. 1. tr. 1. r. 23. §. 11. p. 137

Et an hoc possint efficere Reges ex privilegio aliquo Pontificis; & si res ipsa tale privilegium exisset, an modo sit revocatum; ibid. §. 4.

Et an in hoc Pontifex non possit dispensare, nisi adde magno necessitate publica, & bonum commune; ibid.

Episcopi resident in ea de iure divino; ibid.

Episcopi Cardinales, & alii Episcopi quomodo possint absolvere a censuris in IV. & Greg. XV. t. 1. r. 7. §. 117. n. 1. p. 137.

Ubi quid operetur parsula Concilii. Trid. in sua Decretali ibid. §. 2.

Episcopi factus a iure permitti absolvere subditi subditi legitime impedito adire Romam pro absolutione, an tali casu exten- dat ad culpam, & censuram Sedi Apostolicæ reservata, com. prin. t. 1. r. 1. §. 1. r. 6. p. 177.

Et quid in casu heresi. ibid.

Et in tali casu an Episcopus possit absolvere subditi extra sacra- mentalem absolutionem, sive excommunicatio sit publica, sive publica, & sive episcopus, sive subditi sit extra Diocesim, ibid. §. 9.

Episcopi est concessa facultas reservandi peccata a Summo Pontifice, & non a iure divino, t. 1. r. 1. r. 2. §. 1. & seq. p. 202.

Et tunc potestatem possit Pontifex restringere, & limitare tan- quam supremum jurisdictionis collator, ibid. §. 3. p. 222.

Et supponitur, posse Episcopum reservare aliqui peccata pro suo Episcopatu, ibid. §. 4.

Episcopi prohibito scilicet moderandi Missas, an comprehendat etiam anniversaria, & officia de defunctis, t. 1. r. 1. r. 6. §. 1. p. 1.

Episcopi quantum subditis sit seculari reducere Missas ad mino- rem numerum, t. 1. r. 1. r. 7. §. 1. p. 2.

Episcopi an possint Pontifex tollere potestatem circa sacramenta- lia, t. 1. r. 1. r. 6. §. 1. p. 177.

Et an illud possit Pontifex auferre potestatem conferendi Subdia- conatum, & minores Ordines, ibid.

Ab Episcopis excommunicatio, suspensio, & c. collationes mino- rum Ordinum factas, an possit Pontifex habere illas invalidas, com. 3. t. 1. r. 1. §. 1. r. 6. §. 1. ibid.

Et quid quoad collationem primæ Tonfuræ; t. 1. r. 1. r. 6. §. 1. p. 177.

Episcopi an sit de iure divino continenter perpetui; t. 1. r. 1. r. 7. §. 1. p. 66.

Episcopi facultas restandi concessa, an expirat morte conceden- tis; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 187.

Ab episcopis an possint dispensari Fures, Peregrini, Schola- res, Praetores, Medici, Offenses, & c. citatis brevi tempore in eorum Diocesim Committentes; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 187.

Episcopi tantum, & non Summo Pontifici, an sint reservata iu- ramenta pro Religiosis, & perpetue castitatis; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 187.

De quotiesque elemosinæ ab episcopis expendenda in puper- um necessitatibus, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 187.

Et an hoc procedat quoad Episcopos regulares; ibid. §. 3. p. 222.

Episcopi an liceat eis Docere supremum in aliquo exercitio terro- ris vel maritimo; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Episcopi adoratio politica prebatur, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Episcopo excommunicato in peccato mortali ministrare, an sit peccatum mortale; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Ubi ab Episcopo unctio in Confirmação adhibetur in foro, & sub signo Crucis, an sit de necessitate Sacramenti? t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Ab episcopo an possint confirmari infantes, filii Principum, vel si periculum mortis imminet, vel ubi alia honestas causat ante septennium, & usum rationis; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Ubi an sit peccatum mortale confirmare infantes ante septenni- um, & usum rationis; ibid. §. 2.

An ab episcopo possit admitti sine examine ad Confessiones in- dicandas notorie sufficientes; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Et an talis licentia possit revocari ad libitum sine causa; ibidem.

Ab episcopo eodem an possint recedere facultates approbati voca- ri sine causa, sed non reprobari; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Et quid de Regularibus dicere hoc; ibid.

Ab Episcopo Neophytorum Confessiones etiam Regularis approba- tum an possit excipere Confessiones Neophytorum in aliqua Diocesi; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Ab episcopo quomodo approbatur an possit Parochos exponere ad Confessiones audientias suorum subditorum; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Et quid, si hoc prohibet Parochis, & superioribus Regularibus episcopis; ibid. §. 2.

Et an ipse possit punire contrarium facientes; ibid. §. quarto.

Et quid si virtute Crucis hoc faciant absque nova approbatio- ne disti episcopi ibid.

Si ab episcopo Sacerdos simplex non est approbatus, an eum possit Parochus exponere ad audientias confessiones suorum subdito- rum; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Et an sit in aliquo casu; Pro quo duo casus proponuntur in praesentia; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Et an talis opus sit peccatum; ibid. in fine.

Ab episcopo casus reservati, si committantur in Monasteriis Regularibus exemptis, an possint absolvi a quocunque Confessa-

rio; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Unde puellæ magister in educatione apud Monachos exemptas, an subiacent supradictis casibus ab episcopo reservatis; ibid. §. 3.

Episcopo mortuo an casus reservati expirent, ita ut possint absolvi a quocunque Confessario; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Et quid, si casus reservati sint per se, vel legem synodalem Diocesanam, an qui iure, vel consuetudine ipsi episcopo re- servantur; ibid. §. 3.

Et quid, si in quodam Visitationum episcopi reservent aliqui peccata, sive cum excommunicatione, sive sine illa, an expiret reservatio, mortuo episcopo; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Ubi quid supradicta intelligantur quoad eos, qui in vita condi- cuntur episcopi, prædictam censuram, an reservationem non in- cipiunt, nam si adhuc vivente episcopo incense sunt, tunc quid- dem reservatio, & excommunicatio adhuc durat mortuo episcopo; ibidem §. 3. p. 222.

Ab episcopo an sit approbandi simplices sacerdotes ad hoc, ut possint absolvere peccatis venialibus, & mortaliis cum rito- concessis; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Ab episcopo an possint Pontifex reservatam potestatem conferendi Subdiaconatum, & minores Ordines; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Si ab episcopo quis petat facultatem dispensandi, vel absolven- di, in quodam casu, quem data opera non explicat, qua tunc de exclusivis episcopi, an tunc imperatio sit valida, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Episcopo alicui an possit Capituli sede vacante licentiam conce- dere, ut conferat ordines Regularibus, & Clericis alicuius Diocesis; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Episcopo an sit subditi Regularis quoad Ordines; ibid. §. 2.

Ab episcopo an possit compelli Vicarius Capituli sede vacante, & Vicarius debeat hoc suscipere, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Ab episcopo an possit compelli Sacerdos obligatus dicere Missam in Altari privilegiato, ut ipsemet celebret, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Episcopo per septe potestatem in ejus Oratorio celebrare, non autem eo absente, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Episcopo contradicente an possit Regularis conficere oratoria; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Episcopo contradicente an possit Regularis in Graugis, seu cellis particularibus celebrare cum Altari portatili, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Episcopo an liceat procedere, & punire Sacerdotes tam secula- res, quam Regulares celebrantes in Oratorio Palatii, Civi- tatis, & exorcismum, & c. t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Si ab episcopo oratorum sit approbatur, & privilegium invet- domum, an deus in ista domo ab episcopo sit approbandum; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

A quo episcopo debeat esse approbatus Confessarius per Jubilum eligibilis; idem ex vi Bullæ Crucis, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Ab Episcopo non approbatus, sed à Parocho, an in aliquo casu eligibilis per Jubilum; Et quid, si approbatus sit ab Episcopo alicuius Diocesis; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Ab Episcopo loci an debeat esse approbatus Confessarius eligen- dus virtute Jubilii, vel Crucis, etiam quoad Regulares, ita ut non sufficiat esse approbatus à Parocho Regulari tunc Religiosis, vel alicuius, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

A casibus episcopo reservatis an Confessarius absolvere possit vir- tute Jubilii; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Et an a casibus, & censuris ab episcopo reservatis post publicatio- nem Jubilii; ibid. §. 2.

Si ab episcopo sit inditum plenum pro certo die, vel sua lege, & constitutione etiam in Synodo, an obliget Regulares; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Ab episcopi dicti scilicet illi obligant Regulares ex Concilio, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Ab episcopo schismatico quid agatur, an sit irregularis; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Et quid de Latens ordinatur ab episcopo Græco, & de eorum; ib. in fine §. 2.

Sine episcopo an inquisitor possit proferre locum totius absolu- tionem rei; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Ubi an sit ut receptum indicetur ablationem, & purgationem sine episcopo; §. 6.

Sine episcopo an possint inquisitores inferre raturam, & alios ad hoc delegare; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Sine episcopo an inquisitor possit revocare eos, qui vulgo dicuntur Reogati, si sponte ad eos venerint, & peccati- tiam possint; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Ab episcopo an possint dicitores petere absolutionem à iuramen- to, quando pactum, & iuramentum est in bonum, an in malum, & c. t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Episcopo relictus in aliquo casu, si proinde, presumatur esse reli- ctus, an iuramentum, sed per se, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Episcopo excommunicato, si non est denunciatus, an publicus Clericus, per se, ad eum subditi illi obediunt; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 222.

Ab Episcopo lata suspensio contra lucentes non incurret Cle- ricis

vicini Iodensis alius in Monasterio exempto, t. 7. r. 1. r. 197. §. 3. in fine, p. 90-90

A Episcopus an necessarius sit faciendum exa^mine pro professione p^ullis, etiam ingressis fuerit in Monasterium Monialium exemptum, & dicta Episcopo non subdici, t. 7. r. 1. r. 335. §. 4. ad medium, p. 159

A Episcopus an possit abluere excommunicatum contra^h in fractione Bullae Pii IV. & Gregor. XV. de collectionibus, & sectionibus temporis Cuscularis, si sit occultus, vigore Conc. Trid. sess. 14. c. 6. t. 7. r. 1. r. 134. §. 1. & t. 6. p. 317. & seqq.

E non op^oio circa intelligentiam dicti Concilii Tridentini asseritur, sed non approbatur, tom. 9. r. 7. r. 14. §. 1. p. 317

E quando verò dicta excommunicatio dicenda sit occultae, ib. §. 1. Jo Episcoporum Oratoris si quis apud Missam sacrificet prope-

pro, tom. 4. r. 1. r. 42. §. 4. p. 4

Episcoporum indolentius in quibusdam peregrini, & homines exter-
renae Diocesis, & Regulares exempti, t. 7. r. 1. r. 139. §. 1. p. 148

De Episcoporum obligationibus ad elemosinas largiendas, t. 4. r. 7. r. 2. §. 1. & 2. p. 225

Episcoporum iudices, & Officiales an ordinari possint, t. 5. r. 1. r. 90. §. 3. p. 173

Episcoporum Reges Synodales an Regulares observare teneantur, t. 6. r. 1. r. 46. §. 1. p. 37

Ubi quid multae casus, in quibus Religiosi exempti tenentur legibus, & sententis in Episcoporum, ibid. §. 2.

E quid quod solentur observationes, jejunia, interdicta, exco-
municatio censuras, pro quibus tenendi Episcopi sacrilegium habet à jure Tridentini, ibid.

Quod episcoporum abusus procedendi ad bella in Gallia ortum habuerit ex Cardinali Baronioprobat, t. 7. r. 7. r. 55. per tot, p. 87-87

Episcoporum examinatores non possunt aliquid Episcopis examina-
ndis manifestare, etiam si velletissimi, & pro veredictis timentur non bene responderi, & hoc ratione sacramenti, quod dicti examinatores faciunt, t. 8. r. 3. r. 5. §. 4. p. 16

Quod Episcopus Regularis an sit Iudex quatuor elemosynarum faciendi in pauperum necessitatibus, t. 7. r. 7. r. 133. §. 1. p. 225

Contra Episcopos non verbenas de pena interdicti ab ingressu Ecclesiae apposta ab Urbano VIII. in qua Bulla super hoc, t. 7. r. 4. r. 15. §. 4. p. 159

Ubi clarè, & breviter exponitur quid dicta pena imponat, **Contra** Episcopos an Inquisitores procedere possint, Et quid, si episcopus sit titularis, vel electus, & confirmatus, a quoque tamen consecratus, t. 5. r. 1. r. 11. per tot, p. 288

Quod episcopus privatus an inquisitor potest cognoscere de
fertilis amobus per Bullam Sixti V. contra sortilegos, t. 5. r. 10. r. 103. per totum, p. 310

Episcopus desineat an possint Reges pro gubernatione alicuius Regni, vel Confessio, t. 9. r. 1. r. 17. §. 1. p. 86

Concluditur episcopus non possit extra Diocesis vigore Concilii Trid. abolvere censuras, & aliis casibus reservatis Papae, t. 9. r. 7. r. 115. §. 2. p. 17

Ut per episcopum sit consecraturum Christus pro sacramento Confirmationis, an sic de necessitate sacramenti, & t. 1. r. 1. r. 154. p. 49

Supponit posse episcopum reservare aliqua peccata per sua episcoporum, quando Pontifex potest potestatem aliam restringere, & limitare tanquam supremum iurisdictionis collator, tom. 1. r. 1. r. 34. §. 4. p. 207

Per episcopum alium Pontificalia asserunt, an Capitulum sede vacante possit ordinare Duces nonos, t. 3. r. 5. r. 12. §. 3. p. 46

Si per episcopum censetur synodales promulgant, an ligent Regulares, t. 4. r. 4. r. 22. §. 1. p. 144

Ad episcopum an teneatur recurrere pro dispensatione dubitans, an debeat, vel possit jurare, t. 4. r. 6. r. 3. §. 1. p. 155

Episcopum pauperem fingens in esse, & dante ei, & in elemosina centum aurei an peccet mortaliter, & teneatur ad restitutionem, t. 4. r. 7. r. 16. §. 2. p. 37

Ad Episcopum an devolvatur electio pauperum, quando inter duos exco^municatos electio super electione, an Episcopus adheret non eorum, data petente inter nominatos ad exco^municatos, t. 4. r. 7. r. 60. §. 1. p. 36

Per episcopum potest penitentiam tollitur suspensio simoniaci nati-
fissi, t. 5. r. 7. r. 4. §. 1. in fine, p. 10

Quod ad episcopum Monachus, aut Religiosus assumitur, an sit liber à voto perpetuitatis, & Domini acquirit, possitque contrarius iuris licet alii Episcopi non regulares, t. 6. r. 7. r. 2. §. 1. & t. 7. r. 16. §. 2. p. 37

In Episcopum potest alibi legitimatus per subsequens Matrimonium, t. 7. r. 1. r. 187. §. 6. p. 177

Episcopum in bello militarem an quia possit imponi occidere, vulnerare, & possit, ac prout nonnulli incurrat penam, & excommunicationem, excepta irregularitate, t. 7. r. 7. r. 53. §. 3. p. 160

Episcopum percutiens raptus innotione inventum, an innotat excommunicationem, t. 9. r. 1. r. 49. §. 5. p. 25

Episcopum an possit Reges expellere ab Episcopatu, & symo-
nicis electis, t. 9. r. 1. r. 187. §. 2. p. 16

Et si quis facientes incurrat in censuram Bullae Conne, ibid. §. 3

Si Episcopus unus tantum esset, & ille esset excommunicatus de-
nunciatus, aut publicus Clerici percursor, an possit ordinari con-
ferre in casu, quo in aliqua Provincia tenore possit esset Sa-
cerdotum, t. 1. r. 1. r. 15. §. 1. p. 9

Episcopum debuit in fine baptismo, an debeat iterare baptismum
sub conditione, t. 1. r. 1. r. 79. §. 3. p. 37

Episcopum an possit dispensare super numero Patrio designato ex
Concilio Tridentino in Baptismo, t. 1. r. 1. r. 96. §. 3. p. 44

Episcopum peccat dispensare ad petendum debitum c^o conjugibus,
qui culpabiliter alter ruer, vel alterius in Baptismo causa acced-
erat filium baptizari, aut teneat, t. 1. r. 1. r. 103. §. 3. p. 48

Episcopum non confirmatus ministrans Sacramentum Confirmatio-
nis, an peccet mortaliter, t. 1. r. 1. r. 4. §. 1. p. 50

Idem est, si Episcopus confert Ordines, atque ipse sit confir-
matus, ibid.

Episcopum ex illius in peccato mortali, si Sacramentum Confirmatio-
nis eodem tempore, v. g. 100. personis conficit, an committat
100. peccata mortalia, t. 1. r. 1. r. 5. §. 1. p. 11

Episcopum an peccet mortaliter, si ordinem Confirmationis
non faciat in fronte, & sub signo Crucis, & faciat Supra-
mentum nullum, t. 1. r. 1. r. 6. §. 1. p. 11

Ubi an sit de necessitate Sacramenti, & praecipue, quid unctio
Confirmationis fiat immediata, non confirmatio in fronte sub
signo Crucis, itaque nullum sit hoc Sacramentum, si confertur
pollice sinistra, & non dextero, vel alio digito, vel omnia
alio instrumentum live coquo, live separato, ibid. §. 2. & t. 1. r. 7. r. 3. & t. 1. r. 1. r. 53. & t. 1. r. 1. r. 60. per totum

Episcopum, qui Confirmationem parat alio digito quam dextero
pollice, an peccet mortaliter, & an talia variata sit ma-
gis gravis, t. 1. r. 1. r. 7. §. 2. p. 11

Episcopum ministrans publicis in Ecclesia Sacramentum Confir-
mationis sine Pluribus, Mittere, & Incenso Pluribus, an peccet
mortaliter, t. 1. r. 1. r. 9. §. 1. & t. 1. r. 1. r. 53. & t. 1. r. 1. r. 53

Et quid, si omittit conferre unumquemque indumentis sacris, ibid. §. 2

Et quid, si omittit inferre alamp, ibid. §. 2

Episcopum ministrans Ordines sacrae litiae post Missam sine aliis
indumentis Pontificalibus, an peccet mortaliter, ibid. §. 2. & t. 1. r. 1. r. 53

Episcopum in ius directum an peccet, si confirmet subditi alterius
Episcopi, & hoc extra Ecclesiam, & post meridiem, t. 1. r. 1. r. 53. & t. 1. r. 1. r. 53

Et an incurrat in aliquem exco^municatum, t. 1. r. 1. r. 1. r. 53. & t. 1. r. 1. r. 53

Episcopum an possit confirmare aliquem auctoritate dimissoria
suis episcopis, ut urdinetur, ibid. §. 1

Si Episcopus ordinat aliquem non confirmatum, an peccet mortali-
ter, ibid. §. 2

Episcopum an sit dimittendus de peccato, si confirmet perpetuo
amens, t. 1. r. 1. r. 15. §. 1. p. 16

Episcopum Religiosum possit esse patris in Confirmatione, &
Baptismo, t. 1. r. 1. r. 53. §. 6. p. 18

Episcopum non potest, quando carens sacerdotibus sufficientibus
doctrina, etiam per rudem approbat aliquos Sacerdotes in
Confessione pro exco^municatis eorum, aut aliquos generis boni-
um constitutionibus, & ut illis Sacramentaliter absolvat, t. 1. r. 1. r. 7. r. 53. p. 62

Episcopum an iuxta Parochos possit aliquos exco^municatos, t. 1. r. 1. r. 15. §. 1. p. 16

Episcopum an possit dare subditi potestatem eligendi Confessi-
onem, per eandem potestatem approbandam eandem, etiam si
ante approbationem fuisset, t. 1. r. 1. r. 3. r. 16. §. 1. & t. 1. r. 1. r. 53

Quod Episcopus Regularibus legitime, & dignè perlocuti-
lis licentiam confitendi denegat, ipso iure censetur censetur,
t. 1. r. 1. r. 39. §. 2. p. 22

An episcopus possit abolvere subditi extra Sacramentalem ab-
solutioem, impedire adire Romam pro solutione, live ex-
communicatione sit occulta, live publica, & live Episcopus, live
subditi sit extra diocesis, t. 1. r. 1. r. 16. §. 5. p. 198

Episcopum an possit abolvere casibus reservatis ex nova lege
post Concil. Trid. & quid circa hoc sacra Congregatio declara-
verit, tom. 1. r. 1. r. 3. r. 53. §. 5. p. 203

Episcopum potest dispensare votum dubium, sufficit, eo quod
dictum votum non est reservatum, t. 1. r. 1. r. 3. r. 53. §. 4. p. 177

Episcopum in casum reservatum summo Pontifici incedere, à
quo ipse alio abolvere potest, an possit Confessario à se sub-
delegato in illa absolutioem obtemperare, t. 1. r. 1. r. 53. §. 2. p. 222

Idem est de dispensatione, ibid. §. 2

Episcopum potest commutare penitentiam sacramentalem extra
iudicium sacramentale per applicationem in indulgentia, t. 1. r. 1. r. 6. r. 53. §. 2. p. 222

Episcopum ex hactenus causa an possit commutare Penitentiam à
Pontifice, vel Datari super aliquo impedimento Matrimonii
impone, t. 1. r. 1. r. 53. §. 1. p. 222

Episcopum, si peccat mortaliter, an teneatur explicare hanc cir-
cumstantiam in confessione, t. 1. r. 1. r. 72. §. 1. & t. 1. r. 1. r. 76

Episcopum fornicans qui tenetur Episcopatus circumstantiam
scire,

Evangelium, vide verb. *Dianensis*, 2.3

Item verb. *Abbas*, 7.2.3

Item verb. *Cancin*, *Denunciatio*, 5.3

Eucharistia.

Eucharistia ministrari potest in articulo mortis Sacerdoti, vel laico sine confessione, si nullus adfit, qui sacramentaliter eos a peccatis absolvere possit, t. r. 12. §. 4. p. 55

Eucharistia, vide verb. *Communione*, 1

Eucharistia an ministranda moribundo, si sumit testis etiam paganus dicat moribundum illum petiuisse, t. r. 12. §. 4. p. 55

Eucharistia non est aunda amplexibus a ministrante, nec quidem in articulo mortis, nisi quando dum transiit sui membris compositi, devotionem oblatorem in huiusmodi Sacramento, t. r. 12. §. 4. p. 55

Quod Eucharistia sacra non sufficiat, an Confessarius sub populi sententia imponere possit, t. r. 12. §. 4. p. 55

Et quid causa mortificandi penitentes, ib. §. 4. p. 55

Eucharistia vii extraordinaria, vel miraculose in stomachum hominis reposita sit, an causet gratiam, t. r. 12. §. 4. p. 55

Et quid quando per respiracionem non voluntariam, sed casu per nates, vel per os qui attraxisset in stomachum parum fragmenti particula consecrata, ib. §. 4. p. 55

In t. r. 12. §. 4. de Precepto Divino, & Ecclesiastica sacra Communionis, atque de Communionibus quotidianis sacra articulo mortis, in omnibus refol. & difficultatibus dixit, r. inclusum est hoc verb. *Eucharistia*, ubi multa.

Eucharistia, vide verb. *Dianensis*, *Mortis*, *Sacerdotis*, t. 1

Ut Eucharistia ministratur infanti sine ante usum rationis, an Pontifex facultatem concedere possit, t. r. 12. §. 4. p. 55

Et quid pro articulo mortis, qui preceptum etiam extat de iure divino suspendi Eucharistiam, §. 3

Et quid circa hoc factum sit in diversis Regionibus, Provinciis, & locis, ib. §. 3

Ut Eucharistia sapientia in die sumatur an Pontifex dispensare possit, t. r. 12. §. 4. p. 55

Et an hoc sit prohibitum de iure Divino, ib.

Eucharistia, vide verb. *Communione*, *Confessio*, *Dianensis*, 2.3

Item verb. *Communione*, *Episcopatus*, *Parochus*, *Regularis*, *Sacerdos*, 2.4

Eucharistia sacra an sit conferranda Hæretico negativo iam ad communendum destinato, t. r. 12. §. 4. p. 55

Eucharistia an causet gratiam totius temporis, quod est in stomacho, t. r. 12. §. 4. p. 55

Eucharistia an causet gratiam in peccatum Dogmatistis, & Hæresicis, t. r. 12. §. 4. p. 55

Eucharistia, vide verb. *Communione*, *Sacerdos*, *Dianensis*, *Injuria*, *Laicus*, *Sacerdos*, 5.5

Eucharistia servari potest pro infirmis in Ecclesia polluta, t. r. 12. §. 4. p. 55

Eucharistia, vide verb. *Inordinatum*, *Sacerdos*, 2.3

Eucharistia sumptio an in aliquo casu possit esse licita in peccato mortali, t. r. 12. §. 4. p. 55

Eucharistia precepto an teneatur pueri statim post usum rationis, t. r. 12. §. 4. p. 55

Sed in dubio post septennium, an qui habet usum rationis presumentium est habere, & esse obligatum, & in dubio ante septennium presumendum est non habere, t. r. 12. §. 4. p. 55

Et quid, si ante septennium puer habeat usum rationis, an teneatur obligatus ad Eucharistiam precepta, t. r. 12. §. 4. p. 55

Eucharistia sumptio pro adiungendo precepto communionis ex iusta causa, unde ad Pontificem qui differre potest, t. r. 12. §. 4. p. 55

Qui ante Eucharistia sumptionem non promisit contritionem causam, quo eam promittere tenebatur, an peccet dupliciter, t. r. 12. §. 4. p. 55

Idem est, si cum excommunicatione, vel oon jejuniis quis sumit Eucharistiam, ib. §. 3

In ordine ad Eucharistia sumptionem ad hoc ut jejuniis naturaliter frangatur, requiritur nutritivum esse id, quod editur, t. r. 12. §. 4. p. 55

Eucharistia sumptio potest imponi sub poenitentia, t. r. 12. §. 4. p. 55

Et in utroque casu an poenitentem tales poenitentias acceptare teneatur, videlicet suscipere, vel non suscipere Eucharistiam? Et si illas acceptet, an teneatur postea illas adimplere, t. r. 12. §. 4. p. 55

Qui post Eucharistia sumptionem statim fornicatur, an teneatur in confessione hanc circumstantiam aperire, t. r. 12. §. 4. p. 55

Antequam Eucharistia, & poenitentia sacramenta infirmis suscipiant, an sit mortale confiteri illi illis excommunicationem, t. r. 12. §. 4. p. 55

Pro Eucharistia materia, & forma, & alia occurrentibus ante eodem summationem, & in confessione, & post consecrationem Eucharistia in t. r. 12. §. 4. de celebratione Missarum, &c. leg. lures, varias, & curiosas quaestiones a. r. 196. obsequ ad 190. inclusive praestati Tractatus.

Eucharistia sacramentum possunt Regulares familiaribus, & val-

lulis ministrare in eorum Oratoriis, etiam in gratia consuetudinis, t. r. 12. §. 4. p. 55

An per Eucharistia indignam sumptionem lucratur quis Inhibitionem, t. r. 12. §. 4. p. 55

Ex fola Eucharistia administratione, quamvis non celebret Sacerdos excommunicatus, an incurrit irregularitatem, t. r. 12. §. 4. p. 55

Contra Eucharistia Sacramentum non recipientes semel in anno, an Inquisitione possint procedere, t. r. 12. §. 4. p. 55

In Eucharistia administratione an possint redimere vezationem iniquam prebendo pecuniam, sine fidei peccato, & Symonia, t. r. 12. §. 4. p. 55

Inter illas personas, quae Eucharistia venetabile Sacramentum per plures afficiant, delinquent si immisceant, an gaudeat immunitate, t. r. 12. §. 4. p. 55

Eucharistia moribundo ministrare non posse excommunicationem non toleratum aliqui negant, si Sacramentum Poenitentiae receperit, t. r. 12. §. 4. p. 55

Si Eucharistiam sumit, qui non potest confiteri, putando se habere contritionem, si habet tantum attritionem, an adhuc ex sumptione Eucharistia obineat primam gratiam, t. r. 12. §. 4. p. 55

Eucharistiam ministrans Sacerdos in peccato mortali pluribus, an committat tot peccata, vel unum tantum, t. r. 12. §. 4. p. 55

Eucharistiam in necessitate ministrans laicus in peccato, an peccet mortaliter, ib. §. 4. p. 55

Eucharistiam potest sumere eliciendo altum contritionem in Pachtate, qui non potest confiteri cum proprio Parocho, vel alio sine periculo salutis, & infamiae, t. r. 12. §. 4. p. 55

Qui Eucharistiam susceperit esse in Pachtate, aut si mortalia habet, quamvis intra annum confessus fuerit pro precepto annuo Confessionis, t. r. 12. §. 4. p. 55

Eucharistiam an possit sumere Regularis sine pravia Coofessione, qui per ipsum Confessarium non potuit obtinere licentiam a superioriore, absolvere a rebus variis, t. r. 12. §. 4. p. 55

Ubi an in dicto casu supradicti Confessarius possit eum absolovere pro illa vice, & quomodo hoc verbum pro illa vice intelligatur, ib. §. 3

In quibus casibus laicus, & Sacerdos possint sumere Eucharistiam absque pravia Confessione, & quando possint sumere Eucharistiam absque pravia Confessione, teneatur, vel non teneatur quamprimum confiteri, lege supra verb. *Confessio*, t. 1

Eucharistiam sumere, & urgente necessitate, an aliquando excommunicationis possit sine pravia coofessione, vel contritione, t. r. 12. §. 4. p. 55

Eucharistiam sumere cum contritione tantum sine pravia Confessione an possit, qui habet peccata reservata, a quibus praesens Confessarius non eo possit illum absolovere, t. r. 12. §. 4. p. 55

Qui Eucharistiam sumere tenetur ratione scandali, & tamen est innotudus aliqua excommunicatione propter haereticum, quod faceret, t. r. 12. §. 4. p. 55

Qui Eucharistiam in Missa ab alio consecratur in peccato mortali multis ministrat, an debeat hanc circumstantiam in confessione aperire, t. r. 12. §. 4. p. 55

Ubi stando in opinione affirmativa, si de confectis, Eucharistiam ministrat in peccato mortali, sine expiatione, & numero per formam, ib. §. 3

Et quid quando ministrat esse in aliquo gravissimo, & extraordinario peccato, aut, si sit multis, & gravibus peccatis irretractis, t. r. 12. §. 4. p. 55

Qui in die, qua Eucharistiam sacram fumpit, fornicatur, an teneatur postea in Confessione aperire hanc circumstantiam, t. r. 12. §. 4. p. 55

Et quid, si statim post sumptionem, vel celebrationem fornicatur, t. r. 12. §. 4. p. 55

Eucharistiam suscipiens in peccato mortali an committat duplex peccatum in confessione explicandum, t. r. 12. §. 4. p. 55

Et quid, si Eucharistiam aliquis suscipiat non jejuniis, t. r. 12. §. 4. p. 55

Ut Eucharistiam det Parochus publico usurario, & meretrici, &c., an proli testimonio confessari de licencia poenitentis, ut supra dicti probentur emendati io foro externo, t. r. 12. §. 4. p. 55

Eucharistiam suscipere cum vite discrimine non tenetur, qui mortaliter certus est de sua contritione, t. r. 12. §. 4. p. 55

Eucharistiam sumere non possunt interdicti in illis diebus, in quibus licitum est laicis sacrum audire, vel si Bullam Cruciatum, aut aliud privilegium habent, t. r. 12. §. 4. p. 55

Eucharistiam possunt Regulares distribuire laicis absque licentia Parochi toto anno, excepto festo Pasche & Resurrectionis, & confessione Pontificis, t. r. 12. §. 4. p. 55

Ut Eucharistiam sumat laicus non o jejuniis, an Pontifex dispensare possit, t. r. 12. §. 4. p. 55

Abſque examine de caſu non poſſunt ordinari Regulariter per privilegia concedita Societati Jeſu. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Examini Episcoporum quoad Conſeſſiones audiendas an Regulariter ſubſcribere teneantur, non obſtante Concil. Trid. *t. 7. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Examinandi.

Quando examinandi ob timorem examinationem turbantur, ſi verè ſint idonei, an licitum ſit eis promittere de poſſe, de quibus erunt interrogandi. *t. 3. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Et an hoc tantum procedat in examine Episcoporum coram Pontifice, in examine Conſiſſariorum coram Episcopo, in examine Scholaſticorum coram Propoſito, & non tantum in examine ad beneficium per concuſum. *ib. s. 1.*

Examinandi non ſunt non obſtante Concil. Triden. ſubditi Abbatum, quando cum diſpenſis remittuntur, ut ordinantur ab Episcopo. *t. 4. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Examinandi quomodo ſint ſci ab Inquiſitoribus. *t. 5. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Examinandum. Vide verb. *Bulla Apoſtolica, Pœniter, Tſiſ, &*

Examinare.

Examinare an poſſit Episcopus Landenſis Parochum Eccleſiæ, Oppidi, ſeu loci Hoſpitii, Ordinis Sancti Hieronymi de Lombarſia. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Examinare. Vide verb. *Parochus, &*

Examinare an poſſit Inquiſitor revelationes muliercularum, & aliorum. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Examinare iterum an poſſit Inquiſitor, & condemnare eum abſolutum, ſuperveniente probatione. *t. 3. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Examinare. Vide verb. *Delegare, Tſiſ, &*

Examinare juſtitiam belli, an milites ſubditi ad hoc non teneantur. *t. 7. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Examinare. Vide verb. *Prædicare, Rerum, &*

Item verb. *Bulla Apoſtolica, Pœniter, Tſiſ, &*

Examinari ab eodem Episcopo an poſſit Conſeſſarius ſecularis vel Regularis ſemel approbatus, & licentia data revocari, *t. 7. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Examinatores.

Examinatores ſynodales an poſſint recipere aliquod ſtipendium abſque ſymonia ratione Officii. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Examinatores ſynodales deputati minus ſunt debent exercere, doct. nova Synodus habetur. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Et quid eſt agendum, ſi anno ſynodali elapſo aliqui ex examinatores fuerint mortui, an expirat Officium, *ib. s. 1.*

Examinatores promoves Episcopum in obſidio, &c. lethaliter peccant. *t. 4. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Examinatores ſynodales an poſſit Episcopus aliquod ſtipendium de ſine dare. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Si cum examinatores ſynodales ſubſcribatur illi examinatores non ſynodales, an ex eo concuſus aliquis beneficii viſitetur. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Examinatores judicium interius in approbatione Conſeſſariorum an requiratur de ejus ſufficientia. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Vide verb. *Dignitas, &*

Item verb. *Conſuetudo, Deputare, Dignus, Dignus, Dilectus, Examen, Parochus, &*

Item verb. *Examen, &*

Item verb. *Conſuetudo, Episcopus, &*

Examinatum.

Vide verb. *Bulla Apoſtolica, Pœniter, Tſiſ, &*

Excorare.

Qui excoct alium, ſed oculum foras non eruit, non eſt irregularis. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Qui excoct alium privando eum ſolo viſu, non autem illi oculum extrahendo, an ſit irregularis. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Excedere.

Qui excedit noſabiliter memoriam conſorem, ſi non teneatur reſtituere, ſi in ſponſione appoſuit magnam ſummam ad recitandum plures verſus. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Quando excedit, quod emittit ultra, vel intra valorem juſti pretii, non poſſet ab emptore remitti, & donare venditori abſque inſtimatione. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Excedere. Vide verb. *Procuration, &*

Item verb. *Deſenſio, Mandatum, &*

Item verb. *Conſuetudo, Tur, Harer, Haſſa, Mar, Omſis, Pragmatica, &*

Item verb. *Culpæ, Cæſus, &*

Excusare.

Excusum pretii venditoris reſtituere teneatur, quando leges ponunt taxam tritico, quamvis poena contraveniens non obliget ante judicis ſententiam condemnatoriam. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Excusum donationis an donatarius in conſcientia retinere poſſit, ſi donatio non ſit inſtituta. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Et quid, ſi donator ignoret ſe poſſe excusum repetere, *ib. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Excusum. Vide verb. *Deſenſio, Mandatum, &*

Item verb. *Conſuetudo, Tur, Harer, Haſſa, Mar, Omſis, Pragmatica, &*

Item verb. *Conſuetudo, Tur, Harer, Haſſa, Mar, Omſis, Pragmatica, &*

Excusum pretii venditoris reſtituere teneatur, quando leges ponunt taxam tritico, quamvis poena contraveniens non obliget ante judicis ſententiam condemnatoriam. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Excusum donationis an donatarius in conſcientia retinere poſſit, ſi donatio non ſit inſtituta. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Et quid, ſi donator ignoret ſe poſſe excusum repetere, *ib. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Excipere.

Si excipere Prædicatores fidei apud Infideles, ſed illos occidant, an ſit juſtitia bellandi. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Si namque excipere Conſeſſarius Regularis Conſeſſiones aliorum, an peccet mortaliter. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Excipiens.

Excipiens Conſeſſarius Conſeſſiones multorum in peccato mortalium ſolum peccat mortaliter, ſed teneatur hanc circumſtantiam aperire in conſeſſione. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Et an etiam teneatur aperire in conſeſſione non perſonæ, etiam ſi inſeſſe eos abſolvat. *ib. s. 1.*

Excipiens. Vide verb. *Regula, &*

Excludere.

Vide verb. *Clericus, &*

Item verb. *Harer, &*

Excludere.

Ad excluſionem poena temporalis, quando animaliter agitur de abortu, an ſectus preſumit debeat poenis inanimatus, quam animalis. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Excludere.

Vide verb. *Appellatio, &*

Excommunicatio, Excommunicatio, Excommunicatio, &

Excommunicatio, Excommunicatio, Excommunicatio, &

An poſſet ſerendi cenſuras poſſit conſuetudine, vel præſcriptione acquiri. Idem eſt de poſſe latendi ab excommunicatione per alium lata. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Et an hæc poſſet poſſit acquiri circa unam cenſuram, & non circa aliam. *ib. s. 1.*

An qui habet potestatem ſerendi cenſuram, poſſit ea uti in ſua cauſa. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Et notatur, quod etiam nemo poſſet incidere in cenſuram à ſe ipſo latam, poſſit tamen occaſione cenſuræ à ſe lata, incidere in aliam cenſuram quam alius taleſit, v. g. communicando cum eo, quomodo ipſe excommunicatus, quomodo celebrando in eo, qui ipſe interdictus eſt irregularis, *ib. s. 1.*

An in dubio, quando cenſura ſit lata, vel ſerenda, cenſendum ſit tantum ſerenda. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Et docetur, quod ut teneatur vitare excommunicationem, non ſufficit dubium præſentis denunciationis, ſed requiritur notitia moraliter certa dictæ denunciationis. *ib. s. 1. p. 1. 1. 1.*

An in cenſura ſerenda neceſſario requiratur monitum. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Et an, quando excommunicatione ſeretur à Præſato, non per modum judicii, ſed per modum deſenſionis ad defendendum juſ proprium, requiratur monitum. *ib. s. 1.*

An cenſura ſine tria monitione non ſolum ſit illicita, ſed etiam invalida. Et in textu hujus reſolutionis alia diſcutiuntur pro ſimilanda doctrina dictæ quaſtionis. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

An declaratoria inſcriptionis in cenſuras lata contra N. ſit nulla ex defectu citationis. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Et inferitur, quod ab incurſu cenſuram, excuſat ignorantia moraliter vincible, & in aliquibus caſibus ignorantia etiam craſſa, & ſupina, dummodo non ſit affectata, *ib. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Et docetur, ignorantiam probari poſſe per juramentum, ſed ſi jurare quis reuſat, debet haberi pro excommunicato. Et multa alia pro ſimilanda doctrina præſentium quaſtionum adducuntur, & tota doctrina eſt valde notanda, *ib. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Et talis, &c.

An excommunicatione ſit alius irregularis, ſi irreparabilis ad ornam Concil. Trid. ſed, *13. cap. 1. de Reſcriptis, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Et explanatur, quoniam ſunt gravamina irreparabilia, ex declaratione Sacre Congregationis, facto verbo cum Sanctiſſimo Clement. VIII. à quibus ſubditi poſſent appellare à ſententia interloquutoria. Et deciditur, quod ſunt excommunicatione, ſuſpenſio, interdictione, tortura, carceratio, & alia hujuſmodi, quæ continent ſacrum, quod inſectum eſſe non poſſet, *ib. s. 1. p. 1. 1. 1.*

An ad valorem cenſuræ requiratur contumacia reſpectu Eccleſiæ communicantis ſub cenſura. *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

Et ſupponitur, cenſuram, ſuſpenſionem, & interdictionem non poſſe valide fieri, ac providere non incurri niſi ob peccatum exterioris inobedientiæ, & contumaciæ reſpectu Eccleſiæ. *ib. s. 1.*

Et notatur, quod tripliciter conſiſt alius eſſe conſumacem, *ib. s. 1.*

An cenſura requirit actum conſumatum, *t. 1. r. 1. s. 1. p. 1. 1. 1.*

pag. 1.

eidant in censuram Papæ reſcriptam; Et exiſtatur, quæ ſit magna quantitas lo: prædicto cau. t. s. r. s. r. 4. s. r. & p. 19

Et an ſi quis extraheret panem eorum, incidat in hanc cenſuram, ibid. 5. 3.

Et quid, ſi extrahat farinam, ibid. 5. 4.

Et an ſub nomine olei, comprehendatur plem, ex quibus ipſum oleum conſicitur, ibid. 5. 3. p. 19

An in cau. du. poſſint Principes ſine incurſione cenſurarum Bullæ Cœnæ impedi, ne viſualia extrahant ab eorum Regno ad Romanam Curiam, t. s. r. t. r. ref. 43. p. 19

Et notatur, quid in foro exteriori impediendum præſtatur à perſona publica, præſentem in iuſto titulo apportioni, ſecus à perſona privata, ibid. 5. 3.

An Piratæ, ſeu Carſarii non ſolum diſcurrentes per mare Poſſunt, ſed alia maris, incidant in cenſuram Bullæ Cœnæ, t. s. r. t. r. 43. p. 20

Et quid, ſi nullam depredationem actu exercent, ibid. 5. 3.

Et quid, ſi cum intentione depredandi diſcurrant, ſi nullum depredandi actionem exercent, ibid. 5. 4. id medium, & verſ. Ex hoc p. 20

Et quid tamen ſi cau. aueriantem depredant, ibid. 5. 3.

Et an depredationes Inſidelium aſpes à Chriſtianiſſimis inciſant in cenſuram Bullæ Cœnæ, ibid. à linea 10. dicti 5. verſ. Sed ea hoc.

An qui perſonatione vel ſortu ſcripſit bona naufragiſſis abſque acceptis, incidat in cenſuram Bullæ Cœnæ, t. s. r. t. r. 44. p. 20

Et an qui auſualiter cenſuram mandant, in ſortum præſtatur, vel tamen habent, ut bona naufragiſſis ſubſcripſit, vel boni ſubſcripti cuſſidant, incidat in cenſuram dicti Canonis, ibidens 5. 3. & p. 21

Et an ſi Chriſtiani Piratæ naufragiſſis faciunt, excommunicantur coram boni ſubſcriptis, ibid. 5.

Et notatur, quid ſi ſubſcripſit bona Chriſtianorum, quæ in nauibus Inſidelium cum aſſegregatione illa reddendi certo loco, quomodoque pereant, aſporſantur, non excommunicantur; ſi verò Chriſtiani eadem obligatione Inſidelium bona deſerant, excommunicantur illa ſubſcriptis, ibid. 5. 7.

Et alius alia notatur, quæ conſingere poſſunt in ſupradictis naufragiſſis circa ſupradicta, & circa alios diſverſos cauſas, & naufragiſſas, ibid. à linea 1. includitve, p. 21

An incidant in cenſuram illæ Cœnæ deſerent à Inſidelibus pecunias, merces, & viſualia, etiam belli tempore, t. s. r. t. r. 45. p. 21

Et an nuntius deſerens Inſidelibus literas, ſciens continere revelationem ſecrete Reipublice Chriſtianiſſis, incurrit cenſuram Bullæ Cœnæ, ibid. 5. 4.

Et quid eſſi dicendum, ſi aliquis revelat ſecretum Reipublice Chriſtianiſſis alius ſeceli, qui credidit revelationem Inſidelibus, an illi incurrit cenſuram Bullæ Cœnæ, ibid. 5. 6. p. 21

Et quæ vendentes arma Inſidelibus in terris tamen Chriſtianorum incidant in cenſuram dictæ Bullæ, ibid. 5.

Idem eſſi, ſi vendant, quos certò ſciunt eſſe Inſideles eſſe miſſuros, ibid. à linea 5. 8.

Quod idem dignum eſſi de communis arma pro armis, ut enſes pro haliſ, &c. ibid. in dicto 5. 8.

Et an deſerens prohibita, quando aliter Captivè redimi poſſi poſſit, excuſentur à prædicta cenſura, ibid. 5. 9.

An licitum ſi deſerere arma Inſidelibus, ſi pecunia reportata ſit Chriſtianiſſis utilior, t. s. r. t. r. 46. p. 22

An deſerere armis Hæreticis, & inſtrumentis bellicis ſit prohibita Bullæ Cœnæ; Et quid, ſi Hæreticis publicè depoſucent, t. s. r. t. r. 47. p. 22

An qui narrat Conſilia, verbi gratia, & Regis Catholici noſtri alius Turcici præſtoris, incidat in Cenſuram Bullæ Cœnæ, t. s. r. t. r. 48. p. 22

Chm in Regno ſit magna penuria Carnis, & in perniciem rei ſtamentarie in dies plura animalia mactentur, dabitur, an ſine metu excommunicandi licet vendere à Turcis ſupradicta animalia, & cum illis alia viſualia commutare, t. s. r. t. r. 49. p. 22

Et an commercium cum Inſidelibus quoque intelligatur tempore neceſſitatis, ibid. 5. 3.

Et adducunt multi Doctores pro explanatione, quando jure poſitivo ſit licitum, vel prohibetum Inſidelibus mercimoniis deſerri, ibid. à 3. ad fin. Ref.

An poſſit contra duellantes ipſo facto locurratur, t. s. r. t. r. ref. 50. p. 23

An Principes ad vitandū maiora mala poſſint in aliquo cauſa abſque incurſione cenſurarum permittere Duellum, t. s. r. t. r. 51. p. 24

Notabiliſſima quædam cauſa materiam dedit, Et per præſi. à diſverſis cauſis adducuntur in reſta huius Reſol. incurſum, vel non incurſum excommunicationem Duellum eſſe, quos invenies in hoc indice in verbo Duellum, t. s. r. t. r. 52. & in plius ejuſ notationum, ibid.

An ſi quis provocaret aliquem ad duellum, & ſe conferret poſtea ad præſentem locum, & præſentem tempore, ſiſque fruſtra expellat inimico diſcedens incidat in cenſuram Gregor. XIII. t. s. r. t. r. 53. p. 25

Et quid, ſi aliquis offenſus à N. illam provocavit ad duellum certò

in loco, &c. non tamen habebat ſequi pugnam, & certò ſciebat pugnam non ſequitur, quia amici utruſque impedirent, an in tali cauſa incidit in excommunicationem dictæ Bullæ, ibid. id medium Ref. & verſ. Quidam.

Et curiſſime notatur, an excommunicationem incurrit, ſi quis diceret: Vade quatuſcumq. gladium, ſi te ex capto, Vel, Veni ad eſtem locum, ſi te ibi expecto, Vel te exſpecto in mari, vel alibi dicta: Egreſſum in terram, vel iora, te exſpecto in tali loco, Vel, Quiſque noſtrum habet quatuſcumq. enſem in tali loco mea pugnat: ſecus ſi offenſus dicit offendiſſe: Da. Bringe enſem, tecum etiam pugnaturo volo, ibid. à linea 7. Ref.

Utrū duellatores, oblato, & accepto duello incidant in excommunicationem, ſi pugna poſſet non ſequi, t. s. r. t. r. 54. p. 25

An in aliquo cauſa vir Nobilis poſſit ſine peccato accipere duellum, t. s. r. t. r. ref. 55. p. 26

An provocantes à duello teneantur à domo non exire, dum componitur pax; Et quantum voluntate debeat propitiatus à domo exire, t. s. r. t. r. 57. p. 26

An ſi conventio de pugando facta ſit in rias, & inter conventionem, & pugnam intercedat tempus, non incurrit poſtea latus contra duellantes, t. s. r. t. r. ref. 58. p. 27

Et notatur, conſentient duellum non incurrit excommunicationem, ſi fecit, quantum poſſit, revocando conſilium, licet nihil proſecerit, ibid. 5. 4.

An ſi accuſator offerat duellum purgativum, poſſit illud inuocare ſecreptæ ad tuenda bona temporalia, t. s. r. t. r. 59. p. 27

Et an ſi quis dicatur de acceptatione certaminis purgativi, enſem vim habent in examine non perſectum, ibid. 5. 3. p. 27

Et an innocens poſſit criminatoſi offerre ſingulare certamen, quando alia ratione non poſſet ſi, ſuave tunc, ibid. 5. 5.

An ſi quis dicat aliter, tunc pugna prima vice, quo tibi per ſerem obvia ero, incidat in poſtea Duellum, ſom 5. r. t. r. 60. p. 28

In Belgio quaſi ad duellum, neceſſes eſſe prohibetur in illius Pontificis ſub poſtea excommunicationis, quæritur à me per litteras, an in illam incidere, t. s. r. t. r. 61. & in plurimis aliis ejuſ notationum, p. 28

An ſpectatores duelli taciſcent in excommunicationem, t. s. r. t. r. 62. p. 28

Et in corpore huius Reſol. declaratur, qui ſunt, qui ex juſta cauſa interſunt duello, & non peccant, neque excommunicantur, ut verbi gratia, aliquis ſemalis, ut amicus, Chirurgus, & Sacerdos ſuſceptoris conſeſſionem aliquis moribendi, &c. ibidem.

An ſi quis commodat arma amico volenti duellare, iucidat in excommunicationem, t. s. r. t. r. 63. p. 29

An ſepeliens mortuum in duello ſine excommunicatione, t. s. r. t. r. 64. p. 29

Et an ſi neceſſario ſeſcent in declaratioſi Judicis, ne ſupradictis mortuus in duello in Eccleſia ſepeliatur, ibid. 5. 4.

An ſi in ipſo conſpectu duelli ſi aliquis vulneratur, & in eodem die vel alio poſtea moriatur, privari debeat Eccleſiſtica ſepultura, tanquam mortuus in excommunicatione duelli, t. s. r. t. r. ref. 65. p. 30

An, ſi quis in duello percuſſus lethaliter decidat in terra, & ſigna contritionis offendat, ſed ea deſpectu Confeſſarii non ſecit conſeſſionem, & mortuus eſſi, poſſit ſepelli in loco ſacro, vel cenſendum eſſi, quod mortuus excommunicatur, & in peccato publico; Et quid, ſi moriatur poſtea, ſus alterum diem poſt duellum, t. s. r. t. r. 66. p. 30

Et deducitur, quid ſi quis decidat ex facinoroſo actu, ſi tamen in ultimo vitæ, tunc poſſunt mortui offendat contritionem, non debet privari Eccleſiſtica ſepultura, ibid. in fine 5. 3.

Et an poſſit, qui mortuus eſſi in duello, (modo quo ſuprà) cum ſigna contritionis ſepeliſſe tamen extra Eccleſiam, & non in loco ſacro poſſit quiſ offerre Miſſam, ibid. 5. 4.

Etiamsque docetur, quod excommunicato non denunciato poſſit applicari Miſſa ſi offendat ſigna contritionis, ſus mortuus eſſi in ſi, ibid. in fine Ref.

An, qui à duello, uno, vel altero die ſupervixerunt, ut etiam una hora, & conſeſſi ſunt, poſſunt in loco ſacro ſepelli, t. s. r. t. r. 67. p. 30

Et an Episcopos, ſi æquum iudicaverit, poſſit cum ſi contritiis, & conſeſſis diſpenſare, ut ſepeliatur eſſi, in locoſan; vel an poſſint in ſupradicta cauſa ſepeliſſe eos, abique ulia Episcopos diſpenſatione, ibid. &c.

In ſubſiglo anni San. d. 1650. R. omne in conſpectu duelli quiſ accuſus poſt vulnera lethalia, ea quod aliquis dies mortuus eſſi, quæſierunt tunc me, an privandus eſſet Eccleſiſtica ſepultura, t. s. r. t. r. 68. p. 31

An excommunicatio toleratior moriſſet ſi privandus Eccleſiſtica ſepultura, ſi publicè innotuerit fuiſſe excommunicatum, t. s. r. t. r. 69. p. 31

An ſub prohibitione Cap. Sacris, & Clem. 8. de Sepulchris excommunicati ſepeliatur in loco ſacro excluſantur excommunicati excommunicati, t. s. r. t. r. 70. p. 31

Et advertitur, quod non poſſunt Eccleſia ſepeliendo excommunicatum, niſi ſi ille vitandus, ibid. in fine Ref.

Qui sunt illi, qui sepelescentes excommunicatum loco sacri-
ficant excommunicationem, tom. 5. tract. 1. ref. 7. p. 35
Et an, qui excommunicatos etiam Hæreticos notorios, sed non
deus incitans in loco sacro sepeliunt, incurrant excommunicationem,
ibid. §. 2. & c. melius in Reliq. 7. p. 35
Et an hoc extendatur ad Hæreticos fautores, & defensores,
ibidem ad medium §. 2. dicte Reliq. 7. p. 35
Et an peccent, qui cum Hæreticis sub quibuscumque non denunciatis
fimal orant, vel concionem faciunt, aut Missam audiunt, ibi-
dem ad med. dicti §. 3. Verbis quo
Et notatur, quod si aliquis reperiret mortuos in puteo, vel la-
queo suspensum, non est statim privandus Ecclesiastica sepul-
tura, ibid. §. 3. p. 35
Et aliqui alia docentur, quæ contingere possunt in supradictis ca-
sibus, ibid.
An Sacerdotes in domibus audientes Lectorem Legum, vel Medi-
cinæ incidant in excommunicationem, & quid de Regularibus,
tom. 5. tract. 5. ref. 72. p. 33
Et quid, si supradicti fidei tenent Legibus Civilibus in Scholis publicis
quærentes conducunt, vel possunt conducere ad notitiam Cano-
nicam, ibid. §. 3.
Et an hoc intelligatur in forma interiori, nam in sura exteriori
semper præsumitur excommunicari; Et notatur, quod Diaconi,
& Subdiaconi non comprehenduntur sub dicta prohibitione,
ibid. §. 3. per totum
An si mandata, vel consilium revocet mandatum, vel consilium,
incurat adhuc excommunicationem; si dictum, hoc non ubi-
stat, committitur; Et quid, si revocatio non innocentem man-
datis; Et an teneatur reliquere damna tali homicidio fecer-
unt, t. 5. tr. 1. ref. 74. p. 33
Et si mandata homicidium mortuum fuerit antequam mandatis
accideret, non contrahit excommunicationem, quæ solum ligat
viventes, non sunt defuncti, si ibid. lib. hinc Rel. & c.
An censurata contra fidentes comprehendat mandantes, aut
consequentes, tom. 5. tr. 1. ref. 75. & in aliis ejus not. p. 33
Et si aliqua alia circa hoc moratur, & tandem advertitur, quod
non ligatur actu immoicatione, qui paratum occidere Clericu-
m consilium tantum p. c. uteretur; ibid. §. 6. & in aliis ejus not.
An licitum sit vendere, & depingere Agnus Dei, & retinere
illos sine iocunditate consilium, tom. 5. tr. 1. ref. 76. p. 34
Et an peccent laici, si alique contemptus tangunt, ibid. §. 3.
Et an dicta excommunicatio sit Pontifici reservata in hoc Re-
f. An fures Reliquis præter peccatum aliquam excommuni-
cationem incurant, tom. 5. tract. 1. ref. 77. p. 34
Et notatur, quod Romæ est et excommunicatio, ne Reliquia
ex Urbe exeant, ibid. in fine §. 2.
An alienari Reliquia non includatur in prohibitione Paulina de
rebus Ecclesiæ, ut alienandis, tom. 5. tr. 1. ref. 78. p. 34
Et explanatur particula *Prosuperis*, posita in dicta extrava-
g. Pauli II. quæ denotat tæmentum, & non comprehendit eum,
qui bona fide ignorat, aut imprudenter, seu inadvertenter
facit aliquid contra dicta extrava. g. not. ibid. lib. 4. §. 2. p. 35
An Superiores in contradicte possint absque folemnitate obli-
gare bona Ecclesiæ sub hypotheca generali, non oblatore Pauli-
na, & decretum Urbani VIII. tom. 5. tr. 1. ref. 79. p. 35
An pecunie ad Cambium, vel mutui acceptæ in solutione lucrif-
cantur, vel damni emergentis comprehenduntur sub Decreto
Sacre Congregationis, & Paulinae *Antistite*, t. id. ad me-
dium §. 3. Verbi. Hinc. p. 36
Et an obligando tantum fructus bonorum immobilium, & ma-
teria pretiosa possit pretiare, & Capitalium Ecclesiæ, seu Mo-
nasterii absque folemnitate, quæ ratio alienationem bono-
rum Ecclesiasticorum requirit, pecuniam mutuo accipere,
ibid. §. 4.
Et an hoc procedat, si mutuum sit acceptum absque ulla obligatio-
ne aliquid pro eo inferat, alioquin non possit fieri, etiam si
tantum fructus, & mobilia, & non immobilia, & pretia obli-
gantur, ibid. §. 5. p. 36
An bona Ecclesiastica legata, vel donata, ut possint alienari sine
assenso Apostolico, & in proprium usus converti possint, dicte
bona absque dicta folemnitate alienari, t. 5. tr. 1. ref. 80. p. 36
Et in quibusvis permutatio bonorum ecclesiasticorum maxime cum
laicis fit prohibita, tamen permutatio cum Imperatore, &
Principe patriæ est permilla absque folemnitate; Idem est cum
Fundatore, sed folemnitate præmissa, ibid. §. 6. per totum
An cogentes feminas intrare in Monasterium educationis causa
incidant in excommunicationem latam in Cone. Trid. fell. 35. c. 18
Et quid de peccato in quacunque opinione circa tom. 5. tr. 1.
ref. 81. & 82. p. 37
Et an si metu reverentia, vel importunis precibus Parentes, vel
alii fudeant puellis intrare in Monasterium, incurant ex-
communicationem Concilii, ibidem §. 6. dicte Ref. 81. p. 37
Et notatur, non incurere hanc censuram illum, qui filiam reli-
quit heredem cum patre, ut aliquod Monasterium ingredietur,
ibid. sub finem Ref.
Et aliqui alia explanantur pro supradictis casibus, ibid.
Et inferunt, filios impares esse Parentibus in Religione obla-
tione *Cred.* 1. tom. X.

tos educationis causa, non possederet si voluissent ante annos
pubertatis, ibid. lib. 10. §. 2. r. 82. & verbi. Vide. p. 38
Et notatur, Parentes cogentes filiam etiam puberem intrare
Monasterium, non in ordine ad professionem, sed tantum, ut
ibi educetur, donec nuptia apta sit, non incurrit dictam ex-
communicationem Concilii, ibid. §. 3.
An si quis inducit supra murum Monasterii Monachum incidere
in censuram, Ubi pluraciter Clausuram Monachum notaotur.
tom. 5. tract. 1. ref. 83. p. 38
Et pro præi quæritur, an si aliquis Monasterium aforat super te-
tum Monasterii, frangat Clausuram, ibid. §. 3. p. 38
Et an detur parvitas materie in violatione Clausuræ tam respo-
da casus quoniam ingressus, vel respectu temporis; & quæ quan-
titas fit parvitas materie in prædictis casibus, ibi §. 1. ad fi-
nem, & in aliis ejus not.
Notabilia quædam circa prohibitionem colloquendi cum Monialibus.
Et pro præi hujus Ref. decem casus demonstrantur in textu hujus
Ref. quæ etiam explanantur invenies specialiter in hoc indice
in verbis *Monialibus*, *Regularibus*, t. 5. tr. 1. r. 84. & in malis aliis
ejus not. pag. 39. multis aliis infra in Ref. 87. & 88
Sed superest hæc difficultas, an nimia frequentia Monasterii Mo-
nialium absque legitima causa sit peccatum, ibid. ad lineam 4. §.
1. r. 84. p. 39
An ligetur excommunicatione accedentes ad Monasteria Moni-
alium Regularibus subsecra, si Statutum Episcopi ferat censuras
contra accedentes ad Monasteria Monialium, t. 5. tr. 1. r. 85. p. 40
Et an incuratur in prædictam censuram latam per modum Statu-
ti contra loquentes cum Monialibus, qui colloquitur fit in loco
exempto, ibid. in fine, & c.
Idem est de Statuto contra ingrediendes dicta Monasteria, t. 5. tr.
1. ref. 86. post medium, t. 1. Verbi. Idem de Statuto, p. 40
Et docetur, quod non potest Episcopus Moniales exemptas li-
quoribus cum suis subditis p. uire, ibid. §. 2. ad medium, & Verbi.
Non potest p. 40
Et an prohibitio contra loquentes cum Monialibus alicui, et si
si ipsa monialis ad respondendum; & quid de cetera si quis audierit, Mo-
niale libi loqueretur, si ipse illi ad respondendum, t. 5. tr. 1. r. 87. p. 41
Et an peccet contra prohibitionem, qui loquitur cum Moniali
per interpretem, cum est de eo, qui de dono posita prope Mo-
nasterium loquitur cum monialibus, ibi §. 4. per totum, & c.
Idem est de loquentibus cum Abbatisa, ibid. §. 5. p. 41
Idem de scri. caribus ad illas, ibid. §. 6.
Idem de adventis, peregrinis, pueris, & puellis ante 14. annos
accedentes ad colloquendum cum Monialibus, ibid. §. 8.
Et quid de latente Moniali aliquo casu conscientie, ibi ad fi-
nem
Et an Episcopus loquens cum Monialibus includatur in dicto
ordinarij illius loci contra colloquendum cum Monialibus, Et
quid de Conventibus Ecclesiæ ad Cathedralis, ibid. §. 5. per to-
tum
An colloquentes cum conversis Monialibus incidant in censuram
latam ab Episcopo; vel si Regulares in p. uas Sixti V. &
Sacre Congregationis, t. 5. tr. 1. r. 88. p. 44
Et an loquentes cum Monialibus ligent, aut notibus, vel per in-
termedium perferant, aut per scriptum peccent, & incurant
pœnas, ibid. §. 3.
An qui habet licentiam indefinitam colloquendi cum Monialibus,
possit sepius cum illis loqui; Idem est de licentia ingrediendi
clausuram Monialium, data licentia indefinita, t. 5. tr. 1. r. 89. p. 44
Et an quando quis habuit licentiam colloquendi cum Monialibus,
& antequam eam tueretur, prædictus concedit licentiam genera-
lem cuilibet colloquendi cum Monialibus tali die, ille possit collo-
qui bis in eodem die, ibid. §. 3.
An Gregor XIII. excommunicationem incurant ingrediendes
Monasteria Monialium, non preterea licentiam, sed absque
ulla preterita licentia, etiam ad modum fœmi, t. 5. tr. 1. r. 90. p. 44
An ingrediendes Monasteria Monasteria cum licentia, si finito
monisterio multa spatio ibi morentur ob m. id finem, non solum
peccent mortaliter, sed etiam incurant excommunicationem
latam à Greg. XIII. t. 5. tr. 1. ref. 92. p. 44
Et an supradicta mutuo proprium, & prohibitionem Concilii Trid.
fell. 35. c. 1. de Regular. comprehendunt Reges, & Regine,
& Cardines, ibidem in fine §. 1. ref. 4.
Et an Religiosi habentes privilegium absolventi casibus Ponti-
fici reservatis possint absolute ab hoc excommunicatione, ibid.
ad lineam §. 2. & in aliis ejus notatium
Et an inantes nondum dicti spaces possint in Monasteria Mo-
nialium admitti, nec fœmi inclusi in prohibitionem Greg. XIII. &
Concil. Trid. ibid. §. 6.
Et notatur, quod Confessarius potest intrare clausuram Monialis,
non solum quando regulari confiteri precipit, sed etiam quicunque
infirmi dixerit se iudicare sacramenta Pontificis, vel Prælati
in aliquo casu electionis Abbatis, vel Prioris, ibid. §. 3.
An licentia ingrediendi Monasteria Monialium debeat esse in
scriptis, etiam quod forme consuevit, t. 5. tr. 1. r. 93. p. 44
An celliose excommunicatione Papali, cesset etiam Episcopalis,
t. 5. tr. 1. r. 94. p. 43
An Episcopi possint excommunicare Inquisitores, & de cetera loqui-
tores Episcopos, t. 5. tr. 1. r. 91. p. 44

An contra incendiarios fit lata aliqua censura. t. j. tr. i. r. 96. p. 44
 An sufficiat, ut dicta denunciatio fiat edicto generali, vel an ab episcopo fiat excommunicatio, & si postea denunciatio, tunc talis excommunicatio fit. Papie reservata. ib. v. a
 Sed difficultas adhuc superest, an episcopus teneatur sub aliqua pena contra incendiarios excommunicacionem ferre. ib. 5. 4
 An episcopus possit excommunicare subditum committentem delictum in Monasterio Regularium existente in sua Diocesi. t. j. tr. i. r. 97. p. 44
 Et an Religiosi ubique terrarum possint a suis Superioribus ligari censuris, sive annexis statuto perpetuo, sive precepto, ibid in fine. v. r. de idem
 An episcopus possit citare subditum suum existentem in aliena Diocesi. t. j. tr. i. r. 98. p. 45
 Et an episcopus possit jurisdictionem contentiorem exercere extra Diocesim, quando cause cognitio non vertitur, & effectus coarctatur in sua Diocesi. ibi. prop. fin. s. a. v. r. oempe. p. 45
 Et negatur, posse episcopum sententiam excommunicationis ferre contra subditum suum, existentem tamen in alieno territorio, etiam pro delicto commisso in suo territorio. ibi. 7
 Et quid, quando adfit privilegium, vel per consuetudinem, an possit in alieno territorio episcopus suos subditi citare, & in eos jurisdictionem exercere. ibid. lin. i. j. s. a. p. 44
 Et an Prelati omnes Regulares, respectu suorum subditorum Regularium, censentur habere totum mandum pro territorio, in quo possint exercere jurisdictionem, excommunicare, & capere suos subditos in quocunque territorio sint, etiam non implorata hacina iudicii secularis, vel episcopi. Et an hoc locum non habeat, ubi Prelati Regulares jurisdiCTIONem cum territorio habent, ibi. ante medium dicti s. a. v. r. de idem
 An possit incurre excommunicationem latam per statum in Diocesi, si contra illud agant extra Diocesim, vel intra Diocesim in loco exempto existente, tom. j. tract. i. ref. 99. & tribus seq. p. 46
 Sed maior difficultas est, quando censura lata est per sententiam, ib. 5. a
 Et an pro delicto extra territorium commisso, si ad suam Diocesim redeat, possit episcopus subditum punire. ibi. fin. r. 46
 Et an quis contrahat censuram homicidio, & stupro impositam, existens in suo territorio occideret existentem in alieno, vel si deceptus in territorio Virginiæ, & extraxit a territorio, & in alieno violavit, tom. j. tract. i. ref. 100. s. a. p. 47 & lat. in ref. 103. p. 48
 An episcopus per statum possit prohibere sub censura, ne Sacerdos subditus celebret in aliena Diocesi. t. j. tr. i. r. 103. in fine
 An episcopus existens extra suam Diocesim possit excommunicare suum subditum, si res adeo missa sit, ut non requiratur cognitioem cause. t. j. tr. i. r. 104. p. 48
 An ratione delicti possit episcopus excommunicare subditum aliquem, t. j. tr. i. r. 105. p. 48
 Et an, si episcopus Paenitentiam foras excommunicationem contra scientes, quidam faciat late suorum, & non manifestantes, si Petrus, g. originarius Diocesis Montis Regalis percutiat ex civitatem, an omni, post illa bona fecerint, & ibi acquirat domicilium, & cognoscatur forem, & non manifestet, an ligatur censura, ib. 5. e
 Et quo intersit, quid censura lata ab episcopo per vim sententiae generalis, non ligat nisi subditos ratione personae, & domicilii non autem eos, qui subditi non sunt, etiam in extra ejus territorium existant. ib. 5. j
 An Clericini obligentur censuris locorum generali sententia, aut statuto decretis. t. j. tr. i. r. 106. p. 49
 Et ideo excommunicatio lata contra eos, qui sciunt aliquod furtum seu delictum esse commissum non ligat transeuntes, advenas, & peregrinos, ibid. in fine r.
 An Collegium, vel Communitas possint excommunicari, Et quid, si quilibet sigillatim excommunicatur, etiam si omnes illius Collegii excommunicentur, t. j. tr. i. r. 107. p. 49
 An pueri sicuti possunt a ratione teneantur censuris, & penis, Et difficultas est de censoria lata a iure. t. j. tr. i. ref. 108. s. 1. & c. p. 49
 An impuberes incurant excommunicationem latam, v. g. ab episcopo contra non observantes preceptum anathematis, vel Communionis in Paschate. t. j. tr. i. r. 109. p. 49
 An ex vi monitorii teneantur impuberes revelare. tom. j. tr. i. r. 110. s. a. p. 49
 An excommunicatus possit esse Tabellio, & ejusmodi sint valida t. j. tr. i. r. 111. p. 50
 Et an praedicti Tabellio peccet mortaliter exercens munus suum Tabellionis, quantumcumque ab illis requiratur, si sit excommunicatus non toleratus, vel si se loquat, Toleratus vero non peccat, si requiratur ab aliis, ib. 5. e
 An excommunicatus possit esse testis, & ejus testimonium sit validum. t. j. tr. i. ref. 112. p. 50
 Et quodam peccatum committat, si excommunicatus sit testis in iudicio, vel inter illos. ib. fine s. r. p. 50
 Et an supradicti excommunicati possint esse testis in causa matri-

monii, etiam in causa heresi. ib. 5. j
 An excommunicatus possit esse Advocatus, seu Procurator. t. j. tr. i. ref. 113. p. 50
 Et an matrimonium contrahunt per Procuratorem excommunicatum sit validum, ib. in fine Ref.
 An excommunicatus possit esse Tutor, vel Curator, Et utrum validum sit contrahere ab eis facti. t. j. tr. i. r. 114. p. 51
 An excommunicatus possit esse actor in iudicio, t. j. tr. i. r. 115. p. 51
 Et an sit mortale ex obsequio, & excommunicatus per ipsum in iudicio petat. ib. 5. a. p. 51
 An excommunicatus vitandus possit petere a suo debitore summum creditum, & id ad teneatur. t. j. tr. i. r. 116. p. 51
 An excommunicatus possit in iudicio respondere per scriptum, vel cogat respondere per Procuratorem. t. j. tr. i. r. 117. p. 51
 An excommunicatus possit tellari, & si aliquis infirmus aliquem excommunicatum pro herede, testamentum sit validum, Et in dolo calum, an omnes convenientes ad testamentum peccent, t. j. tr. i. r. 118 & 119. p. 52
 Et quid, si excommunicatus sit propter homicidium, aut asuram, tom. j. tr. i. r. 119. s. 7 & 8. p. 52
 Et quid propter injuriam factam Cardinali, ib. 5. 9
 Et inferius, excommunicatus vitandus haereticum illicitum possit. ib. 5. 13
 Et legitur contra illum initium cum excommunicato vitando esse validum, non solum in favorem contrahentium, sed etiam in favorem ipsius excommunicati. ib. 5. 13
 Et hoc fit validum esse venditionem, emptionem, locationem, tum ab excommunicato, tum ipso excommunicato factam, ibid. s. 14. p. 52
 Et quid de praedictis contrahibus factis a Prelato excommunicato, Tutore, Curatore, & similibus, ib. 5. 15. cursum in fine.
 An validi sint contrahentes cum excommunicato sicut. t. j. tr. i. r. 120. p. 52
 An non restituent ex opinione probabilis, si condemnetur a iudice restituere sobex communicatione, illam incurat. t. j. tr. i. ref. 121. p. 53
 Et quid, quando opinio in favorem rei est probabilior, ib. 5. 3
 An excommunicatio contra aliquem, quomodo nunquam tamen minimam quantitatem furati sunt, sit valida, Et in tali casu, si unusquisque non restituit suam partem, quoniam minimum, an peccet mortaliter & ea incurat imprudens excommunicationem, t. j. tr. i. r. 122. p. 53
 An deur parvitas materiei in excommunicatione Papali contra extrahentes libros a Bibliotheca communis. t. j. tr. i. r. 123. p. 53
 Et quid, si aliquis extraheret extra Bibliothecam librum magni valoris per tres, vel quatuor posset, an excusetur ab excommunicatione parvitas materiei. ib. 5. 6
 Et an possit intra dictum spatium permanere, illum per multum tempus legere, ib. 5. 3
 An quis non incidat in excommunicationem ratione parvitas materiei. t. j. tr. i. r. 124. p. 53
 Si excommunicatus colloquatur cum Monilibus non comprehenditur qui transiunt Monialium salutem, vel priorem cum ea loquatur, cum salutarius respondeat, & quod tempus dicatur brevius cum illis colloquenter non incidat in excommunicationem ib. 5. linea 2. s. 1
 Dubium est, an excommunicacionem contraxerit, quid facere debeat, an censendus sit excommunicatus, t. j. tr. i. r. 125. p. 54
 An excommunicatus aliquando possit recipere Sacramenta sine peccato, t. j. tr. i. r. 127. p. 54
 An extra casus praedictos in praeterita Resolucione, si non licet, scilicet validam excommunicatorem recipiat Sacramenta, Et quid scilicet de Sacramento Penitentiae. tom. j. tr. i. r. 128 & in multis aliis ejus not. p. 54
 Et an ipso iure peccatum incurrat, qui excommunicatus vitandus Sacramentum ministrat, ib. 5. a. p. 54
 An si excommunicatus negligens sit in procuranda abolitione excommunicationis peccet contra preceptum Ecclesiae de audenda Missa, annua Confessione & Communionis. t. j. tr. i. r. 129. & 130. p. 55
 Et an excommunicatus, qui per anam non audierit Missam in diebus festis, si postea, obtenta abolitione excommunicationis, intendat, teneatur de accusato, & quod peccaverit toties contra preceptum audiendi Missam, ibi. fin. de illis Ref. 129. p. 54
 An excommunicatus cum alio legens private Horas Canonicas, vel Officium B. Virginis, & c. peccet, idem est de recitatore cum excommunicato. t. j. tr. i. r. 131. p. 55
 An excommunicatus possit uti aqua benedicta. t. j. tr. i. r. 132. p. 55
 An excommunicatus possit ingredi Ecclesiam, Et an possit ibi orare, etiam si alii fideles in ecclesia privatim orent, dummodo ille separatim oret, Et an possit ibi cum aliis audire concionem, t. j. tr. i. r. 133. p. 55
 Et quid est sciendum, si excommunicatus ecclesiam ingreditur, quo tempore celebrantur ibidem divina Officia, an quidem ut intersit illis, sed ut transcat per ecclesiam non commoditate itineris, etiam si transiit genoficiat, & privata oratione orat, ib. 5. a
 An qui dicitur esse excommunicatus, possit recitare Missam
 Et

Et an liceat aliis, simili dubio existente, cum eo excommunicare
t. s. r. r. 134. p. 56

An excommunicatus incurat aliquam peccatam, si Missa, aut divinis Officiis assistat? Et an etiam aliquam peccatam incurat admittit coe excommunicatus ad divinis Officiis, t. s. r. r. 135. p. 56

Quid facere debeat Sacerdos, si excommunicatus decesserit in eadem, dum Missa celebratur, t. s. r. r. 136. p. 56

Et an sit omittenda Missa post incipitum Canonem, si consecratio non sit facta, ib. s. a. & c.

Et notatur prohiberi, ut quis cum excommunicato audiat Missam eandem, ib. prop. fin. dicitur.

Sed in dicto calupniarum excommunicationem minorem poterit excedere i mortali, si fuerit inchoata, & fiat absque contemptu & scandalo, ib. in fine Ref.

An pro excommunicato toleretur licet publico orare, & Sacrificia offerre, t. s. r. r. 137. p. 56

Et si excommunicatus toleretur petat pro se offerri suffragia communia, an peccet, ib. sub fin. a. verif. Quod s. p. 56

An liceat offerre suffragia ecclesie pro excommunicato non tolerato, si per coactionem iustitientur, aut obtemperat abolutionem, t. s. r. r. 138. p. 56

Et an liceat applicare communia suffragia ecclesie ei, cuius excommunicatio est occulta, si mortuus est in gratia, ib. ad med. s. p. 57

An pro excommunicato jam per contritionem iustificato liceat applicare Sacrificium Missae aut obtemperat abolutionem, t. s. r. r. 139. p. 57

An liceat privatorum orationes, & bona opera pro excommunicato offerre, t. s. r. r. 140. p. 57

Sed difficultas est, an Sacerdos possit orare pro excommunicato in Memento Missae, arum si sunt denunciati, ib. s. 3

Et circa orationes privatas pro excommunicatis alii etiam quae oratur notatur, & explasuntur, a medio s. 3. ad finem Ref.

An declaratur per Cessionem iurisdictionis in aliquam excommunicationem, si infra terminum appellavit, possit liberare cum omnibus communicare. Idem est de recusatione iudicis excommunicatis, t. s. r. r. 141. p. 58

Et notatur, appellationem legitimam, id est rationabilis causa factam a neminem iudex ferat excommunicationem, ipso facto, ob peccatum factum impedire excommunicationis maioris incursum, ib. s. 3

An quis legendo in scriptis, seu titulum libri aliquis Hæretici incidit in censuram Bullæ Cœnæ? Et quid, si legit Indecum, Prædica, Operis intentionem, epistolam ad Lectorem & bis similia, Et an in hoc deat peritiam, materiam, t. s. r. r. 142. s. 6. & a. p. 58

Et quid est dicendum de legentibus aut epistolam hominis Hæretici hæretici continentem, ib. s. 3. p. 58

Et notatur non ligari hac censura legentem, retineantem, aut impriorem epistolam, aut concionem, aut aliam papyrum Hæretici solam, & non tractatam, aut formam libri conciatam, ib. ad medium s. 3. & c.

Et an si bene sit, vel altera, quæ contrahatur in libro penitus in veniat abscisa, aut ea folia detracta, dicendum sit ex ejus lectione non contrahi excommunicationem, ib. s. 5. & c.

An ex pluribus ejusdem operis voluminibus libri legi, in quo hæreticus non reperitur, Et an, si libri unus voluminis in duo redigatur, alter illorum, in quo hæreticus non sit, legi possit, ibid. in dicto s. 5. & c.

An ad evitandum excommunicatum sufficit tantum, ut sit per publicum fontem denotatus de aliquo crimine, cui certum est esse auctorem excommunicationem, ut v. g. de Hæreticis, Schismaticis, Apostatis, Symoniacis, &c. vel necessarium sit, ut ipse, aut de, & ea preside denunciati sit excommunicatus, t. s. r. r. 143. 144. p. 59

Et doctrina dicitur quæstioni est applicanda omnibus delictis secum ferentibus excommunicationem, ib. in fine r. 144. p. 59

An nominatio denunciatur, vel publicum Clerici percursorum ad uno loco, teneat vitare in alio, ubi delictum est occultum, t. s. r. r. 145. p. 59

Ao quis possit relaxare excommunicationem non toleratam, vel respondere ejus Chartæ, t. s. r. r. 146. p. 59

An in excommunicatione cum excommunicato non tolerato deat parvitas materiam, t. s. r. r. 147. p. 60

Et quid in divinis & Sacris, ib. in principio, & prop. fin. s. 3. & c.

Et quid, si communicet in crimine criminoso, vel in aliis casibus, in quibus fideles communicando cum excommunicatis incurant maiorem excommunicationem, Et notatur, quod si excommunicatus iudicatur peccat mortaliter, ib. a. i. s. 5. & seq. a. verif. Secundo.

Et quid, si iude excommunicatus unum tantum talem recipiat, vel quid simile, ib.

Et quid, si aliqui legant Officium divinum cum excommunicato, ib. in fine s. 1

Et an laici interdum cum iudeo lavari in balneo; nonnunquam excedere vel excipi innoxio, & alii hujus generis ritus efficere, tunc tantum peccatum veniale ob matrem levitarem, ib. s. 3

An licetum sit cum iudeo comitari excommunicato tolerato, & si

non esset excommunicatus non solum in humanis, sed etiam in Sacramentis, & in quibusque aliis divinis, t. s. r. r. 148. p. 60

An communicatio in humanis, & civilibus cum nominatim excommunicato, vel denunciato, sit peccatum mortale, t. s. r. r. 149. p. 60

An communicatio cum predicto excommunicato a nominatim, prout peccatum veniale incurat etiam excommunicationem minorem, Et an deat casus, in quo incurat etiam excommunicationem majorem, ib. s. 4. p. 61

An communicare cum excommunicato non tolerato in rebus Politicis, & Civilibus sit tantum peccatum veniale, t. s. r. r. 150. p. 61

Sed difficultas est, an extra predictos casus in hoc versu inclusis *Utile, seu, humile, nec ignorantia, nec, si quis communicet cum excommunicato denunciato in Civilibus peccet mortaliter, ib. a. i. s. 4. p. 61*

An liceat communicare cum excommunicato in diversis mensis? Et an prohiberetur hæc communicatio etiam in diversis mensis, facto convivio in eadem domo, & eodem tempore per modum unius? Et quid in predicto casu mensis sit in diversis cubiculis, t. s. r. r. 151. p. 61

Idem est de lecto, ib. prop. fin.

An (ponit excommunicatus possit communicare cum sponsa? Et distinguatur inter sponsas de futuro, & de presenti s. 5. t. r. r. 152. p. 61

An uxor liceat communicare cum marito excommunicato; Et quid, quando excommunicatio est causa matrimonii; vel si coniuges essent divorci separati; vel quando vir esset excommunicatus propter bigamiam, &c. t. s. r. r. 153. p. 61 per totum p. 61

Sed difficultas adhuc superest, an si mulier sciens contraheret matrimonium cum excommunicato, possit cum illo communicare, ib. s. 2

An maritus possit communicare cum uxore excommunicata, t. s. r. r. 154. p. 62

Idem est, si contraheret etiamque esset communicatus. Ibid. s. 3. Politem.

Et si maritus neglexerit uxorem corripere de contumacia, ob quam excommunicata est, an peccet, ib. prop. fin. Ref. a. verif. Quod si An nepotes, pronoces, auris, gener, socer, privignus, patruus, & pupillus comprehendunt nomine filiorum, ite possunt communicare cum excommunicato; Idem est de pupillo respectu tutoris. Et consequenter nomine Patris intelliguntur avus, abavus, &c. t. s. r. r. 155. per totum p. 62

An filii etiam emancipati, aut riles, & adoptivi cum Patre excommunicato possint communicare re, t. s. r. r. 156. p. 62

An pater possit excommunicare cum filio excommunicato; Idem est de servo, t. s. r. r. 157. p. 63

Et docetur excommunicationem incurare Parentes communicantes cum filia excommunicata, eo quod possit proficiscem in Religionem matrimonium duxerit, ib. ad medium Ref.

Et quid, si occasa incurat est a Patre, filio, &c. ob crimen hæresis, si innotet periculum in fœdibus, ib. post medium Ref.

Et inferatur, quod si filius Patris Parochus sit, non licebit ei Sacramenta ministrare, nec coram eo Divina facere, ib. in fine Ref.

An servi possint communicare cum Domino excommunicato; Sed difficultas est, quando servitus non præcedit, sed tunc posterior excommunicatione, quod idem dicendum est de famulis, aut etiam operariis, t. s. r. r. 158. a. i. s. 1. & seq. p. 63

Et an uxores filiorum, servus, Scellanus, & possint communicare cum marito, Patre, Domino, &c. excommunicatis etiam in Sacris, ib. prop. fin. s. 3

An servi ejusdem Domini, quando unus illorum est excommunicatus, possint alii cum eo communicare, Et idem est de filiis respectu alterius filii, t. s. r. r. 159. p. 63

Et an Dominus possit communicare cum servis excommunicatis, ib. s. 3

An testis de iure privilegiatus, teneatur revelare crimen occultum sui conjuncti, si non sit alii testis propter excommunicationem latam in aliquo monitorio; Idem est de conjunctis spiritualibus & de benefactoribus plant infirmi, t. s. r. r. 160. s. 1. & 161. p. 64

Et an hoc intelligatur tam in causis criminalibus, quam in Civilibus, ib.

Et an filius spiritualis vi monitorii teneatur detegere Patrem spiritalem, ib. ad lineam s. 5. t. r. r. 161. p. 64

Et quid, si casus sit periculosus ad Tribunal S. Inquisitionis, ib. in fine dictæ Ref. & c.

Et explana notatur, quod sunt supradicti privilegiati, & docetur etiam cognationes usque ad quartum gradum, t. s. r. r. 162. p. 64

Et an nomine consanguineorum complectatur conjux ipsi ib. s. 3

An non reveletur ex vi monitorii teneatur restituere damna inde sequuta, ut v. gratia, qui teneat denunciare furtum, non solum incurat excommunicationem, sed etiam insuper teneatur restituere damna facta, t. s. r. r. 163. p. 65

Et an testis vocatus a iudice ad restituendum, intimato præcepto, si fugiat, teneatur restituere damna inde sequuta, ib. in fine s. 5. & c.

An ex vi monitorii quis teneatur revelare furtum domesticum

folum a filio militis. Et quid de familia, vel aliis sociis furti filiorum. t. 5. tr. 1. r. 164. p. 65
 Quando quis virtute alicuius monitorii tenetur revelare scripturas. Et tota doctrina huius Relat. est valde notanda pro electoribus. que in predicto casu contingere possunt. t. 5. tr. 1. r. 165. p. 66
 An presentio facta a Patrono laico excommunicato sit valida, & quid si presentio facta sit a Patrono ecclesiastico excommunicato. t. 5. tr. 1. r. 166. p. 66
 Et an supradicta presentio facta a laico ita sit valida, ut teneatur episcopus eam admittere. Et idem dicendum de ceteris. Atrosum sit excommunicatus toleratus. ib. §. 3. per totum.
 Quam poenam incurrant conferentes beneficium excommunicato t. 5. tr. 1. r. 167. p. 67
 An electio ad beneficium excommunicati excommunicationis minoris sit irritanda, si electores illam ignoraverint. tom. 5. tr. 1. r. 168. p. 67
 Et an eligentes scilicet excommunicatum excommunicatione minoris sint privati voce pro illa vice. ib. §. 4
 An Collatio beneficii facta excommunicato tolerato sit valida. t. 5. tr. 1. r. 169. p. 67
 Et quid, si ipse laicus excommunicationem ignoret, vel bona fide beneficium accipit in excommunicatione, & si postea re cognita, teneatur illud relinquere, sed possit retinere fructus interim receptos, qui respondent suae congruæ sustentationi. ib. §. 3. p. 67
 Et notatur, quod si provisor ignoret se esse excommunicatum ignorantia probabilis, tunc electio, & collatio beneficii non erit irrita. ib. §. 4. & c.
 An excommunicatus, cui facta est collatio beneficii, possit post abolitionem regimine, vel acceptare illud sine nova Collatione t. 5. tr. 1. r. 170. p. 68
 Et inferitur cum, cui lo excommunicatione beneficium esse collatum debere illud resignare in manus Collatoris parit, & simpliciter, sed poterit Collator ei secundo contere ibidem ad medium t. 5. tr. 1. r. 171. p. 68
 An sit valida acceptio beneficii ab excommunicato, qui tempore Collationis, & electionis non erat excommunicatus. t. 5. tr. 1. r. 172. p. 68
 An Canonici excommunicatus valide possit optare Præbendam meliorem, & beneficium pinguis. ib. §. 3. & c. dicit R. 171. p. 68
 Sed maior difficultas est, an sit valida electio, & presentio facta tempore excommunicationis, sed acceptata post obtentam abolitionem excommunicati, modo tempore acceptationis electores, & presentatores permittentes in sua prima voluntate. ib. §. 4. & c.
 Et quid, si periculum imminet in famam, & scandalum excommunicatus occultus in electione, vel collatione beneficii non teneatur suam excommunicationem prodere, sed possit sine ulla scrupulo acceptare beneficium, & postea quam primum occulte potest dispensationem. ib. §. 6. & c.
 An excommunicatus privetur fructibus beneficii ante excommunicationem legitime obtentum. t. 5. tr. 1. r. 173. p. 69
 Et si excommunicatus est pauper, & fructibus indiget, ut sustentetur, an possit aliquid de fructibus percipere. ib. §. 3
 Et an live excommunicatus sit Quator annorum, live Canonici live habeat beneficium simplex. t. 5. tr. 1. r. 174. p. 69
 An recipiens beneficium animo illud resignandi, vel permittendi pascet mortaliter, & incurrit excommunicationem latam per Paulum IV. & reservatam. ap. t. 5. tr. 1. r. 175. & 176. p. 70
 An resignatio beneficii ab excommunicato facta in favorem tertie persone sit valida. t. 5. tr. 1. r. 177. p. 70
 Et an hoc etiam locum habeat in excommunicato vitando ib. §. 3
 An excommunicatus sit inhabilis ad recipiendas pensiones. tom. 5. tr. 1. r. 178. p. 71
 Et an hoc etiam locum habeat debet in pensionibus, que dantur titulo spirituali, non vero in illis, que non sunt beneficium, quia dantur titulo seculari. ib. §. 4. & c.
 An collatio pensionis facta excommunicato titulo Clericali sit valida. t. 5. tr. 1. r. 179. p. 71
 Excommunicatus excommunicatione minori abique dispensatione impetravit pensionem, quam postea sine licentia Papæ extinxit, addit Confessarium, qui illum ad se misit, & curavit, & c. tom. 5. tr. 1. r. 180. p. 71
 Et inferitur, quod excommunicatus minori excommunicatione potest opposi ad beneficium curatum in concursu, quia admittit, & oppositio valida erit, siue & collatio. ib. §. 3. & c.
 Et aliter non posse pensionem abique auctoritate Papæ redimi sine culpa. ib. §. 3
 Et probatur synoniam esse extingere pensionem sine assensu Apostolico ib. §. 5. p. med. & verif. Et probat synoniam esse.
 De Absolutione Excommunicati.
 An Pontifex possit aliquem absolvere a censuris solo adu interno, & aliquis primo supponatur pro solutione predictæ questionis. t. 5. tr. 1. r. 181. p. 72
 Et docetur, quod in foro conscientie in Sacramento, vel extra non debet absolvi verberare excommunicatum, nec cum filialis,

& precibus illum absolvere, quia hæc intelligitur in foro judiciali, & c. ib. §. 3
 De effectu excommunicationis minoris, & de ejus absolutione. t. 5. tr. 1. r. 182. p. 73
 Et an excommunicatus excommunicatione minori, licet valide administret Sacramenta, peccet tamen in eorum administratione. ib. §. 3
 An simplex Sacerdos possit absolvere ab excommunicatione minori quavis sit excommunicatus habet peccatum mortale; ibid. §. 3. p. 73
 Et quid, quando dicta excommunicatione incurrit sit ob peccatum mortale. ib.
 Et an ex delegatione non solum simplex Sacerdos, sed etiam Diaconus, vel quilibet alius Clericus possit a minori excommunicatione absolvere. ib. §. 4
 Et an si excommunicatus excommunicatione minori celebret, vel recipiat aliquod Sacramentum, non incurrit irregularitatem, vel majorem excommunicationem, ibi in fine dicit §. 4
 Et notatur excommunicatus passivum, qui est irritus excommunicatione minori non esse irritum, sed irritum ad idem. ibid. ad medium dicit §. 5
 An absolutio excommunicationis valeat, si quis dicat, *Alibi*, non adducendo, ab excommunicatione, vel suspensione. t. 5. tr. 1. r. 183. p. 73
 Et quid, si absolutio detur invito, vel detur non petenti, si fieri solet in confessione ante abolitionem sacramentalem a peccatis, etiam quando penitens agit obsequio de absolutione a censuris? ibid. post med. t. 5. tr. 1. r. 184. p. 73
 Et in casu, huius resolutionis aliqua alia valde notanda discutuntur pro absolutione excommunicati, & ejus summa.
 An sit peccatum mortale relinquere excommunicationem in absolutione excommunicati. t. 5. tr. 1. r. 184. p. 73
 Et in quo sensu intelligatur juramentum, quod exigitur ab excommunicato. ib. §. 4
 An juramentum de prebendo, & c. prestandum sit semper in absolutione excommunicati minoris, & c. omittatur, quando debet prebui, an absolutio sit nulla. t. 5. tr. 1. r. 185. p. 74
 An excommunicatus, si non potest satisfacere debet Eligi Confessario pendere cautionem juratoriam. t. 5. tr. 1. r. 186. p. 74
 Et an licet processus satisfactionis, & cautionis pignoretur, & jurator intelligendus sit pro foro penitentis, deficiente perfectibilitate penitentis, propositum ejus firmum tantum valeat; ib. §. 2
 An excommunicatus, ut absolvat, sufficit dare fidejussoriam cautionem, si non potest dare pignoratitiam. t. 5. tr. 1. r. 187. p. 74
 Et qui incurrit excommunicationem, eo quod cum potuit, non solvit decimas, si postea sit impotens, an possit absolvi per Bullam cum cautione non oblante Concil. Trid. sess. 25. cap. 12. de Reformat. dicente talem non esse absolendum, nisi plena restitutione sublequetur. ib. §. 2
 An penitent obitus censuræ exigentis satisfactionem remaneat absolutus per generalem absolutionem collatam a Confessario potestatem habente. t. 5. tr. 1. r. 188. p. 74
 Et an penitens in confessione etiam extra jubileum facta, si nullam sentiat mentem censuram, remaneat absolutus ab illa, quarum sit incursor obitus, etiam si Superior Confessarius non habuisset expressam intentionem ab his absolvi, ibidem §. 3. tertio
 Et difficultas est, an penitens talis remaneat absolutus ab his, quos culpabilitas non expeclit, quoties absolutio sit collata ab habente potestatem ordinariam. ibid. ad med. dicit §. 3
 An licite qui absolvat ab excommunicatione invitus, licet non velit desistere a contumacia, & c. peccat, per quod fuit excommunicatus; Et an hoc intelligatur tantum de absolute ab hominibus, non autem de absolute a jure. t. 5. tr. 1. r. 189. p. 75
 Et an per Bullam Cruciatam, jubileum, vel aliud privilegium concessum in favorem penitentis non possit qui absolvi invitus ab excommunicatione, secus si privilegium sit concessum in favorem Confessarii, ut sit Religiosus. ib. §. 3
 An absolutio ab excommunicatione data sub conditione in futurum valide censetur. t. 5. tr. 1. r. 190. p. 75
 An ut absolvas ab excommunicatione ad reinducendum, in eam reincidas, sit necessaria nova culpa. t. 5. tr. 1. r. 191. p. 75
 Et an qui potest absolvi ab excommunicatione, possit etiam ad reinducendum, quoniam excommunicatus non possit. ib. §. 4
 An si pars dilatat tempus absolutionis ad reinducendum a iudice facti incurrat, alio tempore, excommunicatio, vel necessitas sit aliam excommunicationem ferre. t. 5. tr. 1. r. 192. p. 76
 An ab excommunicatione lata ab homine generatiter, quando non est reservata, possit absolvi Pænitens, seu alius Confessarius, qui potest ab excommunicatione a jure lata, non reservata. t. 5. tr. 1. r. 193. p. 76
 Quisnam possit absolvere a censura juris nemini reservata; Idem esse de censura permanente, & imposta per modum status. t. 5. tr. 1. r. 194. p. 76
 Et an absolutio excommunicati majoris impendi possit extra Confessionem sacramentalem tam ab episcopo, quam a Pa-

rocho, aut Confessario ordinatio; ibidem §. tertio, propterea & in aliis ejus notationibus.

An Episcopus possit absolvere a censuris reservatis Papæ, existens impedimento illum adferre, ita tamen, ut cessante impedimento, teatur adire seipsum per Procuratorem vel penam reincidentem, quam obligationem tenetur illi iurare, si non sit impedimentum pueritiam, quod cessante adire non teatur, c. 5. tr. 1. r. 195. & in aliis ejus not. p. 77.

Et an qui impedit sunt, & idcirco quant. Nuncium, aut Legatum Pontificis, possint absolvi ab Episcopo. ibid. ad lit. 3. r. & late in ref. 197.

Et docetur, quod si impeditus nequit Episcopo adire, possit eum super dicto morre à Parochia absolvi, quæ cessante ab alio Confessario. ib. 4. r. 197. p. 77.

Et in rebus hujus relationis opponuntur impedimenta, quæ exalere possunt excommunicationem à recurre, ad Papam. ibid. §. 7. & seq. p. 77.

Et an si impedimentum sit brevis temporis, an tunc non possit ab Episcopo absolvi ab excommunicatione Papæ reservata; Et quid si ignorat, quandoquid daretur impedimentum; ibidem. §. 6. per totum.

Quoniam possit absolvere excommunicationem majorem lata à Jure, & reservata. c. 5. tr. 1. r. 196. p. 77.

Et an etiam Episcopus possit absolvere ab excommunicatione reservata Papæ, quando delictum illi est ultimum vel quando excommunicationis est subdita, sed excommunicationis non potest recurrere ad Papam. ib. §. 2.

An Episcopus reservata absolutionem aliquam excommunicationis Summi Pontificis, possit, hoc non obstante, Metropolitano in casibus suis præmissis eam largiri; Et in rebus hujus resolutionis proponuntur aliqui casus pro prædictis §. 3. quæstiones, tom. 5. tr. 1. ref. 198. p. 78.

An excommunicatus ab uno Episcopo, possit absolvi ab alio, etiam si mutaverit domicilium, vel absolventis est ab Episcopo, cui tunc subdicitur. c. 5. tr. 1. r. 199. p. 78.

An qui cum veritatem in alieno Episcopo, sit excommunicatus rediens in patriam possit absolvi à proprio Episcopo? Idem est si sit veritas in alieno Episcopo sit in aliquo ejus citatus coram illo Episcopo in qua contigit illum excommunicari, c. 5. tr. 1. ref. 200. p. 79.

An absolvi à censuris reservatis in articulo mortis, si convalescit, tenetur accedere ad Superiorem. rum. §. 1. r. 201. & in aliis ejus notationibus. p. 79.

An in dicto casu sit sufficiens, ut absens appareat, & per Procuratorem. c. 5. tr. 1. r. 202 in fine, & in r. 101. §. 1. p. 80.

Et quid si cessat per obitum delicti, §. 1. ubi §. 1. dicitur r. 203. p. 80.

Et an qui in articulo mortis fuit absolutus à censuris reservatis Papæ, vel Episcopo vel aliquo alio, §. 1. ubi §. 1. vel privilegii, vel à delegato prædictorum, cum tunc deest privilegium, immutatio iurisdictionis, quod est valde notandum, oneri compareodi, si eum Confessario facultatem habente ex privilegio absolvi contra mortis articulum sit presentem, c. 5. tr. 1. r. 203. p. 80.

Et an qui morbo reincidente in eandem censuram, quæ non sit præsentavit Superiorem, sit absolventem, ex eo quod ante absolutionem esset vitandus, §. 4. fundat. r. 203. p. 80.

Quomodo simplex Sacerdos absolvat moribundum ab excommunicatione mortis; Et doctrinam hujus resolutionis est valde notanda & in promissa tenenda ab omnibus Confessariis, & Sacerdotibus pro prædictis prædictis quæstionibus, & absolutionis largiendis in articulo mortis. c. 5. tr. 1. r. 204. p. 80.

Et notatur, quod potest ita urgere necessitas in articulo mortis, ut sufficit uti voce verbo dicere *Absolve* in prædictis absolvere prius à censuris, & postea à mortis, ib. §. 3. p. 80.

A quibus censuris possit simplex Sacerdos absolvere in articulo mortis. c. 5. tr. 1. r. 205. p. 80.

Et quid, si addit Sacerdos, qui alias potest, & habere jurisdictionem in censuris, ib. post med. §. 4. vel. Quia vires addit.

An in actu ultimo mortis possit Confessarius absolvi ab omni excommunicatione; Et quid, si addit prædictis, & approbat. c. 5. tr. 1. r. 206. p. 81.

Et quid, si post mortem indus per Confessarium, vel per litteras recurrere ad Superiorem, ib. §. 3.

Et notatur nullum in prædictis ponendum esse inter articulum, & periculum mortis, quorum utrinque ad hanc absolutionem fidei certum excludit periculum in ludo habuerit, eorum agitatione, & similibus, ib. §. 3.

An constitutus in articulo mortis absque alio prævio signo contritionis possit absolvi à censuris. c. 5. tr. 1. r. 207. p. 81.

Et an ut simplex Sacerdos possit absolvere à sola censura in articulo mortis, necessarium sit, quod possit præmissis aliquid signum contritionis, ib. in fine §. 3.

Et quid, si contra evidenter, agrum privatum vel rationis omnino impenitentem, & in eadem datu incidit, c. 5. tr. 1. r. 208 §. 2. p. 82.

Quid sciendum sit cum excommunicato, qui tempore mortis dedit signa contritionis, sed non fuit absolutus. c. 5. tr. 1. r. 209. p. 82.

Et qui mortuus est excommunicatus; & si non contra mortem effusa peccata mortali, an possit Prælatum cum absolvi à censura, ut in Ecclesiis sepelitur, & si non dedit signa contritionis; vel possit post ejus mortem sumi Bulla, & illam ante mortem non habebat, & per eam absolvere ab excommunicatione; ibid. §. 2. p. 82.

An a quo solum Clericus, sed etiam laicus possit in articulo mortis à censuris absolvere, c. 5. tr. 1. r. 210. art. 2. r. 213. & in aliis ejus not. p. 82. & 83.

Et si aliquis ita fuit absolutus à laico in articulo mortis, an hæretici debeant postulare absolutionem à eo, qui potest absolvere, ut datur et defuncto Ecclesiastica sepultura, & possit fieri communia fuisset pro eo, ib. §. 3. r. 210.

Et cursum nota, quod si censura sit reservata, & aliquis ab illa in vita non fuit absolutus, non potest post mortem à quolibet absolvere, sed solum ab eo, cui reservatur, vel ejus delegato. ib. §. 1. h. dicitur r. 201. p. 82.

An sepelientes in Ecclesia excommunicato absolutionem à censuris à laico in articulo mortis percent, & in penas, & censuras excommunicationis incurrant, Et supponitur sepelientes excommunicatum in majore excommunicatione; immo, & lavantes, & vestientes, vel funus ducentes incurrent excommunicationem. c. 5. tr. 1. r. 215. p. 83.

Et resolutio supradictæ quæstionis pendet ex eo, an illa, an laicus possit absolvere à censuris in articulo mortis, non ecclesia, & solum sumus Pontifex hanc facultatem laico, & Clerico non Sacerdoti concedere potest, immo, & feminis, ibidem post medium §. 2. vel. Nam.

Et docetur, quod Ecclesiastica sepultura deneganda est in causa claustris, & manifestis, non quando dubitatur, an cadaver sepeliendum sit, necne, tunc in loco sacro debet sepeliri. ib. post fin. §. 2. * Vide *Communicatio* et alibi.

Appendix ad plures alias difficultates mixtas, & dispersas per alias to. IV. & Ref. quæ simul pertinent ad hoc verbum Excommunicare, Excommunicatio, atque de ejus absolutione.

Excommunicator omnes, qui eorum mulieres ad ingrediendum Monasterii Monialium, sed sub omni: mulierum quo includitur viti, qui conquirent Religiosem ingredit, c. 5. tr. 1. r. 77. §. 2. p. 80.

Excommunicator in Concilio Cisterciensi, qui suadet servus Domini eorum morere causa Religiosa. c. 5. tr. 1. r. 143 §. 1. p. 69.

Excom. nunciat alium abique potestatem, an quis possit ob timorem mortis, c. 5. tr. 1. r. 146 §. 2. p. 86.

Excommunicare. Vide verb. *Accorde, Confanguineus, Episcopus, Inquisitor, Legatus, Lix, Perennes, Parochus, Pafala, Probitum, Sacerdos, Testis*, to. 3.

Item verb. *Censura, Curialis, Excommunicationis absolutio, Missam audire*, to. 3.

Excommunicare. Vide verb. *Excommunicantem absolutio*, to. 3.

Excommunicatus non possit inquisitoris Magistratus negligenter, vel contumace in præstans auxilio pro capiendo hæretice, &c. c. 5. tr. 1. r. 16. §. 1. p. 83.

Excommunicare. Vide verb. *Archidiaconus, Abbas, Bulla Censura, Bulla Excommunicatio, Clericus, Concilio, Confanguineus, Denunciatio, Dubium, Edictum, Excommunicatio, Episcopus, Error, Excommunicatio, Excommunicatio, Regularis*, to. 3.

Excommunicare Regularis non possit episcopus vigore Concilii Tridentini sed v. c. 5. tr. 1. r. 17 per totum, p. 80.

Excommunicare non potest episcopus famulus Regularium sine licentia Pontificis. c. 5. tr. 1. r. 145 §. 1. p. 84.

Excommunicare Novitum an Prælatum Regularis possit; tom. 3. tr. 1. r. 137. per totum, p. 67.

Excommunicare, & censuram ferre an mulieres possint ea commissione Pontificis, vel an sint juris divini iocapsus potestate Ordinis, & jurisdictionis, c. 5. tr. 1. r. 132. §. 2. p. 68.

Excommunicare. Vide verb. *Bulla Censura, Censura, Excommunicatio, Censura Absolutio Galles*, to. 3.

Excommunicare Reges, & eorum Consiliarios, an episcopi & inquisitores possint; Et an solum in Sicilia, sed in aliis Regibus; c. 5. tr. 1. r. 46 §. 1. p. 92.

Excommunicatio in suis titulis an Cardinales possint, c. 5. tr. 1. r. 39 §. 1. p. 80.

Excommunicari an possint ab episcopo Regularis prædicantes absque licentia, & benedictione, c. 5. tr. 1. r. 156 §. 2. p. 88.

Excommunicari debet Religiosus, immo excommunicatur, si persequatur moriundum, ut sepultura eligat in sua Ecclesia, Et quid, si in alia Ecclesia, c. 5. tr. 1. r. 236 §. 1. p. 109.

Excommunicatio.

Excom.

felus, tom. 3. tr. 3. r. 89. §. 1. & seqq. p. 143

Excommunicationem an in aliquo casu, quod non incurrit, etiam si proferat exterioris huiusmodi excommunicationem, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Excommunicationem non incurrit Hæreticus pure occultus, ib. §. 3

In excommunicationem non incurrit hæreticus pure externus, qui mente non negat fidem, ita ut possit a quolibet Confessario absolvi in foro conscientie, ib. §. 3

Excommunicationem Hæreticus ignorans, an in ipsam incidat, §. 5. tr. 3. r. 6. per tot. p. 143

Excommunicationem latam contra facientes non incurrit mandans facere, unde si excommunicatio feratur in eum, qui occidit, non ligat mandare occidere, vel aliter, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Idem est de consensibus in dictis casibus, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

In excommunicationem latam in Clemens. §. 5. Verum de Hæreticis an in aliquo casu Inquisitores non incurrant, si non procedant contra Hæreticos, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Excommunicationem an incurrant Inquisitores extorquentes penam preterito officii Inquisitionis, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

In excommunicationem incurrant legentes libros ab Inquisitoribus prohibitos, etiam si hæresim non consueverint, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Excommunicationem non incurrit Episcopus, si omittat habitum suæ Religiois, & assumat exteriorem Episcopalem, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Si in excommunicationem aliquam Regularis inciderit, an Episcopus possit denunciare, et vitare, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Vel an solum in casibus, in quibus Regulares ministrant Sacramenta Eucharistie, & Extreme unctionis secularibus infirmis, aut matrimoniis sole. mizent, ib. §. 3

Excommunicationem reservatam preter alias penas an incurrant Regulares introductores in omnia in Monasterium, de qua Episcopus, si se occultis, absolvet, etiam postea, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Excommunicationem reservatam an possint Prælati Regulares, non obstante quodam metu proprio Clem. VIII. in quo ab illis Prælati Regularium facultatem reservari peccat, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

An si in excommunicationem Papæ reservatam ex Decreto Clem. VIII. incidit Confessarius, qui absolvi a casibus reservatis, non possit absolvi a regularibus vigore suorum privilegiorum, etiam si moderatè dicti Decreti facta à Sacra Congregatione, & publicata die 9. Mensis Januarii 1601. & declarata die 16. Novembris 1604. ib. §. 3. Notandum. Sed nota, quod Paulus V. die 7. Januarii 1617. confirmavit, & aliqua addidit Decretis Clem. VIII. ib. §. 3. Nota etiam. Excommunicationem in dicto Decreto Clem. VIII. lata non ligatur Confessor Regularis absolventes a casibus Episcopo reservatis à jure, & possit etiam absolvere a casibus Papaliis occultis, iuxta huiusmodi casus post Concilium Tridentinum sunt Episcopales, ib. §. 3. Nota quarto.

Ad excommunicationem incurrant in dicto decreto lata contra Confessarios non fuisse ignorantem causa, sive iuri, sive facti, quæ fertur contra præsumptum absolventem, quod verbum denotat scientiam in absolventibus, in cod. §.

Excommunicationem in latam ab Episcopo an incurrant Regulares accedentes, & colloquentes cum Monialibus exemptis? Et quid si accedant ad colloquendum cum non exemptis, sed subiecta ditioni ordinariæ Episcopi, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Idem est in utroque casu de peregrinis, ib. §. 3. p. 143

Excommunicationem an incurrant Moniales admittentes aliquem intra septem Monasterii præterita licentiam, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Et quid, si ad malum finem aliquem admittant Moniales intra septem Monasterii incurrant excommunicationem Concilii Tridentini, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

In excommunicationem in Concilio impositam an incidat nuptia intrantes ob periculum vice in Monasterium Monialium? Et quid cum vicentia Episcopi, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Et quid de viis bonæ famæ, quæ euius honestatis causâ, & gratia intra Monasterium vivere, ib. §. 3

Excommunicationem an inducant peccata commissa in abiectione, si prius voluntas fuerit incontinentiam, & Confessionem interrupta, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

In excommunicationem an incidant remigantes in trequibus Turcarum, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

An excommunicationem nullam incurrat, excepta irregularitate, qui occidit, vulnerat, aut expoliat Clericum, Episcopum, aut Cardinalem in bello militantis, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Excommunicationes tres an incurrat, qui uno idu tres Clericos occiderit, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Secus, si ter percuterit Clericum, quia tunc unam tantum excommunicationem incurrit, ib. §. 3

Excommunicationi non potest subici visus, ornatus, & procedens ex affectu interno, quando referatur peccatum carnis contra castitatem, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

In excommunicationem an detur parvitas matris, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Excommunicationis pena cessavit contra Religiosos matrimonium solemnizans, secundum declarationem Cardinalium, §. 1. r. 89. §. 3. p. 143

Sub excommunicationis pena an Inquisitores possint præcipere, ut Clerus, & populus eorum excoisibus assistant, §. 1. r. 89. §. 3. p. 143

Et an hoc præceptum obliget sub mortali, ib. §. 3

Sub excommunicationis pena lex aliqui præcipiens an obliget ad mortale, §. 1. r. 89. §. 3. p. 143

Libi, quod sub excommunicationis pena lex obligat ad mortalem culpam quando excommunicatio lata sententia, non autem quando est comminatio, §. 3

Et pro præxi an exsequatur peccato mortali Ecclesiasticis, & Religiosis, qui agitantibus taurorum interfici eorum prohibitionem sub pena excommunicationis ferenda, §. 1. r. 89. §. 3. p. 143

Si sub excommunicationis pena restitutionem inducente creditor cogatur denunciare debitum à creditoribus anterioribus, an lis in foro conscientie possit esse compensatio, §. 1. r. 89. §. 3. p. 143

Sub excommunicationis pena aliquando superiores Regulares prohibentes res leves, an semper obligent ad mortale, §. 1. r. 89. §. 3. p. 143

Et an teneantur Prælati Regulares in excommunicationibus præmittere ordinem moniorum, §. 1. r. 89. §. 3. p. 143

Excommunicationis gladio Concilium Calcedonenſe Prælatum vulnerat, qui sine licentia Domini recipit servum in Religione, §. 1. r. 89. §. 3. p. 143

EXCOMMUNICATIONIS

Abſolutio.

Si ab excommunicatione, suspensione, interdicto, irregularitate, & quilibet alia inhabilitate possit Episcopus (subditis absolvere, an ab his omnibus possit seipsum absolvere? De dispensatione non dubitatur, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Causæ impediendi proponuntur, pro quibus impediendi ad hoc Pontificem possit ab Episcopo absolvi ab excommunicationibus, suspensionibus, &c. §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Ab excommunicatione contracta ob delictum occultum duelli, an Episcopus absolvet possit, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Et an ob ingressum Monasterii Monialium, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Et quid, si Monialis egressa sit à Monasterio ob malum finem, si delictum est occultum, ib. §. 3

Idem est de Prælati Regulari pro Monialibus sibi subiectis, ib. §. 3

Abſolutio dicta in duobus pæteritis casibus an obtineri possit à Confessario virtute Bullæ Cruciatæ, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Ab excommunicatione incurra propter percontationem Clerici an Capitulum sede vacante absolvet possit? Et quid de aliis censuris, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Ubi an Capitulum Sede vacante possit deputare penitentiarium, cum potest absolvi ad huiusmodi excommunicationibus, & aliis casibus reservatis Episcopo, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

De excommunicatione, & eius abſolutione in indicæ r. tom. 5. lege à. 1. 18. i. usque ad r. 14. inclusive.

Potestas absolviendi ab excommunicatione per alium latam, conſuetudine, vel prescriptione acquiri possit, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Abſolvere ab excommunicatione lata contra ingredientes monasteria Monialium an possint Regulares, qui habent privilegium absolviendi a casibus summo Pontifici reservatis, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Ab excommunicatione incurra propter abortum, qui potest absolvet, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Ab excommunicatione propter hæresim, & alla delicta pertinentia ad S. Inquisitionem qui potest absolvet, §. 1. r. 89. §. 1. p. 143

Ubi multa notabilia, & diversi casus pro præxi à p. 143 ad 155

Ab excommunicatione lata in Clem. 1. §. Verum de Hæreticis, & ab inquisitoribus incurra non possunt absolvi excepto à Romano Pontifice, præter quam in articulo mortis, §. 1. r. 89. §. 3. p. 143

Non fuit absolviendi à Confessariis retinentes libros Hæreticorum, §. 1. r. 89. §. 3. p. 143

Abſolvere an possit Confessarius cumque unam paginam libri hæretici legit, §. 1. r. 89. §. 3. p. 143

Et quid verò si legatur dag, vel tres lines, in quibus legens certo movet contineri hæresim, ib. §. 3. p. 143

Ab excommunicatione, & aliis censuris an Regulares absolvet possint extra Sacramentum Penitentiae virtute suorum privilegiorum, §. 1. r. 89. §. 3. p. 143

Et an hoc procedat etiam in Confessariis secularibus, quando absolvent excommunicationem virtute Cruciatæ, ib. §. 3

Ab excommunicatione, si delictum est occultum, an Episcopus absolvet possit toties, quoties, §. 1. r. 89. §. 3. p. 143

Et an saltem à prædicta excommunicatione absolvet possint Confessarii Regulares degentes in Regno Siciliae, & non excludantur in Decreto Clem. VIII. §. 1. r. 89. §. 3. p. 143

A quoque casibus Papaliis exceptis in Decretis Clem. VIII. & Urbani VIII. ac etiam à censuris Episcopo reservatis an regulares

Executio fieri possit per iudicem secularem in padio specialiter obligato an fieri possit per iudicem secularem in padio specialiter obligato, licet, et si Clericus illud possideat, t. 9. tra. 2. §. 5. & a. p. 104

Executio voti emitti ante servitium Dominus suspendere potest, t. 7. tr. 1. §. 1. ante medium, p. 309
Executionem realem an possit facere iudex sententia se late contra clericum in casibus, in quibus sibi pure cognitio permittitur, ibi alia notabilia circa hoc, t. 9. tr. 1. §. 2. & 3. p. 104
Vide verb. *Contrarius*, *Impedire*, *Rer*, tom. 6.

Executores

Vide verb. *Contrarius*, *Impedire*, *Rer*, tom. 6.
Executores proprii, sicut, & propriam armam habere an possit Episcopus, t. 9. tr. 1. §. 2. & 3. & seq. p. 187

Executio, Executor Testamentarii

Qui sint executores Testamentarii, & quotuplices, tom. 6. tra. 2. §. 1. p. 119

An excommunicatus possint eligi in executores testamentorum, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

Et notatur, quod si unus solus sit executor, seu Commissarius, illeque excommunicatus existat, & intra tempus quod a pure, vel testatore ad executionem concessum est, excommunicatio non ab solutionem consequi non possit, tunc excommunicatus ad episcopum executionem devolvitur in causis suis, in aliis vero ad heredes, ibidem §. 6

Sed quid, si executor, vel Commissarius excommunicatus de facto testatoris voluntate, & adimpleverit, an sit valida executio, ibi. 7
An mortui, & fideles possint esse executores testamenti, tom. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

An servi possint esse executores testamenti, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

An mulieres, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

An executor a testatore propriis spiritibus testis, censetur sortibus inspicere, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

An mulier nupta omnino possit a tertio executrix, & commissaria testamentaria, ibid. in fine

An minor ex possint esse executores testamentarii. Et quid si minor explevit 17 annos, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

An Clerici possint esse executores testamentorum tam ad pias causas, quam ad prophanas, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

Et quid de Cardinalibus, Archiepiscopis, & Episcopis, ibid. §. 2

Et an hoc procedat, quod iudex Clericus deputatus taceat testamentum simul cum laico, ibid. §. 3

An Fratres Minoribus possint committi nominatim executorum aliquis testamenti, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

Et an ceteri Religiosi etiam Claustrales possint esse executores testamentorum tam quoad institutionem, & legata prophanam, quam pia, Et an hoc omni suscipere non possint, nisi a suo Superiore, petita super licentia, & obtemperare, quod locus dicendum est de his, qui habent beneficium, prout tam perpetua extra monasterium, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

Et quid est dicendum, si Regularibus specialiter luo Religiosis insinuat interdictum sit, ut non possint esse executores testamenti, ibid. §. 6

An quo Superiore petenda sit licentia, ut Religiosis exerceant munus executionis aliquum testamenti, Et an hoc non requiratur consensus Conventus, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

Et an ipse Superior Conventusque, qui dat aliam licentiam, possit hoc dispensare secum, nisi aut illi dispensatio requiritur ipse hoc dispensare personam dantis, & accipientis, ut per eialem distinctionem personarum dantis, ibid. §. 1. p. 119

Ordinis illius veteris secum dispensare, ibid. §. 1. p. 119

An Religiosis Societatis seculi hoc licentia sit petenda, p. 119

Generali, sub obligatione peccati mortalis, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

An Fratres Minoribus possint eligi in executores testamentorum cum licentia Superioris, ut dictum est de aliis Religiosis, & an possint dare Consilium executoribus, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

Et quid, si Consilium extra unum Minoritatem executores relinquat etiam seculares, ibid. §. 6. p. 119

An saltem Fratres Minoribus possit electio pauperum committi, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

Et an sine licentia Superioris possit Religiosis eligere pauperes pro committit testator, ibid. §. 4. p. 119

An testator possit precipere, ut Executoris sequatur consilium Fratrum Minorum pro executione sui testamenti, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

Et an tam supradictis Minoribus, quam Religiosis aliorum Ordinis possint prestare hoc consilium aliquo licet, Superioris, ibid. §. 1. p. 119

An Fratres Minoribus possint esse Commissarii ad condendum testamentum nomine committentis, tom. 6. tra. 2. §. 1. p. 119

Et si Religiosis quicumque absque licentia Superioris munus hoc acceptet, & exequatur conscientia testamentum nomine committentis, an valeat testamentum, & infertur valeat testamentum executionem faciem per Religiosum, a quoque illa licentia, ibi. §. 3. per totum, p. 119

Quantum obviandum sit circa licentiam, quam Religiosis petere debent a suo Superiore, ut possint minui executorum exerceat,

tom. 6. tra. 2. §. 1. p. 119

Et an promissa licentia debeat esse declarata, & expressa, & non sufficit tacita, prout infirmo videntur Pontificis, ibid. §. 2

Et an sit necesse utrumque dicta licentia in scriptis redigatur, vel sufficit, quod verbis exprimitur, ibid. §. 3

An Superior, & non integer, illicit, & involuntate revocet licentiam dictam subdito, ut possit exerceat munus executoris, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

An in consilio dando pro executione testamenti sit petenda licentia a Superiore, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

Ad quid teneatur executor, quando precipitur eis petere consilium a Religiosis, vel ab alio, tom. 6. tra. 2. §. 1. p. 119

An executor omittens Consilium faciat executionem irritam, Idem est de aliis actibus in quibus mandatur petere consilium, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

Et notatur, quod in eventibus, in quibus testator ad rebus dubiis, quae a ratione conscientie concernunt, tenetur consilium petere, & non consistit in eo illud sequi, Idem est de testamentis, aut Commissariis, si casus dubii se obtulerit, ibid. §. 3. per totum, p. 119

An executor, qui iussus est petere consilium, teneatur illud sequi, Et ducitur, quando executor teneatur consilium petere, & sequi, vel non sequi, & quando in dicto casu valeat alia gesta, si aliter hanc, & doctrina huiusmodi inserviat ad solutionem plurimum eorum, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

An Religiosis licet petita, & obtemperare a Superiore acceptandi munus executoris, prout cogit acceptandum, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

An irritum, & invalidum sit, quod Religiosis executor testamenti sine Superioris licentia liceat, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

Contradicti est executionem, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

An Religiosis, si de licentia Superioris certioratus executoris contenta in testimonio, acta sint valida, tom. 6. tra. 2. §. 1. p. 119

Et an, viris fide dignis de licentia Superioris testimonio, Monachus testatoris voluntatem exequi possit, ibid. §. 2

An Religiosis indiget speciali licentia, ut ex voluntate testatoris Commissarius existat ad condendum testamentum, tom. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

An Religiosis indiget speciali licentia a Superiore circa electionem executorum testamenti ipsi testatore commissum, & qualiter solum hoc electio executorum scienda sit, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

An officium executoris possit impleri per alium, Et in casu huiusmodi apponatur, & distinguatur plures casus, in quibus potest, vel non potest executor testamentarius committere munus suum alii, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

Et docetur, in quo cognoscatur, an commissio sit facta nomine Dignitatis, vel personae, ibid. §. 4. p. 119

An executor testamenti a testatore nominatus renouet acceptare officium, & ad id possit cogi, Et si sine causa non acceptet, an peccet mortaliter, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

Et in casu, quod nominatus non acceptet munus executoris, an tunc episcopus sit executor, ibid. §. 3

Et an quando executor, seu Commissarius praesens, & taceat, invenitur signatio Officii, seu eius nominationis, acceptationem inducat, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

An hoc locum habet in consensu quo praesente, & tacente, vel si executor, aut Commissarius praesens, & taceat, dicitur natus fuit ad erectionem Eclesiae, vel Monasterii, vel ad puellas maritandas, ibid. §. 3. & 4

Et an si executor officium non acceptet, amittat eo ipso premium si testator ei relictum hoc tale officium, immo, & legatum, cumque relictum ei fuerit de iustitia, ibid. §. 1. & 2. p. 119

Et tandem dubitatur, an sit aliqua poena in pure lacuna, qui executoris officium non acceptet, ibid. §. 6

Et quoniam executor non possit committi ad acceptandum munus, an hoc locum habet in Religiosis, si compellatur ut Superioris, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

An episcopus possit cogi, ut aliquis acceptet munus executoris, & quid de Religiosis, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

Quomodo executoris, si plures sint, procedere debeat, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

Et an quando plures executores, vel Commissarii constituti sunt, prevalet, & maior pars facit etiam separatim, ibi. §. 9. p. 119

Et an hoc procedat, quando a Capitulo, seu Universitati commisso testamentum iungitur, ibid. §. 10. p. 119

Quo est sciendum, quando duo sunt tantum executores, & distinguuntur, Et quid est dicendum, si unus est episcopus, & aliter iudex secularis, unus clericus, aliter iudex, unus consanguineus, aliter extraneus, unus mulier, aliter iocunda, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

Ad quid teneatur executor, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

An executoribus habent potestatem vendendi bona testatoris ad executionem operis in testimonio praesentis, Et pro praxi dicuntur quoniam apponitur quatuordecim conditiones, t. 6. tr. 9. §. 1. p. 119

Et docetur, quod hæres potest executionem impedire, ne vendat, vel offerendo pecuniam necessariam, vel exhibendo paratum ad solvendum, ibidem §. 4. ad medium.

An excoꝛatores possint, invito hærede, solvere legatæ, & delicta defuncti? Et an peccet moraliter hæres resistens, si ipse non excoꝛatur, t. 6. tr. 9. r. 38. p. 372

An in legatis solvendis sit servandus aliquis ordo, sicut in debitis, t. 6. tr. 9. r. 19. p. 372

An excoꝛatores possint compelli à Capitulo Sede vacante ad executionem testamentorum, & ad reddendam rationem, t. 6. tr. 9. r. 40. p. 373

An Episcopus possit precipere hæredi, & executori, ut ante innumeros complice equando, etiam quando legata propheta, & ante completos sex menses quod legata piet., t. 6. tr. 9. r. 41. p. 373

An hæres, seu testamentarius in foro conscientie habeat animum ad solvenda legata, t. 6. tr. 9. r. 42. p. 374

Et si hæres fuerit negligens per annum à die monitionis factæ per Episcopum circa solvenda legata, & alio ordinata per coactorem, an poterit privari hereditate, si hæres extraneus, & etiam filius laici legitimus, & transiit ad substitutos, vel ad alios per ordinem; ibidem §. 2.

An excoꝛatores, & hæredes teneantur in conscientia adimplere legata piane ante q. si possint, & acque antequam legata propheta; t. 6. tr. 9. ref. 43. p. 374

An si excoꝛatores, vel hæredes intra anni obsequium voluerint testari, possint purgare mortem post mortem; t. 6. tr. 9. r. 44. p. 374

An testator possit prohibere, ut executio devolvatur ad Episcopum, & pro prædictis difficultatibus respondeatur etiam casus. t. 6. tr. 9. r. 45. p. 375

Et notatur, tunc data negligentia excoꝛatorum, devolvi ad Episcopum executionem testamenti, quando testator in eo eventu, sibi dolo executionem non providit; scias verò si providit, tunc quomodo eum devolvitur executio, & non ad Episcopum, nisi in etiâ negligentia in executione defuncti voluerit atque. §. 6. p. 373

An Episcopus data negligentia excoꝛatorum non solum possit, sed teneatur etiam testamentum excoꝛi; t. 6. tr. 9. r. 46. p. 374

Et ad quilibet de populo testatorem fieri videt delinctori voluntatem non impleri; ibidem prope fin. §. 2. d. c.

Et si Episcopus fuerit negligens in administranda iustitia in districtu, & removendo illos ab executione, & privando simulamentis, possit Metropolitani talem executionem facere; ib. à principio dicti §. 2.

Et si testator reliquit quæpiam elemosinam pauperum, quibus aliquis sit distributus, si in ista annuum, seu tres menses legatæ negligat, utrius eo tempore elapso quis eligendi transiit ad Episcopum; ibidem §. 3. & in rel. p. 10. in glo. laico.

Ad quem Episcopus spectat executio testamenti, data negligentia hæredum, an ad Episcopum illum, in casu Diocesani si ea sunt bona testamentis distributa, vel ad illum in eorum Diocesi testator morabatur; t. 6. tr. 9. r. 47. p. 375

An Episcopus possit excoꝛatores ultimam voluntatem, etiam quando legata, & causas non pias, data negligentia hæredum, & excoꝛatorum diorum; t. 6. tr. 9. r. 48. p. 376

An Episcopus possint excoꝛi legata pia, etiam contra laicum tertium possitorem; t. 6. tr. 9. r. 49. p. 377

An iudex laicus deus negligentia hæredum, & excoꝛatorum possit se intermittere in adimplendo non solum causam probatam, sed etiam piam; t. 6. tr. 9. ref. 51. p. 377

An in aliquo sit, excoꝛare non assignat, Episcopi sine excoꝛatores testamentorum, v. g. si testator reliquit lucrum pro redemptione Captivorum, vel elemosinas, & alimentis pauperum; t. 6. tr. 9. r. 52. p. 377

Et an in executio sitis casus, & causis pias, excoꝛare non assignat ad hæredem, & non ad Episcopum executio pertinet; ibi. casum in fine rel.

An Episcopus sit excoꝛator distributionis faciende bonorum intercoꝛum, & proximorum restitutionis; vel hæres, in consilio Episcopi, possit supradicta impendere in usus pios; t. 6. tr. 9. r. 56. p. 376

Et docetur quod quando de his ablati constat in iudicio, vel etiam, licet restitui debeant fieri per testamenti excoꝛatorem, hoc tamen non debet, consulto Episcopo, ibid. §. 3

Et an Episcopus hæres male ablati, in reparatione sue Ecclesie dispensare possit; ibid. §. 3.

An excoꝛatores, etiam Religiosi, quibus aliqua distributio commissa est, possint sibi, consanguineis, vel Monasterio aliquo erogare; t. 6. tr. 9. r. 57. p. 377

An testator sitat pauperum excoꝛatorum, possit ipse datus sibi applicare elemosinam inter pauperes distribuendam; t. 6. tr. 9. r. 58. p. 377

An distributores, & excoꝛatores possint dare aliquid filio spurio scolaris de elemosyna distribuenda; Et quid, de filio spurio apud distributores; t. 6. tr. 9. r. 59. p. 377

An distributores possint elemosinam præbere pauperibus ex sua culpa, & de relictis pro redemptione captivis, & excoꝛatis, possint præstari pro carceris, & carceratis, ex sua culpa; Diana Cord. l. 10. X.

tomo 6. tractu. 9. resolution 60. paginis 377

An excoꝛatores, si semel elegerint, vel determinaverint, v. g. Augustiniani Monasterium, &c. possint variare; t. 6. tr. 9. r. 61. p. 377

An excoꝛatores possint distribuere elemosinam inter pauperes ante tempus designatum à testatore; t. 6. tr. 9. ref. 63. p. 377

An excoꝛator, quando elemosyna distribuitur illi inter pauperes, possit dare Fabricæ Ecclesie pauperi; t. 6. tr. 9. r. 63. p. 378

Et quid quando verò testator ex præfinit certum genus pauperum, aut eorum locum, an tunc nec hæres, nec Episcopus possit mutare; ibidem in fine rel. & c.

Et an ille, cui commissa est elemosyna inter pauperes, teneatur eligere pauperes; ibid. §. 3. d. c.

Olim quibusvis sui a quodam Sacerdote, utrum Episcopus possit legatum aliquod inæquale, aut melius commutare; Vel an hoc commutatio ad solum Papam spectet; licet quodam ius Canonicum, & ad Supremum Principem secundum ius Civile; t. 6. tr. 9. r. 64. & 65. p. 378 & 379

An excoꝛator testamenti bonorum Clericorum, vel Episcopi possit adire pro consecutione inventarii ad iudicem laicum; t. 6. tr. 9. r. 66. p. 380

An excoꝛatoribus debeatur aliquod salariam; Et quid est agendum circa hoc, si aliquis ex excoꝛatoribus nolit acceptare; t. 6. tr. 9. r. 67. p. 381

An excoꝛatores teneantur reddere rationem; t. 6. tr. 9. r. 68. p. 382

Et quid de minimis, vel de his, quos testator dixit secretè testatorem; ut, eroget; ibid. &c.

An excoꝛator teneatur reddere rationem, etiam si testator eum liberet ad hoc onere; t. 6. tr. 9. r. 69. p. 382

An Religiosi excoꝛatores testamentorum teneantur reddere rationem eorum Episcopo; Et an ab eo puniri possint, si fore delinquerint, vel debeant puniri à suo Prælato; non tamen eo quoque Prælato, sed tanquam loci ordinariis; t. 6. tr. 9. r. 70. p. 382

An hodie Religiosi, qui habent specialiter, & piam exemptionem, ut sunt Mendicantes includantur in citata Clementina, ita ut ipsi teneantur, ut excoꝛatores, reddere rationem Episcopo, possintque ab illis, si in hoc delinquerint, puniri; t. 6. tr. 9. ref. 71. p. 382

An Episcopus in causis, in quibus fuit excoꝛator ultimam voluntatem, teneatur reddere rationem eorum iudici laico, vel iudici eorum Metropolitano; t. 6. tr. 9. r. 72. p. 383

An saltem alii Clerici excoꝛatores testamentorum teneantur reddere rationem eorum iudici laico; t. 6. tr. 9. r. 73. p. 383

An Clerici excoꝛatores testamenti super consecutione testamenti possint citari à iudice laico; t. 6. tr. 9. r. 74. p. 383

Et ex doctrina dictæ quæstionis aliquis alia dubia, quæ per transiitum docetur, quæ ibi in fine specialibus, & de proprio tractatu sunt discussa, & explanata; ibid. §. 2. usque in fine rel.

Appendix ad alias paucas difficultates mixtas, & diversas per alios Tom. Tract. & Resol. simul pertinenti ad hoc verbum. Excoꝛator Testamentorum.

AN quis sit iudex, sive agatur de publicando testamento Clerici, sive laici, sive ad causas pias, sive ad non pias; t. 6. tr. 9. r. 34. p. 344

An Cardinales in suis titulis possint commutare ultimas voluntates in quibus possint Episcopi respectu suorum iudiciorum; t. 9. tr. 7. r. 41. p. 397

An Capitulum Sede vacante possit commutare ultimas voluntates, in quibus poterat Episcopus. Et an Capitulum Sede vacante possit compellere excoꝛatores testamentorum ad eorum complementum; Et si alius circa hoc Capitulum Sedis vacantis incurrat, & censetur; t. 6. tr. 9. r. 43. & 44. p. 397

An quando in testamento reliquitur, ut pauperibus detur elemosyna, si tantum pauperibus detur, sufficit, ut excoꝛator non teneatur ad restitutionem; Idem est, quando elemosyna sit relictæ ad familiam maritandam; Et an excoꝛator vel distributor elemosinæ testamenti possit partem illi applicare, si verè pauper est; & an legatum relictum ad pauperes possit in unum distribuere; Et quid, si in duobus distribuatur; Et an legatum distribuendum unius pauperi possit distribui duobus; & de in distribuendo elemosyna inter pauperes, sint præcedende Morales viri Religiosi; & si inter excoꝛatores testamenti est contentio super electione pauperum, res devolvatur ad Episcopum, ut ad hæreticæ uoi excoꝛatores; Et an hoc intelligatur, de paritate, vel æqualitate inter pauperes ab uno excoꝛatore nominatos, & non aliter; t. 4. tr. 7. ref. 61. de. 64. & 65. p. 397 & 398

Exemplum.

Exempla Christianorum Principum, & eorum leges expenduntur pro immunitate Ecclesiastica; t. 9. tr. 3. r. 34. & 35. p. 412

Ad exemplum Salomonum cum Abbatibus Sacerdotibus respondetur pro immunitate Ecclesiastica, tom. 9. tract. 3. ref. 130. §. 1. & 139. p. 477

Exemplum Johis Regis restituitur; t. 9. tr. 3. r. 33. §. 5. p. 418

Exemptio adorationis, quæ præbetur Episcopia, Imperatorum, Regibus, & Patribus fuit adducta pro adoratione, quam Christi fideles Summi Pontifices exhibebat. tom. 9. tract. 4. ref. 4. 5. & 6. p. 248

Exemptio.

Vide verb. *Animus* tom. 3.

Item verb. *Ecclesiasticus* tom. 6.

Exemptio Clericorum an sit juris divini, & si non sit juris divini, an possit contra eam contestari prævalere, 9. tract. 1. p. 271

Exemptio Regularium non solvendi decimas an extendatur ad bona empti, donata, locata, & in Emphyteum habita, 7. tract. 1. 229. per totum, p. 106

Et an exemptio supradicta extendatur ad colonos, & arrendatarios agrorum Regularium, 7. tract. 1. 230. per totum, p. 106

Exemptio Regularium a solutione decimarum extenditur non solum ad prædicta tempore concessionis privilegii jam acquisita, sed, etiam ad acquirenda, & ad prædicta non solum contra aliquem ad illud tempus, sed ad novam causam post concessionem privilegii, 7. tract. 1. ref. 3. 5. p. 107

Ubi an hæc privilegia amittant Regulares per non usum, vel an necessarii sint ipsius loco, honoris per Privilegium Eugenii IV. 5. a

Ubi etiam an hæc privilegia à Regularibus renuntiare possint, 9. 3

Exemptio a jurisdictione Episcoporum, an præbetur per solutionem, quæ fit Romæ Ecclesiæ, 7. tract. 1. 231. 4. 5. & 1099. p. 347

In exemptione solvendi decimas an piamur communicari in privilegiorum, quæ later se gaudent Regulares, 7. tract. 1. ref. 2. 8. per totum, p. 107

De exemptione Ecclesiastica require in indice 1. tom. 9. in tract. 2. de Immunitate Ecclesiastica, ubi plura

Exemptionis omnimode Regularium privilegia, an confirmata sint post Concilium Tridentinum, 7. tract. 1. 232. per totum, p. 118

Vide verb. *Gallia* tom. 7

Item verb. *Hanc temporalis, Decima, Gallia, Persona, Probare* 7. 9

Exemptus.

Exempti sunt à Gabellis militis S. Jacobi, Alcantare, Galatzevæ, S. Stephani, 7. tract. 1. 231. p. 134

Exempti an aliquo casu possint iudicari à Regibus, 7. tract. 1. 231. p. 88

Erga exemptos an Inquisitores habent potestatem quoad corpora, Immunes, Tabellæ, &c. quæ in locis publicis, seu privatis apponuntur, 7. tract. 1. 232. p. 318

Et si Religiosi transgesserint licentiam, an prævenitur voce activa, & passiva, ibid.

Exemptus Vide verb. *Appellare, Capitulum Sede vacante, Poma*, 7. 5

Item verb. *Exemptus* tom. 2. 6. 7. & 9

Exequi.

Vide verb. *Jesu* tom. 9

Exequi.

De his, quæ ad exequia, & funera pertinent Principes per aliquam statuta disposunt, an effectus contra Immunitatem Ecclesiasticam, & sit excommunicatus, 7. tract. 1. 233. 6. & 1099. p. 357

Exequi.

Exercere actus professionum non ratificat professionem nullam, dum effigius causæ sue professionis, 7. tract. 1. 234. 6. 37. p. 170

Exercere Clericus venationem, an persecutionem prohibuit, an possit ipsiari a iudice seculari arbitrio, vel casibus, aut aliis instrumentis, 7. tract. 1. 235. p. 110

Exercere.

Exercendi iuris abique Pontificis auctoritate, an Principes seculares ex iura causa iudicium positivum licentiam dare possint, 7. tract. 1. 236. 1. 1. p. 111

Necessarii sunt Hæreticorum officia publica, an Inquisitores possint illos prohibere, 7. tract. 1. 237. 1. 1. p. 314

Exercere Vide verb. *Beneficiarius, Clericus, Medicina, Munus, Pausiologia, Patetia* tom. 3

Item verb. *Advocatus* tom. 8

Exercere iurisdictionem in Regularibus exempti an legatusactus possit, 7. tract. 1. 238. 1. 1. p. 191

Exercere iurisdictionem ante ceptum possessionem, & literarum ostensionem in Cardinalis possit in Ecclesiis suis concessa, 7. tract. 1. 239. 1. 1. p. 196

Vide verb. *Equit* tom. 9

Exercitum.

Vide verb. *Jurisdiclio, Opus, Templum* tom. 7

Exercitum scilicet sedæ permittere Turcis, Infidelibus, vel Hæreticis an fœderibus non possint Principes Christiani sine licentia omnium, etiam in causis urgentissimis, 7. tract. 1. 240. per tot. & signatur, 7. 8. 1. & 1099. & signatur 7. 8. p. 378

Exercitum.

Ne exercitibus præfatis Clerici, an sub his prohibitionibus includantur Episcopi, & Cardinales, 7. tract. 1. 241. 1. 1. p. 186

Et quid de Episcopis Germaniæ temporalem jurisdictionem obtinentibus, an inire possint bellum, exercitum scribere, ducem belli præbere, & arma ad pugnandum militibus dare, ibid. 4. 3. ad medium

Ut exercitibus præfatis Clerici, Episcopi, & Cardinales, an Pœfices ex iura causa licentia præbere possint, 7. tract. 1. 242. 1. 1. p. 188

Et an si exercitibus præfatis Clerici, Episcopi, & Cardinales, non solum per cent mortales, sed faciant irregularitatem etiam propter mortalem non occidant, ibid. 4. 2. ad medium, p. 188

Com exercitum an possit Ecclesiæ, & Principes Christiani mittere Prædictores ad prædicandum infidelibus, 7. tract. 1. 243. 1. 1. p. 186

In exercitu regendo de peccatis Ducum, & aliorum Officialium in exercitu commorantium, 7. tract. 1. 244. 1. 1. p. 187

In exercitu quodlibet, vel maximo possint Episcopi, vel Cardines pœfice, 7. tract. 1. 245. 1. 1. p. 188

Ad exercitum in exercitu aliquo irregularitatem, an sit Clericis necessarius, ibi etiam latur, 7. tract. 1. 246. 1. 1. p. 186

In exercitu ibi Clerici inveniunt post viduam an possint occidi, & ipsiari, 7. tract. 1. 247. 1. 1. p. 189

Et quid, si bellum iudum fit contra Prælatum Ecclesiasticum, ibid. 4. 4. post medium, p. 190

Et quid in quocunque bello, dum Clerici pugnant, ibidem

De jurisdictione, & potestate Ecclesiastica, & quasi Episcopalis Vicari generalis expressus

Ubi notatis pro præfatis, 7. tract. 1. 248. per totum, an latet, ibid.

Exercitum alium præfatis, an Clerici in conspectu Pontificis possint, 7. tract. 1. 249. 1. 1. p. 184

Exercitum alium in Clerici interesse possint, excitando milites generatim ad pugnam, 7. tract. 1. 250. 1. 1. p. 188

Etiā in pœte possunt exercitus suos Clerici, an mortales censeri non possint propter multitudinem animos ad occidendum addere, nec sine scandalo irregularitatem, ibid. 4. 4. post medium, p. 188

Exercitum ducere an possint intrare minoribus Ordinibus, & Beneficiariis, Monachi laici, Cardinales, & Episcopi nondum in sacris, 7. tract. 1. 251. 1. 1. p. 188

Ad exercitum licet conferre an Religiosi subditi possint sine venia saltem tacta superioris, quia in omnibus ab eis voluntate pœdent, 7. tract. 1. 252. 1. 1. p. 189

Pro exercitu ducere exercitum in partibus inimicorum, ut tucius, confinia Regni conserventur, an Clerici teneantur ad gabellam, 7. tract. 1. 253. 1. 1. p. 169

Exercitus Vide verb. *Generali, Exercitus* tom. 4

Item verb. *Manibus, Latius, Pope, Secretum, Transire, Venire* tom. 7

Exercitus.

Exercitus à Monasterio ex iura causa an Prælati Regulares possint dare licentiam iura Monachis aliquo interventus Episcopis, 7. tract. 1. 254. per totum, p. 161

Vide verb. *Dummi, Exire* tom. 7

Exercitus.

Exercitus Cardinales & Conclavi propter infirmitatem præbent iusamentum esse in Conclavi cive electionem Pontificis omnino manifestare, 7. tract. 1. 255. 1. 1. p. 312

Exheredare.

Si exheredavit Pater in testamento suum, vel filium, ex eo, quod superset contra eum voluntatem, an Concellarius possit eum in articulo mortis absolvere, nisi prius revocet tale testamentum, non obstante quod sit filium laicale tale matrimonium prohibeat, 7. tract. 1. 256. 1. 1. p. 159

Vide verb. *Pater* tom. 2

Exheredare.

Exheredationis causa an testamento ad plures causas vitietur, 7. tract. 1. 257. 1. 1. p. 311

Exheredare.

Non exhibent laici servitium aliquo, & obsequia Clericis, an Principes laici statere possint, 7. tract. 1. 258. 1. 1. p. 155

Si non exhibet interas legatum creditur Cardinali dicenti se eum legatum, 7. tract. 1. 259. 1. 1. p. 330

Exheredare Vide verb. *Amovimus, Excommunicatione* tom. 9

Exheredare.

Vide verb. *Clericus* tom. 7

Exheredare.

Exheredare Cadavera an Irregularium possint, & in alium locum ejusdem Ecclesiæ transferre sine licentia Episcopi, 7. tract. 1. 260. 1. 1. p. 14

Et an hoc intelligatur de corporibus perpetuo sepulchris traditis, & de translatis de una ad aliam Ecclesiam, & secum quodam deposita, seu ad tempus servata in una, ut possint translati de una loco ad alium ejusdem Ecclesiæ, ibid.

Et quid, si corpus delinxi sunt Regularibus datum, ut illud reponeant, ut cumque voluerit, ibid.

Exheredare corpus delinxi necesse an possit Juxta hanc in conspectu Episcopis, 7. tract. 1. 261. 1. 1. p. 153

Ubi, quod Episcopus in nullam incurrit irregularitatem concedens talem licentiam exheredare corpus delinxi occisi, ibid. 3.

Exheredare.

Vide verb. *Confutatio* tom. 1

Exheredare.

Donce exagatur à Principe, potest, quod invenit Thesaurum retinere, & occultare, non obstantibus legi ut Principi, an referantibus ibi thesaurum, 7. tract. 1. 262. 1. 1. p. 34

Exigere charitativum subditi an Capitulum Sedis vacante possit, 7. tract. 1. 263. 1. 1. p. 274

Exigere aliquod premium iuvenior an possit à Domino rei inven-
tæ; t. 6. tr. 6. c. 17. §. 3. p. 240

Vide verb. *Commisarius*, *Fiduciarius*, *Forficatio*, *Intermedium*, *Merito*, *Parochus*, *Prædicator*, *Præceptum*, *Præsentia*, *Salutatio*, c. 6.
Item verb. *Debitum*, *Galilea*, *Sabbatum*, *Tristitia*, tom. 9

Exilium.
Exilii poena an reus confugiens ad Ecclesiam puiuri possit per in-
directam Ecclesiasticam, vel laicam; t. 9. tr. 1. c. 16. & 17. p. 60. & seq.

Exilium fregisse banicos an intelligatur, si dicitur in Ecclesia sua
Potestatis, t. 9. tr. 1. c. 61. §. 1. p. 37

Vide verb. *Pena*, *Rex*, tom. 6
Item verb. *Religio*, tom. 9

Eximere.
Eximere in possit Pontifex sedes ab impedimentis constitutis à
Principibus Theoticis, si in eorum Provinciis habitent; t. 3. tr. 1.
c. 19. §. 1. p. 81

Et quid, si Judæus sit subditus Regni iohannis; ibid. c. 2.
Et quid, si subditus sit Judæus Romani Pontificis; ibid. §. 3. p. 82

Eximere. Vide verb. *Communio*, tom. 3
Eximere subditum ab obedientia Prioris localis, vel Provincialis,
an Generalis Religiosis possit; t. 7. tr. 1. c. 9. §. 1. p. 6

Eximere laicos à potestate Principis laicis Summus Pontifex
potest; & per consequens familiam laicam Episcopi, & mini-
stros eius Curie, quia Pontifex in temporalibus habet Domi-
onium rationem, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. p. 33

Vide verb. *Jurisdicatio*, tom. 9

Exire.
Exire potest Monialis à Monasterio propter morbum leprosum, Epi-
demiam, &c. virtute Decreti S. Pii V. quod incipit: Decreti; &
bonestati, editum anno 1569. & in dictum decretum possit ex-
tendi alias similes, & periculosas infortuitates; t. 7. tr. 1. c. 1.
§. 3. cum dubia seqq. p. 62. & 162

Non exire ad audiendum sacrum an teneatur mulier, si sciat se
conspicuum esse ab aliquo laico; t. 9. tr. 3. c. 2. per totum, p. 226

Exire. Vide verb. *Consuetudo*, *Damn*, *Exandam*, tom. 7

Item verb. *Egredi*, tom. 9
Item verb. *Exire*, *Egredi*, tom. 9

Ut exire non ab Ecclesia subditio, & blanditiis inducitur est; &
unde comprehensus est, an inceptor iudex illum Ecclesiam re-
stituere; t. 9. tr. 1. c. 3. §. 3. p. 37

Servit Cardinalis Condi per propter infirmitatem, si con-
versus, an teneatur quamprius redire, & voluit redire, an
possit compelli intrare? t. 9. tr. 1. c. 10. §. 1. & seqq. p. 318

Existeret.
Si existeret in peccato mortali, & in articulo mortis omnino igno-
rante si esse existeret contritum extra suspensionem Sa-
cramenti; & si ignorat quid sit coarctio, & quomodo cum pos-
sit in se exicare, an Sacerdos teneatur audire, & absolvere
illam cum dicitur viam; t. 1. tr. 1. c. 8. §. 2. p. 3

Existens in peccato mortali obtinere potest indulgentiam pro
defunctis; t. 4. tr. 1. c. 4. & t. 5. tr. 1. c. 16. §. 1. p. 170

Existens in gratia, si ad tria huiusmodi post illam occasionem re-
cedit *Aurum*, cum verbo *Angulus Domini* &c. an lucratur in-
dulgentiam concedi solitam, ignorans tamen tunc tale in-
dulgentiam concedi t. 4. tr. 1. c. 1. §. 1. p. 143

Item id de aliis similibus, ibid. c. 2.

Existens intra Monasterium aliquod Regularium, an teneatur ad
penam propitiæ carceris, cum sit incola, t. 4. tr. 6. c. 1. §. 1. p. 170

Existens. Vide verb. *Amicus*, *Applicatio*, *Archiepiscopus*, *Cardinalis*,
memoria, *Cardinalis*, *Dilectus*, tom. 4

Existens in Ecclesia mandans homicidium extra illam committe-
re, vel contra an gaudet immunitate Ecclesiæ; t. 9. tr. 1. c. 1.
§. 3. p. 19

Existens in Ecclesia, vel aliquo Monasterio, & ex fenestra palam
commentarius facit in alio extra Ecclesiam existente, & illud oc-
cidit, an gaudet immunitate Ecclesiæ; t. 9. tr. 1. c. 74. §. 1. p. 34

Et quid est contra; ibid. §. 3.

Existens in Ecclesia, & mutilans, vel occidens existentem extra
Ecclesiam, an gaudet eius immunitate; t. 9. tr. 1. c. 76. §. 1. p. 35

Existens in Hispania, Sene, &c. extra Regnum Hispaniarum, & Sicili-
am an possint per alios Bullam Crucis facere, & eius privile-
gia frui, si scilicet privilegio credendi, &c. & laicis; t. 4. tr. 1.
c. 15. §. 1. p. 99

Cum alius existentibus extra Coelestem Cardinales loquentes de
rebus ad electionem, & officia pertinentibus, an incidit in
excommunicationem reservatam; t. 9. tr. 1. c. 94. & 95. p. 306

Ubi, quod contra colloquens palam Cardinalibus nullatenus per-
sonaliter incurrere, sed contra fecerit loquentes; t. 3.

At an si sit in dicto casu peccet mortaliter; t. 9. tr. 1. c. 96. §. 1. p. 307

Existeret.
Si existant reverentia privilegia in aliquibus Regnis contra li-
bertatem Ecclesiasticam, an sint revocata, per Bullam Cæsarum;
t. 9. tr. 1. c. 1. §. 3. p. 75

Dum existeret reus in Ecclesia, an possit à iudice laico condemnari
ad mortem, vel ad penam corporalem. Ad exilium, ad tri-
tumes, vel ad perpetuum carcerem; t. 9. tr. 1. c. 127. §. 1. p. 60

Existens. Vide verb. *Existens*, tom. 9

Existeret.
Digna Curia, Tom. X.

Item verb. *Ecclesia*, tom. 7

Item verb. *Judeus*, *Panificatio*, tom. 9

Exigere.
Vide verb. *Agrius*, *Edicendum*, *Papaver*, tom. 8

Eximere.
An aliquis excoziet fidei licentia Episcopi cum certis conditioni-
bus, si sit prohibitus ab eo, an Regularis includatur in tali
prohibitione; t. 7. tr. 1. c. 48. §. 1. p. 26

Ubi, quod in ordi ad Clericos Episcopus potest multas restri-
ctiones apponere circa modum excozendi; §. 2

Expellere.
Expellere quanto tempore teneatur inventor, donec rem inven-
tam alienare, vel absumere possit; t. 6. tr. 6. c. 17. §. 2. p. 240

Vide verb. *Vir*, tom. 2

Expellere.
An expellat Generales esse perpetuos in Religiosis; t. 7. tr. 1.
c. 2. per totum, p. 3

An expellat, & sit opus pium concedere servis libertatem; t. 7.
tr. 2. c. 25. per totum, p. 300

Pro napediendis dispensationibus an possit quis aliquid recipere;
t. 3. tr. 1. c. 166. §. 1. p. 196

Expellere. Vide verb. *Littera*, tom. 2

Expellere causas reorum quam celeriter debeant loquutores, t.
7. tr. 1. c. 156. per totum, p. 299

Expellere. Vide verb. *Declinatio*, tom. 6

Item verb. *Dux*, tom. 7

Expellit Romano Pontifici solam, & non Principibus laicis bo-
nificis extinguere, t. 9. tr. 14. c. 3. §. 3. in fine, p. 379

Vide verb. *Barum*, *Difflus*, *Elleus*, *Eliger*, *Quæstio*, tom. 9

Expellendum.
Vide verb. *Expellere*, tom. 8

Expellere.
Expellere à gubernatione non licet subditis Prælatum aliquem
Religiosis, qui incidit in aliquam causam abfoluam, seu pen-
sionem ipsi factam Prioratus, etiam si palam confiteri derelinquit,
nec incurrit dictam penam, donec per sententiam de iuribus, &
an consequenter eam coarctari in eo omnia possit; t. 1.
tr. 1. c. 63. §. 1. ult. post medium, vers. Item f. c. p. 220

Expellere, vide verb. *Bimessis*, *Martius*, *Vir*, tom. 2

Item verb. *Exilis*, tom. 6

Expellere Religiosos an hodie potest Prælati Regularis victua-
suum Privilegium propter delictum grave vel perpe-
ratum, non obstantibus decretis Urbani VIII. de exilis, & fugiti-
vis, t. 7. tr. 1. c. 189. §. 1. p. 31

Expellere totum subditum an hodie Generales Societatis Jesu possint
ex alititulis, quam incorrigibilitatis; ibid. c. 4. p. 36

Expellere. Vide verb. *Exilis*, *Exilium*, tom. 7

Item verb. *Dubium*, *Familia*, *Prædictum*, *Legatus*, *Senatus*, c. 8

Item verb. *Ecclesiasticus*, *Exilium*, *Episcopus*, *Mendacium*, c. 9

Eroclia Regno tamquam inobedientes Regis mandatis an pos-
sint Episcopi, & Ecclesiastici, si vocati non accedant ad Parla-
mentum; t. 7. tr. 6. c. 14. per totum, p. 256

Expensæ.
Qui expendit bonæ fidei monetam falsam, an teneatur ad restitu-
tionem; Et quid, si mala fide; t. 8. tr. 1. c. 36. §. 1. p. 222

Vide verb. *Bona memoria*, *Exilium*, *Prædictum*, *Licentia*, *Modi*,
Opus, *Prohibere*, *Pecunia*, *Quæstio*, *Ufus*, tom. 7

Expensæ.
Vide verb. *Consanguinitas*, tom. 2

Item verb. *Beneficium*, tom. 5

Item verb. *Deuocione*, *Dubium*, tom. 6

Item verb. *Bona memoria*, *Causa*, *Frater*, *Mores*, c. 8

Expensæ si per duobus annis, vel per tria ingrediente militis,
an alio modo in emendo in legitimam non veniant; t. 6. tr. 7. c. 1.
§. 3. p. 263

Expensæ si à pro filis, quando colligatur Patrem fecisse animo
repetere; t. 7. tr. 1. c. 37. §. 3. p. 259

Ad expensas an teneatur Monachus cum redit ad seculum, quous
cum alio Monasterio locit, quous in Monasterio Multum
confutro est an variis; t. 7. tr. 1. c. 161. per totum, p. 78

Expensæ si in Monachi sepultura Regularis solvere teneat-
ur, si in Parochiali Ecclesia sepelitur; t. 7. tr. 1. c. 137. §. 1. in
fine, p. 210

Expensæ sacre an teneatur Dominus circa funus furvi; t. 7. tr. 8.
c. 64. §. 1. p. 312

Expensæ moderatas factas in sepultura Ecclesiæ homicida teneat-
ur solvere; t. 8. tr. 1. c. 77. §. 1. ult. p. 100

Expensæ superstitis an teneatur ad honorem, & pompam manda-
nā, an tota cōfessio heres facere possit; t. 8. tr. 1. c. 14. in fine, p. 15

Experientia.
Experientiam antiquam qui habet sit esse oculum carnis non
uti in Quadraginta, an teneatur in futuris quadraginta ablu-
tere se a carnis ad expiendum, an oculos carnis exaritur,
t. 4. tr. 1. c. 17. §. 3. p. 104

Experiri.
Uc experitur vltimæ cherice, an licitum sit sumere venenum, t.
8. tr. 1. c. 425. p. 990

Expire.

Vide verb. *Expulſio*, *Junſtelle*, *Manacher*, tom. 3

Item verb. *Bona tempora*, tom. 8

Item verb. *Martirium*, tom. 9

Non expirat mortuo concordans licitus non reſidendi ratione ſuſcipiendi, & licentia edendi curatorem, vel conſueuendi in Quadrageſima, predicandi, & ſimilium, t. 3. tr. 2. r. 147. §. Et ſic, tom. 1. 36

Non expirat mortuo Epifcopo concedenda facultas delegata ſuſcipiendi conſeſſiones, &c. ibid. §. Notandum ſecundo, ibid.

Et quid, ſi facultas conſeſſis eſſet ſacerdoti ſuſcipiendi conſeſſionem poſcentis determinati, in illius tantum poſcentis ſuorum, ibid. §. Quando vero, & legem etiam, §. Et ſic, tom. 1.

Ad expirare caſus reſervati, vel excommunicationis reſervati, mortuo Epifcopo, vel Prelato, ſed Provinciali Regularium, qui reſervationes condidit, iſtus poſſunt abſolvi à quocunque Confeſſario, t. 1. tr. 5. r. 168. §. 1. & ſeq. p. 211

Ubi aliquæ limitationes apponuntur pro intelligentia prædictarum diſpoſitionum, ibid.

Ad expirare inter diſmiſſoria ad Ordines ſuſcipiendos morte Epifcopi eaſ concedendi, t. 3. tr. 1. r. 147. §. Nota hic, p. 185

Idem eſt de literis diſmiſſoriaſ eſſentes à Capitulo ſede vacante, quando ea concedere poſſet, non enim expirat ſinita Capituli poſtulate, ibidem ad medium diſti §.

Ad expirare licentia morte concedente re integra, quæ datur ad ſuſcipiendos Conſeſſiones aliquos ſpecialis, t. 1. tr. 3. r. 5. §. 1. & ſeq. p. 62

Ad expirare morte concedente re integra, commiſſio diſpenſandi in impedimentis matrimonii, vel in irregularitate, vel facultas reſidendi conceſſa Epifcopis, Monachis, & aliis, & enocentia aliis licentiaſ & privilegiaſ, tom. 3. tr. 2. r. 168. §. 1. & ſeq. p. 184

Ad expirare mortuo Epifcopo licentia conceſſa Regularibus excipiendi conſeſſiones ad beneplacitum, t. 7. tr. 2. r. 1. r. 76. & 75. p. 37 & 38

Ad expirare licentia teſtandi conceſſa Cardinalibus, mortuo Pontifice, qui illam conceſſit, t. 9. tr. 7. r. 75. §. 1. p. 305

Explicare.

Idem primo tom. 1. tr. 7. de circumſtantiis, ſecundo omnes ejus t. 6. r. 1. ſol. in quibus reperies quidquid deſiderare poteris, quando Poſcentis tenetur explicare circumſtantiis peccati in conſeſſione.

Ad explicanda ſit copula jam habita in diſpoſitione impedimentorum matrimonii, t. 3. tr. 2. r. 113. §. 1. p. 167

Explicare non eſt occaſionare omnia impedimenta ejuſdem qualitatis in eadem ſpecies, ſed ſufficienter unum poſt alterum in diſverſis ſuppoſitionibus, & temporibus explicare, & de illis diſpoſitionem obtinere, t. 1. tr. 5. r. 116. §. 1. p. 170

Explicare, Vide verb. *Inveniamur*, tom. 4

Explicare in Conſeſſione omerum peccatorum, & ſpeciem peccatorum teoretice in caſu, quo times alioſ te ſcandalizatos eſſe, t. 7. tr. 5. r. 3. §. 1. p. 124

Explicare in Conſeſſione quomodo ſcandala debeat, t. 7. tr. 5. r. 3. §. 1. & ſeq. p. 123

Explicare.

Vide verb. *Explicare*, *Fatuſ*, *Inveniamur*, tom. 3

Exploare.

Exploare vitam ſubditurum, ad Prelati, & Magiſtratus tenetur ad fraternalitatem conſiderandum, t. 7. tr. 4. r. 14. §. 1. p. 207

Et in illa obligatio oriatur principaliter à præcepto correptionis fraternelle, vel ea officio Prelati, & Magiſtratus, ibid.

Vide verb. *Voluntas*, tom. 9

Exploare.

Exploare torquentes deſigat in tenentur Prelati, & Magiſtratus, in quibus edocentur, quæ ſunt apud ſuos crimina, t. 7. tr. 4. r. 14. §. 1. p. 207

Exploare torquentes vulgè diſſipat in licet ſimulare in terris inſolentium ſe eſſe Turcas, ac veſtigia proſtratiſſime falſe ſeſſe uti, adire eorum templa, veſti carcaribus in diebus prohibitis, &c. t. 7. tr. 5. r. 1. per totam, p. 124

Exploare.

Qui exploare una tormenti bellici occideret 10. homines, ſa committeret decem peccata in conſeſſione explicanda, t. 1. tr. 7. r. 36. §. 1. p. 262

Exploare.

Exploare impuere Clericum, Epifcopum, & Cardinalem in bello militantes an qui poſſit, ac poſſe epuſtam incurraſ poſnam, & excommunicationem, &c. t. 7. tr. 7. r. 5. §. 3. p. 286

Vide verb. *Copula*, tom. 7

Expone.

Expone propriam vitam, ſi qui tenetur propter extremam opem ſuſcitari (piritualem proximi), t. 1. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 3

Expone in poſſit Archidiaconi Parochum ad conſeſſiones audientes ſuſcipiendi ſubſtituti in ſua Parochia, t. 1. tr. 3. r. 1. §. 3. p. 64

Et ad Sacerdotem approbatum ad conſeſſiones audientes à quocunque Epifcopo, t. 1. tr. 3. r. 1. §. 3. p. 64

Et quid, ſi Epifcopus prohibet hoc facere, §. 4

Expone an poſſit Archidiaconi ad conſeſſiones audientes ſuorum ſuſcipiendi ſimplicem Sacerdotem ab Epifcopo non approbatum, t. 1. tr. 3. r. 1. §. 3. p. 64, & melius in t. 4. p. 65

Et an ſaltem in aliquo caſu, Pro quo duo caſus proponuntur pro præci, ibid. in t. 4. p. 3

Et in illis tribus ſp. veritatem illæ quaſiones, & non ſoliter. Exponere ſo periculo ſpiritualiſ (ſolus ex cauſa urgente, an ſit peccatum mortale), t. 1. tr. 6. r. 119. §. 3. p. 279

Exponere laudum periculo moraliſ mancipium in extremis, an licitum ſit, t. 7. tr. 3. r. 46. per totam, p. 311

Expone, Vide verb. *Embarſia*, *Liber*, *Ludus*, tom. 7

Expone reſe probabili peccato peccati, an ſit peccatum mortale, & Et pro præci diſtæ quaſiones aliqui caſus, t. 1. tr. 6. r. 10. & t. 1. tr. 10. & ſeq.

Exponere ſe peccato peccati, nec probabili non licet, etiam pro bono ſpiritualiſ proximi, t. 1. tr. 6. r. 11. §. 1. p. 112

Expone propriam vitam pro ſaluta ſpiritualiſ proximi homo in quibus caſibus non tenetur, & in quibus illam exponere debeat, t. 1. tr. 10. r. 13. & p. 314

Expone, Vide verb. *Amicus*, *Cauſa*, *Chirurgus*, *Cohabitare*, *Obſistere*, *Perſuade*, *Vita*, tom. 8

Quando ſe exponit ſeminiſ ſua curanda Medico non peccat, quoniam præter tenetur illam errepere ſcandalum, t. 7. tr. 5. r. 5. §. 1. p. 245

Idem eſt, ſi qui poſſit curari à ſeminis, quando non poſſit ſine gravi incommodo ad relinquere, ibidem

Exponatur verba ipſo Clement. VIII. prædiſſionis Confeſſariis à Prelatis Regularium, qui poſſunt abſolvere Regulares à peccatis etiam reſervatis ipſo Clement. VIII. & Religione, t. 7. tr. 1. r. 122. §. 1. & ſeq. p. 62

Exportare.

Vide verb. *Aſſere*, tom. 9

Exportare.

Vide verb. *Cuſus*, tom. 8

Exportare.

Ex quam exportatione mercurii cenſeris grave damaſum Republice facere, t. 6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 45

Vide verb. *Errare*, tom. 6

Expulſio.

Expulſio non ſunt irregulares quod Ordines, & Religionem, t. 3. tr. 1. r. 66. §. 6. p. 231

Expulſio præ legibus ſunt habendi ad omnes Ordines, & beneſicia, nec alia Poſtuliſ, ſunt Epifcopi diſpoſitione indigent, t. 1. tr. 1. r. 3. §. 1. Relat modo, & medium, p. 211

Expulſio iſtam ad Eccleſiam, ſi aliquis domus valvas, an ſit baptizandus ſub conditione, t. 1. tr. 1. r. 80. §. 1. p. 38

Et quid, ſi ſcriptum habet caput appenſum ſua baptizatum, ibid. §. 2

Et quid, ſi poſſit ſit in certis inſolentibus, ibid.

Expulſio, Vide verb. *Baptizatus*, *Lafus*, tom. 5

Item verb. *Expulſio*, *Parde*, tom. 6

Expulſio de cuius parentibus dubium eſt, habendus eſt legitimus, t. 8. tr. 3. r. 3. ad medium, p. 2

Expulſio.

Expulſio falſi an vincit diſpoſitionem, ubi aliqui caſus pro præci, t. 3. tr. 1. r. 103. §. 1. & ſeq. p. 164

Expulſio ſola cauſa falſe ſolus, quæ ſi re vera exprimeretur, non concederetur diſpoſitione, an irritet diſpoſitionem, t. 3. tr. 1. r. 118. §. 6. p. 171

Expulſio ſola voluntatis ſo ſolus in coſſione boorum, vel requiritur aliqui ritus, & ſollicitates, t. 6. tr. 3. r. 1. §. 1. p. 19

Vide verb. *Aſſer*, *Conſanguinitas*, *Irregularitas*, *Nuptia*, *Suſceptionis*, tom. 3

Expulſio.

Si qui expulſit cauſam falſam per ignorantiam, vel ſimplicitatem, & diſpoſitione ſua, an valide contraxit, t. 3. tr. 3. r. 104. §. 1. p. 165

Vide verb. *Expulſio*, tom. 3 & 6

Item verb. *Qualitas*, tom. 7

Expulſio.

Vide verb. *Conſuetudo*, tom. 9

Expulſio.

Expulſio à Religione ſa tenetur reſe corrigere, ut iterum ad illam admittatur, t. 7. tr. 1. r. 192. §. 1. p. 88

Expulſio Religioſus tenetur ad votum caſitatis, ibid. §. 2

Et ſa tenetur ad obedientiam Epifcopi, §. 3

Et quid quod votum poſteritatis, an ſi aliquid expulſus acquirat, Monachum acquirat, ibid. §. 4

Et quid quod officium divinum ſi non eſt in Sacris, & quod joſa, & alia annexa Religioni, ibidem in fine diſti §.

Vide verb. *Eſſere*, *Eſſere*, tom. 7

Expulſio.

Expulſio à Religione faciendo aliquod contra libertatem Eccleſie, ſiſa an probet conſuetudo immemorabilis, t. 9. tr. 3. r. 5. §. 1. p. 73

Vide verb. *Judea*, *Poniſſe*, tom. 9

Expulſio.

Ad extenditur ad Cardinales privilegia Epifcopis conceſſa, t. 9. tr. 7. r. 36. §. 1. p. 290

Ad extenditur ad vota, & juraſura ejusdem rei, cum ſimul duo vincula cooccurrunt ſuſcipiendi conceſſa tenentur ad diſpenſandum, & commutandum vota, t. 3. tr. 2. r. 7. §. 3. p. 13. Ubi aliquæ pro explanatione diſtæ quaſiones

Ad extenditur poſſeſſa delegata diſpenſandi, vel commutandi ad reſa.

relaxandi iuramentis soli Deo factis, t. r. r. 73. §. 1. & seqq. p. 113
Et quid, si iuramentum non habet includam promissionem; sed
absque ea soli Deo factis, ib. §. 4. p. 113
Et an etiam extendatur ad iuramenta adjecta contrariis, in quo est
turpido, & iniuriis in credito, ib. §. 7
An extendatur Bulla Clem. VIII. de largitione munerum ad alios
similes casus non exceptos in dicta Bulla, t. r. r. 11. §. 3. p. 174
An extendatur ad omnia delicta Immunitas Ecclesiastica, t. r. r. 1.
t. 16. §. 1. & seqq. p. 201
Extendenda an sit facultas delegata in Bulla Cruciatz, vel Jubilz
ad vota emissia post publicationem Cruciatz, vel Jubilz, t. r. r. 1.
t. 16. §. 3. p. 174
Extendere, vide verb. *Manus, Privilegium, t. 3*
Item verb. *Dubium, Facultas, Privilegium, t. 3*
Item verb. *Lra, Privilegium, t. 3*
Item verb. *Comprehendere, Lex, §. 9*
Extendi ad mortale non debet verba legis, si de veniali intelligi
possint, c. d. r. 1. r. 19. §. 1. p. 17
Extenditur privilegium alicui concessum ad faciem. Ubi pro pra-
xi alicui casus, t. r. r. 1. §. 61. per totam, p. 313
Extensio.
Extensio, & argumentum ex identitate rationis an respiciat di-
spensationem, t. r. r. 1. §. 1. p. 140. Ubi, quod certum est, dispensa-
tionem extendi ad conexos accessorios, & inclusos sub di-
spensatione ad ea, sine quibus non potest dispensationis effectus
consistere, §. 6. p. 140. & in r. 4. §. Inferius primo, & §. Inferius 2.
ibid.
Vide verb. *Dubium, Extendere, Facultas, Privilegium, t. 3*
Externus.
Vide verb. *Extendere, Lex, Privilegium, t. 7*
Externum.
Quando externum opus, cui annexa est excommunicatio fuit so-
lum veniale, seu internum mortale, an occurrat excommuni-
catio, t. r. r. 1. §. 16. per totam, p. 8
Vide verb. *Alius, §. 5*
Externus.
Ut non extensio, sed ex natione ad beneficia affluant, in magnam
Regni utilitatem redundaret, t. r. r. 1. §. 17. §. 3. p. 157
Externis efficere Regnicolas an liceat in Parlamento, ib. §. 1
Nec externis concessio, confectio, an Principes auctoritate pro-
pria statuerent possint, t. r. r. 1. §. 104. §. 1. p. 148
Ubi, quod non est liberum Magistratibus, & iudicibus secularibus
licet Pontificis telicere, quorum auctoritate beneficia exte-
rius conceduntur, ib. §. 1
Et quid in Regnis ubi ex privilegio Pontificis Reges habent colla-
tionem, an nullus exterius possit beneficium obtinere, t. o. r. r. 1.
t. 10. §. 1. b.
Externos an obliget confectio, t. o. r. r. 1. §. 1. p. 11
Externus, qui in hoc loco peccata a commissa refert, nequa ab-
solvit, nisi ab habente potestatem circa reservata, t. r. r. 1. §. 49. §.
1. p. 114
Externus veniat in Regno, ubi viget Bulla Cruciatz animo solo fuso-
mendi camp, & statim redeo, an possit pro illo uti illius privi-
legii, t. r. r. 1. §. 16. §. 1. p. 101
Extensio.
Vide verb. *Equeus, Extinguere, t. 3*
Item verb. *Oracula, t. 7*
Extinguere.
An extinguat debium totius populi temporalis testatis poeniten-
tia a Confessore taxata iuxta gravitatem peccatorum, & non
minorata ob fragilitatem poenitentis, t. r. r. 1. §. 15. §. 4. p. 147
An extinguat dispensatio prima vice, qua illa utimur, t. r. r. 1.
§. 1. §. 1. & seqq. p. 183
Extinguere, vide verb. *Minister, t. 1*
Item verb. *Equeus, t. 3*
Item verb. *Comprehendere, t. 6*
Extinguere Cardinales, Patriarchas, & Archiepiscopos an Papa
possit, t. r. r. 1. §. 1. p. 20
Extinguere, vide verb. *Beneficium, Pontifex, t. 9*
Extinguuntur luminaria ante consecrationem, ne amplius accendi
possint, an Sacrosancti possint prosequi Missam? Et quid pro dano
visio moribundis? Et quid si post consecrationem luminaria
extinguerentur, t. r. r. 1. §. 1. & tandem, p. 3
Extinxit quidam sine licentia Papa pensionem, quam impetravit
sine dispensatione, dum esset excommunicatus excommunicatio-
ni minor, quare, quid iuris, t. r. r. 1. §. 1. §. 1. p. 71
Ubi probatur, symoniam esse extinguere Pensionem sine assensu
Apostolice, §. 5. post medium, p. 71
Extorsio.
Si extorqueat aliquid minas malum absque animo inferendi, et si
possit post inferre, an valeat retinere, quid si extorqueat? Ue
g. quis potest petere pecuniam credito in ludo perditum, an si
vir nobilis ob veredum accusator non erat, an alio mori-
vo accusare nolebat, an possit accusacionem, & repetitionem
minari, & retinere illa, quae ex extorqueat, t. r. r. 1. §. 1. p. 144
Mem est de illo, qui potest homicidium alicui accusare apud
iudicem, ib.

Extorquere, vide verb. *Menas, t. 1*
Item verb. *Excommunicatio, t. 7*
Extorqueo de onivium a Parlamentariis per vim, & metum, an
Proceps possint, quando adesset iusta causa prebendi illud, t. o. r.
t. r. r. 1. §. 1. per totam, p. 146
Vide verb. *Pana, tom. 9*
Extractio.
In extractioe mercurii in Regno an parvas materies excuset a le-
ge hoc prohibente, t. r. r. 1. §. 1. per totam, p. 45
In extractioe frumenti, vini, olei, & fructuum, quae ex bonis patri-
monialibus Clerici colleguntur, ut alibi conducendo easius ven-
dat, an teneatur solvere gabellam, t. r. r. 1. §. 1. §. 1. p. 170
Extractioe annona, videlicet Vini, frumenti, olei, blada, legu-
minum, & huiusmodi extra territorium statuta prohibenda,
an comprehendat Clericos huiusmodi bona, vel fructus extra-
territories in suis praediis recolentes, t. r. r. 1. §. 1. §. 1. & seqq. p. 171
Extractioes frumentorum quomodo faciendi sunt a Dominis Pro-
regibus in Regno Siciliae, t. r. r. 1. §. 1. §. 1. p. 171
Vide verb. *Bulla Coena, t. 6*
Item verb. *Licentia, Minister infirmis, Refractor, t. 9*
Extractus.
Omnes, qui extracti fuerint violento ex publicis carceribus, si in
Ecclesia reperti fuerint, an gaudeant ejus immunitate, t. r. r. 1.
t. 10. §. 1. p. 47
Si extractus ab Ecclesia per vim a personis privatis iudex laicus
illum carceret, an violat immunitatem Ecclesiae, t. r. r. 1. §. 1. t. 11.
§. 1. p. 48
Extractus reus ab Ecclesia, si a carceribus aufugit, & iterum in captus
est in loco communi, an adhuc Ecclesiae restituendus sit, t. r. r. 1.
t. 11. §. 1. p. 47
Qui extractus fuit ab aliis violento ex manibus facillium, si con-
fugerit ad Ecclesiam, an a preteritis, ut ejus immunitate
gaudeat, t. r. r. 1. §. 1. §. 1. p. 44
Ubi an Ecclesia extra territorium ab aliis in manibus facillium re-
stituere iudici laico teneatur, sicut iudex laicus tenetur restitu-
ere reum Ecclesiae spoliatus, §. 4
Si extractus fuit reus ab Ecclesia violento, an necessario restituendus
sit eidem Ecclesiae, vel sufficiat alteri Ecclesiae, vel Episcopo,
t. r. r. 1. §. 1. t. 10. §. 1. p. 45
Extractus violenter homicida ab Ecclesia a Parentibus occisi, si
perveniat Curia seculari, & capiat, an debeat adhuc gaudere
immunitate, t. r. r. 1. §. 1. §. 1. p. 48
Ubi, quod idem est si metu impellit illud, quod a iudice seculari ca-
piendus fuit in Ecclesia, & fugas ab Ecclesia, quod adhuc non
potest capi, quia tunc non dicitur egredi de extra, per violen-
tiam, §. 3
Licet extractus fuerit reus ab Ecclesia cum licentia Episcopi, an
laicus iudex tenetur restituere illum Ecclesiae, si condit illum
non commisit delictum in Bulla Greg. XIV. exceptum, t. r. r. 1.
t. 11. §. 1. §. 1. p. 55
Extrahentes.
Extrahentes meremini causa in magna quantitate frumentum,
oleum, blada, legumina, panem coctum, farinam, olera, & alia
huiusmodi ex statu Ecclesiastico, an incidunt in censuram Papa
reservatam, t. r. r. 1. §. 1. §. 1. p. 18
Et quantum sit magna quantitas in dicto casu, ib. §. 1. & seqq.
Extrahentes in manibus facillium reum, an tam ipsi, quam reus, si
ad Ecclesiam consigantur gaudeant ejus immunitate, t. r. r. 1. §. 1.
t. 10. §. 1. p. 47
Extrahere.
Vide verb. *Bulla Coena, t. 6*
Si quis extrahat ex rebus prohibitis a lege in gravi quantitate, licet
ad summum grave ex tali facto non proveniat Reipublicae, an
peccet mortaliter, t. r. r. 1. §. 1. §. 1. p. 45
Ubi ex quantum mercurii extractione generis grave damnum
Reipublicae, t. r. r. 1. §. 1. p. 45
Extrahere, vide verb. *Bulla Coena, t. 6*
Item verb. *Roma, temporalis, Ecclesia, t. 10, t. 7*
Item verb. *Brilium, §. 1*
Item verb. *Licentia, Minister infirmis, Refractor, t. 9*
Extrahere simplices fures ab Ecclesia an liceat sit saltem ex con-
suetudine, t. r. r. 1. §. 1. §. 1. p. 48
Si extrahere reum ab Ecclesia juxta non mandavit, sed facillium,
vel alii extraxerunt eum vi, vel dolo, an teneatur restituere
reum in Ecclesiam, vel an possit contrarium agere, t. r. r. 1. §. 1. t. 11.
§. 1. p. 48
Extrahere reum ab Ecclesia sine licentia Episcopi an possit iudex
laicus, si oportet constare reum non gaudere immunitate, t. o. r.
t. r. r. 1. §. 1. §. 1. & t. 11. §. 1. p. 47 & seqq.
Extrahere reos ab Ecclesia in delictis excommunicata, an saltem ex
consuetudine iudices laici possint, t. r. r. 1. §. 1. §. 1. p. 47
Extrahere reum ab Ecclesia an iudex laicus possit, & in suis car-
ceribus detinere, dum causa agitur, an reus debeat gaudere imma-
nitate, t. r. r. 1. §. 1. §. 1. p. 45
Qui extrahat a Piratis Turcarum, & Harreticorum ares onustas
mercibus a Catholicis captas, an teneatur eas Dominis restituere,
t. r. r. 1. §. 1. p. 45

re, vel heredibus eius, aut pauperibus, &c. t. r. r. 34. §. 4. p. 131
 Qui extraxit aliquem ab Ecclesia, & extraxit eum occidit, an
 gaudeat immunitate, t. r. r. 34. §. 1. p. 131
 Si extraxit persona privata aliquem ab Ecclesia, an a faciat censuram, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

Extraneus.

Ne in extraneas personas alienentur bona stabilia, prohibendo
 expressè, ne alienentur in personas Ecclesiasticas, an statum
 hoc prohibens sit contra immunitatem Ecclesiasticam? Et an
 talia statuta incident in censuram Bullæ Cœnæ, t. r. r. 34. §. 1. p. 131
 Extraneus an Pater totum id, quod super est ultra partes legitimas
 filijs de jure debitas, possit de rigore reliquere, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

In extraneis an res comestibiles receptæ cum licentia Prælati dis-
 pensari possint in magna quantitate, & non obstante, quod sint
 magni pretij, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

Extraneum instituitur hæredem, & relinquere fratrem, vel conso-
 brinum, an quis in testamento possit? Ubi aliqua contingencia
 in dicto casu, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

Et quid, si non extraneus, sed alieni Monasterio, & Hospitali bona
 sua quis reliquerit in morte, ib. §. 4. p. 131

An talis sit a solvendo, si extraneum hæredem instituat, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

Extraneus, vide verb. *Beneficiarius, Institutus, &c.*
 Extraneus, si audiat Missam in die festo bona fide in privato Orato-
 rio alicujus Magnatis, an satisfaciatur precepto, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

Et quid, si possit cognoscere id esse sibi prohibitum, an teneatur
 aliam Missam audire, an preceptum adimpleat, ib. §. 1. p. 131

Vide verb. *Confessio, Læta, Præceptum, &c.*
 Extraneus, vide verb. *Beneficiarius, Institutus, &c.*

Extra tempora recipiunt Ordines minores, an incurrit suspensio-
 nem, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

Extra tempora recipiunt Ordines sacros, an incurrit suspensionem,
 & si celebrat, incurrit irregularitatem, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

Si extra tempora cum ignorantia non solum invincibili, sed etiam
 vincibili, & errata, si affectata non sit, ordinatur, an incurrit sus-
 pensionem, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

Et qui possit dispensare super utraque censura, t. r. r. 34. §. 1. p. 131
 Vide verb. *Privilegium, Regularis, &c.*

Extraneus Beneficiarius VIII.

Extraneus Usam suam, quomodo est intelligenda, t. r. r. 34. §. 1. p. 131
 Vide verb. *Beneficiarius, &c.*

Extraneus Beneficiarius.

Extraneus Beneficiarius, vide verb. *Beneficiarius, Institutus, &c.*

Extraneus Beneficiarius, vide verb. *Beneficiarius, Institutus, &c.*

Extraneus Beneficiarius, vide verb. *Beneficiarius, Institutus, &c.*

Extraneus Beneficiarius, vide verb. *Beneficiarius, Institutus, &c.*

Extraneus Beneficiarius, vide verb. *Beneficiarius, Institutus, &c.*

Extraneus Beneficiarius, vide verb. *Beneficiarius, Institutus, &c.*

Extraneus Beneficiarius, vide verb. *Beneficiarius, Institutus, &c.*

Extraneus Beneficiarius, vide verb. *Beneficiarius, Institutus, &c.*

Extraneus Beneficiarius, vide verb. *Beneficiarius, Institutus, &c.*

Extraneus Beneficiarius, vide verb. *Beneficiarius, Institutus, &c.*

Extraneus Beneficiarius, vide verb. *Beneficiarius, Institutus, &c.*

Extraneus Beneficiarius, vide verb. *Beneficiarius, Institutus, &c.*

transgressores penam impoluerunt, t. r. r. 34. §. 1. p. 131
 Ubi an sit preceptum in articulo mortis suscipiendi Extraneum
 Unctionis Sacramentum, ib. §. 1

Et dum tale preceptum non est, an omisso hujus Sacramenti
 non inducat peccatum mortale, non solum in infirmis, sed
 etiam nec in illis, qui eam gerunt de ipsius, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

Ubi an hoc sacramentum per accidens possit aliquid esse ad salu-
 tem necessarium, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

In Extraneum Unctionis Ministro an Pontifex aliquando suppleat
 jurisdictionem, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

Ubi an hoc sacramentum per accidens possit aliquid esse ad salu-
 tem necessarium, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

Extraneum Unctionis benedicens oleum an possit Pontifex prebe-
 re facultatem Presbyteris, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

Si post Extraneum Unctionem in hoc Sacramento statim Parochus
 promittit formam, an valide conferatur Sacramentum, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

Extraneum Unctionem Sacros ad ministrans sine vestibus sacris,
 an peccet mortaliter, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

Si ad Extraneum Unctionem ministrandum Parochus, vel alius Sa-
 cerdos cum oleo sancto debeat, & in itinere cum illo rem habeat
 cum muliere, an necessarium ibi iterum circumstantiam in con-
 fessione explicare, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

Extraneum Unctionem Regularis ex privilegio suis possunt mini-
 strare advenas, & peregrinos, qui nullum domicilium habent,
 operariis, qui conventio non faciant pro aliquo tempore ad la-
 borandum in Conventu, & Parochia caret, servis, & famulis
 etiam non solutis, nec non etiam aliis secularibus, quando non
 possunt expectari Parochus, aut consensus ejus, & datur regula
 ad hoc faciendum cum securitate, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

Ubi quid sit sufficiat licentia, & rati habitio Parochi, etiam si
 sit de futuro, an valide, & licite possit Regularis ministrare Ex-
 tremam Unctionem secularibus, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

Ad Extraneum Unctionem ministrandum an requiratur, ut Sacer-
 dos sit expulsi, & ad confessiones audiendas approbatus, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

Ad Extraneum Unctionem ministrandum an Parochus publice
 excommunicatus possit licentiam Sacerdoti Concedere, ib. §. 1

Ad Extraneum Unctionem ministrandum an necessaria licentia
 saltem tacita proprii pastoris, vel extremae necessitas, ib. §. 1

Ubi quid si Religiosi licentiam proprii Parochi hoc sacra-
 mentum conferunt licet, & Clerici, incurrit ipso facto ex-
 communicationem, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

Extraneum Unctionem an Parochus tempore pestis ministrare te-
 neatur, ib. §. 1. p. 131

Et quid, si infirmus saltem confessus fuerit, ib. §. 1

Exul an possit humari in Ecclesia, a qua asecutus exilij sententia,
 t. r. r. 34. §. 1. p. 131

Exules consueverunt ad Ecclesiam an gaudeant ejus immunitate,
 si non commiserint delicta excepta aut, t. r. r. 34. §. 1. p. 131

Vide verb. *Religio, &c.*
 Exul, vide verb. *Religio, &c.*

Vide verb. *Religio, &c.*

Vide verb. *Religio, &c.*

Vide verb. *Religio, &c.*

Vide verb. *Religio, &c.*

Vide verb. *Religio, &c.*

Vide verb. *Religio, &c.*

Vide verb. *Religio, &c.*

Vide verb. *Religio, &c.*

Vide verb. *Religio, &c.*

Vide verb. *Religio, &c.*

F A B R I C A.

Vide verb. *Ecclesia, &c.*

Vide verb. *Ecclesia, &c.*

Vide verb. *Ecclesia, &c.*

Vide verb. *Ecclesia, &c.*

Vide verb. *Ecclesia, &c.*

Vide verb. *Ecclesia, &c.*

Vide verb. *Ecclesia, &c.*

Vide verb. *Ecclesia, &c.*

Vide verb. *Ecclesia, &c.*

Familia laica Episcopii titularis an gaudeat privilegio fori, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Sed in casu contingenti dicta familia potius est ab Ordinatione loci, non autem ab ipso Episcopio similis, ibi
 Familia laica aliorum Praetorum habentium territorium, & jura Episcopalia cum potestate jurisdictionis, ut est in Sicilia Archimandrita Medinensis, &c. an gaudeant privilegio fori, ibi
 Familia Vicarii Episcopi an gaudeat privilegio fori, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 An familia laica Nuntii Apostolici gaudeat privilegio fori? Idem est de familia laica Episcopii. Et pro negativa sententia adducuntur septem diversae auctoritates, quae omnes latius exponuntur infra in suis specialibus §§. & refol. t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Proponuntur fundamenta affirmativa sententiae, nempe familiam laicam Nuntii Apostolici gaudere privilegio fori, ibi, 2.
 Ubi explanatur ex auctoritate plurimorum DD. Familiam laicam Episcoporum gaudere privilegio fori, & nullatenus posse à iudice seculari iudicari tam in civilibus, quam in criminalibus, ibi, latè prope fin. §. 1. & vers. Et ideo, p. 139
 Ubi etiam docetur, quod quidquid potest Episcopus in sua Dioecesi respectu jurisdictionis, potest Legatus, & Nuntius in sua Provincia. Immo Legatus, & Nuntius est super omnes Ordinationes tanquam Summi Pontificis vices gerens, ibi, paulò post inf.
 Confirmatur ex aliis rationibus affirmativa sententia, & etiam ipsi favore familiae laicae Episcoporum, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Ex quo inferitur, quid est sciendum de familia Clericorum, & Scholasticorum, qui ad tempus servant, & de privilegio concessio Domino, & marito pro eorum fectis, famulis laicis, & uxori, ibi, §. 1. usque in fin. ref.
 Ex declaratione factae Congregationis approbata à S. D. N. Urbano VIII. etiam affirmativa sententia confirmatur. Et an non solum pro familia laica Episcoporum, Dioecesis suae, sed etiam pro familia Episcopii titularis, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Proponuntur responsiones ad argumenta, quae adduntur Moseosus, in quibus latè explanatur, Episcopos etiam in loco non habent dominium temporale, posse tene familiae laicae armatos, & proprios habere Ministros, & executores ad carcerandum, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Et curiam inferitur, Inquisitores posse habere familiam laicam armatam ex Clementis §. Porro, de Haer. ibi, §. 1. post med.
 Responsio ad secundum argumentum. Ubi latè dicitur, quod non solum familia laica Episcoporum, sed etiam Ministri laici Curiae Episcopalis gaudent privilegio fori in delictis extra officium commissis, sed etiam in compuniibus, t. 4. r. 1. §. 1. & in aliis eius not. p. 139
 Responsio ad tertium argumentum. In quo docetur, Pontificem in temporalibus habere dominium rectum, & ideo potius esse eximere laicos à potestate Principis secularis, & per consequens familiam laicam Episcoporum, & Ministros eius Curiae, t. 4. r. 1. §. 1. & in aliis eius not. p. 139
 Et deducitur, quod non pauci eximuntur à jurisdictione ordinaria & subduntur Superiori sui officii, & non solum hoc extendebatur ipsi officialibus, sed etiam eorum uxori, filiis, matribus, & etiam servis, & colonis, ibidem autem medium, à vers. Et quidem, p. 139
 Et assertur, laicos posse prorogare jurisdictionem iudicis Ecclesiastici, non solum de iure Canonico, sed etiam de iure Civili, ibi, prope fin. ad vers. Ad id.
 Responsio ad quartum argumentum. Ubi advertitur, quod familia laica Episcopii ratione personae Episcopalis gaudet privilegio fori, quamvis non habeat requisiata Conc. Trid. id est, habitum, & Tonuram, t. 4. r. 1. §. 1. & in aliis eius notationum, p. 139
 Responsio ad 5. & 6. argumentum. Quod est absurdum Episcopos esse iudices in delictis suorum famulorum. Ubi de cedula Ferdinandi Regis auctoritatis familiae laicae Praetorum non gaudere privilegio fori, agitur, t. 4. r. 1. §. 1. & p. 139
 Responsio ad 7. argumentum. Ubi confirmatur supradicta, & concluditur familiam laicam Nuntii Apostolici gaudere privilegio fori, ibi, gaudet familia laica Episcopii, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Reducitur, quod familiae Cardinales gaudent privilegio fori. Sed in Urbe hoc non observatur in praxi, ibi ad med. §. 4. p. 139
 Vide verb. Episcopum, Eximere, Pifana, §. 1. p. 139
 Quomodo, & quando familiae suos triennales ordinare possint Episcopos, & dispensare cum illis in interdictis, & illegimitate, atque dimissionis concedere? Idem est de famulo triennali familiaris triennalis Episcopi. Et in hoc casu quoniam dicuntur familiae triennales Episcopi, t. 4. r. 1. §. 1. usque ad 7. inclusivè, p. 139, & seqq.
 Et an hoc privilegium extendatur ad familiares triennales Episcopii titularis, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Familiares Episcopi an possint audire Missam de precepto in Oratorio ejus Palatii, mortui, vel absente Episcopo, t. 4. r. 1. §. 1. & p. 139
 Item est de familiaribus Cardinalium, ibi,

Familiares Praetorum, & Abbatum habentium jura Episcopalia gaudent privilegio fori, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Familiares, & vasalli Regularium possunt audire Missam de precepto in Oratorio eorum, etiam in Grangis constructis, & ibi recipere sacramenta Eucharistiae, & Penance, ex privilegio Alexandri VI. 1. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Familiares Domini quoniam intelliguntur, ut possint in Oratorio privato Domini audire Missam cum eo, & etiam virtute Crucis, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Familiares. Vide verb. Desponsare, Episcopos, Regales, §. 1. p. 139
 Item verb. Communi, Episcopos, Praetores, Inquisitores, §. 1. p. 139
 In familiares S. Officii Inquisitorum jurisdictionis in criminibus aliis diversis ad haereticos ad haereticos, an sit secularis, vel Ecclesiastica, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Familiares S. Officii an gaudeant privilegio fori in causis criminalibus, & civilibus, tantum in eos, & eorum inquisitores Inquisitores Hispaniae habeant jurisdictionem, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Familiares remittere iudicio laico Inquisitores an possint absque meritis irregularitatis, quando non gaudent privilegio fori, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Idem est de Episcopis, & aliis ministris Ecclesiasticis, ibi, §. 1. p. 139
 Familiares. Vide verb. Familia armata, §. 1. p. 139
 Item verb. Communi, inter, Familias, §. 1. p. 139
 Familiares suos intra claustra, vel in locis Religiosis morientes possunt Religiosi in sua Ecclesia sepelire, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 & in r. 1. §. 1. p. 139
 Ne familiares S. Inquisitionis gaudeant privilegio fori in aliquo delicto, an Reges statueri possint sine consensu DD. Inquisitionis, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Familiares Cardinalium in absentia an gaudeant fructibus beneficiorum suorum, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Ad familiares suos coarctandos an Cardinales possint habere privatum carcerem, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Familiares Cardinalium ex consuetudine an remittantur in debitis ad suos Cardinales, & ipsi DD. Cardinales sui eorum iudices competentes, ita ut Vicarius Papae dictos familiares non iudicet, sed eos remittit ius Cardinali, ibi.
 Ad familiares sui favore Cardinalis deponentes, quam fidem faciunt, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Familiares Cardinalium in eorum causis an sint testes idonei, ibi
 Familiares Clericos Cardinalium offendentes eorum intuitu, an incurrant censuram Bullae Coenae, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Familiares Cardinalium gaudent privilegio fori, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Familiares. Vide verb. Familia, Familias, §. 1. p. 139
 Si familiaris suo Episcopo conferat beneficium, an possit illud ordinare, non expectato triennio? Idem procedit in famulo familiaris Episcopi, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Familiaris hoc triennium an Episcopo debeat statim conferre beneficium, non possit illud ordinare, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Et quid intelligatur per verbum famulus, an cum primò vacaverit, ibi, §. 1.
 Qui cum familiaribus Pontificis de illius consensu expresso, vel tacito faceret aliquid ex prohibitis in Bulla Greg. XIII. de Datibus, & Promissis, an in penam dictae Bullae incidat, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Familiaribus occisi an homicida teneatur restituere damnum, per accidens illis sequentem, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Familiaribus suis an Cardinales Presbyteri possint conferre Tonuram, & ceteros Ordines, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Familiaribus Papae, vel Cardinalis offendentes penam imponitur pro qualitate culpa, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Familiaritas.
 Familiaritatem cum inimico habere, an quis teneatur, si hanc illi proqueat, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Famulus.
 Vide verb. Casa, Famulus, §. 1. p. 139
 Famulus.
 Famulus Iudex Romae an liceat, si non addit periculum perveritatis, quia tales servitutes firmi sunt in fide, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Ubi an lex hoc prohibens, accipienda est solum contra Iudaeos, non autem contra Saracenos, & Paganos, §. 1. p. 139
 Et quodiam peccatum sit violare has leges, ibi, §. 1.
 Famulus.
 Famulus familiarium Cardinalium fruatur privilegio familiarium Cardinalis, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Famulus, qui audiendo Missam diebus festis confitetur, an precepto de audienda Missa satisfaciatur, si aliud non habeat confitendi tempus, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Famulus servitus Domini ad mensam, an frangat jejunium comendo gulose fragmenta ciborum, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139
 Quando famulus servituri Monasterio cum magna fidelitate, an hia ultra salarium jussu possit dari aliquid amplius, quia hoc non est propter donatum, sed beneficium remunerationis, t. 4. r. 1. §. 1. p. 139

non observatur, tom. 6. tract. 1. refol. 1. §. 1. pag. 29
 Et quid, si quis ex industria hoc effecerit, ut laboraret in alio loco, ibid. §. 2.
 Si in illo casu an teneatur prius Missam audire, ibi. Scio, post med
 Festi ab Episcopo iudicari an Regulares servare teneantur, t. 7. tr. 1.
 r. 1. §. 1. p. 18
 Et an hoc compelli possit per censuras, ibi. §. 2. ad medium.
 Non tamen quoad octavas, neque ad festiva populi, quoniam
 ex davoria observantur, ibi. §. 3. p. 19
 Et quid quod festi observationem a populo vocat, an promittit, ibi.
 Dicit festi circumstantia, an sit in confessione aperienda, ut blasphemare,
 perjurare, furari, &c., t. 1. tr. 7. §. 1. p. 27
 Qui festi die Missam ex devotione audit, ignorando quod festum
 illi postea fiat certus de festo, an teneatur aliam Missam audire,
 t. 1. tr. 7. §. 1. p. 154
 Festi die de precepto an teneatur Missam audire, qui non habet
 nisi Sacerdotem concubinarum, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 160
 Festi die, qui accedit ad Sacrum Praefationis dicta, an teneatur il-
 lud audire, nulla sit spes audiendi integrum Sacrum, t. 1. tr. 7.
 r. 1. §. 1. p. 163
 Si in festis duplicibus, vel Dominicis Sacerdos celebrat aliam Mis-
 sam votivam, vel de Requiem, an peccet mortaliter, t. 1. tr. 1.
 r. 77. §. 1. p. 29
 Pro festo aliquo certo Indulgentia concessa, qua parte diei inci-
 piat, & desinat, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 139
 In festorum observantia Episcopus dispensans, an possit imponere
 aliquam summam pecunie loco cōmationis, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 161
 Ad festorum observantiam an teneatur, qui in illa se transfe-
 runt ad Civitatem Montis Regalis, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 18
 Et quid, si festorum observationes obligant etiam in loco domici-
 lii, ibi.
 Ad festorum Officia ex declaratione Sacrae Congregationis non
 tenentur Regulares, teneantur tamen ad Officia de Patrono,
 non autem ad octavam, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 139
 In festorum Missis, quae Episcopus precepit observari in sua Dioce-
 si, an debeat Regularis permutare ritum suum Religio-
 nis, t. 7. tr. 7. §. 1. p. 29
 Ubi quod ad octavas, & festiones, quas tunc Regulares ad popu-
 lum habuerint, debent se conformare Evangelis, & Epistolis,
 quibus Clarus facialis utitur in illis diebus festis, ibi.
 Si festum qui violat opere facili ratione duplicis falsi occur-
 rentis, an satisfaciatur in Confessione dicendo, semel violasse diem
 festum opere serviliter, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 52
 Si festum Annuntiationis B. Mariae, vel alterius Sancti solemniter oc-
 currat in diebus Perit. V. hebdomadae majoris, & Sabbati San-
 cti, de quo est Missa celebranda, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 166 & 17
 Si festum B. Mariae acciderit in Sabbato Sancto, Episcopus ordi-
 naria potest, ut in singulis Ecclesiis Missae celebrentur, tom. 1. tr. 7.
 r. 46. §. 1. p. 18
 Festum, Vide verb. *Episcopus, Missam audire*, & ejus notationem,
Regularis, Perit. Missa, &c.
 Festum alicuius Sancti an Episcopus transferre possit, t. 1. tr. 7. §. 1.
 r. 1. p. 143
 Festum alicuius Sancti nondum Canonizati an Episcopus instituere
 possit, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 144
 Festum, Vide verb. *Confessio, Confessio, &c.*
 Item verb. *Carus, Confessio, &c.*
 Festum Paschatis potest sumi *Gloria in excelsis* sacri diei Sabbati,
 t. 1. tr. 7. §. 1. p. 138
 Festum instituere an possit Episcopus sine consensu Capituli, Cle-
 ricorum, & Populi, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 11
 Festum, Vide verb. *Clericus, Laborare*, &c.
 In feudalibus an possit Clericus conveniri coram iudice laico, t. 1. tr. 7.
 r. 1. §. 1. p. 102
 Feudatarius, Vide verb. *Feudatarius*.
 Feudatarii Episcopi Regem an debeant prius obedire Regi, quam
 Papae, vel Metropolitanis, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 86
 Feudum, Vide verb. *Feudum*.
 Feuda a Rege Pralati tenentes, an teneantur in bello opem ferre,
 & auxilium prestare secundum feudorum conditionem, t. 1. tr. 7.
 r. 1. §. 1. p. 86
 In feudis an possint Cardinales succedere? Et an in tali casu ad-
 mittantur ad servendum per substitutum, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 88
 In feudum an possint succedere mutus, furcus, & coecus, t. 1. tr. 7.
 r. 1. §. 1. p. 112
 Et in casu, quo in feudo non possit succedere quibus a natiuitate,
 debentur tamen ei ex dicto feudo alimenta, quibus possit sustine-
 ri, pro quibus non tenetur aliquo modo favere, ibi. §. 2.
 Quando in feudo decima sunt collata Principibus, vel aliis fe-
 dularibus, an aorum exactione, & lite pertineant ad iudicem Ec-
 clesiasticum, vel laicum, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 176
 Si feudum a iudice seculari Clericus teneat, an possit ratione de-
 licti, & crimine laici Majestatis personaliter a Magistratibus
 laicis distringi, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 101

Qui fidei contrahit matrimonium an teneatur iterum vere, & ex
 animo contrahere, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 290
 Et quid, si sit longi dispari conditionis in nobilitate, & divitiis,
 quando re vera nullum signum adfuit, quo iudicari possit quo-
 faris promissi prout disparitate, ibi. §. 2.
 Qui fidei promittit Matrimonium, & sub alio spe feminam agnovit,
 an teneatur illam in uxorem ducere, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 290
 Qui fidei promittit, si in iudicio interrogaretur, an promittat, non
 possit negare se promississe, vel an possit in tali iuramento uri
 &quivocare, an, negando promissionem, intelligendo ita ut tene-
 retur, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 291
 Ficta. Vide verb. *Adulterium, Baptismus, Confessio, Corruptio,
 Decretum, Harpax, Jaramentum, Promissio*, &c.
 Ficta negans fidem ab ea apostatando, sive sponte, sive timore du-
 ctus, an incurrit irregularitatem, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 15
 Et si verbis crimini notorium sit, an incurrit irregularitatem ex in-
 famia, non vero, ibi. §. 2.
 Ficta promittens an incurrit poenas Bullae Grae. XIII. de Datis, &
 Promissis, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 13
 Et quid de acceptante promissionem in dicto casu, an subiaceat dictis
 poenis, ibi. §. 4.
 Et quid in utroque, si promittens obtenta gratia, vel iustitia ali-
 quid minus voluntate tradat non intuitu praecedentis promissionis,
 ibi. §. 6.
 Vida verb. *Irregularitas, Patrimonium*, &c.
 Fictio, Vide verb. *Fictio*.
 Fictio recedente, quoniam sacramenta fidei suscepta & confirmata
 gratiam, an solus Baptismus, & Pœnitentia, valent etiam alia sacra-
 menta, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 14
 Fictio recedente, quae peccata sunt, remittuntur per Baptis-
 mum, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 14
 Fictio recedente, quoniam peccata explicanda, vel non expli-
 canda sunt in Confessione, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 14
 Fictio peccati subacta, an Indulgentia fortiter affectum suum,
 t. 1. tr. 7. §. 1. p. 14
 Ad fictionem revocandam an sola aeternitas sine sacramento Pœ-
 nitentiae sit sufficiens, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 14
 Fictum, Vide verb. *Fictum*.
 Ex fidei paupertate elemosyna accepta, cui facienda est restituti-
 o, an Domino danti, vel pauperibus, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 136
 Et quid, si fidei pauperi data esset magna quantitas in elemosyna,
 ibi. §. 2.
 Si fidei animo peccatissimus fuerit, & sequatur mors, an illam ta-
 lam alicuius interitum irregularitatem, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 167
 Fictum, Vide verb. *Fictum*, &c.
 Item verb. *Fictum*, &c.
 Fideicommissum, Vide verb. *Fideicommissum*.
 Fideicommissum Religioso habenti an succedat substitutus, vel
 Monasterium a die Professionis, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 80
 Vide verb. *Bona communi*, &c.
 Fideiheres, Vide verb. *Fideiheres*.
 Fideiheres non possunt Monachi absque licentia Pralati, & ma-
 joris partis Capituli, quod si fecerint, & mutuo acceptant, non
 obligant Monasterium, nisi quantum in ejus utilitatem con-
 versio est. Et hac doctrina locum habet in Pralato, t. 1. tr. 7. §. 1.
 p. 176
 Fideiheres, Vide verb. *Fideiheres*.
 Fideiheres non possunt esse mutui, furci, & coeci, t. 1. tr. 7. §. 1.
 p. 152
 Si fideiheres idoneos praebere non possit qui cessit bonis, an sus-
 ficiat praebere cautionem juratorum, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 152
 Fideiheres an liberet cessio bonorum, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 152
 Fideiheres an praeferantur sine debito solvendo post lapsum
 tempus, statimque dilacionibus, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 152
 Et si propter inopiam debitor fideiheris, nam pignoris cave-
 ra possit, an ad cautionem juratorum admitti debeat, ibi.
 Fideiheris quomodo minui non competit beneficium restitutionis in
 integrum, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 152
 Fideiheris an possint dilaciones moratoriae, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 152
 Quinque casus in praxi, in quibus dilatio principali concessa pro-
 deest quoque fideiheris, ibi. §. 2.
 Vide verb. *Clericus, Episcopus, &c.*
 Fideiheres, Vide verb. *Fideiheres*.
 Fideiheres cautionem dare an sine interitu excommunicationis absol-
 vatur, si pignoratitiam dare non potest, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 152
 Fideiheres, Vide verb. *Fideiheres*.
 Fideles omnes etiam haereticis baptizati an comprehendantur in
 precepto communicandi singulis annis contento in cap. Omnis
 irruque sanus, de Pœnit. t. 1. tr. 7. §. 1. p. 109
 Inter fideles an possit esse matrimonium, quod non sit Sacramen-
 tum, t. 1. tr. 7. §. 1. p. 109
 Fideles, Vide verb. *Carthusius, Conjugium*, &c.
 Item verb. *Excommunicatus, Missam audire*, &c.
 Fideles ordinandi an teneantur expressè scire, & credere Myste-
 rium

§. 2. pagina 19

Uide verb. *Exheredare, Infans, Superior secularis, &*

Filius familiaris.

An filii familias Cardinales non prohibentur testandi bonis, quod bibebat, ut, quicumque efficerentur Cardinales, r. 9. c. 7. r. 27. §. 1. r. 28.

An filii familias thesaurus inventus ad quem pertinet, t. 6. c. 1. §. 1. r. 28.

Et an huiusmodi invento pro mortem Patris teneatur fratribus communicare thesaurum, ibi.

Filiusfamilias donatio facta a Principe iactura meritorum Patris, an sit coheredans, & computanda inter heredes, credideritque patris in ipsa bona sua acquirit, t. 6. c. 1. §. 1. r. 28.

Et an huiusmodi bonis a Patre habet, ut fructus, ibi, §. 6.

Et quod si Patris officium a Rege pecunia, vel precibus obtineat, & postea donet filio, an sit computandum quod militum cum aliis fratribus, ibi, §. 7.

Qui a filiofamilias, qui ludere, vel alienare non poterat lucrum est in ludo, vel alio alio accepto, an possit eo restituere eidem filiofamilias, quod restitutum tenetur, & non Patri, t. 7. r. 3. r. 59. §. 2. p. 187.

Pro ludis filiorum familias in tom. 6. ex tract. 4. de ludo lege placet, & de diversis casus & res, l. 6. quod ad, includit.

Circa filios familias aliquos notabilia, q. r. 7. c. 3. per tot. p. 228.

Inter filios familias matrimonium contractum sine coheredum parentum, non obstantibus prohibitionibus Principum validum esse probatur, t. 9. r. 1. r. 343 §. 1. r. 233.

Filiusfamilias an possit elemosinam facere, t. 4. c. 1. r. 38. §. 1. p. 228.

Ubi, quod si in ludo aliquid lucratur, an etiam pauperibus erogare queat, ibi.

Filii infamilias ad usus honestos an possint accipere aliqui a Patre, & etiam in viro, ibi.

Filiusfamilias an obligetur in conscientia solvere pecunias mutu acceptas, t. 6. c. 1. r. 167. §. 1. r. 266.

Et quid si mutuum verum est in utilitate pupilli, ibi, §. 2.

Et quid si solvere mutuum parit, t. 6. r. 3. r. 168. §. 2. & loqu. p. 167.

Et quid si filiusfamilias mutuum in rebus a pecunia distinctis dare filii passus est, puta, si filiusfamilias panem ad vestes, equum ad iter, non numerata pecunia, emerit, ibi, §. 1. p. 167.

Ubi alii sex casus, in quibus filiusfamilias debet solvere sive alii, in tom. 6. r. 7. de Donationibus, vide plures difficultates super hoc verb. *Filiusfamilias*, pro donationibus ab ipso factis, vel sciendis, & signanter a res. 35. usque ad 37. inclusive, & in res. 78. §. 1. r. 133. & 135.

Filiusfamilias an possit ad pias causas testari, in tom. 6. r. 8. c. 6. per tot. p. 223.

Filiusfamilias Miles an testari possit, t. 6. r. 8. r. 77. §. 1. p. 347.

Item tantum de censensibus, vel etiam de quolibetque aliis bonis testari, ibi.

Pecunia filii familias licet de censensibus, vel quod censensibus periculo etiam alique Patris consensu donare etiam mortui causa possit, ubi tamen mortis causa donationi quique testes uno eodemque tempore adhiberi tenetur, quos testes etiamque se subscribere, donationis iussu unice oportet, t. 6. r. 8. r. 77. §. 1. p. 347.

Filiusfamilias Clericus, si moriatur, an possit testari de bonis adveniens, & etiam aote Clericum, & constante Clericatu acquirit, t. 6. r. 8. r. 91. per tot. p. 347. & loq.

Et an possit impuere praeiudicium parenti, ita ut talem eum eorum praeiudicium non infirmitur, t. 6. c. 1. r. 99. §. 1. p. 347.

Uide supra verb. *Filius*, per omnes tomos.

Finger.

Fingeris pauperem, & recipiens elemosinam, an peccet mortaliter, & restitutum tenetur, t. 10. r. 7. §. 1. p. 123.

Et quid, si quis finat se Episcopum pauperem, & dantur, ei v. 8. cunctum auri, ibi, §. 1. p. 123.

Fingeris se Christum in laudem, expetens baptizari, ut certam pecuniam summam accipiat, an debet baptizari, t. 9. r. 1. r. 107. §. 1. p. 41.

Uide verb. *Almuera*, t. 5.

Finger.

Uide verb. *Fibi, Filius, Fingens*, t. 1. §. 1. & 9.

Fini.

Fine legis cessante in particulari casu, pro ipso lex non obligat, t. 5. c. 1. r. 44. §. 1. ante medium, p. 321.

Eo fine ut priusvis oppressus peccatis servituti respiciat proprium miser in cogitoscendo, an liceat differre correctionem, t. 7. r. 1. r. 34. §. 1. p. 309.

Fine legis cessante in aliquo casu particulari, cessat lex pro illo rursus, & pro illo casu, t. 7. r. 307. §. 1. sub fine, p. 124.

In quem finem, tales testes adhibendi sunt in secundo gradu correctionis fraterum, t. 7. r. 1. r. 43. per totum p. 19.

Propter finem aliquem bonum officiosum aliqui occasione peccandi, an peccet, v. g. apponere occasione uxori, ut adulteretur, & famulis, ut lurentur, sic deprehendi respiciat, t. 7. r. 1. r. 43. per tot. p. 123.

Fines qui sunt Bullae Clem VIII. de legit. monerunt, t. 7. r. 1. r. 43. per tot. p. 177.

Fines circumstantia an sit explicanda in confessione, v. g. qui fornicatur propter fornicationem, qui confitetur propter vaingloriam, qui non audit sacrum in de seipso propter studium, & c. t. 1. r. 28. §. 1. r. 152. per tot. p. 304.

Uide verb. *Coffari*, t. 6.

Item verb. *Canere, Committere*, t. 1.

Item verb. *Coffari, Lex, Mori*, t. 9.

Finitis Ecclesia.

Fines Ecclesie per aliquem circum an gaudeant ejus immunitate, t. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 3.

Fiscalis, Fficialis, Ffiscus.

Fiscalem Regium occidens an gaudeat immunitate Ecclesie, t. 9. r. 1. r. 4. §. 1. p. 27.

In fiscali loco incitatione quadam, & arre magica, si quibus, & inventus fuerit thesaurus, ad quem pertinet, t. 6. c. 1. §. 1. r. 28. §. 1. p. 37.

An fisco tantum adjudicandus sit thesaurus in locoficali inventus pro parte, per fuisse inventoris, si in fundo alieno per malum artem inventus est thesaurus, t. 6. c. 1. §. 1. r. 28. §. 1. p. 37.

Et quid, si dominus fundi in illud consenserit, ut per magiam artem ex ejus fundo Thesaurus erueretur, ibi.

Fisco an devolvatur bona, quae speciali nomine vacantia appellatur, t. 6. c. 1. §. 1. r. 28. §. 1. p. 37.

Fisco an debeant adjudicari bona donata ab Ecclesiastico suae Conventus, t. 6. c. 1. §. 1. r. 28. §. 1. p. 37.

Fiscum, & familiam armatam habere an Episcopus possit, t. 9. r. 1. r. 302. §. 1. p. 287.

Fiscus. Vide verb. *Constitudo*, t. 4.

Item verb. *Ffiscalis, Camptor, Desponsio, Procurator*, t. 6.

Item verb. *Heretici*, t. 8.

Fiscalis Episcopus tanquam ipso familiaris gaudet privilegio fori, & ad personalem Civitatis munus non tenetur, in tom. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 37.

Fiscus an teneatur satisfacere creditoribus Haereticorum, tom. 5. r. 10. r. 1. §. 1. p. 37.

Etiam in foro confiteatur, & si non solvit debita ab Haereticis creditis, ipse non tenetur ea solvere, quoniam ad pignoriorem sortum postea deveniret, in tom. 5. r. 10. r. 1. §. 1. p. 37.

Per Fiscum, & Inquisitores an possint publicari bona Majoratus, & fideicommissi Haereticorum, t. 5. r. 10. r. 1. §. 1. p. 37.

Fiscus, vel Inquisitores an possint quod delictum beneficii publicare bona Castrensis filiorum, tom. 5. r. 10. r. 1. §. 1. p. 37.

De bonis adventitius quod, ibi. Verum.

Aq publicare bona paraphernalia uxoris, si scelerat contraxit matrimonium cum Haeretico, t. 5. r. 10. r. 1. §. 1. p. 37.

Ffiscus.

Uide verb. *Arca*, t. 3.

Flagellator.

Flagellator se in hebdomada facta an excusetur a jejunio, t. 4. r. 6. r. 19. §. 1. p. 62.

Fluere.

Uide verb. *Amplius*, t. 2.

Flumen.

Ne flumen viasque aoris Clericorum, & Laicorum inundet, an Clerici teneantur ad separationem, t. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 164.

Qui in flumine praeterit infantem mortuum, si aliter baptizatus cum non possit, an peccet mortaliter peccare homicidium, & irregularitatem incurrit, t. 1. r. 1. r. 30. §. 1. p. 33.

Et supponitur, tale baptismum esse validum, ibi.

Idem est de adulto, t. 1. r. 1. r. 30. §. 1. p. 33.

In flumine celebrare an possit Sacerdos ad dandum moribundo viaticum, t. 1. r. 1. r. 30. §. 1. p. 33.

Et an hoc sit licitum in diebus festis, ibi.

Ubi, quod ad hoc faciendum solus Papa potest concedere talem facultatem, ut in flumine celebraret, t. 4. ibi.

Uide verb. *Excois*, t. 6.

Fadus cum Turci, & Haereticis.

An supposita iustitia belli licitum sit Principibus Christianis Inire idus cum Infidelibus, vel Haereticis pro mutuo auxilio exhibendo, Et opinio affirmativa proponitur, t. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 164.

Proponitur secunda opinio negativa videlicet non posse Principes Christianos inire federa cum Turcis, vel Haereticis, t. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 164.

Et inferitur, quod Haereticis sunt excommunicati, ideo non licet Catholicis cum illis agere, ibi, §. 3. & 4. c.

Magis explanatur nostra sententia, & Doctorum auctoritate sustentatur, t. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 164.

An Principes incedendo federa cum Turcis, vel Haereticis incidant in censuram Bullae Conne, vel saltem peccet mortaliter, tom. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 164.

Secundum superius dicta valeat dicere, posse aliquos Principes vivere Hæretici, non ut Hæretici laici, sed tantum in materia civilis, & politica, ib. 1.

Et quid, non faves Hæretici, ut Hæretici, sed quia consanguinei sunt, ib. in fine §. 1. & c.

An Pontifex possit sub censuris prohibere Principibus, ne bellando supradicta iudicent cum Turcis, vel Hæretica contraheant, c. 1. r. 12. r. 7. p. 12. in fine.

Memini, si bono spiritui Ecclesie ex parte Principes desistere ab aliquo bello, posse Papam precipere, & illos per eam monitionem terrere, ut a bellando desistant, licet ad evadenda maiora illa necesse est, ut Pontifices in hoc aliquando prouiderent dissimulati, ib. c.

An dicta in superioribus Tractatu obstant, an possint licet Principes licite fœdus, aut vocari Civitatem cum Turcis, & aliis Infidelibus circa Inducias, & Treguas, aut commerciorum causa, vel propter securitatem navigationum, itinerum, &c. & an talia fœdera possint inter Principes laicos inchoari Summo Pontifici, c. 1. r. 12. r. 8. p. 13. in fine.

Et notatur, quod in commercio cum Infidelibus non comprehenderetur in Bulla Conc. secundum aliquos vel nomine armum, vestimentum, pecunia, merces, victualia, &c. hinc Turci transigerant, & vendiderunt, nec infringitur prohibitio illius Cœq. si prohibita transferatur ad Turcas, Saracenos, &c. deferantur in Christianorum artificum, ut si commotetur, vel vendatur prois, quibus indigent magis Christiani, licet maior sit commoditas, quam dampnum inde proveniat, post medium, §. 6. de c. 8. p. 14.

Et an Principes laici non possint inire fœdus cum Turcis, vel Hæreticis promittentes libertatem eorumque, vel nœciumum fuisse, etiam in casu urgentibus, &c. fœderum Pontificis, Anque in superioribus Relatiore dicta sunt de fœderibus Politicis cum Turcis, vel aliis Infidelibus, procedit etiam cum Hæreticis; Et deducitur, Catholicos non peccare contra leges excommunicatiōis in convicia Civili cum Hæreticis, aut in mercibus, bello, aut in aliis negotiis politicis, maxime quando excommunicatiō est generalis, ut est in illis Cœq., quomvis in eo cum nunciatur quidem Hæretici. Et quid, si deest periculum perverborum, c. 1. r. 13. r. 9. fœd. per totam, p. 14. in fine. Procurat quod in Catholicis possit habere in ceteris Hæreticorum, aliqua requiritur pro praxi ib. §. 4.

Et tandem queritur, an cum Hæreticis damari sit Tribuō §. 1. inquisitionis non sit illicitum communicare, ibid. prop. finem, §. 7. p. 15. in fine.

Vide *Litana, confectio*. *Fœmina*.

Fœmina masculina in Confirmatione patriæ esse non potest. c. 1. r. 1. r. 24. §. 4. p. 72.

Fœmina se carnaliter committens cum Sacerdote, vel Sacris Ordinibus initiato, profecto, vel Religiosa in Sacerdotem, aut episcopum, an Extinctior, vel in Confirmatione dicat, quæ peccatum, carnis committis cum habente votum editicis, & an sit necessarium explicare, an sit Sacerdos, Religiosus, Episcopus, &c. c. 1. r. 7. r. 7. §. 3. p. 126.

Quæ cum fœmina peccavit, an sufficiat de hoc se accusare, non addendo se illum incitasse, c. 1. r. 7. r. 126. §. 1. p. 129.

Fœmina virum proutum sollicitat, an extendit hic cœm manifestia scandalis, ib. §. 3.

Qui cum fœmina dormiente pollutiōem habet, an teneatur prout pollutiōem hanc circumstanciam in confessione explicare, c. 1. r. 7. r. 141. §. 4. p. 302. fed legē eam in principio.

Fœmina, vide verb. *Matr.*, *Mulier*, &c.

Fœmina in responsione Missæ an possit respondere, & vir ministrare, si homo respondere oedit, c. 1. r. 159 §. 4. p. 66.

Et quid urgens necessitas, vel an potius sit fœmina ministro celebranda Missa, quæ potius utendo fœmina ministerio, c. 1. r. 160. §. 2. p. 67.

Et quid in ministerio pro responsionibus administrationis Extreme unctiōis, si Sacerdos non habet Ministrum Clericum, & neque alium, c. 1. r. 4. r. 19. §. 3. p. 126.

Fœmina, quæ contrahit matrimonium cum viro improporcionato, vel aliquantulum debili, an facit patet ad id, an teneatur pari iusticiam, si commodum possit, c. 1. r. 6. r. 161. & c. 162. p. 124. & 125.

Vel in dicto casu an tale impedimentum consensum sit perpetuum, & matrimonium declarandum nullum, c. 1. r. 7. r. 160. §. 3. p. 124.

Et diligatur supradicta difficultas, quæta delectus non provenit ex volente, sed ex viro, & ex muliere provenit, deciditur quid sit sciendum, c. 1. r. 6. r. 161 §. 3. ib.

Ubi pro praxi queritur, an si vir intra an nuptiarum congressu, æque cum ea, claudat tamen fœminæ non volens, an in tali casu matrimonium sit dissolvent, §. 4.

Si fœmina se inopce a d fœminando, vel vir fœminat intra vas, an sit validum matrimonium, c. 1. r. 6. r. 162. §. 7. p. 127.

Fœmina, quæ contrahit matrimonium cum impedimento dimittenti si hoc possit scire, an teneatur reddere debitum tempore, quæ potest dispensationem, si adit periculum vitæ, c. 1. r. 6.

c. 176. §. 1. p. 304.

Ex quid si uterque sit Castus,

Ubi quod in dicto casu, si ad Pontificem non potest accessus ex inopia, vel ex alia iusta causa, potest Episcopus in dicta impedimentis dispensare, ib. 4. p. 304.

Fœmina statim post coitum se loventes, an semem emittit, ne concipiat, & generet, an peccatum mortiferum committit ex natura, seu aliis aliquis rationabilis causa excuset, &c. c. 1. r. 6. r. 109. §. 3. p. 118.

Fœmina confiteor, ut vir ingrediatur Religionem, an ipsa etiam ingredi debeat, & an sufficiat ut fœmina in Monasterium §. 7. ingrediatur, & in ordine proficiat, & ita satisfiat iug oblationi, c. 1. r. 6. r. 121 §. 2. p. 122.

Fœmina, vide verb. *Affinitas*, *Carnalis*, *Causas*, *Conformatio*, *Dispositio*, *Dolor*, *Error*, *Impatiens*, *Insuper*, *Interdictum*, *Mulier*, *Officium*, *Procurator*, *Propheta*, *Rapina*, *Seminatio*, *Vir*, *Virgo*, &c.

Ut fœmina possit prima Tonsura, vel sacris Ordinibus initiari, an Pontifex dispensare possit, c. 1. r. 7. r. 75. §. 6. p. 6.

Fœmina an iure divino sit incapax Sacramenti Ordinis, ibid. §. 12. & seq. p. 6.

Si fœmina aliqua remaneat inopata propter deformitatem, & in dispensationis petitione procedat, quod remaneat inopata ex defectu dote, an talis dispensatio sit valida, c. 1. r. 2. r. 124 §. 1. & seq. p. 179.

Idem est si fœmina aliquis defectus non habet paratur, ib. §. 3.

Si fœmina repudiavit legatum an finem obtinendi dispensationem an puerperem, an sit valida dispensatio, c. 1. r. 2. r. 141. §. 1. p. 182. Ubi alia contingentiā in dicto casu.

Fœmina, quæ dote sufficiens caret, ut ouet extraneo, si ad obediendum dispensationem alleget se inopata remanens aut defectum dote sufficiens, si non nubar cum consanguineo, an valida sit dispensatio, ib. §. 5. & 6. p. 183.

Fœmina, vide verb. *Affinitas*, *Causas*, *Conformatio*, *Error*, *Extinctio*, &c.

Fœmina, quæ post coitum se emittit votis Jeheni tenetur jejunare quibus in ea arce excusetur a jeuniis Ecclesie, & a preceptis in Religione pro Monialibus, & es vero pro tempore emissio aare prædicti aræ, c. 1. r. 6. r. 9. §. 1. & seq. signetur in fine. p. 128.

Fœmina gravida ad vincendas tentationes carnis an teneatur jejunare cum periculo prolis, c. 1. r. 6. r. 121 §. 2. & p. 129.

Fœmina, vide verb. *Fœmina*, *Mulier*, &c.

Fœmina, quæ post coitum mingit, vel digitis semen elicit, an dicitur procurare abortum, itur incidat in pœnas, c. 1. r. 6. r. 30. §. 1. p. 108.

Fœmina vi oppressa an peccet, si post coitum statim semine elicit, ib. Fœmina, quæ in alio casu retrahit se a semine receptione in vase debito, euita generandi impediendi, an incurrit excommunicationem contra procurantes abortum, c. 1. r. 6. r. 31. §. 1. p. 109.

Quando fœmina gravida parata est occidere ad evitandum infamiam an licitum sit sustinere ei abortum, c. 1. r. 6. r. 46. pro totam p. 207.

Super hoc verb. *Fœmina*, sed in omnibus resolutionibus tract. 6. de Abortu c. 1. §. 1. agitur, idem ibi require.

Fœmina, vide verb. *Affinitas*, *Confessio*, *Extinctio*, *Deuotio*, *Jejunium*, *Matrimonium*, *Mulier*, *Pater*, *Potentia*, *Sacramentalis*, *Postulatus*, &c.

Si fœmina transeat ad secundas nuptias, an debeat et legatum relictum sui conditione, si casu, & honeste vixerit, c. 6. r. 8. r. 15. §. 1. p. 133.

Et an si semel, ut bis amplexus, vel tactus impudicos admiserit, tunc fornicata est, ib. §. 4.

Fœmina, vide verb. *Carnalis*, *Fornicatio*, *Mulier*, *Regina*, *Uxor*, &c.

Secularis fœmina castitas in Monasterium Monialium, si in fine vitæ velit sepeliri contra Ecclesiam Monialium, an spellet ad parochiam, vel ad Conventum Monialium associare Cadaver, & percipere quartam funeralem, & alia jara ratione sepelitur, c. 1. r. 1. r. 38. §. 4. p. 110.

Idem est de puella degenitibus intra Monasterium Monialium cum educatione, ib.

Cum fœmina degenit in Monasterio Monialium, an Regularis colloqui possit absque licentia, & absque peccato, & etiam de negotio profano, c. 1. r. 7. r. 31 §. 4. p. 154.

Non peccat fœmina, quando ægra curandam se exponit Medico, quævis præcederet tunc illam acceptum scandalum. Idem est quod vir æger sine gravi incommodo reliquere non possit curatiōem a fœmina, c. 1. r. 7. r. 31 §. 4. p. 127.

Fœmina vide verb. *Chirurgus*, *Chorea*, *Medici*, *Ornatus*, *Ornatus*, &c. ubi notabili, *Pudor*, *Uxor*, &c.

Quando fœmina violentè cognita a viro peccet, vel non peccet mortaliter, c. 1. r. 6. r. 4. §. 1. p. 107.

Si fœmina ad expellendum semen corrupta, vel ad sedandam pruritum reficiatur pudenda cum periculo pollutiōis, & hoc non solum frictione, sed etiam cum intermissione digitorum usque ad uterum peccet mortaliter, c. 1. r. 6. r. 12. §. 1. p. 112.

Et aliqua alia contingit in dictis fœminis, c. 1. r. 6. r. 41. pro tot p. 112.

Fœmina, quæ ob superfluitatem anui fœminis a alium modum solutalem sentit, an teneatur modum situm de curare, ibid. de curat.

minata sit oco consentire, ocoque sit periculum coeufus pol-
tionis esinde provenientis, t. 3. tr. 6. r. 2. 5. 4. p. 12

A femina labiato viro, & feno ad matrimonialia, an licitum fit
femini, quod coeum femina, agitata illudine, in tribus
caccare, donec feminet, t. 3. tr. 1. r. 60. Quero p. 14

Femina impudica accipiendo aliquod a filiisfamilia, & Religio-
fis, an femper reus sit reatu, t. 3. tr. 1. r. 5. 2. p. 12

Femina, vide verb. *Atipera, Clamare, Cohabiter, Coe, Corripit,
Duc, Exipere, Gaudere, Morere, Mulier, Pute, Uxor, &c.*

Femine an licitum fit aliquando ad iulla causa femo emittere
oe concipiat, t. 3. tr. 6. r. 209. p. 37

Femine pragnantes, & lactantes accipiant ab obligatione iu-
ficiu caruon, & ovorum, quamvis fit volubus, & valide, t.
4. tr. 6. r. 10. & 15. p. 179

Et qui in dobio, ib. 9. addit: r. 10

Qui femina potione praedit, quomodo concipiat, ne liberos
fulcipiat, vel alia de causa, puta ex odio, &c. an inciat io ca-
sum Episcopalem reservatum, t. 3. tr. 6. r. 13. 9. p. 203

Femina rapientes viros, non incurrit penas io quas incurrit
viri rapientes feminas. An femine occidentes viros oco incur-
rant penas, quas incurrit viri occidentes feminas, como 3.
tr. 10. r. 12. 5. p. 202 medium. p. 31

Si femina percoollatur barbi fornicario propter coram
coellonem, & postea relabatur an misericordia confilio sapie-
mo confilio lequi fiteum, videatur admittendum pro illa vice,
non obstante refo, t. 3. tr. 1. r. 33. & 4. p. 36

Femine duc non sunt tenes fulcipiant io testamento ad pias
causas, t. 6. tr. 8. r. 20. 5. p. 318

Feminae an possint esse testis io testamento tempore, postis, t. 6.
tr. 8. r. 6. 1. p. 336

Et an valeat coram dubis feminis, ib

An femina licitum fit iudicem adire, & eulam apud cam agere
quoniam prudenter timent cam eus publicitudine pellicen-
do, & litum sententiam iullam an effectu fe infirmo di
in eus femine concludit, com. 7. tr. 1. r. 1. 5. 1. intermedium,
& finem, p. 241

Qui ad femina pluries unico voluit aris adu voluiffet accedere,
an committat plura peccata, & tenetur hanc circumstantiam
confiteri, t. 1. tr. 7. r. 13. 5. p. 261

Et qui, si de tribus feminis oco voluerit adu qui fe delectat,
vel illas delectaret, quomodo fecit adu Mualis, alia coe-
pita, & altera soluta, ib. 5. 3

Et qui, si oca tres efficit conjugare, soluta, moealis, & c. ib.
Si femina statim post Coeellonem Confessaria follicravet, &
r. m. habuit cum illa an coeatur hanc circumstantiam Confes-
saria explicare, quando postea ipse confitetur, t. 1. tr. 7. ref. 47.
5. p. 268

Et qui, si tale peccatum committit unico die post confessionem
vel prius ante illam, ib

Et qui, si Confessaria habuit cum femina talis, & pollutiones
inter femine memorat, t. 1. tr. 7. r. 48. 5. p. 269

Et qui, si Confessaria islem feminae audire in confessione,
sed cam non absolvit, an postea cum ipsa coeubaret, contrahat
circumstantiam aggravantem, vel nutrantem speciem, com. 1.
tr. 7. r. 49. 5. p. 270

Numerus feminae, quibuscum adulterium v. g. fuit commissum,
an fit io confessione explicandum, t. 1. tr. 7. r. 116. 5. 1. p. 293

Si ad feminae misericordias quis reneatur ex testamento legato, &
distribuit elemosynam, an coeatur eligere paupiores, t. 4.
tr. 7. r. 69. 5. 1. & 2. p. 237

Feminae cogentes intrare in Monasterium Monialium educatio-
nis, oco incident in censuram latam in Concilio Trident.
feli. 3. c. 18. t. 1. tr. 1. r. 8. 5. 1. p. 37

Qui cum tribus feminis fornicatus est, an coeatur facere eum
tribus feminis fornicatum esse, vel sufficiat dicere, fecer for-
nicum iulle, t. 1. tr. 7. r. 114. 5. 1. p. 293

Femini post Pontificis fculatam concedere, ut absolvat ex
communicatione io articulo mortis, t. 3. tr. 1. r. 214. 5. 9. ad me-
dium, p. 23

Feminae an fit delegabilis potestas legislativa Ecclesiastica, t. 6.
tr. 1. ref. 20. 5. 1. p. 12

A feminis potest eligi in Confessario Sacerdos sacralis appro-
bus tantum pro mulieris virtute Cavata, & Iubili, com. 7.
tr. 1. r. 71. 5. 1. ad fine p. 36

Femo.

Vide verb. *Bano.* t. 7

Fer.

Ne fctorem, aut pravitatem pariantur mandantes vendenda a lan-
guine, vel i sanguine mentis, an peccet mortaliter, si praeter
intentionem pollutio fctore, iustio coeotendi periculo;
t. 3. tr. 6. r. 14. 5. 4. p. 118

Fer.

Qui fctum ocoquam animetur, occidit, eo fit irregularis, t. 3. tr.
7. r. 40. 5. 1. p. 221

Fctum amatum occidit cum aliqua potione, an gaudeat im-
munitate Ecclesiastica, t. 1. tr. 1. r. 91 & 94. 4

Porquam fctus natus est, an licitum fit illum occidere, aut fuffo-

cara, ne reveletur sctoris peccatum, t. 3. tr. 6. r. 45. 5. 1. p. 207

Super hoc verb. *Fctus* lege tr. 6. de Abortu, 5

Item verb. *Mater*, t. 1

Item verb. *Capula*, t. 1

Item verb. *Adulter, Fornicator, Marius*, t. 3

Item verb. *Patris*, t. 7 & 8

Item verb. *Patre*, t. 9

Falium.

Super hoc paginam an liceat ministrare Eucharistiam pedis labo-
rantis propi mortem, & polles coram comburere, t. 3. tr. 6. r. 100
5. 1. p. 132

Fornes.

Fornes an confuetudo obliget, t. 6. tr. 1. r. 14. 5. 3. p. 29

Fornes, & Peregrini an possint dispensari ab Episcopo, etiam si
brevis tctore in eus Diocesi coeorentur, t. 3. tr. 3. r. 15. 1. p. 189

Vide verb. *Episcopus*, t. 3

Forma.

Super hoc verb. forma in com. 1. s. tr. 1. s. de Baptismo, lege t.
r. 56. usque ad 66. inclusive, & passim in aliis rubricis: quon-
dones pro prasi

Com formi dubia an pueri in mortis articulo possint baptizari, si
nemo adu, qui fctat certum formam, t. 1. tr. 1. r. 77. 5. 3. p. 35

De forma Sacramenti Confirmationis aliqui dubitant, t. 1. tr. 2. ref. 3.
per com. p. 70

Si non forma contenta in illis verbis: Accipe Spiritum sanctum
Sacerdos ordinatur ab Episcopo, & exponitur ad confessionem
audiendos, an conficiat Sacramentum poitentiae, & vali-
dum absolvet, t. 1. tr. 4. r. 1. 5. 1. p. 60

In forma sacramentalis abolutionis pronomen *Te* est de essentia
Sacramenti, t. 1. tr. 4. r. 3. 5. 3. p. 161

Forma ubi utitur Sacramentalis a eo valida, si dicitur, *Abfol-
vo* ro, non addendo, a peccatis tuis; Et quid, si Sacerdos
diceret solum, *Abfolvo*, t. 1. tr. 4. r. 3. 5. 1. p. 162

Et an quando dida verba a peccatis tuis apponuntur, coeot effec-
tum principalem Sacramenti, si quis forment, t. 1. tr. 4. r. 3. 5. 1. p. 163

Si in forma abolutionis Sacramentalis Sacerdos relinquit illa
verba, a peccatis tuis, in articulo mortis, an peccet mortaliter
Et quid extra articulum mortis, t. 1. tr. 4. r. 3. 5. 1. p. 163

Et quid, si relinqueret illa verba, in nomine *Petris, & Filii, & Spi-
ritus sancti*, in forma abolutionis sacramentalis io articulo mor-
tis, ib. 5

Forma, vide verb. *Paritas materiae*, t. 1

Pro forma Eucharistiae io como a 23 tract. 1. de Celebratione Mis-
sae, vide aliquas curiosas quoniones & ref. 230. usque ad 231.
inclusive, 92. & seqq.

In forma Sacramenti Extremae unctionis, quod verbi fct effen-
tialis, & de necessitate Sacramenti, & quod verbi non fit essen-
tialis, sed tantum de coeessitate precepti, t. 1. tr. 4. r. 13. usque
ad 17. inclusive, ubi ref. 173. & seqq.

Forma Ordinum an fuerit iustituta a Christo Domino, t. 1. tr. 5.
r. 2. 5. 1. p. 186

Forma in Sacramento matrimonii quoniam fit; Et quoniam fit
forma in matrimonio contrahendo per Procuratorem, com. 1.
tr. 6. r. 97. 5. 1. p. 278

Forma, vide verb. *Unus, Omittit, Repetere, Sacramentum
Vetus, Necessitas*, t. 2

Item verb. *Confirmationis Sacramentum, Dubium*, t. 3

Si sub forma dyspunctiva lata fit coeolus, v. g. precipio sub pena
excommunicationis, vel suspensionis, an habeat effectum, t. 1. tr.
1. r. 17. 5. 1. p. 8

Sub tali forma pons eo tenetur ad alterum, ibidem ad medium
didi, ib

Qui sub hac forma censuram ferret, an gravior peccaret, ib. 5. 3

Pro forma abolutionis excommunicationis aliqua valide notabi-
lia, t. 3. tr. 1. r. 183. per coram, p. 73

Sub hac forma lata iustitio, fit suspensus, an liger, & ad quid, ao
ab Ordine, vel beneficio, iustitio Officio, t. 3. tr. 1. r. 64. per cor. p. 17

De forma & iustitia contractus Emphyteusis an fit scriptura
Ubi alia coeogentia in hoc casu, t. 6. tr. 3. r. 193. 5. 1. p. 177

Forma, vide verb. *Adulter, Declaratio*, t. 6

Quodo forma servanda est in aliquo casu, si dicitur, adus est nup-
tius, & coriat, adeo forma adimpleda est ipso casu, & non per
aequipoles, t. 7. tr. 1. r. 20. 5. 1. in fine p. 266

De forma an fit in Religione Equorum Ierosolymitanorum, ad mi-
les professionem coeertens fit oratus cumqum missas, ib. 5. 2

Forma an coeatur induci ab alio, & aliquid praeter formam coeum
coeint, vel mlat aliquid a ere criminoso, ib. 5. 5. p. 167

Quodo forma dicit, an adus coriat, etiam si non adit Decre-
tum irritans, ib. 5. 1. p. 167

Quodo pro forma requiritur coeolus, si non occurrit ante, vel
in ipso adu, adus erit nullus, quamvis polica coeoleu loquatur,
ib. 5. 4

Et quodo dubium est, an forma inducit fit subalternas, vel acci-
dentalis, an praetium debet subalternas, ib. 5. 38. p. 170

Forma, vide verb. *Tributum*, t. 7

Forma probabilis uti, p. 1. c. 7. an licet, t. 8. tr. 1. r. 5. 5. 1. p. 170

For.

In foro Ecclesiastico an possint viduæ, & pupilli, & puerperæ, & aliæ personæ miserabiles convenire laicos. Et quid si pupilli, & viduæ effecti divites. *g. tr. a. r. 306. & 189*

In foro Ecclesiastico semel punitus, an possit iterum pro eadem culpa à iudice seculari puniri, etiam ad excoium p. *na. g. tr. a. ref. 303. & 304. p. 188*

Et quid si conversio delicti est mixti fori. *g. tr. a. r. 303. §. 3. ib.*

Forum externum, & internum.

In foro externo, & maxime interno an superiores Regulares, & alii casuatores à penis, & censuris impoant in quibus Pontifici ratione ignorantia, & non fidei. *g. tr. a. r. 19. §. 1. p. 117*

Et in hoc casu an ignorantia subleat remissionem. *ib. §. 1. p. 117*

Et quid, si ignorantia sit vincibilis? Et quid, si sit etiam, & lapsa. *ib. §. 1. p. 117*

In foro utroque omnes Praelati Conventuales Religiosorum habent jurisdictionem ordinariam, & prout possunt p. delegat. *g. tr. a. r. 94. §. 1. p. 10*

An pro utroque foro intelligentur concessa privilegia Regularium absolute. *g. tr. a. r. 189*

Tam in foro exteriori, quam in foro conscientie an modicum sit peccatum mortale, etiam circa illud, quod rem non tenetur. *g. tr. a. r. 102. a. p. 139*

In utroque foro Vicarius generalis excoitus habet jurisdictionem, & potestatem Ecclesiasticam, & quæ Episcopalem circa milites in exercitu castrorum. *g. tr. a. r. 71. §. 1. ibi latè p. 190. & seqq.*

Forum iudiciale.

In foro iudiciale an ordo correctiois sit servandus. *g. tr. a. r. 60. §. 1. p. 216*

Ad forum iudiciale seculari declinandum, an sufficiat possessio clericatus. *g. tr. a. r. 205. §. 1. p. 117*

Forum mixtum.

Fori mixti an sit causa spoliandi. Et quid, si iuramento firmata sit spoliatio. *g. tr. a. r. 228. §. 1. p. 160*

Fori mixti an sit materia iuramenti positi in aliquo contractu, & simili obligatio. *g. tr. a. r. 231. §. 1. p. 164*

Fori mixti an sit causa declarationis. *g. tr. a. r. 231. §. 1. p. 164*

Ubi variæ casus pro præli.

Fori mixti an sit causa cognoscendi de alimentis filio spurio debitis. Ubi alia contingencia in dicto casu. *g. tr. a. r. 285. §. 1. p. 187*

Fori mixti an sit crimen fornicationis. *g. tr. a. r. 288. §. 1. p. 182*

Et an crimen adulterii. Ubi pro præli alia causa diligenter agitur. *g. tr. a. r. 290. §. 1. p. 183*

Et an crimen concubitus. *g. tr. a. r. 292. §. 1. p. 183*

In fori mixti casu an iudex Ecclesiasticus possit laicos sine auxilio brachii secularis in carcerem detinere. *g. tom. g. tr. a. r. 301. §. 1. ib.*

Et quid si dicti laici non in carceribus Regiæ, sed in Ecclesiasticis reponendi sunt. *ib. §. 2*

Si fori mixti fori delictum, an possit iterum punitus in foro Ecclesiæ pro eadem culpa à iudice seculari puniri, etiam ad excoium p. *na. g. tr. a. r. 303. §. 3. p. 188*

Fori mixti an sit materia usurar. *g. tr. a. r. 309. §. 1. p. 183*

Fori mixti. *Forum. t. a. r. 316. §. 2. & g. tom. verb. Item, Profructu, & c.*

Fractio.

In Fractioe filii Confessionis obo datur parvitas materia. *g. tr. a. r. 6. p. 117*

Fractio H. d. anam peritque ad effectum sacrilegii. *g. tr. a. r. 202. §. 2. p. 99*

Fractio Altaris privilegii quædam sit necessaria ad idem indulgentiæ illius peract. *g. tr. a. r. 34. §. 2. p. 13*

Ubi multum dilatio nec adducitur pro prædicto casu. *ib. §. 1*

Et quæ fractio Medallie, Rolarii, Impressionis, Crucis, Orbiculi benedicti, & c. sit necessaria, & censetur parvitas indulgentiæ illius concessa, vel ut indulgentium retineatur. *g. tr. a. r. 35. §. 2, p. 145 & 126. §. 1. p. 146 & 2. §. 1. p. 147*

Vide verò. *Et si parvitas materia, & c.*

Frangere.

Frangere fores Ecclesiæ an g. debeat ejus immunitatem. *g. tr. a. r. 301. §. 1. p. 19*

Frangere carceres, & inde ad Ecclesiæ confugiatores, an g. debeat ejus immunitatem. *g. tr. a. r. 171. §. 1. p. 13*

Frangere.

Si frangit exitum laici relegatus per certum tempus, in fra quod effugit Clericum an sit à iudice laico pro fractura cognooscendum.

Diana Cord. Tom. X.

Idem queritur de homicidio. *g. tr. a. r. 207. §. 1. p. 112*

Et quid, si Clericus sit relegatus à iudice Ecclesiastico, & postea laicus effectus sit. *g. tr. a. r. 208. §. 1. ib.*

Quotodo frangitur filialis confessio, & quando vero non, in primo iudice. *t. r. 10. ejus tr. de filio Confessione multis locis in omnibus ejus 67. r. lege illum & non piget.*

Si frangere hostiam non possit. Necessaria propter matrem tremula an possit iudice displicere in hoc rigore. *g. tr. a. r. 102. §. 1. p. 99*

Qui frangit illiciti facrum naturale, qui ubi iuramento servasse promittit, duplicem committit culpam letalem diversam specie quod tenetur in confessione aperire. *g. tr. a. r. 51. §. 1. p. 3*

Qui frangit legem à majori parte acceptam, scilicet faciendo mortaliter peccat. *g. tr. a. r. 61. §. 1. p. 39*

Et quid si contra, & à majori parte non sit accepta. *ibid. §. 2*

Vide verò. *Fractio, & c.*

Item verò. *Et si, Fractio, Parvitas materia, & c.*

Item verò. *Animadversio, Carcer, Sigillum, & c.*

Item verò. *Centus, & c.*

Item verò. *Frangere, & c.*

Frater.

Frater an teneatur docere forem. *g. tr. a. r. 6. r. 47. §. 1. p. 247*

Et quid, si fori sit tacitum necessarium. *ib.*

Et quid, si fori sit cognoscendum, verbi gratia ex eodem patre, sed ex alia matre frater cognoscendum. *ib. §. 10. & seqq.*

Ubi aliqua alia causa à laicis, etiam si frater, sit Clericorum pro dote, & alimentis eorum. *ib. §. 14*

Frater. Vide verò. *Matrimonium, & c.*

Item verò. *Misum audire, & c.*

Frater Cardinis si contemnit licentiam erigendi in domo sua oratorium, an talis licentia sit nulla, si tunc clausa apponi fuit. Si Cardinis frater in sua habitatione separata Oratorium substat. *g. tr. a. r. 30. §. 1. p. 31*

Frater percussit Clericum turpiter agensem cum fore, an censuram incurrat. *g. tr. a. r. 16. 17. & 18. p. 90. ad 98*

Ubi latè pro aliis contageantibus circa hoc.

Frater percussit Clericum turpiter innotum cum fore, an teneatur ad sedem Apostolicam ire pro absolatio. *g. tr. a. r. 1. §. 1. p. 113*

Frater in contumacia decessit frater hereticus. *g. tr. a. r. 1. §. 1. p. 113*

Et quid, si frater percussit episcopum extra hæclem formalem. *g. tr. a. r. 11. per tot.*

Frater. Vide verò. *Extremum, Legimus, & c.*

Item verò. *Item, & c.*

Frater occidit si contemnit iuribus debitorum reatum, quæ defunctus habebat ante mortem, unde capite, quæ fidei sunt in ratione, v. g. vulgus, retinendum sunt fratribus, quia ad illas habebat jus delinquit ante mortem. *g. tr. a. r. 72. §. 1. p. 98*

Frater facti an possit eligere sepulturam. *g. tr. a. r. 78. §. 1. p. 150*

Ut frater, & foror contrahant matrimonium, an Pontifex dispensare possit. *g. tr. a. r. 84. §. 1. & seqq. p. 77*

Ubi an tale matrimonium sit pure notum irritum.

Si duo fratres ibi adveniant donationem facere omnia bonorum præsentium, & futurorum, an talis donatio sit valida, & c. *g. tr. a. r. 104. Nosandum est etiam p. 90*

Frater Regis offendentes an gaudet immunitate Ecclesiæ. *g. tr. a. r. 50. §. 1. p. 85*

Frater Clericum sine exempli ab onere hospitalitatis, dum unus est, mul vivat. *g. tr. a. r. 179. §. 1. p. 116*

Frater non esse licitum forem, & cum illa corpore agensem, & cum alio iuramento occidere. *g. tr. a. r. 115. §. 1. p. 113*

Et an in tali casu peccat couer. Iudicium illius propriæ auctoritate occidendi. *ib. §. 3*

Frater innotum an possit prioris seio marito, præbe & ecclesiasticam. *g. tr. a. r. 34. §. 1. p. 127*

Frater innotum an interficiatur in foro conscientie teneatur ad aliquam restitutionem, quando sit in foro iudiciale. *g. tr. a. r. 5. ref. 71. §. 1. p. 98*

Frater Minor.

Frater Minor si ea improvisi invenit mortuus cum buris deonatum, an privatus sit Ecclesiæ sepultura. *g. tr. a. r. 67. §. 1. p. 190*

Frater Minor. Vide verò. *Impudicus, Resoluto, & c.*

Frater Minor. Vide verò. *Frater Minor, & c.*

Frater Minor an possit esse executor testamenti cum licentia superioris, ut dictum est de aliis Religiosis. *g. tr. a. r. 7. 14. §. 1. p. 161*

Et an possit dare consilium executoribus. *ib.*

Et quid, si ultra omem fratrem Miorem excoitem cessator relinquat etiam alios singulares excoitem. *ib. §. 6. p. 161*

Frater Minor an possit esse Commisarius ad condendum testamentum omnino committitur. *g. tr. a. r. 17. §. 1. p. 164*

R. a

Et

Ubi, quod fructus, qui percipiuntur ex pignore prodece non dantur fructu Genero, non debent computari in sortem, §. Secundus.

Et quid si Princeps supremus, live tempore belli, live in alia Republice necessitate accipit à subditis magnam pecuniarum summam, & in pignus civitatem, vel pignus fructiferum; si nobilibus illi, qui talia pignora accipiunt, in sortem non compurent fructus, quos ex pignore accipiunt; an hoc licet posset fieri; ibi §. 6.

Et quid, si Princeps suam mentem explicet, quod nolle, aut fructus doctræ patrimonialium bonorum, & dominiorum totum transferre in creditore, sed tantum velit eisdem iurisdictionem in territorium, vel civitatem, & transferre in eam curam gubernandi subditos, &c. ibi. ult.

Fructus rei venditæ cuiusque competat, to. 6. tr. 3. §. 1. & seq. p. 106.

Et quid, quando de fructuum conventionem nihil dictum est, ibi §. 1. Fructus quidem venientes post traditionem, sed ante pretii solutionem, vel antequam habitum sit pro soluto, an quoniam pertineant, ibi §. 4.

Fructus modum apparentes rei venditæ, & non traditæ, & ante solutionem pretii ad eum pertinent, ibi.

Fructus rei venditæ, & traditæ, soluto pretio, vel habita sibi de pretio, & concessa dilatione ad solvendum, ad quem pertineant ibi §. 9.

Sed in Septuagesima tribus casibus sunt etiam aliquæ distinctiones. Si fructus annuales, vel redditus reservaverit in venditione aliquis fuodi, vel domus, donec solvatur pretium, so sit contrafructus ulumarius, §. 6. tr. 3. §. 6. per tot. p. 117.

Qui fructus meliores vendat pretio majori, deteriores verò pretio minoris, an peccet, & obligentur ad restitutionem verbi gr. boves, triticum, vinum, &c. talisque merces, §. 6. tr. 3. §. 88. §. 9. & p. 90. §. 8. & seq.

Et quid, quod peccatum mortale tam venditorum, quam emptorum in dicto casu, §. 6. tr. 3. §. 88. §. 9. p. 119.

Fructus percipere illi cuiusque sunt in restitutione in integram minorum, & Ecclesiarum, §. 6. tr. 3. §. 165. §. 8. & seq. p. 164.

Ad fructus non tenetur possessor male fidei, quoniam in veritate Dominus rei non erat probabiliter perceptus, tot. 6. tr. 3. §. 172. §. 3. p. 168.

Fructus. Vide verb. Beneficiarius, Clericus, Dominus, Dux, Redditi, &c. ibi. §. 6.

Si fructus collectos coloni Religiosi non deferant de loco ad locum aut alienent, non iudex laicus possit ab eis exigere gabellam, §. 9. tr. 3. §. 169. §. 3. p. 175.

Fructus. Vide verb. Familier, §. 9.

Ad fructuum restitutionem non tenetur Episcopus, si pro tribus mensibus elapsa Confirmatione Episcopalis consecratus non sit, §. 4. tr. 8. §. 55. §. 1. p. 173.

De quando fructum beneficium nisi susceptorum restitutione à quodam beneficiario, qui eandem irregulari suscipit primam Totum ubique dispensatione, & postea nimirum beneficium dando medietati magnam pecuniarum summam, §. 5. tr. 3. §. 138. §. 1. ro. & seq. p. 188.

Fructuum commoditates dante vitæ heretici possessoris maioras, quo pertineant ad fructum, vel ad sequentes vocatus, §. 5. tr. 3. §. 120. §. 4. p. 374.

Qui fructum reddituum administrationem liberam habet, quomodo non habeat dominium, aut quomodo potest talis libera administratio consistere cum voto paupertatis, to. 6. tr. 3. §. 10. §. 2. p. 47.

Quando fructum certam quantitate sepepti non nascituram legaverit testator, an eo, & tantum fructum autem non fuerit an quod deest, heredes suppleere debeant, §. 6. tr. 8. §. 114. §. 2. p. 372.

Ratione fructum Prabendam locatæ laico, an debet conveniri coram iudice Ecclesiastico, §. 9. tr. 3. §. 181. §. 1. p. 179.

Frumentum.

Frumentum, & aliarum rerum pragmatica, si servanda sit lo conscientia tempore sterilitatis, & inopie, vel si licet vendere frumentum secundum pretium commune, & vulgare, §. 6. tr. 4. §. 86. §. 2. p. 117.

Et supponitur, duplex esse fructus, & rerum pretium, aliud est legicium, & legale, aliud verò naturale, vel vulgare, ibi §. 1.

Frumentum taxa in omni regione sterilitatis non est motanda, sed servanda, §. 6. tr. 4. §. 94. §. 2. p. 120.

Frumentum scilicet furatum qui vendidit, cuius pretium postea decrevit, an tenetur restituere pretium dicti frumenti locatorem quod vendidit aut, an secundum eam temporis, in quo restitutionem facit, §. 3. tr. 3. §. 137. §. 1. p. 150.

Si frumentum maxime penuria dicit in Sicilia, & ex vi ventorum navis frumenti onusta Romam petens hic accedet, an tunc ministri, & Prætoris libello retineant, & dictum frumentum accipiente incurrant excommunicationem Bullæ Cæsaritæ contra impediendum adducere vituliam ad usum Romanæ Curie necessariat, §. 6. tr. 3. §. 106. §. ult. p. 187.

Frumentum provisionem quoniam tempore Senatus civitatem, & præcipue Panormi facere debuit, §. 6. tr. 3. §. 93. §. 1. p. 133.

Diana Cæd. 2. par. X.

Et si postea dictum frumentum possint villis populo vendere, quam emerunt, ibi §. 3.

Frumentum. Vide verb. Bulla Cæsaritæ, Extrahit, Fur, Trilium, Vendit, &c. ibi. §. 6.

Item verb. Vendere. §. 9.

Frugare.

Vide verb. Apris, §. 3.

Factus.

Vide verb. Confiteri, Vendere. §. 7.

Fuga.

Fuga an sit indicium sufficienti, ut Inquisitores possint torquere reum, §. 5. tr. 1. §. 14. per tot. p. 334.

Fuga abique peccato an liceat servo, si inhumaniter illum Dominus trahat, §. 5. tr. 8. §. 17. §. 5. p. 129.

Et quid, si ad corpora à Domino compelleretur, ibi §. 1. de fine.

Qui ad fugam servus consilium dedit, an peccet, & teneatur ad restitutionem damni inde iniqui, §. 7. tr. 8. §. 1. §. 6. p. 196.

Et quid de dando auxilium ad fugam servus, ibi, & in r. 12. §. 1. in fine. p. 197.

Quod post fugam servus acquirat, an Domino acquiratur, §. 7. tr. 8. §. 17. §. 5. p. 199.

Vide verb. Fugere, Fugientes. infra, §. 6. §. 7. §. 8. & 9.

Fugere.

Si fugere potest aggressus, qui aggressori aliam dedit, an in iurisdictionem verbum dixit, aut cum eius more inventos est, an possit licet se defendere occidendo, & non incurrat irregularitatem, §. 5. tr. 3. §. 127. §. 1. de fine. p. 185.

Idem est in soporatis, & multo melius de viro nobili, qui potest fugiendo vitam servare, & occidit aliquem cum moderamine inculpæ turpæ, de quo queritur, an irregularitatem incurrat, §. 5. tr. 3. §. 128. §. 1. p. 185.

Fugere capti in bello non an possint, etiam quando benignè à Dominia tractantur, dummodo non fugiant animo evagando, sed redeundi ad suos, & patriam repetendi, §. 7. tr. 3. §. 29. §. 1. p. 175.

Et quid, si servus siem dederit de non fugiendo, & maxime, si iuramentum adhibuerit, ibi §. 7.

Fugere an possit, qui à se vel parentibus legitime sit venditus, vel in pignus committitur, iussu ad servitium est coadatus, §. 7. tr. 8. §. 1. §. 5. p. 296.

Fugere an possit, si iussu capti in bello iussu, §. 7. tr. 8. §. 1. §. 5. p. 169.

Fugere an possit servus, qui possit commodè pecunie redimere, ibi §. 7. p. 197.

Et si Dominus servum exoptum in bello iusto alteri venderit, an tunc talis possit fugere ab eo, qui cum emit, ibi.

Fugere an possit servus exoptum de se, §. 7. tr. 8. §. 1. §. 5. p. 198.

Fugere à trinitibus so licet possit, qui iussu ad eum pignus datus est, ibi.

Fugere non potest proles, si mater se vendidit, vel à parentibus vendita est, vel ob crimen servituti addita est, ibi §. 3.

Casu, quo fugere possit servi, si inveniantur possint à Dominis puniri, §. 7. tr. 8. §. 1. §. 5. p. 198.

Fugere an tenetur Clericus, & Religiosus, & in valorem non occidere pro defensione honoris, §. 8. tr. 5. §. 3. §. 1. p. 71.

Et quid, si Clericus sit nobilitas, §. 8. tr. 5. §. 3. §. 1. ibi.

Si fugiant servi male sibi non efficiantur liberi post 30 annos, §. 7. tr. 8. §. 1. §. 3. p. 198.

Ut quis fugat Tyranni, vel hostis faciat, an peccet, si ebrius fiat, §. 5. tr. 3. §. 1. §. 5. p. 137.

Ne fugiat Ecclesiæ realis, possint satellites illum apprehensum brachio tenere, donec licentia Episcopi vnois, to. 9. tr. 1. §. 101. §. 3. p. 43.

Et in falcem in tali casu an liber fugiat reus concedatur, quod Ecclesiæ satellitibus obsequat, ibi.

Si fugiendo Clericus, Religiosus, vel laicus poat mortem evadere, & maluit in valorem occidere, an sit irregularis, §. 5. tr. 5. §. 126. §. 1. p. 184.

Et eo hoc casu ooo sit distinguendum inter Clericum, & laicum, & si licet premate necessitate, ibi §. 1.

Et in dicto casu non peccet contra iustitiam, sed contra charitatem, ibi §. 1. ante medium. p. 184.

Vide verb. Fugientes, §. 1.

Item verb. Carcer, Confiteri, Judex, Snader, §. 3.

Item verb. Carcer, Rer, §. 6.

Item verb. Fuga, §. 7.

Item verb. Apris, Carcer, Familier, §. 7.

Item verb. Aggre, Bellum, & Christiani, Confiteri, Dominus, Evadere, Rer, Inop, §. 8.

Item verb. Fugientes, §. 8. & 9.

Fugientes.

Fugientes in valorem insequi, & occidere an liceat ad honorem tuendum post impotiam aliam, fultem, vel valant, §. 8. tr. 5. §. 7. §. 1. p. 74.

Ubi declaratur, quid sit videlicet, & quid defensio, ibi §. 5.

Fugientes & carceribus ad Ecclesiam gaudent ejs inimitate, §. 9. tr. 1. §. 108. §. 1. p. 47.

Fugitivi.
Fugitivi ad Religionem nondum in Sacris an teneatur recitare
Horas Canonicas, 2. tr. 6. r. 10. §. 1. p. 899

Fulminei.
Vide verb. *Culpæ*, t. 6

Fulminare.
Vide verb. *Censura*, t. 9

Fundare.
Quando fundatur statum in publica utilitate, etiam si faciat mentionem de Clericis, an sit validum, & laici Immunitatem Ecclesiasticam, 9. tr. 1. r. 10. §. 1. p. 151
Et quid cum si statum sit Clericis favorabilis, ib. §. 2
Fundatur lex aliquando in publico facti, vel delicti, & explicatur quomodo hoc debet intelligi, 9. tr. 1. r. 98 §. 2. p. 109
Vide verb. *Lex*, *Præceptum*, 7
Item verb. *Lex*, t. 9

Fundatio.
In fundatione Missæ imponitur an possit reduci ad Episcopos, t. 2. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 7
Si de fundatione nullo modo constat, pro quo Capellanus debet celebrare, sed tñ. quod quotidie Capellanus celebrare teneatur in tali Ecclesia, vel Altari, an debet applicari valore Missæ pro fundatore, tom. 4. tract. 1. r. 1. §. 1. p. 6. r. 1. §. 1. p. 6. r. 1. §. 1. p. 6. r. 1. §. 1. p. 6.

An fundatio causa non possit Mensalis transire de uno Monasterio ad aliud sine licentia Pœnitentiæ, 7. tr. 1. r. 33. per tot. p. 61
Vide verb. *Capellania*, *Capellani*, *Definitio*, *Religiosi*, 2

Fundator.
Cum fundatore est permixta permutatio bonorum Ecclesiasticorum quomvis cum aliis laicis sit jure prohibita, sed solemnitate premissa, 5. tr. 1. r. 80. §. 4. ante finem, p. 36

Fundus.
Pro inventione thesauri, vel pecunie in fundo proprio, alieno, Ecclesie, Monasterii, Fidei, & joci publici, in indice primo, t. 8. in tr. 6. de thesauris inventionis variis, & curiosis difficultatibus, in r. 2. §. 4. §. 6. 7. 9. r. 1. r. 14. r. 16. & 19
Vide verb. *Salvatio*, t. 6

Furi.
Ut fungatur fure munere iudex laicus, an illum percontatus compellere iudex Ecclesiasticus possit, tom. 3. tract. 2. r. 1. r. 1. §. 1. p. 3. p. 38

Furtum.
Quod furtum mortuorum aliqua quælibet pro Regularibus Clericis secularibus, Confraternitatibus, Capitulo Ecclesiæ Cathedralis, & archiepiscopali, 7. tr. 1. r. 33. ubi latet, p. 111
Circumstantia servi non Dominus facere caputem teneatur, tom. 7. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 31
Vide verb. *Esperantia*, t. 8
Item verb. *Esperantia*, t. 9

Fur.
Fur vendens rem furtivam, & postea iussu minori pretio illum redimere, non tenetur excessum illius pretii Domino restituere, sed i. tunc si reddendo ei rem suam non deterioraret, & fructus ex ea debitor, 7. tr. 1. r. 131 §. 3. p. 158
Fur qui furatus est ei fure, potest reddere rem furtivam ei furi, t. 6. tr. 1. r. 136. §. 2. p. 149

Fur ludens alienum pecuniam, an faciat suum lucrum, quod acquirit, t. 6. tr. 1. r. 137. §. 1. p. 151

Fur an satisfaciat reddendo solutionem furi persone fideli, ut Cooperatorio, vel alteri, cum Domino restituit, qui tamen de facto non restituit, vel qui cum consumpsit, vel qui eam perit apud ipsum, t. 1. r. 1. §. 1. p. 67

Qui a fure rem alienam bona fide emptam majori deinde pretio vendidisset, an teneatur restituere Domino plus in quo locupletior factus est, t. 6. tr. 1. r. 131 §. 1. p. 148

Qui a fure centum pecunias furti vas bona fide accepit, et quædam preceptis commisit, an teneatur ad restitutionem dictarum pecuniarum Domino comparere, tom. 6. tract. 3. r. 1. r. 133. §. 1. p. 199

Qui a fure lucratus est, an possit sibi lucrum retinere, t. 6. tr. 1. r. 86. §. 1. p. 203

Et quid, si lucratus est bona fide, ib. §. 1. p. 203
Qui a fure accipit donationem, non ex rebus furtivis, sed ex aliis quorum habet dominium, non tenetur restituere, & t. 6. tr. 1. r. 7. r. 1. §. 1. p. 245

Si furem esse famulum Cooperatoris intelligit in Confessione, an possit illum dimittere, t. 1. tr. 1. r. 21 §. 1. p. 218

Si aperi furem res furtive melior facta est augmento intrinsicæ, vel si pullus equinus furtus adolevit, an in tali caso semper relictio fieri debeat nec spectat secundum optimum statum, quem in statu furti habet, t. 6. tr. 1. r. 217. §. 1. p. 150

Et quid, quando dictus pullus equinus deterior factus est, ib.
Fures non crescendo sunt semper peccare mortaliter, ut in opere, si o. servo famulo, & amissionis, quoties ob premissam voluntatem in Domino possimus colligere lucrum non esse inquit, aut esse tantum iniquus quod modum, quia daret, si peteretur aliquid ab eo, an non argeretur, t. 7. tr. 3. r. 19. §. 3. p. 182

Fures an debeant pascere Immunitate Ecclesiæ, etiam in Ecclesiis furantes Psalmodiam SS. Eucharistia sacramenti, tom. 9. tract. 1. r. 1. §. 1. p. 28

Et an saltem ex consuetudine licitum sit extrahere fures simplices ab Ecclesiis, ib. §. 4

Fures, qui cum furto ad Ecclesiam confugiant, & intra Ecclesiam illam contraherent, non gaudent epia immunitate, ib. §. 9. p. 28
Ubi, quod in Ecclesia non potest polari ad pedes laici res furtive, quam secum traxit, sed recurrendum est ad iudicem Ecclesiasticum, ib. §. 10

Circumstantia quædam Episcopi Clem. VIII. 9. tr. 1. r. 68. §. 1. p. 30
Vide verb. *Antiqui*, *Definitio*, *Domini*, *Filius*, *Furtum*, *Letum*, t. 8

Item verb. *Gravari*, *Furtum*, t. 1. §. 1. p. 67 & 9.
Item verb. *Furtum*, t. 1. §. 1. p. 67 & 9.

Si contra fures aliquos excommunicatio lata sit, quorum unusquisque tamen minimum quantitatem furati sunt, an sit validus, 5. tr. 1. r. 122. §. 1. p. 53

Et an unusquisque teneatur restituere suam partem, quomvis in minimam, ib.

Vide verb. *Res temporalis*, *Bulla Cæne*, *Capitulum*, *Demeritum*, *Repro*, *Subscriptio*, t. 5

Furarius.
Furarius Religiosus aliquid notabile ad usum fratris particulari, vel aliquis secularis, an incurrit in calum reatum in decreto Clem. VIII. de Largitione munerum, 7. tr. 1. r. 42. §. 1. p. 183

Furarius Religiosus præter peccatum aliquam excommunicationem incurrit, t. 1. r. 1. §. 1. p. 34
Ubi quod Romæ erat excommunicatio, & Reliquie ab Urbe extrahuntur, §. 2. in fine

Subtrahi possunt Reliquie ab Infidelibus absque ulla peccato, ib.
Furarius in Ecclesia an possit ab Ecclesiasticis ministris exilium extra Ecclesiam, 9. tr. 1. r. 77. §. 1. p. 38

Furari.
Furari in Ecclesia ex quo sub iure, & quasi non potest Ecclesiæ illi furti tradita ad custodiam, vel in pugna data, vel alio simili modo in Ecclesia deposita, &c. an sit sacrilegium, 7. tr. 1. r. 154 §. 2. p. 207

Furti necessaria occulte ad divitibus, & opulentis an possit pauper qui in gravi occulte est consiliatus, t. 4. tr. 1. r. 49. §. 1. p. 232 & 233

Et an talia turba impedire possit pauper in extremis necessitate confictus necem in ferre, t. 4. tr. 1. r. 50. §. 1. p. 232

Furari clauicalium necessaria an possit vir honestus, qui magnum decus esset mendicare, 4. tr. 1. r. 58. §. 1. & 2. p. 234

Volenti furari a Petro 100. aureos, an licitum sit fassere, ut furetur 50. aureos, 7. tr. 1. r. 34. §. 4. p. 33

Et quid, si velit furari 100. a Petro, & simul 50. a Paulo, ib.
Volenti furari cum multis pauperibus, an licitum sit consilium, ut divitibus furentur, determinando etiam personam, tom. 7. tr. 1. r. 36. §. 1. p. 236

Et si sequatur furtum, an teneatur restituere diviti damnum, ibid. p. 237

Et in dicto casu, si non determinavit personam aliquis divitis in particulari, non peccat, nec tenetur ad restitutionem, quomvis furtum sequatur, ib.

Quando furati qui vult, an libere possit admoveere scalam, sustinere bumeris, & alia proximus transgressurus erat præceptum, 7. tr. 1. r. 57. §. 1. p. 238

Et quid in dicto casu, si volens furari, minatur mortem, vel aliud grave damnum alicui, & scalam non sustinet ad aliquid furandum, 7. tr. 1. r. 57. §. 1. p. 238

Qui furatur eodem actu tria vasa trium dominorum, unum peccatum committit, & sufficiens confictor dicitur: Furatus sum, t. 1. tr. 1. r. 58. §. 2. p. 238

Qui furatur rem sacram de loco sacro, an satisfaciatur, si in confessione dicat, si furatum fuisse rem sacram, nec opus est dicere de loco sacro, t. 1. tr. 1. r. 58. §. 2. p. 238

Qui furatur aliquid in Monasterio Religiosorum, & in eorum cathedralibus, & abbatibus, & Prioribus, & Religiosis, & Cameris, & Campanibus Ecclesiæ videtur opibus, an sufficit, ut in confessione dicat, Furatus sum, t. 1. tr. 1. r. 58. §. 2. p. 238

Qui furatur propter fortificationem, an teneatur hanc in confessione dicere, si explicare in confessione, vel sufficit dicere: Furatus sum, & postea per alium alium dicere habui intentionem fortificationis, t. 1. tr. 1. r. 58. §. 2. p. 238

Qui furatur crumenam diviti in Ecclesia, an hoc peccatum præter malitiam furti, continet etiam malitiam sacrilegii, necitiam in confessione sperandum, t. 1. tr. 1. r. 58. §. 2. p. 238

Qui furatur eorum iudice cum manifesto periculo vitæ, an teneatur postea aperire hanc circumstantiam in confessione, tom. 1. tr. 1. r. 58. §. 2. p. 238

Qui furatur aliquid rem in extrema necessitate confictus, an teneatur postea restituere si potest, t. 4. tr. 1. r. 53. §. 1. & 2. p. 234

Qui furatus est 100. an sufficiat in confessione, & dicat, furatus sum 100. t. 1. tr. 1. r. 53. §. 1. p. 234

Qui furatus est, & gille an sufficiat, si dicat in confessione, subripit rem notabilem, 4. tr. 1. r. 53. §. 1. & 2. p. 234

Qui furatus est, & gille an sufficiat, si dicat in confessione, subripit rem notabilem, 4. tr. 1. r. 53. §. 1. & 2. p. 234

Qui furatus est, & gille an sufficiat, si dicat in confessione, subripit rem notabilem, 4. tr. 1. r. 53. §. 1. & 2. p. 234

Qui fura tot est aut extremum necessitatem aliam rem, quod illi in extrema necessitate consumit, an teneatur ad restitutionem, t. 4. r. 7. r. 5. §. 1. & p. 333
Si furtum Religiosi ea Bonis concussus 8. vel 9. reales, an peccet mortaliter, t. 7. r. 39. §. 3. in fine. p. 182
Si quis furtum Librorum historicorum in Bibliotheca Regularium, si habet animam solvendi pretium duplicatum, non peccaverit, & ad hoc teneatur ad restitutionem Libri, tom. 7. r. 1. r. 6. 223. per tot. p. 103

Furtum.

Est furtum pecunia Bulla Graciana sumpta an valeat, tom. 4. r. 3. r. 1. §. 1. p. 33
Vide verb. *Equus, Frumentum, Latro, Pecunia, Vendere*, t. 6

Item verb. *Furtum*, t. 1. 4. §. 6. 7. 8. & 9

Furca.

Vide verb. *Campana*, t. 2

Furius.

Si a furioso invasus furti casum in furium incidisse in furtum peccati mortaliter, an tunc non possit illum occidere, t. 8. r. 5. t. 47. §. 1. & seq. p. 89

Et quid, si probabiliter credat illum esse in statu gratiae.

Et quid, si multum dubitet de furo suo, ibi.

Furius, qui dum habet dilucida intervalla petiti baptismum, an sit baptizandus, etiam si, dum baptizatur, resistere videatur, t. 7. r. 37. §. 3. p. 18

Furius. Vide verb. *Amentia*, t. 1

Item verb. *Canis, Phreneticus*, t. 2

Furius an possit aliquid donare, t. 6. r. 7. r. 84. §. 1. p. 33

Furius an possit ad pia causa testari, t. 6. r. 8. r. 13. §. 1. p. 15

Et quid, quando constitit habuisse dilucida intervalla, & non constet an actus executus fuerit tempore iussu, vel iussu mentis, ibi §. 2.

Si furius sit aggressor, an invasus teneatur fugere, & non occidere invasorem, & aggressorem; tom. 8. tract. 3. r. 1. §. 1. p. 71

Furtum.

Circum furtum modis nobis traditum, commissi in Religiosis, secularibus, servis, & ancillis. Ubi proponuntur aliquae limitationes, & nota doctrina est valde notanda, & de menti tenenda, quia quaedam, como septimo, tract. 3. resoluit. 41. per tot. p. 183

Furtum esse tantum, & pcculentum facti in servis, & ancillis, etiam si sensum perveniant ad notabilem quantitatem, ut ipsimet consumant, locus verbi vendant, non sint peccata mortalia, tom. 7. r. 8. r. 45. §. 1. p. 306

Et si furtum sint praeter scientiam, an servi, & ancille peccent mortaliter; & teneatur ad restitutionem, ibi §. 2.

Si de re aliqua furtum subacta diurnitatem voluntatis retentionis sit an hoc fit explicandum in confessione, to. 1. tract. 7. resoluit. 157. §. 2. p. 306. Ubi aliquis curio pro modo restitutionis in hoc casu proponatur.

Si furio iudex, vel alia persona publica res alienas capit, quia ea officio colludere teneatur, an debeat explicare in confessione hanc circumstantiam officii sui, como primo, tract. 7. r. 1. r. 6. §. 1. & seq. p. 307

Qui de furto aliquem insamur, qui postea furtum esse invenitur, an teneatur ad restitutionem, tom. 8. r. 8. r. 66. §. 1. p. 17

Si foram furti factum Confessoris forte ex confessione, an possit furtum accusare ex illis indicibus extra Confessionem cognoscit, t. 8. r. 22. §. 1. p. 318

Furtum. Vide verb. *Furtum*, t. 2 & 4

Item. Vide verb. *Furtum*, t. 4

Si furtum prohibet Episcopus vel papa excommunicationis late fecerit, furtum an incurrat excommunicationem, si invincibiliter legem istam ignorat, t. 7. r. 4. r. 14. §. 1. p. 14

Et quid, si invincibiliter istam ignorat, t. 7. r. 4. r. 14. §. 1. p. 15

Si quis furtum fecerit, & non revelaverit, & manifestaverit Episcopo Panotici furti censuram, & Petrus, verbi gratia, Ordinarius Diocesis Montis Regalis perveniat ad praedictum, & ibi acquirit domicilium post remissionem excommunicationis, & agnovit factum, & non manifestaverit, an incurrat dictam censuram, t. 5. r. 1. r. 105. §. 2. p. 48

Idem est in dicto casu de transuentibus, adventis, & peregrinis, t. 5. r. 1. r. 106 §. 2. p. 49

Furtum domesticum factum a filio similis an quae teneatur revelare ex vi alicuius monitorii, t. 5. r. 1. r. 164. §. 1. p. 65

Et an famulus furti facti filiorum revelare in dicto casu quis teneatur, ibi §. 3

Furtum. Vide verb. *Bona temporalia, Bulla Canonica, Confessio, Denuntiatio, Fur, Furcator, Rapina, Subripere*, t. 5

Item verb. *Equus, Frumentum, Latro, Latro, Pecunia, Vendere*, t. 6

Communium furtum a suo subdito de rebus alterius Religiosi, vel secularis, superiorior Religiosis reservare non possunt, t. 7. r. 3. r. 9. §. 1. p. 183

An saltem in tali casu superior illud furtum reservare possit, quatenus est peccatum proprietatis, t. 7. r. 3. r. 9. §. 1. p. 184

Quando furtum majus quis committit propositum, an licitum sit consilium ei, ut taceat minus a seodem tamen personis; Et an

in tali casu licitum sit cooperari cum illo, & adjuvare ad minus furtum, t. 7. r. 3. r. 36. §. 1. & 4. p. 16

Aq furtum committit Dominus in servos, si auferat ab eis ea, quae parvi vivendo acquiruntur, vel aliquid faciendo, praeter opera praescripta sine incommoda Domini, tom. 7. tract. 3. r. 103. §. 2. & p. 303

Furtum. Vide verb. *Famulus, Fur, Furari, Gallus, Quantitas, Summa, Subripere*, t. 7

Appendix ad alias difficultates contentas in tom. 8. ex tract. 7. pertinentes ad haec verba, Fur, Futuri, Furtum.

An in furto Reliquiarum detur parvitas materiae, tom. 8. tract. 7. r. 2. p. 166

An in furto detur parvitas materiae, t. 8. r. 7. r. 2. p. 16

De furtis filiorum, & Religiosorum non est philosophandum, ut de ceteris furtis, ibi in fine r.

Quae quantitas requiratur, ut furtum fit peccatum mortale; Ubi, quod licet Doctores, tot sunt opiniones, et praesentem questionem, t. 8. r. 7. r. 3. p. 116

Saepe mihi ab exteris, & nostris delata fuit haec questio. An Petrus qui levem quantitatem auferat a Joanne, a quo alii abduxerunt notabilem, peccet mortaliter, t. 8. r. 7. r. 4. p. 117

Petrus, qui nullo modo furti causa, alii minuta furtis a Joanne acciperent, si hoc furti sciat, an peccet mortaliter modicum cum ipsis, vel separatim accipiendo, si roca illa furti simul cum iis considerata perveniat ad materiam notabilem; Et quid, si fuerit unus furtum, & alia sit magna distantia, tom. 8. tract. 7. r. 5. p. 117

Quis possit quicquam notabilem per minima furti sublatam addicere turba parva, quicquam, an per quolibet novum furtum, notus peccator lethalis committit, t. 8. r. 7. r. 6. p. 117

An detur casus in quo sit acceptatio rei ablatae, completio materiam notabilem, non sit peccatum mortale, t. 8. r. 7. r. 7. p. 117

Olim Rustici confessionem addidi, qui multum falsipetere cujusdam viri Nobilitatis, & praediviti, & per sparium multarum annorum locaverat; dabatur tunc, an non solus restitutionem mali, sed etiam ad pretium locationalis teneatur, t. 8. r. 7. r. 8. p. 118

Pendet desitio multarum casuum ex illa celebri questione, currum fur, vel quilibet alius iniquus possessor teneatur restituere majorem summam, quam exerevit res furata tempore detentionis, an etiam si fur illam vendidit in illo optimo data. tom. 8. r. 7. r. 9. p. 118

Merito superiorum questionum hae adhaerent. Utrum iniquus possessor teneatur ad restitutionem juxta summam valore, & incrementum, quod res habuerit tempore acceptationis, quando ignoratur, quo tempore verus Dominus esset non illam vendidit, t. 8. r. 7. r. 10. p. 119

An si res ablata tunc valeat, v. g. decem aureos, postea vero antequam restitueretur, valeat viginti, quicquam, an debeat restituere decem, aut viginti aureos, t. 8. r. 7. r. 11. p. 119

Tutus habetis prope domum Sempronii multa urensilia ab eis furata, sed cum incendio utraque domus una nocte vastetur, quicquam me sit, an Tutus teneatur ad restitutionem, cum furtum perierit, se si in manu Domini esset; Idem est de quocumque alio iniquo possessore. como octavo, tract. 7. resoluit. 12. p. 119

Et quid est dicendum, si res non eodem modo, quo a fure perierit, a Domino peritura erat, sed diverso, & alique culpa illius verbi gratia, apud Dominum peritura erat incendio, apud furem diluvio, apud Dominum hostium incursione, apud furem raias, &c. Et quid est dicendum, si dubium est, res apud Dominum peritura, & si apud eo casus, an eo interim fuisset vendita, vel districha, vel alio aliquo modo utilis; ibid. §. 9. r. 10 & t. 1. p. 120

Et quid est dicendum, si res furata perierit apud furem, & postea rem melius fidei, adolo, & culpa illius, non tamen eodem, aut diverso modo apud Dominum sine culpa illius esset peritura, ibi §. 12. & seq. p. 120

Et tandem quicquam, si res, verbi gratia, vel pallium Petri, erat exae incendio domus ipsi acri peritura, & de facto domus perierit, & tunc id fecerit die, vel hora antecedente, ab eo furto abduci, & de seculi sui a periculo. Similiter, si navis, quia merces venebat, peritura omnino erat, & antequam in submergeretur, utraque merces illius in illa erat transita, & salvata, teneatur in utroque casu ad restitutionem, & c. ibi §. 17. & seq.

An res furata consumpta tamen in extrema necessitate, illa transacta restituenda, t. 8. r. 7. r. 13. p. 121

Et an talis obligatio conflatur, si tunc extremam necessitatem accepit rem per contrarium translativum domini, ut per matrem, vel emptorem, quia res sua providit, nec erat in extrema necessitate rei alienae, ibi.

Et quid, si accepit non per contrarium translativum, domini, sed commodatum, & postea condidit, vel etiam in perditionem, t. 8. r. 7. r. 14. p. 121

Et non consumpsit in extrema necessitate, lib. ad lin. 6. c. 4. p. 121
 si nocetur, quod non solum extrema necessitas, sed etiam gravis
 tua, vel proximi, qualis est periculum mortis, magna famis, au-
 dacia, vel cupiditas, vel durius, ac tecti carceris, vel similibus
 afflictionum exculat a restitutione rei furto ablatae, quoad di-
 rant. Ubi utrum si venerit ad iustiorum forum teneatur
 restituere, sic acceptum, non 7. Et an verò creditor, vel Do-
 mino rei sic ablatae exillente in simili necessitate moris, famis,
 &c. debeatur restituere, ib. 5. 6

Libertate laici quodam restitutione ubi casus est curiosus, & pe-
 diciabilis. Et resolutio huius questionis pendet ex illa celebri,
 an contumens non alienum in necessitate, quamvis furatam anve-
 nit illam, teneatur restituere, & ad pinguetem fortunam perve-
 nit. t. 8. tr. 7. r. 14. 33. p. 123

Et aliter non possit quando debitu contradium est ante ex-
 tremam necessitatem, sed etiam si accipitur in extrema neces-
 sitate restituendum esse, quando lucris incutis. ibidem 5. 5. &
 seq. di. 8. r. 14

An bona inde consumens res consumptibiles unico usu, teneatur
 vero Domino restituere, quatenus locupletior evasit, & fur non
 impotens restituendum, t. 8. tr. 7. r. 16. p. 123

An consilens turum, & dubitans an ex suo consilio sequutum sit
 furum, teneatur restituere, t. 8. tr. 7. r. 27. & in aliis eius not. p. 128

Et in dicto casu, an consilens teneatur restituere totum dampnum
 vel tantum partem pro qualitate dubii: Et an excusetur con-
 cubina tota restitutione furti, si furti se asserat, non tulle mo-
 tum ad furum perpetrandum ex consilio, ib. 3

An si quis consilio suo confirmavit furem, vel bonum suum confusa fuit
 ut citius furaretur, teneatur ad restitutionem, Ubi an si furti lu-
 randi causa ascendenti sciam teneas, quam & si nemo traxit,
 tamen ascenderet, & si asportando non furari adjuvare aliquem
 quem sine tuo auxilio auferret tamen, & furaretur, tenearis ad
 restitutionem, t. 8. tr. 7. r. 28. & in aliis eius not. p. 133

An si quis, ut averteret furem a furto majori a Paulo, consuleret
 furtum minus a Petro, teneatur restituere Petro, Et quid si fur
 esset determinatus ad furandum aliquem qui traxit a Petro
 vel Paulo, indeterminatus autem a quo velit, an amicus Pauli
 possit consilium, ut furem petita a Petro, tom. 8. tr. 7. r. 30. &
 aliis not. p. 129

An servi non solum peccent mortali ter, sed etiam teneantur ad
 restitutionem, si non impediatur furto domesticis, Et quid de famu-
 lo, cui domus cura commissa non est, an teneatur restituere
 furta iecta Domino, five rei sui domesticis, five extraneis, to. 8.
 tr. 7. ref. 31. p. 129

An famulus teneatur ad restitutionem, si non manifestet Domino
 alios famulos res ex aliquo domus officina sepius furari, Et quid
 de famulo, cui cura penus custodienda demandata est, Et quid
 est dicendum, si fures ex rari domum ingrediuntur, & famu-
 los eos videt, an teneatur ad revelationem, si alter malum im-
 pedire non possit, t. 8. tr. 7. r. 32. 33. & in aliis eorum not. p. 130

Et an dictus famulus, vel alius teneatur restituere, si ab alio famu-
 lo, vel latrone furante acceptum aliquid, ut elamet, vel indicet
 furum Domino, nisi pars accepta sit furti, ibidem 5. tertio, &
 quarto di. 8. r. 33

An licitum sit Christianis emere a Turcis, vel Piratis heretico-
 rum res furatas: Et contra, an qui exarabunt a Piratis naves
 onustas mercibus a Catholicis captas, teneantur eis Domino re-
 restituere vel hereditibus eorum, aut puperibus, t. 8. tr. 7. r. 34. 5.
 & ad medium, p. 131

An liceat cultibet Christiano possidere a Turcis sibi usurpare, & cum
 aliquibus limitationibus sine aliqua onere restitutionis, t. 8. tr. 7.
 r. 38. r. 134

An quando servus Christianus in solle detinetur a Turcis non so-
 lum possit fugere, sed etiam iure belli possit subire iura, quatenus
 quod voluerit, ex tacito suo Principis consensu, ibidem ante me-
 dium 5. r. 1. & verbi. Quando

Et an supradicti ex tacito consensu Principis defraudare vestigia-
 lia Turcis impotia, simulat sine onere restitutionis, ibid. 5.
 ult. p. 133

Ubi inferunt, quid multi excusant Regulares, qui furantur aliqua
 ex Monasterio, invito tantum Superiore quoad modum, quia da-
 re, & petere, ut. ibid. 5. 4. prope finem

An si quis infamaret aliquem de iusta, qui postea sit inventus ef-
 factus, teneatur ad restitutionem; tom. 8. tract. 7. resolut. 66. 5. r. &
 3. p. 147

Exiguitas.

Vide verb. *Abjunctus.* 5. 5

Fugam.

Qui sustinet inicitur impingere viro honorario, an liceat tali viro
 honorario invasorem occidere, si aliter hæcignominia vitari
 non possit, t. 8. tr. 7. r. 5. 6. p. 134

Et quid post impetum sustinam an liceat fugientem insequi, & occi-
 dere, t. 8. tr. 7. r. 5. 6. & seq. ib

Ubi declaratur in hoc casu, quid sit vindicta, & quid deesse, ib. 5. 5
 Qui cum fustibus percussit virum nobilem proditorie ex proposito
 & sub spe amicitiae, an gaudeat immunitate Ecclesiæ, tom. 9.

tractatu primo, ref. 98. 5. r. 4

Fallit istum minime invasorem occidere an possit Clericus, vel
 Religiosus, nisi jam ex tali percussione, vulnus, vel aliud dam-
 num corporale timeatur, t. 8. tr. 7. r. 5. 6. p. 134
 Falsum iudex pro se non instat, nisi quando ex causa famosa quis
 falsus ceditur, c. 5. r. 3. 5. 6. 7. p. 135

Vide verbum *Interdum.* 5. 8

G

GABELLA.

GABELLÆ licet iustus Principes imponentes super bonis Eccle-
 siasticis, non incurant in excommunicationem Bulla Ce-
 næ vel tantum incurant in aliam excommunicationem Papa-
 lem, a qua satisfacta parte per Bullam Cruciatæ absolvi possint,
 tom. 9. tr. 2. r. 37. p. 163

An Principes laici consuetudine possint acquirere ejas collectan-
 di Ecclesiasticos: Et an colore talis prætextus liberentur a can-
 sura excommunicationis, & restitutions debito, t. 9. tr. 2. r.
 23. & 239. p. 163

An quædam doctrina Sylvestri de gabella solveunda à Clericis su-
 per vino, &c. sit vera, t. 9. tr. 2. r. 240. p. 164

Et an laici possint aperire tabernacula in quibus sine onere vestigialis
 consueverunt Clerici, ib. prope fin. verbi. Sed an

An tritum sit iustum, eo quod indidit gravetur Clericus, v. g.
 super carnisibus, pane, vino, oleo, &c. t. 9. tr. 2. r. 241. p. 164

An emens victualia pro hio Clerici, vel Capellani suæ familiæ,
 teneaturolvere gabelas, to. 9. tr. 2. r. 242. p. 164

An licet Senatus in normannicis, & alia Respublica exigant gabel-
 las ab Ecclesiasticis cum animo restituendi eis in fine anni, t. 9.
 tr. 2. r. 243. p. 164

An si Principes, vel aliqua Respublica propter aliquam iustam cau-
 sam aucter tantillum pretium curiam, vini, olei, &c. ut illud
 plus convertatur in illam causam, non quidem in gravamen
 Clericorum faciant principitales, sed generaliter in gravamen
 omnium, incurant in excommunicationem Bullæ, si talem ga-
 bellam a Clericis capiant, t. 9. tr. 2. r. 244. p. 165

An si Principes laici, vel illi vendunt pretium legitimum vini,
 velis publici pro emptore laico gabellem, quam extra pretium
 legale iustum dandum venditori, debet ipse emptor tribue-
 re pro bono, & necessitate publica, quæritur, an talis gabel-
 la sit contra immunitatem Ecclesiasticam, tom. 9. tract. 2. resolut.
 245. p. 165

An Principes, seu alius Superior laicos sine consensu Clerici pos-
 sint imponere gabelas super ejus bonis, & aliquas publicas necessita-
 tes ut possit, &c. t. 9. tr. 2. r. 246. & in aliis eius not. p. 166

An in ead. quod collectæ, & gabelles iustas Clerici imponunt
 possint imponi, inconsulto Romano Pontifice, tom. 9. tract. 2.
 ref. 247. p. 166

Et an dictæ gabelles, si excedant octavam partem valoris rei, sine
 injuria, ib. 5. 2. & seq. p. 166

De conditionibus, quas requirit cap. Non minus, & cap. Adversus de
 Immunitate Ecclesiæ, ut Clerici possint collectari in communi-
 bus utilitatibus, vel necessitatibus, tom. 9. tract. 2. resolut. 248.
 p. 167

Quando laicorum facultas oco sufficere censendum sit, an hoc,
 ut Clerici cum consensu Episcoporum, & consilio Romani Pontificis
 contribuere in aliquibus casibus teneantur, tom. 9. tr. 2. resolut. 249.
 p. 168

Et supponitur, Clericos non teneri ad tributa, que imponuntur
 ad faciendam viam, pontem, fontem, aut muros Civitatis, & simi-
 lia, ib. 5. 2. & 3. & sequitur in ref. 251. p. 169

An Clerici teneanturolvere gabelas, & Episcopi, & Clerici
 contententur, si iudicium Summo Pontifici, t. 9. tr. 2. r. 250. p. 168

Et quid est dicendum, si Principes impetere Bullam Summo Pon-
 tifici, in tunc necessariam sit impetere formam cap. Non minus
 de Immunitate Ecclesiæ, ib. prope fin. 5. 2. & verbi. Sed non

An Ecclesiastici teneanturolvere gabelas impotia pro primo
 introitu Regis in civitatem, t. 9. tr. 2. r. 251. p. 169

Utrum Clerici teneantur ad gabellem, quam impotia est pro man-
 tentione exercitum in patribus laicorum, ut tunc consensu
 Regni coösequatur, t. 9. tr. 2. r. 252. p. 169

An Clerici teneantur ad contributionem, ut opidum, quod Rex
 vendere parat, se redimat, t. 9. tr. 2. r. 253. ad med. 5. 4. p. 169

An Clerici teneantur, & possint per radices laculares cogi ad re-
 parandas vias aote domos suas, t. 9. tr. 2. r. 254. p. 169

Et quid, si gratia, aut verma, vel locustæ, seu bruchi nascantur in
 vineis, & metibus aliquis Clerici: vel pro reparatione agge-
 rum, eo flumen vicinos agros Clericorum, & laicorum inundet
 ib. 5. 3. per totum

An Principes possint imponere gabelas super bona patrimonialia
 Clericorum, t. 9. tr. 2. r. 255. & in multis aliis eius not. p. 173

An Clerici teneanturolvere vestigial in extractione frumenti,
 vini, & similibus, que ex bonis patrimonialibus collegerunt, ut
 alibi conducendo carius vendant, t. 9. tr. 2. r. 256. p. 170

An Princeps possit ponere gabelas super bona C. clericorum, five
 patri-

putrimo alia sint, five ipsa donata, aut empta, aut quovis alio titulo quicquid sint; t. 9. r. 1. r. 37. p. 171.

Et an Clerici teneantur solvere gabelas impositas super bona laicorum ad ipsos possit aliquo modo, & titulo supervenientia; ibid. posth. postscriptum. §. 4. v. c. sed. 10.

Et an pro his omnia sint obligata pro tribus Reipublice; t. 9. r. 1. r. 15. §. 3. p. 172.

An Principes possint imponere, & exigere gabelas Clericis in Minoribus constitutis; Et quid, si addit consuetudo in contrarium, & quid de Clerico primæ Tonfaræ; t. 9. r. 1. r. 259. p. 172.

An Principes secularis possint imponere, & exigere gabelas Clericis non habentibus requirita Concilii Tridentini scilicet. a. c. 6. t. 9. r. 1. r. 260. p. 172.

An Principes possint imponere gabelas super bona Clericorum, qui habent Clericalem aliumprimum sine intentione clericandi, sed tantum in fructum collectivum; t. 9. r. 1. r. 261. p. 173.

An Principes possint imponere, & exigere gabelas ab Equitibus D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, & c. adhuc Novitius; t. 9. r. 1. r. 262. & in alijs not. r. 1. p. 173.

An Principes possint imponere gabelas super bona Novitiorum; t. 9. r. 1. r. 263. p. 173.

An Clerici, vel Religiosi cōducunt agras alienos teneantur solvere gabelas sine fructibus id præceptis; t. 9. r. 1. r. 264. p. 174.

An Clerici negotiorum fiat in interitum monitionem teneantur solvere gabelas, & Principes laici illis ab illo possint licite exigere; t. 9. r. 1. r. 265. p. 174.

Et an dicta, vel alia gabelas Clerici debent possit petere iuram iudice laico; t. 9. r. 1. r. 266. §. 4. & seqq. p. 174.

Et an post triam monitionem Clerici negotiorum non perdat exemptionis immunitatem quoad bona Ecclesiastica, ib. §. 4.

Et expositur, quod si Clerici in iudicio pulsarentur, plura allegare possent, quæ cum causa relevarent, & per occasionem Clericorum, qui forsitan negotiantur, & aliqui alii in calce hujus resolutionis circa hoc veniantur; t. 9. r. 1. r. 267. §. 2. p. 174.

An Judei laici possint exigere gabelas Colonis partiaris Religiosorum; t. 9. r. 1. r. 269. p. 175.

Et quid, si prædicti coloni Religiosorum fructus collectos defraudent de loco ad locum, vel alienent; ib. §. 3. p. 175.

Et an Coloni, seu affectores prædictorum Ecclesiasticorum non teneantur solvere gabelam, dictam *De locari*; ib. §. 4.

Gabelæ an debeant solvi ab Emphyteuticis Ecclesie; Et quid, si in emphyteuticis sit redimibile; t. 9. r. 1. r. 27. §. 1. p. 177.

Gabelæ impositæ super emporio est contra libertatem Ecclesiæ; t. 9. r. 1. r. 31. p. 178.

Gabelæ an possint exigi à Militibus S. Joannis portantibus medium Crucem albam; t. 9. r. 1. r. 170. p. 179.

Gabelæ an solvantur à Militibus S. Stephani, & Lazari, & c. ib. §. Norandum est.

Gabelæ an debeant solvi ab uxoribus viduis Equitum D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, & c. t. 9. r. 1. r. 174. p. 177. & ref. ib. §. 6. Sed quid, pag. 178.

Gabelas teneantur Novitii in Religione Clericorum Regularium solvere tempore hospitii; t. 9. r. 1. r. 163. §. 6. Sed difficultas, p. 172.

Vide verb. *Bulla Cane* t. 4.

Item verb. *Custodie, Fenus, Tribunal, Feligal*, t. 6.

Item verb. *Tributum*, tom. 7.

Item verb. *Conventus, Fessio, Tribunal, Feligal*, t. 8.

Gabelæ an possint imponi super rebus ad proprios usus necessariis, nimirum carnis, piscibus, fale, frumento, oleo, & c. si penitus nollet defraudationem talis gabelæ resistere, an sit illi deneganda absolutio; t. 8. r. 7. §. 2. §. 1. p. 145.

Ad gabelas pulsæ impositionem quænam conditiones requirantur; t. 7. r. 6. r. 1. per tot. p. 154.

Ad gabelas solutionem impositæ pro Physico, Chirurgia, Ludimagistræ, & c. Clerici non teneantur; t. 9. r. 1. r. 337. §. 9. p. 117.

Ad gabelam non teneantur Clerici, & Religiosi, nec sunt negotiantes, si vendant vinum collectum ex prædictis suis, t. 6. r. 7. r. 182. §. 1. p. 178.

Gabellarum exemptione an gaudeant Moniales Turris Speculatorum Romæ existimatione; t. 7. r. 1. r. 350. §. 2. p. 168.

Gabellarum exemptione an gaudeant Equites D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, & c. etiam Novitii; t. 7. r. 1. r. 354. §. 2. p. 175.

Gabellarum exemptione in Hispania ex consuetudine Clerici Minorum non gaudent; t. 9. r. 1. r. 64. §. 2. p. 99.

Gabellarum exemptione an gaudeant uxores Clerici conjugati, vel Sacerdotes Græci, vel Equites D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, & c. durante viduitate; t. 9. r. 1. r. 177. §. 1. p. 123.

Et si dicat uxores gabelas ex fraudant non est illis absolutio deneganda, ib. in fine ref. 16.

Gabellarum exemptione non gaudent Clerici conjugati, servientes Episcopos, & c.

Gabellarum exemptione ne an gaudeant Equites D. Joann. D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, Montefis, S. Sephali, S. Lazari, etiam Novitii, & Fratres D. Joannis, qui portant medium crucem albam; t. 9. r. 1. r. 170. 171. & 172. p. 134. & 135.

Gabellarum exigere à personis Ecclesiasticis est prohibitum per bona communis utilitatis late teneantur, cum à iure antiquo, quoniam

in Bulla Cane, tam in exigentes tales gabelas non licentur, ut de communicatione, sed unam eorundem contentam in Bulla Cane; t. 6. r. 1. r. 33. §. 2. bis in principio, p. 122.

Gabelas Principis Infidelis impositas, an Christiani municipia Infidelis solvere in collecta teneantur; t. 7. r. 1. r. 16. §. 1. p. 129.

Gabelæ quæ debentur Regnum Siciliæ sit aerandum per ceteris Regnis; t. 7. r. 1. r. 9. per tot. p. 126.

Vide verbum *Filius*, tom. 9.

Gallia.

Vide verb. *Communis sacra*, *Facienda*, tom. 3.

Gallus.

Galli milites Religiosi Hispaniæ cunctas ad Romanam in navibus Lanconum, & Amburgensem, per multos dies detinuerunt, & omnia, quæ secum adducebant ab illis abducebant, si dicti milites peccatum furti commiserint, & incididerint in Canonem: Si qui suadente, & c. ad restitutionem bonorum abluorum teneantur; t. 7. r. 7. r. 19. & seqq. p. 269.

Et quid in dicto casu de bonis mercatorum Lanig à Gallis sublevis, & c. ib. §. 1. p. 270.

Gillos Ecclesiasticos non potest Hispanus capere, nec Gallus Hispanos Ecclesiasticos, ac eorum bona abripere; t. 7. r. 7. ref. 19. §. 2. ad medium, pag. 269.

Gaudere.

Gaudere de morte aliquis ab hereditatem habendam, & c. an sit peccatum mortale; t. 8. r. 7. r. 36. §. 1. p. 92.

Si gaudere licet de pollutione sequatur, quamvis prævia munditia à sanguine verenda, vel legitima à sanguine mensurata, & an peccet; t. 8. r. 7. r. 12. §. 4. Et tandem, p. 111.

Gaudere de pollutione habita in somnis, non ob deflectionem, sed ob aliam bonam finem, an sit peccatum mortale; t. 8. r. 7. r. 17. §. 2. p. 113.

Gaudere possunt Clerici de iure communi, & uti beneficia statutorum, & privilegiorum alicui Universitati, vel certo generi personarum concessorum, id est, si per statum tollantur Clericis ea quæ de iure sibi, tanquam civibus competunt, est contra immunitatem Ecclesiasticam; t. 9. r. 1. r. 209. §. 3. & seqq. & in ref. 111. pag. 150. & 151.

Vide verb. *Monus*, *Hereditas*, t. 8.

Item verbum *Fornus*, *Fructus*, *Gabellæ*, *Immunitas Ecclesiæ*, *Præstium*, tom. 9.

Gradum.

Gradum de copulis habita immediate post illum, an novam militum addat in confessione explicandum; t. 7. r. 7. r. 9. §. 5. p. 28.

Vide verbum *Gaudere*, tom. 8.

Gemma.

Vide verbum *Amittre*, tom. 8.

Generatur.

Generaliter an includatur sub nomine beneficii ad incurrendam penam simoniacæ; t. 5. r. 7. r. 7. §. 2. p. 213.

Generale.

Qui generalis tantum constituitur, an sit absolvendus; t. 7. r. 4. r. 17. §. 1. p. 169.

Generalis Regularis.

Generalem sanæ Regularis occidens, an gaudeat immunitate Ecclesiæ; t. 9. r. 1. r. 38. §. 2. p. 28.

Generales Religionum an possint reducere Missas ad summum minorem absque Capitulo; t. 2. r. 1. r. 7. §. 2. p. 1.

Generales Religionum an possint dispensare ut certam Missam cum multis Collectis celebrare plurimum Missarum auctoribus Regularibus subditis faciant; t. 2. r. 1. r. 7. §. 2. p. 1.

Generales Religionum in Regnis Hispaniarum an possint præbere licentiam subditis legendo libros hæreticos; t. 2. r. 1. r. 10. §. 1. p. 18.

§. 2. p. 320.

Generali manifestando peccatum occultum fratris an peccet Regularis, prior, vel Praelectusque Collegii, vel Conventus, si ipse potest abque tali manifestatione fratrem emendare; tom. 7. r. 4. r. 67. per totam, p. 221.

Generalibus Ordinum quænam facultates sublevis sit reducere Missas ad minorem numerum; t. 2. r. 1. r. 7. §. 2. p. 2.

Cam Generalibus Religionum an debeant locumfiteres procedere in causa hæresis, sicut procedunt cum Episcopis; t. 5. r. 7. r. 10. §. 2. p. 28.

Generalis aliquas Religionis, si peccet mortaliter, an teneatur explicare in Confessione hanc circumstantiam; tom. 2. r. 7. r. 72. §. 2. p. 276.

Generalis fornicatus non teneatur generaliter circumstantiam facere, nisi forte fornicatio illa à generali Religionis admittitur, ita publica esse, & scandalum pariat; ibid.

Generalis Religionis Olivetana in possit precipere Religiosis subditis divinum Missarum celebrationem; t. 2. r. 1. r. 88. §. 1. p. 34.

Generalis religionis subditis non potest precipere, quæ sunt contra Regulam, sed solam, quæ ex preceptis, vel iusticiæ in ea continentur; ib. §. 2.

Ubi, quod usus, observantia, praxis, consuetudo interpretantur leges, & facit; ib. §. 3. p. 34.

Generalis Religionum non secus, ac Episcopus potest sedere cele-

brando Missam folemne ad partem Evangelii; con. 2. tra. 2. l. 1. ref. 195. §. 2. pag. 78

Generalis an possit dispensare circa penas impositas à Prælato inferiori ipsi tenente; t. 3. tr. 2. r. 45. §. 1. p. 38

Et quid, si condempnas in officio officium, & c. ibid.

Generalis prohibet Priorem, ut non possit aliquid admittere ad professionem, an professio contra talem prohibitionem admissa non solè sit illicita, sed invalida; 6. tr. r. 10. in principio, p. 8

Generalis Religio, super hoc verb. lege in tr. r. tom. 7. de dubio Regularium quidquid occurrat, videlicet in ref. 13. §. 4. r. 10. 13. 17. 90. 189. 190. 201. 212. 218. 226. 246. 247. 248. 246. 247. 248. & 143

Generalis licentia: Novitum acceptus in nostra Religione ante pubertatem annorum, an sit propriè Novitum, itat quod ad privilegium Canonis, & fori; 1. 9. tr. 1. r. 163. §. 3. p. 120

Vide verb. *Dispensare*, tom. 2. & c.

Item verb. *Condere*, tom. 6.

Generales Religio, an sit expeditis quod sint perpetui, an verò temporales; t. 7. tr. 1. ref. 2. p. 3

Generales aliqui Religio, an teneantur eligere digniores ad Prælatum Regularem; t. 7. tr. 1. r. 2. & §. 3. p. 3. & 4

Generales Religio, an possint auferre Prælatos suos Regulares à suis Prælatibus; Et quid pendente accusatione, relinquitur contra Prælatum; Et quid cum sit sufficientes ad amovendos Prælatos suos dicitur; t. 7. tr. 1. r. 15. p. 10

Generales, & Capitulum Generale an possint limitare, & omnino à Prælatibus usum privilegiorum Apudolicorum tollere; t. 7. tr. 1. ref. 13. pag. 8

Generales Religio, an possint advocare ad se causas pendentes coram inferioribus Prælatibus; p. 6

In generali Religio, an possit eligere Cardinales non Religiosus; tom. 7. tr. 1. ref. 1. p. 4

Generalis Religio Clericorum Minorum non potest confirmari ad alium licentiam sine dispensatione Pontificis; tom. 7. tra. 1. r. 1. ref. 33. pag. 19

Generalis Religio, an possit percipere subdito, ut Episcopatum acceptet; t. 7. tr. 1. r. 1. p. 35

Generalis, & alii Prælati Religio, an possint conferre concessoribus extra Religio, t. 7. tr. 1. r. 99. §. 1. p. 47 & 48 & 49

Et quid de Prælatibus Clericorum Regularium; ibid.

Et an licenti in præbere fidei subditi, ut Confessorio extra Religio, præbere subditi licentiam legendi libros prohibitos; t. 7. tr. 1. ref. 226. p. 304

Generalis Minorum an possit dispensare subditi in voce vitæ Quædragemalis; Idem queritur de voce specialibus aliorum Religio, tom. 7. tr. 1. r. 103. p. 32

Generales Religio, an possint dispensare cum subditi illegitimis ad Dignitates, & officia ordinis extra Capitulum; 10. tr. 1. r. 1. ref. 22. p. 121

Generales, & Prælati Religio, an possint dispensare super peccatis latis in Bullis S. Pii V. contra introductores fornicum in Monasterium; t. 7. tr. 1. r. 246. §. 1. Notandum est, p. 112

Generali Exercitii

Generales, & alii primarii Duces Exercitus in suis territoris an possint facere Missam celebrare in diebus non festis; Et negatur; sed conceditur hæc licentia Regi, aut Ducibus Exercitus prædicti; t. 4. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 30

Generalis Inquisitor

Generalis Inquisitor solus in Regno Hispaniarum habet potestatem legendi libros Hæreticos, cui ipse commiserit; t. 5. tra. 1. 10. ref. 137. §. 2. p. 319

Generalis Inquisitor in Hispania an privilegio Pontificis potestatem habet minuendi, & relaxandi penas impositas in S. Inquisitione; t. 5. tr. 1. r. 27. §. 3. ante medium, p. 365

Generare

Vide verb. *Familia*, *Semen*, *Uter*, tom. 2

Generare

Vide verb. *Familia*, *Semen*, *Uter*, tom. 2

Genus

Apud gentes omnes an Asyla immunitatis recepta fuerint, vel tantum apud Grecos; t. 9. tr. 1. r. 128. §. 10. p. 61

Genitilis

Gentilibus vendere idolum ad vitandum periculum mortis an liceat; t. 7. tr. 1. r. 65. per tot. p. 447

Vide verb. *Fidei Cæcitate*, tom. 7

Genus

Vide verb. *Amilia*, tom. 7

Genesivis

Non genesivis ordinari Eminentissimi Cardinales ad occursum Pontificis, nec apud pedes obsequari, sed de obsequio circa minorem officio aliqua curiosa observantia; t. 9. tr. 4. r. 10. p. 245

Genesivis

Genesivis semper in Ecclesiâ summum Pontificem fuisse adnotatum demonstratur; t. 9. tra. 1. r. 3. §. 1. & seq. p. 14

Genus

si in genere de peccato veniali penitus se accusat, an sufficit prodanda ei absolutio Sacramentalis; tom. 1. tr. 4. r. 18. §. 1. & seq. p. 169

Generis alterius leviora an Religiosus dare possit, sicut non sit de levibus committibilibus, & ad devotionem pertinentibus concessis in 1. uls Clement. VIII. de largitione munerum, t. 7. tr. 1. §. 1. pag. 171

Quodam genere delicti loco sacro protegi, vel non protegi possit, t. 9. tr. 2. r. 248. §. 1. & seq. p. 17

Genus Infidelium

Ex genere Mahometana Nihil in his Baptizatus, & potest Religio ingressus, an possit sine ulla dispensatione in Prælatum alium; t. 7. tr. 1. r. 144. §. 1. p. 69

Et an in talibus non sit excludendus à sacris ordinibus; ib.

Ubi quod Bulla Pii IV. prohibens ut descendens ab Infidelibus possit in Ordine minorum ad Prælatum assumi, de solo D. Francisci loquitur, idcirco est cavendum per communicationem ad alios Ordines, qui Religiosi communicantes in privilegium, non proinde communicant in penas, & odia, §. 2

Germania

Septem Germaniæ Electores Imperatoris an absque assensu Pontificis possint oblatum addi; Et an potestas eligendi Imperatorem sit largita septem Germaniæ Electoribus à summo Pontifice; t. 9. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 34. & seq. p. 34

Germanus

Germanus inter facies per Italiam, & c. in diebus Quingentesimo an possit comedere ova, & lactuca; Ubi alii similes casus in exemplum proponuntur; t. 4. tr. 1. r. 48. §. 1. p. 172

Gesta

Gesta ex metu gravi, an excusent à peccato mortali; Ubi pro prædicto notabilis casus; t. 7. tr. 1. r. 76. §. 4. & seq. p. 83

Gestus

Vide verb. *Peccata Minora*, tom. 7

Item verb. *Minora Peccata*, tom. 9

Gestatio

De gestatione Pontificis super humeros, & cum Regno in capite, quod vulgo *Commanus* appellatur; t. 9. tr. 1. r. 5. §. 1. & seq. p. 248

Gestio Negotiorum

Gestio negotiorum an teneatur de levissima culpa; t. 8. tr. 3. ref. 26. §. 1. p. 36

Ubi, quod si hæredes Tutoris negotia à tutore defuncto accepta perferant, an habeant adionem negotiorum gestorum; ib.

Si negotiorum gestori Dominus tradat mille aureos in auro, ut solvat suo creditori, non curans quia species id fiat, & illon commutat in monetam argenteam cum lucro, & eamque solvat creditori, detento lucro, non teneatur restituere illum lucrum neque creditori, neque Domino; t. 6. tr. 3. r. 145. §. 2. p. 133

Gloria

Cum glorie in extrema necessitate, deficiente aqua naturali, an possit adhiberi Baptismus, quodvis resolutum non est; t. 1. tra. 2. l. 2. ref. 4. §. 5. p. 35

Gloria

Qui cum gladio alterius interficit aliquem, & data spera relinquit in gladium, ut agnoscatur esse alterius, & propterea alter occideretur de delicto, an tunc interfectus verus teneatur refarcire damnum, & c. t. 8. tr. 7. r. 18. §. 6. p. 124

Gloria

Quod in gloria sit anima Beati, an remaneat tantum intra latitudinem probabilitatis, & certitudinis moralis, ea vi prædicti solius Beati; t. 9. tr. 1. r. 20. §. 1. & seq. p. 469

Goliarda

Goliarda an gaudeat privilegio Canonis; t. 5. tr. 2. r. 17. §. 3. p. 108

Grosulus

Vide verb. *Reperare*, tom. 9

Gradatim

Gradatim ascendere in numero testium, an quis in correctione teneatur, inter quem Prædicto denunciet peccatum fratri, tom. 7. tr. 4. r. 46. per totam, p. 219

Graduale

Graduale Sacerdos omittens post Epistolam accusatur à mortali peccato puritatis materis; t. 4. tr. 1. r. 18. §. 2. p. 75

Graduatus

Graduatus in iure Canonico, aut in sacra Theologia sine titulo, aut patronio, an possit ordinari; t. 2. tr. 1. r. 108. §. 4. p. 23

Et an contra hoc obstat declaratio Cardinalium, ib.

Gradius

In omnibus gradibus consanguinitatis linea transverber, excepto primo, Pontificis dispensare potest, & solent; t. 3. tr. 2. r. 126. §. 6. pag. 174

Si in primo gradu consanguinitatis sponsa suæ de futuro quæ acellum habeat, an teneatur hoc in confessione explicare, quin hoc impedimentum contra publicam honestatem ad incestum reducitur; t. 1. tr. 7. r. 98. §. 3. p. 23

In gradu primo, secundo, tertio, vel quarto consanguinitatis, vel affinitatis coitus (admodum inter masculos, ad habet multum incestus, & sit in confessione imperforatus; to. 1. tr. 7. ref. 137. §. 1. pag. 300

Ubi, an supradicti sint inclusi in casu reservato incestus; §. 3.
In gradu primo affinitatis, & consanguinitatis licet coe, & transverberari an possit ex iusta causa; Quæritur ad matrimonium dispensari; t. 1. r. 1. §. 1. & 2. ubi q. 1. & 2. inclusit, p. 7. & seqq.
Ubi an dictus gradus affinitatis, & consanguinitatis dirimat matrimonium iure naturæ;
Quia in gradu eodem duplici iure sunt, cum ex parte Patris, quam Matris affinitas, vel consanguinitas, an teneantur in petitione dispensationis illam gradum in eodem genere manifestare; t. 1. r. 1. §. 1. & 2. & seqq. p. 162. & seqq.
In gradu fecundo an consanguinitas solus inter magis Principes, & pro causa publica fit dispensandum; tam. 3. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. in initio, pag. 177.
Et an in eodem gradu affinitatis; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. & seqq. p. 175.
Quia gradus primo affinitatis contrahatur, an possit dispensari a Regularibus ratione summi privilegii; an petendum debitum; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. per totum, p. 133.
Gradus primo relicto in correctione faciendâ, an quis possit iudicari contrafectionem a secundo gradu, & aliquando relicto dâbatur a tertio, & dicere Prælati, tanquam Patris, non servato ordine præcepto à Domino; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 308.
In gradu fecundo currendis quales talis addubendi sunt, & in quem finem; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. per totum, p. 308.
Qui gradum duodecimum accipit, verum gratiam in aliqua Universitate publica, ut Mellanæ, Gætanæ, &c. non habens curius requisitus, vel non interius illi iuxta Universitatis statuta, vel non fit matricule adscriptus, &c. an peccet mortaliter, licet non interveniat per mentem; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. per totum, p. 73.
Causa gradum licentiarum, vel doctoratus obtinendi, an usor Viri suo possit donare; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 173.
Si in tra gradum rerum oculis non habet cognatos, an interfectus tenetur ad eorum restitutionem; Et quid, si habet filios, & quid, si habet fratres; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 98.
Gradas illius, vel consanguinitatis perinde, ut ad quem quis luxurians accedit, an aliquando ratione reservationis sit expellendus in confessione; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. & seqq. p. 218.
Gradas consanguinitatis an specie dissoluatur à gradibus affinitatis; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 290.
Gradas cumplens lateri se affinitatis, vel consanguinitatis, an esset in confessione distinguendi, vel sufficiat, & in confessione peccatis dicere, se peccatum consanguineum agnovisse, vel aliter, non declarandum gradum consanguinitatis, vel affinitatis; tom. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. & seqq. p. 292.
Quia gradus consanguinitatis per cupulum privet à iure petendi debitum; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 334.
Vide verb. *Adoptio, Incestus, Intercus, tom. 2.*
Item verb. *Conjugium, Consanguinitas, Consanguinitas, Frater, Juxta, Matrimonium, tom. 3.*

Gratum Religio.

Ecclies Græcæ quæ rita celebrat consecrationem Episcopalem; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 287.
Vide verb. *Ecclies, tom. 4.*

Gratu.

Græcus Sacerdos in Ecclesiis latinis an in azyro, vel fermentato pome consecrare tunc tuti; Pro quo variâ causa proponatur circa hoc; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 286.
Et quid est contra, quando per Græcum Ecclesiam Sacerdos Latinus peregrinatur; ibid. §. 1.
Ubi agitur de Græcorum privilegio concessum in fermentato, quod intelligendum est, quando Sacerdotes Græci celebrant in suis propriis Ecclesiis, ibid.
Græcus Sacerdos, si incola esset apud Latinos, ubi sunt templa deputata ad servandum ritum Græcorum, consecrare ferunt ritum propriæ Ecclesiæ; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 287.
Græci in quo differunt à Latinis circa consecrationem Episcopalem; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 286.
Græci mittunt Christum confecto ex oleo, & Balsamo in undione confirmationis, & consecrationis Episcopalis; tom. 4. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 287.
Græcus si ordinatur à Latino an sit irregularis; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 287.
Et quid, si ordinatur ab Episcopo Schismatico; ibid.
Vide verb. *Confirmationis Sacramentum, Consecratio, t. 3.*
Item verb. *Episcopus, tom. 5.*
Item verb. *Gæstia, Genes, Matrimonium, Ordo, Uxor, tom. 9.*

Gratiæ Regularium.

Gratiæ Regularium, secundum illud, quod scriptum est, an gaudent immunitate; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 177.
Nominæ Gratiæ Regularium, an intelligatur villa, etiam illa cum capite, in qua Religiosi recreantur causa aduentus, vel ibi commorantes celebrant, unde requiruntur ad illam capellam an gaudeat Ecclesia immunitate; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 173.
In gratiis non Regularibus possunt consecrare Oratoria & ibi celebrare, non solum Sacerdotes Regulares, sed etiam seculares; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 26.
Et an ibi divina officia celebrare, & familiæ, & vassallis Sacramento, Eucharistia, & Penitentia ministrare; ibid. §. 1.
Et an ibi seculares possint audire Missam de præcepto; ibid. §. 2.

Et an dicta Oratoria non indigent benedictione, nec si possint reconciliari; ibid. §. 4.
Et an gaudent immunitate Ecclesie; ibid. & in c. 62. §. 1. p. 174.
In gratiis an possint Regularibus celebrare cum Altari portatili contradicere Episcopo; Et quid non contradicere; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. & seqq. p. 26.
Gratum.
Siquis gratiam sibi pro parvum in os sumeret ad maliciandum pro constitutione contra hunc iurisdictionem comedendi, si casu in stomacho descenderet, an possit missam celebrare, & communionem sumere; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 49.
Gratiæ.
Gratiæ, quæ vias publicas tenent, an liceat occidere; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 38.
Gratiæ, quæ viam an gaudent Ecclesie immunitate; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 39.
Et quid, si semel, vel bis in via publica, & cum violentia quis deprædatur; ibid. §. 3.
Gratia.
Gratia sacramentalis quando conferretur communicati; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 133.
Gratia major an potest fumeri duas species, quam unicam fumeri; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 133.
Ut in gratia sint, curare tenentur contrahentes per Procuratorem matrimonium illi tempore, quo procurator eorum omnia contraxit matrimonium; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 45.
Gratia abundantior non conceditur in sumptione utriusque speciei, quam sub una tantum; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 98.
In gratia an debeat esse, qui suscipit nullam Cruciatum in ordine ad eligendum Confessorium ad utendum Cruciatum, &c. tom. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 171.
Dignitas est in ordine ad consequendam indulgentiam; ibid.
Si in gratia quis reponeretur per Sacramentum confessionem, & quoniam fuit quærens, secula, & sabbato in peccato jejunalet, an licet subhibere; ibid. §. 2.
Gratia partialis an conferatur ad partiales materias, & formas Sacramenti Extreme Undionis; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 210.
Gratia, vel privilegium an ignoranti proinde tempore concessio, vel à tempore, quo in eius notitiam pervenit; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 167.
Gratia sicut requiritur in Episcopatum consecratur; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 270.
In gratia subreptione an debet parvas mittere; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 26.
Quod gratiam an per verba intentio Ministri in confectio Baptismi, & aliis Sacramentis impleretur à Deo; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 3.
Gratiam promittit an aliquando conferat alia sacramenta, præter Baptismum, & penitentiam, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. & seqq. p. 3.
Ubi, qui non potest confiteri, & sumit Eucharistiam, pœnitens se habere contributionem, si abest etiam attritionem, an ad hoc sumptione Eucharistia obtineat primam gratiam; ibid.
Gratiam, quod sacramenta sibi suscipere conferant, an solas Baptismum, & Penitentiam, vel etiam cetera alia sacramenta; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. & seqq. p. 14.
Gratiam an conferat satisfactio Sacramenti Penitentia ex opere operato; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 26.
Gratiam continuam an augent sacra Eucharistia, quando in nobis manet; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. & seqq. p. 3.
Gratiam ex opere operato Eucharistia an recipiat Sacerdos celebrans in peccato mortali, si antequam gratiam sacramentalis in stomacho corruptam, efficit aliam contributionem, & reparat in gratia; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 64.
An pœnitens qui ita accedat ad sacramentum, ut gratiam non recipiat, neque committat peccatum; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 12.
Ubi, quævis gratia ad gratiam primam conferendam Eucharistia Sacramento à Christo non fit iudicium primo per se tam inordinabile casibus illam conferre, & peccatum mortale remittere, & delere potest; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 122.
Gratiam an Eucharistia causet totum tempore, quo est in stomacho; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 122.
Gratiam majorem alio modo recipit, qui habet majores, aut plures fœtus; ibid. §. 4.
Gratiam ex loco (sanguinis) sumptionis an recipiat Sacerdos, qui posuit obicem in sumptione corporis, & ante sumptionem sanguinis redditur in gratia; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 123.
Quando gratiam conferat Sacramentum extreme undionis; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 177.
Gratiæ sacramentalis recipiunt infantes, si ante usum rationis inveniuntur hostiam, vel vinum consecratum, & sumunt; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. p. 68.
Gratiam facere an possit Capitalium sede vacante; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. & seqq. p. 171.
Gratiam partialem an consequeretur Episcopus ante completam consecrationem mortuus, postea, quod ordinatio Episcopalis haberet plures materias, & formas partiales; t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & 2. & seqq. p. 170.

Inter gratiam, & miraculum quoniam sit differentia; c. 8. tr. to. 5.

s. 9. l. 1. pag. 174

Sub gratiarum nomine in Bulla Gregor. XIII. de Datis, & Promissis, an includantur absoluciones, indulgentie, dispensaciones, beneficia, & alie gratie, que solo verbo persequuntur, t. 5. tr. 7. ref. 47. per totam, p. 231

Sed legibus præceterat. 47. utique d. 6. pro majori intelligentia hujus verbi, Gratia contenta in dicta Bulla l. p. 233. ad 239. Item, & Indulgentie Bullæ Cruciarum æque quis frui extra Regni Hispaniarum; t. 4. tr. 1. 160. §. 1. p. 100

Item verb. *Efficitur, Hostia, infans, infidelis, Præceptum, Sacerdos, Verbum*, to. 2

Item verb. *Banctum, Expiare, subrepticium*, to. 3

Item verb. *Opus pium, Status*, to. 4

Item verb. *Excaricatio, Penitentiarum Sacra*, to. 5

Item verb. *Minus, Suspender*, to. 7

Item verb. *Impius, Status*, to. 8

Gratia.

Si gratia dispenset Pontifex, & non per modum contractus, an dispensatione revocare ad libitum possit; tom. 3. tr. 2. r. 122. s. 1. pag. 173

vide verb. *Mans*, to. 8

Gravamen.

A gravamine illato aon definitum sententiam, & sine ab interloctoria, & decreto torturæ, an hæreticus appellare possit; t. 5. tr. 10. r. 62. §. 1. p. 300

vide verb. *Appellare*, to. 5

Gravare.

Quando gravant Prælati Religiosos, limites transgrediendo, possunt Religiosi appellare ad Superiores, non oblatibus privilegii appellacionibus interdictionibus; t. 7. tr. 1. r. 10. §. 3. p. 7. & lege etiam ref. 1. ibid.

Si graventur indirecè Clerici, an tributum sit iustum, verbi gratia, super catolis, vino, pane, &c. tom. 9. tr. 2. r. 141. §. 1. p. 164

Gravis.

Gravis percussio Clerici quando dicatur; to. 5. tr. 2. r. 4. per totam, p. 86

vide verb. *Dubium*, to. 5

Gravido.

vide verb. *Accidere, Capite*, to. 2

Gravis necessitas.

vide verb. *Necessitas*, to. 1. & 4

Gravitas.

Gravitas peccati Officii divini omnia ex quo pensanda; t. 6. tr. 3. r. 80. §. 1. pag. 310

Gravitas retentionis libri Hæretici node sumenda; t. 5. tr. to. 1. 140. pag. 320

Guardianatus.

Guardianatus an includatur sub nomine beneficii ad incurrandas pœnas simoniacæ; t. 5. tr. 7. r. 10. p. 213

Gubernare.

Si gubernant Clerici naves ad pugnam, an sint irregulares; to. 7. tr. 2. r. 5. §. 1. p. 288

vide verb. *Abasilla*, to. 7

Gubernatio.

vide verb. *Confusus, Episcopus, Licentia, Quinquaginta*

Gubernatores Republicæ, an aliquando peccato mortali teneantur corrigere peccata venialia; t. 7. tr. 4. r. 8. §. 3. p. 193

Gubernatores Ecclesiastici si recipiant moneta, an incident in censuram Papæ reservatam; t. 5. tr. 7. r. 1. §. 1. p. 216

Ubi in dicta causa, an pœna dupli sit restituenda, & cui sit restitutio facienda; §. 4

Ubi eriam custodius, & specialis casus proponitur circa hanc restitutionem; §. 6

Qui gubernatori ubi promittit aliquid, vel donat pro gratia, & iustitia obtinenda, an incurrat pœnas Patris Greg. XIII. de Datis, & Promissis; t. 5. tr. 7. r. 30. §. 2. p. 233

vide verb. *Confusio, Lex, Præceptum*, to. 4

Item verb. *Confusus, Episcopus, Licentia*, to. 9

Guinea.

In Guinea an sit licita emptio mancipiorum Æthiopum, ab aliis fieri solita; t. 7. tr. 8. r. 8. §. 1. p. 394

Guia.

Guia unaque an sufficiat ad baptizandum moribundum. com. t. tr. ref. 1. §. 1. & seq. pag. 24

Si guita avari non consecrati miscetur celi vicio consecrato, an valide Sacerdos possit illam consecrare; t. 4. tr. 3. §. 1. p. 99

Ubi, an licite, & valide possit illam sub conditione, & totum vinum consecrare; ibid. §. 4

Guia accessio adips, vel certe, an licitum sit adducere mancipia, in noxam alicuius delicti; t. 7. tr. 8. r. 40. per totam, p. 305

vide verb. *Aqua, Baptismus, Calice, Dubium, Orem, Vinum*, to. 2

H

HABERE.

Vide verb. *Præsum*, tom. 7

Item verb. *Committit, Voluntas*, tom. 8

Habitus.

Habilis factus homicida per dispensationem ad omnes ordines sacros, & illorum usus, an videatur factus habilis ad beneficium Curatum, & Pontificale; t. 2. tr. 2. r. 5. §. 1. p. 144

Habitatio.

vide verb. *Habitat*, tom. 3

Habitare.

Ut habitare possit Catholicus in terris Hæreticorum aliqua requiruntur; tom. 9. tr. 13. r. 9. §. 4. p. 14

vide verb. *Passum, Parochus*, tom. 2

Habitatio.

Habitatio Parochie declaratione Congregationis Cardinalium debet esse prope Ecclesiam, idell ad modicum quantiatem; t. 1. tr. 3. r. 40. §. 1. & seq. p. 82

Habitatio omnis Ecclesie in quod totum fuit fabricum consecratum, an 2. vicat immutetur, quævis sit polluta, & interdicta, aut destituta, si addit ipse reedificatus; t. 9. tr. 1. r. 6. §. 5. & to. 4

vide verb. *Passum, Parochus*, tom. 2

Habitatio peccatorum.

De habituali peccato an sit correctio facienda, si non est periculum labendi; t. 7. tr. 4. r. 56. §. 1. p. 214

Habitus Clericali.

Sine habitu, & tonsura immittens in Clericis in delictis gravissimis, an possit puniri a iudice laico; Ubi aliqua notabilia in hoc caso ad privandum Clericum privilegio fori; t. 9. tr. 2. r. 109. §. 1. pag. 214

Ubi in habitu, & tonsura reperitur Clericus in minoribus temporibus delictis, vel saltem capitur, an opus sit, ut gaudeat privilegio fori; t. 9. tr. 2. r. 122. s. 1. p. 118

In habitu, & tonsura Clericus incedens, an gaudeat privilegio fori si per paucas vices Choro, & processibus intereat, quando de mandatu Episcopi alicui Ecclesie non inferat, vel beneficium Ecclesiasticum non habet; ibid. §. 4. p. 118

Si in habitu, & tonsura incedat Clericus, qui habet pensionem tantum super aliquo beneficio, an gaudeat privilegio fori; t. 9. tr. 2. r. 124. §. 1. p. 124

Habitus clericalem non deferentes Clerici, an incurrant pœnas impositas in Bulla Sixti V. ante iudicis sententiam; tom. 1. tr. 5. r. 63. §. 4. p. 119

Habitus clericalem, & tonsuram Clerici deferentes, an peccent per se, & ex vi Decretorum Ecclesie, adscribendo fidei militiam propter scadalum; t. 7. tr. 7. r. 19. §. 5. p. 289

Si habitum, & tonsuram aliquando dimittit Clericus, an amittat privilegium fori, vel an in hoc caso requiratur citra monitum; t. 9. tr. 2. r. 124. §. 1. p. 119

Si habitum Clericalem dimississet Clericus, & illum reassumeret, etiam sine licentia Episcopi, an gaudeat privilegio, etiam in Synodo hoc prohibendum esset fori; t. 9. tr. 2. r. 124. §. 1. p. 118

Si habitum tantum deferat Clericus, & oon tonsuram, vel e contra, an perdat privilegium fori; t. 9. tr. 2. r. 124. §. 1. p. 118

Habitus qualem debet portare Clericus, ut gaudeat privilegio fori; t. 9. tr. 2. r. 124. §. 1. p. 118

Qui habitum clericalem assumpsit post delictum peccatum, animo subreptendi se laici portatorem, an gaudeat privilegio fori; Ubi aliqua supponuntur in dicta causa; t. 9. tr. 2. r. 124. §. 1. p. 118

Siquis habitum clericalem suscepisse dicat ex vi voti, an ipsius iuramento standum sit; t. 9. tr. 2. r. 32. §. 1. p. 120

Habitus clericalem gestat per annum in Diocesi N. volentes ad Ordines promovendi, & prius adhiberunt in Ecclesia Cathedrali, intervenerunt nidem Ecclesie, prout faciunt ordinarii in dicto anno gaudent privilegio fori; t. 9. tr. 2. r. 124. §. 1. p. 118

Habitus, & tonsuram non deferens Clericus, si habeat tamen beneficium Ecclesiasticum, an gaudeat privilegio fori; t. 9. tr. 2. r. 124. §. 1. p. 118

Et quid si habeat tantum beneficium collationem, sed non possessionem; Et quid, si habeat beneficium sine redditibus; to. 9. tr. 2. r. 124. §. 1. p. 118

Si habitum, & tonsuram deponat Clericus conjugatus cum unica, & Virgine, & iterum illum reassumat, an gaudeat privilegio fori; t. 9. tr. 2. r. 124. §. 1. p. 118

Post habitum, & tonsuram dimissum, si Clericus conjugatus per delictum aliquo in iura laicali est citatus, & ob contumaciam condemnatus fuerit, si deinde reassumat habitum, & tonsuram, & Ecclesie deserviat, an possit propter delictum a iudice laico in carcerem conici, aut perfonaliter adstringi; t. 9. tr. 2. r. 124. §. 1. p. 118

Et quid, si sine habito, & tonsura Clericus conjugatus incedat capitur, & deinde ad carcerem sagios, habitum, & Tonsuram reassumat; ibid.

Qui habitum Clericalem assumpsit sine intentione clericandi

sed tantum in fructum collectarum, an teneatur solvere gabellam à Principe impoſitam; t. 9. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 173
 Habitatio. Vide verb. *Clericus*, *Vir*, 20. 3
 Item verb. *Episcopus*, *Necesse*, *Necesse*, t. 7. p. 33
 Sub habitu privatio non possunt Episcopi publicè edictum, ut Clerici in monasteriis debeant assumere Ordines sacros, & an ita sacra Congregatio declaretur; g. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 399
 Habitus clericaliſ cogit ad iudicium Ecclesiasticum pertinere, non verò ad iudicium laicum; t. 9. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 118
 Vide verb. *Pallium*, tom 9

Habitus Regularis.

Si habitus (poliziar) Religioſus ad liberius fornicandum, an peccet mortaliter, non ſolum contra temperantiam, ſed etiam excuſo de habitu, quamvis Apollata non fit; t. 7. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Et habitus monialium ſuſceptionis cauſa, an liceat dare aliquid proprio loco ordinario; t. 7. tr. 3. r. 49. per totam, p. 185
 Qui habitu aliquo Religioſo ſumpto, aſſubitur ad ſerviciam, & obsequia monialium, & ad peccandum pro eis elemoſynam, an gaudeat privilegio Canonici; t. 9. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Habitui Religioſi dimiſſio, an noverit cauſa à Iudice ſingulari puniri ob delictum tempore novitatus commiſſum; g. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Idem eſt de Religioſis emiſſis Societatis Jeſu, & uxorem ducant, aut liberi in ſeculo maneat; ibi. 3
 Et quid de delicto culpam Clerici, qui habitu, & ſtatu clericali dimiſſo, uxorem ducant; ibi. 3
 Aliqui caſus in quibus habitus Religioſi dimittentes, Religioſi non incident in excoſuras, ſed ut periculoſa, ne Clerici, vel Monachi in 6. t. 7. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Habitum dimittente Religioſum induit gravatus à Præſato fugient ad Prælatum ſuperiorem an poſſit, donec tunc accedat ad illum, ibid. 3
 Habitum dimittentes Religioſi ad aliquam hoſtiam ſupplementum incident in Monachum inter ipſos, an peccent venialiter, & emiſſi eorum ſingularibus repræſentant in Monasterio; t. 7. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Qui ſibi diverſi etus eretici dimiſſionem habitus Regularis, ſ. t. & leg. 9
 Et habitum dimittent PP. Societatis Jeſu, an incident in poenias à iure ſatas, ibi. 3
 Nihil habitum Religioſi dimittente quidam Religioſus, qui ex gravi neceſſitate parentum egreſſus à Religione non poterat reſistere, an hoc licite fieri poterit; t. 7. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Et ſi deſit cauſa ad habitum mutandum an proprius Præſatus poterit dare licentiam Religioſi; ibi. 3. poſt medium, p. 33
 Habitum monialium puelle volens ſuſcipere, an debeat eſſe maior ea, monorum; t. 7. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 119
 Si habitum dimittente Religioſum proſtitutus, etiam apollatoſus à Religione, nunquam perdit privilegium fori; t. 9. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Si habitum lux Religioſus depoſuit Cardinalis Religioſi, & Episcopali Religioſi, an incurrat excommunicationem; g. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Habitum S. Joannis ſi aſſumit, qui emiſſi vocem Religioſi, an ſatisfaciunt; & quid, ſi habitum D. Jacobi, &c. ſuſcipiat; t. 8. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Habitum Ordinum, & Equitum D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. an poſſit habitus Religioſus vire, ſed ſecundum quid; t. 5. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Habitus latus, & ſingulis præſentibus non imponitur in S. Inquisitione; t. 3. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Habitus, Vide verb. *Clericus*, *Vir*, 20. 3
 Item verb. *Curia*, *Monachi*, *Necesse*, *Necesse*, t. 7. p. 33
 Item verb. *Episcopus*, *Necesse*, *Necesse*, t. 7. p. 33
 Item verb. *Pallium*, tom 9

Heredes.

Si hereditas nova ſubito accedat (poſſo), qua ejus ſtatu plurimum melioretur, itaqz poſſa fit in illam malum inſarctum illi, non ideo poſſit poſſibiliter renouari; t. 1. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Item eſt, ſi hoc acciderit e contra; ibid.
 Si hereditas adita non fit, an valeat legatum ad pias cauſas; tom, 9. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Et ſi quo d. hereditas induktionem teſtamentoſum aliquo defecto laheatur, tamen legata ad pias cauſas in tali teſtamento reſiſta debentur, ibi. Notandum eſt.

Ubi etiam, quod prius teſtamentum ad pias cauſas factum, non lafirmatur p. r. legatum minus ſolentem, in quo venientes ad inſarctum heredes inſarcti ſunt, ſ. ult.
 Hereditatem Eccleſie legatam an Capitulum, ſede vacante, adire poſſit; t. 3. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Ob hereditatem habendam an fit peccatum mortale optare mortem aliquam, vel de illa gaudere; t. 3. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Vide verb. *Can. 7*, tom 9
 Item verb. *Heret.*, tom 1. r. 166. f. 1. p. 33

Heret.

Ab herede an quis poſſit tunc conſcientia ſubripere tantum, quantum illa res, quam alter illi donaverat, valeret, ſi talem donationem probare non poſſit; t. 6. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Herede invito, an executores poſſint ſuſcipere legata, & deſerta deſuncti; Et an heres peccet mortaliter reſiſtens, ſi ipſe non eſcquatur; t. 6. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Si heredem qui induit aliquem excommunicationem, an teſtamentoſum fit poſſibile; t. 3. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 An heredes an pertineant reſervatum donationes mortis cauſa, vel ad dotandum; t. 6. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Heredem inducere & ſubſtituere, & hereditatem adimere an poſſit miles directè in coſtitutiſ heredes; t. 6. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Heredem ditionem inducere an poſſit Pater, rogando illum, ut poſſit ipſe reſiſtente hereditatem ſilio ſpurio; t. 6. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Heredem maritum ſine ſpurio inſtituere an poſſit Pater, & quomodo; t. 6. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 An heredes an poſſint ſine ſpurio, ſicuti & converſo uxorem ſilio ſpurio; ibi. 3. poſt medium, p. 33
 Ubi etiam alia contingunt in diſtis caſibus.
 Ad heredem, & non ad Episcopum executor Legatorum piorum perſent, & executor non creato, vel aſſignato à teſtatore, præter Legatum pro redemptione capivorum, vel pro elemoſynis, & alimtis pauperum; t. 6. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Quando heredem induit Clericus alium Clericum, an poſſit iudice Eccleſiaſticus diſum teſtamentum publicare; g. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Heredes deſuncti excommunicationi abſoluti à laico ante mortem ab excommunicatione, an teneantur adire Papam, vel excommunicationem pro abſolutione, vel poterunt ſepelire deſunctum, ita à laico abſolutionem in loco ſacri, & pro eo facere Miſſas celebrare; tom. 1. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Ad heredes moniorum à. annorum tranſat beneficium reſtitutionis in integrum; t. 6. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Heredes Eccleſiaſtici non poſſunt petere duna ab ipſo Eccleſiaſtico donata ſine cauſa; t. 6. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Ad heredes an tranſat obligatio dationis, an teſtamentum donationis ſit acceptata; t. 6. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Ubi quod ſi denarius mortui eſt, an teſtamentum acceptatio donationis, vel reſtitutione facta ſit ab eo, qui poterat ſine nomine acceptare, an ſuccedat heredes illius in donationis acceptationem, & 3.
 Ad heredes donataris an tranſat donatio facta Clerico inopi, ut ad ſuſtentionem promoveret poſſit, ſi ipſi itacum mortui poſſit ſuſceptos Ordines, an verò donatio tranſeat ad donatorem; t. 6. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Heredes an teneantur in conſcientia adimplere legata pia ante aſſumum, ſi poſſunt, atque etiam legata prophana; t. 6. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Heredes extranei an ſuccedant in iuribus orſis debitum reſum, quod deſunctus habebat ante mortem, unde oporſet, quod ſuſtinet ſed in curacione, vel gratia, vulneris, reſtitutione ſunt heredes quibcuſque, quia ad illas habet jus deſunctus ante mortem; t. 8. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Si heredes ſunt Clerici aliqui ſingularis, an iudex laicus poſſit iudicare cauſam illorum, ſi cauſa ante eorum mortem incepta fuit eorum co; t. 9. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Ubi quod inſtantiſa coſtra contra Clericum coram Iudice Eccleſiaſtico debet condiciſ contra laicum, herodem Clerici coram eodem judice; t. 3.
 Si Clericus poſſidet rem laici ſpecialiter hypothecam, an ratione hypothecæ poſſit coſtrui coram Iudice ſeculari; t. 9. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Et quid, ſi adit cauſa de non alienando, an poſſit fieri coſtruo pro ſeculariſ iudicem in prædiciſpecialiter alienato à laico, et Clericus illud poſſidet; t. 9. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Si heredi coſter teſtamentoſum reliquit aliquid ad pias cauſas, an coſter illud ſolvere in ſuo coſcientia, ſicut in voce ſolūm reliquit; t. 6. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Heredi ſiſtravit Conſellarius teſtamentoſum voluitſe relinquere legatum Titio, an heres teſtoris hoc credere, & legatum ſolvere; t. 6. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Heredi & executori an poſſit præcipere Episcopum, ut ante ſonum adimpleret exequenda, etiam quoad legata profana, & non completaſ mentes quoad legata pia; t. 6. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Herediſ poſſent deſuſi an poſſit Conſellarius revelare reſtitutionem, quod debet mortuo poſſent; t. 1. tr. 1. r. 166. f. 1. p. 33
 Et quid maxime, ſi adit licentia poſſentis deſuſi; ibi.

An hæreticus ignorans excommunicationem, in illam incidat, t. 1. r. 1. §. 1. p. 322

An sit hæreticus extorquens, qui simulat dormire, & proferat aliquam hæresim, quam verè tenet, si audientes sibi perindeant, verè cum dormiat, t. 1. r. 1. §. 1. p. 322

An in hæresi deat parvitas materia, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

An in sortilegiis, & Magia deat parvitas materia? Et an possit fieri alius alius Magici excusentur à peccato mortali ratione ignorantie, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

An laicus doctus possit disputare cum hæretico? Et explanatur, quid in sap. *Isidorus*, significat illi verba. *Isidorus*, *per cuius laici per sua*, &c. t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Et an Religio laici, seu Conversi, Donati, & Sanctimonialis comprehendatur sub dictis verbis, ib. sub finem ref.

An quis dicat, *Pater D. D. Adrianus D. D.*, omittit littera O, sit censendus blasphemus hæreticalis, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Et an jurans per membra beati Christi non sit blasphemus, & lecus si per inhonesta, ib. §. 1. p. 323

Et an qui eodem in operibus & scholis blasphemias contra quoniam Sanctum proferat, committit tot peccata, quod sunt blasphemie? Et quid si blasphemias diversi generis fiat, & non sint una, & eadem sapientia repetita, ib. §. 1.

An in blasphemias contra Deum, & Sanctos deat parvitas materia, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Et noratur quod concilium in Sanctis, non in Sanctis sunt, sed ex alio capite potest esse peccatum veniale, ex parvitate materia, ut si quis per jocum dicere Sanctum Crispinum, & Crispiniana huic fœderem, & Sanctum Joannem, & Paulum fœderem Burchios, ib. §. 1.

An qui per hyperbolam vocat A nasam Dram, vel Idolum suum sit blasphemus, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Qui sunt, qui possunt absolvere ab hæresi. Vide verbum *Absolutio ad hæresim*, ubi plura, & nobilia.

Item verb. *Absolvere, Bulla Cane, Clericus, Communicare civile, Crimen, Delictum, Du pen (acc. Jus), Mores*, &c.

An in solo hæresim casu Vicarius Capituli Sede vacante possit suspendere Regularibus licentiam per licentiam, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

In hæresim casu an addenda sit correctio, si ipse tenet, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

De hæresim crimine an iudex laicus cognoscere possit, quando agitur de questione facti, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Vide verbum *Hæresis*, t. 1.

Item verb. *Hæresis*, cum suis notat. t. 1. §. 1. §. 1. p. 323

Post sententiam, qua uxor hæretica declarata fuit, an possit vir ejus Ordinibus sacris muniti in seculo initiari, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæretici, quorum bonis in se pure publicanis, non tenentur ante iudicem sententiam restituere dicta bona fisco, tom. t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæretici an teneantur præcepto communionis singulis annis, eos, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Et quid de præcepto Confessionis, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæretici an sint denunciandi Inquisitoribus? Et quid, si corripiti, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæretici donato ante delictum facta an sit valida, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Idem est, si donatio non simpliciter fiat inter vivos, sed etiam causa mortis, ib. §. 1. p. 323

Hæretici in iusto bello capsi an fiant servi capientium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæretici servus si converterat ad fidem, an acquirit libertatem, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæretici mortuæ an sint privandi Ecclesiasticis sepultura? Et an pro ipso possint offerri suffragia, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Ab hæreticis baptizatus an liceat ibi conditione recaptare, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæretici reclusi, idcirco ad mortem damnatis datur Communicatio, si eos potuerit, & contrahat, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Qui cum hæreticis quibuscumque non denunciatis simul orat, vel concione us, sacrum, aus Missam audiant, in peccato, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæretici propter solam hæresim an licitum sit indicare bellum, nisi sit Ecclesia declaratur, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Cum hæretici mire foras, supposita iustitia belli, an licitum sit Principibus Christianis, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Cum hæretici damnati in Tribunali S. Inquisitionis non est licitum communicare, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Ab hæretico sacerdote, si filius non aderi, an possit moribundus petere absolutionem, ac non aliter, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Et an supradictus hæreticus postea tenet ab absolventi articulo mortis, ib. in fine.

Ab hæretico Episcopo an valide possit conferri Sacramentum Ordinis, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Vbi an mortaliter peccat hæreticus Episcopus, si hoc Sacramen-

tum ministrat, quando id facere ab Ecclesia prohibetur, & hæretico non potest Princeps laicus præstare salvum conductum cum damno Ecclesiasticæ jurisdictionis, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæreticorum filii an liceat baptizentur, si sub præ parentum probabilitate timeatur periculum perversionis eorum, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæreticorum infantes an valide possint baptizari, invisis eorum parentibus, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

De hæreticorum Matrimonio quid sit sententiam, non quidem in locis ubi Tridentinum non est publicatum, sed ubi jam promulgatum est, ad hoc est Parochus Catholicus, qui possit assistere hæretico, an valeat ibi Matrimonium contra ab hæreticis sine Parocho, & testibus, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæreticorum matrimonium, si ratum, si consummatum, an Pontifex dispensando solvere possit, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Pro hæreticorum legendis Libris, concionibus, Eistolis, papyris, &c. & retinentibus, & imprimendis supradicta, latet, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæreticorum filii, & nepotes, qui hæreticos recipiant, & favent, sunt irregulares, & inhabiles ad officia, & beneficia publica Pro quibus apponuntur aliquæ distinctiones, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæreticorum auctores, receptores, & defensores an incurrant irregularitatem, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Per hæreticum quid transgrediuntur an licitum sit comedere cibos veritos & vitandum grave damnum, dammodo abici secundum, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Contra hæreticos an possit Capitulum Sede vacante procedere, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæreticum manifestum Clericum percutiens an incurrat censuram, etiam si non traditus sit brachio seculari, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæreticum Patrem, fratrem, matrem, & uxorem an filius, frater, maritus, & uxor teneantur denunciare, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Et quid, si perperat aliam etiam contra hæresim formalem, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Si hæreticum aliquem esse qui sciat sub sigillo naturali, an teneatur illum denunciare, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæretici an possint admitti in Patrum Baptismi, cum Catholicis commodè repetiri possint, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Si hæreticus baptizet, vel teneat in Baptismo, aut in Confessione filium Catholicum, an aliquam contrahat cum illo, & parentibus ejus cognationem spirituales, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Tanquam hæreticus formalis in quodam Tribunali Sanctæ Inquisitionis N. fuit publicè damnatus, an qui Ecclesie se reconciliavit ejus uxor teneatur illum recipere, & secum cohabitare, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Et quid, si hæreticus conjux in occulto reconciliatur per Inquisitores, ib. §. 1.

Ubi, quod in supradicto primo casu non desideratur specialis iudicialis sententia, sed sufficit sententia Inquisitorum, in qua declaratur vir illum excommunicatum hæreticum.

Ubi etiam an post sententiam, qua uxor hæretica declarata fuit, possit vir ejus Ordinibus sacris muniti in seculo initiari, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæretici. Vide verb. *Catholicus, Decretum, Ministrare*, &c.

Item verb. *Baptizare, Fidelis*, &c.

Hæreticus extorquens, sed occultus an incurrat irregularitatem, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Et dato, quod incurrat, an possit illum Episcopus vigore Concilii Tridentini dispensare, ib. §. 1.

Hæreticus occultus an incurrat irregularitatem, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæreticus æternus an sit, qui dat signa hæresis externæ in quantitate tam levi, ut non sit ex hoc peccatum mortale, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæreticus occultus resipiscens, quomodo tacito nomine possit absolutionem in sacra Pontificali impetrare, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæreticus non denunciatus an possit absque incurratione excommunicationis in Ecclesia suscipi, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Et an hoc extendatur ad hæreticos fautores, & defensores, ib. p. 155

Hæreticus occultus si negans si sit, an sit irregularis, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæreticus occultus an incurrat irregularitatem, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Si hæreticus aliquis interius dicere de plura Mytheria fidelis, verbi gratia, Trinitatem personarum, Eucharistiam, Incarnationem, &c. volens deliberata intentione proferre extorquens utrum ex supradictis erroribus, v. g. Deum non esse incarnatum, & tamen casu præter intentionem proferat Corpus Christi post consecrationem non esse in Eucharistia, an sit sit hæreticus extorquens, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæreticus excommunicatus sit de ejus excommunicatione, t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæreticus, super hoc verb. *Legi* in t. 1. r. 1. §. 1. p. 323

Hæreticus, & coram absolutione. Item tr. 1. de Pontifice in iuliorum. Item tr. 1. de Tortura inferenda suspectis de hæresi, Item

Item tr. 3a. de Penis impoſitis in officio S. Inquisitionis, ubi plu-
ra.

Item verb. *Hærefarica, Abſuræ, Bullæ Censæ, Clericis, Communica-
tio excoſis, Crimen, Delictum, Qui penam, Jur, Mena, &c.*

Item verb. *Laicus, &c.*

Item verb. *Choristæ, Fides Catholica, Privilegium, Refuſor, &c.*

Item verb. *Conſuetudo, Infamia, Pyrra, &c.*

Hæreticus an excommunicatus Eccleſiæ, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. p. 23

Et quid quod alia delicta diſtincta ab hæreſi, t. 9. tr. 1. c. 2. §. 1. ib

Iſdem et de hæreticorum ſuſcitibus, ib. §. 1

Hæreticus, qui non poteſt obſervare licentiam, ut à cenſura abſol-
vatur, an ad vitandam ſcandalum, & infamiam poſſit celebrare,
vel Eucharistiæ ſumere, t. 9. tr. 7. c. 1. §. 1. p. 335

Et ſi non poteſt excitari ad perfectam coeſionem, in diſto caſu
quid eſt faciendum, ib. de tr. 7. c. 2. §. 1. p. 336

Vide verb. *Episcopatus, Excoſitio, Excoſus, Excoſus, Liber, &c.*

Vide verbum *Sacrificium, &c.*

Helvæ etiam accentes turbam, dum Pontifex, vel alius Princeps egre-
ditur, ſi perſe cutant Clericum, an incident in excoſam, t. 1. tr. 2.
c. 2. §. 1. p. 95

Et quid ſi animo maligno ex propoſito, ſcilicet intendentes Cleri-
cum verberare ſine ſufficienti neceſſitate hoc facere, ib.

Et an ſupradicti poſſint abſolvi ab Episcopis, quumvis periculoſus ſit
gravis, modo non ſit enecatus, t. 1. tr. 2. c. 6. §. 1. p. 110

Et an ſi eis impoſitum onus ſit preſentandi poſtea Sedi Apoſto-
lice, ib. §. 2. p. 110

Et in ſupradicto caſu, cui incumbit onus probandi, an fortuito, vel
deliberate Helvetii percuterint Clericum, ad hoc ut declare-
tur excoſmunicatio Episcopalis, aut Papalis, ib. §. 3

Item.

Si circa aliqua magnæ virtutis ignota inſeruat in ſacris herba-
rum, an poſſit emi petio currenti, t. 1. tr. 2. c. 5. §. 1. p. 116

Item.

Hermaphroditi ſunt, qui utrumque ſexum habent, t. 4. tr. 1. c. 1. §. 1. p. 111

Item.

Hermaphroditus an poſſit ad Ordines promovetur, ib. §. 1. t. 4. c. 1. §. 1. p. 111

Hermaphroditus ordinatus valide, ſi in ſexum ſolummodo dege-
neret, an recipiat poteſtatem Ordinis ſuſcepti, ib. §. 2. Verum. An
an poſſit celebrare Miſſam, ib. in ſod. §. 1

Hermaphroditus utrumque ſexum æque participans, non poſſit
cocontrahere matrimonium, quin prius iuramento ſed uſum
unius ſexus determinet, ib. §. 2. Neque in hoc.

Hermaphroditus utrumque ſexum æque participans eſt inſepar-
abilis, & profectionis vitæ Religioſæ, ib. ante medium diſti §. 1

Hermaphroditus conjugatus, ſi declinet in feminam, aut eum-
par in marem, an diſſolvatur matrimonium, ib. §. 2. Sed quid.

Hermaphroditus erumpens in marem an poſſit ordinari, ib. §. 3. At
quid, p. 108

Et ſi ſi Episcopum conſecrari, ib. ab initio, p. 107

Hermaphroditus in quo prævalet ſexu virili, an poſſit ordinari,
inconfulto Summo Pontifici, t. 1. tr. 2. c. 6. §. 1. p. 110

Ubi, quod ordinatus ſub prævalente ſexu virili, ſi poſtea ſexum
feminæ prævaleat, de facto præſtat verba conſecrationis, panis
& vini ſupra debite materiam, an valide conſecret, ib. §. 1

Item.

De hermaphroditi quadam curatione an efficiat ſpudones, vel Eun-
chos, & impedit matrimonium, t. 1. tr. 2. c. 16. §. 1. p. 139

Item.

Vide verbum *Cibus, Famulus, &c.*

Hiſpania.

Hiſpaniarum, vel Siciliæ Regnum egrediens, brevis tamen re verſu-
ſus, an poſſit uti privilegio Bullæ Cruciatæ circa eam ovorum,
& laſciviorum, t. 3. tr. 1. c. 16. p. 100

Item verb. *doctrinæ, Curiaſus, Curiaſus, Curiaſus, &c.*

Item verbum *Bullæ Cruciatæ, Gubellæ, &c.*

Hiſpania.

Vide verb. *Hiſpania, &c.*

Item verb. *Gallia, &c.*

Item verbum *Novæ temporaliſ, &c.*

Hiſtoria.

Hiſtoria Alphonſi III. Portugaliæ Regis, t. 1. tr. 2. p. 99

Hiſtoria.

Vide verbum *ſcandalum, &c.*

Homicidium.

Homicida verus eſt, qui conſens ejectionis ſentus animati dedit, &
ſentetur omnibus præcis juris Canonici, & Civilis, quibus tenen-
tur illi, qui homicidium tantum perimerant, ſi verò ſentus non
eſt animatus, non eſt proprie homicidium, t. 5. tr. 6. c. 1. per totam
p. 199

Homicida, ob cuius delictum alius, cui imponitur per errorem,
condemnatur, an teneatur ad reſtitutionem? Ubi alia notabilia
contingentia in diſto caſu, t. 5. tr. 6. c. 1. §. 6. p. 134

Item.

Si homicidia plura quis commiſit, ſi uno verò tantum narrato re-

lit uſois irregularitatis diſpenſationem obtinere, an oſit fiat,
t. 3. tr. 2. c. 1. §. 1. p. 145

Homicida plura commiſit, an contrahat plures irregularitates
in diſpenſatione explicandas, t. 3. tr. 2. c. 1. §. 1. p. 145

Circa homicidii irregularitatem an valida ſit diſpenſatio, ſi non
ſufficit explicata circumſtantia ſacerdotii, ſi occiſus erat Sacer-
dos, t. 3. tr. 2. c. 1. §. 1. p. 145

Et quid, ſi Pontifex non eſt conſecratus diſpenſationem, ſi ſecret
dictam circumſtantiam ſacerdotii, ib. §. 1

Homicidii irregularitatem an excoſitioſaſtancia, t. 4. tr. 5. c. 1. §. 1. p. 303

Propter homicidii accelerationem ex delicto an detur parvitas
materie excoſam ab incurſione irregularitatis, t. 1. tr. 5. c. 1. §. 1. p. 176

Qui feminam ad ſe venire jubet per teſta, aliave loca periculoſa,
unde imprudens ſibi mortem conſecit, aut ſi prægnans erat,
ſortum excoſam an ſit irregularis, t. 1. tr. 5. c. 1. §. 1. p. 179

Ex homicidii factis intra Eccleſiam, quando violatur, & polluitur
Eccleſia, & quando verò non, t. 1. tr. 7. c. 1. §. 1. p. 183

Qui de homicidio ſuorum fratrum habet ſimplicem complacito-
tiam, an commiſit plura peccata, & teneatur hoc in conſilio-
ne explicare, t. 1. tr. 7. c. 1. §. 1. p. 183

De quodam homicidio voluntario caluſioſo, & oſus citâ
diſpenſationem irregularitatis in eo contrahat, t. 3. tr. 2. c. 1. §. 1. p. 145

Ex homicidio dubio quando non incurritur irregularitas, t. 1. tr. 5.
c. 1. §. 1. p. 183

Ex homicidio quocunque ab irregularitatis contracta an poſſit
Pluſ Regularis ſuo ſubdito abſolvere, t. 1. tr. 5. c. 1. §. 1. p. 183

Homicidium, vide verb. *Occidere, Occiſio, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, Irregularitas, Ordinis Sacramentum, &c.*

Si homicidium eſt reſervatum, an incidit in reſervationem morte
ſequuta, qui propinato jam alteri veneno conſecutus illed, iſte-
quam mors ſequatur, t. 1. tr. 5. c. 1. §. 1. p. 183

Homicidium mandans, aut conſulens, ſi revocavit mandatum, aut
conſilium, an incurrit adhuc excoſmunicacionem, irregu-
laritatem, & obligationem reſtituendi, ſi delictum, hoc oſi
obſtante, committitur, t. 5. tr. 1. c. 1. §. 1. p. 183

Item.

Et ſi, ſi revocatio non innotet mandatario, t. 5. tr. 1. c. 1. §. 1. p. 183

Si homicidium mandans mortuus fuerit, antequam mandatarius
occideret, non contrahit excoſmunicacionem, quæ ſolum ligat
viventes, non ſuam mortuos, ib.

Si homicidium eſt inchoatum in proprio reſervatorio, & confirmatum
in alieno, an ſubditi incurrit conſecrationem ſtatui generali
ſui Episcopii, v. g., ſi exiſtus in ſuo territorio occideret exiſtens
in alieno, t. 1. tr. 5. c. 1. §. 1. p. 183

Homicidium mandans, aut conſulens ad evitandam irregularita-
tem, an ſolum teneatur revocare mandatum, vel conſilium,
ſed monere, ſi caveat, t. 1. tr. 5. c. 1. §. 1. p. 183

Et quid, ſi ſupradicti putabant ſufficere tantum revocare man-
datum, vel conſilium, an tamen irregularitas, ſi homicidium ſe-
quatur, ib. §. 1

Qui homicidium ſuo nomine factum poſtea ratum habet, an in-
currit irregularitatem, t. 1. tr. 5. c. 1. §. 1. p. 183

Ut per homicidium cauſale efficiatur quis irregularis, quæ cogi-
tancia requiritur, t. 1. tr. 5. c. 1. §. 1. p. 183

Ob homicidium cauſale an incurritur irregularitas, quando fa-
ctum ſuit dando operam eſt illicite, etiam ſi adhibita ſit debita
diligentia, t. 5. tr. 1. c. 1. §. 1. p. 183

Homicidium non impediens, quod teneatur quia de iuſtitia impedi-
ret, iudex, Gubernator, & alii miniſtri iuſtitie, an incurrit
irregularitatem, t. 1. tr. 5. c. 1. §. 1. p. 183

Et quid de Advocato, Procuratore, Teſte, Medico, & ſimilibus, ib.
p. 183

Ubi an ſit irregularitas, qui per vim, vel diſſuſionem impedit, ne
aliquis impediatur hominis homicidium, §. 1

Homicidium quumvis ſit occultum, inducit irregularitatem
quumvis lege Canonica crimen occultum & communicat irregu-
laritatem non pariter, t. 1. tr. 5. c. 1. §. 1. p. 183

Circa homicidium ſortus animati lege varias quæſtiones, v. g. ex
re. Abſolutio §. 1

Homicidium conſulens, aut mandans, ſed dubitans de effectu ſe-
quuto, vel an conſulens, vel mandatarius motus fuerit à ſe ipſo,
& non à conſilio, vel mandato, an ſit irregularis, t. 1. tr. 5. c. 1. §. 1. p. 183

Item.

Homicidium, vide verb. *Adulter, Rapinæ, Bellum, Clericus,
Communiſſio, Conſilium, Dubium, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

Item verb. *Adulter, &c.*

puberi potest in iudicio, nec in notitiam hominis venire nisi ex confessione ipsius occisoris, an sit probabile, irregularitatem non incurrit, t. 7. r. 1. p. 144. s. 2. p. 144.

Ad homicidium mandatum, vel consilium an extendatur rebus facta in Concilio Tridentino sal. f. 14. de Reform. cap. 6. ne dispensent Episcopi super irregularitatem ex homicidio occulto voluntario, ib. s. 1.

Homicidium, vide verb. *Occidere*, t. 7.

Item t. 7. s. 1. ubi quampures difficultates.

Item verb. *Craffte iudiciali*, *Expositio*, *Exsequere*, *Gladius*, *Homicida*, *Occidere*, *Occisus*, *Suorum*, t. 7.

Homicidium proditorum intelligit illud, ubi nulus cum oculis precedebat rancor, sed potius simulabatur amicitia, ubi non dicitur proditor, qui occidit inimicum suum, t. 7. r. 1. p. 144. s. 2. p. 144.

Si homicidium contingat in porta Ecclesie, an illa polluitur, t. 7. r. 1. p. 144. s. 2. p. 144.

Vide t. 7. r. 1. p. 144. s. 2. p. 144.

Vide t. 7. r. 1. p. 144. s. 2. p. 144.

Interfere, *Occidere*, *Scala Ecclesie*, *Uxor*, & alia notiones t. 7.

Homines privati an teneantur inquirere pauperes, t. 4. r. 7. s. 1. p. 18. s. 1. p. 18.

Et quid tempore pestis, & aliorum similium, ib.

Homini infamie conditio an licitum sit occidere innoxium, qui solum, aliam, vel vultus innotuit impingere, t. 8. r. 7. s. 1. p. 74.

Et quid post impactum aliam, solum, vel vultus, an possit fugientem insequi, & occidere, t. 8. r. 7. s. 1. p. 74.

Homini privato an liceat occidere gladio, aut veneno proditoris, vel in infamia, aliorum quovis modo Regem tyrannic dominatorem, t. 8. r. 7. s. 1. p. 74.

Homine vide verb. *Avarus*, *Species Sacramentalis*, t. 4.

Item verb. *Religiosus*, t. 4.

Item verb. *Antilla*, t. 7.

Homine liber vendi non potest, t. 7. r. 8. r. 10. s. 1. p. 99.

Homine in foris notis, & de infamia plebe, cum liberum sit illi fuga evadere, quia fugi non erit ei dedecorosa, an possit licite occidere invadentem, t. 7. r. 8. r. 10. s. 1. p. 99.

Homine in infamia conditionis, si possit arripere fugam, cum possit, vel resistat, & occidat innoxium, an teneatur ad tollendum, t. 8. r. 7. s. 1. p. 74.

Vide verb. *Indignus*, *Mulier*, t. 8.

Homines.

Super honestatis impedimento an sit receptio dispensatio, non licet mentione de copula debet, t. 3. r. 1. s. 1. p. 174.

Vide verb. *Impedimentum*, t. 3.

Hora.

Si haec omnia amittendi adesse periculum, an teneantur in extrema necessitate proximi illum corrigere, t. 7. r. 4. r. 19. s. 1. p. 193.

Honoris recuperandi causa potest quia iniuria affectus iugentem prosequi, & illum occidere, t. 7. r. 5. r. 7. p. 74.

Ad bonorum recuperandum licitum est post impactum aliam insequi innoxium, & occidere, si hoc opus sit ad recuperandum bonorum, t. 8. r. 7. s. 1. p. 74.

Vide verb. *Auxilium*, *Occidere*.

Item verb. *Alia*, *Amicus*, *Calumniator*, *Defensio*, *Defendere*, *Expositio*, *Fugit*, *Vir*, *Yulius*, t. 8.

Hora naturalis.

Qualiter hora diei post meridiem an Sacerdos communicare ex devotione possit, t. 7. r. 4. r. 19. s. 1. p. 193.

Et quid de laici, t. 7. r. 4. r. 19. s. 1. p. 193.

Et ante auroram, ib. s. 1.

Ubi, quod in missa dicendum in nocte nativitate Domini non est dubitandum, ib. in principio.

Hora, vide verb. *Dubium*, *Horologium*, *Nex*, *Religiosus*, *Regularis*, *Sacerdos*, t. 3.

Hora competens perfolvendi omnes Horas Canonicas quomodo sumi debeat, t. 3. r. 6. s. 1. p. 104.

Hora ad minus requiritur ad hoc, ut quis notabili tempore in die fello servitii exarasset, & consequenter peccet mortaliter, t. 3. r. 6. s. 1. p. 104.

Vide verb. *Nex*, *Parvitas materia*, t. 4.

Pro hora comedendi ante, & post meridiem in die jejunii aliqua notabilia, t. 4. r. 6. s. 1. p. 104. s. 1. p. 104.

Si quis per medium horum diei exerceat opus servile in omnibus festis diebus, an peccet mortaliter, t. 7. r. 5. r. 7. s. 1. p. 74.

Et quid si per diurnum horarum partem quis laborat in singulis diebus festis, ib. s. 1.

Hora Canonica.

An Cardialis iudicatur obligationem recitari Horas Canonicas, Et an hoc impoat Cardinalis iudicet supradictam obligationem recitari de Horas Canonicas, an de quo Cardinalis sumit fignitatem, vel de quo sumit rubricam, t. 7. r. 6. s. 1. p. 104.

Et quod inferius, Beneficium non tenet perfolvere Horas Canonicas à collationis beneficii, sed à professione adepti, ib. s. 1. p. 104.

Etiam quod deducitur, quod distinctiones possint dari propter laborem, & per consequens expendi possint à Beneficiariis, & dicitur *Concord. Tom. X.*

Cardinali ad libitum, & restati de his, & tamen obligare ad Officium Divinum, & ab eo non excusatur Beneficiarius, qui non vult residere, & ideo fructus non recipit, ib. s. 1. in principio, & in s. 1. post medium, & veri. Potest.

Et docetur, quod quavis Prelatus propriis non sine Beneficiis, non tamen legitur, nec est probabile ad Officium Canonice non obligare, ib. s. 1. in fine.

Utrum Clerici minores teneantur recitare Psalmos, quos Episcopus in ordine innoxit, Et an Episcopus possit precipere dictis Clericis aliqui singulis diebus recitandum, t. 7. r. 6. s. 1. p. 107.

An Beneficiarius teneatur perfolvere Horas Canonicas statim, ac beneficii collationem acceptis, t. 7. r. 6. s. 1. p. 107.

An Beneficiarius, si per paucos dies omittat recitare Horas Canonicas excusetur non solum à recitatione, sed etiam à peccato mortali, t. 7. r. 6. s. 1. p. 107.

Et quod deducitur, quod quavis Beneficiarius non recitans Officium Divinum in primis fca mensibus excusatur à recitatione fructuum, hoc non obligat peccat mortaliter à primo die, si non recitat quotidie Officium Divinum, ib. s. 1. p. 107.

Et docetur, quod verbum *Statim*, signum est inductionis novae juris, ib. s. 1. p. 107.

An Clericus habens Capellaniam, cuius fructus, dumtaxat elemosina pro Missis, ad quos tenetur, paucis percipit, teneatur perfolvere Horas Canonicas, t. 7. r. 6. s. 1. p. 107.

Petrus habebat beneficium peregrinum, & teneat, & relinquat scriptis recitationem Horarum Canonicarum, quatuor an peccaverit, & teneatur ad recitationem, t. 7. r. 6. s. 1. p. 107.

Et quid, si quare, quod quavis Beneficiarius teneat beneficium, in quo ratione fructuum illius non teneatur recitare Horas Canonicas nec fructus recitare, ib. s. 1. p. 107.

Et an saltem in dicto casu debeat cessare, & Dominicus teneatur Officium Divinum recitare, ib. post finem dicti s. 1. p. 107.

An in fructibus beneficii detur parvitas materis, itaut non conlurgat obligatio recitandi Horas Canonicas, t. 7. r. 6. s. 1. p. 107.

An dubius contentutatem beneficii de onere recitandi Officium Divinum, teneatur recitare, t. 7. r. 6. s. 1. p. 107.

An si quis recipiat beneficium per symoniam, vel sit irregularis, teneatur dicere Horas Canonicas, t. 7. r. 6. s. 1. p. 107.

Et quod quantitas redditus beneficii obligat ad Horas Canonicas, ib. ad medium, & veri. Quando.

An Prelatus Regularis ratione Officii teneatur ad adstantiam Chori, t. 7. r. 6. s. 1. p. 107.

Utrum Monachi extra Chorum, seu deputati ad Chorum nondum in Sacris teneantur sub onere peccati mortalis perfolvere Horas Canonicas, Et an hoc ex vi consuetudinis ad culpam mortalem obligant, t. 7. r. 6. s. 1. p. 107.

Ubi multa de consuetudine circa hoc dicuntur, in r. 1. p. 107.

Ubi etiam an Moniales possint introducere consuetudinem, quae apud ipsas habet vim legis circa hoc, ib. post medium s. 2. p. 107.

Et an in parvis Conventibus ad minus requiratur quatuor praedictis Horas Canonicas in Choro, Et an vero quod Regularis essent quatuor, nullo modo à recitatione Horarum in Choro excusentur, sicut Beneficiarii Collegii, ib. s. 1. p. 107.

Et an saltem, si supradicti Religiosi semel, iterum, aut tertio omittant Officium Divinum, peccent mortaliter, t. 7. r. 6. s. 1. p. 107.

An Apollate, & fugitivi, & eieci Regularis nondum in Sacris teneantur ad Officium Divinum, ib. s. 1. p. 107.

An Religiosus non in Sacris transiens ad Religionem, in qua non est consuetudo recitandi Officium Divinum in Choro, non adstringitur ad recitationem illius, quavis in prima Religione ad hoc teneretur, t. 7. r. 6. s. 1. p. 107.

Et an Subdiaconus ex vi consuetudinis tantum teneatur sub mortali ad recitandum Officium Divinum, ib. s. 1. p. 107.

An privilegium Eugenii IV. concessum Beneficiariis, & Greg. XIII. Patribus Societatis, ut eorum professi nondum in Sacris constituti, non teneantur perfolvere Horas Canonicas, sit communicabile aliis Religiosis, t. 7. r. 6. s. 1. p. 107.

An Communizans Religiosum teneatur quotidie publicè in Choro canere Horas Canonicas (sub onere peccati mortali: Et an praedicta obligatio sit sub culpa mortali, an verò tantum est regula, sicut non excedat communem obligationem Regularis, t. 7. r. 6. s. 1. p. 107.

An obligatio in communis obliget singulos, quod non solum subdici, sed etiam ipse Prelatus effect ad hoc obligatus, omittitur publica Officii Divini recitatio in Choro ex defectu Ministrorum, ib. s. 1. p. 107.

Et an si excusatur à mortali illi Religiosi, ex quorum absentia in Choro Ecclesiasticum officium notabile damnum, seu magnum iudicium patiretur, ib. s. 1. p. 107.

Et docetur, quod consuetudo nunquam vim habet obligandi in conscientia, nisi sit de consensu illius, qui potest legem concedere, & nisi sit introducta hoc intentione obligandi, ib. inter med. & finem s. 1. p. 107.

An Religiosus si ex consuetudine non recitat Horas Canonicas in Choro, peccat mortaliter, t. 7. r. 6. s. 1. p. 107.

Et an obligatio canendi in Choro per se, & directè agilitatem

lingulas personas afficit, ib. in principio §. 3.
 An soli Novitii possint facisacere precepto solvendi Horas Cano-
 nicas in Choro, quod est quere, an soli Novitii faciant corpus
 Communis, t. 3. r. 6. r. 2. p. 297.
 An Regularis, vel Canonici singulares facisaciant obligationi
 psallendi in Choro, si canant in Sacellis ea aliqua iusta causa?
 Et diffinitur et, si hoc licitum sit, quando Sacellis non est
 conjuncta cum Ecclesia, vel non habet thesaurum veris Altare
 majus, t. 3. r. 6. r. 2. p. 297.
 An qui Subdiaconum fuisse, tenetur in Ordinationis die Of-
 ficiorum recitare. Idem est de illo, qui emisit professionem
 hora undecima ante meridiem, t. 3. r. 6. r. 2. p. 298.
 Et an sit probabile, cum Episcopus Ordinationis iungat aliquos
 Psalmos, & Litanias recitare, vel sub gravi culpa obligare, sed
 ex quadam honestate, & decore tantum, ib. §. 3.
 An Religiosus, seu Clericus qui manet aliquam professionem
 emittit, vel Subdiaconum fuisse, recitavit Officium,
 tenetur hoc non obstante, illud iterum recitare, t. 3. r. 6. r. 2. p. 298.
 An qui vivit recitare Officium Sancti particulari in die, quod debet
 recitare de altero Sancto, tenetur pro Officio recitare, t. 3. r. 6.
 r. 2. p. 298.
 Et si aliqui deficiat Prevarius Romanus, possit, immo debeat
 recitare per alium approbatum, quod præmissum habet, ib. §. 2.
 An qui detinetur in pulsantis organa, vel transferendus libris
 una parte ad aliam, vel thure præbendo, &c. tenetur per seip-
 sum illam partem recitare, si saltem non audierit, t. 3. r. 6. r. 2. p. 298.
 Idem est de eo, qui ut bene pronunciet lectiorem in Choro injun-
 ctam; occupatur, dum chorus canit, iuxta ea perlegenda, an excu-
 setur ab auditione, seu recitatione eorum, quæ tunc Choro di-
 cuntur, ib. §. 2.
 An Goadjuvator cum horis successim inducat obligationem re-
 citandi Horas Canonicas, t. 3. r. 6. r. 2. p. 298.
 An qui habet Officium, cum quo coexistere non possit Horarum
 Canoniarum lectio, excusetur ab earum recitatione, t. 3. r. 6.
 r. 2. p. 298.
 An Concionatores quotidiani tempore Quadragesime excusetur
 a recitatione Horarum Canonicarum, t. 3. r. 6. r. 2. p. 299.
 Et quod de illo, qui habet adiectionem continuam iussit, officium
 docendi publice de Doctore, qui in Concursu Cathedrali ha-
 biturum est publicam lectionem, vel de eo, qui subvenit proximo
 egrediens, aut patienti gravem dolorem, & de illo, qui tota die
 occupatus est in sedando populi tumultu, vel in componendis
 gravibus inimicitias, ib. in l. 16. §. 1.
 Et si omnibus supradictis casibus, sicut in eis a peccato recitandi
 Horas Canonicas necessitas excuset, licet etiam ab obligatione re-
 sistendi fructus, & secus tamen quod distributiones, ib. in si-
 ne dicti §.
 Et quod de Confessario audiente Confessione per totum diem, Et
 quid si dictus Confessarius sit Regularis, an excusetur ab obli-
 gatione recitandi Officium, ib. §. 2.
 Utrum Monachus fugitivus tenetur recitare Officium Divinum
 Idem est quod Monachus ejectionis a Monasterio ad tempus, vel
 in perpetuum, t. 3. r. 6. r. 2. p. 299.
 Utrum Clerici, vel Religiosi domestici ad tiores, tenentur di-
 cere Horas Canonicas, Et an hoc etiam intelligendum sit de
 Clerici suspensis, interdictis, & excommunicatis, tom. 3. r. 6.
 r. 2. p. 300.
 An furus tenetur recitare Horas Canonicas, t. 3. r. 6. r. 2. p. 300.
 Et si simul fuerit capus oculi, & auribus, an tunc neque cum lo-
 co, & neque secum solus quidquam dicere teneatur, nisi quod
 memoria norit, siquidem illud fuerit maior pars Divini Of-
 ficii, ib. in fine.
 An Canonici furus, vel Religiosi furdus affilient Choro, &
 cum aliis Divinum Officium recitantes, satisfaciunt licet obli-
 gationem partem, quam non percipit, non repetit, licet suppo-
 nitur, quod furus, qui potest legere, tenetur recitare, si ve lo au-
 dit, sine non, t. 3. r. 6. r. 2. p. 300.
 Et si furus, furus non possit dicere Horas Canonicas cum sociis,
 si illum non intelligit, ib. §. 4. &c.
 Et nocetur, furus non affilientem Choro gaudere distributioni-
 bus quotidianis, ib. §. 6. &c.
 Et an Regularis cœcus tenetur sub mortali assidere Choro, si pos-
 sit altera cum dicere Officium, ib. §. 7. prope fin. à vers. nempe.
 Et an Beneficarius cœcus, qui sufficienter colligit fructus ex be-
 neficio, tenetur conducere locum ad recitandum, si cum eo
 possit recitare, non verbis solis, ib. §. 8. p. 301.
 An cœcus, qui non potest recitare maiorem partem officii, tenetur
 recitare minorem, quod potest, ib. §. 9. &c.
 Idem est de quolibet, qui habente impedimentum infirmitatis, vel
 aliorum, ib. post medium dicti §. 3. versum solus.
 An Cœcus sit a distributionibus Horas Canonicas recitare, Et quid, si me-
 moria teneat maiorem partem officii, an sit obligatus ad illam
 dicendum, t. 3. r. 6. r. 2. p. 301.
 An Cœci, vel caeculi caligantes, ut legere nequeant, tenentur
 Horas persolvere, & illas memoriter sciunt, t. 3. r. 6. r. 2. p. 301.

Et an saltem, teneantur recitare aliquod locutillium, vel adhibere
 locum in recitatione Horarum, ib. §. 1. p. 301.
 Et quid, si cœcus nihil ex Horarum precibus memoria tenet, vel
 saltem per aurum, ib. §. 4.
 Et an si esset Beneficarius cœcus, & omittat Horas, illi tenetur
 mittere sciat, non tenetur ad restitutionem fructuum, ibid. ad
 medium §. 4. &c.
 An Sacerdos cœcus, qui solus non potest persolvere Horas Canoni-
 cas, possit tamen alternatim cum socio, si illi ad manus habeat, te-
 neatur adhibere, t. 3. r. 6. r. 2. p. 301. & in multis aliis ejus not. p. 302.
 Et an si Petrus non habet librum, in quo legat Horas, necve aliqua
 memoriter, ita tamen ut non possit satisficere, offert se socius,
 qui omnia facit memoriter, quod si Petrus cum illo recitare vo-
 leat, possit ex parte satisficere, quoniam, an tenetur cum illo so-
 cio recitare officium, ib. §. 2. & seq.
 Et quid, si antea Petrus recitaverit cum socio, ib. §. 4. &c.
 An si aliquis impotens sit ad recitandum officium solus, tenetur
 cum socio recitare, Et quid, si antea Petrus recitabat cum so-
 cio, t. 3. r. 6. r. 2. p. 302.
 Et an vero in tali casu tenetur saltem Beneficarius quærens so-
 cium cum dispensatione, ib. §. 1. & seq. & in aliis ejus not.
 An qui non potest ratione infirmitatis recitare Horas Canonicas,
 statuta temporibus, tenetur illas recitare præponendo, vel
 postponendo, t. 3. r. 6. r. 2. p. 302.
 Idem est de habente inexcusabilem occupationem, & de iter agen-
 tibus, t. 3. r. 6. r. 2. p. 303.
 Et si quis in morbo, vel in dubio petat dispensationem à Prelato
 ipse concedat, licet si meritis coarctat, & se se liberetur, non
 tenetur Horas persolvere, ib. §. 5. &c.
 An tger, qui potest recitare maiorem partem Officii, tenetur il-
 lam persolvere, t. 3. r. 6. r. 2. p. 303.
 Et an infirmus vel alius, qui non potest recitare Matutinum cum
 Laudibus ad nihil teneatur, t. 3. r. 6. r. 2. p. 303.
 An qui non obligatur recitare Matutinum, si impotens est recita-
 re Lectiones, quas habet Diurnum, & caret breviori, vel vili
 aut alia de causa, quod tamen de Officio novem lectionum intel-
 ligendum est, non aurem de Officio novem Lectionum, qui de
 sedibus videtur parvulus, ib. §. 2. &c.
 Et quid tenetur, si dubius quis est, an possit maiorem partem Of-
 ficii recitare, t. 3. r. 6. r. 2. p. 303.
 Et quid, quando Medicus curam dabit, an graviter sit nocitura
 recitare, an ipse tger illam persolvere sit obligatus, Et an in
 dicto casu recurrendum sit ad Superiorem pro dispensatione,
 t. 3. r. 6. r. 2. p. 303.
 An persolvere Horas Canonicas in loco ubi naturæ debitum red-
 ditur, licet peccatum veniale, t. 3. r. 6. r. 2. p. 304.
 Et an, qui privatim recitatur, communiter non tenentur ad recitandum
 flexis genibus, vel stans, quiescendo, vel ambulando,
 aut equitando, &c. sed possit recitare, ut voluerint, habita sol-
 lum ratione reverentiae, ib. in §. 1. §. 4. p. 304.
 Et docetur, omnes Rubricas, quæ habentur pro audiendo Missa, &
 recitatione Officii Divini flexis genibus, capite discooperendo, &
 inclinato, vel stans aut surgendo, vel hoc aut alio modo maxi-
 me præcipi pro recitatione publica, & Missa solemniter propter fi-
 gnificationem Mysteriorum, iuxta quorum memoriam licet insinua-
 re humilium cœtemorum, & debet communiter servari in re-
 citatione privata, quæcumque, si in hac omittitur ex aliqua
 causa, & sine contemptu, nullum est peccatum, ea quoque prædi-
 ctæ Rubricæ proprie non habent vim legis, aut præcepti, sed
 solius directionis, & Regularis, vel Officii magis pæi, & religionis
 dicitur, ib. in dicto §.
 Qui incipit recitare animo non satisfaciendi pro tunc, sed postea
 recitando, & tamen per totum postea vult satisficere illa prima
 recitatione, quæritur, an satisfaciatur obligationi cum illa prima
 recitatione, t. 3. r. 6. r. 2. p. 305.
 Et an tenetur postea tunc recitationem, intendendo satisficere
 Officio priori, vel laici sit, si se satisficere sciat, non obstante sua
 contraria voluntate, ib. §. 4. & in aliis ejus not.
 An Clerici Religiosi, &c. recitantes Horas Canonicas sine atten-
 tione saltem virtuali, satisfaciunt obligationi, & precepto Ec-
 clesiæ laici in cap. de Mortis, t. 3. r. 6. r. 2. p. 305. & in aliis ejus not. p. 306.
 Et an si quia cum voluntaria distraktionem recitat Horas Canonicas
 adimplet præceptum, & consequenter non peccat mortaliter,
 neque teneatur repetere, aut fructus beneficii restituere, ib. ad
 medium, §. 4. &c.
 Qui recitat Horas Canonicas voluntarie distr. & an possit absol-
 vi, si emendationem non proponat, t. 3. r. 6. r. 2. p. 306. prope fin.
 t. p. 307.
 Et quid, si careat attentione extrinseca, & inadvertentia, ib. §. 6.
 An qui recitat Horas Canonicas lingua Italica, Hispanica, vel alia
 vulgari, sine causa, peccat mortaliter, Et quid, si quis recitatur
 Officium Divinum in lingua Hebraica, aut Greca, t. 3. r. 6. r. 2. p. 306.
 An qui recitat Officium cum notabili distractione ultimatum, &
 phylabum, peccat mortaliter, & tenetur denovo recitare, t. 3. r. 6.
 r. 2. p. 307.
 Et an qui cum eo recitat Officium, satisfaciatur sui muneri, vel te-
 neatur repetere, ib. §. 2. ad fin. §. &c.

Et quid est dicendum de nimia acceleratione in canendo, ibid. in dicto 5.

Et an censeatur aliquid omittere, qui alternatim legens, aut cantans cum alia fili chori versum integre recitat, alterum verò auscultat, & modo suum non inchoat, priusquam alter hauserit, Et quid, si secus sit, &c. ib. prop. item dicti 5. &c.

An qui privatus recitat Officium Divinum, debeat illud pronuntiare, versus formare labia movendo, etiam si a seipso audiri non possit, &c. t. 3. r. 6. c. 1. s. 1. p. 207. & 308

Et docetur, quid requiratur, ut sit votus, &c. t. 3. r. 4. s. 3. & vers. Regis p. 444

An Regularis satisfaciens precepto, si privata recitatione perfecerit Horat. Canonicas mentales, &c. t. 3. r. 7. s. 4. & in aliis non pot. p. 308

An omisso Officio Divini per tres vias in a non non constituit peccatum mortale, &c. t. 3. r. 6. c. 1. s. 6. & ad medium & vers. r. p. 309

An obligatus Regularis vel moralis ad Chorum, si ex sui absentia noverit Chorum parari, ib. s. 4. &c.

An Chorus non existit cum duobus tantum, sed ad minus quatuor, & vel tres sint necessarii, ib. s. 6. p. 310

Quid recitat solum omnes Psalmos, & postea vocat socium, & ab illo auscultat novem Lectiones, an satisfaciens precepto, idem est, si quis recitat medietatem Matutini, & aliam medietatem audit a loco, vel si recitat integrum Matutinum, & Laudes, & postea audit Horas, & reliqua a socio, &c. t. 3. r. 6. r. 57. p. 310

Et quid, si duo Religiosi simul recitent Psalmos Matutini alternatim, & postea novem Lectiones illius recitent a tertio vocato ad hoc effectum, quia si tres Religiosi simul recitent, eorum veluti Chorus efficiatur, Doctores communiter negant hoc posse fieri nisi paulo post introitu s. 4

Et quid est dicendum, si in Choro recitentur omnes novem Lectiones Matutini ab his, qui aliquo alia modo canunt Psalmos, an eorum ingressus Choro, qui recitant Psalmos, dicti possunt non satisfaciens suum obligationem, ib. prop. s. vers. Quod

Et quid, si in recitatione versatur unus recitans unum Psalmum integrum, & alius alium, ib. prop. s. vers. Vide

An qui privatus divinum officium perfecerit, debeat alternatim Lectiones recitare, vel satisfaciens, si non tamen illas recitet, & alter socius tantum audiat, &c. t. 3. r. 6. r. 58. p. 310

An si quis recitet cum sociis privatus, vel in choro censeatur audire partem socii, &c. t. 3. r. 6. r. 59. p. 311

Et quid, si aliquis non parcam canit, & percipere non poterit, quomodo alius chorum canit, quomodo attendat, an satisfaciens obligationi chori, & possit distributione integritas percipi, ib. in fine s. 4. & signatur ad med. 3

Et in dicto caso, an quis debeat privatum supplere, qui non percipit, ib. in princ. s. 3

An qui solus recitat, teneatur secundum, &c. t. 3. r. 6. r. 60. p. 311

Et an furdus satisfaciens precepto dicendi officium divinum, si recitat cum socio, quem non audit, ib. lege cum a principio

Et quia hoc potest quis dicere Matutinum frequentius diebus, &c. t. 3. r. 6. r. 61. p. 312

An hora secunda finita post meridiem, recitatur Vespere, possit statim qui recitat Matutinum sequenti die, ib. quid est dicendum, quando Vespere in Quadragesima recitatur usque medietatem, &c. t. 3. r. 6. r. 62. & in multis aliis non pot. p. 312

Et quid, quando quis recitat hora secunda post meridiem Matutinum sequenti die, & non duntaxat recitat Vespere, & completorium diei hodie, ib. ibidem post med. s. 2. & in princ. s. 3. p. 312

An in hora completorii perfolvendi Horat. Canonicas debeat sumi panis vel panem, vel parum sicut Horat. praefatum Chori, vel panem, Et an hoc parum solum, vel panis secundum horam, vel tres quatuor, &c. ad summum una hora, ib. s. 2

Et si sit immensus in culpa Scholasticus, si differat Horas Canonicas in vespertinum tempus, ib. s. 3

An sit culpa venialis recitare Matutinum, & Laudes aliquo iusta causa hora tertia, vel quarta post meridiem, &c. t. 3. r. 6. r. 63. p. 313

Et an non requiratur alia iusta causa propter consuetudinem, ibid. & s. 3

Et an Matutinum cum Laudibus possit recitari hora secunda post meridiem, ibidem ad medium s. 6. secundo & vers. ubi firmat, & in multis aliis non pot.

An privilegium obtentum, ut quis possit dicere Matutinum frequentius diebus, statim post meridiem extendat ad socium, Ubi aliquo alia similia dubia censeantur, &c. t. 3. r. 6. r. 64. p. 313

Adducuntur aliquae opiniones circa recitationem Horarum Canonizarum, sed jam ferè omnes difficultates in hoc verbo apposite in suis specialibus resolu. &c. t. 3. r. 6. r. 65. p. 314

Super superfluis difficultatibus, an quis adimpleat preceptum recitandi officium hodiernum paulo ante medium noctem sequenti diebus, si ipsum profecerit post completum medium noctem, &c. t. 3. r. 6. r. 66. s. 3. p. 314

Et ad vitium anticipationem Horarum Canonizarum, quae iusta causa neque peccatum veniale efficit, ib. s. 3. s. 3. p. 314

Quaeritur, an aliquis peccet mortaliter si Officium divinum recitet cum nobili interruptione inter Plinius, &c. ib. ibidem

Diene Curia, Tom. X.

vel Nocturni, vel inter ipsos Psalmos, &c. t. 3. r. 6. r. 67. p. 315

Et quid, si sine causa interruptio debeat per unam, aut duas horas, ib. in fine s. 3

Aliae opiniones afferuntur circa recitationem Officii Divini. Et primo quaeritur, an in Matutino Vigiliae Nocturnae plurius triginta horas inter se sine causa aliquae lethali culpa dici possint, & ita recitantes divino officio, & precepto satisfaciunt, & non teneantur dissequenti Vigiliam Nocturnam, vel Vigiliam Nocturnam, quae ab hora secunda diei antecedentis recitatur, Et an hoc admittatur non solum de magna Nocturnam inter se, sed etiam de interruptione inter Psalmos, & alia eisdem horae partes, &c. t. 3. r. 6. r. 68. s. 1. per tot. p. 317

Et apponitur, quod aliqui admittunt posse singula Matutini Nocturnae horae per aliquod tempus aliquae lethali culpa recitari, puta, quod fieri possit intra spacium trium horarum, ib. in fine dicti s. 4

Secundo, an Lectiones in Matutino dividi possint ad Psalmorum recitationem per quodcumque temporis spacium, etiam ad secunda hora post meridiem usque diei, ad andecum diei frequentia sine culpa lethali, ib. s. 6. secundo

Tertio, an illi, qui per errorem, aut oblivionem die festo duplici vel semiduplici die proprio non recitavit, recitare possint de eo die prima non impedit officium novem Lectionum, ib. s. 3 Sed quid faciendum est, si hodie recitavit de festo, de quo die sequenti, vel sequenti, recitatur erat, Et quid, si roges, de quo recitandum sit in diebus Socii, vel Festi, de quo jam antea super recitatum est, &c. t. 3. r. 6. r. 69. p. 317

Quarto docetur posse Mendicantes, & qui illorum privilegio gaudent celebrare Missam, & Officium recitare de SS. Sacramento in quinta Petiti, etiam adventus, & Quadragesimae, Et etiam celebrare, & dicere Officium Conceptionis B. Virginis in Substantia novem Lectionum non impeditur & haec omnia procedunt quoad Moniales omnes tam exemptas, quam non exemptas sed sub Episcoporum legitime viventes ib. post medietatem s. 4. & vers. qui etiam

Quinto quaeritur, an possit institui Capellanus, qui sit vere beneficiarius Ecclesiae cum conditione expressa si fuiderit, & Capellanus non teneatur Officium divinum recitare, ibid. s. 4. in fine

Ultimo, si quis invenerit Ordinem Officii, vel ordinem huiusmodi horarum, peccat mortaliter, idem est de illo, qui invenit Psalmos, &c. t. 3. r. 6. r. 70. p. 316

Et quid, si in choro aliqui invenerint ordinem Horarum, ib. in fine

An quodam Matutinum separatur a Laudibus, in fine recitandi sic Oratio dicit, &c. t. 3. r. 6. r. 70. p. 317

Et an verò peccet venialiter, qui sine iusta causa Matutinum a Laudibus separat, ib. in fine

Utrum recitantes officium extra horas praescriptas peccent mortaliter, Et an causa neque venialiter peccat, Et quaeritur causa iusta ad hoc faciendam, &c. t. 3. r. 6. r. 71. p. 317

Idem est de recitantibus in Choro Officium divinum extra horas praescriptas, ib. post med. 2

Et affectum, Vespere Quadragesimales posse legi privatum post prandium sine scrupulo peccati venialiter, &c. t. 3. r. 6. r. 72. s. 1. in fine, & p. 317

Item si quis sine causa non legit horat temporibus determinatis peccet venialiter, &c. t. 3. r. 6. r. 73. p. 318

Et quid, si aliquis involuntario contraria circa hoc, ib. s. 4

An sit unum tantum peccatum in intentione, etiam si voluntas omittit Horas Canonicas saepius per diem facta, mortali irreprehensione iterata, &c. t. 3. r. 6. r. 74. p. 319

Et an Beneficium sacra initiatio Horas omittens peccet duplici peccato contra iustitiam, & Religionem, absque in confessione una usque expiationem, ib. prop. s. 1. & c.

Utrum, si quis omittat omnia Horas genus dicti, committat unum peccatum, in plura, Et an id confessionem debeat excipere, &c. t. 3. r. 6. r. 75. p. 319

An omisso antius inter Horas perire sit par notabilis ad contrahendum peccatum mortali, &c. t. 3. r. 6. r. 76. p. 319

An sit probabilis opinio aliquorum alicuiusmodi in recitatione Officii Divini relinquere omnia Horas integras ex omni causa peccare tantum venialiter, & tunc parvitas materiae, &c. t. 3. r. 6. r. 77. p. 320

An si quis omittit recitare, v. g. medietatem Tertii, vel Sextae, satisfaciens precepto, &c. t. 3. r. 6. r. 78. p. 320

An in recitatione Horarum Canonizarum debeat parvitas materiae, &c. t. 3. r. 6. r. 79. p. 320

An omisso minoris partis possit sufficere in Choro ad peccatum mortale, quoniam in recitatione privata, ib. s. 2. &c.

Et an, qui tres, vel quatuor diebus ultra tempus a Concilio permissum Choro non interfuerit, non peccet nisi venialiter, ib. s. 1. & c.

Quoniam parvitas materiae excuset a peccato mortali, & recitationis sequendum in omnibus Horis Canonizarum, &c. t. 3. r. 6. r. 80. p. 321

Et an debeat materia tam parva, ut sit nulla, ibid. in s. 2. & c.

An in Officio Divino sit macula parva, quae est minor oratio
parte, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 327

An dubitas aliquem falfum, vel Hocam omiffisse, teneatur re-
peteret, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

An in principio non addendi, vel misuendi aliquid in Officio Can-
onicis dicere puritas mater. Et an propter talem additionem
& proceas mias, tamen qui satisfaciunt precepto recitandi, t.
3. tr. 6. r. 3. p. 328

Apud coetus sum respondere ad illam oblationem. A quo im-
pletur preceptum recitandi Horas Canonicas, & in Officio Ferie
recitat Officium illius Sancti, vel altarius Petri, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

An si quis dicit Officium Refecturionis loco alterius Officii, fa-
satisfaciunt precepto, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

Pec quo deducitur, quod opinio unus, vel alius, quam omnia
alii recitanti, non meretur probabilitatem, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

An si quis dicit, v. g. Matutinum de Sancto, & Horas Canonicas de
Feria satisfaciunt precepto, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

In die S. Martini Theobaldus qui celebravit ejus Officium sua devo-
tione, quodcumque in se fuit, an peccaverit, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

Et an sit tantum peccatum veniale dicere Officium fab riu dupli-
cem, ubi sit dicendum de implicit, & contra, ib. s. a. & sepe
idem est dicendum, si mutuo sit in Choro, summo abet scan-
dolum, ib. in fine 3. p.

Et firmatur non esse grave peccatum anticipare, vel postponere in
Choro notabiliter Horas, nisi has ex consuetudine, & us, aut
grave scandalum generet, ib. r. 3. p. 328

Et docetur omittente Vespere Sabbati Sancti non peccare mor-
taliter, ib. s. 11. &c.

Et notatur unicum peccatum committere non recitanti Officiu
defunctorum, & illud dici, nempe Oclavie antiqui Sanctorum,
ib. s. 12. &c.

Et an qui cras futurus est Pauperi, ubi recitatur Officium S. Rosa-
lie duplex, possit hodie Monasterio Argali, ubi Officium sit de Fe-
ria recitare Matutinum de S. Rosalia, ib. s. 14

Et an non sit necque veniale, & ob oblivione qui recitavit Matu-
tinum de Petra, & adveniens dicit Horas de Sancto, ib. in fine
dici 3. p.

An si quis privatus extra Chorum ex devotione recitavit Offi-
cium Confessoris non Pontificis pro Rege Andrea, vel pro S.
Francisco de Borgia, percutit mortaliter, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

Et multa alia circumstantia Recitatorum differentiant in statu
huius Recitandi, quia sunt valde notanda, & notati tenen-
da pro dicenda Missa, & recitatione Officii, vel commemoratione
Benefactorum faciendi, ib. per tot. & signatur s. 3. &c.

An qui tenetur privatim recitare Litaniae in diebus Rogatio-
num, si non addit in Choro, five in Processionibus, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

An Litaniae non recitare in diebus S. Martini, & Rogationum sit
peccatum mortale, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

Præclara, & solempnia quædam, An adit obligatio recitandi Officiu
Defunctorum in die 2. Novembris, & quid de consuetudine in
prædicta causa, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

An si quis in die 2. Novembris omittat recitare Officium Defun-
ctorum, & Officium orationis committat unum, vel duo peccata;
t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

Et an, qui in prædicta die recitat Officium orationis, sed relinquat
Officium Defunctorum, si sit Benefactor, teneatur recitare
studius beneficii, ib. ante medium 3. p.

Et docetur, quomodo possunt cognoscere consuetudinem obli-
gati, v. g. recitandi Officium Defunctorum in die 2. Novembris
& c. ib. s. 3. &c.

An quis non habet Brevarium, sed sicut Psalms, teneatur illos
dicere sine Lectionibus in Matutino, vel sine Capitulis, & verbi-
culis in Horis, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

An quis seiret aliqua Lectiones, seu Capitula, & Oraciones, an
teneatur sic dicere Officium, ib. s. 3. &c.

An qui habet diarium, teneatur recitare Psalms sine Lectioni-
bus, & Responsoriis pro Matutino, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

Et an si sint le offerat epus, vel infirmus in locum ad recitandum
teneatur epus, vel infirmus recitare, ib. s. 3. &c.

Et an infirmus, et valeis obverber et amicus in infirmis, ideo
non teneatur recitare Officium Divinum, ib. in fine 3. p.

An qui propter aliquam causam, infirmum scilicet, magnam
occupationem, &c. excusetur a dicendo toto Officio divino
non tamen excusetur a dicendo illas Horas Canonicas, quæ
commode dicere possint, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

Et an Præbendarius non obligatus ad recitandum in Choro, possit
recitare, & recitatione distributionis, etiam si non habet, necque ca-
sa Chorum recitare Officium Divinum, ib. s. 3. p. 328

An si quis habet privilegium recitandi in Brevario breviori, vel
dicendi Horas ante tempus, possit locum recitare eodem modo
cum illis obque culpa, & an Episcopus Religiosus possit reci-
tare cum loco recitante per Brevarium fide Ecclie, t. 3. tr. 6.
r. 3. p. 328

An si, v. g. Episcopus, vel Cardinalis, vel alius Superior cum

f. mulu velit die feriati ex negligentia recitare Officium de
Sancto, utrum talis simulus peccet venialiter propter admodum
mutacionem, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

An Sacerdos secularis satisfaciunt precepto, si recitet, v. g. cum
Carminato, vel Franciscano cum Carminato Officium Di-
vinum, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

An Regularis, vel alius, relicta consuetudine, vel Religione, vel
Ecclie scilicet aliquo precepto, possit privatim Officium
Divinum secundum Brevarium Romanum recitare, t. 3. tr. 6.
r. 3. p. 328

An si Clericus secularis, vel elero die dicere Officium per
aliud Brevarium à Romano, v. g. Brevarium S. Dominici, &c.
peccet mortaliter, ib. post medium Ref. &c.

An Regularis extra Chorum satisfaciunt precepto persolvendo
Horas Canonice secundum Brevarium alterius Religiosis
t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

Et quid quod Communitatem in recitando Officium Romanum,
vel alterius Communitatis, & Religiosis, ib. s. 4. p. 328

Et adducitur, quod in Clementina a de Celebratione Missarum
conceditur Clericis secularibus, & Religiosis commercialibus
Cardinalis, & Episcoporum, ut possint se conformare illis in
modo recitandi Officium Divinum, & non teneatur aliud di-
cere, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

An ille Religiosus possit per Communitatem pascere privi-
legio concessio PP. Franciscani recitandi Officium Corporis
Christi singulis Quinque Feris extra Quadragesimam, & Adven-
tum non impeditur fide novem lectionum; Idem est de Felo
Conceptionis, & similibus, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

An Prælati Religiosi ad dicta Brevaria Romanum, possit in pu-
blici recitatione ex causa fidei dispensare in Officio unius dici
tius, vel altera vice; Et quid circa hoc decrevit Sacra Cardi-
nalis Congregatio, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

Utrum Superior cum suis Religiosis possit dispensare circa obli-
gationem recitandi Officium Divinum, & quid saltem quoad
Religiosos non in Sacris constitutos, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

An Beneficarius non recitans primis sex mensibus teneatur pias
naturales ad aliquem restitutionem, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

Et ad Beneficarius omittens dicere Officium, si impositum sit ad
restitutionem fructus, sit obligatus ad restituendum in bonis spiri-
tualibus, ib. in fine

An qui plura habet beneficia, teneatur in fine Officii Divini tot
commemorationes facere, quot sunt beneficia, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

Et an teneatur ad restitutionem pro rata fructuum respondentium
singulis commemoracionibus omnibus, ib.

Et notatur, quod qui plura beneficia possidet, quantum unum suf-
ficiat ad totam restitutionem sine ulla causa, & dispensa-
tione plures in die eodem teneatur dicere Horas Canonicas,
ib. s. 3. &c.

Idem est de habente plures pensiones, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

An Beneficarius adimplet preceptum persolvendi Horas Can-
onicas, si per alium recitet, ib. principio

Et an excusetur Beneficarius a restitutione, si Divinum Officium
absque sua intentione recitatum pro elemosinis detandis ap-
plicanda, seu applicata contrahat, & eo quod has restitutiones
possit fieri pro celebranda Missa in audientia Sacri, & gallicani
Indulgentiarum, & jubilationum Lectiones, & his similibus,
restitutionis omnium absqueventibus, ib. s. 3. &c.

Et notatur, quod qui Beneficium obtinet per symoniam, vel dum
erat excommunicatus, usque ad beneficium, vel irregularis, ut
sine legitima causa, vel per aliam causam, obquam collatus be-
neficii fuerit, nullus ad pensionem Officii Divini non teneatur, vel sal-
tem non teneatur ad fructuum restitutionem, ib. s. 3. &c.

Et an qui ratione precepti, & voti, vel penitentiae teneatur di-
cere Horas Canonicas, teneatur pluries in eodem die eas recita-
re, ib. in fine 3. p.

Et notatur, quod qui beneficium accepit cum onere solvendi al-
teri omnes fructus in pensionem, teneatur Officium Divinum
recitare, ib. s. 3. p. 328

Idem est de illis, qui distribuant non percipit, sed illis spectat
de futuro, & c. ib. in fine dici 3. p.

Et docetur, quod si alio beneficii non est perpetuus, sed pro ali-
quot tempore, etiam si violenta, & iniusta, & hoc sine recupera-
tione non sufficit ad excusandum ab obligatione recitandi Of-
ficium, Idem est dicendum, si per fortuitam temporum benefi-
cium aliquibus annis non redderet fructus, ib. 7. per tot.

An Beneficarius, quia si de supposito deficiit in recitatione com-
missi, id non excusetur ab onere restitutionis, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

Et si quis periculum pensionis officii omnium, v. g. obire recitet
post duos, vel tres menses, vel aliud tempus, immo si recitet ante
tempus, t. 3. tr. 6. r. 3. p. 328

Et an, quando in opinione affirmativa, talis obligatus possit restitu-
tione facere in eadem specie rationis, id est in restitutione
eiusdem Officii omnino, vel verò possit satisficere per alios pro-
equales, v. g. per internum Rosarium, Psalms penitenciales, vel

sione, an sufficiat, licet aliquoties intra annum doluit de culpa, & statim recitaret, et si propitium pollea non adimplevit, t. 1. r. 7. c. 6. §. 1. & seq. p. 79.

Qui omnes horas canonicas omisit aliquo die, vel notabilem illarum partem, an teneatur in confessione aperire id, quod omisit, vel sufficiat dicere, se mortale peccatum commississe in non persolvendo Officium Divinum, t. 1. r. 7. c. 4. §. 1. ib.

Qui horas canonicas tenetur persolvere ratione beneficii, & Ordinis sacri, si illas non recitat, an peccet dupliciter, & si illa circumstantia in confessione aperienda sit, t. 1. r. 7. c. 5. §. 1. & seq. ib.

Qui horas Canonicas recitando vidit mulierem, & concupivit eam, an teneatur non solum illam per pravam concupiscentiam edificare, sed etiam dicere, quod tale peccatum admisit palleando, orando, &c. t. 1. r. 7. c. 6. §. 1. & seq. ib.

Horas Canonicas Pontifex non legens, si mortis scandalum non peccat in hoc, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 31.

Horas Canonicas persolvere an teneatur Moniales, & professi nōdum in Sacris fuit peccato mortali, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. Quero 3. p. 17.

Vide verb. *Infirmitas*, *Infirmitas divina*, *Infirmitas*, &c.

Item verb. *Adimplet*, &c.

Horologium.

Quando horologia placita inveniuntur in Urbe, possunt non conformare ultimo, & tunc possunt omnes pulsus comedentes per moram salutacionis Angelice, & pro pulsibus sequenti die celebrare, vel Communionem sumere, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 108.

Si horologium unum sonaverit, an quis possit comedere in media nocte, donec alius sonaverit, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 108.

Ubi, quod qui buccellam habet masticam, & audit primam pulsam horæ duodecimæ noctis, tenetur in continenti de ore eicere buccellam, si die sequenti velit Missam celebrare, vel Eucharistiam sumere, §. 3. p. 46.

Si tamen masticæ buccellam de materia carnis, & dies sequens festi jejuniis, non tenetur illam eicere, etiam sub venialibus, §. 1.

Si quisque ad ultimum scilicet horologii designatis horam medietate noctis comedat, vel bibat, an possit die sequenti celebrare, vel communicare, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 108.

Ubi an quis pulsam primam horæ quadrantis ubi solent pulsare ante horam, seu pulsus minores, in media nocte biberet, vel comedere, possit Missam celebrare, aut Communionem sumere, §. 1.

Quantumcumque horologium reputetur Regulatum, licitum est possit omnes pulsus per quadrante comedere, & sequenti die celebrare, vel Communionem recipere, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 108.

Vide verb. *Paras*, &c.

Hortus.

Vide verbum *Consecratio*, &c.

Hortus.

Hortus Ecclesie an gaudeat immunitate, §. 1. r. 7. c. 6. §. 1. p. 4.

Hospes.

Hospes Religiosus an sit computatus in numero Sacerdotum requisito in Diplomate privilegii Altaris privilegii Regularium, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. & seq. p. 7.

Hospes habentis Oratorium privatum an possit ibi Missam de precepto audire, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 40.

Et quomodo clausula in dubio circa hoc est intelligenda, ib. §. 4. & c. p. 40.

Hospites nostræ Religionis, antequam incipiant novitium, an gaudeant privilegio Canonici, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 46.

Vide verb. *Regularis*, &c.

Item verb. *Consecratio*, &c., *Perpetuum*, &c.

Item verb. *Exclusio*, &c.

Hospitalis.

Hospitalis an possit Episcopus visitare, etiam si Patrono in ejus fundatione aliter causum sit, & maxime consentiente ipsi Episcopo, §. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 141.

Et quid in casu negligentie, si fundator, aut testator alios executores non sustulerit, ib. §. 1. p. 141.

Hospitalis alicui an possit testator bona sua relinquere, & non fratri, aut consobriño, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 141.

Hospitalia an gaudeant immunitate, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 7.

Hospitalia an Episcopus visitare possit quoad decemiam, & divinitus cultus, etiam si sub protectione Regum ea illant, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 141.

Si super hospitalis tectum quis confugiat, an gaudeat immunitate Ecclesiæ, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 9.

Hospitalium Rectores an gaudeant privilegio fori, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 135.

Hospitalium Confraternitates an gaudeant privilegio fori, si aut Hospitalis sint subiectæ, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 135.

An Religiosi B. Joannis ad Deo, vulgo dicti *Boscarelli*, vel alii Regulares in Hospitalibus suis possint exipere Confessiones infirmorum sine O. dinarii approbatione, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 69.

Et quid de aliis Religiosis in suis Hospitalibus, ib.

Vide verb. *Beata temporalis*, &c., *Infirmitas*, &c.

Hospitalium.

Ab hospitali onere sunt exempti Patres, fratresque Clerici, dum

si nulli quæ vivunt, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 136.

Hospitalis.

Hospitalis facere milites non possunt Magistratus seculares in domibus Ecclesiasticorum quamvis laicis, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 136.

Hospitalis.

Hospitalis ratione, sique aliqua alia occasione secularibus infirmantibus ad mortem in Monasterium Regularium, an possint Regulares ministrare illis Sacramentum Extreme-Unionis, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 66.

Hospitalis tempore Novitii Clericorum Regularium, an gaudeant privilegio Canonici, & fori, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 133.

Et an etiam gaudeant exemptione gabellarum, ib. §. 1. p. 133.

Vide verb. *Paras*, &c.

Hospitalis.

Hospitalis sacra parva moribundis ministrari potest in vase cum vino, si aliter fieri nequit, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 133.

Hospitalis sacra Christianis in ovisque possit deferri, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 133.

Si hospitalis mitteretur in stomachum miraculose, an causet gratiam, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 64.

Si hospitalis ante Sacerdotem cœcum posita an possit consecrari, licet ab illo nullo sensu percipiatur, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 91.

Hospitalis parietem posita an possit a Sacerdote valide consecrari, ib. §. 1. & seq.

Hospitalis parietem existens, vel a tergo an possit consecrari. Et quid si ante hospitalis portum, & per speculum cernatur, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 91.

Hospitalis sine fine an sit materia consecrabilis, ib. §. 4. p. 91.

Hospitalis non consecrata, Sacerdos consecravit vinum, si postea penitens ductus Sacerdos vellet consecrare hospitalis, an debeat non solum Hospitalis, sed etiam aliud vinum consecrare, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 91.

Et quid, si post consecrationem adverteat, Hospitalis non esse ex legitima materia, ib. §. 1. & seq.

Hospitalis, & particulæ consecratae an debeant tota tempore Missæ in Ara existeret, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 101.

Et an tempore consecrationis debeant in manibus Sacerdotis existeret, ib.

Ex hospitalis majori an Sacerdos possit dare partem aliquam votanti communicari, & ex minoribus ibi sumere, ib. §. 1. & seq. p. 101.

Hospitalis una cum ablutione sumpta a laico infirmo, si reliquæ postea reperiantur in Calice, vel Pixide, illi infirmo non possunt traditi, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 107.

Si hospitalis consecrata, aut illius parietem parietem super barbam alieius, an sit lavanda, &c. t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 133.

Et quid si ex hospitalis consecrata ceciderit aliquid in panno Sacerdotis, videlicet super manipulum Albæ, Mappam, linteamen, seu pallam, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 133.

Si hospitalis partem unam Sacerdos in peccato mortali recipiat, si antequam alteram partem hospitalis adducere in gratia constituitur, an recipiat gratiam Sacramenti, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 133.

Si hospitalis consecrata particula per se, sicut per mare ad stomachum hominis attrahatur, an causet gratiam, ib. §. 1. p. 133.

Hospitalis ruber, quibus aliquando dantur in oblationibus literis, an sint materia consecrabilis Eucharistie, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 79.

Hospitalis, & particula in Tabernaculo appositæ an sint consecrabilæ, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 82.

Si hospitalis in clauo Calce contineatur, an sit de eorum consecratione dubitandum, ib.

Et quid, si in aliqua magna arca, &que clausa, Hospitalis, & Particulæ includantur, ib.

Hospitalis copia si non adit in Campo, an liceat consecrare Particulam in Sacrificio Missæ, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 133.

Et quid, si adit iusta causa, aut necessitas aliqua, ib. §. 1. p. 133.

Hospitalis oblatione jam facta, si Sacerdos offeratur particula per communicatio laico, an liceat post consecrationem, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 133.

Et quid, si incompta esset prælatio, & in r. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 133.

Ubi docetur quomodo fieri debet hujus Particulæ oblatio. Et quid, si post prælationem, sed ante consecrationem dicte particule præbentur Sacerdoti, ib.

Si Hospitalis, aut particula Sacerdoti infirmo apponatur in corporali consecrandæ, an remaneat consecrata, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 141.

Hospitalis in Pixide posita super Corporale, et si Pixidis non aperitur tempore consecrationis, si tamen consecratio, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 133.

Si Hospitalis, seu particula reponatur in Pixide, & Pixidis oblationem reposita sit in Tabernaculo clauso, si Sacerdos tempore consecrationis habuerit actuali intentionem illa consecrandi, an consecrata remaneat, t. 1. r. 7. c. 1. §. 1. p. 141.

Hospitalis, seu particula si apponatur super Altare ibi Pixide tegmine limbo oclusa, an sint consecrabilæ, ib. §. 1. p. 141.

Et quid, si arca claudatur buccella Hospitalium, vel Particularum, an Hospitalis, vel Particulæ sint consecrabilæ, ib.

Et quid de Hospitalis, seu Particulæ sub Mappa Altaris, aut sub Corporali, vel Missali existens, ib. §. 1.

Hospitalis, & Particulæ dum primum consecratae fuerint, an possint repositi in Tabernaculo, vel extra Aram, vel alio etiam Populi districti.

Idolatriæ.

Idolatriam Infidelibus committentibus, & jura naturalia violentibus, an sit licitum inferre bellum, 7. tr. 7. c. 15. per tot. p. 166

Idolum.

Idolo ad immolandum Agnum an liceat vendere infidelibus, 7. tr. 7. c. 67. §. 1. p. 148

Idolum fabricare ad petitionem Infidelis an licitum sit, 7. tr. 7. c. 64. §. 1. p. 147

Idolum vendere Geocilibus ad evitandum periculum mortis an sit licitum, 7. tr. 7. c. 65. per totum. p. 147

Vide verb. *Frugere, Templum, &c.*

Indignum.

Pro idoneo confessorio quis habendus est secundum declarationem Conc. Trid. 1. tr. 3. c. 25. §. 1. p. 46

Vide verb. *Trifid, &c.* *Indignum.*

Non jejunans Summus Pontifex in diebus præceptis, celsus seandalo, 900 peccat, 6. tr. 1. c. 53. §. 1. p. 33

Jejunare.

Jejunandum cum pane, & aqua qui votum fecit, an sit mortale semel bibere vinum, 8. tr. 4. c. 9. §. 1. p. 40

Jejunando ex devotione an satisfaciatur peccatis si non teneantur peccatis jejunio impositis, 1. tr. 4. c. 15. §. 1. & seqq. p. 148

Jejunare non tenetur more consuetudinis Ecclesie, qui jejunare non potest in pane, & aqua pro adimplenda poenitentia à Confessario inchoata, 1. tr. 6. c. 9. §. 1. p. 235

Qui jejunare ex poenitentia tenetur diebus Veneris, vel Sabbathi unus mensis, vel anni, si per imbecillitatem illi diebus non possit jejunare, an teneatur alio die jejunare, 1. tr. 6. c. 15. §. 1. p. 231 & 1. tr. 6. c. 13. §. 1. p. 233

Qui jejunare tenetur feria sexta, si omittat jejunium eo die intentione transferendi illud in sequentem diem, non cedit culpam venialem, 1. tr. 6. c. 14. §. 8. p. 231

Qui jejunare tenetur eodem die duplii titulo, an satisfaciatur in confessione diei, & jejunio semel violasse, 1. tr. 7. c. 18. §. 1. p. 237

Qui jejunare aliquo die vovit, non tenetur peccat, quoties in illo die carnes comedit, 1. tr. 7. c. 48. §. 1. p. 237

Qui jejunare vovit certa die, si est impeditus eo die, an teneatur jejunare altero die, 8. tr. 4. c. 15. §. 1. p. 42

Et quid, si dubius sit, an tale votum existit Intra temporis, ibi. U: non jejunet subditus in tota vita, an Episcopus dispensare possit, 1. tr. 7. c. 1. §. 6. §. 3. p. 130

Jejunium.

Ad ieiunia Ecclesie an Papa teneatur sub mortali peccato, 1. tr. 7. c. 43. §. 1. & seqq. p. 87

Jeiunia de præcepto Episcopi non tenentur quis servare in Monasteriis Monialium, & Regularium, & in aliis locis exemptis intra Diocesim ipsius Episcopi, 1. tr. 7. c. 86. §. 3. in fine. p. 40

Jeiunia ab Episcopo imposita an Regularibus observare teneantur, 1. tr. 6. c. 1. §. 4. §. 3. p. 37

Ad jejunia illius loci an teneantur qui se transferunt in alium ad Civitatem Montis Regalis, 6. tr. 1. c. 47. §. 1. & seqq. p. 28

Et quid, quando illa jejunia obligent in loco domicilii, ibi. §. 3. p. 28

Ad jejunia propria domicilii an quis teneatur, si in loco, ubi reperiatur, non observantur, 6. tr. 1. c. 48. §. 1. p. 29

Et quid, si ea industria quis hoc effecerit, ut ibi non jejunet, sed ut carnes comedit, ibi. §. 1

Jeiunia ab Episcopo indicta potest quis non servare intra eandem Diocesim ipsius Episcopi, si ibi sit locus exemptus ab illius jurisdictione, si pro illa die in dicto loco exempto commoratur, 1. tr. 7. c. 1. §. 6. §. 3. p. 130

Qui in die jejunii superius comedit carnes, & laetitia, an distincta peccata committat in confessione aperienda, 1. tr. 7. c. 61. §. 1. p. 271

Qui in jejunio lege Episcopi dispensans, an possit imponere alicuius summi pecunie loco commutationis, 1. tr. 4. c. 7. §. 1. p. 26

In jejunio Eucharistico pro Missa celebranda ad deum parvitas materie casus est mortalis, 1. tr. 7. c. 126. §. 1. p. 25

Et quid est dicendum, si missa, aut aliquid minimè casu intravit in os apertum, an obest Missæ celebrationi, aut Communioni, ibi. §. 3

Jejunio fractio in aliquibus casibus licitum est fumere Eucharistia, 1. tr. 7. c. 15. §. 3. p. 42

Ad hoc ut jejunium naturale frangatur In ordine ad suspensionem Eucharistie, requiritur, ut otricivum sit illi quod editur, 1. tr. 7. c. 193. §. 4. p. 156

Si jejunium absolute Confessarius imponat pro poenitentia, non satisfaciunt poenitens per jejunium, per quod aliunde teneatur, 1. tr. 6. c. 15. §. 3. p. 234

Qui jejunium innoxium tali die pro poenitentia habet, non satisfaciunt, si illud non frangit, quamvis in die illud observet, 1. tr. 6. c. 15. §. 3. p. 234

Si jejunium in poenitentia imponat Confessarius in honore alius §. 3. p. 234

Si jejunium per annum indicium sit pro poenitentia diebus veneris, vel sabbati, sed sub Nativitate Domini ineidit in prædictis diebus, non tenetur poenitens in illis diebus jejunare, sed potest transferre illud ad alium diem, 1. tr. 6. c. 14. §. 1. p. 231

Cum jejunium, & elemosyna disjuncta est in iuncta poenitentia, & ipse dedit elemosynam cum intentione non adimplendi poenitentiam per illam partem, sed postea jejunando 10 possit adhuc postea non jejunare, ibi. §. 1. & seqq. p. 43

Qui jejunium in Vigilia calente in 4. Temporis frangit, debet explicare in confessione utrumque titulum ex natura rei, 1. tr. 7. c. 48. §. 4. p. 269

Jejunium, vide verb. *Struere, &c.*

Jejunium naturale an frangat sumptus Tabachi ante celebrationem, vel communionem, 1. tr. 7. c. 121. §. 1. p. 10

Et quid, si dentibus conteratur, 1. tr. 7. c. 121. §. 1. p. 10

Jejunium naturale an frangatur, si reliquie et ibi præcedunt diei, quæ hærent inter dentes, & pontes, & voluntarie deglutiantur, 1. tr. 7. c. 121. §. 1. p. 10

Ubi aliquis alia contingit in dicto casu pro jejunio Eucharistico. Et quid, si quis per naves aliquotulum aquæ suserat, quæ in stomachum transmittatur, vel per modum lectionis attrahatur, vel etiam possit nutrire, vel aliter, ut musco, vel quid simile, 1. tr. 7. c. 121. §. 1. p. 10

Jejunium naturale an frangat particula cœcenaria, 1. tr. 7. c. 121. §. 1. p. 10

Quando jejunium præcipitur, si quis se ingurgitat, an dupliet er peccet, quippe quia temperantiam, & legem Ecclesiasticam violat, 1. tr. 7. c. 43. §. 1. p. 157

Jejunium, vide verb. *Cardinalis, Deglutire, Dubium, &c.*

Item verb. *Cardinalis, Conscientia, Confessio, Expiare, Jura, Mis, &c.*

Item verb. *Votum, &c.*

Item verb. *Clericus, Jejunium, &c.*

Item verb. *Amicus, Jura, Caput, Kirilus, Famulus, &c.*

Item verb. *Comendare, Conscientia, revere, Senex, &c.*

Item verb. *Jejunium, &c.*

Appendix ad alias difficultates contentas in Tomo 4. Tr. 6 poenitentiarum ad hoc verba.

Jejunare, Jejunare, Jejunium.

An pro obligatione jejunii vigesimi primus annus sit computandus de momento ad momentum, 1. tr. 4. c. 1. §. 1. p. 14

Dubium an expleverit viginti et unum annum tenetur jejunare & facta debita diligentia, si quis dubitet, an hodie sit dies jejunii an teneatur jejunare, 1. tr. 6. c. 1. §. 1. per totum. p. 14

Et an in supradicto primo casu teneatur ad Superiorem recurrere, 1. tr. 6. c. 1. §. 1. p. 15

Et quid est agendum, si Prælati dubitet de sufficientia cause, pro dispensatione in jejunio; aut judicet eam minus sufficientem, tunc debeat jejunium in alia opera pia commutare, ibi. §. 1. & c.

Et an quando Prælati potest eire jejunia subditorum dispensare, possit etiam eire sua, & ibi. dict. §. 1. & c.

Et quantum ad jejunia ea voto, an possit Confessarius virtute Cruciatz illa commutare, sicut jejunia à Confessario imposita quilibet alius Confessarius, ibi. §. 1. & c.

An Medicus in causa dubia possit in jejunio dispensare? Immo, an possit dictis illorum acquiescere, & dicentem se non posse jejunare absque alia veritas in indagatione 1. an verb. folius possit declarare, causa sit finiens, an non, 1. tr. 4. c. 1. §. 1. p. 14

Et notatur, quod quando causa est evidenter falsa, certa, aut probabilis, nulla est opus dispensatione, nisi quando dubia, & reuerendū est ad Superiorem, Episcopum, vel Cœlestiariū per Bullam ut dispenset, ibi. §. 1. ad ver. Si aliquis, & c.

Et iocetur, quid laici non possunt acquirere jurisdictionem Ecclesiasticam ordinariam, cum sint omnino incapaces, & quid verum, si loquatur de delegatis, ibi. §. 1. per tot.

Quidam prima diebus sexagesimi anni quævisit me, an teneatur ad jejunium, 1. tr. 6. c. 25. §. 1. p. 151

An fenes sexagenarii robusti, & validi teneantur ad jejunia? Et quid est dicendum, si dubium est, an in supradicta etate sint robusti, & validi ad jejunandum, 1. tr. 6. c. 25. §. 1. p. 151

Et inferunt, an adolecentes robusti, & validi teneantur jejunare ante vigesimum primum annum, ibi. ad fin. §. 3.

Et notatur, fenes sexagenarii robustos, & validos non esse damnanos ad trimesis, in fine dicti §. 3.

An fenes sexagenarii robusti, & validi teneantur jejunare post annum sexagesimum, si vovit jejunare ipso tempore vite sue, 1. tr. 6. c. 25. §. 1. p. 151

Et an qui vovit jejunium quotidie per mensem, & teneatur jejunare die Dominico, ibi. §. 1. & c.

Et an si aliquis vovisset menses diebus totius anni abstinere à carnisu, sit obligatus ab illis abstinere etiam diebus Dominicis? Idem est, si vovisset abstinere ab omnibus, & laeticiis, aut ab alio aliquo cibo, v. g. piscibus, &c. ibi. in dicto §. 1. per totum.

An aliquis post annum quinquagesimum quantum libetetur à jejunio, 1. tr. 6. c. 25. §. 1. p. 157

Et docetur, in senibus annum sexagesimum sufficere esse incomptum, ibi. §. 3. & c.

anum, si nondum violatum est, tom. 4. tr. 6. ref. 439. p. 170
 An aliqui, ut sagis obligationem præcipi, possit transire ad alium locum propinquum, ut non iceant, si iverant in suo, tom. 4. tr. 6. 44. & in multis aliis quæ notantur.
 An quis teneatur ad iccinia (qui oppidi, dum abiens est). Et aliqua alia circa hoc, & circa peregrinos, & vagos in seculum in textu huius Resolutionis, tom. 4. tr. 6. 45. p. 171
 An peregrini, quorum presentia solam esse in transitu per duos, vel tres dies, teneatur ad iccinia illius loci, tom. 4. tr. 6. 46. p. 171
 Et an Episcopi possint punire eiusmodi peregrinos, iccinia, & alias consuetudines loci non observantes, ibi in fine, s. t. & c.
 Et an id dicendum sit de Viatoribus, advena, & virgibus, tom. 4. tr. 6. 47. p. 171
 An peregrinus possit uti Indulgentia in sui territorii, si in loco, ubi nonatur, servatur ius commune. Et prius intelligitur huius quæstionis aliquid adducatur in exemplum huius difficultatis, tom. 4. tr. 6. t. 47. p. 172
 An Germanus legit faciens per Italiam possit in diebus Quadragesimalium comedere ova, & lacticia, Et an Castellanus peccaret, si transiret per Galliam, & Lufitania animalium in festis in diebus Sabbati comederet. Et quid de contra, tom. 4. tr. 6. t. 48. p. 172
 Et quid de Civibus Medianensibus, qui Romæ quatuor primis diebus Quadragesimalium carnes comederent. Et quid de contra, ibi post medium, s. 4. p. 172
 An la Quadragesimalium ieiunium sit sine Bulla Cruciatæ edere, ut vulgo dicitur, an sit contra, tom. 4. tr. 6. 49. p. 172
 An ieiunium indiditum in Confectum, vel aliquo Jubilæo frangatur cum est ovorum, & lacticiorum, tom. 4. tr. 6. 50. p. 172
 In quibus locis prohibeantur lacticia, tom. 4. tr. 6. 51. p. 173
 Sed difficultas est, an in diebus ieiuniorum extra Quadragesimam prohibeantur saltem ex consuetudine, ibi s. 2. & in multis aliis ejus not.
 Et si fit dubium, an talia consuetudo obliget ad mortale, oecum, de eo dicitur sit non obligare, ibi s. 3. & in multis aliis ejus not.
 An ova, & lacticia sint prohibita in ieiunio Quadragesimali de jure positivo sub peccato mortali. Et si non ex iure, saltem ex consuetudine, tom. 4. tr. 6. 52. p. 173
 Et an ova, & lacticia sint prohibita in ieiunio extra Quadragesimam, & in diebus veteris, & Sabbati de jure communi, ibi s. 3. & c.
 Et an sit peccatum mortale comedere ova, & lacticia in diebus Domini Quadragesimalium, ibi s. 6. p. 173
 Et docetur, quod Confessarii non debent scrupulos loquere penitentibus tempore Quadragesime comedentibus cum Bulla Cruciatæ, ova, & lacticia gillans inveniantur, ibi s. 4.
 An ova, & lacticia sint prohibita sub mortali in ieiunio Quadragesimali, eis confectis de aliquo Provincia est in contrarium, tom. 4. tr. 6. 53. p. 174
 Et an Religiosi viri Cruciati possint comedere ova, & lacticia in diebus Domini Quadragesimalium, ibi post medium, s. 3. & c.
 Et an sit confectio in Religiosis non comedendi ova, & lacticia in Quadragesima, ita ut obliget ad peccatum mortale, ibi in fine s. 6. p. 174
 Et notatur, quod Lex X. in Bulla impetrante Religiosis Zehi, concedit Religiosis S. Jacobi de Spata, & Velez, & S. Marci Legionensis, & eorum familiaribus, & servitibus comedere in Quadragesima, & aliis diebus anni, de jure, consuetudine, aut jura sua statuta, & instituta, nec aliis quomodolibet prohibitis, butram, ova, & lacticia, & de consilio officii Medici carnes, quod privilegio communiant alii Religiones, & c. & servat illud illa in Coartata de Velez, ibi s. 7.
 Et an privilegium perdat per non usum, ibi in dicto s. 7. & c.
 Si quis ex voto teneatur iccinare, an abesse Bulla in Quadragesima, vel iura non comedens ova, & lacticia, ubi ex consuetudine non comedens, peccet contra votum. Idem est de ieiunio ex penitentia a Confessario impedita, & de ieiunio Jubilæi, tom. 4. tr. 6. 54. p. 175
 Et alii quoque casus adducuntur in s. ult. huius ref. per obligationem voti in eis, quæ alter per voto iccinandi, de illis iam alibi magis late in suis specialibus locis sunt discussi.
 An promittens iccinare in Quadragesima, dubius scilicet an intendit abstinere a lacticiis, non sit damnandus tanquam reus voti, si illis abique Bulla velator, licet peccaret in præceptum Ecclesiæ incontinentia ex tempore lacticiorum usum, tom. 4. tr. 6. 55. p. ult. & in r. 17. p. 176
 Quidam Religiosis in hoc Regno Siciliæ comedit lacticia in quadam Vigilia, quævis a me, an peccaverit mortaliter. Edictum, an sit confectio dictis diebus abstinere a lacticiis, tom. 4. tr. 6. 56. p. 176
 An Religiosi, & Clerici teneantur servare consuetudinem laicorum in ieiunio, vel de contra, ibi. prop. huius, s. 2. & c.
 Et an iter agentes possint sine Bulla lacticia edere, quando non inveniantur in itinere pisces, vel non possint commodè habere alios, quod manducet. Et an licet itinere inveniant panem, & pomorum fructus, & alia, non teneantur iccinare, ibi s. 4. p. 177
 An si in aliqua Provincia esset casus ut nonnulli essent obligati abstinere ab ova, & lacticiis in ieiunio extra Quadragesimam, teneantur illam Regularem observare, tom. 4. tr. 6. 57. p. 177

Et docetur consuetudinem aliquis loci non obligare Regulares ad ieiunia. Et an consuetudo laicorum in ieiunio obliget Ecclesiasticos, ibi s. 4. & in multis aliis ejus notantur.
 An personæ Religiosæ obligentur legibus Synodalibus ad totum Episcopatum se extendentes. Et quo deductis, quod Regulares non teneantur ad ieiunia Provincia, quando obligantur ex generali consuetudine Provincie, etiam si consuetudo contraria sit in Synodo Provinciali. Etiamque inferret, quod tota Provincia non peccet condere leges obligantes Regulares, ibi s. 3. per totum, & c.
 An Regularis vorres iccinare, satisfaciat, si ieiunium secundum morem Monachum, vel teneatur iccinare secundum morem Ecclesiasticum, tom. 4. tr. 6. 60. s. 1. p. 178
 Et ieiunium indiditum a Confessario, si est contrarium explicet, an semper sit Monachum quod Regulares, locus autem quod seculares, ibi s. 2.
 An qui vovet lenare die Sabbati, vel Feria 6. teneatur ad id votum, si dies Nativitatis Domini venerit in his diebus, tom. 4. tr. 6. 61. p. 178
 Et notatur, cum, qui vovet non comedere ova in Feria 6. vel Sabbati die, possit comedere carnes in die Nativitatis Domini, si in eis acciderit celebrari, ibi, in fine ref.
 An Religiosus, vel quis alius, qui teneatur iccinare, v.g. Feria 6. in qua occurrit Vigilia alterius Sancti, si non iccinet, peccet dupliciter, tom. 4. tr. 6. 62. p. 178
 Et inferret, quod Religiosus Fratricorum, si non iccinet in Feria 6. etiam si die Vigilia, talem unum teneatur committere, & idem diceretur est de aliis casibus, ibi s. 2. figuratim, s. 2. & c.
 Et quid, si Prelatus in virgine S. obediens præcepit Religiosus, v.g. ieiunium in Vigilia aliquis Sancti, vel alterius ieiunii, an transgreditur illa sit duplex peccatum, ibi post medium, s. 2. v. v. Secus.
 An si quis violat duo ieiunia ab Ecclesia indidit in unum diem incidentia, peccet dupliciter. Et an saltem talia sit augmentum præceptorum fit circumstantia in confessione aperienda, tom. 4. tr. 6. 63. s. 1. & 2. & in aliis eorum notantur, tom. 4. tr. 6. 63. s. 1. & 2.
 Et an Religiosi D. Francisci teneantur ad Regulæ ieiunia, si annum st. etiam non expleverit, ibi s. 4. & c.
 Et an dictis Minoribus ante st. annum teneatur iccinare Vigilia, & Quatuor tempora Ecclesiæ, & Sanctorum, ibi s. 5.
 Et quo inferret etiam teneri ad ieiunia Jubilæi adolescentibus, qui solummodo st. annum attingerent, aliis Jubilæum esse obicibat, ibi s. 6.
 An Regulares fratres alii teneantur ad ieiunium Regulæ. Et quid si non attingerent annum st., tom. 4. tr. 6. 64. & in aliis ejus not. p. 179
 An qui facit votum de ieiunando tali die in pace, & aqua, totius peccat mortaliter, quoties biberit vinum. Et quid, si promittit se in illa die nihil manducaturum nisi panem, & aquam, an tunc quoties biberit vinum, peccet mortaliter, tom. 4. tr. 6. 65. p. 180
 Et an ita votum frangat ieiunium, si cervicem bibat, ibi in fine.
 An si quis, cum teneatur iccinare in pace, & aqua, non possit esse fumendo parum vini, aut sibi, sit adhuc talis ieiunio, tom. 4. tr. 6. 66. p. 180
 An parvulus ante expletum septennium licet in misurare carnes in die ieiunii. Et quid de pueris ante septennium. Ubi adhuc confectio in contrarium. Et quid, si ante septennium dicti capaces sint, tom. 4. tr. 6. 67. s. 1. & 2. & in aliis eorum notantur.
 Et an sit esse misurare carnes Paganis in diebus ieiuniorum, ibi s. 3. & c.
 An tempore pestis possit Episcopus dispensare, ut in sua Civitate comedatur carnes in Quadragesima, tom. 4. tr. 6. 68. p. 181
 Et notatur, quod dispensatio in ieiunio, facta ab Episcopo, vel alio Prelato inferiori Papa hoc iura causa, non solum est illicita, sed invalida, quod peccat mortaliter Episcopus, aut Prelatus ex defectu potestatis dispensandi, ibi s. 3.
 Et an Episcopus possit abrogare legem localem ieiuniorum in Concilio Provinciali. Et an saltem possit id eam dispensare, ibi s. 4.
 Et an possit Episcopus abrogare legem ieiuniorum latam in Synodo Diocesana, & a fortiori cum aliquibus dispensare etiam validè, non autem licite, quævis id fiat sine causa, ibi s. 5.
 An qui cum privilegio, vel licentia Medici potest in diebus ieiuniorum comedere ova, & lacticia, possit comedere sanguinem, & quod vulgo dicitur Sanguis, seu Viridis, Huiusmodi Mandatum, tom. 4. tr. 6. 70. p. 183
 Et an qui habet privilegium comedendi ova, & lacticia in Quadragesima, possit comedere sanguinem, ibi in fine, s. 1. ibi.
 Et an qui vovit per quolibet diem non comedere carnes, aut ova toties peccet, quoties comedit, ibi s. 3. & c.
 Et an exculcantur a ieiunio materies Vitæ ferice, & sartores etiam confectus tales ex materiis molli, ibi s. 4. & c.
 An defunctus vini, vel alio modo exculat a ieiunio, seu teneatur sufficiens tenet faciendo plures comestiones. Idem est de cervisia, aut aliâ potione loco vini, ibi s. 5. & c.
 An notatur, Possit esse dispensatio de aliquo ieiunio sine causa non peccare neque venialiter, ibi s. 6. & in aliis ejus not.

An quæ licentia in comedit carnes in die jejunii, possit comedere lactum, aut alias carnes noveas. Et quid, si tanta refectio ex illa carnis genere fiat, t. 4. r. 6. r. 7. p. 183

An dispensatus, ut possit comedere carnes, & lacticiam, possit simul edere pisces, t. 4. r. 6. r. 7. p. 184

An quando causa fuerit dubia circa commotionem carni in jejuniis, opus sit dispensatione figetetur de notamento notabili, t. 4. r. 6. r. 7. p. 184

Et docetur, per Patres, & Superiores, quando subditi proponunt causam dubiam ad abstinendum dispensationem non debere esse nimis scrupulosos, aut ambigiosos, remittentes ad conscientiam subditi potestatis, cum potius ad illius spectet tunc dispensare causam dubiam per dispensationem faciendam illam justam, t. 4. r. 6. r. 7. p. 184 ad lin. 4. p. 184. §. 1. lin. 4.

An dispensatus in usu carni, ut possit comedere dispensatus ad non jejunandum, t. 4. r. 6. r. 7. p. 184

An qui habet facultatem edendi carnes, si illas non edat, teneatur jejunare, t. 4. r. 6. r. 7. p. 184

Et docetur, quod Quartarii exstantur a jejuniis, ibi. r. 7. p. 184

Et an dispensatus ad edendas carnes possit simul comedere pisces, si ab Episcopo fuerit prohibuit sub poena excommunicationis, ibi. r. 7. p. 184

Et notatur, quod qui frangit jejunium in comendo carnes, non duo, sed unum peccatum committit, idcirco non est necessarium explicare circumstantias modi, quod jejunium violatum sit, ibi. §. 6

Etiamsque advertitur, quod qui in die jejunii comedit carnes, & lacticiam, vel ova simul unum peccatum committit, non distincta; & qui vorit aliquo die jejunare, non toties peccat, quoties in illa die carnes comedit, ibi. ad med. dicti §. 6

Medicus concedit Titio licentiam comedendi carnes in diebus Quadragesimæ, queritur, an possit illas comedere in diebus Quatuor Temporum, quæ semper accidunt in secundæ hebdomada ipsius Quadragesimæ. Et an saltem liceat comedere ova, & lacticiam in prædictis diebus, istam superdicta licentia, t. 4. r. 6. r. 7. p. 184

Et inferitur, habentes licentiam à Medico, ut infra annum in die Veneris, & Sabbathi, comedendi carnes, possit illas comedere in diebus Quatuor Temporum extra Quadragesimam occurrence, etiam in licentia Medici obientia hoc non explicatur, ibi. §. 2. ad med. a vers. & deo.

An si quis habet manifestas vires, & salutem, & ob aliquam infirmitatem edat carnes in die jejunii, si in aliqua die non comedat carnes, teneatur ad jejunandum. Et quid, si habet facultatem edendi carnes, ratione debilitatis, & infirmitatis, ibi. §. 3

Et an Medicus dubius, si cibi Quadragesimæ tales afferant grave damnum petenti, possit concedere licentiam, ut comedat carnes in diebus jejuniis, ibi. in fine dicti §. 3

An si quis in diebus jejunii carnes comederet in magna quantitate ex oblivione, vel inadvertentia, teneatur in illa jejunare reliquo tempore, t. 4. r. 6. r. 7. p. 184

An in die jejunii parvitas materia excuset in usu carni, t. 4. r. 6. r. 7. p. 184

Et quænam quantitas materia excuset in comestione carni in diebus jejunii, t. 4. r. 6. r. 7. p. 184

Et quid, si in singulis diebus Quadragesimæ carnis particulam nimiam quis ederet, & quævis à principio Quadragesimæ haberet voluntatem expellendam singulis diebus Quadragesimæ id efficiendi, ibi. in fine §. 1

Et an, qui sit viens infirmus, possit aliquando comedere in die jejunii etiam ex carnisbus ad excitandum appetitum infirmorum, ibi. §. 5

An qui vorit certa die jejunare, toties peccat mortaliter, quoties carnes comedit. Et quid de poenitentia à Confessario imposita, t. 4. r. 6. r. 7. p. 184

Et quid, si dicendum, si expresse promitteret in die unicam commotionem, an tunc peccet toties, quoties præter unam commotionem comedat carnes, ibi. p. 184

Et explanatur differentia inter jejunium ex præcepto Ecclesiæ, & ex vi vocis, in illis aliquo comedat carnes, ibi. in fine ref.

Et an in die jejunii plures in comedendo pisces, vel lacticiam non peccet toties mortaliter, sed in secundâ commotione, ibi. a lin. 5. §. 5

Et an toties peccet mortaliter, quoties aliquis in die jejunii lacticiam comedit, t. 4. r. 6. r. 7. p. 184

Et an duplici labe iniquetur Sacerdos, qui edat carnes, & ova in die Quadragesimæ, quod idem dieum est de laico sine Bulla Cruciatæ. Et an teneatur confiteri, quoties sic applicaverit essui carni in die, & quoties comestione ovorum, ibi. ad med. §. 1

Et ad. eritque, quod qui comedit lacticiam in Quadragesimæ, sine Bulla, & sine causa, ut patet peccatum tantum facit, ibi. in fine ref.

An si aliquis per notum tantum diem non habet ovis panem, possit in tali die comedere carnes, tom. 4. tractat. 6. resolut. 8. p. 188

Et quid de ovis, & lacticiis an itineant, pauperes, & agricola, qui ex una parte non habent pisces, nec piscatum; oes ex alia possunt ex aliis cibis, herbis, & fructibus convivere prandium sufficiens ad suam commodam sustentationem, licetum sit illis

in diebus veteris uti vis, & lacticiis, ibi. a me. lo. §. fecit illi & fer.

Et quid, si cum pane habeant herbas, legumina, olera, & fructus, an sit sufficiens alimentum, ut non possint uti vis, & lacticiis in diebus prohibitis, ibi.

Et an ne potius noceat, possit in die jejunii aliquid sumi. Et an di media ucia sit quantitas necessaria, & sufficiens, ne potius noceat, ibi. §. 4. p. 189

Difficultas est, quantum sit congruus refectio in die jejunii, t. 4. r. 6. r. 7. p. 189

Et an habentes panem, fructus, & olera teneantur jejunare, ibi. §. 3

Et quid, si cum pane, & fructibus habeat quis ova, & lacticiam, possintne illa comedere sine Bulla, etiam in Quadragesimæ, & etiam Clerici, & Regulares, & ut sic cum pane, fructibus, & lacticiis teneantur jejunare, ibi. §. 4. & 5

Et an in die jejunii per unum diem non habens nisi panem, & carnes ad vescendum, si illas in talia esu comedat, teneatur talis servare jejunium, ibi. §. 6. p. 190

An in jejuniis secundum comedentes, toties peccet postea, quoties eodem die comedit, t. 4. r. 6. r. 7. p. 190

An qui in die jejunii tertius, vel quarta vice comedit, peccet taliter venialiter, præter peccatum mortale, quod commisit secunda vice, t. 4. r. 6. r. 7. p. 190

An qui in die jejunii sapit modicum quod comedit, itaut si ille parva commotiones coalescant in unum, & efficiant quantitatem notabilem, frangat jejunium, & peccet mortaliter, t. 4. r. 6. r. 7. p. 190

An in fractione jejunii datur parvitas materia. Et quænam parvitas materia excuset à fractione jejunii, t. 4. r. 6. r. 7. p. 190

An in Hispania potio dicta *Cheolera*, frangat jejunium, t. 4. r. 6. r. 7. p. 190

Et quid de eervis crassa, multaque substantiosa, & vino ex aromatibus condito, aut quod alioquin valde copiose alat, &c. ibi. §. 3

An si quis in diebus jejunii fumeret duas uncias potionis vulgo dictæ *Cheolera*, frangeret jejunium, t. 4. r. 6. r. 7. p. 190

An opinio assuetas *Cheolera*, non frangeret jejunium sit probabilis. Et notatur, quod itando in sententia rigorosa si quis fumeret duas uncias *Cheolera*, non frangeret jejunium ratione parvitas materia, t. 4. r. 6. r. 7. p. 190

An si, v. g. in aliqua Vigilia quis fumeret multas formulas confectas excedentes parvitatem materia, vel consecraret panem, & illum comedere, frangeret jejunium, tom. 4. tract. 6. r. 7. p. 190

An licetum sit in diebus jejuniis fumere non solum panem, & electuaria curati valde, sed etiam præfictuaria, t. 4. r. 6. r. 7. p. 190

Et an licet in die jejunii fumere electuaria ex saccharo condita ob solam delectationem, ibi. in fine §. 3

Et quibus inferitur, posse Caecores, & Maficos insignes in diebus jejunii aliquid cibi primo mane fumere ad conservandum in viderem. Et an etiam licet Religiosis censentibus in choro, an inquam, possint in die jejunii ad conservandum vocem aliquid cibi fumere. Et quid si superdicti Religiosi sint insignes Mafici, ibi. §. 3. per tot.

Idem est de quocunque alio ad sublevandum debilitatem stomachi, & capitis, ibi. ad med. §. 2. a vers. Unde.

An si quis in die jejunii post prandium sumat in notabili quantitate uvæ recentes, frangat jejunium, si eas quis sumat ad sedandam sitim. Et quid de malis malis, vulgo *Lamoni*, vel de malis Medicis vulgo *Aranci*, & de ceteris similibus fructibus, poterant ne adhiberi ad sedandam sitim in die jejunii, quoties liberet, t. 4. r. 6. r. 7. p. 190

Et an frangat jejunium, si quis ad sedandam sitim sumat a poma, pyra, uvam, & similia, & dentibus concurrendi deglutiat succum de uvis expellendum, reiecta substantia ab ore, ibi. §. 4

Et an quantitas duarum unciarum sit parvitas materia excusans à jejunii fractione, ibi. §. 4. p. 190

Ex quo inferitur possit ieiunantem sine gravi culpa: immo etiam sine veniali culpa, primo mane comedere duas uncias cibi, & bibere ad tolerandum fastidium ieiunium, & postea circa meridiem prandere, & ad Vesperas fumere refectioem cula, ibi. ad lin. 7. dicti §. 3. p. 190

Etiamsque deducitur, quod non frangeret ieiunium in serotina refectioem, qui præfixam quantitatem ieiunium octo per unum, vel duas uncias excederet, ibi. ad medium dicti §. 3. a vers. Inferitur.

Et cur si docetur, in diebus ieiunii non mandentem eiciter unam carnem non peccare mortaliter, ibi. in fine dicti §. 3. & ref.

An qui ne ieiunium videatur fumendo modicum cibi ab amico rogatus, peccet saltem venialiter, t. 4. r. 6. r. 7. p. 190

An in die jejunii bibere vinum ad sustentationem, & itatem sedandam sit illi licetum. Et præfictum acce prandium an violet ieiunium, t. 4. r. 6. r. 7. p. 190

An licetum sit sequi unum horologium quoad ieiunium Ecclesiæ, & huius, & alterum quoad ieiunium naturale, & hoc intelligitur in

in ipsam media nocte, tom. 4. r. 101. p. 147
An si quis ante prandium per quartam partem huiusmodi cibum, frangeret jejunium, 4. r. 101. p. 108
Et an in die jejuni possit quis parum cibi sumere casu, quo prandium fit valde dilatum, ib. 5.2
Et an interventus mensis facularum possint jejuniorum diebus aliquid cibi sumere, anequam serviam, & postea comedere, ib. in dicto 5. ad ver. Secundum.
Idem est de Religiosis interficiendis mensis, ib. ad ver. Tertium.
Et an Religiosi legantes ad mensam possint ante lectionem aliquid comedere, ib. ad ver. Quarto.
Et an homines servientes, & legentes post prandium ante servitium, & lectionem non solum in modica quantitate cibum sumere, sed etiam in magna, ib. ad ver. Sed difficultas.
An in anticipatione comestione in die jejuni detur parvitas materia. Idem est, si comestio poliponius, & pro utoque casu assignatur hora, 4. r. 101. p. 109
An qui in diebus jejuni notabiliter anticipat horam comedendi, peccet mortaliter. Et quantum possit absque dicto peccato innotari praeveniri dicta hora comedendi, demonstratur, 4. r. 101. p. 109
Et an Religiosi, qui habent privilegium anticipandi prandium per horam, possint per horam cum dimidia prandium ante meridi praevenire, ib. in fine resolutionis, p. 109
Utrum, qui ob iustam causam comedit hora octava, aut nona ob iter agendum, v.g. aut hospitium interfervendum, teneatur illo die ad jejunandum, 4. r. 101. p. 109
Et an qui putat se iter futurum, vel laboraturum, idem inculpat sumum manere comedit animo non jejunandi, & tamen postea causa aliqua impeditur, est, ne iter ageret, an in tali casu teneatur jejunare, ib. prope fin. r. 101. p. 109
An qui est medio prandii fugiat ad aliquid occurrentes, possit postea redire ad continuandum prandium. Et quid si longa moritur intercesserit, quamvis ipsam duorum horarum incurrerit, dummodo à principio surgat animo postea continuandi, tom. 4. r. 101. p. 109
Et si quis fuerit à mensa animo non redeundi, si forte prandium adhuc duxerit, possit iterum mutata intentione, ad convivias redire, à quibus recesserit, ib. 5.2. r. 101. p. 109
An famuli interfectores Dominis frangere jejunium comedentes gulose fragmenta ciborum, 4. r. 101. p. 109
An in die jejuni licitum fit collationem frugum manere sumere, & nocturno tempore cenam capere, 4. r. 101. p. 109
Et notatur, quod mutatio talis refectuius, si efficiatur ex iusta causa, aut v.g. propter studium, propter aliqua negotia agenda in die, propter iter, propter lectionem perlegendam, vel sermonem faciendum, propter Vigiliis nocturnas, & quid simile, non erit neque peccatum veniale, ib. 5.2. r. 101.
An qui sine cena accepta dormire non valet, teneatur manere collationem sumere, cenam ad noctem differendo. Vel an in tali casu quis non teneatur jejunare, 4. r. 101. p. 109
In vigilia Resurrectionis, & Pentecostes an collatio ferotina possit fieri in maiori quantitate, 4. r. 101. p. 109
Et docetur, in vigilia Nativitatis Domini collationem ferotinam posse fieri in quantitate fexdecim unciarum, ib. 5.2. r. 101. p. 109
Et quid, si jejunium Iubilaei cadat in praedicta Vigilia Nativitatis Domini, an fas erit duplo, seu triplo maiorem ea bellariis refectuius sumere, ib. ante med. 5.2
Et an in praefata Vigilia Nativitatis Domini ex fructibus, five conservis possit collatio ferotina sumi sine mensura, & usque ad saturietatem, quod in casu, quod etiam Vigilia interdicta in Sabbato, & dies Nativitatis Domini in feria secunda. Et an hoc confuetudo viget in Hispania inter Religiosos, ib. ante med. 5.2. r. 101.
An in vigilia Nativitatis Domini, si quis vellet sumere collationem ferotinam manere, possit illam sumere in quantitate, qualicet illam sumere ferot, 4. r. 101. p. 109
An collatio ferotina in vigilia Nativitatis Domini sit iuxta in magna quantitate ratione confuetudinis, 4. r. 101. p. 109
Et notatur Curiales Romanos non frangere jejunium facientes collationem, ut vulgo dicitur grossam secundum confuetudinem Romanae Curiae, ib. 5.2
An si quis, v.g. emit votum jejunandi singulis festis, & in illis aliquando incidat vigilia Nativitatis Domini, possit in collatione ferotina sumere quantitate pinguiore, 4. r. 101. p. 109
Et infertur, quod Religiosus Franciscanus, qui ex voto tenetur jejunare à Festo Omnium Sanctorum usque ad Nativitatem Domini, non possit refectioem velpernam pinguem sumere in vigilia Nativitatis eiusdem, ib. in fine dicti 5.2
An habentes Bullam Cruciate possint in collatione vespertina jejunium sumere à liquida calce, vel lactis, vulgo dicta Castellanillo, 4. r. 101. p. 109
Et an qui possit vesci carnis in die jejuni, & propter de votio

vult aliquo die vesci lacticiis, & ovis, teneatur jejunare, ib. in fine.
De quantitate, & qualitate collationis ferotinae, 4. r. 101. p. 109
Et quid est dicendum de collatione largiori Nobilibus ob adeptum confuetudinem, ib. in fine resol. p. 109
An in collatione ferotina jejuniorum sit potius attendenda quantitas, quam qualitas cibi, inquit illa possint sumi pisces, legumina, & omne genus juleculorum, 4. r. 101. p. 109
Et inter multa, quae in toto hujus resolutionis adducuntur pro materia collationis ferotinae, in die jejuni, & multa alia veniunt, tandem docetur, quod licetum est omnino sumere totam quantitate panis, quae est licita, & ipsam vine imbibere, quamvis ea hoc crescat in pondere: ergo, & alio quocumque liquore, ib. in fine, 5.2. p. 109
An in collatione ferotina licitum sit sumere ova, & alia lacticia, quando licet in illis diebus possint comedere, 4. r. 101. p. 109
Et an in diebus, in quibus prohibentur ova, & lacticia, possit quis comedere eamdem *ferotinam*, in quacumque magna quantitate. Et an in eadem in collatione ferotina non sit demandata, qui comedere unum *ferotinam*, ib. 5.2. p. 109
Et an capere, seu stomacho debiles possint in collatione ferotina uti ovis, ib. in fine dicti 5.2
An in collatione ferotina licitum sit sumere, v.g. ova, & quod quantitate animi possit sumere quartam partem comestionis, 4. r. 101. p. 109
Et an in piscibus, & alio, & cetero, & amygdalino, & triticeo, id est, *Almondas*, & *Almonds*, possit fieri supradicta collatio ferotina, ib. 5.2. p. 109
An juleculum, & pane octavo, vel pane cum amygdalis in collatione ferotina adhibere possit, etiam si sumatur in ea quantitate, quae separatim sumi possit. Et quid de aliis juleculis, 4. r. 101. p. 109
An in collatione ferotina jejuniorum quantitas licita possit sumi in solo pane, 4. r. 101. p. 109
An licitum sit in collatione ferotina sumere legumina cocta in quantitate licita, v.g. unciarum octo, 4. r. 101. p. 109
An licitum sit eum, qui paratus est cenare, invitare causam urbanitatis ad cenandum in die jejuni, 4. r. 101. p. 109
Et infertur, venientes in diebus jejuni cibis prohibitis an peccent, ib. 5.2
Et an servus, & ancilla, qui eondunt, & porrigunt cibos, & mensam servant heris in diebus jejuni, mensamque ministrant, culpari paticipes efficiantur, ib. in fine dicti 5.2
An caput, seu tabernum inter peccatores cenam in die jejuni omnibus indifferenter peccet mortaliter, 4. r. 101. p. 109
Sed si illis, & quando dubitat, vel credat alterum à jejunio non excusari, ib. 5.2
* Vide *Confessionem Episcopalis*.
Jejunium
Non jejni Sacerdotes in tribus precipue casibus possunt confectare, & sumere Eucharistiam, 4. r. 101. p. 109
Jejni an debeant esse Episcopi confectores Episcopi, & confectandus, 4. r. 101. p. 109
Si jejunium non esse recedat Sacerdos accedens ad altare, antequam inchoet Missam, quid facere debeatur, 4. r. 101. p. 109
Si jejunium non esse Sacerdos adverteat ante consecrationem, an possit pergere in sacrificio, 4. r. 101. p. 109
Qui non jejunus celebrat, vel sumit Eucharistiam, an peccet dupliciter, 4. r. 101. p. 109
Qui non jejunus sumit Eucharistiam, an committat duplex peccatum in confessione explicandum, 4. r. 101. p. 109
Non jejunus celebrare an possit Sacerdos pro evitanda mortis periculo, 4. r. 101. p. 109
Non jejunus Sacerdos an possit celebrare ad dandum viaticum moribundo, vel ut se moribundo communi, 4. r. 101. p. 109
Non jejunus in quibus casibus infirmis moribundis possit viaticum sumere, 4. r. 101. p. 109
Ut non jejunus Sacerdos celebret, vel sumat Eucharistiam, an Pontifex dispensare possit, 4. r. 101. p. 109
Jejunus. Vide verba *Jejunare*, 4. r. 101. p. 109
Jejunium
Vide verbum *Jejunium*.
Jeremias
Jeremias agnum emit in Anathor ubi Sacerdos, 4. r. 101. p. 109
Jejunia
Jejunia habent amplissima privilegia circa Confessionem, & Praedicationem, sed eorum advertitur stylum Curiae esse contrarium, 4. r. 101. p. 109
Ignarus
Qui ignaro Confessio in articulo mortis confitetur, valida est confessio, 4. r. 101. p. 109
Sed si convalescat, an sit iteranda Confessio, ib. 5.2

supradictarum censuram & *penarum*, *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9*
Ignorantia vincibilis fidei, vel *prioris* in impediat incursum cen-
 surarum late contra eos, qui scienter aliquid fecerunt, nec laque
 preiumpserunt, aut contra eos, qui solum temerario aliquid fe-
 cerunt, etiam quando illi affectata, vel ad effectum moraliter
 censetur intentio, seu affectata, *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem, & in
 ref. 36. §. 3. p. 16

Ex quo ex ignorantia affectata legit liberos Hæreticorum, non
 incurrit excommunicationem latam in Bulla Cæne, quæ ter-
 ritur contra scienter legentes, *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem.

Ex ignorantia percutientes Clericum, an incurrit censuram;
t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9

Et quid, si ignorantia sit involuntaria; *Et quid*, si sit vincibilis; *Et*
 quid, si sit crassa, seu lapsa, & affectata, licet ignorantia præ-
 cedat ex dolo, & temeritate; *ibidem §. 1. p. 9*

Et quid, si sit ignorantia incommuni, seu juris, seu facti; *Ubi*
 diversi casus apponuntur exemplum supradictarum questio-
 num; *ib. §. 4*

Qui cum ignorantia non solum involuntarius, sed etiam moraliter
vincibilis, & affectata non sit ordinatur extra legitimum tem-
 pus, extra tempora, & an incurrit suspensionem; *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9*
40. §. 3. p. 128

Si ex ignorantia quis ministravit in Ordine per saltum suscepto, an
 Episcopus possit dispensare cum eo post administrationem; *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9*
40. §. 3. p. 128

Si affect ignorantia juris, vel facti, etiam si sit crassa, lapsa, &
 committitur, modo cum ingenti temeritate conposita non sit, an
 excusetur a censura procuratoris, consiliiarii, cooperantis, &
 mandantes, assilantes, ope, favore, potestate, & ad abortum
 faciendum; *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

*Qui ignorantia vincibilis percutit pœnas Bullæ Greg. XI. de De-
 cretis, & Promissis*, an illis incurritur; *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

Ignorantia crassa, & lapsa, an excuset ab Hæresi; *Et quid* ad
 affectata; *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

Ignorantia. Vide verb. *Ignorantia*, *Edictum*, *Inhibitoria*, *Ma-
 ior*, *Magis*, *com. 3*

Ignorantia aliqua secundo modo se lethalis, an gravi scilicet negli-
 gentia proveniens, an excuset a mortali violatione legum hu-
 manarum; *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

Qui pro prælii huiusmodi questionis aliqui casus, *§. sequentes*

Ubi ex ignorantia non datur aliquid saltem religionum dicitur, ratio-
nem cuius contingit aliquem damari, an tunc excuset a restitutio-
ne; *com. sexto, t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

Et quid facere debet de ignorantia certior factus; *ib.*
Ignorantia an datur adversus prescriptionem 40. annorum in solu-
tionem Canonis rei Emphyteuticæ; *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

Ignorantia. Vide verb. *Excusor*, *Gratia*, *Hæres*, *Erigo*, *Excusare*,
Inducere, *Lapsi*, *Privilegium*, *Vendicare*, *com. 6*

Ignorantia vincibilis an excuset superiores Regularis pœnis, &
 censuris pontificiis; *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

Et quid, si sit crassa, & lapsa; *ibid.*

Quærendum excommunicationem latam contra Consensuales
 abfolventes a casibus Episcoporum vel superiorum, quia sententia
 præsumpta abfolvere, quod verum ducit incertum in
 abfolventes; *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

Si ex ignorantia, erroris potest verumque in electione sit indu-
 cere illum ad iurandum illum rem, *ibidem* *§. 1. p. 9* Ibidem

*Si ex ignorantia vincibilis subditi percutiuntur, quando bel-
 ligantibus non peccant*; *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

Sed ignorantia dicta (scilicet habet locum) subditi, & militi-
 bus; *ibid.*

Ignorantia. Vide verb. *Primogenitura*, *com. 3*

Item verb. Bona temporalia, *Datum*, *Detegere*, *Excipere*, *excusare*,
Ignorare, *com. 3*

Si ex ignorantia præcepti rem præceptam exquiris, præcepto fa-
ctiussu taliter, quod deobrigatorum remaneat ad aliud faciendum,
 quanto otioso, *trist. 4. ref. 49. §. 1. p. 9* Ibidem

Ignorantia vincibilis de simplicis fornicatione an possit dari sal-
 tem apud certos gentes delictum Doctores, & scientia re-
 rum moralium; *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

Et quid de fornicatione, & turba activitate inter Christianos igno-
 rantibus fornicationem esse illicitam, & si tamen personæ
 ament, & pacelle vix putantes fornicationis actum committe-
 rent, peccent; *ibid.*

Idem queritur de pollutione, *ibid.*

In casu ignorantie proprii Archidiaconi, an possit penitentem eligere
 sacerdotem aliorum, & etiam non approbatum ab aliquo licet
 proprii Archidiaconi, como tunc, *trist. 39. §. 1. p. 9* Ibidem

Ignorantia ratione an possit fieri, ut aliqui adus magici a morta-
 li excusentur, como quarto, *tr. 3. ref. 5. §. 1. p. 9* Ibidem

Ignorantia ratione an superiores Regularis, & alii excusentur a
 pœnis, & censuris impositis in Bullis Pontificiis, etiam in foro
 exteriori, como septimo, *trist. 39. §. 1. p. 9* Ibidem

Et in tali casu an ignorantia peccet per iuramentum, *ib. §. 1*

Ignorantia ratione an excusetur a mortali fornicatione, *ib. §. 1*

Per ignorantiam involuntariam, & naturalem inadvertentiam an
 sacerdos excommunicationem, & vitandus excusetur in admini-

stratione, & receptione Sacramentorum, *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9*

Si per ignorantiam avarus levavit in Baptismo filium maritum, an
 teatur accipi a petitorio debiti, *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

Si ignorantiam Confessoris præteritis advertit, an peccet morta-
 liter cum illo confitens, como primo, *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

Propter ignorantiam proprii Archidiaconi, possit penitentem eligere
 sacerdotem aliorum, & etiam non approbatum ab aliquo licet
 proprii Archidiaconi, como tunc, *trist. 39. §. 1. p. 9* Ibidem

Quod per ignorantiam in confessione, an teneatur confessio iterare,
 como primo, *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

Si per ignorantiam quis innoxius institutus fuit in benefi-
 cium, an adjuvetur per regulam de triennali possessione, *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9*

Si per ignorantiam Episcopus non emittit professionem fidei, an peccet
 mortaliter, & teneatur iudicari, *trist. 39. §. 1. p. 9* Ibidem

Ignorantia

Ignorantia debetum ex iustitia, quando præbui donum, an possit
 postea facere reprobationem, *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

Quando ignorat solvens pretium creditore non esse obligatus
 ad solvendum, an possit collum removere, quod ille solvit, licet
 credidit perdidit, *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

Si ignorat comendatarius in peccato mortali, & in articulo mor-
 tis sublegetur necessarium a contritione extra suspensionem Sa-
 cramenti, & a tunc, quod sit contritio, & quando non
 possit in se excitare, an sacerdos cum discrimine vitæ reocau-

erit eius confessionem audire, & absolvere, *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9*

Qui ignorat reservationem aliquis casus, an illum incurrit, vel
 possit absolvi a quocunque Confessario, *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9*

Et quid ex prælii omnium Religionum, in quibus ignorantia refer-
 vationis non tribus facultatibus absolvi penitentem, qui
 reservationem ignoravit, *ibid.*

Qui ignorat indulgentiam plenariam concessam esse ab Alexandro
VI. omnibus recitantibus ter salutem, Anglicum cum
 verba illa soluta post soluta occidit, lucratur illam, si dictas
 salutationes recitet, *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

Quando quis ignorat similitudinem, vel consanguinitatem necessarium
 non est narranda consanguinitas, quando petit dispensationem,
 como tertio, *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

Quando quis ignorat obsequium quoddam verum, an liceat per-
 formare illud, ut illud inter, veris gratia scholasticis quando vult
 probare curiam, & Antiochiam nobilitatem, &c. *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9*

Quando ignorat, quo tempore Dominus rei furare venditur
 elicit illum, an iniquus possit, vel fur, vel alius teneatur ad
 restitutionem iuxta summum valorem, & incrementum, quod
 res habuit tempore accipiens, *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

Ignoravit quando sufficiens per multum tempus Mytherium Trini-
 tatis, an reocauit iterare confessiones suas, *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9*

Si ignorant facillites innocentem rei, & bona fide munus suum
 obicit, an possit occidi, si in iudicio occidit innocentem,
 vel illum capere, *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

Si qui ignorat indulgentiam concessam esse sacerdotibus aliquis ope-
 re in iudicio, an incurrit indolentiam, v. g. qui recitavit ad tria
 signa compassæ post soluta orationem *an Maria*, cum verbis, *Angelia*
Dominæ, & c. quando ignorat per illo operis indulgentiam esse
 concessam, & de aliis similibus; *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

Illegitima

Illegitimitas irregularitas non potest tolli per Bullam Curatæ,
t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9 Ibidem

Vide verb. Dispensare, *Familiares*, *com. 3*

Illegitimi

Illegitimi ex gravi causa an possint promoveri ad sacros Ordines,
 etiam sine illis dispensatione, si bene peccet, & obtineat ne-
 cessarium quæ propria iustitia, & paratum; *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9*

Per illegitimum professionem solemnem, Religiose an tollat
 irregularitas non solum quoad sacros Ordines, sed etiam
 quoad Prelaturas simplicandas; *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

Illegitimi ex causa Religiose, vel dimittit superioribus Societa-
 tem Iesu, an reincident in irregularitatem, si non possint
 exercere Ordines receptos, nec ad alios promoveri, *com. 7. r. s. r. 36. §. 1. p. 9*

Et quid de Religiose illegitimo post annullatam professionem;
ibid.

Cum illegitimi subditi an Generales Religionum dispensari
 possint ad dignitates, & officia Ordinis extra Capitulum Ge-
 nerale, como septimo, *t. r. s. r. 36. §. 1. p. 9* Ibidem

Ex an ad hoc liceatiam aliquo Capitulo concedere possint Priori-
 bus localibus, vel Provincialibus; *ibid.*

Eccē talia crimina deducantur ad ipsam Majestatem, ibid. §. 3. in principio, & in r. 1. & §. 3. p. 16. & 17.

An sciens, & non revelans crimen laici Majestatis in ipsam performans Principis, gaudet Ecclesiæ Immunitate, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 16.

An committens crimen laici Majestatis in personā Principis Superiorum recognoscens, gaudet Immunitate, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 16.

An rebellis, vel qui offendit statum, aut imagines Principi dicatur gaudere Immunitate. Et an eundem statum monet, & offendentes eum, qui habet statum conductum, tractantes de faciendo Rege, ipso vivente, expoliantes Nuntios Regis, vel alios Principis, ut arcana sciret, & similia perpetraret, gaudet Immunitate Ecclesiæ, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 16.

Et quid, si aliquis crimen laici Majestatis committit in performans Principis, si non est si subditus ratione originis, vel domicilii, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 16.

An vero, qui fecit machinationem contra personam Principis, & non revelans, gaudet Immunitate, ib. §. 4.

An cojurans, vel machinans, ut cradat inimici Regnum, Civitatem, &c. gaudet Immunitate Ecclesiæ, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 16.

An si quis occidat, vel offendant Fidelem Regium, Præsidem justitiæ, Proreges, Oratores, Consiliarios intimos Principum, & Officiales Regios gaudet Immunitate Ecclesiæ, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 4. & in aliis ejus not. p. 17.

An qui committit peccatum nefandum gaudet Immunitate Ecclesiæ. Et an hoc extendatur ad Clericum sodomitum, etiam si crimen sodomie commissum fuisset in Ecclesiâ, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 16.

An filius occidens Patrem gaudet Immunitate Ecclesiæ. Et quid si inter Patrem, & filium nulla intercesserit inimicitia, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 16.

An (supra) vel interdictus ab ingressu Ecclesiæ gaudet ejus Immunitate, ib. §. 3.

An excommunicatus declaratus gaudet Immunitate, ibid. §. 4. & 15. & c.

An Symoniacus pro delicto symoniae confugiens ad Ecclesiæ sit tuendus, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 17.

An qui occidit, vel vulnerat aliquem, & re ipsa confitens Sacerdoti, gaudet Ecclesiæ Immunitate, ib. §. 13. & 14. p. 17.

Et quid, si vulneret aliquem, qui Sacramentum Ordinis, vel Christi m recipere, vel si occiderit, aut vulneret infirmum Oleo Sancto se ungentem, ib. §. 1. ult. p. 16.

An sacrilegus, & perjurus gaudet Immunitate, ib. §. 7. p. 16.

An adulter, ib. §. 8.

Ubi dicitur, quod in materia Immunitatis standum est juri Canonico, & non civili, ib. in eod. §. 8. & in r. 13. per totam p. 10.

Itus, qui privatus est ob aliquod delictum Ecclesiæ Immunitate, an possit ab illa extrahi propter alia etiam delicta, quæ gaudet Immunitate, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 16.

An Monetarii gaudet Ecclesiæ Immunitate. Et an idem dicendum sit de tornamentis monetarum, quod de eundem, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 17.

An fraudantes Regia tributa gaudet Immunitate. Et an obligatus ad reddendam rationem alicujus administrationis, & tutelar, idem est de Officiali Regio debitor ex causa Syndicatus, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 17.

An fures debent Immunitate Ecclesiæ gaudere. Et an furantes in Ecclesiâ res alienas, & etiam furantes Pyxidem SS. Encharistice Sacramenti, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 18.

An furtum ex consuetudine licitum sit extrahere ab Ecclesiâ fures simplices, ib. §. 4. & in aliis ejus not.

An fures, qui cum furto ad Ecclesiæ confugiunt, & intra illam illud coarctaverint, gaudet ejus Immunitate, ib. §. 8. & c.

Et notatur, quod reus non potest in Ecclesiâ implorari a iudice laico re furata, quam secum trahit, sed ree tendum est ad iudicem Ecclesiæ, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 18.

Et advertitur, furantes in Ecclesiâ, & alios in Ecclesiâ delinquentes capi posse a Ministris Ecclesiæ, & qui etiam extra Ecclesiæ Sacrilgium commiserunt, quod est crimen mixti fori, ibid. §. ult. & late in aliis ejus not.

An publici latrones, & grassatores viarum gaudet Immunitate Ecclesiæ. Et an qui semel, vel bis in via publica, & cum violentia deprædantur, gaudet Immunitate. Et infertur, quod ex unico actu fornicationis non dicitur publica meretrice publici latronis si semel totum commisit usurt, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

Et notatur, non dici latrones, publicos, & grassatores viarum, nisi qui deprædantur in vis publicis, & ite inebus frequentatis, & non sufficit, quod per insidias furentur, ib. §. 4. p. 19.

Et docetur, grassatores viarum, si saplus teneverint delicta, sed illa non persequerint, non esse excludendos ab Immunitate Ecclesiæ, ib. §. 1. in fine, p. 19.

Et quid est dicendum de furis agros depopulatoribus, quia de nocturnis non est difficultas, ib. §. 4. p. 19.

An captivi ex personis, & ex componentibus in quocunque loco, co, gaudet Immunitate Ecclesiæ, ib. §. 4. & c.

An Mercator, qui fraudolenter decolat, vulgo dicti Falliti, gaudet

dest Immunitate Ecclesiæ, tom. 9. tra. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

An simplices debitores, qui sine causa criminis confugiunt ad Ecclesiæ, gaudet Immunitate, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

Idem dicendum est de debitoribus publicis, & exactoribus tributorum, & de debitoribus ex causa administrationis, & reditionis rationum, & de obligato ad rationem publicam, vel de Officiali debitor ex causa syndicatus, ib. in fine, p. 19.

An debitor fraudulenter, qui cum bonis ad Ecclesiæ confugiat non debeat ibi multo tempore tolerari, sed ab Ecclesiâ sunt ejiciendi, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

De quibusdam epistolis Clem. VIII. circa debitoribus fugitivos, bonos, fures, &c. circa Immunitatem Ecclesiæ, & existentes in Monasteriis, ib. in fine, p. 19.

An exules, seu banni confugiens ad Ecclesiæ gaudet Immunitate. Et si iterum in Ecclesiâ sua Patria, an intelligatur exilium frequentari, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

An Ecclesiæ ratione situs vere dicatur esse in territorio Principis Secularis, non tamen proprie dicatur esse de ejus territorio. Ubi deductur Episcopus habere territorium, to. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. & in aliis ejus not. p. 19.

An non solum capite, quæ extrahi ab Ecclesiâ non possit bannitus, sed nec etiam possit occidi, non obstante quod ex forma statuti, aut ex alio capite possit impune occidi, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

An in tali casu occidens bannitum in Ecclesiâ incurrit excommunicationem Greg. XIV. contra extrahentes ab Ecclesiâ, ib. §. ult. & late in r. 13. p. 19.

An bannitus possit humari in Ecclesiâ, a quibus areatur exilium seorsus, ib. §. 1. in fine, p. 19.

An frangentes carceres, & deinde ad Ecclesiæ confugiens gaudet Immunitate, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

An carceratus, & a custode relaxatus sub fide, seu juramento de redeundo, si non rediens ad Ecclesiæ confugerit, gaudet Immunitate, etiam si carceratio sit iusta, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

An damnatus ad triduum in vita, vel ad tempus, si confugiat ad Ecclesiæ, gaudet Immunitate, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

An damnatus ad verbera, si ad Ecclesiæ fugiat, gaudet Immunitate, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

Damnatus ad supplicium, & mortem, & se eximens a manibus satellitum, ad Ecclesiæ confugeret, an ejus gaudet Immunitate, ib. §. 2. post med. & c.

An servi, si fugiant ad Ecclesiæ propter servitium Domini, gaudet Immunitate, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

Et an in aliquo casu Ecclesiæ possit compelli Dominum vendere servum, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

An adulter, gaudet Immunitate Ecclesiæ, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

An qui deliquit prope Ecclesiæ sub spe confugiendi ad eam, gaudet postea ipsius Ecclesiæ Immunitate, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

Si quis homicidium commisit in scalis Ecclesiæ, & postea inventus est in Ecclesiâ, quæritur, an gaudet Immunitate. Idem est dicendum de homicidio commisso in atrio, fidei portico, Sacristia, & super tectum, vel ostium Ecclesiæ, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

An existens in Ecclesiâ mandans homicidium extra illam committi, vel existens extra Ecclesiæ mandans intra illam homicidium committi, gaudet ejus Immunitate, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

An extrahens aliquem ab Ecclesiâ violenter, vidolo, & fraude, & illum extra Ecclesiæ occidit, an Immunitate privatur, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

An existens in Ecclesiâ, vel aliquo Monasterio, & de fenestra pilam tormentariam jecit in aliquam extra Ecclesiæ existentem, & illi occidit, gaudet Immunitate. Et est cetera, an ille, qui existens extra Ecclesiæ occidit existentem in Ecclesiâ, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

An gaudet Immunitate ille, qui vulnerat aliquem in Ecclesiâ etiam cum sanguinis effusione, si non tamen aliquis ejus mori, & occidere, nisi ex tali vulneri mors non sequatur, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

An qui in Ecclesiâ commisit homicidium, vel membrum mutilavit, non deliberat, & de accidenti lites, & subita rixa, & occasione, & provocazione gaudet Immunitate, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

An occidens, vel percussus Clericum, aut Religiosum, vel committens Sacriligii crimen, aut delinquens in Ecclesiâ, gaudet Immunitate, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

An si quis occidit aliquem Apparentem, & animo præmeditato, sit privandus Immunitate. Et quid stando in terminis juria communis, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

An qui occidit inimici ex præmeditata animi deliberatione, gaudet Immunitate, t. 9. tr. 1. r. 1. §. 5. ult. p. 19.

Et notatur, quod per homicidium proditorum intelligatur illud, ubi nullus cum occiso præcedebat rancor, sed potius simulabatur amicitia, ib. §. 1. ad medium.

Unde non dicitur proditor, qui occidit inimicum suum a tergo, vel ex fenestra cum archibulis, ib. & in r. 1. §. 5. ult. p. 19.

An qui occidit inimicum reconciliatum, tanquam proditor carere Immunitate Ecclesie, 1. p. 1. r. 8. p. 37.
 An qui occidit inimicum, qui deiectionem debet de non offendendo, gaudeat Ecclesie Immunitate, 1. p. 1. r. 8. p. 37.
 An delinquens ab Ecclesia extrahatur, si a carceribus effugiat, & iterum captus sit, in loco non immunito, adhuc Ecclesie restituendus sit, ibi in fine r.
 An qui proditorie occidit infidelem, gaudeat Immunitate. Et an occidens infidelem pretio concludus non sit assiduus, & gaudeat Ecclesie Immunitate, 1. p. 1. r. 8. p. 37.
 An qui conduxit pecunia occidit inimicum mandantis presentie ipso mandante, gaudeat Ecclesie Immunitate. Vel qui presentie ipso mandante occidit aliquem, 1. p. 1. r. 8. p. 37. & in aliis ejus not. p. 37.
 An Mediator assiduus gaudeat Immunitate, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 37.
 An mandatum ad vulocrandum tantum, & non occidendum, etiam mediante pecunia, non sit assiduus, & gaudeat Immunitate Ecclesie, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 39.
 An assiduus gaudeat Immunitate, etiam homicidio non sequitur. Et notatur, mandatum occidendi assiduus, 1. p. 1. r. 8. p. 37. 1. s. 6. & 7. p. 38.
 An qui promissionem non acceptat, licet postea sequuta fuerit, vel se accepit parum quantitate perire, vel quando promissio mercedis non fiat certa, & specifica, vel generalis, & incerta, an dicatur assiduus, & privetur Ecclesie Immunitate, 1. p. 1. r. 8. p. 37. 1. s. 10. 1. 1. & 12. p. 38.
 An sit assiduus, qui promittit occidendi aliquem se ab ipso Patre pro ipso officium obtinere. Et an sit assiduus, qui promittit sic facio dare aliquem uxorem, ibi 1. s. 12. p. 38.
 An dicatur assiduus, qui animo complacendi tantum alicui, homicidium perpetravit, ibi 1. ult. 1. s. 12. p. 38.
 An reus, qui attentavit occidere aliquem proditorie, sed casu effusus, & mors non est sequuta, gaudeat Immunitate, 1. p. 1. r. 8. p. 37. 1. s. 10. p. 39.
 An gaudeat Immunitate, qui aliquem per insidias deducit, ut ab alio occidatur, & ille deducens occisus est. Et explanatur, quid sit homicidium proditorium, 1. p. 1. r. 8. p. 37. 1. s. 10. & 11. p. 40.
 Utrum, si quis veneno occideret aliquem, eum quo nulla precessisset inimicitia, sedis autem si inimicitia precessisset, gaudeat Immunitate, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 40.
 An qui in duello inimicum occiderunt, gaudeant Ecclesie Immunitate, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 40.
 An occidens sortem animatum cum aliqua pozione, gaudeat Immunitate Ecclesie, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 40.
 An cogebimur periculis Conculcare, vel Adultere tradendo ad effectum faciendi abortum sortem animatam, gaudeat Immunitate, ibi in fine r.
 An testis, qui talia sua depositione sit causa, cur aliquis mortem traditur, gaudeat Immunitate, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 41.
 Et quid in dicto casu, mediante pecunia, & pretio testis deposuerit, ibi in dicto 5. post medium, &c.
 Idem dicendum est de iudice, qui pecunia corruptus innocentem ad mortem condemnavit, 1. p. 1. r. 8. p. 37. 1. s. 1. & 2. p. 41.
 An qui proditorie vulneravit, si mors sequuta non fuerit, gaudeat Immunitate, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 41.
 An qui ex proposito, & sub prelo amicitie proditorie aliam alicui viro nobili inferret, vel cum subitibus eum percuteret, gaudeat Immunitate Ecclesie, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 42.
 An confugientes ad Ecclesiam armati, gestando secum sclopotos, seu archibufetos, gaudeant Immunitate. Et quid, si alicubi confisteret esset in eorum iurisdictione, 1. p. 1. r. 8. p. 37. 1. s. 10. p. 42.
 An Ministri laici iurisdictionis possint in Ecclesia auferre reus arma prohibita, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 43.
 An satellites Curie laicales, quando reus est intra Ecclesiam, non inde fugiat, post brachio apprehensionem tenere, donec licentia Episcopi veniat. Et an in tali casu cedat, quod Ecclesia obstat, ut satellites, ne reus liber effugiat, ibi 1. s. 10. p. 43.
 An qui jam viscos Ecclesie eo ipso satellite per vii iorras in Ecclesia, & ut sese de manibus illius eam, vulnerat illum cum magna signis effusione, gaudeat Immunitate, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 43.
 An qui cum ipso satellite intrat in Ecclesiam, gaudeat Immunitate, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 43.
 An comprehensus extra locum sacrum, si per illud tamen ad carcerem ducatur, vel ad supplicium, aut mortem trahatur per aliquam Ecclesiam, gaudeat ejus Immunitate, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 44.
 An qui ab aliis violenter extrahatur si est manibus satellitum, si confugiat ad Ecclesiam, fit protegens, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 44. & 45.
 An siue laicus teneat restituere reum Ecclesie spoliata, sic, & Ecclesia teneat iudici laico restituere reum extrahum ab aliis & manibus satellitum, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 44.
 An omnes, qui ex publicis carceribus fuerunt extrahi violenti, si in Ecclesia reperti fuerint, gaudeant ejus Immunitate, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 45.
 An reus sit necessarius restituendus Ecclesie, quo sua violenter extrahitur, vel sufficiat restitutionem facere alteri Ecclesie, vel

Episcopo, tom. 9. tract. 1. resol. 108. pag. 47.
 Et in dicto casu an iudex, & alii extrahentes reum ab Ecclesia nosi quos abolverunt, nisi prius, & ante omnia restituere in Ecclesia quos extaxerunt, reus sit damnis, & interfectis, ibi 1. s. 1. & 2. p. 47.
 An extrahentes reum a manibus satellitum, tam ipsi, quam reus, vel ad Ecclesiam confugiant, gaudeant Immunitate, maxime si reus ibat jam damnatus ad tritremes, vel caecum & carceribus, et si fiximenes in ipso adu eximendi vulnerarent, & reus occiderent satellites Regis, vel Fiscum, si posset ad Ecclesiam confugerent, ibi 1. s. 1. & 2. p. 47.
 An extrahens violenter ab Ecclesia a parentibus occisi, si superveniat Coria secularis, & capitur, debeat adhuc gaudeat Immunitate, 1. p. 1. r. 8. p. 37. 1. s. 10. & 11. p. 48.
 An si reus metu iniuste illato, quod a iudice seculari capiendus sit in Ecclesia, & fugiat ab eadem, non possit capi, quia tunc non diceretur egredi, sed extrahi per violentiam, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 48.
 An iudex, qui non mandat extrahi reum ab Ecclesia, sed satellites, vel alii extraherent vi, & dolo, teneatur restituere reum in Ecclesia, vel possit contra illum agere, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 48.
 An reus amittit Immunitatem, qui deceptus fuit subdolis verbis, & fallaciis, vel falsificatione, & blanditiis fuit inducitur ad egressum ab Ecclesia, & iudex laicus post illi punire, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 48.
 Notum, quod privata persona, qui extrahit aliquem ab Ecclesia affectu censurati, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 48.
 An si constaret notorium, reum non gaudent Immunitate Ecclesie, possit illum iudex secularis extrahere ab Ecclesia sine licentia Episcopi, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 48.
 Unde iudex laicus non possit extrahere ab Ecclesia assiduus, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 48.
 Idem iudex secularis non potest exerceere iurisdictionem in Ecclesia, quia non est distributus Principi seculari, sed de territorio iudicis Ecclesiastici, inde captura reorum in Ecclesia est alius iurisdictionis, qui in alieno territorio exerceri non potest, ibi 1. s. 1. & 2. p. 48.
 An saltem ratione consuetudinis iudices laici possint extrahere reos ab Ecclesia in delictis exceptis, & excusatione habere, ne observent Bulla Greg. XIV. de Immunitate Ecclesiarum. Sed dicta Bulla tollit, & reprobat omnes consuetudines contra Immunitatem Ecclesiarum, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 48.
 Urbanus VIII dedit Bullam, quae incipit, Romanus Pontifex, dat. Rom. 1. Junii 1641. ubi annullat, & reprobat, & declarat semper fuisse, & esse nullas, & reprobas omnes consuetudines contra Immunitatem Ecclesiarum, ibi 1. s. 1. & 2. p. 48.
 Reprobatur consuetudo, ea quae alligantur in Ecclesia compediunt delinquentes, donec eximantur causa ad Ordinarium, immo possunt per 30. passus ab Ecclesia exire, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 48.
 An dum casus agitur, reus gaudeat Immunitate Ecclesie, necne, possit illum iudex secularis ab Ecclesia extrahere, & in suis carceribus detinere, ut ibi tutius custodiat, dando tamen cautionem, & juramentum de Immunitate Ecclesie, vel debeat reipsa, si illum extraxerit, statim reum Ecclesie restituere, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 48.
 An Ministri laicales, qui violenter extraherent reum ab Ecclesia, si posset ex aliquo delicto ad eam confugiat, privetur Immunitate, ibi 1. s. 4.
 An extrahens ab Ecclesia restituendus sit, etiam si post extractionem, in carceribus iudicis secularis commiserit delictum pertinentis ad forumulare, ibi 1. s. 1. p. 49.
 An iudex laicus extrahens reum ab Ecclesia teneatur ad restitutionem damnorum, quae inde passus est, ibi 1. s. 1. & 2. p. 49.
 An in casibus non exceptis post illi Praxi debeat licentiam extrahendi reos ab Ecclesia, & ex illius mandato possit iudex laicus delinquentes capere, & quid, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 49.
 An reus, qui fuit extrahens violenter ab Ecclesia, & dicitur ad carceres laicales, possit renunciare privilegio Immunitatis. Ubi reus fingens ad Ecclesiam, licet non debeat invitari extrahi, tamen si voluntarie vellet extrahi, possit extrahi, etiam contradicentibus ministris Ecclesiasticis, ibi 1. s. 1. & 2. p. 49.
 In dubio an reus gaudeat Immunitate Ecclesie, spectat ad iudicem laicum definire controversiam, Et an saltem aliquando hanc cognitionem spectet ad iudicem sacrum. Sed adversus Pontificum preceptum Ecclesiarum violatores per Episcopum iudicari, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 49.
 An Vicarius Capituli sede vacante habeat facultatem, quam habet Episcopus in casu dubio, & iudicare, an reus debeat gaudere Ecclesie Immunitate, necne. Et hoc intelligitur, quando delictum commissum fuit in sua Diocesi in loco exempto, vel nullius Diocesis, 1. p. 1. r. 8. p. 37. ult. p. 49.
 An Episcopus electus, & confirmatus, non autem consecratus possit cognoscere de causis, de quibus dubitatur, an reus debeat gaudere Ecclesie Immunitate, ibi 1. s. 1. p. 49.
 An iudex Ecclesiasticus, quando est sub iurisdictione inter Doctores, an delictum gaudeat Immunitate Ecclesie, necne, possit contra reum iudicare, an privetur Immunitate. Sed si Episcopi tradunt reos Curia seculari in casu, quo debeat gaudere Immunitate.

Possit Pontificem privilegia etiam remuneratoria concessa Principibus laicis evocare non esse dubitandum, t. 9. tr. 3. r. 7. *cursum in principio* §. 3. p. 75. in r. 4. §. 3. p. 93.

Rapinae sunt lites Imperatorum largientes Immunitatem clericis neque efficiuntur, & concessiones, & declaratorias, sed subsidarias, executivas, & ad iudicium, t. 9. tr. 3. r. 32. §. 3. & sequi p. 177. in r. 3. p. 93. p. 99.

An concordata cum Summo Pontifice possint possit revocari a Principe laico? Et quid de monachis? t. 9. tr. 3. r. 13. p. 77. & laque in r. 32. per totum, significat, §. 7. p. 200.

An concordata Summi Pontificis cum aliquo Rege sint privilegia, & an hoc revocari per Bullam Canonica, t. 9. tr. 3. r. 12. & 7. p. 77. & 73.

An privilegium cognoscendi causas Ecclesiasticas concessum Principi laico revocari possit, etiam si per consuetudinem immemorabilem tali privilegio innixum observatum fuerit? t. 9. tr. 3. r. 43. & aliquid in res. 4. §. 6. 7. §. 9. §. 13. & 133. p. 74. 77. 71. 76. 77. & 211.

Et quid, si dictum privilegium sit concessum in vim contractus, & remuneracionem? t. 9. tr. 3. r. 43. §. 13. p. 74. & in res. 7. §. 7. p. 77. ad medium, p. 200.

Et explianser, quod Imperator, & Reges, non possint privilegia Ecclesiarum concessa revocare, t. 9. tr. 3. r. 43. p. 93.

Et mutatur, quod per nullum contrarium potest Pontifex hanc ad hanc supremam potestatem, quam immunitatem Ecclesiarum gubernacionem pertinet, t. 9. tr. 3. r. 131. §. 8. p. 200.

An Bulla Coepae collata Regi Galliarum, quod privilegia appellantes, quid de privilegio in Monachis Regni Siciliae, Et an per aliquod privilegium sit in aliquibus Regibus praedictis Ecclesiis libertas derogandi. Et an dicta privilegia Pontificis, si vera sunt, Regibus Galliae, Hispaniae, vel alius Principibus concessa iudicanda Clericis in aliquibus casibus, & de his sit modum per Bullam Coepae revocata? t. 9. tr. 3. r. 6. & in r. 7. §. 3. p. 79. & in r. 8. §. 5. ult. p. 75. & in r. 9. §. 5. ult. p. 76. & in r. 10. & de doctrina §. 1. ad medium, pag. 77. & in r. 43. p. 93. & de idem, prope finem, p. 107. & in res. 7. §. 7. & seq. p. 200. & in finem in r. 333. §. 5. p. 211.

An qui adducit, & allegat privilegium, ejus literas docere, & proferre, & in authentica forma demonstrare debet, t. 9. tr. 3. r. 4. §. 7. & in r. 7. §. 7. & in r. 8. §. 5. ult. p. 75. paulo post initium a versu. Quam potest, p. 75. & in r. 8. §. 5. ad medium, a versu. Ideo, pag. 77. & in res. 7. §. 7. & seq. p. 200. a versu. Et certe, p. 81.

Dicit, & non concessio, quod immunitas Ecclesiastica non sit ex iure divino Clericis concessa, & discutienda, an possit contra illam consuetudo derogare, t. 9. tr. 3. r. 9. §. 7. & seq. p. 79.

An consuetudo potest erubere jurisdictionem iudicibus laicis in Clericis saltem in aliquibus casibus, t. 9. tr. 3. r. 12. & in r. 33. & in ejus nota, p. 211.

Sed S. D. N. Urbano VIII. sub die 9. Janii 1647. reprobat quascunque consuetudines contra libertatem Ecclesiasticam etiam cum tunc privilegia, t. 9. tr. 3. r. 33. §. 10. p. 213.

An ad ista tolerancia, & consensus taciti Summi Pontificis cum dicta consuetudine, ita ut Principes aliquid licite efficiant adversus libertatem Ecclesiasticam, t. 9. tr. 3. r. 10. & in multis alijs ejus not. p. 216.

An consuetudo immemorabilis probet extitisse privilegia facienda aliquid contra immunitatem Ecclesiasticam? t. 9. tr. 3. r. 9. p. 75. & 76.

Et an consuetudo suadente in privilegio trahendi causas Ecclesiasticas ad laica Tribunalia nihil valeat, eo operetur, eo quod singulis annis per Bullam Coepae representetur? Ubi quod consuetudo curpis, & expolata etiam in immemorabilis non possit inchoare privilegium, t. 9. tr. 3. r. 8. §. 3. p. 77.

An iudex laicus consuetudinem laicam vel aliam introducit atque contra libertatem Ecclesiasticam incidit in excommunicatione Bullae Coepae? Et an dicti iudices laicales incurreant in dictam excommunicationem, si licent servare statum contra libertatem Ecclesiasticam, & non impediunt? t. 9. tr. 3. r. 44. p. 93.

An quod dictum est de consuetudine immemorabilis dicendum sit de consuetudine etiam immemorabili. Ubi quod ut consuetudo consuetudine debet esse legitima, & prescripta. t. 9. tr. 3. r. 20. §. 14. p. 82.

An Consuetudines laicorum, & Clericorum inter validae, etiam si sint contra libertatem Ecclesiasticam? Et quod dicitur consuetudinem Clericis, & laicis communem, intelligendum est de consuetudine, quae non prejudicat sacris canonibus, quo casu saltem consensus Pontificis desideratur, & de concordata inter Ecclesiasticos & seculares etiam in Concilio Provinciali facta, nisi confirmantur auctoritate Pontificis nihil operari contra privilegium immunitatis, t. 9. tr. 3. r. 5. §. 13. p. 77. ad medium, p. 213.

An Clerici possint tali exemptioni renunciare, non solum quod negotia criminalia, sed civilia, & ex hoc procedat, etiam si Clerici renunciant tali privilegio de licentia Episcopi? t. 9. tr. 3. r. 19. p. 74.

An in Regno Siciliae possit Rex disponere ad libitum in quoscunque viis voluerit de fructibus Ecclesiarum vacantium? Et quid de

consuetudine circa hoc? t. 9. tr. 3. r. 14. p. 78.

Et cursum observatur, Regem Galliae habere tale privilegium ratione Regaliae, ibi §. 1. & in §. 1. in finem versu. Quia, & 5. 40.

Et notatur, quod licet in Hispania, & alique in locis Italiae, & Hispaniae Ecclesiarum vacantium Summo Pontifici non solvantur redditus, tamen Summo Pontifici, vel eadem Ecclesiae, ibi populi fructus dantur, & de idem.

Quid est sententiam de aliquibus Constitutionibus Iulianis Imperatoris, praesertim de Constitutione 3. §. 17. & 18. Sed advertitur, leges, & Constitutiones Iulianae, & aliorum Principum circa personas, & causas Ecclesiasticas recte communiter iure derogatas esse constare, t. 9. tr. 3. r. 15. p. 80.

An adversus aliquem alium in defensionem Immunitatis Ecclesiasticae, Sed iam omnes (sere casum in alia Resolutione) sunt discussi, t. 9. tr. 3. r. 16. p. 81.

Ubi assertur, repulsas possit iudici a iudice seculari contra personas Ecclesiasticas, sed resellitur, ibi §. 12. p. 82.

An Summus Pontifex possit cogoscere, & ad hoc exstare compellere, ubi laici, & discordia oritur inter duos Supremos Principes, neminem in temporaliis recognoscere, tom. 9. tr. 3. r. 19. p. 83.

An Regem aliquem casu fiat iudices exemptionem, v. g. si tamen non habeat Superiorem in Regno, qui eos puniat, & delinquat, t. 9. tr. 3. r. 19. p. 83.

An licet Principibus Legatos, & eorum famulos atrociter facere persequantur sine violatione iuris gentium? Ubi per Legatos Principum secularium variis casibus proponitur, t. 9. tr. 3. r. 23. p. 85.

Sed per Legatis, & Nuncios Summi Pontificis, ibi, v. ult. p. 85.

An licet Principibus Christianis, & Magistratibus laicis duci eorum familiares, & potestatem aliquam Nuncios, postquam Provinciam a Pontifice mittitur? t. 9. tr. 3. r. 23. p. 85.

Utrum Episcopi, & Ecclesiae laici tanquam inobedientes manderi Regis, vel ex alijs delictis possint expelli a Regno? Et an in dicto casu tam Principes, quam Concilii illi consulerent in curando in excommunicatione predictam Bullae Coepae, t. 9. tr. 3. r. 24. & in multis alijs not. p. 86.

Et quid, si sit tanta necessitas, ut claret, & evidenter periculum esset in morte, ut Pontifex non possit consiliari, ibi §. 2. & in alijs not. ibi §. 6.

An Episcopi, si non expelli a Regno saltem transmitti possint ad Summum Pontificem pro examinatione? Et exponitur, t. 9. tr. 3. r. 24. p. 86.

Et advertitur, quod hodie neque Concilium Provinciale potest formare proculum in casu criminis laicis atrociter facere Episcopum ad effectum transmittendi illum ad Summum Pontificem, sed ad proferendum crimen perditionis, & ad aliam. t. 9. tr. 3. r. 24. p. 86.

Ubi etiam quod Episcopus propter heresim non potest citari, nec puniri, sed hanc causa Papa reservavit, ibi.

An Principes habeant jus convocandi Episcopos propter aliquod Reipublicae negotium, vel bonum ipsarum Ecclesiarum? t. 9. tr. 3. r. 26. p. 87.

An Reges possint deponere Episcopos pro gubernacione Regni, & regni consilii? Et an praedicti Episcopi exculantur a residentia in dicto e. d. & de difficultate est an hoc chicer possint Reges ex privilegio aliquo a Romano Pontifice obtento, & si superaddit privilegium varet eas, an modo licet revocari? t. 9. tr. 3. r. 27. p. 86.

Et an in hoc non possit Summus Pontifex dispensare, si non adeo necessitas publica, & bonum commune, quo residentia Episcoporum sit alijs de iure divino, ibi §. 4.

Et advertitur, quod in Curia Regum, & aliorum secularium Principum suspenses muneris, & Officio Regi Praesidia, Consellarii vel Consiliiarii, aut Praesidia non excommunicantur a residentia, sed solum excommunicantur, & muneris, nisi ea sit hominum penuria, ubi laici idonei non sunt repaerant, qui hanc obsequia praestent, t. 9. tr. 3. r. 27. §. 10. p. 86.

An Reges possint expellere Episcopos ab Episcopatu, si symoniaci electi essent? Et an isti laici possint in censuram Bullae Coepae, t. 9. tr. 3. r. 28. p. 86.

An Episcopi feudatarii Regum debeant prius obedire Regi, quam Papae, seu Metropolitanis? Et an Praesidia Regi Reges tenentur in bello armis ferre, & auxilium praestare secundum feudum conditionem? Et an Regi praescribere Episcopi, & Abbasibus illi Regni ut cum ipso armis bellis? t. 9. tr. 3. r. 29. p. 86.

An collatio Episcoporum, & aliorum beneficiorum possit a Principe laico consuetudine immemorabili, aut praescriptione acquiri? t. 9. tr. 3. r. 30. p. 87.

Ubi, quod si Rex nocet, & alii Reges conferunt Episcopatu, & alia beneficia, hoc ea privilegio Romani Pontificis procedente dicendum est, ibi, prope finem res. 1. versu. Hinc &c.

An Reges possint se in promittere, quod si aliquo Episcopo non servare aliquod Decretum Concilii Tridentini, t. 9. tr. 3. r. 31. p. 87.

An residentia Episcoporum persisteret ad Principes secularis, si non item Episcopi Concilio non dissentire, Ne decimas fructus praeter collectas exstet, & alia familia faciat, t. 9. tr. 3. r. 32. p. 87.

An Principes, seu Ministri Regis faciendo licentia hortariorum ad Episcopos, ut ab aliquo mala determinatione desistant, ut in

- rius, & rumpit exitum, sit iudex laico pro dicta seditione cognoscendus. Et quid e contra; t. g. tr. a. r. 107. & 108. p. 113.
- An qui fuerit banitus tempore, quo erat laicus, & hanc duranter efficitur Clericus, liberetur a jurisdictione laicali; ibi. in hoc. r. 107. p. 113.
- Et quid, si Clericus committit delictum tempore Clericus, & post delictum ducit auctoritate; t. g. tr. a. r. 108. in hoc. p. 113. & r. 147. p. 115.
- An sit aliqui casus in quibus Principes seculares possint penitus exco-
municare Clericos; t. g. tr. a. r. 10. & in multis aliis Rol. & S. huius verbi p. 114. Vide in dicto. t. g. tr. a. r. 124. p. 117. & 125. p. 117. & 126. p. 117.
- An si Papa faceret aliquam innovationem in delictum Clericorum, possit
Principes seculares in dicto, & vi resistere illis, & impedire executionem
taliu mandatorum; t. g. tr. a. r. 10. in hoc. p. 114.
- An iudex secularis possit coartare Ecclesiasticos, & Religiosos im-
pedientes, & resistentes jurisdictioni laicali, necnon illis punire
pena pecuniaria; t. g. tr. a. r. 117. p. 124. & pro captura in
ref. tr. a. r. 117. & 118. p. 125. & 126. p. 124.
- An iudex laicus possit in aliquibus casibus coartare Clericum, & de-
tinere in carceribus ultra viginti horas; Immo necne eo tem-
poris detinere eum possit, si breviori laico iudici Ecclesiastico
remittere poterit; t. g. tr. a. r. 117. & in aliis ejus cas. p. 117.
- Et io dicto casu officialis laicus capiat Clericum statim suo iu-
dicio non presentem, incidit in excommunicationem Bullae Ge-
n. p. 118. & in hoc. p. 118. p. 117.
- An qui alium capiat extra iudicium, possit illum docinere per locum
horum, & ipsum eum iudici presentem; Et si illum
detinet extra iudicium, quis po-
testat puniti debeat; t. g. tr. a. r. 117. & 118. p. 117.
- An iudex laicus, & ejus minister possit coartare personam Ecclesiasti-
cam in fragrant crimine, & deducere eam sine injuria ad
suum Ecclesiasticum Superiorem; t. g. tr. a. r. 117. & 118. p. 117.
- Et quid fecerint, si non in fragrant crimine, sed postea cum ar-
mis venissent, vel mutato habitu Clericus inventus est, an in
eali casu Clericus comprehendat possit; Ubi an iudex secularis
jure defensionis faciat alterum innocentem, licet comprehendat
Clericum non solum in actuali fragrant crimine etiam potando,
præveniendo illum, sed etiam in crimine parricide, aut agnato,
aut contumaciter suo Superiori; t. g. tr. a. r. 117. & 118. p. 117.
- An minister laicalis possit spoliar Clericum armis prohibitis ab-
que metum excommunicatione, & maxime tempore noctis; Ubi,
in Clericus ferens arma possit resistere cum armis burvario vo-
lente eum expellere; t. g. tr. a. r. 116. 117. 118. p. 117. & 118. p. 117.
- Et in dicto casu iudex Ecclesiasticus possit compellere arma illa
spoliata restituere; t. g. tr. a. r. 116. in hoc. p. 117.
- An Clericus exco-
municatus prohibuit venationem, vel piscationem,
possit spoliari a iudice seculari, vel sua Ministeribus, vel
canonibus, vel aliis instrumentis; ibid. s. ult. de.
- An minister laicalis possit tallere a Clerico vestes prohibitas de-
ferentes; t. g. tr. a. r. 117. & 118. p. 117.
- An ad delictum tempore iudex secularis iurisdictione possit
Clericus; Et an Clericus, qui in re aliqua in Trial. sess. 22. cap. 6.
præscripta deficit, ob idque fore laicali subiacere, non solum
a iudice laico, sed etiam a iudice Ecclesiastico possit puniti, atque
iudicari; Ubi notatur, quod prima Tonsura enim testimonio
probat; t. g. tr. a. r. 120. p. 124. & 125. p. 124.
- An Clericus in Minoribus, qui gaudeat privilegio fori, opus sit
eo tempore delicti, vel saltem capere reperiatur in Tonsura,
& habitu; t. g. tr. a. r. 122. p. 118.
- An si Clericus aliquis dimisit habitum Clericalem, & illum
reassumeret etiam sine licentia Episcopi, gaudeat privilegio
fori, etiam si in synodo hoc prohibuit uter heri; t. g. tr. a. r. 122. p. 118.
- An privilegio fori gaudeat Clericus incedens in habitu, & Tonsura,
& per paucos dies in Choro, & processiones nosterfuit, quan-
vis de mandato Episcopi alius Ecclesie non interfuit, vel bene-
ficiu Ecclesiasticum non habet; t. g. tr. a. r. 123. p. 118.
- An Clericus gaudeat privilegio fori, & sit a laica jurisdictione
exemptus, si rancore ferat habitum, & non Tonsuram, vel
de contra; t. g. tr. a. r. 123. & 124. p. 118.
- An Clericus, qui gaudeat privilegio fori, debeat portare non solum
plurimum, sed etiam togam usque ad talos; t. g. tr. a. r. 125.
126. & 127. in hoc. p. 118.
- Utrum iudex laicus possit in eali contingenti cognoscere de Cleri-
catu, vel habitu; Pro utroque ibidem in r. 127. tal. p. 119 &
pro parte habitus in r. 126. p. 118. & 127. tal. p. 119 &
pro parte Clericatus in r. 127. tal. p. 119 & 120. tal. p. 119.
- Et si Clericus caput incedat in habitu laicali, an tunc possit de-
linqui per iudicem secularem, donec iudex Ecclesiasticus ferat
deklaracionem in habitu, cum qui inventus est Clericus, sit
Clericalis, & dum pender talis cognitio, iudex secularis de-
beat superedere a processione causa delicti; Et quid, si fama
illius publica, & notoria, quod ille esset Clericus, an in tali

- casu statim sit remittendus ad iudicem Ecclesiasticum ante co-
gnitionem Clericatus; t. g. tr. a. r. 126. & 127. p. 118.
- An iudex laicus possit punire Clericum, qui assumptis habitu
Clericali post delictum paratum intentione subterfendi se a
seculari potestate; t. g. tr. a. r. 131. p. 120.
- Et in dicto casu, si talis dicitur suspensus habitum Clericalem ex
vivis, an ipsius iuramento standum sit; ibid. p. 131. p. 120.
- Et notatur, non posse iudicem laicum talem Clericum Ordina-
re in fraude punire quod pœnem corporalem, sed tantum
quod pœnem pecuniariam, & confiscationem honorum, quavis
hoc non caret difficultate, quia exempta persona non potest in
rebus molestar; t. g. tr. a. r. 131. p. 120. & 126. & latissime in
aliis ejus cas. p. 120.
- In Dignis N. volentes ad Ordines promoveri prius adhibere
talem Clericum Cathedrali, & per annum pœnem habitum
Clericalem interfrendo eidem Ecclesie, prout faciunt Clerici jam
Ordinati, quæritur, an in dicto anno gaudeat privilegio fori,
Ubi, an omnes servientes Ecclesie gaudeant privilegio fori,
maxime Scholares addicte, & servientes Ecclesie; t. g. tr. a. r. 133. & 134. p. 121.
- Et notatur, quod licet Clerici, qui dicuntur Salvatici, non gaudeant
privilegio Canonici, neque exemptione gabellarum, tamen
gaudent privilegio fori; t. g. tr. a. r. 134. p. 121. & pro privile-
gio Canonici in tom. 3. tr. a. r. 9. tal. p. 88.
- An percursum Clericum anno delectum cum habitu, & Tonsuram
intra excommunicationem Canonici; t. g. tr. a. r. 135. & 136. p. 122.
- An Clericus incedens cum habitu, & Tonsura sed non delectum
alieu Ecclesie, gaudeat privilegio fori; Et notatur, quod licet
alieu Episcopi delectum in certa Ecclesia, sufficit, ut obli-
vatur coartari, sed non sufficit servitium in temporalibus, sed
in spiritualibus, & sufficit, si servitium præbeat in divinis
alieu Ecclesie, qui illi in quo mandavit Episcopus, etiam si ser-
vit Capellæ existit in Ecclesia, quæ ab Episcopo contrarietati
laicorum esset assignata; t. g. tr. a. r. 137. p. 121. & 122.
- Et quid, si delectus alieu Ecclesie, etiam si hoc non faciat
de mandato Episcopi; t. g. tr. a. r. 138. & 139. p. 122.
- An Clericus delectus Ecclesie de mandato, & ex licentia obtem-
peranti Vicarii Episcopi gaudeat privilegio fori; t. g. tr. a. r. 137. p. 121.
- Ubi inferitur, quod forma legis non potest per equipollentiam im-
pleri; ibid. s. 3. ad medium. & c.
- An adscriptio in Ecclesia hodie non sit necessaria de mandato
Episcopi, sed sufficit, quod resider sit servitium in divinis,
t. g. tr. a. r. 136. s. 2. ad medium. p. 122. & in ref. 127. tal. p. 122.
- An Clerici Minoris, ut gaudeant privilegio fori, debeant in
Dominicis diebus cum super pellico Divinit interire; t. g. tr. a. r. 138. p. 123.
- Et in hoc intelligendum sit non rigidè, id est per omni tempore,
sed promodum parte ipsius; ibid. s. 2. in fin.
- An Clerici in Minoribus ad servientes requirunt Concilii Triden-
tini gaudeant omnibus privilegiis, quibus gaudent Clerici in
Sacerdotibus; t. g. tr. a. r. 139. p. 123.
- An iudex laicus possit punire Clericum in Minoribus constituto;
Ubi explicatur omnia, quæ determinavit Concilium Tridentinum
ref. 13. cap. 6. in quo gaudeat privilegio fori; t. g. tr. a. r. 140. p. 123.
- Utrum Clericus habens beneficium, sed non delectum habitum,
& Tonsuram, necalieu Ecclesie delectum gaudeat privilegio
fori; t. g. tr. a. r. 141. & 142. p. 123.
- An si dictum Clericus habet tantum titulum, & collationem be-
neficii, non autem possessionem, gaudeat privilegio fori, &
sit a jurisdictione laica exemptus; Et an hoc intelligatur in
Clerico possidente beneficium, sed sine redditibus, cum g. tr. a. r. 141. p. 123.
- An Clericus, qui habet tantum possessionem super aliquo benefi-
cio, gaudeat tantum Beneficium privilegio fori, item, se
exemptus a jurisdictione seculari; Et quid, si non incedat in
habitu, & Tonsura; t. g. tr. a. r. 143. p. 124.
- An Capellani, qui Capella in perpetuum, vel in titulum forte
a Papa, vel Episcopo assignata, gaudeat privilegio fori; Et quid
est dicendum, si habeat Capellaniam, vel beneficium vulgare
dictum, servitium Missarum; Et quid, si dictum Prelatum
possidet ut titulum perpetuum, & aliquod spirituale
annexum habet; t. g. tr. a. r. 144. p. 124.
- An habens Conducioriam a Papa concessam gaudeat privilegio
fori; Et quid, de clerico, qui beneficium obicit, quod obicere
non poterit, pœna quæ illegitima, irregularis, vel indolens
est illi casu dimissoris, vel sue illi; t. g. tr. a. r. 145. p. 124.
- An ordinarius aere legitimum metem, vel extra metem, & Episcopo
dimissoris, aut cum talis, vel per simoniam, aut ab Episcopo
impedito ordinis facienda, v. g. excommunicato, suspensio,
interdictum, &c. an gaudeat privilegio fori; t. g. tr. a. r. 149. p. 124.
- An qui beneficium habens delinquit, & postea matrimonium con-
trahit, sit a iudice laico puniendus; t. g. tr. a. r. 147. p. 125.
- An Clericus conjugatus cum unica, & Virgine, vestes Clericales,
& Tonsuram deponat, postea illas resumat, gaudeat privilegio
fori; t. g. tr. a. r. 148. p. 125.
- An Clericus, qui post delictum commisit tempore, quo omnis

An Pragmatica super Chartam, vulgo dictam *Peperillade*, violet immunitatem Ecclesiasticam, g. tr. a. r. 117. ib.

Ubi, quod ea iuxta Chartam Rex potest concedere venditionem aliquorum rerum, & monopolium circa aliquos merces, ib. s. 4. & 12

An Princeps, si per aliquam Chartam disponat de his, que ad munera, & exactiones pertinent, officio contra libertatem Ecclesiasticam, & sint excommunicati, Ubi plura circa hoc explanantur, & distinguuntur, g. tr. a. r. 118. p. 157

An lex, sine statuto, quod aliqui aditus hereditatem non conferant inventario, teneatur ultra vires hereditatis, comprehendere Clericos, Ecclesias, & Monasteria, g. tr. a. r. 119. p. 157

An statum, quod quis, qui nondum habet ius in rebonorum, non possit iuratus esse, Dominus sit, si non ingrediatur Religionem sine veritate mittit an, tale statum sit illicitum, & contra immunitatem Ecclesiasticam Idem est, si testamentum aliqui imponat de iure conditionem, g. tr. a. r. 120. p. 158. & in to. 6. tr. 8. r. 42. p. 125

An si legentur ducata si habet, centum verò si Religionem ingrediatur, debentur ducata Religionem ingrediens, ib. in fine r. 120

An Principes possint leges condere circa matrimonium, & ejus impedimenta, g. tr. a. r. 121. & 122. p. 158

Et quid circa accessoria, & accidentia matrimonii, v. g. circa dotem, & iurum dotis, vel donationem inter vivos, & uxorem, & dispensationem largitam filios spurios, & illegitimos, & similia, ib. s. 1. r. 121

An Principes laici quoad suos subditos possint statuire, & indocere impedimenta dirimentia, vel dissolventia matrimonium, tom. 9. tr. 1. rel. 122. 340. 341. & 342. l. 1. s. 158. 159. & 160. Ubi expenditur locus Concilii Tridentini de cognitione causarum matrimonialium, & responditur ad argumenta contraria, ibid. in r. 141. r. 122. 342. 343. & 279. 6. p. 122. 342. 343. & 177

Et notatur, huc esse scriptura Principibus Ecclesiis non addiungi impedimenta matrimonium dirimentia, v. r. 123. & legem enunciam civitatis, g. tr. a. r. 124. s. 14. ad med. p. 127

Difficultas est, an si Principi Christiano de facto apponeret aliquod impedimentum dirimentis matrimonium, non obstante hac relaxatione factum tunc, & matrimonium contra factum cum tali impedimento validum esset, g. tr. a. r. 125. s. 4. & 5. p. 159

An vero sola consuetudo potest induci impedimentum dirimentis matrimonium, ibid. in fine r. 125. p. 158

Et asseritur singulare iuris Doctoris sententiam, si sufficit valet matrimonium esse preferendum communi opinioni, g. tr. a. r. 126. s. 1. p. 126. 344. & latet in t. 1. r. 127. & in alii ejus not. p. 128

An valeat statum, in quo caveatur, ne filii, vel filii possint contrahere matrimonium sine consensu Patris, alius datus ab hereditate, tom. 9. tr. 1. rel. 123. 344. 366. p. 159. & 160. & latet in r. 124. p. 128. 343

Et notatur, patrem non debere, nec posse in foro conscientie exheredare filium etiam statibus his legibus, si nascitur contra eius voluntatem, nec posse Confessarium absolvere Patrem in articulo mortis, nisi prius revocet testamentum, ubi cum exheredat, g. tr. a. r. 123. s. 1. in fine, p. 159

An testator possit disponere, ut filii sui natus de consilio aliquis ib. s. 1. in fine

An Pater incurrat excommunicationem Concilii Tridentini si iniuste impedit matrimonium filiorum, ib. s. 3. ad med.

Ad statum disponit, & ponens matrimonium cum hominibus alterius civitatis contra hunc, & obvenit cum suis filiis prius andam iure hereditate, & si ei sit quaesita, sit contra immunitatem Ecclesiasticam, g. tr. a. r. 123. p. 160

An filii debeant adimplere sponsalia, & nuptias promissas, g. tr. a. r. 124. p. 164. & latet in t. 1. r. 126. r. 128. p. 125

An Principi laicus possit imponere poenam, vel matrimonium inter cognatos, & contrahat, & illas exigere, etiam impetrata Pontificis dispensatione, g. tr. a. r. 125. p. 160

An laici sit laici competens, quando agitur de possessorio matrimonii, g. tr. a. r. 127. 379. 383. p. 160. 77. & latet in ref. 381. p. 122. Ubi expenditur locus Concilii Tridentini de cognitione causarum matrimonialium

An iudex Ecclesiasticus sit iudex competent in causis sponsalium, & quid si juramento firmatus sit, vel an saltem sint iuxta loci, g. tr. a. r. 128. p. 160

An quem iudicem spectat spirituales, vel seculares, pendente lite super matrimonio, vel sponsalibus, sequatur pacellam, cum ea explorandi voluntatem, tom. 9. tr. 1. rel. 129. 380. 381. & 160. p. 160 & 161

De sequendo Novicio a Religione, vel puella pendente lite matrimonii, ut eorum voluntas cognoscatur. Ubi docetur potestatem saecularem non posse cogere Religionem ad sui expellendum Novitium, depositum, & nisi ea parte Religionis via beret manifestata, & extra hanc causam iudices seculares, si id tentarent, gravissime peccarent, & excommunicationem Concilii Tridentini, & alii de Regula, ipso facto incurrerent, & quod est sententia, & auctoritate Ecclesiastica Summi Pontificis, vel Nunciis Apostolicis id fiat, g. tr. a. r. 130. p. 161

An de causa dotis principaliter, & non incidenter iudicari possit iudex Ecclesiasticus inter laicos cognoscere, Et quid, quando de in testamento relicta est puella pauperi, tom. 9. tr. 1. r. 131. p. 161

Probari, matrimonium inter captivos Virginem esse validum, g. tr. a. r. 134. p. 165

An matrimonium contra ingenuum Principem sine eorum consensu contra factum sit validum, ib. s. 1. & 169

An Principes, seu Principes laici possint statuire irritum aliqui iuramenta, quod in certis contrafactis apponantur, super matrimonio, decimis, & similibus, g. tr. a. r. 132. p. 162

An Principes seculares possint relaxare obligationem iuramenti praestati, & an saltem si non possint propter iuramentum relaxatum, possint tamen condonare, & remittere obligationem, quam pars ipsa, cui iuratur, concedere potest, g. tr. a. r. 133. p. 162

An iudex laicus possit cogere seculares ad condonandum obligationem iuramenti metu, aut iniuria extorti, Et an quando iudex laicus hoc possit efficere, possit etiam iudex Ecclesiasticus, tom. 9. tr. 1. r. 134. p. 163

An Principes seculares non tantum possint relaxare iuramenta, ita prohibent, ne fiat, sed etiam possint impedire effectum illius ita ut fiat, nullatenus sequatur obligatio, Et quid circa hoc in Regno Catholico, & de ordinatione Lusitanæ, prohibent, apponi iuramentum in alio contrafactu, g. tr. a. r. 135. p. 163

Ubi non solum iudex laicus ad observationem iuramenti super contrafactu, vel simili negotio interpositi laicos facere compelli potest, & etiam iudex Ecclesiasticus, ita ut in tali casu materia iuramenti sit mixta, ib. p. 163

An leges ille irritantes contra factum solum propter adfectionem iuramenti fiat saltem indireccte contra libertatem Ecclesiasticam, ib. not. med. & in fine r. 135. & 136. non erant, & r. 137. s. 1. 383. 381. in fine, & resp. ad s. 1. & r. 164. 378. & 179. & in to. 8. r. 17. p. 164. & p. 165. & ad p. 164

An iudex Ecclesiasticus sit competens quoad relaxationem iuramenti, & ad effectum etiam agendi, praestata relaxatione annulles, & rescindat ipsum contrafactum, Et quid, si causa agatur cum hereditibus iurantis, g. tr. a. r. 136. p. 163

An Principes impoentes gabellas licet iustas super bona Ecclesiasticorum, incurrant in excommunicationem Bullæ Cœne, vel tantum incurrant in aliam excommunicationem Papalem, & qua satisfacta parte per Bullam Græciæ absolvi possint, tom. 9. tr. 1. r. 137. p. 163

An aliqua civitas, vel Princeps possint exigere tributa a Clericis quia per consuetudinem immemorabilem ita consuevit factum est an colore talis praestant heretores & tenentur excommunicationis, & retributionis debito, g. tr. a. r. 138. & 139. p. 164

An quidam doctrina Sylvester de gabella solvenda a Clericis super carne, vino, & c. sit vera, tom. 9. tr. 1. rel. 140. 344. & 141. p. 164. & 165

Et an laici possint aperire tabernacula, in quibus sine onere vendigali consuevit pascere Clerici, ib. p. 164. & in fine r. 140. & 141. s. 1. ad med. p. 164 & 165

An emens vicarius pro filio Clerico, vel Capellano sue familie teneatur solvere gabellas, Et dicitur, quod in tali causa Pater possit donationem facere filius de tota illa summa, quod expensum fuit pro illis, & possit eorum nomine illas expendere in eorum servitium, g. tr. a. r. 142. p. 164

An laici Ecclesiasticis cum onere relaxandi eas in hoc aequi, g. tr. a. r. 143. p. 164

An si Principes, vel alia Respublicae propter aliquam iuliam causam exigerent tantulum pretium carnis, vini, olei, & c. ut illud plus converteretur in illam causam, non quidem in gravamen Clericorum sciens principaliter, sed generaliter in gravamen omnium, incurrant in excommunicationem Bullæ Cœne, & talem gabellam Clerici exigant, g. tr. a. r. 144. s. 1. & 2. & r. 146. & 147. p. 165 & 164

Et an in tali causa aperienda sit alia taberna, ad quam sine tributo conquire possint Clerici ad emendum vinum, oleum, & c. iuxta pretium, g. tr. a. r. 145. s. 1. p. 165. & in fine r. 146. p. 164

An Principes laici, si iuxta pretium pretii legitimum vini, vel potius super emptore laico gabellam, quam extra pretium legitimum, & legem iuliam dandum venditori, debeat ipse emptor dare pro bono, & necessitate potius, querantur talis gabella sit contra immunitatem Ecclesiasticam, g. tr. a. r. 143. p. 163

Ubi asseritur, gabellam impositionem super emptore rerum Ecclesiasticarum esse iniustam, & contra Ecclesiasticam immunitatem

An Principes seu alius Superior laici sine consensu Clerici possint imponere gabellam super ejus bona ex aliqua causa, & necessitate ut possit, & c. g. tr. a. r. 146. & in alii ejus not. 147. p. 166

An Clerici teneantur ad subdumum, & c. & onere communis, g. tr. a. r. 136. 147. & latet in multis aliis causis not. 148. & 166

An in tali, quo consuetudo, vel gabella iuxta iuramentum pro communi, & pro Republica utilitate, possint imponi, & solvatur Romano Pontifici, g. tr. a. r. 147. & in multis aliis ejus not. p. 166

Et quid, si periculum est in mora consulendi Summam Pontificem ibi §. 2. & in multis aliis ejus not.

Audiam gabellę, si excedat octavam portam, sint injulę, ibi §. 3. & seqq.

De conditionibus, quas requirit Cap. Non minus, & cap. Adversus de Immunitate Ecclesiarum Clerici possunt collecti in communibus utilitatibus, vel necessitatibus, §. 9. tr. 1. r. 48. p. 167.

An in tali casu inconsulto Summo Pontifici sufficiat ad validitatem actus censens Episcopos, & Clericos, ibi §. 2. & in aliis ejus not.

Et in dicto casu, quid lub nomine Clerici intelligatur, ibi §. 4. p. 167.

Et advertitur, quod hanc necessitas, ad imponitur gabellę, inconsulto Summo Pontifici potest contingere in casibus, quos ad unum actum, vel ad breve tempus fit, ibi prop. fin. §. 3. & c.

Et in distinctione addit consensus Pontificis, in fit necessaria consultatio Clerici, & vocatio Clerici, in tu c. si necesse esset servare formam, cap. Non minus, de Immunitate Ecclesiarum, ibi ult. ad mod. p. 166.

Et notatur, quod ad alia in dictis casibus & contributionibus per Ecclesiasticos persolvenda est, per personas Ecclesiasticas tantum ibi Episcopos deputandas efficienda erit, ibi prop. finem, dict. §. 3. p. 168.

An Decretum Bonificii VIII. in cap. Clericis, de Immunitate Ecclesiarum in hodie persistat. Et quid sit de aliis Regibus difficultas est de Regibus Galliarum. Nante privilegio Bonificii VIII. concilio Philippo pulchro, non impedit Episcoporum, consensum, possunt, urgente necessitate, imponere onera Ecclesiasticis, & an tale privilegium sit in usu, §. 9. tr. 1. r. 318. p. 118.

Quando laicorum facultates non sufficere censendum, sit ad hoc ut Clerici, cum concilio Episcoporum confulto Romano Pontifici, contribuatur in aliquibus casibus tenentur, §. 9. tr. 1. r. 349. p. 168. Et autem, in dicto casu Dominos Episcopos non debere illam licentiam Pontificis executioni manere, etiam vis, videndum, &c. que in dictis Bullis Pontificis ponuntur, §. 9. tr. 1. r. 349. p. 168.

An Ecclesiasticis tenentur solvere gabellę impositas pro prima intravit Regis in civitate, §. 9. tr. 1. r. 351. p. 169.

Utrum Clerici teneantur ad gabellam, que imponitur ab praefato tenente Exercitum in patrias inimicorum, ut tutius consilium Regis consideretur, §. 9. tr. 1. r. 351. & 356. p. 169 & 174.

An Principes laici possint imponere gabellę super bona Ecclesiasticorum propter reparationem marorum, pontium, viarum, fontium, & similia, ad communem usum civium, & Clericorum concessi, an, nisi in suo iudicio, nempe quando deficerent facultates laicorum, §. 9. tr. 1. r. 353. & in multis aliis ejus not. p. 169.

An Clerici teneantur ad expensas Academię publicę Principis facultatis, Et quid pro Physico, Chirurgico, Iudi Magistro, &c. §. 9. tr. 1. r. 337. in fine, p. 168.

An Clerici teneantur ad contributionem, ut apponitur, quod Rex vendere parat, se redimat, tom. 9. tract. 1. r. 353. §. 4. in fine, & seq. p. 169.

An Clerici teneantur, & possint per iudicem laicos cogi ad reparandum viam ante domos suas, §. 9. tr. 1. r. 359. p. 169.

Et quid, si graticulae, vel verni, vel lignula, seu bruchi ascendant in vineis, vel melioribus aliquis Clericus, vel pro reparatione aggeris flumen vicinus agros Clericorum, & laicorum inundet, tom. 9. tr. 1. r. 354. §. 3. ibi.

An Principes possint imponere gabellę super bona patrimonialia Clericorum, sive ipsi donata, sive empti, aut quovis alio tituloque quærit, sint, §. 9. tr. 1. r. 355. & in multis aliis ejus not. p. 170.

An Clerici teneantur solvere vigiliis in cathedris framenti, vral, &c. & similia, que a bonis patrimonialibus colliguntur, nec alibi coadungendo casus veniant, §. 9. tr. 1. r. 356. p. 170.

Et ducitur, non enim segetes in campo lucrative esse interdictum Clericis, led illam tantum, quod res ipsa non meliora cariore pretio vendenda est, & que deum tributum imber annois fecus fieri meliora cariore pretio vendenda, quam empti sunt ut emere jumenta ut nutrita, & meliora vendant cum lucro item vasa emere, & nutrita, & quia vendant ecclesias, & agnos vel quodcumque genus reliquod novit fiat alter meliorandum fit, &c. §. 9. tr. 1. r. 356. §. 1. in §. 6. p. 170. r. 354. §. 17 p. 174 & c. p. 164. §. 6. p. 174. & in tom. 9. tr. 1. r. 355. §. 1. in §. 1. & in §. 4. p. 170. in verbi. Et tandem, p. 173. & c. 188. §. 1. p. 174. & hoc rursus pro negotiacione lucrativa, & re meliorata.

Et pro negotiacione lucrativa, ledere non meliorata in r. 1. & 3. not. preteritis §. 6. melius, cum multis DD. in r. 1. r. 359. p. 170.

An Clerici, teneantur solvere gabellam, & collectam certam, & invariabilem impositam per statum super aliquo bona, priusquam ad eos pervenirent, tom. 9. tr. 1. r. 357. §. ult. & 358 & c. p. 171 & 172.

Et advertitur, quod prædicta omnia sunt obligata pro tributo Regibus impositis, & impositis, & cum hoc tenore transire ad Ecclesiam, led resolvitur, quod hæc omnia est falsum, tom. 9. tract. 1. r. 358. §. ult. p. 172.

An Principes possint imponere, & exigere gabellę a Clericis in Minoribus constitutis, Et quid de constitutis in prima Tonfura,

Et quid, si addit consecratio in contrarium, Et an qui vigiliis ab illis exigeret, vel imponeret, in excommunicatione Bullis Cænes incidere, §. 9. tr. 1. r. 359. & in aliis ejus not. ibi.

An Principes laici possint imponere, & exigere gabellę a Clericis in Minoribus, non habentibus requisita Concilii Tridentini a se, §. 13. & c. §. 9. tr. 1. r. 360. p. 172.

An Principes possint imponere gabellę super bona Clericorum, qui habitant in Clericali assumptum sine intentione Clericandi, sed tantum in eisdem collectarum, §. 9. tr. 1. r. 361. p. 173.

An Principes possint imponere, & exigere gabellę ab Equitibus D. Jacobi, Alcantare, Calatrave, & adhuc Novitiis, tom. 9. tr. 1. r. 362. & in aliis ejus not. ibi.

An supradicti Equites sint veri Religiosi, & possint consisteri cum Sacerdotibus non approbati ab Ordinario, sicut possunt alii Regulares, tom. 9. tract. 1. r. 362. a linea 4. & latè in multis aliis not. ibi.

An Principes possint imponere gabellę super bona Novitiorum, §. 9. tr. 1. r. 363. & in multis aliis ejus not. p. 173.

An Clerici vel Religiosi conductores agros alienos teneantur solvere gabellam, si in fructibus inde perceptis, §. 9. tr. 1. r. 364. & in aliis ejus not. p. 174.

An Clericus negotiator situm ante trinum monitionem teneatur solvere gabellam, & Principes laici laici ab illis possint licite exigere, §. 9. tr. 1. r. 365. p. 174.

An dicta, vel alia gabellę quando Clerici teneantur illam solvere possint superior laici ad illam levandam compellere, tom. 9. tr. 1. r. 366. p. 175.

An etiam post trinum monitionem Clericus negotiator non perdat exemptionem immunitatis quod bona Ecclesiasticis, §. 9. tr. 1. r. 367. ult. ibi.

Et explicatur, quod si Clericus negotiator in iudicio pulsaretur, plura allegaret, possitque cum culpa relevaretur, pro excusatione Clericorum negotiatorum, ibi.

An iudex laicus possit exigere gabellę a Colonis partitibus Religiosis, Et quid, si prædicti Coloni Religiosorum fructus collectos detraheret de locis ad locum, aut alienant, tom. 9. tract. 1. r. 369. p. 175.

Et an coloni, sive affiliatores prædiorum Ecclesiasticorum non teneantur solvere gabellam dictam *Ditavit*, ibi §. ult. p. 175.

An Conservatores Religiosorum possint procedere contra eorum debitores laicos, Et an his Conservatoribus concedatur posse cognoscere de manifestis iniuriis, & violentis factis adversus Religiosos, & Monasteria, §. 9. tr. 1. r. 370. §. 1. & 2. p. 175.

An possint Regulares eligere Clericos, quos deinde suas animas, sive pecora domum facientia in agris alienis, & hoc casu pertineat ad conservatores, & non ad iudicem secularium, & seq. §. 9. tr. 1. r. 371. p. 103.

An iudex laicus possit iudicare in causa decimarum, vel sit causa mixta, §. 9. tr. 1. r. 372. p. 176.

An iudex laicus possit simul iudicare Ecclesiasticam causam decimarum cognoscere, sive titulo copromissum, §. 9. tr. 1. r. 373. §. 1. ibi.

An verò de possessorio decimarum iudex Ecclesiasticus, vel laicus, & in r. 376. & 375. §. 2. ad mod. p. 176.

An laicus conditor decimarum sit conveniens eorum iudice laico, vel sit causa mixta, §. 9. tr. 1. r. 373. p. 176.

An quando decime sint Principibus, vel aliis secularibus in feudum datum, cognoscant, & eorum casibus, ut lites pertineant ad iudicem Ecclesiasticum, vel laicum, nec sit causa mixta, §. 9. tr. 1. r. 374. p. 177. & 375. §. 4. p. 177.

An quando quilibet sit facti, & non juris decimandi, & quando causa agitur contra laicos fures de fructibus decime solvendi, debet cognitio spectare ad iudicem Ecclesiasticum, §. 9. tr. 1. r. 375. vers. Secundo, & Quarto, p. 176.

An iudex laicus possit cognoscere de causis decimarum, si Clerici illas petant a laicis, qui prescriptione, & consuetudine immemorabili raras quoque soliti sunt perferre, tom. 9. tract. 1. r. 375. §. 4. ad mod. p. 176.

An Colonus laicus Religiosorum pro sua portione colonica teneatur solvere decimas, §. 9. tract. 1. r. 377. p. 177.

Et quid est decimandum de privilegio exemptionis decimarum concessa Societati Jesu a Gregor. XIII. de quo gaudet nostra Religio, ibi §. 3.

Ubi advertitur, quod si in aliquo Provincia Moniales, Regulares, & eorum coloni solvant decimas, hoc fortiter eveniat, quia Episcopi obtineant aliquod Breve Pontificis revocantur dictorum privilegiorum, locus minime tenentur, ibi ad modum, dicti §. 3.

Utrum episcopatus Ecclesie teneatur ad tributa, §. 9. tract. 1. r. 378. & 379. §. 6. p. 177.

Ubi quod doctrina de Emphyteutis non procedit in censuram, neque circa Emphyteutam redimibilem, §. 9. tr. 1. r. 378. §. ult. ibi.

An iudex Ecclesiasticus sit competens ad cognoscendum laici pro re, quam in Emphyteutis tenet ab Ecclesia, §. 9. tr. 1. r. 379. ibi.

Ubi apponitur quædam conclusio cum pro in omnibus Ecclesiasticis, quo in quodam decisione Rote Romanæ ex sacris Canonibus, & DD. firmatur, §. 9. tr. 1. r. 380. §. ult. & r. 379. p. 177.

An iudex laicus sit competens ad cognoscendum Clericum pro relli-

Absterium, seu lex prohibens, et bona, habilia alienantur in Ecclesiis, & Ecclesiasticis personis fit licitum. Ubi prohibenda sunt etiam affirmativa proponuntur, seu diversis casibus, & argumentis, sed omnes refelluntur in sepe. Relativationibus. tom. 9. tr. 3. r. 9. per text. p. 332

Propositor fundamentum primum pro negativa sententia. in. 9. tr. 3. r. 10. p. 332

Ubi, quod dictum statutum est contra sacras Canones, & illud promulgatum, & observantes sunt violatores leges sacris Ecclesiasticis, & in censuram Bullae Capae incidunt, ibid. in principio dicti. r. 10. & in r. 12. §. 1. ad med.

Propositor fundamentum secundum pro supradicta sententia negativa. r. 9. tr. 3. r. 11. p. 333

Propositor fundamentum tertium pro dicta sententia negativa. r. 9. tr. 3. r. 12. p. 333

Propositor fundamentum quartum, & pro ut sit auctoritate Pontificum, & Conciliorum. r. 9. tr. 3. r. 13. p. 334

Propositor fundamentum quintum, & probatur ex auctoritate Doctorum. r. 9. tr. 3. r. 14. ib.

Propositor responsio argumentum contrarium, signatur contra primum argumentum positum in §. 9. r. 9. tr. 3. r. 15. p. 336

Respondetur ad secundum, & tertium argumentum positum in §. 3. & 4. r. 9. tr. 3. r. 16. p. 336

Respondetur ad quartum argumentum positum in §. 5. r. 9. tr. 3. r. 17. p. 337

Respondetur ad quintum argumentum positum in §. 6. r. 9. tr. 3. r. 18. ib.

Respondetur ad statum argumentum positum in §. 7. r. 9. tr. 3. r. 19. in dicta. r. 18. §. 4. p. 338

Per observationem talis statuti in Regno Galliarum, Portugallicae, & Venetiae posita in §. 7. dictum r. 9. tr. 3. r. 19. in ref. r. 18. §. 6. p. 338

Ab ibi lege doctrina ref. & §. 5. & in r. 19. Ubi continuatur responsio ad dictum sextum argumentum in §. 6. r. 9. tr. 3. r. 20. p. 339

Respondetur ad exemplum Regis Oleari in Anglia. r. 9. tr. 3. r. 21. p. 340

Respondetur ad exemplum de quibusdam statuta circa supradicta in Germania, & Saxonia posita in §. 8. r. 9. tr. 3. r. 22. p. 340

An statutum, sive lex invalidas donationem omnium bonorum factam a Patre filio Clerico fit contra immunitatem Ecclesiasticam. r. 9. tr. 3. r. 23. p. 340

An donationes factae Ecclesiae requirunt informationem, seu hanc, & alia plura res difficultates, & quaestiones pro donationibus factis Ecclesiae inveniuntur in verbis. *Donatio*

Vide alia plura super hoc verbo *Statutum* supra in verbo *Immunitas Ecclesiastica*

Appendix ad alias paucas difficultates mixtas, & dispersas per alias Tom. Traité & Res. que sunt periculis ad supradictum Verbum Immunitas Ecclesiasticum.

De publicatione, & concessione, & contrario iure legum Pontificiarum, promissum in materia Immunitatis Ecclesiasticae. r. 9. tr. 3. r. 24. & in alio casu. tom. 2. p. 346

Et in iudicio laici trahentes ad ius Tribunalis personae Ecclesiasticae extra causas a iure permittas possunt in nostro Sacro Tribunali a Fidei Quaesitoribus examinari, & puniri. p. 9. r. 27

Et quid de Scripturis sit posse fieri documentis, ib.

Judices seculares male sciunt, dum vocant famulos, colonos, vel ministros alios Clericorum, qui de eorum mandato in Civitate vinum frumentum, vel aliquid aliud introducunt, vel extrahunt, hoc enim indirecte est contra libertatem, & Immunitatem Ecclesiasticam, quia operatur abnuntiationem, quando obediunt mandando conductis in re, quod de sua auctoritate non sapit delictum. Deinde ministri Clericorum nullum ius habent in re, sed iudicium non substat in eis, fed in Clericia, quorum coeque gerant. r. 9. tr. 3. r. 24. §. 1. tr. 154

Docetur, quod non pauci animantur a iurisdictione Ordinaria, & subdantur Superiori sui officii, & hoc non solum concedebatur ipsi officialibus, sed etiam eorum uxoribus, filiis, & matribus, et omnibus. Et quid in alio Tribunalis Ecclesiasticae. Et an in casibus, in quibus interdictione est Clerici Advocatibus officiis, possunt domi consensu, & conficere iura allegacionum in scriptis. Et an si quis ex parte ab Ecclesiasticis gabelis, quod prohibetur est iure antiquo licet contra eam communicationem, ut limitat ex cap. *Quoniam* de consuetudine, tamen exigerent praedicta

gabelas non incurrant duas excommunicationes, sed unam tantum contentam in ipsa. *Contra*. r. 9. tr. 3. r. 25. & 33. §. 1. p. 346 & 33

Notatur, quod S. D. Urbani VIII. in Bulla incipiens *Romano*. *Pontificis*, die 15. Junii 1641. damnavit omnia prejudicialia contra immunitatem Ecclesiasticam sub praetextu, quod Bulla Pontificis eo fuerit publicata, vel iurisdictione. r. 9. tr. 3. r. 26. p. 347

An exculatur a peccato Pontifex, qui simulat, vel conveit, quod Princeps secularis usurpat bonis temporaria Ecclesiastica, si ibi quod minor scandalum, & damnum fuit, et impeditur. r. 9. tr. 3. r. 27. p. 348

Verum Episcopus, & Ecclesiasticus tunc vocati accedere ad Parlamentum, ita ut contra venientes possint capelli a Regno, & eorum inobedientes mandata Regis. Et an in Parlamento huius Regis Siciliae opus sit, ut ad dogmatum contribuantur contrae semper beatus Ecclesiasticum. tom. 7. tract. 6. r. 14. & 31. p. 346 & 318

Explicatur beneficium duorum doctorum officii sufficiens ad gaudentem privilegio fore. Et an, qui suscipit Pontificum, vel maiores Ordines an non ascendendi ad alios Ordines, sed gaudenti privilegio fore, & exemptione gabelarum, apparet moraliter. Et an in principio gabelarum Pontificum Clericorum de iure prius marit. r. 9. tr. 3. r. 28. & 111. de 117. p. 348 & 349

An Studii, seu Scholae, Scholares non videntur, & lectioes non audientes gaudent Studiorum privilegio, damnum in Matricula fore adscripti. tom. 6. tr. 1. r. 32. p. 349

An familiares quorundam Abbatum, & Praetorum iura Pontificia, & territorium distinctum habentium gaudent privilegio fore. Et an familia Episcoporum Regularia gaudent privilegio fore, & tr. 3. r. 10. & 9. r. 1. p. 344

An Clerici gaudent per Bullam S. Pil. V. sine privati privilegia Clericalibus post declarationem criminis, & hoc potest extendi ad pacientes praedictum crimen, Et an Clerici inquiruntibus amittit privilegium fore. Et an Clerici excoercent conjugum, matellationum, & thernationum Officium, modo conjugum non sint, habitantque Clericali reneant, privilegio fore quod personas non priventur, Et quid est sententia de Clerico conjugato non serviente alicui Ecclesiae, & de uxor, & filii eius? Et an Fratres Tertitii Ordinis D. Francisci, & D. Domini vicum in Communitate percoercent, de huiusmodi Religiosis gabelas gaudent privilegio fore. r. 9. tr. 3. r. 27. & 32. p. 349

301. 103. & 106

An Clericus, qui contrahit cum illa, quae ante ab ipso corrupta est gaudent privilegio Canonici, & fore. r. 6. tr. 7. r. 60. p. 378

An Familia laici Nuntiorum gaudent privilegio fore, Et dissentit, an Pontifex in temporalibus habeat dominium reatum, & ideo summus Pontifex potest excoercent laicos a paritate Principis secularis, & per consensum Familiae laicam Nuntiorum, & Episcoporum, & Militum eorum. Quod idem dicendum est de Familia Cardinalium. r. 9. tr. 3. r. 1. & 1. q. 9. per totum Tractatum. p. 379

An Regales possint eligere iudices Confessores, Praetores aliarum Religionum, & in Modis Turris Speculatorum Romae confessionem iuri Religiosis, & gaudent privilegio fore, & exemptione gabelarum. tom. 7. tract. 1. r. 101. & 320. p. 104. & 106

An omnes, foras, & concus, ut personae miserabiles possint decerni forma. r. 9. tr. 3. r. 1. p. 113

An bona Ecclesiae, & Ecclesiasticorum possint in bello diripi, & devallari, & an tali privilegio Immunitatis gaudent omnia bona quoruncunque sit, si in Ecclesia ad custodiam reponantur. r. 9. tr. 3. r. 16. p. 372

An quando in Rege deficit provisio, Proreges, & Ministri incurant excommunicationem Bullae Coenae, si prohibent excoercenti frumentum, & aliarum victualium ad Romanam Curiam, Et an Ecclesia in contractu cum laico possit petere restitutionem non solum eorum iudice ipsius laici, sed etiam eorum iudice Ecclesiastico. tom. 6. tractu 3. resolu. item 266. & 265. p. 167. & 164

An iudex secularis possit cognoscere de nullitate relaxationis iuramenti ab Ecclesiastico iudice concessi. r. 8. tr. 3. r. 80. p. 371

Explicatur, personae exemptae in odiis, & oneris non videntur in appellatione Universitatis, populi, & territorii, venientiae in favorabilibus, & hac distinctio adhibenda est quod Clerici, qui cum fore para Republica, veniunt in appellatione populi in favorabilibus, sed in odio in odiis. tom. 7. r. 3. ref. 6. p. 370

An Statuta laicorum locodant testamentum ad pia causa, v. b. gratia, statuta Statuta, quod iuxta se esse contentum iuri testamentum facere non possit, an valeat iuxta ad pia causa, & Et an quem iudicem petitor excoercent testamentum ad pias causas, & Et quid sit iudex competens, sive iudex de publico de testamentum Clerici, sive laici, sive de causis pia, sive de non pia, Et an quilibet de populo possit agere, ut restitutum ad pia causa, & legata pia executionem mandetur. r. 6. tr. 7. r. 66. p. 370. & 371. p. 372

An iudices laici possint de loco mitti in executione legati pii, Et an iudex laicus, data negligenter hereditate, & excoercent, possit de se mitti in dampnatione ad solam causam non prophanam

confessum, &c. per sua regna Civibus alterius Regni, an possint alii Principes iustitiam contra illum bellum indicare, t. 7. r. 7. s. 1. 3. s. 1. p. 165.

Et quid, si impeditur exercitus transire, t. 3.

Si impedire non studeat Sacerdos seicis mortaliter a se pregnantem abortum procurare, an irregularis fiat, t. 5. r. 5. s. 1. 3. s. 1. p. 187.

Si impedire cum suo voto volens possit rem in iudicium concludendum ab aliis, an peccet mortaliter de Capitulo absentando, t. 7. r. 1. s. 1. 5. 7. p. 98. sed lege eam per totam.

Idem est de Cardinalibus, Senatoribus, Consiliariis, Decurionibus Civitatum, & similibus aliis, ibi, 1. p. 98.

Si impedire conetur Dominus, ne servus in eam matrimonium, an peccet, t. 7. r. 1. s. 1. 5. 7. s. 1. p. 309.

Impedire an possit Princeps secularis executionem mandatorum Papae, si Papa faceret alia mandata in destructionem Ecclesie, & factis, & vi resisteret illis, t. 9. r. 1. s. 1. 5. 1. p. 114.

Impedire an possit Princeps effectum juramentorum, si fiat, nullatenus obligatio fuerit, t. 9. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 163.

Et quid circa hoc in Regno Cataluniae, & ordinatione Lusitana prohibente apponi juramentum in ullo contracto, ibi.

Impedire an teneatur Cardinales nominatum a Pontifice pro Episcopo, si alio digniore arbitretur, t. 9. r. 7. s. 1. 3. s. 1. p. 186.

Si sciens non impedit volentibus alium occidere in vindictam iniuriarum ei illarum, an sit irregularis, t. 5. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 187.

Qui non impedit, cum possit, offensionem in Cardinalem, an incurrat censuram Bullae Coenae, t. 9. r. 7. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

Et an idem sit de illo, qui sine vice periculo clamoroso poterat offensionem impedire, & dictis Cardinalibus opem ferre, & non clamavit, &c. ibi, 5. s. 1. p. 303.

Qui non impedit periculum Ecclesie, cum impedit possit ea odiosum, & pravo affectu, an incurrat censuram, t. 5. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

Qui impedit vi, vel fraude Novitum, vel alium a profunda Religione, quod est sententiam de peccato, & de damno, & commodo factio Religione, t. 5. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

Vide verb. *Bona remedia, Crimen, Mercator, Mercet, &c.*

Item verb. *Impedimentum* cum suis notationibus, t. 1. 3. 4. 5. 6. & 9.

Impedire.

Impedit absolute adire Pontificem, & ade tempus longum, an Episcopus abfolvere eum possit, & casibus relevatis, & an hoc etiam procedat in casu heresit, t. 9. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 119.

Et an talis impeditus non teneatur mittere Procuratorem ad Pontificem, nec et scribere ad facram penitenciam, nec adire legatum, aut alium habentem privilegium abfolvendi a casibus Papalibus, sed ab Episcopo abfolvi possit. Et an etiam possit abfolvi a quocunque Confessario, etiam in casu heresit, t. 5. s. 1. p. 187.

Impeditus legitime adire Romam pro absolutione, teneatur per litteras illam obviare a sacra Penitentiaria, t. 1. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 197.

Impeditus legitime ire Romam pro absolutione casus papalis, si sit etiam impeditus adire Episcopum, an possit a Parochio, vel quolibet Confessario abfolvi, t. 1. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 197.

Impeditus adire Episcopum pro suis casibus relevatis, an possit abfolvi a quocunque Confessario exposto, cum obligatione comparandi eam Episcopo, t. 1. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 199.

Ubi, quid in dicto casu ita absolutus debeat facere, t. 5. s. 1. p. 199.

Impeditus ad realem mandata octo quinquennium, an possit adhuc recedere in mare, non obstante Conc. Tridentino, t. 9. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 199.

Iustitiam impeditur Cardinalis, an possit vice sua in creando Summo Pontifice alteri demandare, t. 9. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 199.

Impugnare.

Impugnare in usus pios an possit hares bona incerta, & obnoxia restitutioni inconsulto Episcopo. Et quando male ablata, consulto ramen Episcopo, t. 9. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 376.

Impugnare in usus pios an teneatur servus Turcatus, & Maurorum quidquid ab eis abulerunt, quando fugerunt, illud restituere Dominis cum modo non possunt, t. 7. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 197.

Impugnare.

Impugnare verba an continent preceptum, & quid in Conciliis, & Decretis Pontificis, t. 9. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 115.

Impugnare.

Impugnare ipse offendens Cardinalem aliam modo expresso, an sit reus laeae Majestatis, t. 9. r. 7. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

Cum Imperator esse permittit peraustrum boorum Ecclesiasticorum abique solemnitate, t. 1. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

Imperatores an possint eligere Confessarium ab Episcopo non approbatum, t. 1. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

Imperatores non possunt privilegia Ecclesie concessa revocare, t. 9. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

Imperatores non incurunt excommunicationem Can. Tridentini, si subditi suos, vel alios contra, quominus liberi matrimonium contrahant, t. 9. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

Imperatores adoratione politica adoratos fuisse a populo demonstrari, t. 9. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

Ab Imperatoribus non habuisse originem Immunitatem Ecclesiasticam demonstratur, t. 9. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

An ab Imperatoribus ortum habuerit exceptio Clericorum, data, quod sit de iure divino, t. 9. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

Imperialis.

Imperialis Imperatoris temporis an inceperit hoc privilegium, t. 9. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

De Imperatoris Iulianiani aliquibus Constitutionibus quid est sciendum, maxime de constitutione, t. 9. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

Imperator leges largientes Immunitatem Clericis an esse institutori, & concessori, sed declaratorias, subsidiarias, adiutricas, & executorias demonstratur, t. 9. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

Imperatorum privilegium concessum Ecclesie, est remuneratorium, & ideo non potest revocari, etiam per ingratiudinem, etiamque cum hoc privilegium concessum sit non subditi, transit in contractum, & ideo est irrevocabile, t. 9. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

Vide verb. *Excommunicatione*, t. 9.

Item verb. *Falsitas, Germania*, t. 9.

Imperialis.

An Imperatoris Constitutiones, & leges a iure Pontificio fluxisse exemptionis Clericorum explanatur, & satis probatur, t. 9. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

Imperialis.

Vide verb. *Perisita*, t. 6.

Imperialis.

Vide verb. *Perisita*, t. 6.

Imperialis.

Vide verb. *Perisita*, t. 7.

Imperialis.

Vide verb. *Dispositio, Patrimonium*, t. 5.

Item verb. *Dispositio*, t. 7.

Imperialis.

Vide verb. *Applicatio*, t. 3.

Item verb. *Falsitas, Refcriptum*, t. 3.

Imperialis.

Qui impetu unico profert in feroces, vel alios plures iniurias, vocando illos furcos, domitios, &c. an appendit sit in confessione quantitas, & numerus personarum, & iniuriarum, t. 1. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 219.

Et quid, si que in hereticum, & patris proditoris appellat, ibi, 5.

Ubi, quod omnes contumelie sine epistole species, ibi.

Qui impetu uno ter v.g. fornicaretur, succubaret, an committeret tria peccata, aut uno, t. 1. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 219.

Qui impetu uno iret, vel quater aliquem pugno percuteret, an unum tantum peccatum committeret, & si Clericus, & in unum tantum excommunicationem incidat, t. 1. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 219.

Qui impetu eodem, & actu plures blasphemias contra unum Sanctum profert, an committat tot peccata, quot sunt blasphemiae, t. 1. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 219.

Et quid, si blasphemiae diversae generis sint, & non sit una, & eadem species repetita, ibi.

Vide verb. *Irata*, t. 8.

Impugnare.

Vide verb. *Alapa, Hemo, Illus, Vultus*, t. 8.

Impius.

Si impius, & scandalosus, quod Deus avertit, Summo Pontifice esse, ad hoc fit adorandus a Christi fidelibus genuflectione, & pedum osculatione, t. 9. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

Impius.

De non implicitis penitentibus a Tribunali S. Inquisitionis implicitos. Et an contra tales Inquisitores procedere possint. Et an ex tali delicto oriatur non levis suspicio de haeresi. Et quibus penis subiacentur, t. 1. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

Impius.

In Indice t. 1. ex tract. de satisfactione sacramentali pro adimplenda penitentia aliquas difficultates inveniunt per omnes questionis dicti tr.

Impiure quando teneatur, qui contra ita sponsalia nulli in praesentia termino, t. 1. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

Et si nolit implere, an possit per censuram compelli ad contrahendum, t. 1. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

Impiuri per alium officium executoris testamenti an possit. Ubi aliqui casus pro praxi, t. 1. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

Si non impleri voluntatem testatoris quilibet de populo viderit, an possit reclamare pro eius adimplimento, t. 1. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

Qui implere existens in peccato mortali opus in iudicium esse penitentiam, vel ex alio capite, & mandato pro defuncto, an teneatur iterum illud implere in iura gratia, t. 1. r. 1. s. 1. 3. s. 1. p. 303.

Vide verb. *Dispositio, Transmissio*, t. 5.

Item verb. *Novus*, t. 6.

Item verb. *Fidelitas*, t. 7.

Item verb. *Præceptum*, t. 8.

Implicari.

Implicari super bona Monasterii excepta ab omni onere an Regularibus pecunia relictum cum onere perpetuo celebrandi Missarum

Incarceratio.

si incarceration quadam, & arte magica questus, & inventus Theofaurus fuerit in fiscalis loco, aut Religioso, ad quem pertinet, t. 6. tr. 6. r. 13. §. 2. p. 37
 Si incarcerationibus Inquisitores timent eos in tortura veritatem non fateri, quid debeant facere Inquisitores cum eis, t. 5. r. 11. §. 37. per tot. p. 340
 Vide verb. *Arrestatio*

Incapax.

Incapax pensionis, & beneficii an sit irregularis, excommunicationis, &c. t. 5. r. 5. §. 141. §. 1. p. 190
 Incapax Officiorum secularium jurisdictionis an sit excommunicationis, t. 5. r. 1. §. 16. §. 1. p. 190
 Incapax omnis successione tam paternis, quam maternis est filius spurus natus ex colitu damnato, & punibili, atque versu vice parentis in bonis illi succedere prohibetur, t. 6. r. 8. r. 112. §. 1. & 2. p. 355
 Vide verbum *Malus*, t. 7

Incarceratus.

Incarceratus pro quibuscumque delictis, etiam atrocissimis apud iudicem secularium statim remittendus ad Tribunal S. Officii, quando cumque petatur negotium fidei ad DD. Inquisitoribus, t. 5. r. 101. §. 6. §. 1. p. 186

*Incarceratio Clericali.**Incedentes.*

Vide verb. *Fides Catholica*, t. 6

Vide verb. *Clericus*, *Pellus*, *Religiosus*, t. 7

Incedere.

Vide verb. *Clericus*, t. 7

Item verb. *Clericus*, *Pellus*, *Religiosus*, t. 7

Item verb. *Conjugatus*, *Clericus*, *Habitus*, *Tonsura*, t. 9

Incedere.

Si incedatur domus conducta, an dampnum sit locatoti, vel potius conductori, t. 5. r. 3. §. 110. §. 1. & seq. p. 144
 Et quid, si neciat, utrum culpa, vel casu, ortum fuerit iocundum, ib. §. 1. tertio.

Incedentarius.

Contra incedentarios an lata sit aliqua censura, t. 5. r. 106. §. 1. p. 44
 Incedentarios an sint ab Episcopo excommunicandi, & si postea denunciatur, an tunc talis excommunicationis sit Papae reservata, ib. §. 2.

Contra incedentarios excommunicationem ferre an Episcopus teneat sub aliqua poena, ib. §. 3

Incedentarius an sit privatus Immunitate Ecclesiae, t. 9. r. 1. r. 3. §. 1. p. 19

Incedum.

Et incendio familiae, seu domesticorum Dominus, seu Paterfamilias an teneatur ad dampnum domus conductae, t. 6. r. 3. §. 110. §. 4. p. 144
 Ubi, quod res, quae in incendio periculo versantur, non habentur pro delictis, ib.

Incedum.

Vide verbum *Legatum*, t. 6

Incessus.

Incessus iniquè petendi debitum, an possit sine peccato conjux innocens illud reddere, t. 5. r. 2. §. 141. §. 1. p. 134
 Et in tali casu an conjux non solum possit reddere, sed teneatur, ib. §. 1.

Ubi, quod in gratiam innocentis permitti potest incessus de debiti tacita petito, ib. §. 4. p. 136

Incessus flos integrè recuperat per petendi debitum, impetrata dispensatione, ac si nunquam affinitatem contraxisset, ib. §. 4

Ubi, quod praedictam dispensationem concedere potest Episcopus, saltem ex consuetudine, & privilegio Sedis Apostolicae Superioris Regularium, & quibus ipsi commiserint.

Vide verb. *Incessus*, t. 1. §. 1. & 3

Incessus.

Ad incessum teducitur si quis habere rem cum cognata spiritali in eo gradu, in quo hae cognatio dirimit matrimonium, & hae circumstantia explicanda est in confessione, t. 7. r. 9. §. 53. vers. Secundo, p. 185

Idem est de concubitu cum cognatis legalibus, ib. vers. Tertio. Idem est, si quis habere rem cum confanguinea in primo gradu sponte propter de futuro contra publice honestatis impedimentum, quod reducit ad incessum, ib. vers. 4. p. 185

Qui incessum commisit cum matre, vel filia, aut sorore, an debeat exprime in confessione circumstantiam personae sibi conjunctae sanguine, vel affinitate naturalis, vel legalis, aut spiritalis, vel factis facie dicendo, postui me peccato incessus datus vobis, t. 5. r. 7. r. 107. §. 1. & seq. p. 190

Incessus circumstantia est diversa specie à simplicis fornicatione, ideo in confessione exlicenda, t. 5. r. 7. r. 98. §. 3. p. 185

Incessum cum Noverca, si Pater vivit, habet multam specie distinctam, si Pater obiit, etiam si Noverca virum alium duxerit, t. 5. r. 7. r. 108. §. 2. p. 190

Incessus malitiam an habeat quatuor sodomicos inter masculos in primo, secundo, tertio vel quarto gradu consanguinitatis, vel affinitatis in confessione explicandus, t. 5. r. 7. r. 137. §. 1. p. 300

In casu incestus reservato non sunt incesti impuberes, committentes se cum confanguineis, vel affinitibus, ib. §. 3

Incessus omnes confanguinitatis, vel affinitatis sunt ejusdem speciei in tali, vel tali gradu, solum est circumstantia aggravans, ideo poenitentis solum tenetur explicare in confessione se commisisse incestum, sed non tenetur explicare, an fuerit cum matre, filia, sorore, confobrina, aut nepe, aut confobina avoris, t. 5. r. 7. r. 138. §. 2. p. 301

Circumstantia quoniam quidam praedicabilia, & notabilia. Primo an si quis habere rem cum muliere in tertio, & quarto gradu, cum sua sorore conjuncta, sibi quae eodem gradu affinis, an impediat petitione debiti, t. 5. r. 6. r. 137. §. 1. p. 312

Secundo, si quis extra ordinem modo pollicetur foeminae aliquam, emittens semen post extractum ex valvula naturale membrum, quavis postmodum illabatur semen in naturale vas, an nulla resulet affinitas, ib. §. 1

Tertio, an si semen alicujus viri ope demonis deferatur in uterum foeminae, contrahatur affinitas, quia illi non sine facti una caro, nec filii adhaerent, ib. §. 3

Quarto, an contrahatur affinitas, si vir seminat, foemina verò non seminante, ib. §. 4

Vide verb. *Affinitas*, *Confanguinitas*, *Conjux*, *Inveniens*, t. 5

Item verb. *Affinis*, *Confanguinitas*, *Inveniens*, *Ingressus*, t. 5

Incedens.

Incedens in aliquem casum ipso facto poenam imponentem in aliquibus Pontificis Bullis, non incurritur dicta poena ante iudicis sententiam, etiam si palam constet de crimine, nisi forte in lege dicatur poenam in foro conscientiae statim subendam esse, t. 5. r. 5. §. 6. §. 4. p. 19

Ubi aliqui curiosi casus pro praxi dicuntur questionis, lege eos, & non pigebit.

Vide verb. *Incedere*, t. 3. §. 4. r. 8. & 9

Incedere.

Si incidere in censuram à se ipso latam non potest, tamen necessitate censuram à se laxare incidere potest in aliam censuram, quam alius tulerit, excommunicatione cum eo, quem ipse excommunicavit, t. 5. r. 1. §. 1. §. 1. p. 1

Vide verb. *Incedere*, t. 1

Item verb. *Crimen*, t. 6

Item in omnibus tractatibus tom. 5., praecipue pro primis octo ubi sunt quaeplurimae quaestiones.

Item verb. *Excommunicatio*, *Pena*, t. 6

Item verb. *Censura*, *Confessio*, *Expositio*, *Excommunicatio*, *Pena*, *Reservatio*, t. 7

Item verb. *Causa reservata*, *Causa fori*, *Fornicatio*, *Pollutio*, t. 8

Item verb. *Causa fori*, *Excommunicatio*, *Irregularitas*, *Juramentum*, *Pena*, t. 8

Incedere.

Incedere correctionem fratrem an quis aliquando possit relicto primo gradu à secundo, & aliquando relicto duobus à tertio, & dicere Praetor tanquam Patri, & non servare ordinem per xieripsum à Domino, t. 7. r. 4. r. 40. §. 1. & seq. p. 207. & 208

Incepit.

Incepit Confessorius audire Confessionem in peccato mortali, si postea ad oblationem elicit actum contritionis, an teneatur postea quando ille confitetur explicare se incepisse illam confessionem in statu peccati, t. 1. r. 7. r. 43. §. 1. p. 268

Incepit.

Vide verb. *Femina*, t. 5

Incedentes.

Incedentes praecipuis, & promissis percutere Clericum, an incedant in censuram, t. 5. r. 2. §. 141. §. 1. p. 36

Vide verb. *Amenitas*, t. 2

Incedere.

Vide verb. *Adimplere*, *Bona temporalia*, t. 8

Incedere.

Inclinatio capitis an debeat praebere, quando nomen Pontificis in orationibus publicis auditur, t. 9. r. 1. §. 9. §. 1. & seq. p. 44

Includere.

An includatur visus, ornatu, &c. in peccato carnis reservato contra castitatem externam procedens ex affectu interno. Et an talia peccata non possint celebrari, nec subici excommunicationi, t. 7. r. 1. r. 17. per totum, p. 40

An includatur Noviti in Bulla Clem. VIII. de largitione munerum sub nomine Religiosorum, t. 7. r. 3. §. 5. §. 4. p. 185

An includatur Cardinalis in sententia suspensionis, vel interdicti, t. 9. r. 7. r. 3. §. 5. §. 4. p. 189

Non includatur superiores sub nomine Regularium, in verb.

Conciliis qui genti speciali mentione, t. 7. r. 1. r. 197. §. 4. p. 1

Vide verb. *Classis*, *Inquisitio*, *Prohibitus*, t. 7

Includum.

Vide verb. *Includere*, *Includum*, *Equitatis*, *Prohibitus*, t. 7

Includum.

Si incommotum gravis nostri pericula n. adest, an teneatur ad correctionem fratrem in extrema necessitate pro ximi. Et quid, si incommotum duntaxat sit leve, t. 7. r. 4. r. 11. §. 1. p. 197

Vide

Vide verb. *Periculum*, t. 7
Item verb. *Cogitatio*, t. 8

Inconsideratio

Quando per inconsiderationem naturalem, & oblivionem obligationis refistendum, qui non refistit, an committat novum peccatum explicandum, t. 7. s. 1. s. 4. p. 58

Inconsultatio

Vide verb. *Comitia*, *Domini*, *Episcopus*, *Pontifex*, *Rex*, t. 9

Incontinentia

Vide verb. *Conjux*, *Malitiae*, t. 3

Incorrigibilis

Incorrigibilem Clericum percutientes an incidant in censuram, t. 5. s. 1. s. 3. s. 5. p. 101

Et an talis Clericus amittat privilegium fori, s. 3

Incorrigibilem Clericum an iudea laicus punire possit, t. 9. s. 1. s. 4. p. 304

Nisi incorrigibilis sint sodomites, non possunt Inquisitores tradere illos Curiae seculari, t. 5. s. 1. s. 3. s. 5. p. 354

Si incorrigibilis Clericus non sit, an etiam pro enormissimo crimine degradandus, & Curiae seculari tradendus sit, t. 9. s. 1. s. 3. s. 5. p. 305

Vide verb. *Trinitas*, t. 5

Item verb. *Esse*, t. 7

Incurtus

Vide verbum *Incurtus*, t. 5. s. 7. & 9

Incurere

In Indice primo tom. 5. a primo usque ad 8. tractatum inclusivè scilicet in omnibus illorum questionibus passim reperies hæc verba *Incurere*, *Incurere*, &c.

Vide verb. *Causa*, *Conjux*, *Curia*, *Excommunicatio*, *Irregularitas*, *Interdictum*, t. 7. & 9

Incurare

Vide verb. *Infirmum*, t. 9

Indeterminatio

Vide verbum *Verum*, t. 4

Index

Indicis excommunicationem an incurat, qui per unum, vel duos dies retinet librum hæreticum, vel prohibitum, t. 5. s. 1. s. 2. s. 4. s. 5. p. 350

Vide verb. *Missive*, t. 3

Item verb. *Bulla*, *Contra*, t. 5

Indicare

Vide verb. *Dignior*, t. 3

Indicatio

Indicatio testimonii bonorum an debeat fieri mediante juramento, t. 6. s. 1. s. 5. s. 7

Indicandum

Ad indicandum purificationem in crimine hæresis an infamia probetur per testes iohabiles, t. 5. s. 1. s. 2. s. 4. s. 5. p. 308

Indicere

Indicere purificationem, vel abspersionem propter infamiam, an Inquisitores possunt, t. 5. s. 1. s. 2. s. 4. s. 5. p. 308

Indicere bellum quis potest, t. 7. s. 1. s. 5. p. 101

Super hoc verb. *Inducere*. Vide verb. *Bellum*, in t. 7. tom. 7

Item verb. *Abjactio*, t. 9

Item verb. *Reprehensio*, t. 9

Indicium

Ex indicis probabilibus non potest Episcopus tradere reum ab Ecclesia extractum Curiae seculari, sed requiritur concludens, & plena probatio de delicto in Bulla Greg. XIV. exceptuato, t. 9. s. 1. s. 2. s. 4. s. 5. p. 308

Indicium super hoc verb. vide, t. 1. s. 1. s. 5. de Tortura, ubi sunt plures questionis ligniter in t. 1. s. 3. s. 4. s. 5. s. 6. s. 7. s. 8. s. 9. s. 10. s. 11. s. 12. s. 13. s. 14. s. 15. s. 16. s. 17. s. 18. s. 19. s. 20. s. 21. s. 22. s. 23. s. 24. s. 25. s. 26. s. 27. s. 28. s. 29. s. 30. s. 31. s. 32. s. 33. s. 34. s. 35. s. 36. s. 37. s. 38. s. 39. s. 40. s. 41. s. 42. s. 43. s. 44. s. 45. s. 46. s. 47. s. 48. s. 49. s. 50. s. 51. s. 52. s. 53. s. 54. s. 55. s. 56. s. 57. s. 58. s. 59. s. 60. s. 61. s. 62. s. 63. s. 64. s. 65. s. 66. s. 67. s. 68. s. 69. s. 70. s. 71. s. 72. s. 73. s. 74. s. 75. s. 76. s. 77. s. 78. s. 79. s. 80. s. 81. s. 82. s. 83. s. 84. s. 85. s. 86. s. 87. s. 88. s. 89. s. 90. s. 91. s. 92. s. 93. s. 94. s. 95. s. 96. s. 97. s. 98. s. 99. s. 100. s. 101. s. 102. s. 103. s. 104. s. 105. s. 106. s. 107. s. 108. s. 109. s. 110. s. 111. s. 112. s. 113. s. 114. s. 115. s. 116. s. 117. s. 118. s. 119. s. 120. s. 121. s. 122. s. 123. s. 124. s. 125. s. 126. s. 127. s. 128. s. 129. s. 130. s. 131. s. 132. s. 133. s. 134. s. 135. s. 136. s. 137. s. 138. s. 139. s. 140. s. 141. s. 142. s. 143. s. 144. s. 145. s. 146. s. 147. s. 148. s. 149. s. 150. s. 151. s. 152. s. 153. s. 154. s. 155. s. 156. s. 157. s. 158. s. 159. s. 160. s. 161. s. 162. s. 163. s. 164. s. 165. s. 166. s. 167. s. 168. s. 169. s. 170. s. 171. s. 172. s. 173. s. 174. s. 175. s. 176. s. 177. s. 178. s. 179. s. 180. s. 181. s. 182. s. 183. s. 184. s. 185. s. 186. s. 187. s. 188. s. 189. s. 190. s. 191. s. 192. s. 193. s. 194. s. 195. s. 196. s. 197. s. 198. s. 199. s. 200. s. 201. s. 202. s. 203. s. 204. s. 205. s. 206. s. 207. s. 208. s. 209. s. 210. s. 211. s. 212. s. 213. s. 214. s. 215. s. 216. s. 217. s. 218. s. 219. s. 220. s. 221. s. 222. s. 223. s. 224. s. 225. s. 226. s. 227. s. 228. s. 229. s. 230. s. 231. s. 232. s. 233. s. 234. s. 235. s. 236. s. 237. s. 238. s. 239. s. 240. s. 241. s. 242. s. 243. s. 244. s. 245. s. 246. s. 247. s. 248. s. 249. s. 250. s. 251. s. 252. s. 253. s. 254. s. 255. s. 256. s. 257. s. 258. s. 259. s. 260. s. 261. s. 262. s. 263. s. 264. s. 265. s. 266. s. 267. s. 268. s. 269. s. 270. s. 271. s. 272. s. 273. s. 274. s. 275. s. 276. s. 277. s. 278. s. 279. s. 280. s. 281. s. 282. s. 283. s. 284. s. 285. s. 286. s. 287. s. 288. s. 289. s. 290. s. 291. s. 292. s. 293. s. 294. s. 295. s. 296. s. 297. s. 298. s. 299. s. 300. s. 301. s. 302. s. 303. s. 304. s. 305. s. 306. s. 307. s. 308. s. 309. s. 310. s. 311. s. 312. s. 313. s. 314. s. 315. s. 316. s. 317. s. 318. s. 319. s. 320. s. 321. s. 322. s. 323. s. 324. s. 325. s. 326. s. 327. s. 328. s. 329. s. 330. s. 331. s. 332. s. 333. s. 334. s. 335. s. 336. s. 337. s. 338. s. 339. s. 340. s. 341. s. 342. s. 343. s. 344. s. 345. s. 346. s. 347. s. 348. s. 349. s. 350. s. 351. s. 352. s. 353. s. 354. s. 355. s. 356. s. 357. s. 358. s. 359. s. 360. s. 361. s. 362. s. 363. s. 364. s. 365. s. 366. s. 367. s. 368. s. 369. s. 370. s. 371. s. 372. s. 373. s. 374. s. 375. s. 376. s. 377. s. 378. s. 379. s. 380. s. 381. s. 382. s. 383. s. 384. s. 385. s. 386. s. 387. s. 388. s. 389. s. 390. s. 391. s. 392. s. 393. s. 394. s. 395. s. 396. s. 397. s. 398. s. 399. s. 400. s. 401. s. 402. s. 403. s. 404. s. 405. s. 406. s. 407. s. 408. s. 409. s. 410. s. 411. s. 412. s. 413. s. 414. s. 415. s. 416. s. 417. s. 418. s. 419. s. 420. s. 421. s. 422. s. 423. s. 424. s. 425. s. 426. s. 427. s. 428. s. 429. s. 430. s. 431. s. 432. s. 433. s. 434. s. 435. s. 436. s. 437. s. 438. s. 439. s. 440. s. 441. s. 442. s. 443. s. 444. s. 445. s. 446. s. 447. s. 448. s. 449. s. 450. s. 451. s. 452. s. 453. s. 454. s. 455. s. 456. s. 457. s. 458. s. 459. s. 460. s. 461. s. 462. s. 463. s. 464. s. 465. s. 466. s. 467. s. 468. s. 469. s. 470. s. 471. s. 472. s. 473. s. 474. s. 475. s. 476. s. 477. s. 478. s. 479. s. 480. s. 481. s. 482. s. 483. s. 484. s. 485. s. 486. s. 487. s. 488. s. 489. s. 490. s. 491. s. 492. s. 493. s. 494. s. 495. s. 496. s. 497. s. 498. s. 499. s. 500. s. 501. s. 502. s. 503. s. 504. s. 505. s. 506. s. 507. s. 508. s. 509. s. 510. s. 511. s. 512. s. 513. s. 514. s. 515. s. 516. s. 517. s. 518. s. 519. s. 520. s. 521. s. 522. s. 523. s. 524. s. 525. s. 526. s. 527. s. 528. s. 529. s. 530. s. 531. s. 532. s. 533. s. 534. s. 535. s. 536. s. 537. s. 538. s. 539. s. 540. s. 541. s. 542. s. 543. s. 544. s. 545. s. 546. s. 547. s. 548. s. 549. s. 550. s. 551. s. 552. s. 553. s. 554. s. 555. s. 556. s. 557. s. 558. s. 559. s. 560. s. 561. s. 562. s. 563. s. 564. s. 565. s. 566. s. 567. s. 568. s. 569. s. 570. s. 571. s. 572. s. 573. s. 574. s. 575. s. 576. s. 577. s. 578. s. 579. s. 580. s. 581. s. 582. s. 583. s. 584. s. 585. s. 586. s. 587. s. 588. s. 589. s. 590. s. 591. s. 592. s. 593. s. 594. s. 595. s. 596. s. 597. s. 598. s. 599. s. 600. s. 601. s. 602. s. 603. s. 604. s. 605. s. 606. s. 607. s. 608. s. 609. s. 610. s. 611. s. 612. s. 613. s. 614. s. 615. s. 616. s. 617. s. 618. s. 619. s. 620. s. 621. s. 622. s. 623. s. 624. s. 625. s. 626. s. 627. s. 628. s. 629. s. 630. s. 631. s. 632. s. 633. s. 634. s. 635. s. 636. s. 637. s. 638. s. 639. s. 640. s. 641. s. 642. s. 643. s. 644. s. 645. s. 646. s. 647. s. 648. s. 649. s. 650. s. 651. s. 652. s. 653. s. 654. s. 655. s. 656. s. 657. s. 658. s. 659. s. 660. s. 661. s. 662. s. 663. s. 664. s. 665. s. 666. s. 667. s. 668. s. 669. s. 670. s. 671. s. 672. s. 673. s. 674. s. 675. s. 676. s. 677. s. 678. s. 679. s. 680. s. 681. s. 682. s. 683. s. 684. s. 685. s. 686. s. 687. s. 688. s. 689. s. 690. s. 691. s. 692. s. 693. s. 694. s. 695. s. 696. s. 697. s. 698. s. 699. s. 700. s. 701. s. 702. s. 703. s. 704. s. 705. s. 706. s. 707. s. 708. s. 709. s. 710. s. 711. s. 712. s. 713. s. 714. s. 715. s. 716. s. 717. s. 718. s. 719. s. 720. s. 721. s. 722. s. 723. s. 724. s. 725. s. 726. s. 727. s. 728. s. 729. s. 730. s. 731. s. 732. s. 733. s. 734. s. 735. s. 736. s. 737. s. 738. s. 739. s. 740. s. 741. s. 742. s. 743. s. 744. s. 745. s. 746. s. 747. s. 748. s. 749. s. 750. s. 751. s. 752. s. 753. s. 754. s. 755. s. 756. s. 757. s. 758. s. 759. s. 760. s. 761. s. 762. s. 763. s. 764. s. 765. s. 766. s. 767. s. 768. s. 769. s. 770. s. 771. s. 772. s. 773. s. 774. s. 775. s. 776. s. 777. s. 778. s. 779. s. 780. s. 781. s. 782. s. 783. s. 784. s. 785. s. 786. s. 787. s. 788. s. 789. s. 790. s. 791. s. 792. s. 793. s. 794. s. 795. s. 796. s. 797. s. 798. s. 799. s. 800. s. 801. s. 802. s. 803. s. 804. s. 805. s. 806. s. 807. s. 808. s. 809. s. 810. s. 811. s. 812. s. 813. s. 814. s. 815. s. 816. s. 817. s. 818. s. 819. s. 820. s. 821. s. 822. s. 823. s. 824. s. 825. s. 826. s. 827. s. 828. s. 829. s. 830. s. 831. s. 832. s. 833. s. 834. s. 835. s. 836. s. 837. s. 838. s. 839. s. 840. s. 841. s. 842. s. 843. s. 844. s. 845. s. 846. s. 847. s. 848. s. 849. s. 850. s. 851. s. 852. s. 853. s. 854. s. 855. s. 856. s. 857. s. 858. s. 859. s. 860. s. 861. s. 862. s. 863. s. 864. s. 865. s. 866. s. 867. s. 868. s. 869. s. 870. s. 871. s. 872. s. 873. s. 874. s. 875. s. 876. s. 877. s. 878. s. 879. s. 880. s. 881. s. 882. s. 883. s. 884. s. 885. s. 886. s. 887. s. 888. s. 889. s. 890. s. 891. s. 892. s. 893. s. 894. s. 895. s. 896. s. 897. s. 898. s. 899. s. 900. s. 901. s. 902. s. 903. s. 904. s. 905. s. 906. s. 907. s. 908. s. 909. s. 910. s. 911. s. 912. s. 913. s. 914. s. 915. s. 916. s. 917. s. 918. s. 919. s. 920. s. 921. s. 922. s. 923. s. 924. s. 925. s. 926. s. 927. s. 928. s. 929. s. 930. s. 931. s. 932. s. 933. s. 934. s. 935. s. 936. s. 937. s. 938. s. 939. s. 940. s. 941. s. 942. s. 943. s. 944. s. 945. s. 946. s. 947. s. 948. s. 949. s. 950. s. 951. s. 952. s. 953. s. 954. s. 955. s. 956. s. 957. s. 958. s. 959. s. 960. s. 961. s. 962. s. 963. s. 964. s. 965. s. 966. s. 967. s. 968. s. 969. s. 970. s. 971. s. 972. s. 973. s. 974. s. 975. s. 976. s. 977. s. 978. s. 979. s. 980. s. 981. s. 982. s. 983. s. 984. s. 985. s. 986. s. 987. s. 988. s. 989. s. 990. s. 991. s. 992. s. 993. s. 994. s. 995. s. 996. s. 997. s. 998. s. 999. s. 1000. s. 1001. s. 1002. s. 1003. s. 1004. s. 1005. s. 1006. s. 1007. s. 1008. s. 1009. s. 1010. s. 1011. s. 1012. s. 1013. s. 1014. s. 1015. s. 1016. s. 1017. s. 1018. s. 1019. s. 1020. s. 1021. s. 1022. s. 1023. s. 1024. s. 1025. s. 1026. s. 1027. s. 1028. s. 1029. s. 1030. s. 1031. s. 1032. s. 1033. s. 1034. s. 1035. s. 1036. s. 1037. s. 1038. s. 1039. s. 1040. s. 1041. s. 1042. s. 1043. s. 1044. s. 1045. s. 1046. s. 1047. s. 1048. s. 1049. s. 1050. s. 1051. s. 1052. s. 1053. s. 1054. s. 1055. s. 1056. s. 1057. s. 1058. s. 1059. s. 1060. s. 1061. s. 1062. s. 1063. s. 1064. s. 1065. s. 1066. s. 1067. s. 1068. s. 1069. s. 1070. s. 1071. s. 1072. s. 1073. s. 1074. s. 1075. s. 1076. s. 1077. s. 1078. s. 1079. s. 1080. s. 1081. s. 1082. s. 1083. s. 1084. s. 1085. s. 1086. s. 1087. s. 1088. s. 1089. s. 1090. s. 1091. s. 1092. s. 1093. s. 1094. s. 1095. s. 1096. s. 1097. s. 1098. s. 1099. s. 1100. s. 1101. s. 1102. s. 1103. s. 1104. s. 1105. s. 1106. s. 1107. s. 1108. s. 1109. s. 1110. s. 1111. s. 1112. s. 1113. s. 1114. s. 1115. s. 1116. s. 1117. s. 1118. s. 1119. s. 1120. s. 1121. s. 1122. s. 1123. s. 1124. s. 1125. s. 1126. s. 1127. s. 1128. s. 1129. s. 1130. s. 1131. s. 1132. s. 1133. s. 1134. s. 1135. s. 1136. s. 1137. s. 1138. s. 1139. s. 1140. s. 1141. s. 1142. s. 1143. s. 1144. s. 1145. s. 1146. s. 1147. s. 1148. s. 1149. s. 1150. s. 1151. s. 1152. s. 1153. s. 1154. s. 1155. s. 1156. s. 1157. s. 1158. s. 1159. s. 1160. s. 1161. s. 1162. s. 1163. s. 1164. s. 1165. s. 1166. s. 1167. s. 1168. s. 1169. s. 1170. s. 1171. s. 1172. s. 1173. s. 1174. s. 1175. s. 1176. s. 1177. s. 1178. s. 1179. s. 1180. s. 1181. s. 1182. s. 1183. s. 1184. s. 1185. s. 1186. s. 1187. s. 1188. s. 1189. s. 1190. s. 1191. s. 1192. s. 1193. s. 1194. s. 1195. s. 1196. s. 1197. s. 1198. s. 1199. s. 1200. s. 1201. s. 1202. s. 1203. s. 1204. s. 1205. s. 1206. s. 1207. s. 1208. s. 1209. s. 1210. s. 1211. s. 1212. s. 1213. s. 1214. s. 1215. s. 1216. s. 1217. s. 1218. s. 1219. s. 1220. s. 1221. s. 1222. s. 1223. s. 1224. s. 1225. s. 1226. s. 1227. s. 1228. s. 1229. s. 1230. s. 1231. s. 1232. s. 1233. s. 1234. s. 1235. s. 1236. s. 1237. s. 1238. s. 1239. s. 1240. s. 1241. s. 1242. s. 1243. s. 1244. s. 1245. s. 1246. s. 1247. s. 1248. s. 1249. s. 1250. s. 1251. s. 1252. s. 1253. s. 1254. s. 1255. s. 1256. s. 1257. s. 1258. s. 1259. s. 1260. s. 1261. s. 1262. s. 1263. s. 1264. s. 1265. s. 1266. s. 1267. s. 1268. s. 1269. s. 1270. s. 1271. s. 1272. s. 1273. s. 1274. s. 1275. s. 1276. s. 1277. s. 1278. s. 1279. s. 1280. s. 1281. s. 1282. s. 1283. s. 1284. s. 1285. s. 1286. s. 1287. s. 1288. s. 1289. s. 1290. s. 1291. s. 1292. s. 1293. s. 1294. s. 1295. s. 1296. s. 1297. s. 1298. s. 1299. s. 1300. s. 1301. s. 1302. s. 1303. s. 1304. s. 1305. s. 1306. s. 1307. s. 1308. s. 1309. s. 1310. s. 1311. s. 1312. s. 1313. s. 1314. s. 1315. s. 1316. s. 1317. s. 1318. s. 1319. s. 1320. s. 1321. s. 1322. s. 1323. s. 1324. s. 1325. s. 1326. s. 1327. s. 1328. s. 1329. s. 1330. s. 1331. s. 1332. s. 1333. s. 1334. s. 1335. s. 1336. s. 1337. s. 1338. s. 1339. s. 1340. s. 1341. s. 1342. s. 1343. s. 1344. s. 1345. s

Indulgentiam plenariam virtute Bullæ Cruciatæ quoties quis lucetur, t. 4. tr. 3. r. 154. p. 98
 Indulgentia Bullæ Cruciatæ sit sit concedenda moribundo sensibus, scilicet, qui petit ante Confessionem, & attendit alia indicia indicanti: ad hunc Concessionem. Et quid, si hoc non fuerit. t. 4. tr. 3. r. 155. p. 98
 Indulgentia, quæ conceditur virtute Bullæ Cruciatæ tempore mortis moribundo, quando debet illi à Confessione concedi, t. 4. tr. 3. r. 157. p. 98
 Indulgentia concessa virtute Bullæ Cruciatæ in mortis articulo, quando Clericus haberi non potest, an illa concessio possit moribundo, & S. Sin.
 Et an in dicto casu à Transfere solimolici, t. 4. tr. 3. r. 158. p. 97
 Indulgentia Bullæ Cruciatæ applicari potest in casu rari adhibitis moribundo, ibi. S. Sin.
 Indulgentia Bullæ Cruciatæ post sumptum Sacramentum Extremæ Unctionis applicandi, t. 4. tr. 3. r. 156. p. 98
 Indulgentia per Bullam Cruciatæ concessa visitanti quinque Altaria, an possit obtineri plures à visitantibus ita multisque eodem die, t. 4. tr. 3. r. 159. p. 99
 An causa Indulgentiæ non solum debet esse pia, sed proportionata, t. 4. tr. 3. r. 160. p. 99
 An mensura certitudinis, & efficacitatis concessionis Indulgentiarum sit à causa finali, Et an semper exigitur opus pium ad lucranda Indulgentia pro vivis, Et quod deducitur, quod Pontificia potest alicui de Ecclesia benemerito impertire sine inactione ullius operis Indulgentiam eo sine, ut alias ad similes merita exierit. Et an valeat Indulgentia, & si causa, ob quam data fuit, non sit omnino sufficiens, modo Pontifex prudenter sentiat esse sufficientem, t. 4. tr. 3. r. 161. p. 100
 An Indulgentia debet habere causam publicam, Et quid est sentiendum de Calculis, & musgibus cum Indulgentia plearia, t. 4. tr. 3. r. 162. p. 100
 An Indulgentia applicari possit Medallis, & Imaginibus B. Cypriani, B. Andree, & B. Francisci de Borja, t. 4. tr. 3. r. 163. p. 100
 An concessio Indulgentiarum per modum iubilæi habeat associationem faciliorem eligendi Confessorum, t. 4. tr. 3. r. 164. p. 100
 Et an Episcopus habeat facultatem concedendi plenariam Indulgentiam morientibus, cum hoc tamen, ut interdum ad faciat per scriptum aliis potens talem facultatem subdelegare temporis notitia, possit delegare facit, interdum vocatur ad morientem, & tunc so lit, aut non possit per se facere, facta tamen subdelegatione per tempore oculis, ibi. 6
 An opus iniquum pro acquirenda Indulgentia sciendum sit intentione principali, vel aliquæ principali ad illam lucranda, t. 4. tr. 3. r. 165. p. 100
 An ad lucranda Indulgentia debeat opus iniquum fieri bene moraliter, ut sit bonum, & moraliter bonum, quod si in faciendo venialiter peccet, ut si v. g. ex vana gloria visitet Ecclesiam, det elemosinam, an consequatur Indulgentiam, t. 4. tr. 3. r. 166. p. 100
 Et quid dicendum, si opus iniquum male efficiatur, moraliter, etiam cum peccato mortali, Et quid de aliis conditionibus, subiectis, & defectibus, ibi.
 An si minima aliqui pars operis iniqui prætermittatur, consequatur quis Indulgentiam, t. 4. tr. 3. r. 167. p. 100
 An quoad lucranda Indulgentiarum debeat paritas materie non solum in constructione temporis, sed etiam post tempus elapsam, t. 4. tr. 3. r. 168. p. 100
 An in opere iniquo ad lucranda Indulgentia debeat paritas materie, ibi. 4. & 6.
 Et si Indulgentia pro aliquo certo festo concessa, qua dici parte incipit, & desinit, ibi. 5. & seq.
 An qui facit opus requisitum lucratur æquivalente Indulgentiam, t. 4. tr. 3. r. 169. p. 100
 An Indulgentia, subiecta peccati fictione, sortitur effectum suum, t. 4. tr. 3. r. 170. p. 100
 Et an, ut quis obtineat sibi concessam Indulgentiam, requiratur status gratie eo tempore, quo præstat omnia præscripta opera, ad hunc Indulgentia coactus, vel sufficiat status gratie in consistenti in quo applicatur Indulgentia, seu in quo danda, & applicanda erit Indulgentia, t. 4. tr. 3. r. 171. p. 100
 An quis possit unico, & eodem tempore lucrari simul plures Indulgentias diversis viis concessas, t. 4. tr. 3. r. 172. p. 100
 An quis possit per diversos actus ad ipsi concessam plures Indulgentias, t. 4. tr. 3. r. 173. p. 100
 Et quid, si dicatur Missæ pro diversis rationibus, & concessionibus Indulgentiarum, an possit Sacerdos duas res, & quæ sit animam à peccatis Purgatorii eximere cum una Missa tantum, ibi.
 Quando Indulgentia largitur pariter, & sanæ, quomodo intelligenda est, t. 4. tr. 3. r. 174. p. 100
 An qui sumit Indulgentiam plenariam, liberetur ab onere implendi pœnitentiarum penam à Confessione impostam, Et an hoc intelligi debeat de pœnitentiis, que sunt præscriptæ, & medicinalis, t. 4. tr. 3. r. 175. p. 100
 An si præ bonorum multitudine Ecclesiam ingredi quis non potest, sufficiat fors orationem fundere ad lucranda Indulgentia,

tiam. Et an io huiusmodi concessio adnotum etiam Cœmæterium nomine Ecclesiæ comprehendatur, t. 4. tr. 3. r. 176. p. 100
 An sufficiat intentio habitualis ad lucranda Indulgentia. Quod est querere, an satis sit ad lucranda Indulgentia, opera iniqua præstare, etiam si quis ignoret Indulgentiam, faciatibus illa opera concessam esse, t. 4. tr. 3. r. 177. p. 100
 An existens in gratia, si ad tria signa Campanæ pro illis oculis recitet *Ave Maria*, cum versu *Agnus Domini*, & *Ave Maria*, & *Perihem carissimam*, & lucratur Indulgentiam concessi solitum, ignorantiam talem Indulgentiam concedi solitum, & quæ, an lucratur Indulgentiam debeat habere intentionem oculis, vel virtutem cum lucrando, quando facit opera iniqua pro illa lucranda, t. 4. tr. 3. r. 178. p. 100
 Idem est, si in aliqua Ecclesia est una Indulgentia concessa intrantillam, & ibi certis vicibus conceditur *Pater noster*, & *Ave Maria*, vel quod simile, & aliqui eritent in gratia intravit Ecclesiam, recitavit Orationes innotas, sed ignorant ibi ralem Indulgentiam illi de concessa, & hoc non obstante, lucratur superdictam Indulgentiam, ibi. sub finem, & c.
 Duo dubia sunt præstabilia circa Indulgentias disfructu, t. 4. tr. 3. r. 179. p. 100
 Indulgentiam concessam alicui de solo an transferatur, si dies festi transferatur, t. 4. tr. 3. r. 180. p. 100
 Indulgentia alicui tempore concessa an periret, si Tempium, alio in loco transferatur. Et quid, si destrueretur, & reedificaretur per partes, t. 4. tr. 3. r. 181. p. 100
 An dirutum Tempio Indulgentia ipsi concessa periret. Et quid, si Superioris autoritate Ecclesiæ destrueretur in penam deliquentium, t. 4. tr. 3. r. 182. p. 100
 Et quid, si per partes destrueretur Templi, & per partes reedificaretur, & quid, si Ecclesiæ autoritate Prælati destrueretur ea lege, ut in alio loco reedificaretur, servando eodem Titulum, & Patronum, an fecit rati sua Indulgentia, & privilegia, t. 4. tr. 3. r. 183. p. 100
 An delicta Medalliarum, & Reliquiarum, Imagines peract Indulgentia, Et quid, si non sit consecutus delictum, Et quæ de hoc est rupta, aut tradita, non sit consecutus perisse Indulgentiam, t. 4. tr. 3. r. 184. p. 100
 Et notatur, in applicatione Indulgentiarum, opus esse, ut quis coram se habeat Medalliam, Reliquiam, & Imagines, & semel Medalliam Indulgentia applicata, & postea non potest rati, & aliis similibus applicari. Et docetur, quod facultas concedendi Indulgentias nunquam delegatur laicis, & feminis, sed tamen hi possunt determinare gratiam, aut Imagines. Et eundem advertitur, quod unus, eisdemque gratia, & Imagini, & c. plures, & diversæ benedictiones applicari possunt, ibi. per totum.
 Et notatur, Indulgentias delinere esse per revocationem concessas, t. 4. tr. 3. r. 185. p. 100
 Et an privilegia Bullæ Cruciatæ, & similia, quæ conferuntur in obligationem onerata ea parte recipiunt, non possunt, nisi subfiscite, eaque urgente causa, revocari, & c. ibi. 6.
 Obiervatamen, quod de facto Indulgentiam non collitur, donec eorum revocatio legitime promulgatur, ibi. 3.
 Major difficultas est, an sit etiam necessarium ipsi actualis notitia revocationis perveniat ad aures Indulgentiarum possidentium, Idem est de dispensatione vtrum, ibi. 9. & 10.
 An Officiali benedicti, qui *Agnus Dei* vocatur, si ita trahi sunt, & compressi, ceres imago non videatur, sed tamen remanet solis materia, adhuc retinens Indulgentiam, t. 4. tr. 3. r. 186. p. 100
 An quis lucratur Indulgentiam cum Medallia, seu grauo benedictum munus accepto, t. 4. tr. 3. r. 187. p. 100
 Et utrum, si reverentiam Medalliam quam miserrant, peract Indulgentia fecit, Numinatum à medietati in locum primi, ibi. 7. & c.
 Et an in hac operatione, & applicatione Indulgentia sit opus quidam loqui, aut aliud quid externum adhibere, & c. ibi. ult.
 An peregrinus ardeat Indulgentiam Episcoporum, de quibus plura, t. 4. tr. 3. r. 188. p. 100
 Et an Regularis exempti lucratur has Indulgentias Episcoporum, ibi. 5.
 Et asseritur, posse Episcopum quadraginta dies Indulgentiam concedere. Nominis eum Episcopatus Antichiporum presentem intelligitur, qui tunc in sua Provincia eum quadraginta dies potest concedere, quævis eum non videret, & in sua Diocesi obsequia dies concedere valeat, & si plures dies concedat validè erit Indulgentia, & in Dedicatione Ecclesiarum anno annu Indulgentia concedere potest, sed non quoties plures Episcopi ad Ecclesiam consecrationem concurrentes plures concedere quæ annu. Nec sufficeret Episcopos potest illis dies Indulgentiam concedere propter eandem causam, propter quam Antecessor quadraginta dies non concedit, ibi. 6. p. 100
 Potest vero quis eos dies propter diversas causas facere concedere. Et tunc quæritur, an possit Sacerdos illis revocare, ibi. 3.
 An qui accipit facultatem oblati, possit à Summo Pontifici applicari de Indulgentia, possit eum in alio transferre, t. 4. tr. 3. r. 189. p. 100
 Et an qui habet Indulgentiam, seu benedictionem, meretur Pontificem concedentem, adhuc potest illam applicare, ibi. 3. & c.
 Et an benedictio Decretis oris ante illam innotum. Vargia, ut quoniam Episcopus 40. dies Indulgentiarum orationibus concessa lucratur eandem ratione Indulgentiam, Et an magis translatum

tra Dilectionis potest illam Indulgentiam collationem, ib. 5. ult.

An quando Religiosus moritur, nondum applicatus Indulgentia a Pontifice obtineat, possit eius Superior de illi dispensare, com. 4. tr. 5. r. 3. p. 149.

Id. Roboris Indulgentiarum quique Sacrorum dicitur, quod si amittitur gratum possit per illi vice aliam subrogari, sed quoniam etiam ab invento primo, ita ut duobus Indulgentiis cap. 7. fecit officio remittere, 4. tr. 5. r. 1. p. 149.

Et an electio possit fieri per aliam mercedem, ib. 5. ult. & c. Indulgentiam Stationum an possit quis in die maiore lucrar, 5. r. 5. r. 3. p. 150.

An per locanda Indulgentia concessa visitantibus quique Altaria fieri fit effundere preces, an non solum sine mora de quo Altaria aliud Altare, 4. tr. 5. r. 14. p. 150.

Et quid est dicendum, quando quis idem Altare quinquies visitat an teneatur loco dimoveri, vel eodem loco suus possit illud visitare, dammodo quod quilibet visitatione sine saltem corpus & caput inclinex in signum distinctae visitationis, ib. 5. ult. & c.

An Indulgentia certo, & infallibiliter prodest delinquenti, 4. tr. 5. r. 15. p. 150.

Et an Indulgentia non omnibus animabus existens in Purgatorio valeat, sed illi tantum, qui se ibi prodeffent, meruerunt in vita per pietatem, & curam erga mortuos, ib. 5. ult. & c. An Indulgentiam pro mortuis lucratur existens in peccato mortali, 4. tr. 5. r. 36. p. 150.

An quis privata auctoritate possit suam Indulgentiam Deo per Defunctis asserere, ut potest jurista, disciplinas, & c. 4. tr. 5. ref. 37. p. 150.

Et an talium Regulas possint applicare Indulgentiam defunctis sive privilegio Leonis X. concessio Minoribus, ib. 5. p. 150.

An Indulgentia pro tempore mortis, si non esset Confessorius, vel saltem Clericus, possit applicari moribundo a quolibet laico, 4. tr. 5. r. 38. p. 150.

Et observatur esse Indulgentiam moribundo absentis impertiri, ib. in fine, & c.

Et curam additur, non solum in articulo mortis, sed etiam extra illud posse absolvi, & per se Indulgentiam applicare absentibus, ib.

Utrum Indulgentia per modum suffragii proficiat Catholico mortui sine Baptismo? Et an non solum pro Catholico mortui, sed etiam pro vivis, Et quo interest, an pro superdici possit Missa offerri, 4. tr. 5. r. 39. p. 150.

An Indulgentia Concilii Regularibus, & revocatur a Paulo V. hodie censetur revalidari, 4. tr. 5. r. 40. p. 150.

Et an Indulgentia, & Privilegia pro defunctis concessa conferantur revocata per dictum Bullam Pauli V. vel remaneant in suo robore, & firmitate, ib. 5. ult. & c.

Idem est dicendum de Indulgentia plenaria concessa a Clem. VIII. Perentibus Fratrum existens in Purgatorio, si pro illis Minoritas dixerit unam Missam, ib. 5. ult. & c.

Et idem dicendum est de Indulgentia plenaria a Calisto III. concessa Perceptibus Fratrum Minorum, quo possint eligere Confessorium, per quam absolventur plenarie a corpore, & prout privilegio gaudent Parentes aliorum Regularium, ib. 5. ult. & c.

Idem est dicendum de Indulgentia concessa ab antiquis Pontificibus pro secularibus visitantibus Ecclesiam Regularium, 5. r. 3. in fine.

An Praetuli Inferiores Episcopo per consuetudinem praeripitam possint acquirere potestatem concedendi Indulgentiam, 4. tr. 5. r. 41. p. 150.

Et in Concilio Generale, vel alii Praetuli Episcopo inferiores, etiam habentes jurisdictionem Episcopalem, cum Capituli sede vacante non habent potestatem concedere quod Indulgentias, nisi eorumdem praeripita hac potestatem accepissent, ib. 5. ult. & c.

An Clericali, apponi solita in Indulgentiis Privilegiis, Demeritis aliis non contingunt, & intelligenda sit de aliis simili expressa in eadem concessione, 4. tr. 5. r. 42. p. 150.

Appendix ad alias difficultates pertinentes, ad hoc verbum, Indulgentia.

Indulgentia plenaria concessa est ab Alexandro VI. omnibus Christi fidelibus, qui satisfactionem Angelicam respicientiam, seu post Completorium post solis occumtum re resistant cum verba in solitis, etiamque lucrari, si illam ignorent, immo quod si qui recitavit sed delecta satisfactionem in peccato mortali, & tamen cedit in gratiam, lucrabitur dictam Indulgentiam, 4. tr. 5. r. 43. p. 150.

Cum Indulgentia 40 vel 50. dierum, vel annorum concedatur, non intelligitur dies, vel anni perentium, quae in Purgatorio erant, non solvitur, 4. tr. 5. r. 45. p. 150.

Per Indulgentiam applicationem Pontificis, & Episcopi possunt commutare sacramentalem penitentiam, extra iudicium sacramentale, 4. tr. 5. r. 51. p. 150.

Si Indulgentiam plenaria a praesentibus Confessorium indicat peccata licet iuramentum efficiat, potest per magni peccati penitentiam iuramentum penitentiam imponere, 4. tr. 5. r. 10. p. 150.

Quod Indulgentiam plenariam lucratur, an liber remaneat adli-

plendi penitentiam medicalem a Confessario impostam, 4. tr. 5. r. 57. p. 150.

Et quid, si penitentia non sit medicinalis, ib.

Quot Indulgentiarum dies Praedicatorum Regulares concedere possunt iuxta auctoritatem in suis Ecclesiis praedicantes, & quot in alienis Ecclesiis praedicantes, 4. tr. 5. r. 59. p. 150.

Pro Indulgentiarum acceptatione pro Animalium Purgatoriis aliquot supposita, 4. tr. 5. r. 60. p. 150.

Per Indulgentiam, non tantum indirecte, & mediate, sed etiam directe, & immediate sacramentalem penitentiam a Pontifice tolli possunt, 4. tr. 5. r. 61. p. 150.

Per Indulgentiam, an sententia intendat non solum liberare a penitentia in iudicio, in confessione, sed etiam non in iudicio, 4. tr. 5. r. 62. p. 150.

Indulgentias in Capitulum Sede vacante concedere possunt, tot. 3. tr. 5. r. 63. p. 150.

Et quid de consuetudine circa hoc? Ubi an sit tutius, ut Capitulum committat aliqui Episcopo, ut Indulgentias concedat in nomine ipsius Capituli, ib.

Indulgentias concedere possunt Episcopi, 4. tr. 5. r. 103. p. 150.

Indulgentias concedendi facultas Episcopo confirmato ante consecrationem competit, ib.

Indulgentias omniis anni concedere potest Episcopus in Dedicatione Ecclesiae, ib.

Et quid, si in Dedicatione Ecclesiae plures adsint Episcopi, ib.

Et an hanc facultatem delegare possit Episcopus simpliciter Sacerdoti, ib. 5. r. 104. p. 150.

Indulgentias pro defunctis Episcopi concedere non possunt, ib. 5. r. 105. p. 150.

Indulgentias Episcopi concedere potest subditis etiam extra Diocesim, ib. 5. r. 106. p. 150.

Et quid in loco excoptato, ib. Nota quoniam.

Indulgentias extra dedicationem 40. dierum concedit Episcopus ib. 5. Et tandem non sexto.

Indulgentias concedendi facultas quo iure Episcopi competit, ib. in eodem 5.

Per Indulgentiam an compensetur, vel tollatur obligatio implendi satisfactionem sacramentalem, nam penitentia eximitur a debito exequendo, 4. tr. 5. r. 107. p. 150.

Et quid, si penitentia imponatur non solum in satisfactionem, sed etiam in iudicium, & tedium, ib. 5. ad med.

Indulgentias concedere an Cardinalis possint, 4. tr. 5. r. 108. p. 150.

Et an hoc procedat magis de consuetudine, quam de iure, cum pro ea nullus extet Canon, ib. 5.

Vide verb. Penitentia Sacramentalis, 4. tr. 5. r. 109. p. 150.

Item verb. Bulla Cruciatu, 4. tr. 5. r. 110. p. 150.

Indulgentium qui habet Oratorio in domo, an possit illud gerere in villa, & r. 111. p. 150.

Ex Indulgentia Superior Regularis diffinita mittere subditi ad Episcopum Diocesana ordinem, ut postea illum mittat ad alium Episcopum, an peccat mortaliter, & incurrit poenam, sive decreto Clement. VIII. sub die 15. Maii 1596. tot. 7. r. 112. p. 150.

Et quid, si extra missas Ordines non suscipiat, an incurrit nihilominus poenam ib. 5. r. 113. p. 150.

Qui ex indultis occidit aliquem, an gaudet Ecclesiae immunitate, Et quid stando in terminis iuri communis, 4. tr. 5. r. 114. p. 150.

Et quid, si ex indultis occidit in mitum, non utem proditorie, sed per insidiam, 4. tr. 5. r. 115. p. 150.

An se inebriandum an licitum sit provocare Titium ad evitandum illius peccatum, cum hoc fit vera indultio ad eum, & secundum Christum, 4. tr. 5. r. 116. p. 150.

Vide verb. Praedicator. 4. tr. 5. r. 117. p. 150.

- Opinio negativa firmatur, nempe decreta Pontificia esse infallibilia, et immota extra Concilium, t. 9. r. 5. r. a. p. 254
- Respondetur ad argumenta pro affirmativa sententia ab adversariis cogitata, ac superius posita in refutat. primis, t. 9. r. 5. r. 3. p. 255
- Quam censura Theologica inenda sit hae propositio, Decretum Papae loquentis ex Cathedra extra Concilium non habet infallibilitatem, idem loquitur, t. 9. r. 5. r. 4. p. 256
- An decreta Pontificia possint errare ex Cathedra sine infallibilitate non arbitrio Concilio Cardinalium, vel Theologorum, t. 9. r. 5. r. 5. p. 257
- Ad confirmationem eorum, quae pro nostra sententia superius adducta sunt, proponitur questio. An sit omnino de fide, v. g. hinc omnes Innocentium X. esse verum Pontificem, & verum Petri successorem, t. 9. r. 5. r. 6. p. 258
- Respondetur ad argumentum contrarii sententiae, tom. 9. r. 5. r. 6. p. 259
- An fides in opinionem, quod non sit de fide hunc numero Innocentium X. esse verum Pontificem, an inquam eius decreta circa res fidei habeant infallibilitatem, t. 9. r. 5. r. 6. p. 260
- An omnia contenta in decretis Pontificum loquentium ex Cathedra habeant infallibilitatem, ibi. 9. p. 261
- An Pontifex possit errare in assignandis censuris propositionum praeter haereticas, ibi. 10. p. 262
- Exponitur modus, quo Spiritus sanctus assistit Pontifici, quando aliquid de fide determinat, ibi. 11. p. 263
- Ad oritur materiam inquirunt, an Papa ut persona privata possit errare in fide, & de facto erraverit, ibi. 12. p. 263
- An Pontifex possit errare definiendo aliquid circa mores extra Concilium, ibi. 13. p. 264
- Respondetur ad argumenta in contrarium adducta, ibi. 14. p. 265
- An Canonizatione Sanctorum Papa possit errare, ibi. 15. p. 266
- Respondetur ad argumenta contraria, ibi. 16. p. 267
- An Papa possit errare in Beatificatione Sanctorum, ibi. 17. p. 267
- Quod certitudine tenendum est, Papam non posse errare in Canonizatione Sanctorum, Et esse de fide probatur, ibi. 18. p. 267
- Academ contutidone de fide sit tenendum Papam non posse errare circa Beatificationem Sanctorum, ibi. 19. p. 268
- An praesentia vel solius Beatificationis, quod anima Beatificata sit in gloria, remaneat tantum intra latitudinem probabilitatis, & certitudinis moralis, ibi. 20. p. 269
- Dubium incidit. An possit, quod Pontifex concedat aliquibus decerni uti personis, & de facto determinat aliquos rite venerari S. Beati scilicet possint alii omnes licet uti tali concessione
- Et licet transferre diem S. Beatificati, qui designatur pro celebratione, ibi. 21. & late in aliis ep. not. p. 270
- Serum, & Officium de S. Beatificato non possit celebrari cum obvia ovis de capella Cardinalis Pontificis, & focus de S. Canonizatione, ibi. ad mod. 5. a. dicitur
- An si quis esset delatus in S. Officio, quod dicitur, Papam possit errare in Canonizatione, & Beatificatione Sanctorum, si et imponenda abjuratio de formalis Et advertere esse magnum discrimen inter bare propositionem, non est de fide Urbani VIII. ad esse verum Pontificem, & illam, Urbanus VIII. non est verus Pontifex. Et notatur, quod est panis in Tribunali S. Officii, qui quis diceret, quod H. Praefatus de Borgia, & Cajetanus non sunt in celo; secus si diceret: Ego non teneo credere H. Borgia, & B. Cajetanus esse in gloria. Et quid, si diceret: Ego non teneo credere B. Ignatium, & alium quolibet S. Canonizationis esse in gloria, t. 9. r. 5. r. 22. p. 271
- An Papa possit errare in approbatione Religionum, ibi. refol. 23. p. 271
- Respondeatur ad argumenta adducta a Melchione Cano, ibi. refol. 24. p. 272
- Quae certitudine tenendum est, Papam non posse errare in approbatione Religionum, ibi. 25. p. 273
- An Pontifex possit errare approbando, vel reprobando aliquem contractum, & agitur de monte Pietatis, idem potest quaerere de aliquo actu, an sit synonimus, vel non. Et etiam quaeritur, an Pontifex habeat infallibile de propositionum philosopharum probabilitate, ibi. 26. p. 277
- An clausula oculis fandum sit Decretis Pontificis, t. 6. r. 1. ref. 27. p. 27

Infamator, Infamia.

- Infamia, si refertur complici in confessione apud Confessarium tantum, an sit agnenda in confessione, t. 9. r. 5. r. 30. p. 270
- Infamia an irrogetur in Confessione alicui complici, si nominatur quando illam viam declarat Confessario sub sigillo confessionis, ibi.
- Infamator, si falsam dicendo solum infamavit, an teneatur, si opus sit jurare lo falsum dixisse, & coram testibus, t. 8. r. 7. r. 62. p. 245
- Et quid, si Infamator esset vir magis auctoritatis, ut Episcopus, Comes, &c. ibi. Notandum, &c.
- Infamator, qui infamem occultum sine iusta causa manifestat, uno, vel duobus viris prudentibus, quos scit non esse viros, an peccet mortaliter, t. 8. r. 7. r. 63. p. 246

Dicitur Card. Tom. X.

Infamator criminis occultum an teneatur restituere famam tantum apud suos auditores, licet ipse auditum crimen alii notum fecerit, t. 8. r. 7. r. 64. p. 246

Infamator verum dicendo, si occultum crimen alicuius propalavit, ad quod teneatur, t. 8. r. 7. r. 65. p. 246

Infamator si non potest famam restituere, an teneatur famam pecunia compensare, ibi. 5. Notandum, &c.

Infamator, si alia ratione satisfacere possit, an non possit, an infamatus sibi ipse satisfacere possit ex debito pecuniarum infamantis, ibi. verbi. Qui citat, &c.

Et an qui mutuo infamatur se possit nec compensatione, dum modo infamia sit iniqua, & non oriatur scandalum: vel si unus vel alter famam reddere, tunc enim etiam alter teneatur ipse restituere, Et tandem compensatio non potest fieri reddendo maledictum pro maledicti, ibi. 5. 3. per tot.

Et notatur, quod quando reus est accusatus, & interrogatus iuridice de crimine vero, & negat, non teneatur ad restitutionem famae, quod est valde notandum, ibi. 5. 4. &c.

Et inquit notatur, quod non est obligatio restituendi famam, quod est de ratio est effecta cum verbis generalibus, videlicet aliquid esse mendacem, ambitiosum, &c. nisi ratio dignitatis personae, ut de Praelato, aut Religioso ex gravioribus ista dicta essent, Et advertere de rationem non obligat ad restitutionem famae debere esse de peccatis mortalibus, ibi. 5.

Et an vita plebei alicuius reputari possit villor famae alicuius Nobilis, & eoque casu plebeus debet reparare Nobilis famam cum periculo propriae vitae, Et quid si infamia fuisset de haereti, de crimine laici Majestatis, &c. ibi. 5. 6

An si quis infamaret de furto alicuius, qui postea fur inveniretur, & teneatur ad restitutionem, t. 8. r. 7. r. 66. p. 247

Et an non sit saltem peccatum morale publicare aliquod crimen minus illius, qui de gravioribus est infamatus & infamia, ibi. 5. 7

Et notatur, quod si casus excusantes in restitutione famae, & pro praxi novem causae proponuntur in textu huius ruli. 5. 4. ad 12. Ubi notabilia.

Et tandem docetur, nullum esse facilitorem modum restituendi famam propter peccatum occultum propalatum possessione ventris, quam laudando illum, quod prius infamaverat, ibi. 5. 12. & seq. &c.

Infamator famae alicuius iniuri, quod non directe, nec indirecte restituere possit, non teneatur ante iudicem sententiam illam pecunia compensare satisfaciendo, t. 8. r. 7. r. 67. p. 247. Unde hinc.

Infamia iuris in quibus delictis incuratur, moris, t. 9. r. 5. r. 54. 5. Verum, t. 17

Pleraeque infamiae leves an constituant unam gravem, t. 8. r. 7. r. 16. p. 29

De irregularitate in infamia, ubi demonstratur diversa, & multae personae pro praxi, videlicet, illius meretricis, & criminis, facilitatis, damnavit ad trirèmes, Histrionis, Officium macellarii, & similia, quae sunt Officia, & delicta infamis conditionis, & notae sunt irregularitates, t. 9. r. 5. r. 54. per tot. p. 277

Infans.

Infans promissus ad sacros Ordines, an obligatur ad castitatem servandam, t. 1. r. 7. r. 74. 5. 7. p. 277

Infans an possit ordinari in Presbyterium, & etiam in Episcopatum una dispensatione, t. 4. r. 8. r. 48. 5. 1. p. 266

Infans an aliquando sit fuerit ordinatus, ibi. 5. Nota verò, & seqq. p. 26

Infans filius fidelis recentissime natus, si ante Baptismum moriatur, & sepeliatur in Ecclesia, an illam possit, t. 9. r. 1. r. 122. 5. 1. p. 64

Infans ante ulum rationis in Episcopum Episcopum ordinatus, an valide illum ordinat, t. 3. r. 1. r. 62. 5. 4. p. 76

Infans ante ulum rationis sacris Ordinibus initiatus an possit Pontifex reddere inhabilem ad matrimonium, t. 1. r. 1. r. 76. 5. 1. & seqq. p. 65

Et in de facto Pontifex hoc fecerit, ibi

Infans confirmatus etiam sine causa non est prohibitus, & t. 9. r. 1. r. 122. 5. 1. & seqq. p. 65

Infans filius Principis, vel si periculum mortis imminet, vel ob alia bonas causas ante ulum rationis an possit ad Episcopum confirmari, t. 1. r. 1. r. 15. 5. 1. & seqq. p. 65

Infans confirmatus ante septennium, & ulum rationis, an sit peccatum mortale, ibi.

Infans an recipiat gratiam, & sint capaces spiritualium fructuum, quem Eucharistia ex opere operato conferat ante ulum rationis, & t. 1. r. 1. r. 7. 5. 3. p. 10

Ubi antiquitus fuerit confectus in Ecclesia in variis Provinciis conferendi infantis Eucharistia, ibi.

Infans an sit capaces Ordinum ante ulum rationis, t. 3. r. 1. r. 62. 5. 1. p. 76

Infans non dum doli capaces an possit admitti in Monasteria Monialis, vel sint inclusi sub prohibitione Greg. XIII. & Concilii Trid. t. 5. r. 1. r. 91. 5. 6. p. 43

Infans capessit an Irregularitates sint ad Ordines, & sint baptizandi, t. 5. r. 9. r. 42. 5. 1. p. 69

Infantes obdus an liceat tradere inimico nolente aliter & bello de-

deffiret, 7. tr. 7. r. 28. §. 1. p. 274

7. in infantes, quum mulieres, & viri Turci, & Saraceni, cum Christianis iullo bello capuerunt, sunt municipii Christianorum, non tamen e contra, quia de fide Christiani sunt municipia Turcorum, & Saracenorum, non tamen de iure, quia iullo bello non capuerunt, ib. §. ult. p. 275

Infanti donatio facta an valet, 6. tr. 7. r. 23. §. 1. p. 276

Infanti donatio Notarii stipulatione facta irrevocabilis est, ita ut ea confecta secundi donatarii possit revocari, ib. §. 4. p. 278

Et quid, quando quia donavit infanti absenti, ib. §. 5.

Infanti ante usum rationis donatio facta, & a rebellion acceptata vel ab alio, qui ex iure potest acceptare, irrevocabilis, an ex- pectari debeat infanti rati habito, 6. tr. 7. r. 27. §. 3. p. 296

Infantis ius ante usum rationis mortuus, an possit contrahi sacra- mentum Confirmationis, 7. tr. 2. r. 11. §. 1. & seqq. p. 335

Infantia ingressus per Rotam in Concilio, etiam, non adtingit usum rationis, an sit prohibitus, intra septem Mensium talis in- gressus infanti prohibitus est, 7. tr. 7. r. 109. §. 1. & seqq. p. 314

Vide verb. *Præmissa*, 7.

Item verb. *Baptizare, Baptizari, Confirmationis Sacramentum, Eu- charistia, Gratia*, 7.

Item verb. *Baptizare*, 7. & 7.

Item verb. *Baptizare, Baptizatum*, tom.

Infantia.

Infantia quinam dicantur proximi, 7. tr. 6. r. 32. §. 1. p. 250

Inferendum.

Inferendi bellum que sunt causæ iulle, 7. tr. 7. r. 3. per tot. p. 263

Inferendi bellum Princeps habens iullam causam, si e illo tamen in perniciem regnorum maiora timorentur, an possit adhuc illud inducere, 7. tr. 7. r. 8. §. 1. p. 264

Et in tali causa an Princeps teneatur ad restitutionem, ib. §. 2. r. 10. inferendo bello alicui Principi an aliquando fieri possit ne- gari transmissio militum, 7. tr. 7. r. 12. per tot. p. 265

Inferior.

Inferior petens veniam ab obtinenda a casu reservato nulla modo potest personam sperare, vel casum illa explicare, ut ea venire possit in notitiam superioris, neque superior potest curiose in- quirere cum periculo veniendi in notitiam personæ, & inferior etiam ad id tenetur, licet superior veniam non concedat, 1. tr. 8. r. 1. §. 1. p. 2. p. 346

Inferior non potest licet imponere in ius, vel interesse superioris, 7. tr. 11. r. 2. §. 1. p. 346

Quando inferior dispensat lege superioris, an possit imponere aliquid oneris, cui dispensat, 7. tr. 1. r. 38. §. 1. p. 124

Inferiores an possint in eadem, ario aliquo eventu dispensare in legibus superiorum, siue lex sit de matrimonio impediendo, siue de aliqua irregularitate, vel reservatione voti, & similibus, 7. tr. 2. r. 32. §. 1. p. 133

In inferiori lege an possit valide sine causa superior dispensare, 7. tr. 2. r. 10. §. 1. p. 134

Vide verb. *Causa, Cognitus, Dubium, Episcopus, Prælati, Simonia Taciturnitas, Voluntas*, 7.

Inferre.

Si inferre Princeps bellum iulla causa sine recta intentione, an bellum sit iustum, 7. tr. 7. r. 7. per tot. p. 264

Si inferret vicillius cum consensu Principis magnam injuriam, in alium Principem, qui tamen omnem injuriam satisfactionem reser- vat, ad illius auxilium subdum cum tollere placendum sibi daretur quod alter Princeps negaret, an in tali casu bellum contra illum iulle inducere possit, 7. tr. 7. r. 11. per tot. p. 265

Interi bellum infidelibus propter folum infidelitatem an licitè possit, maxime ex licentia Pape, Et quid, si non permittant in suis Regibus prædictores fideles, 7. tr. 7. r. 14. §. 1. p. 266

De alia decem casibus, pro quibus licet inferre bellum infidelibus, 7. tr. 7. r. 15. r. 16. & 17. p. 266 ad 268

Vide verb. *Injuria, Infidelis*, 7.

Item verb. *Alapa, Excoque, Illus, Vultus*, 7.

Item verb. *Alapa, Precedenda*, 7.

Infidelis.

Ad infidelem compendendum an possit Papa consilium exercitum deo Clerici, & Ecclesiastici viri, aliis aliis teneantur in Ecclesia damna, 7. tr. 7. r. 14. §. 5. p. 16

An ad infidelem Principem impendi potest, non sit penes Ro- mam, sed penes Papam tantum, ib. §. 6.

Qui infidelem occidit proditorie, an gaudeat immunitate Eccle- siæ, 7. tr. 1. r. 84. §. 1. p. 37

Infidelem occidenda pretio condendus an sit assiduos, vel gaudeat immunitate Ecclesiæ, ib. §. 3.

Infideles an obliget preceptum sumendi Eucharistiam, Et quid de precepto Confessionis, 7. tr. 7. r. 4. §. 1. p. 109

Infideles commorantes in terris Christianorum, qui retinere, ha- bere, legere, scribere, vel exemplari, adhibere, donare, commu- nicare, commutare, vel alienare aut fuerint libros, & Codices Talmudicos, Cabalisticos, & alios ocfarios, an puniendi sint arbi- tris Inquisitorum, 7. tr. 2. r. 6. §. 3. p. 345

Infidelis an teneatur corrigere, 7. tr. 4. r. 7. §. 1. p. 22

Infideles ad corrigendos alios siue fideles, siue infideles an obliget-

tur, ib. §. 2. p. 221

Ad infideles per judicandum an possit Ecclesiæ, & Principes Chri- stiani mittere Prædictores, qui exerceant, 7. tr. 7. r. 14. §. 1. p. 266

Si infideles nolint exscipere Prædictores fideles, sed illis occidant, & liberum transiunt in alias provincias ad prædicandum de- nent, an sit iustus titulus bellandi, 7. tr. 7. r. 16. §. 1. p. 26

Infidelis an gaudeat immunitate Ecclesiæ, 7. tr. 1. r. 84. §. 4. & 5. p. 37 & seqq.

An infideli parato jurare per filios Deos quia peccatum petere juramentum necessitate, quia utilitate deficiente, 7. tr. 1. r. 84. §. 1. p. 37

Infideli vendere agnum an liceat, quando scis velle ad immolandum Idolo, 7. tr. 7. r. 67. §. 1. p. 248

Infideli interroganti an aliqua sit Christianus, non semper ad re- pondendum obligat præceptum de confidendi fide, 7. tr. 7. r. 87. §. 1. p. 249

Infidelibus baptizandis an sit præmittenda instructio tempore mortis, 7. tr. 7. r. 33. §. 1. p. 27

Infidelibus possunt carnes ministrari in diebus jejuniis, quia non inducuntur petuntur Ecclesiæ, 7. tr. 7. r. 47. §. 1. p. 28

Qui ab infidelibus in eorum servitibus bona Christianorum cum asse- curatione illa reddendo certo in loco subripiunt, an excommu- nicentur, Et quid e contra, 7. tr. 1. r. 44. §. 7. p. 21

De infidelibus, quosque crimina perpetraverint, & quibus penis pu- niri debeant, 7. tr. 2. r. 1. §. 1. p. 34

Et an ultra premissa in aliquibus casibus sit illis aliqua abjuratio im- ponenda, ib. §. 4. p. 34

Infidelibus inferre bellum an licitum sit committitibus Idolola- triam, aut violentiam iura naturalia, maxime, si accedat subor- natum Pontificis, 7. tr. 7. r. 15. per tot. p. 266

De septem in casibus agitur, pro quibus licitum est infidelibus inferre bellum, 7. tr. 7. r. 16. §. 1. p. 267

Infidelibus an licet indicatur bellum ex titulo donationis obtene- re a Pontifice, de coram Provincialis, 7. tr. 7. r. 17. per tot. p. 268

Infidelis in articulo mortis naturalis, vel violentis, si ad fidem se converteret, immedi- te potest baptismum an sit totum mancipius, 7. tr. 7. r. 97. §. 1. p. 29

Ad infidelis peritorem an licitum sit pingere, vel fabricare Idola, vel construere synagogas, Judorum, & lacere vellem Sa- cerdotalem, 7. tr. 7. r. 64. §. 1. p. 248

Pro infidelis sepultura pollicetur Ecclesiæ, 7. tr. 7. r. 12. §. 1. p. 264

Si in infidelium terra sit ad negotium fuitur cum scriptura colla appensa esse baptizatum, tunc indicante, an sit ad hoc baptizandus sue conditione, 7. tr. 7. r. 1. §. 1. p. 28

Circa filiorum infidelium Baptizatum, quando parentibus invitatis baptizati pollicetur, & quando illorum veniens ad id tenetur, tam in articulo mortis, quam extraneo, 7. tr. 7. r. 86. §. 1. p. 26

Infidelium matrimonium ad nuptias conformum, etiam consum- matum an possit a Pontifice dissolvi ex aliqua iulla causa, 7. tr. 6. r. 25. §. 4. p. 248

Infidelium matrimonium cum ambobus baptizantur an sit sacra- mentum, etique gratia conferat, 7. tr. 6. r. 126. §. 1. p. 16

Infidelium matrimonium, seu rata, seu consummatum, an possit Pon- tificis dispensatione solvere, quando ambo baptizantur, 7. tr. 1. r. 96. §. 1. p. 27 & melius in 7. tr. 3. r. 89

Et quid, si Pontificis habet baptismum postestatem, & temporalium iurisdictionem in quibusdam infidelibus, 7. tr. 7. r. 96. §. 9. ib

Per infidelium iura transiunt in licitum sit comedere eorum ve- ritates, ad evitandum grave damnum, dummodo abut scandalum, 7. tr. 7. r. 98. per tot. p. 248

In infidelium terras an liceat exploratoribus, vulgo didis spie- gularis se esse Turcas, ac veribus profectionibus illas fideles, vel adire eorum templa, vel cum carnis diebus veteris in Ecclesiis, & ex 7. tr. 7. r. 86. per tot. p. 249

Infidelium velles, & signa infestura ad cultum falis legum, quibus deest iugum imagine Deorum, & in vestibus effigiem Monum- ti, Lunæ, Martis, & culis pare, an licitum sit fustigare necessitate, 7. tr. 7. r. 72. §. 1. p. 250

Infidelium municipia Christiani an possint licite remigere in eo- rum exercitus, vel eis aliis obsequi prestare in bello, de vastan- di, effringendo domos Christianorum, & quod sit de subripien- di, 7. tr. 7. r. 74. & 75. p. 251

Et an teneantur restituere eorum, quos illi decedunt, ib

Vide verb. *Abfinitas, Communitas, Coniugium, Insuperdium, Ordinis Sacramentum, Professio, Subscriptiones*, 7.

Item verb. *Abfinitas, Baptizari, Confessio, Fideles, Judæus, Juris*, 3

Item verb. *Baptizari, Bolla Censura, Communitas, Defensio, Emenda*, 5

Vide verb. *Articuli, Christianitas, Fidei Catholica, Gensilis, Gensilis, Quasi fideles, Trinitas, Vultus*, 7.

Item verb. *Accedere, Caput*, 8

Item verb. *Fingeri, Fingere*, 9

Infidelitas.

Si in infidelitate quis copulatus fuit matrimonio sine novitate, validum est tale matrimonium Patre defuncto, nec est dissolvendum cum ad fidem converteretur, 7. tr. 7. r. 81. §. 6. p. 3

Vide verb. *Infidelis*, cum suis notacionibus, 7. tr. 3. §. 7. & 8. & 9

Infra.

mittat adversus Patrem, propterea non potest Pater, si ante matrimonium, & etiam soluto, si filius habeat donationem revocare, t. 6. r. 7. s. 13. s. 1. p. 103.

Ut ex ingratitudine causa donatorum in conscientia teneatur restituere bona donata, an necessaria sit sententia, t. 6. r. 7. s. 13. s. 1. p. 104.

Ex ingratitudinis causa an possit donator, aut ejus heredes occulte se compensare ante latam sententiam, juxta Regulas compensationis, ib. s. 1.

Vide verb. *Heres*, t. 6.

Item verb. *Imperator*, *Revocare*, t. 9.

Ingratus.

Ingratus Donatorius an restituere teneatur fructus ex re donata ante revocationem perceptos, t. 6. r. 7. s. 13. s. 1. p. 104.

Ubi an evocandi donationes habent locum in revocando legato comparatione legatarii ingrati, si testatorem defunctum alicui gravi iuriam, & carnaliter cognovit ejus uxore, &c. s. 1. Vide verbum *Heres*, t. 6.

Ingressi.

Ingressi Religionem an quia possit, si utrinque sine ratione probabile, an parentum necessitas sit gravis, ut dici possit utraque pars opinabili, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 108.

Et quid quando quis est dubius de propitia parentum necessitate, ib.

Ingressi Religionem an servari possint sine licentia Domini. Ubi aliqua contingit in hoc casu, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 109.

Si ingressi Religionem velint vir, & uxor, prohibetur in cap. si vir, & uxor, quod hoc minime efficiatur sine consensu, & licentia Episcopi, & tamen si professione emittent, dicitur talis licentia, & contra prohibitionem, professio erit valida, t. 7. r. 1. s. 15. s. 1.

Potest etiam, paulo post initium, p. 106.

Ingressi Confessarii sine licentia Episcopi in casibus necessariis possunt, & Praelati Regulares Monasteria Monialium Regularium, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 109.

Ingressi cum socio an debeat Confessarius extraordinarius, qui ad confitenda Moniale infirmum habet licentiam necessariam. Et an debeat finita confessione statim egredi, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 108.

Ingressi iterum Religionem an teneatur, qui vivit pervertentiam in Religione, si ex justa causa exeat, vel expellatur, & causa cessat, t. 7. r. 1. s. 15. s. 1. p. 108.

Ingressi iterum Religionem an teneatur ille, qui emiserat votum contra Religionem, & qua absolute repulsi sunt, si postea invitati a superiore, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 108.

Ingressi Religionem quis vivit, si Deus illum conservet ab aliquo peccato, an teneatur ad votum, si ex quacunque negligentia illius peccati tentationi succumbat, vel solum quando data opera ad voti obligationem effugiat, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 109.

Si cum patre, aut ingreditur filia aliquod Monasterium, illam Pater hæredem reliquit, an Pater incurret excommunicationem Conc. Trid. sess. 24. c. 18. r. 1. s. 3. s. 1. p. 108.

Ut ingreditur Confessarius Regularis Monialium in septa Monasterii, in casibus necessariis, an sit necessaria licentia non solum fidei Praelati Regularis, sed etiam Episcopi, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 107.

Si ingreditur quis Religionem, an satisfaciatur voto, si culpa sua postea expellatur, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 107.

Si ingreditur Ecclesiam excommunicationis non toleratus, post incipit canonem, & non vult egredi, an teneatur Sacerdos Missam prosequi, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 109.

Si quis ingreditur clam in Conclavi, an incidit in censuram, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 108.

Et si post ingressum in Conclavi iste talis loqueretur secreta cum aliquo Cardinali, an incurrit censuram, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 108.

Ingressi Monasteria Monialia in Capitulis sede vacante, & ejus Vicarius licentiam concedere possunt, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 107.

Qui ingreditur Clausuram habet licentiam indefinitam, an possit iterum ingredi, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 108.

Ingressi Monasteria Monialium licentia, an debeat esse in scriptis etiam quoad formam conscientiarum, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 108.

Ingressi Monasteria Monialium quodam petitione illius licentiam à Papa obtineatur pro aliquibus vicibus cum electis Matronis, quæritur, an possint illas postea variare, si fuerint fidei designatæ, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 107.

Ubi aliqua alia nobilitas, & contingencia in dicto casu, & respectu Pontificis, & supplicatione oratrix, & circa dictam licentiam, & praxim in illa, s. 1. & seqq. p. 107. & 108.

Ingressione.

Ingressione Religionem, & postea exiens, an satisfaciatur votum Religionem absolute, nil de exiendi libertate determinando, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 107.

Ingressione Monasteria Monialium, & Incursu committentes cum Moniali, si delictum est occultum, an possint per Episcopum absolvi ab excommunicatione, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 108.

Ingressione faculares Monasteria Monialium excommunicationem, an incidit in censuram ab Episcopo per statum latam contra ingressiones dicta Monasteria, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 108.

Ingressione Monasteria Monialium, non prætulerit licentiam, sed absque ulla processu licentia, etiam ad malum finem, an incur-

rant excommunicationem Greg. XIII. t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 108.

Ingressione Monasteria Monialium, & finio negotio, & ministerio ibi occultabiliter committitur ob malum finem, an incidit in excommunicationem Greg. XIII. t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 108.

Ubi an in supradicto motu proprio Gregor. XIII. & prohibitionem Conc. Trid. sess. 24. c. 1. de Regul. comprehendunt Reges, Regines, Cardinales, & infantes nondum doli capaces, & ingreditur Monasteria Monialium sine ulla licentia, ib. s. 3.

Ingressione in Conclavi an subiacitur tantum pœnis privationis officii, & beneficii, vel etiam peccent mortaliter, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 109.

Si ingreditur Religionem legentur 100. & si nubit 100. an debeantur 100. Religionem ingreditur, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 108.

Ingressione Puellæ in Monasteria exempta, & Episcopo non subiecta, an examen necessarium ab Episcopo faciendum sit, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 109.

Ingressus.

Pro ingressu Religionis dant, vel accipiunt aliquid, ligatur excommunicatione a Papa reservata iis extraxit, t. 6. r. 1. s. 3. s. 1. p. 107.

Ubi quoad facilitatem impetrandam suam receptionem in Religionem, potest quis dare gratias, & sponte munera superiori, vel alii, immo passum adducere potest, s. 2.

Pro ingressu Religionis an quis tunc possit testari, non servata solemnitate jurati, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 109.

Qui ab ingressu Religionis retrahit aliquem absque justa causa, an mortaliter peccet. Et si ponitur aliquando ex iustis causis, & rationibus alicui sine peccato posse dissuadere ingressum Religionis, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 109.

Et quid est sciendum de peccato, & damno temporali, & incommodo facto Religioni, quando quis vi, vel fraude Novitium, vel alium impedit vi, & proinde Religionem, ib. s. 2. p. 107.

Pro ingressu in Monasteria Monialium, & respectu Pontificis, & supplicatione Oratorum, & circa licentiam concedendam aliqua notabilia, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 109.

Pro ingressu Religionis saltem licet in sit necessaria licentia Episcopi, quando uxor vult ex consensu viri ex se prosterni, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 108.

Ingressu Clausura Monialium pro viris, & Religiosis pro feminis an detur parvitas materis, itaut à penis, & peccato mortali excusetur. Ubi pro praxi aliqui casus, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 108.

Ab ingressu Ecclesie suspensionem non incurrit, qui Missam celebrat in Ecclesia polluta ante reconciliationem, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 108.

Ab ingressu Religionis sub mortali an teneatur dispensatus à Poenitentia in voto Religionis ratione infirmitatis, si post multos annos postea convalescit, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 108.

Ingressum publicum si habeat Orator parvitas materis, an possit Episcopus dare licentiam ut ibi celebraret, & Missa audiret, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 108.

Ab ingressu Religionis an Pater teneatur dotare filios, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 108.

Post ingressum Religionis doctus causa mortis facta à Novitio an sit valida, non obstante Conc. Trid. sess. 24. c. 15. de sepulch. t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 107.

Ante ingressum Religionis animo ingredi illam doctus, vel remuneratio facta an comprehendatur in Conc. Trid. sess. 24. c. 15. de Regul. & sit valida, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 107.

Si ingressum Religionem parvitas materis haberet votum ingrediendi Religionem ejus superioris, à quo petit admitti, an ille negans minime peccet mortaliter, & si nullam habeat causam legitimam negandi ingressum, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 107.

Post ingressum secretum alicuius in Conclavi, si iste talis loqueretur secreta cum aliquo Cardinali an incurrit censuram, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 108.

Ingressus Religionis an differendus sit propter scandalum, vel ne pareat ostentetur, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 108.

Vide verb. *Adultera*, *Bimors*, *Conjux*, *Dissever*, *Dubium*, *Pallium*, *Religio*, *Vir*, *Virum*, t. 2.

Item verb. *Ingressus*, *Virum*, t. 3.

Item verb. *Clausura*, *Religio*, *Episcopus*, *Ingressi*, *Ingressione*, *Missam celebrare*, *Officium dicere*, t. 3.

Item verb. *Expositio*, *Pallium*, t. 2.

Ingressus Mulierum in Clausura virorum Regularium an prohibitus sit in Bulla S. Pii V. & Gregor. XIII. itaut non excoletur à mortali, & excommunicatione, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 107.

Et quid in comitatu Processione, vel quando sit locus pedum in die Joannis Sandi, vel datur Habitibus, aut Processio alicui Novitiæ, vel leprosus de fœdus, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 107.

Et in dictis casibus fornicatio intrinseca, an possint ingredi interiora loca, & Capellas postas in Claustro, quia hæc sunt officina secreta, t. 7. r. 1. s. 3. s. 1. p. 107.

Vide verb. *Abstersio*, *Delictum*, *Dei*, *Dubium*, *Ingressi*, *Ingressione*, *Novitium*, *Obsequium*, t. 2.

Item verb. *Adimplere*, *Arbitrarius*, *Differre*, *Demus*, *Dubium*, t. 2.

Ingressi, Ingressum, com. 8

Inven verbum, Ingressi, Ingressus, Interdellum, Monasteria, Monialis, Religio, &c.

Ingressus.

Vide verbum, Ingressum, &c.

Inhabilis.

Inhabilis ad contrahendum matrimonium an Pontifex aliquos privatus reddere possit, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 84

Inhabilis ad beneficia an possit adjuvari Regula de tricanali possessione, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Inhabilis an sit excommunicatus ad recipiendas pensiones, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Et an hoc locum habeat in pensionibus, quæ dantur titulo spiritali, non verò in his, quæ non sunt beneficiæ, quia dantur titulo seculari, ib. §. 2. p. 198

Inhabilitas.

In inhabilitate quilibet an Episcopus dispensare fecum possit, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

In inhabilitate contracta per symoniam an Episcopus dispensare possit, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

In inhabilitate ad alios ordines suscipiendos an incurrat, qui relicti minoribus ordinibus subiacentem recipit, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Et quid, si Ordines Sacros per saltum recipiat, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Inhabilitas ignorantia invincibilis, & etiam vincibilis ad officia ratione simoniarum, & alias penas sive facti, sive juris excusat ab ejus transgressione, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Inhabilitas penam impositam in Bulla Sixti V. contra procurantes abortum, an obliget ante iudicis sententiam, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Si inhabilitas penam imponitur alicui operi, an statim ipsa incuratur ante iudicis sententiam, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Ubi pro iurati curiosis causas proponitur per scholasticis danti bus suffragium ad Cathedralium, §. 1.

Inhabilitas penam ad testamentum an procedat non solum in publico usufructu ex mutuo, sed etiam ex venditione, vel emptio, ubi placet alia circa testamentum usufructuorum, tom. 6. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Vide verbum, Prohibitum, &c.

Item verbum, Inhabilis, &c.

Item verbum, Inhabilis, &c.

Item verbum, Inhabilis, &c.

Item verbum, Inhabilis, &c.

Item verbum, Inhabilis, &c.

Inhibere.

Inhibere, seu interdicere an possit Princeps laicus, ne Episcopus, vel eorum Vicarius quemquam excommunicat, nisi prius excommunicationis causa ostendatur, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Inimicitia.

Ne inhibitoria, quæ ad Magistratus Ragios mittuntur ab Ecclesiasticis et promulgentur, an Princeps prohibere possit, piumquam ei offerantur de ceteris licentia publicatur, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Si inhumane Dominus servum tractat, an servus acquirat libertatem, & possit abique peccato fugere, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Inimicus.

Ut inimicus tradat Regnum, Civitatem, &c. conjurans, aut machinans, an gaudeat Immunitate Ecclesiæ, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Inimicus in testes adsumit an possit Inquisitores contra reum, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Inimicus capitalem an Inquisitores possint admittere ad accusandum, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

An aliquando Inimicus qui non teneatur salutare, & possit ei mercedem desiderare, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Et quid, si familiaritatem, & amicitiam inimicus cum illo habere procuret, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Qui inimicum occidit ex premeditata animi deliberatione, Atroci, &c. ut vulgo dicitur, atque ex industria, non autem proditorie, seu per infidias, an gaudeat Immunitate Ecclesiæ, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Qui inimicum occidit non proditorie, sed per infidias, an gaudeat Ecclesiæ immunitate, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Qui inimicum occidit, cum fidei iuramentum dederit non offendendo, an gaudeat Ecclesiæ immunitate, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Qui inimicum occidit, ipso mandante presente ecclesiæ pecunia conductus, an gaudeat immunitate Ecclesiæ, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Qui inimicum occidit felo po a tergo dormiente, vel per infidias, an gaudeat Immunitate Ecclesiæ, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Qui inimicum occiderit in duello, an gaudeat Immunitate Ecclesiæ, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Si inimicus familiaritatem, & amicitiam cum inimico habere procuret, an teneatur illum salutare, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Si inimicus minatur urbis exitium, nisi innocens interimat, an liceat innocentem occidere ad postulationem dicti inimici, Ubi aliqua alia contingencia in dicto casu, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Vide verbum, Inimicus, &c.

Item verbum, Inimicus, &c.

Item verbum, Inimicus, &c.

Item verbum, Inimicus, &c.

Vide verbum, Inimicus, &c.

Item verbum, Inimicus, &c.

Initiatus minoribus Ordinibus an includatur in prohibitione, ne Clerici in bello pugnent, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Et an supradicti peccent mortaliter, vel tantum venialiter, si ad bellum procedunt, ib. & seq. p. 198

Ubi aliqua contingencia pro supradictis initiatis in minoribus, quando jam sunt in bello, & etiam pugnant.

Initiatus Sacris Ordinibus non potest vendi a Patre, vel Matre in necessitate constitutus, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Injuria.

Quod pro injuria effecta est servum, vel ancilla, vel ob usum illiusculi corporis, an possit sibi illud retinere, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Injuria an infertur a Domino illa possit servum, ut ad satisfactionem restituendi, ut quando Domini jura servorum violant per injuriam notabilem, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Ubi aliqua alia, quæ fieri debent a Domini in dicto casu.

De injuriis manifestis factis adversus Religiosos, an Conservandi illorum concedatur posse de illis cognoscere, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Vide verbum, Injuria, &c.

Item verbum, Injuria, &c.

Item verbum, Injuria, &c.

Injuriatum.

Injuriatum an sit excommunicatus, t. 3. r. 1. §. 1. & seq. p. 198

Vide verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

Vide verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

Item verbum, Injuriatum, &c.

natur urbi excludit, nisi talis interimitur, t. 8. tr. 5. r. 39. §. 1. p. 86
Et an possit huiusmodi innocens, immo teneatur seipsum tradere tyranno ad possidendum per salute Patrie, ib. §. 1
Et an hoc ipsum etiam Respublica recipiat, immo ad hoc cogi possit, ib.

Et si innocens talis consummatur refficit, an possit ab ipsa Republica occidi, ib. §. 4. p. 86

Si innocens iniuste conetur fateri lites, vel alii publici ministri iustitiae capere, ut iniuste occidatur, an supradicti occidi possint cum moderamine inculpate tutele, t. 8. tr. 5. r. 45. §. 2. p. 8

Et quid, si fateri lites ignorent innocentiam rei, & bona fide munus suum obsecant, t. 8. tr. 5. r. 47. §. 7. p. 89

Innocentes occidere in bello ad licet, t. 7. tr. 5. r. 5. §. 1. p. 573

Et quid ad firmandam securitatem in futurum, ib. §. 5. p. 573

Et quoniam intelligatur per nomine innocentium, ib.

Innocentes an possint in bello capi, & in servitium redigi, sicut licet tradere infantes obsequio inimico nolent aliter ab illo desistere, t. 7. tr. 5. r. 13. §. 1. p. 573

Et quid per accidens, ib. ult. vers. §. 4. p. 575

Cum innocens alicuius periculo mortis, an qui invaditur possit se ita tueri, t. 8. tr. 5. r. 13. §. 1. p. 573

Et quid, si innocens sit infans, & sine baptismo moriturus, ib.

Innocentiam bona an possint in bello diripi, & devolari, t. 7. tr. 5. r. 14. §. 1. p. 573

Et an huiusmodi bona ipsi possint sine relictione, praeteritum cum sine bona innocentium, quae ad Rempublicam hostilem non pertinent, ut bona Ecclesiarum, ib. §. 1

Vide verb. *Adulterium, Genus, Insuper, Per, &c.*

Innocentia.

Quodnam sit majus peccatum, an quod contra innocentiam committitur, an verò contra beneficium remissionis peccatorum, t. 8. tr. 7. r. 3. §. 1. p. 150

Si fratres lites ignorent innocentiam rei, & bona fide munus suum obsecant, an possint occidi cum moderamine inculpate tutele, t. 8. tr. 5. r. 47. §. 7. p. 89

Innocentius Papa.

Innocentius quidam Papa in Purgatorio usque in diem iudicii destinatus, t. 5. tr. 10. l. 9. §. 1. p. 307

Innocentius Primus.

Vide verb. *Verba, Fides, Per, &c.*

Innocentius Tertius.

Vide verb. *Inter, &c.*

Inobedientia.

Vide verb. *Ecce, Sacerdos, Episcopus, &c.*

Item verb. *Episcopus, &c.*

Inobedientia.

Vide verb. *Contumacia, Praeprium, &c.*

Inofficiosum.

Inofficiosa donatio an revocari possit, t. 6. tr. 7. r. 3. §. 1. p. 304

Et quid, si inofficiosa donatio facta sit Ecclesiae, vel pia causa, an solum possit revocari quoad legitimis filiorum, ib. §. 6

Et quid, si Pater, aut Mater prodigis donationibus inter vivos, sive in unum filiorum, sive in partem personam totam substantiam, aut notabilem ejus partem effuderit, ib. §. 7

Inofficiosa donatio an revocari possit, si juramento firmetur, vel si donator eam renunciavit, aut pacificatur, ib. §. 8. p. 305

Et an donarius ex donatione inofficiosa nihil reatu restitue- re ante iudicis sententiam, ib. §. 9

Ubi an filius possit cogere Patrem, impletor iudicis officio, ut servet ejus legitimam in donationibus inofficiosis, §. 9

Inopia.

Qui ad inopiam dolose, sed culpabiliter pervenit, an gaudeat privilegio cessionis bonorum, t. 8. tr. 5. r. 13. §. 1. p. 222

Si propter inopiam debitor fideiussoribus, nec pignoris cavere potest, an ad juratoriam cautionem admitti debeat statimbus dilatoriis, t. 6. tr. 5. r. 3. §. 1. p. 230

Inquirendum.

Ad inquirendum an sola infamia sufficiat in crimine haereticis, t. 5. tr. 10. r. 94. §. 3. p. 308

Inquirere.

Inquirere qualitates, & vitam testium an Inquisitores teneantur, si adus reus nihil testibus opposuerit, t. 5. tr. 10. r. 47. per totam, p. 195

Ut inquirere sub mortali teneatur Praelat peccata subditorum ad correctionem faciendam, an sufficiat suspicio, vel dubia cognitio de liciti, t. 7. tr. 4. r. 14. §. 1. in fine, p. 196

Inquirere vitam subditorum an Praelatus, & Magistratus liceat, ad fraternaliter eos corrigendos, t. 7. tr. 4. r. 14. §. 1. p. 196

Et an illa obligatio oriatur principaliter ex praepcepto correctionis fratrum, vel ex officio Praelati, & Magistratus, ib. p. 196

Inquirere a bonis peccata occulta nullius privatus potest, ib. & seqq

Inquirere mores penitentium an Confessarii possint, t. 7. tr. 4. r. 30. per totam, p. 204

Vide verb. *Beneficium, &c.*

Item verb. *Injustitia, &c.*

Item verb. *Episcopus, &c.*

Inquisitio.
Inquisitio an possit fieri in crimine sollicitationis, & haereticis, sicut contra reus nulla procedat infamatio, t. 5. tr. 5. r. 32. per totam, p. 147

Inquisitio iudicialis.

Inquisitione pendente contra Praelatum, an possit superior eum Praelatura ipso iure, nisi prius delicto probato, t. 7. tr. 1. r. 5. §. 1. p. 10

Inquisitio 8. Officii.

Ad 5. Inquisitionem an pertineat delictum eorum, qui factas Imagines conculcant, vel percutiunt, t. 5. tr. 5. r. 32. §. 1. p. 145

Si in 5. Officio Inquisitionis Sacerdos Confessarius absolute sic privatus audiendi Confessiones, 20 possit eligi in Confessarium virtute Bullae Cruciatum, aut Jubilaei, t. 4. tr. 3. r. 19. §. 1. p. 16

Si in 5. Inquisitionis Tribunali aliquid de manantur rangum haereticis, an eorum servi remaneant ipso facto liberi. Ubi aliqua alia contingencia in dicto articulo, t. 7. tr. 1. r. 5. §. 1. & seqq. p. 100

Inquisitores.

An iurisdiclio DD. Inquisitorum sit delegata, vel ordinaria, t. 5. tr. 10. r. 1. p. 144

Et quid si fuerit concessa cum clausula *apud ad beneplacitum*, ib. §. ult.

Inquisitorum iurisdiclio an expirat per mortem delegantis, si etiam unam causam non inceperit ante illius mortem, t. 1. tr. 1. r. 1. p. 147

Et quid de iurisdiclio Vicarii, seu Commissarii, aut alterius delegati per mortem Inquisitoris, ib.

Inquisitorum iurisdiclio, an concessa sit cumulativa, aut privata, t. 5. tr. 10. r. 3. p. 147

Et quid de iurisdiclio Vicarii, seu Commissarii, aut alterius delegati per mortem Inquisitoris, ib.

Inquisitorum iurisdiclio, an concessa sit cumulativa, aut privata, t. 5. tr. 10. r. 3. p. 147

Et notatur ex consuetudine in Hispania de haereticis solos Inquisito- res cognoscere, & ut Episcopus per se, vel per Vicarium Inquisitoribus assistant; & ut non possint Episcopi separati ab Inquisitoribus de causis haereticis cognoscere, & aliqua alia circa hoc explanantur, ib. §. 3

Etiamsque de eorum iurisdiclionem Inquisitorum in Hispania in ordine ad eorum Ministros esse etiam privatam, ib. §. 3

Inquisitores Hispaniam an possint exercere aliquam, non solum quia ipsi competet ex iure sed etiam propter consuetudinem, t. 5. tr. 10. r. 4. p. 147

Inquisitores an subsint Legatis Summi Pontificis, ib. r. 4. p. 147

Inquisitor Generalis an possit ad libitum removere alios Inquisito- res ab officio, vel de loco ad locum transferre, ib. r. 6

Inquisitores an debeant esse magis Theologi, quam Iurisperiti, ib. r. 7

Inquisitores eligendi an debeant habere etatem quadraginta annorum, Et quid de inferioribus Hispania, an sufficiat, ut attingant annum, ib. r. 8

Et notatur, Commissarios Inquisitorum sufficere annum trigessimum attingere, ib. §. 3

Inquisitores an possint procedere contra Papam in haereticis eprehendendum, vel an cognitio spectet ad Generalem Consilium, ib. r. 9

Inquisitores an possint procedere contra Novitios, & Officiales Sedis Apostolicae, ib. r. 10. p. 148

Inquisitores an possint procedere contra Episcopos. Et quid si Episcopus est Titularis, vel electus, & confirmatus, licet non dum consecratus, t. 5. tr. 10. r. 1. & in aliis ejus not.

Inquisitores an debeant procedere cum Generalibus Religiosis in causa haereticis, sicut procedunt cum Episcopis, ib. r. 11

Inquisitor an possit procedere contra alios Inquisitores de haereticis suspectum. Et difficultas est, 20 Episcopus possit inquirere contra Inquisitorem de haereticis suspectum, ib. r. 13

Inquisitores an possint punire illos, qui falsis, aut verbis, ipsos injuri- fieri fecerint, ib. r. 14. p. 149

Inquisitores an possint procedere contra Magistratus eorum mandatis non obediunt, ib. r. 15

Inquisitores an possint cogere Dominos, & Magistratus, qui fecerint aliqua statuta, & decreta impediencia eorum iurisdiclionem, aut illa revocant, ib. r. 16

Inquisitores an possint invocare auxilium brachii secularis pro capiti- bus haereticis, & eorum credentibus, tutoribus, &c. ac omnibus aliis de haereticis damnatis, aut suspectis; & ideo si Magistratus negligentes, aut contumaces fuerint in hoc auxilio prestando, possint Inquisitores eos excommunicare, honore privare, ac aliis poenis pro qualitate delicti coercere, ib. §. 1. ad med.

Et an incarcerationis pro quibuscumque de licitis etiam atrocissimis apud iudicem saecularem statim remittendus sit ad Tribunal 5. Officii, quandoquidem petatur, ob negotium fidei ad Dominum Inquisitorem, ib. §. secundum.

Inquisitores an procedere possint contra iudices laicos, si remissus agant contra haereticos sub reclusis, & poenam mortis pec- caverint imponant, ib. r. 17. & in aliis ejus notationum.

Et advertitur, in talia causa Inquisitores, quam quocumque alios Ministros, & Consultores ab omni irregularitate immunes esse ex motu proprio Pauli IV. & Pii VI. ib.

Ad iudex laicus a suo legitimo Superiore, & non ab Inquisitoribus compellendus, utque haereticum mortis tradat, ib.

Inquisitores an possint habere familiam armatam, sub cuius nomi- ne

ac comprehendit Notarii, Advocatus Confultores, Fiscales, Bursarii, & familiares omnes; ibidem ref. 20. & in aliis ejus notationum, pag. 290.

Et ad Domini temporales impedientes supradictos, & familiarum armatum Inquisitorum profectione armorum possint ab ipsis pueri, tanquam turbatores officii sacre inquisitionis; ibid. 5.2.

Inquisitorum jurisdictione in familiis fuos in criminalibus diversis ab hæresis, sit secularis, vel Ecclesiasticis; ibi. f. 21. p. 290.

Et an solum familiæ S. Officii gaudeant privilegio forei, sed etiam eorum uxores non solum vivente marito, sed etiam mortuo, donec in viduitate permanserint; ibid. ref. 22. p. 290.

An in Regno Hispaniarum solum Inquisitores possint publicare edicta fidei, & non Episcopi; ibid. ref. 23. p. 291.

Inquisitores sub pena excommunicationis an possint precipere, ut Clerici, & populus eorum concionibus assistat; ibid. r. 24.

Et an præceptum Inquisitorum sub pena excommunicationis, ut omnes confluant ad Templum ad audiendum edictum fidei, obliget sub mortale; ibi. sub fin.

Inquisitores an circa declarationis propositionum debeant vocare qualificatos. Et quid, si Inquisitores sint Theologi; ibi. r. 25.

Inquisitores an possint punire tanquam hæreticum, qui negat propositionem Theologicam, quæ evidenter inferatur ex propositione de fide; ibid. ref. 26.

Inquisitores an debeant verbis dubia interpretari in sensu Catholico; Et an hoc non solum procedat in dubio rei, sed etiam in dubio tellium; ibid. ref. 27. p. 291.

Inquisitores sub potestate cognoscere non solum de causis hæresis, sed etiam de omnibus contrariis, & incidentiis; Et quid de emergentibus, & dependentibus, quæ immediate hæresim non tangunt; ibid. r. 28.

Inquisitores in causis hæresis an a levi suspitione possint formare Inquisitionem, non procedente diffamatione; ibid. ref. 29.

Et docetur non ob levem suspitionem, sed ob vehementem; ibi. p. 5. p. 292.

Et an ut abjuration, & condemnatio leviter suspiciis inferatur, debeat necessarii delictum, seu indicium esse plenè probatum; ibid. 5.

Et quia verò dicatur suspiciis Inquisitor, vehementer, vel violentor de hæresi; ibid. 5.6.

Inquisitores in causis fidei an possint procedere simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura judicii; r. 29. r. 30. r. 31. p. 292.

Et an in crimine hæresis tollatur solemnitas juris Gentium, vel divini; & r. ibidem 32.

Inquisitores an in aliquo casu non incurant in excommunicationem latam in Clem. 1. §. Verum de hæreticis, si non procedant contra hæreticos; ibidem ref. 33.

Et an quando Inquisitores incidunt in supradictam excommunicationem, non possint absolvi excepto à Romano Pontifice præterquam in articulo mortis; ibidem 5.3.

Inquisitores an possint subdelegare causas hæresis; Et an delegatos Inquisitores possint subdelegare; ibid. r. 33. p. 293.

Inquisitores citando reum simul eodem tempore cum Episcopo an sint Episcopo præferendi; ibid. r. 34.

Inquisitores an debeant citare absentem trinis citationibus, ibi. r. 35.

Inquisitores an debeant citare, & capere reum in alieno territorio sine licentia subditiis Dominorum; ibidem r. 36.

Et an indicendum sit quod Dominus spiritualis, saltem in Hispania Inquisitione, quales sint Episcopi, & inquisitores, ibi. ante med.

Si Inquisitores plures in una Provincia eligantur, an possint independenter quilibet ab altero procedere; ibi. r. 37. p. 293.

Et quid, si non sit causa à Sede Apostolica delegata, & deputata; ibid. §. 1. ad med.

Inquisitor alter sine altero an possint procedere ad captorem reum, vel perquisitionem indicandum, aut ad publicationem testimonii, vel ad copiam actorum reo dandam; ibid. ref. 38.

Inquisitores quando, & quomodo debeant procedere ad incarcerationem reorum; ibid. ref. 39.

Et an unus testimonio omni exceptione majoris sufficiens ad carcandum reum; Et quid est sciendum, si accusator esset Nobilis, ac bone opinionis, & famp. Et an etiam in causis hæresis Sacerdos non sit carcandus ex noxia tellis delatione; ibi. §. 2. per tut.

Inquisitores in aliquo casu an possint delegare examen reidum; ibid. c. 40. p. 294.

Inquisitores in causis hæresis quos tellis adhibere possint, & quæ fides adhibenda sit ab ipsis tellibus inhabilibus, & singularibus. Et pro prædictis quæstionibus 12. causas explanantur, & proponuntur in reatu hujus resolutionis. r. 39. r. 40. r. 41. & in aliis ejus notationum, p. 294.

Inquisitores præter Secretarium, quando recipiunt testes, an teneantur adhibere duos Religiosos personas; Et an solum omnia Religiosorum intelligatur etiam Clerici 1. ibid. ref. 42. p. 295.

Et an etiam data ratio Regularium, & Clericorum sufficiat laici graves, & prudentes; ibid.

Et an Episcopi in recipiendis tellibus contra hæreticos teneantur adhibere duos personas Religiosas, ibi. sub finem.

Inquisitores an possint recipere testes ad perpetuum rei memo-

riam ad instantiam fiscalis, ut possint faciant fidem contrarium. ibid. ref. 43. pag. 295.

Inquisitores an possint examinare testes nominatos in denunciatione facta sine nomine denunciatoris, quia certum est, quod absentes admittuntur in crimine hæresis, si proprio nomine, & juramento denunciationem firment; ibid. ref. 44.

Inquisitores an possint admittere inimicos in testes; Et an verò suspici de iocundis, ut amici subditi, aut consanguinei rapiti in inimici, admittantur in testes; ibid. ref. 45.

Inquisitores an possint, & debeant interrogare testes, an sint Saraceni; ibid. r. 46. & ibidem ref. 46. p. 296.

An si reus nihil tellibus opposuerit, teneatur adhuc Inquisitores inquirere qualiter, & de vitam tellium; ibid. ref. 47.

Inquisitores an debeant constrictare testes cum reo; ibi. r. 48.

In ratificatione tellium an debeant Inquisitores eis præbere, si petant, primam attestationem; ibid. ref. 49. p. 297.

Et an in ratificatione tellium Procurator fiscalis non possit esse præsentis; ibid. §. ult.

Inquisitores an possint admittere ad accusandum inimicum Capitalem; ibid. ref. 50.

Et an in accusatione hæresis non sint necessariae Solemnitates legis libellorum; ibid. §. 3.

Et an in accusatione potest contra hæreticum per Procuratorem fisicalem non debetur apponi locus loci, & tempus commissi criminis, sed tantum modus, & anus, & oppidum, seu civitas; ibidem sub finem.

Ab Inquisitoribus quomodo sint examinandi rei; r. 51. r. 52. r. 53. p. 298.

Inquisitores an teneantur, antequam interrogent reos, manifestare infamiam, indicia, vel semiplenam probationem, esse contra ipsos, ut intelligant legitime interrogari; ibid. ref. 54.

Et supponitur non tamen respondere, & veritatem dicere, antequam aliquis libi coacti, processu, & iudicio iuste & legitime interrogare; ibid. §. primo.

Inquisitores an teneantur dare reo non solum Advocatum, sed etiam Procuratorem; ibid. ref. 55.

Inquisitores an possint renariis compellere Advocatum, ut aliquis rei patrocinium suscipiat; ibi. §. 2.

Inquisitores an possint recurrere, ut subditi; ibi. r. 54. p. 298.

An si rei petat Confessionem, debeant Inquisitores eis illam concedere. Et an Confessarius possit reum, hæreticum priusquam ab excommunicatione fuerit absolutus, & reconciliatus absolvere; ibid. ref. 57.

Et an in causis prædictis non sit admittendus hæreticus ad audiendum Missam, neque illi debeat concedi Confessarius nisi in periculo mortis, si fuerit conversus; ibid.

Qui relictus debet Inquisitores perire causas reorum; ibi. r. 56.

De modis, quibus possint Inquisitores terminare processum; ibid. ref. 57. p. 299.

Inquisitores quomodo se gerere debeant in sententiis ferendis; ibid. ref. 58.

Et an in determinando qualiteram culpæ contra fidem anteposita sit opinio Theologorum opinio Canoniarum; & in processando casum & imponendo poenam Canoniarum opinio præferatur; ibidem §. 2.

Et an in ferendis sententiis, si ea parte iura sint diversæ opinio, Inquisitores teneantur sequi opinionem probabiliorem, & quando sunt æquæ probabiles, illam sequi debent, quæ magis fuerit reo; & si datur æquale dubium, tunc absolvendus sit reus; ibidem §. 2.

Inquisitores an possint sine Episcopo proferre sententiam absolutariam rei; ibid. ref. 59. p. 300.

Et an sit unum receptum indicare abjurationem sine Episcopo; ibi. §. ult. & in aliis ejus not.

Inquisitores an possint procedere ad depositionem casuum sine Vicario Capitali sede vacante; ibid. ref. 60.

Et an Capitulum sede vacante sit iudex in causis hæresis; ibi. §. 2.

Et quid in ordine ad excoptos; ibi.

An deat appellatio à sententia Inquisitorum lata contra hæreticos, eorum credentes, fautores, defensores, & receptatores; Et an hæresis hæretici possit appellare à sententia lata contra hæreticum; r. 59. r. 60. r. 61. §. 1. & 2.

An deat appellatio à sententia in reos claustrales gravamilla illati, ante definitionem, & pariter in appellatione à decreto torrens; ibid. §. secundo, & sequent.

Inquisitores an possint respondere appellationem, quam offert reus, & quid de rebus hæreticorum; ibi. r. 62. p. 300.

Et an hæreticus non per viam appellationis, sed per viam querelæ, & supplicationis possit adire Superiorem, ut sententiam, quam injustam esse pretendit, revocet, & revocet; ibid. §. ult.

Et an si gravamen sit illatum ab Episcopo, possint laici appellare ad Metropolitanum, non autem excoptos; ibi. §. 4. & 5.

Inquisitores in causis appellationis an debeant admittere appositiones tellium; ibid. ref. 63. p. 302.

Inquisitores an debeant facere aduam publicum in die festi; ibi. r. 64.

Inquisitores an possint permittere; ut iudices laici assistant eorum in causis fidei; ibid. ref. 65. pag. 302.

An per illa verba, *tacito in cap. Accusatus*, non se intromittant, sed relinquunt *sibi iudicium punitis*, possint Inquisitores relinquere rem simpliciter, & non remittere iudicibus, ut ibidem puniant. *ibid. ref. 66*

Inquisitores an possint relaxare aliquem brachio seculari, inconsulto supremo Senatui S. Inquisitionis. *ibid. ref. 67*

Et an in Hispania sanctum sit, quod Inquisitores particulares nullum Religiosum, nullumque Nobilem, aut aliquam ratione infirmum comprehendant, quin prius certiorum faciant Inquisitionem Generalem, & ejus supremum Senatui. *ibid. §. 2. & in aliis ejus notationem.*

Inquisitores quomodo in genere debeant, ut irregularitatem incurrant, tradendos hereticos Carceri seculari. *ibid. §. 3. p. 304*

Et notatur, quod Paulus IV. & Pius V. statuerunt, ut Inquisitores, Consultores, & aliqui, quos Inquisitioni Ministri essent immunes ab irregularitate, quam incurrit, *ibid. §. 3*

Et an si aliquis Inquisitor incurrit irregularitatem, possit alter ex privilegio Urbani VIII. aliique alia dispensatione eam abolire. *ibid. §. quarto, & in ref. 69*

Et an hoc privilegium Comissarii Inquisitionum competat. *ibid. §. 4. & ref. 69*

Inquisitores an possint remittere familiares iudicii laici, quando ante gaudent privilegio fori aliquo metu irregularitatis. Et definitio hujus resolutionis est valde notanda etiam pro Episcopis, & aliis Ministris Ecclesiasticis. *ibid. ref. 70*

Et observatur, quod ad incurrendam irregularitatem ob defectum lenitatis, non est ut causa sit proxima, nempe delictum, vel factum, ex natura tendens ad mortem. *ibid. §. 5*

Et explanatur, quod qui detegit malefactorem, ut comprehendatur, incurrit irregularitatem, si non ejus sequatur. *ibid. §. 5*

Inquisitores an liceat possint promittere impunitatem reo, si verum fateatur. *t. §. 10. r. 7. p. 303*

Inquisitores an per presumptiones possint condemnare aliquem pro heretico. *ibid. ref. 72*

Inquisitores ex iudiciis, & presumptionibus indubitatis an possint punire reum poena ordinaria. *ibid. ref. 73. p. 303*

Inquisitores per tres, vel quatuor testes minus idoneos an possint punire reum poena ordinaria, si simul adint aliam conjecturam, circumstantiam, vel adminicula. *ibid. §. 4*

Et an depositio testis in iudiciis sufficiat ad torturam. *ibid. §. 4. ad finem.*

Et quid, si testis duo. *ibid.*

Et notatur, quod numerus testium supplet eorum defectum, etiam ad effectum quod censetur omni exceptione maiore. *ibid. §. 3*

Inquisitores an possint punire reum poena ordinaria, si testis in iudiciis occurrat alius testis valde dignus. *ibid. ref. 73. p. 304*

Et an si testes singulares sint valde digni viri, Nobiles, & egregie persone conjungatur, & faciant plenam probationem contra reum. *ibid. §. 3*

Inquisitores an possint condemnare absolutum, iterum de eodem crimine superveniente probatione pleniori. *ibid. §. 6. p. 304*

Inquisitores an possint procedere, & punire delinquentes de iure in casu de jure prohibito. *t. §. 1. r. 7. & in aliis ejus not. p. 304*

Et an in dicta prohibitione *cap. de heretico in 6.* non includatur Clericus quovis modo periculo errandi, sed non succedens in excommunicatione, nisi in dicto capite. Quamquid excommunicatio etiam a laicis non incurrit nisi facta, vel per iudicium Ecclesiasticum esse infligenda. *ibid. §. 7. per totum.*

Inquisitores an possint procedere contra blasphemantes hereticos. *ibid. ref. 78*

Inquisitores an possint punire blasphemantes sub conditione, v. g. Non credo in Deum, nisi te occidam. *ibid. ultimum.*

Inquisitores an possint punire tanquam hereticum Coefferarium asserentem penitentem, si ubi revelet complice, aliis non posse, nec vult eum abolere. *ibid. §. 7. p. 304*

Et an in tali casu penitens teneatur denunciare ad Coefferarium, tanquam hereticum in Tribunali S. Inquisitionis. *ibid. §. 1*

Inquisitores an possint punire Coefferarios frangentes sigillum Confessionis. *ibid. ref. 80*

Et notatur, Sacerdotes, qui sigillum Confessionis frangit, nullum a jure imponi posse poenam, quam de facto incurrit. *ibid. §. 2*

Inquisitores an possint punire Coefferarios, qui tempore Jubilei absolvent hereticos in foro conscientie. Ubi docetur, non esse puniendum Coefferarium absolventem aliquem cum opinionem probabilis. *t. §. 10. r. 7. p. 303*

Inquisitores an possint puniri dicentes Confessio Religiosa ab Episcopo approbata, iterum eadem peccata tenentur confiteri Parocho. Et an dicentes ipsi sunt de heresi, & sint denunciandi sancto Officio. *ibid. §. 3. & in aliis ejus notationem, p. 305*

Inquisitores an possint admittere ad Confessiones audiendas, qui abjuraverunt de vehementer, vel de levi. *ibid. ref. 84*

Et an Regulares abjuncti de levi reddantur infames ad gradus, & dignitates Regulares, & Religiosas. *ibid. §. 3*

Et notatur, quod ex abjuracione etiam de vehementer non incur-

rit irregularitas. *ibid. §. 4*

Inquisitores an possint punire lumentes in Communione majores, vel plures Hodias, seu particulas. Et quo in Eucharistia custodit gratiam toto tempore, quoniam est in stomacho. *ibid. ref. 84. & in multis aliis ejus notationem.*

Inquisitores an possint punire reum, qui sult baptizatus invalidus ex defectu forme, materis, vel intentionis. *ibid. §. 3. p. 106*

Inquisitores an possint punire reum, quando debatur, an sit baptizatus. *ibid. ref. 86. p. 106*

Inquisitores an possint procedere contra comedentes carnes in diebus prohibitis, vel non recipientes Eucharistiam Sacramentum, & Penitentiam, semel in anno. *ibid. ref. 87*

Inquisitores an sint iudices competentes super recontilares, qui Hispanum sermone, *Sambentidore*, vocatur. *ibid. ref. 88*

Inquisitores an possint punire aliquem, qui dederit confilium reo in carcerato, etiam postquam, illis infans. *ibid. §. 3*

Inquisitores an possint animadvertere in frangentes cedulas, in quibus declarantur excommunicati, & de aliis casibus ad S. Officium pertinentibus, qui sunt valde notandi. *ibid. r. 90. p. 306*

Inquisitores an possint animadvertere in coactionem predicationem animas non detineri in Purgatorio ultra decem, aut viginti annos. *t. §. 10. r. 7. p. 307*

Difficultas est, an opinio Sori, & aliorum circa hoc sit erronea, vel digna aliqua censura. *ibid. §. 3. & in finem.*

Inquisitores non solum in propositionibus hereticis sed etiam in aliis inferioribus notis animadvertunt. Et doctrina hujus resolutionis est valde notanda, & menti tenenda. *ibid. §. 3*

Et advertitur Episcopos ex Coacili Tridentino contra pronuntiationem propositiones erroneas, temerarias, & ex procedere debere. *ibid. §. 5.*

Quando Inquisitores debent scire abjurare reos publici, vel secreti. Et prout hujus questionis adducuntur diversi casus in textu hujus resolutionis. *ibid. ref. 92. p. 307*

Et tandem explanatur, quod hereticus mentalis non indiget Inquisitionis solutione. *ibid. sub finem.*

Inquisitores an possint indicare purgationem, vel abjuracionem propter infamiam. *ibid. ref. 94. p. 318*

Et an sola infamia sufficiat ad inquirendum, & procedendum in crimine heretici. *ibid. §. 3*

Et difficultas est, an infamia ad inquirendum purgationem in crimine heretici probetur per testes in iudiciis. *ibid. §. 4.*

Et an verò in causa heretici infamia sufficiat, quando ortum habuit ab excommunicato, & vitibus hominibus. *ibid. §. 4.*

An detur casus, in quo Inquisitores possint torquere reum, & non imponere abjuracionem de vehementer. *ibid. ref. 95*

Et an licet reus fuerit tortus, possit ei imponi abjuracionem de levi. *ibid. §. 5.*

Inquisitores an possint iudicare abjuracionem de vehementer, & punire tanquam credentes hereticorum illos, qui semel, vel bis assistunt coactionibus, vel conventibus hereticorum. *ibid. §. 6*

Inquisitores an possint compellere, ut abjurantes de levi abjurent generaliter omnem heresim. *ibid. ref. 97. p. 308*

Inquisitores an possint punire tanquam reos poena plenam abjuraverunt, non autem fuerunt convicti per plenam probationem, si postea in secundo relapsu plenè convincti fuerint. Ubi aliquis alia circa hoc advertitur. *ibid. ref. 98*

Relapsus qui fit. *ibid. §. Notandum.*

An Christianus fingens se infidelem, & petens iterum baptizari propter elemosinam acquirendam, debeat abjurare. *ibid. r. 99. p. 309*

An si Inquisitor cogeret reum sine Episcopo ad abjuracionem, talis abjuracio maneret infirma, & non valeret. *ibid. r. 100*

Inquisitoribus an liceat suspectum de heresi vehementer cogere ad abjuracionem sine Episcopo. *ibid. §. 2. post medium.*

An Bulla Sixti contra Astrologum iudicariam obliget non solum in foro exteriori, sed in foro conscientie. Et an contra predictos possint Inquisitores procedere. *t. §. 10. r. 7. p. 309*

Notabilia quædam circa Bullam Sixti contra sortilegos in favore Inquisitorum. *ibid. ref. 102*

Inquisitores per Bullam Sixti V. contra Sortilegos cognoscunt de Sortilegiis omnibus privative quoad Episcopos. *ibid. r. 104*

An in dubio legat eo sortilegium hereticum ministrare, possint Inquisitores se intromittere. *ibid. ref. 104*

Inquisitores an possint inquirere, & punire, eum, qui in Sortilegiis immiscuit Sacramenta. *ibidem ref. 105. p. 310*

Inquisitores an possint punire reum, qui in Sortilegiis immiscuit Sacramentalia. Et quid, si admiscuerit verba sacra, ut Evangelium, Symbolum fidei, *Pater noster, Ave Maria*, Psalmus aliquis Davidicus, seu alia verba sacra Scripturæ, vel si miscuerit Reliquie Sanctiorum aut dissolverentur ad maleficiam, & c. *ibid. r. 106*

Inquisitores an possint punire sortilegos eos, qui præstantia, vel præterita occulte revelant, ut furta, & c. *ibid. r. 107*

An ad Inquisitores pertineat cognitio ensilimorum, & possint punire ensilimarios. Et deducitur delictum ensilimorum non esse de mixti fidei respectu Magistratus secularium. *ibid. r. 108. p. 310*

An sit licitum in absentia infirmi vulnerari applicari eius sanguinem, medicamentum, ut aliter, & symptomaticum. Et an supradictum sit denunciandum S. Officio; ibid. ref. 109. p. 117

Et an Episcopi, & Inquisitores debeant videre, & attendere ad supradicta medicamenta, & de suis Damnis, eliminare; ibid. c. 16. p. 118

Inquisitores soli an possint in suis iuramentis procedere. Et an Inquisitores simul cum Episcopo in causis hereticorum contrarius, & strigat debent procedere. ibid. ref. 170. p. 118

Inquisitores propter cedes iuramentum an debeant strigere, & laqueis iudicium seculari. ibid. c. 17. p. 119

Et an si iuramentum, & strigat, vulgus dicitur. Bona, & sponte detulerint, admittant ad reconciliationem, etiam his, & tunc; neque exeam bona confiterentur; neque habito penitentialis eis imponatur. ibidem i. iuramentum

Inquisitores an possint punire Aegyptios, vulgus dicitur Zingari, qui bogam, aut malum sortem, ut ipse aliter, divinant. ibid. ref. 112

Inquisitores an habeant potestatem erga excommunicatos quod corpora, imagines, tabulas, &c. que in locis publicis, seu privatis exponuntur. Et si Religiosi transgressores fuerint, an priventur voce activa, & passiva, &c. ibid. ref. 113

Inquisitores an possint examinare revelaciones muliercularum, & aliorum. ibid. r. 114

Inquisitores an possint prohibere, ne filii hereticorum exercant officia publica. ibid. r. 115

Et an filii hereticorum inhabiles sint ad beneficia Ecclesiastica recipiendi, iuratur hoc habilitas ipso iure inquisitorum, & collatio beneficii illis laeta irrita fit. Idem est quod penosus, ibid. ult.

Inquisitores an possint punire supradictos pennis filios hereticorum, qui licet traditi fuerint Curie seculari, non penitent, & mortui sunt Catholici. ibid. ref. 117

Et an filii revelantes sponte heredes parentum non contrahant penam statutam contra filios hereticorum, etiam si essent gentili post delictum Patris. Et quid est delictum; quando illorum Parentes non fuerint condemnati tanquam heretici, sed solum tanquam suspecti de heresi. ibid. ult. per totum.

Inquisitores an possint punire filios hereticorum beneficiis obsequiis ante illorum parentem. ibid. ref. 118. p. 119

Et an penam statutam in supradictis Resolutionibus habeat locum etiam in filiis illegitimis, spuris, vel adoptivis. ibid. ult.

Inquisitores an teneantur dare filijs hereticorum ex bonis confiteris dotes, vel alia alimenta. ibid. ref. 119

An per filium, & inquisitores possint publicari bona Majoratus, & fideicommissi hereticorum. ibid. ref. 120. p. 121

Et an durante vita possessoris, commodatus fructum pertineat ad filium, vel ad sequentes vocatos. ib. 5. & sequent.

Et an veniat in compositionem Majoratus, quando filius institutor deliquit. ib. 5. ult.

An possint a fisco vel Inquisitoribus vel delictum heredes publicari bona Castellana filiorum, & quid de alijs bonis, Idem est de bonis profecturis, r. 1. tradit. ref. 121. p. 121

Et notatur, quod si possit heredes filius acquirat bona adventicia usufructus illorum non pertinebit ad Patrem, sed ad filium sicut pertinet proprietatem. ibid. ult. finem

An filius, vel Inquisitores possint publicare etiam bona paraphernalia uxoris, si scierit contraxit cum heretico. Et quid delictum de alijs bonis extra dotem. Et an vir Catholicus contrahens scierit matrimonium cum femina heretica amittat bona sua. ibid.

Et ex doctrina huius questionis cursum inferitur feminas rapientes viros non incurtere penam, qui incurrit viri rapientes feminas, & feminas occidentes viros non occurrere eas, quas incurrit viri occidentes uxores suas. ibid. ad medium 5. &c.

Inquisitor, vel Fiscus an teneatur satisfecisse credituribus hereticorum. Et an Fiscus teneatur solvere ultra vires bonorum publicatorum, si non consecraverit inventarium. ibid. 123. p. 123

Et an in hoc consecrari, si Fiscus non solvat debita ad hereticos contra, ipse non teneatur ea solvere, quavis ad pignorem sortem possit devenerint. ibid. 5.

Inquisitores, si possint cum univocis episcopatibus, an debeant illis audire etiam quod bona confiterentur; ibid. 74. &c.

Et notatur, quod ceteris in facienda contra contrahentem absentem in crimine heretici continere debet causam. ibid. 7.

Et quot vices citari debeat abscis, & contumax in crimine heretici antequam condemnentur. ib. 5.

An quando inquisitores revocant bona alienata per hereticum, an teneantur ad satisfactionem. ibid. 125. p. 127

Et notatur, primo Inquisitores, & eorum Fiscum non posse revocare ea, quae alienata heretico per reus necessarii. ib. 5. 1

Notaturque secundo, quod Inquisitores teneantur restituere meliorationes factas ab emptore, quando revocant rem alienatam ab heretico. Et quid quibus emptor scilicet venditorum esse hereticum, ib. 5. 1

Inquisitoribus an liceat bona obsecrata relinquere hereticis penitentibus. Et an id teneatur Inquisitores. ib. 5. 126. p. 126

Sequestratio bonorum, quando, & quomodo debeat fieri ab Inquisitoribus. ibid. 127

Et an sequestratio bonorum hereticorum abscentium sit facienda, vel contra hereticum despondum. ib. 5. 128. & 4

An bona hereticorum obsecrata applicentur Inquisitoribus; Et an bona Clericorum sine immobilibus, sive mobilia, quae ab ipso heretico publicantur, applicari debeant filijs regis, vel filio Regis. ibid. c. 128. p. 128

An si Inquisitores non tenent sententiam in hereticum, teneantur restituere aliquid Principi seculari, ad quem pertinet haec bona obsecrata filijs heretici. ibid. 129. & in multis aliter not.

Ubi a reus legitime interrogatus negans veritatem, talique talibus se defendens, non tenetur potius restituere, qui damandus erat, ib. 5. finem, &c.

An Inquisitores penam pecuniarum imponere possint, sed non sibi applicare, explatur ibid. ref. 130. p. 137

Et observatur, quod Inquisitores Itelem ex speciali Decreto Sacre Congregationis Eminentiſſimorum Cardinalium Supremorum Inquisitionis non possunt huiusmodi penam pecuniarum condemnare, nisi consulta eadem Congregatione, in uno et alio particulari, quae precipere solet Inquisitoribus, quid polleat dare casu, agere debeat de illis pecuniis. ib.

Et notatur, quod ubi Inquisitores Itali condemnationes pecuniarum faciunt, de his redere rationem ipsorum Supremo urbis Romane Tribunali. ib.

An reum a Fidei Queritoribus publicis damnatum liceat ubique locorum manere. Ubi notatur, quod hoc non est peccatum neque contra iudicium, neque contra charitatem, neque contra misericordiam, sed contra prava intentionem. ibidem como 5. r. 10. ref. 131

Et docetur, omnia crimina capitalibus personae, si sunt publici, sive ex iudicii sententia, sive ex auctoritate Iudicis polle ab ipso peccato vulgari in quibuscumque locis. ib. 6

Inquisitores si sint Regulares, & delinquant, non in his, quam sibi officii Inquisitorum, an possint poni a suis Praetoribus. Et quid delinquant in his, quam sunt officii Inquisitorum. ibid. 132. p. 132

Inquisitores an incurant excommunicationem, si acciperent pecuniam pro officio Inquisitionis. ibidem ref. 133

Inquisitores an possint recipere Xenia, hoc est, cibaria, & potus, quos inter paucos dies consummantur, & sponte sibi sunt oblata. ibid. r. 134. p. 139

Et an contrahentes incantem excommunicationem, priventur officio, & teneantur reddere duplum. Et an si supradicta acciperent ab alijs ministris S. Officii. ib.

Et an Ministri, qui sciverint alium Ministrum donum accepisse, teneantur sub eisdem poenis illi Inquisitoribus revelare. Inquisitores an teneantur ad residentiam Parochiali, & an gaudeant fructibus Præbendarum, & distributionibus. ibid. 135

Inquisitores an possint dispensare super irregularitate contra dicta ab hereticis. ibid. 136

Et an licet heretici contrahant irregularitatem, etiam in suspensis de heresi, postquam illam abpaveant, non fiat irregularitas. ib. 5. & in alijs casu.

Et an prohibendum sit Inquisitoribus dispensare cum hereticis Sacerdotibus penitentibus, non Missam celebrent. ib. 5.

Inquisitores an possint legere libros hereticorum. ibid. 137. p. 139

Et an in Regno Hispaniarum solus Inquisitor Generalis habeat potestatem legendi libros hereticos, & cui ipse commiserit, & non alii Inquisitores. Et an Episcopi possint dictos libros legere. ibid. 4. 1

Et an Urbanus VIII. derogaverit omnes licentias legendi libros hereticos, & omnes alios prohibitos, & hodie hanc potestatem det solum Sacra Congregatio. ibidem 5. ult. &c.

Inquisitores an possint præbere licentiam legendi libros hereticorum. Et quid de Generali Religione in Regno Hispaniarum, vel in alijs Pontifici talem licentiam possit præbere. Unde neque Collegium Cardinalium Sede Apostolica vacante prædicitam licentiam concedere possit. ibid. 138. p. 140

Et an nemini liceat libros hereticos ad sua manus devenientes propria auctoritate comburere, sed eos ad Inquisitores deferre teneatur. ib. 5.

An intelligas aliquem librum esse hereticum, comburendo illum, & non Inquisitoribus tradendo incurat excommunicationem huiusmodi Canonis. Et quid de peccato. ib. 139

An in rebus non librum hereticum dicitur perit in incerto, licet per ipsum, vel duos dies retineat librum prohibendum non incurat in eadem Bulla Coenae, vel Iudicii. ibid. 140. p. 140

An privilegiatus ab Inquisitoribus huius Regni Sicilie ad legendos libros prohibitos, possit uti hoc privilegio in alio territorio verbi gratia in Regno Calabrie. c. 3. r. r. 141. p. 140

An libri Catholicorum cum explanationibus hereticorum, & commentariis sint prohibiti. ibid. 142

An quis possit legere libros prohibitos securus, quod documentum non recipiat ea curam locura. ibid. 143. p. 141

Et an non solum libri hereticorum damocentur, qui continent saltem

fallum doctrinam contra fidem, sed et contra inuoluntate Religionem tradentes, ut sunt Dialectici, & Rhetorici; Grammatici, &c. ibi. *ibid.* *ibid.* ref. 143

Et cuius doctoris, non esse absolvendos a Confessorio retinentes leges hereticorum. ibi. *ibid.* Ref. 144. p. 323
An qui legit librum heretici de Religione tradentes, barem tamen non continentem, incidit in censuram Bullæ Cœm. ibi. *ibid.* 147

Et quanta pars libri heretici requiritur ad incurrendam censuram Bullæ Cœm. 6. quia cum legit. ibi. 5. p. 323

Et an si libri hereticorum annuunt, aut alium continet errorem, & ille debeat omnino, possit sine incurfione excommunicationis legi. *ibid.* 5. p. 323

Et quid, si diversæ sint tamen ejusdem authoris heretici, & unus tantum hereticum continet, reliqui vero hereticum non continent, an solum ille, qui hereticum continet, sit prohibitus sub censura Bullæ Cœm. 6. ibi. 5. p. 323

An in lectioe librorum hereticorum detur parvitas materię, Et an possit Confessorius absolvere cum, aut alium paginam libri heretici legentem. ibi. 1. 146. & in eius orat. p. 323

Et quid, verbi gratia si legatur dñe, vel exi hinc, in quibus legentem carō ovis continetur hereticum. ibi. 5. p. 323

De peccatis Principum circa bona hereticorum confitens, & iura Tribunalis S. Officii defendentem. ibi. 1. 147. p. 324

Pro intelligendo iudiciorum quorundam, aliqui primo in textu hujus Refol. supponuntur. ibi. 1. 1. & seq.

Appendix ad aliàs quæstiones pertinentes ad hoc verbum, Inquisitores.

Si inquisitor præfens est, an quilibet Sacerdos possit in articulo mortis hereticum absolvere. t. 5. tr. 9. r. 1. 6. §. 1. p. 148

Inquisitores excommunicantur, qui odio, vel amore ducti iustitiam reus faciunt. t. 5. tr. 6. r. 17. §. 1. p. 303

Et quid, si odium, vel amor sit omnino occultus, & nullo signo, aut opere exteriori manifestatus, aut indicatus, an inducat excommunicationem. *ibid.*

Inquisitores an possint prohibere licentiam legendi libros prohibitos, donec corrigantur. Ubi alia multa pro hoc ledunt, & librorum horum retentionem, &c. t. 3. tr. 3. r. 14. §. 1. p. 318

Inquisitores Hispani an teneantur ad jejunium. t. 4. tr. 6. r. 17. §. 1. p. 167

Inquisitores an possint excommunicare Episcopos, & de contra t. 3. tr. 1. r. 95. per totam. p. 44

Inquisitores an possint imponere Confessorio Regularibus sollicitudinibus, quod teneant altimum locum inter Regulares, viz. Monasterii in Choro, & Refectorio, & in aliis locis, & aliquando mandare, ut sententia contra Confessorium Regularem lata publice legatur in proximo Capitulo generali in eam Religionem. t. 5. tr. 9. r. 98. §. 1. p. 143

Alique diffinitiones proponuntur pro cognoscendo de crimine sollicitationis ab Episcopis, & inquisitoribus, ubi adde inquisitor Hispanica, & ubi non adde. t. 5. tr. 9. r. 98. §. 1. & seq. p. 144

Inquisitores an possint animadvertere in sollicitationem practica. ibi. *ibid.* p. 144

Inquisitores an possint in Ecclesia Regularium, ipsos invitare, eorum sda celebrare. t. 5. tr. 1. r. 10. §. 1. p. 146

Inquisitores an possint excommunicare Reges, & eorum Consiliarios non solum in Regna Scitiz, sed etiam in aliis Regnis, t. 5. tr. 2. r. 6. §. 1. & seq. p. 93

Inquisitori an sit reservata absolutio blasphemie hereticæ, t. 5. tr. 8. r. 5. §. 6. p. 147

Separatim ab inquisitoribus, ubi non adde inquisitor Hispanica, an possint Episcopi proferre sententiam contra Confessorios sollicitantes, & de contra. Et quid de sententia absolvendi. t. 5. tr. 9. r. 98. §. 1. p. 145

Ab inquisitoribus puniri debet Confessorius sollicitans ratione peccati, qui non iudicatur suspensus, & non est reamitendus ad suum Ordinarium. t. 5. tr. 9. r. 98. §. 1. p. 146

Si inquisitoribus bono lege servus inobediens Dominum Apostolum a fide deconiciat, est nulli in invicem concessa illi libertas, certe illi danda est. t. 5. tr. 8. r. 11. §. 4

Vide verb. *Heretici*, *Picari*, *com. 3*

Item verb. *Inquisitor*, *com. 4*

Item verb. *Alvarus Disputator*, *Fasciolar*, *Imprudent*, *com. 1*

Item verb. *Tractatus*, *com. 2*

Item verb. *Alvarus Disputator*, *Fasciolar*, *Imprudent*, *com. 1*

Item verb. *Alvarus Disputator*, *Fasciolar*, *Imprudent*, *com. 1*

Item verb. *Alvarus Disputator*, *Fasciolar*, *Imprudent*, *com. 1*

Item verb. *Alvarus Disputator*, *Fasciolar*, *Imprudent*, *com. 1*

Item verb. *Alvarus Disputator*, *Fasciolar*, *Imprudent*, *com. 1*

Vide verb. *Liber*, *com. 7*

Inscriptio proprii nominis in Bulla Cruciatæ an sit de necessitate. t. 4. tr. 3. r. 10. §. 3. p. 34

Inscriptio temporis videlicet anni, mensis, & diei an sit necessaria in testamento ad pias causas. t. 6. tr. 8. r. 1. §. 1. p. 317

Et an inscripiat locum? Ubi alia quatuor circumstantiis agitur. t. 6. tr. 8. r. 3. per totam. *ibid.*

Inferrius Missæ, & aliquando recedit à sacrificio, an satisfaciatur præcepto in die festo. t. 4. tr. 3. r. 15. §. 1. p. 160

Et quid, si in redierit sacrificium, vel exierit extra Ecclesiam ad offerendum aliquid necessarium Missæ, maxime tempore consecrationis, vel summptionis. t. 4. tr. 3. r. 15. §. 1. p. 160

Inferrius Professorum, Doctorum, Medicorum, studiorum, & cas gaudent immunitatis commoditate eorum, idem privilegium fore. t. 9. tr. 1. r. 157. §. 7. p. 129

Vide verb. *Defensor*, *Famulus*, *Servient*, *com. 1*

Inferrius mensis secularium, & Regularium, an possint in jejuniorum diebus aliquid cibi sumere, antequam leviant, & possint comedere. t. 4. tr. 3. r. 15. §. 1. p. 160

Et an hoc non solum in modica quantitate, sed in magna. *ibid.*

Et quid, si nullam habeat necessitatem. t. 4. tr. 3. r. 15. §. 1. p. 160

Vide verb. *Famulus*, *com. 4*

Si quis insisteret foris murum Monasterii Monialis, an incidat in censuram. Ubi plura circa clasuram Monialis. t. 5. tr. 1. r. 81. §. 3. p. 38

Infidia. Qui per infidias deducit aliquem, ut ab alio occidatur, & ille deducens occidit eum, an gaudeat immunitate Ecclesiæ. t. 9. tr. 1. r. 90. §. 1. p. 39

Infidia uti in bello an sit licitum. t. 7. tr. 7. r. 3. §. 1. p. 373

Et quid, si fides deficiat non utendi infidiis, nisi forte coactus deficiat, qui tunc etiam firmat paratum implere non debet. *ibid.*

Vide verb. *Banitus*, *Prescriptus*, *com. 3*

Item verb. *Inimicus*, *com. 9*

Inignibus Pontificalibus ari Cardinales an possint in suis titulis. t. 9. tr. 7. r. 39. §. 1. p. 390

Insignia, & ornamenta Pontificalia que sunt. t. 1. tr. 3. r. 77. §. 1. & §. 2. p. 137

Si insignia Cardinalia tradita non sunt Cardinalibus, an habeant vigorem in electione Pontificis. t. 9. tr. 7. r. 11. §. 1. p. 144

Insignia Regis, & Titulum an Pontificis concedere possint Principibus de Ecclesia benemeritis. t. 9. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 349

Vide verb. *Ecclesia*, *Leviter*, *com. 6*

Inspiratio. Vide verb. *Causator*, *com. 1*

Vide verb. *Episcopus*, *com. 4*

Inspiratione an indiget rememoratoria donatio demum meriti. t. 6. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 349

Vide tunc hoc verb. t. 6. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 349

Vide tunc hoc verb. t. 6. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 349

Vide tunc hoc verb. t. 6. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 349

Vide tunc hoc verb. t. 6. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 349

Vide tunc hoc verb. t. 6. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 349

Vide tunc hoc verb. t. 6. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 349

Vide tunc hoc verb. t. 6. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 349

Vide tunc hoc verb. t. 6. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 349

Vide tunc hoc verb. t. 6. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 349

Vide tunc hoc verb. t. 6. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 349

Vide tunc hoc verb. t. 6. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 349

Vide tunc hoc verb. t. 6. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 349

Infirmum.

§ In infirmum Religionis interdiction fit, ne Religiosi possint esse executores testamenti, an cum licentia Superioris tale munus exercere possint. Et quid de Prælo Religionis in dicto casu, t. 6. r. 9. r. 1. §. 1. & in t. 5. §. 3. p. 361
Vide verb. *Confessio*, §. 2.

Infratello.

Infratello an sit permittenda infidelibus baptizandis tempore mortis, t. 1. r. 1. r. 3. §. 1. & seqq. p. 18

Infrumentum.

Infrumentum Ordinis an debeant necessarii ordinandis porrigi immediate ab Episcopo, & non per Archidiaconum, t. 1. r. 1. r. 7. §. 1. p. 187

Infrumentum aliquo modo an possit Episcopus conferre Confirmationem, vel sit de necessitate Sacramenti, & precepti, ut unctio fiat immediate manu Episcopi, & deinde possit, & aliter faciendum Sacramentum efficiat nullum, t. 1. r. 1. r. 5. §. 4. p. 13

Infrumentum an incursari possit contra iudicem laicum contra debitorem, qui post obligationem effectus est Clericus, t. 9. r. 1. r. 106 §. 1. p. 113

Vide verb. *Contra iudicem Episcopus, Opinio, Sacerdos, Vir, &*

Item verb. *Contra iudicem, §. 1.*

Item verb. *Contra iudicem, §. 1.*

Item verb. *Contra iudicem, §. 1.*

Item verb. *Contra iudicem, §. 1.*

Item verb. *Contra iudicem, §. 1.*

Infrumentum Musicum.

Infrumenta musica an sint in Ecclesiis adhibenda, t. 1. r. 1. r. 16. §. 1. p. 159
Item verb. *Musicum, §. 1.*

Insula.

Insula Siciliæ an sit pars Italiae. Ubi idem de Sardinia, & Corsica Insulis, t. 7. r. 1. r. 73. §. 1. p. 13

Insulm.

Si quia Insulmum faciat ad domum Cardinalis, itaut ex hoc ei venientiam tantum inferat, an incurrat excommunicationem Bullæ Conæ, t. 9. r. 1. r. 77 §. 1. p. 101
Insulm, §. 1.

Vide verb. *Parsus, §. 1.*

Intendere.

Vide verb. *Vendere, §. 1.*

Interrere.

Si interret Dominus prohibere servum suum, ne ineat matrimonium, an peccet, t. 7. r. 1. r. 57 §. 1. p. 109

Interrere.

Cum intentione Ministri Sacramentorum sit triplex, habitualis, virtualis, & actualis, quoniam fit sufficiens ad valide conficiendum Sacramentum, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & seqq. p. 1
Intentione Ministri an sit necessaria faciendi Sacramentum, vel sufficiens ad valorem Sacramenti tantum integrum, & legitimum, vel profertur super legitimum materiam, prout jubet Ecclesia, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & seqq. p. 1

Intentione perveria Ministri in conferendo Baptismo, & aliis Sacramentis an suppleatur a Deo quoad gratiam, & quid, quoad Characterem, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & seqq. p. 3. & 4

Intentione saltem virtualis in eodem tempore Missæ an requiratur ad applicandum fructum sacrificii, cui præbuit stipendium, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 1

Intentione formalis, vel virtualis ad implendum præceptum de recitatione Horarum in Canoniarum, & auditione Missæ præter attentionem Internam, an sit necessaria, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 154

Ubi, quid est sententia de Sacerdotibus dubitantibus an habent intentionem requiritam conferendi hostiam, an illis tantum præcipitur præter verba consecrationis attendere, & de votis aut, ut possint, & intentione aliqua volendi conferre, aut satisfaciendi præcepto obligantur ad conficiendo, §. 1
Intentione Pape quando dispensat in gradu prohibito, est si in d. d. sacralitatem contra dicitur, non autem approbandi, & rationem habendi, quod illud est actum illi, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 13

Intentione habitualis an sufficiat ad lucrandas indulgentias, id est, an satis fit ad lucrandum Indulgentiam opera impendenda prout etiam quis ignorat. Indulgentiam faciendi illa opera eorum effectus, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & seqq. p. 143

Si aliquid intentione ampliendi penitentiam in Confessione impositum, quia illam facit, immo cum intentione contraria, an teneatur deinde illam facere, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & seqq. p. 148 & seqq. Ubi, quod, si aliqui Confessarius impositum pro penitentia ieiunium, vel elemosinam disjunctum, & ipse dederit elemosinam cum invocatione non ampliendi penitentiam pro illam partem, sed jejuniandum postea, potest adhuc penitentem penitentem non jejuniare, ibi, §. 1. p. 148

Qui cum intentione posita non satisfaciendi præcepto audire lacrum, an adhuc satisfaciatur, nec teneatur audit lacrum audire, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 156

Et quid, si talis intentionem habuerit, qui vult Missam audire, ibi. Quando sine intentione formalis faciendi, quod facit Ecclesia, quis contraheret, licet illud matrimonium non sit Sacramentum

quia in Ministro non addit intentio necessaria, statim manet validum in ratione contrahendi, itaut contrahentes non possint deinde alteri nubere, neque in posterum posse tale matrimonium efficere Sacramentum, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 159

Si non ea intentione, aut solvat jejuniium, quid stat nperam iudo, pila, venetini, vel recreantini alioque, praxidens tamen ex defatigacione se evaluarum impotentem ad jejuniandum, potest excusari a jejuniio, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 161

Secus autem, si id voluntarie facit ea intentione, ut ep die jejuniare non possit, ibi, p. 163

Idem est de pollutione prævisa in ebrietate, nimia comestione, vel in comestione talis cibi, vel ex tali modo jaccandi in lecto, dum quis dormit, &c. ibi, §. 1. p. 161

Et non est eadem ratio de illo, qui descendit de loco, ubi obligat jejuniandum ad locum, ubi non obligat ex iocundatione non jejuniandi, ac de illo, qui in die festo e prope domum proficiscitur ad alium locum, ubi hoc festum non pro vaur, animam, & intentione excedendi ibi serviliu, ibi, §. 1. p. 161

Quando super intentione datur tertia reo convicto, an danda sit ab Inquisitoribus cum clausula: Circa præjudicium probatorum, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 101

Si cum intentione petendi licentiam a Prælo Religiosus accipit aliquid considerabile, et si non concessit illud reddere, cui dedit, an peccet, t. 7. r. 1. r. 1. §. 1. p. 159

Si abique intentione recta, ac iusta tamquam Princeps inferat bellum, an sit injurium, t. 7. r. 1. r. 1. §. 1. p. 164

De intentione jurandi certus, sed dubitat de intentione se obligandi, an teneatur ad juramentum, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 164

Ubi aliqui casus pro præci circa intentionem se obligandi.

Si contra intentionem Præci Sacerdos regularis applicet Missam, an valeat talis applicatio, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 164

Si intentionem habeat Sacerdos conferre in illo panem, non verbum vinum, an panis remaneat consecratus, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 165

Et in hoc casu an sit verum, & proprium sacrificium, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 167

Intentionem negantem eam facientem istis hereticis, vel proferentem verba heretica, an Inquisitores debeant punire tanquam Hæreticum, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 168

Si intentionem habeat Religiosus petendi licentiam, prius quam expendat illud, quod sine licentia Superioris accipit, an peccet contra pauperem, t. 7. r. 1. r. 1. §. 1. p. 176

Et quid, si ad breve tempus retineat illud, Ubi specialis casus pro præci, & aliqua notabilia, & practica, ibi.

Circa intentionem sit obligandi ad juramentum aliqui casus pro præci, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & seqq. p. 144

Vide verb. *Adultery, Defensio, Misericordia, Præci, Sacerdos, Sacramentum, Verum, &*

Item verb. *Affirmo, Consecrator, Consecrator, &*

Item verb. *Confessarius, Impotent, Missam celebrare, Opus finem, &*

Item verb. *Interrere, Manifestare, Obsequio, &*

Item verb. *Pellucio, &*

Item verb. *Francus, Paris, Subscribere, &*

Interrere.

Vide verb. *Concubina, &*

Interrere.

Super hoc verb. Interrere ad Beneficium, lege aliquis differentiates in t. 1. r. 1. §. 1. de Simonia, signanter in t. 10. r. 1. §. 1. & 2

Interrere.

An sit, ut interrere apud Joannem Religiosus se habeat, v. g. ut ipse Jan. nomine suo det Petro aliquam rem non peccet contra votum paupertatis, neque contra Bullam Clem. VIII. de Largit. muner. t. 7. r. 1. r. 1. §. 1. p. 173

Interrere.

Interrere usum Sacramentorum aliquibus an Pontifex possit, t. 1. r. 1. r. 1. p. 171

Interrere famulos regularium Episcopus non potest sine mandato Pontificis, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 171

Interrere in suis Titulis an Cardin. possit, t. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 170

Interrere Ecclesiasticis venientiam tantum illas, quæ est elamoria, & assidue, non tamé sub mortali culpa ratione Ecclesiasticæ præcepti, nec ratione secularis, modo raro fit, t. 7. r. 1. r. 1. §. 1. p. 171

Interrere an sit secundum D. Joan. D. Jacob. Alcamar, Calatrava, &c. donare, in Bulla Clem. VIII. de Largit. munerum, t. 7. r. 1. r. 1. §. 1. p. 171

Et quid, si talis Commendatarius, t. 7. r. 1. r. 1. §. 1. p. 176

Interrere alium fuisse à Summis Pontificibus, ne populus, & Principes se immiscerent in Electione Episcoporum demonstratur, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. & seqq. p. 173

Vide verb. *Interrere, &*

Interrere.

Interrere pro quibus strendis licentiam habere Episcopi à jure Concilii an regulares obsequere teneantur, t. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 173

Ut interdicta ab Apostolica Sede, vel propria auctoritate Episcopio lata Regularis populo denunciet, an Episcopus Regularis possit præcipere, t. 7. r. 1. r. 1. §. 1. p. 173

An qui habet dua domicilia, alterum in loco interdicti, & alter in loco non interdicti, committat ipse interdictum, ibi. r. 13. p. 138
An licetum sit alicui non interdicti audire Missam Sacerdotis interdicti personaliter, ibi. r. 14

De poena interdicti ab ingressu Ecclesie imposita ab Urbano VIII. contra non residentes. Et clarè, & breviter explicatur, quid importet dicta poena. Et ad huc quis ita interdicti celebrat intra Ecclesiam, ibi. r. 15. p. 139
Et an Episcopus interdictus ab ingressu Ecclesie possit intra illam recipere Sacramenta. Et an in Ecclesia possit exercere alium jurisdictionis pro foro interdicti, ibi. r. 16. p. 140

Ubi inter alia alii decem casus adducuntur, in quibus Episcopis interdictus ingressus Ecclesie.

An interdictus ab ingressu Ecclesie prohibeatur omnis ingressus. Et an saltem dum celebratur divinum Officium possit talis interdictus ibi orare, loqui, disputare, & concionem audire, ibi. r. 16. & c.

An interdictus ab ingressu Ecclesie possit intra illam recipere Sacramenta, ibi. r. 17. p. 140

Interdictus ab ingressu Ecclesie an possit in Commercio Officia divina audire, & Missam celebrare, ibi. r. 18. p. 141

Interdictus ab ingressu Ecclesie, si moriatur cum signis Pœnitentie, an possit absolvi, si sepeli possit in loco sacro, ibi. r. 19

In Interdicto personali generali an licita sit Ecclesiastica sepultura, ibi. r. 20. p. 142

An qui tempore interdicti habent privilegium particulare adfidei Divinis Officiis, vel intererunt in diebus Paschatis, Pentecostes, &c. possint in loco legitimè, & r. 21. p. 143

Et an in diebus dictis possint nuptias benedici celebrari, ibi. in fi. An Episcopus possit suspendere interdictum, ibi. r. 22

An Confessarius possit tollere interdictum personale particulare sine refer valione latum, post satisfactionem, vel satisfactionis confirmationem, ibi. r. 23. & in aliis quæ notationum, p. 140

Interdictio Clero, an intelligatur interdictio Religio. Et quid, si Religio habeat beneficium interdictum, v.g. Pastoratus, Canonici, &c. ibi. r. 24. p. 141
Et quid est dicendum, si censura feratur in nomine personarum Ecclesiasticarum, an comprehendatur Religio, & nomine Conventus, Monasterii, Novitii, & Eremitici, ibi.

Vide, *Bulla Cruciarum, Matrimonium, Crimen, Interdictum.*

Qui in terrene potestatem usque ad consecrationem non est consecutus, adfidei usque, ad illa assistere, cum in illa parte preceptum de audiendo sacro sequatur impleri quod substantia, & r. 25. p. 142

Interesse alicui exercitum an possint Clerici, & excommunicati generaliter in milites ad pugnam, & r. 26. p. 143

Interesse bello abique peccato an Clerici fidei superiores licentia Episcoporum possint, & r. 27. p. 144

Interesse divinis cum superfluo in diebus Dominicis an debeat Clericus in minoribusque gaudere privilegio foris, & r. 28. p. 145

Si quis non interit consecratione, & fupcionem, vel partem Canonis, licet reliqua Missæ audiat, non satisfaciit precepto, & r. 29. p. 146

Interfuit Clerici bello causa adjuvandi spiritualiter militibus, & non pugnandi, an ipsa hostium perinde ac milites accipere possint, nisi de contraria supremi Ducis voluntate conflictet, & r. 30. p. 147

Vide verb. *Adfidei, Adfidei, &c.*

Item verb. *Concordia, &c.*

Item verb. *Habitus, &c.*

Interfuit.

Interfuit cœdibus alimentis, an licet postea adiaciat forti principali, dum dictus contrarius renovatur, & r. 31. p. 148

Interfuit, pœnitentia nullo modo potest potestatem v.g. aliqui unius pœnitentia teneatur aliquid solvere, pœnitentia in tempore non solvit, non teneatur solvere interdicti dicta pœnitentia, ibi. r. 32. p. 149

Interfuit, vide usque, an curram, & in diebus dilationibus, & r. 33. p. 150

Interfuit, vide verb. *Interfuit, &c.*

Interfuit.

Vide verb. *Interfuit, &c.*

Interfuit.

Interfuit aliquid volens an possit quis ex metu mortis, vel alio gravi metu videri, vel commodare ensim, & r. 34. p. 151

Interfuit volentes alium, non peccat Nauticus, qui metu mortis Cymia transiit, ibi. & r. 35. p. 152

Interfuit eam in Ecclesia index laicus jubens, an incurrat excommunicationem Bullæ Greg. XIV. tum ipse, quem ejus minister, & r. 36. p. 153

Vide verb. *Adfuit, &c.*

Interfuit.

Interfuit Cardinales, qui unumque Capellum habuerunt, an in Diana Cord. l. 1. m. X.

curram censuram Bullæ Cœne, & r. 37. p. 154

Interfuit Cardinalis receptor, & defensor, an incurrat excommunicationem Bullæ Cœne, & non gaudeat Immunitate Ecclesiæ, & r. 38. p. 155

Et an incurrat in censuram latam in Cap. Felices, de poenis in c. ibi. r. 39. p. 156

Interfuit.

Vide verb. *Occidere, &c.*

Interfuit.

Interfuit legatus an spectet ad legatarios, & r. 40. p. 157

Et quid, quando res, que casu precepta esse que fuerit apud creditorem, in nostro casu apud legatarios, qui heredis preditor est, periturus, ibi.

Interfuit.

Vide verb. *Colliguntur, &c.*

Interfuit.

Interna donatio an donator qui obligatus, & r. 41. p. 158

Interna donatio an obligatus, vel eunuchus debeat accipere circumstantiam impotentie, & r. 42. p. 159

Pro interno pure peccato an possit fieri excommunicatio, & r. 43. p. 160

Quanto interno opus, cui annexa est excommunicatio, sit mortale, & r. 44. p. 161

Interpres Confessionis non tenetur ad sigillum, & r. 45. p. 162

Interpres an tenetur etiam peccata sub sigillo sacramentali, & r. 46. p. 163

Interpres an tenetur peccata confiteri, & r. 47. p. 164

Interpres an possit communicare abique previa Confessione, & r. 48. p. 165

Interpres an tenetur peccata confiteri in articulo mortis, an possit communicare abique previa Confessione, & r. 49. p. 166

Interpres an tenetur peccata confiteri in articulo mortis, qui alio modo non potest, & r. 50. p. 167

Interpres an tenetur peccata confiteri in articulo mortis, qui alio modo non potest, & r. 51. p. 168

Interpres an tenetur peccata confiteri in articulo mortis, qui alio modo non potest, & r. 52. p. 169

Interpres an tenetur peccata confiteri in articulo mortis, qui alio modo non potest, & r. 53. p. 170

Interpres an tenetur peccata confiteri in articulo mortis, qui alio modo non potest, & r. 54. p. 171

Interpres an tenetur peccata confiteri in articulo mortis, qui alio modo non potest, & r. 55. p. 172

Interpres an tenetur peccata confiteri in articulo mortis, qui alio modo non potest, & r. 56. p. 173

Interpres an tenetur peccata confiteri in articulo mortis, qui alio modo non potest, & r. 57. p. 174

Interpres an tenetur peccata confiteri in articulo mortis, qui alio modo non potest, & r. 58. p. 175

Interpres an tenetur peccata confiteri in articulo mortis, qui alio modo non potest, & r. 59. p. 176

Interpres an tenetur peccata confiteri in articulo mortis, qui alio modo non potest, & r. 60. p. 177

Interpres an tenetur peccata confiteri in articulo mortis, qui alio modo non potest, & r. 61. p. 178

Interpres an tenetur peccata confiteri in articulo mortis, qui alio modo non potest, & r. 62. p. 179

Interpres an tenetur peccata confiteri in articulo mortis, qui alio modo non potest, & r. 63. p. 180

Invalidi.

Invalide quendam obsequia baptizavit plures infantes, quid in hoc casu ipse oblectis, & Confessoriam cum ea facere teneatur, t. r. t. r. s. s. p. 5

Qui invalide ministrat Sacramentum Baptismi, & Ordinis, an teneatur cum periculo vite, & honoris manifestare hunc defectum, t. r. t. r. s. s. p. 5. & seq. p. 5

Et quid maxime, si invalide fuisse collatus Ordo Sacerdotalis, & Episcopalis, ibi. §. 3

An invalide, & illicitè Superior, &c. non integra, revocet licentiam datam subdito, ut possit exercere munus caecotorum, t. o. a. r. p. ref. t. r. p. per tot. p. 364

Vide verb. *Confessio, iterare, t. s*

Item verb. *Abolere, Alibi, Beneficiarius, Donatio, Filius, Ingressus, & passim in aliis verbis, t. 6*

Invalide.

Vide verb. *Beneficiarius, Confessio, t. 3*

Vide verb. *Abolere, Alibi, Beneficiarius, Donatio, Filius, Ingressus, Invalidi, t. 6*

Item verb. *Alibi, Profectus, t. 7*

Invenio.

Invenio occidere cum moderamine inculpate tutele an licitum sit, t. r. t. r. s. s. p. 77

Invenio occidendo, an Religiosi possint defendere suum honorem, t. r. t. r. s. s. p. 77

Invenio occidere an licitum sit, si ex ejus morte sequatur damnum dubium, quia est persona valde necessaria, ut si aggressor sit Rea, Dub. t. r. t. r. s. s. p. 77

Invenio occidere an liceat, si invasus sit in culpa, ut aggressor ipsius, aut adulter ea injuria, quam fecit marito, ita ut non amittat jus defendendi, t. r. t. r. s. s. p. 77

Invenio si quis occidit excedens moderamen, an teneatur ad restitutionem, t. r. t. r. s. s. p. 77

Si quis invasorem suum occidit, an teneatur ad restitutionem, t. r. t. r. s. s. p. 77

Si invasor matris adulter occidat cum moderamine inculpate tutele, an teneatur ad aliquam restitutionem, t. r. t. r. s. s. p. 77

Invasores laici rerum Ecclesie, & Clericorum, an eorum iudice Ecclesiastico debeat conveniri, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Fuga, Occidere, t. 5*

Item verb. *Aggressor, Aggressus, Alibi, Amens, Bona temporalia, Deferre, Deservire, Domicilio, Liberi, Evadere, Furtus, Homicidium, Invenio, Mille, Nefandam peccatum, Palsus, t. 8*

Invasus.

Invasus an possit licite invadentem se occidere, etiam cum liberi filii fugi videret, si fuga esset illi de decorosa, quam non esset in Clerico, Religioso, & homine inferioris notæ, t. r. t. r. s. s. p. 77

Invasus an in aliquo casu teneatur occidere aggressorem, & sub poena peccati mortalis se defendere, t. r. t. r. s. s. p. 77

Si invasus alium nobilis possit fingere, & non fugiat, sed occidat aggressorem, an teneatur ad restitutionem, t. r. t. r. s. s. p. 77

Et quid, si invasus sit Clericus, vel Religiosus, ibi.

Et an supradicti iurata, si advertant graves iuxta baculi, vel pugni inferre, vel ob levi aliam vicandam, possint occidere invasorem, & non teneatur fugere, etiam si possint, sive fuga sit de decoro, sive non, nec teneatur ad restitutionem, t. r. t. r. s. s. p. 77

Et quid, si sit vir infirmus conditionis, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Fuga, Occidere, t. 5*

Item verb. *Invasus, cum suis notationibus, t. 8*

Invenire.

Si quia inveniat laico furtum, vel merum in puteo, an debeat sepeliri in loco sacro, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Bona temporalia, Crimen, Fama, Impressus, Liberi, t. 8*

Inventarium.

Pro inventarii confessione, an & accutor testamenti bonorum Clericorum, & Episcoporum adire possit iudicem Laicum, t. o. a. r. p. t. 6. & seq. p. 380

Pro inventarii alius confessione, an iudex laicus possit citare Clericum creditorem, t. r. t. r. s. s. p. 77

Inventarium non confectum, si lea statuit, quod talis adiens hereditatem, teneatur ultra vires hereditatis, an comprehendat Clericos, Ecclesiam, aut Monasterium, t. r. t. r. s. s. p. 77

Si inventarium non fecit fideus, an teneatur solvere ultra vires bonorum publicorum, t. r. t. r. s. s. p. 77

Si inventarium non fecit constitutus heres alius, præsumentur, quod bona hereditatis abcondidit, & propterea & condemnandus ultra vires, sed revera bona abcondidit, non teneatur in confessione, t. r. t. r. s. s. p. 77

Inventarium pro ipso, mortuo Episcopo, an possit fieri a iudice laico, t. r. t. r. s. s. p. 77

Inventarium bonorum Clerici mortui, qui filios minores relinquit, an pertineat ad iudicem laicum illud facere, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Clericus, heres, t. 6*

Invenire.

Vide t. r. t. r. s. s. de Theauris, ubi plures questiones.

Diana Corp. Tom. 2.

Item verb. *Acquirere, Evigilare, Expellere, t. 6*

Invenire.

Invenit Chartam, in qua scripta erant peccata alienius, an teneatur illa occultare sub sigillo confessionis, t. r. t. r. s. s. p. 77

Et quid, si moraliter certus esset non nisi levia, & levis alius evulgare, an peccaret venialiter, an vero mortaliter, tanquam Fraus Sigilli confessionis. Et quid, si esset iudex, aut Superior, qui inveniret schedulam peccatorum alienius, & vellet contra eum inquirere, & punire, ibi. §. 3

Notandum, quod si finem Ref. Inventor rei alienae, facta debita diligencia in perquirendo Dominum, an possit sibi ea retinere, an vero teneatur restituere pauperibus, t. r. t. r. s. s. p. 77

Ubi *Reficere*. Ubi plura, & notabilia pro Inventore rei alienae.

Invenire.

Invenit primo grano, Medallia, &c. quod habebat suam indulgentiam, pro quo aliud subrogaverant, cui ex duabus Indulgentiis censetur assa remanere, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Invenire, t. 6*

Invenire.

Invenit ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, Uxori, Avo, & Nepotum, qui peccatum mortale, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Invenire, t. 6*

Invenire.

Invenit ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, Uxori, Avo, & Nepotum, qui peccatum mortale, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Invenire, t. 6*

Invenire.

Invenit ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, Uxori, Avo, & Nepotum, qui peccatum mortale, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Invenire, t. 6*

Invenire.

Invenit ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, Uxori, Avo, & Nepotum, qui peccatum mortale, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Invenire, t. 6*

Invenire.

Invenit ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, Uxori, Avo, & Nepotum, qui peccatum mortale, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Invenire, t. 6*

Invenire.

Invenit ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, Uxori, Avo, & Nepotum, qui peccatum mortale, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Invenire, t. 6*

Invenire.

Invenit ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, Uxori, Avo, & Nepotum, qui peccatum mortale, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Invenire, t. 6*

Invenire.

Invenit ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, Uxori, Avo, & Nepotum, qui peccatum mortale, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Invenire, t. 6*

Invenire.

Invenit ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, Uxori, Avo, & Nepotum, qui peccatum mortale, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Invenire, t. 6*

Invenire.

Invenit ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, Uxori, Avo, & Nepotum, qui peccatum mortale, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Invenire, t. 6*

Invenire.

Invenit ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, Uxori, Avo, & Nepotum, qui peccatum mortale, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Invenire, t. 6*

Invenire.

Invenit ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, Uxori, Avo, & Nepotum, qui peccatum mortale, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Invenire, t. 6*

Invenire.

Invenit ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, Uxori, Avo, & Nepotum, qui peccatum mortale, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Invenire, t. 6*

Invenire.

Invenit ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, Uxori, Avo, & Nepotum, qui peccatum mortale, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Invenire, t. 6*

Invenire.

Invenit ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, Uxori, Avo, & Nepotum, qui peccatum mortale, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Invenire, t. 6*

Invenire.

Invenit ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, Uxori, Avo, & Nepotum, qui peccatum mortale, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Invenire, t. 6*

Invenire.

Invenit ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, Uxori, Avo, & Nepotum, qui peccatum mortale, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Invenire, t. 6*

Invenire.

Invenit ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, Uxori, Avo, & Nepotum, qui peccatum mortale, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Invenire, t. 6*

Invenire.

Invenit ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, Uxori, Avo, & Nepotum, qui peccatum mortale, t. r. t. r. s. s. p. 77

Vide verb. *Invenire, t. 6*

Invenire.

Invenit ordinem in succurrendo Patri, Matri, Filio, Uxori, Avo, & Nepotum, qui peccatum mortale, t. r. t. r. s. s. p. 77

penitentiis, & fecus si privilegium sit concessum in favorem
consecrati, ut, si sit Religiosus, ib. 3.
Vide verb. *Consequens, Imperator, &c.*
Item verb. *Impetratio, &c.*
Item verb. *Demerit, &c.*

Vide verb. *Flumen, &c.*

Vide verb. *Remedium, &c.*

Item verb. *Familia, &c.*

Vide verb. *Orphanus, &c.*

Item verb. *Reddere, &c.*

De Joanna Papissa, qui falsa aut vera scripserunt, t. 4. r. 1. §. 4. §. 1.

p. 275

Joanna Papissa fabula exposita, ib. §. 1.

Joanna Papissa error, fide fabula an deducitur, ib. §. 5.

Hæreticorum iocosis rationibus refutatus, ib. §. 5. Ad fundamentum.

Joannis Sacerdotis.

De Joannis Sancti aliquibus opinionibus circa Immunitatem Ec-

clesiarum, t. 2. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Per jocum petentiens Clericum, si aliquantulum excedat, an in-

currat censuram, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Si ex ira motus, aut impetu repentino juramentum falsum sit dictum

inadverenter ab eo, qui pravam consuetudinem jurandi habet,

an sit peccatum mortale, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Et an hoc procedat quoad blasphemias, ib.

Et quid, si blasphemia, vel juramentum non sit profectum ex prava

consuetudine, sed ex metu, & impetu tunc repentino, ib.

Vide verb. *Mutilare, &c.*

Vide verb. *Bellum, &c.*

Irregulares esse pugnantes in bello iusto, nisi propria manu occi-

dant, quare iura noluerunt, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Non sit irregularis Clericus, & Miles laici, qui sit in parte postmo-

ra excoisus, & qui mox alter cesset non possunt propiusque mi-

litis animos ad occidendum adducere, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Irregulares non sunt Clerici in bello pugnantes, & occidentes, & occisus

aliquibus casibus, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Irregulares an sit Diaconus, si baptizet solemniter sine commissio-

ne, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Irregularis an sit, qui baptizat infancem ita tenerum, & delicatū, ut

cielam Baptismi fore causā mortis illius, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Irregularis an sit baptizans sine conditione infancem domi obstru-

ere, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Irregularis an valide absolvat peccata, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Qui, qui a tali irregulari perit absolutionem, graviter peccat,

quem fecit illum non posse conferre sine peccato gravi, & ponat

obsequium, ita ut absolutio sit invalida, ib. §. 1.

Et quid, si penitentem accedit, & petit bona fide, ib.

Si irregularis sit Sacerdos, & alius non invenitur, potest perficere

Sacramentum ab alio Sacerdote inchoatum, & mortui possit con-

secrari, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Irregularis an possit juvare per regulam Cancellarie de trienniali

possessione, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Irregularis beneficiarius an teneatur recitare Officium Divinum,

t. 3. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Irregularis electus, & confirmatus in Episcopatum, an licet possit

recipere consecrationem ante obitum dispensationem, si de-

lictum esset occultum, t. 4. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Irregularis, vel excommunicatus ratione scandali, vel infamie vi-

tandæ interdum sacra peragere possunt, & fide quibus causis, ib.

Irregularis occultus an fructus beneficii restituere teneatur, ubi

per alium onera beneficii prestat, ib. §. 1.

Irregularis an sit, qui ante legitimam ætatem consecratur in Ep-

iscopatum, t. 4. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Irregularis an sit, vel privetur exercitio Ordinis, qui consecratur,

vel ordinatur ab Hæretico, vel excommunicato, suspensio, de-

gradato, &c. Et quid, si addit ignorantia de supradictis impe-

diamentis, t. 4. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Irregularis an sit Sacerdos celebrans in Ecclesia à se interdicta,

t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Irregularis Clericus an gaudeat privilegio Canonici, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1.

Irregularis an fiat, si interdictus ab ingressu Ecclesie intra illam

Missam celebrat. Et quid, si talis tantum ibi audiat officia divi-

na, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Irregularis an sit ordinatus Symoniacus, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1.

Irregularis an sit, qui non habet aures, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1.

Irregularis non est qui celebrat Missam in Ecclesia polluta ante

reconciliationem, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Irregularis, qui obtinuit beneficium, quod obtinere non poterat,

an gaudeat privilegio fori, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Vide verb. *Irregularis, &c.* cum suis notationibus, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1.

Irregularis, &c.

Omnia irregularitates, quæ est poena, et dispensabilis per Bullam

Cruciatam, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Pro praxi dicte questionis quinquæ casus proponuntur in t. 1. r. 1.

§. 1. & seq. p. 21

An irregularitas, vel suspensio incurritur ex consecratione ante

legitimam ætatem sine dispensatione, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Irregularitas poenalis, si absolute non poterat, sed ferenda sit,

an obliget ad mortalem, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Irregularitas aliquæ an sit in jure illicita contra schismaticos, t. 1.

et. 1. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Irregularitas ex defectu natalium an tollatur per Professionem

solemnem Religionis, non solum quoad Sacros Ordines, sed

etiam ad Prælatum suspensam, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Irregularitas ex usu Ordinum contracta an deleatur etiam per

professionem solemnem Religionis, ut illegitimus in seculo

abique dispensatione ad Ordinem promotus fuisset, ib. §. 4.

An sit cum irregularitas vere bigamia, & interpretativa sit dis-

pensabilis à Prælati Regularibus cum suis subditis, t. 7. r. 1. ref.

294. §. 1. p. 146

Et an dicta irregularitas possit dispensari à quocumque Confesso-

rio ex privilegio Sixti V. ib. §. 2.

Et an falcem sit dispensabilis à Generalibus Religionis ex privi-

legio Sixti IV. concessio Carthusiensibus, §. 3. p. 146

Ubi, quid Prælati regulares possunt dispensare cum suis subditis

in bigamia similis ordinari, eo modo, quo possunt Episcopi cum

suis subditis, ib. §. 4.

De irregularitate ex ignorantia, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Super irregularitate aliqua orta ex delicto an Episcopus possit im-

ponere penam pecuniariam loco communis excoisus, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1.

Ab irregularitate incurra ab illo, qui suspensus propter ordinatio-

neio ante legitimam ætatem celebravit, potest absolvi, & dis-

pensari per Cruciatam, vel habentem privilegium, t. 4. r. 1.

t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

In irregularitate proveniente ex homicidio casuali an Episcopus

dispensare possit ad majores Ordines, dimisso sit occultum, quia

ad majores ordines etiam sit publica dispensare potest, t. 1. r. 1. §. 1.

Idem, quid de mortificatione membrorum iuxta, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Ab irregularitate, quæ contrahitur ex peccato, in simplex Sacer-

dos possit absolvi in articulo mortis, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Ab omni irregularitate immunes funt Inquisitores, Confessores,

& alii Ministri S. Inquisitionis pro licentia mortis, lara contra

Hæreticos, &c. ex motu proprio Pauli IV. & Sixti V. r. 1. §. 1. §. 1.

t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

In irregularitate an dispensare possit Confessores Regulares vite

ne privilegium suorum extra Sacerdotum Penitentiam, &

Confessores seculares virtute Bullæ Cruciatæ, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1.

per totam, p. 147

In irregularitate ex vitio corporis proveniente, an Prælati Regu-

lares dispensare cum suis subditis possunt, v. g. cum illo, qui digi-

to caret, non tamen pugillari, & pollice, qui caret oculo dextro,

vel sinistro, auribus, vel pede, & ambulat cum pede ligneo, vel

habet manus tremulas, &c. t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Super infamia perit extra publicam an Prælati Regulares cum suis

subditis dispensare possint, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Super irregularitate orta ex homicidio voluntario an Prælati re-

gulares dispensare possint cum suis subditis. Et quid, si homici-

dium est occultum. Et an hoc extendatur ad Novitios, t. 7. r. 1.

t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Ubi demum assignat privilegium Pauli III. per quod possit

Prælati Regulares semel inquit annis prima die lune Quadra-

gesime dispensare cum subditis in omni irregularitate quavis

occasione, vel causa contracta. Ubi nihil exceptio, neque biga-

mia, neque homicidium voluntarium, &c. de qua in Bullario,

lib. 5. §. 1. & in r. 265. §. 1. p. 146

In irregularitate ex homicidio voluntario proveniente, an Vica-

rius Regularis sede vacante cum subditis dispensare possit, t. 7.

r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

In irregularitate contracta ex homicidio voluntario occulto an

regulares dispensare possint, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Ut absolute irregularitatem in eis necessariam sit Clericis licentia ad

exilium in excoisus, & tantum sit peccatum contra obedi-

entiam, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Super irregularitate dispensationem impetrare, vel beneficium

resignare, an teneatur beneficiarius si propria manu in bello ali-

quem occidit, vel multietur, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

In irregularitate an incurrit Episcopus, si adit regnum Curie, &

in excoisus in casu, quo debet gaudere Ecclesie Immunitate, si reus

esset ad mortem damnatus, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Quæro 6. ad medium.

p. 14

Irregularitatem an incurrit Sacerdos excommunicatus absolute

petentem administrationem Sacramenti, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. §. 1.

Inter-

Iteranda an sit confessio facta in articulo mortis Confessaria penalis ignaro, si convaluerit poenitentia in dicto casu, c. r. r. 3. p. 2. 36. 5. t. p. 78

Iteranda non est confessio, quando non fuit manifestum aliquod peccatum bona fide omisit, & ex ignorantia, & sufficit tantum confiteri illud peccatum omisit, c. r. r. 3. p. 2. 36. 5. t. p. 78

Iteranda an sit Confessio facta Confessario, qui inter audientes Confessiones dormiebat, unde non intelligebat aliqua peccata, c. r. r. 3. p. 2. 36. 5. t. p. 79

Vel in dicto, seu simili casu, quando Confessarius non intellexit in eorum peccata poenitentia, an ipse iteranda sit tota Confessio, vel solum repetere illa peccata teneatur non intellecta a Confessario c. r. r. 3. p. 2. 36. 5. t. p. 79

Iterare Confessionem an teneatur, qui bona fide confitetur Confessario non approbato, cum primum id noverit, com. t. r. r. 3. p. 2. 36. 5. t. p. 79

Iterare Confessionem an teneatur, qui bona fide confitetur Confessario valde ignoranti, c. r. r. 3. p. 2. 36. 5. t. p. 79

Iterare nonne Confessiones an teneatur pater, qui aique ad 13. annum non se acculavit de ordinariis pollutionibus, quia faciebant nunquam confessus nisi desideria per carnem, sarti, odii, & quia & qui non puerbat esse peccata, c. r. r. 3. p. 2. 36. 5. t. p. 80

Idem de circumstantiis peccati omisit, & de numero peccatorum non expressit Confessiones, t. r. r. 3. p. 2. 36. 5. t. p. 80

Ubi, quod quando confessio iustitiae fides est, & potest aliam intermedium facere sunt verbi deinde, & tunc non est opus iterare omnes peccata Confessionis, ib. 3. p. 80

Teneatur tamen confiteri illa omnia peccata, pollutiones, desideria per carnem, omisit & c. r. r. 3. p. 2. 36. 5. t. p. 80

Iterare Confessionem an teneatur, qui per ignorantiam errorem commisit, & erronee aliquod peccatum omisit in confessione, ib. 3. p. 80

Iterare Confessionem an teneatur, qui per ignorantiam errorem commisit, & erronee aliquod peccatum omisit in confessione, ib. 3. p. 80

Ubi alia doctrina valde nocenda pro confessionibus iterandis ib. 3. p. 80

Iterare Confessionem an teneatur, qui dubitat esse veracitatem reliquit in confessione aliquod peccatum, vel solum peccatum omisit confiteri teneatur, c. r. r. 3. p. 2. 36. 5. t. p. 81

Et quid, si magis poenitentia inclinet, quod ex malicia tacuit peccatum, ib. 3. p. 81

Ubi seponitur, quod qui voluntarie aliquod mortale in confessione omisit, confessio est nulla, & ideo iteranda, ib. 3. p. 81

Iterari an debeat Confessio tamquam substantiater invalida, qui confitetur sine proposito dolendi, saltem post confessionem peccatorum, vel an tunc sufficit scilicet dolorem de peccatis confessis sine proposito dolendi, saltem post confessionem, t. r. r. 3. p. 2. 36. 5. t. p. 81

Iterari an debeat Sacramentum Extremi Unctionis sine conditione, si aliquis illud confiteretur sub forma indicativa, c. r. r. 3. p. 2. 36. 5. t. p. 81

Vide verb. *Dubium Episcopi, Opuscula, Sacrosancti, Supplere, t. 3. p. 81*

Iterantes cum curribus, & equis an teneatur jejunare, c. r. r. 3. p. 2. 36. 5. t. p. 82

Et quid de iterantibus cum equis conductis, ib. 3. p. 82

Iterantes licet inventant panem, & pomum fructus, & olera, non teneatur jejunare, c. r. r. 3. p. 2. 36. 5. t. p. 82

Iterantes, si cum pane habent herbas, legumina, olera, & fructus, an possint comedere ova, & lacticia in diebus prohibita c. r. r. 3. p. 2. 36. 5. t. p. 83

Vide verb. *Judex, t. 3. p. 83*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 83*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 83*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 83*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 83*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 83*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 83*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 83*

peccata illi amplius non manent reservata, ib. 3. p. 83

Et quid de peccata publicis in illa confessione, an possint postea confiteri cum Confessario approbato, etiam si Jubilum laetatur non fuerit, ib. 3. p. 83

Jubilum privilegium quatenus concedit potestatem dispensandi, an sit latere, vel stridit inter pretandum, c. r. r. 3. p. 2. 36. 5. t. p. 84

Si virtute Jubilii facultas de legata sit ad dispensandi, vel commutandi voca, an extendenda sit ad vota emissa post publicationem dicti Jubilii, c. r. r. 3. p. 2. 36. 5. t. p. 84

Qui ex vi Jubilii fuit absolutus a censuris reservata Papae, aut Episcopo, an teneatur se praesentare superiori, c. r. r. 3. p. 2. 36. 5. t. p. 84

Si Jubilii tempore Confessarius absolvit Hetericos in firmo conscientiam, an Inquisitores possint illum punire, c. r. r. 3. p. 2. 36. 5. t. p. 84

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Item verb. *Interfere, t. 3. p. 84*

Si iudex furto capiat res alienas, quæ ex officio tenetur custodire an debeat in Confessione hanc circumstantiam officii sui explicare, &c. t. r. t. 1. r. 160. §. 1. p. 307

Si iudex invenisset peccatum, & delictum in scheda commendatam ad confessionem laicorum, teneatur iudex cellare ab inquisitione criminis, & non jurari ex illa notitia. Immo, si iam reum condemnasset cõvictum testibus, & potius intelligeret talem dilutionem, & accusationem ortam fuisse ex fugilli violatione, teneatur damnatum absolvere, & dimittere. t. r. t. r. 43. §. a. p. 387

Iudex tenetur tenetur sufficiens ad confessionem, & communionem reo dare postulat, vel etiam non recusat, cu. a. t. r. a. r. 1. r. 80. §. a. p. 145

Si iudex secundum allegata iurè cogat ad matrimonium, licet à parte rei illa cõstitutio sit injusta, an adhuc tamen matrimonium illud sit validum. t. r. t. r. 140. §. 1. p. 287

V. g. si cogit iudex conubium cum femina post promissionem fornicationis. t. r. t. r. 141. §. 1. p. 288

Iudex excommunicatus non toleratus an validè excommunicet, t. r. t. r. t. r. 81. §. 1. p. 9

Et quid, si iudex sit suspensus, & nominatum de cunctis, vel notarius Clerici percurrit. ib.

Et quid, si talis sit occultus. ib.

Iudex excommunicatus toleratus an possit validè exercere iurisdictionem. t. r. t. r. 1. r. 23. §. 1. p. 10

Si iudex excommunicatus unum tantum testem recipiat, vel quid simile, an excludatur à mortali ratione puritatis materis. t. r. t. r. t. 147. §. 1. ad medium. p. 60

Iudex trahens simul duos bonos vii in templo, contra immunitatem in duri iocurrit excommunicatio. t. r. t. r. 1. r. 3. §. 1. post med. p. 107

Iudex pronuntiavit sententiam in condemnatorio ad furum, & postea reus ea gratia Principis fuit à morte liberatus, an adhuc talis iudex sit irregularis. t. r. t. r. 3. §. 1. p. 169

Idem est, quando reus duceretur ad publicum, esset extraxisset à manibus latronis, & sic mortuus evaderet, ibi in hoc fidei §. p. 109

Et quid, si carnalis suspensio fuisset, & casu laicus impetoretur propter hoc gratiam à Principe receperit. ib.

Ubi an Clericus habens iurisdictionem temporalem sit irregularis ex eo, quod constituit iudicem pro causis criminalibus capitalibus, live in genere pro omnibus, live pro aliquo in particulari. ib. §. 1. Notandum est.

Idem est, & multo verius de Principe laico. ib.

Et dato, quod supradicti sint irregulares, an Episcopus possit dispensare supradicti irregularitatem ea de causa levatis, ib. 4

Iudex laicus an à suo superiore legitime, & non ab inquisitoribus compellatur sit, ut hæreticum morti tradat. t. r. t. r. 10. r. 19. per tot. p. 290

Iudex an peccet expediendo pecunia mediis ote uolus causam ante aliam, si litigant iure temporis æquilateral gaudent, & teneatur pecuniam restituere. t. r. t. r. 87. §. 1. p. 17

Ubi an scilicet scandalum, & periculum iudicis iudex possit accipere, nec teneatur restituere id, quod accipit à litigantibus, si datum sit in illarum liberam, iura maiorem quam suam sulet diligentiam quomodo teneatur, in causa adhibere, §. 2

Iudex an teneatur restituere donati, si quid accipit pro iusta sententia ferenda. Et quid, si iudex, quid datur, non accipiat ab eo dem, sed ab alio. t. r. t. r. 1. r. 90. §. 1. p. 48

Si iudex ad evitandum scandalum interroget, an testis teneatur respondere, quando crimen est notorium, & publicum, sed ignoratur auctor ipsius. t. r. t. r. 1. r. 95. t. r. p. 10

Iudex in tali casu non potest inquirere, nec interrogare, & aliter faciendo an peccet mortali. ib.

Iudex iniuste non condemnat, an teneatur ad restitutionem penæ pecuniariæ sibi, vel puti l'is solvendo, tom. 8. tract. 1. r. 106. §. 3. p. 35

Iudex an teneatur servare pactum de impunitate reo promissa, si reus ogeum delictum confiteatur. t. r. t. r. 109. §. 1. p. 56

Ubi alia contingentiæ, & morabiles in hoc casu.

Iudex in doebus casibus potest excusari à restitutione. Primò si iudici suppetebant alie rationes, ea quibus reum iuridice damnatum erat, vel dampnare poterat. Secundò, quando error à iudice contra iuris ordinem commissus est in aliquo puncto, quo Princeps superius poterat dispensare, ib. p. 157

Iudex in civilibus consensu veritatis an possit contra alium ferre sententiam iusta allegata, & probata. t. r. t. r. 111. §. 3. p. 37

Et quid in criminalibus libris. ib. §. 7

Iudex secundum allegata, & probata an possit occidere reum, quæ sit ex privata scientia esse innocentem. t. r. t. r. 113. §. 1. p. 58

Item hoc etiam excedatur ad ministrum iudicis. §. 2

Sed non supradicta casum, & ostensibilem quod iudices debeant facere an equum reum, quem ferunt ex privata scientia esse innocentem, condemnare, & occidere ib.

Iudex an debeat ascendere solum in ferenda sententia ea, quæ allegata sunt, vel ad ea, quæ allegari possunt. t. r. t. r. 113. §. 1. & seq. p. 59

Iudex debet omnia modis laborare, ut veritas inveniat, & si iustus detegatur, secundum ipsam possit iudicare, ib. §. 59

Iudex in peccatum delicti an possit reo imponere, ut sibi ipsi membrum aliquod, v. g. manum amputet, & an reus teneatur obedire. t. r. t. r. 118. §. 1. p. 62

Et quid, si reus non obtemperet, iudex condemnare eum morte ibidem.

Iudex, consentiente majori parte creditorum, an possit dare, & concedere mortuorum dilationes. t. r. t. r. 3. §. 1. p. 226

Iudex competens quis sit, five agitur de publicaco testimonio Clerici, five laici, five de causa pia, five de non pia, t. r. t. r. 1. r. 39. §. 3. p. 344

Iudex ordinarius, vel delegatus, vel arbiter, si est excommunicatus non potest iudicare. t. r. t. r. 1. r. 3. §. 1. p. 39

Iudex laicus, ut incipit, nullam habet cognitionem, five principalem, five delegatam, five de facto agitur in personam Clerici t. r. t. r. 9. 74. 6. prope finem. p. 383

Iudex in teneatur relinquere opinioem probabilem, & sequi probabiliorem. t. r. t. r. 16. §. 1. p. 37

An iudex in iudicando, & ferendo sententiam, possit non secundum suam sententiam probabilem iudicare, & alteri juxta contrariam, cessante scandalum, t. r. t. r. 6. 22. §. 1. p. 37

Iudex competens est Vicarius generalis excois, qui habet iurisdictionem Ecclesiasticam, & quæ Episcopalem ad quocumque quando milites debent. Judice Ecclesie immunitate, si confingitur ad territorium, in quo celebratur, vel ad Ecclesiam Cathedrali. t. r. t. r. 7. r. 65. §. 1. p. 290

Iudex an possit iudicare secundum opinioem probabilem, communem, & probabilioris, & etiam contra propriam opinioem dummodo probabili sit circa paucos, non vero circa factum. t. r. t. r. 1. r. 20. §. 1. p. 10

Iudex cessante scandalum, an possit onocircum suam, nunc circa aliam opinioem probare, & iudicare, ib. §. 4

Et an si esset in eo iudex, qui iudicet peccat, non tamen teneatur ad restitutionem. ib.

Et an iudices ob id non subiciantur syndacati, ib. §. 5

Ex quibus inferitur descriptio mutorum casuum, qui in suis huiusmodi explantur, in quibus iudex potest iudicare, secundum quum valuerit sententiam, & opinioem, relicti probabiliori.

Iudex an possit iudicare secundum opinioem probabilem, relicta probabiliori, si ea parte facti probationes æquales sint. t. r. t. r. 1. r. 21. §. 2. p. 11

Et si res divisibilis est, an tuncjude debeat dividere, ut si dividit non possit, compoere parti. ib.

Iudex in causa criminalibus an teneatur sequi opinioem probabilem in favorem rei, non obstant opinioem prohibitioni in favorem fisci, vel seculari, ib. §. 1. Sed hic.

Et an hoc procedat non solum, quando opinio in favorem rei est probabilior circa factum, sed etiam quando est probabilis circa jus, ib. §. 7

Iudex in iudicando an possit sequi opinioem probabilem, quam veritas circa jura, relicta probabiliori. t. r. t. r. 1. r. 22. §. 6. p. 12

Iudex, si forte circa aliquem alium varietas opinioem, & sententiarum, ut iudice liberum fit utramlibet parem in iudicando sequi, an possit aliquid recipere ab una parte, ut in suis potius teneam iudice sine onere restitutionis. t. r. t. r. 7. r. 52. §. 3. p. 141

Iudex an possit esse episcopus. Idem est de surdo, & muto. t. r. t. r. 7. r. 5. §. 1. p. 158

Si coram iudice quis furator, an teneatur potius hanc circumstantiam exponere in confessione. t. r. t. r. 155. §. a. p. 305

A iudice non potest laicus, quam penitus veluit simul cum Secretario audire confessionem, in qua aliquid delictum penitus audivit compelli ad illud iudicialiter manifestandum, neque in eo iudice potest fundari inquisitionem aliquam, tom. 1. tract. 8. r. 25. §. 3. p. 324

In iudicio seculari excommunicatio non tolerans an locum habet effectus excommunicatioem, quoad privationem usus iurisdictionis. t. r. t. r. 1. r. 25. §. 1. p. 10

Si a iudice quis condempnatus restitueret sub excommunicatione, si non restituit ex opinioem probabilem, an illum incurrit. t. r. t. r. 1. r. 12. §. 1. p. 33

Et quid, quando opinio in favorem rei excommunicati est probabilior. ib. §. 3

Si a iudice testis sit vocatus ad testificandum, & iustitiam precepto fugiat, an peccat restituere damna inde sequens. t. r. t. r. 1. r. 163. §. 1. p. 65

A iudice peccatum mortis inflicti, an pars amittatur teneatur committere reo, si iudex ex parte sua illum amittit. t. r. t. r. 1. r. 114. §. 1. p. 60

Et quid de pena perpetui exilii, ib.

Iudice precipiente ut reus se intersticiat, an reus possit hoc facere. t. r. t. r. 1. r. 118. §. 1. p. 61

Non solum coram iudice laico, sed etiam coram iudice Ecclesiastico Ecclesia laici contra iudicium laici potest petere restitutionem. t. r. t. r. 3. r. 167. §. 13. p. 165

Coram iudice an concessio sit infirmitate, ut donatio sit valida. t. r. t. r. 9. r. 96. §. 3. p. 183

Coram iudice laico non Episcopi in causis, quibus sunt excois ultime.

Wode judex laicus non potest extrahere ab Ecclesia assilium.

lib. in fine ref. 175 p. 49

Judex secularis non potest exercere jurisdictionem in Ecclesia, quia non est de districta Principis auctoritate, sed de territorio judicis Ecclesiastici, in idem territorio exercere non potest.

An judex laicus sit in consuetudine potest extrahere reus ab Ecclesia in delictis acceptis, & executionem habet, ne observent Bullam Greg. XIV. de Immunitate Ecclesiarum. Sed dicta Bulla tollit, & reprobat omnes consuetudines contra Immunitatem Ecclesiarum. t. 9. tr. 1. r. 116. & in aliis ejus notationibus. pag. 10

Et Urbanus VIII. edidit Bullam, quae incipit Romanus Pontifex, dat. Romae 5. Junii 1641, anni annulat, & reprobat, & declarat semper fuisse, & esse nullas, & reprobas omnes consuetudines contra Immunitatem Ecclesiarum. t. 9. tr. 1. r. 116. §. 2. in fine. p. 53. & in §. 12. & in aliis eorum not. p. 51

Judex secularis an possit teum extrahere ab Ecclesia, & in carceribus suis detinere, ut ibi tunc custodiant, dando tamen cautionem, & juramentum de Immunitate Ecclesiae dum causa agitur, an reus debeat gaudere Immunitate, vel debeat recipi, si illum extraheret ab Ecclesia, facit teum Ecclesiae relictorem. rom. p. 1. r. 117. §. 1. & 2. pag. 51

Judex laicus extrahens reum ab Ecclesia an teneatur ad restitutionem damnorum, quia inde reus passus est. ib.

Ubi etiam an extrahens ab Ecclesia relictendus sit, etiam si post extrahendum in carceribus judicis secularis commisit delictum pertinens ad forum faculare. ibi §. 13. p. 53

Et an in casibus non acceptis potest Praetor dare licentiam extrahendi reum ab Ecclesia, & ex illius mandato potest judex laicus delinquentem capere, & punire. ibi §. 5. & 6. p. 51

Ad judicium laicum an spectet definire controversias, quando dubitatur, an reus gaudet Immunitate. Et an saltem aliquando hinc cognitio spectet ad judicium laicum. t. 9. tr. 1. ref. 118. & 119. p. 53 & 54

Sed advertitur Pontificem principem Ecclesiarum violatores per Ecclesiam judicari. ibid.

Judex Ecclesiasticus quando est dubium inter Doctores, an delictum gaudeat Immunitate Ecclesiae, necne, an possit contrarium judicare. t. 9. tr. 1. r. 118. p. 51

Non ad judicium laicum, fed tamen privative ad judicium Ecclesiasticum spectat cognitio loci, an sit facer, & Religiosus, an reus gaudeat Immunitate. t. 9. tr. 1. r. 119. §. 3. p. 53

Ad judicium laicum an spectet cognitio §. capus a satellitibus affirmare se suis capsum in loco legitimo, illius auctoritate. Sed in hoc casu non est credendum ab Irrationis. t. 9. tr. 1. r. 119. p. 53

Si a judice laico reus capus dicit se esse Clericum, an hujus rei cognitio spectet ad judicium Ecclesiasticum. ibi in fine §. 1. & in tr. 1. r. 127. & 128. p. 53

Judex secularis an teneatur restituere eum Ecclesiae, licet fuerit extrahens cum licentia Episcopi, si commisit illum non commisisse delictum exasperatum. t. 9. tr. 1. r. 121. p. 53

An Episcopus stare debeat propter factum judicis laici, si reus teneatur sit, necne. t. 9. tr. 1. r. 124. p. 53

Per judicem Ecclesiasticum, vel laicum an reus confugiens ad Ecclesiam possit puniri poena capitali, mortis, ad perpetuum carcerem, ad iterum etiam in perpetuum, non tamen ad remigandum, vel ut servit ei, cui injuria intulit. t. 9. tr. 1. r. 126. & 127. p. 60

Ubi notatur, quod licet confugiens ad Ecclesiam impunitus dimitti non debet, tamen poenam ei infligendam non judex laicus, sed Ecclesiasticus debet imponere, ibi in fine ref. 126. & in §. 1. ref. 127. p. 60

Et advertitur, quod reus, qui ex privilegio Immunitatis poenam corporalem evadit, siveque a judice Ecclesiastico multatus, non potest de cetero pro eodem delicto criminaliter accusari, inquiri, ut judicari. ibi post medium. t. 9. tr. 1. r. 127. p. 60

Ubi etiam queritur, quia poena judicis Ecclesiastici debet reus gaudentes Ecclesia Immunitate puniri, §. 1. n. 10.

Judices laici jubent interficere reum in Ecclesia an incurrit excommunicationem Gregor. XIV. cum ipse, quem ejus ministri. t. 9. tr. 1. r. 128. p. 61

Judex laicus inconvictus Episcopo, an possit exhumare corpus defuncti occisi, ut constet de corpore defuncti. t. 9. tr. 1. r. 129. p. 63

Et in delicto an concedatur licentia judici laico exhumare corpus defuncti in nullum incurrit irregularitatem. ibi §. 1. & 2.

Juribus laici an consuetudo potest tribuere jurisdictionem in Clericis, saltem in aliquibus. t. 9. tr. 1. r. 133. p. 63

Sed Summus Pontifex Urbanus VIII. sub die 5. Junii 1641, reprobavit, quicunque consuetudines contra libertatem Ecclesiasticam erant cum fama privilegii. p. 30. p. 13

Affertur a judice seculari contra personas Ecclesiasticas indicii posse Repetalias, sed resellitur. t. 9. tr. 1. r. 136. §. 1. p. 63

Judex competens existeret an Summus Pontifex possit esse, & cognoscere, ubi in aliquo, & discordia oritur inter duos Summos Principes agnitionem in temporibus recognoscere. t. 9. tr. 1. r. 139. p. 63

Judices exceptorum an Reges in aliquo casu sint, verbi gratia, si tamen non habeant Superiorem in Regno, qui eos puniat, si delinquant. t. 9. tr. 1. r. 141. p. 63

Si pro facto judicis Ecclesiastici sit aliqua opinio probabilis inter Doctores, qui cum licet possit illum sequi tunc vera aulam vim, aut in rebus laici indico, si illum sequatur, ac proinde non poterit recusare, tamen vi opposita ad judicem faculare, etiam si opinio pro subdito sit probabilior. t. 9. tr. 1. r. 137. §. 1. & in aliis ejus not. p. 60

Si a judicio Sedis Apostolicae advocatur, an advocatio causam spiritualium ad laica Tribunalia vertat sub censura Bullae Gregor. XIV. t. 9. tr. 1. r. 140. p. 63

Et quid, si judices Ecclesiastici negligentes sint in hujusmodi causis cognoscendo. ibi §. 3

A judicibus laicis in causa Ecclesiastica an tunc concedatur appellatio, quae dicitur tunc. t. 9. tr. 1. r. 141. p. 63

Judex laicus an excusetur ab excommunicatione Bullae Gregor. XIV. transgressores, preterea quod non sit in sua Provincia. t. 9. tr. 1. r. 145 & in multis aliis ejus not. p. 63

Ubi supponitur, quod constitutiones Pontificum non pendet ab approbatione populi.

Et expenditur, quod summus Pontifex Papa Urbanus VIII. in Bulla, quae incipit, Romanus Pontifex, & c. data sub die 5. Junii 1640 & publicata 14. Augusti eodem anno, verbis ratiudis damnavit, & imprecavit omnia privilegia laica, & facienda contra Immunitatem, & libertatem Ecclesiasticam, etiam sub prelo, quod Bullae, seu Constitutiones Pontificum non fuerint publicae, vel una receptae, aut contrario usus etiam decennali, quantumlibet longissimo, non praestant abrogare, & c. rom. p. 1. r. 145. §. 1. p. 63

Ubi etiam an judices laici teneantur de sua Tribunalia personas Ecclesiasticas extra causam laicam permissis possint in Sacro Tribunali S. Inquisitionis a Fidei Questionibus examinari, & puniri etiam in suspensis de Fide, & quid de rectoribus. §. 7

Judex laicus, an possit incidere cognoscere nullitatem consecrationum, & ordinum in facularum, & Ecclesiasticis illis non observent, & quod tollantur excoletio a poris Ecclesiarum. Et in dicto casu, an incidat in censuram Bullae Coenae, & sit suspensus de Fide. t. 9. tr. 1. r. 148. p. 64

Notatur, judici laico non licere bonae, ac fructus Ecclesiasticorum sequestrare, aut quod magis est, occupare, etiam si bona sint ex matrimonialibus, vel in ipso donata, aut emptas, aut quovis alio titulo iustas, in quibus judex laicus non potest Clericos punire, & contra eas faciens an incurrit in censuram Bullae Coenae. t. 9. tr. 1. ref. 156. §. 1. p. 67 & ref. 166. §. 2. & in plenioribus eorum not. p. 100

* Vide Clericum, & Immunitatem Ecclesiasticam ubi alia quamplurima pro hoc verbo Judex

Judex laicus an possit punire Clericum in defectu iudicis Ecclesiastici, & quid contra, Ubi quomodo fit explicandus textus ex Cap. Filius, & Nepotibus, 17. q. 3. Et explanatur, quod juxta Cap. Filius, & Nepotibus iuste iudicatum, & abrogatum ab Innocentio III. in Cap. Quodam, & Quendam, t. 9. tr. 1. r. 159. §. 60. & in multis aliis eorum not. p. 68

Judex Ecclesiasticus an possit censuris compellere judicem facularem, ut suo munere fungatur. t. 9. tr. 1. r. 160. §. 3. & 114. §. 1. p. 68

Judex secularis processum occurrere Ecclesiasticum in causis criminalibus, cum intentione poenae processum praestandi Summo Pontifici, vel judici Ecclesiastico an incidat in excommunicationem Bullae Coenae. t. 9. tr. 1. r. 161. p. 69

Judex laicus an possit punire Clericum poena pecuniaria, quia reverentia facis illi non exhibent, vel qui coram ipso delinquerit. t. 9. tr. 1. r. 161. §. 1. & latissime in ref. 61. §. 1. & in multis aliis ejus not. p. 69

Coram judice laico Clericus saltem testimonium dicens an possit ab eo puniri, & quid contra. Et an verò ad officium repellendi Clericum a testimonio possit judex laicus per vim exemptionis cognoscere de crimine Clerici, t. 9. tr. 1. r. 162. §. 1. p. 69

Et in praedictis casibus possit judex laicus si non in personis saltem in bonis punire. ibi §. 1. p. 66. & in multis aliis ejus not.

Judex laicus ex consuetudine an possit judicare in criminalibus Clericis in Minoribus ordinibus constitutis. Et quid etiam de constitutis in prima Tonsura, rom. p. 1. r. 163. §. 1. & in aliis ejus not. p. 69

Judici seculari ut arbitrio an possit Clericus se subiacere. Et in dicto casu, si laicus non sit sententia, reus laicus non possit, illum per se cogere, t. 9. tr. 1. r. 171. §. 1. p. 70

Judex laicus an possit compellere Clericum ad restituendum damnum, quod sit obligatus restituere in Tribunali judicis secularis. t. 9. tr. 1. r. 172. & in aliis multis ejus not. p. 70

Coram judice laico an Clericus possit conveniri de re, quam non habet connexionem cum petitione. Ubi notatur in multis aliis casibus Clericus coram judice laico recuperare non posse. t. 9. tr. 1. r. 171. p. 70

Ubi etiam advertitur, quod licet Clericus possit a laico recuperare, tamen teneatur stare sententia, nihilominus sequenda sententia non

non poterit a iudice laico cogi ad solvendum. ibid. §. ult. & in r. 8. & in aliis eius not.

Coram iudice laico a Clericis possit conveniri pro delictis Regalibus, & quid per feudibus. t. g. r. a. r. 74. & 75. p. 101. & 102

Coram iudice Ecclesiastico non conveniatur per Clericos pro eversione. Et in ab emptore interpellatus reatorum cum defendere coram iudice se velit. t. g. r. a. r. 76. & 77. p. 103

Iudex laicus non possit iudicare causam Clericorum, qui huiusmodi alius secularis, & causa seque non morte coram se fuit locupletat. t. g. r. a. r. 77. 80. & 81. p. 103. & 104

Coram iudice Ecclesiastico instatur actio contra Clericum in debeat contineri contra laicum heredem Clerici coram eodem iudice. t. g. r. a. r. 79. in fine. p. 104

Coram iudice laico Clericus citatus, si putat sui interesse commoveri, remittit hunc sententia a iudice laico. t. g. r. a. r. 80. §. 1. post med. & vers. & Clericus. p. 104

An laicus effectus Clericus in civilibus de iure respondere in iudicio facultatis habet prout citatur. t. g. r. a. r. 81. §. ult. & c.

Iudex laicus non possit facere remem. executionem sententiam in se laico contra Clericum in civilibus, in quibus sub iure cognitio permittit. t. g. r. a. r. 82. & in multis aliis causis not. p. 103

Per iudicem secularum non possit heri executio in praedio specialiter obligato a laico, & si Clericus illud possit, maxime si addit clausula de non alienando. t. g. r. a. r. 84. p. 104

Iudex laicus non possit etiam citare Clericum creditorem in confessione aliquid inventarii. t. g. r. a. r. 85. p. 104

Iudex laicus non possit citare Clericum ad exhibenda iura sua coram eo, quando ejus debitor petit dilationem ex consensu maioris partis creditorum, vel si velit beneficium cessionis bonorum obtinere. t. g. r. a. r. 86. p. 104

Iudex laicus non possit cogere Clericum, qui possidet laicum sua possidere ad illam restituendam. t. g. r. a. r. 87. §. ult.

Iudex laicus, & Magistrus seu secularis non possit cogere Clericos ut triticum vendant, si necessitas est. Etan Clericus conjugatus possit adducere ad supradictum. t. g. r. a. r. 88. §. p. 105

Iudex Ecclesiasticus, quando Clerici vendant frumenta, &c. ultra pretium passu a Reipublica tantum non debet, quumvis possit vendere penam, quam laici solvere est, nec iudex laicus possit ad eam Clericos condempnare. t. g. r. a. r. 89. & in aliis eius not. pag. 105

An Clerici vendentes vinum, frumentum, &c. ultra tantum a Principe imponi, possit iudice seculari dicta vendunt et in penam talliarum a lege statutum. t. g. r. a. r. 90. p. 105

Item ex p. 1. dicitur inter Clericos quid. t. g. r. a. r. 96. §. p. 110

Item est si Clerici cum illa mensura vendant vinum, triticum, oleum, &c. t. g. r. a. r. 98. p. 111

Item est, si iudex laicus, sine ejus ministeri inveniat Ecclesiasticos capotantes pecuniam, transmittit, equos, &c. a Regno contra legem, an possit a Clerico auferre sine traditione illatas Ecclesiasticas. t. g. r. a. r. 100. tot. & in aliis eius not. p. 112

Iudex laicus non possit prodece copiam animalia, & pecora Clericorum, & Religiosorum, quia in alienis pat. suis reposita fuerint, & damnum factum exigit. t. g. r. a. r. 103. & 104. p. 113

A iudice laico non sit puniendus Noverius effectus Clericus pro fallacia, quando erit laicus. Et difficultas est, quid sciendum, si talis Clericus obcegetur, & in illud. t. g. r. a. r. 104. p. 113

Coram iudice laico an instrumentum iniquum possit contra debitorum, qui post obligationem Clericus effectus est, rom. g. r. a. r. ref. 105. p. 113

Si quia effectus Clericus postquam lit contra eum coram iudice laico, motus est, an possit apponere declarationem pro remissione ad iudicem Ecclesiasticum, Ubi habet in prima opinione, illa multo modis limitatur. t. g. r. a. r. 106. p. 113

Laicus releg. qui per quatuor tempus intra quod efficitur Clericus, & rumpit exilium, si sit a iudice laico pro dicta fraudata cognoscendum. t. g. r. a. r. 107. & 108. p. 113

Iudex secularis an possit expellere Ecclesiasticos, & Religiosos impediendo, & residentes parochiam suam, & illis punire penam pecuniam. t. g. r. a. r. 111. & in aliis eius not. p. 114

Iudex laicus an possit in aliquibus casibus capere Clericos, & destinare in carcerem ultra viginti dies. Immo, neque eo tempore destinare eum possit, si benevolus illi iudex Ecclesiasticus spem reponat. Et si in dicto casu iudex laicus capiens Clericum aliorum suo iudici non committit, incidit in excommunicacionem nulli. t. g. r. a. r. 113. & in aliis eius not. p. 115

Iudex laicus, & ejus minister an possint expere personam Ecclesiasticam, in flagranti crimine, & deducere illam sine iniuria ad summum Ecclesiasticum Superiorem. t. g. r. a. r. 114. & in aliis eius not. p. 115

Quid sciendum, si non in flagranti crimine, sed noctu cum armis prohibita, vel mutuo habere Clericus invenerit est, an in tali casu Clericus comprehendi possit a iudice laico. Ubi an iudex secularis iure defensionis suae, aut alterius innocentiae, licet comprehenderet Clericum non solum in actuali aggressionem, & crimine parando, preveniendo alium, sed in crimine parato, ne fugiat, ut praesentatur suo Superiori. t. g. r. a. r. 115. §. 1. & 2. p. 115

Iudex laicus, vel ejus minister an possit spoliar Clericum armis prohibita ad quod metu committitur, maxime tempore noctis. t. g. r. a. r. 116. & in aliis eius not. p. 115

Et in dicto casu an possit Ecclesiasticus possit compellere armis illa spoliar restituere, ibi in fine §. 1. & in fine dicti. Ref. &c.

A iudice seculari, vel ejus minister an Clericus exerceat prohibitionem venationem, seu possessionem spoliar possit ari. vi. vel capibus, vel alius indicantibus, ibi in fine, dicitur. t. g. r. a. r. 116. p. 116

Iudex laicus, & ejus minister an possint tollere Clerici velles prohibitas de iure, ibi in fine. t. g. r. a. r. 117. §. 1. mod. p. 116

Ad iudicem seculari declinandum non an possint possessione Clericorum. Ubi an Clericus, qui in re aliquo in Trid. sed. 16. c. 6. p. 116 scripta deficit, ob idque tunc laicali iurisdictione, non solum a iudice laico, sed etiam a iudice Ecclesiastico possit puniri, aequo iudicari. t. g. r. a. r. 118. §. 1. & 2. p. 117

Iudex laicus an possit in causa contingenti excommunicare de Clericorum vel habitum. t. g. r. a. r. 119. & 120. & in aliis eius not. p. 119

Iudex laicus an possit punire Clericum, qui assumpsit habitum Clericalem post delictum perjurum intentione superabundandi se in seculari potestate. t. g. r. a. r. 121. p. 120

Et in dicto casu quid, si talis dicitur inculpasse habitum Clericalem ex vi voti, an ipsius iuramento standum sit, ibi §. 1. p. 120

Et notatur, non posse iudicem laicum talem Clericum ordinatum se fraude punire quoad penam corporalem, sed tantum quoad penam pecuniarum, & confiscacionem bonorum, quumvis hoc non careat difficultate, quia exempti personae non possunt in rebus molestari. ibi in §. 1. p. 120. & in Ref. 66. §. 1. & in multis aliis eius not. p. 104

Iudex laicus an possit punire Clericos in Minoribus constitutos. Ubi exponatur omnia, quae de emendatione Concilium Trid. sess. 1. c. 6. ut quia de iure privilegio fori. t. g. r. a. r. ref. 123

A iudice laico an sit puniendus, qui beneficium habens desinquit, & postea matrimonium contrahit. t. g. r. a. r. 124. p. 125

Iudex laicus an possit cognoscere, si Clericus sit bigamus. t. g. r. a. r. 125. p. 125

Iudex laicus an possit exercere iurisdictionem contra Clericos conjugatos non in criminalibus, sed in civilibus. t. g. r. a. r. 127. & 128. p. 126

Coram iudice laico an Clericus Emphyteuta sit conveniendus ad solutionem *Landredis*, vel a coram iudice Ecclesiastico. t. g. r. a. r. 129. p. 129

Iudex laicus an sit metu coarctatur an possit punire Religiosum profectum, qui moritur se in criminalibus enormibus. Ubi apponitur, Religiosum profectum nunquam perdere privilegium fori etiam si pollatari a Religiosis, & solutum dimittitur. t. g. r. a. r. 128. p. 129

Et in punire Religiosum, qui post diffinitionem homicidii ingressus est Religionem. ibi §. 1. p. 129

Iudex laicus an possit dirimere controversias ortas inter Confratres itas accedendi in aliquo processione. t. g. r. a. r. 128. p. 126

Iudex laicus an communicare an Episcopum possit, si voluit cognoscere delicta suorum officialium, & famularum. t. g. r. a. r. 128. in fine, & in r. 129. p. 127

An iudices laici possint prescribere numerum satellitum Episcoporum, vulgo dictorum *Alarii*. t. g. r. a. r. 126. p. 140

An a iudice Ecclesiastico, vel a iudice seculari sit puniendus offendens eum coram suo alium ministrum Episcopum, non in executionem officii, sed ex odio, & invidia privata. Et an saltem sit excommunicatus fori. t. g. r. a. r. 127. p. 140

Iudex laicus an possit publicare testamentum, quando Clericus instituit heredem alium Clericum, vel laicum condito testamentum ad pass. t. g. r. a. r. 127. p. 140

Ubi an in dicto casu in potestatem sit secundum ante iudicem Ecclesiasticum.

A iudice seculari, mortuo Episcopo, an possit sepi in eum tantum pro privilegio. t. g. r. a. r. 129. p. 144

Iudex laicus an possit cognoscere in causis haereticis, & agatur de questione fidei. t. g. r. a. r. 133. p. 145

Iudex laicus non potest cognoscere de crimine foris legii, quando haereticum tunc. t. g. r. a. r. 133. in fine. p. 145

Iudex laicus an possit punire Apostat. t. g. r. a. r. 135. p. 145

Iudex laicus an possit, & Magistrum non esse liberum literas a potestate recedere, quumvis autem beneficium externi ostendat. t. g. r. a. r. 136. §. 1. p. 145

Iudex laicus, & Minister Regionis an possit cognoscere casum, cum agitur, ut Petrus recuperet Ecclesiam possessionem, i qua est effectus per vim, vel retinere beneficium possessionem, i qua ab alio usuratur, neque hoc recipiat confirmationem hanc causa ad iudices secularis pertinere potest, neque potest adduci tolerancia. t. g. r. a. r. 136. p. 145

A iudice laico, si pro sua iurisdictione habet opinionem problemem, sed excommunicatur ab Episcopo, vel declaratur incidisse in excommunicationem latam a iure, si tunc prohibita contraria, sit verum excommunicatus, & teneatur obedire. t. g. r. a. r. 137. §. 1. & 2. p. 149

Ubi quod in conflictu opinionum ille est sequenda, qui savor Ecclesiae. Ubi etiam, quando opinio communis non attendenda quando

Judicium.

- Judicare circa suos subditos an spectet ad Praelatos Regulares, ut defunctis corporis sit ita notabilis, ut inducat irregularitatem, vel non. Ubi pro praxi aliqui casus. *t. r. r. 189. §. 1. p. 142*
- Judicare contra reum, ut privetur immunitate Ecclesiae, an iudex Ecclesiasticus possit, quando est dubium inter DD. an delictum gaudeat immunitate, neque. *t. r. r. 185. Quæro sexto. p. 54*
- Judicare ex consuetudine Clericos in minoribus constitutos, an iudex laicus possit, & quid de constitutis in prima tonsura, *t. r. r. 184. §. 1. p. 59*
- Judicari non solum a iudice laico, sed etiam a iudice Ecclesiastico potest Clericos, quid dicitur in re aliqua in Tridentino sess. 13. cap. 6. *t. r. r. 185. §. 1. p. 137*
- Ut simul iudicetur, & cognoscatur, an Papa teneatur adhibere censuram Cardinalium puniendo, & damnando Cardinalem, *t. r. r. 187. §. 1. p. 138*
- Vide verb. *Causa, Episcopus, Lex, irritans, &c.*
- Item verb. *Aliter Jurisdictionis, &c.*
- Item verb. *Judex, cum suis notationibus, &c.*
- Item verb. *Judicium, &c.*
- Item verb. *Judex, cum suis notationibus, &c.*
- Item verb. *Mors, fœdus, fidei, &c.*

Judicium.

- In iudicio Regularium, an nomina testium sint teo manifestanda, *t. r. r. 188. §. 1. per totum. p. 7*
- Si in iudicio mendacium factum, an detur in eo paritas materiarum, *t. r. r. 186. §. 1. p. 19*
- In iudicio an excommunicatus possit respondere, vel cogatur respondere per Procuratorem, *t. r. r. 189. per totum. p. 55*
- In iudicio ipso an donatio promissa maritui peti possit, *t. r. r. 187. §. 1. p. 109*
- In iudicio deponere tantum si vidisset, an possit, qui aliquid audivit a fide digno, *t. r. r. 188. §. 1. p. 136*
- In iudicio tam exteriori, quam in foro conscientie, an mendacium sit peccatum mortale, etiam si illud quod reus non tenetur, *t. r. r. 188. §. 1. p. 149*
- In iudicio non potest aliquis jurare attingendo amphibologiam, quando iudex iuridice interrogat, *t. r. r. 189. §. 1. p. 61*
- In iudicio, ubi prius citatus est laicus effectus Clericus in civibus, an debeat respondere, *t. r. r. 188. §. 1. p. 103*
- In iudicio facultas, an Ecclesiasticus hæres laici defuncti conveniri possit, *t. r. r. 187. §. 1. p. 11*
- In iudicio inter Episcopos, vel excommunicatos, an requiratur in approbatione Confessionis, *t. r. r. 187. §. 1. p. 69*
- Judicium idem an sit attendendum de celebratione Missæ, & de Horum Canonice recitatione, *t. r. r. 187. §. 1. p. 60*
- Si in iudicio, vel extra testes excommunicati deponant, quodnam peccatum committant, *t. r. r. 188. §. 1. in fine. p. 60*
- Antequam iudicium fiat, an in conscientia ad retractandum iudicium teneatur reus, qui in iudicio a iudice secundum ordinem juris interrogatus negavit veritatem, qua manifestata condemnaretur. Et quid post iudicium finitum, *t. r. r. 187. §. 1. p. 64*
- Judicium infallibile an Pontifex habeat de propositionum philosophicarum probabilitate, *t. r. r. 186. §. 1. p. 127*
- Vide verb. *Fideli, &c.*
- Item verb. *Causa, Episcopus, Lex, irritans, &c.*
- Item verb. *Aliter Jurisdictionis, &c.*
- Item verb. *Appellatio iudicis, &c.*
- Item verb. *Actus, &c.*

Judicium temerarium.

- In iudicio temerario an sit explicanda in confessione species iudicii, *t. r. r. 187. §. 1. p. 158*
- In iudicio temerario an detur paritas materiarum, *t. r. r. 187. §. 1. p. 158*
- An sit peccatum mortale temere iudicare alterum esse spurium, vel filium iudicis, aut illegitimum, &c. ib.

Juramentum.

- Vide verbum *Negotiorum, &c.*
- Juramentum.**
- Juramenta non debent Confessariis exigere a sui poenitentibus defendendi ab aliquo crimine, neque jurare aliquam poenam subire, si reincident in aliquod peccatum, *t. r. r. 186. §. 1. p. 173*
- Juramenta an auctoritate divina possit Pontifex relaxare, *t. r. r. 186. §. 1. p. 120*
- Facultas concessa ad dispensanda vota, & commutanda, an extendatur ad vota, & juramenta eisdem rei, cum simul duo vincula concurrant, *t. r. r. 186. §. 1. p. 173*
- Et quid, si juramentum non præstatur in voti confirmatione, sed in dependente ab illo, ut in his prius juravit jejunium, & postea vovit idem, vel prius vovit, & postea juravit, non quasi votum confirmatum, vel ejus immemor, vel omnino independentem, *ib. §. 1. p. 173*

- Et quid in dubio, an juramentum postestatem emittum sit perditum ad solam confirmationem veteris, *ib.*
- Ad juramenta relaxanda soli Deo facta an extendatur potestas delegata dispensandi, vel commutandi vota, *t. r. r. 186. §. 1. p. 173*
- Et quid, quamvis juramentum non habeat inclusam promissionem, sed abique ea soli Deo fit, *ib. §. 1. p. 173*
- Ad juramenta adjecta contractui, in quo est turpido, & iniustus in creditore, an extendatur facultas delegata ad vota, *ib. §. 1. p. 173*
- Juramenta circa eandem materiam votorum an possint per Cruciatum, aut Jubilum commutari, sicut commutatur ipsa vota, *t. r. r. 187. §. 1. p. 79*
- Et an hoc procedat, qui, juramentum sit adjectum contractui, in quo est turpido, & iniustus in creditore, ut solvendi usuras, aut metu extortum, *ib. §. 1. p. 80*
- Juramenta promissa, seu conditionalia castitatis, seu Religionis an possint commutari per Cruciatum, *t. r. r. 187. §. 1. p. 81*
- Quando Pontifex concedit facultatem relaxandi omnia juramenta, an possit illa quique reservata relaxari, quia in iure nullum reperitur juramentum reservatum, *t. r. r. 187. §. 1. p. 81*
- Juramenta pia Religionis, vel castitatis perpetua, an possint commutari per Jubilum. Et an dicta juramenta non sint reservata Pontifici, sed tantum Episcopo, *t. r. r. 187. §. 1. p. 81*
- Juramenta Deo promissa, vel vota jurata, an possint commutari per Jubilum, &c., *t. r. r. 187. §. 1. p. 81*
- Et quid, si in Jubilæo facultas delegata dispensandi, vel commutandi esset limitata ad unicum votum, an tunc possit auferri juramentum de eadem materia illi commutatum adjectum, *t. r. r. 187. §. 1. p. 81*
- Juramenta judicialia an sint prohibita in die festo, *t. r. r. 188. §. 1. p. 135*
- Juramenta aliqua, quæ in certis contractibus apponuntur, ut super matrimonio, &c., an Princeps laicus relaxare possit, *t. r. r. 188. §. 1. p. 163*
- Et an saltem potest condonare, & remittere obligationem, quam para ipsa, qui juratur, concedere possit, *t. r. r. 188. §. 1. p. 163*
- Juramenta de observandis statutis, legibus, & constitutionibus secularibus, & Ecclesiasticis intelligantur, quatenus sunt in usu, & observantur, *t. r. r. 188. §. 1. p. 163*
- Juramenti relaxationem, vel commutationem rerum turpium, usuras, &c., an quis possit petere ab Episcopo, vel a Confessario vigore Cruciatum, *t. r. r. 187. §. 1. p. 81*
- An juramenti nonnulla, an injuria extorci obligationem condonandam, an iudex laicus possit ea cogere possit, *t. r. r. 187. §. 1. p. 163*
- Et quando iudex laicus hoc efficere potest, an nullo melius iudex Ecclesiasticus, *ib. §. 1*
- Ad juramenti observationem super contractibus, vel simili negotio interpositi, non solum iudex secularis laicos suos compellere potest, sed etiam iudex Ecclesiasticus, ita ut hujus juramenti materia sit mixta, *t. r. r. 187. §. 1. p. 163*
- Ubi, an illæ leges irritantes contractum solum propter adjectionem juramenti sint saltem indirigere contra libertatem Ecclesiasticam, *ib. §. 1*
- Non solum in quod juramenti relaxationem iudex Ecclesiasticus est competens, sed etiam ad effectum agendi, ut præstata relaxatione annulet, & rescindat ipsum contractum, *t. r. r. 187. §. 1. p. 163*
- Er quid, cum agatur cum hæredibus jurantis, *ib.*
- Juramenti ratione appositus in contractibus, an de jure communi Episcopi competat convincere laicos in Curia Ecclesiastica, *t. r. r. 188. §. 1. p. 163*
- Ad juramenti omnibus absolvere, & dispensare, an possit Capitulum sede vacante, *t. r. r. 187. §. 1. p. 163*
- Quem iuramentum in vita fecit teneant, & illud valeat in morte, an sit absolvendum, *t. r. r. 187. §. 1. p. 163*
- Qui sub juramento fecerunt naturalem servare promissum, & illud tangit, committit dampnum culpam locumque peccati distinctum, quum teneatur in confessione aperire, *t. r. r. 187. §. 1. p. 163*
- Quando sub juramento Confessionis interrogatur, an in Confessione audierit peccatum aliquod, quomodo se gerere debeat Confessorius, *t. r. r. 186. §. 1. p. 123*
- Ubi aliqua advertuntur, quæ contingere possunt in dicto casu, & similibus aliis, *ib.*
- Juramento vota confirmata, an possint commutari per Cruciatum, *t. r. r. 187. §. 1. p. 81*
- Ad juramentum Episcopus potest absolvere etiam ante consecrationem, *t. r. r. 187. §. 1. p. 81*
- Si sub juramento promissum sit secretum confessionis, an teneatur, qui talem sollicitationem fecit, illam denunciare, *t. r. r. 187. §. 1. p. 81*
- Sub juramento testis interrogatur, an teneatur denunciare, quando scit nullum alium fecisse illud delictum, *t. r. r. 187. §. 1. p. 81*
- Sub juramento interrogatur reus juridice de homicidio commisso ob justam suam defensionem, an teneatur respondere. Ubi alius similis casus decessus invenies in §. 1. hujus resolutionis circa alias similes juridicas interrogaciones, *t. r. r. 187. §. 1. p. 81*

Ex contractu Juramento firmato an prodigus obligetur, *tom. 6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Qui sub Juramento promittit debitum solvere, an possit uti compensatione, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Si Juramento minores firmaverint contractus, an illis competat beneficium restitutionis in integrum, *tom. 6. tit. 1. §. 1. et 2.*

In Juramento non ludenti an detur parvitas materis, *tom. 6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Si eum Juramento firmetur pactum, & renunciatio cessionis bonorum, an valeat, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Et in tali casu an debitor possit petere ab Episcopo absolutionem Juramenti, *ib. §. 1. et 2.*

Si Juramento privilegium, & donatio firmetur, an donationes remuneratorie Principum, si sine immoderate, rescindi debeant, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Juramentum an firmetur donatio Patris facta filio, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Juramentum an confirmetur simplex donatio inter coconjuges, *tom. 6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Juramentum confirmatio donatio causa mortis, an ex sola poenitentia revocari possit, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Juramentum donatio firmata an sit valida absque infirmatione, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Juramentum an firmetur donatio omnium bonorum presentium, & futurorum, licet non possit revocari, *tom. 6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Juramentum donatio firmata, an possit revocari ante acceptationem, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Si cum Juramento maritus promittit uxorem non accusare, licet adulterium committat, an obligetur ad id servandum, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

An Juramentum confirmetur donatio Clerici, Militis, viri uxoris, Doctoris, Advocati, & Commendatarii in suas concubinas, quando donatio est irrita, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Super Juramento an dispensare possint Confessores regulares ratione suorum privilegiorum, & Confessores seculares virtute Cruciatæ extra Cruciatam poenitentia, *7. tit. 1. §. 1. et 2.*

Si sub Juramento de redeundo carceratus in custodie sit relaxatus, non rediat, sed ad Ecclesiam confugiat, an gaudeat ejus immunitate, etiam si carceratio sit iusta, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Si Juramentum sponsalia firmata sunt, an judex Ecclesiasticus sit competens pro illarum cognitione, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

A Juramento absolvi an possint Cardinales in suis titulis, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Sine Juramento an erudendum sit Cardinali testanti de aliquo re, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Si Juramento credendum est Cardinali, dicenti se incidisse in reum condemnatum ad mortem capitali, & non data opera, ut liberandus sit reus, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Juramentum exigere ab Infidelis parato jurare per falsos Deos, necessitate, aut utilitate deficiente, quod peccatum sit, *tom. 1. tit. 1. §. 1. et 2.*

Si Juramentum accedat, an sponsalia metu gravi contracta valida sint, vel Juramentum observandum sit, donec relaxetur, *tom. 1. tit. 1. §. 1. et 2.*

Juramentum tale an minimè obliget, & ita non indiget relaxatione, *ib. §. 1. et 2.*

Juramentum metu extortum, non solum non confirmat contractus invalidos, sed neque etiam obligat, ac proinde nulla indiget relaxatione, *ib. §. 1. et 2.*

Si Juramentum apponatur sponsalibus fideis, non tamen animo se obligandi, an oriatur obligatio prestandi, quod promissum est, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Ubi, an hoc non oriatur obligatio iustitia ex comparatione, vel per talem promissionem non inducatur impellimento publicæ honestatis, *ib. §. 1. et 2.*

Quando firmi Juramentum, & votum expressè adsum, soli Deo facta, non expellitur utrumque vinculum, an dispensatio sit invalida, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Si Juramentum interpositum sit in nominatione Vicarii à Capitulo fide vacante non revocando Vicarium, an adhuc Capitulum cum revocare, & amovere possit, *tom. 1. tit. 1. §. 1. et 2.*

Juramentum, quod cauitur ab excommunicato a se absolutionem excommunicationis, quod sensu intelligitur, *1. tit. 1. §. 1. et 2.*

Juramentum de parendo, &c. an prestandum sit semper in absolutione excommunicationis majoris, & si omittatur quando debet prestari, an absolutio sit nulla, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Juramentum quantum ab Episcopo non est exigendum, ut absolutio à censura Canonis teneatur adite Pontificem, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Sed semper Juramentum exigendum est ab Episcopo se presentandi Sedi Apostolica, qui ab illo absolvitur à percussione enormi Clerici temporale impediendum, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Juramentum ex contractu ad prodigo firmatum a non solam obliget ea Religione, sed etiam confirmet contractum aliis nullum, cum effusio validum, & consequenter danem jus iustitiae ad rem, vel in re, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Juramentum praestitum potest à Superiore relaxari, *ib. §. 1. et 2.*

Juramentum metu, aut dolo adjectum ceteratibus invalidis, & de jure teporariis, an obliget in effectum, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Juramentum dictum an indiget relaxatione, *ib. §. 1. et 2.*

Si Juramentum sit de non ludendo cum certa, & determinata persona, vel in domo certa, vel determinato ludo, an possit adhuc ludere, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Et quid, si nomine alieno ludat, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Et an possit ipsi omnes facere ius ludo, quod vulgo dicitur *Attraverat se in ius ludo*, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Contra Juramentum non ludendi an faciat, qui ludit ludo licito, & in parva quantitate, & animi recreandi causa, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Si per Juramentum debitor se obligavit ad carcerem, & ad manus iniectionem, nihilominus tamen an ad cessionem bonorum admitti debeat, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Juramentum petere ab aliquo an liceat, quando timo illum falsum juraturum, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Juramentum apponere in contractibus an possint laici, qui conducent redditus Ecclesiarum, & Ecclesiasticorum, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Si Juramentum apponi in contractibus leges prohibent, ne ratio ipsius iuri dictio Ecclesiastica protegetur, an sine contra immunitatem Ecclesiasticam, & illas statumque incurrant excommunicationem Bullæ Conaræ, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Juramentum prestare Romanæ Ecclesiae, an Cardinales teneantur in sua consecratione, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Vide verb. *Consecratio, Juramentum, Confessio, Fides, Impuberes, Juramentum, Pactum, Praesentia, Promissio, Religio, Vitam, &c.*

Item verb. *Confessio, Juramentum, Religio, Vitam, &c.*

Item verb. *Blasphemia, Ignorantia, Juramentum, &c.*

Item verb. *Adulterium, Adultus, Canis, Commutatio, Ecclesia, Blasphemia, Fides, Fides, Fides, Fides, Inductio, Insuperatio, Insuperatio, Insuperatio, Juramentum, Mors, Obligare, &c.*

Item verb. *Fugere, Ignorantia, Inductio, Juramentum, &c.*

Item verb. *Amphibologia, Excommunicationes, Falsum, Infamare, Inductio, Mors, Parvitas materis, Obligare, &c.*

Item ver. b. *Exire, Habitus, Impedire, Juramentum, &c.*

Juramentum fidelitatis forma, & ritus in Curia prestandi, *tom. 4. tit. 1. §. 1. et 2.*

Juramentum fidelitatis erga Romanum Pontificem praestatur ab Episcopo consecrato, *ib.*

Juramentum fidelitatis quomodo praestatur extra Curiam, *ib.*

Juramentum fidelitatis an per Procuratorem prestari possit, *ibid.*

Juramentum fidelitatis regulariter excommunicator recipit designatum in Bulla commissionis, *ib. in fine, §. 1.*

Et quid, si Prelatus designatus, & denominatus in Bulla decessit, an alii ex praesumptis menta Pontificis possint talia Juramenta recipere, *ib. §. 1. Qui etiam.*

Et quid, si etiam Prelatus designatus abest, *ib. in eodem §.*

Juramentum fidelitatis ex decisione Rotæ debet hodie corporali ter ab Episcopo praestari, *ib. §. Verum.*

Juramentum fidelitatis ex consuetudine, & admonitis superius in aliis Confessionibus, ut statim absolventur, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Jurans se aliquam doctrinam nulla deus promissione premiis, an teneatur illam docere, cum ille dives sit, & nullam doctrinam ei assignare velit, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Jurans Deum in testem rei promissæ adducens, non potest ad venalem culpam in materia gravi obligari, *tom. 7. tit. 1. §. 1. et 2.*

Juramentum.

Si iocare Minister Sacramenti aliquem faciat se tibi daturum pecuniam in pretium illius, & ut omnino tali pacto dato, ad talia pecunia possit dari sine simonia, *6. tit. 1. §. 1. et 2.*

Et in tali casu jurans, an possit uti æquivocatione, & restrictione tantum in mente retenta, *ib. §. 1. et 2.*

Et quid, si minister petat me jurare coram aliis, *ib.*

Et an necessitas recipiendi viaticum homini jam confesso, vel non habenti peccatum mortale sit causa sufficiens ad hoc, ut ibidem, possit med.

De Confirmatione, & Extreme Unctione non videtur esse eadem ratio, *ib. in fine.*

Et quid de Baptismo, si adultus est in extrema necessitate illius, & dubitat, an sufficientem contritionem habeat, *ib. §. 1. et 2.*

Juramentum.

Jurata an fufficiens, ut socii ingratum fidem faciant contra nominatos, vel opus fit, ac ab ingratioribus torqueantur ad deponendum. *s. tr. c. 1. in per tot. p. 33*

Si jurarent Cardinales eligere in Papam digniorem, an possint relinquere dignitatem, & eligere dignum, quando pars sufficiens ad electionem vult illum in Papam eligere. *s. tr. c. 7. r. 5. p. 183*

Si jurasset Episcopus non revocare Vicarium, an adhuc possit illum revocare. *s. tr. c. 3. r. 3. p. 146*

Qui plectitur juravit facere aliquid rem frangente juramentum, an teneatur hanc circumstantiam in Confessione aperire. *s. tr. c. 1. r. 7. p. 149. p. 104*

Ubi, qui per diversos Sanctos, & formas jurandi juratum tantum juramentum efficit, sicut etiam testis, qui simul cogitavit de multis articulis aliis juramentum, & de omnibus meminit, an tantum peccatum committit, id quod non spectat hoc in Confessione aperire. *s. tr. c. 7. r. 149. p. 104*

Si quis juravit se reditum ad carcerem, atque carcer est in jussu, an teneatur redire. *s. tr. c. 3. r. 5. p. 79*

Idem est de eo, qui latroni, vel alii cum juramento promissit mille aureos, non occidat ibi.

Si juravit Princeps servare suos leges, an solet, tale juramentum exigi a Regibus, & Dominis terrarum dum accipiunt deus potestiones earum, teneatur illas servare. *s. tr. c. 1. r. 5. p. 31*

Qui juravit non petere pecunias lucratas in ludo prohibito, an possit petere relaxationem juris juramenti. *s. tr. c. 4. r. 6. p. 112*

Et quid, si tantum liberaliter promittat se nunquam repetitum, an possit repetere. *ib. s. p. 112*

Et quid, si solus juravit solvere, non autem exclusit repetitionem, ib. *s. p. 112*

Qui juravit non ludere, an possit adhuc ludere ludo honesto. *to. c. 1. r. c. 3. s. 1. p. 112*

Qui juravit se non revocatum in donationem, an adhuc possit eam revocare suscepta prole. *s. tr. c. 1. r. 1. p. 107*

Qui juravit se non revocatum testamentum, an adhuc liceat possit illud revocare. *s. tr. c. 1. r. 104. s. 1. p. 139*

Ubi aliqua notabilia circa hoc.

Si jurant minores, & pupilli solvere contractum sine tutoris auctoritate, an saltem obligentur naturaliter, & in foro conscientie. *s. tr. c. 1. r. 14. s. 1. de seq. p. 197*

Ut jurant falgum esse donatio illis facta an sit valida, vel restitui debeat. *s. tr. c. 1. r. 140. s. 1. p. 107*

Ut quis jurat licite, & absolute, an licet sit, si rem auditis a perjurato de id dignitate in judicio. *s. tr. c. 1. r. 104. s. ult. p. 133*

Si jurat phyficius se singulis annis pensionem soluturum, sub pena incidendi in communiam, si non solvat, an in penam incidat. *s. tr. c. 3. r. 197. s. 1. p. 197*

Vide verb. *Juramentum*, cum suis notacionibus, l. 1. s. 1. r. 4. s. 7. s. 8. & p.

Si jurant amantius, & meretrici fidelitatem, nempè ut nullam aliam persequantur carnaliter significant, an tale juramentum obliget. *s. tr. c. 1. r. 17. ib.*

Ex vi juramenti prius prestiti, an protogato tempore, v. g. ad proferendum sententiam, conneatur etiam in prorogata obligatio parandi tali sententiam. *s. tr. c. 4. r. 18. p. 60*

De juramento servandi statuta, & Capitula Civitatum, Collegiorum, &c. Et pro praxi hujus questionis aliqui casus proponuntur in textu hujus resolutionis. *s. tr. c. 4. r. 5. p. 61*

In multis Regionibus extant pandicte statuta, in quibus Notarii, Commisarii, & ceteris jussit admittit taxam igne suspensa, quæritur, an modo obligent in conscientia virtute juramenti prestiti, statim varietur temporum, & circumstantiarum. *s. tr. c. 4. r. 40. s. 1. in aliis casum not. p. 61*

Si aliquis auditis a viro optimæ fidei aliquam rem, an possit cum juramento deponere in judicio si illum eodem fecerit. *s. tr. c. 4. r. 49. p. 61*

Jurata, amphibologis utendo sine necessitate, sed si peccatum mortale, quando verba non sunt ambigua, an in sensu vero de- torquentur ea solo aliquo addito mente jurantis concesso. Ut si videlicet juras pro causa Principem esse in Aula, intelligi loquendum. Et quid, si ita juras absque necessitate. An in possit quis jurare, & ut amphibologis, quocumque sit necessarium, aut utique ad salutem corporis, honoris, vel ad res familiares tuncdas, & ad alia. *s. tr. c. 4. r. 63. p. 64*

Ubi in exemplum, & praxim dicitur quæstiones adducuntur plurimum viginti casus. Et an in dictis casibus juramentum solum ex- cusetur a perjurio, quod etiam a peccato mortali, dummodo non jures in judicio, quando jures iudicium illum interrogat. *ib. in s. 4. dicitur c. 63. p. 64*

Juramenta, & blasphemie inadvertenter prolata, ortata tamen ex prava consuetudine jurandi, & blasphemandi, an sint peccata mortalia in causa. *s. tr. c. 4. r. 65. & 66. p. 65. & 64*

Ubi an sit deneganda absolutio habenti consuetudinem jurandi inadvertenter, vel tantum habenti consuetudinem jurandi ex advertentia. *ib. s. 3. dicitur c. 65*

An juramentum profectum non ex prava consuetudine jurandi, sed a repentino ira impetu, vel ex nimia affectione ad rem non imputetur ad culpam mortalem. *s. tr. c. 4. r. 66. d. lin. 4. p. 64*

Ubi an Procurator, qui nomine principalis juramentum prestitit, juravit falsum, sit perjurus Dominus principalis, an vero Procurator, ib. *s. 3*

An qui peccat venialiter, si ad vitanda gravis tormenta sibi falsum crimen imponit, etiam cum juramento equivocatione mens, Et an in tali casu peccet mortaliter. Et deducitur non teneri retractare, si nisi ex hoc datum tectio sequatur. *s. tr. c. 1. r. 67. & 68. p. 64*

Juramenta Castitatis, & Religionis, peregrinationis Jerosolymitanæ, &c. an possint ab Episcopo dispensari. Ubi distinguatur, quod naturæ juramenti omnino est indissolubilis natura voti, & quod votum, & juramentum habent distinctas essentias, &c. *s. tr. c. 1. r. 79. p. 66*

Juramentum relaxare quinam Prelatos possint, quas res contrahentes sunt diverse Dioceses. Et an iudex secularis possit cogno- scere de nullitate relaxationis juramenti ab Ecclesiastico judice concessæ. *s. tr. c. 4. r. 80. p. 79*

Juramenta omnia an cum eantur in votum solenne Religionis, s. tr. c. 4. r. 69. Notandum est. p. 66

Juramentum de non procurando, seu acceptando Episcopatu, vel non esse Senatorum, Judicem, &c. an sit validum. *s. tr. c. 4. r. 79. s. Verum, p. 71*

Jurans audire Missam, si audiat Missam talio non satisfaciendi id Juramentum, an satisfaciatur juramento. *s. tr. c. 4. r. 80. p. 71*

Juramentum factum alieni Ecclesie, vel pauperi, an possit esse acceptationem possit auctoritate Episcopi, vel propriè in melius commutari. *s. tr. c. 4. r. 79. p. 66*

In juramento promissorio an deat parvitas materia, ita ut aliqui- de sit tantum veniale illius transgressio in adfectu non, & quartum. *s. tr. c. 4. r. 79. p. 60*

Juramentum promissorium, & assertorium quomodo differant, s. tr. c. 4. r. 80. p. 60

Juramentum promissorium de faciendo peccato veniali an sit ten- dum veniale. *s. tr. c. 4. r. 80. p. 60*

Juramentum additum licet promissorio non inducit veram obligacionem; corarium tamen magna facit probabilitate. *s. tr. c. 4. r. 80. p. 60*

An dubitans de intentione jurandi teneat obligatum. *s. tr. c. 4. r. 81. p. 60*

Juramentum uterumque utilitatem homini potest ab isto remitti, etiam si missum sit principaliter in honorem Dei. *s. tr. c. 4. r. 81. & 80. p. 60 & 61*

Juramentum

Juramentum cautionem saltem prestare Confessario an teneatur excommunicatus si satisfacere de presenti non possit. *s. tr. c. 4. r. 86. s. 1. p. 74*

Et an hoc intelligendum sit pro fore exteriori, nam in foro potestentiali deficiente possibilibus penitentibus, propolium eius firum tantum valet, ib. 5.

Juratum.

Pro juratis debitis an Principes seculares possint concedere dilationem, vel an hoc solum ad Pontificem spectet, 4. r. 5. p. 5. 1. & seq. p. 5. 1.

Ad juratum debitum an extendantur dilaciones moratorie generaliter loquentes, maxime si de juramento non est facta mentio rescripti imperatoris, 4. r. 5. p. 19. 5. 1. p. 127.

An hoc procedat non solum in Principe seculari, sed etiam in Pontifice, ib.

Jurisdiclio.

Jurisdiclio Vicarii Capituli Sædæ vacante quando expirat, 3. r. 5. p. 114.

Jurisdiclio Inquisitorum an sit ordinaria, vel delegata, 10. r. 5. p. 10. 1. 5. 1. p. 186.

Jurisdiclio Inquisitorum, etiam si concessa fuerit cum clausula usque ad beneplacitum non expirat, nec cessat morte concedentis, 4. r. 5. p. 1. 5. 1. p. 187.

Et quid si non sit causam Inquisitor non incipit ante mortem concedentis, ib.

Et quid de jurisdictione Vicarii Commissarii, aut aliorum delegatorum per mortem Inquisitoris concedentis, ib.

Jurisdiclio Inquisitorum an concessa sit cumulative, vel privative, 4. r. 50. 1. 5. 1. p. 187.

Jurisdiclio Inquisitorum Hispania in ordine ad eorum ministros effectum privative, ib. 5. 1.

Jurisdiclio temporalis Archiepiscopi Montis Regalis an sit à Rege Guillelmo II. et ei concessa, aut omnem superioritatem à se habere caverit, & possit exerceri non illo per Gubernatorem Ecclesiasticum, 4. r. 5. p. 190. 5. 1. & seq. p. 143.

Si cuius sit jurisdictione, agitur questio, an Ecclesiasticus sit iudex, 1. r. 5. p. 197. 5. 1. p. 185.

De jurisdictione sua Confessarius dubitans, an possit excipere Confessiones, 3. r. 5. p. 116. 5. 1. p. 66.

Et an talis confusus teneatur confiteri peccata habenti certam jurisdictionem, ib. 5. 1.

Si jurisdictione privatum esse Confessarium penitens sciat, quod ipse Confessarius ignorat, & communis populus, an possit penitens ab ipso petere absolutionem, & valide confiteri, 1. r. 5. p. 181. 5. 1. p. 69.

Si ab ipse jurisdictione Confessarius aliquem absolvat, an teneatur monere penitentem de defectu, 3. r. 5. p. 116. 5. 1. p. 119.

In jurisdictione ordinarii Episcopi, an succedat Capitulum Sædæ vacante, 3. r. 5. p. 115. 1. & seq. p. 154.

Et an in delegata; Et an in voluntaria; Et an in competente Episcopo ex constitutione, 3. r. 5. p. 115. 1. & seq. p. 154.

Et an in aliis casibus: Ubi aliqui pro praxi, 4. r. 5. p. 115. 1. & seq. p. 154.

De jurisdictione, & de potestate Ecclesiastica, quasi Episcopali Vicarii Generalis exercitus, 7. r. 5. p. 1. 5. 1. p. 1.

Jurisdictione supradicta quando militans gaudere debent in atrocitate, & quado subditi ordinarii jurisdictioni Episcopali, ib.

Ubi periculum, & notabile dubium pro praxi, 5. 1. & seq. p. 154.

Jurisdictione probabiliter in administratione Sacramentorum, an liceat relicta certis, 3. r. 5. p. 115. 1. 5. 1. p. 1.

A jurisdictione Principum secularium an Clerici que exempti iure humano, vel divino, 3. r. 5. p. 115. 1. & seq. p. 154.

Et late, siur exempti à jure divino probatur, 3. r. 5. p. 115. 1. & seq. p. 154.

A jurisdictione temporali privilegium exemptionis Clericis concessum an fuerit, & incipit tempore Constantiensi, 4. r. 5. p. 115. 1. & seq. p. 154.

A jurisdictione laicali non solum per personam Clericorum, sed etiam eorum bona sunt exempta, 4. r. 5. p. 115. 1. p. 100.

A jurisdictione laicali an liberetur, qui fuit bannitus tempore, quo erat laicus, & bannitus duravit effectus Clericis, 4. r. 5. p. 115. 1. p. 113.

Si per hanc jurisdictionem iudex laicus habet opinionem, an probabilem sit excommunicationem ab Episcopo, vel declaratur incursibile in excommunicationem laici à jure, an sit verè excommunicatus, & teneatur Episcopo obedire, 4. r. 5. p. 115. 1. p. 149.

A jurisdictione ordinarii non pauci excommunicati, & subdantur superioribus, sed etiam ipsorum uxores, filii, & matres, & etiam servus, & colonus, 4. r. 5. p. 115. 1. p. 113.

Qui debet an Confessarius jurisdictionem habeat, an aliquando teneatur iterum confiteri peccata, 4. r. 5. p. 115. 1. p. 149.

Jurisdictionem in Ecclesia quoad sacramenta supplet, quando adest error communis sine titulo colorato, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 1.

Jurisdictionem absolvendi à peccatis venialibus sufficit simpliciter Sacerdotibus nullus Prælati Papa inferiori potest, 1. r. 5. p. 115. 1. p. 166.

Jurisdictionem non habent Confessarii laici, qui male absolvi peni-

tentem de aliquo casu reservato, quid facere debent, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 166.

Jurisdictionem antecedentem non requirit administratio Eucharistia, sed sufficit querere probabilem spes salutis ratiabilis. Unde Sacerdos, qui sine jurisdictione hoc nec actum exerceat, non incurreret irregularem, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 166.

Jurisdictionem ordinariam in foro penitentis, & quoad etiam Ecclesiam habet Pontifex, idque à jure divino, cum primùm electus, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Idem est de Episcopo pro tota sua Diocesi, ib. 5. 1.

Jurisdictionem qui habet à Pontifice audiendi confessiones, potest illos audire ubique, & etiam, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Idem est de Episcopo pro tota sua Diocesi, ib. 5. 1. p. 127.

Qui jurisdictionem delegavit audiendi confessiones suo arbitrio, potest illam revocare sine causa, non solum valide, sed etiam licite, ib. 5. 1.

Jurisdictionem unde Sacerdotes habeant in foro penitentiarum, 1. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Jurisdictionem in aliquibus casibus an habeat supplex Pontifex, ut Sacerdos non approbatus ab Episcopo possit excipere confessiones non obstantes Coram, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Ubi aliqui casus proponuntur circa jurisdictionem Capituli, Cardinalium, & familiarum eorum, & Prælatorum Regularium, ib. 5. 1. p. 127.

Jurisdictionem non habet Pontifex Regularibus, Episcopus iuste denegat illis approbationem audiendi confessiones, ib. 5. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

Enumerantur alia causa, in quibus Pontifex supplet jurisdictionem, ut Sacerdos non approbatus audiat confessiones, 3. r. 5. p. 115. 1. p. 127.

De jure divino an sit *residens* Episcopi. t. 3. tr. 3. r. 70. §. 1. & seq. p. 233
 Jure communi non potest *Prælati* Regularis deponere, nec degradare subditos suos. t. 3. tr. 5. r. 18. §. 2. p. 168
 Jure naturali Beneficarius non recusat Officium Divinum primum sua mensibus, an teneatur ad aliquam relictionem. t. 3. tr. 6. r. 5. §. 2. & 5. p. 188
 De jure positivo an sub mortali ova, & laetitia sint prohibita in jejuniis Quodragimalibus. Et si non ea jure positivo, an saltem consuetudine. t. 4. tr. 6. r. 52. §. 1. p. 173
 De jure communi an ova, & laetitia sint prohibita in diebus jejunii extra Quadragesimam, & in diebus Veneris, & Sabbati. Ibid. §. 5
 An iuxta jure Episcopos accipiat in consecratione potestatem jurisdictionis. t. 4. tr. 8. r. 75. §. 4. p. 184
 An sit de jure divino, ut qui consecrat, simul sumat, quæ consecravit: ergo omnes consecrantes in prima Missa cum Episcopo utramque speciem consecraret, omnes debent utramque speciem sumere. t. 4. tr. 8. r. 90. §. 2. p. 196
 Si jure naturali, aut divino leges civiles non sint prohibitive, numquam obligat ad penam spirituales, quævis continent penam gravem corporalem. t. 5. tr. 1. r. 12. §. 1. p. 16
 Si jure laici sit censura, an pueri illam possint ulum rationis illam incurraut. t. 5. tr. 1. r. 108. §. 2. p. 149
 Jure ipso an penam incurraut, qui excommunicatis vitandis sacramenta ministrant. t. 5. tr. 1. r. 12. §. 1. p. 16
 De jure quomodo sint tollere privilegia. t. 5. tr. 1. r. 161. §. 1. p. 64
 Omnes personæ, quæ in jure sunt capellæ, declarantur, quæ excommunicat adire Pontificem pro absolutione ob eorum Clerici percussione. t. 5. tr. 1. r. 162. §. 1. p. 109
 A jure suspensio lata, quæ est censura, si reservata non sit Pontifici, an possit tolli ab Episcopo, idem est de Parocho, & Confessorio approbato. t. 5. tr. 3. r. 9. §. 2. & seq. p. 118
 Et si reservata sit Pontifici, quando delictum sit occultum, an Episcopus possit cum dispensare. Ibid. §. 2. p. 118
 Jure ipso suspensio non tollitur, qui ausus fuerit manumissioles conjugere, qui benedicere alienis Parochias sine licentia proprii Parochi. t. 5. tr. 3. r. 62. §. 3. p. 134
 An aliquo casu jure non expresso an irregularitas incurritur. t. 5. tr. 3. r. 5. §. 1. p. 143
 An in jure non sit clare expressa irregularitas, an communis opinio Doctrinam possit illam introducere. t. 5. tr. 3. r. 9. §. 1. ibid.
 Item, est de quibdam censuris, v. g. suspensionis propter succensionem Ordinis per saltum. Ibid.
 Si jure aliquo generali irregularitas fertur, an illam Episcopi incurraut. t. 5. tr. 3. r. 10. §. 1. p. 144
 Ea jure annexa est infamia multis criminibus, & personis, de quibus plura ad incurramdam irregularitatem ea illis. t. 5. tr. 3. r. 9. §. 2. & seq. p. 156
 Ea jure Canonico, Civili, & ea jure novo Sixti V. & Greg. XIV. de penis procuratorum adorum. t. 5. tr. 6. r. 34 & §. 5. p. 194 & 195
 Non jure naturali, sed positivo simonia obligat ad relictionem. t. 5. tr. 7. r. 6. §. 3. p. 212
 Qui jure Ecclesiastico, & humano simonia prohibita committunt, non incurraut poenas latis in simoniacos. t. 5. tr. 7. r. 6. §. 4. p. 212
 Ubi aliqui casus pro praxi.
 Et an dicta simonia subiacet relictioni. Ubi aliqui casus excipiuntur. t. 5. tr. 7. r. 6. per totam. p. 212
 De jure divino non est simonia, sed humano in redimenda vocationibus ad beneficium, & de Pro quo aliqui casus pro praxi. t. 5. tr. 7. r. 4. r. 39. utque ad 42. inclusive p. 230. ad 231
 A jure nulla imponitur poena Sacerdoti, qui sigillum confessionis frangit, quam de facto incurrat. t. 5. tr. 10. r. 80. §. 2. p. 288
 Omnia, que in jure Canonico habentur, an obligent, & habent vim legis. t. 6. tr. 1. r. 1. ref. §. 1. p. 4
 Si in jure inferatur poena privationis, an debeat intelligi tam de activa, quam de passiva. t. 6. tr. 1. r. 17. per totam. p. 3
 Jure naturali an contractus lacerativi, & promissorii esse metu iniusto celebrati sint validi, & quid de jure civili. t. 6. tr. 1. r. 14 §. 1. p. 140
 Et an dicti contractus ipso jure sint irriti, vel rescindendi. Ibid. §. 4. p. 140
 Ubi aliud est pro metu iniusto in illis contractis. §. 5
 Jure naturali an contractus onerosi celebrati esse metu gravi sint validi, & quid de jure civili, exceptis matrimonio, jure, & alienatione rerum Ecclesiasticarum. t. 6. tr. 1. r. 15. per totam. p. 141
 Jure naturali ludus alearum, & cassilorum non est prohibita. t. 6. tr. 4. r. 15. §. 1. p. 194
 In iure communi stando, vel si iudex cessaverit iuri suo, & renuntiaverit beneficio legis concedentis repetitionem, qui perdidit in ludo prohibito magnam quantitatem, tenetur solvere. t. 6. tr. 4. r. 17. §. 1. p. 202
 An iure obligationis naturali Patet teneatur donare aliquid filio pro Sacra Ordinibus suscipiendis. t. 6. tr. 7. ref. 41. §. 1. & seq. p. 262
 Jure nullo prohibetur est, quo in conjugio, coniugi legatum est in-

quatur. t. 6. tr. 7. r. 71. §. 2. p. 275
 Jure naturæ an promissio, seu donatio externa obliget ante acceptationem, & an possit revocari. t. 6. tr. 7. r. 128. §. 1. p. 300
 Ipso jure an sit nulla donatio prodiga. t. 6. tr. 7. r. 136. per totam. p. 305
 Jure militari qui testari possit. t. 6. tr. 8. r. 63. utque ad 60. inclusive. Ubi propterea multi, & diversi casus, & quæstiones a. p. 317 ad 344
 Jure ipso hodie est nulla electio facta in Ecclesia Regulari de non profecto in illa. t. 7. tr. 1. r. 5. §. 1. p. 2
 A jure in penam latus an incident PP. Societatis Jesu, si mutatur habitus. t. 7. tr. 1. r. 209. §. 2. & seq. p. 94
 Quid de jure circa funera mortuorum aliqua ecclesiis. t. 7. tr. 1. r. 39. ubi latè. p. 111
 Jure divino an mulieres sint incapaces potestatis Ordinis, & jurisdictionis. t. 7. tr. 1. r. 332. §. 2. p. 161
 De jure communi causa ecclesiastica an sufficiens tantum pro impo-nenda tributa in Regno Siciliæ. t. 7. tr. 6. r. 3. per totam. p. 155
 An jure positivo, & Ecclesiastico, vel etiam naturali interdicta sit Clericali Militia. t. 7. tr. 7. r. 5. §. 2. p. 184
 Quo jure servitus sit introducta. t. 7. tr. 8. r. 1. per totam. p. 192
 An jure belli, delicti, emptionis, & navigationis, qui edificaret servus. t. 7. tr. 8. r. 5. & 7. r. 11. & 19. ad 196
 De jure Turcæ, & Indolæ sunt municipia Christianorum, sed non e contra, sed de facto quia puto bello non capiuntur Christiani à Turcia, & Indolibus. t. 7. tr. 7. r. 8. §. 2. stando. p. 275
 Jure naturali activam, & passivam obligationem servus habet, an si servitus ea, que sunt juris civilia tollat, tamen ea, que sunt juris naturalis inviolata relinquit. t. 7. tr. 8. r. 61. ult. p. 120
 Reprobatur opinio aliena, jure naturæ simpliciter formationem, tamen prohibitionem Dei, non mechabateria, esse malam, non facit habere malitiam, & inordinatorem effectum, sed venialem, mortalem vero habere ea ipso jure divino. t. 8. tr. 6. r. 1. §. 4. p. 107
 Jure eligendi an priventur surdi, & cæci. t. 8. tr. 9. r. 1. §. 1. p. 152
 A jure divino an sit immunitas Ecclesiæ, & Ecclesiastica. t. 8. tr. 1. r. 1. & 12. r. 1. & 13. r. 16. utque ad 314. ubi latè, & plura.
 Si in jure non sunt exceptæ aliquæ delicta, an etiam sit decanatus de immunitate Ecclesiæ aliquibus reis. t. 8. tr. 1. r. 16. §. 1. p. 14
 De jure non potest amplius corpori alter puniri, vel condemnari reus confugiens ad Ecclesiam, quamvis ea illa egreditur. t. 8. tr. 1. r. 12. §. 3. p. 60
 De jure divino an sit *residens* Episcopi. t. 9. tr. 1. r. 3. §. 4. p. 56
 Jure communi privilegium inferunt in derogatione generali privilegiorum non comprehenditur, si non fiat expresse derogatio. t. 9. tr. 1. r. 27. §. 2. p. 129 & 130. & 131. r. 132. §. 1. p. 131
 Jure communi privilegia currunt an latè, vel strictè sint interpretanda. t. 9. tr. 1. r. 27. §. 1. p. 139
 An jure communi, & consuetudinibus deroget constitutio Greg. XIV. de immunitate Ecclesiarum. t. 9. tr. 1. r. 3. §. 1. & seq. p. 59
 An eadem jura dispositio de ea militare, ubi eadem ratio juris militat. t. 9. tr. 4. r. 3. §. 1. p. 239
 Jura ovisi signum inductionis est hoc verbum, Statuimus. t. 9. tr. 6. r. 5. §. 2. p. 288
 Quid jure de puero, qui in anno 5. suæ ætatis fuit promove ab Episcopo ad primam Theosorum. Ubi alia contingunt in dicto casu. t. 9. tr. 3. r. 34. §. 1. p. 212
 Ea jure in iuria an incurraut irregularitas. Ubi aliqui casus pro praxi. t. 9. tr. 3. r. 33. §. 1. & 1. p. 212
 Et quid, si crimen est occultum. t. 9. tr. 3. r. 39. §. 1. ibid.
 Jure infamia dupliciter incurritur. tom. 3. tract. 5. ref. §. 4. §. 1. p. 156
 Et quomodo jure in infamia sufferi, & dispensari possit. Ibid. §. 7
 Jure positivi crimine, & simoniae poenas an Pontifex incurrat. t. 9. tr. 3. r. 3. §. 3. p. 208
 Ut jure poenas simoniacæ incurrat, an opus sit simoniam esse completam ea parte utriusque. t. 9. tr. 3. r. 7. §. 1. p. 212
 Abique juris civilis soli manifestis an valeant remedium ad pias causas, etiam in terris non subiecta Pontifici, nullius in dicto duo testes. t. 6. tr. 8. r. 2. per totam. p. 312
 Et si cauius an habere non est instituta, an valeat testamentum abique iuramentis juris quod legitima in ipso contenta. t. 6. tr. 8. r. 3. per totam. p. 312
 Si juris solemnitas deest, an testamentum ad pias causas valeat, etiam quod legitima profana. tom. 6. tract. 8. r. 4. p. 202
 Si juris solemnitas caret testamentum Beneficentiarum, an sit invalidum. t. 6. tr. 8. r. 92. §. 6. p. 320
 Et quid de testamento pro ingressu Religionis, an quis tunc possit testari, non servata solemnitate. ib.
 Eadem juris dispositio debet esse, ubi militat eadem ratio, & tunc non dicitur adesse eadem lex extensiva, sed comprehensiva. tom. 7. tract. 2. ref. §. 3. §. 1. p. 3 & in resolutione 304. §. 3. p. 150
 Jure Ecclesiastico tantum servatis solemnitatibus, non jure Civili, an Novitius testamentum condicere possit. Idem est de Clericis. t. 7. tr. 1. r. 167. §. 1. p. 79

Eucharistiam fumere, & sibi recordetur alicuius peccati mortalis, t. r. 3. t. 146. §. 2. p. 335

Et quid, si in tali casu solus esset cum sacerdote, & Sacerdos posset eum abolvere, an tunc teneatur eidem prius confiteri, ib.

Laicus paratus ad communicandum, quid facere debeat, si tunc in mentem venit non esse jejunum, vel esse excommunicatum, vel in lethali peccato, t. r. 3. t. 165. §. 1. & seq. p. 143

Et quid, si in talibus casibus non posset excitari ad edicendum aliquam contritionem, t. r. 3. t. 165. §. 1. & seq. p. 143

Laicus, qui urgente necessitate, & non habens copiam Confessarii sumpti Eucharistiam, non tenetur quamprimum confiteri, t. r. 3. t. 165. §. 2. p. 143

Laicus, qui putat esse Sacerdos errore poenitentiae, an teneatur ad figillum Confessionis, scilicet, & ille, qui constitutus prope audit, quod Confessario poenitentis dicit, t. r. 3. t. 1. §. 4. §. 1. p. 331

Laicus, si ex necessitate audiat alicuius Confessionem, an teneatur ad figillum, t. r. 3. t. 35. §. 1. p. 323

Idem est de laico, quem poenitens voluit simul cum Sacerdote, ut audiat eius Cognitionem ad maius erubescere merito, vel ad quid teneatur, ib. §. 1. Ubi aliqua alia contingit in dicto casu.

Laicus, qui casu audit peccata alicuius, an teneatur ad figillum Confessionis, t. r. 3. t. 37. §. 1. p. 323

Et quid, si industria audit Confessionem sacramentalem, ib. §. 1. Et quid, si illa qui intelligit mutum consentient per nutus, & signa, vel quempiam fufurra alius consentient, ib. p. 323

Et quando quis confitetur eam multis, ut in naufragio, vel tempore pestis, an teneatur omnes, qui audiunt, ad figillum Confessionis, t. r. 3. t. 38. §. 1. & seq. p. 324

Laicus, si tangat Calicem, Patenam, Aram, aut Corporalem, an peccet saltem venialiter, t. r. 3. t. 185. §. 1. p. 74

Laicus Eucharistiam tangens, vel in casu necessitatis ad infirmum defertens, etiam si sit in peccato mortali, non peccat mortaliter, t. r. 3. t. 195. §. 3. p. 78

Laicus fumere sanguinem, aut Hostiam non potest, si Sacerdos moritur post eius consecrationem, & non sit alius Sacerdos, qui periciat sacrificium, sed ea servanda sunt in sacario, & si speciem sanguinis contempnunt, antequam inveniant Sacerdos, qui eas sumat, in poculum projicienda sunt, t. r. 3. t. 38. §. 3. p. 101

Laicus an possit seipsum, & alios communicare in articulo mortis, si Sacerdos non addit, t. r. 3. t. 185. §. 6. & 7. p. 37 & 138

Laicus propter periculum interventum potest Eucharistiam tangere, nec Eucharistia perveniat in manus Infidelium, t. r. 3. t. 187. §. 1. p. 138

Laicus presente Parocho, aut alio Sacerdote, iussu in mortis articulo nalentibus, vel tenentibus, aut prohibentibus communicare, an possit illi Eucharistiam praebere, t. r. 3. t. 185. §. 6. & 7. p. 139

Ubi docetur, non posse fieri legem, qua prohibetur laico Eucharistia administratio in casu extreme necessitatis, ib. §. 17. p. 139

Laicus in peccato mortali, si reverentia, & honesta causa Eucharistiam deosculatur, non peccat mortaliter, ib. §. 21

Laicus in articulo mortis positus, si partem Hostiae non possit deglutire, an illi sit ministranda species sanguinis Christi, t. r. 3. t. 185. §. 1. p. 139

Laicus an possit fumere Christi sanguinem, si servari non possit, nisi cum periculo, ut species acciderent, & corrumpantur, aut in manus Infidelium deveniant, aut aliquid simile, si coniungat Sacerdotem faciem autem morti aut suspensionem sanguinis, & non sit alius Sacerdos, qui consumi possit sanguis, t. r. 3. t. 185. §. 3. p. 139

Laicus, quando Clericus haberi non potest, an possit moribundum indigentia Cruciatu concedere, etiam si laico abente, t. r. 3. t. 185. §. 1. & seq. p. 99 & in t. r. 3. t. 185. §. 1. p. 151

Laicus an possit abolvere a censuris moribundum excommunicatum, qui signa aliqua coactionis non dedit, t. r. 3. t. 308. §. 3. p. 81

Et si talis moribundus signa coactionis dedit, an salis absolutio a laico largita sit valida, t. r. 3. t. 309. §. 1. p. 83

Ubi, quid est faciendum in dicto casu praepter praedictam absolutionem a laico datam.

Laicus an possit abolvere moribundum ab interdicto personam, t. r. 3. t. 1. §. 10. §. 1. Nota, cur sit in lin. p. 83

Laicus non interdictus, si sine vi, aut scandalo audiat Officia divina, praesertim Missam in loco interdicti, an peccet mortaliter, t. r. 3. t. 1. §. 10. §. 1. p. 138

Laicus celebrans Missam, aut solemnitatem Baptizans, aut faciementaliter abolverens, an incurrit irregularitatem, t. r. 3. t. 1. §. 10. §. 1. p. 148

Stando in opinione, quod laicus non potest in articulo mortis, abesse Sacerdotem, infirmum communicare, an si hoc faciat, incurrit irregularitatem, t. r. 3. t. 1. §. 1. p. 148

Laicus, qui cum sola, & superflua licentia concione habuit in Ecclesia tanquam Diaconus, an incurrit irregularitatem, ib. §. 1. p. 148

Laicus, qui sine necessitate Confessionem sacramentalem audit, an sit irregularis, si illam revelat, t. r. 3. t. 30. §. 1. p. 171

Si laicus occulte ponat se in loco confessionis deputato, & inter confessionem femini illam sollicit, an sit denunciandus, t. r. 3. t. 3. §. 4. per totam, p. 381

An saltem quia dictus laicus simulat se Sacerdotem, quamvis feminam non abolvat, illam sollicit sit denunciandus, t. r. 3. t. 3. §. 4. per totam, p. 381

Si laicus audiat Confessiones, sed non abolvit, an subdat poenis Pontificis laici in Bullis Greg. XIII. & Urban. VIII. t. r. 3. t. 1. §. 1. p. 380

Idem est in omnibus de supradictis laicis Missam celebrantibus, ubi late, & notabiliter, t. r. 3. t. 1. §. 1. p. 381

Laicus doctus an possit sine peccato disputare cum Haeretico, & Infideli, non obstante hoc prohibente cap. *Interdum*, de Haereticis in g. l. c. 1. t. r. 3. t. 1. §. 1. p. 41

Laicus ludens ludis prohibitis, an peccet saltem venialiter, t. r. 3. t. 1. §. 1. p. 195

Laicus de licentia superioris Regularis, an recipere possit professionem folemlem alicuius Novitii, t. r. 3. t. 1. §. 1. p. 381

Laicus deponens falsum eorum iudice Ecclesiastico, an possit ab eo puniri, t. r. 3. t. 1. §. 1. p. 381

Laicus effectus Clericus, an debeat in civilibus respondere in iudicio, ubi princeps causae effectus, t. r. 3. t. 1. §. 1. p. 381

Quando laicus condidit testamentum ad causas pias, an possit iudice Ecclesiastico publicare tale testamentum, t. r. 3. t. 1. §. 1. p. 381

Laicus conductor decimarum an sit conveniendus coram iudice laico, vel sit causa mixta fori, t. r. 3. t. 1. §. 1. p. 176

Laicus an possit conveniri coram Episcopo, aut solvat Laudemium, t. r. 3. t. 1. §. 1. p. 178

Laicus ratione prebende sibi locat, an debeat conveniri coram iudice Ecclesiastico, t. r. 3. t. 1. §. 1. p. 379

Laicus delinquens in Ecclesia, an possit a iudice Ecclesiastico puniri, t. r. 3. t. 1. §. 1. p. 183

Laicus an coram iudice Ecclesiastico possit conveniri, si verba iniuriola adversus Clericum emisit, t. r. 3. t. 1. §. 1. p. 183

Vide verb. *Cadere, Praeceptum, Regularis*, &c.

Item verb. *Baptizans, Communis sacra, Confessio, Deglutire, Eucharistia, Excommunicatus, Jurisdictio*, &c.

Item verb. *Conversio, Facinus*, &c.

Item verb. *Actus, Actus, Bulla Crucis, Captura, Clericus, Confessio, Corruptio, Deputatus, Eucharistia, Fugere, Magister, Missam audire, Missam celebrare, Patenam, Praeceptum*, &c.

Item verb. *Clericus, Decima, Disputare, Ecclesia, Legatum*, &c.

Item verb. *Laicus, Mortuus, Sceleratus*, &c.

Item verb. *Parlam, Familia, Familias, Filium, Forum, Juramentum, Jurisdictio, Officium, Praeceptum, Principium, Juramentum*, &c.

Si laicus seponat decurletur, etiam si non sit laicus, & ex animo apostatasset, an admittatur ad reconciliationem, & etiam bis, & res, neque eorum bona confiscantur, neque habitus poenitentiales eius impingant, t. r. 3. t. 1. §. 1. p. 381

In latrum causis an soli Inquisitores procedere possint, vel an simul cum Episcopo, ut in causis haereticarum, contra laicos debent Inquisitores procedere, t. r. 3. t. 30. §. 1. p. 176

Vide verb. *Judex*.

Lampas. Lampas. Lampadem accensam ante Sacramentum non conservare, an sit peccatum mortale. Et quid, si per dimidium hoc, aut aliquid amplius sine lumine existat Eucharistia, an peccatum grave committitur. Et quid, si per integrum diem hoc Sacramentum in Ecclesia Sacratio sine lumine est. Et an sit praecceptum, ut ante Eucharistiam in Templis semper lumen ardeat. Et docetur, quod extat praecceptum de lumine, quando defertur Sacramentum foras, sed ea causa tamen illud omitti potest, ut quando ad agrotum longe distans defertur, t. r. 3. t. 1. §. 1. p. 381

Vide verb. *Lampas*, &c.

Item verb. *Forma*, &c.

Lapis. Lapidem pretiosum, an possit quasi emere pectore currenti ab ignotante valore summe, t. r. 3. t. 1. §. 1. p. 381

Vide verb. *Beneficentia*, &c.

Lapsus. Lapsus carnis voluntarius, esse consummatum, an sit casus retervatus, quando non fiat perfecte consummatum cum feminis emissionem, t. r. 3. t. 1. §. 1. p. 381

Laqueus. Qui laqueo suspensus invenitur, non est statim pelvandus sepulture Ecclesiasticae, t. r. 3. t. 1. §. 1. p. 381

Qui laqueo se suspendit, & impeditur ab aliis non moritur, an maneat irregularis, t. r. 3. t. 1. §. 1. p. 381

Vide verb. *Judex*, &c.

Vide verb. *Laqueo*, &c.

Lardum. Lardum an possit comedere, qui ex licentia comedit carnes in

die junii. Et quid, & quod refectio illi fiat. t. 4. r. 6. r. 7. 3.
t. 5. r. 6. r. 7. 3. & seq. p. 183. & seq.

Vide verbum *Ufus*. tom. 4.

Largitas.

Vide tract. 3. tom. 7. de largitione munerum Religioforum, ubi
multae Quaestiones.

Largitas.

Circa largitatem (sponsalium) an Princeps possit coedere leges
in matrimonio. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Largitas.

Vide verbum *Largiri*. tom. 7. r. 3.

Latus.

An latus interpretanda sit potestas dispensandi. tom. 7. tract. 1. ref.
187. §. p. 135

An latus, vel fidei interpretanda sint privilegia contrarii iuri
communi. ib. §. 16. p. 139

Latus.

Lateralis scientia Theaurum, seu vicos sui in fundo, an possit licet
pretio currenti emere iudicium. t. 4. r. 6. r. 16. §. 1. p. 39

Latus.

Latinus in Sacerdos consecranda in fermentato, etiam seculis scanda-
le, & cum magno necessitate, & ob commoicandam in ihe-
mum, an peccet mortaliter. t. 1. r. 1. r. 2. r. 3. p. 86

Ubi, an Latinus Sacerdos existens in Gracia possit sequi morem
Graecorum in celebratione Missarum. ib. §. 1. & in r. 206. ib.

Latinus Sacerdos in Templo Graecorum existente in Ecclesia La-
tinarum non potest consecrare in fermentato, nec fidelibus
Latinis Eucharistiam praebere. t. 2. r. 1. r. 2. r. 3. p. 86

Latinus Sacerdos an possit in Ecclesia Latina consecrare in fer-
mentato ad communendam infirmis moribundam, si non
habet aliam panem. t. 2. r. 1. r. 2. r. 3. p. 86

Eodem est ratio de Sacerdote Graeco in sua Ecclesia. ib. §. 1. p. 87

Idem est, si populus debet sacrificio privati. ibidem §. se-
cundo.

Et quid ad evitandum mortis periculum, si Sacerdos Latinus non
consecraret in fermentato. ib. §. 1

Latinus si ordinetur a Graeco, an sit irregularis. t. 3. tract. 3. ref.
16. p. 145

Et quid, si ordinetur ab Episcopo schismatico. ibid.

Vide verbum *Episcopus*. tom. 1.

Latus.

Latus est trium pretiorum inter, medii, & supremi quanta sit.
t. 6. r. 3. r. 7. p. 74. per tot. p. 183 & sequent.

Iura beneficiorum tantum prohibentur, & certitudinis moralis
an remaneat, quod anima beneficii sit in gloria et vi praesentis
Beneficiorum. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158. primo, & glo. p. 169

Latus.

Latus liberatur a quadam relictione, scilicet consumens rem
suiam in necessitate, quam iuratus sit esse illam, & an teneat
restituere illam relictore. t. 1. r. 1. r. 2. r. 3. p. 86

Qui a latrone bona fide rem emit, quam postea daret bona fide
vendit iuranti, & deinde cognoscit rem esse alienam, an
licet possit pretium fibi retinere, & non rescindere contractum
cum iurante, dummodo rem illam venderet eodem pretio, quo
emerat. t. 6. r. 3. r. 7. p. 74. per tot. p. 148

A latrone qui rem mala fide emit, an possit cognito vero Domi-
nicali rem latroni redituere, ut pretium datum recipiat. t.
6. r. 3. r. 7. p. 74. p. 149

Latrones publici an gaudeant immunitate Ecclesiae. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Latrones publici an gaudeant immunitate Ecclesiae. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Latrones publici an gaudeant immunitate Ecclesiae. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Latrones publici an gaudeant immunitate Ecclesiae. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Latrones publici an gaudeant immunitate Ecclesiae. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Latrones publici an gaudeant immunitate Ecclesiae. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Latrones publici an gaudeant immunitate Ecclesiae. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Latrones publici an gaudeant immunitate Ecclesiae. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Latrones publici an gaudeant immunitate Ecclesiae. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Latrones publici an gaudeant immunitate Ecclesiae. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Latrones publici an gaudeant immunitate Ecclesiae. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Latrones publici an gaudeant immunitate Ecclesiae. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Latrones publici an gaudeant immunitate Ecclesiae. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Latrones publici an gaudeant immunitate Ecclesiae. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Latrones publici an gaudeant immunitate Ecclesiae. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Latrones publici an gaudeant immunitate Ecclesiae. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Latrones publici an gaudeant immunitate Ecclesiae. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Latrones publici an gaudeant immunitate Ecclesiae. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Legatum.

Ad Laudem solutionem an Clericus ephrytista sit convenien-
das coram iudice laico, vel coram iudice Ecclesiastico. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Vide verbum *Legare*. tom. 9

Legatus.

Legatus an sit Hora separata, vel partes horae, nempe Maturi-
ni. t. 3. r. 6. r. 11 §. p. 116

Quod ad Laudibus separatis Maturis, an sit sine decedat sic
Oratio dei. t. 3. r. 6. r. 11 §. p. 117

Qui a Ludibus Matrimonij seipsum sine causa, & peccet venia-
liter. ib. §. tertio.

Legatus.

Vide verbum *Frater Minor*. tom. 7

Legatus.

In lectione librorum haereticorum an detur parvitas materiam ad
incursandum excommunicationem Bulla Conon. t. 5. r. 10. r. 146 §. 1. p. 343

Vide verbum *Legere*. tom. 5

Item verbum *Legere, Liber*. tom. 7

Legatus.

Lectores qui doceant alios, an teneantur jejunare. tom. 4. r. 6. r. 11 §. p. 116

Lectures ad meam Religionem, an possint ante Lectionem ali-
quid fumere. t. 4. r. 6. r. 11 §. p. 116

Lector sacre Theologiae, & sacre Scripturae legens in peccato
mortalis, an peccet mortaliter, etiam si peccatum sit occultum,
Et quid, si sit publicum. t. 2. r. 1. r. 2. r. 3. p. 86

Vide verbum *Lex, Medicina*. tom. 1

Legatus.

Vide verbum *Communicatio*. tom. 5

Legatus.

Vide verbum *Cognatus*. tom. 3

Legatus.

Vide verbum *Legatum, Legatus*. tom. 9

Legatus.

Qui legavit, debuit tamen de quibus mensuris, seu annis,
ad quod teneatur. Ubi propterea aliqui casus. tom. 8. tract. 4.
r. 24. §. 1. p. 44

Vide verbum *Jur*. tom. 8

Legatus.

Legatum relictum pro Monachatu an debeatur Tertiaris S. Fran-
cisci, & an debeat Religio, & gaudeant privilegio fori.
t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Legatum relictum: *Ingruenti Religioni datur centum, & si non
ingredietur datur decem*, si ingredietur ad debet solvi sum-
ma ducentarum. t. 9. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Idem si legaverit mille si puella nuperit, & si ingredietur Reli-
gionem hic centum. t. 6. r. 8. r. 11 §. p. 116

Legatum relictum in testamento fratrum si casu vires, an possit
in coheredem illud consequi, si casu non vires. t. 6. r. 8. r. 11 §. p. 116

Legatum relictum uxori, si casu vixerit, retineri non potest, si
hanc fornicetur, etiam occidit. t. 6. r. 8. r. 11 §. p. 116

Probabile tamen posse, & transire ad secundas nuptias. t. 6. r. 8. r. 11 §. p. 116

Et quid si habuerit tantum illicites nuptias, & a causa. t. 6. r. 8. r. 11 §. p. 116

Legatum relictum sub conditione, & Religionem ingredietur,
acquiratur statim post ingressum bona fide assumptam si potest
erari ex iusta causa. t. 6. r. 8. r. 11 §. p. 116

Legatum quo pacto Fratribus Minoribus relictum possit. t. 2. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Legatum annuum relictum Fratribus Minoribus pro infirmitate an
sit validum. t. 2. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Legatum annuum relictum Fratribus Minoribus pro fabrica Tem-
pli, vel Scelli, aut pro vestimentis, & ornamentis Ecclesiae,
& Sacrificiis, an sit validum. ib. §. Notandum est.

Et quid si relinquatur pro studio, & emendis libris. ib. §. Qui etiam
Legatum annuum relictum dictis Fratribus, si non attigerit spa-
rium decem annorum, valet. ibid. §. Notandum est.

Legatum relictum in testamento in favorem Fratrum Minorum
quod potest valere, & sub forma verborum debet concipi
a testatore. ib. §. Nota tertio.

Legatum relictum in vicem alicuius Fratris an sit validum. ibid.
§. Sed difficultas.

Legatum an fieri possit alicui Religio, cum conditione, ut
nihil acquiratur Monasterio. t. 7. r. 1. r. 2. r. 3. p. 158

Et verba illa, ut *nihil Monasterio acquiratur*, intelligantur, ne
cum licentia Superioris illud Legatum in usus licitos, & bonos
converteretur. ib. §. Notandum est.

Et si Superior non daret licentiam, illa sola denegat licentiam
Superioris facit, ne Legatum resolveretur, ib. §. Nota etiam.

Legatum an possit committi ab Episcopo in aequale, vel majus,
t. 6. r. 9. r. 11 §. p. 116

Legatum pro ornamentis, & fabrica Ecclesiae an possit computari
in Episcopo in celebratione Missarum. ib. §. Ex his.

Legatum pro fabrica Ecclesiae relictum potest expendi pro orna-
mentis.

mentis, & alii cultui divinae necessarii, t. 6. tr. 3. r. 45. §. Nota
concordo. p. 326

Legatum pium an censetur, si Peter in suo ultimae testamenti re-
 liquit heredem filium cum oere salvendi quatuordecim tot an-
 nosi suori fuxi Moosili. t. 7. tr. 3. r. 32. §. p. 360

Legatum reliquum sub conditione, si non aperit, vel si Religio-
 nem non ingrediatur, an sit validum in foro conscientiae, ita ut
 si legatarius nubit, vel Religionem ingrediatur, possit con-
 sequi tale legatum. t. 6. tr. 3. r. 45. §. p. 365

Legatum ad pias causas an valet, si hereditas adita non sit. t. 6.
 tr. 3. r. 12. §. p. 381

Legata ad pias causas in testamento relicta debetur, etsi quoad he-
 redis institutionem aliquo defectu laborent. t. 6. tr. 3. r. 34. §. p. 372

Legatum Ecclesiae reliquum dicitur ad pias causas, t. 6. tr. 3. r. 37.
 §. Sed ego, p. 323

Commeratetur sigillatim omnia, quae ad piam causam redeuntur;
 ubi pro peccati multitudine, & diversis casibus. t. 6. tr. 3. r. 38. §. p. 323

Legatarum plurimum caesurum ad quem iudicem pertinet. t. 6. tr.
 3. r. 39. §. p. 324

Legatum Militarum pro animalibus Purgatoriis an solvere excusent
 haecque constituta in gravi necessitate. t. 6. tr. 3. r. 39. §. p. 324

Legata pia an implenda sunt intra annum, si hereditas. t. 6. tr.
 3. r. 43. §. p. 372

Legatum pro celebrandis Missis in omnibus Altaribus Privile-
 gium aliquod loci, an comprehendit areola post illud. t. 4. tr.
 1. r. 22. §. p. 12

Legatum reliquum generaliter pro virginibus dotandis non so-
 lum nuberibus, sed etiam intractionibus Religionem diluendi
 potest. t. 6. tr. 3. r. 46. §. p. 327

Legatum factum puellae, ut nubat, an debatur, si aliquam dotem
 habeat, sed non sufficientem, ubi plura notanda circa pro vir-
 ginibus circa hoc legati materiam. t. 6. tr. 3. r. 44. §. p. 326

Legatum reliquum pro arripuiis maritandis an possit distribui ha-
 bentibus Patres, pauperes, & iuvenes. t. 6. tr. 3. r. 45. §. p. 326

Legatum reliquum pro matrimonio virginum aliquam civitatis an
 possit consequi puellae expolitae in illa civitate. t. 6. tr. 3. r. 47. §. p. 327

Etiā in consuetudine huius legati quae praesentia dicitur, originaria, an ca-
 posita. ib. §. Itaque.

Legatum pro dote reliquum foeminae pauperi debetur, etiam si in
 suo labore vivere possit. tempore scito, tradit. octavo, ref. 41.
 §. Quinto, in fine, p. 325

Legatum pro dotandis puellis potest dari puellae iam nuptae sine
 dote, vel cum modica dote, secus autem si legatum esset reli-
 quum pro virginibus maritandis, ibidem §. Septimo.

Legatum factum pro matrimonio puellae potest dari puellae, quae
 habet aliquam dotem, sed non iuxta eius conditionem, & no-
 bilitatem. ibidem in fine §. p. 325

Legatum factum pro matrimonio puellae pauperibus, debetur etiam
 viduis mulieribus pauperibus. t. 6. tr. 3. r. 47. §. Quarto p. 327

Legatum viduae non amittit, si vidua Religionem ingressa sit.
 t. 6. tr. 3. r. 48. §. Notandum, p. 328

Legatum pro viduis an dari possit milib; & pauperi. t. 6. tr. 3. r. 49.
 §. p. 327

Legatum distribuendum inter viduas pauperes an possit dari mu-
 lieribus habentibus viros inuitiles. t. 6. tr. 3. r. 45. §. Sed contra-
 rium, p. 326

Legatum pro maritandis puellis dari potest etiam viduis, quando
 nulla sunt puellae atque nubiles, quibus legatum possit dari. ib.
 §. Notandum.

Legata iocunda ratione incertitudinis personae in foro conscientiae
 an debeant inter legatarios dividendi ab herede, si in id con-
 sentiant, comoleto. tr. 3. r. 51. p. 329

Ubi quid, si fuerit factum legatum Ecclesiae S. Mariae, aut alieui
 Sancti, & de eodem loco sunt priores Ecclesiae eiusdem no-
 minis, quomodo sit solvendum, & cui. ib. §. Notandum est.

Legatum iocundum in parte legatarii an valet. Et quid, si sit
 pium. comoleto, tradit. octavo, ref. 52. §. p. 329

Legatum reliquum sub conditione dummodo libenter legibus, non
 est necesse fieri Quodcum. t. 6. tr. 3. r. 50. §. Nota tamen. p. 329

Legatum reliquum pro liberatione incarceratorum quolibet anno
 potest capendi in impediendo, eo qui in carcerem detraditur,
 quando certum est prius inde detradendum, nisi legatarius subve-
 niat. t. 6. tr. 3. r. 45. §. Nota tertio, p. 326

Legatum factum naturalibus, verbi gratia, Panarmi potest dari
 his, qui ibi habitaverunt decem annis, licet aliunde sine oriundi,
 si non constat de aetate non habitandi ibi per perit. ibid. §. Nota
 quinto, p. 327

Legatum reliquum pauperibus, licet quandoque sit pauperibus loci
 testatoris, nisi testator reliquerit heredi facultatem eligendi
 pauperes, quos voluerit. Probabile est tamen, posse simpliciter
 dari pauperibus extra Patriam. ibid. §. Nota sexto.

Legatum post quatuor menses recipiendum pauperibus potest di-
 stribui ante diem, & tempore distributionis. ib. §. Nota quarto.

Legata certe ante praesentia secundum dispositionem testatoris
 non possunt esse illam praesentia. t. 6. tr. 3. r. 51. §. Primo, p. 325

Legatum reliquum tali anno, & tempore, debetur in hunc anni, Val-
 de tamen si est reliquum p. 325

Legatum generaliter reliquum intelligitur de minori re, vel summa.
 Sed fallit, si relinquatur pro pia causa, nisi postulat testatoris
 paupertas, ib. §. Tertio.

Legatum factum consanguineo pauperi debetur dari pauperiori,
 ib. §. Quarto.

Legata an debeant solvi legatariis iuxta ordinem, quo solvuntur
 debita, an vero secundum prioritatem, dignitatem, & pietat-
 em. comoleto, tr. 3. r. 52. §. p. 329

Legatum distribuendum pauperibus an possit tota summa dividi,
 vel si qui tantum pauperi potest dividi inter duos, quos quo-
 rito, tr. 3. ref. 62. & 65. p. 329

Legatum auctorem reliquum uni Monasterio ad libitum exco-
 cutoria an possit dari illi Monasterio, cui accesorius debet ro-
 aureo cum pacto, ut illos ibi remittat. t. 6. tr. 3. r. 56. §. p. 333

Idem est de illo, qui debetur famulae, quae illi servit, & duca-
 torum, & ex alia parte tenetur ea vi legatarii distribuere ro-
 ducatorum pro maritandis puellis, an possit cum summa inire
 pactum quod remittat ei quod debet, & ipse apud legatarium in dictum
 Legatum, quando auferat. ib.

Legato equo, qui competat illum inter multos eligere, heredi an
 Legatario. comoleto, tr. 3. r. 57. §. p. 336

Legatum immobilitate nomine an veniat pecunia destinata ad rei
 immobiliis emptionem. ib. §. 17. p. 337

Et quid de legato non audiente. ib. §. hoc.

Legato re, cui peracta ante traditionem. t. 6. tr. 3. r. 58. §. p. 336

Legatarius an possit uti compensatione occultae de fide relicta in
 testamento minus solemniter. t. 6. tr. 3. r. 59. §. Tertio, p. 339

* Vide *Testamentum, Excepio testamentum, Exemptionem*.

Legatum suppositum hereditas inscriptum, an transmittit obli-
 gationem ad succedentem, comoleto, tr. 3. r. 57. §. p. 336

Legatum reliquum meretrici, ut ad frugum melioris vite rediret,
 an censatur pium. t. 6. tr. 3. r. 59. §. p. 334

Legatum reliquum sub conditione si aliquis efficiatur Religiosus,
 an possit consequi, si aliquis efficiatur Episcopus Militensis, com-
 oleto, tr. 3. r. 58. §. 10. p. 336

Si Legatum feminae repudiatur ad finem obediendi dispensationem
 non ob paupertatem, an valet talis dispensatio, & c. tr. 3. r. 59.
 §. 14. p. 333

Qui legatum sperat, an possit illud renunciare in quocunque
 quantitate aliqua inoffensione. t. 6. tr. 3. r. 57. §. 3. p. 336

Legatum de Latere.

Legati dispensatio data sine causa an sit valida. t. 3. tr. 1. r. 5. ref. 39.
 §. 3. p. 155

Legati Summi Pontificis an inquisitioni subiant. t. 3. tr. 1. r. 5. ref.
 totum, p. 227

Legati potest ad dispensandum an sit ordinatus, vel delegatus.

Ubi an possit Legatum cum delegare. t. 3. tr. 1. r. 5. ref. 39. p. 155

Sic Legatum est facilius recusat, & dimittit, si Pontifex, an
 Episcopus possit in causa veluti raro aliquando dispensare in im-
 pedimento matrimonii. t. 3. tr. 1. r. 5. ref. 39. §. 10. & tr. 1. r. 176

Si Legatum esse potest impeditur adire Papam pro oblatione
 redemptiva Papae, an teneatur adire praedictum Legatum, vel
 possit ab illi ab Episcopo. t. 3. tr. 1. r. 5. ref. 39. §. 7. p. 155

Legatum si esse Cardinali dicendi eruditur, circa ordinandum
 potestatem, etiam si licentia legationis non sit. t. 3. tr. 1. r.
 5. §. 3. p. 300

Legatum ad ius provinciae an possit dispensare in votis, suspensio-
 nibus, & irregularitatibus, cum secularibus, Mercatoribus, Medi-
 cis, Prætoribus, & similibus alienigenis, & forensibus omni-
 bus, qui foris domicilium non habent, vel tamen cum per-
 petuo ibi manserint. t. 3. tr. 1. r. 12. §. 2. p. 309

Legatus quatenus an possit exercere jurisdictionem in Regularibus
 exemptis, comoleto, t. 3. tr. 1. r. 5. ref. 39. §. 1. p. 307

Legatus Cardinalis quatenusque amplius potestatem habeat
 considerandi beneficia, non potest conferre vacantia per obitum
 familiaris Papae, vel Cardinalis. t. 3. tr. 1. r. 5. ref. 39. §. 2. p. 307

Legatus Cardinalis a latere, si sit iudex, an possit recitari in Mi-
 ssa causa, comoleto, tr. 3. r. 5. ref. 39. §. 3. p. 309

Vide verb. *Ordinarius*, com. 2

Item verb. *Dispensare*, com. 4

Item verb. *Cedere*, com. 6

Item verb. *Excepio*, *Impedire*, *Justi dictio*, *Jur. com. 9*

Legatum.

Legendi libros prohibitus debet exurgere, an Episcopus, vel
 inquisitor licentiam prebere possit, t. 3. tr. 1. r. 5. ref. 39. §. 1. &
 ref. 32. Ubi alia multa pro electione librorum prohibitorum,
 & alium continentium propositiones hæreticæ sapientiae
 male sonantes, temerarias, scandalosae, contra bonos mo-
 res, & relictivas, &c.

Legendi libros hæreticorum an inquisitores licentiam prebere
 possint. t. 3. tr. 1. r. 13. §. 1. p. 329

Ubi, quod solum Pontifex alicui licentiam prebere possit, unde
 etiam Collegium Cardinalium Sede Apostolica vacante prædi-
 ctam licentiam prebere possit.

Si ad legendos libros ab inquisitoribus prohibitis aliqui sit privi-
 legium ab inquisitoribus non Regno Sicilie, an possit uti hoc pri-
 vilegium.

villegio in alio territorio, veluti gratia in Regno Castellae, &c. f. 141. per tot. p. 310

Legatus.

Legatus Adonem Marial an sit denunciandum S. Officio, t. 5. tr. 9. r. 99. §. 1. p. 286

Legatus & vigili ad mensam, an possint ante lectionem aliquid cibi fumere. Et an hoc non solum in modica quantitate, sed in magna, t. 4. tr. 6. r. 103. §. 1. p. 298

Et quid, si nullum habeant necessitatem, t. 4. tr. 6. r. 103. §. 1. p. 300

Legentes libros prohibitos ab inquisitoribus, etiam si hereticum non continent, peccant, & in censuram incurrant, t. 5. tr. 10. r. 144. §. 1. in hoc, p. 323

Legentes, & retinentes libros, & Codices Talmudicos, Cabalisticos, & alios esotericos, &c. an puniendi sint arbitrio Inquisitorum, t. 5. tr. 1. r. 6. §. 3. p. 345

De legentibus, & retinentibus libros hereticorum, Necromanticorum Pentacula, & libros Astrologiae iudicariae, & alios libros prohibitos, etiam si non sint libri hereticorum, an possint puniri ab Inquisitoribus, t. 5. tr. 1. r. 6. per tot. p. 345

Legere.

Qui legere scit Italiane, non autem Latine, an possit ab Episcopo initiari prima Tonsura, t. 3. tr. 5. r. 7. §. 5. t. p. 207

Legere libros hereticorum an inquisitores possint, tam, §. 1. r. 10. r. 137. §. 1. p. 319

Ubi, quod Urbanus VIII. derogavit omnes licentias legendi libris hereticis, & omnes alios prohibitos, & hodie hinc potestatem solum sacra Congregatio concedit, §. 4. p. 319

Legere libros prohibitos an quis possit, sciretur, quod non contumtum non accipit ex eorum sedura, t. 5. tr. 10. r. 143. §. 1. p. 321

Ut legere librum hereticum, si quis mandavit famulo, ut ipsum audiat, an incurrit censuram per ipsam contra legentes libros hereticorum, t. 9. tr. 7. r. 107. §. 3. p. 313

Si quis legere suam paginam libri heretici, an possit illum Confessorius absolvere, & quid, si legatur duae, vel tres lineae, quibus legens cetera novit contineri haereticum, t. 5. tr. 10. r. 146. §. 2. & seqq. p. 323

Legi an possint sine incurione excommunicationis libri hereticorum, si unus, aut alterum continens errorem. Et ille omni modo delictatur, t. 5. tr. 10. r. 147. §. 5. p. 323

Et quid, si diversi sint homines ejusdem auctoritatis haeretici, & unus tantum haereticum continet, reliqui vero continent haeresim, an solum ille, qui haereticum continet sit prohibitus sub censura in Bulla Coenae Domini, ib. §. 6

Si non legant Superiores Regulares decreta Urbani VIII. de celebratione Missarum temporibus laicis, sed p. illa liquo diebus, an incidunt in penas dicti decreti, t. 7. tr. 1. r. 18. §. 3. p. 111

Item est de alia Constitutione Urbani VIII. de observatione bullarum pertinentium ad S. Officium Inquisitionis, ib. §. 5

Vide verb. *Episcopus*, *Beneficium*, *Lettera*, &c.

Item verb. *Bulla Coenae*, *Bulla Cruciatia*, *Episcopus*, *Generalis*, *Lettera*, &c.

Item verb. *Censura*, *Libri*, &c.

Item verb. *Littera*, &c.

Item verb. *Libri*, *Littera*, &c.

Item verb. *Libri*, *Littera*, &c.

Item verb. *Libri*, *Littera*, &c.

Item verb. *Libri*, *Littera*, &c.

Item verb. *Libri*, *Littera*, &c.

Item verb. *Libri*, *Littera*, &c.

Item verb. *Libri*, *Littera*, &c.

Item verb. *Libri*, *Littera*, &c.

Item verb. *Libri*, *Littera*, &c.

Item verb. *Libri*, *Littera*, &c.

Item verb. *Libri*, *Littera*, &c.

Item verb. *Libri*, *Littera*, &c.

Item verb. *Libri*, *Littera*, &c.

Item verb. *Libri*, *Littera*, &c.

Aut, t. 4. tr. 3. r. 47. p. 68

Legislator.

Legislator in iusta dispensatione secum utendo, an peccet gravius quam subdocus, t. 3. tr. 1. r. 12. §. 1. p. 125

Legislator in iusticia an peccet duplici titulo, uno cum non revocando cum potest, altero ex utroque, ib.

Si legislator dispensat in aliqua lege sua, si dispensatio non est de iure, sed de facto, an possit imponere aliquod onus ei, cum quo dispensatur, t. 3. tr. 1. r. 38. §. 1. & seqq. p. 135

Quomodo cumque legislator velit ad moralem obligare, si materia est exigua, & levis, accensum circumstantia, non obligavit ad mortalem, t. 3. tr. 1. r. 38. §. 1. p. 135

Legislatorum non posse in materia levi obligationem gravem imponere certum est, licet velit, & intendat, t. 7. tr. 1. r. 137. §. 4. p. 65

Com legislatores Ecclesiastici possunt obligare, & solent comminari spirituum p. p. m. quando in conscientia obligare, volunt si tantum iuramentum temporalem ponant statuant, videtur indicium esse, quod ad eum statum obligare velint, t. 6. tr. 7. r. 77. §. 1. p. 44

Legislatoris mens, & finis legis colligitur ex eius proximo, t. 3. tr. 1. r. 97. §. 7. p. 308

Vide verb. *Dispensatio*, &c.

Item verb. *Conferat*, *Pena*, &c.

Item verb. *Lex*, *Materia*, &c.

Item verb. *Contemptus*, &c.

Legitimus.

Legitimus filiarum gratuitis donationibus, vel minuendo onerosus, sed si de contradiis gravando Pater, aut mater, an peccet mortaliter, t. 6. tr. 3. r. 108. §. 1. p. 189

Le legitimus an computetur bona Patria, donata filio in titulum patrimonii ad Ordinem, an veniat in divisionem bonorum cum aliis fratribus, t. 6. tr. 7. r. 41. per tot. p. 263

Vide verb. *Alloquitur*, *Expensa*, *Inofficium*, &c.

Item verb. *Filius*, &c.

Legitimare.

Legitimare an possit fieri a Principe de filio laico Clerici, t. 9. tr. 4. r. 11. p. 191

Vide verb. *Legitimationis*, &c.

Legitimus.

Ut legitimus succedat etiam ad temporalia, an Pontifex possit in radice matrimonii dispensare, tam, t. 3. tr. 1. r. 37. §. 1. p. 242. 99. Ubi alia pro intelligenda dicitur legitimationis, & radice matrimonii.

Legitimus a Rege, si dicitur in Religione, non potestur legitimus, ad Officiis Ordinariis, t. 7. tr. 1. r. 124. §. 1. p. 131

Legitimus per subleptos matrimonium, potest eligi in Episcopum Cardinalem, & Papam, t. 7. tr. 1. r. 124. §. 1. p. 131

De Legitimitate dubitans se censeri debeat irregularis, t. 5. tr. 7. r. 44. p. 154

Vide verb. *Dispensatio*, &c.

Legitimus.

Vide verb. *Conferat*, &c.

Lentus.

Vide verb. *Dispensatio*, &c.

Lentus.

Vide verb. *Dispensatio*, &c.

Lentus.

Vide verb. *Dispensatio*, &c.

Lentus.

Vide verb. *Dispensatio*, &c.

Lentus.

Vide verb. *Dispensatio*, &c.

Lentus.

Vide verb. *Dispensatio*, &c.

Lentus.

Vide verb. *Dispensatio*, &c.

Lentus.

Vide verb. *Dispensatio*, &c.

Lentus.

Vide verb. *Dispensatio*, &c.

Appendix ad aliquos paucos quaestiones pertinentes ad hoc verbum, Legens, Legere.

Legens libros hereticos an possit absolvi a censuris vitiose Bullae Cruciatiae, t. 4. tr. 3. r. 42. §. 1. p. 67

Legens libros hereticos ob peccatorem materiam incidit in censuras Bullae Coenae, & debet ab illis absolvi virtute Bullae Cruciatiae, & quoniam parvitas materiae dicatur, t. 4. tr. 3. r. 42. §. 1. p. 67

Legens libros hereticos, qui non tractant de Religione, neque continent multas haereses, sed quoniam tantum an incidit in excommunicationem Bullae Coenae, ita ut per Bullam Cruciatiam sit absolvens, t. 4. tr. 3. r. 42. §. 1. p. 67

Et quid, si aliquis legeret librum Catholici cum commentariis haereticorum, t. 4. tr. 3. r. 46. §. 1. p. 68

Legens librum hereticum non per seipsum, sed per alium an incidit in excommunicationem Bullae Coenae, ita ut per Bullam Cruciatiam sit absolvens, t. 4. tr. 3. r. 44. §. 1. p. 67

Legentes ea mandata Domini librum hereticum se incidit in excommunicationem Bullae Coenae, ita ut sit absolvens per Bullam Cruciatiam, ib. §. 1. p. 67

Et quid, si fuerit compellus in hoc, Nota verb.

Legens epistolam missivam alicuius heretici, in qua aliquem hereticum docet, an incidit in excommunicationem Bullae Coenae, ita ut egeat Bullae Cruciatiae per absolutionem, t. 4. tr. 3. r. 42. §. 1. p. 67

Legens libros hereticos in Gallia, Anglia, & aliis Provinciis, ubi Bulla Coenae non est recepta, an hoc non obstante incidit in excommunicationem, & egeat Bullae Cruciatiae per absolutionem, t. 4. tr. 3. r. 48. §. 1. p. 68

Legens scripta librum hereticum Latina lingua compositum, quoniam ipse nullo modo intelligit, an incidit in excommunicationem Bullae Coenae, ita ut per Bullam Cruciatiam sit absolvens.

etiam si ita votum non habeat difficultatem accipiendi votum
t. 3. r. 2. §. 1. p. 136

Lutheri

Levitar domos, arbes, & alia bona possederunt, & titulo elemo-
synae t. 9. r. 3. §. 5. p. 129

Et exort aliis omnibus doctoribus, ib.

Lus.

Quando obliget preceptum Fidei, t. 6. r. 1. r. 1. p. 1

Quo tempore obliget preceptum Spei, t. 6. r. 1. r. 1. p. 1

Quo tempore obliget preceptum dilectionis Dei, t. 6. r. 1. r. 3. p. 3
An hodie explicata Fides Incarnationis Christi, & SS. Trinitatis
sit adultis necessaria medium ad salutem, t. 6. r. 1. r. 4. p. 1

An fideles Ordinarii teneantur explicitè scire, & credere My-
sterium Circumcisionis Christi, adventum Messum, missionis
Spiritus Sancti, Communionis Sanctorum, & omnis Ecclesie
Sacramenta, t. 6. r. 1. r. 5. §. 1. & 3. p. 3

Et an obligentur fideles scire, & credere deprecari Matrem Dei
Virginem post partum, ac perpetuo mansisse. Et creationem
mundi esse in tempore, & non ab æterno, ib. §. 4

Et an peccent mortem, vel tantum venialiter adulti, Symboli
Apostolice formæ sub verbis precepti memoria non tenentes
ib. §. 1. & c.

Idem est de Decalogo, & oratione Domini, de *Acta*, mandatis
eorum subdistingui sciat, & intelligat. Et quid, si nesciat
la signare signo Crucis, ibi dictum §. 5

Multi sicut sciunt quod substantiam Symbolum, Decalogum, &
orationem Domini, nec tamen memorant, & eo ordi-
ne, quo proponuntur addiscunt, quæritur an peccent mor-
taliter, t. 6. r. 1. r. 6. p. 2

An detur preceptum, ut memoris teneamus Orationem Domini-
cam: & quid de *Salve Regina*, & *Salutatione* Angelica. Et
cursum docetur, quod nullum datur preceptum nec naturale
nec Divinum, nec etiam Ecclesiasticum, quo orationi vocali
privata, t. 6. r. 1. r. 7. p. 3

Et quid est sententia de consuetudine saluandi Virginem,
quando publicum signum datur in principio noctis, an tunc ca-
dat sub peccato saltem veniali talis oratio, & Saluatio, ibid.
§. ult.

An omnia, quæ habentur in iure Canonico, obligent, & habeant
vim legis. Et notatur, quod præcepta Conciliorum Provincia-
lium obligant Provinciam, dum spectant remissionem de rigore
Patrum, quæ non post legem obligantur, t. 6. r. 1. r. 8. p. 4

An Doctores Gratiani habeant vim legis, t. 6. r. 1. r. 9. p. 4

An leges Pontificæ obligent, necesse sit, ut promulgentur
singulis Diocesis, & Provinciis, t. 6. r. 1. r. 10. & in pluribus
aliis ejus not. latissime, p. 1

Et an Pontificæ leges, dum post duos menses a publicatione Ro-
mæ facta, totam obligent Ecclesiam, nec necessaria sit publi-
catio in singulis Provinciis, & Diocesis, ibid.

Et deciditur, leges Pontificæ vii, æque consuetudine receptas,
(sunt illæ Bullæ, & similes constitutiones contentæ in De-
creto, & ceteras non indigere promulgatione facta in Pro-
vincia, ibi. fin.

An leges Pontificæ non obligent, nisi post duos menses a promul-
gatione facta, quævis aliquis sciat statim (sunt promulgatio-
nem, t. 6. r. 1. r. 12. p. 7

Et notatur, doctrinam hujus questionis admitterendam esse in
Legibus Principum Supremorum, fœdas autem si lex feratur ab ali-
quo Magistrato, qui habet in sua gubernatione Superiorem, ut
Episcopus, nam tunc statim ex ipso tempore promulgationis
obligat, ib.

Et notatur, quod S. D. N. Urbanus VIII. in Bulla incipiente *Ra-*
mentis Pacificis, die 5. Junii 1641. damnavit omnia præjudicia
contra immunitatem Ecclesiasticam, etiam sub prætextu, quod
Bullæ Pontificæ non fuerint publicæ, vel usæ receptæ, t. 6.
r. 1. r. 13. §. ult. & c.

An Episcopi teneantur in suis Diocesis leges Pontificæ publi-
care, & observari facere, t. 6. r. 1. r. 14. p. 8

Et si Ordinarii non curent de hoc, an nihilominus nulloquomodo
obligent ad leges Pontificas observandas, modo major pars illius
Provinciæ illas sciat, & recipiat, alias non obligare, nisi ad
populum acceptent, & Romæ publicas non ubique obligare.
ib.

Sed contrarium docetur in *Sanctis*, t. 1. r. 15. p. 9

An Episcopi, & Principes ecclesiastici, si non curent, ut leges
promulgentur, & recipiantur, t. 6. r. 1. r. 16. p. 9

Et de doctrina hujus questionis præter Episcopos, & Principes, qui
hoc tempore vivunt, & quorum antecessores non receperunt
Concilium Tridentinum, nec illam Concilii Domini, liberos
esse in conscientia, & multo magis eorum subditos, ib. & c.

An Archiepiscopi, vel Episcopi possint dispensare, aut revocare
leges in Concilio Provinciali latas. Et quid, si illi alia Con-
cilia sint à Pontifice confirmata, t. 6. r. 1. r. 17. p. 9

Et inquit Archiepiscopi, & alii Episcopi suffraganei tan-
quam inferiores tenent legibus, & Decretis Synodi Provincialis,
etiam quod vim contrarium, nec posse in illis dispensare,
nisi quatenus illis permittitur, vel concessum est, t. 6. r. 1. r. 18. p. 10

An Episcopi possint condere Ecclesiasticas in suis Diocesi-
bus. Ex quo inferunt, an Generales Religionum, quæ à Summo Pon-
tifici sunt approbatæ possint quoque condere leges, t. 6. r. 1. r.
18. §. 1. & 7. in fine, p. 10

Et errum Episcopi hanc potestatem condendi leges habere im-
mediatè à Christo, non verillam habere à Pontifice, Cujus dis-
cultatis solutio pendet ex resolutione illius questionis, quæ
petitur. Quo iure Episcopi sunt Superiores Sacerdotibus quoad
jurisdictionem, & c. ibi §. 2. p. 10

Et an Episcopi egerint consensu Capituli, Clerici, aut populi, ut
ferat leges, idem est de institutione Fellibidi, §. 10. & seqq.
& signatur §. 11. & 16

Et idem, quod dictum est de Episcopo, dicendum etiam est de
Patriarchis, Archiepiscopis, Abbatibus secularibus habentibus
jurisdictionem Episcopalem, & c. ibi §. 13. & 14. p. 11

Et idem dicendum est de Cardinalibus respectu Ecclesiæ suæ
summi titulum de Legato, Summo Præfule, seu Nuncio Apo-
stolico in sua Provincia, & c. ibi §. 15. & 16. p. 11

An Capitulum Sede vacante habeat potestatem condendi leges
pro tota Diocesi, t. 6. r. 1. r. 19. p. 11

Et an possit leges latas à suo Præfule fore abrogare, ibi §. 13. & c.

Et an Capitulum Sede vacante Ecclesie Cathedralis, etiam vi-
vente Episcopo, possit aliquid de consensu leges, & statuta ferre
obligantis loco Capitularis in suis, quæ pertinent ad rectam
& ordinariam gubernationem, ibi §. 14

An potestas legislativa Ecclesiastica sit summi delegabilis, tom.
6. r. 1. r. 20. p. 12

Et queritur, si Regnum aliquod, vel Principatus pertineat ad
Reginam, eque natus, ad quem pertinet leges condere, ibid.
§. 6. & seqq.

An Declarationes Illustrissimum Cardinalium habeant vim le-
gis, t. 6. r. 1. r. 21. & in multis aliis ejus not. p. 13

An Declarationes Congregationis Cardinalium sint decretivæ,
t. 6. r. 1. r. 22. p. 13

An Decisiones Cardinalium sint tantum doctrinales, etiam si enu-
naverint verbum verbo cum Sanctissimo Pontifice, tom. 6. r. 1.
r. 23. & in pluribus aliis ejus not. p. 14

An authentica forma aliquas Declarationis Sacre Congrega-
tionis conferat ei vim legis, generaliter obligantis in utroque fo-
ro, t. 6. r. 1. r. 24. & in aliis ejus not. p. 15

An Bulla Sanctissimi Domini nostri Urbani VIII. die 28. Januarii
1648. edita contra Monetarios, extendatur ad commorantes in
Regno Sicilia, Sardinia, & Corsica, t. 6. r. 1. r. 25. p. 16

An omnia viva vocis Oracula annuuntur per Constitutionem
Greg. XV. & Urbani VIII. die 28. Decembris 1621. t. 6. r. 1.
r. 26. p. 16

An clausis oculis standum sit decretis Pontificiis, t. 6. r. 1. r. 27.
p. 17

Et de deducitur, Rubricæ Missalis alias esse preceptivas, alias verb
sunt etiam esse doctrinales. Et deciditur, præceptum Conc. Trid.
de susceptione Confirmationis ante Ordines obligare sub mor-
tali nam cum qui recipit, quod Episcopus, qui confert, ibi §. 4. & c.

An verbi imperativa posita in aliquo Canone, Bulla, seu Decreto
Pontificio, & Concilio non obligent ad peccatum mortale, t. 6.
r. 1. r. 28. p. 17

Et quid circa hoc de consuetudine Religionis, t. 6. r. 1. r. 29. §. 1.
p. 17

Et an verba, *Incipit, Mandat*, importent præceptum grave. Et quid
de verbo *Oporet*, ibi §. 4. & c.

Et an quovis verba legis intelligi possunt de obligatione venia-
li, non debeat extendi ad mortale, ibi §. 5. & c.

An les prohibeas, si uxor verbo *Non possit*, reddat ædum non so-
lam illicitum, sed etiam invalidum, t. 6. r. 1. r. 30. & in aliis
ejus not. p. 18

Et inter alia exemplis, pro fita doctrina hujus questionis
adducuntur, tandem deducitur, an ad confirmatum deens alium in
confirmatione cognatione contrahat, ibi §. 4. & in aliis ejus not.

Et etiam inferunt, an Sacerdos, qui virtute Cruciatæ non potest
absolvere, nisi in sacris parte, ab solutio sit illicita, sed non in-
valida, ibi §. 5. & in aliis ejus not.

An Regula Conciliaris obliget in omnibus Provinciis, & in so-
re conscientie, t. 6. r. 1. r. 31. & in aliis ejus not. p. 19

Et quid de Stylo Curie, an obliget, & imponat necessitatem, ut in
aliis Curis, & Tribunalibus Ecclesiasticis observetur, ibidem
§. 2. & in pluribus aliis ejus not.

An Regula Conciliaris non sit propriè leges, id est imperat
mortuo Pontifice, donec à Successore confirmetur, it. ut Or-
dinarii possint conferre Beneficia vacante etiam in mediis
temporibus reservatis, dum hujusmodi Regula fuerit à Succes-
sore confirmata, ibi §. 1. post med.

In Ecclesiis Cathedralibus, in quibus adfunt Statuta de puritate
sanguinis, an episcopi sint admittendi, etiam si Statuta de puri-
tate parentum, & sufficientem informationem explicant, t. 6.
r. 1. r. 32. p. 20

Et si feruntur episcopi pro legitimis esse habendos ad omnes Ordines,
& beneficia, quævis illa Pontificis, aut Episcopi dispensatione
non indigent, ibi signatur. S. r. & c.

An si duæ poenæ in diversis legibus ipso facto incurrere appofitæ sunt eidem delicto, utraque à delinquenti incurratur, c. 6. tr. t. r. 3. p. 22.

Et pro praxi hujus questionis aliquæ assignantur in textu hujus resolution. ex quibus deducitur, legem poenalem polliorem corrigere poenam prioris, & hoc intelligitur, quando utraque lex emanat ab eodem legiflatore, focus verò, si emanat à diversis, ib. §. ult. Sed lege eam per totam.

An in Bullis Pontificiis, & Decretis Sacræ Congregationis sub nomine privationis gradum, & dignitatum intelligantur comprehendi Concionatores, Lectores, Confessores, Magistri Novitiorum, Ministri, Confultores, &c. t. 6. tr. t. r. 34. p. 22.

Et notatur, dictas poenas non incurrere nisi sententiam judicis declaratoriam, ib. §. ult. &c.

An qui fecit opus, cui imponitur poena inhabilitatis, statim illam incurrat ante judicis sententiam, t. 6. tr. t. r. 37. & in aliis ejus not. pag. 23.

Et docetur Scholasticis in Academiis, qui violantes præceptum, vel statum illarum incurrunt inhabilitatem, posse dare subsidium ad Cathedrali, si delictum esse occultum, quia in dicta inhabilitate non incurrunt nisi post judicis sententiam, ibidem §. 1. post med.

A quoque per legem poenalem ipso facto poenæ activæ, & passivæ privatur, teneatur in conscientia hanc poenam subire ante judicis fecit, & condemnationem, t. 6. tr. t. r. 36. p. 23.

Et notatur, stando in opinione affirmativæ, eum non teneat privare se voce activæ, & passivæ, quæ nec nequit facere sine infamia, etiam si in lege habeatur delinquentem incurrere talem poenam non expectatam illa sententia, ib. §. ult.

An si in jure, vel aliqua Bulla inferiori poena privationis vocis, debet intelligi tam de activâ, quam de passivâ, t. 6. tr. t. r. 37. p. 23.

An aliqua ignorantia secundum legem lethalis ex gravi, scilicet, negligentia proveniens, excuset à mortali violationem legum humanarum, Unde, qui non laborat ignorantia supina, quamvis laboret sufficienter ad inducendum peccatum mortale contra legem naturalem, vel divinam, excusatur à mortali in transgressione legis humane, t. 6. tr. t. r. 38. & in plurimis aliis ejus not. p. 24.

Ex quo sequitur, quod talis veritas, quod non incurrat poenam legis v. g. excommunicationem, irregularitatem, suspensionem, inhabilitatem ad Officia ratione fœmæ, & similia graves poenas, ib. §. 3.

Et hoc etiam locum habet in legibus Pontificiis, Conciliorum generalium, & in aliis comibus, qui leges conducunt, & in legibus Regum, & Potestatum secularium, ib.

Et an sub nomine poenæ non comprehendatur irregularitas, quæ propter folam significationem, & contrahitur, ex defectu lemitatis, vel natalium, ex bigamia, ex defectu corporis, aut animæ, ib.

Et an sub nomine poenæ comprehendantur inhabilitates aut sunt impedimenta matrimonii, & similia, ib.

Et ex superius propositis inferitur, quod Titius ignorans hæresi exterius prolata ænexam esse excommunicationem in Bulla Cœnæ contentam, pronus fuit hæresim formalem, an illam incurrat, vel possit absolvi à quocunque Confessorio, ib. §. 7. p. 24.

Et quid si talis, v. g. scilicet quidem hæresim ænexam esse excommunicationem, sed tamen quandoque hæresim proclivem, oblitus est inculpabiliter illius, aut potius ex naturali inadvertentia, nullo modo ad eam advertitur, ib. §. 8. &c.

Et in exemplum datur prædictarum questionum alie similes proponuntur in textu hujus res. & in §. 2. post medium, & seqq.

Et notatur ad hoc, ut ignorantia sit vinibilis, & culpabilis, non sufficit ut quo statu, & Officio obligatum esse aliqui dicere, nisi aliquam cognitionem, vel dubitationem, aut scrupulum habes de tali obligatione, ib. §. 2. &c.

Et tandem queritur, an incidens in casum reservatum ignorans reservationem, possit absolvi ad Ordinarium, ibid. §. 13. & seqq. &c. pag. 25.

An si non constat, legem quoad forum conscientie esse usum receptam, quis teneatur illam servare. Et quid, si dubium est, an lex sit us recepta, t. 6. tr. t. r. 39. & in aliis ejus notationibus, pag. 25.

An quando dubium est, si lex excommunicationis, suspensionis, & irregularitatis sit us recepta, necne, præsumendum sit non esse us receptam, v. g. de Bulla Cœnæ VIII. de largitione munerum, & Extravag. Ambrosii, & Pauli II. contra alienantes bona Ecclesiastica, & similibus, t. 6. tr. t. r. 40. & in aliis eorum notationibus, p. 26.

Et item juris est, si inter auctores sint probabiles sententia, quibusdam affirmantibus eam esse receptam, aliis contra negantibus, potest enim quis sententiam negantem ad hæresim tunc, & salva conscientia, ib. in fine, §. 3.

Et an quando existit æquale dubium, an detur consuetudo sufficiens ad obligandum in foro conscientie, partem negantem sequi possimus, t. 6. tr. t. r. 41. in fine, p. 26.

An lex poenalis, & Ecclesiastica, poenæ excommunicationis, suspensionis, interdicti, & irregularitatis, obliget fori mortali, t. 6. tr. t. r. 42. & in aliis ejus not. ib.

Et notatur, tunc legem sub poenæ excommunicationis obligare ad culpam mortalem, quando excommunicatio est comminatoria, ib. §. 2.

An excusentur à morali Ecclesiastica, & Religiosa, qui agitationibus Taurorum interfunguntur, contra prohibitionem sub poenæ excommunicationis tenentibus, ib. §. 1. post medium, &c.

Et quid de Regularibus accedentibus ad Monasteria Monialium sub poenâ privationis Officii, & vocis activæ, & passivæ, ib. §. 2. post medium, &c. pag. 27.

Leges Synodales Episcoporum an Regulares teneantur observare, t. 6. tr. t. r. 44. p. 27.

Et an sint multi casus, in quibus Religiosi etiam exempti teneantur legibus, & sententiis Episcoporum, ib. §. 2.

Et quid quoad Fœdorum observationem, interdicta, extersque censuras, pro quibus ferendis licentiam habent Episcopi, & jure Tridentini, ib. in dicto §. 2. &c.

Et quid verò quoad jura ab Episcopo imposita, &c. ib.

An peregrini teneantur observare leges, & consuetudines locorum, in quibus repertiuntur, t. 6. tr. t. r. 47. p. 27.

An vagi teneantur servare leges locorum, in quibus repertiuntur, t. 6. tr. t. r. 48. p. 28.

Solent plures aliquando in zphate se transferre ad Civitatem Montis Regalis, queritur, an teneantur observare leges junonia, & Fœdorum, &c. illius loci. Et quid, quando istæ leges obligent etiam in loco domicilii, t. 6. tr. t. r. 47. p. 28.

Et quid est faciendum quoad contractus solemnitate, nam advenit teneantur servare in contractibus leges, & consuetudines, & Statuta loci, in quo contrahunt, ib.

An aliqui existentes in Civitate Montis Regalis pro aliquo dies teneantur observare leges quoad Fœdum, & jura, quæ hic Panorami observantur. Quod est querere, an peregrini teneantur observare Fœdum, & jura propria domicilii, quæ non observantur in loco, in quo repertiuntur, t. 6. tr. t. r. 48. p. 29.

Et quid est dicendum, si quis ex industria hoc efficeret, vel labore in alio loco, vel ut ibi non junget, fed carnes comederet. Et alia nonnulla, & diversæ casus sapienter contingentes in praxi inferuntur in textu hujus resolutionis, ib.

An Catholici habitantes in terris Hæreticorum præceptis, & legibus Ecclesiæ teneantur, t. 6. tr. t. r. 49. p. 29.

Et inter alia adducitur, an liceat transfugibus per loca Hæreticorum, comedere carnes diebus Veneris. Et an hoc solum admittatur in easu quo eis periculum grave immineret, v. bonorum, &c. ib.

An jura Civile obligent in Hispania in casibus, in quibus aliquid non sit definitum in legibus illorum Regum. Idem est dicendum de aliis Regibus, t. 6. tr. t. r. 50. p. 30.

Et an aliquis sit puniendus propter transgressionem legum Civilium, si actus non sit contra jus naturale, vel Regni, nec contractus sit irritus, et si jure Civili irritatur, si tamen a jure naturali, vel Regni non irritatur, ib.

An si Summus Pontifex existeret in aliquo Regno, v. g. Regis Hispaniæ, teneatur vi directiva observare leges illius Regis latas pro bono publico, t. 6. tr. t. r. 51. p. 30.

An Principes teneantur servare ius leges, & tractus, & resol. 52. pag. 31.

Et quid, si jurassent servare eas, ut solet tale juramentum exigi à Regibus, & Dominis terrarum, dum accipiunt deo possessiones earum ibidem, in fine Resolutionis.

Et difficultas est, an ex vi directiva Principes teneantur servare ius leges, & tractus, & resol. 53. pag. 32.

Et inter alia, quæ ex doctrina super additis questionibus inferuntur, a tandem queritur, an Principes teneantur stare contractibus se celebratis cum suis subditis, & aliter facere peccet non aliter, ibid. §. ult. &c.

Et deducitur, quod spedito secundum Pontifex Summus non logetur Horas Canonicas, nec jejunia, &c. non peccet in hoc, t. 6. tr. t. r. 53. §. 15. & seqq. p. 33.

Et inferitur, omnia peccata, quæ à Principe committuntur ob non observationem propriarum legum, esse ejusdem speciei, ib. §. 18. & seqq.

Et notatur, quod Princeps Superior non teneatur in conscientia servare Statuta, seu leges municipales Provinciarum suis subjezarum, quando in illis Provinciis morantur, vel in eis peregrinantur. Et quid, si tale Statutum confirmatum sit ab ipso met Principe, ib. §. 2. & seqq.

An Princeps propter publicam necessitatem privatis jus suum asserere possit, t. 6. tr. t. r. 54. §. 3. p. 33.

Et in dicto casu an teneatur Princeps ad recompensationem, ibid. §. 1. & seqq. p. 33.

Et quid si prædictum jus tollatur per viam legis generalis, an tunc nulla restitutio fieri debeat, ib. §. 15. & seqq. p. 33.

Et resolvitur, privilegium Immunitatis per legem generalem non tolli, ib.

Et inferitur, quod Papa valide revocat privilegium per modum contractus onerosi quibuscumque personis, quavis dignitate Pontificali, Imperiali, & Regali præfulgentibus virtute Bullæ Cœnæ

Domini, absque ulli reſtitutione, seu recompensatione, ib. §. 19.
Et tandem quæritur, an omnia ſit Supremi Principia, quæ poſſit civibus ſuis reſuſe, five eorum dominium ex plenitudine poteſtatis pro libito ſine alia cauſa auferre, ib. §. 20. & ſeqq.
An ut leges humane tam Civiles, quàm Pontificiæ obligent, an requiratur conſenſus, & acceptatio populi, t. c. r. t. r. 17. & in aliis ejus not. t. & a. p. 34.

Et curſum caplanatur, quando lex dicatur non uſu recepta, ib. in fine §. 3.

Et an Bulla Cœne, ubi non eſt uſu recepta, obliget in conſcientia, ib. §. 4. & in multis aliis ejus not.

An qui transgreditur legem & contemptu, peccet mortaliter, t. c. r. t. r. 16. p. 37.

An Principes ſeculares in ſuis legibus poſſint obligare transgreſſores ad peccatum mortale, t. c. r. t. r. 17. p. 37.

Et an peccatum contra legem Eccleſiaſticam non ſit mortale per ſe loquendo, ſed ſolum, quando ſit ex contemptu legis, ibid. ad medium, §. 2.

Et an ſit peccatum mortale non parere legibus civilibus, ſecluſo contemptu, ib. §. 5. p. 37.

Unde agnoſci poſſit legem humanam obligare in conſcientia, & ad mortale. Et pro praxi hujus quæſtionis adducitur aliquæ Regule in textu ref. t. c. r. t. r. 18. p. 37.

Et docetur, quid verba præcepta, quæ obligant in conſcientia, quando apponuntur in legibus, & Conſtitutionibus ſunt, *Preceptis, Mandatis, Prohibitis, Deſectis, Interdictis*. & in poſſentia verba præcepta ſunt, *Debetis, tenentur, necesse est, necesse ſibi licet*, & alia ſimilia. Et quid, quando præceptum ſeritur ſolum per verbum imperativum, ib. §. 1. prop. finem, & ſeqq. & in multis aliis ejus notationum.

Denique ſi verba communia ſint, ut *Ordinamus, Etiamimus, Praecipimus*, quæritur, an talis conſtitutio, lex, aut ſtatutum habeat vim præcepti obligantis ad culpam, ib.

Et quid dicendum eſt de verbo *Opportet*, an inducat obligationem ſub culpa, ib. §. 1. & in multis aliis ejus not.

Et adverte, quod tota doctrina hujus reſecti valde notanda, & io promovere tenendis pro praxi, & ſolutione præſentis difficultatis hujus reſol.

An peccet ſubditi ſine cauſa non recipientes legem à Principe legitime promulgatam, t. c. r. t. r. 19. & a. p. 38.

Et quid, ſi in conſa dubio non recipiant illam, ib. in §. 2. diſta. t. 40.

An ſi lex fuerit acceptata à majori parte populi, ſi aliqui illam ſceperit, ſecluſo ſcandalo, peccet mortaliter, t. c. r. t. r. 1. p. 39.

Et quid & contra, ſi major pars populi non ſeruet legem, an peccentur alii ſine peccato mortali majori parti conformari, & excuſari, ib. in fine.

Utrum liceat ſupplicationem ſuper aliqua lege perſicere, & interius ſuſpendere ejus obligationem, & illam minime obſervare, t. c. r. t. r. 23. p. 39.

Et an ſi Summus Pontifex, vel Princeps, ſudita Communis ſupplicatione, tacet, & non reſpondet, diſt. ſupplicationi præſumatur conſentire, & legis obligationem tollere, ſub fin. & c.

An lex, ut non obliget, ſit neceſſarius conſenſus tacitus Principis, ut v. g. cognoscat iſo legem non recipi, & tamen ſoleret. Et quid circa hoc quoad leges Pontificias, t. c. r. t. r. 23. p. 39.

An ut lex per non uſum authoritate careat, requiratur certum tempus, & opus ſit aliqua præſcriptione, t. c. r. t. r. 24. p. 39.

Immo ſcientie Principe, & non poſſente, cum poſſit, an ſufficiant duo, vel tres actus facti contra legem, ib. §. 3.

Si quis in quadam platea Civitatis audiri quoddam Vanum, ſeu Edictum, quæritur, an teneatur illud obſervare, a nequam publicetur in aliis plateis, & in tota Civitate diſſeminari, t. c. r. t. r. 25. p. 39.

Et notatur, quod ſi legis publicatio in noticiam abſentis miraculoſe veniat, eam tamen humano modo venire fuſt impoſſibile, nullo modo obligare ad ejus obſervationem, quia reſpectu illius lex non eſt publicata, ib. ſub ſinem.

An quando conſtat de lege, dubium autem eſt, an in aliquo caſu obliget, liceat contra illam ſecrete, t. c. r. t. r. 26. p. 40.

An in caſu dubio legi detur locus Epikæje. Et quid, ſi dubitetur alteri legi graviori contrariari, t. c. r. t. r. 27. p. 40.

An quando dubitatur, an lex obliget ad mortale, vel ad veniale, judicandum ſit obligare ſub mortale, t. c. r. t. r. 28. & in aliis ejus not. p. 40.

Et an quando quis dubitat de juſtitia ſilicet tribuit, teneatur illud ſolvere, ib. in fine, & c.

Utrum, quando lex fundatur in præſumptione obliget in conſcientia, ſi præſumptio in aliquo caſu particulari deficit, tom. 6. r. t. r. 29. & in aliis ejus not. p. 40.

Et pro praxi diſt. quæſtionis ſi aliqui caſus explanantur, ſapè conſequentes in praxi.

Quum, quando ceſſat ſine adæquatu legiſ in ſiquo caſu particulari, ceſſet obligatio legis. Et ea ſita Reſolutione Conſiliarii, & Reſponſione aſſum conſentient poterunt multos ſcrupulos, & difficulitates tollere paſſim contingentes in praxi, tom. 6. r. t. r. 30. & in plurimis aliis ejus not. p. 41.

Ex quo inferitur, laicum doctum poſſe ſine peccato diſputare cum Hæretico, & Infideli, non obſtante hoc probabiliter cap. *Inhabemus*, de Hæretico in 6. quia quando laicus eſt doctus, ceſſat ſine illius legis, nempe periculum perverſionis, deceptionis, & deriſionis Myſteriorum, t. c. r. t. r. 31. in fine, p. 41.

An lex purè penalſis in materia gravi obliget in Conſcientia, t. c. r. t. r. 32. & in multis aliis ejus not. p. 41.

An pragmatica, quæ in hoc Regno prohibet ferre ſeſtoprem, vulgo dictum *ſeſtoprem*, ſub pena capitis, obliget ſub tatu peccati mortalis. Quod eſt quærrere, an lex prohibens aliquid ſub pœnis mortis, mutilationis, perſepei carceris, damnationis, aut t. trem. conſtitutionis bonorum, aut omiſſionis multorum bonorum, obliget ſub mortali, t. c. r. t. r. 34. & in multis aliis ejus not. p. 42.

Et excuſatur à culpa, qui merces veritas raducunt à uno Regno ad aliud, non ſoluto veſtigiali Regio. Qui in fluminibus vetitis piſcantur. Qui contra prohibitionem in ſylvis ligna ſecant, vel paſcuntur oves in pratis vetitis, vel animalia prohibita venantur, & alia ſimilia faciunt, t. c. r. t. r. 35. ult. p. 43.

An trandentes veſtigialia juſta peccant, & teneantur ad reſtitutionem. Et quid, ſi prædicent ementibus talia victualia, & tribu, t. c. r. t. r. 36. p. 43.

Et docetur, fraudantes veſtigialia non eſſe à Confeſſariis urgendos ad reſtitutionem in caſu, quo penitus non licet reſtituere, ib. in fi.

An lex penalſis mixta obliget ſub peccato mortali, t. c. r. t. r. 37. p. 44.

Et notatur, quid cum Legiſlatoris Eccleſiaſtici poſſint obligare, & ſolent comminari ſpiritualium poenam, quando in conſcientia obligare volum, ſi tantum tamen temporalem poenam ſtatuant, poſſicum eſſe videtur, quoad eam tantum obligare velint, ib. §. 2. & 3.

An lex penalſis ipſo facto poenam inferens obliget non ſolum in conſcientia, ſed uſque etiam delinquentis teneatur illam poenam ſolvere ante judicis ſententiam, t. c. r. t. r. 38. p. 44.

Et pro praxi quæritur, an qui eſt cauſa, ne qui condemnentur ad poenam juſtam impediunt à lege, teneantur poenam reſtituere, & cui eſſet applicanda, ut ſi Filius non accuſet, ſi Judea non condemnat, ſi Cuſtos ſylvarum, & Civitatum non manifeſtet crimina, & ſi teſtis, & reus juſdiciæ iſterrogatus crimen occidet, & c. ib. §. 1. & c.

Et an hoc procedat in penis, quæ iſo teſtamentis apponuntur, ut ſi ſœmina calce vivat, & c. ib. ſub finem diſt. §. 2. & c.

Et an poena conventionalis applicata in aliquo contracto ſit ante judicis ſententiam ſolvenda, ib. §. 3. & c.

An lex penalſis ca idemſtrate rationis ſit extendenda ad alios caſus, t. c. r. t. r. 39. & in plurimis aliis ejus not.

An ſi quis ex rebus prohibitis à lege exccratur in gravi quantitate, licet dampnum grave ea tali facto non proveniat Reipublicæ, peccet mortaliter, t. c. r. t. r. 40. p. 45.

Et ea qua mercurio exportatione cenſentur dampnum grave Reipublicæ ſecre, ib. prop. fin. ref.

An parvitas materie excuſet à lege prohibente, ne extrahatur aliquid à Regno, t. c. r. t. r. 41. p. 45.

An licitum ſit, auſſa aliqua vera, & legitima ſcriptura, aliam ſimilem conſcribere, quod à lege verè prohibetur, t. c. r. t. r. 42. p. 45.

An qui multat ſcripturam in aliqua re, quæ tamen innititur veritati, ſit ſuſceptus, t. c. r. t. r. 43. p. 45.

Et notatur, quod qui corrigat literas juxta mentem Pontificis, non eſt ſaliarius, nec incurrit excommunicationem Bullæ Cœne, ut v. g. ſi dicatur in ſupplicatione Petro Paſcoſmorum, & Notarius ſcripſit, Petro Neapoliſ, vel ſi expriat quartus conſanguinitatis, & appoſuerit aſſinitatis, ib. §. 3. & c.

Idem eſt, de illo qui corrigat literas juxta mentem Epicoſi, & ſupplicationem Edictum illud, §. 4.

An ſi licet aliquando ſaliſicare ſcripturas publicas, t. c. r. t. r. 44. p. 46.

Et an ſi tale inſtrumentum falſum eſſet jam ab alio conſcriptum, poſſet ne aliquis adhuc illam producere, quoties adſet notitia falſitatis, ib. §. 3.

Et quid, ſi aliquis privatam aliquam ſcripturam ſaliſicaret, ut ſyngrapham, aut apocham, ib. §. 4.

An Clericus Beneficiarius, vel in Sacris conſtitutus poſſet exerceere munus Advocati eorum judice ſeculari pro uno tantum negotio, & hoc finito pro alio, & ſi de aliis, t. c. r. t. r. 45. p. 46.

Et an ex parte ſupradicti poſſint munus Advocati exercere in propria cauſa, & Eccleſie, & in cauſis viduarum, pupillorum, & pro proſtis, & amicis, & ſi aſſiſtat in Curia Romana pro omnibus, ibid.

Et an in cauſis, in quibus interdictum eſt Clericis Advocacionis Officium exercere, poſſint domi conſulere, & conſcribere juris allegaciones in ſcriptis, ib. §. ult.

An Advocatus poſſet eſſe judex in cauſa, cujus Patronus fuſt, dum non ſententiam proſtat ſecundum l. p. c. c. t. c. r. t. r. 46. p. 47.

Et an hæres non conſcienti inventarium teneatur ſolvere ultra vires, pro legibus, quæ fundantur in præſumptione, quod hæres fraudat ſi bona, ib. §. 3. prop. ad medium, & c.

An judex peccet expeſcendo pecunia mediante, unus cauſam ante

alias

aliam, si litigantes iura temporis equaliter gaudeant, & teneatur pecuniam restituere. *6. tr. r. 8. p. 47.*

Et non facilius scandalum, & periculum in iudicio, iudex possit accipere, nec teneatur restituere id, quod accepit à litigantibus, si datum sit iuxta modum liberalitatis, ut moribus, quomodo solet, quomodo teneatur diligenter in casu adhibere. *ib. 5. a. &c.*

Ad hoc peccatum mortale, falsum crimen obicere terti iniquum, contra jus iustitiae. *4. tr. r. 1. ref. 88. & 89. p. 47.* Et hoc fit contra iustitiam.

Et si reus, & testis in tali casu iurent, quoniam peccatum mortaliter tamen non teneatur ad restitutionem. *ib. idem d. 88.*

Et quid, si falsus, & iniquus testis iam esset mortuus ante finem causam. *ib. in 5. r. 89. p. 7. p. 48.*

Et notatur, quod non licet appellare adolentem, quies appellavit furem, poens tamen dicere, quod sit necesse, & ad ejus confirmationem perscrutari alia in dicitur illius, vel oculorum crimen obicere illi, quando est necessarium ad evadendum boverum, & famam, quod alias amitteretur. *ib. 5. p. &c.*

Et in tali casu firmitatem necesse multum mendacii periculisum, nec contra iustitiam obicere crimen falsum de foris ad iudicium. *ib. 5. p. 4.*

An testis teneatur restituere terti, si quid accipit pro veritate dicendo, de iudice pro ipsa iustitia ferendo. *6. tr. r. 9. p. 48.*

Et an hoc intelligatur, quod datur, testis, & iudex accipiant ab eodem, non autem si accipiant ab alio. *ib. 5. p.*

An testis interrogatus à iudice teneatur ex iustitia commutative respondere, si non dicenda in nihil ferat, restitutioni vocatus sit. *6. tr. r. 9. p. 49.*

Et quid est dicendum, si per mandatum iudicis testis solus iuret, ipsa tamen subterfugiat, & non comparat. *ib. prope 5. p. &c.*

Et testis, qui per imprudentiam oculum crimen detegit, si bona fide detegat, (ut frequenter solet accidere), quia par est legem de hoc interrogari à iudice, an teneatur lege iustitiam retrahere testimonium suum, iure si non retraherit, obligatur ad restitutionem. *ib. 5. p. 4. mod. 10.*

An testis restitui solus testimonio non teneatur aliquando ad restitutionem. *6. tr. r. 9. p. 49.*

Et an quis talium testimonio iure dicitur ignorantia, vel ex inadvertentia damnum, vel ex oblivione saltem non mortifera, rationem contra testem aliquem damnum, teneatur ad restitutionem. *ib. 5. p. &c.*

An testis falsus teneatur revocare dictum suum, ratione cuius non est in iustitia aliam est interduci, quoniam ipse similis periculum parvum in iure, imo licet ex revocatione minus malum illi imminuat. *6. tr. r. 9. p. 49.*

Et quid quod testis falsus ducit an talis revocatio sit profectura, an non. *ib.*

An testis teneatur denunciare, quando fecit nullum alium scire illud à dicto, etiam interrogatus sub precepto, & iuramento. *6. tr. r. 9. p. 49.*

An testis teneatur respondere, si iudex ad evadendum scandalum interrogat, quando crimen est notorium, sed ignoratur author ipsius. *6. tr. r. 9. p. 50.*

Et an iudex in tali casu non possit inquirere, nec interrogari, & aliter faciendo an peccet mortaliter. *ib.*

An reus, & testis teneantur respondere, si iuramentum iudex iuravit illos interrogare. *6. tr. r. 9. p. 50.*

An si iudex in re dubia inquit peccet, & testis, si obsequatur, si loquatur. *ib. 5. in fine, 5. p. &c.*

Et an quando iudex, vel Superior generaliter inquit super aliquo delicto notorio, cuius author ignoratur, tunc loquatur, qui dabit, an infamia, vel indicium contra illum, quo ipse fecit commissio delictum, an teneatur prodere delinquentem, vel debeat respondere, de necesse, qui committit. *ib. ult. &c.*

An reus teneatur respondere, si licet adversus se sit in solam dictum denunciatorum. *6. tr. r. 9. p. 50.*

Et notatur, non licere aliis cooperari cum reo ad confringendum carcerem. Et non consensum, qui sunt inter Parentes, coniuges, fratres, possunt iure reus auxilium, consilium, & pecunia. Idem est de his, qui (pecta circumstantia certissima) timerent revelandum à reo fore comprehendendos, puniendos, & infamandos à iudice. *ib. 5. a. per totum, &c.*

Et random queritur, an reus innocens, qui reipso damnatur iniuste ad mortem, iuste tamen iuxta allegata, & probata, possit vi, & armis defendere à iudice, & ejus ministri, etiam occidendo non si necessitas sit. *ib. 5. & in aliis ejus annot.*

An reus teneatur iudici respondere, si testium depositio non notificatur. Et quid circa hoc cum Regiariis. *6. tr. r. 1. p. 89. p. 9.*

An reus confessus, & convictus duobus criminis teneatur respondere interrogatus de complicitate, nulla infamia laborantis. *6. tr. r. 1. p. 90. p. 51.*

Et an iudex de dictis complicitatibus interrogans extra casus assignatos in textu huius Resolutionis peccet mortaliter, Et an necessarii possint reus obligare ad respondendum tamen in casibus supra expressis. *ib. a.*

Et absolvere decet, in omnibus casibus non esse complices revelandos, quando quis cognovit coheredes, vel emendatos esse, ut

si probabilius emendatos sit periculum correctionem fratrum quam est valde notandum. *ib. in fine, &c.*

An opinio afferens, quod reus iuridice interrogatus in causa capitali bovis, & famae tritumum, confessionis omnium bonorum & similibus, dam ad se ipse evadens, & confessorius in talibus casibus teneatur absolvere reum, qui est in proposito negandi veritatem, accedendo restrictioni mortali, vel equivocatione. *ib. sub finem, &c.*

Et quid in dicto casu, si contra reum sit femina probata vel iudicia equivaleant. Et quid, si delictum sit plene probatum, an in tali casu teneatur reus respondere ad mortem iudicis. *6. tr. r. 9. p. 51.*

An reus iuridice interrogatus de homicidio commisso ab sui juris defensionem teneatur respondere. Ubi multos alios casus circa juridicam interrogationem in rebus huius Resolutionis decisos inveniet. *6. tr. r. 10. p. 51.*

Et notatur, ut quod quis iuret licet, & absolute, factum est, si tam audierit à persona valide de dignis, licet autem in iudicio, ubi debet capere, quomodo hoc scire. *ib. 5. p. 51. &c.*

An reus, qui negavit veritatem post iudicium finitum etiam ad mortem damnatur, teneatur manifestare veritatem negatam. *6. tr. r. 10. p. 51.*

Unde caveat Confessarius urgere reos penitentes, qui ducuntur ad supplicium ad hoc efficiendum. *ib. 5. a. mod. &c.*

Et si reus ob mortem tormentorum falsum crimen sit imposuit, propter quod ad mortem damnatur, an tunc non teneatur loqui retrahere, nisi infamia notabilis in alios retrahat, & ex retrahitione illi damno obviatur. *ib. sub finem.*

An reus, qui in tali iudicio secundum ordinem juris interrogatus, negavit veritatem, qui manifestat confessionem, reus teneatur ad mortem retrahendum dictum, aut quomodo iudicet. *6. tr. r. 10. p. 51.*

Et an tunc sit in talis iudicio, si non sit, nisi ad faciem veritatem, etiam non rogatus se offerat, ac prout à Confessario absolvens non esse, nisi ad faciem proponat. *ib. 5. p. 51. p. 51. mod. 10. p. 51.*

An reus negavit per usurarium meritis, & iuridice interrogatus crimen à se ad alium inquit negat, teneatur ad restitutionem. *6. tr. r. 10. p. 51.*

Et infertur, ut reus ad alterum accusatum, & fidei testibus se tunc reus, aut opponendo licet falso simile adulterium in viro, minime teneri docem, aut alia non viro iure restituere, quia illi loquuntur propter mulierem adulterum lucrat debet, vel ad quid teneatur. *6. tr. r. 10. p. 51. mod. 10. p. 51.*

Et ad iudicem iniuste non condemnatur teneatur ad restitutionem pecunie peccatorum. *6. tr. r. 10. p. 51. mod. 10. p. 51.*

An si in iudicio non crimen iudicis fuit confessum, vel displicendum, si hoc fraude, aut mendacis impedit, restituitur ad restitutionem. *6. tr. r. 10. p. 51.*

Et ex doctrina huius questionis multis aliis casus deduci, & decideri possunt, & in textu huius Resolutionis casus assignantur pro praesentis iudicii difficultate, & questionibus à iudice in finem, & in alioquin notandum. An licet instrumentum per se non sufficiat ad condemnationem, Et an quis potest consilium reum, ac fugiat. *6. tr. r. 10. p. 51.*

An reus iudice condemnatus ad mortem, ad tritumum, ad carcerem perpetuum, vel reprobationem, possit ingere, & effringere carcerem, rumpendo vincula, & prius ex carceribus, ut non teneatur restituere damna inde sequens, damnum hoc efficit non inferendo vim iniuriam iustitiae. *6. tr. r. 10. p. 51. & 6. tr.*

Et quid, si alii captivi iuvenerint carcerem rupto, vel aperto fugiant, modo illi fugam non consilium, an in hoc non peccet, ac teneatur restituere damna inde sequens. *ib. 5. p. &c.*

An Superior teneatur servare padum de impunitate reo promissa si reus negatur delicti confessor. Et alius alii expianctae qui contingere possunt in iudicio. *6. tr. r. 10. p. 51.*

Et notatur, quod quando iudice iuridice procedunt tunc reum male negaturum veritatem, possit licet, & iuste reo impunitatem cum equivocatione, & restrictione mortali promittere, ut si deceptus confiteatur veritatem. *ib. 5. p. 51.*

Et docetur, quod in duobus casibus potest iudex excusari à restitutione. Primo, si iudice (suppletur alia ratione, ex quibus reum iuridice damnaturus erat, vel damnare poterat. Secundo, quando error à iudice contra iura ordinem commissus est in aliquo puncto, in quo Princeps Supremus potest dispensare. *ib. 5. p. 51. & 6. tr.*

An licet iudice informationem cuius litigantis alteri tradere, & 6. tr. r. 10. p. 51.

Et docetur, esse peccatum mortale perire ad impressorem, vel à famulo iudicis, seu ad reus, vel ab amonens Advocatum predicti iudicis informationem capiat, ut tradat litiganti. *ib. 5. p.*

Et notatur, quod quando litigans potest predictam informationem capere, non potest Advocatus illis recipere, nec amonens illas scribere. *ib. 5. p.*

An iudex in Civilibus conclusus veritatis possit contra aliquem scribere sententiam iuxta allegata & probata. Et quid in criminalibus iuribus. *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 Et in hoc extendatur ad ministerium iudicis. *1. d. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 Et in textu *Rel. 1. r. 1. §. 1. p. 17*, multa docentur, quod in tali casu iudex debet facere, antequam rem quicquid sciat, ex privata scientia esse innocentem, condemnare & occidere.
 An iudex debet attendere solum in sententia sententiam, quae allegata sunt, vel etiam ea, quae allegari possunt. *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 Et notatur, quod iudex tenetur omnibus modis laborare, ut veritas inveniatur, & falsitas detegatur, ut secundum ipsam possit iudicare. *ib. 5. ult. p. 19*
 An pater accusaria tenetur remittere rem poenam mortis, si iudicem in iustitiam iudex ex parte sua illum remissit. Et quid de poena poenae castris. *1. d. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 Et an quis possit accusare alium, qui occidit Patrem, fratrem, aut consanguineum, & dolet de culpa, & occidit sufficientem satisfactionem penam iure po damnis, quae sunt inde illata. *ib. 5. ult. p. 19*
 An reus, dum in causa castra fuit, possit appellare, possit in causa castra perire. *1. d. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 An condemnatus ad mortem per famulum, possit se abstinere a cibo clauiculis oblat. *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 An damnatus ut veniens percat, possit illud haurire. Et an in tali casu reus peccet, & ad hoc conditio permittit, ubi huiusmodi applicatur, merito possit se gerere. *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 Et advenit, quod iudex condemnatus possit ubi mortem inferat, sed ut murtem patiatur, *ib. 3. ad modum*
 An precipiente iudice, ut reus se interficiat, possit id facere. *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 Et utrum iudex in poenam delicti possit eo imponere, ut sibi ipsi membrum aliquod, e. g. manum amputet, & an reus teneat ut obli. *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 Et quid, si reus non obtemperet, iudex condemnaret cum morte. *ib. 5. ult. p. 19*
 Et an sit licitum seipsum mutilare, ut occidatur, Tyranno aliquo minante mortem. *ib. 5. ult. p. 19*
 Et notatur peccare eos, qui cillant se, aut permittunt id fieri a Parentibus ad conservandam, vel procurandam vocis suavitatem. *ib. 5. ult. p. 19*
 An licita sit appellatio, & citatio ad iudicium Dei in Valle Josaphat. Et in textu huius rei, adducuntur aliqua exempla praerati difficultatis, & datur solutio, & Regula iudicis, quid facere debeat in praedicta de appellacione, & citatione ad iudicium Dei in Valle Josaphat. *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 An causa, appellatio, includat quancunque appellacionem. *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 Et quid, si per Papam, licet Cardinali sit commissio causa, appellatio, includat. *ib. 5. ult. p. 19*
 Et notatur, quod dicta causa ubi operatur, si constat de gravamine notorio, neque operator contra terminum tollit iurisdictionem ad Superiorem, neque constitutionem in integrum. *ib. 5. ult. p. 19*
 An licet Procebus condemnare aliquem de modo, non adhibitis solemnitatibus, terminis, & processu de iure necessariis, aut non data facultate de iure secundum leges. Et an peccet ministris, si huiusmodi Principium mandatis obediunt. *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 An Rex ea privata scientia possit occidere Reginam, & simul cum ipsa adulterem cum. *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 Idem est, si Princeps sciret ea privata scientia ceteros aliquos in Principem conjurare, vel aliquod grave, & contra delictum in Republicam, vel innocentem machinare, & aliter malum vitare non possit. *ib. 5. ult. p. 19*
 Et Resolutio huius casuum pendet ex illa celestis quaestione, an quod delictum ita est occultum, ut possit iudicari peccari, si item plene, sciret tamen a Principe, an scilicet possit cum Principe, rationabili causa existente, condemnare delinquentem absque iudicio probatione per testes, & alia citatione, & defensione rei. *ib. 5. ult. p. 19*
 An licita sit petitio Fisci instantis, ut aliqui vel initiat tantum ad terram condemnentur ad terram sine aliqua termino defensionis, quia leges absolutae decernunt non esse condemnandos reos in iudicio. Et docetur, defensionem esse de iure naturali & divino, ideo omnimodum nihil adversus illud prevallere potest. *1. d. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 An Princeps ea causa nec sitis possit hominem male vltim in carceribus existentes deponere per Regis tributibus, donec eorum causa expendantur. *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 Et an saltem ea causa necessitate possit remigere a Principe compelli in criminibus perferre per aliquod tempus. *ib. 3. ad modum*
 An licet Roma famulari, iudex, & c. non adit periculum perversionis, quia tales servientes sunt sunt in Fide, *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 Et an lex hoc penibens adimplenda sit solum contra Iudeos, non autem contra Sacraeque, & Paganos. Idem. *ib. 5. ult. p. 19*
 Et quodnam peccatum sit violare has leges. *ib. 5. ult. p. 19*
 In Ecclesiis Cathedralibus, & Regularibus sicut flos sedilia, & semper laicorum pro audientia conclavibus, quiritur, an Episcopi

capituli, & Superiores Regularium possint propolis illa non admittere, & ideo removere, vel alia non loco apponere, iuxta. *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 Et quid de delictis iura Patrimonii. *ib. 5. ult. p. 19*
 Et pro firmandis doctrinis, superius de difficultatibus multa alia deducuntur, & obijciuntur, quod convincere possunt in superius dicto casu. *ib. 5. ult. p. 19*
 Et quid est sententia iure sepulchri, & habeat insignia in Ecclesia etiam Mendicantium, an tunc amoveri non possit, & illud translatum ad haereticos, ibid. ad medium §. 1. vlt. Confitemur.
 De etate quadraginta annorum, quos habere debet Canonici Penitentiarum ex Conc. Tr. *1. d. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 Et pro Episcopis, cum triginta annis requiruntur, an debeat esse completus. Et an verum in Gallia ex concordata inter Leonem X. & Regem Galliae sufficit, quod in 27 annum constitutus sit, ut recte possit eligi in Episcopum. *ib. 3. ad modum*
 Et notatur, quod pro Abbatibus, Decanis, Praepositis, Archiepiscopis, aliisque dignitatibus Curiam amovant habentibus, ut 27. annos incompletus requiratur. *ib. 3. ad modum*
 Quod etiam procedit non solum in Dignitatibus Ecclesiasticis, sed etiam in Regularibus, ubi dictum §. 1. p. 17
 Et de etate Dignitatis, & Peritusque quibus auctoritate Curia animarum iudicet, Clerici aliquos idoneos, & 27. annos non minoribus adiciantur, necessarii sunt. Et an in 27. annos pro Dignitatibus acquisitis deesse alio completus, vel sufficit incompletus. *ib. 3. ad modum*
 Et in hoc etiam 27. annorum requisita sunt non solum pro dignitatibus Ecclesiasticis Cathedralium, sed etiam pro dignitatibus Ecclesiasticis Collegiatis. *ib. 3. ad modum*
 Et pro Cardinalibus, an etiam requiratur tota annorum possit promovendi ad eum Ordinem, quem designantur. Et an in Pontificis Summo solum requiratur 30. annus. *ib. 3. ad modum*
 An Vicarius peccet in Archidiaconum. Et quid, si Archidiaconus habere privilegium ubi in primis sedem possit Episcopum. *1. d. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 Et an Vicarius debeat non solum procedere Archidiaconum, sed etiam Abbatem, Archiepiscopum, Canonici, etiam Episcopos, & alios Praeiacos inferiores Episcopos, in sedendo, amovendo, in Choro, & in Processionibus, etiam praesente Episcopo. Et quid si praedictus Vicarius Episcopos sit Canonici. *ib. 3. ad modum*
 An Coadiutor Canonici Praebeat Diaconum sedere debeat ante Canonici Subdiaconales. *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 Et supponitur, quod dictus Canonici non possit sedere, & accedere in locum antea Consecrati, quavis sit cum futura successione. *ib. 3. ad modum*
 An qui vult accipere gradum Doctoratus in aliqua Universitate publicae Mellan. Cantuag. & c. non habens cursum equitatis, non intersit illis iuxta Universitatis Statuta, vel non sit Materiam adscriptam, & c. peccet mortaliter, licet non intersit iuramentum. *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 An Studii, ubi Scholares, libelli non visitantes, & lectiones non audientes gaudent Studii privilegio, dum modo in Matricula sunt adscripti. *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 An filius Civis natus antequam Pater in omnino Civium fuerit receptus, gaudeat privilegio. *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 An plenebus a viro Nobili adoptatus, Nobilitate cariturus, ut gaudeat privilegio Nobilitatis. *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 Et docetur, mulierem nobilitate genere matrisque privilegio gaudere. Et de contra etiam Patre plebeo, & Matre Nobili, plebeus est. *ib. 3. ad modum*
 De electionibus Officialium civitatis faciendis, & praesentem ab Illustrissimo Senatu Urbis Patrum. Pro quo primo aliqua nobilitas proponuntur, & supponitur. *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 Et queritur, an Senatoris eligentes indignos, non solum peccet mortaliter, sed etiam reus relinere dummodo inde sequatur, & an per se per iuramentum, quod ante electionem faciunt, vel facere debent. *ib. 3. ad modum*
 Et quid si electionem facient per seccata suffragia. *ib. 3. ad modum*
 Et an peccet mortaliter eligentes dignos, omnes dignos. *ib. 3. ad modum*
 Et an peccet eligens ea modo, ut si quis fraudatur in fortibus. Et quid, si aliquis ex Senatoribus unum pro alio legat, & aliquid Chorum ea tribus, qui in plene facti, paulo grandiore efficiant illam factionem, illius in plene relicta, & c. *ib. 3. ad modum*
 An minor pars in aliqua Capitulo possit concurrere cum maiori ad eligendum indignum. *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 Et quid, si est dubium de indignitate personae eligendae, *ib. 3. ad modum*
 Et custodiantur docetur, quod electores non possunt renuovere, iuxta quod non sit privatum, sed publicum totius Collegii, & c. *ib. 3. ad modum*
 An accusatus, vel denunciatus debeat expelli ab electione. Et an propter malum famam apud bonos viris salis innotabilis sit. *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 An si electio remanet apud duos, non alterum eligere possit. Et an aliquis possit se ipsum eligere, dum facultas eligendi pluribus commissa est. *6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 17*
 Et tota doctrina huius Ref. est valde notanda pro praxi, ubi etiam breviter.

Legis finis, & mens legis colligitur ex ejus promissio. t. 9. tr. 3. r. 27. §. 1. p. 302
Quando legis finis adaequatus, & fundamentalis cessat, an etiam in particulari lex non obliget. Et an hoc fit contra commune, ib. §. 4
Legum civilium lechores sudentes Sacerdotes etiam Regulares in domibus suis a incidentur in excommunicationem, t. 5. tr. 1. r. 73. §. 1. p. 331
Et quid, si in Scholis publicis audiant leges civiles, quatenus conducunt, vel conducere possint ad notitiam canonum, ib. §. 3
Et an hoc intelligatur in foro interiori, nam in foro exteriori semper praesumuntur excommunicationi, ib. §. 4
Et a Diacono, & Subdiacono non comprehenduntur sub dicta prohibitione, nisi sint personati, ib.
Legum transgressores Clerici an possint à iudice laico puniri poena pecuniaria si lege configitur, t. 9. tr. 1. r. 107. §. 1. p. 312
De legum Pontificiarum publicatione, & acceptatione, & contrario ubi, t. 9. tr. 1. r. 347. §. 1. p. 326
Lee in dubio an fuerit alij recepta, non obligat, t. 1. tr. 3. ref. 20. §. 1. p. 68
Lex poenalis non est extendenda de casu, ad eum casum est identitate rationis, & maxime in casibus reservatis, ut poena libellus defrastrica debet fieri interpretata, t. 1. tr. 3. r. 64. §. 10. p. 219
Ubi octo casus proponuntur pro praxi huius difficultatis à principio dictae rei.
Lee an possit fieri à Concilio, qui sub mortali obligetur Pontifex ad non dispensandum ex illa causa, t. 3. tr. 3. r. 3. §. 1. p. 120
Si lex decreta, tot testamentum flos solenniter nullam faciat fidem in iudicio, neque extra iudicium, an confessor ipse scido, etiam quoad forum ecclesiasticum irritare testamentum sine tali solennitate conditum, t. 1. tr. 3. r. 140. §. 1. p. 184
Ubi circa alium legem non est usus receptum Concilium Tridentinum, an possint Episcopi, vel dicto Concilio, quoad dispensandum, & abolverendum, t. 3. tr. 3. r. 5. §. 1. p. 104
Lee quantumcumque poenalis non extenditur ex ratione identitatis ad alium similem casum, t. 9. tr. 1. r. 90. §. 3. p. 42
Lee in septem casibus interdictio coniugibus, ne donationes intes lo revocent, t. 6. tr. 7. r. 64. §. 1. p. 172
Et eadem lex dicitur adesse non certensivè, sed comprehensivè, quando in aliquo casu militat eadem ratio, t. 7. tr. 3. r. 3. §. 1. sub numer. 2
Lex prohibens aliquem actum, an reddat illum non solum illicitum, sed etiam invidium, t. 7. tr. 1. r. 159. §. 1. & seq. p. 75 & 76
Ubi in textu reperitur alia pluraquam 3. questiones super hoc verba, Lee, idem lege textum huius rei.
Quando lex prohibens apponit aliam poenam, probabilis est, actum non irritari, eo quod legislator videatur recedere ab illa poena leg. Non dabitur, contentus particulari, quam apponit legi suae, t. 7. tr. 1. r. 159. §. 1. p. 76
Quando lex fundatur in praesumptione, non obligat illi casibus in quibus praesumptio desuit, t. 7. tr. 1. r. 308. §. 1. ante medium, & seq. p. 124
Quando lex fundatur in periculo facti, vel delicti, et si delictum vel factum cesset in aliquo casu specialiter, idem non cessat lex, neque preceptum, ib. §. 5. Nec obstat ad med. §. 124
Lee poenalis est identitatis rationis an sit extendenda ad alium casum, quando militat eadem ratio, & quod maxime in odiis, t. 9. tr. 1. r. 128. §. 4. p. 61
Lex an sit valida permissus Magistratibus secularibus, ut arma horis prohibere Clericis capiant, t. 9. tr. 1. r. 115. §. 1. p. 116
Et in dicto casu an iudex secularibus possit damare Clericum ad poenam pecuniariam, si lege impositam, ib. §. 3
Lex prohibens, ne bonis vulgo dicta Realiter transferantur in Ecclesiam vulgo à Mano mortui, sine licentia Regum, an sit licita, t. 9. tr. 1. r. 34. & tr. p. 30
Lex civilis, licet in bonum publicum statuta non debet, de Ecclesia, & Clericis dispoñere, etiam si dispositio favorabilis sit, t. 9. tr. 1. r. 15. §. 2. p. 246
An lex poenalis extendenda sit ad alium casum, rem. 9. tr. 7. r. 95. §. 4. p. 307
An lex fundatur in praesumptione, ipsi deficiente, non stringat, t. 9. tr. 1. r. 97. §. 4. p. 308
Et quid quando fundatur in periculo facti, vel delicti, Et utroque explicatur quomodo intelligi debet, t. 9. tr. 1. r. 98. §. 3. p. 309
Vide verb. *Confutatio*, *Interpretatio*, *Obligatio*, &
Item verb. *Causa*, *Confectio*, *Declinatio*, *Declarationes*, *Dubium*, *Fa. culas*, *Inferior*, *Jur.*, *Legislator*, *Posse*, *Prælati*, *Principes*, *Sacerdotes*, *Jur.*, &
Item verb. *Abrogatio*, *Consuetudo*, *Dispensatio*, *Potestas*, &
Item verb. *Dubium*, *Finis*, *Ingenitum*, *Jur.*, *Opinio probabilis*, *Occiduum*, &
Item verb. *Aliter*, *Cedere*, *Consuetudo*, *Declatio*, *Fructus*, *Heret.*, *Mores*, *Mulier*, *Mutatio*, *Obligatio*, *Peregrini*, *Taxatum*, *Tristitum*, *Vatum*, &
Item verb. *Aliter*, *Claustra*, *Confutatio*, *Declarationes*, *Ratit.*, &
Item verb. *Contemptus*, *Judas*, *Munus*, &
Item verb. *Confutatio*, *Eligere*, *Filius*, *Imperator*, *Inventio*, *Inter.*

pre, *Interpretatio*, *Juramentum*, *Jur.*, *Pena*, *Pragmatica*, *Statutum*, &
Libri Evangeliorum impositur (capulis) & capiti Episcopi consecrandi, t. 4. tr. 8. r. 115. §. 1. p. 10
Libri Evangeliorum traditur Episcopo, dum consecratur, t. 4. tr. 8. r. 117. §. 1. p. 112
Utriusque Mysterii expolitio, ib. §. 1. & seq.
Libri Catholicorum cum explanatione haereticorum, & commentariis, an sit prohibitus, t. 9. tr. 1. r. 142. per tot. p. 320
Non solum libri haereticorum damantur, qui continent falsum doctrinam, sed etiam minime de Religione tractantes, ut sūt Dialectici, Rhetorici, & Grammatici, & c. t. 9. tr. 10. r. 143. §. 4. p. 327
Sine libro celebrare Missam est julla causa an sit licitum, Et quid, si non adit julla causa, t. 1. tr. 1. r. 137. §. 1. p. 76
Libros haereticos retinentes non sunt abolvendi à Confessione, t. 5. tr. 1. r. 144. §. 1. p. 122
Libros prohibitos licetum legendi an possint Generales Regularium dare subditis, non obstat Bulla Gregor. XV. edita anno 1623, & Urbani VIII. anno 1631, t. 7. tr. 1. r. 226. per tot. p. 104
Libros à le compositos an Religiosis, qui ad hoc Religionem transiit, possit legere deferret, t. 7. tr. 3. r. 31. per tot. p. 180
Si libros magis valoris Religiosus det alteri Religioso ejusdem monasterii, an peccet contra vocem paupertatis, t. 7. tr. 3. r. 76. per tot. p. 181
Qui libros legunt, in quibus reperiuntur res turpes, & facinorose, an mortales peccent, t. 7. tr. 1. r. 26. §. 3. p. 123
Libros haereticos Cardinalis legentes an comprehendantur sub censura primi Canonis Bullae Coenae, t. 9. tr. 7. r. 31. §. 4. p. 289
Librum si quis vendat, quomodo sit brevi prohibendum an possit illud vendere petitor currenti, t. 6. tr. 1. r. 99. §. 1. & seq. p. 123
Vide verb. *Dicantur*, *Misericordia*, &
Item verb. *Leges*, *Religionem*, &
Item verb. *Libri*, *Causa*, *Libri multa*, &
Item verb. *Bibliotheca*, *Bulla*, *Cyana*, *Bulla Cruciatu*, *Judas*, *Leges*, &
Item verb. *Civilium*, *Fuerunt*, *Numerus*, &
Item verb. *Imperium*, &
Item verb. *Imperium*, &
Libri dicti Filios
Libri an remaneant servi Christianorum, qui in Tribunali S. Inquisitionis dimittuntur tanquam Haeretici, t. 7. tr. 8. r. 22. p. 300
Vide verb. *Filius*, & ejus notationem, &
Libertatis
Vide verb. *Munus*, &
Vide verb. *Condemnatio*, &
Libertas
Vide verb. *Animas*, *Communio*, *Defensio*, &
Item verb. *Fiduciosus*, *Fortitudo*, &
Item verb. *Delictum*, &
Item verb. *Fructus*, &
Libertas
Vide verb. *Animas*, *Communio*, *Defensio*, &
Libertas
Si pro libertate servus promittit pecuniam Domino, an tunc concedatur, etiam contra illum, t. 7. tr. 8. r. 67. §. 1. p. 289
Ad libertatem tempus vota emissa à servis, & asoribus, an valeant, t. 7. tr. 8. r. 5. §. 1. & seq. p. 308
Et si talis vota possint Dominus, & maritus irritare, ib.
Ad libertatem tempus contractus servorum collati an valeant, ib. §. 2. in fine, p. 308
Libertas legatim an cessat ad plii causa, t. 6. tr. 8. r. 38. p. 323
Libertatem an acquiritur servi, qui à Domino ad turpis sollicitudinem, t. 7. tr. 8. r. 17. p. 299
Libertatem an acquiritur servus, si Dominus consentiat in illius matrimonio, per persona servus ignorante, t. 7. tr. 8. r. 18. ib.
Libertatem an acquiritur (servus adnotatur, t. 7. tr. 8. r. 19. p. 299
Libertatem quibus modis servi acquiritur, t. 7. tr. 8. r. 24. p. 300
Libertatem an toto Orbe acquiritur servi, qui illum Romae in Capitolio acquiritur, t. 7. tr. 8. r. 23. p. 300
Vide Liberas, *Servus*
Libertas Ecclesiastica
Libertas Ecclesiastica jure non divino, quam homines inducunt, est, t. 9. tr. 1. r. 2. & in aliis ejus not. §. 2. Relat. igitur, & seq. p. 7
Libertas Ecclesiastica, quam licet exempti Clerici à legibus, & potestate Principum secularium, an sit de jure Divino, an vero positivo, ib. in dicta R. §. 2. per tot. & in multis aliis ejus not.
Libertas Ecclesiastica an possit revocari per consuetudinem, maxime Immemorabilem, t. 9. tr. 1. r. 3. p. 76
Et quid accedente tolerantia Pontificis, t. 9. tr. 1. r. 10. p. 76
Libertas Ecclesiastica an possit renunciari à Clericis, t. 9. tr. 1. r. 7. p. 74
Libertas Ecclesiastica an possit derogari per privilegium, t. 9. tr. 1. r. 7. p. 75
Libertas Ecclesiastica à jurisdictione temporali concessa Clericis, à quo tempore inceperit, t. 9. tr. 1. r. 3. p. 74
Libertas Ecclesiastica in ledatur per Pragmaticam Chartam signatam, si ipsa comprehendat Clericos, t. 9. tr. 1. r. 17. p. 15
Vide

* Vide *Immunitas Ecclesiastica*. Ubi alia plurima pro Libertate Ecclesiastica.

Libertas Conscientie.

Ac licet Principibus Christianis concedere Hæreticis libertatem conscientie sine consensu Summi Pontificis. Et affirmativè sententia offertur. t. 9. tr. 14. r. 1. Sed lege illi totum, tr. 13. §. 6. a. n. 1. r. 5. a. n. 2. m. v. r. n. l. i. c. t. r. 1. p. 378

Opinio negativa Autoris proponitur, negans Principibus licentiam potestatem independenter à Summo Pontifice, & rationibus subiliter, t. 9. tr. 14. r. 1. p. 378

Probat etiam opinio negativa ex p. a. n. i. q. u. e. in d. i. c. t. i. s. f. o. e. d. e. r. i. t. u. m. cum Hæretici spoliatur, circa r. & bona Ecclesie. Et infertur, non habere Principes licentiam potestatem extendendi beneficiis Ecclesiasticis, sed hoc spectare ad Summum Pontificem, neque in eundem fœderi: cum Hæretici maxime perpetui, quia in nullo casu possunt esse liciti, nec validi, t. 9. tr. 14. r. 3. p. 379. & in r. 4. §. 1. p. 379

Autoritate Doctorum opinio negativa fulcitur. Et deducitur, Principem laicum non posse prelatum saltem condicendum Hæretico cum dimisso Ecclesiastico iurisdictione, t. 9. tr. 14. r. 4. p. 380 Ubi firmatur, libertatem conscientie Hæreticis concedi in consilio Pontificis non solum esse illicitam, sed invalidam, ib. §. 1. & in r. 3. §. 1

Respondetur ad argumenta superius adducta pro sententia affirmativa, t. 9. tr. 14. r. 5. p. 381

Libitum

Ad libitum se dispositiones revocari possunt, t. 3. tr. 2. r. 120 §. 1. p. 173

Et quidvis gratia dispensat velis, & non per modum ceterarum, ib. Et quid de dispensationibus concessis à sacra Penitentiaria pro loco conscientie, ib. §. 2. p. 173

Ad libitum suorum impetratorum à Prælati Regulares amoveri possunt à suis Prælati sine causa, t. 7. tr. 1. r. 17 §. 1. p. 10

Ad libitum ad possit, Episcopus revocare licentiam ad audiendas confessiones concessas ad beneficium, t. 7. tr. 1. r. 73 per tot. p. 37

Vide *verbo, Libertas, Rescripta*.

Licentia

Licentia ad audiendas confessiones data ab Episcopo sine examine non possit revocari ad libitum sine causa, t. 7. tr. 1. r. 3 p. 61

Antequam licentia habita ab Episcopo, vel Vicario detur in scriptis, an Confessiones valide absolvas, t. 7. tr. 1. r. 4. §. 1. & seq. ib.

Licentia in confectio obtemperante pecunia, an sit valida, ib. §. 3

Licentia data ad audiendas confessiones aliquas secularis, an expiret morte concedentis, t. 7. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 61

Sic cum licentia salis Ordinarii concessa excolet aliquam confessionem, an sit iteranda, t. 7. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 61

Licentia ipso jure iteranda, quando professus impoat transiit ad aliorum Religionem, petita à Prælato licentia, quomodo ille impoat, t. 7. tr. 1. r. 39 §. 1. p. 82

Idem est, quando Episcopus Regularibus legitime & dignè prelatiatur, nec inquit licentiam audirendi confessiones, ib.

De licentia poenitentis an Confessarius possit revelare hereditarias relaxationes, quomodo debet mortuus poenitens, t. 7. tr. 1. r. 2. §. 1. & seq. p. 34

Et in dicta casu quid agendum, si heredes dubitent de tali licentia, & premissum Confessarium revelare confessionem absolute licentia poenitentis, ib. §. 2

De licentia poenitentis an propter testimonium Confessarii, ut probetur poenitentia emendatus in foro exteriori, t. 7. tr. 1. r. 39 §. 1. p. 82

De licentia poenitentis an possit Confessarius revelare confessionem, t. 7. tr. 1. r. 39 §. 1. p. 82

Ubi, quod non sufficit quæcumque licentia præsumpta, interpretativa, virtualis, etiam in bonum ipsius poenitentis, sed requiritur licentia formalis, atque expressa, & debet esse libera, & spontanea, non vijurata, nisi dolore exteriori, ib. §. 3

Immo neque per preces importunas, & neque per metum reverentiam ipsius Confessarii obtemperant, ib. §. 4

Sic cum licentia poenitentis in ordine ad consilium petens dum Confessarius manifestat ei cuidam Sacerdoti aliquam peccata, de quibus ipse postulat cum aliquibus locis eliquere, in dicta Confessarius fregit sigillum Confessionis, t. 7. tr. 1. r. 39 §. 1. p. 82

Si de licentia poenitentis Sacerdos revelat aliquid peccatum, illi an teneatur ad figillum, t. 7. tr. 1. r. 39 §. 1. p. 82

Ubi docetur, Confessarium, Ducentum, an Confessarium, cuius licentia poenitentis peccatum, & per omnes quod teneatur poenitentis manifestare, obliget ad figillum Confessionis, ib. §. 2

Abique licentia poenitentis an Confessarius faciat post seitam confessionem, & datam absolutionem possit loqui cum poenitente de errore, & commissio in dicta confessione, t. 7. tr. 1. r. 39 §. 1. & seq. p. 82

Etiam licentia non petita, an saltem in secunda confessione possit Confessarius rationabiliter causa aperire poenitentem superius dictum, & reticere ea, quæ in illa confessionibus dicta, & confessi fuerunt, t. 7. tr. 1. r. 39 §. 1. p. 82

De licentia, quam possit dare Parochus, & Ordinarius assidue

Diana Cord, Tom. X

matrimonio. Ubi pro priari variis casibus, t. 7. tr. 1. r. 88 §. 1. p. 364 Et quomodo sub nomine Ordinarii comprehendatur ad ornatum Conc. Trid. sess. 24. c. 1. de reformatione, t. 7. tr. 1. r. 90 §. 1. p. 368

Ubi licet, & notabilia, & diversæ periculis proponuntur, quæ comprehenduntur sub nomine Ordinarii, ib. §. 1. p. 368

Sic cum licentia Pontificis Capitulis, Ministris, Mercenariis transiunt ad Canonicos Regulares, vel ad Carmelitas Clausurales non teneantur ad eorum specialia vota, tam rigidè intant, t. 7. tr. 1. r. 92 §. 1. p. 370

Sine licentia Capituli fœdæ vacante nullus Episcopus potest conferre Ordines Religiosis vixante privilegio suorum, t. 3. tr. 1. r. 10 §. 6. p. 365

Licentia celebrandi Missam vulgari lingua non conceditur nisi à Papa, & ex gravi necessitate, t. 3. tr. 1. r. 49 §. 1. p. 365

Abique licentia Pontificis an possint vendere penitentia omnes pro libro, t. 3. tr. 1. r. 138 §. 1. p. 342

Licentiam celebrandi in Oratoriis privata vel Pontificis conceditur, t. 4. tr. 2. r. 1. §. 1. p. 342

De licentia Parochi potest quæ audire Missam in die festivo in Oratorio privato aliquis, t. 4. tr. 2. r. 4. §. 1. p. 342

Licentia petita à Superiore, & non obtenta, si Religiosus sumit Bullam Cruciatu, non peccat, & fructus indulgentiæ Bullæ, t. 4. tr. 2. r. 5. §. 1. p. 342

Ex licentia Medici potest in diebus jejuniorum, & Quadragesime comedere ova, & lactinia, an possit comedere lanquidum, quod vulgo dicitur *Sanguisalis*, seu *Vitello*, Hispani *Mendocia*, t. 4. tr. 2. r. 70 §. 1. p. 342

Et an possit comedere lagimem, ib.

Licentia tellandi concessa Episcopo non est restringenda ad primum vicem, t. 7. tr. 1. r. 85 §. 1. p. 342

Qui sine licentia usentia in sacculis degenia susceperint Ordines sacros, quibus multis sunt poenitentia, & an habenda sit ratio cum antiquitate peccati, t. 7. tr. 1. r. 4. §. 1. p. 342

Nisi licentia petita, & obtenta à Superiore Religiosi, etiam claustrales, non possunt esse excoletur telamentis, nisi habuist beneficium perpetua causa Monasterium, t. 6. tr. 1. r. 11 §. 1. p. 361

A quo Superiore petenda sit licentia, ut Religiosus excoletur munus excoletur aliquem telamentum, t. 6. tr. 1. r. 12 §. 1. p. 361

Et an ad hoc non requiritur consensus Consuevit, ib.

Pro licentia, quam debet habere Religiosus à Superiore, ut sit Commissarius ad condendum telamentum nomine committentia vel ut sit excoletur telamentorum, aut clericorum pauperum, vel ut consilium dare possit excoletur, quando ad telatore ita elatum indice primo tom. 6. in r. 9. de excoletur telamentorum lege varias quæstiones, & r. 10. alique ad a. & r. 14. ut quæ ad a. inclusive, ibi plura

Abique licentia capellæ Episcopi an representationes sacre possint heri, t. 7. tr. 1. r. 35 §. 1. p. 342

Licentia Pontificis interveniente, vel ad manus Episcopi, si de facili non datur accessus Pontificem, an teneatur Ecclesiastici ad impositiones impostas à Parlamento proculdum Regni pro reparatione pontium, curium, & c. saltem quando bona laicorum sufficiunt, t. 7. tr. 1. r. 33 per tot. p. 361

Sine licentia Superioris Ecclesiæ, Episcopus sine licentia Pape an possit in aliquo casu assilire bello abique peccato, t. 7. tr. 1. r. 61 §. 1. p. 349

Sine licentia Pontificis Clerici assilentes in bello, an teneantur restitute prædam captam, & rescindere damnum, & onerum, si quando inferunt, t. 7. tr. 1. r. 63 per tot. ib.

De licentia Episcopi an possit capere a fidelibus Sacerdos indutus stola, & coram extra Ecclesiam, precedente Cruce ad efferendum defunctum, vel sacramentum Extremæ Unionis, aut Eucharistiam ad infernum, t. 9. tr. 1. r. 4. §. 1. p. 117

Quidam licentia Episcopi pater laicus extrahit reus à Ecclesia licet possit securitatem trahere, & curiose, & parantem non esse corporalis reum puniuntur, non excoletur, si non rediit reus Ecclesie, quæ spoliata sit, t. 9. tr. 1. r. 7 §. 1. p. 117

De licentia Episcopi an possit simpliciter Sacerdos violant Ecclesiam consecratam reconciliari, t. 9. tr. 1. r. 12 §. 1. p. 61

Et quid, si tantum Ecclesiam sit benedicta, & non consecrata, ib. §. 2

De licentia Episcopi an possit Clericos transire privilegio exemptionis, t. 9. tr. 1. r. 5. §. 1. p. 74

Ubi licentia Principis, aut consensu Gubernatoria ejus, vel Præsidis possit beneficii non apprehenditur, Principes laici auctoritate propria præcipere ab eorum, t. 9. tr. 1. r. 99 §. 1. p. 117

Ubi licentia Principum suo statu non edicuntur Ecclesie, & Monasteria, si struuntur sit, an deroget immunitati Ecclesie, t. 9. tr. 1. r. 102 §. 1. p. 147

Sine licentia specialis Pontificis non possunt Cardinales agitudine laborantes sanguina missione priu, t. 9. tr. 1. r. 99 §. 1. p. 117

Sine licentia Pontificis Cardinales non possunt à Curia discedere, t. 9. tr. 1. r. 12 §. 1. p. 61

Ex licentia Pontificis an Cardinales possint tellari de bonis perceptis Cardinalibus Galeri, t. 9. tr. 1. r. 11 §. 1. p. 104

Licentia tellandi concessa à Pontifice Cardinalibus an expiret, mortuo Pontifice, t. 9. tr. 1. r. 92 §. 1. p. 105

Si licentiam alteri contenti Sacerdos proprius inquit argret, an

Ludere.

Ludens ludo pilm ad eximendum l. c. de ieiunio peccat contra preceptum, 4. r. 6. r. 12. §. 1. p. 160. & l. c. §. 1. p. 180
Si contra ludentes ad Aardum ludo sit censura statuto Episcopi, an ludens cum Episcopo, qui statum edidit, incurrit censuram quoniam in via Episcopi in pennis di di statum non incidat, 5. r. 7. r. 8. §. 1. p. 208

Ludere.

Ludendo falsis aleis quis pecuniam lucratur est, quia cum propitiis miscuit, ejusque partem sociis, vel amico suo donavit quamvis licet, ramen non cooperando ad fraudem committendam, an recte dici possit dictum socium, vel amicum ad nullam restitutionem obligari, 6. r. 7. r. 11. §. 1. p. 199

Ludere preces cum alio precio temerarium licet alicui, & ad alter periculum similes, 5. r. 7. r. 16. §. 1. p. 216

Ludere Religiosus an possit aliquid manuscriptum, relictum pium vel aliud qualecunque, in quo habet dominium, & c. 7. r. 3. c. 6. §. 1. p. 188

Ludere aliquid an servus possit inficere domino. Ubi sex casus proponuntur, in quibus servus possit dominium habere, & de facto habet, 7. r. 3. r. 19. §. 1. p. 201 & seq.

Qui ludit ludo prohibito, si habet animam non solvendi, vel solutum repensendi, non potest lucrari, sed in ludo licito, qui etiam cogitur non solvere, potest carere, lucrari, qui ad solvendum potest cogi, 5. r. 7. r. 16. §. 1. p. 216

Si ludens frequentat Clerici, & Religiosos, scilicet scandalum, non peccat mortaliter, 5. r. 7. r. 15. §. 1. p. 204

Vide verb. Obligationes, 4.

Item verb. Luctuarius, 3.

Item verb. Liber, Rector, Restitutor, Servus.

Ludus.

Si in ludis prohibitis pecunia infunditur Religiosis, qui et licentia superioris liberè de illa disponere possunt, an peccet contra votum paupertatis, & recipientes teneatur restituere, Ubi alia & practiciabilis in dicto casu, 7. r. 3. §. 1. p. 189 & ubi latet, p. 187 & 188

Si in ludis Religiosis aliquem contempsit sine licentia, quo pacto debet restituere, 7. r. 3. §. 1. p. 188

Si in ludo rasilorum, vel aliarum Clericis, vel sacerdotibus iniunctis, aut Religiosis aliquem in magna quantitate fecerit, an satisfaciat dicendo in confessione, se proximum quantitate vocabili fraudasse, vel an teneatur etiam circumstantiam instrumenti, & mediis aperire, 5. r. 7. r. 15. §. 1. p. 204 & seq.

Ludo exponere aliquid de redditibus bonorum suorum an Equites Comendatarii D. Joannis, & alii ordines Militarium valde possint, & an eos in rantes teneatur ad restitutionem. Ubi alia notabilia circa hoc, 7. r. 3. §. 1. p. 188 per tot. p. 186
Quo ludo acquiritur fortis, an possit sibi cedere, 7. r. 3. §. 1. p. 188 per tot. p. 181

Ludo se exponere cum periculo manendi mancipii, in triternibus an licitum sit, 7. r. 3. §. 1. p. 188

Cogentes ad ludum debent restituere, quod lucratus, sedus autem qui aliquid lucratur, 5. r. 7. r. 16. §. 1. p. 216
Vide verb. Ludentes, Ludere cum suis notacionibus, 5. r. 4. §. 1. p. 17
Item verb. Exsequere, 1. §

Appendix ad aliquas questiones contentas in tom. 6. tract. 4. pertinentes ad hoc verba, Ludens, Ludero, Ludus, Lufus.

An Principes possint condere licentiam, ut aliquis exponat domum ludu, 6. r. 4. §. 1. p. 199

Et an ibidem domos expositas ludum non solum peccet mortaliter, sed etiam teneatur restituere, si principes alios teneatur restituere, & non restituit, 5. r. 3. §. 1. p. 188

Et an leges civiles prohibentes ludos rasilorum, & aliarum sint contrarie a consuetudine abrogata, 5. r. 4. §. 1. p. 199

An qui tenet domum ludo expositam peccet mortaliter, tom. 6. r. 4. §. 1. p. 193

Quando habentes domos ludo expositas ad ludum admittunt, eosque non sunt sui juris ad perdendum, vel filios familias, & c. vel eos, qui fraudes fecerunt, vel eos, qui ludum cum his, qui ad ludum traierant, an teneatur restituere, quidquid hi tenebant restituere, 5. r. 3. §. 1. p. 188

Idem est de ministris mensam, aleam, Chartas, vel alia instrumenta, 5. r. 3. §. 1. p. 188

An ludus in Ecclesiis sit peccatum mortale, 6. r. 4. §. 1. p. 199

An ludus Oratorum Angelicum, Psalmos, & c. sit peccatum, & Symonia, 6. r. 4. §. 1. p. 199

An sit peccatum mortale ludere magnam quantitatem, tom. 6. r. 4. §. 1. p. 194

Et an qui lucratur magnam quantitatem, teneatur ad aliquam restitutionem, domum in non concurrat alie circumstantie, reddentes ludum in ipsum, 5. r. 3. §. 1. p. 188

An qui ludu cum intentione lucrandi magnam quantitatem, peccet

mortaliter, 6. r. 4. §. 1. p. 194

Et an ludere principaliter propter lucrum, sit saltem peccatum veniale, 5. r. 3. §. 1. p. 188

An sit peccatum mortale ludere ludo prohibito, 5. r. 3. §. 1. p. 188
Et docetur, lucrum ludentem non peccare neque veniale, 5. r. 3. §. 1. p. 188

An Clerici possint aliquid ludo exponere, 6. r. 4. §. 1. p. 199 & in aliis eius not. p. 193

Et in textu huius Ref. advertitur, de quibus bonis, & fructibus Clerici fieri veri Domini, & de quibus possint ludere, unde lucrum ab eis non tenetur restituere, licet forte Clerici ludo infames aliquos bonis benefici peccent mortaliter, 5. r. 3. §. 1. p. 188

An saltem Clerici peccent ludendo ludo prohibito. Et an non solum ludere, verum etiam alia huiusmodi interesse prohibetur, 6. r. 4. §. 1. p. 199

Et supponitur, iuxta Canonico prohiberi ludum aleam, & taxillum, & similia Clericis, cum huiusmodi ludi indecentes sint statum eorum, 5. r. 3. §. 1. p. 188

An Clerici in sacris peccent mortaliter ludendo ludo prohibito aleam, & taxillum, 6. r. 4. §. 1. p. 199

Et an prohibito ludendo modo, quo supradictum est, includat etiam Clericos minores, 5. r. 3. §. 1. p. 188

Et notatur, non esse peccatum mortale, si Clerici, & Religiosi insipientes a nobilibus tempore ludus incurrant corrige re peccaminosus nisi ludu causa fiat, vel omittant corrigere, quando tenentur, 5. r. 3. §. 1. p. 188

An Clerici, & laici peccent mortaliter, inspicendo eos, qui ludendo mortaliter peccant. Et quid de Religiosis, 6. r. 4. §. 1. p. 199

An saltem Religiosi peccent mortaliter ludendo ludo prohibito. Et quid de Episcopis, 6. r. 4. §. 1. p. 199

An Religiosis possit aliquid ludo exponere, 6. r. 4. §. 1. p. 199

Et an possit valide lucrari, & perdere notabilium sumum cum expressa licentia Superioris. Et, an in tali casu tam Prelatus quam Religiosus peccent mortaliter, 5. r. 3. §. 1. p. 188 & in aliis eius not.

An qui a minoribus per ludum, aut similes contrarium aliquid acquirunt, teneatur illud restituere. Et alia circa hoc in epistolis Ref. explicantur, 6. r. 4. §. 1. p. 199 & in pluribus aliis eius not. p. 193

Et an populi, & minor viginti quinque annis sint tororis auctoritate contrahentes, & ludentes si non viderent, saltem obligentur naturaliter, & in foro conscientie. Et quid, si solvuntur, valeat, 5. r. 3. §. 1. p. 188 & c.

An minores possint lucrari, & perdere inficere teneatur. Et an ille, qui illud lucratus est, teneatur ad restitutionem in foro conscientie, 6. r. 4. §. 1. p. 199

Et quid, si minor lucratur, an teneatur restituere, & si amittit, teneatur solvere, 5. r. 3. §. 1. p. 188

An filius familias possit aliquid ludo exponere. Idem dicendum est de minoribus respectu Curatoris, & de populo respectu tutoris. Et an qui ab eis lucratur, teneatur ad restitutionem, 6. r. 4. §. 1. p. 199

Et in textu huius Ref. docetur de quibus bonis, & in quibus casibus licet, & valide possit filius familias aliquid ludo exponere & perdere, 5. r. 3. §. 1. p. 188 & c.

An si constet, Patrem vel filium aliquid ludere, possit quis, hoc non obstante aliquid ab eo lucrari. Et in tali casu qui cum eo ludit, & lucratur, an teneatur ad restitutionem, etiam si filius existat in domo Patris, 6. r. 4. §. 1. p. 199

An filius familias, qui in ludo expone pecuniam Patris, quia alienare non potest, teneatur restituere id quod cum dictis pecuniis lucratus est, ac proinde qui cum eo perdidit, non possit sibi compensare de rigore iuris, etiam in eodem ludo, neque in diversis, quando potest in alio ludo lucrare, ab eodem filio familias, 6. r. 4. §. 1. p. 199

Etiam hoc, quod de filio familias dictum est, procedat etiam in aliis qui alienari non possunt, cum sit eadem ratio, vel in minoribus pupillis, Religiosis, uxoris, & c. ubi finem r.

An filius familias nihil alienare potens si hodie lucratus centum, possit collatorem cras ab eo tantumdem lucrari sine onere centi restitutionis, 6. r. 4. §. 1. p. 199

An filius familias, qui v. p. potest perdere decem aureos, si succedat vel lucratur qui quingenta, possit eos omnes ludo exponere, & perdere, 6. r. 4. §. 1. p. 199

Et quid est dicendum, si extra illum veri ludum, alio die, vel alio ludo, an possit integram quantitatem ludere, & si notabilia sit, quum in primo ludo, & de acquirat, 5. r. 3. §. 1. p. 188 & c.

Quidam filius familias, qui parum poterat perdere, lucratus est magnam pecuniam immam, cum potest ad Sacramentum Poenitentiae accedere, solum illud Confessarius abolvere, nam assereret non posse plus lucrari, quam possit perdere, quaeritur a me potest, an vera dicta penitent teneatur ad aliquam restitutionem, 6. r. 4. §. 1. p. 199

Et quid, si collator scilicet esse filius familias, 5. r. 3. §. 1. p. 188

Et explanatur, possit filius familias viginti annis partem alimentorum, quam onus suppetantur, alienare, & ludare, & hoc extenditur ad omnes alios pecunias, quia forte per ludum non solum

solam illicitum, sed etiam licitum filiosfamilis fuerit lucratus
ib. 5. y. &c.

An si quis ludit cum filiosfamilis, & lucratus est summum, quem in
toto anno illud perdere potest, possit sine alia inquisitione illud
lucrum retinere sine onere restitutionis. Et si collator lucratu
est super summum, quid teneatur restituere. t. 6. tr. 4. r. 2. p. 207

Et notatur, quod quando Patet, vel vir dicit velle, ut non ludat
non intelligitur tamen velle in totum fere illud ludere, sed
ad moderandum, non animam quocunque ludam, ib. 5. ult. &c.

An uxor possit ludere infans, aut iuvencio marito, t. 6. tr. 4. r. 3. p. 207

Et quoniam quantitas potest usor in ludo inferre sine casu
et si viri fortiter, aut illo renuente, ib. 5. a

Et in 5. 3. huius r. adducitur septem casus, in quibus qui ludit cum
muliere conjugata possit retinere lucrum sine onere restitutionis.

An maritus notabilem quantitate in ludo inferre peccet moraliter,
& teneatur ipse, vel collator restituere uxori, t. 6. tr.
4. r. 24. p. 207

Et quid est dicendum, si miserit bona dotis, quae in specie erant
conferenda, ib. 5. a

An ludens alienum pecuniam faciat suum lucrum, quod acquirit,
v. g. quando fur, vel usurarius, aut simul, vel depositarius alienum
pecuniam suo nomine ludo exposuit, & vincit, quamvis peccet.
t. 6. tr. 4. r. 35. p. 207

Et quid est dicendum de eo, cui cum pecunia in ludo deferretur, clam
non a collatore subripuit, sed facit suum lucrum, quod cum est
in ludo acquirit, ib. 5. 3

An qui lucratu est a fure, possit sibi lucrum retinere. Idem est di
cendum de usufructu. Et quid si lucratu est bona fide, tom. 6. tr.
4. r. 16. p. 202

Pecunia in ludo tassillorum prohibito perditur magnam quantita
tem pecuniarum, quaeritur, an illam in furo conscientiae quantita
tem solvere, t. 6. tr. 4. r. 27. p. 202

Et quid est dicendum stando in iure communi, vel si ludentes
non cessarent iuri suo, & reuocauerunt beneficium legis con
cedentes repetitorem, ib.

An qui perdit in ludo prohibito teneatur in furo conscientiae
solvere, t. 6. tr. 4. r. 28. p. 202

An victor impediens, ne iudes condemnent illum ad restitutionem
lucrum ex ludo prohibito, teneatur restituere. Et si ludus occultus
fuit, an qui lucratu est, non teneatur sateri, etiam si jura
mento rogetur, ut quantum lemper probatum sit per unum te
stem, & c. t. 6. tr. 4. r. 29. p. 202

An si quis lucratu in ludo prohibito teneatur restituere. Et obser
uatur, non debere reddi lucrum acquiritum, etiam si repetatur
ex iudicio, t. 6. tr. 4. r. 30. p. 202

Et notatur, quod qui perdit in ludo prohibito, si prae veracundia,
vel quia non vult non repeti in iudicio, alio modo potest illud
occulte compensare sibi, ib. 5. a. & in r. 3. 5. 3

Et an qui minuat accusationem, & repetitionem, si habet animam
ad uicium, & repetendi possit retinere lucrum, quam si lucra
tore collatore sic exorat. Et quid, si non habet animam repeten
di, ib. 5. ult. & r. 3

An ludens oppugnat fidei, si aliquid perdidit, teneatur in con
scientia solvere, t. 6. tr. 4. r. 30. & in aliis ejus not. p. 202

Et si talis soluerit, ille, qui accepit, an teneatur in conscientia
restituere, ib. 5. ult. &c.

Et quid, quando solvens ignorabat, ne esse obligatum ad sol
vendum, t. 6. tr. 4. r. 34. p. 204

An qui ludit animo non solvendi, vel repetendi solum, an pos
sit lucrari, t. 6. tr. 4. r. 35. ib.

Et advertitur, quod si ludus sit pecunia praesenti, & alter luden
tium fingat se habere pecuniam in crumena, eum tamen non
habeat, nec habere animum solvendi, si lucratur, an teneatur lu
crum restituere, ib. 5. ult.

An quando quis excellit in peritia ludendi, & excessus peritiae non
est notus collatori, debeat lucrum restituere, tom. 6. tr. 4. r. 36.
p. 204

Et quid, si imperitorius excessum alterius collidentis sciat, ab eo
monitus sit, & nihilominus vult ludere, an peritorius lucrari pos
sit, quia sciens, & volens nulli sit iniuria, & sibi imputare
debet quod similiter, ib. 5. ult. &c.

An quis ab maiore peritiam ludendi collidentis ignoscat, teneatur
totum lucrum restituere, t. 6. tr. 4. r. 37. p. 205

Et quid, si aliquis in ludo exercitissimus fingat se ignorare ali
cuius ludi, immo, & semel, & bis se finit superari ab adversario,
ut deinde et facillime semper vincat, an peccet mortaliter, & teneatur
ad lucrum integram restitutionem, ib. 5. a

Et notatur, quod si quis ludi aliter peritiam, uicissim alterius im
peritiam, sed bona fide credens illum similiter peritiam, ut rem
suum periculo exponat, cum eo ludat, & lucratur, non peccat, nec
ad alium restitutionem facienda teneatur, ib. 5. b. p. 205

An si excessus peritiae sit notus collatori, possit ad lucrum ludere, & lu
crari, t. 6. tr. 4. r. 38. p. 205

An si v. g. Petrus debitor, utrum Paulus, cum quo ludat, esset lucra
tor, si ipse fraudes non adhibuisset, teneatur ex hoc aliquid re
stituere, t. 6. tr. 4. r. 39. p. 206

Et advertitur, quod si aliquis ludens dubius sit, an ipse hoc fraudem

acquirit aliquid lucrum, teneatur ex dubio perseverare ad
restitutionem, ib. 5. ult. finem.

An qui ad fraudem in ludo scias teneatur restituere, possit deducere
quae deus proderit, pro lucratu, & pro bellariis, & pro
Mona, ut vulgo dicitur. Et quid de eo, quod deducatur ex com
muni pecunia, aliquibus manibus pro diversis causis, & casibus
t. 6. tr. 4. r. 40. p. 206

Et quid est dicendum, si bona fide lucratus fuerit. Et an si quis lu
cratus est ab eo, quem vi exat ad ludum, poterit deducere di
das expensas, ib.

An si quis vicie ludentem cum suis chartis, vel tassillis, teneatur
ad restitutionem. Et an si cratus ad ludum lucraturus a trahen
te, teneatur lucrum restituere, sicut si trabes lucraretur, t. 6. tr.
4. r. 41. ib

Et quid, si quis traheret ad ludum aliquem non solum importunita
tem, ib. 5. 3

Vir quidam Nobilis cum in ludo tassillorum magnam pecuniam
summam perdidisset, coegit locum ad periculum in ludo, & in
cundo non solum, nisi ludum sollicitus, & alter ex veterem
dia perleveret, unde posset pecuniam perditam acquirere, immo
plus quam perdidisset, quaeritur, an teneatur ad restitutionem,
t. 6. tr. 4. r. 42. & in aliis ejus not. ib.

Idem est dicendum de illo, qui traxit alterum ad ludum minis, &
precibus importunis, & c. ib. & in r. 43. p. 207

An si coactus ad ludum lucratur, teneatur restituere, t. 6. tr. 4. r. 44. p. 207

An qui nascitur Chartas non signatas teneatur restituere. Et alii mul
ti casus circa hoc, & fraudes contingentes in ludo adducuntur
in 5. b. huius resolutionis, t. 6. tr. 4. r. 46. p. 208

An qui in ludo signatis tassillis, vel alio teneatur pro restitu
tione, t. 6. tr. 4. r. 47. p. 208

Et quid si dubium sit, quid in tassillis fuerit lucratum, si fraude
non intervenisset, quid teneatur, ib. 5. 3. &c.

Et quid est dicendum de illo, qui chartas solvas, vel notat, ut
utimur chartis, quas tergo novit, collatore ignorante, non per
negligentiam, sed quia illis Chartas antea non solvas, sicut col
lator, ib. 5. 3. &c.

Et qui de eo, qui componit chartas ante, & inducit, ut melius pars
sibi obveniat, & de eo, qui scienter enumerat sibi plura punda,
& adversario pauciora, quam habet, & de eo, qui admonet
ludo adversarii, & de eo, qui scienter primam locum subripit,
quam manum appellamus, in eis enim & aliis similibus casibus,
& eventibus ad quod teneatur, ad totum lucrum restitutionem
vel ad aliquod arbitrio praeiudicium viri, & quantum fuerit com
pertum, impeditur, ne alius lucraretur, ib. 5. ult. & ib. 5. a

An si quis ex collatoribus videtur chartas alterius, teneatur semper
restituere. Et an hoc idem ferret dicendum sit de eo, qui Chartam
dignoscit, t. 6. tr. 4. r. 48. p. 208

An teneatur ad restitutionem, qui iudicem sciam a collatore ac
ceptavit, eo quod ab eo significacione aliqua admonitus fuit. Et
qui admonuit, an peccaverit, & teneatur ad restitutionem in de
dictum ejus, quem admonuit, t. 6. tr. 4. r. 49. p. 209

Et ad quid teneatur, qui admonitionem dubiam erat, an accepta
ret, qui sciam admonitione decreverat acceptare, ib.

An lucrum ex aliquando in ludo uti fraudibus, simulationibus, vel
bus, & cautelis, quod ludi leges permittunt solent, v. g. ambiduo
an el Mero, certus quod non posset amare, vel quando de am
issione provocando lucratur alterum non admittente, quod Hispa
ni dicitur, *ambiduo de falso*, an in hoc, & similibus teneatur ad
aliquam restitutionem, t. 6. tr. 4. r. 50. p. 209

An si quis videt collatorem non numerare omnia punda, quae ha
bet, quae si numeraret, lucraretur, teneatur, si non admonet, lu
crum restituere, t. 6. tr. 4. r. 51. p. 209

Et notatur, non peccare contra iustitiam isopsestorem ludi, si non
admonet ludentem errare computando punda, vel non accipien
do primum locum, nisi id promissit, & ita non teneatur re
stituere, licet interdum peccet contra Charitatem, ib. 5. ult. &c.

An qui accusavit plura punda, & collator non advertit, teneatur
restituere non solum pecuniam acceptam ab altero, sed etiam
suum propriam, si alter excedit, in punda, t. 6. tr. 4. r. 52. p. 210

Et qui scienter in ludo solvit minus pretium, quam amittit, teneatur
ad restitutionem defectum illum, etiam si collator iudex erret,
vel errore putet totum sibi sum solum, ib. 5. ult. & ib. 5. a

Et an qui solus fecit se amittit in ludo, teneatur manifestare verita
tem, quando de eis inquiritur, etiam si indices errore delicti iudicem
illum lucrum amittit, ib. 5. ult. &c.

An si quis falso sstaret se habere, ut vulgo dicitur, *Primaria*, vel
v. g. 30 punda, & proicit alea in mensam, quae aliter collator
errore colligit, & incipit alea in mensam, quae aliter collator
non tantum lucrum, sed etiam quod in illa manerat perditurus, t.
6. tr. 4. r. 53. p. 210

An teneatur restituere, qui dolose subripit primam manum, eo. 6.
tr. 4. r. 54. ib

Et quid, si bona fide subripit manum, ib. 5. 3

An collator, qui est secundus, dicitur primo accepto sponsonem, si
concedat mihi unum, & tamen illud primum concedat, lucratur
1. cundus ludum, t. 6. tr. 4. r. 55. ib

An si capitele non, quod vulgo dicitur *tante fressa*, in fine fuit

aliqua expofuit, poſſit ille, qui capitale mious habet, accepta re poſitionem, & luctari illud plus ſine onere reſtitutionis, c. 6. tr. 4. r. 56. p. 13

An poſſit ex pacto ludens pro ſe, & pro alio perdere mious, quā lucrarī, v. g. ut ſi perdidit, ſolvat dimidium perdit, ſi vero lucratus fuerit, portet tertiam partem lucrī. Et an hoc pactum ſit iuſtum, c. 6. tr. 4. r. 56. p. 13

An ſi tantum perdas cum aliquo, quantum illi ob fraudes debebas reſtituere, v. g. centum, poſſis debita compenſare, & liberari ab illa reſtitutione. Et in textu huius reſol. decim in voceis, quomodo hoc intelligi oſum ſit, cum alio diverſo perdas, vel cum eodem in eodem ludo, & quid, ſi in alia die eodem, & in eodem ludox, c. 6. tr. 4. r. 56. p. 13

An qui in ludo latrunculoſum, Italianē *Diſcracki*, promiſſit dare, ut vulgo dicitur *Stacco, maſtro cum Pedina*, an poſſit lucrari ſi dederit cum *Pedire*. Ita cum *Pedina*, c. 6. tr. 4. r. 56. p. 13

An prohibitus ludere, ſi ludat continuat per noctem cum quinque, committit quoque peccata mortalia, c. 6. tr. 4. r. 56. p. 13

An luſor, qui juravit non repetere pecunias lucratas in ludo prohibito poſſit petere relaxationem iuramenti iuramenti, c. 6. tr. 4. r. 56. p. 13

Et quid, ſi ſolam juravit ſolvere, non autem excluſit repetitionem, ib. 5. 1. ad med.

Et notatur, quod ſi tantum liberaliter promiſſit ſe quinquam reſtitutum lucrum, non poſſit repetere, ib. 5. 2.

An qui vovit non ludere, an poſſit adhuc ludere ludo honeſto. Idem eſt de iuramento, c. 6. tr. 4. r. 56. p. 13

Et quid, ſi iuramentum ſit cum certa, & determinata perſona, vel in domo certa, vel determinato ludo, an dictum votum, vel iuramentum obliget, ſub ſine, &c.

Au qui vovit non ludere, poſſit ludere per alios, radendo eis nummos, & colludendo aſpicere. Et an ſit perjurus, ſi nomine alieno ludat, c. 6. tr. 4. r. 56. p. 13

An qui juravit, vel vovit non ludere, poſſit ſponſiones facere in ludo, quod vulgo dicitur, *Attrabare*, *at ex vengo*, ib. 5. 3. &c.

An qui vovit oſo ludere, poſſit ludere nomine alterius, c. 6. tr. 4. r. 56. p. 13

Et ſi aliquis vovit non ludere cum determinata perſona, ſi ludat cum aliis, an ſit ſilicium ludere etiam cum ea, ib. 5. 4. &c.

An votum personale obliget prima vice ad pſonam, v. g. quis abſolute vovit ſe non luſurum, vel non ludere ſub certa pſona, a. aureorum, peregrinandi Romam, Jeruſalem, aut ingradingi Religionem, vel exoribantur elemofina, &c. c. 6. tr. 4. r. 56. p. 13

An tenetur, quoties luſit, ad dictam pſonam, c. 6. tr. 4. r. 56. p. 13

Et in voto, & iuramento non ludendi detur paritas materiarum, c. 6. tr. 4. r. 56. p. 13

Et notatur, quod in voto personali non incurritur poena, quando tranſgreſſio eſt levis, ib. 5. 4. &c.

An qui vovit ſub poſa, ut non poſſit diſpenſari niſi ad Summo Pontifice, poſſit adhuc ab Epifcopo abſolveri, c. 6. tr. 4. r. 56. p. 13

Et an qui habet poſſetatem diſpenſandi ſo vocis, poſſit diſpenſare cum habente votum non ludendi, c. 6. tr. 4. r. 56. p. 13

Et an hoc votum, vel iuramentum de non ludendo poſſit diſpenſari hac ſola cauſa, quia voveo, vel iurans magnum deſiderium, & teatationem patiatur ludendi, ib. 5. 5.

Et an tale votum, vel iuramentum poſſit commutari in rem meliorem, vel aequē bonam, & Deo gratum per Epifcopum, ſive per alium ex privilegio habentem auctoritatem commutandi, ibid.

In eodem 5. 5.

Et an qui in ludo ſicco, & in parva aſſonitate ludit, animo recedendi cauſa, an faciat contra votum, vel iuramentum non ludendi, ib. 5. 6. &c.

Lumen.

Lumen accenſum an ſit ſtrictius requiritur, ot nunquam ſine ipſo ſcrificare liceat, c. 1. r. 54. 5. 1. p. 13

Et quid, ſi lumen ante conſecrationem in Miſſa exingueretur, nec poſſit recuperari, an reliquendo ſe Miſſa, etiam ſi necelle eſſet conſecrare ad dandum moribundo Viaticum, ib.

Ut lumen ſemper ardeat ante Euchariftiam, an ſit aliquid præceptum, ib. 5. 2.

Si ſine lumine exiſſet Euchariftia in Sacratio, an peccatum grave committatur, ib. 5. 1.

Et quid, ſi per dimidium, aut integram horam, aut aliquam amplius imma deſiceret, & lampas accenſa ante Euchariftiam, ib.

Et quid, ſi per integram diem lumen deſiceret, ib.

Ubi, quod ex præceptum de lumine, quod deſectur Sacramentum Euchariftia foras, ib.

Ex cauſa tamen an illud omitti poſſit, ib.

Cum lumine unico eere ex cauſa neceſſitatis, olei, adipis, vel ſevi, ſeculoſo ſcandalum ſit peccatum mortale celebrare, c. 1. r. 5. r. 56. p. 13

Et ſi 156. p. 66

Sine lumine non debet Sacerdos deſerre extremam unctionem moribundo, c. 1. r. 5. r. 56. p. 13

Vide verb. *Admuniſtrare, Deſerre, Lampas, Miniſter, Miniſtrare*, & c.

Item verb. *Extinguere, Miſſam celebrare*, & c.

Item verb. *Miſſam celebrare*, & c.

Deinde Conſ. Tom. X.

Inſaniam.

Vide verb. *Caſellam*, & c.

Item verb. *Juramentum, Ordinaris, Regnum*, & c.

Luxuria.

An fornicatio ſit interſecſa mala, vel tantum mala, quia prohibita; Et reprobat, opioſo alſerens fornicationem ſimpliciter iure natura, ſeculoſa prohibitione Divina. Non mo: haberi eſt mala, non tamen habere malitiam, & inordinationem mortalem, ſed venialem; mortalem vero habere ex ſolo iure divino. Et notatur tamen pro praxi dicta diſcultatis poſſe dari ignoranciam invincibilem de ſimplici fornicatione ſitem apud certas gentes deſectus Doctores, & ſcientia rerum moralium. Et quid de Sordid, & mutis ſi natiſate inter Chriſtianis ignorantibus fornicationem eſt illicitam: Si tamen perſona amens, & poſſa vi patiens fornicationis actum committeret, an peccet. Idem quod diſcitur eſt de fornicatione dicendum eſt etiam de pollutione, c. 1. r. 5. r. 56. p. 13

An ſit peccatum mortale optare, ut fornicatio eſſet licita, c. 1. r. 5. r. 56. p. 13

An ſit major peccatum iudicare mulierem ad fornicandum, quam illam occidere, c. 1. r. 5. r. 56. p. 13

Quando ſcemia violenter cognita a viro peccet, vel non peccet mortaliter. Et an evitandum mortem, vel infamiam poſſit mulier pati externam corruptionem, non tamen conſentendo, ſed mere paffive ſe habendo. Et ſi dicto caſu quid eſt dicendum, ſi ſi muliere vi patiente adeſſet periculum conſentendi. Et quod inferatur ibid ſi vir, & ſcemia habentes, cum maniſtico periculo imerna ibid ſi, & ſeparari non poſſint ſine ingenti periculo mortis, infamiam, vel ſcandalum an ſit licitum una permanere cum pecculoſo, c. 1. r. 5. r. 56. p. 13

An mulier vi oppreſſa oportet clamare ad evitandum mortem, infamiam, &c. etiam ſi adeſſet periculum conſentendi in copulam carnalem. Et an ſi deneganda abſolutio poenitentis, qui mutuo deſit concubina centum aureos, quorum recuperationem amittit, ſi eum cum eiſcit, tom. 8. traſ. 6. 6. reſolut. 5. p. 107

Si quis habet copulam cum ſcemia mortua, quodnam peccatum luxurie committeret. Et an talis circumſtantia copule non ſit aperienda in confeſſione, ſed ſufficiat alſerere ſe pollutionem habuiſſe. Et an incidat in eaſum reſervatum de coenitibus cum brutis, qui cognoscere bellum, quia jam eſt mortua, licet intra ejus vas ſeminet. Et an percutionis Clericum mortuum incidat in coſuram Canonici, c. 1. r. 5. r. 56. p. 13

An ſi quis habet copulam cum ſcemia dormiente, quodnam peccatum luxurie committeret. Idem eſt, ſi haberetur copula cum ſcemia ſubito apoplexia correpta, vel ab alio morbo ſenſibus deſectis, & tunc occaſionaliter ab aliquo carnaliter cognoscere. Et curſum doctores, quid ſit raptus ſtrict, & formaliter, c. 1. r. 5. r. 56. p. 13

Olim cum quodam Religioſo fui mihi magna alteratio, an in cogitationibus veneris ſit peccatum mortale, ſi voluntas non conſentit poſitive, nec etiam poſitive diſſentiat, ſed tantum permiſſive ſe habeat, c. 1. r. 5. r. 56. p. 13

An oſcula, quæ ſunt ex delectatione ſenſibili ex illis conſurgente, abſque alia ſinſtentione, & admixtione alius delectationis, aliquo alio actu luxurioſo ſint peccata mortalia. Et an in oſculis, & cibus, & univerſim in rebus veneris, detur paritas materiz. Et an inter ſolutos, quomvis ejusdem ſint ſexus, ſit ſemper mortale crimen oſculari, & tangere oſ ſolam veneris delectationem ex buſimodi actibus conſurgentem, vel poſſit dari paritas materiz, c. 1. r. 5. r. 56. p. 13

An ſit peccatum mortale exponere ſe probabili periculo peccandi. Et explatur, quid ſit periculum formale, & proximum, c. 1. r. 5. r. 56. p. 13

An Chiericus expers dum modetur podoſa ſceminarum, in pollutionem alienam, poterit ſe tali periculo obijcere cum determinatione tamen non conſentendi. Idem quæritur de Parocho in confeſſionis ſceminarum auſcultatione, c. 1. r. 5. r. 56. p. 13

In multis aliis ejus not. 7. p. 111

Et an quis poſſit accedere ad infideles gratia illos convertendi cum periculo perverſionis. Et ad prædicandum meretricibus cum periculo peccandi, ib. 5. 3. &c.

Et an poſſit, ſimmo tenetur Pater alere filios ex concubina, qui ſeparari non poſſunt a matre, & ſi periculum lapſus habeat cum coenubina, ib. 1. lin. 3. diſti 5. 3. &c.

Et an liceat exponere ſe certo periculo, vel probabili peccandi ob bonum ſpirituale proximi, ib. 5. 4. &c.

Quidam vir Nobilis comedit cibos calidos, & accubans in lecto incidit in pollutionem, quæritur, an tenetur aliter decumbere, & cibos illos non comedere. Poterat enim ſine aliquo damno ſi ſupradictis abſtinere, c. 1. r. 5. r. 56. p. 13

Et an ſcemia, vel vir, qui ex ſuperpoſitione unius ſemoris in aliud motum ſi ſualem ſentit, non tenetur modum ſitus mutare, dum determinat ſibi oſo coenſentire, ib. 5. 4. &c.

Et notatur, quod mundans a ſanguine verenda, vel ſcemia ſi ſanguine meſtro, & ſi prævidet pollutionem, & ſequatur, ſi non

Macellarius an sit irregularis, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 156

Macinatio, Machinatio.

Machinatio tradere inimici Regnum, Civitatem, &c. an gaudeat

Immunitate Ecclesie, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 157

Vide verb. *Prosepe*, t. 9

Item, Vide verb. *Immunis*, t. 9

Vide verb. *Macellarius*, t. 9

Vide verb. *Macellarius*, t. 9

In **Magia** an detur paritas materiae, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 158

Ut aliqui actus magici excusentur a mortali ratione ignorantie an possint fieri, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 158

Magister, qui publice alios docet, an teneatur ad jejunium, t. 4. ar. 5. §. 1. p. 159

Magister percussus Clericus discipulum per lapsum, an incidit in censuram, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 160

Et quid si per se ipsum Magister percussus dictum discipulum Clericum, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 160

Magister tertii Clavis in nostra Religione, vel ut dicitur in alio noviter professorem, an debeat habere etatem 35. annorum necessarii pro Magistro novitiorum iuxta Constitutiones Clem.

VIII. t. 5. ar. 5. §. 1. p. 161

Magister artis gladiarii oritur, vulgo dicitur *thiermiseri*, an possint illum docere in diebus festis, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 161

Magistri alii communes, sive *magistri Regum*, &c. an excusentur a jejunio, t. 4. ar. 5. §. 1. p. 166

Vide verb. *Delictum*, t. 3

Vide verb. *Logum*, t. 9

Vide verb. *Ordinarius*, t. 8

Magistratus aliquo si lex promulgatur an statim lex obliget, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 162

Magistratus seculari an Clericus subijciatur propter crimen lae-
(se *Majestatis*, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 162

Et quid si Clericus a Principe seculari Officium teneret, an possit ratione delicti etiam criminis lae-
(se *Majestatis* personaliter a Magistratibus laicis diltringi, §. 6. p. 164

Et quid de Clericis per delictum, ib. §. 7

Magistratus laico an licitum sit discurrere facultates, & potestates alieque Nicetii, qui in illam Provinciam a Pontifice mittitur, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 164

Contra Magistratus an Inquisitores procedere possint, eorum mandata non obediunt, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 165

Magistratus, quod attinet ad officium suum, an teneatur in extrema necessitate proximi cum periculo vite correctionem adhibere, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 165

Et quid si proximus non sit in extrema necessitate, sed gravi, ib.

Magistratus an aliquando teneatur per peccatum mortali corrigere peccata venialia, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 165

Magistratus an teneatur ad correctionem non solum lege charitatis, sed etiam iustitiae, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 166

Et hae circumstantiae, quod Magistratus negligat dictam correctionem, an metus speciem, vel tantum lo eandem speciem notabiliter aggravet, ita ut teneatur aperire in Confessione munus

functi Sacerdoti illius ignorant, ib. §. 5

Et an in talibus teneatur ad restitutionem, tam stipendii illi parti correspondentis, quam damni inde sequenti, ib. §. 6

Magistratus an possint compellere Clericos ad separationem Ecclesiarum, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 167

Magistratus seculares an possint coegere Clericos, ut triticum vendant, &c. si necessitas adfit, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 168

Magistratus Regi non possunt punire Episcopos, & Clericos in temporalibus, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 168

Vide verb. *Excommunicatio*, t. 5

Item verb. *Auxilium*, *Delictum*, *Jurisdiclio*, t. 5

Item verb. *Mercis*, t. 6

Item verb. *Commodum*, *Explorare*, *Explorare*, t. 7

Item verb. *Calpa*, *Index*, t. 8

Item verb. *Magistratus*, *Immunis*, *Lex*, *Littera*, t. 9

Magistratus omittens in Vespertis gravius peccat, quam omittens longe majorem Psalmum, tom. 3. tractat. 6. ref. 6. §. 1. post medium, pag. 150

Magis, & quibus poenis puniendi sint, tom. 5. ar. 5. §. 1. ref. 10. §. 1. pag. 148

Vide verb. *Maleficium*, *Maleficus*, t. 8

Majestas Religio habenti an succedat substitutus, vel Monasterium a die professionis, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 169

In majorem an possit succedere furdus, vel mutus, licet in infir-

mitudo consistat, dummodo perfecte intelligat per signa exteriora, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 170

In majorem fundo thesaurus inventus ad quem pertinet, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 170

Et quid si ipse majorem possessor inveniat dictum thesaurum, etiam si ex industria querat, & quid si alius inveniat, ib. §. 2

Vide verb. *Bona temporalia*, t. 5

Item verb. *Bona temporalia*, *Filius*, *Maritus*, t. 6

Item verb. *Adulter*, *Adultera*, t. 8

Vide verb. *Obligatio*, *Parit*, t. 6

Majus peccatum an sit quod committitur contra innocentem, quam contra beneficium remissionis peccatorum, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 171

Vide verb. *Inducere*, t. 8

Maledictio, seu alieque mali imprecatio, an sit semper peccatum mortale, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 171

Vide verb. *Clamare*, t. 5

Item verb. *Campana*, t. 8

Maleficium, Si maleficium mulier semel fecit, an sit denuncianda, nisi sapere harem, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 172

Qui utitur persona parata, ut maleficium solvat alio maleficio cum pacto de monia, an teneatur hanc circumstantiam inducere in Confessione explicare, & an teneatur confiteri peccatum

magis, vel sagittae, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 173

Si maleficium solvere licet, & illicite sagittae, an possint petere ab illa, ut illud solvat, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 174

Ut maleficium dissolvat maleficium, an licitum sit hoc petere ab eo, si dubitas, an abique novo maleficio id possit facere, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 175

Si maleficium nolit maleficus, & cum sagittae tollere, an liceat eum occidere, quando alia via non suppetit, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 176

Et an saltem vi verberibus, & tormentis cogi possit, ut maleficium tollat, ib. §. 2

Maleficus, De maleficio, & quibus poenis an inquisitoribus puniendi sint, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 177

Vide verb. *Bulla Cruciatia*, t. 5

Item verb. *Maleficium*, t. 8

Item verb. *Remedium* in eodem tom.

Mallus, Si ex malitia Pater baptizatus, aut tenet filium in Baptismo extra casum necessitatis, an impediatur petere debitum ab uxore, peccat gravissime, & sit puniendus, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 178

Mallus in frangendo iuramentum confessionis quotiesque sit, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 179

Si malitia supplet gratiam, an in foro conscientie sponsalia contracta multo ante septennium valida sint, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 180

Qui ex malitia omisit opera prescripta in Jubilaeo, an possit ultimum de iurari, & dicta opera a Confessario commutari, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 181

Mallus plures an possint dari in eodem actu solo numero distinctione, & in confessione aperienti, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 182

Et ex hac questione pendet decisio multorum casuum, & hic assignantur 7. casus pro praxi, ib. §. 2

An malitia sumat ex opere externo delectationem moralem, ita ut necesse sit in confessione aperire circumstantiam operis, & ex primario obiectum v. g. ut si mulier, de qua sumpta est delectatio, fuerit nupta, monialis, libera, &c. t. 5. ar. 5. §. 1. p. 183

Præter malitiam contra Religionem, an continent malitiam impietatis percussio Clerici, Superioris Ecclesiastici, vel Regularis, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 184

Vide verb. *Conjunctio*, *Impudenter*, t. 8

Malum, Ad mala temporalia evitanda, negritudinem, internam afflictionem, &c. an liceat mortem exoptare, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 185

Malum minus foretorem an licitum sit ad evitandum majus, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 186

Et an hoc iotaliter sit volente adulterium committere, suade re ut cum tertia persona fornicetur. Et si volente furari a Petro centum aureos, an liceat suadere, ut furatur 50. a Paulo, ib. §. 4

Et quid si fur vellet furari a Petro centum aureos, & simul a Paulo 50. ib.

Vide verb. *Confessio*, t. 7

Item verb. *Exoptare*, *Jur*, *Maledictio*, t. 8

Mammilla, Mammillam formam praeficiens an sit irregularis, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 187

Mammilla, & pectore nudato mulieres incedentes an peccent mortaliter, t. 5. ar. 5. §. 1. p. 188

Mancipium.

Mancipium si occidat aliquem abique Domini culpa, Dominus non obligatur in conscientia ante iudicis sententiam. t. 8. tr. 1. rel. 76. pag. 99.

Mancipiorum & xiphophorum emptio fieri solit. in Anglia, Guinea, & Viridi promittitur ab eis licita. t. 7. tr. 8. r. 6. p. 13.

Mancipia an cessari possint ad prius causis. t. 6. tr. 8. r. 12. p. 13.

Mancipii vocabulum non originem trahit. t. 7. tr. 8. r. 3. p. 29.

Uile verb. *Abil*, *Servus*.

Si Mancipio nihil proferat Dominus prebeat, quod infumit in hominem recreationem, an tunc poterit aliquid inferre de bonis Domini in moderata moderatione, aut inde. t. 8. tr. 7. r. 7. r. 16. s. a. pag. 117.

Uile verb. *Mandant*, an importet precationem. t. 6. tr. 1. r. 38. §. 1. & a. sed lege eam per totum. p. 37 & seq.

Mandatum.

Mandans homicidium in persona unius, si committitur in persona alterius an incurrit irregularitatem, & possit ab Episcopo dispensari. t. 3. tr. 3. r. 43. §. a. p. 222.

Mandans an incurrit censuram, si quidam excedit fines mandati, v. g. si mandaret, ut quis Clericum injuriam verbalement ferret, & mandarius excederet faciendo illi injuriam personalem. t. 7. tr. 1. r. 16. §. a. p. 96.

Mandans aliquem verberare modo cauto, & prudenter, & cum ministro filii, & ille eum occidat, an mandans incurrit irregularitatem. t. 5. tr. 3. rel. 70. per totum. p. 164.

Mandans Confessario, ut solueret per se penitentem, an sit denunciandus. t. 5. tr. 9. r. 76. §. a. p. 279.

Mandans vulnerare hominem, & prohibens, ne occidat, si eum mandarius occiderit, an mandans ordinata pena teneatur. t. 8. tr. 3. rel. 90. §. a. p. 101.

Mandans occidere non dicitur assensum, t. 9. tr. 1. r. 87. §. 6. p. 3. Mandans presente, qui occidit aliquem recepta pecunia, an sit assensus, ibid. §. 9.

Mandans percutere Clericum turpiter agnoscit cum Miste, filia, forore, vel uxore, an incurrit censuram. t. 5. tr. 3. r. 17. §. 6. p. 91.

Mandans percutere Clericum, an incurrit censuram. t. 5. tr. 3. r. 16. §. 6. p. 91.

Et quid, si mandatus non sit expressum, vel tacitum. ib. §. 2.

Mandans percutiendum Clericum, si nec per se, nec cum copulante, an incidit in censuram. t. 5. tr. 3. r. 29. §. 1. p. 97.

Et si supponitur, non possit revocare mandatum, ib. §. 1. & seq.

Et si post mandatum moriatur mandans, an tunc Clericus percutitur, an incurrit censuram. §. 3. p. 97.

Mandans homicidium voluntarium, an possit dispensari super irregularitate ab Episcopo, vel an hoc sit restitutio per Concilium Tridentinum. t. 6. tr. 3. r. 7. r. 19. §. 1. p. 145.

Mandantes offendi Cardinales, si officiales non sequuntur, an incurrit excommunicationem Bullæ Græve, & priventur Immunitate Ecclesiæ. t. 9. tr. 1. r. 37. §. 1. p. 24.

Mandari.

Si quis manderet occidere Titum, & Sépronius occideret, qui creditur esse Titum, an teneatur ad restitutionem. t. 8. tr. 3. r. 91. §. 1. p. 104.

Si quis manderet facere aliquid, non incurrit censuram contra facientem, unde si communicatio fecerit in eum, qui occidit, vel furatur, non liget mandantem occidere, aut furari. t. 5. tr. 9. r. 76. t. 1. multa post medium. p. 279.

Quando mandatur causi Cardinali cum clausula, appellatione rectoris, an censetur excommunicari appellatione facta. t. 9. tr. 7. rel. 67. §. a. p. 101.

Si mandavit Cardinali Concilium, ut ex his Concilio scribat circa materiam electionis Pontificis, an in censuram Pii IV. incurrit. t. 9. tr. 7. r. 76. §. 1. p. 272.

Et an propter mandatum, & cooperationem cum peccato summi Concilii Cardinalis peccet mortaliter. ib. §. 4.

U si quod censura prolata contra facientes aliquid non comprehendit mandantes. ib. §. 1. & seq.

Uile verb. *Prætorum*, *Reitorum*, *Coma*.

Item verb. *Bona temporalia*, *Comprehendere*, *Dubius*, *Homicidium*, *Necesse*, *Prætorum*, *Reitorum*, *Reitorum*, *Coma*.

Item verb. *Excommunicatus*, *Episcopus*, *Forma*, *Parochus*, *Coma*.

Item verb. *Damnus*, *Irregularitas*, *Jubus*, *Coma*.

Item verb. *Defensio*, *Exordium*, *Legre*, *Coma*.

Mandatus.

Mandatus, si excedat mandatum, ita ut mori fagatur, an mandans occidit irregularitatem, & an ab Episcopo possit dispensari. t. 3. tr. 3. r. 43. §. 1. p. 222.

Uile verb. *Cupa*, *De mona*, *Mandatus*, *Coma*.

Mandatum.

Tunc si Rex Regis iocundaretur, vel ex alio d. 2. is, an possit & sic, & Ecclesiæ capelli & Regis. t. 9. tr. 3. r. 24. §. 1. p. 84.

Et si Rex capelli & Regis an possit saltem transmitti ad summum Pontificem pro animarum servitio. t. 9. tr. 3. r. 25. §. 1. & seq. p. 85.

U si mandatum interveniat ad occidendum, opus est, ut quis tanquam assensus non possit ut privilegium Immunitatis Ecclesiæ, nam & mandatus vulnerandus in eum etiam mandante potest ad dicitur assensus. t. 9. tr. 1. r. 87. §. 1. p. 3.

Uile verb. *Mandans*, *Mandans*, *Coma*, §. 7. r. 8. & 9.

Item verb. *Mandatus*, *Coma*, §. 8.

Item verb. *Impare*, *Coma*.

Mandans.

Simineze Religiosis extra Convocatum cum licentia Superioris, an teneatur confiteri, cum Sacerdote approbato ab Ordinario, t. 7. tr. 8. r. 3. §. 1. p. 13.

Manere domi pro illa die an possit, qui cetero scis in Parlamento a majore parte concludendum esse pro re iustitiam, & iniquo dantur sine peccato, & onere restitutionis. t. 7. tr. 6. r. 38. per totum. pag. 260.

Et quid, quando non sufficeret major pars ad concludendum, sed omnes sigillatim concurrere deberent. t. 7. tr. 6. r. 39. s. r. 16.

Uile verb. *Dabit*, *Subditus*, *Coma*.

Item verb. *Pelletum*, *Coma*.

Manifestandum.

Uile verb. *Difflum*, *Mandans*, *Necesse*, *Revelat*, *Coma*.

Manifestare.

Manifestare an liceat ubique locorum rebus si fidei questoribus publicis damnatum. t. 5. tr. 10. r. 17. §. 1. p. 327.

Ubi, quod hoc non est peccatum, neque contra iustitiam, neque contra charitatem, neque contra misericordiam, sed contra pravam intentionem. §. 2.

An manifestare liceat alterius crimen occultum, & peccatum tibi sub secreto revelationem, ad evitandum grave damnum proprium, etiam si illi inde mora imminet, aut infamia, modo illud secretum sine vi, & fraude ab eo acceptum. t. 7. tr. 7. r. 44. §. a. p. 282.

Et quid, si sine causa supradictum crimen occultum, & peccatum proderet, an extra peccatum teneatur ad restitutionem, si pro deposito aliquid accepit. ib. in d. §. 6.

Uile verb. *Aperit*, *explicat*, *Revelat*, *Coma*.

Item verb. *Crimen*, *Revelat*, *Coma*.

Item verb. *Confessarius*, *Regis*, *Judea*, *Servitus*, *Veritas*, *Coma*.

Item verb. *Difflum*, *Mandans*, *Necesse*, *Revelat*, *Coma*.

Item verb. *Confessarius*, *Dringere*, *Dominus*, *Examinat*, *Littera*, *Precedat*, *Publicus*, *Coma*.

Item verb. *Affum*, *Coma*.

Manipulum.

Sine manipulo in casu necessitatis an Sacerdos possit celebrare.

Et quid extra casum necessitatis. t. 1. tr. 1. r. 167. §. 1. p. 68.

Et quid, si non sit benedictum, ibid.

Manipulum de servitio porcellæ pro sola, & de comita. ib. §. 3.

Manipulum, si gemino colore affuerit ad varios dies festos, porcellæ servitio utraque parte, etiam si musica consecratione ab Episcopo consecratum esset. ib. §. 3.

Uile verb. *Matria*, *Ofculum*, *Pefer*, *Coma*.

Manumittere.

Ut manumitteret Dominus servum pro certa pecunia, passum fuit inter Dominum, & servum est servus solvit pecuniam, habet servum actionem contra Dominum, qui se manumitteret. t. 7. tr. 8. rel. 67. §. 1. in fine p. 310.

Manus.

In manibus Sacerdotis an debeant esse particule, quando a Sacerdote consecratur, vel sufficit, ut sit super Altare. t. 1. tr. 1. r. 23. §. 1. p. 107.

Si manibus, orbibus, & mutis occurrat, & non alii, & infus est in articulo mortis an debeat ille verba proferre sub edificatione, & ille aliter, & sic de infus baptizari. t. 1. tr. 1. r. 64. §. 1. p. 117.

Qui manibus apprehendit servum, vel vultum Ecclesiæ, an pascitur opus immanitatis. t. 9. tr. 7. r. 19. §. 1. p. 272.

Circa munus Pontificis de osculatione eminentissimum Cardinalium aliqua enervata ostenduntur. t. 9. tr. 4. r. 10. per totum p. 145.

Qui manum elevavit ad percutiendum Cardinalem, quoniam positi non percutiat, an incurrit Bullæ Græve censuram. t. 9. tr. 7. rel. 79. §. 1. p. 302.

Manus non aliter ante celebrationem missæ, an sit peccatum veniale. Et quid de manuum locutione post missam. t. 1. tr. 1. r. 167. §. 1. p. 68.

Dum munus lavat Sacerdos celebrans, an debeat recitare totum psalmum Gloria Patri in coram Episcopo. t. 4. tr. 1. r. 197. §. 1. p. 78.

Quando manus elevat Sacerdos ante consecrationem super benedictionem, & Calicem dicens *Hanc igitur* an debeat pollicis fuliginibus, vel supra in modum crucis tenere. t. 1. tr. 1. r. 167. §. 1. p. 9.

Uile verb. *Cedere*, *Defectus*, *Discretus*, *Peruvius*, *Propheta*, *t. a.*

Item verb. *Pater*, *Pater*, *Coma*.

Item verb. *Minister* *Consecrationis*, *Coma*.

Item verb. *Dignus*, *Coma*.

Item verb. *Judea*, *Intermedium*, *Obtinere*, *Coma*.

Item verb. *Effigere*, *Coma*.

Item verb. *Alcedere*, *Chorea*, *Juvenis*, *Talles*, *Coma*.

Item verb. *Extremum*, *Sextilis*, *Coma*.

Manuscriptum.

Uile verb. *Ludere*, *Coma*.

Mapa.

Cum mappa unica prætor corporale, an possit Sacerdos celebrare in casu necessitatis. t. 1. tr. 1. r. 172 & seq. §. 1. p. 70.

Et si necessitas non ad illot, an sit peccatum mortale celebrare cum

nuda

unice tantum Mappa, & corporali. *ibid.* 5.6
 Mappa altaris ut sint benedicti. t. 2. tr. 4. r. 173. & de eorum sumptu agit. t. 2. tr. 4. r. 173. & de q. 5. r. 270
 Ubi, quid in necessitate potest ubi loco mappae lintea profana, & quae possit reddere Domino ad pedilinum suum profanum applicanda. *ibid.*
 Vide verb. *Cadaver*, *comus*

Marechionissa

Marechionissa, quae mortuo marito nullo modo manet Domina vasallorum, &c. vult sumere Bullum Graciatum an teneatur solvere 10. tarenos. t. 4. tr. 3. r. 4. s. 1. p. 13
 Et quid, si remansisset usufructuaria. *ibid.*

Mari

In mari an possit Sacerdos celebrare ad dandum moribundo Viaticum. t. 2. tr. 1. r. 135. s. 1. p. 56
 Et an hoc eum liceat in diebus festis. *ibid.*
 Ut in mari celebraret solus Papa potest concedere hanc facultatem. *ibid.* 4. p. 56
 In mari existitibus esse periculum mortis non est administranda extrema unctio, nisi laborant infirmitate. t. 2. tr. 4. r. 49. s. 1. p. 124
 In mari dum Nilipson navigat, an possit vitte Graciatu edere iudiciaria. t. 4. tr. 3. r. 169. s. 1. p. 100
 Vide verb. *Adm.*, *com.* 4
 Item verb. *Episcopus*, *com.* 4
 Item verb. *Tubula*, *com.* 8

Mariar.

Si mariti filium uxore per ignorantiam levavit in Baptismo, an teneatur petitione debiti acceri. t. 1. tr. 1. r. 101. s. 6. p. 47
 Marito infans an possit uxore vigintiannam partem annui praeventus in elemosinas distribuere. t. 4. tr. 7. r. 15. s. 6. p. 232
 Marito infans an possit uxore iudicare. Et quam quantitatem. *com.* 6. tr. 4. r. 12. s. 1. & seq. p. 101
 Si maritum videt uxor, quia pugione condidit sub ferservici, ut eam interficiat, si aliud non invenit remedium, an possit illum prius petvere. t. 3. tr. 3. r. 24. s. 3. p. 38
 Maritum cum uxore filium alterius in Baptismo suscipiens nulli auctoritate reperitur prohibendum. t. 1. tr. 1. r. 94. s. 1. p. 43
 Mariti filium post partum uxoris baptizavit filium, adstantibus mulieribus, qui hoc facere poterant, an privatus maneat petitione debiti. t. 1. tr. 1. r. 101. s. 1. p. 48
 Et quid si maritus in malitia, vel ignorantia filium baptizavit, vel tenuit in Baptismo extra eadem necessitatem. t. 1. tr. 1. r. 104. s. 1. p. 12
 Et quid, si maritus baptizavit filium solus uxoris in necessitate. t. 1. tr. 1. r. 105. s. 4. p. 48
 Idem est, si maritus iam ad fidem conversus, uxorem, quam in infidelitate duxerat, baptizet in necessitate. *ibid.*
 Maritus an possit habere copulam cum uxore, & utroque tale causet. t. 2. tr. 4. r. 167. s. 1. p. 499
 Maritus, si ipso adu seminationis non expectat seminationem uxoris, postquam copula fuso semine copulam continuare, ut femina seminet, non peccat. *com.* 4. tr. 6. r. 125. s. 3. p. 181
 Maritus an possit contra conscientiam interficere uxorem in adultetio deprehensam. t. 2. tr. 6. r. 223. s. 1. p. 34
 Quenam diu maritus cognoscendo carnalitatem ejus uxorem possit adulterium ab ea committitur, consensu remissio adulterium effugium petendi separationem matrimonii, an ita contra uxorem petendo se carnaliter cognoscit marito adultero. & c. *com.* 4. tr. 6. r. 231. s. 3. p. 328
 Si maritus uxorem turricem filiorum relinquit, exprimitur etiam si ad secundas nuptias transeat, non amittit tutelam, neque iudicis officio ab ea capelli possit, etiam si uxor talis ad secundas nuptias transeat. t. 2. tr. 6. r. 232. s. 3. p. 400
 Maritus, si non vult aliquid dare pro elemosina ad lucrandum iobolium, an possit uxor illum clam accipere de domo, & dare. t. 4. tr. 4. r. 30. s. 2. p. 118
 Maritus sciens uxorem facere consueta, & moderat elemosinas, si adhuc hoc illi prohibeat, an hoc non obstat, possit uxor facere dictas elemosinas. t. 4. tr. 7. r. 23. s. 1. p. 227
 Maritus quando possit petere Cleticum turpiter inventum cum uxore, & quando vere incidit in censuram aliqui casus. *com.* 5. tr. 1. r. 16. s. 17. & 18. ubi lat. p. 90. & seq.
 Maritus, qui dum inmoderate copula cum uxore praegnatu coit, illique fœtus animati abortum casus, non incurrit irregularitatem, & fecus de adultero, vel fornicatore. t. 5. tr. 3. r. 111. s. 6. p. 179. & in tr. 6. r. 34. s. 1. p. 409
 Maritus si uxorem verberasset, unde illa fœtus percipit abortum fecisset, an incurrit poenam abortus. t. 1. tr. 6. r. 34. s. 3. p. 103
 Maritus an teneatur denunciare uxorem haereticam. t. 5. tr. 9. r. 9. s. 1. p. 261

Et quid, si uxor perpetrasset alia crimina extra haerem. t. 5. tr. 9. r. 9. s. 1. p. 261
 Maritus innoxiam quantitatem in ludo amittens, an peccet mortaliter, & teneatur restituere uxori. t. 6. tr. 4. r. 24. s. 1. p. 101
 Et quid, si amittit bona doctus, qui in specie erit obnoxiam. *ibid.* 5. 2
 Maritus ex bonis acquiritur an possit sine licetia uxoris donationes facere, Majorum in futurum, filia alterius matrimonii dotem constituit, aut alimonia praebere, patres si indigeant alere, & si

maritus hominem occiderit, pecuniarum poenam solvere, t. 6. tr. 7. r. 37. s. 1. p. 270
 Maritus sacra ignobilis, an possit donare uxori nobili, & in actu florenti. t. 6. tr. 7. r. 63. per totam. p. 272
 Maritus an teneatur fructibus ad correctionem uxoris. t. 7. tr. 4. r. 31. per totam. p. 204
 Ut maritus promoveatur ad Cardinalatum, an opus sit, ut uxor ingrediatur Religiosem, vel sufficiat, ut remaneat in sacro cum voto castitatis, sive in senili, & in juvenili aetate constituta sit. t. 9. tr. 7. r. 15. s. 1. p. 236
 Et quid, ut maritus promoveatur ad Episcopatum. *ibid.* 5. 2
 Et quid, ut maritus promoveatur ad sacros Ordines. *ibid.*
 Vide verb. *Vir*, *com.* 1
 Item verb. *Bisphor*, *Conjux*, *Mulier*, *Vir*, *Uxor*, *com.* 2
 Item verb. *Vir*, *Uxor*, *com.* 4
 Item verb. *Adulter*, *Adulterium*, *Bigamia*, *Communicatio*, *Conjux*, *Matrimonium*, *Vir*, *Uxor*, *com.* 5
 Item verb. *Familia*, *Maritus*, *Juramentum*, *Mulier*, *Solvens*, *Vir*, *Uxor*, *com.* 6
 Item verb. *Adulterium*, *com.* 7
 Item verb. *Adulter*, *Impiter*, *Uxor*, *com.* 8
 Item verb. *Matrimonium*, *Vidua*, *Uxor*, *com.* 9
Marisupium.
 Vide verb. *Bona*, *com.* 7

Mas

Vide verb. *Erumpere*, *com.* 7

Mat

Matculi
 Matculi confessoria sollicitus in confessione an sit denunciandus. t. 5. tr. 9. r. 77. per totam. p. 280
 Matculi fornicarii partem non potest esse in confirmatione. t. 1. tr. 4. r. 24. s. 3. p. 19
 Matculi 14 annos habentes, si reconciliantur ex haeresi formalis propter suam confessionem, & postea relabatur, ex misericordia, consilio supremo consilio inquisitorum, videtur admittendus illa vice, non obstante relapsu. t. 5. tr. 12. r. 33. s. 4. p. 362
 Si matculus servus domino ad turpia compelleretur, an sine liber, & possit abique peccato fugere. t. 7. tr. 8. r. 17. s. 1. in fine. p. 259
 Vide verb. *Abjungere*, *Adulterium*, *Mulier*, *Pater*, *com.* 5

Masse

Vide verb. *Panis*, *com.* 2

Mater

Mater gravis an teneatur permittere se fecari, ut sanctus baptizetur, aliis sine Baptismo moriatur. t. 1. tr. 1. r. 49. s. 2. p. 3
 Mater ad mortem condemnata, si morbo liberali corripitur, an liceat cum fecari, ut ita fecunditatem moriatur baptizari valeat. t. 1. tr. 1. r. 73. s. 1. & seq. p. 33
 Mater non est obligata per se filios dotare, aut donationes propter euptis filia condicere, nisi uxorem aliquis rationabilis causa intercedat. t. 2. tr. 7. r. 48. s. 1. p. 248
 Mater post transfugam ad secundas nuptias an privetur educatione filiorum. t. 1. tr. 6. r. 25. s. 3. p. 400
 Mater secunda habens cum amicitia filiorum tutelam, ipso iure etiam in conscientia, an sufficiat ad hoc poenam incurrendam matrimonium ratum esse, si non sit concubinum. *ibid.* 5. 4
 Mater, qui procuravit abortum, an incurrat excommunicacionem Sixti V. r. 17. r. 31. s. 1. p. 203
 Mater an possit filio donare. t. 6. tr. 7. r. 34. per totam. p. 400
 Quae mater filio spurco reliquit, an possit tutorem esse donec per iudicem privetur. t. 6. tr. 8. r. 111. s. 6. p. 355
 Et quid, si mater sit illudis, an possit filio spurco quidquam dare, & habet proles legitimas. *ibid.*
 Et quid, si alia liberis caret. *ibid.*
 Mater gravis, an teneatur permittere se fecari, ut factu baptizetur. t. 7. tr. 4. r. 19. s. 7. p. 198
 Mater in extrema necessitate constituta, an possit vendere, aut donare, vel permittat filium. t. 7. tr. 8. r. 10. s. 1. p. 295
 Mater mortua propter condemnationem an sitam secunda sit ut baptizari possit filius, si adhuc vivat. t. 1. tr. 1. r. 73. s. 1. & seq. p. 33
 Ex matre nobili, & patre plebeo nati, plebejus manet. *com.* 6. tr. 1. r. 134. s. 2. p. 73
 Si in matris utero puer moriatur, an possit ibi baptizari. t. 1. tr. 1. r. 71. s. 1. & seq. p. 33
 Et quid, si matris mors non invenitur, sequitur, vel praevideatur sequatur. Immo an mater in tali casu teneatur permittere, ut proles baptizetur. *ibid.* 5. 3
 Matris conditionem subit proles. t. 7. tr. 2. r. 22. s. 1. p. 6. p. 296
 Vide verb. *Conjux*, *Mulier*, *Pater*, *Uxor*, *com.* 1
 Item verb. *Adulter*, *Conjux*, *Capula*, *Filius*, *Maritus*, *Mulier*, *Nutrix*, *Puella*, *Uxor*, *com.* 2
 Item verb. *Baptizare*, *com.* 3
 Item verb. *Filia*, *com.* 4
 Item verb. *Conjux*, *Cerratio*, *Familia*, *Matris*, *Matrimonium*, *Medicamentum*, *Vir*, *Uxor*, *com.* 5
 Item verb. *Adulter*, *Uxor*, *Familia*, *Filius*, *Mulier*, *Pater*, *Uxor*, *com.* 6
 Item verb. *Fugere*, *com.* 7
 Item verb. *Baptizare*, *Debitum*, *Femina*, *Filia*, *Impulsi*, *Mulier*, *Uxor*, *com.* 8
 Item verb. *Jurisdic.*, *com.* 9

Materia.

Si cum materia dubia, v.g. cum gutta aquae, cum lixivio, glacie, nive, rore, pruina, sale, nondum resolutis, vel cum aqua rosacea, &c. infans in articulo mortis fufcepit Baptifmum, fufcipit periculum, an teneatur iterum baptizari sub conditione, t. r. r. 1. r. 7. §. 1. & feq. p. 37

De materia Sacramenti Confirmationis aliqua dubia, t. r. r. 1. r. 1. & 1. per totum, p. 49

Quid non determinat materiam particulari, nec unde poffit deduci, an fit mortale, vel veniale id, quod facit contra conscientiam dictantem illud confufum ut peccatum, an fit necessarium in confessione explicare tale peccatum, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 15

Materia facramenti veltium, v.g. amictus, & Alba debent effe linea, & cetera verò ex quacumque alia decenti materia, nec multum refert, cujus ea fint coloris, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 68

In materia dubia confecrare non effe licitum, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 108
Materia fubrogata, in quam fuit commutatum aliquid verum ex refervatis, an poffit commutari per Cruciatum, vel Epifcopum, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 89

Idem effe pro fubfcripto, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 113

In materia gravi poceffu votens obligare fe fub culpa venialis tantum flos autem de juremto, in quo Deus in teftem te pofuit adducit, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 115

In materia levi certum effe, quod licet eorum obligationem gravem imponere non poffit, licet verò, & intendat, §. 4

Et quid maxime ex ufu religionum, in quibus aliquando Superiores leves prohibent in virtute S. Obedientiae, & fub poena excommunicationis, §. 5

In materia levi folus Deus poffet obligare ad mortale, t. r. r. 1. r. 1. ref. 115. §. 3. p. 66

Sub materia levi preceptum fub mortali impofitum an obliget faltem fub veniali, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 37

Si ad materiam notabilem perveniat furtum modicum Petri cum ipfis etiam minimis aliorum, qui ipfe Petrus fecit effe facta, an Petrus peccet mortaliter, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. & feq. p. 117

An detur casus, in quo non fit peccatum mortale ultima acceptio completis materiam notabilem, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117

Circa materiam gravem an fuperior poffit obligare tantum fub veniali, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 65

Materiam levem an Superior ratione circumftantiarum fub mortali precipere poffit, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 66

Et an hoc idem dicendum fit de Praxis Ecclefiafticis, §. 1
Vide verb. *Materia Sacramenti*, cum fuis notatibus.

Materia Sacramenti.

De materia Sacramenti Confirmationis aliqua dubia, t. r. r. 1. r. 1. & 1. per totum, p. 49

Pro materia Eucharifmatis, & confeccrationis panis, & vini vide Tract. de Celebrat. Miffarum in t. 2. varias quæftiones à ref. 196. ufque ad 110. ubi plura, & aliqua notabilia à p. 79. & feq.

Pro materia Sacramenti Ordinis in prædicto como ex t. r. de Sacramento Ordinis lege à t. r. 1. r. 1. §. 1. p. 115. & feq.

Pro materia Sacramenti Extreme-Unionis in prædicto como ex t. r. de Sacramento Extreme-Unionis vide à t. r. 1. r. 1. §. 1. p. 115. & feq.

Materia Sacramenti contrahendi per Procuratorem inter abfentes, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117

Materia certa Sacramentorum deficiente, an poffit Pontifex precipere, ut in articulo mortis miniftraretur facramenta cum materia dubia, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 3

Et in dicto casu an fit obligatio charitatis fe adminiftrandi Sacramenta, §. 3. p. 4

Cum materia dubia an licitum fit Sacramenti ex mern mortis conficere Sacramentum, ut Eucharifmum cum vino congelato, vel pane ex fpecta confecto, vel miniftrare Baptifmum cum aqua ex fale refoluta, &c. t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 115

In materia, & forme facramentorum conjunctione an detur paritas materiarum, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 4

Circa materiam Baptifmi notabilia quedam, & multi casus in prædicto, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 115. & feq.

Circa materiam Sacramenti Ordinis multa notabilia, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 115. & feq.

Vide verb. *Aqua*, t. 1

Item verb. *Minifter*, *Parvitas materia*, t. 2

Item verb. *Levis*, *Parvitas materia*, t. 3

Item verb. *Adimplere*, *Adminiftrare*, *Dubium*, *Obligare*, *Parvitas materia*, *Præfatio Regularis*, *Regula*, *Violare*, t. 8

Matrimoniale.

Matrimoniales caufas an Capileum fede vacante cognoscere poffint, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

De matrimonialium caufarum cognitione locus Concilii expenditur, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Matrimonium.

Matrimonium tata fuorum fubditum an Princeps Gentilis poffit diffolvere, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

ufque ad quartum gradum, an irritent illa, quamvis non habeant verba irritantia, fed tantum fimplicem prohibitionem, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Idem effe de matrimonio fidelium in infidelibus, §. 1

Et an hæc materia iola non fit irrita ex recepta & confuetudine Ecclefie, & Apoftolorum traditione, §. 2

Matrimonium inter raptos, & matrimonium Confanguineorum Principum fine eorum confenfu effe valida declaratur, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Matrimonium mulieris an Parochus fit, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Matrimonium carnalis vinculum morte folvit, tant non teneatur adire, quia refufcitatur, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Matrimonium fpiritualis ratione peccati Epifcopi, & confecrationis fufcipiat cum peccato mortali, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

In matrimonii caufa an excommunicati poffint effe teftes, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Si in matrimonii Sacramento Sacerdos feminam follicitat, an incurrat pœna fpecifica de follicitatione, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Si in matrimonii contraftu apponatur peramentum, an Principes laici poffint flauere, irritando talem contraftum, & peramentum, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Si matrimonii valore fufficit fententia aliqua fpecialis unius Doctoris, an præfeda fit cõmuni opinioni, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

An flatim per matrimonii contraftum dignitas Cardinalatus expirat, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Matrimonio ejus, qui in articulo mortis ducit uxorem, quam antè habebat concubinam, an Patochus excommunicatus vitædus affiftere poffit, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Si pro matrimonio aliquo dirimente poenitentia à Dataria impleri non valet, an poffit commutari ab Epifcopo, & conetrahens virtute difpenfationis obtinere poffit matrimonium inire, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Si matrimonio fuo novetis quis in infidelitate fuiffet copulatus, validum effe tale matrimonium patet defuncto, nec effe diffolvendum, cùm ad fidem converteretur, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Idem effe, qui duceret eam, cum patris fuerit cognoviffet, §. 1

In matrimonio rato Epifcopus non poteft difpenfare, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

§. 1. p. 70. Ubi, quod fit laicus effe vultus ad Pontificatum ante matrimonium confummatum, poteft difpenfare in fuo matrimonio rato, §. 1. p. 70

Et quid in dicto casu, fit matrimonium effe confummatum, §. 1

Matrimonio clandestino Sacerdos affiftens, an incurrit poft Conc. Trid. fufpenfionem triennalem, de qua in cap. 1. §. 1. de Clau. delict. deponitur, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Ubi an fufpenfus ab officio, quia interfuit matrimonio clandestino, non fit fufpenfus à beneficio, §. 1. p. 70

Ubi etiam, quid vigore Concilii Trid. fecit 24. cap. 1. de Matrimonio Parochus, vel alius Sacerdos, etiam Regularis, qui aufus fuerit matrimonialiter conjungere, an benedicere alienis Parochis, nos abique licentia proprii Parochi poffit jure fufpenfus manere, §. 1

Et an in hoc casu ceffer poena excommunicationis contra Religiofos matrimonio folemniazant fecundam declarationem Cardinalium, §. 1

Si Matrimonium ibant, etiam non confummatum, quis præfumit Sacros Ordines fufcipere, an incurrit irregularitatem, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Si matrimonium Parochus excommunicatus affiftit, an incurrit irregularitatem, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Quid matrimonium affiftit tanquam Parochus, cùm Parochus non licet, an incurrit irregularitatem, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Matrimonio fervi copulati an licet vendi poffint, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Matrimonio affiftere, & dare licentiam affiftendi in fuit Ecclefis, an Cardinales poffint, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Matrimonium contrahentes in peccato mortali non peccant mortaliter, quatenus conficiunt Sacramentum, fed quatenus fufcipiunt, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Matrimonium contrahere clandestinè an poffit validè, qui proficifcitur in partes, ubi Concilium non effe ufu receptum, in fraudem legis dicti Concilii, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Ut matrimonium poenitens contrahat, an Confiffarius pro poenitentia injungere poenitentiam poffit, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Si matrimonium contrahere in facris, & cum voto initiatum attentat, & illud attentatum confummat, an tunc peccet contra præceptum Ecclefie prohibens matrimonium contrahere, & idè in hoc casu tripliciter peccet, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Ut matrimonium contrahat facris Ordinibus initiatum, an Pontifex difpenfare poffit, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Ut uxorem Religiofus ducat, an Pontifex difpenfare poffit, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

Ut matrimonium inter foccrum, & murum fuum, inter novæcam & privignum, inter vitricum, & privignam, inter focrum, & generum, inter aviam, & nepotem, & inter omnes affines in primo gradu lineæ rectæ, an Pontifex difpenfare poffit, cum, t. r. r. 1. r. 1. §. 1. p. 70

§. 1. p. 70. Et §. 3. pag. 71. & feq. Ubi an affinitas omnes iura

An quis puer factus possit statim redire à sponsalibus, non expectata aetate pubertatis. t. a. r. 6. r. 11. p. 231
 Et aetate, factum puberem, si veli, debet statim reclamare, alias si in mora fuerit, confitebitur tacite sponsalia confirmare, & statim dicitur, quod intra triiduum fit. ib. §. 3
 An in contracta sponsalia valide apponatur pena perfolvendi an in iussu legum ex pacto resiliendi imposiri, etiam si iuramento firmetur. t. a. r. 6. r. 18. p. 233
 An sponsalia possit redire à sponsalibus, quando sponsus permittit se ab illa impediri tangi, per oscula, tactus, amplexus, &c. Et quid e contra. t. a. r. 6. r. 13 & 14. p. 233
 Et quid, si huiusmodi oscula, &c. forte essent frequentes. ibid. in fine ref.
 Et an sponsalia etiam si iurata sint dissolvantur, si alter ex contrahentibus fornicationem admiserit. ib. in principio Ref. 13 p. 233
 Et difficultas est, utrum licet utrique sponso à sponsalibus redire, quando uterque fornicationem commisit post sponsalia. t. a. r. 6. r. 14. §. 3. p. 233
 Et notatur, cum sponsalia valida sunt, tunc si post cognitam causam ad dissolvenda sponsalia, quis cognoscit carnaliter sponsum amittit, si dissolvenda sponsalia. ib. §. 5. p. 234
 Idem est, quando vir copulatus matrimonio cum uxore post cognitum ejus adulterium eam cognoscit, quod amittit sui periculi divortium. ib. in eodem §. &c.
 Et quid, si supradicta sponsalia erant nulla iure, an per copulam valida fuerit, et constringit ipsi copula cum licentia illius defuncti, qui erat in sponsalibus. ib. in eodem §.
 Et quid, si sponsus ignorat sui resiliendi, & c. et an ignorantia cognoscit sponsam, an confessor sponsa ratificet. ib. in eodem §.
 Et notatur, quod in hoc iura tria consentient sponsus non amittit sui resiliendi, si accedat ad sponsum sine animo perseverandi in sponsalibus. Et non accedat ad sponsum absque animo cedendi propter iura possit redire à sponsalibus, & solum compensare damnum. ib. §. 6. p. 234
 Inund non tenetur recompensare damnum illatum, quando accedens proteratur sponsa se ad ipsam accedere cum voluntate non renuntiandi iuri sui resiliendi à prioribus sponsalibus. ib. in eodem §. 6
 Et an quae dicta sunt de fornicatione carnis, locum habeant in spirituali, scilicet in haereticis, & maxime quando Haereticis cohabitatione est innocentis pericula. ib. §. 7. (septimo)
 Utrum sponsus possit contrahere matrimonium, quando aliquo occulto vitio laborat, cuius si alter conscius esset, possit iuste à sponsalibus redire. t. a. r. 6. r. 16. p. 234
 Et quo iustur, quando virgine post sponsalia corruptam possit à sponsu defectus oculi iugum cogere matrimonium contrahere, & stare sponsalibus. Et cursum inferatur, an adulter ex iustitia possit licite ea gere debuit in conjugio illius adulteri ignorare. ibid. §. ult. per totum. p. 234
 An si sponsa tempore sponsali pulchra esset, dissolvatur sponsalia, ea facta contrahere deformi. Idem est de vehementi suspitione morbi Gallici, & de oris gravoculosis. t. a. r. 6. r. 17. p. 235
 Et si valde magna deformitas debeat esse sponsi, quae de novo accedens det ipsos sui resiliendi. ib. §. 3
 An nulla dotis praevia promissione possint dissolvere sponsalia ob impetrate sponsae perveniunt. Et quid, si illa sponsalia esset iuramento firmata. t. a. r. 6. r. 18. p. 235
 Et notatur, quod si sponsa subito accedat nova hereditas, cuius statum plurimum dilatorum, ita ut sponsa sit iam malum iniqua illi, non ideo potest sponsalibus renunciare. Eodem est ratio, si sponsa nova hereditas accedat. ib. §. 3
 An paries si aliquando dachum, nulla dotis promissione praemissa det nectur ipsam ducere, si cum ipse dives sit, nullam ei de rem assignare velit. ib. §. 3
 An sponsalia inter consanguineos infra cum conditione, si Papa dissolvantur, sint valida, & obligent in conscientia, imperata dispensatione. t. a. r. 6. r. 19. p. 235
 Et an licet utrique contrahentes auct, & post impetratam à Pontifice dispensationem, altero invito, à sponsalibus redire. Et an hoc etiam si talis promissio fuerit iuramento confirmata. Et an si magne expensae factae fuerint causa talis promissionis imprimeunda dispensatione, sufficiens à dictis sponsalibus tunc utrum illis redire. ib. §. 3
 Et inferatur, consanguineos contrahentes matrimonium per verba de praesenti sub conditione, si Papa dissolvantur, incurrere in excommunicationem iuxta in Clementinae causa de Cognat. ibidem in fine dicti Stertili
 An pactum appositum in contracta matrimoniali, vel sponsalibus, quod vir perpetuo habitet in domicilio uxoris sit validum. Et si pactum fuerit iuramento firmatum, licet redire, & mulieres teneatur virum sequi. t. a. r. 6. r. 20. p. 236
 An sponsalia iura dissolvantur ex mutuo consensu, etiam si iuramentum iussu pietatis emissum fuerit. t. a. r. 6. r. 21. §. 3. & seqq. p. 236
 An sponsores, sponsalia ex mutuo consensu contrahentium dissolvant, & hoc intelligendum est de sponsalibus puerorum, tam

de impuberi sponsalia alia est iuris dispositio, quippe impuberi sponsalia contrahentes filios esse possunt, quousque pubertate acti sint & merito, non possunt resiliant, & nullum contrahant. ib. §. 3
 Et adveniente pubertate, qui prius illa matergerit, possit redire, quinimo statim & pubertatem attingere reclamare debet, aliquando sponsalia firmavit, ac si post pubertatem contraxisset. ibid. lineam 9. p. 236
 Et an pro fore consensu sit iussu, si interius reclamaverit, vel an teneatur illam manifestare coram Episcopo, vel eius Vicario, & ipsi de consensu coram bonis peritus. ib. in fine.
 An si sponsalia communi consensu dissolvantur, hoc non adhaerentur ex eis impedimenti publice bonestatis. t. a. r. 6. r. 22. p. 237
 Et quid est dicendum, si morte alterius dissolvantur. ibid.
 Et an hoc impedimentum oriatur ex sponsalibus filii celebrati, videlicet aetate abique consensu interire. Idem est de matrimonio filii contrahens de se de consensu. t. a. r. 6. r. 23. §. 3. & seqq. p. 237
 Et dato, quod sponsus de facto contraheret cum uxore sponse suae de praesenti, teneatur ad priorem reddere, si autem consensu carnis accedat cum secunda, tunc necesse est potius accipere in uxorem fin verò cum posteriori contrahat sponsalia, ea nulla, sint, proinde quae cum priori contraxit solum sunt valida. ibid. §. 4. p. 237
 Et notatur, quod ex sponsalibus conditionis nullum oriatur impedimentum publice bonestatis, donec conditio fuerit impleta. ibid. §. 5
 De quibusdam sponsalibus t. a. r. 6. r. 24. p. 238
 An si post sponsalia cum prima sequantur sponsalia cum secunda non cum copula, dissolvantur prime. Et quid, quando secunda secunda, quae cognita est sub hoc conjugii, notabile damnum patitur. t. a. r. 6. r. 24. p. 238
 Et notatur, quod quando ex aliquo calceat prima sponsalia, an servanda sint secunda. ibid. ult.
 Utrum ex matrimonio valide dissolvantur sponsalia. t. a. r. 6. r. 27. p. 239
 Et an dissolutum matrimonio, teneatur, qui ita contraxit, priores sponsalia implere. ib. §. 2
 An aditricus sponsalibus iuratis, si sponsa amittit Religionis votum, possit idibus contrahere matrimonium animo ingrediendi Religionem ante consummationem. Et quid, si sponsalia iuramento firmata sit. t. a. r. 6. r. 28. p. 239
 Et an si votum Religionis aut sponsalia emisit, & fornicum de fornicariis fuisse data de matrimonio, teneatur illam ducere, omisso voto. ibidem §. 3. post medium. p. 240
 Et an sponsus qui post sponsalia votum castitatis emisit, committat aliquam culpam. ib. §. ult.
 An sponsalia dissolvantur per solum ingressum Religionis, vel sit expectanda professio. t. a. r. 6. r. 29. p. 240
 Et an si licitum Religionem ingressi post sponsalia etiam iuramento confirmata, ib. ult.
 An peccet, qui contraxit sponsalia, si suscipiat Ordines. t. a. r. 6. r. 30. p. 240
 Et notatur, votum suscipiendi Ordines dirimere sponsalia, & licet post illa potest quae tale votum emittit. ib. §. 2. & seqq.
 An quando aliqui proalibus praesentibus, & tacite ipsi contrahant sponsalia, horum taciturnitas sit signum illicitius inter eos, consensu. t. a. r. 6. r. 31. p. 240
 Et an hoc procedat, etiam si Parentes contrahant sponsalia coram filijs emancipatis, & spuris. ib. in fine Resolutorum.
 An Tutor, vel Curator, si respondat pro puella, valide statim utroque sponsalia, vel matrimonium, ipsa praesente, & ratente. t. a. r. 6. r. 32. p. 241
 Et quia lex Canonica tantum modo speciale id de Parentibus asserit, queritur etiam, an sufficit signum consensu in sponsalia vel matrimonium, si nomine huiusmodi personae extensa respondet. ibidem à linea 15. §. 1
 An quando Parentes, & tutores pro filijs, & pupillis absentibus contrahant sponsalia, & hi postea consensu non contradicant, rensentur consentire. t. a. r. 6. r. 33. p. 241
 Quando reoratur implere, qui contraxit sponsalia, nullo praesente tempore, & termino. t. a. r. 6. r. 34. p. 241
 Quidam contraxit sponsalia, & postea adimplere noluit, queritur an sit per censuras compellendus. t. a. r. 6. r. 35. p. 241
 Quidam vir Nobilis contraxit sponsalia, & per malos dies causa declarationis osculabatur, & tangebat sponsum queritur an peccaverit mortali. t. a. r. 6. r. 36. p. 241
 Et notatur, dicta oscula, & amplexus esse licita, etiam si praevia polluitur sequatur, dummodo id faciat necesse compelli, & hoc periculum consensu in pollutionem, cum interdu de nulli si haberetur, nisi ita se iuvem oscularetur, & amplexaretur. ibid. §. 4. p. 241
 Et an quod dicitur est de osculis, & tactibus, similiter, & multum facile dicendum est de Colloquiis, & aspectibus, modo à potius non sit valde impedire, ut parum verendumque, sicut in simili de tactibus. ibidem in dicto v. 4. §. 1. p. 241
 Etiamque advertitur, quod licet sponsus du futuro licita sunt oscula, amplexus, & similis tactus cum sponsa iuxta, in delectatione

- Est innes, & commotiones, seu fomes, quæ ex cogitatione nascuntur, & amplius resistunt, sed non ex aliis radicibus. ib. §. 4.
- Improbatur quædam opinio pertinet ad sponsum de futuro, ubi docetur, sponsum de futuro esse periculum aspectum pendendum. t. a. r. 6. r. 1. p. 4. 1.
- Et queritur, an quilibet trahatur filii liri, & quævisque oscula inter conjugatos esse in partibus pendendi. ib. §. 3.
- Et docetur, mortificum esse virile membrum in os uxoris immittere. ibid. 1. 4.
- An talibus, & oscula inter sponsum defuturo non sint licita sub conditione, si Papa dispensaverit. t. a. r. 6. r. 38. §. 3. p. 4. 4.
- Et an impetrata dispensatio, licet non sit ratificatio prior consensus ille, licet illis amplexus, & oscula ex modo, quo licet sponso de futuro. ibid.
- An si sponso de futuro, vel vidua carnaliter delectetur de copula præterita, & futura, peccet mortaliter. t. a. r. 6. r. 39. p. 4. 4.
- Et docetur, visum non peccare mortaliter, si ob eam cogitationem copula carnalis cum marito de futuro cum approbet voluntate, & sic est etiam dicendum de sponso circa copulam carnalem futuram, & conjugalem si eam vel desideret, vel simpliciter voluntate acta approbet, quod alii extendunt ad omnes voluntate affectionem, etiam simpliciter complacere conceptæ ex cogitatione concubitus cum muliere, si uxor esset. ib. §. 3. p. 4. 3.
- An non obstat copula violenta ex errore intra bimestre, post sponsum, quo vim passus est, contradicente viro, ad Religionem transire. t. a. r. 6. r. 40. p. 4. 4.
- Et an possit talis femina, que in dicto casu vim patitur, incontinenti contrahere semen emittendum jam receptum. ib. §. 2. a. lin. 10. & latè in ref. 4. 1.
- Et an intra bimestre possit maritus uxorem invitam cognoscere, & ibique peccato mortali, dato quod de ingredienda Religione non cogitet. t. a. r. 6. r. 41. §. 3. p. 4. 3.
- Et an qui non cogitat ingredi Religionem, statim ac sit contractus, teneatur alteri reddere debitum. ibid. §. 5. & latè in Ref. 4. 2. p. 4. 4.
- Et notatur, quod quovis transierit bimestre ante consummationem, volens ingredi Religionem irrogari injuriam, si vi comprimatur ad consummationem, quando statim ac ipse petitor debuit, vel Religionem ingredi, quia et licet ingredi statim. ibidem in dicto §. 1. ante medium.
- Et in dicto casu, quando quis ante matrimonium consummationem vult Religionem ingredi, professio possit emitti ante annum probationis statum. v. g. intra dictum bimestre. t. a. r. 6. r. 42. §. 3. p. 4. 4.
- Et notatur, quod si sponso duodecim intra bimestre transierit ad Religionem, teneatur sponsum expectare usque ad annum sextum decimum sponse, donec proficiatur, & si intrat in Religionem S. Francisci de Paula, nique ad annum decimum octavum. ibid. §. ult. in dicto Ref. p. 4. 4.
- An filii aut ex fornicario concubitu habito à sponso, vel sponso de futuro sint naturales, an spiritus. t. a. r. 6. r. 43. p. 4. 4.
- An sponsalia inter impares valeant, ut inter femina Nobilem, & virum ignobilem. t. a. r. 6. r. 44. p. 4. 4.
- Et an, quando ex matrimonio contrahendo scandalum timetur, inter consanguineos, debeat iudex illud impedire. Idem est, quando est timor probabilis possit exire, ut odii capitis inter ipsos contrahentes. ibidem 3. quarto.
- Et quis colligitur, posse Patrem impedire sponsalia filii, vel contra ejus volentem inire, interveniente gravi scandalo, non alia. ib. §. ult.
- An Pater teneatur docere filium, etiam si aliud habeat, dotem competentem. t. a. r. 6. r. 45. p. 4. 4.
- Et supponitur, tamen certum interremtori docere filium, & utrum filium emancipatum. ib. §. primo, & seq.
- Et an Pater teneatur docere filium jam nuptum, quæ nupti, in consensu Patre, viro digno, & etiam quovis nupti viro indigno. ibid. 1. 2. p. 4. 4.
- Et notatur, Patrem teneatur secundam dotem conferendam filio, priori similis, quod intelligi, si secundo nubat. ib. ult.
- An Pater teneatur docere filium naturalem, & spiritum. t. a. r. 6. r. 46. p. 4. 4.
- Et notatur, quod neque hoc onere dotandi excluditur Pater filium incestualem, & etiam de redditibus Ecclesiasticis beneficiis. ibidem §. 1. & in multis aliis ejus notat.
- Et an his oriatur duas difficultates. Prima, an dos data filio spiritum sit origo hereditatis transita. Secunda, si non in eo, quod Pater plus dotis dedit filium spiritum, quam valebant totius viam alimenter, possint repeti quod excedit. ib. r. 13. & seq.
- An uxor teneatur docere nepotem. t. a. r. 6. r. 47. p. 4. 4.
- Et quid in casu, quo nepes Patrem inopem habet, si tamen mater dives est. ib. §. 7.
- Et an Patruus neque quomodo obligetur consanguineis docere. ib. §. 8.
- An frater teneatur docere Sororem. Et quid, si tantum Soror sit uterina. ib. §. 9.
- Et quid, si soror sit consanguinea, verbi gratia, ex codem Patre, sed ex alia matre matris. ibid. §. decimo.
- Et aliqua alia circa Sorores, & etiam Sorores Cisterciensis prodo-

re, & alimentis illarum discutuntur in §. seq.

An filius teneatur docere matrem viduam volentem. t. a. r. 6. r. 48. p. 4. 4.

Et docetur, quod mater obligata non est per se filium docere, aut donationes propter nuptias filii constituisse, nisi urgens aliquid, & rationabilis causa intercederet. ib. §. 4.

Et notatur, probabiliter esse in eorum loco licitum esse viro in uxore uxore, docere filium prioris matrimonii ex bonis non solum immobilibus, sed etiam mobilibus, aut pecuniis per secundam uxorem adductis. ib. §. 4. & seq.

Et cum Pater præ omnibus consensibus obligatus sit filium alere, & docere, illius heredes eadem obligatione teneantur. ibid. §. 2. a. pag. 2. 8.

Et an filius hæretici filius dotem, & alimenta præstare teneatur. ibid. §. 4.

De his, quæ in nuptiis data sunt à consanguineis, vel amicis sponso, & de contra, cui sequitur. t. a. r. 6. r. 39. p. 4. 4.

De donis dictis à sponso sponse. t. a. r. 6. r. 50. p. 4. 4.

Idem est de donis, quæ sponso sponse, & legitime est. ib. §. ult.

De velibus, & ornamentis datis sponso à sponse de nuptiis. ib. §. ult.

Et super hoc tria tempora diligenter notant, ante nuptias, in nuptiis, & post nuptias. t. a. r. 6. r. 51. p. 4. 4.

Et tandem concluditur, quod circa hoc maxime attendenda est consuetudo. ib. §. 1. p. 4. 0.

Quam dicantur legatarii, & qui pudentarii proximi. t. a. r. 6. r. 52. p. 4. 0.

Et quibus queritur in matrimonialibus, quæ sit proximi pudentarii ad hoc, ut eis matrimonium concedi debeat. ib. §. 9.

An quod dictum est de sponso, dicendum sit de matrimonio, videlicet, ut sit validum, si illud Parentes contrahant, præsentibus, & tacentibus filiis. t. a. r. 6. r. 53. p. 4. 2.

Et si sit validum matrimonium, quando pueri tacet, & nullus pro ea respondet, vel quis sit, ut respondeat Pater vel Mater, aut Tutor. ibid.

Et quid in tali casu, si extranei reprobentur. ib. §. 4. & seq.

An saltem peccet venialiter, qui loqui valens contraheret matrimonium per signa, & nuntios. t. a. r. 6. r. 54. p. 4. 2.

An contrahere matrimonium ante legitimam gratiam sit peccatum mortale. t. a. r. 6. r. 55. p. 4. 2.

An sit peccatum mortale contrahere matrimonium ultimo die, quo completur legitima ætas. t. a. r. 6. r. 56. p. 4. 2.

Et an facit sit, si non solum prima dies anni duodecim in feminis, & decimi quarti in viris incompleta, sed etiam si tres dies, aut decem dies ea ex ætate deficient. ib. §. 3.

Et notatur validum ullo matrimonio contrahente ætate legitimam ætatem, si malitia supplet gratiam. ibidem §. ultimo.

An in ætate requisita ad matrimonium detur paritas materis, & filii. t. a. r. 6. r. 57. p. 4. 2.

Et notatur ad valorem matrimonii, non requiri ut dicta ætas sit mathematica completa, sed moraliter, ut quando contrahentes ab ea dilapsi non solum pro tres, aut decem dies, sed etiam per unum, aut alterum mensem. ib. §. ult.

An filius teneatur contrahere matrimonium, quod Pater promittit, aut præcipit. t. a. r. 6. r. 58. p. 4. 2.

Et notatur licet filius possit nire hoc, vel illud matrimonium, Parentibus vivis, aut defunctis, erit tamen illicitum contrahere matrimonium, illis non certioribus factis. ib. §. 3.

Et curiam docetur, Parentes non posse exheredare filium, neque eis eodem negare, quia contrahant matrimonium, illis laicis. ib. in fonsditi 3. p. 4. in aliis ejus §. ult. in not.

Et advertitur Parentes, qui solutione sufficienti ad mortale compellunt filios ad matrimonium, non incurrere excommunicationem latam in Trid. sess. 14. c. 9. ult.

Et an Tridentinum loquatur tantum de Dominicis temporalibus, & Magistratibus habentibus jurisdictionem in foro exteriori seculari, unde neque Parochus, neque Episcopus, si compellerent ad matrimonium in dictam excommunicationem non incurrerent. ib. in dicto §.

Immo neque Reges, & Imperatores, quovis habeant dictam jurisdictionem. ib. in fonsditi §. 4.

An filius peccet mortaliter, si non ducat dignum, quam Pater vult, sed alium ducas æque dignum. t. a. r. 6. r. 59. p. 4. 2.

Et notatur filium Magnatum, quem Pater non vult ducere secundam, qualiter personam, non peccare mortaliter, si selesit, & inuito Pater, legemque divinum, & Noblem ducit, genere aliquantulum inferiorum. ibidem §. tertio.

An matrimonium contrahit inter abscipos per Procuratores, vel per litteras coram Parocho, & testibus sit Sacramentum. t. a. r. 6. r. 60. p. 4. 2.

Et inferitur, contrahentes sub peccato mortali teneri curare, ut sint in gratia illo tempore, quo Procuratores coram nomine contrahunt. ib. §. 2. ad medium.

Et notatur materiam, & diversitatem secus nullius esse momenti in Procuratore, & ideo seminus potest contrahere in tali casu matrimonium pro viro. ib. §. 5.

Etiamque advertitur, quod Procurator non debet excedere suum modum, aliquod matrimonium esse nullum. ib. §. 6.

Excursum docetur, quod dicta Procuratio non est necesse, ut efficiatur coram Parocho, & testibus, sicut coram dictis personis potest fieri in eundem matrimonium, ib. 5.6

Idem, quod dictum est de matrimonio contracto per Procuratorem, dicendum est, si per literas contrahatur, ib. 5.7

An Procurator missio ad contrahendum, si mandans in amentiam incidat, matrimonium sit validum, t. 1. r. 6. t. 1. p. 154

An si omittantur denunciations, matrimonium sit validum, t. 1. r. 6. t. 1. p. 154

Et notatur primo, contrahentes ante denunciations factas peccare mortaliter, & ita dicendum est de Parocho tali matrimonio assistenti, ib. 5.3

Secundo, quod in tali casu, videlicet, quando denunciations ante nuptias facte non sunt, post nuptias tunc consummationem matrimonii faciendam esse in Coac. Trid. si forte impedimentum dirimens subsistat, ante copulam fornicariis detegatur, nisi Episcopo consulto, videatur eas omnino intermittere, ib. 5.3

Tertio, quod non possunt sola auctoritate Parochi praetermitti denunciations, si timetur malitiose matrimonium impedendum, licet potest efficeretur, antequam dictum matrimonium consummaretur, quia hoc spectat ad Episcopum, cum facile possit adiri, ib. 5.4

An quando matrimonium initum est absque denunciationibus, sit peccatum mortale contra iuramentum, antequam pramittatur, t. 1. r. 6. t. 1. p. 154

Et an conjugati teneantur debita tunc reddere alteri coniugi potentes ante denunciations, ib. 5.4 p. 155

Et notatur, quod si contingat casus, in quo matrimonium statim bono communi, vel specialiter contrahentium expedit maxime, neque sit reclusus ad Ordinarium, qui in praedictis denunciationibus dispenset, poterunt contrahere absque ulla culpa matrimonium coram Parocho, & testibus, Parochusque, & testes adesse poterunt, ib. 5. ult. & in aliis ejus not.

An praetermittere unam ex dictis denunciationibus sit peccatum mortale, ubi plura de mulierum notitia per veniunt, ib. 5.3

Et an Parochus, qui id suo arbitrio faceret, graviter puniendus esset ab Episcopo, ib. 5. t. ad medium

Et notatur denunciations non posse fieri extra Ecclesiam, etiam si locus sit aptus, ut ad mulierum notitiam per veniunt, ib. 5.3

Et an verò in tribus diebus festis continuis, ut in Paschate, possint fieri dictae denunciations, ib. 5.4

Et an sit peccatum mortale, si Parochus efficeret dictas proclamationes in tribus diebus festis sed interopolat, ib. 5. ult. p. 155

An denunciations faciendam sint in utraque Parochia, in qua diutius commorati sunt sponsi, vel sufficiat illas facere in Parochia, in qua brevi tempore commoratur, t. 1. r. 6. t. 1. p. 155

Quando contrahentes sunt ex diversis Diocesis, & Ordinarius nullam dispensat in denunciationibus, sufficiat hoc, ne fiant in Parochia alterius, t. 1. r. 6. t. 1. p. 155

An Ordinarius possit dispensare, ut omittantur denunciations, & quid intelligendum est sub nomine Ordinarii in Concilio de id. de matrimonio cap. 1. Et quoniam verò sunt iusta causa, ut dispensetur in denunciationibus, t. 1. r. 6. t. 1. p. 155

An saltem Vicarius Episcopi possit dispensare, ex iusta causa denunciations efficiantur, t. 1. r. 6. t. 1. p. 155

Et brevissime notatur hoc non procedere in Vicariis forensibus, ib. 5. ult.

An quis ex vi denunciationum teneatur denunciare impedimentum matrimonii occultum, quod non potest probare, t. 1. r. 6. t. 1. p. 156

Et accessit, delato ad Ordinarium impedimento, si unus tantum sit testis, absque aliis adiuvantibus, non posse interdicti matrimonium, nec debere, ib. 5. ult.

Pater volens impedire matrimonium filiorum, rogavit Episcopum, ut interdicere Parocho, ne tali matrimonio assisteret, & facta fuit interdictio, sed minime observata est, tunc a nec quaesierit, an tale matrimonium fuerit validum. Et quid, quum sit ea prohibito a Pontifice Parocho facta esset, t. 1. r. 6. t. 1. p. 156

Sed de difficultate est, quid est dicendum, si Episcopus non solum interdicat Parocho, ne illi matrimonio assistat, sed etiam addit clausulam irritantem ipso facto matrimonium illud, si secus factum fuerit, ib. 5. p. 157

Et docetur, non posse Episcopum matrimonium impedimentum consistere, inducere, nec apponere, quia potestas hanc jam est reservata Summo Pontifici, ib. sub finem

An propter magis necessitatem possit contrahi aliquando matrimonium sine praesentia Parochi, t. 1. r. 6. t. 1. p. 157

Et in eadem Ref. 73. adducuntur alii casus, in quibus hoc fieri potest

Et notatur, quod quando in articulo mortis quis vult concubina ducere, idque omnino videatur necessarium ad legitimandam prolem, ex ea suscipiatur, & ad implendum fidem ei dnam, possit Parochum omittere denunciations, t. 1. r. 6. t. 1. p. 157

An in articulo mortis Parochus possit celebrare matrimonium sine testibus, & denunciationibus, t. 1. r. 6. t. 1. p. 158

■ Dices Quidam, Ten. X.

Ex in corpore hujus Ref. quatuor apponuntur casus, in quibus valet clandestinum conjugium in fine Parocho, & testibus celebratum

An habitantes in e. Parochia, ubi Conc. Trid. de clandestinis in matrimonium publicatum est, & servatur, si contrahant, v. g. in Galliam, non animo ibi habitandi, sed cum animo ibi contrahendi, ac mox ad locum habitacionis redeundi, an inquam, in tali casu matrimonium sit validum, t. 1. r. 6. t. 1. p. 158

An impedimenta matrimonii per Concilium solvantur, censetur etiam sublati in Provinciis, ubi illud non est publicatum, t. 1. r. 6. t. 1. p. 158

An clandestini contrahentes, copula interveniente, tenentur saltem ratione iniustitiae viri feminam in uorem ducere, t. 1. r. 6. t. 1. p. 158

An commorantes in terris Infidelium possint contrahere matrimonium servata forma Conc. Trid. t. 1. r. 6. t. 1. p. 158

Et docetur, & si in aliqua civitate Decretum Conc. Trid. publicatum fuerit, modo tamen expulsi Catholici Sacerdotes, non adit Parochi proprii, valide eorum haereticis predicant, vel sine predicante matrimonium contrahunt, ib. 5. t. & in aliis ejus not.

Ex Belgio ad locum, ubi Tridentinum non est usu receptum, aliqui transferunt, ut ibi matrimonium clandestinum contraherent, quoniam, an fuerit validum, t. 1. r. 6. t. 1. p. 158

Et eundem docetur, quod in conflictu opinionum illa est amplectenda, quae faveat valori matrimonii, ib. 5. p. 158

Et quid est dicendum de matrimonio Christianorum in terris Turcarum habitantium, an valide contrahant sine Parocho, & testibus, ib. 5.3

Et quid de matrimonio haereticorum, non quidem in locis, ubi Tridentinum non est promulgatum, sed ubi jam promulgatum est, & adhuc est Parochus Catholicus, qui possit assistere matrimonio, an valeat ibi contrahant ab haereticis sine Parocho, & testibus, ib. 5.3

Quaeritur etiam, an tale matrimonium valeat celebratum eorum predicante, & Ministro haeretico, vel sine Predicante, & absolute sine ullo Ministro, & Parocho, ib. 5. t. & in aliis ejus not.

Et in §. Respond. hujus res solut. alii casus circa hoc resolvuntur ex declaratione sacrae Congregationis

De quodam matrimonio in Hollandia contracto, & de quodam Monialis professione potest potest dictum matrimonium sit, t. 1. r. 6. t. 1. p. 158

An matrimonium contractum sine praesentia Parochi, & testium transeat saltem in ipsa de futuro. Et quid, si illud matrimonium fuerit jam antea consummatum, t. 1. r. 6. t. 1. p. 158

Et an dicti contrahentes possint discedere a tali contrahatu matrimonii sine ulla iudicis auctoritate, & an alii contrahentes, nec indigent iuramenti abolitione, ib. 5. t. & in aliis ejus not.

An Parochus committit ream reus sine tamen titulo, qui a principio habet inuitus valide matrimonium assistit. Et quid, si a contra haereticis in habilitas cognoscatur, t. 1. r. 6. t. 1. p. 158

An matrimonium initum cum licentia, dolo, & mendaciis a Parocho extorta, sit validum. Idem alicuius, si licentia fuerit a Parocho metu cadenti in eandem virum extorta, t. 1. r. 6. t. 1. p. 158

An Parochus excommunicatus non toleratur valide assistat matrimonio, t. 1. r. 6. t. 1. p. 158

An valet matrimonium eorum testibus excommunicatis non toleratis celebratum, ib. in fine §. t. & in aliis ejus not.

An Parochus excommunicatus assistens matrimonio peccet, t. 1. r. 6. t. 1. p. 158

Et supponitur, Parochum excommunicatum, etiam non toleratum, suspensum, & irregularem valide assistere matrimonio, ib. 5. t.

Et an Parochus excommunicatus toleratus nullam culpam contrahat assistens matrimonio, ib. 5.3

Et notatur, eorum esse nullum peccatum committere Parochum excommunicatum, quando in articulo mortis esset necessarium assistere matrimonio, ib. in fine dicti §.3

Etiamque advertitur, Parochum excommunicatum non toleratum valide potest alii licentiam dare, ut matrimonio assistant, ib. 5.4

An Parochus excommunicatus non toleratus licet valide, tamen illicitè assistat matrimonio. Et an in praedicto casu, nec ipsi contrahentes peccent, dum coram illo contrahant, t. 1. r. 6. t. 1. p. 158

Et notatur, quod non solum valide, sed etiam licet Parochus licentiam praebet assistendi matrimonio, quod est valide non ducunt, t. 1. r. 6. t. 1. p. 158

Quidam Parochus publice graviter percussit Clericum, & statim dedit licentiam Sacerdoti ministrandi omnia Sacramenta suis Parochianis, quatuor, an matrimonium, quibus praesent, fuerint valide contracta. Et an in tali casu contrahentes non peccent, t. 1. r. 6. t. 1. p. 158

Et notatur, quod si aliquis habet alieni donicium, & migrat ad illum recreationis causa brevi rediturus, possit contrahere coram

Parochus illius brevis habitatio, seu temporis, ib. 5.4
De licentia, quam potest dare Parochus, vel Ordinarius assilendi matrimonio, pro quo varii, curiosi, & notabiles casus apponuntur in textu hujus resolutionis, & etiam pro ipso Parochi tantum, a. t. r. 6. r. 33. p. 161
Quidam practica bilis circa Parochum, & ejus licentiam assilendi matrimonio ad ornam Conc. Trid. sess. 13. cap. 1. de Reform. pro quibus variis, singulares, & curiosi casus adscribuntur in corpore hujus resolutionis, a. t. r. 6. r. 89. p. 67
Quinam sub nomine Ordinarii comprehenduntur, ad ornam Conc. Trid. sess. 13. cap. 1. de Reform. t. r. 6. r. 90. p. 108
Et docet ur, Episcopos, & Archiepiscopos in sua Diocesi, & aliquando comparatione iurisdictionum, Cardinalem respectu suorum Ecclesiarum iurisdictionem, Legatum Pontificis in Provincia suae legationis, Capitulum sede vacante, seu ejus Vicarium, Abbatem Ecclesiarum nullo Episcopo subiectis, omnes praedictos comprehendentes esse sub nomine Ordinarii, ib. r. 1. & in aliis ejus not.
An Vicarius generalis Episcopi, vel provisor dicendus sit Ordinarius, ib. 5.3
Et quid de Vicariis forensibus, ib. 5. 6. & seq. o. 169
An Vicarius Generalis queat per se assilere matrimonio, etiam debeat esse Sacerdos, Et quid de Parochis, ib. 5.8
Et quid dicendum de Abbatibus Commendataris per se Abbatibus, habentibus iura Episcopalia, aut Abbatis Faciens, ib. 5.9
An Magister Scholae Salmarinae respectu Scholasticorum, qui in Matricula scripti sunt, sit Ordinarius eorumdem Scholasticorum, postquam valide assilente eorum matrimonio, & alia assilendi licentiam dare debet, ib. 5.10
De testibus necessariis ad contrahendum valide matrimonium, a. t. r. 6. r. 91. p. 170
Et an sit necessarium hos testes esse rogatos. Et an sufficiat, quamvis vi detorei, & repugnantes inter sint, modo percipiant contractum celebratum, ib. 5.3. & seq.
Et an testes simul cum Parochis interesse debeant matrimonio, vel sufficiat successivè, vel eorum illis explient contrahentes consensum, ib. 5.4
Et an peccent mortaliter, qui contrahunt eorum Parochis coacti, quod non procedit quoad testes, ib. 5.3. & 4
Et an ad constituendum Procuratorem pro matrimonio contrahendo non sit necessaria causa etia, nec qualitas alia praeter eam, quam sua naturale exposcit, ad explicandum consensum nomine alterius, nimirum rationis, ib. 5.8. p. 170
An testes pro validitate matrimonii debeant esse omni exceptione maiores, ib. 5.6
An excommunicatus vitandus sit admittendus ut testis in causis matrimonialibus, Et quid si sit coactor, Et in causis fidei non est dubitandum, a. t. r. 6. r. 92. & in aliis ejus not. & r. 1. p. 171
An ad valorem matrimonii sufficiat, aut Parochus, & testes audiant contrahentes, vel opus sit illos videre, a. t. r. 6. r. 93. o. 171
An sit validum matrimonium initum coram Parochis ad id non specialiter vocato, sed casu transiente, Et in textu hujus resolutionis adducitur pulchrum dubium pro praai praedicta difficultatis, a. t. r. 6. r. 94. p. 171
An sit a matrimonio arceudi, qui fidei rudimenta nesciunt, Et an saltem *Pater noster*, *Ave Maria*, *Credo*, & *Decalogum* debeant scire, a. t. r. 6. r. 95. p. 173
Quinam essent Ministri Sacramenti Matrimonii, a. t. r. 6. r. 96. p. 173
Et notatur, Ministrum, id est Sacerdotem ante Conc. Trid. non fuisse necessarium, et postea esse necessarium, & pertinere ad alienam matrimonii Ministrum talem, & testes, ib. 5. ult. p. 173
Quinam sit materia, & forma hujus Sacramenti, Et quoniam sit materia, & forma in matrimonio contrahendo per Procuratorem inter absentes, a. t. r. 6. r. 97. p. 173
An Parochus teneatur sub mortali interrogare sponso de mutuo consensu, a. t. r. 6. r. 98. p. 173
Et notatur, non tenci Parochum interrogare sponso, & contrahentes, an aliquo impedimento habeant, ne contrahere possint, ib. 5.4
An Parochus, si intellegit consensum contrahentium, non dicat, *Ego vos coniungo in nomine Patris*, &c. peccet mortaliter, a. t. r. 6. r. 99. p. 173
An Parochus contra tradente contrahentes, si sit diffusus, & non advertit ad ea, quae tunc efficiuntur, dictum matrimonium sit validum, Et quid est dicendum de testibus in dicto casu, a. t. r. 6. r. 100. p. 173
An si Parochus contra tradente celebratur matrimonium, sit validum, ib. inter medium, & finem, 5.1. vers. *Quam ob causam*
An matrimonium initum coram Parochis, & testibus sit validum, si consensum contrahentium intelligatur per interpretem, Idem est, si sit matrimonium per litteras ignote linguae, a. t. r. 6. r. 101. p. 174
Antequam Adveat, & Quadragesima sit peccatum mortale tradere sponsum solemniter in domum sponsae, & convivia solemniter facere, a. t. r. 6. r. 101. p. 174
Et si feriat, omen traditionis sponso ad mortem sponso, etiam obsequio solemnitate interdictum esse Feriari tempore, Et an liceat hoc tempore Feriari consanguine matrimonii, ib. 5.4. per tot.

An nuptiae sint prohibita in die Sabbathi ante Adventum. Idem quod fuit a Vespertis ante diem cinerum, a. t. r. 6. r. 103. p. 177
An si tempore prohibito Adventus, & Quadragesimae adhibetur solemnitas benedictio nuptiarum, peccent mortaliter sponso talia facientes, ib. in fine.
An orationes, & carmenia, quae post secundas nuptias designatae sunt, possint tempore prohibito Adventus, & Quadragesimae ministrari, a. t. r. 6. r. 104. p. 177
Et notatur, quod licet adfer confectum, ut etiam secundae nuptiae benedicantur, quando alter coeja benedictionem non suscepit, live vir sit, live femina, attamen talis confectum non obligat sub mortali, ib. 5.3
Et cursim assiluntur benedictionum omissionem, & scilicet scandalum, & contemptum non esse peccatum mortale, ib. 5. ult.
An sit saltem peccatum veniale consummare matrimonium, antequam recipiant benedictiones Ecclesiae, a. t. r. 6. r. 106. p. 177
An liceat contrahere matrimonium tempore interdicti. Et an tempore interdicti possint fieri matrimonii denunciations, a. t. r. 6. r. 107. p. 176
An tempore interdicti benedictiones nuptiales fieri non possint, quia sunt officia divina, a. t. r. 6. r. 108. 5.1. ad medium, & 109. 109. p. 176
Et an saltem in dicto casu benedictiones nuptiarum fieri possint in diebus, in quibus permittuntur divina officia, Paschatis, t. a. r. 6. r. 108. 5. ult. p. 176
An validum sit matrimonium, cui proprius Parochus unus contrahentis assiluit in Parochia alterius sibi non subditi, a. t. r. 6. r. 110. p. 176
Et an dictus Parochus peccet mortaliter, & puniendus sit, ib. 5. ult. p. 177
An Episcopus possit prohibere, ne matrimonium domi contrahatur, a. t. r. 6. r. 111. p. 177
Et an ut dicatur matrimonium in facie Ecclesiae celebrari, sit opus ut in Ecclesia materialis ipsa, vel ejus limite celebretur, vel satis sit eorum fidelium multitudo, ib. prope fin. 5.1
Et an hodie dicatur facta contractum in facie Ecclesiae, & coram Parochis, & duplici teste, denunciationsibus praemissis, matrimonium inest, ib. in fine dicti 5.
An sponso rursus profectioni recreationis causa possint ibi matrimonium contrahere, a. t. r. 6. r. 112. p. 177
An contrahentes matrimonium in peccato mortali peccent dupliciter, quia non solum suscipiunt, sed etiam ministrant hoc Sacramentum, a. t. r. 6. r. 113. p. 177
An censetur matrimonium consummatum, si solus vir intra vas fœnem naturale seminet, femina vero non seminat, a. t. r. 6. r. 114. & in aliis ejus not. p. 177
Et quod inferatur, quod si viro semine, femina non seminat, itaque partibus confectis, possint Religiosi ingredi, & proterit, & pars relicta in seculo aliud matrimonium inire, ib. in fine ref.
An efficiens hominibus secularibus teneatur Religiosi contrahere matrimonium, a. t. r. 6. r. 115. p. 178
Et notatur, posse etiam nunc occurrere casum, In quo Religiosi teneretur matrimonium contrahere, ne quando sequeretur seditiones, & bella, nisi Principis filius Religiosus uxorem duceret, tunc enim sub peccato mortali matrimonium inire teneretur, ib. 5. ult.
An iuratus, & mutus a natura possint contrahere matrimonium, a. t. r. 6. r. 116. p. 178
An mutus, & iuratus, & simul cecus a natura possit inire matrimonium. Et quid, si cecitas non esset a natura, sed supervenisset, a. t. r. 6. r. 117. p. 178
An inter fideles possit esse matrimonium, quod non sit Sacramentum, a. t. r. 6. r. 118. p. 178
Sed nota, obsecro, amice Lector, quod quando quis contrahit sine formalibus, aut virtuali intentione faciendi, quod facit Ecclesia, licet illud matrimonium non sit Sacramentum, quia in Ministro non fuit intentio necessaria, attamen validum manet in ratione contractus, itaque contrahentes non possunt deinde nubere, neque in posterum posse tale matrimonium efficere Sacramentum, ib. 5.3
An matrimonium Carolici cum haeretico sit licitum cum periculo perverisionis, quando tamen ex magna aliqua causa contrahitur, a. t. r. 6. r. 119. p. 179
In quodam Tribunali N. Inquisitionis. N. fuit tanquam haeretici formalis peccator damnatus, quiritur, quia Ecclesia & reconciliavit, an ejus uxor teneatur illum recipere, & secum cohabitare, a. t. r. 6. r. 120. p. 179
An in praedicta opinio sit admittenda, si in occulto conjux haeretici reconciliaretur per Inquisitores, ib. 5.
Et notatur, quod in praedicta casu non desideratur specialis divortii sententia, sed sufficit sententia Inquisitionis, qua declaratum fuit illum castitatis haereticum, in eod. 5.
Et quiritur, an post sententiam, quia uxor declarata fuit haeretica, possit vir ejus Ordinibus sacris manere in seculo initiatus, ib. 5.7
An si conja infidelis velit permanere cum conjuge fidei, sine impio Creatoris, & scandalum, possit, hoc non obstat, & conjux fidei novum matrimonium inire, a. t. r. 6. r. 121. p. 180

Et notatur, quod tunc est in eo casu summum Pontificem consulere, & dispensationem petere, ib. §. 4.

Et si aliqua hoc noluit effingere, tenetur alterum coniungere monere, & invitare ad fidem, & aliqua alia, quae contingere possunt in supradicto casu advertuntur, ib. §. 4.

Et tandem docetur, quod item, quod in dicto casu dicitur est de matrimonio, dicendum est de iogressu Religiosis, & de susceptione Ordinis sacra ibid. de. §. 5.

A 1000m infidelis, qui infidelium conjugem sequi nolit, possit sibi cooconem eligere. Et an si postea convertatur, possit ei concedi dispensatio, ut alteri nubat, si vir ejus aliam ducere uoerem, c. a. tr. 6. r. 12. p. 180.

Et curiam solentur, quod qui uxorem enocat, etiam mortua illa, non potest aliam ducere, nisi accedat dispensatio, c. a. tr. 6. r. 12. sub fin. p. 181.

An conjugis fidelis volens post Baptismum contrahere matrimonium, teneatur requirere consensum infidelis in remotionem paritibus habitantibus. Et in dicto casu an dispensatio Pontificis sit necessaria, quae suppletur ea admonitio iure praescripta, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

An matrimonium contractum cum infideli contraham ante Baptismum dissolvatur, per solentem professionem Religionis, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

Et an etiam ordio sacro assumpto, vinculum matrimonium in infidelitatem contractum dissolvatur, ib. §. 3. p. 181.

Et an matrimonium infidelium ad fidem convertentium, etiam consummatum, possit à Pontifice dissolvi, quae aliqui iusta causa ibid. §. 4.

An matrimonium infidelium, cum ambo baptizati, fiat Sacramentum, et quae gratiam conferat, c. a. tr. 6. r. 12. & in aliis ejus not. p. 181.

An excommunicati contrahentes matrimonium peccent dupliciter ex eo, non solum Sacramentum recipiant in excommunicatione, sed etiam ex eo, quod inferant, cum iuxta communem sententiam contrahentes sint Misdri hujus Sacramenti, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

An qui matrimonium contrahit cum excommunicato, peccet mortaliter. Et quid si denunciatus sit aut notorius Clerici perculsor, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

An contrahere matrimonium cum impedimento dirimente sit duplex peccatum, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

Et an impedimenta matrimonii addant novam malitiam, etiam in copula fornicaria, diffinitè explicandum in Consuetudine, ib. §. 4. de illa ref. c. 12. p. 181.

Quid est faciendum, quando est dubium, an inter volentes contrahere matrimonium adsit aliquod impedimentum diriment, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

Et notatur, in dubio, an res egeat dispensatione, velis Episcopum declarare, & non deesse dispensationem, possit ad cautelam dispensare, ib. §. 5. de illa c. 12. p. 181.

Et docetur per Canones licitum esse inire matrimonium cum dubitate impedimenti ad eundem, ibid. §. 3. r. 12. p. 181. signanter in fine di. §. 12.

Et quae iur, an ille, qui bona fide contraxit, possit libere petere, & reddere debitum, quando novit alterum dubitare de valore matrimonii, ib. §. 5. p. 181.

Et an si matrimonium sit contractum, sed non consummatum, & ante consummationem incidat dubium de impedimento, teneatur reddere, vel an teneatur ingredi Religionem, an libere relinquat alterum coniugem, ib. §. 6.

Et an dubius de iure iur, si post diligentem Inquisitionem magis procedat in eam partem sibi non assensere, quid est faciendum, ib. §. 3. & fin. p. 181.

Dubitans de valore matrimonii, quod contraxit, nondum habita ta certitudine conjugis prius promissum, debet iterum à conjugis sui exigere non potest, ib. prope ib. di. r. 12. p. 181.

Utrum sit validum matrimonium cum falso errore aliquis impedimentum, & quid si quis contraxit in tali erroris conjugem mortuum esse visum, & tamen sciebat matrimonium esse nullum contractum, superfluo conjugis, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

An si fin oritur de validitate aliquis impedimenti, sit illi medio tempore nati, fin legitimi reputandi, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

Et quid, si illis prohibuit fin sub pena excommunicationis, non possit simul cohabitare, an adhuc illi pro legitimis debeant liberos, ib. §. 2.

Idem erit, ac ultius magis, si interposita fuerit appellatio, ib. §. 3. de medio.

Et supponitur, filium natum ex matrimonio bona fide alterius parentis inire esse vere legitimum, non solum quod parentem habentem bonam fidem, sed etiam quod alium habentem malam fidem, ib. §. 1.

An pro valore matrimonii sequi aliqui possint opinionem singularem contra communem. Et quid quando, ipsa opinio est dubia, secus vero si esset clara, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

Et notatur, quod licet in dubio pro matrimonio praesumendum sit, & iudicandum, tamen hoc procedit, quando in matrimonio contrahendo, vel contrahendo datur parvas personarum, secum data impuritate, ib. §. 1.

Etiamque docetur in foro conscientiae tam quoad sponsalia, quam quoad matrimonium dubitantem liberandum esse, id dubio aequum, cum melius sit conditio possidentis. Et quid in foro externo, ib. §. 5. ult. p. 181.

An sit licitum contrahere matrimonium cum impedimento dirimente ex timore mortis, vel alterius gravis damni. Et quid de multis aliis diversis casibus adductis in textu huius re. c. a. tr. 6. r. 12. & in aliis plurimis ejus not. p. 181.

An in matrimonio ex metu gravi contrahendo possit resistere, qui liber est à metu, nec participat ejus iur, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

An matrimonium ex levi metu contractum valeat iam naturalis, & positivo. Et quid, quando re vera sit extortus consensus, sine eo metu non ferret, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

An metu gravi à lege iudicatus irretit matrimonium, si dicitur, & vult intendit delinquentem cogere per illum metum ad contrahendum. Et pro praxi huius questionis adducuntur speciales casus, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

Et deducitur, validum esse professionem, dum vir minatur mortem uxori in adulterio reperi, nisi Religionem proficiatur, quando minatur mortem auctoritate iudicis infirmum, secus vero si minatur propria auctoritate, ib. prope fin. §. 4. p. 181.

Etiamque inferitur, quid minatur rco, & vult iuriam iustam acclamationem, nisi certum contraheret matrimonium, id valere, ib. in fine. di. §. 5.

Et tandem quæritur, quando cogens fuit particeps culpae metus alteri illati, maneat obligatus ad non restituendum, & teneatur postea contrahere cum coepto si velit, ibid. §. 1. & 6.

An si iuxta secundam allegatam iustitiam cogat ad matrimonium, licet à parte rei illa cogitatio sit iniusta, adhuc matrimonium illud sit validum, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

An si quis ex metu cogit matrimonium contrahere, licet in genere, si postea contrahat, matrimonium sit validum, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

Et notatur, matrimonium ex gravi metu contractum esse nullum non solum ex iure Ecclesiastico, sed etiam in iure naturali, §. 3.

Et advertitur, ea, quae dicta sunt, habere locum in consensu iur. Procuratorum ad matrimonium; nam si ex gravi metu fiat, erit nulla iure naturali, & positivo, & per consequens matrimonium nullum, ib. §. 4.

Et docetur, quod si parentes cogere filios ad matrimonium intendunt, non incurrunt in excommunicationem, latam in Concilio, Trident. sess. 24. c. 9. de Matrim. ibid. §. 5.

An impotens ex impotentia perpetua & cognita possit inire matrimonium in ordine ad cultu vivendum, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

An matrimonium initum sub conditione honestae, per verba de praesenti contrahitur, tamen si facit tunc voluerit, adveniente conditione officiarum validus obsequio alio novo consensu, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

Sed notatur, quod si parentes cogere filios ad matrimonium intendunt, non incurrunt in excommunicationem, latam in Concilio, Trident. sess. 24. c. 9. de Matrim. ibid. §. 5.

An impotens ex impotentia perpetua & cognita possit inire matrimonium in ordine ad cultu vivendum, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

An matrimonium initum sub conditione honestae, per verba de praesenti contrahitur, tamen si facit tunc voluerit, adveniente conditione officiarum validus obsequio alio novo consensu, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

Sed ex contraria sententia inferitur, si post eventum conditionis ante novum consensum praestitum, alter aliud contrahat matrimonium, peccare quidem contra fidem praestitam; ad validum esse matrimonium, quia prius tantum habebat vim sponsalialem, ib. §. 3.

Etiamque deducitur, si duo consanguinei contrahant coram Parocho, & testibus per verba de praesenti sub conditione, si Papa dispensaverit, non est matrimonium obsequio novo consensu post obtentum dispensationem, ib. in fine di. §. 3.

Ao si unus promittit matrimonium, & alius acceptat, non tamen repromittendo, maneat promittens obligatus, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

Es quo alii quatuor casus deducuntur in §. 3. huius ref. circa promissionem matrimonii, & sponsalia.

Difficili est illi questio, an si quis iur. alio contraxit ob defectum consensus, vel cum impedimento dirimente, teneatur, obtemperare dispensatione, iterum consentire ante Parochum, & testes, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

An matrimonium nullum ratione consensus ex parte unius, revalidetur postea, si ipse iure consensit, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

Utrum ad revalidandum matrimonium fide contractum, sufficiat adhibere consensum post longum tempus, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

Et notatur, quod licet in contrahendo matrimonio non sit necessarium consensum utriusque conjugis simul tempore praesenti, tamen exigitur simulacrum moralis, ita ut non magnum intervallum inter unius, & alterius consensum differat, mignum enim intervallum est, quando annus intercedit, ib. §. 2.

An qui fide contrahit matrimonium, iterum teneatur verè, & ex animo contrahere, c. a. tr. 6. r. 12. p. 181.

Et quid, si sit longè praesenti conditionis in nobilitate, aut divitibus, quando re vera iure signum addit, quod iudicari possit, non ferit promittit praeter dispensationem, ib. in fine §. 2.

Et curiam docetur, quod deceptor ad matrimonium non obligatur in multis casibus, & de §. ult. huius ref. quinque casus assignantur pro praxi, &c.

Ita reddendo, sed etiam petendo, & an hoc etiam verum sit, etiam quando mortaliter est impossibile, adhibita diligentia, possit vinci dubium. ib. p. 3.

Et an quando dubium valoris matrimonii oritur ex dubio impedimenti impotente, tunc uterque coniux possit reddere, & petere debitum. ib. p. 3.

Si difficultas est an coniux dubitans de valore matrimonii, si ante dubitavit diligentia petat debitum, teneatur alter ei reddere ib. 4.

Difficultas ad hoc superest, an si coniux dubitans de valore matrimonii contrahendi, illud inest, possit adhuc petere, & reddere debitum. ib. p. 5.

Et quid, si uterque coniux mala fide contraxit. an auctor possit petere, non reddere debitum. ib. ad med. dicti 26.

Et quid est dicendum, si coniuges habuerint rationes probabiles matrimonium valere, si coniuges probabiliter iudicetur, matrimonium non teneri, an possint in tali casu reddere, & petere debitum. ib. in dicto 5.

Et utrum dubitans de valore matrimonii a se bona fide contraxit, qui dubitat de legitimitate, possit, ac teneatur reddere debitum. ib. p. 7. p. 34.

Et an coniux, qui bona fide contraxit, si postea non dubio suspensionis, sed potius opinetur matrimonium esse nullum, non solam possit reddere, sed etiam petere debitum. ib. p. 3.

Et notatur, quod coniux non tenetur regulariter credere alteri asserenti etiam bono iuramento non non confutata ab initio, vel illud impedimentum dirimens habet, atque adeo dubio depositi potest petere debitum. t. a. r. 6. r. 175. f. ult. p. 304.

Et quid, si ad hoc alie circumstantie sufficiunt, & coniuges, &c. an tamen nec reddere, nec petere possit debitum. ib. in dicto 5.

An legimus, quod contraxit matrimonium cum impedimento dirimere, si hoc postea facta teneatur reddere debitum in tempore, quo potest dispensationem, si adit periculum vitæ. t. a. r. 6. r. 176. p. 304.

Et quid, si uterque illi scitur, ut filii non queritur. ib. in fine 3. p. 304.

Et notatur, quod in casu supra dicto, si ad Pontificem non potest accessus esse impia vel alia causa, potest Episcopus dispensare in dicta impedimenta. ib. p. ult.

An impetra dispensatione a se imoniis nullius, coniux impedimento confutatus tenetur aperire alteri matrimonium contra quod fuisse irritum. ib. p. ult.

Et notatur, quod in dicto, quod in predicto casu facienda. t. a. r. 6. r. 177. p. 307.

An in negatione debiti coniugalis detur parvitas materie. t. a. r. 6. r. 17. p. 305.

Coniux quando teneatur reddere debitum petenti sub onere peccati mortalis. t. a. r. 6. r. 179. p. 307.

Utrum coniux teneatur reddere debitum alteri petenti cum peccato veniali, v. g. quod fuit, &c. t. a. r. 6. r. 180. p. 306.

Et notatur, quod vir habens votum Castitatis, si petat, uxor teneatur reddere debitum. ib. p. ult. p. 306.

Etiamque advertitur, probabiliter esse non peccatum coniugem reddendo debitum inculpato, qui scilicet peccavit cum ipsius uxori conjugata ante dispensationem, qui non cooperatur peccato alteri. ib. in fine 3. p. 306.

De quibusdam dubiis circa adu matrimonii. Primo, quod quando vir in modo extrinsecus occidit cum uxore aliquam sententiam quantalibet extra vas emittitur. t. a. r. 6. r. 181. p. 306.

Secundo, quod vir procreandum liberum pertinet in fine copule extrava. utrum femine effundatur, an inquis in his casibus uxor sine culpa poterat debitum reddere. ib. ad medium ref.

Et an in secundo casu vir, & legimus illi est efficiatur de aperi consensu, peccet mortaliter, sed si illa non consentiat, possit licite petere, & reddere debitum marito, etiam si illa in fine copule semen extra vas effundat. ib. ad. &c.

An ne proles multiplicetur, cessante incontinentie periculo, sit peccatum mortale non reddere debitum, & propter difficultatem gravem in alendis filiis. 3d in hoc casu distinguendum sit inter periculosos Nobiles, & communes, & pauperes. t. a. r. 6. r. 182. p. 306.

Et docetur, validum esse pactum inter coniuges in fine continendi a cultu conjugali, ac proles multiplicetur, cessante incontinentie periculo. ib. in 3. dicta ref. 183.

An peccet mulier reddendo debitum viro, qui futurum libidinis causam incipit, sed postea nequeque generationi substat, & effundit semen extra vas. t. a. r. 6. r. 184. p. 307.

Et an vir mittens pudenda in uxoris peccet mortaliter, & licet circumstantia non quæramus speciem mutas sit in confessione aperienda. ib. p. 307.

An sit peccatum mortale, si post varietatem situs in copula conjugali aliquid parva femine elabatur. t. a. r. 6. r. 185. p. 307.

Et quid est dicendum, quando vir est uacuus, & mulier succuba. ib. p. 308.

Et cur non docetur, quod si fuerit non est animatus, quamvis sit periculum ut non animetur, ex hoc non teneatur coniuges abstinere a copula conjugali. ib. p. ult. &c.

An aliquando coniuges casualiter a peccato, si effundat aliquid femine extra vas. Excusatur primo a mortali casu, quo parva aliqua pars femine elabatur, domodo alia recinetur, & abiq;

veniali culpa casu, quo præter intentionem, dum vir legitime conatur congressi, ac ex inclinatione, & vigore naturæ, ut in viris potentibus, semen extra vas effunditur. t. a. r. 6. r. 186. p. 308.

Secundo, quod si solam sit periculum, ut mens femine extra vas non illud confutetur sit utilis copula. ib. p. 308.

Tertio, quod mortali casu copula efficitur, cum cum congrederetur cum lux uxoris effundit semen extra vas, &c. ibidem p. 3.

Quarto queritur de malitia specialis pollutionis ubi vas inter coniuges, & quando aliam in confessione debet explicare, docetur: quod doctrina est valde onerosa a Confessariis. ib. p. 308.

Notabilia quodam circa colum conuagium. Et primo queritur, an saltem liceat perficere pudenda sui circa vas prepositum orator, vel in ore ipsius incommutere, cessante pollutionis periculo. t. a. r. 6. r. 187. p. 309.

Et an coniugati peccent mortaliter vel tantum venialiter ex confessione erronea, si variant situm ordinariæ naturæ, & in copula modo aliqua pars femine elabatur.

Et an sit peccatum mortale accedere ad mensuram naturæ. ib. ad medium p. 3.

Et an sit peccatum veniale accedere ad uxorem gravidam, si non adit periculum incontinentie. ib. p. 308.

An peccet mortaliter coniux, qui intra vas naturale femine & digitis quibus membrum virile immittit, sicut est peccatum mortale inchoat in copula sodomitica cum uxore, etiam non animo committendi nisi una vas legitimum. t. a. r. 6. r. 188. a limo 3. p. 309.

An coniugatus peccet mortaliter, si in absentia alterius coniugis seipsum tangat propter voluptatem captandam absque pollutionis periculo. t. a. r. 6. r. 189. p. 309.

An sit peccatum mortale, si coniuges inter se tangant, & osculentur pudenda propter solam voluptatem. Idem est de verbi impudicia, & aspectu partium venerandarum, & amplexibus in honesta inter coniugatos, modo uno sit periculum pollutionis. t. a. r. 6. r. 191. p. 310.

Et notatur, quod si aliquis sine interruptione morali multas nescituler pudenda alterius femine, vel pueri, sufficit, ut in confessione dicat, osculatus sum solam, vel puerum, & non est opus explicare, quod talis tactus, vel osculum fuit in partibus pudendis. ib. id. in 3. p. ult.

An in aliquibus casibus tactus, & tactus licita inter coniugatos est periculo pollutionis. t. a. r. 6. r. 192. & in aliis ejus not. p. 310.

Et per confirmanda doctrina dicta quædam adducitur, quod peccet debitum cum aperto periculo effusiois femine extra vas naturale, est peccatum mortale. t. a. r. 6. r. 193. p. 310.

An tactus, nuda, aspectus, & verba impudica sunt licita inter coniugatos, etiam si ex illis prevideatur sequutura diffinitio, aut membrorum servientium generationi commotio. t. a. r. 6. r. 194. p. 311.

Quidam vir in absentia coniugis sepius habuit delectationem du adu coniugis præterito, & etiam iurato, ac si actu præsens esset sine tamen aliquo periculo pollutionis. Confessarius obligavit illum ad explicandum numerum prædictarum delectationum, quævisque postea me, an verò in illis delectationibus peccaverit mortaliter. t. a. r. 6. r. 195. & in aliis ejus not. p. 311.

Et quid, si ex illis delectationibus procedat aliquis commotio, & aliter in partibus pudendis absque periculo tamen pollutionis. ib. id. in fine 3. p. 311.

Et deducitur, quod in viduis esset lethale delectari de copula præterita, quasi tunc esset præsens. ib. in fine 3. p. 1. & in princ. p. 308.

Secundo major difficultas superest, an coniux possit absque gravi peccato seipsum tangere ex voluptate carnali, non referendo ad copulam. t. a. r. 6. r. 196. p. 311.

Et an coniuges non peccent mortaliter, qui liberè possunt actum carnalem exercere, si huiusmodi tactus circa se, vel comparent exercere, ad sedandas carnis tentationes, quamvis alium conjugalem non intendat. ib. p. 311.

Et notatur, de delectatione moralem de actu conjugii non esse Mortaliter illicitum conjugatis, etiam quoties copula conjugalis est illicita, vel obcurantissimum extrinsecum, vel obcurantissimum, vel abhorret, &c. ib. p. 311.

An coniux excusatur a peccato mortali, si voluntarie delectetur in commotione sensitiva orta ex imaginatione conjugis absentis. Et supponitur absque probabile pollutionis periculo. t. a. r. 6. r. 197. & in aliis ejus not. p. 311.

An sit licita inter coniuges delectatio de copula cogitata ut præsens, quando ipsa copula est illis interdicta ob aliquam causam. Et in textu huius resolutionis adduuntur diversi casus pro prædicta difficultate. t. a. r. 6. r. 198. p. 311.

An delectatio conjugia cum femina aliqua habet non solam malitiam contra castitatem, sed etiam contra iustitiam. t. a. r. 6. r. 199. p. 311.

Et advertitur, non esse licitum conjugibus illegitimis Castitatis delectari de copula legitime habita, vel habenda: & hoc etiam procedit, si coniux transierit votum Castitatis absque consensu

alterius conjugii, ratione cuius non debilitatur à debiti redditione. ibidem §.4. &c.

An conjuges utroque copula causa voluptatis peccent venialiter, t. a. r. 6. r. 100. p. 117.

Et vultur non esse peccatum eoque veniale contrahere matrimonium ab pulchritudine, vel divitiis. ibidem. §.5.

An qui reddit debitum polluitur ibi ex sola voluptate in semel peccet. tum. secundo, t. r. 6. r. 101. p. 117.

Et colligitur, conjugatos peccare venialiter, quando cibis cunctis aut onguentis, oleis, musco, & aliis medicamentis utuntur ad excitandum, & magis appetendum voluptatem. ib. §. 12. in fine. pag. 117.

An actus conjugalis factus solùm ad evitandam continentiam ejus, qui petit debitum, vel proprium fornicationem vitandam, sit culpa venialis. ib. §. 17.

Et quid in caso, quo petens debitum carnis molestiis non vacat. ibid. §. 19.

Aliquis notabilis circa copulam conjugalem. Primo, an licite amatores ad copulam peccent mortaliter. Et quomodo teneantur hanc circumstantiam confiteri. t. a. r. 6. r. 102. p. 117.

Et quid maxime de incitante amorem habentem votum Castitatis. ibid. §. 1.

An quid aliquis accedat ad sus usum, imaginatur similes pulchri, quo ardentiore actum conjugalem excitet, peccet mortaliter, idem est de aspectu picturae in illum finem. ib. §. 8. & 9. pag. 116.

An conjugales peccent etiam venialiter, si actum conjugalem exercent causa vitandae fornicationis. t. a. r. 6. r. 103. p. 116.

Et quo infertur, quod qui matrimonium licet causa vitandae fornicationis, sive sint senes, sive juvenes, non peccat venialiter. ib. §. ult.

An conjuges peccent venialiter, si exerceant actum conjugalem causa valetudinis conservandae. t. a. r. 6. r. 104. p. 116.

Et quid, si succurrat illud modum accommodationem pro conservanda valetudine. ib. §. 1.

An conjuges etiam licet peccato veniali, ne seminario nocet saluti, vel ob aliam iustam causam possint copulam copulam absumere. Et an hoc eorum sit peccatum mortale, si conjuges etiam confitentur. t. a. r. 6. r. 105. & in aliis ejus not. p. 116.

An eo casu in utroque conjugis polluitur iocis periculo, non peccet mortaliter maritus, qui copulam copulam ante lectionem absumptam, ne proles generetur, modo id faciat usque coelestitate, nec non carnis libidine iuxta, damnum mulier etiam non ferunt, aliquando maritus seminare debet, ne aliter semen fructu effundatur. ibid. §. 1. in §. 2.

Ac vir debilis, vel infirmus cum suis peccato mortali incipit copulam cum uxore in vase legitimo, & non effundere. tunc secundo, tractata lexto, ref. 106. pag. 117.

Quidam incubat copulam cum uxore, & postea ob morbi periculum ex ejus consensu se retrahit, verum ex hoc aliquando sequatur pollutio, quæstio à me fuit, an talis actus esset licitus. t. a. r. 6. r. 107. p. 117.

Ac propter notabile damnum salutis corporis non possit conjuges negare debitum peccati, etiam si in illo ad sit periculum incontinentie. t. r. 6. r. 108. p. 117.

An propter Ordinatos dolores, quos seminare in partu solent pati, possint maritus negare debitum. ibid. in fine §. 3.

Et an possit negari debitum conjugum ebrio, idem est de conjugis amente, & furioso, dum tales sunt. ibid. §. ult. & c.

Et quid tamen, si periculum sit, quod ebrius etiam ebrietas, aut furiosus extra fororem effuset semen, vel in aliud locum intromittat peccatum elabatur, an teneatur iterum seminare in ipsa ebrietate, & furore reddere debitum. ibidem in eodem §. ult.

An licitum sit conjugibus non abolvere copulam, sed illam implere delectationis causa, damnum non habet periculum pollutionis alteri. t. r. 6. r. 109. p. 118.

An uxori, vel conjugum fuxum situm post copulam sit inversus ut semen emittit, ne concipiat, & generet, peccatum mortificum committit, ex natura sua, non aliqua causatione illius excuset. ibid.

An conjuges teneantur reddere debitum conjugii amatori, si illo ad aliam accessum sit, vel sit pollutorum sit. t. a. r. 6. r. 110. p. 118.

Et notatur, uxorem rationis compotem posse à viro isaeo debitum petere. Et quid, si ad sit periculum, quod iniquus extra vas seminet. ibid. §. 4. & c.

Et advertitur, quod quoad ambo conjuges sunt amatores, esse supparados, ne caraliter coequantur. Et an peccet mortaliter, qui eos ad copulam incitat. ibidem. §. 5. & c.

Et docetur, si uterque conjugis ebrius est, licet concubitus inter illos, eorum contrarium dictum est de amantibus. ib. §. ult. ad medium. p. 118.

An si vir sit laicis mentis, sit licitus usus conjugii cum uxore amantem etiam cum periculo abortus. Et quid de contra, si vir sit sanæ mentis, vel si uxore amens sit furialis. t. a. r. 6. r. 111. p. 119.

Et deducitur, quod quando femina ex perniciosa diæta sit neque procrem vivam edere, tunc licere his conjugibus petere, & reddere debitum, quia melior est puero sic illi, cum culpa originali,

& carentia visibus Dei, quam omnino non efflu, &c. ib. §. 5.

An ut or, quælibet alia mulier peccet mortaliter mingendo statim post coitum ad emittendo semine. Idem est, si se erigat, ut semen emittat, ne concipiat. t. a. r. 6. r. 112. p. 119.

Et an supradicta mulieres id facientes peccent contra conscientiam errorem, & credentes ita mingendo peccare. ib. in fine.

Quidam vir conjugatus, semine intra vas emisso, membrum virile extrahit, ut semen semine valide intrat in labidum, non potest talibus se excitando seminare, quæritur, an ita licet peccet mortaliter. t. a. r. 6. r. 113. p. 119.

An licet licitum viru postquam seminare, & retrahit membrum à vulva tangere pudenda uxoris, ut ipsa feminet. Idem dicitur de testis membri genitalis ante os vulvæ lux uxoris ad hoc ut feminet. t. a. r. 6. r. 114. p. 120.

An femina satisfacta fore obligatio, si viro exigenti debitum præbet usum sui corporis, vertens tamen animum ad alia, non natura excuset. ibid. in fine. §. 3.

An unde et conjugibus, si potest, & non expectat alterius feminationem, committit peccatum mortale. t. a. r. 6. r. 116. p. 121.

Et quo deducitur, quod licet reus culpe mortali viru testibus irritantem ossem ad venerem, licentem ad id peccatum viru feminationem feminare. ib. in fine. §. 1.

Et docetur, quod sterilis, qui certo ovie se non feminat, potest adum conjugalem exciter, cum petendo, quod reddendum. ibidem. §. 1. ante medium. v. r. 117.

Ex quibus inferitur deest illud debiti, scilicet, quando matrimonio dicitur consummationem, si prope finem ref. & c.

An vir possit irritare omnia vota uxoris. t. a. r. 6. r. 117. p. 121.

Et se possit irritare votum, quod fecit ut de opere faciendo tempore solati matrimonii, si maritus maritus, & idem possit irritare votum uxoris de ingrediendo Religione post mortem mariti. ibid. §. 1. ante medium. & c.

Idem, si possit irritare votum, quod fecit ante matrimonium. ib. An vir possit irritare votum Castitatis de ejus licentia emittit ab uxore, ita ut non solum possit petere debitum, sed deest marito alium matrimonium inire. Et quo sequitur, mulierem votum non inire alium matrimonium, si maritus super sit, esse omnino liberam, si maritus tale votum irritet. t. tunc secundo, t. r. 6. r. 118. p. 121.

Ac vir possit irritare votum ingrediendo Religione ante consummationem matrimonium emittit, inire medium. & fin. §. 1.

Et notatur, virum non posse irritare absolute votum uxoris ante matrimonium emittit, sed solum suspendere cæcitate. ib. §. 2. & c.

Et negatur, virum posse irritare, si nudo consensu cum uxore Castitatem venerit, ita ut final renuncietur castitati petendi, ibid. §. 3. p. 122.

An quando uxore conjugis ex communi consensu Castitatem vocit, possit propter periculum incontinentie Episcopus dispensare, ut petant, & reddat debitum. t. a. r. 6. r. 119. & in aliis ejus not. §. 3. p. 123.

Et docetur, commutationem hujus voti in talis casu posse fieri virtute Bollæ Cruciatæ, quod idem dicendum est de privilegio Regularium. ib. post medium §. 1. & c.

Etiamsque queritur, an Episcopus possit dispensare in voto Castitatis absolute emittit post contrarium matrimonium ante consummationem. ibid. §. 1. in §. 2. & c.

An conjuges, qui communi consensu votum Religionis emisserunt post contractum matrimonium, peccent mortaliter prima vice consummando. t. a. r. 6. r. 120. p. 123.

Et quid si quisque vocat Religione dependet ab alio in Religione ingressu, an peccat matrimonium consummando. ibid. §. 1. p. 123.

Et quid faciendum, si unusquisque vocat Religione, sed dependet ab ejus voto, quod promissit Religione, in ingredi, si alius similiter promittit promissionem, promissionem ab utroque facta, an quilibet teneatur Religione ingredi, alios non ingrediatur. ibid. §. 1. ante medium.

An qui castitatem vocit, divorcio legitimo facto, possit conjugii adulterare reconciliari. ib. §. 2. & c.

Ac vir confectus, ut uxore Religione ingrediatur, ipse enim etiam ingredi debeat, & an sufficiat, ut sumas habitum Equitum D. Joannis. t. a. r. 6. r. 121. p. 123.

Et in prædicto caso an liceat etiam feminis Monasterium S. Jacobi ingredi, & in eodem Ordine proficere, & ita satisficere voti obligationi. ibid. in fine ref. & c.

An mulier quinquagenaria dicatur senex, ut vir possit profiteri Religione, remaneat illa in saeculo cum voto castitatis. t. a. r. 6. r. 122. p. 123.

Et docetur, quod ad Episcopum si spectat de spicere, utri viri in his casibus extra iocunditatem periret casus. Et dicit licetia adhibita tunc ex præcepto Religione, vel ex colligendo. ibid. §. 1. p. 123.

Et an ingrediens uxore in Religione, possit vi senes sumere in saeculo cum voto Castitatis perpetui. ib. §. 2.

Et docetur, virum ut monacho in saeculo dicatur provere etiam in saeculo esse debere, vel eum etiam, quæ ex prava voluntate illi etati respondet. t. ib. in fine refol.

An incestus inique petendi debuit possit sine peccato conjux inoprensus illud reddere, & an in tali casu non solum conjux possit reddere, sed teneatur, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 34*

Et notatur, in gratiam innocentis permissi aliquid posse incestuoso debui tacitam petitionem, *ib. s. 1. q. 3. p. 34*

Et notatur impetrata dispensatione per se impedimenti, integrè incestuosum recipere nec petendi debuit, ac si nunquam affirmatam contraxisset, nec ad hanc impetrationem consensu innocentis requiritur, quando dispensatione concedere potest Episcopus saltem ex consuetudine, & ex privilegio Sedis Apostolicæ Superioris Regularium, & quibus ipsi committunt, & quæ concedere possunt, *ib. in fine s. 4. & c.*

Et tandem quæritur, an conjux si adulterium committat, alter conjux, qui voto perpetuo Castitatis est obstrictus, teneatur ei debitu petenti reddere, *ib. s. 1. ultimo.*

An uxoris impedimentum petere debuit, possit absque dispensatione illud petere, ne petito proximo exponatur labendi in peccato carnalis, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 37*

Ex quo inferitur, quod conjux non teneatur reddere debitu voto lepro, morbo Gallico, &c. Infectione, etiam si in gravia carnis peccata labatur, debitu non reddendo, *ib. s. ult. p. 37*

An sit probabilis opinio aliquorum asserentium non esse peccatum mortale copulam initam in Ecclesia ab uxoris absque causa, & de decore, quando dicatur Ecclesia polluta ex effusione feminis in illa, & ad hoc quid requiratur, Et pro praxi alii casus adducuntur, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 37*

An ex matrimonio nullo oriatur impedimentum publicæ honestatis, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 38*

An ex matrimonio clandestino oriatur impedimentum publicæ honestatis, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 38*

Ex quo inferitur, hoc impedimentum publicæ honestatis non contrahi ab Infidelibus: unde si quis sponsalia in Infidelitate cum aliqua contraxisset, eaque obijisset ante matrimonium consummatum, conversus possit ejus forem in uxorem accipere, *ibid. s. 3. p. 38*

An cognatio legalis orta ex adoptione imperfecta ditimat matrimonium. Et supponitur duplicem esse adoptionem, unde est imperfecta, & altera perfecta, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 39*

Et notatur, quod licet adoptio dirimatur in linea recta usque ad quartum gradum descendenti, non tamen ascendenti. Sed post Conc. Trid. inclusive, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 39*

An inter filios adoptivos possit esse matrimonium, non obstante impedimento cognationis legalis, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 39*

Et ad veritatem impedimentum cognationis legalis non procedere inter adoptivum, & filium naturalem adoptantis, si sit illegitimus, *ib. s. 1. post medium.*

An mater possit antequam ad secundas nuptias privetur educatione filiorum, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 40*

Et notatur, quod si maritus uxorem Tutricem filiorum relinquat, exprimens etiam, si ad secundas nuptias transcat, non amittere tutelam, neque judicii officio ab ea expelli possit, *ib. s. 3. p. 40*

Sed superest disse utras, cum mater secundo nubens amittat filiorum tutelam ipso jure, etiam in conscientia, quæritur, an sufficiat ad hanc potestatem incurrendam matrimonium ratum esse, tamen consummatum non sit, *ib. s. 4*

Vide *Pompey, Dispensatio*. Ubi plura

Matrimonium.

Matrimonium, quando separatur à Laudibus, an in fine recitanda sit oratio diei, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Matrimonium sequens diei an possit statim recitari hora secunda finita post meridiem, recitatio Vespertina, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Vide *Herr Camerici*. Ubi alia alia pro Matrimonio.

Maurus.

Mauri in quibus casibus possint puniri ab Inquisitoribus, & quibus poenitentia, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Vide verb. *Abbas, Crimen, s. 5*

Medallia.

Vide *Indulgentia*.

Mediator.

Mediator affinitatis an gaudeat Immunitate Ecclesiæ, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Mediator, seu proxeneta affinitatis, an gaudeat Immunitate Ecclesiæ, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Mediatrix symoniæ & lectionis ad Prelatum aliam Religionem an incurrat excommunicationem, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Vide *affinitas*.

Medicamentum.

Medicamenta contra abortum non adhibere an mater teneatur cum periculo ipsius vite, ut scilicet baptizetur, si adit spes, ut possit ita scire in lucem prodire, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Et in tali casu an medicus peccet contra charitatem talia medicamenta applicando, & mulier assumendo, *ib.*

Medicamentum utriusque indici, ex quibus sequendus sit abortus factus animati, an liceat mulieri gravide, quando pro ejus salute nullum aliud suppetit remedium, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Et quid in dicto casu, si sit animatus, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Et an idem sit, quando medicamentum applicandum aliquæ alteri dederit ad salutem maritis, ac ad fructu abortus, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Et tali medicamentum non adhibito valitè probabile esset, uterique moriturus, eo vero adhibito, probabile esset matrem saltem posse conservari, an in tali casu possit adhiberi, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Et quid, quando mater probabilitè timet esse in statu peccati mortalis, an teneatur adhibere s. supradictis medicamentis, ut scilicet baptizetur, si speratur scire in lucem eundem, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Et quid, si mater esset moraliter certa de sua vita spirituali, *ib. s. 1. q. 3. p. 41*

Medicamentum, aut pharmacum an liceat præbere directè intendens ad salutem nominati ejusdem, etiam quando non possit aliter matri succurrere, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Medicamentum an possit sumere mulier experta periculum mortis in partu, si sit evadit, & non concipiat, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Cum medicamentum præstet dubium sit, nunc auxilium ad motum sit illarum, an adhuc possit adhiberi, si saltem mulieris gravidæ infirmæ omnino despecta sit, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Et an in dicto casu Medicus tale medicamentum adhibere, & applicare teneatur, *ib. s. 1. in fine p. 41*

Medicamentum, ut asserunt, symplicium, an licitum sit in absentia infirmi vulnerari apponere ejus sanguini, & an ali medicamentum utentes sint denunciandi, Et an Inquisitores, & Episcopi debeant illud à suis discipulis eliminare, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Medicamentum aliquod an possit quis sumere ad assequendam salutem, quamvis probabiliter puer ex eo futurum aliquam feminis effusionem, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Medicamentum igitur an liceat mortuorum, dum adhuc est spes salutis, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Ubi alia alia contingencia in hoc casu, Vide verb. *Conjux, Medicus, s. 3*

Item verb. *Malus, s. 5*

Item verb. *Expellendum, familia, Medicina, Medicus, s. 8*

Medicinam præbere ad eorum periculum famen, ut possit possit ejus, an licitum sit, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Medicam Sacerdotes etiam Regulantes andiam in domibus suis, an incident in excommunicationem, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Et quid de Diacono, & Subdiacono, nisi sint personati, vel in Scholis publicis medicum audiant, *ib. s. 4*

Medicinam exercere quando possint Clerici in minoribus, Beneficarii, Subdiaconi, Diaconi, Sacerdotes, Religiosi, & Monachi, & non incurrant irregularitatem, morte sequens, & quando vero illam incurrant. Pro quibus variis casibus proponuntur in praxi, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Medicinam provocatam effusionis feminis an licitum sit sumere, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Vide verb. *Beneficarius, Clericus, Sacerdos, s. 3*

Item verb. *Inquisitores, Medicina, s. 8*

Item verb. *Bekker, Inquisitores, Medicina, s. 8*

Medicinalis.

Si medicinalis sit poenitentia iniusta, an possit à quolibet Confessario commutari, suspendi, & si super ea dispensari extra confessionem, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Si medicinalis sit poenitentia, an satisfactio poenitens per alias orationes, & preces, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Neque per Indulgentiam plenariam lucrata, vel lucranda, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Et quid, si poenitentia non sit medicinalis, *ib.*

Medicus.

Si Medici in casu vulnerum vulnerare non lethali mortem est, non incurrit irregularitatem, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Medicus an fati sit fati se concessisse licentiam edendi carnes absque legitima causa diebus prohibitis, non manifestum illis esse jejunio consecratos, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Medico Clerico petito an liceat dare consilium, quod non minutio sanguinis, dummodo ipsemet illam non faciat, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Medicus an teneatur relinquere infirmum nolentem confiteri, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Medicus an teneatur per se vel per alios enunciare mortem infirmo, quam praconovit, *ib. s. 1. q. 3. p. 41*

Quando Medicus dubitat an possit propter morbum gravem teneatur infirmum digne Horas Canonicas, an per sit obligatus illas persolvere, vel in dicto casu recurrendum sit ad superiorem pro dispensatione, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Medicus an teneatur curare grandiæpiscopum, & viduam, indigentem ejus opera, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Medicus effusus Clericus, an possit in peccato mortali exercere Artem Medicinæ, vel an sit interdictum tale exercitium, *t. 1. r. 6. s. 1. q. 3. p. 41*

Medicus, qui non impedit mortem infirmi, eum possit, an sit irregularis, *ib.*

gularis, tom. 5. r. 5. 1. 133. 5. in fine. p. 186
Medicus, qui Carthusiano aggroranti, & infirmo praeberet cibos aliosque ex carnisibus, aut peccet mortaliter. t. 7. r. 1. 107. 5. 1. p. 93
Medicus, qui se expofuit fingenti necesse periculo peccandi, causa medendi pudentia formidant. &c. tunc est peccatum mortale. talis scilicet. 7. r. 1. 107. 5. 4. & feqq. p. 97
Medicus, si iuxta regulam medicinae non haberet medicamentum certum, an possit sequi opinionem minus probabilem circa aliquam medicamentum, relicta probabiliori. 8. r. 1. 1. 17. 5. 1. p. 19
Et quid, si habeat medicamentum certum, ibi.
Medicus an possit adhibere mortuorum medicamentum dubit, & sequi opinionem probabilium, relicta probabiliori. 8. r. 1. 1. 18. 5. 1. 1. b.
Et quid, si medicamentum adhibet, de quo utrinque sunt aequales opiniones probabiles, quod multum proderit, aut nocerebit, ibid. 5. 1. & feq. p. 16
Et si Medicus in ea efficit opinione, ut existimaret medicamentum noxium fore, an peccet contra iustitiam praebeo illud medicamentum iuxta opinionem aliorum, ibi.
Vide verb. *Cars, Gans, Luridus, 4*
Item verb. *Medicamentum, 5*
Item verb. *Fama, 5*
Item verb. *Caritas, 5*, *Infirmus, 5*, *Membrum, 5*
Mediolanensis
Mediolanensis in oppido, ubi viget jus commune, an possit vesci carnibus in quatuor primis diebus Quadragesimae, ex eo quod Mediolani licet ex consuetudine vesci carnibus suis diebus, t. 4. r. 1. 161. 5. 3. p. 100
Et quid e contra, t. 4. r. 5. 1. 4. 5. 4
Mediolanum
Mediolani et Cremonenses existentes in primis quatuor diebus Quadragesimae, possunt comedere carnes, & potest, si in diebus Rogationum existant Cremonenses non teneant se iurare, sicut teneant Mediolanenses, t. 4. r. 1. 4. 5. 3. p. 170
Idem est in omnibus Regularibus, si Mediolani existant in dictis diebus, vel existant in suis Monasteriis, ibi.
Medium
Medium necessarium ad salutem in addito, an sit Basilisus in re susceperis, vel in vasa sacrificii, t. 1. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 6
Medium necessarium ad salutem an sit Eucharia, t. 1. r. 1. 1. 1. 5. 1. & in 7. 7. 5. 1. ad med. p. 108. & 140
Vide verb. *Conjux, 5*
Item verb. *Adulter, 5*
Item verb. *Cruz, 5*
Medius
Vide verb. *Appellare, 5*
Membrum
Pro membri privatione an sit facienda aliqua restitutio, to. 8. r. 5. 1. 7. 5. 1. p. 100
Membrorum suorum an aliqua sit Dominus, t. 8. r. 5. 1. 7. 5. 1. p. 93
Membrum sibi fecari permittere, an homo teneatur, si medici iudicent esse necessarium, t. 8. r. 5. 1. 7. 5. 1. p. 93
Et quid, si sit Religiosus, & superior ei id precipiat, ibi.
Qui membrum servi sui mutilavit, an teneatur ad aliquam restitutionem, t. 7. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 305
Vide verb. *Carece, Gens, Interfuit, 5*
Item verb. *Abfcondere, Mutare, 5*
Item verb. *Cassare, Judex, Mutare, 5*
Item verb. *Abfcondere, 5*
Item verb. *Abfcondere, Bratum, 5*
Item verb. *Mutare, 5*
Memoria
Qui solum meminit peccasse mortaliter, nescit tamen speciem peccati, an possit tamen in genere confiteri, non est accusando de aliquo casu in particulari, t. 7. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 30
Memoria
Ut memoria teneamus orationem Dominicam, an detur praeceptum. Et quid de *Salve Regina*, *Salutatione Angelica*, *Symbolo Apostolico*, & *Decalogo*, t. 7. r. 1. 1. 1. 5. 1. & feq. p. 3
Qui memoriam lubricam, & debilem habet, an teneatur scribere peccata, t. 1. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 305
Vide verb. *Adulter, 5*
Memorandum
In mendacio factum in confessione, vel iudicio, an detur parvitas materiae, t. 1. r. 1. 1. 1. 1. 5. 1. & feq. p. 119
Mendacium de peccato veniali, quod est totalis materia confessionis, an sit mortale, & quid, si sit materia partialis, t. 1. r. 1. 1. 1. 1. 5. 1. & feq. p. 119
Mendacium an praestet indicium Inquisitoribus ad torturam, t. 5. r. 1. 1. 1. 1. 5. 1. p. 121
Mendacium in iudicio tam exteriori, quam in foro conscientiae an sit peccatum mortale, etiam circa illa, ad quae reus non teneatur, t. 7. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 149
Vide verb. *Perfugia, 5*
Item verb. *Beneficium, Officium, 5*
Mendicans
Mendicans ostentat, & simulans pauperem, an teneatur ad restitu-

tionem, t. 4. r. 7. 1. 1. 5. 1. p. 35
Mendicans
Mendicans possunt dicere Missas voluntas, & de Requiem in quacunque die verita fuisse duplici, idem modo non sit facta Domini Saboth, t. 4. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 30
Sub Mendicantium homine in verbis Beati Cruciatu an includantur etiam illi Regulares, qui mendicantes non sunt, & etiam Novitii, sed ex beneficio Sedis Apostolicae utrum privilegio fruuntur, t. 4. r. 1. 1. 1. 5. 1. & feq. p. 35
Vide verb. *Beneficia, 5*
Item verb. *Falsitas, 5*
Mens
Si mente Hæreticus externus non negat fidem, non incurrit censuram, idem potest absolvi in foro conscientiae a quolibet Confessorio, t. 5. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 342
Vide verb. *Lex, 5*, & 7
Item verb. *Hæres, 5*
Item verb. *Legislator, 5*
Mensa
Mensam parare Dominus an servi possint, & ministrare cibos in die jejuniis, t. 7. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 307
Vide verb. *Communicatio civilis, 5*
Mensura
Si mensurum adest an sit culpa venialis accedere ad Eucharistiam sumendam, t. 8. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 130
Vide verb. *Accidere, 5*
Mensura
Mensura certitudinis, & efficacitatis concessio Indulgentiarum, an sit a casu finalis, t. 4. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 135
Mensura passus intelligitur quique pedum, & mensura pedis intelligitur 17. digitorum, t. 9. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 13
Si mensura falsa Clericus, triticum, vinum, &c. vendit, an possit poni a iudice seculari, in multa pecuniaria illi q̄e vendit imponitur, 9. r. 1. 1. 1. 5. 1. & feq. p. 117
Dubius de quibus mensura vorit, seu legavit, ad quid teneatur, Ubi aliqui casus pro praxi, t. 8. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 144
Mentale
Mentalis simonia an inducat poenitentiam, quæ ad restitutionem obligat, t. 7. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 120
Hæreticus poenitentia excommunicationem non incurrit, t. 7. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 145
Mentalis Hæreticus non indiget Inquisitorum absolutione, tom. 5. r. 1. 1. 1. 5. 1. in fine, p. 308
Vide verb. *Oratio, 5*
Item verb. *Alia, 5*, *Lex, 5*, *Juris, 5*
Mentaliter
Si mentaliter omnia verba Officii divini quis dicat, an sit satisfactio obligatio, t. 1. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 306, & t. 1. r. 1. 1. 5. 1. p. 306, & t. 1. r. 1. 1. 5. 1. p. 447, ad 449. Ubi etiam, quid de partibus Missæ Cantate excepta consecratione, an mentaliter dici possint, t. 3. r. 1. 1. 1. 5. 1. & in 1. r. 1. 1. 5. 1. & in 1. r. 1. 1. 5. 1. p. 308, ad 310
Idem est de obligatione ex voto, vel poenitentia a Confessorio imposita, t. 1. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 309
Vide verb. *Verbum, 5*
Mentecaptus
Si de dando mentecapto Clerico tutor agitur, an iudex Ecclesiasticus sit competens, t. 9. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 181
Mentecaptus an possit aliquid donare, t. 6. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 153
Mentis
Si mentem faciant statum de Clericis, quando fundatur in publica utilitate, an sit validum, vel ledat immunitatem Ecclesiasticam. Et quid, si statum sit favorabilis Clericis, si de istis mentionem faciant, t. 9. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 151
Vide verb. *Affatus, Cognatio, Confanguinitas, Caput, Crimen, Nullitas, Taciturnitas, 5*
Mentis
Mentis an possit respondere illi, qui objicit tibi verum crimen occultum. Ubi aliqua notabilia, quæ contingere possunt in dicto casu, t. 7. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 334
Mentis respondere an aliquis possit injuriam, t. 7. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 334
Si Mentis aliquis dicat viro honorato, an liceat eum occidere. Mentis quando liceat dicere contumelioso, to. 8. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 347
Mercator
Mercator, qui fraudulenter decipit, an gaudeat Ecclesiæ immunitate, t. 9. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 130
Mercator, qui non exerceat Monopolium, an possit iuste suas merces vendere pretio illius, qui Monopolium creavit, t. 4. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 140
Mercatores solent non mutare aliquid indigenti, sed ei credito merces offerre, & vendere summo pretio, ut ille eas vendat numerata pecunia, qui vultus, fed emptor illas statim offerre ipis Mercatoribus, qui eadem merces cum numerata pecunia pretio medio, vel infimo, qui contra usus Hispanicæ vocatur *Mercato*, Italianice *Stanco*, an sit licitus, t. 6. r. 1. 1. 1. 5. 1. p. 140
Ubi,

Milites an possint retinere bona, quæ ab hostibus eripiuntur, si sunt furto sublata, t. 7. r. 7. s. 23. §. Sed difficultas. p. 277
 Milites alicuius Exercitus deprædantes urbem an teneantur in solidum ad restitutionem, t. 7. r. 7. s. 34. p. 277
 Milites gregibus iniuste invadentes, & deprædantes aliquam urbem an teneantur restituere in integrum, t. 7. r. 7. s. 35. p. 277
 Et quid, si signator pugnaverit in causa belli iniuste, ibid. s. Sed hic.
 Milites non subditi alicuius Principis an teneantur loquere iustitiam belli, t. 7. r. 7. s. 37. p. 279
 Milites extranei dubitantes de iustitia belli, an possint sine peccato militem, t. 7. r. 7. s. 39. p. 280
 Milites dubitantes de iustitia belli an bellare possint, t. 7. r. 7. s. 40. p. 281
 Milites an teneantur examinare iustitiam belli, t. 7. r. 7. s. 41. p. 282
 Milites in quo peccet erga possumus quos commorantur, t. 7. r. 7. s. 45. p. 282
 Milites an teneantur hosti restituere spolia, quæ contra Capitanei generalis legem vearunt, ib. s. Non debent, p. 282
 Milites an teneantur sub mortali obsequio Duci militie precipienti, ut in acie, & pugna consistant, & non facile fugiant, & ib. s. Et random.
 Milites videntes se vicini, & tristes in bellum manus venturos esse, non licet iniicere ignem pulveris, & se committant mari, t. 7. r. 7. s. 49. p. 284
 Militibus super naves indicas, quæ vulgo dicuntur *la flota*, quando aliter minus hostium effugere non possunt, non sit licitum ignem addibere, ut ipsi, & naves absumant, t. 7. r. 7. s. 50. p. 284
 Naves an possint donare, t. 6. r. 7. s. 20. §. 3
 Naves furcæ, & novæ an possint tolli ad pia causa, r. 6. t. 1. s. 16. §. 4. p. 316
 Milites in fine temporis an in concedendis testamentis gaudeant privilegio Militibus antiquis à jure concessio, t. 6. r. 7. s. 68. p. 337
 Milites, ut jure militarii testari possint, quid requiratur, t. 6. r. 7. s. 69. p. 337
 Milites fladiorii, & limitanei in gaudent privilegio in suis testamentis, t. 6. r. 7. s. 70. p. 338
 In Militia testamentum tempore belli an sit necessarii potestatem testari, t. 6. r. 7. s. 70. §. 2. & seq. p. 338
 Militarii testamentum an saltem duo testes sint necessarii, t. 6. r. 7. s. 71. p. 338
 Militarii testamentum an testes debeant esse rogati, tom. 6. r. 7. s. 72. p. 339
 Militarii testamentum qui testes sint idonei, t. 6. r. 7. s. 73. p. 340
 Ubi multa à lin de testibus.
 Naves naufragæ naves an possint testari, t. 6. r. 7. s. 74. p. 340
 Naves an non possint testari, t. 6. r. 7. s. 75. p. 341
 Naves captas ab hostibus an testamentum jure militarii facere possint, t. 6. r. 7. s. 76. p. 341
 Naves filius in fine an testari possint, t. 6. r. 7. s. 77. p. 341
 Naves depozitum, vel capite damnum, an possint testari, t. 6. r. 7. s. 78. p. 341
 Milites testamentum cum abbreviatur, & ovis consensum an sit validum, t. 6. r. 7. s. 79. p. 341
 Milites an pro parte testatur, & pro parte intestatus decedere possint, t. 6. r. 7. s. 80. p. 341
 Naves an in dubio præsumant jure communi, vel militarii testamentum, t. 6. r. 7. s. 81. p. 342
 Naves an plura testamentum facere possint, t. 6. r. 7. s. 82. p. 342
 Naves an ea certo tempore, & ad certum tempus, & ad conditionem testari possint, t. 6. r. 7. s. 83. p. 342
 Militarii testamentum an debeat esse unico contextu ordinatum, t. 6. r. 7. s. 84. p. 342
 Milites an directio in codicillis heredem instituto, & substituto, ac hereditatem ad me possint, t. 6. r. 7. s. 85. p. 343
 Milites testamentum tempore militie factum an valeat post missionem, t. 6. r. 7. s. 86. p. 343
 Militarii testamentum, quo filii præteruntur, an debeat causa præteritionis caprim, t. 6. r. 7. s. 87. p. 343
 Militarii testamentum an cesset validitas, t. 6. r. 7. s. 88. p. 344
 Militarii privilegio an gaudeant, qui in Cadris reperiuntur, tom. 6. r. 7. s. 89. p. 344
 Militum privilegium an gaudeant Doctores in conscriptionis Testamentis, t. 6. r. 7. s. 90. p. 344
 Naves accipiens aliquid de manibus Turcorum pertinet ad Christianos, vel spolia Militis Christiani apud illius in prælii defuncti, an restituere teneatur, t. 6. r. 7. s. 91. p. 345
 Milites qui vel capitale criminis commisit, an donare possint, t. 6. r. 7. s. 92. p. 345
 Vide *Belium*, & *quis*.
 Militum privilegium an gaudeant Cardinales in testamentis, tom. 9. r. 7. s. 89. §. 1. p. 304

Militare.

Ubi militat eadem ratio, debet esse eadem juris dispositio, & tunc dicitur esse eadem lex non extendere, sed comprehendere, t. 7.

tr. 1. s. 2. §. 3. p. 3

Militare in Bello.

Vide supra verb. *Militari*, ubi plura.
 Item verb. *Cassia*, *Equites*, & 7
 Item verb. *Chelici*.

Militia.

Vide verb. *Militar*, cum suis notationibus.
 Item verb. *Adscribendum*, *Capere*, *Inscribendum*, *Juris*, & 7

Mina.

Si in mina sola verbis comminaturis factas ad Cardinales relinquunt loca in quibus nati sunt, vel domicilia habent, an minantes, & iusti eaquentes incident in censuram Bullæ Censæ, t. 7. r. 7. s. 76. §. 2. & 9. p. 307
 Et an idem sit de Patriarcha, Archiepiscopo, Episcopo, Legato Sedis Apostolicæ, & Nunciis, ib.
 Qui mina transit alterum ad iudicium lucratur an teneatur lucrum restituere, t. 6. r. 7. s. 49. §. 1. p. 307

Minaret.

Vide verb. *Minaret*, cum suis notationibus, t. 7. s. 8 & 9
 Item verb. *Minaret*, cum suis notationibus, t. 7. s. 8 & 9

Minari.

Si quis minaretur alicui mortem, nisi se vino oppleret, an licitum sit se inebriare, modo candulam abster, t. 7. r. 7. s. 38. §. 1. p. 317
 Si minatur vir mortem uxori in adulterio reperto, nisi Religione protestatur, quando minatur mortem auctoritate iudicis indiligens, & secus verba, minatur propria auctoritate, an valida sit prolesio, t. 7. r. 7. s. 139. §. 4. p. 317
 Si quis minatur reo v. g. latroni iustam accusationem, nisi certum contrahat matrimonium, an valeat tale matrimonium, ib.
 Qui minatur mortem verbis falsis, an liceat eum occidere, t. 8. r. 7. s. 25. §. 1. p. 31

Mina.

Vide verb. *Mina*, *Militare*, & 6
 Item verb. *Deferre*, & 7
 Item verb. *Alapa*, *Filius*, *Enterperre*, *Inimicus*, & 8
 Item verb. *Mina*, & 9

Mingendum.

Vide verb. *Muller*, *Uxor*, & 3
 Item verb. *Muller*, & 3

Mimimum.

Vide verb. *Elegeris*, *Yn*, *Q*, *plum*, *Parr*, *Parvitas*, *matris*, & 4
 Item verb. *Mimimum*, *Regulus*.
 Quia ex Mimimum Religione Episcopos sumptus esse, an teneatur ad vicum Quadragesimalium, t. 7. r. 7. s. 8. per t. p. 6
 An votum vice Quadragesimalium per ejus Generalem dispensari possit, t. 7. r. 7. s. 103. §. 3. p. 32
 Vide verb. *Votum*, & 7

Minister Sacramenti.

Minister verus Matrimonii an sit Parochus, t. 7. r. 7. s. 5. §. 3. p. 39
 Si minister excommunicatus non toleratus in extrema necessaria ministrat Baptismum, & poenitentiam, non peccat, nec incurrit irregularitatem, t. 7. r. 7. s. 19. §. 1. p. 12
 Et quid, si minister talis excommunicatus sit toleratus ab Ecclesia, & sit tunc Parochus, ib. §. 3
 Et quid, si non sit tunc Parochus, nec ad ministrandum paratus, ibid. §. 4 & 5
 Minister ille excommunicatus toleratus, si ad petitionem alterius ministrat Sacramenta, non peccat, secus, si ipse invitaret, ib. §. 6
 Minister, qui ante somnium habuit volentem baptizandum alique, si illum dormientem baptizat, an conficiat Sacramentum, t. 7. r. 7. s. 17. §. 1. p. 15
 Minister Baptismi lapsus in infidelium parentum, an contrahat excommunicationem spirituum libi parentibus non baptizatis, t. 7. r. 7. s. 94. §. 4. p. 43
 Minister Sacramenti alienis materia dubia, vel forma dubia, omittens certam, etiam si sequatur opinionem probabilium de veritate, & sufficientia, aut etiam speculativè probabiliorum, an peccet venialiter, t. 7. r. 7. s. 102. §. 1. p. 33
 Si minister alius non adit, an laicus in articulo mortis non solum cum suis manibus sumere Viaticum possit, sed etiam alius ministrare, t. 7. r. 7. s. 13. §. 1. p. 13
 Minister Ordinarius Sacramenti Ordinarius an sit Episcopus, r. 7. s. 83. §. 1. p. 195
 Minister Sacramenti Matrimonii quisnam sit, t. 7. r. 7. s. 5. §. 1. p. 39

Minister, id est Sacerdos ante Concilium Tridentinum non fuit necessarius, ne possit esse necessarius, & pertinet ad essentiam Matrimonii minister talis, & testes, ib. §. 1. p. 173
 Si minister certum Sacramentum non incurrit habens p. necessitatem certiorum, an possit ministrare Sacramenta cum ministro debito, t. 7. r. 7. s. 13. §. 1. p. 13
 Cum minister Sacramentum intentione sit triplex, habitualis, virtualis, & actualis, quænam sit sufficientia ad validè conficiendum Sacramentum, t. 7. r. 7. s. 1. §. 1. & seq. p. 1
 Minister intentione facienti Sacramentum an sit necessarius, vel sufficientia sit tantum ad valorem Sacramenti integra, & legitima, t. 7. r. 7. s. 1. §. 1. p. 1

verba proferre fu per illegitimum materiam, prout jubet Ecleſia, t. r. r. t. r. a. 4. t. & ſeqq. p. 1

Miniftri perverſi inveniuntur in conferendo Baptiſmo, & aliis Sacramentis, an ſuppleantur à Deo quod gratiam, & quid quod characterem, t. r. r. t. r. a. 4. t. & ſeqq. p. 1

Miniftri unius poenitentiae in eadem confeſſione an plures eſſe poſſint, t. r. r. t. r. a. 4. t. & ſeqq. p. 161

Ubi pro praeſenti aliquem, quumvis rari contingentes, & in quibus quaeritur an ſint duo Sacramenta, vel unum tantum, ſi duo miniftri unum poenitentem abſolverint, ib. 6. 3

Et quando duo miniftri ſimul valide abſolvunt unum poenitentem, an poſſint ſimul dicere. Noſte à Moliniani, ib. 6. 4

A miniftro excommunicato non ſolum interdictum, ſed etiam non tolerato ab Eccleſia, idem nominatim denunciato, vel maniſeſto perverſo Clerici, an licitum ſit extra eam neceſſitatis petere Sacramenta, t. r. r. t. r. a. 4. t. & ſeqq. p. 11

A miniftro malo, ſed parato, miniſtrare, an licitum ſit abſque peccato mortali recipere Sacramenta, t. r. r. t. r. a. 4. t. & ſeqq. p. 10

Ubi, quid hoc non ſolum a rationabili, & juſta cauſa, ſed etiam extra cauſam neceſſitatis dummodo miniftri ſit paratus, ib. 6. 4

Pro miniftro Sacramenti Confirmationis, lege t. r. t. i. de Confirmatione à r. 4. alique ad t. a. ubi multa in praxi, p. 70. & ſeqq.

A miniftro exiſtente in peccato, an licitum ſit petere celebratioem Miſſae, ut qui faciat ſacris arcepiſcopo illum audiendi, vel ſolendi Euchariftiam tempore Paſchalia, t. a. r. 3. r. 6. 4. t. p. 161

Ubi an hoc intelligatur, ſive miniftri ſit paratus ad miniſtrandum Sacramenta ſive non, ſive ſi meus Paſtor, & ſi robur, ſive non, modo eſſet neceſſitas, vel juſta, & rationabilis neceſſitas, 4. p. 161

Sine miniftro, urgente neceſſitate in Sacerdos poſſit miniſtrare moribundo Extremam Unctionem, t. a. r. 4. r. 9. 4. p. 71

A miniftro malo parato Sacramentum petere an liceat, ſive Sacerdos ſit fore illius aſſo, ut in peccato mortali miniſtret, t. r. r. t. r. a. 4. t. & ſeqq. p. 11

Vide verb. *Miniftri*, *Miniſtrare Sacramenta*, t. a. 3. 3. 7

Miniftri Miſſae

Si Miniftri Miſſae extingunt candela in parte Epiſcopalis ſate ſignati Evangelium S. Joannis, an peccet venialiter, t. a. r. t. r. 157. 1. p. 66

Miniftri privilegijati habes Bullam Cruciatu, an poſſit villiſſimi Inſtare Sacerdotem & celebrandum in Oratorio privato quolibet die, etiam ex ſolemnitate, quumvis Sacerdos Bulla caret, t. a. r. 4. r. 14. 3. 1. p. 47

Sine miniftro Sacerdos celebrans, an careat ipſe, vel populus Miſſa in die feſto, vel per dando vicario moribundo, ſive quid ſimile an peccet venialiter, t. a. r. t. r. 169

Abſque minifro conſecratur celebrandi Miſſa, ut in Germania locis, an poſſit ex uſu, t. r. t. r. 159. 1. p. 66

Et ſupponitur jure Eccleſiaſtico neceſſarium eſſe miniftrum in celebratione Miſſae praeſter Sacerdotem, ib.

Com minifro Miſſam jam coepit an Sacerdos poſſit proſequi ſine illo, quando miniftri abſit, & expeditus non venit, ib. 6. 3

Sine minifro poſſit ad celebrandi Miſſa, quum intendiſſimus in Miſſam, etiam eandem in reſponſione, ib. 4

Miniftro excommunicato non denegentur ſi poſſit Sacerdos uti in celebratione Miſſae, ſi alium non habet, t. a. r. t. r. t. 161. 1. p. 67

Et quid ſi gravi neceſſitate, etiam ſi miniftri ſit excommunicatus denegentur, ib.

A miniftrum privilegijatum exaltare Sacerdos poſſit ad utendum ſuo privilegio, per quod ſacramentum habet, ut Sacerdos in praefectis ipſum celebrat, t. a. r. 4. r. 14. 3. 1. p. 47

Miniftri Conſecrationis Episcopalis

Miniftri conſecrationis episcopalis eſſe ſolus Episcopos, t. a. r. 8. r. 24. 5. p. 23

Et an poſſit eſſe Sacerdos ſimplex ex diſpenſatione, t. a. r. 8. r. 25. 1. p. 16

Et quid, ſi Pontifex ipſique alii ſolemnitate diceret ſicut, Ego Episcopum talis loci, t. a. r. 8. r. 26. p. 152

Miniftri conſecrationis Episcopali caeterum eſſe Papa, t. a. r. 8. r. 35. 1. ad med. p. 157

Miniftri conſecrationis Archiepiſcopi olim erant omnes Episcopos ſuffraganei, ib.

Miniftri hic hodie eſſe Papa, ſeu illi, cui Papa ut manus committit, ib.

Miniftri primarius conſecrationis Episcopalis extra eam celebrandae debet eſſe hodie inſtitutus maedto, per literas Apodlicas expedito, ib. 6. 4. t. ad med.

Miniftri conſecrationis ſi plures ſimul conſecrentur in peccato mortali, an multiplicantur, t. a. r. 8. r. 42. 1. p. 261

Miniftri conſecrati ſolus Episcopos ſi deſignentur in mandato Apodlico, ſi abſit, vel deſignentur an illis mandatum recipere, & exequi poſſit, t. a. r. 8. r. 37. 1. p. 261

An Miniftri conſecrationis ante Bullas receptas licet jam Romae expeditis Episcopum conſecrare poſſit, t. a. r. 8. r. 38. 1. p. 274

Miniftri conſecrationis Episcopalis adhibere quatuor com in-

dico vel cum aliquo inſtrumento an peccet mortaliter, tom. 4. r. 8. 60. 5. 1. p. 276. & r. 8. 1. p. 289

Miniftri per diſpenſationem inſtituti an poſſit Episcopos conſecrare, t. a. r. 8. r. 61. 5. 1. p. 276

Miniftri Archiepiſcopos non poſſunt ante receptum pallium conſecrare, t. a. r. 8. r. 68. 5. 1. p. 279

Sed an poſſit eo cauſa in materia delegare, ib. 6. 1. & ſeqq.

Miniftri conſecrationis Episcopalis ritus invertendi an faciat neſtationem invalidum, t. a. r. 8. r. 69. 1. & a. p. 80

Miniftri conſecrationis aliquem ritum accidentalium omittentes, an peccet, t. a. r. 8. r. 70. 5. 1. p. 16

Miniftri, qui in conſecratione Episcopali uſum ſoleo benediſſim ad valide eſſecret, t. a. r. 8. r. 84. 5. 1. p. 290. & r. 86. 5. 1. p. 293

Et ſi uſus Chriſtiani ex balſamo adſcituſ conſecro, an valide & licite conſecret, t. a. r. 8. r. 87. 5. 1. p. 292

Et ſi uſus Chriſtiani veteris anni, an peccet mortaliter, t. a. r. 8. r. 87. 5. 1. p. 293

Miniftri conſecrationis Episcopalis an poſſit eſſe Angelus, vel anima beata, t. a. r. 8. r. 111. 5. 1. p. 3

Miniftri conſecrationis Episcopalis an poſſit eſſe Herma phodoti, qui poſt ordinationem ſuam degeneravit in ſcemenam, t. a. r. 8. r. 112. 5. 1. p. 307

Miniftri conſecrationis Episcopalis ſunt tres Episcopos ex neceſſitate praecipuiſſe non Sacramenti, tom. 4. r. 8. r. 27. 28. & 19. p. 213. & 114

Et ſupponitur, quod veterariſſime illi numerus eſſet de jure divino, an Pontifex ſuper illis diſpenſare poſſit, t. a. r. 8. r. 30. 5. 1. p. 254

Etiam aliquando diſpenſare, t. a. r. 8. r. 31. 5. 1. p. 255

Et diſpenſatio in illo cauſa abſque cauſa juſta conſeſſa, an ſit valida, t. a. r. 8. r. 32. 5. 1. p. 255

Et ſede Apodlica vacante, an ſimiliter poſſit in eo diſpenſare Collegium Cardinalium, t. a. r. 8. r. 33. 5. 1. p. 16

Miniftri aſſiſtentes debent imponere manus ſuper conſecrandum, alia conſecrationem improbare videntur, t. a. r. 8. r. 34. 5. 1. p. 16

Miniftri conſecratos quomodo manus ſimul imponere debeant ſuper caput conſecrandi, & proſtere verba: Accipe Spiritum Sanctum, t. a. r. 8. r. 36. 5. 1. p. 258

Miniftri probrius an requiratur, an valide conſecratur ſacramentum, t. a. r. 8. r. 37. 5. 1. p. 259

Miniftri aſſiſtentes non omnes ritus peragunt ſimul cum conſecratore primarii, t. a. r. 8. r. 38. 5. 1. & ſeqq. p. 259

Miniftri conſecrationis Episcopalis debent eſſe jejunii. t. a. r. 8. r. 39. 5. 1. & a. p. 260

Miniftri conſecrationis Episcopalis debent eſſe in ſtatu gratiae, t. a. r. 8. r. 40. 5. 1. p. 261

Et quid, ſi ante impositionem manuum, & prolationem formae conſecrationis, ſi fuerit ante in ſtatu peccati mortali, t. a. r. 8. r. 41. 5. 1. p. 16

Miniftri conſecratores an peccent mortaliter conſecrando Episcopum non inſignitum Sacramentum Confirmationis, t. a. r. 8. r. 42. 5. 1. p. 263

Miniftri, ſi conſecrentur com opinione probabili, an conſecratio eſſet iteranda, t. a. r. 8. r. 47. 5. 1. p. 264

Miniftri aliquid in conſecratione Episcopali omittentes, quomodo ſuppletur, t. a. r. 8. r. 10. 5. 1. p. 268

Miniftri conſecrationis Episcopali poſſunt hodie de modo Apodlico recipere juramentum fidelitatis à conſecrando praefectum, & poſſeſſorem ſedei Catholicae, t. a. r. 8. r. 57. 1. p. 273

Miniftri conſecrationis Episcopalis debent ſalutem proſequi de vita, & moribus conſecrandi, t. a. r. 8. r. 110. 5. 1. p. 306

Si ante ex tribus miniftris non imponer manus, vel non proſtere verba: Accipe Spiritum Sanctum, an non valeat conſecratio, t. a. r. 8. r. 47. 5. 1. p. 268

Miniftri conſecrationis quos à conſecratione poverentis debentur t. a. r. 8. r. 93. 5. 1. p. 297

A Miniftris hereticis, vel excommunicatis conſecratur, an ſit irregulariter, t. a. r. 8. r. 99. 5. 1. p. 16

Miniftrorum conſecrationis Episcopalis intentio, quae requiritur t. a. r. 8. r. 37. 5. 1. p. 258

Vide verb. *Mitra*, t. 4

Miniftri

Miniftri, qui negotiati Catholico, & ſecum praebere cibos ex carnisibus, an peccet mortaliter, tom. 7. r. t. 205. 5. 1. in fine p. 93

Sine minifro, urgente neceſſitate, an Sacerdos poſſit miniſtrare moribundo Extremam Unctionem, t. a. r. 4. r. 9. 4. p. 71

Vide verb. *Miniftri* cum ſuis potatimibus, t. a. 3. 3. 6. 7. & 9

Miniftri Regii

Miniftri Regii an poſſint cognoscere, & declinare in Caſcellariis Regii Bullas Apodlicas ad excommunicandum, & executioni mandandum, tom. 9. r. 281. 2. reſol. 34. & 35. pagina 87. & 88

Miniftri Regii an poſſint cognoscere cauſas Eccleſiaſticas per vium

viam violentam, ut vulgo dicitur, t. 3. r. 1. 36. & 37. p. 89. & 90
 Et an summus Pontifex hanc praxim approbet, vel an saltem hoc
 facere possint ex consuetudine immemorabili, vel conjuncta
 cum suis privilegiis, ib. 5. 3. & seqq. p. 90
 Et an Princeps aliquis habeat hoc privilegium in casu violentie
 arcende, t. 3. r. 1. 37. p. 91
 Vide verb. *Justitia*.

Minister Justitiae.

Si minister justitiae cum, quem jubet ad mortem vel aliam penam
 gravem dammare debuerit, impositam oblata invitet, ut
 ejus filium ducat in orationem, an tale matrimonium suo valeat,
 t. 2. r. 6. r. 156. 5. a. p. 192
 Et quid, si invitet, et filium, vel uxorem occisi ducat iuxta
 rem, ib.

Ministrum justitiae an possit occidere reum a iudice damnatum se-
 cundum allegata, & probata, quem ipse minister justitiae, &
 iudex ex scientia privata sciunt esse innocentes, t. 6. r. 1. r. 113
 5. a. p. 158

Minister laicalis an possit spoliare Clericum armis prohibitis, &
 privare aliquem metu communicationis, maxime tempore or-
 dinis, t. 3. r. 1. r. 116. 5. r. p. 116

Minister laicalis an possit tollere a Clerico velles prohibitas de-
 ferentibus, & aliquas pragmatice Regis, vel auctoritatis
 t. 9. r. 1. r. 117. 5. p. 116

Ministri & Inquisitionis immunes sunt ab irregularitate propter
 sententiam mortis latam contra hereticos, t. 5. r. 10. r. 17.
 5. a. p. 129

Ministri justitiae an peccent, si obediunt Proregibus, condemnantes
 aliquem de mandato non adhibitis tolemtiam, & terminis,
 & processu necessariis, t. 6. r. 1. r. 122. 5. p. 64

Ministri justitiae secularis, qui violenter extrahunt reum ab Ec-
 clesia, si postea illi ex aliquo delicto ad eum confugiat, an pri-
 vatur immunitate, t. 9. r. 1. r. 117. 5. sed hic p. 52

Ministri Curiae Episcopalis an gaudeant privilegio fori, non so-
 lum in delictis extra officium commissis, sed etiam in communi-
 bus, t. 9. r. 8. r. 5. 5. a. p. 333

Quem ministris summi Pontificis de illius consensu expresso
 vel tacito faceret aliquid ad prohibitum in Bulla Gregor. XIII.
 de sacris & promissis, an in peccatis dicitur Bulla incidat, t. 7. r. 7.
 5. a. p. 238

Ministri justitiae v. g. Notarii, Tabelliones, Commissarii, &c.
 tenentur fore fideles in omni Regimine, an modo aliquis
 aia fiat in conscientia vitiose utrumque, si ante veritatem
 temporum, & circumstantiarum, t. 8. r. 1. r. 60. & 61. p. 65

Ministri Episcopalis officio odentur, non in executione officii, sed
 ex odio, & inimicitia, an hoc ponitur ab Ecclesiis, vel a laico
 iudice, vel an hic casus sit mixti fori, t. 9. r. 1. r. 117. 5. p. 140
 Idem est de Ministris S. Officii, ibidem 5. Probatur, ante meum

Vide verb. *Accipere*, *Defessus*, *Datum*, *Beneficium*, *Justitia*,
Justitia, *Jus*, *Multatio*, t. 5

Item verb. *Frumentum*, t. 6

Item verb. *Justitia*, t. 7

Item verb. *Defendere*, *Insurrexerunt*, *Litterae*, *Satellites*, t. 8

Item verb. *Auferre*, *Bismarck*, *For*, *Interficiunt*, *Interficiunt*,
Litterae, *Mortuus*, *Officium*, *Satellites*, t. 9

Ministri Publici.

Vide verb. *Mortuus*, t. 8

Ministrum

Ministrum meum, aliam chartam, vel alia instrumenta, aut lu-
 men in ludo, non solum peccat mortaliter, sed tenetur ad re-
 stitucionem, si principales lufos tenetur restituere, & non
 restituat, t. 6. r. 4. r. 2. 5. a. p. 139

Ministrum peccat iocundus, an gaudeat in testamentis condendis
 eorum privilegio, t. 6. r. 8. r. 66. 5. a. p. 337

Ministrum Sacramentum.

Ministrum Sacramentum Baptismi & Ordinis Sacramentalis, vel
 Episcopalis invalidum, an reus sit periculo vitae, & boni
 nominis, si principales lufos tenetur restituere, & non
 restituat, t. 6. r. 4. r. 2. 5. a. p. 139

Ministrum faciens Sacramentum in peccato mortali, an peccet
 mortaliter, t. 1. r. 1. r. 1. 5. a. p. 139

Et an sit probabilis opinio dicentium ministrum ex officio ad
 depositum conficiendo Sacramentum in peccato mortali non
 peccare mortaliter, t. 1. r. 1. r. 1. 5. a. p. 139. Ubi pro praxi aliqui
 casus.

Ministrum Episcopos Ordines Sacros facit post missam sine aliis
 indomotis Pontificalibus, an peccet mortaliter, t. 1. r. 2. r. 9.
 5. p. 54

Idem est pro Sacramento Confirmationis, ibidem in lucio. 5. r.
 5. p. 53

Et quid, si Sacerdos ministrat Baptismum solemne, & Extremum
 unctionem sine vestibus sacris, ib. 5.

Non ministrat Parochus Sacramentum Penitentiae, Euchari-

stiae, & c. an peccet mortaliter, & tenetur fructum restituere
 t. 1. r. 2. r. 40. 5. 1. & seqq. p. 82

Ministrans Sacramentum cum opinione probabilis, nullam ei inju-
 riam facit, Ideo ex dubio opinioibus semper est eligenda, quae
 peccatissimum invenit, t. 1. r. 2. r. 66. 5. 1. p. 190

Ministrans mulieri Sacramentum in Missa Euchariam ab aliis confe-
 cratum in peccato mortali, an debeat in confessione habere cir-
 cumstantiam episcopalem, t. 1. r. 2. r. 40. 5. 1. p. 167

Ubi, quod stando in opinione affirmativa, iustitiae se accusat, Eu-
 chariam administrat in peccato mortali, si se accusat, &
 numero perjuratur, quas communicatio vitio, ib. 5. 3

Et an hoc etiam intelligatur de aliis Sacramentis, exceptis Eu-
 charistia, ministrans illis in peccato mortali, t. 1. r. 2. r. 47. 5. a. 13.

Et quid quod minister esset in aliquo gravissimo, & extraordi-
 nario peccato, si sit multus, & gravius peccata irreparabilia, ib.

Ministrans Sacerdos Euchariam extra Missam, omittendo cer-
 monias vel lumen, & c. confessionem generalis, absque
 intentione, an peccet mortaliter, si alique causa illi
 ceremonias omittat, t. 2. r. 2. r. 73. 5. p. 131

Ubi, an Sacerdos possit deferre Euchariam moribundo valide
 soluto, t. 5. 3

Et an possit vbi equo ad praedictum Viaticum moribundo longe
 distans. Et in hoc casu aliqua advertuntur, quae contingere
 possunt in praxi, ib. 5. 3. p. 131

Et an possit celebrare non jejunat ad communicandum se ipsum,
 vel alio in articulo mortis, ib.

Ministrans Sacerdos Extremum unctionem, si non habet licen-
 tiam, ex incurrit irregularitatem. Idem est, si excipit
 confessionem, si non habet licentiam confitendi, t. 1. r. 2. r. 47. p. 130

Ministrans Sacramenta ex metu gravi, an excusetur a peccato.
 Ubi pro praxi 7. casus notabiles, t. 7. r. 5. r. 76. 5. 4. & seqq.
 p. 152

In ministrantibus Sacramentalium opinio non probabilis, an Pontifex
 supplicat jurisdictionem, t. 3. r. 8. r. 4. 5. a. p. 4

Et quid si forte errore commisit cum titulo tunc colorato, ib.
 5. a. p. 5. & in 5. 5. p. 5

Et quid ubique titulus colorato, t. 3. r. 1. r. 5. 5. a. p. 6

Ministrare Sacramenta.

In ministrans Sacramenta obtemperare mortis, & gravem cau-
 sam, an sit licita simulatio, v. g. si Hereticus ministrat mortem
 si non consecrasset totum pacem in foro ecclesiae, poterit
 invocatione, & intentionem non habere consecrandi, t. 2.
 r. 6. r. 156. 5. Notandum, p. 186

Item poterit Confessarius verba absolutionis sine intentione pro-
 ferre circa depositum, si alia via malum comminatum vitare
 non poterit, ib. 5. a

Item poterit Confessarius ob solationi scrupulosis anelitis petentis
 absolutionem, cum tamen indispositus sit, verba absolutionis
 sine intentione proferre, ib.

Item poterit Sacerdos ministrare Hostiam non consecratam pro con-
 secrata mulieri, quam cogit maritus ad communicandum,
 si non vult iactura summi non potest omittere, ib.

Idem est de alio quocunque peccatore scienti, & petenti sibi dari
 Hostiam non consecratam pro consecrata ad evitandum infami-
 am. Et quomodo sit hoc sciendum exponitur, ib. 5. 3

Ministrans an licite possit Sacramentum, qui alioquin eo tempo-
 ris agnoscit an possit elicere a iuramento, t. 1. r. 1. r. 12.
 5. 1. p. 8

Ministrare Sacramenta an possit excommunicatus deauctoratus, &
 vitiosus, t. 1. r. 1. r. 15. 5. p. 9

Ubi pro praxi variis casibus, lege alios, & non te pigebit, ib.

Et quid, si minister sit excommunicatus toleratus, ib. & seqq.

Ministrare Sacramenta ex metu mortis an possit excommunicatus
 vitiosus, t. 1. r. 1. r. 16. 5. & seqq. p. 10

Ministrare Episcopo eorumque Ordinibus in peccato mortali, aut Sa-
 cerdoti Missam celebranti in peccato, an sit peccatum mortale,
 t. 1. r. 1. r. 18. 5. a. p. 11

Ministrare an possit simpliciter Sacerdos Sacramentum Confirmatio-
 nis, t. 1. r. 1. r. 1. 5. a. p. 49

Ministrare Sacramentum Confirmationis an liceat perfonaliter
 interdicho, qui causam dederit, t. 1. r. 2. r. 20. 5. p. 17

Idem est de Sacramento Baptismi, ib.

Et quid, si utrumque horum Sacramentorum ministrat, non perit
 pro violatione interdichi, sed quia ministrat in peccato mor-
 tali, & proinde non facit de peccato, primum quia ministrat
 in peccato, secundum quia violat interdicho, ib.

Ministrare Sacramentum Penitentiae an aliquando Sacerdos
 furdus, non solum minus possit, t. 1. r. 3. r. 10. 5. r. 1.
 p. 67

Ministrare posse Angelos Sacramenta etiam propria assumptis
 unctionibus, t. 1. r. 4. r. 16. 5. p. 168

Ministrare Euchariam an possit Sacerdos chitrag impeditus
 non pollice, & indice, sed aliis digitis, t. 2. r. 2. r. 15. 5. r. 1.
 p. 131

ministrari Sacramentum Confirmationis an possit adultis in articulo mortis, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Ministrari potest conferatio Episcopis & pluribus, quàm à tribus Episcopis, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Qui ministrat Sacramentum cum excommunicatione t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Quodnam peccatum committat, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Qui ministrat Sacramentum in peccato, an deo committat peccatum commissio, quia non conerit, alterum commissio quia indigne ministrat, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Qui ministrat Sacramentum sine contritione, transacto ministerio non tenetur contrit, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Qui ministrat Eucharistiam in Missa, vel extra Missam alia in peccato mortali, an peccet mortaliter, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Qui ministrat Eucharistiam peccatori, an peccet dupliciter, tom. 1. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Ministratur Sacerdos Sacramentum, si est in peccato, & non est Confessarius, an teneatur coacti de peccato, quod habet, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Et in dicto casu an teneatur ad examen conscientie & commemorationem omnium peccatorum, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Idem est, quando quis ex defectu Confessarii ad vitandum scandalum celebrat absque praxia confessione, ib. §. 1. p. 19
 Ministravit Sacerdos per multos annos agrotis sacram Eucharistiam existentem in peccato mortali, an toties peccaverit mortaliter, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Licet ministrat valide Sacramenta excommunicatus excommunicatione minoris, an peccet tamen in eius administratione, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Vide verb. *Diaconus, Laicus, Missam celebrare, Sacerdos, Subdiaconus, t. 8*
 Item verb. *Deveram, Diaconus, Dupliciter, Falsum, Infimus, Inferius, Interius, Mutuo, Opinio, Parochus, t. 8*
 Item verb. *Minister Sacramenti Extrema-Unctionis, & Mariuquii, ubi latet. Regularis, Sacerdos, t. 8*
 Item verb. *Baptismus, Baptizare, Confessarius, Confirmationis Sacramentum, Excommunicatio, Missam celebrare, Ordinis Sacramentum, Sacerdos, t. 8*
 Item verb. *Communicatio civilis, Diaconus, Dispensare, Jurare, Jur, Laicus, Sacramentum, Subdiaconus, t. 8*
 Item verb. *Administratio, Eucharistia, Eumulus, Viaticum, Uctio extrema, t. 7*
Ministrare.
 Ministrare Dominis in quibus servi, & mancipia possint absque peccato, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Vide verb. *Alimentum, Caritas, Christianus, Cibum, Conspicere, Famulus, Indifferens, t. 7*
Ministratio.
 Pro ministratio Eucharistia, & Viaticis ad Infirmos, vide t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 De precepto divino, & Ecclesiastico Sacra Communio, ubi plures difficultates,
 Item verb. *Minister, Ministrare, Ministrare, t. 1. r. 13. §. 1. p. 19*
Minor.
 Minor 14. annorum an sit ab Inquisitoribus torquendus, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Minor 25. annorum, & pupillus sine tutoris auctoritate contrahentes si non civiliter, in saltem obligeant naturaliter, & in foro conscientie, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Et quid, si se solutos iuraverint, ib. §. 1. p. 19
 An si minor, locutus in iudicio, non teneatur restituere, & si amittat, non teneatur restituere, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Minor 25. annis an possit donare. Et an promittere arrhas, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Minor si explevit 7. annum, an possit esse Procurator ad negotia, vel habere debeat 15. annos, & quid quoad iudicia, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Minor 8. annis an possint lucrari, & ludere, inficili tutoribus, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Incapibus, in quibus minores non possint donare, an recipientes teneantur fluxum domo restituere, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Supponitur, quod minores 25. annis firmo de iustitiam iudicio, & propter ea res mobiles sine tutoris auctoritate donare nequeunt, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Minores an possint esse executores testamentarii, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Et quid, si minor explevit 17. annum, ib.
 Quando minor Clerico de dando curatore agitur, an ja de Ecclesiasticis sit competens, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Qui à minoribus per ludum, aut similem contrahit aliquid acquiritur, an teneantur illud restituere. Ubi aliqua alla circa hoc propterea, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 In minoris fundo thesaurus invenit. Tutor, vel Curator cum sit usufructuarius decimarum non habet tamen partem decimarum thesauri inveni in dicto fundo, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Vide verb. *Administratio, Caritas, Testis, t. 8*
 Item r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Inest ubi, ubi aliqua curiosa.

Item verb. *Caritas, Impudens, T. necesse, t. 8*
 Item verb. *Incensuratum, Inquisitor, t. 8*
Minor Ordo.
 Vide verb. *Ordo, t. 8*
Minor pars.
 Vide verb. *Namque, Paris, t. 8*
Minorare.
 Minorare in Inquisitione Romana possunt Inquisitores, & Episcopi cumulative penam, quam conceditur imposerunt delinquentibus, in Hispania vero ex privilegio Pontificis supremi Inquisitor habet potestatem minuendi, & relaxandi penas, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
Minores Fratres.
 Vide verb. *Fratres Minores, t. 8*
Minuere.
 Minuere notabiliter peccatum circumstantie an sint capicande in confessione, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
Minuere.
 Minuere gratias & pensiones aliquibus assignatas, an possit, & debeat Res, quando vallati, & universitates sine multum onerari, & non imponere novum tributum, nec requirere donatum rum, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Vide verb. *Minuere, t. 8*
Minutus sanguinis.
 Vide verb. *Medicus, Puer, t. 8*
Miraculum.
 Inter miraculum, & gratiam que sit differentia, tom. 1. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
Miserere.
 Si se misceat Religiosus professus in criminibus enormibus, an amittat privilegium fori, itant sine metu censuræ iudici laicus punire cum possit, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Vide verb. *Immunis, Superior Ecclesiasticus, Superior Regularis, t. 8*
 Item verb. *Agnos, t. 8*
Miserabiles.
 Ut miserabiles persone an surdus, & mutus, & cæcus declinare forum possint, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
Miserordia.
 Vide verb. *Excusare, t. 8*
Missæ.
 In Missa Papali Nativitatis Domini Cardinalis sumens Eucharistiam è manu Pontificis, an possit antea, vel postea dicere saltem duas Missas, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Idem est de Canonico Basilice D. Petri, qui canit Evangelium, & sumit Eucharistiam à Sacerdote celebrante, ib. §. 1. p. 19
 Missa de Requie in Altari privilegio an possit dici in festo duplici, & de precepto, qui inest in die assignato pro supradicto Altari, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Pro Missa votiva, vel de Requie accipiens stipendium, an possit dicere aliam concurrentem in die illa, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Et quæ Missa ex dictis magis profit defunctis, ibidem §. 1. p. 19
 Missa dicta in Altari privilegio an possit vivens, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Et Missa dicta in Altari privilegio an Sacerdos possit applicare Indulgentiam dicti Altaris defuncto, & Altari sacrificium, & accipere duo stipendia, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Missa celebrata in Altari privilegio alio die à designato, pro last quidem ex parte sua, non vero Indulgentia Altaris privilegii, ibid.
 In Missa an sit de iure divino utramque speciem conferre, & sumere, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Missa Parafines celebratur cum sumptione sub una tantum specie, ib. in fine §. 6
 An Missa precepto excusatur excommunicatus, aut interdictus, licet facile possit abolutionem obtinere, tom. 1. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Missa celebrata in Altari privilegio profum defunctis per modum suffragii, non abolutionis, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Et ejus concessio est potestas clavium, ib.
 Missa simul, & continuata dictæ plus valent pro defunctis, quam si dicantur in pluribus diebus, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Ubi quod expedit, ut quis sibi viventi faciat sacrificia celebrari, quam post mortem, ib. Et tandem.
 Missa fructum, quem sacrificiorum, & medium appellare, an Sacerdos simul cum Episcopo concelebretur applicare possint cum voluntate, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Missa fructum ex opere operato profum dicti Sacerdotes concelebretur, ib.
 In Missa sacrificio ritus olim fuit ostendi pacis, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19
 Et ut ille ritus sublati sit, ib. §. 6. Et basterum.
 Ad Missa sacrificii essentia an pertineat consumptio sacrificii à Sacerdote facienda, vel sit tantum pars illius integralis, t. r. 1. r. 13. §. 1. p. 19

Extra Missam Sacerdotes in Missa Papali concelebrantes, non possunt bis, aut ter in die Nativitatis Domini communicare, t. 1. r. 1. s. 1. r. 1. p. 49.
Missam dicere mentaliter an quis possit, secus verbis consecrationis, t. 1. r. 2. s. 1. s. 1. p. 5. & t. 1. r. 1. s. 1. p. 10.
Missam in Altari privilegiato Sacerdos obligatus dicere, an possit compelli ab Episcopo, ut ipse celebraret, t. 1. r. 1. s. 1. p. 12.
Missas vocatas, vel de Requie posuit dicere Regularis in quacunque die vestita festo dupli, modo non sit festum Domini Sabaoth t. 1. r. 1. s. 1. p. 10.
Missas offerre pro anima defuncti occisi an homicidae ejus ea iustitia teneatur, t. 1. r. 1. s. 1. p. 10.

Missæ celebratio.

Quoad Essentiam, Suspendium, Obligationem, Tempus, Locum, Dispositionem, & quoad omnes Ritus uterque auctor, & possit, & in officio Missæ celebratio.

An Episcopi vigore Conc. Trid. possint revocare Missas in fundatione appostas, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.
An possint Episcopi Missas, quæ post Conc. Trid. relicte fuerint, ad minorem summam reducere. Et quid, si ante Concilium fuerint impeditæ, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.
An reductio Missarum sit ab Episcopo faciendâ in Synodo, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

An Generales Religiosorum possint abique Capitulo, sicut diaconi probabiliter de Episcopis, ad summam minorem reducere Missas, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

An prædicta facultas moderandi Missas comprehendat etiam anniversaria, & officia pro defunctis, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

Quenam facultas per decreta sacre Congregationis de Celebratione Missarum subacta sit Episcopis, & Generalibus Religiosorum, & Ordinum revocandi Missas ad minorem numerum, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

An per decreta sacre Congregationis fuerint revocata privilegia Regularium circa legata Missarum, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

An possit decretum Urbani VIII. Regularibus habere aliquod privilegium, cujus vigore possint hodie, ut olim, sedere Missas ad minorem numerum, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

Et an dato esse tale privilegium pro Minoribus, & Minoribus, an talis gratia aliis Religiosis per communicationem suffragari possit, ib. s. 1. ante medium.

An Generales Religiosorum possint dispensare, ut certatum Missarum cum multis collectis celebratione, plurimum Missarum omnium Regularibus subditi faciant, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

An aliquando sine licentia Papæ, vel sacre Congregationis possit Superior Regularium, vel Sacerdos secularis reducere Missas ad numerum minorem, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

Et notatur, quod si testator reliquisset, ut suus hæres in singulis annis eroget tantam pecuniam, ut celebrare curet pro ipso tot Missas, tunc si temporis decursu adveniat sit Missæ stipendium, teneri hæredem majorem pecuniam summam erogare, ne Missarum numerus minuat, ib. s. 1. & in r. 1. s. 1. p. 1.

An Sacerdos peculiaris, vel Superior Regularium non obstantibus decretis Urbani VIII. possit in aliquo casu reducere Missas ad numerum minorem, v. g. si decerent notabiliter redditus relicti pro Missis dicendis. Et quid, si totum capitale Capellanæ perisset, sine culpa Sacerdotis, vel Conventus, an possit proinde a celebratione cessare, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

Et notatur, quod per hoc decretum Urbani VIII. non censetur privilegium revocatum moderandi Missas, & anniversaria a testatoribus ante Tridentinum relicta, quorum maximus est numerus, sed solum exatum Missarum reductionem, quæ post Concilium acceptatae fuerint, ib. s. 1. p. 1.

Et docetur, quod Episcopi licet moderate Missas alieni Ecclesie, sive ante, sive post Conc. Trid. relictas, nondum tamen, sive ob æquitate elemosinæ, sive ob aliam causam ab eadem Ecclesia acceptas, ib. ad medium dicti s.

An in aliquo casu, non obstantibus decretis Urbani VIII. possit pecunia relicta pro Missis non investiri in bonis fructiferis. Et in textu hujus resolutionis aliquæ difficultates adducuntur pro prædicto, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

Et an Regulares faciant contra prædictam prohibitionem, si recipiant onus celebrandi Missam quotidianam, per centum annos, abique implicatione pecunie ad talem effectum soluta, ib. s. 1.

An si Petrus reliquit centum aureos, pro centum Missis in aliqua Ecclesia celebrandis, & augatur stipendium Sacerdotibus, teneatur hæres, data capacitate hæreditatis, supplere illam elemosinam, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

An legatum Missarum transcat ad hæredes nominatim non designatos, quando stipendium Missæ fuerit ab Episcopo exactum, vel a consuetudine, si petens Missam non det stipendium integrum, & iustum, an potuerit Sacerdos ab uno, vel a diversis tot parva hujusmodi stipendia accipere, quæ iussu elemosinæ equivalent, & unum tantum pro omnibus illis Missis Sacramentum tunc, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

Et in multis aliis casus not. p. 6. & 7.

Et quid, quando addit promissio expressa de dicenda Missa pro illa parvo stipendio, ib. s. 1.

An quando stipendium Missæ est aliquo in loco tantum, & Sacerdos, qui nihil habet, unde vivat, possit deinde ad iussu stipendii rationem Missas applicare, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

An Sacerdos, qui accipit stipendium ab aliquo pro Missa applicanda, teneatur ei applicare iustum ea opere operantis, & orationis, si quæ, in Missa sunt, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

An Sacerdos recipiens caiguam stipendium ab aliquo pro Missa dicenda, teneatur totum fructum ei applicare, si tantibus decem Urbani VIII. t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

An pecunia relicta Monasterio cum onere perpetuo celebrandi Missas impleri possit super bona Monasterii ipsius, assignando tale fundum, quod subleat illi oneri, aut faciendū fabricam necessariam, ib. s. 1.

De taxa Missarum. Pro quo discutitur, an Sacerdos pauper quando singulis diebus celebrat, possit à quibuscunque Missas offerentibus elemosinam, aut stipendia accipere etiam super taxam determinatam ab Episcopo, ut habeat pro victu moderato, sive decenti, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

Et an tali Sacerdos possit accipere id, quod necessarium sit ad sustentandū Patrem, & Matrem, quando iussu constituit in tali necessitate, quod non possit sustentari nisi mendicando, ib. s. 1. dict. r. 1. p. 1.

An Sacerdos, qui elemosinam accipit pro dicenda Missa, possit postea per alios satisficere minori pirantia sine peccato, & onere restitutionis, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

Et quid, si talis decipiat alterum Sacerdotem, dicendo se non accepisse nisi dimidiatum stipendium, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

Quod, p. 9.

Et quid, si retenta fuerit major pars stipendii, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

Ad detur casus post decreta Urbani VIII. in quo possit sibi sentire aliquod de stipendii pro Missis dicendis. Et in textu hujus resolutionis pro prædicto dicitur quæstio adducat specialis, & curiosus casus, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

Sed quid est dicendum de alio dubio, quando Sacerdos recipit stipendium pingue pro Missis dicendis à se, & reperit alium Sacerdotem, qui velit sponte dicere Missas illas pro multo minori stipendio, an possit accipere retinere, ib. s. Verum, & in aliis ejus not.

Et in dicto casu an Sacerdos præbens minus stipendium peccet, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

An supra dicta prohibitio extendatur ad Capellam, cui pro paucis Missis pingue stipendium respondet, per alium Sacerdotem sacrae officiantur, data ei sipe justis, & coniectis, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

Sacerdos, qui à viro amicissimo accepit pro dicenda Missa duplicatum stipendium, possit per alium Sacerdotem satisficere, dato ei iusto stipendio, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

Et assensit, Episcopum non posse ordinare, quod Sacerdotes non dicant Missas pro minori stipendio à lege taxatum, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

An quis possit diminuire Missas in compensatione damni dati non obstantibus decretis Urbani VIII. Et pro prædicto hujus questionis singulis curiosus casus in textu hujus resolutionis, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

An si quis, v. g. accipit stipendium pro una Missa sufficiens ea iustitia ad mortale, si Missam non dicat, teneatur illud restituere, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

An Sacerdos, qui liberaliter promittit alicui unum sacrum auxilium obligari, si promissum non implet, peccet mortaliter, ib. s. 1. & in aliis ejus notis, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

Et docet pluribus petentibus sine stipendio unum sacrum à Sacerdote, posse una Missa satisficere, ibidem à lin. s. dicti s. 1. & in aliis ejus not.

Et inferunt, quod Religiosi, qui ex vi Regularis, & consuetudinis tenentur certis diebus offerre Sacramentum pro defunctis sui Ordinis, pro Capitulis, & Benefactoribus, possint licite offerre idem Sacramentum pro aliis, à quibus stipendia accepissent, ibid. ad incipendum dicti s. 1. vers. Unde.

An Sacerdos debitus festivo possit accipere pro una Missa duplicatum stipendium, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

An cum Sacerdotes ordinantur, & cum Episcopi concelebrant, possit unusquisque applicare ea, qui voluerit, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

An Sacerdotibus pro pluribus oblationibus pro singulis, ac si pro uno tantum obderetur, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

Et notatur, Sacerdotem eodem Sacramentum pro defunctis pro voto, & pro eo, qui elemosinam ad faciendum sacrum dedit, ib. à lin. c.

An Sacerdos possit applicare diversos fructus unius Missæ diversis personis, & ab illis duplicata stipendia accipere, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

Et docet Sacerdotem posse applicare idem Sacramentum pro eo, qui accepit elemosinam, & simul pro alio ex sola liberalitate, vel charitate, & gratitudine, ib. s. 1.

An Sacerdos possit duplex stipendium pro una Missa accipere, t. 1. r. 1. s. 1. p. 1.

applicando unam partem solitam, & alteram partem, c. a. tr. r. 18. 39. 40. 41. p. 3. & 14.

Si deducitur in praxi hoc non esse addendum ex eo, quod pro actione dubia, quae accipere stipendium curam, nec illi suffragatur bona fides, c. a. tr. r. 43. 6. 3. p. 14.

Et docetur, quod si in aliquo Religioso est consuetudo, vel statum, quod ea benevolencia, vel gratitudine erga amicos Fundatores, Protectores, Benefactores, necessitate communium, Regni, Civitatis, aut Communitatis, & etiam ex Regula pro fundis, &c. dicatur aliqui Missae, potest ab illis nonnullis Sacerdotibus stipendium accipere ab alio, & illi Sacrificium applicare, ib. 5. 10. p. 15.

Et affectus Sacerdotum non possit applicare Missas conjunctim, & in consilio, vel associatas, sed debere dicere Missas pro singulis, &c. ib. 5. ult.

An Sacerdos possit offerre directè Sacrificium Missae pro aliquo Infideli, Turca, Hebraeo, Catharismo, &c. & ab illis accipere consecutum stipendium, c. a. tr. r. 44. p. 16.

An qui tenetur in aliquo Ecclesiae celebrare sine Sacrificii applicatione, ut vulgè dicitur, *Contra falsam praesentiam*, possit alium stipendium pro illa Missa accipere, & alteri applicare, c. a. tr. r. 43. 44. 45. & in aliis ejus not. p. 17.

An Sacerdos possit accipere directè stipendium, cum pro applicatione Sacrificii, alteram pro officiatu Missae, c. a. tr. r. 1. ref. 46. p. 18.

An Sacerdos peccet mortaliter, differendo celebrationem & Missarum ad longum tempus. Et quod tempus sit illi longum, c. a. tr. r. 47. p. 19.

Quid pro modicum tempus intelligatur in responsionibus sacrae Congregationis ad decreta Urbani VIII. de Celebratione Missarum, c. a. tr. r. 48. p. 19.

An Sacerdos pauper, qui pro die occurrente non habet elemosynam pro Missa celebranda, possit Missam celebrare, & illam applicare pro primo offerenti stipendium, & quem Deus sit suum primum, c. a. tr. r. 49. p. 20.

An datur aliquis casus, in quo Sacerdoti liceat Missas celebrare antequam, c. a. tr. r. 50. p. 20.

An Sacerdos qui praeterita die applicavit Missam pro Petro, & nihil postea celebrando Missam de applicatione Sacrificii cogitavit quod est querens, in Sacerdos in Missa audierit, vel virtualiter debeat applicare Sacrificium pro eo, qui dedit stipendium, c. a. tr. r. 51. p. 20.

An requiratur intentio latere virtutis in eodem tempore Missae ad applicandum fructum Sacrificii, cui praebuit stipendium, c. a. tr. r. 52. p. 21.

An Sacerdos post consecrationem possit applicare fructum Sacrificii Missae, pro quo stipendium accepit, si tunc non applicaverit. Et hoc procedit ex illa questione, an alio Sacrificii Missae essentialiter consistat tantum in consecratione, & trique specie, c. a. tr. r. 53. & in aliis ejus not. p. 21.

Alii Doctores afferunt, fractionem pertinere ad essentiam sacrificii Missae. Alii vero tenent in sumptione Eucharistiae totam essentiam sacrificii Missae consistere. ibid. 53. per tot. & in aliis ejus not.

An si Sacerdos Regularis applicet Missas contra intentionem Superioris, valeat applicatio, c. a. tr. r. 54. p. 21.

Et notatur, quod si Sacerdos Regularis non faceret ullam applicationem in Missa, licet per alium illam Missam applicaret non haberet illam applicationem Praeiaculum effectum, ib. 5. ult.

An Missa conventus illis possit applicari, c. a. tr. r. 55. 56. p. 21. 22.

An Parochus tenetur celebrare pro suis ovibus, & quocumque, & an teneatur illis aliquam Missam applicare. Et quid, si ab eis consecutus, c. a. tr. r. 56. p. 22.

Et an haec consuetudo non obliget ad mortalem, quando de hoc onere non constat ex tabulis Ecclesiae, vel ex precepto Episcopi, ib. 53.

An Parochus in illis diebus, in quibus tenetur Missas celebrare, ut populus eas audiat, possit pro eis manuum elemosynam recipere, c. a. tr. r. 57. p. 22.

An Sacerdos simplex, nullo impedimento deoctoris, peccet mortaliter non celebrando, modo communicet in Pabato, nec adit scandalum, vel contumaciam, c. a. tr. r. 58. p. 22.

Et notatur, quod applicet Sacerdotem tunc, qui tenetur celebrare in anno, & precipui in Natali Domini die, in Resurrectionis, & Praeaectionis in omni diebus Mortali reum esse, ib. 53.

An Capellanus egrotans pro aliquo die tenetur per alium Sacerdotem Missas celebrare, c. a. tr. r. 59. 60. p. 22. & 23.

An Sacerdos obligatur quotidie celebrare pro eis causis majoris honestatis unam Missam in hebdomadam omittente, c. a. tr. r. 61. & in aliis ejus not. p. 23.

Et an aliquando non solum unam sed alteram Missam possit Sacerdos ex causa beneficii relinquere, ib. 53.

Et cursum octonem, quod in tali die non possit Sacerdos pro alio celebrare, & accipere ab alio stipendium, ib. in fine ref.

Et asseritur ex aliqua ingruente necessitate possit Capellanum per annum, quater, vel sexies celebrare pro se ipso, vel sibi valde conjuncto ad specialem gratiam obtinendam, ib. 53.

An in obligatione celebrandi detur parvitas materiae, tom. a. tr. r. 64. p. 23.

Et notatur, Primò, quod Sacerdos obligatus ad dicendam Missam quotidie pro aliquo oia tenetur tres Missas in die Nativitatis Domini pro eo celebrare, sed tantum unam, & alias duas potest sibi applicare, c. a. tr. r. 64. 52. p. 24.

Secundò, quod nullus Sacerdos, nec etiam Parochus tenetur de precepto tres Missas in die Nativitatis Domini dicere, cum ad hoc nullo jure obligetur, sed tantum de Consilio, ib. post med. dicti 52.

Tertiò, quod Sacerdos Missae quotidie ad tres Missas in die Defunctorum omnium non pro Infideorum Capellanis, sed pro aliquo particulari Defuncto Missam applicare, ib. 53.

Et queritur, an intentio Ecclesiae sit ut Sacerdos eo in illa die omni in defunctorum oia pro particularibus defunctis, sed generaliter pro omnibus defunctis offerant Sacerdotes omnes Sacrificium illius die, ib. ad med. dicti 53.

An Sacerdos, qui simpliciter beneficii cum onere Missarum gaudet, possit pro hoc munere idoneum subsidium depurare, c. a. tr. r. 65. p. 24.

Et notatur, quod si in institutione Capellaniae expressè disponatur ut Capellanus per se ipsum celebret, tunc per alium subsidium satisfacere non potest, ib. 53.

An Episcopus possit compellere Capellanum, ut per se ipsum celebret, si in fundatione positum sit, ut Capellani celebrent, c. a. tr. r. 66. p. 24.

Et notatur, quod tunc Beneficiarius, vel Capellanus possit cogi ad Prebendam, quando in fundatione exprimitur, quod debeat alia esse Sacerdos, & per se ipsum servire beneficii, ib. in fine 53.

Etiamque advertitur, Capellanum non esse Sacerdotem oia apud eum, nec alia, si in fundatione dictum sit, Capellani oia debere celebrare Missas, & ita potest provideri Clerico anorum 14. ib. 5. ult.

An Sacerdos, qui certis diebus ex accepto stipendio, vel ex fundatione Capellaniae, debet dicere Missam de B. Maria Virgine, de Spiritu sancto, vel de Requite, possit illis diebus dicere Missam curatorem in Missa, & an sic laicis peccet mortaliter, c. a. tr. r. 67. 68. p. 25.

An Sacerdos possit dicere Missam Assumptionis, Nativitatis, &c. Beatae Virginis extra dictam Festivitatem, quando dicit Missa si laici exigerit, c. a. tr. r. 69. 70. p. 25.

An Sacerdos possit dicere Missam aliquam de Passione, & quo in Hebdomada sancta recitatur, si laici cum elemosyna petant, c. a. tr. r. 71. p. 25.

Et an pro Missa de Passione longa, & magna Sacerdos satisfaciat, si dicat Missam de Passione, & illam semiduplicem, aut infra Octavam vel diem sit Missa de Passione votiva, in fine Missae posita, ib. ad med. 51.

Item dicendum est de potestate Missae de Spiritu sancto, de SS. Trinitate, de Sacramento Corporis Christi, &c. non quae eo tempore habetur, dicuntur sunt, sed votive assignantur in fine Missae, ib. 52.

Et an ex declaratione Congregationis Rituum prohibetur dicere Missas votivas in iis diebus, in quibus prohibetur fieri de festo duplici, argumento à fortiori sumpto, oia infra Octavam Epiphaniae, Palmarum, Pentecostes, in Periaqua Cinerum, in Hebdomada majori, in vigilia Nativitatis Domini, & Pentecostes, c. a. tr. r. 72. p. 26.

Et an peccet mortaliter Sacerdos, qui Prophetia semper omittit, in Missa Quatuor Temporum, vel Sequentiam in Felle, aut prohibet alias Missas dicere, ib. 54.

Et docetur, omittentes ex industria Sequentiam Defunctorum in eorum Missis in die 2. Novembris, in die obitus, in Aniversariis, & peccare tantum venialiter, ib. sub 5. p. 26.

Et quid dicendum, si omittitur Gloria, & Credo, Haec igitur, & Communicatio, vel in Caneone pauciora verba, ut precor, infra dicitur.

An in Peria V. Hebdomadae sanctae possit Sacerdos dicere Missam privatam dicere in aliquo Oratorio, etiam post dictam Missam solemnem, c. a. tr. r. 73. p. 26.

Et aliqui alia curiosa circa celebrationem Missae bujus diei, & Sabbati sancti invenient in textu bujus resolutionis, maxime si in dictis diebus incidat Festum Annuntiationis, vel alterius Sodi solennis.

An si Festum Annuntiationis veniat in die Sabbati sancti majoris Hebdomadae, sicut in illa die celebrant plures Missas in Ecclesiis, Et quatenus Missa dicenda sit in illa die, c. a. tr. r. 74. per tot. & in aliis ejus not. p. 28.

Supposita opinione probabili, quod in Sabbato sancto possit à quolibet Sacerdote, scilicet (candelis) in aliquo Scello dici Missa privatam dicenda sit Missa Resurrectionis cum Vespere, c. a. tr. r. 75. & in aliis ejus not. p. 28.

Et discutitur omnes difficultates, quae contingere possunt in praedicto calce circa horum, Prophetias, Credo, & alia, etiam si Festum Annuntiationis incidit in dicta die, ib.

Et obiter docetur, quod si in Sabbato sancto incidit Festum Annuntiationis, & quod audierit Missa dicti Sabbati, ut iactantur

precepto, tenetur audire Vesperas, locus autem peccavit venia-
liter ib. 7. p. 39

An licitum sit Regularibus in Festis duplicibus dicere Missas votiv-
as cum Gloria in excelsis Dom. s. r. r. 76. p. 39

Et an sit licitum Regularibus in Festis duplicibus Missas votivas
Spiritus sancti, b. Virginis Mariæ, vel defunctorum celebrare,
ib. ad med.

An Missa Regularibus, qui in diebus Dominicis, vel in aliis Festis du-
plicibus celebrat aliam Missam votivam, s. v. vel de Requie, &c.
potest mortali ter, s. r. 77. p. 39

An Sacerdos obligetur dicere Missam D. Gregorii, tenetur illas
dicere sine interruptione, & omnes de Requie, con. s. r. 1.
78. p. 39

An sit laudabile, Missam Defunctorum, & officium illi applicari,
derantur, & eaquæ celebrare, quæ ipse mortuus sit, s. r. 1.
79. p. 39

An Missa Regularibus concessa possit ab aliis dici in ipsorumque
Regularium Ecclesiis, to. s. r. r. 80. & in aliis ejus nor.
latissime

Et quid de Missa Simplicissimi Rosarii, ib. ad med. diste ref.

An in Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis, quando officium occur-
rit, debeant cantari duæ Missæ, una de Fello post Tertiam, alia
de Feria post Nonam, & in Ecclesiis Regularium dicantur Col-
legiatis, s. r. 1. 83. p. 39

Et an in Ecclesiis Regularium duæ Missæ sint cantandæ, occurren-
ti lupradicto casu, ib. ad med. s. r. 83. p. 39

Et curiam advertitur, quod Prælati Ecclesiarum Cathedralium,
Collegiarum, & Conventualium obligati incombunt, ut in talibus
Ecclesiis quoties saltem unam Missam celebrari curent, ib.
tu. siue r. 84. p. 39

An in Collegiatis & Cathedralibus Ecclesiis possit aliquando sine
peccato iniri de Missa solemni relinquere, s. r. 1. 84. p. 39

An relinquere Missam solemnem in nocte vel diebus festis sit
peccatum mortale. Ubi multa discutuntur de venustudine,
s. r. 1. 85. p. 39 & 33

An admodum P. R. Olivetani commorantes in Abbatia Vivoda-
næ, tenentur fungi ad duas in Missam celebrationem,
s. r. 1. 85. p. 39

An in Generalis possit eis præcipere hæc duas in celebrationem
Et quo sequitur, quid Generalis non potest præcipere Religio-
si subditi, quæ sunt absolute contra Regulam, sed quæ præstet,
vel taceat in eo continetur, ib. s. r. ad med.

Et ad confirmandam doctrinam prædictam questionem, docetur
quod usus, observantia, praxis, atque consuetudo, leges, & statuta
interpretantur. ibidem, s. 1. & 6. & latissime in plurimis aliis
eum not. p. 34

An licitum sit celebrare Missam in Altari, in quo Episcopus cele-
bravit eo die absque ejus licentia, s. r. 1. 89. p. 35

An in Canon, & præceptum circa hoc sit in usu, vel contraria
consuetudine sit abrogatum, & ideo non obliget. ibid. in fine s. 1. &
seqq.

An Sacerdos possit dicere Missam ante Matutini officii celebratio-
nem, s. r. 1. 90. p. 35

An Sacerdos possit aliquando eodem die plures Missas celebrare
s. r. 1. 91. p. 35

Et pro prægi dictæ questionis septem casus in textu hujus resolu-
tionis assignantur, sed aliquem absterunt in defectu incertum,
ib. s. 1

An quando Parochus potest celebrare duas Missas, possit etiam hoc
facere non solum in diebus Festis, sed etiam in diebus Feriilibus.
Et notatur, quod quando dicere posse hic celebrare, intelligitur
etiam ter, nisi scilicet, si toties occurrit accessitas eodem
die, s. r. 1. 92. p. 35

Et advertitur, quod in prædictis casibus requiritur, quod Sacerdos,
vel Parochus ita celebrare sit semper jejunus, hoc est, quod in
prima Missa non recipiat abolutionem, sed solum Corpus, & San-
guinem, & aliter non poterit dicere secundam, vel tertiam
Missam, ib.

Quid quid est sciendum in Feria sexta Passæveræ, si inadvertenter
Parochus, qui in Feria quinta Cæne Domini debet servare in
Parochia SS. Sacramentum, & reservavit illud in duabus Pa-
rochiis, ib. ad med. ref.

Et an si accidet casus, quo antequam Sacerdos sumat abolutionem,
seu gratiam multitudinem tunc acciderit advenire, si quo
dies festus, & non sit alius Sacerdos, an possit iterum celebra-
re, ib.

Item an sit licitum, ubi est raritas Sacerdotum, & magna frequen-
tia populi, ut est in India, eodem die plures Missas celebrare
quando Sacerdos non potest una celebratione satisfacere toti
populo, ib.

Item ad communicandum moribundum infernum morti vicinum,
& ubi est consuetudo, ut defunctus sine Sacrificio non sepeliatur
possit Sacerdos post primam Missam, se undam celebrare, ibid. in
fine.

Quomodo Sacerdos debeat celebrare in Feria quinta Helmsdage
laude, si duas Parochias, & Ecclesias habeat, to. s. r. 1. ref. 93.
p. 36

Et an quando Parochus duas Missas dicere tenetur, debeat petere
licentiam ab Episcopo, ib. s. r. 7. p. 37

An licitum sit Sacerdoti capere Missam inchoari, si superveniat
vir illius, qui id petat, & alius Sacerdos non addit, qui cele-
bret. Idem est de supervenientibus Marchiane, Guntie, Cardine,
Episcopo, facietur prædictis Feriilibus, & personis mios
Illud, ib. s. r. 94. p. 37 & 38

Et in hoc si possit dicto Evangelio, immo usque ad oblationem
exclusivè, ib. in fine s. r. 94. p. 37 & 38

Et non approbat id, quod aliqui Sacerdotes faciunt, addendo
tempus meditandi non assignato in Rubricis Missalis, quia novam
epremoniam, & cultum peculiarem addunt, ab Ecclesia non
non præscriptum, ib. s. ult.

An qui in die Nativitatis Domini facit officium Diaconi, & sumit
Eucharistiam de manu celebrantis possit polleā dicere saltem
duas Missas, s. r. 1. 96. p. 38

Et notatur, quod Cardinalis, qui in Sacello Pontificio dicit Missam
Nativitatis Domini ante medium noctem, non potest polleā di-
cere mandā alias duas Missas. Et satis curiosus casus, ib.

Et aliud novum dubium relictur, scilicet, an ea eo, quod Scrip-
tum possit sufficere pluribus, Sacerdos satisfaciat unæ Missæ
Sacrificio pro multis obolis, vel aliis finalibus oblationibus con-
currendo, ablatio nomine stipendi, & mutato in oblatione, &c.
ib. s. 6. p. 39

An in nocte Nativitatis Domini Sacerdos nolens celebrare omnes
tres Missas, sed unam tantum, possit relinquere primam Mis-
sam & dicere secundam, & si placeat tertiam. Eadem est ratio,
si Sacerdos unam Missam vellet celebrare 10 die. s. r. 1. 97.
p. 39

An Sacerdos in nocte Nativitatis Domini possit totas Missas ante
auroram celebrare, s. r. 1. 98. & 99. p. 39

Et author à quadam impugnatione defenditur in dicta t. 99. quod
nisi gratum erit Lectorem.

Ubi ducitur, non esse peccatum mortale asserendum, nisi addit
veritas clara, & præceptum clarum.

An Idem Perichus in die Nativitatis Domini tenetur tres
Missas celebrare, Et an nullus alius Sacerdos in illa die tenetur
tres Missas dicere, s. r. 1. 100. s. 1. & s. 1. 101.

Sacerdos in qua hora possit incipere Missam, s. r. 1. 101. p. 41

Et inseritur Religiosis, quibus privilegium concessum est per ho-
ram ante diem celebrare, possit etiam per tres horas ante ortum
Solis Missam dicere, ib. s. 3. & c.

Et an etiam Regularibus possit illico post Matutinum, aut post
duas horas medii noctis celebrare ea privilegio, ibidem in fine
s. 3. & c.

Et an pro infirmo communicando liceat celebrare etiam media no-
cte, ib. in fine s. ult. & c.

An Regularibus, qui inter se habeant communicationem privilegio-
rum possint transire media nocte post duas horas celebrare Mis-
sam, s. r. 1. 102. p. 41

Sed difficultas est, an Regularibus hodie possint uti privilegio con-
cesso ab Alexandro VI. super hoc, vel sit revocatum per
Concilium Trid. & Bullam S. Pii V. ib. s. 1. p. 41

Idem, & non concessio dictum privilegium. Alex. VI. fuisse
revocatum à Concilio Trid. an hodie possint Regulares saltem
ea privilegio S. Pii V. concessum post Tridentinum celebrare
tribus horas ante ortum Solis, to. s. r. 1. ref. 103. & in aliis ejus
not. p. 42

Et quid post meridiem. An etiam post duas horas post meridiem,
immo usque ad tres horas celebrare possint, ibidem in fine s. 1.
p. 42

Et an quilibet Sacerdos possit ad tres horas post meridiem cele-
brare ad duodecim vicibus moribundis, ib. p. 42. s. 1. & c.

Et an in hoc casu sit necessaria licentia Episcopi, si addit, ibidem in
fine s. 1.

Et notatur, non esse peccatum mortale celebrare Missam usque ad
horam nonam, ib. s. ult. & c.

Sacerdos in qua hor. possit finire Missam, to. s. r. 1. 104. & in
aliis plurimis ejus not. p. 43

Et curiam notatur, Sacerdotem in Festo die, ratione incineris imposi-
tum polle Missam incipere una hora post mediam, ib.

An in prohibitione celebrandi post meridiem detur parvitas matu-
ritatis, s. r. 1. 107. p. 43

An possit Sacerdos incipere Missam una hora integra post meri-
diem sine privilegio, & c. ult. s. r. 1. 108. p. 43

Et an in solemnibus Quadragesimæ Officium finitur ad horam secundam
an possit Missa inchoari, ut populus, vel pars populi audiat
in illa hora Missam, s. r. 1. 108. ante medium, ver. No habu-
imus, p. 43

An in funere Regis, aut Principis possit Missa incipi ante meri-
diem, & protrahi usque ad vespem, vel Nonam, si alios Oritio-
nia ante meridiem capere est, eademque ratio est in Sabito
Sabbato ib. s. 3

An ratione scilicet, ut alterius necessitas sit possit in horis Missa
à quolibet Sacerdote eam hora post meridiem, ibidem in fine s. 3.
dist. 3

Et quid de alio privilegio Leonis X. concessio Regularibus dicendi
Missam

Misam statim post medium noctem, t. a. tr. r. r. 110. §. 1. à lin. 3. vers. Ergo. p. 45.

Quomodo tempus medium noctis in preceptis Ecclesiasticis fundamētum sit. Quod licet pro jejunio naturali circa Missæ celebrationem, t. a. tr. r. r. 111. p. 46.

An si fomerit unum Horologium, possit quis comedere in media nocte, donec aliquid fomerit, & de sequenti celebrare, vel communicare, t. a. tr. r. r. 112. & 113. p. 46.

Et si tantum unum sit horologium, ubi cepit sonare duodecima hora, & aliquis haberi, licet quod sonare incipit minus pulsus deficiat, bibere non poterit de sequenti celebrare, vel communicare ib. §. 3. dist. 7. r. 12. & in aliis eius not. figurantur in r. 114. p. 47.

Ex quo inferitur, quod qui buccellum bibit malitiam, & audit primum pulsus horæ duodecimæ noctis, tenetur in continenti de ore eicere buccellum, ib. de sequenti vel Missam dicere, vel Eucharistiam sumere, ib. ad med. §. 3. r. 115. p. 46.

An qui post pulsus primum horæ quadrantis, ubi solent pulsare anteburas, seu pulsus majora in media nocte bibere, aut comedere possit manē Missam celebrare, aut Communionem sumere, t. a. tr. r. r. 114. §. 2. ad med. p. 47.

An Sacerdos, qui oculis suis propter distillationem capitis, vel ad raudendum tuncum leniendum saccharum in os pulsus deglutit, illud durare post medium noctem, & dubitans, an reliquas partes illius in stomachum traiecit, possit Missam celebrare, aut Eucharistiam sumere, t. a. tr. r. r. 115. r. 116. & 117. p. 47. & 48.

Ex quo inferitur, an casu trahat aliquid reliquiarum in dentibus ex cibo commestis precedentes reliquias consecratis jejunium transire pro communionem vel Missæ Celebrationem, ib. ad med. §. 1. primi resolutionis 117. & c.

Utrum Sacerdos, qui manē fuit de glaciata aliquid ex propriis unguitibus, vel papiris, &c. possit celebrare Missam, t. a. tr. r. r. 118. p. 48.

Ex quo deducitur mulierem terram, seu simile comedentem, sive illud comedit ob delectationem, quod est comedere nec modum cibi, sive comedat, ut colorem minuat, & nec comedere per modum medicine, non possit post illorum sumptionem sumere Eucharistiam, ib. in fine r. & c.

An si quis manē de glaciata chrem, cremam, frustulum ligni aut quid simile non comestibile, possit celebrare, aut sacram Eucharistiam sumere, t. a. tr. r. r. 119. p. 48.

An sumptio Tabaci in folio, pulvere, & fumo impediat communionem, & celebrationem Missæ, t. a. tr. r. r. 120. & in aliis eius not. p. 48.

Et inferitur, quod si quis per aures aliquantalum aque, vel similis sumat, non frangat jejunium naturale ib. §. 2. ad fin. §. & c.

An si quis per modum respirationis attrahat, quod possit nutrire v. g. vaporem siqualem, etiam in quantitate, quæ sufficit ad aliquam nutritionem, an hoc impediat celebrationem Missæ, aut Eucharistiam sumere, ib.

Et quid si quis gramum aliquod parvum in os fumeret malicidum pro confortatione rapit, licet intentione comedendi, si casu in stomachum descenderet, ib. §. 1. paulo post initium. p. 49.

Et an si quis deglutiat in magna quantitate nummos aureos, vel aliquid de plumbo, de officulis aliorum fructuum, de fragmentis metallorum, de vitra, de lapillis, ligno curiori, & similibus, visceribus tunc jejunium, ib. post med. dist. 3. §. 1. vers. Quod si quis deglutiat, & c.

An sumere Tabacum in Ecclesia sit peccatum mortale, t. a. tr. r. r. 121. p. 50.

Et quid si sumatur Romæ in Ecclesia D. Petri, & eius porticu, & Hispaniæ, si sumatur in civitate, & Diocesi Hispaniensi, sive ibi prohibitiuus Innocentii X. & Urbani VIII. possit à lin. §. 1.

Nam dubitans, an aliquid cibi, vel potus sumerit, possit Missam celebrare, vel communicare, t. a. tr. r. r. 122. p. 51.

Et quævis quia delatatur, an hora duodecima sonaverit, comedat, bibat, vel ut in albedum dubitat, an aliquam guttam de glaciata, ut in utrumque partem inclinare possit, & deponat dubium prædictum possit celebrare, & Eucharistiam sumere, ib. §. 2. à lin. 4. & in aliis eius not.

An reliquie precedentes diei, quæ burent inter dentes, si sponte voluntarie, & ex indolentia deglutiantur, impediant Communionem, & Missæ celebrationem, t. a. tr. r. r. 123. & in aliis eius not. p. 51.

Et quid si reliqua cibi sit magna, & notabilis, etiam si casu deglutatur, ib. §. 2. post med. §. 1. vers. Por.

Et quid si per modum respirationis aliquid quæ attrahat, etiam si possit nutrire, vel alterare, ut musca, vel quid simile, an impediat celebrationem Missæ, ib. ult.

Et cursum advertitur, quod si Sacerdos advertit se non esse jejunum, potest pergere in Sacrificio, licet advertat ante consecrationem, t. a. tr. r. r. 124. r. 125. §. ult. & in aliis eius notation, p. 52.

An in jejunio pro Missa celebranda, vel Communionem fumenda deat parvas querere, t. a. tr. r. r. 125. & in aliis eius not.

An si musca, aut aliquid minimum casu intravit in os aperum oblit Missæ celebrationem, vel Communionem ib. §. 1. vers. cetero.

An particula consecrata frangat jejunium naturale, t. a. tr. r. r. 126. p. 53.

Et obiter docetur, nulli etiam si Sacerdos sit, extra celebrationem licere in die bis communicare, ib. ad lin. §. 3. prim.

Et advertitur, quod prohibuit est Sacerdoti sacrificanti de Sacrificio suo participare, modo jejunus sit, ibid. §. 2. prop. fin. vers. Cum prohibuit sit.

Etiamque notatur Sacerdotem non jejunum posse sacrificare ad dandum viaticum moribundo, & in dictu casu posse etiam consecrare non in animo, sed in fermento, si panis azymus non addit, & sine aliquibus vestigiis ad hoc misquidem assignatis, & quævis vellet, & vana non sint benedictio, aut consecratio, ib. §. ult. & in plurimis aliis eius not. p. 54.

An pro evitanda mortis periculo possit quis celebrare non jejunus t. a. tr. r. r. 129. p. 53.

Ex quo deducitur, quod si excommunicatus etiam nominatim de nocte, tunc ad fugiendum mortis periculum celebrat, non peccat ib. in fine.

Et notatur, quod in tribus casibus precipue Sacerdotes possunt non jejunum sumere Eucharistiam, & illam consecrare. Primo propter integritatem Sacrificii, ut quando Sacerdos a quo pro vino in Calice posuit, & illam postea post functionem Hostiæ assumptam, tunc enim, vel debet de novo consecrare Hostiam, & Calicem, vel saltem Sanguinem, propter integritatem Sacrificii, t. a. tr. r. r. 130. p. 53.

Secundo, quando post assumptionem Calicis, & ejus ablationem videt Reliquia Hostiæ in Patena, vel Corporale, tunc licet Sacerdos iungere illas Reliquias. Et hoc intelligendum est de Reliquiis Hostiæ à se consecratæ, etiam si sine patena, vel magno quantitate, secus vero de Reliquiis ab alio Sacerdote in altera Missa consecratæ, ib. §. 1. per tot. & in aliis annot. p. 54.

Tertio, quando celebrans post consecrationem recordatur se non esse jejunum, vel si post consecrationem Hostiæ Sacerdos deficiat, si adit alius Sacerdos non jejunus debet Sacrificium illud percipere, & communicare, cum modo alius Sacerdos jejunus ibi non addit, ib. §. 1. & in aliis eius not.

An Sacerdos, qui prius Missam celebravit, possit non jejunus aliam Missam in eodem die celebrare ad dandum Viaticum infirmo t. a. tr. r. r. 133. & in aliis multis ejus not. p. 55.

Et an pro dando Viatico infirmo moribundo possit Sacerdos inchoare Missam post meridiem usque ad Nonam, & ante auroram, immo statim post medium noctem potest Missa celebrari et eadem euisa ib. §. 4. & §. 5.

An Sacerdos non jejunus possit in articulo mortis celebrare, ut se communicet, t. a. tr. r. r. 134. p. 55.

Et cursum docetur, quod preceptum divinum prævalere debet Ecclesiæ, quando utrumque in eadem persona cadit, ibid. prop. fin. §. 1.

Et notatur, quod necessitas dandi Viaticum moribundo sufficit, ut Sacerdos, si non habet copiam Consecrarij, possit sine confessione celebrare, ib. §. 2.

Et an hæc sententia procedat etiam quoad Sacerdotem excommunicatum, ib. ante med. dist. §. 1.

An pro communicando infirmo periclitante, licet in miri, vel flumine celebrare Missam, & an hoc etiam sit licitum in drebus edivis, t. a. tr. r. r. 135. p. 56.

Et docetur per summum interiore Papæ ob quancumque necessitatem posse consecratiunculam celebrandi in ovis existente in mari, aut flumine, ib. §. 4. p. 56.

Sed licet in navigis deferre Sacram Eucharistiam, quia id minus difficultatis habet, ib. §. 5.

An Sacerdos pro audiendis confessione moribundi possit relinquere Missam inchoatam, etiam post consecrationem, t. a. tr. r. r. 136. p. 56.

An Sacerdos non omnino excois, si possit videre Calicem, & Hostiam, licitum sit celebrare, non obstante, quod non possit legere, si memoriter sciet Missam de Reque, vel de R. Virgine, t. a. tr. r. r. 137. p. 56.

Et cum supradictis Sacerdote sic celebrante assistere debeat Diaconus, vel alius Sacerdos, ut illum adjuvet ad colligenda fragmenta ex Hostia super Patenam, vel Corporale relinquit, ibid. §. 2. & 3.

An Sacerdos excois possit valide consecrare. Et advertitur quod qui sine Pontificia dispensatione consecraret, graviter peccaret Et an possit cum illoribus talis dispensatio, t. a. tr. r. r. 138. per tot. p. 56.

An Sacerdos possit celebrare capite cooperto ex aliqua infirmitate Et advertitur facultatem dispensandi, ut celebraret capite cooperto ad summum Pontificem spectare, t. a. tr. r. r. 139. p. 57.

De quibusdam defectibus corporis in ordine ad celebrandum Missam, verbi gratia, quidam Sacerdos Missam celebrando non potest, quando se signat signo Crucis manu tangere frontem, oculos sumere Eucharistiam manu deat, sed tantum illud, quæritur, in istis defectibus inducant irregularitatem, ut aliquis

dispensatione celebrare non possit, a. tr. r. 140. p. 57.
 Et docetur, quod Rubricæ Missalis non omnes sunt præceptivæ, sed aliquæ sunt directive tantum, & explanatorias, quales obligent ad mortale, & quales non, ib. §. 6. & in aliis eius not.
 An sacris fraudibus, & contemptum licet sine c. al. celebrare extra Ecclesiam, & locum sacrum, vel peccet mortaliter, a. tr. r. 141. p. 58.
 Et additur, quod præter peccatum mortale nullam tamen penam suspensionis, vel interdictionis iure incurrit huiusmodi violentus, ib. §. ult.
 An Sacerdos Missam novam celebrans possit seia medio Altaris ad populum vertere, & oblationes ab ipso sponte factas accipere; sed non debet tamen circumire Ecclesiam, a. tr. r. 143. p. 58.
 An ulus Missarum licitarum sit licitus, rom. a. tr. r. r. refol. 144. p. 58.
 Et an Episcopus in aliqua Diocesi possit celebrare Missam solemnem cum Paramentis Pontificalibus, ib. §. ult. &c.
 An Sacerdos celebrans Missam cum voluntaria distractione peccet mortaliter, sed maior difficultas est, si Sacerdos cum voluntaria distractione recitet Canonem, a. tr. r. 145. & ex consequentia in aliis multis eius not. p. 59.
 An Sacerdos Religiosus possit extra Conventum Missas dicere, & quæ teneat solvere ipsemet Conventus, & postea in ipso Conventu refectur, ib. §. ult.
 An de Missa fit argumentum de de Horarum Canonizarum recitatione, a. tr. r. 146. p. 60. Et est valde expedit, & docet talis Resolutio.
 An possit Sacrificium Missæ, si applicetur a Sacerdote pro anima calcitrante in purgatorio, quam vult Deus, a. tr. r. 147. p. 61.
 Et in a. bajas Res. per totum sunt multi, & alii diversi casus, qui breviter adducuntur pro applicatione Sacrificii, sciendi a Sacerdote celebrante.
 An si Missa applicetur existentem in peccato mortali, Sacrificium illud reponatur in Thesoro Ecclesiæ, cum non possit Sacerdos celebranti illud quod satisfactionem ex opere operato, a. tr. r. r. 148. p. 61.
 Et an si Sacerdos oblitiscatur applicare alteri Missam, illius fructus redeat ad ipsum, ib. §. 3.
 Et notatur, quod cum celebrator Missa pro anima Purgatorii, non solum applicandam esse illi satisfactionem, sed etiam impetrationem, ib. §. 4. p. 61.
 An Sacerdos celebrans in peccato mortali, peccet tripliciter, nempe quia indignè consecrat, indignè offert, & indignè iunxit corpus, a. tr. r. 149. p. 61.
 Et an saltem peccet duplici peccato, & quia conficit, & quia iunxit Sacramentum, ib. §. 3.
 Et an etiam Sacerdos celebrans in peccato mortali committat saltem duo peccata, quorum videlicet quia celebrat in peccato, alterum quia omisit confessionem illius peccati, & idem Sacerdos, qui celebrat Missam in peccato, & sacram Eucharistiam non ab ipsa consecratam quamplurimis dispensavit, an novum tantum peccatum commiserit, ib. §. 4. & 5. &c.
 An Sacerdos peccet speciali peccato sacrilegii, si non solum sumat Eucharistiam in peccato mortali, sed etiam cum peccato mortali retineat, aut etiam species Sacramentales corrumperit, a. tr. r. r. 150. p. 63.
 Et hæc Resolutio pendet ex alia difficultate, an Sacramentum Eucharistiæ cunctis gratiam augeat, quando in nobis manet, ib. §. 2. &c.
 Ex quibus concluditur, an Sacerdos, si accipit Eucharistiam in peccato mortali, sine Ratum post communionem peccaverit, tunc sub obligatione peccati mortali ad contritionem, vel confessionem procurandam aut etiam species corrumperetur, ibid. §. 7. p. 63.
 An Sacerdos in peccato mortali celebrans, si ante eam species Sacramentales corrumperetur, eliciat ad rem contritionis, recipiat gratiam ex opere operato Eucharistiæ, tom. a. tr. r. r. 151. p. 64.
 Et an Sacerdos recipiens non partem Hostiæ in peccato, recipiat gratiam Sacramenti, si ante eam alteram partem Hostiæ manducet, per contritionem in gratia constitutus, ib. §. 11. p. 64.
 Et an si Eucharistia poveretur in stomacho hominis miraculose, sine eo quod intraret per oris manducationem adhuc causat gratiam, ib. §. 10.
 An Sacerdos excommunicatus celebrans committat duplex peccatum sciens se teneri vinculo peccati, & censuræ. Et an dicat Sacerdos neque ut duo peccata, neque ut circumstantiam aggravantem ejusmodi circumstantias censuræ tenetur, a. tr. r. r. 152. p. 65.
 An Sacrificium Missæ feminet peccata venialia ex opere operato, a. tr. r. r. 153. p. 65.
 Et an sit probabilis Sacramentalia remittere peccata venialia, ib. in fine, &c.
 An ita distict requiritur lumen accensum in Sacrificio Missæ, ut sine illo nunquam Sacrificare liceat. Immo additur, quod si lumen extinguitur ante consecrationem, nec haberi possit, relin-

quenda esset Missa, etiam si occesse esset consecrare ad dandum Viaticum moribundo, a. tr. r. r. 154. p. 65.
 Et an sit peccatum mortale lampadem accensam ante Sacramentum non consecrare. Et an si per medium horam solarem, aut aliquam amplius sine lumine existeret Eucharistia peccatum grave committeretur. Et quid, si per integrum diem hoc Sacramentum in Ecclesiæ Sacratio sine lumine esset. Et an sit præceptum, aut etiam Eucharistiam in Templo semper ardeat. Et docetur, quod ante præceptum de lumine, quando defertur Sacramentum foras, ea causa tantum illud etiam omitti potest, ib. &c.
 An Sacerdos in necessitate celebrans cum non lumine olei, vel adipis peccet mortaliter, a. tr. r. r. 155. & 156. p. 66.
 Et notatur, quod celebrare unica candela græva, ea causa necessitatis, vel igne ardeat in oleo, aut sermo, modo scandalum abut, sit tantum peccatum veniale, ib. in araque Res.
 Et adverteatur, Sacerdotem neque peccare mortaliter, si celebrat Missam in Altari, in quo imago Crucis non exstiterit, ib. ad med. §. a. dicit Res. 155. &c.
 An si Minister extinguat candelam a parte Epistolæ ante finitum Evangelium S. Joannis peccet venialiter, a. tr. r. r. 157. p. 66.
 Et curiam docetur preces pro preparatione Missæ non esse dicendas ante Missam de Requie, eo quod omitti debent, quia Psalmus habet Gloria Patri, quicquid solennitatis, & suavitatis habet, ib. §. 2.
 Et in in prædictis Missis de Requie omitti debent ocula crucis in ambo, sola, & manipulo induenda, tum qui prohibentur in Missa solemni, tum qui non oculis Sacerdotis librum in Missa deferunt, nec Minister osculatur ampullas, quæ celebranti porrigit, ib. in eodem §.
 An Sacerdos peccet mortaliter celebrando Missam sine Ministro, nec ante Missa in die festo, vel pro dano moribundo Viaticum aut quid aliud simile, a. tr. r. r. 158. p. 66.
 An possit ex casu consuetudo celebrandi Missam absque Ministro ut in Germaniæ locis. Et supponitur iure Ecclesiastico necessarium esse Ministrum in celebratione Missæ præter Sacerdotem, a. tr. r. r. 159. p. 66.
 Et notatur, licet esse Sacerdos celebrare sine Ministro ad dandum Viaticum moribundo, ib. §. 3. &c.
 Et an Sacerdos possit Missam cum ceptum cum Ministro, prosequi sine illo, quando Minister abest, & expectatus non venit, ibid. in fine dicit §.
 Et an in casibus necessitatis in quibus licetum est sine Ministro celebrare etiam adesse summa, quæ possit ministrare, potius sit sine Ministro celebrandum, quam utendo semine ministro, etiam in casu quo vir nescit respondere, sed autem ministrare, non potest semine respondere, & vir ministrare, ib. §. 4. & seq. & in Res. 160. p. 67.
 An Sacerdos celebrans Missam, si illum non habeat, possit uti Ministro excommunicato non denunciato. Et quid in gravi necessitate, si talis sit excommunicatus denunciatus, & vitandus, a. tr. r. r. 161. p. 67.
 An Sacerdos peccet mortaliter, si in aliquo loco, ubi non adeat Missale, celebrat Missam, a. tr. r. r. 162. p. 67.
 Et an Sacerdos, qui debet esse facilius videndi, si memoria calcitrant, possit dicere Missas sine Missale, ib. in fine Res.
 An Sacerdos utens Missali Romano possit celebrare iuxta Ricum receptum in loco, per quem transit, etiam si discrepet a Romano, tam in Ecclesiæ seculari, quam Regulari, tom. a. tr. r. r. 163. p. 67.
 An Sacerdos in celebrando non observans Rubricas Missalis peccet mortaliter, a. tr. r. r. 164. & in aliis eius not. p. 68.
 Et quid, si unus, vel alterum Rubricam non observet, aut si in rebus substantiis deliquerit, ib. in fine.
 An sit peccatum veniale dicere Missam, & manum non abluere, r. a. tr. r. r. 165. p. 68.
 Et quid est sententiam de manuum locutione post Missam, ib. §. 1.
 An Sacerdos cum sacris se induit vestibus peccet mortaliter relaxando Orationes politas in Missali, quæ se induendo Sacerdos dicere solet, a. tr. r. r. 166. p. 68.
 Et adverteatur, Regula Missalis non obligare ad mortale, nisi contineat essentiam, seu quasi essentiam Sacrificii, reliquis verò non esse præcepta, sed consilia, & instructiones, ib. in fine.
 An in casu necessitatis possit Sacerdos celebrare sine Hostia, manipulo, aut cingulo, vel celebrare in tali casu cum manipulo, aut cingulo non benedicens, & extra casum necessitatis an semper sit mortalis, a. tr. r. r. 167. & in aliis eius not. p. 68.
 Et notatur primo, quantum ad materiam sacramentum velum, v. gr. amicum, & Album debere esse lineæ; ceteras verò ex quacunque materia decet materiam, nec matrem referre, cuius est sic coloris, ib. §. 2. &c.
 Secundo adverteatur, Hostiam posse deservire pro manipulo, & manipulo pro Hostia, ib. §. 3.
 Tertio, quod si Cingulum perstringatur, & utraque pars sufficiat ad cingendum, utraque est benedicta, & potest deservire celebrationi Missæ. Adde plus, quod si Cingulum ita frangatur, ut neutra pars sufficiat ad cingendum, possit Cingulum sic fractum uti, ib. §. 4. &c.

Quare Casulam, Manipulum, & Stolum servare ab utraque parte posse, etiam si unica tantum consecratione ab Episcopo sacra-
ta esset, si gemino loco afficeretur ab variis die festis, ibi
§. 5.

Item quod supradictæ vestes, tunc obsecrationis formam amittunt,
cum ita seindantur, ut aptæ amplius non sint ad eos usus, ad
quos fuerant, aliqui formam consecrationis retinent,
etiam si aliqua pars quæ sacra non est, una cum filo prophæ-
tae adnectatur, ibi. in eodem §.

Et inferitur, quod alba amittit benedictionem, separatim manibus,
i. a. r. r. 169. §. 1. ad medium, p. 69

Et an sit peccatum mortale celebrare sine Missali benedictio, ex eo,
quod in Pontificale repetitur benedictio post Missam, i. a. r. r.
170. §. 3. p. 69

An in precepto celebrandi cum vestibus sacris detur parvitas ma-
teriarum, i. a. r. r. 171. & in malis aliis ejus not. p. 69

Ad Mappa, seu Tobalis sint benedicendi. Et de eorum numero
agitur, i. a. r. r. 172. h. a. r. §. 4. utque ad ult. exclusive, p. 69

Et an in casu necessitatis possit Sacerdos uti lintis prophætae, ea-
que postea reddere Domino ad primum usum prophetam ap-
plicandæ, ibi in casu necessitatis possit tantum una Mappa
præter Corporalem in Sacrificio Missæ adhiberi, ibi.

Et an extra casum necessitatis sit peccatum mortale celebrare cum
una tantum Mappa, & Corporali, ibi. §. ult.

Et difficultas est in supradictis casibus gradus necessitatis assignare
verbi sed pro praxi aliqui gradus assignant, ibi. §. 3. post medium
verbi. Sed difficultas, &c.

An Sacerdos possit celebrare in Pauca, & Calice nondum con-
secratis, & cum vestibus non benedictis, si aliis Sacerdos bona fide
cum ipsis antea celebrasset, i. a. r. r. 173. p. 70

Ex quo inferitur, Ecclesiam possit non egeri nova reconcilia-
tione, si in ea bona fide ab aliquo Sacerdote celebratum esset, ibid.
ad medium §. a. r. 173. &c.

Utrum Calix, qui usum aureum amisit, & iterum postea deauratus,
quoad illam superficiem, que tangit sanguinem Christi, debeat
de novo consecrari, & idem quæritur de Patena, tom. 1. a. r. r. ref.
175. p. 71

An qui celebrat in Calice non consecrato, vel ligno, præter peccatum
mortale incurrit aliquam penam, i. a. r. r. 176. p. 71

Et an Calix, qui modicissimum foramen habebat in fundo Cuppe,
quod tamen promiserat aperiiri a artificioso concinnate, ut
vix præteritus defectus apparere posset, idque sine ulla Calicis
immolatione, an inquam in tali causa consecrationem amiserit,
ibi §. ult.

An si Sacerdos dicat Missam in Altari non consecrato, remaneat
Altare consecratum, i. a. r. r. 177. p. 72

An si Sacerdos celebrasset bona fide, & quid, si mala fide cum Calice,
& Patena non consecratis, & vestibus non benedictis, remaneat
consecrata, & benedicta, ibi. §. 3. &c.

Idem asiliter de Corporali, de Pyxide, de Custodia, seu Sphæra
immediate tangentibus sacris speciebus, & idem de Ecclesia vici-
lata, ibi. §. 4. & in aliis ejus notis.

An in consecratione Altaris loco Reliquiarum possit apponi fru-
stulum Corporalis. Et an per Altari fixo sit necessarium in ejus
consecratione appositio Reliquiarum, i. a. r. r. 178. p. 72

An pro communicando infirmo, nec decedat sine Viatico possit Sa-
cerdos celebrare sine vestibus sacris, & sine Altari, hoc est Ara
consecrata, vel an hoc concedatur tantum ad vitandam moe-
tem, ibi. §. 4. &c.

An Pyxis, in qua reponitur Eucharistia, sphaera, seu Luna, in qua
ponitur Hostia publicæ ad Populum, & Felicitia argentea, in
qua Summus Pontifex sumit Sanguinem in Missa Papali, neces-
sariū sint benedicendi, i. a. r. r. 179. p. 73

Et docetur, esse præceptum, ut Corporalis, Patena, Calix, & Ara
debeant esse benedicta, aut consecrata, ibi. in fine §.

Et cursum advertitur Praxim non posse cum particulis in ea con-
secratis reponi in Tabernaculo, nisi post assumptionem Sanguinis,
ibi. §. 3. ad medium, p. 73

An intra Pyxidem, ubi Sacramentum reservatur, debeat permanere
aliqua palla ex ligno confecta, & benedicta, i. a. r. r. 180. p. 73

An si quis lavet Corporalem ante primam lotionem factam à Dia-
cono, peccet venialiter, i. a. r. r. 181. p. 74

An laici tangentes Calicem, Patenam, & Corporalem peccent saltem
venialiter. Et quid de aliis Clericis inferioribus, i. a. r. r. 182. p. 74

Quid est sentiendum de contactu Aræ, & de contactu Patenæ à
parte extra, seu inversa, & de contactu Calicis in pede, maxime
si pes est amovibilis, vel cuppe Calicis à parte exteriori, ibi.
§. 3.

Et advertitur, Regulares habere multa privilegia concessa Sacris-
tis, & Laicis, vel Conventibus Regularibus, ut possint supradicta
tangere, ibi. in fine §. 1. & §. 4.

Et cursum docetur, Corporalis, & Purificatoria post primam lotio-
nem posse fœmili, maxime Virginitatis integritate lavanda, & ren-
cienda trahere, ibi. ante medium, §. 1.

An licet vas, vestes, ligna, aliaque calculi divini dicta, in pro-

phanos usus convertere, dummodo non remaneant in eadem
forma, i. a. r. r. 183. p. 75

An solisat, & in celebratione Missæ addit Crux, vel imago Crucifi-
xi in tabula, vel pariete. Et an non sit peccatum mortale, sed ad
sumum veniale celebrare sine imagine Crucis, vel Crucifixi,
commode haberi non possint, i. a. r. r. 184. p. 75

Et an si Cingulum frangatur, ut neutra pars per se possit deservire,
etiam si nodo partes necentur, egerit nova benedictione, & se-
cus si antequam omnino dividatur, reficiatur, vel adhibito nodo
firmetur, quia tunc adhuc est unum Cingulum, ibi. §. 4. & in
aliis ejus not.

Et docetur ex duplicata stola, vel casula, seu Planete posse fieri
duas, quia plures possunt simul una benedictione benedici, &
etiam si separentur, possint retinere suam figuram, ibi. in fin. dicit
§. 4.

Et an quando vestes Sacerdotales sunt tales, ut funiculari con-
nectantur, etiam si dissolvantur, non amittant benedictionem, sicut
diximus de Calice, & Cuppa, quod pes est amovibilis, eodem
nectitur, ibi. ult. p. 75

An in precepto S. Pii V. non addendi aliquid in Missa præter præ-
scripta præter parvitas materiarum, i. a. r. r. 185. p. 75

Unde excusatur à mortali Sacerdos, qui omisit recitare graduale
post Epistolam, ibi. in fine ref.

An in ommissione aliquarum rerum, quæ dicuntur, vel aguntur in
Missâ, detur parvitas materiarum. Et an peccet mortaliter, si omittat
aliquam commemorationem, i. a. r. r. 186. p. 75

An Sacerdos, qui omittit in Missa voluntarie Credo, seu Gloria, vel
omittat in Canone nomen aliquis Sancti, vel tempore Paschali
ca, quæ interponuntur in Communionem, aut in additione, Hanc
igitur oblationem, peccet mortaliter, ibi. §. 1. & in r. 187. & in aliis
eorum notationum, p. 76

Et an si paulo post quod recordatur, non debeat recitare, quia mor-
taliter non contingit habere fieri sine aliqua interurbatione, ibi. §.
1. & 186. post medium à verbi. Nec sup. 76

Et notatur, quod non sit nisi veniale, & quando nullum peccatum
ceremonias aliquas, quæ inter principales annumerantur, sine
contemptu prætermittit, v. g. omittit Crucem aliquam, ma-
nuum elevationem, peccetis tunc omittit, &c. ibi. in eodem §. 1. à
verbi. Similiter.

An peccet Sacerdos, qui in Missa solemni non recitat, vel submissa
voce non legit, sed tantum audit Gloria, Credo, Epistolam, Evan-
gelium, & Prophetiam, quæ in hebdomada majori leguntur, iuxta
ipsa Missarum solemnia, dum ea ab aliis recitantur, aut canun-
tur, i. a. r. r. 188. & in multis aliis ejus not. p. 76

Et an Sacerdos in Missa Mortuorum, quando dicenda est Sequencia,
Dixi, &c. si illam voluntarie omittat, peccet mortaliter, ibi. d.
§. 3.

An in casu scandalo, & contemptu in Missa relinquere Epistolam
& Evangelium, peccet mortaliter, i. a. r. r. 191. p. 77

Et adducitur regula generalis, quod in Missa nihil est repetendum,
nisi probabiliter quis dubitet, si aliquid essetiale omisit. Immo
nisi quando dubitat certo, eo quod non sufficiat quodcumque
dubium; & pro praxi aliqua dubia explanantur, ibi. §. 4. &
sequ. p. 77

An Sacerdos, qui omittit ex intentione fructus, aut octo nomina
Sanctorum excusatur à peccato mortali ratione parvitas
materiarum, i. a. r. r. 192. p. 77

Et cursum docetur, quod si in consecratione Calicis omittatur ea
pars, Nunc, & accito Transsubstantiationem, vel si quis inter Latinos latine
celebrans formam consecrationis Græco, vel Hispano sermone
conceperit, an sit mortale, vel tantum veniale. Et quid, si omittet
minimam partem Canonis. Et quid si omittet scienter
tres primas orationes, vel offertorium, ibi. §. 1.

An Sacerdos Regularis peccet mortaliter, ibi in Canone Missæ pro
nomine Episcopi ponat nomen Generalis sui Religionis, i. a. r. r.
194. p. 78

An in collectis Missæ nullus Sacerdos possit aliquid addere sub
pena peccati mortalis præter orationem solitam pro Rege, &
ejus populo, & exercitu, ibi. post medium, §. 1.

Aliqua curiosa observantia circa Ritum in ordine ad celebrationem
Missæ. Primo, an Sacerdos, dum lavat manus, debeat recitare
totum Psalmum cum Gloria Patri in cornu Epistolæ, i. a. r. r.
195. p. 78

Secundo notatur, quod Generalis, & Provincialis Regularium,
cum Missam cantant, possint sedere ad partem Evangelii, sicut
facit Episcopus, præcise loquendo de sessione, quia Prælati, Ab-
bates, Regulares in eodem loco sedent, ceteri vero celebantes
sedere debent ad coram Epistolæ, ibi. §. 1.

Tertio obiter advertitur, Sacerdotem sine stola, & cotta, trans-
fereudo Pyxidem, in qua custodiuntur Eucharistia Sacramen-
tum, ad altare Altare, non peccare mortaliter, sed solum venialiter,
etiam si hoc faciat coram aliquibus videantibus, ibi. d.
§. 1.

Quarto, quia sit modus communicandi laicos à Sacerdote in Mis-
sâ, extra Missam. Et pro modo, & in exemplum adducuntur
aliqui casus, ibi. §. 4.

Duo casus curiosi circa materiam Eucharistiae. Primus, an fucus elicetus ex nivis pallis sit in Sacramento Eucharistiae materia consecrabilis, in quo fama est consecrare *Aegyptios*, t. r. i. ref. 196. p. 72

Secundus, an Hostia rubra, quibus licet aliquando obliquoantur, fiat materia Sacramenti Eucharistiae, ib. 5.

Et an panis ex lacte, vel aqua artificiali roseacea, oleo, butyro, ovina, saccharo, vel aliquo alio liquore predominantem, sufficiat ad consecrationem, ib. in eodem §. 1. ad lin. 6.

Et cursum doctus vinum nimis decoctum non esse materiam consecrabilis, ib. post medium §. 1. ad vers. Unde.

An maza panis coagmentata cum aqua maris valide consecratur, quid de fusculo, quod vulgo dicitur *Pancetta*, t. r. i. 1. 17. p. 80

Et an si parva quantitas aquae rosaceae, aut ex floribus, & herbis distillata miscetur aquae naturali panis fit coagmentetur, & subigatur, sit materia consecrabilis, ib. §. 1

An mica panis madefacta, & digiti compressa, & facta quasi massa etada, sit materia consecrabilis, ib. §. 4

Ap panis ex Amylo, seu Amydo sit materia ap Sacramenti Eucharistiae. Et adducitur modus faciendi Hostias in Sardinia, t. r. i. 1. 18. p. 80

An offa panis sit materia utriusque consecrationis. Et pro firmanda doctrina hujus quaestiones, quae tota est subtilis, curiosa, & docta, aliqua alia obijciuntur, v. g. quod vinum congelatum potest consecrari, quavis non sit proinde potabile, nisi prius liquefcat, & quod nullum in visis inclusum non est materia consecrabilis, quia fucus inclusus in ipsis seminis nondum ea illis expressis, non est proprie demonstrabilis, & c. t. r. i. 1. 19. p. 81

Et notatur, particulas positas in tabernaculo non esse consecrabilis, ib. §. 2. p. 81

Fit an si Hostia in clauso Calice continetur, non sit de consecratione eorum dubitandum, ib. eod. §. post med. & vers. Immo.

Et quid, si in aliqua arca magna esse clausa particulae continentur Hostia, quae cantibus viro repositus aliteretur, an obo valeat consecratio super his, ib. eod. §. & vers. At verò.

An consecrare in multo absque necessitate sit ipsum peccatum veniale. Et an sit necessitas sufficiens ad celebrandi in multo absque peccato, si non addit vinum in die Festo, ita ut auditio Missarum omittetur. Idem est pro adimplendo precepto annui Communionis, & pro dando iohannis Viaticum in articulo mortis, t. r. i. 1. 20. §. 1. & 3. p. 82

Et asseritur, consuetudinem iocunditatem in aliquas Ecclesias consecrandi, in multo, insecuto quodam anni de eis omnino corrigendam, in hac consuetudine observatur in Lotharingia in Ecclesia majori Brachatz, ib. §. 4. p. 83

Et docetur, faciem ex uva non perfecte maturam esse consecrabilis, quia autem ex uva acerba, §. 1

An in Germania, & aliis locis aliter Sacrosdos consecret in vino paulo antea congelato in Calice, t. r. i. 1. 20. p. 83

Et notatur, quod gravior peccetur, qui in vino congelato consecraret, ib. §.

Et advertitur, quod si vinum consecratum congelatur, non desineat esse Christum sub speciebus, & ideo nihil aliud vinum consecrandum esse debet liquefieri, & sumi, ib. §. 4

Et an sit peccatum mortale in vino, quod in Hispania vocatur *Mistura*, & in vino aqua mixto, & in alio vino dicto *Aqua prae*, consecrare, vel sine tamen materia sufficiens, & consecrabilis, ib. §. 1. p. 83

An Sacrosdos consecrando vinum consecrationem peccet mortaliter, t. r. i. 1. 1. 20. & 10 multis aliis ejus not. 1. & 2. p. 83

Ex quo inferitur, Ministri utremque materiam debet, vel forma dubia omittendo certam, etiam si legatur opinionem de veritate, & sufficientiam probabilis, aut speculativae probabilioris, ibid. §. 2. ad medium, & vers. Sequitur, & in multis aliis ejus notationum.

Et notatur, quod si vinum prius fuerit congelatum, & postea liquefactum, non est impossibile licite consecrari, quavis misce decenter, ib. §. ult.

Et quid est faciendum, si vinum in Missa ante consecrationem, etiam post oblationem congelatur, an tunc Sacrosdos debeat aliud de novo infundere, & oblationem consecrare, ib. in fine ref. An valide consecrari potest materia cuiusvis puritatis, dummodo sit sensibilis, t. r. i. 1. 20. ubi late, p. 83

Et an materia, quae ob sui puritatem nullo sensu exteriori percipi potest, consecrari possit, ib. §. 1. p. 83

Et an materia consecrabilis debeat esse sensibilis ab ipsomet Sacrosdote, vel sufficit, ut sit sensibilis respectu alterius, qui habet sensum magis acutum, ib. §. 6

Et cursum Græcus sub peccato mortali teneatur sequi consuetudinem suae Ecclesiae, & consecrare in fermentato, ita ut Sacrosdos Græcus peccet consecrando in azimo, & Sacrosdos Latine consecrando in fermentato, etiam si secuso sit andabo, & cum magna necessitate, ut ad communicandum indurum, doc. t. r. i. 1. 20. p. 86

Et an Sacrosdos Latine possit in Græcia sequi morem Græcorum, & Græcus mortem Latineorum exilios apud Latinos, ib. §. 3

Et docetur, non solum posse licite, sed teneri Sacrosdotem Græci transirem per Ecclesias Latinas in azimo consecrare, & peccare mortaliter, si aliter faciat, quia privilegium illis concessum ad consecrandum in fermentato, intelligendum est, quando celebrant in suis propriis Ecclesiis, ib. §. 4. p. 87

Et notatur, non licere Sacrosdoti Latino in Templo Græcorum, quod in Ecclesia Latina existit in fermentato consecrare, neque etiam aliis fidelibus Latinos ibidem in eodem fermentato communicare, ib. §. 5

An si populus debet Sacrificii privari, non possit Latine in fermentato celebrare, nec Græcus in azimo in sua Ecclesia, t. r. i. 1. 20. §. 2. ad medium, p. 86

Et quid est dicendum ad evitandum mortis periculum, si Sacrosdos Latine non consecret in fermentato, & Græcus in azimo, ib. & vers. Concedo.

Et notatur, quod Sacrosdotes Græci per Latinam Ecclesiam, & Latini per Græcam peregrinantes, scilicet propriam Ecclesiam propriis institutis vivere non habeant, in qua firm, possint Græci in azimo, & Latini in fermentato celebrare, conformando se Ecclesiae, in qua existunt, non tamen ad id remanere, ib. §. 3. p. 87

Etiamque advertitur, quod Latini Sacrosdotes in Græcia commorantes, si permittitur sibi propriam Ecclesiam haberi, teneantur consecrare in azimo, & contra Græci in Terris Latineorum consecrare debent in fermentato, ib. §. 1

Sed in Ecclesia Græca inter Latinos permitti, nefas est Latinis consecrare in fermentato, & contra, ib. in eodem §. & c.

Et an in casu, quo Græcus esset incolae apud Latinos, ubi sunt Tempia deputata ad servandos Ritus Græcorum, teneatur servare Ritus Græcorum, & proprie Ecclesiae, ib. §. 6

De quibusdam quaestis circa aquam naturalem necessariam in Sacramenti Missae, idem ap panis ex aqua rosacea factus, sit materia Eucharistiae, tomo secundo, tract. 1. refol. 107. §. quarto, & seq. p. 87

Et an si in Sacrificio Missae infundatur vinum parum non ex aqua naturalis, sed aquae rosaceae, vel ea aliis herbis, & floribus extrahitur, consecratur Sacramentum, ib. §. 6

Et an peccet Sacrosdos mortaliter, si aquam rosaceam, aut artificiosam alitque in Missa. Et quid, si in casu necessitatis non possit alia aqua haberi, ib. in dicto §. 6. & p. 88

Et an sit peccatum mortale in Missa miscere aquam calidam vino, etiam si sit naturalis, ib. ad medium §. 7

Quidam Sacrosdos in Calice mortis guttulas aquae infundebat, quævisit, an ita faciendo torres peccaverit. Et an Sacrosdos possit infundere obo partem aquae proportionalem vino, t. r. i. 1. 20. §. 1. p. 88

Et an si fiat conversio aquae in vinum in illo medio tempore, in quo profectur forma, prolatis tamen illis verbis, *hoc est sanguis*, aut tunc illa pars vini, quæ ex aqua convertitur in sanguinem Christi, ib. §. 2. & c.

An si a Sacrosdote gutta aquae in vino non miscetur, ea parvitate materiam excoquitur a mortali, t. r. i. 1. 20. p. 88

Et notatur, quod si aqua non fuerit in vinum conversa, ante consecrationem, convertitur tamen immediate in sanguinem, ib. §. 3

Quidam Sacrosdos post consecrationem sanguinis invenit in Calice aliquas guttas separatas a vino, & illas cum Purificatorio ante sumptionem Sanguinis absterxit, quæritur an illæ guttae fuerint consecratae, t. r. i. 1. 20. & 1. p. 89

An si in campo in aliquo Ecclesia non reperitur Hostia, sed tantum particula parva, licet Sacrosdos cum ea celebrare. Et an hoc licitum sit si adit ad missam causa, & necessitas, t. r. i. 1. 20. & 113. p. 89

An oblatione Hostiae jam facta, si offeratur Sacrosdoti particula pro communicando laico possit illam consecrare. Et an eo solum post oblationem, sed etiam post praefationem aut consecrationem, facta oblatione ejus memento concepta, t. r. i. 1. 20. & 114. & 115. p. 89

An ille particula, quas quis, infuso Sacrosdote, consecrandas applicuit in Corporali, remaneant consecratae, tomo 1. r. i. 20. & 116. p. 89

Quidam Sacrosdos in Sacristia habuit intentionem consecrandi particulas, quæ quidem in Pixide super Altare in Coram Episcopo fuerunt ex errore posita, & non autem super Aram, quæritur, an remanens consecratae, si Sacrosdos amplexus illas non invenit, t. r. i. 1. 20. & 116. p. 89

Et cursum notatur, quod si Pixis super corporale non aperitur tempore consecrationis, sit tamen consecratio, ib. in fine r. 90

Et advertitur, quod si Sacrosdos, qui ante se habet duas Hostias, potest se unicam habere, & intendit unam consecrare, nihil deteriorio, utraq; futura consecratae, t. r. i. 1. 20. & 116. p. 89

Idem est dicendum de particulis, quod est valde notandum ad tollendum scrupulos, ib.

Quidam Sacrosdos post Offertorium reposuit Pyxidem in Tabernaculo plenam particulis, & clauso Tabernaculo postea tempore consecrationis habuit ad eam intentionem dictas particulas consecrandi, quæritur, an re vera consecratae remaneant, t. r. i. 1. 20. & 117. p. 89

Et deducitur, an Sacerdos coarctat possit consecrare Hostiam ante se positam, cum nullo scilicet perciperet, ibi. s. ante mod. p. 95
 Et an valide consecratur Hostia, quæ sit post parietem, ibi. s. 6. sub finem &c.
 Et panis in Arca, & vinum in dollo appositæ, valide consecrantur modo etiam: eorum Sacerdos, si ipse amicum materiam consecrabilem, sibi moraliter præsentem consecrare intendet, ibid. s. 7. &c.
 Et an si in Altari ponatur Pyxis argentea cum particulis tegmine lineæ octoangulæ, vel si in Arca claudatur fideiella panis plena, nonne erant particule illæ, vel panis materia consecrabilis, ibi. s. 9. ad mod. a. verbi. Adde.
 Et an particule appositæ sub Mappa Altaris, vel sub Corporali, vel Missali valide consecrantur, ibi. s. 10. &c.
 Et quid est agendum in supradictis casibus, si contingat scilicet in præiis.
 An Sacerdos possit consecrare Hostiam post tergum, vel parietem existentem. Et quid, si ante Hostiam post tergum, si per speculum coarctetur, t. a. r. r. a. 100. p. 92
 An Sacerdos quando ante consecrationem extendit manus super Calicem, & Hostiam dicens: *Hæc igitur, an inquam, tunc debeat polliceri sibi manus, vel supra in modum crucis tenere, t. a. r. r. a. 101. p. 92*
 Olim oblatæ mihi fuerunt quædæ dubitationes. Prima, an Sacerdos qui omittit iter in consecratione particulam *enim*, consecrat Sacramentum, vel saltem peccat mortaliter, t. a. r. r. a. t. 102. & in multis aliis ejus not. p. 93
 Secunda, quid si dicat, *Hæc est enim Calix*, S. pro X. utendo, ibi. s. p. 93
 An si quis in omnibus tribus Missis disti solitis succedat, & immediatè in die Nativitatis Domini relinquat particulam *enim*, in Consecratione Corporis, vel Sanguinis, peccat mortaliter. Et supponitur omittentem in consecratione particulam *enim*, in cæteris diebus, & Missis non peccare mortaliter, scilicet secundum & contemptu, t. a. r. r. a. 103. p. 93
 Sed quid dicendum est, si supradictæ tres Missæ in die Nativitatis Domini non dicantur successivè, & immediatè una post alteram, sed prima dicatur post mediam noctem, altera in aurora, & tertia tempore solis, an in illis ejus celebrans Sacerdos omittit iter in consecratione in prædictis tribus Missis particulam *enim*, peccat mortaliter, ibi. disti. 6.
 Idem est in supradictis casibus, si in quolibet Missæ disti Nativitatis Domini Sacerdos omittit iter in Canone tria omnia alicuius Sancti, ibi. s. a. p. 93
 An in forma Consecrationis Eucharistiæ si deficiat verbum, est dicendo *Hæc corpus meum*. Valide ita consecratio. Et an gravissimè peccat, qui ipsum verbum *est* non exprimit, t. a. r. r. a. 104. ubi. l. 103. p. 94
 Et docetur, an forma consecrationis Corporis, & Sanguinis Christi esse de substantia ipsius forme, adeo necessitate Sacramenti Verbum *est*. Nec possit substitui aliud verbum, v. g. *Fiat, Converteretur*, loco illius, ibi. s. 8. p. 95
 Et quid est sciendum de assertionem oportunitatem afferentium satis esse ad consecrationem verba illa *Accipe, et manducate hoc Corpus meum, et bibite hæc Sanguinem meum*, ibi. s. 8.
 An sit valida consecratio, si Sacerdos loco verborum illorum, *Hæc est corpus meum*, dicat, *Hæc corpus est meum*, vel *Meum est hoc corpus*, Et de alia variationibus verborum consecrationis agitur, t. a. r. r. a. 105. p. 94
 An si Sacerdos loco verborum consecrationis, *Hæc est corpus meum* dicat, *Hæc est enim caro mea*, consecrat Sacramentum, t. a. r. r. a. 106. p. 95
 An si Sacerdos loco illorum verborum, *Hæc est Corpus meum*, dicat, *Hæc est Corpus meum*, valide consecrat. Et de aliis multis mutationibus verborum consecrationis agitur, t. a. r. r. a. 107. p. 95
 An si Sacerdos habeat intentionem consecrandi tantum panem, & non vinum, remaneat adhuc panis consecratus, t. a. r. r. a. 108. p. 95
 Et inferitur, quod si Sacerdos velit consecrare, & non tamen efficere Sacramentum, ita ut voluerit non offendere Sacrificium prævalere, & elicit magis efficax, an tunc proterit nihil efficere, ibi. paulo post initium, s. a. verbi. Hinc autem.
 Et cursum docetur, quod si Sacerdos prius consecravit Calicem quam Hostiam, scilicet tunc tenet, ibi. in fine. s. 6. p. 96
 An Missa, in qua Sacerdos consecravit panem absque vino, sit verè & propriè Sacrificium, t. a. r. r. a. 109. & in aliis ejus not. p. 97
 Et an ex dicta Missa possit Sacerdos accipere consecratum spondendum, ibi. s. ult. &c.
 Et an principem consecrandi in utraque specie sit divinum, vel tantum Ecclesiasticum, ibi. s. 5.
 Et cursum deducitur, posse Papam dispensare, & de facto dispensare, ut Sacrificium Missæ in sola specie panis absque vino fiat, ibi. s. a. ad med. a. verbi. Tunc in qua.
 Quam Sacerdos consecravit Sanguinem, non consecrat Hostia potest potentia ductus vult illam consecrare, queritur, an etiam debeat consecrare aliud vinum, t. a. r. r. a. 110. p. 98
 Et quid, si Sacerdos post consecrationem utriusque speciei advertere

Hostiam non esse ex legitima materia, sed ex horden, vel corrupta materia, an inquam in tali casu sit repetenda consecratio utriusque speciei, ibi. s. 1.
 Et si ante consecrationem Hostia, & vini Sacerdos agnoscat Hostiam non esse triticinam, vel corruptam, quid est faciendum, ibi.
 Et cursum docetur, quod si Sacerdos existens in Altari recordetur se non esse jejunum, possit pergere, licet id idcirco ante consecrationem, ibi. s. 3. id. mod. &c.
 Et an quando deficiunt in consecratione consecratione accidit, & panis, aut vinum sumptum non esset, non debeat alia materia consecratio supplere ei eo, quod jam Sacerdos jejunus non esset, & quia tunc revera non fuit scilicet, sed imperfectum Sacrificium, sed eorum fuit scilicet, ibi. s. 4. p. 98
 Sed adverte obiter, quod est faciendum, quando non dum fructum est jejunium, si tunc fortasse ex defectu intentionis, vel forme necrum speciem Sacerdos non consecravit tenebitur Sacerdos iterare, & consecrare antiquum fidei speciem non consecratam, non perleverit inebriata scilicet, nec sumendi potum, & cibum per modum Sacramenti, quod verum Sacramentum non esset, eodem s. 4.
 Et utrum, si post consecrationem panis immoretur periculum vitæ Sacerdotis, teneatur vinum consecrare, ne inebriatus, & impericium remaneat sacrificium, ibi. s. ult.
 An si in Pyxide continente plures particulas consecratas miscetur aliquæ non consecrata, possit validè consecrare illam consecrare, si non dispensatur, t. a. r. r. a. 111. p. 99
 Et quid, si miscetur una gutta vini non consecrati cum vino jam consecrato, ibi. s. 1. ante med. verbi. Videro.
 Vel an Sacerdos licet, & validè possit consecrare sub conditione omnes particulas, ut non remaneat mixta consecrata illa alia non consecrata, idem est de gutta vini infusa in Calicem jam consecrato, ibi. & ante fin. s. 1. pro gutta vino. p. 99
 An Sacerdos possit consecrare diutius partem Hostia, designata quam partem vellet consecrare, ibi. paulo ante fin. s. 1. verbi. Nisi tempore, p. 99
 An Sacerdos post consecrationem particulam post illam ponere in Tabernacula, vel etiam Aram, aut dare alteri Sacerdoti Pyxidem ut illas in alio Altari populo distribuat, t. a. r. r. a. 112. p. 100
 Et an possit admitti, quod ante summum Calicem decur alius Communio, ibi. sub finem resolutum verbi. Facilius.
 An tom tempore Missæ debeat particulæ consecrare manere super Altare, ad Aram. Et cursum docetur, an sufficiat, ut prædictæ particulæ sint super Aram, quando consecratur, vel debeat esse in manibus Sacerdotis consecratis, tom. 1. tract. ref. a. 33. p. 101
 Et brevissimè asseritur, posse Sacerdotem ex ipsa Hostia majori dare partem aliquam volenti communicare, & ex minori se sibi sumere, ibi. paulo post initium s. 1. a. verbi. Quæro.
 An Sacerdos celebrans possit in aliquo casu Hostia de consecrata ponere in Sacrario, & ex illa particulam ex præ consecrata ab alio assumere, t. a. r. r. a. 113. p. 101
 Et quidam Patres nullam habens majorem Hostiam veritus populi scadalum aliquid, aut murmur, dum minorem Hostiam consecravit, in elevationem Hostia obtinebat alteram quandam majorem Hostiam, quæ reservabatur in Pyxide, ut exponeret in die festi populo, queritur, an ille prudenter hoc fecerit, vel quid facere deberet, ibi. s. 4.
 An Sacerdos sumens jam corpore, si videt consecratæ Calicem per inconsiderationem cum solo aqua, debeat non solum vinum apponere, sed de novo consecrare etiam Hostiam, incipiendo ab illis verbis, *Qui pridie*, vel sufficiat in tali casu sibi vinum apponere, & incipere ab illis verbis, *Simili modo*, tom. 1. t. a. r. r. a. 114. p. 102
 Et an hoc intelligatur casus, quod Sacerdos celebraret post licet, non autem secreto, ibi. s. 4.
 Et an Sacerdos peccat mortaliter, si cui fortè hoc acciderit, inopinato casu turbatus, non suscipiat, nec consecraret vinum, ibid. s. 5.
 An Sacerdos, qui per errorem consecravit solum panem, si non possit sine sui onta, & populiurbatione consecrare Sanguinem sit licitum in Sacrificio pergere, sine vini consecratione, t. a. r. r. a. 115. p. 103
 Idem dicendum de similibus eventibus. Et est diligenter notandum quia quomodo perturbatio etiam viris doli accidit, ibi. prope finem s. 1. a. verbi. Sacerdos.
 Quid licere debeat Sacerdos, qui perierit Sacrificium ab alio inceptum, si dubitat Hostiam fuisse consecratam. Et an in tali casu debeat solum incipere a consecratione, cæteris omittis, t. a. r. r. a. 116. p. 103
 An si Sacerdos moriatur post consecrationem, si addit alios Sacerdos, teneatur sibi peccato mortaliter perficere sacrificium, t. a. r. r. a. 117. p. 103
 Et in tali casu, an hoc facere debeat Sacerdos, etiam si non sit jejunus, aut sit excommunicatus, vel irregularis, ibi. a. lin. 6. s. 1.
 Et quid in tali casu est faciendum, si quando Sacerdos moriatur, jam consecraverat utramque speciem, & quid quando tantum consecraverat unam speciem, ibi. s. 1. p. 103

Et quid, confiteri, sacerdotem esse mortuum in Missa, & non con-
fiteri in qua parte Missæ mortuus fuerit, ib. 3
Et advertitur in prædictis casibus, quid si nulus inveniri potest
Sacerdos, non illi licitum laico sanguinem, aut Hostiam sumere,
unde Hostia consecranda est in Pyxide, & Calix in Sacramen-
to ib. ed. 53
Et si vini species corruptantur, antequam inveniantur Sacerdos,
qui eis sumat, in piscinam promittendum fuit, ib. in fine di. 4. 3
An si Sacerdos moriatur post consecrationem Corporis Christi,
possit alius Sacerdos sequenti die perficere, t. r. r. a. 39. p. 103
Et ad deficientem Sacerdotem post consecrationem Hostie, alius, qui
prædictum sacrificium perficere potest, debet esse jejunus, &
nulla censura ligatus, & possit celebrare contritus, si deest co-
pia Confessarii, & si repetat Hostiam ab illo consecratam, sa-
tis est ut consecret Calicis vinum, & prosequens sumat utramque
speciem, ib. 5. 1. p. 104
Et advertitur de officio Veneris Sancti, quod in illo die non inte-
gratur, nec perficitur Sacrificium, quod utraque species fuerit
diei externo jam consecrata, & sumpta, fed sumatur Sacerdoti
tantum Hostia præcedens Sacrificiæ, & ideo illud officium non
vocatur, nec est Missa, nec Sacrificium, ib. in fine 5. r. & prop. 5
An si Sacerdos moriatur post sumptam speciem panis, debet alius
perficere Sacrificium, & sumere tantam speciem sanguinis, vel
quid est sciendum, t. r. r. a. 39. p. 104
An si deficientis partis possit Sacerdos partem Hostie alteri
perhibere, ob id non devotionem communicandi, t. r. r. i. ref. 24. 1.
& in aliis ejus not. p. 104
De calibus particularibus, in quibus Sacerdos potest dare partem
sue Hostie communiter. Et ac Sacerdos peccet mortaliter, si
sine causa partem sue Hostie laici communicaverit præbeat
t. r. r. a. 39. p. 105
An si in campo particulari non invenitur, possit Sacerdos darum
partem sue Hostie moribundæ, t. r. r. a. 39. p. 105
Et docetur, Sacerdotem non peccare mortaliter, qui cum particu-
lari communicaverit porrigere facile passus dat partem parvam
ex sua Hostia consecratam, ib. 3
An Sacerdos, finita Missa, si in Sacrificii sacra vestibus adhuc non
spoliatus inveniat aliquod fragmentum in Petena, vel in Calice
post illud fumere, t. r. r. a. 39. p. 106
Et cuius quantitas oportet esse insumendi Reliquias, ibid. in
5. ult. r. 147
An si celebrans, sumpto sanguine, videat particulam Hostie in fun-
do Calicis, possit digitum deducere particulam ad labium Calicis
& fumere ante purificationem, vel remanens scrupulo possit po-
tius purificationem illam diligere, ib. 5. a. 1. in 6
Et an ex accidentibus Reliquias non possint conservari sine
majori irreverentia, in ea enim circumstantia non solum Reli-
quias præsentis Sacrificii, sed etiam præteritorum sumi pos-
sunt ab ipso Sacerdote non jejuo, etiam postquam a multo tem-
pore ab Altari recessit, ibid. in fine c. 245
An si licet Sacerdoti post abolitionem (sumptam) consumere par-
ticularem fragmenta, si in alia Missa licet ab alio Sacerdote
præconsecrare. Uel respondetur sunt in Sacramen-
to, t. r. r. i. ref. 248. & in aliis ejus not. p. 106
Et quo interest, quod si per aliquem Eucharistiam, quo in Pyxide
servatur inter communicandum populum in litantem, vel corpa-
le Altaris ceciderit, etiam si sit minime quantitas, non
potest ab Sacerdote sumi post abolitionem, sed in Sacramen-
to debet, & conservari, ib. 5. 3. in fine
Et an laici informis possint accipere Hostiam simul cum abso-
lutione, vel panis post Missam. R. aliquis Sacramenti tradere in-
venitur in Calice, vel Pyxide, ib. 5. 4. & c.
Et advertitur, quod ceteris laicis post sumam communionem da-
ndum non sunt prædictæ Reliquie, etiam si abolutionem non sum-
perint, nisi prius dentur cum priori formula, ib. 5. 3
An qui edens, vel bibens in dubio an sit audita hora duodecima
noctis, possit sequenti die Missam dare, vel communicare.
Idem est de illo, qui assumens aquam ad os absolvendum, dubitat
an aliquam guttam traxerit. Necnon de illo, qui dentibus ali-
quid maliciana dubitat, an aliquod deglutiens, & de illo, qui
adheret dicto aliquorum dictionum illi horam noctis duodeci-
mam non sumpsit, alius sumpsit affirmantibus, t. r. r. i. r. 250.
5. a. per tot. p. 107
Et docetur, quod ubi est tantum unus horologium, si duodecim
horæ noctis sonare incipiat, non tenetur aliquis statim in prima
passione desistere à cibo, vel potu, sed crastino Missa dicere ve-
lit, vel communicare. Et etiam advertitur, quod quantumcumque
borologium reputetur regulatum, litum est post omnia
pulsus per quadrantes comedere, & bibere, & sequenti die
celebrare, aut communicare. Et firmatur, quod saltem post
omnes pulsus horologii ultimi comedentes, & bibentes per mo-
ram suspensionis Agelice, possunt sequenti die celebrare, vel
communicare fumere, ib. 5. 3. & in aliis ejus not. p. 108
Et notatur, quod non potest Episcopus cogere Parochum, ut mini-
ster necessarius Presbyteria voluntibus celebrare in sua Parochia
sunt, possit med.

Appendix ad alias plures difficultates mixtas, quæ per alias
tomos, & tractatus, & in hoc Indice per alias verba disperse
sunt, quæ simul pertinent ad hoc verbum, de Celebratione
Missarum.

Si in Missa celebratione in variis consecrationibus qui omittitur
particulari, Enim, & in fine consecrationis non profatur M.
valde diligenter & illud T, an incurrit culpam mortalem, t. r.
r. i. 4. 5. 1. & 3. p. 4
Quoad Missæ celebrationem quibus privilegia gaudent Cardina-
les in suis Capellis, t. r. r. i. 4. 5. 1. p. 393
Quidam post Missæ celebrationem fornicatur, an teneatur po-
tesse in confessione hanc circumstantiam explicare, t. r. r. i. 4. 5. 1.
5. 1. p. 37
Si pro Missarum celebratione qui mutaret notabiles vestes, ac
an quod colore tantum, vel formam, an peccet mortaliter,
t. r. r. i. 4. 5. 1. p. 306
Pro Missa celebranda, vel commemoratione sacrae sanctorum
Beneficorum alius nobilius advenitur, t. r. r. i. 4. 5. 1. p. 325
Ubi, quod quando in Bullis Beneficiationis aliquis sancti fit a Pon-
tificis Potestate celebrandi Missam determinata tantum perio-
dia, an tunc liceat celebrare per aliam personam, 5. Notid. p. 387
Missam celebrari in festivitate Paschali permittitur tunc tempore inter-
dicti, & in ipso Sabbato sancto celebrari potest, t. r. r. i. 4. 5. 1. c. 110.
Sed difficultas, p. 301
Missam celebrari potest in Ecclesia polluta ad dandum Viaticum in-
firmo moribundo, t. r. r. i. 4. 5. 1. p. 145. 12. p. 70
Ut Missa celebratur singulis diebus in suis ecclesiis Episcopi pri-
vilegium habent, sed tamen dum Romæ morantur, hoc privi-
legium non possunt, t. r. r. i. 4. 5. 1. p. 336
Missæ Sacrificium celebrare in corpore Angelis, vel anima separa-
ta in corpore aures, t. r. r. i. 4. 5. 1. p. 336. Sed huiusmodi, p. 307
Offertur an possit Missa pro illo, qui morietur in die duellum cum
sua contritione, sepulto tamen extra Ecclesiam, t. r. r. i. 4. 5. 1. p. 336.
1. r. 66. 5. 4. p. 30
Applicari an possit Missa pro excommunicato non denunciato, si
offendit signa contritionis, aut mortuus est in iis, ib.
Missæ sacrificia an liceat offerre pro excommunicato tolerante, t.
r. r. i. 4. 5. 1. p. 336
Missæ sacrificium an possit applicari pro excommunicato j. m. per
contritionem justificato ante obitum abolutionem, t. r. r. i. 4. 5. 1.
p. 336. per tot. p. 37
In Memoria Missæ an possit Sacerdos orare pro excommunicato
denunciato, t. r. r. i. 4. 5. 1. p. 336
Missæ an possit celebrari pro defuncto ab absolute excommunicato
ante mortem à laico, t. r. r. i. 4. 5. 1. p. 336. & c. 1. p. 336
Missam celebrare Sacerdos sine ringulo, vel manipulo, an tunc
sit mortali ratione parvitas materie, t. r. r. i. 4. 5. 1. p. 336. 1. r. 63
Idem est, si Episcopus in Confirmatione amitteret unam, & ideo
potest, ib.
Sacerdos Missam celebrans, qui ex confessione sua scia ibi rogavit
in vino, quo facturus esset, eum, esse mortuum venenum,
nec potest, aut omittere faciem, aut petere aliud vinum sine
suspensione revelare Confessionis an teneatur vinum fieri mixtum
sumere, & Duo se commendat, & in hoc casu Sacerdos esset
in malo iusto, & non potest contrari, quia tunc etiam debet
providere sibi omni meliori modo, quo possit de contritione, &
communionem in veni, sufficit ad idem an saltem, t. r. r. i. 4. 5. 1. p. 336.
1. r. 63. 3. p. 118. & c. 1. p. 118
Præmissis 5. Marci veni celebrare in nocte Nativitatis Do-
mini ante medii octidies per octidies, t. r. r. i. 4. 5. 1. p. 336
Missam celebrare in Altari privilegio excommunicati in eodem mo-
tali an indulgentia Altaris sancto prode, t. r. r. i. 4. 5. 1. p. 336. 1. r. 63.
4. 1. r. 63. 3. p. 118
Missam celebrare pro defunctis in Altari privilegio, an debet
dicere de Requiem, licet in indultum non exprimitur, t. r. r. i. 4. 5. 1. p. 336.
5. 10. p. 6
Missam celebrare Episcopus cum consecratione de calice partici-
pat, t. r. r. i. 4. 5. 1. p. 336
Cur non participant Sacerdotes de calice similiter celebrantes
cum Ordinariis, ib. 5. 1. p. 336
In hac Missa an detur innoventia, si Sacerdos, vel oritur Episco-
pus unam speciem, & non aliam consecraverit, 5. 3
Missam celebrare Sacerdos in Ecclesia si sit interdicta an sit ir-
regularis, t. r. r. i. 4. 5. 1. p. 336. in 6. p. 1
Missam celebrare Sacerdos in Ecclesia polluta ex causa peccati
quoties possit congerere post corpus canonem, immo tenetur
Missam prosequi, t. r. r. i. 4. 5. 1. p. 336. 1. r. 63. 3. p. 118
Idem est, si excommunicatus denunciatus ingreditur Ecclesiam eo-
dem tempore, & non vult egredi, ib.
Missam celebrare Sacerdos, si saltem post consecrationem recorda-
tur excommunicationis, & non possit ea se liberari an debet
prosequi, & immo etiam ante consecrationem in dicto casu
recordatur excommunicationis, an possit pergere, si tenetur
desistere, t. r. r. i. 4. 5. 1. p. 336. 1. r. 63. 3. p. 118

Missam Sacerdotis celebranti in peccato, an sit peccatum ministrare. t. r. r. t. r. 1. 6. p. 11
 A. Missam celebrandam an sufficiat oratio mentalis, tom. 4. r. 3. r. 1. 6. p. 96
 Si Missam celebrandi in diplomate Beatificationis est concessum Religiosis aliquibus in suis Ecclesiis, non licet secularibus in aliis Ecclesiis, Parochiis, aut Monasterio Religionis celebrare, t. 4. r. 6. r. 1. 6. p. 131
 Missam celebrant Sacerdotes cum Episcopo, qui recentior illos ordinat. t. 4. r. 8. r. 8. p. 194
 Quatuor modis id fieri posse explicatur t. ib. 5. r. 1. 6. p. 194
 Missam, in qua Sacerdotes cum Episcopo celebrant, qua intentione offerro debeat. t. 4. r. 8. r. 9. p. 194 & seq. p. 197
 Quando Missam celebrare Sacerdos, & in aliquo casu ad teneatur absque pravia confessione, si non addit copia Confessarii, & quando postea teneatur quamprimum confiteri, vide in t. 3. r. 1. 6. p. 194 & seq. p. 197
 Missam celebrare, urgente necessitate, an aliquando aliquis excommunicatus possit sine pravia confessione, vel contritione. t. r. r. 3. r. 1. 6. p. 149
 Missam celebrare sine pravia confessione an possit Sacerdos contritus, qui habet casus reservatos, a quibus prius Confessarius non potest illum absolvere. t. r. r. 3. r. 1. 6. p. 149
 Ubi alia contingit in dicto casu. ib. & seq.
 Missam celebrare qui teneatur ratione fœdali, & tamen est innotuatus aliquis excommunicatione propter heresim, quid facere debeat. t. r. r. 3. r. 1. 6. p. 149 & seq. p. 150
 Missam celebrare sine velibus Sacerdos, & in talione aquæ ex timore mortis, vel alterius gravis damni, an quis possit, modo ad id faciendum non compellatur in contemptum fœdei. t. 4. r. 6. r. 1. 6. p. 149 & seq. p. 150
 Missam celebrare pro dando Viatico moribundo, an Sacerdos post prandium possit. t. 3. r. r. t. r. 1. 6. p. 149
 Et an absque velibus facris, sine altari, & absque azymo pasc. t. ibid. 5. r. 1. 6. p. 149
 Potest etiam terris inferri. p. 149
 Missam celebrare saltem ter, vel quater in anno an sit obligatio præcepto divino. t. 3. r. r. t. r. 1. 6. p. 149
 Si Missam celebrare certa de concedit Pontifex Sacerdotibus certæ Religionis de aliquo fando Beatificationis, tunc non possunt facere octavam, nec in illa dicere Missam de dicto S. Beatificationis. t. 3. r. r. t. r. 1. 6. p. 149
 Missam celebrare an Regulares possint, qui privilegiis Mendicantium gaudent de SS. Sacramento in quinis feriis, etiam adventus, & Quadragesimæ, & de conceptione B. Mariæ in Sabbatis novæ Ictationis non impeditur. t. 3. r. 8. r. 1. 6. p. 149
 Missam celebrare inter anum, nec commemorationem in ipsa facere, aut recitare de aliquo S. Beatificationis, non licet. t. 3. r. 1. 6. p. 149
 Sed quæritur. p. 149
 Missam si Regularis non promittant celebrare in Altari privilegiato, an excurrunt dicendum in peccato, si illas in alio Altari celebrent. t. 4. r. r. t. r. 1. 6. p. 149
 Missam celebrare potest Sacerdos in Altari portatili, quod erat in palatio rorali ad fundum Vaticani ibi moribundo. t. 4. r. r. t. r. 1. 6. p. 149
 Missam celebrare possunt Regulares tempore interdicti in aliquibus privilegiis per Bullam Cruciatæ. t. 4. r. r. t. r. 1. 6. p. 149
 Missam quoque unam an celebrare possint, qui in prima Natalis Domini ex dispensatione fœdi ordinatæ, & in secunda Episcopus ordinat. t. 4. r. 8. r. 9. p. 194 & seq. p. 197
 Missam celebrare, & audire in suis Oratoriis possunt Episcopi. t. 4. r. 8. r. 10. p. 194
 His tamen. p. 194
 Missam celebrare an possit Hermaphroditus, qui post validam ordinationem degeneraverit in suum seminem. t. 4. r. 8. r. 10. p. 194
 Verum his non obstantibus. p. 194
 Missam celebrare tempore interdicti, omnia una circumstantia ex requiritur in cap. Alma mater, ut v. g. apertis januis &c. an sit peccatum mortale. t. 3. r. 4. r. 5. p. 137
 Missam celebrare in licitum sit coram personis interdictis. tom. 5. r. 4. r. 5. p. 137
 Et si persona interdicta expelli non potest, quid est faciendum. t. ibid. 5. r. 4. r. 5. p. 137
 Missam celebrare in cimiterio an possit interdictus ab ingressu Ecclesie. t. 3. r. 4. r. 5. p. 137
 Missam celebrare in Pontificalibus an possit Episcopus in Ecclesia regularium, ipsi invitæ. t. 3. r. r. t. r. 1. 6. p. 149
 Missam celebrare an licitum sit ad metu moris sine altari, aut Calice consecrato, aut sine velibus sacris, vel lumine, vel consecrare in materia dubia, v. g. in vino congelato, in paucis exspectato. t. 3. r. 1. 6. p. 149
 Missam celebrare an possit Hermaphroditus, qui post validam ordinationem degeneraverit in suum seminem. t. 4. r. 8. r. 10. p. 194
 Idem est & fortiori dicendum de heretico, qui non potest obtinere licentiam, ut a censura absolvetur. ib.
 Idem est etiam de Sacerdote, qui alium Sacerdotem interfecit,

& ne sit prodest, & crimen ejus manifestetur, celebrare. ib.
 Et in supradictis casibus, si tales non possent se excusare ad perficiendum contritionem, quid est faciendum. ib.
 Missam delectatam celebrari facere sibi, an licitum sit viventibus. t. 4. r. r. t. r. 1. 6. p. 149
 Si Missam celebrasset Sacerdos, & lumina extinguere ante consecrationem, nec amplius accendi possint, non potest prosequi Missam, neque pro dando Viatico alicui moribundo. Et quid, si post consecrationem lumina extingueretur. t. 3. r. 1. 6. p. 149
 Et tandem. p. 149
 Qui Missam celebrat non promittit contritionem. t. r. r. r. 1. 6. p. 149
 Idem est de illa, qui non promittit contritionem. ib.
 Idem est, si in actu peccati mortalium, non jejunus, vel excommunicatus quis Missam celebret. ib. 5. r. 1. 6. p. 149
 Qui celebrat urgente necessitate, sine pravia confessione habens calicem reservatum cum excommunicatione anona, an in tali casu teneatur cõfiteri Sacerdoti inferiori. t. 3. r. 1. 6. p. 149
 Si Missam Pontifex celebrat, si propter tremorem manus non possit elevare Calicem, nec frangere Hostiam, an possit fœdali dispensare super hoc ritus, & extremities. t. 3. r. 1. 6. p. 149
 Et an habeat jussu cuius fœdali dispensandi super hoc. ib. 5. r. 1. 6. p. 149
 Et an ad id teneatur. ib.
 Ex quid cum aliis circa supradictos ritus. ib. Ubi an fractio, & mixtio Hostiæ pertineant ad essentiam Sacrificii.
 Et quid Cõfessiones non elevat Calicem pro consecratione suarum egeremoniarum. ib. Ubi etiam quid in fœdali utriusque speciei non cõceditur abundantior gratia, quam sub una tantum. 4. r. p. 93
 Missam qui celebrat pro stipendio, & sui laboris pretio, an possit hanc suam operam Petro addere. t. 4. r. 3. r. 1. 6. p. 149
 Missam cancellare Episcopus recens consecratus cum consecratore. t. 4. r. 8. r. 9. p. 194
 Quid ego. p. 194
 Missam in supradictis casibus celebrans, si prevenitur a concelebrantibus, quid faciat. ib. 5. r. 1. 6. p. 149
 Si Missam celebrat Sacerdos alius pravia confessione urgente necessitate, an illud, *Quamprimum confitebor*, Concilii sit verbum imperativum, & ideò non importet preceptum ad mortalem, sed consilium, & admonitionem. t. 3. r. 7. r. 1. 6. p. 149
 Ut Missam celebrat Sacerdos non jejunus, an Pontifex dispensare possit. t. 3. r. r. t. r. 1. 6. p. 149
 Ubi an singulis quoque annis Pontifex dispenset in jejunio saltem excusare cum cardinali, qui celebrat coram eo in nocte Nativitatis Domini, vel an pro illa nocte in ejus Capella Pontifex anticipet diem auricularum. 5. r. 1. 6. p. 149
 Missam si quis celebret bona fide in Altari novum consecrato, vel quod amittit consecrationem, an Altare illud non indigeat alia consecratione. t. 4. r. r. t. r. 1. 6. p. 149
 Et quid, si Sacerdos mala fide celebret, etiam peccaverit. ib.
 Si Missam celebret excommunicatus excommunicatione sua minori, an sit irregularis. t. 3. r. r. t. r. 1. 6. p. 149
 Si Missam celebret intra Ecclesiam interdictus ab ejus ingressu, an irregularitatem incurrat. t. 3. r. r. t. r. 1. 6. p. 149
 Si Missam in toto anno Sacerdos non celebret, an peccet mortaliter. t. 3. r. r. t. r. 1. 6. p. 149
 Si Missam celebret excommunicatus non toleratus, an Ecclesia violeat. t. 3. r. r. t. r. 1. 6. p. 149
 Et an altare, & paramenta polluantur. ib. 5. r. 1. 6. p. 149
 Si quis Missam celebret in Ecclesia polluta ante reconciliationem, an remaneat consecrata. Et quid, si male fide celebret. t. 3. r. r. t. r. 1. 6. p. 149
 Et in dicto casu Sacerdos celebrans non incurrit irregularitatem, nec suspensionem ab ingressu Ecclesie. ib. 5. r. 1. 6. p. 149
 Si Missam celebret Sacerdos cum velibus non benedictis, & in calice non consecrato, an remaneat benedictus, & consecratus. t. 3. r. r. t. r. 1. 6. p. 149
 Missam duas celebrare in die an Sacerdos in aliquo casu possit. t. 3. r. r. t. r. 1. 6. p. 149
 Missam celebrare in Oratoriis privatis quo, modo, & quando possit. Vide verb. *Oratorium*, & t. 4. r. r. t. r. 1. 6. p. 149
 Invenies plures difficultates, signatur in t. 7. r. 1. 6. p. 149
 Missas duas an celebrare possit Episcopus, quid in die Natalis Domini fuit consecratus in prima. t. 4. r. r. t. r. 1. 6. p. 149
 Idem est de Sacerdotibus ordinatis in die Natalis Domini ex dispensatione. ib. 5. r. 1. 6. p. 149
 Vide verb. *Sacerdos*, tom. 5.
 Item verb. *Cardinalis Primicerius*, tom. 2.
 Item verb. *Cardinalis, Confessarius, Diaconus, Interdictum, Litania, Sacerdos*, tom. 3.
 Item verb. *Anima Applicare, Bulla Cruciatæ, Capella, Capellania, Capellanus, Clausula, Canticum, Defunctus, Dignitas Domini, Episcopus, Feria, Mendicantes, Monialis, Oratorium, Pona Religiosa, Sacerdos*, tom. 4.
 Item verb. *Claustrum, Degradatus, Diaconus, Dispensatio, Ecclesia, Ecclesiasticus, Episcopus, Hermaphroditus, Leuitas, Locutus, Sacrificium*, tom. 5.

Item verb. *Beneficentia, Eleemosyna, Naves, com.6*Item verb. *Amicus, Fesum, Intenditum, com.7*Item verb. *Feria quinta, Sacerdos, com.8*Item verb. *Feria 6. Pariter, lit. com.9**Missa audita.**De precepto illam audiendi in die festo.*

Quidam scrupulosi augentur, an habuerit intentionem implendi preceptum Missæ. Ideo benignam aliquam opinionem impendit a me potius. Et hoc dubium occurrat, quis sciat, quid præter attentionem in terram necesse esset ad implendum preceptum audiendi Missam tantum formalis, vel virtualis, quæ vult idem preceptum adimplere. t. a. tr. 3. r. 1. p. 154

Ex quo deducitur, quod si quis audiât Missam ad devotionem putans non esse diem festum, et tamen postea aliam Missam audire, ibi ante medium. §. 1. & c.

Ex quo etiam advertitur satisfaciæ precepto, qui vult Missam audire cum voluntate expressa non adimplendi preceptum audiendi Missam, nec opus esse mutare animum in tempore habili, & applicare pro implendo precepto Missam illam audiam. ibi §. 3. ante medium, & c.

An si quis audiât Missam sine interna intentione satisfaciæ precepto Ecclesiæ. t. a. tr. 3. r. 2. & in aliis ejus not. p. 154

Ex quo inferatur, satisfaciæ eum precepto Ecclesiæ de audiendo Sacro, qui tempore Sacri legit Horas Canonicas, ad quas obligatur. ibi §. 2. & c.

An qui voluntarie sine attentione interna audierit Missam, teneatur postea iterum illam audire. t. a. tr. 3. r. 3. & in plurimis aliis ejus not. pag. 154

An si quis audiât Missam impotens pro penitentia in Confessario sine interna intentione, satisfaciæ. Idem est de recitatione Rosarii a Confessario pro penitentia impotens. t. a. tr. 3. r. 4. & in aliis ejus not. p. 155

An Sacerdos satisfaciæ precepto Ecclesiæ de audiendo Missam in die festo, si Missa dixerit et voluntaria distraxerit. ibi §. 2. & c. Quis summo manet audit Missam, postea Episcopus fecit illum dices festum de precepto, quæritur, an teneatur audire aliam Missam. t. a. tr. 3. r. 5. p. 156

An si quis in die festo audiat Missam immemor præcepti an teneatur ad aliud Sacrum audiendum. ibi

Si quis voverit audire Sacrum, & illud audiat cum positiva intentione, non satisfaciendi voto an teneatur audire alterum Sacrum. ibi in fine Ref.

Quoniam distinxit ab Ecclesiæ excuset, ut quis non teneatur illam audire ad audiendum in diebus festis. t. a. tr. 3. r. 6. p. 156

Et advertitur, quod si forte contingit ut vebat plura esse Tempia, & loca interdu, longiusque distare Ecclesiæ aliqui intra urbem, vel suburbium liberam ab interdu, tenebatur etiam feminæ delicate, & aliquæ autoritates, fecit gravi Celi interdu, ceteris ut in die festo audiat Missa, post mediū Ref. & c. An distantia unus leuæ sit sufficiens, ut quis ab auditione Missæ excusetur. Et quid, si iter cum equo facieundum sit. Et an hoc intelligatur in tempus, quod non sit ferendum, aut in vis finis summa, tuerentes, & hujusmodi: aut si equus, mulas, aut alius, in quo iter quis alitur sit, fiat tardi, & c. t. a. tr. 3. r. 7. p. 156

Ex hoc docetur, militarium sufficere ad excusandum quælibet a Missa in die festo, specialiter feminas delicatas, & aliquas auctoritates. ibi §. 3

An Mater, vel nris excusetur ab audienda Missa de precepto, si non potest in infantum domo relinquere, sed necesse sit secum in Ecclesiâ deferre. Idem est de ancillis, quæ infantes asserere debent. t. a. tr. 3. r. 8. p. 157

Au pueri habentes usum rationis teneatur statim precepto audiendi Missam in die festo. t. a. tr. 3. r. 9. p. 157

An matrus, sacerdos, & ceteri teneantur Missam in diebus festis audire. t. a. tr. 3. r. 10. p. 157

An Sacerdotes Sentus Venetus, & omnes alii, qui audiant Missam in templo D. Marci diu solam a Primario illius Ecclesiæ ante medium nodum, satisfaciæ precepto audiendi Missam in die Natalitii Domini. t. a. tr. 3. r. 11. p. 158

Idem est dicendum de audiendi Missam Natalitii Domini, quæ coram summo Pontifice in illa nocte ab Eminentiſſimo Cardinali celebratur. Et in tali casu a Pontifice anticipet diem sequentem, vel dispenset, ut Cardinalis celebraret non jure. t. a. tr. 3. r. 12. & in aliis ejus notis. p. 158

An famuli, qui non habent aliud tempus confitendi, nisi dum dicunt Missa, satisfaciæ precepto audiendi Sacrum in diebus festis. t. a. tr. 3. r. 13. p. 159

Et cursum docetur, licitum esse ob notabile commodum temporale etiam a Sacro abstinere in die festo, si alia ratione id obtineat quis nequit. ibi paulo post in §. 1. verſi. Si enim

Et advertitur, quod ad satisfaciendum precepto Missæ absolute non est opus audire vebat, sed videre Sacerdotem, licet sufficit, ut intellat cum reverentia, ut Sacrificium suum præſentat hñnet. ibi ante medium diu §. 2. & c.

An satisfaciæ precepto audiendi Missam Religioſus, vel Sacerdos

pod. gratia laboras, qui audit Missam, & cum ei exciſit confessio Novitiorum, vel peccata venialis ahorum. ibi in fine Ref.

An excommunicatus major excommunicationis, si in die festo ex precepto audit Missam, & postea obtineat absolutionem excommunicationis, teneatur iterum audire aliam Missam. t. a. tr. 3. r. 14. pag. 159

Superest adhuc difficultas, an excommunicatus, qui ob negligenciam suam perseverat in excommunicatione, peccet contra preceptum audiendi Missam in die festo. Et an idem dicendum sit de infirmo negligente in procuranda salute, & de carcerato negligente in procuranda libertate. ibi §. 4. p. 160

Et ex peccet non audiendo ante Sacrum, qui prævidet se de proxima eodē implendum ad illud audiendum incurrendum excommunicationem, vel se inebriando, aut ingrediendo peregrinationem, vel iter voluntarium, & c. ibidem. quarto, ad medium, & verſi. Non nego, & c.

An qui audit Missam a Sacerdote excommunicato vitando, vel a degradato, & depolito, sua culpa, vel interdu, implet preceptum Ecclesiæ de audienda Missa in die festo. t. a. tr. 3. r. 15. pag. 160

Et notetur curſus absolutione Missæ in die festo ejus, qui non habent alii Sacerdotis qui publice concubinatium. ibi §. 3. p. 160

An satisfaciæ Missæ precepto, qui infensum Missæ aliquando recedit a Sacrificio. ibi §. 4. & c.

An licitum sit a Ministro existente in peccato mortali petere celebrationem Missæ, ut quis satisfaciæ precepto illam audiat. t. a. tr. 3. r. 16. p. 161

Et an hoc intelligatur, si Minister sit paratus ad ministrandum, live non, live sit paratus, & Pastor sine mora modo audit necessitas vel justis, & rationabilis causa, & necessitas. ibi §. ult. & in multis aliis ejus not.

An qui audit Missam in fenestra domus suæ adimplat preceptum. t. a. tr. 3. r. 17. p. 161

Et an si quis audit Missam stando extra Ecclesiam in ejus strato, seu Cometerio satisfaciæ precepto. ibi §. 2. r. 17. p. 161

Et docetur, existentes post priorem Ecclesiæ, & Missam audientes satisfaciæ precepto. ibi §. 1. Ref. & in aliis ejus not. pag. 162

Et quævis Missa in Altari valde remoto, vel alta Turri, & si ellet privata, a quo verba dicat præſent illi, & c. proinde satisfaciæ precepto, quævis Sacerdos non videret, nec audiat. ibi in eodem

An qui audit Missam post Evangelium inclusive satisfaciæ precepto. t. a. tr. 3. r. 20. & 1. p. 162

Et quid, si Offerentia aliqua benedictionem Sacerdotis interfir. ibi Ref. & c. p. 163

Et docetur, quod quis non teneatur Missæ interesse, nisi usque ad missionem, & benedictionem Sacerdotis, & idem non teneatur audire Evangelium S. Joannis, si in principio Missæ audiat aliud primum Evangelium. ibi §. 2. ante medium

An in auditione Missæ decet parvas materas. Et an si quis non interſit consecrationi, & sumptioni, vel parti Canonis, licet reliqua omnia Missæ audiat, non satisfaciæ precepto. t. a. tr. 3. r. 22. per totum. p. 163

An si quis accedit ad audiendum Sacrum, dum præſatio dictus, & non sit aliud, teneatur illud audire. t. a. tr. 3. r. 23. p. 163

Et an peccet mortaliter, qui non affuit consecrationi, licet totam Missam audiat. ibi in fine l. secundi.

Et an qui tamen usque ad consecrationem interesse possit, non censetur absintus usque ad illam assistere, cum in illa parte præceptum de audiendo Sacro nequeat impleri quid sustiniam. ibi in fine resolutionis

An qui ad illi præſent, & audit totam Missam, dempto tempore consumptionis Sacrificii adimplat preceptum. Et resolutio hujus quæſtionis pendet ex illa, an consumptione sit finalis Sacrificii Missæ. t. a. tr. 3. r. 24. & in aliis ejus not. p. 164

Et inferitur, eum qui de Sacrificii exstiterit, quando Sacerdos vult consecrare, & finita consecratione statim regreditur, peccare lethali, nec satisfaciæ precepto, ibi §. 2. ante medium, & c.

Et quid dicendum est de eo, qui tempore non solum immolationis, sed etiam consecrationis ingrederetur Sacrificium ad offerendum aliquod necessarium, an satisfaciæ precepto de audienda Missa in die festo. ibi §. 4. & c.

Et quid etiam, si quis exiret extra Ecclesiam ad faciendum, & c. dederunt aliquid ad Missam necessarium. ibi §. 5. diu §. 3

An si quis adesse præſent tempore consecrationis, statim c. et precepto Missæ. t. a. tr. 3. r. 25. p. 164

Et quid, si quis voluntarie, & sine necessitate exeat ante consecrationem, & utraque facti redierit, an censetur omniſſiſſe peccabilem, ita ut non impleat preceptum Missæ. ibi §. 1. & c.

Et quid si omiſſiſſet a consecratione inclusive usque ad Post-communionem inclusive. ibi §. 2. ante medium, & c.

Et deducitur, an essentia Sacrificii consistit in Consecratione, vel Communione. ibi §. 3. paulo post loquimur, & c.

Et an qui venit in medio Missæ ultimæ, teneatur saltem usque illam prætere, quæ restat. ibi diu §. 3. paulo interius a verſi. an qui & c.

Sic etiam Feria Sexta Hebdomadae Sanctae non tenetur quis adesse Officio illius diei, etiam occurrente festo, ib. ad med. dicti §. 2. c. 2. An qui audit Missam ab uno Sacerdote ad Concelsationem usque ad finem, & postea ab alio usque ad consecrationem, satisfaciatur precepto. Et non est dubitandum, quod satis facit, si priorem partem prius audiat, & posteriorem posterius, t. 1. c. 1. §. 1. & in aliis ejus not. p. 164

Et docetur, posse aliquem eodem tempore tres Missas audire, & satisfaciatur precepto, voto, & poenitentiae, ib. prope fin. et. & in aliis ejus not.

Et notatur non satisfaciatur precepto Confessarii de audiendi Missis duabus, illum qui final tempore ambas audiret, quod alii etiam afferunt de illo, qui ea voto, vel poenitentia fidei iniuncta tenetur audire tres Missas, vel plures, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. per totum, p. 165

An Petrus satisfaciatur precepto Missae, qui eodem tempore Sacrum duorum Sacerdotum media ea parte audit, nempe Missam unius Sacerdotis usque ad consecrationem, & Missam alterius Sacerdotis a Consecratione usque in finem, t. 1. c. 1. §. 1. & in aliis ejus not. p. 167

Et an qui duplicem Missam audire tenetur, possit ea simul audire, dum ex in dupli Altari simul celebratur, ib. sub finem, & in aliis ejus not.

Et an quis possit brevissimo tempore interdictio, & intra duos minuta Missam audire, si in quatuor, vel decem, v.g. Altaribus variis Missa proportionata anteriori ac se celebratur, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. per totum, v. Colligo, p. 165

An eadem actione duobus preceptis satisfaciatur possimus. Et pro roboranda sententia negativa diversis casibus adducuntur in textu hujus Resolutionis. Et hac quaestio maxime proponitur pro precepto audiendi Missam in die festo, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 166

Appendix ad alias difficultates, quae mixtae dispersae sunt per alter Tomus, & Tractatus, & simul pertinent ad hoc verbum, De precepto audiendi Missam in die festo.

In Missa audiente in diebus festis tempore pectus, an possit Episcopus dispensare cum omnibus in domibus reclusis propter suspicionem pestis, vel quid est faciendum, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 182

Missam audientis tempus, an quis pervenire tenetur, si tunc, quod quando obligat preceptum, opportunitas non erit, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 164

Missam audire, an Episcopus possit in suo Palatio Oratorium privatum habere pro sola sua commoditate, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 164

Idem est de Episcopo titulari, & Prelatis habentibus jura Episcopalia, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 164

Ut Missam audiat tempore interdicti in die festo, an quis tenetur sumere Bullam Cruciatam, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 164

Si Missam extraneus audiat in die festo bona fide in privato Oratorio, an satisfaciatur precepto, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 164

Et si postea cognoscatur esse sibi prohibuit, an tenetur aliam Missam audire, ut implet preceptum, ib.

Et quid de audiente Missam in Oratorio de licentia Patroci in die festo, ib. §. 1. & ult. p. 164

Ut Missam audiat, an quis possit virtute Cruciatam habere Oratorium privatum in domo sua, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 164

Ne Missam eandem quis audiat simul cum excommunicatione, prohibetur, sed prae excommunicatione potest accusari a mortalibus, si exeat inductione, & cooperatione, & fiat absque contemptu, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 164

Si Missam audiat laicus non interdictus in loco interdicti sine vi, & scandalo, an peccet mortaliter, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 164

Ad Missam audiendam non est additendum Haereticus causa poenitentiae, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 164

Missam audiendi an quis tenetur pervenire tempus, qui tunc, quod in alio non erit opportunitas, vel Sacerdos pro adimplendo precepto, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 164

Missam non audiendo excommunicatus in diebus festis, si negligens sit in obtinendo absolventem excommunicationis, an poenitentia tenetur preceptum, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 164

Et si dictus excommunicatus non audiat Missam per annum, si postea obtenga absolventem excommunicationis constitutum, an tenetur se accusare, quod peccavit sociis contra preceptum, ibid. §. 1.

Missam audire in Oratorio privato in diebus festis in indulgentiis Oratorii, an satisfaciatur precepto, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 164

Et quid si habeat Bullam Cruciatam, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 164

Et quid si Episcopus sub poena excommunicationis prohibetur, ne quis Missam audiat in Oratorio privato aliqui diebus solemnioribus, an hoc non obstante, qui habet Bullam Cruciatam possit ibi in diebus diebus Missam audire, ib. §. 1.

Propter Missam precepti, quam Sacerdos tenetur audire, modo desiciat Missa, an possit Sacerdos simplex, deficientia eppa, Com-

festarii, celebrare continuis, tom. 1. t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 136

Et an ad id tenetur, ib. §. 1.

Et an etiam, ut alii audiant Missam precepti, si non est alius, qui celebrat, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 136

De Parocho non est dubitandum, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 137

Missam audire non tenetur populus, si sit cessatio à divinis in aliqua civitate, quamvis tunc concedatur alicui Ecclesiae, ut in ea agatur res sacra, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 139

Qui Missam audire tenetur ea poenitentia, si illam audiat post Evangelium dictum, non peccat mortaliter ratione paritatis materiae, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 145

Qui Missam audire singulis diebus per mensem pro poenitentia habet, an tenetur diebus festis duas Missas audire, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 147

Qui Missam non audire toto anno statuit, an tantum peccatum committit, & sufficienter confitetur, si dicat, habui propositum non audiendi Sacramenta, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 148

Missam audire in propriis Parochis non tenetur fideles in diebus Dominicis, & festis, sicut confectudine, & privilegio, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 145

Et quid si Episcopus fecit excommunicationem super hoc, ib. §. 1. & ult. p. 145

Missam audire de precepto an possit frater Episcopi cum uxore, & reliqua sua familia in aliquo ex Oratoriis Episcopi, ib. p. 145

Et an familiares Episcopi mortui, vel absente Episcopo. Idem est de familiaribus Cardinalis, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 145

Missam de precepto audire an possit secularis, & vassalli Regulatorum in Oratorio Grangiarum Regularium, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 145

Missam de precepto an tenetur audire tempore interdicti, qui habet Bullam Cruciatam, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 145

Missam audire pro precepto diei festi an possit familiares in Oratorio privato Domini, si non addit Dominus pectus, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 145

Et quid si familiares habeant Bullam Cruciatam, & etiam tempore interdicti, ib. §. 1.

Missam de precepto audire an possint comorantes in domo secularis habentis Oratorium privatum, si suis expensis vivat, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 145

Si Missam audire quis nequeat nisi in Oratorio privato, an tenetur illam ibi audire, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 145

Et quid dicendum de audiente Missam de precepto in Oratorio Episcoporum, Regularium, & in Oratorio privato secularis virtute Cruciatam, an satisfaciatur precepto, ib. §. 1.

Missam audire an tenetur dubitare, an hodie dies festus, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 145

Missam audire Sacerdotis interdicti personaliter an licitum sit alicui non interdicti, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 145

Missam audire certa die quis vivit, sed impeditur factum ea die, an tenetur Missam audire altera die, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 145

Et quid si dubius sit in emittendo votum iuramentum temporale, si Missam solam audiat Cardinalis mittente, & procedente ad scrutinium in electione Pontificis, an incurrit excommunicationem, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 145

An possit audire Missa de precepto in Oratorio privato tempore interdicti, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 145

Qui Missam audiat immemor poenitentiae in iuncta Missa talem, an satisfaciatur precepto poenitentiae in iuncta, & satisfactio illa fuerit pars Sacramenti, ita ut possit prodire ex opere operato, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 145

Et quid, si postea in iuncta omnia poenitentiae accipiat, an mandet cum intentione capessit illam non impendi, & neque satisfaciatur precepto Confessarii, sed tamen non habet tenentem partem Sacramenti, & per consequens non tenetur poenitentiam ex opere operato, ib. §. 1. & ult. p. 145

Qui Missam non audiat in die Dominico, in quem accidit festum alicuius Sancti, an satisfaciatur diebus in contumeliam in die festo semel Missa sacrificium perterritum, tom. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 145

Qui Missam de precepto audiat in die Sabbati Sancti, an tenetur audire etiam Vespers, & fucus autem an peccet venialiter, tom. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 145

Qui Missam audiat animo non satisfaciendi pro tunc sed postea iterando, an satisfaciatur precepto cum illa prima Missa, tom. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 145

Idem est de poenitentia iniuncta audienti Missam, dec. ib. §. 1.

Qui Missam audiat sine attentione saltem virtualiter, an satisfaciatur precepto, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 145

Et quid si quis Missam audiat cum distractione voluntaria, ib. §. 1. & ult. p. 145

Et an talis possit absolvi, cum emendationem non proponeret, t. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 145

Et quid si error azonacione extorsit ex inadvocentia, ib. §. 1.

Qui Missam non audivit propter studium, an tenetur in confessione explicare hanc incuriam, tom. 1. c. 1. §. 1. & ult. p. 145

Et quid, si aliquibus proponeret omittere Missam propter pigritiam,

in la vatore, & eas Vicarius visitare possint. t. 3. tr. 5. r. 15. §. 2. pag. 472

Monasterii Religiosorum, quibus proveniunt redactiones, an teneantur de illis elemosinas facere. t. 4. tr. 7. r. 31. §. 1. p. 162

Ubi an Praeclatus possit, vel debeat omnes superabundantes redditus elemosinam dare. §. 3.

Ad Monasterium Monialium regulares, peregrini, & alii accedentes ad colligendum cum monialibus abbas licentia Episcopi, an peccet, & incurrat excommunicationem latam ab Episcopo propter aliam penam detentam in Decreto Urbani VIII. t. 7. tr. 1. r. 303. ult. ad r. 312, ubi late, & variis regulis circa hoc a p. 151. ad 137

Monasterii Monialis subiecta Regularibus an visitare possit Episcopus in ordine ad elatum. t. 7. tr. 1. r. 316. per totum. p. 136

Monasterii Religiosorum secundum illud, quod septem est, an gaudeant immunitate. t. 9. tr. 1. r. 8. §. 1. p. 7

Et quid, si supra dictum Monasterium aliquis confugiat. t. 9. tr. 1. r. 10. §. 4. & seq. p. 8

In Monasterio Regularium, quae in titulis Cardinalium sunt, quam potestatem Cardinales habent. t. 9. tr. 1. r. 43. §. 1. p. 191

Monasterii Monialium an Cardinales ingredi valeant. t. 9. tr. 7. r. 44. §. 1. ibid.

Et an hoc privilegium intelligendum est solum de Cardinalibus Proceuribus. ib.

Et an hoc possit Iulianus Greg. XIII. amplius possit. ib.

Ingressus ipsa Monasterii Monialium, & cum sacra virginitatem committunt, §. 1. casus sit occultus, an possit ab Episcopo absolvi. t. 3. tr. 1. r. 316. p. 16

Et an possit lapidibus absolutioem obicere in quocunque Consecrato vigore Bullae Cruciatæ. t. 3.

Religiosi admittentes homines intra claustra Monasterii, an possint absolvi ab Episcopo si suspensio inde incurrit, §. 1. casus sit occultus, quod inde dicendum est de Praetati Regularium. t. 3. tr. 3. r. 30. §. 3. ib.

Quia Monasteriis regularium, & eorum cubiculis, refectoriis, Bibliothecis, Dormitoriis, Cameris, &c. copiam habet, an teneantur hanc circumstantiam aperire in confessione. t. 1. tr. 7. r. 84. §. 1. p. 80

Et quid si in lapidibus locis quia furatur, so sufficiat dicere, furatus sum, ibid.

Si in Monasteriis, & locis religiosis reperitur thesaurus, ad quem pertinet. t. 6. tr. 6. r. 12. §. 5. p. 37

Et quid in dicto casu, si arte magica thesaurus inventus est. com. t. 6. tr. 6. r. 12. §. 4. p. 37

Si in Monasteriis Religiosi recipiunt aliquem, non occasione transitus, vel devotionis, sed recreationis causa, an in dictis locis Bullae Clem. VIII. de largit. muer. t. 7. tr. 1. r. 31. per totum. p. 137

Si de Monasteriis non adiacentibus, qui habentis casus religiosorum sine licentia Principis statutum sit a Principe, so derogat immunitatem Ecclesiasticam. t. 9. tr. 1. r. 101. t. 1. r. 147

Monasterio alicui an possit retinere reliquiae bonas, & oon fratri, vel consobino. t. 6. tr. 8. r. 106. §. 4. p. 31

Io monasterio exempto Clericus delinquit, p. 2. laudens alicui, & eo ipso incurrit suspensionem, vel excommunicationem a suo Episcopo contra laudens, &c. com. t. 9. tr. 1. r. 191. a. in fine. p. 90

A Monasterio exempto licentiam dare suis Monialibus an Praetati Regulares possint ex iura causa sine interuente Episcopi. t. 7. tr. 1. r. 334. per totum. p. 164

In monasterio aliqui oblati viuentes, an gaudeant privilegio fori. t. 9. tr. 1. r. 176. §. 1. p. 16

Monasterium an succedit in bonis Novitii, qui iio articulo mortis emisit professionem ante annum probationis expletum, si moritur sine testamento. t. 7. tr. 1. r. 360. per totum. p. 77

An Monasterium, vel fundusque succedit Religioso habenti maiorem, vel sibi commissum a die professionis. t. 7. tr. 1. r. 370. §. 4. p. 120

An ad Monasterium primum, vel secundum pertineat bona Religiosi transiens ad aliam Religionem, vel Episcopatum. t. 7. tr. 1. r. 100. §. 1. p. 91

Ubi alia notabilia contingunt in dicto casu.

Vide verb. *Famine*. t. 2

Item verb. *Alienare*, *Ingradi*, *Licentia*, *Missa celebrare*, t. 3

Item verb. *Elum hysse*, *Episcopi*, *Mediolanensis*, *Regularis*, *Satisfactio*, t. 4

Item verb. *Accedere*, *Cambium*, *Classura*, *Cogere*, *Dei*, *Ingradi*, *Ingressu*, *Inferre*, *Lea*, *Matum*, t. 5

Item verb. *Bona temporalia*, *Distributio*, *Monialis*, *Religiosus*, t. 6

Item verb. *Abbas*, *Acquirere*, *Admittere*, *Causa*, *Constitutio*, *Debitum*, *Dispendium*, *Dei*, *Esse*, *Errare*, *Famine*, *Legatum*, *Monialis*, *Muer*, *Nopta*, *Reducere*, *Reformatio*, *Regula*, *ver*, *Vidua*. com. 7

Item verb. *Inventarium*. t. 9

Monere.

Monere potentem de defectu an teneatur Consecratoris absolvens aliquem sine jurisdictione. t. 1. tr. 1. r. 1. §. 1. & seq. p. 119

Idem est, si sine sufficienti dispositione praesentis absoluit, aut non obligavit ad restitutionem faciendam, ad quam debet

illum obligare. ib. 5

Monere ad diligenter custodiam civitatis an possit Consecratoris a quo in confessione novit proditorem. t. 1. tr. 1. r. 16. §. 1. p. 119

Monere aliquem parare milium: tali loco, & tempore hoc caveat, in Consecratione possit, hoc malum fecit in confessione. ib.

Monere an teneatur, qui videt Clericum ex oblivione invincibiliter omittere officium, vel aliquem comedere in die ieiunii, &c. t. 7. tr. 4. r. 31. per totum. p. 104

Vide verb. *Beneficentia*, *Clericus*. t. 5

Item verb. *Censura*. t. 8

Moneta.

Si Monetae valorem diminuerunt quia sciat, an possit illam alicui mutare cum paha, ut eam ipso retineat jure valorem, quam dicta pecunia habet, non aurem eo, quem habuit tempore, quo relictum erit mutatum. t. 6. tr. 3. r. 104. per totum. p. 113

Monetae mutatione facta, cupit temporis diminutio, vel quantitas in motu reddendo perand. t. 6. tr. 3. r. 103. per totum. p. 114

Propter mutationem conuictum in hoc regno Siciliae promulgatum fuit edictum, ut in posterum omnia genera monetarum secundum pondus valeret, & expendenter, eam hoc scirent multi ante promulgationem edicti, omnem pecuniam vel mutuo dederant, vel ea ea resemerant, ad hoc cum crimine, & oere relictum fuit scilicet. t. 6. tr. 3. r. 104. §. 1. p. 114

Ubi, an Praeceptis & ejus Consecratoris teneatur ad restitutionem, si ex corruptione clientelae illi notitia legis promulgatae pervenit ad aures iudiciorum, unde ipsi possit ex tali scientia merces vendiderunt cum aliorum detrimento. §. 3

Monetae valorem an Princeps augere, vel minuire possit, quando ad illi necessitas publica, cui populus tenetur subvenire, & avaritiam Regis vacuam est, & augmentum dictae monetae in dictis necessitatibus converteret. t. 9. tr. 1. r. 17. §. 1. de hys, de mod. p. 155

Vide verb. *Premia*, *Reges*. t. 6

Item verb. *Expendere*. t. 8

Item verb. *Ludens*. t. 9

Monetariorum.

Monetariorum, confutores, & cudentes illam monetam, an gaudeant immunitate Ecclesiae. t. 9. tr. 1. r. 31. §. 1. p. 6 & 107. §. 5. & seq. pag. 17

Monialis.

An possint excoere Moniales monas Patris in Baptismo, ad Confirmationem. t. 1. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 8

Qui Moniales multas cogitans polluantem secum habet, an unum, vel plura peccata committat in confessione explicandis. t. 1. tr. 1. r. 18. t. 8 & seq. p. 18

Moniales extra Chorum an teneantur subonere peccati mortalis perfolvere Horas Canonicas, t. 3. tr. 6. r. 12. §. 1. p. 90

Et an hoc ex vi saltem consuetudinis preceptum ad culpam mortalem obligantem. ib. §. 3

Moniales an possint intruere, ere confuetudinem, quae apud ipsos habet vi legis circa hoc. t. 3. tr. 6. r. 15. §. 1. p. 92

Moniales omnes tam exempti, quam non exempti, sed sub Episcoporum regimine viuentes, an possint recitare Officium de SS. Sacramento in quatuor festis Adventus, & Quadragesimae, & de Conceptione s. Virginis in Sabbatis novum lectionum non impeditis. t. 3. tr. 6. r. 12. §. 4. p. 96

Moniales an intelligitur in verbis Bullae Cruciatæ vel nomine Fratrum in Ordine, ut per Bullam suspendatur indulgentiarum Regularium. t. 4. tr. 3. r. 144. t. 3. p. 97

Moniales tempore subitum an possint eligere Consecrarios quocunque ab Ordinario approbati, etiam si non sint ad eorumdem Monialium collectionem deputati ab Ordinario, et ea peccatis, vel a casibus, & censuris reservatis absolvi. t. 4. tr. 1. r. 10. §. 1. p. 11

Moniales an sint praefrendere viris Religiosis in distribuendis elemosinis inter pauperes. t. 4. tr. 7. r. 60. §. 1. p. 136

Moniales exempta colloquuntur cum subditi Episcopi non potest Episcopus punire. t. 1. tr. 1. r. 86. §. 2. post medium. p. 40

Moniales non comprehenduntur, si censura feratur vel nomine personarum Ecclesiasticarum. t. 3. tr. 4. r. 24. §. 1. p. 122

Moniales Turris (piscatores) Romae censentur, an sunt verbi Religiosis, & earum vota sint sollemnia. t. 7. tr. 3. r. 150. §. 1. p. 168

Et si dicatur Moniales contraherent matrimonium quovis peccarent, an valide tamen contraherent. ib.

Et si recedat a Monasterio non fiat Apostatus. Et an tamen gaudeant privilegio fori, & Canonis, & exemptione gabellarum, ib. & seq.

Moniales absque peccato proprietatis, & insecutione Bullae Clement. VIII. de largit. muer. an possint aliqui festi facere, musicos, & Praedicatorum trahere, & solvere illorum mercedem, & sustentare eos, qui eis gubernant, quia haec, & alia similia non comprehenduntur vel nomine legationis, & donationis gratiosae, sed sub nomine satisfactionis. t. 7. tr. 3. r. 64. per totum. p. 129

Moniales deserventes an gaudeant Immunitate Ecclesiae. t. 9. tr. 1. r. 101. §. 1. p. 191

Et quid, si quis deflorasset Monialem in ipsamet Ecclesia Monasterii. ib. §. 3

Ut mulier trahere possit ad secundas nuptias, an sufficiat praesumptio veritatis, & probabilitas de morte viri. *com. 2. r. 6. r. 167. §. 1. pag. 301*

Ubi an Confessarius in foro conscientiae id permittit ipsi possint, & iudea in foro externo, possit celebrare nuptias causam intelligeret, neque talem mulierem punire, neque si secunda viro separare deberet, donec cognovisset sit priore marito vivente. *§. 2. pag. 304*

Mulier an peccet reddendo debitum viro, qui sit uterque libidinis causa continet incipit, sed postea non sequitur generatio subterfuge, & semen extra vasa effundit. *t. 2. r. 6. r. 184. §. 1. p. 307*

Mulier, si de eius confesso vir id faciat, peccat quidem graviter; et si illa non consentiat, licet peccat reddere, & petere debitum à marito, etiam si ille peccatum reddiderit. *ib. §. 6. pag. 307*

Mulier an peccet mortaliter mingendo statim post coitum ad emittendum semen. *t. 2. r. 6. r. 185. §. 1. p. 319*

Idem est, si se erigat, ut semen emittat, nec concipiat. *ib. §. 2*

Et in supradictis casibus an mulieres ita facientes peccent contra conscientiam erroneam, si crediderit eis mingendo, vel erigendo se peccare. *ib.*

Mulier satisfacit sue obligationi, si viro exigenti debitum praestet utrum corporis, verens tamen animum ad stilia, ne natura excutitur. *t. 2. r. 6. r. 187. §. 3. p. 313*

Mulier votum non iurare ad matrimonium, si marito superfluo est omnino liberis, si maritalia vota irrita. *t. 2. r. 6. r. 188. §. 1. p. 323*

Mulier quinquagenaria an dicatur senex, ut vir possit profiteri Religionem, remaneat illi in seculo cum voto castitatis. *t. 2. r. 6. r. 188. §. 1. p. 323*

Et in hoc casu ad Episcopum pertinet despicere, utrum mulier extra periculum inciderit in avaritiam, *ib. §. 6. p. 313*

Et an liceat licentia Episcopi adhibenda sit ex precepti necessitate, vel consuetudine. *ib.*

Quando mulier produntur paratit maritum mortuum esse, si fornicata sit, & vir supervenit, an possit ea hoc ipse petere divorcium. *t. 2. r. 6. r. 191. §. 1. p. 328*

Et quid, quando existimamus, cum quo rem habet, esse propterea mulierem, ut, si per vim absolutum cogitur, & opprimitur ab alio. *ib.*

An datur casus, in quo mulier teneatur revelare filium spurcum cum periculo vite, & famae. *t. 2. r. 6. r. 193. §. 1. p. 329*

Et an non debeat haec mulieri denegari absolutio, & poenitentia, si nolit revelare tale delictum. *ib. §. 4*

Et datur regula in dicto casu, quomodo se gerere debeat Confessarius. *t. 2. r. 6. r. 194. §. 1 & seq. p. 330*

Quando mulier multis pecuniis per adulterium acquirit, an marito sit restituendum. *t. 2. r. 6. r. 196. §. 1. p. 337*

Et an dicat pecunie restitutione sint saltem pauperibus, vel ei, qui dedit. *ib. §. 4*

Et quid, si re pretium accepit ab eis, qui potestatem alienandi non habent, ut Religio, Viri, & c. *ib. §. 1*

Mulier nobilis, quae fuisse, vel alapa percussit Clericum ad venerem illam incitantem, an incidat in censuram. *t. 2. r. 6. r. 197. §. 1. p. 332*

Et quid, si tantum verbis Clericum cum contumacia, vel aggredietur. *ib.*

Mulier, quae erumpente natura ipsa in masculum transivit, an possit sacris Ordinibus initiari, in consilio Summo Pontifice. *t. 2. r. 6. r. 198. §. 1. p. 339*

Mulier an incidat in excommunicationem, vel casum reservatum per Episcopum, qui incipit, & ignorat amorem medicamentum, & potionem tribuit, ut abortus sequeretur, etiam si post summionem rem illi amorem aperiret, & ipsa facto gauderet, atque illud ratum haberet. *t. 2. r. 6. r. 199. §. 1. p. 342*

Idem est, si postquam fuisset monita de procreatione abortus, illum nollit impedire, cum tamen possit. *ib. §. 2*

Quando mulier gravida parva est se occidere ad infamiam vitandam, an licitum sit fuisse illi abortum. *t. 2. r. 6. r. 201. §. 1. p. 346*

Mulier nobilitatem genere mariti, & non privilegium gaudet, & c. *t. 2. r. 6. r. 202. §. 1. p. 347*

Mulier, quae non potest contra naturam facere ab eo quae consentia mariti, viri, caritatis, vel doctum propinquum, ita disponente municipalitate, seu statuto, an donec possit causa mortis. *t. 2. r. 6. r. 203. §. 1. p. 348*

Mulier nupta an nominari possit tertio exsecratur, & commissura testamentaria. *t. 2. r. 6. r. 204. §. 1. p. 350*

Mulier, quae sepulchrum non eligit, an sepelienda sit in sepulchro viri. *com. 2. r. 8. r. 9. §. 2. p. 110*

Mulier si duos, vel plures viros habuit, an sepelienda sit in sepulchro ultimi viri. *ib.*

Mulier an sit homo. *t. 2. r. 10. r. 18. §. 1. p. 160*

Mulierem extra territorium nubentem, cum sua familia privandam fore hereditate, & si ei sit quaestita, statum hoc disponens, & poeniam an sit contra immunitatem Ecclesiasticam. *t. 2. r. 6. r. 205. §. 1. p. 160*

Qui cum muliere habuerit rem in vase praeposito, an incidat in casum reservatum sodomiae, & Clericus in poenae Bullae S. P. contra Clericos Sodomites. *t. 2. r. 7. r. 5. §. 1. p. 27*

Qui cum muliere habente votum virginis ut prima copula, & non ultima peccavit, an teneatur explicare peccatum, & omnia post copulam cum ipsa sequuta. *t. 2. r. 7. r. 91. §. 1. p. 283*

Qui cum muliere parata fornicavit, an sit constitutus excommunicationis inductionis ad peccatum. *t. 2. r. 7. r. 92. §. 2. p. 193*

Qui cum muliere tota nocte dormivit, an debeat contineri hanc circumstantiam, vel sufficiat explicare numerum copularum. *t. 2. r. 7. r. 93. §. 1 & seq. p. 294*

Cum muliere in India, Turca, Haereticis, Haereticis, & concubitus viri Christiani an sit circumstantia in confessione aperienda. *t. 2. r. 7. r. 94. §. 1 & seq. p. 297*

Et quid si hic casus sit ad Episcopum reservatus. *ib. §. 2. p. 297*

Et an hoc peccatum pertineat ad sacrilegium, quia talis conjunctio est prohibita ab Ecclesia in honorem Christianismi. *ib. §. 2*

Si mulier eandem duo cognoverit, itaque placet occurrere sit, quia eorum fit pater proles, an uterque ex quo debeat concurrere ad proli sustentationem, & ad restitutionem faciedum marito, & filius ejus, si mulier sit maritatus, & cognovisset certum, quod filius non sit legitimus, & c. *com. 2. r. 206. §. 1. p. 298*

Mulier dux etiam solae non possunt esse susceptores in Baptismo. Ea quo colligitur Patrocinium contra hoc facientem ex Concilio Tridentino peccare mortaliter. *t. 2. r. 7. r. 94. §. 2. p. 298*

Si mulieres Religiosi admittant intra spatia monasterii ex motu proprio S. Pii V. non irrumpant in ejus poenae ante iudicium sententiam de sacrilegiorum criminis. *com. 2. r. 207. §. 1. p. 298*

Mulier, quae pretio convenerit panem sordidum levare, vulgo dicta levadora, an excusetur à poenae. *t. 2. r. 7. r. 95. §. 1. p. 298*

Et quid, si dicit, quae complicitas spelethecum, vel panem mundat. *ibid.*

Et quid de quocunque alio domestico exercitio mulierum, quales est nare, consue, & huiusmodi exercitia, in quibus mulieres totam diem insistant. *ibid.*

Mulieres cuiusvis status sunt, conditionis, & multo magis Moniales, Conversae, & Novitiae possunt absolvi ab Episcopo ea quae cum percussione Clerici sine onere praesentandi de Sede Apostolica. *t. 2. r. 7. r. 96. §. 1. p. 299*

Sed pro percussione enormi sitis personam, & variis negotiis prius est intimanda Romano Pontifici, atque cum absolutio censura impediatur ab Episcopo, supradictis mulieribus. *t. 2. r. 7. r. 96. §. 2. p. 299*

Mulieres an possint introducere consuetudinem. *t. 2. r. 7. r. 96. §. 3. p. 299*

Mulieres in testamento ad pias causas an possint esse testes. Et an in dicto casu dum mulieres non sint sufficientes testes. *t. 2. r. 7. r. 96. §. 4. p. 300*

Mulieres an possint esse exsecratrices testamentariae. *t. 2. r. 7. r. 96. §. 5. p. 300*

Mulieres an possint per alio intervenire, vel Procuratrices constituere. *ibid.*

Mulieres an sint in capaces potestatis Ordinis, & jurisdictionis iure divino. *t. 2. r. 7. r. 96. §. 6. p. 300*

Mulieri peccanti cum Religioso Sacerdote an satis sit dicere in confessione, se commisit sacrilegium cum Sacerdote vel initiato sacra Ordinibus. *t. 2. r. 7. r. 96. §. 7. p. 300*

Mulieri deficienti in partu an sit ministranda Extrema Unctio. *t. 2. r. 7. r. 96. §. 8. p. 300*

Mulieri non revelanti filium spurcum, an non debeat denegari absolutio, & poenitentia, si nolit revelare tale delictum. *t. 2. r. 7. r. 96. §. 9. p. 300*

Qui mulieri proponit remedia libertatis, ut impotens fiat ad generationem, an incidat in censuram Bullae Sixti V. de Abortu. Et quomodo hic casus hodie damnetur. *com. 2. r. 7. r. 96. §. 10. p. 300*

Pro mulierum testamentis tempore pestis illius casus lo patet. *t. 2. r. 7. r. 96. §. 11. p. 300*

Vide verb. *Conjux, Fama, Maritus, Mater, Matrimonium, Vir, Uxor*. tom. 1

Item verb. *Conjux, Capula, Inceps, Minifera, Pullum, Semina, Vir, Uxor*. tom. 1

Item verb. *Conjux, Fama, Hermaphroditi, Maritus, Mater, Matrimonium, Medicamentum, Metus, Pater, Pulla, Vir, Uxor, Uxoratus*. tom. 5

Item verb. *Fama, Mater, Uxor*. tom. 6

Item verb. *Christiana, Ecce, Fama, Onus, Onustus, Pulla, Progenies*. ubi notabilis. tom. 7

Item verb. *Cham, Fama, Inducere, Juvens, Maritus, Mater, Pulla, Uxor*. tom. 8

Item verb. *Conjux, Fama, Matrimonium*. tom. 9

Multiplicare.

Qui multiplicat exactiones, vel juramenta per Deum, & Sanctos super eadem res, vel multiplicat scripturas publicas super eadem res, antequam hanc circumstantiam in consuetudine aperire, t. 1.

tr. 7. r. 1. §. 5. l. p. 304

Vide verb. *Pedire*, §. 1.

Malitiosus.

Vide verb. *Ecce*, §. 2.

Malar.

Vide verb. *Locare*, l. 8.

Mandans.

Vide verb. *Fateri*, *Gaudere*, t. 1.

Manire.

Qui manunt in die festo aggeribus, fossa, & vallo arces, urbes, oppida, &c. & alia similia faciunt, an peccent mortaliter, t. 7. tr. 7. r. 4. §. 3. p. 281

Munas.

Munera, ne largiantur Religioso, vel Moniali absque contraventione Bullæ Clement. VIII. de Ligatione munus, quam iustum causam requirit, t. 7. tr. 7. r. 5. §. 1. p. 176

Et quis sit cognitor dictæ causæ, ibid. §. 2. Solum, &c. Munera ut largiantur Religioso, vel Moniali absque interventione Constituit, dict. Clement. VIII. circa quantitatem, quis sit iudex, t. 7. tr. 7. r. 5. §. 1. p. 179

Munera p. radiata, ut licite fiant, quanti valoris debent esse, ne sint contra Constitutionem, prædictæ Clement. VIII. t. 7. tr. 7. r. 5. §. 1. p. 176

Munera, si dantur a Religioso, vel Moniali sine licentia sui Prælati, si sint valoris duorum aureorum, an inordinant in penam dictæ Constitutionis, t. 7. tr. 7. r. 5. §. 1. p. 176

Vide verb. *Pauperibus Religiosis*, ubi latè, & alia plura circa dictam Const. Clem. VIII.

Munera, si dantur Electoribus ad Majorem, ac Cathedrali, Capellam, Beneficium, &c. an possint sine onere restitutionis illa recipere, t. 7. tr. 7. r. 5. §. 1. Sede re, p. 147

A Muneribus publicis an minus, furdis, & cæcos sint immunes. Et quid de moniculis, furdis, & balbutientibus, t. 7. tr. 7. r. 5. §. 1. p. 173

Et quid si furdis, & mutus, & ex solo motu laborum percipiant mercedem loquuntibus.

Munera dantes an in aliquo casu ab incurfione penarum Bullæ Greg. XIII. de Dat. & Promissis possint in Curia Romana excusari, t. 7. tr. 7. r. 5. §. 1. p. 173

Munera accipientes Gubernatores, & Officiales status Ecclesiastici an incurant censuram Papalem, & teneantur ad restitutionem. Et quare, t. 7. tr. 7. r. 5. §. 1. p. 176

Vide verb. *Symonia*.

Munus Parvum.

Vide verb. *Parvum*, t. 1.

Munus Syndicandi.

Munus syndicandi an Capitulum Secæ vacante exerceat possit, t. 3. tr. 5. r. 4. §. 1. p. 373

Munuscula.

Munuscula an superiores Regulari reservare possint, t. 7. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 60

Murus.

Murus extrinsecum Domorum, Hortorum, Seminarii, Collegii, Ecclesiæ, Monasterii, &c. tangentes, an gaudeant immunitate Ecclesiæ, t. 7. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 13

Vide verb. *Infideli*, t. 5

Item verb. *Tristitiam*, t. 9

Mafsa.

Vide verb. *Astrabere*, Or. l. 1.

Mufcum.

Vide verb. *Conjux*, t. 1

Mufici.

Musici, qui in Ecclesiis divina Officia canunt, an aliquod temporale accipere possint sine laquei simonia, t. 7. tr. 7. r. 5. §. 1. p. 16

Vide verb. *Cantores*, t. 4

Mufum.

In mufco consecrandi consecratio certo quodam anni die, ut in Portugalia in Ecclesiâ Brachantia, an omnino sit corrigenda, t. 2. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 82

Mufum est in materia consecrabilis, scens si coquatur, t. 5. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 30

Mufum in visum includum non est materia consecrabilis, t. 1. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 18

Qui mufum consecrat sine necessitate, an peccet venialiter, to. 2. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 18

Ubi de necessitate sufficiens ad hoc agitur, §. 3

Mutare.

Qui mutare vult testamentum, quod in vita fecit cum juramento, an sit absolvendus, t. 1. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 18

Mutare Conventum an Regulares possint ex privilegiis de locis v. g. non sano, vel incommodo, ad aliâ saniorum, vel commodiorum sine licentia Episcopi Diocesis, t. 7. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 18

Mutare circumstantiam tem. in Historia sacra scriptura, ap. fit

peccatum mortale, t. 1. tr. 7. r. 5. §. 1. p. 16

Si mutet Episcopus, vel Cardinalis officium de fetia in regularione Officii de Sancto, an socius cum illis peccet venialiter propter dictam mutationem Officii, t. 3. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 373

Vide verb. *Verbum*, t. 1

Item verb. *Cantores*, *Missa celebrare*, *Præfatio*, t. 3

Item verb. *Homicidium*, *Rex*, t. 5

Item verb. *Eleosia*, *Yna*, *Y alfaris*, *Munera*, *Parlare*, t. 6

Item verb. *Cirium*, *Basilia*, *Ritus*, t. 7

Item verb. *Femina*, *Verum*, *Yna*, t. 8

Mutatio.

Mutatio vultus rei an faciat contra illum indicium ad torturam, t. 5. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 313

Mutatio dicendi in Choro Officium sub ritu duplici, ubi fit dicendum de simplici, vel contra, an sit tantum peccatum veniale, dummodo absit scandalum, t. 3. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 314

In mutatione Officii divini pro alio Officio an detur parvas materiam, t. 3. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 310

Si ex mutatione incognita tunc licet revocare donationem, & promissionem, ergo, & vota multa, t. 7. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 306

Vide verb. *Mutatio*, munus solum mutabilibus, t. 3. §. 5. §. 8

Mutatio.

Mutatio rerum circumstantiarum, an possit etiam consuetudo mutare legem, t. 6. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 104

Vide verb. *Eleosia*, *Yna*, *Y alfaris*, *Munera*, *Parlare*, t. 6

Item verb. *Habitus*, t. 9

Mutilare.

Si alii mutilant in bello iusto, an ceteri alii milites assistentes in bello irregularitatem incurant, t. 5. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 173

Qui mutilavit cuius culpa via ab alio, etiam si membrum sit occultum, & non impedit usum Ordinis, an sit irregularis, to. 5. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 167

Dubius an mutilaverit non est irregularis, t. 5. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 173

Qui mutilavit alicuius membrum an sit irregularis, & ab Episcopo dispensabilis, t. 3. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 173

Qui mutilavit alterius pollicem, an sit irregularis, t. 5. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 167

Qui mutilavit membrum servi sui, an teneatur ad aliquam restitutionem, t. 5. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 108

Qui mutilavit in Ecclesia membrum non deliberat, sed accidentaliter, & ex calore iracundie, & provocatioris, aut ex subita rixâ, an gaudeat immunitate, t. 5. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 173

Vide verb. *Abfiffio*, *Confessum*, *Confessum*, *Inducere*, t. 5

Item verb. *Confessum*, *Membrum*, t. 5

Item verb. *Brachia*, *Confessum*, *Inducere*, *Inducere*, t. 7

Item verb. *Mutilatio*, t. 8

Item verb. *Exfiffio*, t. 9

Mutilatio.

Qui mutilationem non impedit, quam ex iustitia teneretur impedire, ut minister iustitiae, an fiat irregularis, to. 5. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 166

Vide in tr. 5. §. 1. de Homicidio, & Mutilatione, à t. 57. usque ad 60. inclusive, ubi plura.

Mutilare.

Mutilator non est, qui alium excecavit, sed oculum foras non etiam, neque qui sortem, aut equum animaverit, occidit, t. 3. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 122

Mutuare.

Vide verb. *Mutuare*, t. 5. §. 6

Mutuare.

Mutuare aliquid cum pacto, ut ille, qui recipit, mutuum conferat Officium, aut Ecclesiasticum beneficium, an non solum fit usura, sed simonia, t. 1. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 18

Et quid, quando aliquis v. g. quantum in se est, confert beneficium, sed solemnitate aliqua hoc ipsum potest debet persolvere, ibid. §. 3

An satisfactum præcepto elemosynæ, si mutando subveniam pauperi in extrema necessitate, t. 1. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 12

Et quid in gravi necessitate, t. 1. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 12

Mutuarius.

Vide super hoc verb. 1. §. 1. de Contrahendis, ubi plures difficultates.

Mutus.

Mutus, & furdis, si in terris infidelium se miscet cum aliis ad facipiendum Baptismum, an sit baptizandus, t. 1. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 373

Si mutus, & orbatus manibus occurrat, & non aliis, & infans est in articulo mortis, an debeat ille abluere, & ille verba sub conditione proferre, & sic dictum infantem baptizare, t. 1. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 373

Mutus an possit absolvi si Confessarius, si alius non addit, qui plene intelligat, & intellectus his peccatis, quæ aliquo saltem modo percipi poterunt i Confessario, t. 1. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 373

Mutus an teneatur confiteri per nuntios, & signa, to. 1. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 373

Ubi an Confessarius possit absolvere mutum tempore, quo obligat præceptum confessionis, & a fortiori tempore mortis, qui præbet signa doloris, etiam si nullum possit ex ejus signis intelligere

cc

gere

gere peccatum, & alius non est, qui melius eum intelligat, ib. 5. a.
Mutus, si sciat scribere, an teneatur confiteri per scripturam, ut in-
tegram faciat confessionem, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. & seq. p. 96

Et quid in articulo mortis, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 96

Nisi mutus Sacerdos addit, an possit absolvere in articulo mortis
moribundum signis, aut scriptura, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 148

Ubi supponitur, esse de essentia sacramentalis absolutionis, aut pro-
feratur voce humana, ib. 5. 1. p. 148

Mutus Sacerdos an possit tempore necessitatis Eucharistiam aliis
ministrare, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 137

Mutus a natiuitate an sit in articulo mortis communicandus, to. 1.
t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 149

Et an etiam in vita, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 150

Et quid, si sciat scribere, ib.

Et an debeat confiteri, & a peccatis absolvi, ib.

Mutus debilis silius an teneatur Missam audire, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Mutus a natiuitate an sit unguendus Extrema Unctione, Ubi, quod
quamvis exteriora videtur per os non peccare, potius peccare
desiderio, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Mutus an possit ordinari, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Et quid est sciendum de illis, qui impedimento sunt lingue, aut
blatui Moyses, aut balbuti Demosthenes, nisi forte notabilem
difficultatem loquendi habere, ib. 5. 1.

Mutus a natiuitate an possit contrahere matrimonium, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Et quid, si mutus simul esset cecus, a natura, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Et quid, si non esset cecus, a natura, sed supervenisset, ib. 5. 1.

Mutus an possit aliquid donare inter vivos, Et quid de causa mortis,
t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Mutus an possit testari. Et quid, si mutus sit miles, an ad pias cau-
sas testari possit, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Mutus quamvis non sit miles, an ad pias causas testari possit, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Mutus miles a natura an possit testari, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Et quid, si mutus amittit sermonem in Caelis, ib. 5. 1.

Mutus a natura an possit esse miles, ib. 5. 1.

Mutus an possit esse executor testamenti, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Mutus an sit eligibilis ad Praelatus, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Mutus an possit esse Religiosus professionem emittendo, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Et quid, si mutus esset simul cecus, ib.

Mutus an possit signis, & quibus ad Emphyteusum nominare, to. 1.
t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Mutus an possit esse iudex, & dignitatem obtinere. Et an possit esse
Arbitrarius, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Mutus an possit mutus Advococum exercere. Et si mutus scrip-
to Consultat, an peccet. Et quid, si esset in causa propria, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Mutus an possit esse Curator. Et an Muto Curator dari debeat, &
maxime si sit mutus a natiuitate, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Mutus an possit succedere in feudo. Et quid si mutus possit succedere
in Majoratu, licet in iurisdictione consistat, dum tamen perfecte
intelligit per signa exteriora. Et casu quid Mutus a natiuitate
non possit succedere in feudo, debent tamen ei alimenta ca-
discedendo, quibus possit sustentari, pro quibus non teneatur alio
modo servare, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Mutus an possit esse fidei iussor, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Mutus an sit immensus a muneribus publicis. Et an monoculi, &
balbutientes. Et quid, si mutus ea solo muto laborum per-
cipiat mentem loquentis, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Mutus an possit ferre testimonium. Et quid si mutus litteras scri-
bere sciat, an in criminalibus admittatur, & recipiatur ejus testi-
monium, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Mutus, ut persona miserabilis, an possit forum declinare, to. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Mutus an possit puniri poena ordinata pro delicto perpetrato. Et
quid, si mutus sciat scribere, an possit per iudicem cogi ad re-
spondendum per scriptum. Et si constitutus scilicet homici-
dium, & ex ea confessione, cum testimonio atque iuribus, dato ei
Curatore, an possit damnari, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Mutus non potest accusare, & repellitur ab accusando, to. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Vide verb. *Mutus*, 2. 6

Item verb. *Ignorantia*, 2. 8

Item verb. *Commendare*, *Communare*, *Comprehendere*, *Pecunia*, *Uxor*,
vinus, 1. 7

Mysterium.
Mysterium fidei ignorantia an sit speciale peccatum in confes-
sione capiendum, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Ubi in ordine ad confessionem non est necessarium explicare, cuius
mysterii fidei fuerit ignorantia, ib. 5. 1.

Ea quoque ignorantia plures articulos fidei non committit plura pec-
cata specie distincta, ib. 5. 1.

Vide verb. *Adulter*, *Fideles*, *Fides*, *Carthago*, 2. 6

N

N A R E S

Per nates si quis aliquantulum aquae, vel similia sumat, an
frangat jejunium naturale, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Naris.
Vide verb. *Perfringere*, 2. 9

Narrare.
Si quis narrat alius ea, quae casu, vel dolo audit tractata, vel acta
in confessorio Cardinalium, an incurrat in censuram reser-
vata Papae, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Vide verb. *Dalla Cava*, *Reservatus*, 2. 5

Item verb. *Amicus*, *Audire*, 1. 8

Narratio.
Vide verb. *Curialis*, 1. 3

Natis.
Ex oatione, & non uesti si debent a beneficiis assumere, in magna
utilitatem Regni redundare, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

De qua natione assumendi sunt Cardinales, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Nativitas.
In Nativitate Domini statim immediate post medium noctem quilibet
potest sacrificare, vel communicare, & proxime ante me-
dium noctis cenavit in Domini aiecente in Vigilia Nativita-
tis Domini, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

In Nativitate Domini nocte Sacerdos nolens celebrare unnes
tres Missas, sed unam tantum, potest relinquere primam, & dicere
secundam, & si placuerit tertiam, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Eadem est ratio pro celebratione in die, ib.

In Nativitate Domini nocte an possit Sacerdos celebrare omnes
tres Missas illius diei ante auroram, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Si in Nativitate Domini die Sacerdos omittit in omnibus tribus
Missis illius diei successively dicta particulam illam, *Enim*, in
consecratione Corporis, vel Sanguinis Christi, an mortaliter
peccet, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Ubi supponitur, quod omittens particulam *enim* in consecra-
tione, & Missis, non peccet Sacerdos mortaliter, & clerico
contemptu, & scandalum.

Et quid, si supradictas tres Missas in die Nativitatis Domini non
dicantur successively una post alteram, sed prima post medium no-
ctem, & altera in aurora, & tertia, tempore solito, ibid. 5. 1. p. 151

Idem est, si lo supradictis casibus, & Missis in qualibet Missa diei
Nativitatis Domini Sacerdos omittit in Caeone tria nomina
aliquis Sanctis, ib.

In Nativitate Domini nocte in Capella Pontificia, & in Templo
S. Marci Venetiarum dicitur Missa ante medium noctem, quoniam,
an qui illam audire, & Serenissimo Senatui Venetiarum
faciant precepto audiendi Missam pro die Nativitatis Domini,
t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Nativitatis ratione an quis servus efficiatur, to. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Vide verb. *Latus*, *Præceptum*, 1. 8

Natus.
Vide verb. *Mina*, *Missiones*, 2. 9

Natura.
Qui contra naturam peccavit cum mare, vel formosum, vel cum be-
stia diversae speciei, an debeat explicare circumstantiam maris,
vel formosum, aut bestiam huius, vel alterius generis, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Contra naturam peccata omnia an sint anis speciei infimae, &
non subalterae, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Contra naturam peccata omnia, videlicet mollietas, sodomitia,
bestialitas, &c. an specie distinguantur, to. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Vide verb. *Effensio*, 1. 8

Item verb. *Ulcus*, 1. 9

Natus.
Nondum natis an donatio sit valida, to. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Et quid, si Notarius, vel Pater nomine nasci, aut stipulantur,
aut donationem approbat, ib. 5. 1. p. 151

Vide verb. *Patris*, *Mater*, *Mater*, 2. 6

Mutuum.

Cum mutuo grano benedicto recepto an quis lucretur ejus indul-
gentiam, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Mutuum habens teneatur reddere & redditori suum mutuum, quando
uterque suarum castrorum accenditur, to. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Mutuum dare an possit servus, t. 1. r. 3. r. 7. 5. 1. p. 151

Vide verb. *Mutuum*, 2. 4

Item verb. *Nullum*, *Bona temporalia*, *Mutuum*, 2. 5

Item tr. 3. c. 6. de *Contrahibus*.

Nauclerus.

Nauclerus aut peccat, qui meta mortis cymba transuehit aliquos volentes diuilem committere, vel alium interficere. tom.7. cr.5.7.6.5. Et ideo, ad medium, p.35

Naufragante.

Vide verb. *Bona tempestas*, *Bulla Cane*, *Intrepitus*, tom.5

Naufragium.

In naufragii periculo vocat Religiosis, vel castitate perpetuum emissum, an possit dispensari per Jubilæum, Cruciatum, vel Episcopum. t.4. cr.4. r.17. r.p.124

In naufragio ab periculo matris an possit quis plures baptizari. t.1. cr.1. r.39.5. r.p.19

Et ita baptizans plures in statu peccati mortali, an committat plura peccata, vel unum tantum. ib.5.2

Qui naufragium aggreditur casibus, an possit absolvi à quocumque Sacerdote ab omnibus casibus. t.1. cr.4. r.39.5. r.p.17

Et quid, si ex voluntate propria naufragium facit. ibidem. & t.1. r.3.7.5. r.p.19

In naufragio, si periculum vix imminet, an tunc possint simul omnes dicere aliqua peccata, & simul omnes absolvi. t.1. cr.4. r.47.5. r.p.17

Et in tali casu si tenentur publicè, vel per interpretem confiteri remedium habebat contritiōis. ib.5.3

Et quid, quando probabiliter dubitant se veram contritionem habere. ibidem.

Et an sufficiat in dicto casu, ut omnes simul fignat aliqui, v. g. confessione significet se peccasse, & ita possint à Confessario simul absolvi. ib. p.170

Navigans.

Vide verb. *Mare*, tom.4

Navigatio.

Qui navigationem non periculo salutis voluntati aggreditur, tamquam constitutus in periculo mortis, an possit absolvi à quocumque Sacerdote ab omnibus casibus, & censuris reservatis. t.1. cr.7. r.17.5. r.p.19 & seq.

Vide verb. *Impeditur*, tom.7

Navigium.

In navigiis potest deferri Eucharistia. t.3. cr.1. r.135.5. r.p.56

Navis.

Si naves gubernant Clerici ad pugnam, an incurant irregularitatem. t.7. cr.7. r.18.5. r.p.125

Vide verb. *Episcopus*, tom.4

Item verb. *Frumentum*, tom.4

Item verb. *Dux*, tom.7

Item verb. *Extrahere*, tom.8

Nauta.

Nauta ex quacumque culpa tenetur, si res apud se depositas perierit. t.6. cr.3. r.124.5. r.p.153

Necessarius.

Necessarius an debeatur de bonis acquisitis post cessionem bonorum, etiam in foro exteriori.

Et quid in foro conscientie. t.6. cr.5. r.9.5. r.p.221

Quæ sunt necessaria, ut Religiosis, & Clericis perdat privilegium fori. tom.9. tractat. a. resol. 164.5.1. & seq. pag.130. & seq.

Vide verb. *Necessitas*, cum suis notacionibus. tomo 1. a.3.4.6.7.8. & 9

Necessitas.

An quando necessitas pareat ut sit gravis, ut utriqueque sit ita rationes probabiles, ut dici possit utraque pars opinabili, an possit quis ingredi Religionem. t.7. cr.1. r.139.5. r.p.68

Si necessitas gravis adiciatur in multis, & diversis casibus redimere possint exemptionem in iustitia, præbenda pecuniæ in administratione Sacramentorum sine peccato scandalis, & similibus. t.7. r.5. r.p.4. per totam. p.211

Et quid pro audiendo Sacramentis die festis. ib.

Necessitas extrema quandoque fit, in qua quis tenetur cum periculo vixæ opem ferre alicuius saluti. tom.8. tractat. to. res. a.5. r.124.5. r.p.174

Nisi necessitas publica addat, & bonum commune, Summus Pontifex non potest dispensare in residentis Episcopi, & ut Reges retineant eos in gubernatione alicuius Regni, vel consili. t.1. r.9. cr.1. r.175.4. r.p.86

Necessitas periculi mortis existimatur moraliter tamquam extrema, quando absolvendum à censuris, & casibus reservatis. t.1. r.9. cr.1. r.124.5. r.p.127

De necessitate Sacramenti Extreme Unctionis an sit, ut servas, qui ingreditur, ommittit. Quod fit de necessitate præcepti non est dubitandum. t.3. cr.4. r.13.5. r.p.173

De necessitate Sacramenti Extreme Unctionis an sit forma deprecatoria. rom. secundo. t.4. cr.1. r.13.5. r.p.173

Et quæ verba amissa in forma Sacramenti extreme Unctionis sint necessitate Sacramenti, & quæ verba de necessitate præcepti. tom.4. cr.1. r.13.5. r.p.173 & seq.

In necessitate carnis excommunicatus non toleratur ministrans Baptismum, & penitentiam nisi peccat, nec incurrit in

regularitatem. t.1. cr.1. r.19.5.1. & seq. p.12

Siue necessitate ulla licetum est petere Sacramenta ab excommunicato toleratum. vel ab alio malo Ministro. t.1. cr.1. r.20.5.1. & seq. p.12

Necessitas, aut utilitate deficiente quale peccatum fit exigere iuramentum ab infidelis parato jurare per sanctos Deos. t.1. cr.1. r.21.5. r.p.13

Idem est de petente mutuum ab usurario sub usura parum dare. ibidem.

Et quid, si peteret mutuum ab usurario ad erogandum meretricibus. ib.5.2

Aqueque necessitate an unus possit plures simul baptizare sine peccato mortali. t.1. cr.1. r.40.5.1. & seq. p.20

In necessitate Sacerdos, vel laicus baptizans in peccato mortali infantem, an peccet mortaliter. t.1. cr.1. r.43.5. r.p.21

Et an in dicto casu peccet saltem venialiter. ib.2

In necessitate, si Sacerdos est excommunicatus, & adfuit alii, an sit tamen ab ipso petenda administratio Baptismi. t.1. cr.1. r.44.5.1. & seq. p.22

In necessitate laicus baptizans præfente Diacono, vel Sacerdote, an peccet mortaliter. t.1. cr.1. r.46.5.1. & seq. p.23

Et quid extra casum necessitatis, an dictus laicus baptizans peccet mortaliter, & incurrit irregularitatem. ib.5.3

In necessitate extrema, deficiente aqua naturali, an adhibendus sit baptismus cum aqua rosæ, vel ex alii plantis, vel herbis aspersa, vel cum glacie, pruina, rore, nive, vel sale, quandoque resoluta non sunt. t.1. cr.1. r.54.5.1. & seq. p.25

Qui in necessitate baptizat, vel tenet infantem in baptismo, an contrahit cum illo, & parentibus eius cognationem spiritalem. t.1. cr.1. r.56.5.1. & seq. p.27

De necessitate Sacramenti an requiratur Balsamum in Sacramento Confirmationis. tom.1. cr.1. r.57.5.1. pag.29

De necessitate Sacramenti Confirmationis an sit, ut Christus sit per Episcopum confectum. ib.5.4

An de necessitate tantum præcepti, & non Sacramenti requiratur Balsamum in Confirmatione. t.1. cr.1. r.58.5.1. & seq. p.30

In necessitate laicus ministrans in peccato Eucharistiam non peccat, sicuti non peccat, si ministravit in necessitate Baptismi in peccato. tom. primo. tractat. res.5.1. & seq. p.31

Immo neque Sacerdos in necessitate extrema baptizans in peccato mortali non peccat. ib.

De necessitate Sacramenti Confirmationis an sit, ut unctio adhibeatur ab Episcopo in fronte. tom.1. tractat. a. resol.6.5.1. & seq. p.32

De necessitate idem Sacramenti an sit adhibenda prædicta unctio immediate manu propria Episcopi alicui medio instrumeto, & in figura Crucis. ib.5.4. p.33

Et an supradicta in resol. prævenerit sine de necessitate præcepti, & Sacramenti. tom.1. cr.1. r.57.5.1. & seq. p.33

Si absque necessitate quis baptizaret alicum extra Ecclesiam, an peccaret mortaliter. t.1. cr.1. r.58.5.1. & seq. p.34

Quasi plurimi casus in quibus, urgente necessitate, potest quis celebrare, vel Eucharistiam suscipere, sine previa confessione, & postea tenetur quamprimum confiteri, vide in tract.3. t. de Sacramento Penitentiae & ref.140. alique ad 168. & si placeat, loquere etiam usque ad ref.185. prædicti tract.

In necessitate urgentissima an possit episcopus dispensare in impedimento dirimentibus matrimonium ante contrarium matrimonium. Et quid post contrarium matrimonium. tom.3. cr.2. r.132.5.1. & seq. p.177

In necessitate extrema proximi an saltem Episcopi prelati, & alii superiores conveniant cum periculo vite correctionem adhibere. t.7. cr.1. r.20.5.1. & seq. p.199

Idem est de magistratibus, quod actum ad suum munus. ib.5.2

Et quid, si proximus non sit in necessitate extrema, sed gravi. ibidem.5.3

Necessitas influat an licet usurpare vestes, & signa infidelium ad cultum infidelium, & ceremonias falsæ legis, fidei, & Religionis, & in quibus depictæ sunt imagines Deorum, & in vexillis effigiem Mahometis, Lunæ, Martis, & tom.7. r.5. r.78.5.1. & seq. p.150

Et quid est sciendum ad evitandum eorum scandalum in dictis adionibus. ib.5.2

Si in necessitate gravi quis sit confitendus, an possit se vendere. t.7. cr.1. r.5.5.1. & seq. p.194

In necessitate confitetur Pater, & mater an possint vendere filium, aut permutare, vel alio quocumque contradi filium alienare tom.7. r.2. r.9.5.1. & seq. p.205

Et quid, si filius sit conjugatus, emancipatus, Sacris Ordinibus initiatus, aut Clericus ib.

Ubi aliqui alii notabilia contingunt in dicto casu.

Et quid, si Pater & mater constituti sint in necessitate extrinsecæ, & supponitur, quod homo liber vendi non potest. t.7. cr.1. r.10. per totam ib.

Ex necessitate aliqua publica, ut pennis, & an Principe, seu alius superior laicus possit imponere gubellas super bonis Clerici sine eius consensu. t.3. cr.1. r.246.5.1. & seq. p.166

Index Generalis Rerum, & Verborum.

405

Clericus, vel Religiosus, peccet mortaliter, *ibid.* §. 3. p. 173

Vide verb. *Negotiari*, *l. 6*

Negotiorum.
Negotiator an sit Clericus, qui ea portione hereditatis acquirit aliquos boves, & quos aliquando post cultum suum praedium alius locabat, *q. 1. r. 184. §. 1. p. 106. §. 1. p. 173*

Et quid, si iumenta emat, ut possit ea lucri gratia locet, *ib. §. 1*
Clericus an possit emere post vestri suo, & familiaris in abundantia, & si quid superest possit vendere, etiam si vendat, quod emerat, *caus. 1. d. 1. r. 184. §. 1. p. 106. §. 1. p. 173*

Negotiator an dicatur Clericus, vel Religiosus, qui suis sumptibus, vel Monasterii imprimi liberos, & ea composuit, eaque exemplaria postea in diversis Regionibus vendit, *tom. 2. r. 1. r. 184. §. 1. & seq. p. 174*

Negotiator Clericus an statim antea trinum monitionem teneatur solvere gabellas, & Princeps illas ab illo exigere licito possit, *q. 1. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Et an dicta, vel alia gabella possit peti eorum laico, *q. 1. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Negotiator Clericus an etiam post trinum monitionem non perdat exemptionis immunitatem quoad bona Ecclesiastica, *ib. §. 5*

Negotiator Clericus, si in iudicio pulsatur, plura allegare possit, quod enim a culpa relevet, & pro excusatione illorum, *l. 9. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Vide verb. *Episcopus*, *Gabella*, *Luxum*, *Negotiari*, *Negotiator*, *Religiosus*, *l. 6*

Negotiorum gestor.
Vide verb. *Gestor negotiorum*, *l. 5. §. 8*

Nepotum.
Non solum quoad negotia criminalia, sed etiam civilia, an Clerici possint renunciare exemptioni, *q. 1. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Et quid, si de licentia Episcopi renuncietur Clericis huic privilegio, *ib.*

In negotiis politicae, & civilibus, inconvicta, mercatura, bello, &c. an Catholici non peccent contra leges excommunicationis communicando cum Haereticis. Et quid eam infidelibus, & Turcis, *q. 1. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Quando negotium iniustum est conclusum, an aliquando licitum sit ferre litigium. Et doctrina huius qui rationis est universalis ad plures casus, *q. 1. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Vide verb. *Cum Pauli*, *l. 1. §. 1*

Item verb. *Justi*, *§. 9*

Nepotus.
Nepotus aliquis quanto tempore iudicandus sit talis, ut ratione irregularitatis non possit etiam minores Ordines recipere, an post decem annos a suo Baptismo non sit amplius irregularis, *l. 9. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Et in tali casu non dispensat in irregularitate, sed declarat, ut irregularitatem cessat, *ib.*

Nepos.
Nepotes testis falsi in Tribunalis. Inquisitionis deponentis, quibus poenis puniendi sunt, *l. 1. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Vide verb. *Avus*, *l. 8*

Item verb. *Filius*, *Martius*, *l. 5*

Nepos.
Vide verb. *Avus*, *l. 8*

Nescire.
Qui nesciunt rudimenta fidei an accendi sine a matris monio, *q. 1. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Vide verb. *Adulterare*, *l. 1. §. 2*

Vide verb. *Adulteri*, *l. 6*

Nix.
Cum nive, quando resoluta non est, an possit adhiberi Baptismus in extrema necessitate, deficiente aqua naturali, *tom. 2. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Vide verb. *Frigus*, *l. 8*

Nobilis.
Nobilis in Officio Inquisitionis an sit levius torquendi, *q. 1. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Inter nobiles an ex homicidio oriatur obligatio restitutionis, *l. 8. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

A nobili viri plebeus adoptatus, an nobilis efficiatur, itaut gaudeat privilegiis nobilium, *q. 1. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Vide verb. *Adulteri*, *l. 1. §. 2*

Item verb. *Adulteri*, *l. 1. §. 2*

Item verb. *Adulteri*, *l. 1. §. 2*

Item verb. *Adulteri*, *l. 1. §. 2*

Item verb. *Adulteri*, *l. 1. §. 2*

Item verb. *Adulteri*, *l. 1. §. 2*

Item verb. *Adulteri*, *l. 1. §. 2*

Item verb. *Adulteri*, *l. 1. §. 2*

Vide verb. *Damnosa*, *l. 1. §. 1*

Nocere.
Vide verb. *Damnosa*, *l. 1. §. 1*

Nocturnum.
Si nocturna, vel profusura sit correctio, dubium est, an quis teneatur adhibere correctionem, *q. 1. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Et quid, si quod probabile est, quod nocerit, ac quod proficiet, *ib. §. 6. p. 197*

Notamentum.
Et gravis notamentum minus an solum sit communicare cum excommunicato non tolerato, vel publico Clerici percussore, *l. 7. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Et notamentum gravis metu an liceat Sacerdoti porrigere Eucharistiam peccatori occulo, *ib. §. 7. p. 197*

Si notamentum aliquid inferunt Clerici assistentes in bello sine licentia Pontificis, an refectore teneantur, *l. 7. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Vide verb. *Christiani*, *l. 1. §. 1*

Vide verb. *Damnosa*, *l. 1. §. 1*

Nomen.
Vide verb. *Admittere*, *l. 7*

Nomen.
Nomen suscipientis Baptismum an sit exprimendum, *l. 1. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Et si in dicto casu nomen non exprimitur, an sit iterandum Baptismus, *ib. §. 6*

Si nomen alienum scribatur in Bulla Cruciatu a deo, qui pro amico sumit Bullam, an possit istas eam non acceptare, sed nomen suum tollere, & alteri applicare, *q. 1. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Nomen nobile de Officiali an Proceps teneatur proponere Regi Digniores, *l. 1. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Et an hoc procedat in nominatione Episcoporum, Abbatum, &c., *ib. §. 10. p. 198*

Nomina testium in iudicio Regularium an sint reo manifestanda, *l. 7. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Sub nomine Principum, qui in Rituali Romano Pauli, & Clementinae de Baptismo intelliguntur, ut eorum illi extra Ecclesiam in domo baptizari possint, *l. 1. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Qui in nomine alterius tenet infantem in Baptismo, an contra verum cognitionem spirituale, vel ille, qui eum misit, *l. 1. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Sua nomine dicti fidei quid intelligitur, quando alieni conceditur privilegium, ut extra tempora in tribus Dominicis, vel diebus festis occurrunt, quin additum fuerit Duplicibus, vel semiduplicibus, an intelligi debeant de festis diebus, qui a Clero, & populo sub obligatione precepti celebrantur, *q. 1. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Sub nomine Episcopi an intelligatur Episcopus loci, in quo aliqua ortus est, aut habet domicilium, vel saltem commoratur, *l. 10. §. 1. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Sub nomine Ordinarii quoniam intelliguntur, *l. 4. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Sub nomine beneficii Parochialis an includantur superiora beneficia, ut Abbates, Archiepiscopi, & huiusmodi habentes curam animarum, & jurisdictionem in hoc foro, *l. 4. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Sub nomine Clerici in officiis non veniunt Religiosi, id est interdicti Clero, non censentur interdicti Religiosi, *tom. 1. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Sub nomine Regularium in verbis Concilii non includuntur superiores, qui egent speciali mentione, *tom. 7. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Sub nomine Ordinariorum an Novitii includantur in Bulla Clementinae de largit. muner. *l. 7. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Sub nomine donationis in Bulla Clementinae de largit. muner. non comprehenditur satisfactio, ideo ea dicta Bulla excluduntur multi etiam saepius occurrentes in Religiosis, & Monialibus, *l. 7. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Sub nomine Innocentium quoniam intelliguntur in bello, *l. 7. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Sub nomine alimenteriorum, qui intelliguntur censentur. Ubi latet, & explicite, *l. 9. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Sine nominibus iustitiam datis reo, & copia iudiciorum, an Inquisitiones possint torquere reum, *tom. 1. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Sine nominibus baptizati expressione baptizans, an peccet mortaliter, *l. 1. r. 1. r. 184. §. 1. p. 174*

Vide verb. *Perfusa*, *l. 1*

Item verb. *Ordinariorum*, *Necessarii*, *l. 3*

Item verb. *Errare*, *l. 1. §. 1*

Item verb. *Confessionum*, *Domestici*, *Ecclesiastici*, *Moniales*, *Inferiores*, *Moniales*, *Novitii*, *Prælati*, *Regulares*, *l. 4*

Item verb. *Gratia*, *Personae*, *l. 5*

Item verb. *Bulla Pontificia*, *Præter minores*, *Præter minores*, *Præter minores*, *l. 6*

Item verb. *Electum*, *Incessore*, *Norma*, *Prælati*, *l. 3*

Item verb. *Damnosa*, *Domini*, *Employati*, *l. 8*

Item verb. *Canonici*, *Gratia Religiosorum*, *Impedire*, *Inclinatio*, *l. 8*

Item verb. *Canonici*, *Gratia Religiosorum*, *Impedire*, *Inclinatio*, *l. 8*

Item verb. *Canonici*, *Gratia Religiosorum*, *Impedire*, *Inclinatio*, *l. 8*

Item verb. *Canonici*, *Gratia Religiosorum*, *Impedire*, *Inclinatio*, *l. 8*

Item verb. *Canonici*, *Gratia Religiosorum*, *Impedire*, *Inclinatio*, *l. 8*

Item verb. *Canonici*, *Gratia Religiosorum*, *Impedire*, *Inclinatio*, *l. 8*

Item verb. *Canonici*, *Gratia Religiosorum*, *Impedire*, *Inclinatio*, *l. 8*

Item verb. *Canonici*, *Gratia Religiosorum*, *Impedire*, *Inclinatio*, *l. 8*

Item verb. *Canonici*, *Gratia Religiosorum*, *Impedire*, *Inclinatio*, *l. 8*

Nominia.

Vide verb. *Nomen*, t. 6.

Nominare.

Si nominat Dominus servum suum filium, actibus intervenientibus, an servus acquirat libertatem, t. 2. r. 3. §. 5. p. 399.

Vide verb. *Ordinaris*, *Nominatus*, t. 2.Item verb. *Damnatus*, *Quominus*, *Emphyteusis*, t. 3.

Nominatio.

Nominatio thesauri, & electionem pecuniarum referre an possit in suo testamento Novitius PP. Minorum, & Capucinarum, quibus suis heredes debet quotannis solvere certam pecuniarum summam, t. 2. r. 3. §. 163. §. 1. p. 80.

Et nominatio dicta an facienda sit cum licentia superioribus, ib. §. 2. p. 80.

P. o. nominatione Officialium, Episcoporum, & Abbatum, &c. an proreges possint pecuniam accipere, t. 6. r. 1. §. 139. §. 1. p. 78.

Vide verb. *Frater Minoris*, *Major*, *Nomen*, t. 6.

Notia.

Abque nota falsitatis privilegium communicabile possunt Regulares exhibere quasi sub nomine propriis Religiosis transcriptum, &c. t. 7. r. 1. §. 17. §. 3. p. 12.

Cum notis, & brevioribus testamentum militis confectum an sit validum, t. 6. r. 2. §. 79. §. 1. p. 31.

Notabile.

Vide verb. *Favari*, t. 7.

Notarius.

Notarii, & signanter Notarii Regum an teneantur jejunare, t. 4. r. 1. §. 1. §. 1. p. 166.

Notarii an in diebus festis potest acta transcribere, t. 7. r. 5. §. 22. §. 1. p. 132.

Pro conditione Notarii citati testamentum tempore possit variis casibus, t. 6. r. 8. §. 1. §. 1. p. 336.

Si Notarius nomine nascitur, vel in factis donationem eius factam stipulatur, an sit irrevocabilis talis donatio, t. 6. r. 7. §. 33. §. 1. p. 277.

Si Notarius potest scriptis voluntatem testatoris coram testibus dictatam, illam & quod scripsit, non legit testatori, & testibus, non obest, si voluntas testatoris testibus probatur, t. 6. r. 8. §. 1. §. 1. p. 336.

Notarius inter testes an computari possit in testamentis tempore possit, t. 6. r. 8. §. 1. §. 1. p. 336.

Vide verb. *Abfens*, *Parochus*, *Tabelle*, *Testator*, t. 6.Item verb. *Conventus*, t. 7.Item verb. *Minister iustitiae*, *Stratam*, t. 8.Item verb. *Falsitas*, t. 9.

Notoria.

Notitia habita in confessione subdistinguitur an uti possit Regulariter in aliquo casu, non obstante Decreto Clem. VIII. & ad dictum Decretum obliget ad morale, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. p. 66.

Ex notitia habita in Confessione Confessarius scire, quod quidam mulier nobilis quando vocat Confessarius in domum suam ad confitendum, superius illos sollicitat, an vocatus possit se excusare propter periculum labendi in peccatum, licet nullam habeat idoneam excusationem, t. 7. r. 1. §. 14. §. 1. p. 97.

Vide verb. *Effusio*, t. 3.Item verb. *Dubium*, t. 3.

Notus.

Qui notorie, & publice percussit Clericum, an sit statim vitandus ante iudicis sententiam, t. 5. r. 1. §. 1. §. 1. p. 108.

Et quid de notorie mandante, vel consulente percussorem Clericis, t. 5. r. 1. §. 1. §. 1. p. 108.

Et quid de notorie habente ratam percussorem Clericis, ib.

Notorius.

Ad notorietatem per evidentiam facti requiritur, ut fiat saltem evidenter a 10. personis in oppido parvo, & a pluribus aliis in magna civitate, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. p. 108.

Notum.

Ut factum notorium dicatur, quot testes requirantur in percussione Clericis, t. 5. r. 1. §. 1. §. 1. p. 108.

Quando notorium est peccatum notorietate facti, itaque non possit ulla tergiversatione clari, an sit servandus ordo in correctione faciendi actum precedat secreta admonitio, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. p. 108.

Notum.

Cum novitia Religiosa soluta rem habens, an teneatur hanc circumstantiam in confessione explicare, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. p. 279.

Novitia Monialis non possit absolvi ab Episcopo ex quacumque percussione alteri Moniali, vel conventui, aut Clerico facta, t. 5. r. 1. §. 1. §. 1. p. 113.

Ultia novitia videtur, & vestitum aliquod aliud prohibens decretum Concilii Tridentini, c. 16. de Regul. an comprehendat mutuum, aut commodatum, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. p. 119.

Vide verb. *Novitarius*, *Novitius* infra cum omnibus suis notationibus, ubi plura.

Novitarius.

In novitiatu ut laicus stetit, qui ingressus est Religionem, & postea transfusus ad statum Clericalem, & perfectus an novitarius, an possit eius species valida. Et quid est contra, t. 7. r. 1. §. 1. p. 120.

Ut ante novitatus annum emittatur Professio, si Pontifex dispenset, quomodo facienda sit renuntiatio bonorum iuxta Concilium Tridentinum, c. 16. de Regulat. t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. p. 120.

Et quid si minor sit Novitius 16. annorum, atque ita abbreviaretur tempus a jure praescriptum, ib.

Novitarius annus debet esse continuos continuatione physica, & non morali, itatur, si per unam, aut duas horas interrumpatur, non est validus, etiam si Novitius habitum Religionis retineat, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. p. 120.

Novitatus factus partim in uno Conventu, & partim in alio ejusdem Ordinis an sit validus, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. p. 120.

Et in tali casu an Novitius indigeat ad prosequendum consensu utriusque Monasterii, ib. §. 2.

Novitatus annus an sit sumendus de momento ad momentum, ut valida sit professio, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. p. 120.

Novitatus in integrum an Religiosus transiens cum licentia ad aliam Religionem teneatur ibi periclitari, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. p. 120.

Et an hoc procedat, licet sit statim ab archidiacono laicorum Religionem respectu ejusdem Ordinis, ib. §. 4. in fine, p. 120.

Vide verb. *Interim perire*, t. 6. r. 1. §. 1. p. 120.Item verb. *Novitarius*, cum suis notationibus.

Novitius.

Novitii Regularium an possint sumere Bullam, & virtute ipsius absolvi casibus reservatis, t. 4. r. 1. §. 1. §. 1. p. 141.

Et an etiam sine Bulla possint absolvi a quocumque Confessario approbato & reservatus in Religione, ib.

Novitii supradicti sumendo Bullam possunt edere ova, & lactinia sicut ceteri Regulares, ib. §. 2.

Novitii an intelligantur in verbis Bullae Cruciatum sub nomine fratrum, in ordine ut Cruciatum suspendant indulgentias Regularium, t. 4. r. 1. §. 1. §. 1. p. 141.

Novitii quo comprehendantur, si consensu interdicti fratrum sub nomine personarum Ecclesiasticarum, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. p. 141.

Alieque Novitii, vel Novitiae profectae contra prohibitionem Generalis Episcoporum, Conc. Tridentini, an sit invalida, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. p. 141.

Sicut novitii non recipiantur v. g. ante annum 16. in constitutionibus alieque Religionis statutum sit, si tamen adnotatur ad professionem expleto anno 16. valida erit professio, ib. in eod. §.

Novitii an gaudeant privilegiis professus alieque Religionis concessis, vel solum privilegio Canonis, tom. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 141.

Novitii haeres ex testamentis confecto ab ipso sine forma iura civilis, potest in testamentis haereditas emere, & possidere, tom. 2. r. 1. §. 1. §. 1. p. 141.

Novitii professionem ob justam causam an liceat Superiori differre post annum probationis expletum, non obstante Conc. Tridentino. Et quid in dicto casu de Monialibus, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. p. 141.

Et quid ex levissima causa, ib. in initio dicti §.

Novitii an includantur sub nomine Religiosorum in Bulla Clem. VIII. de largit. muner. t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. p. 141.

Novitii Equitum D. Jacobi Alcantarae, Calatravae, &c. an gaudeant exemptione gabelarum, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. p. 141.

Novitii D. Jacobi Alcantarae, Calatravae, &c. praesentem P. Joannem an gaudeant privilegio fori, & quid de exemptione gabelarum, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. p. 141.

Novitii apud professionem an possit Prælati Religionis ex justa causa differre, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. p. 141.

Novitii an Capitulum de vacante possit dare licentiam disponendi de eorum bonis temporalibus, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. p. 141.

A novitiis de usufructu possunt testamenti fieri non obstante Concilio Tridentino, c. 16. de reform. t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. p. 141.

Cum novitii an Praetati Regulares dispensare possint super irregularitate ex homicidio voluntario occulto, contra dicta, t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. p. 141.

Cum novitii mulier rem habens, an teneatur in confessione aperire hanc circumstantiam, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. p. 279.

A novitio donatio commemoratoria facta, an servanda sit forma praescripta a Concilio Tridentino, c. 16. de reform. t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. p. 141.

A novitio donatio causa mortis facta post ingressum Religionis an sit valida non obstante Decreto Conc. Tridentini, c. 16. de reform. t. 7. r. 1. §. 1. §. 1. p. 141.

Ubi, quod nulla existeret professio: a novitio nulla existeret donatio in confubrio collata. §. 1.
 Novitium idem negat infirmitatem, & professionem sine causa, an peccet mortaliter. t. 7. tr. 1. r. 173. §. 1. p. 8.
 Novitio Equitici §. 1. Jovell aliter Religiois, ut possit loqui cum Monialibus, an Episcopus concedere licentiam possit ad iudicium secularis. t. 7. tr. 1. r. 309. §. 3. p. 153.
 De novitio sequenti Religione, ut ejus voluntas cognoscatur. Ubi notabilia, & contingant in dicto casu circa iudicium secularis, Ecclesiasticum, & Religiosem. t. 9. tr. 2. r. 1. ref. 1. 30. §. 1. p. 161.
 Novitiorum, & novitiarum vota, an Prælati Regulares, & Abbatissæ commutare, & dispensare possint, non verò irritare. t. 7. tr. 1. r. 283. §. 1. p. 135.
 Super novitiorum Equitum D. Jacobi, Alcantaræ, & c. bonis, an possit Principes imponere Gabelas. t. 9. tr. 1. r. 262. §. 1. p. 173.
 Et quid super bona Novitiorum aliarum Religiois. Et an gaudeat privilegio Canonis, & fori. com. 9. tr. 2. r. 1. ref. 1. 261. §. 1. & seq. p. 173.
 Novitius Regularis an possit absolvere Confessarii secularis, vel Regularis a casibus reservatis in Religione. t. 7. tr. 1. r. 105. 106. & 107. §. 1. p. 55. ad 77.
 Quoad novitios an superiores Regulares possint etiam casus reservare. t. 7. tr. 1. r. 107. §. 1. p. 57.
 Novitium Equitum D. Jacobi, Alcantaræ, & c. percutientes, an incidunt in censuram Canonis. t. 5. tr. 1. r. 150. §. 1. p. 109.
 Novitium an possit Prælati Regulares absolvere excommunicatione incurrit propter percussorem Clerici ante ingressum Religiois factam. t. 5. tr. 1. r. 79. §. 1. p. 111.
 Et quid, si prædictam censuram Canonis novitius incurrerit ante probationem, in modum non percutit enormis. ib.
 Et si talis novitius absolutus ab illa, vel quavis alia censura postea egrediatur a Religione an in illa reincidat. ib. §. 1. p. 116.
 Novitium excommunicatione an Prælati Regularis possit. t. 7. tr. 1. r. 137. per totam. p. 67.
 Novitius ligatur reservatione casuum ex declaratione Clem. VIII. fidei Monachis Fulgentibus. t. 2. tr. 5. r. 84. §. 3. p. 113.
 Novitius Religiois an tempore Jubilei possit eligere Confessionem non approbatam ab Episcopo, sed à Prælato Religiois. t. 4. tr. 4. r. 9. §. 1. p. 111.
 Novitius, si maneat extra Conveniunt cum habitu suæ Religiois, & licentia Superioris an gaudeat privilegio Canonis. t. 5. tr. 1. r. 39. §. 1. p. 111.
 Si novitius recente habitu perterritus severitatis Superioris, vel Magistrum Novitiorum Monasterio abditæ exeat causa se celandi, dummodo animum habeat redire, an interruptum anus Novitiorum. t. 7. tr. 1. r. 133. §. 3. p. 114.
 Et quid si recente habitu indebit, & sine licentia exeat causam dummodo ad Monasterium redire intendat. ib.
 Novitius in articulo mortis constitutus non exparte probationis Anno, an ad professionem admitti possit. t. 7. tr. 1. r. 160. §. 1. p. 77.
 Et si moriatur sine testamento, in succedat in bonis ejus monasterium. ib. §. 1.
 Et in dicto casu, quid professio, quo novitius, vel novitius convalescent de infirmitate teneatur continere, seu quando restituendum anni integri probationis, ac iterum proficere. t. 7. tr. 1. r. 161. §. 1. in fin. p. 77.
 Sed in casu, quo novitius emitteat professionem in articulo mortis ante annum probationis completum, an debeat habere 16 annos completos. t. 7. tr. 1. r. 162. §. 1. in fin. ibid.
 Novitius recedens à Religione an reincidat in censuras, & irregularitates, à quibus in Religione absolutus fuit. t. 7. tr. 1. r. 166. per totam. p. 78.
 Novitius an possit condere testamentum servatis tantum juris Ecclesiasticis (sollemnibus), non autem juris civilis. t. 7. tr. 1. r. 167. §. 1. p. 79.
 Novitius Societ. Jesu, etiam possit validè testamentum facere, peccat tamen venialiter, si hoc faceret sine licentia Superioris ib. §. 1.
 Si novitius moriatur apud consanguineos, vel alios extra Conveniunt, & sepeliatur in Monasterio sub iuramento Regularium, non debet quæstionari Parochio, si tuorum Parochia mortuus est novitius. t. 7. tr. 1. r. 128. §. 1. p. 10.
 Novitius ob delictum ab eo ante Religionis ingressum commissum, an sit à iudice laico puniendus, etiam si hoc in fraudem fecerit. t. 9. tr. 1. r. 164. §. 1. p. 13.
 Et in dicto casu an sit pendendus à iudice laico in pecunia, & bonis, non autem in corpore. ib. §. 1.
 Novitius habita Religione dimisso, an possit à iudice laico puniri ob delictum tempore novitiorum commissum. t. 9. tr. 1. r. 166. §. 1. p. 13.
 Ideo etiam de Religiois emissis ex Societate Jesu, si uxorem ducant, vel liberi in seculo maneat. ib. §. 3.
 Novitius non petens cogi à Prælato Religiois ad luendam potestatem dicto non condignum, etiam recentis, id est ante inceptum iudicium discedere valet à Religione. ib. §. 3.
 Vide verb. *Abbas*, *Actus*, *Privilegium*, *Superior*, *Regularis*, & c. Item verbum. *Chorus*, *Novitiarum*, com. 3.

Diricta Card. Tom. K

Item verb. *Abbas*, *Corvella*, *Novitia*, com. 3.
 Item verb. *Abbatissa*, *Dimissio*, *Dis*, *Dubium*, *Elastia*, *Eligere*, *España*, *Impedire*, *Informatio*, *Ingressus*, *Interrompere*, *Nativitas*, *Puella*, *Testamentum*, com. 3.
 Item verb. *Hypoc*, *Hypocritum*, com. 9.

Nac.

Qui nocte tota dormit cum muliere, an teneatur hanc circumstantiam explicare, vel sufficiat explicare numerum copulationis. t. 1. tr. 7. r. 118. §. 1. p. 294.
 In nocte Baccanalis an licitum sit differre copulam usque ad mercurium horam post medium noctem. t. 4. tr. 6. r. 38. §. 3. p. 168.
 Post medium noctem quando sublevari possit ieiunium, vel ante medium noctem in die Ieiunii an quis per ieiunium anis horæ comedere possit sine fractione Ieiunii. ib.
 Nox una an sit longum tempus, ut possit quis confiteri peccata reservata cum Sacerdote non habente potestatem ab illis absolventi. t. 1. tr. 5. r. 12. §. 1. p. 209.
 Cum media nocte sit tunc, & completus antecedens dies quando sol incipit ascendere ad notum hemisphærium, si quis nocte ex aspectu stellarum, vel aliunde sciret agnoscere eandem mediam noctem, & tempus parvum illud, in quo sol nostro hemisphærio accedens incipit, licet non illud tempus fuisse omnia horologia, possit abque fractione Ieiunii naturalis se quærit dici comedere, & bibere etiam ad illud tempus, in quo novis solis ascensionem incipit. t. 1. tr. 5. r. 17. §. 4. p. 134.
 Media noctis tempus quomodo iudicandum sit in præceptis Ecclesiasticis. t. 2. tr. 1. r. 1. t. 1. p. 99.

Natur.

Vide verb. *Canonice*, com. 9.

Nobis.

Vide verb. *Cogitatio*, *Matrimonium*, com. 3.

Nobis.

Ut nubet filia de consensu aliteris, an testator disponere possit? t. 9. tr. 1. r. 227. §. 1. p. 159.

Vide verbum *Nepos*, com. 1. a. 3. §. 6. & 8. cum suis questionibus.

Vide verb. *Matrimonium*, *Mulier*, com. 9.

Nudatus.

Vide verb. *Præsum*, com. 7.

Nuditas.

Vide verb. *Præsum*, com. 7.

Vide verb. *Appetere*, com. 8.

Nulitas.

De nulitate primæ dispensationis, ad contrahendum matrimonium, obicitur, an sit necessarium mentionem facere in secundæ petenda de nulitate primæ. com. 3. tract. 6. r. 97. §. 1. p. 318.
 Vide verb. *Ejunctum*, com. 7.

Item verb. *Cognoscere*, *Censuratus*, com. 8.

Item verb. *Conjux*, *Novitarius*, *Professus*, & passim in aliis verb. t. 9.

Nulium.

Vide verb. *Alienare*, & passim in aliis verbis, com. 6.

Item verb. *Cognoscere*, *Censuratus*, com. 8.

Item verb. *Nulitas*, com. 9.

Numerus.

De numero Cardinalium, & an expediat semper esse completum

t. 9. tr. 7. r. 6. §. 1. p. 281.

Numerum copulam an sufficiat explicare in confessione, qui nocte cum muliere dormivit, vel teneatur explicare circumstantiam totius noctis. t. 1. tr. 7. r. 118. §. 1. p. 294.

Numerum personarum, & speciem peccati an teneatur explicare in confessione, in casu, quo tunc atque ita se scandalizato esse. t. 7. tr. 5. r. 3. §. 1. p. 244.

Numerum Sacellorum Episcoporum, vulgi dicti *Alaris*, an possint iudices laici præscribere. t. 9. tr. 1. r. 186. §. 1. p. 140.

Numerus Petri in Baptismo designatus ex Concilio Trid. ad summum debet esse duo, vir, & femina. t. 1. tr. 1. r. 96. §. 1. p. 44.

Et an supra id Episcopus dispensare possit. ib. §. 1.

Numerum personarum, quibus datur esse scandalum etiam cum peccato, an sit explicandus in confessione, ut quando v. g. quia peccavit coram multis, præbendo illis scandalum. t. 5. tr. 7. r. 13. §. 3. p. 154.

Et an non solum numerum personarum, sed etiam species peccati explicanda sit in confessione, quando quis induxit aliquem ad peccandum. t. 1. tr. 7. r. 14. §. 1. p. 155.

Numerus injuriarum, & etiam personarum an sit explicandus in confessione, quando quis unico impetu profert in servos plures injurias, vocando illos fures, sodomitas, & c. vel sufficiat, si dicat se injuriam gravem intulisse alicui, non explicando iudicem, neque personas, & c. t. 1. tr. 7. r. 19. §. 1. & c. p. 219.

Et quid, si Hæreticum vel pœdicatorum Patriæ apparet, ib. Numerus temeritatum, cum quibus quis fornicatus est, vel adulterium commisit, an sit explicandus in confessione. t. 1. tr. 7. r. 14. §. 1. p. 155.

Numerus Sacerdotum expressus in Diplomate Altaris privilegii, an sit de officio proindulgentiæ dicti Altaris. t. 1. tr. 1. r. 11. §. 1. p. 7.

Numerus testium supplet eorum defectus, etiam quando effectum, C. 4. quod

quid censetur omni exceptioe majores. t. 7. tr. 10. ref. 74. §. 1. p. 303

Quid numerus minor testimonium quam septem in testamento sufficiat, & an contra hoc valeat consuetudo. tom. 6. tr. 12. ref. 36. §. 1. p. 98

Possunt numerus sufficiens in Parlamento suffragatus esse pro nullo donativo, seu alia re, si aliquis postea concurrat, ac peccet mortaliter, & teneatur ad restitutionem. t. 7. tr. 6. §. 25. ubi aliqua contingit in dicto casu per totum. p. 159

Qui antequam numerus sufficiens esset pro donativo in quo suffragatus, prior tulit suffragium, an teneatur ad restitutionem, etiam si fecerit kiret sequentes in eandem partem iuratos. t. 7. tr. 6. §. 26. §. 1. b.

Vide verb. *Sacramentum, Superior, Regularis*. tom. 4

Dubius de quibus numeris vivit, leu legavit, ad quid teneatur. Ubi aliqui casus pro praes. t. 8. tr. 4. r. 44. §. 1. p. 44

Numerus 100, vel 1000, folles post annum Petrus debebat Joanni, sed nunc vult ille solvere. vel 1000, hoc pacto, ut Joannes spectet per biennium alios 10, vel 1000, an hoc solutio sit usuraria. t. 6. tr. 3. r. 108. & 109. p. 138

Si numerus Religiosus accipiat ab exteris suis devotis, & infcio praelato necessarios libros emat, an peccet peccato proprietatis, dummodo dictos libros in cubiculo teneat palam expositos, & omnibus obiectos. t. 7. tr. 3. r. 22. a. 24. p. 177 & 178

Vide verb. *Creditor, Menta*. tom. 6

Item verb. *Catholicus, Famulus, Fatus, Pecunia, Pauper, Solutio*. tom. 7

Nunciatus.

Qui per intermedium Sacerdotis peccata sua manifestat Confessione, ubi absenti, an possit absolvi, postquam Confessorius accessit ad illum, dummodo adhuc vivat. t. 1. tr. 2. r. 76. §. 2. p. 98

Nunciatus, qui nomine mittentis baptizatur, vel confirmatur, vel tenet in Baptismo, & Confirmatione infantem, an contra ista peccet in eum spiritumalem cum baptizato, & confirmato, & Parentibus vivis, vel ille, qui mittit eum. t. 1. tr. 1. r. 96. §. 4. p. 44

Vide verb. *Discretus*. tom. 6

Nunciatus Apostolicus.

Si nunciatus adire potest, impediatur a dire Pontificem pro absolutione reservata, an teneatur Nunciatus adire, vel possit absolvi ab Episcopo. t. 7. tr. 1. r. 195. §. 1. & 109. p. 77

Contra Nunciatus Sedis Apostolicae an Inquisitores procedere possint. t. 7. tr. 10. r. 10. p. 108

Si nunciatus adit, & si diffidit aditus ad Pontificem, an Episcopus possit diffidit in impedimentis disjunctum Matrimonium. t. 3. tr. 1. r. 34. §. 1. & 109. p. 179

Vide verb. *Censura*. tom. 6

Item verb. *Abbatissa*. tom. 7

Item verb. *Familia, Legatus, Missa, Mittere*. tom. 9

Nuptia.

Ut nuptia intret in Monasterium Monialis an periculum vitæ, an Episcopus possit licentiam dare. t. 7. tr. 1. r. 348. §. 1. p. 158

Immo in dicto casu nuptia intrant an incidat in excommunicationem vel in Concilio Trid. positum. ibi §. 3

Vide verb. *Medior*. tom. 6

Item verb. *Adultera*. tom. 8

Nuptia.

Nuptia an sint prohibita die Sabbati sabbati adventum. t. 2. tr. 6. r. 103. §. 1. p. 275

Item queritur si Vespertis ante diem Cinerum, ibi Nuptia an prohibeantur a primis Vespertis Sabbati ante primam Dominicam Adventus. t. 2. tr. 6. r. 104. §. 1. b

Pro nuptiis benedictione danda sponsis, an possit Sacerdos, si deest copia Concellarii, contra Missam celebrare. t. 2. tr. 3. r. 177. §. 1. p. 139

Si nuptiarum benedictio solemniter adhibetur tempore prohibito Adventus, & Quadragesimæ, an sponsi peccent mortaliter. t. 2. tr. 6. r. 103. §. 1. p. 275

Qui nuptias ter, vel quater contrahit, non est necessarius id exprimeret in petitione dispensationis dignatus. t. 1. tr. 1. r. 26. §. 3. p. 146

Que pro cupitis secundis orationes, & ceremonie designantur, an possint ministrari tempore prohibito Adventus, & Quadragesimæ. t. 2. tr. 6. r. 107. §. 1. p. 275

Vbi, quod licet adit confensu, quod secundum nuptias benedictur, quod alter eorum benedictionis non obsequat, sive viri, sive femina, attamen talis confensu non obligat ad mortale. §. 2

Ubi queritur, quid talis benedictionis omisso, licet lusu coetempus, & scandalo, non est peccatum mortale. §. 3

De nuptiis binis contrahentibus, an hoc velidit in Inquisitores agnoscere possint, vel sit crimen mixti fori. Et an supradicti sint de vehementer, vel tantum leviter suspensi de hie, & quibus penis puniri debeant. t. 7. tr. 1. r. 16. §. 1. & 109. p. 343

Ubi aliqua aegritudo circa supradictos, & circa consules aegritudines cupitis.

Vide verb. *Agrotus, Beneficiarius, Denunciatio, Filius, Interdictum, Myster, Pater*. tom. 3

Item verb. *Licentia, Officium dicendum*. tom. 3

Item verb. *Uxor*. tom. 6

Item verb. *Aphorism*. tom. 8

Nutritus.

Nutrix.

Nutrix, quæ infantulum dum non acquirit relinquere, sed secum in Ecclesiam necesse est deferre, an eadem ab audiendo Missa lo die sabbato. t. 1. tr. 3. r. 8. §. 1. p. 177

Nutrix.

Qui nutritus tantum querit a Confessorio absolutionem, an sit absolvens. t. 1. tr. 4. r. 35. §. 1. p. 183

Qui nutritus loquitur cum Monialibus, an incidat in censuram latam ab Episcopo contra colloquutos cum Monialibus. t. 7. tr. 1. r. 28. §. 1. p. 42

Nutu telluris conditum an valeat ad pias causas. t. 6. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 316

Nutrix miles telluri possit. t. 6. tr. 1. r. 35. §. 1

Ad nutum Superioris venerebiles redditus annuos, id est pecuniam, an Religiosi habere possint post cuculum Teid, & ad solos usus honestos, & pios, atque ex causa legitima. t. 7. tr. 3. r. 28. §. 1. p. 340

Qui per nutum, & signis contrahit locum valens, an peccet saltem venialiter. t. 2. tr. 6. r. 34. §. 1. p. 251

Vide verb. *Morus*. tom. 6

Item verb. *Emphyteusi*. tom. 8

O

ORDURARE.

Vide verb. *Indulgentia*. tom. 7

Obedientia.

Non obedientem subditum ad id opinionione probabili non potest superior iuste punire. t. 1. tr. 1. r. 15. §. 1. p. 7

Obedientia.

Ab obedientia Prioris, Rectoris, Praelati, & Provincialis in Generalis Religiosis eamque subditum possit. t. 7. tr. 1. r. 9. §. 1. p. 6

Si sub obedientia precepto, Praelati preceptis, & subditus non obediatur, an ille peccet dupliciter, & teneatur bene circumstantiam in confessione aperire. t. 1. tr. 7. r. 70. §. 1. & 109. p. 77

In obedientie voto an Pontifex dispensare possit. Et quid cum Religioso facto Episcopo. t. 3. tr. 1. r. 66. §. 1. p. 150

In virtute Sanctæ obedientie Superiores Regulares aliquando prohibentes res leves, an semper obligent ad mortale. t. 7. tr. 1. r. 131. §. 1. p. 65

In virtute Sanctæ Obedientie precepta prohibentis ingressum, in casibus ob aliquam incommodam evitanda an obligent in casu, quo aliqui eorum sunt non addere illi periculum, ratione cuius preceptum impositum fuit. t. 7. tr. 1. r. 132. §. 1. p. 66

Ad obedientiam Episcopi an teneatur eadem Religione. t. 7. tr. 1. r. 129. §. 1. p. 48

Per obedientiam prohibuit Praelatus Religiosis confessiones audire, si Religiosus aliis eis approbatus, quod quid sit ejus peccato, si tamen confessiones audiat, erunt valide. t. 7. tr. 1. r. 129. §. 1. p. 48

Contra obedientiam an sit, si Clerici abbas licentia assilant in eadem. t. 7. tr. 7. r. 58. §. 1. sub finem p. 288

Obedire.

Obedire an teneatur subditus Superiori precipienti iura opinionem probabilem. t. 7. tr. 1. r. 31. §. 1. p. 13

Obedire precepto an teneatur subditus, ubi de legitima ejus potestate, maxime si sit potestas in possessione, & prioritate. t. 7. tr. 1. r. 133. §. 1. p. 66

Idem est quando adiungit opiniones diverse, prohibens tamen. ibi, §. 2. p. 66

Obedire Praelato excommunicato an teneatur subditus, si Praelatus non est denunciatus cum publicis Clericis Praelatus. t. 7. tr. 1. r. 138. §. 1. p. 68

Idem est de Episcopo excommunicato. ibi §. 2

Obedire Imperi superiori precipienti an teneatur subditus in doctrina, qui non possit discernere, quando est causa iusta, aut dubia belli. t. 7. tr. 7. r. 36. §. 1. p. 278

Obedire Dominis an possit serviri, & simul, si participant, ne subditus illis, vel laborat in diebus illis. t. 7. tr. 8. r. 30. & 31. p. 307

Obedire Dominis in quibus servi non teneantur. t. 7. tr. 8. r. 31. per totum. ibidem

Obedire subditus an teneatur, quando varietur opinio versus Superioriorem & subditum. t. 8. tr. 1. r. 15. §. 1. p. 7

Non obediatur subditus an possit precepto Superioris, quando probabiliter iudicat esse illicitum, vel extra jurisdictionem. t. 3. tr. 1. r. 16. §. 1. p. 8

Obedire non est obligatus subditus, quando sub opinione probabilis est, Superioriorem non esse legitimum, quia v.g. legitimum non est electus, vel ea alio pacto. ibi §. 3

Obedire Episcopo an teneatur subditus licet si pro sua opinione non obediatur probabilem, id est quando innuitur ab Episcopo, vel

vel declarant incidisse in excommunicationem laicam à jure, c. 9. r. r. 2. c. 107. §. 3. r. 149

Si non obediunt militibus Daci, vel Præfidi milicem, poeant in aliquibus casibus, c. 7. r. 45. §. 7. p. 282

Vide verb. *Obliquitas*, c. 3

Item verb. *Abbas, Confessarius, Crimen, Dubium, Excommunicatio, periculum*, c. 7

Item verb. *Fructuariorum, Jurisdiclio*, c. 9

Vide verb. *Ignorantia*, c. 7

Obliuio.
Obliuio periculo non possit Chirurgus capertus, dum medetur pauperi legemurum, & Parochus dum audit confessiones huiusmodi in pollutionem silentie, c. 3. r. 6. r. 12. §. 3. p. 111
Et quid, si cum determinatione non consentienti tali periculo se obicit, c. 8. r. 6. r. 12. §. 1. b. & in r. 10. r. 11. & 12. alii etiam similes casus pro præxi.

Vide verb. *Crimen, Mortui*, tom. 7.

Item verb. *Exemptus*, c. 8

Obiui.
Si obiit Prælati inferior, qui postquam subdito posam impositam, an Generales Religionis eum depolice possunt, c. 7. r. 1. r. 9. §. 3. p. 6

Oblatio.
Oblatioe Hostie jam facti, si offertur Sacerdoti particulari pro communicanda laico, an possit illum consecrare, c. 1. r. 1. r. 14. §. 1. p. 39

Et an non solum, si detur ad offertorium, sed etiam post præstationem ante consecrationem, an possit adducere laicum in consecratione dicte particulari, vel particulari mente concepta, c. 1. r. 1. r. 15. §. 1. b.

Oblationes limagis Regularium factæ propter vota aurea, & argentea magni valoris, an possint alienari pro superiorem sine requisitis solemnitatibus, c. 7. r. 1. r. 12. §. 3. Nota quæ op. 102

Obliuio.
Obliuio viuentes in aliquo Monasterio an gaudeant fori privilegio & ut eo gaudeant, quas conditiones habere debeant, c. 9. r. 2. r. 17. p. 136

Gaudere privilegio fori quod delicta ante oblationem commissa si absque fraude se, & sua Monasterio obtulerint, quod si fraudulenter, possunt à iudice laico puniri poena pecuniaria, non autem corporali.

Obliuio homines Monialibus infervientes ad petendas pro ipsi elemosinas assumpti habitu Religioso gaudent privilegio in r. 1. b. Notandum.

Oblegatum.
Oblegatum servum in longinquam regionem an teneatur ejus uxore sequi, c. 7. r. 1. §. 3. a. p. 309

Obligatus.
Obligatus precepta Provincialium Conciliorum Provinciam, ad quam spectant testimonio de rigore Patrum, quæ non sunt ex lege obligatorie, c. 1. r. 1. §. 3. p. 4

Si animo fit ob ligandi non ratione libertatis, sed liberalitatis quis promittit alteri unum sacrum, peccat mortaliter omittendo, c. 8. r. 4. r. 3. §. 3. p. 39

Non obligant æque sententiam condemnatoriam leges ponentes taxam tritici, & poenas ad verberis contravenientes, teneantur tamen venditores restituere exactionem pretii, c. 1. r. 1. r. 6. §. 4. p. 10. med. ver. c. 1. p. 129

Idem est de poenis ipsi facto impositis in legibus, & Bullis Pontificiis, quævis ipsi contra de crimine, nisi lex dicat, poenam in fore consequi statim subeundam esse. Ubilique casus pro præxi, lege illius, & non piget in §. 4. & 5. b.

Obligare non potest Prælati ad id, quod est super regulam, vel quod vi regulæ præsumitur non esse, c. 1. r. 6. r. 3. §. 2. p. 128. ubi aliquid pro præxi.

Obligare an possit Confessarius ponentem aliquando ad declarandum complicem, c. 1. r. 8. r. 46. §. 3. p. 316

Ubi quod potest contingere, ut licet poenitentis deat se velle ipsum immediate, vel per alium dare auctoritatem complicitatis, ad impedienda mala iuxta suam obligationem, ad hoc potest Confessarius illi differre absolutionem, ibi.

Obligare an possit ita posse in suis præceptis in administratione Sacerdotum, ut aliquando casus ab observatione præcepti divini, c. 3. r. 1. r. 1. §. 3. p. 1

Obligare transgressores ad peccatum mortale an Principes in suis legibus possint, c. 6. r. 1. r. 17. §. 6. & seq. p. 33

An obligare possit Confessarius eum ad respondendum in casibus capitis in textu huius resolutionis, c. 6. r. 1. r. 99. §. 2. p. 311

Obligare ad mortale Decretum à Sacra Congregatione editum, in quo prohibetur Regularibus accedere ad Monasteria Monialium sub poena privationis Officii, & vocis activæ, & passivæ, ipsa congregatio declaravit, c. 9. r. 7. r. 109. §. 7. p. 314

Non obligat jus humanorum præceptorum, ut obligat jus divinum, id est aliquis ignorans, quæ alias esset mortaliter culpabilis, quæ non fit affectu, ut crassa, excusat à transgressione humanorum præceptorum, c. 1. r. 7. r. 8. §. 1. & seq. p. 23

An obliget seceretum, tantum in confessionibus decessum, ac si fuisset decessum in confessione, c. 1. r. 8. r. 67. §. 5. & seq. p. 334

Quando obligat lex divina suspensio Ecclesiasticum, si non in mortificatione, c. 1. r. 1. r. 70. §. 3. p. 40

Ubi proprias huius difficultatis aliqui casus proponunt in §. Quando nam

Non obligat auctoritas ad testificationem iure naturali, sed positivæ, c. 1. r. 7. r. 6. §. 5. p. 111

Non obligat lex in casu particulari, cessante pro illa sine legis, c. 5. r. 1. r. 14. §. 3. p. 31

Quid personas obligat consuetudo, c. 2. r. 1. r. 14. §. 1. p. 38

Obligat tantum in foro externo, & non conscientie, odo tollendi precipitum à legibus, c. 6. r. 1. r. 109. §. 1. p. 139

Obligat lux mortali silentio præceptum à superiori tali tempore si id ad bonum Communitatis, vel ad non scandalum in domo proximum tendit, ubi alia similia, c. 7. r. 1. r. 308. §. 6. Et quidam, per tot. p. 132

An obligent semper ad mortale præcepta, & mandata Episcoporum sub poena excommunicationis, c. 1. r. 1. r. 1. §. 1. p. 6

Ut obligent leges Pontificie, an necesse sit, ut promulgentur in singulis Diocesis, & Provinciis, c. 6. r. 1. r. 105. §. 1. p. 5

Vel an statim post duos menses à publicatione Romæ facti, totam obligent Ecclesiam, ibi. §. 3

An obligent leges Pontificie, nisi post duos menses à publicatione facta, & quomodo aliqui statim facit suam promulgationem, c. 6. r. 1. r. 12. §. 1. p. 7

Et an hoc etiam sit attendendum in legibus Principum supremorum, & sicut si lex feratur ab aliquo Magistratu, qui habet in sui gubernatione superiorem, vel ab Episcopo, nam tunc ex ipso tempore promulgationis obligat, ibi. §. 3. p. 7

Vel an obligent dicte leges ubique, eo quod Romæ more solito publicentur, neque earum obligatio pendat ex exceptione populi, c. 6. r. 1. r. 15. §. 3. p. 9

An obligent regulæ Cancellariæ in omnibus Provinciis, & in foro conscientie, c. 6. r. 1. r. 15. §. 1. p. 19

Ut obligent leges tum civiles, quam Pontificie, an requiratur consensus, & acceptatio populi, c. 6. r. 1. r. 15. §. 1. p. 34

An obligent Episcopos Religiosis vota, que in quibusdam Religionibus annexantur tribus votis subdistantibus, si ex dictis Religionibus Episcopus assumptus est, c. 7. r. 1. r. 9. per tot. p. 17

An obligant, & contrahant valide fori. Ubi pro præxi aliquid casus, c. 7. r. 1. r. 6. & seq. p. 10

Quo alio tempore obliget præceptum divinum consentiendi, dato quod obliget extra articulum, & periculum mortis, c. 1. r. 1. r. 67. §. 1. p. 93

An obliget præceptum confessionis propter periculum incidendi in plura peccata, si differatur confessio, c. 1. r. 1. r. 68. §. 1. & seq. p. 94

An obliget stylus Cuzie, & imponat necessitatem, ut in aliis Curia, & tribunalibus Ecclesiasticis observetur, c. 6. r. 1. r. 1. §. 1. p. 19

An obliget ad mortale lex præcipiens aliquid sub poena excommunicationis, suspensionis, interdicti, irregularitatis, & c. 6. r. 1. r. 45. §. 1. p. 16

Ubi, quod cum obliget ad culpam mortalem lex excommunicationis, & c. quando excommunicatio est lata sententia, non autem quando est comminatoria, §. 2

Si an obliget lex ad mortale, vel veniale dubitatur, an iudicandum sit obligare ad mortale, c. 6. r. 1. r. 68. §. 1. p. 40

An obliget in conscientia lex, quando in præsumptione fundatur in præsumptione in aliquo particulari casu desit, c. 6. r. 1. r. 69. §. 1. b.

Ubi aliquid casus pro præxi, & lege cum in textu bus ref. & non piget, signanter in §. Item igitur, & Item Decretum

Et ex istis questionibus, & resolutione Conciliarum, & responsionibus casuum, emittuntur potentes multos scrupulos, & difficultates tollere possunt contingentes in præxi

An obliget in conscientia, & ad mortale lex pure poenalis in materia gravi, c. 6. r. 1. r. 73. §. 1. p. 42

Et pro præxi aliquid graves casus, c. 6. r. 1. r. 74. & 75. p. 42. & 43

An obliget lex poenalis mixta sub peccato mortali, c. 6. r. 1. r. 77. §. 1. p. 44

An obliget consuetudo Principum, vel Senatus sapientum, romensis, exteros, peregrinos, vel soldatos extra territorium, c. 6. r. 1. r. 84. §. 3. p. 38

An obliget donatorum donatio mortis inter vivos, c. 6. r. 1. r. 127. §. 1. & seq. p. 300

An obliget promissio, seu donatio extorta iure naturæ, & c. accipiente, c. 6. r. 1. r. 73. §. 1. p. 300

An obliget donatio, si notabiliter varietur status rerum, c. 6. r. 1. r. 127. §. 1. p. 305

Et quid, si promissum sit iuramento confirmatum, ibi

An obliget Bulla Clem. VIII. de largit. mun. ad sui observationem, c. 7. r. 1. r. 1. per tot. p. 17

An obliget præceptum correctivum sub mortali, c. 7. r. 1. r. 4. §. 1. p. 191

Quando obliget hoc præceptum, c. 7. r. 1. r. 1. per tot. p. 192

quibus armorum usus, aut professio non est, ibid. §. 3. & in aliis not. p. 73

Occidere an liceat viro honorari in vasum, qui sustinet, vel aliam iniquitatem impingere, si aliter hac ignominia vitari nequit, t. 3. r. 5. r. 5. p. 74

Utrum liceat ad honorem tuendum in vasum post impactum aliam, sustinet, vel vasum sibi insequi, & occidere. Et ita aggressorem occidere an teneatur ad aliquam restitutionem. Ubi in dicto casu declarat, quid sit vindicta, & quid defensio. t. 3. r. 5. r. 5. p. 74 & 75

Occidere an liceat eum, qui viro honorato, dicitur *Mentis*, to. 3. r. 5. r. 5. p. 76

Et quando verbum sit dicere contumeliosum *Mentis*, ibid. p. 76

Occidere contumeliosum an liceat, quando aliter injuria ex arceri nequit, quia talis in vasum est honoris, t. 3. r. 5. r. 5. p. 76

Occidere aliquem an liceat Religiosis calumniosum gravem calumnia de sua Religione spargentem, t. 3. r. 5. r. 5. p. 77

Sed lege oppositum ducimus in r. 4. p. 77 & r. 5. r. 5. ad mod. vers. p. 77

Religiosi, & Clerici an possint defendere suam honorem, occidendo in vasum, quando aliquis de illius gravia crimina spargit, t. 3. r. 5. r. 5. p. 77

Ex quo aliis difficultates deducuntur pro firmata doctrina dist. quæ.

An liceat privato homini occidere gladii, veneno, proditoria, insidii, aliisve quovis modo Regem tyrannicè domantem, com. t. 3. r. 5. r. 5. p. 78

Occidere aggressorem an in aliquo casu teneatur in vasum, & sub pena peccati mortalis se defendere, t. 3. r. 5. r. 5. p. 78

Occidere in vasum an liceat, si ex ipso morte sequatur notabile damnum Reipublicæ, quia est persona valde necessaria, ut aggressus est R. 3. D. 2. & t. 3. r. 5. r. 5. p. 78 & in aliis ejus not. p. 78

Et obiter docetur, an liceat aliqui censura excomunicari, cap. si quis suadere, percurrere Pontificem pro defensione necessaria, ibid. in §. 2. dist. rel. 17. inter principium, & medium, a. vers. Dum docet.

An qui invaditur, possit se tuere cum periculo mortis elicius innocentis, t. 3. r. 5. r. 5. p. 79

Et quid, si innocens per insidias, & sine Baptismo miteretur, ib. §. 3

Et si invaditur tibi obicit innocentem tamquam elypsum suum, ut possit eum latrans impugne te interire, & fugere non possis, teneatur mortem subire, vel possis in vasum, & innocentem in verberis cum moderamine te defendere, ib. §. 4. p. 79

Et quid, si quis aggressor tuum aliquem injulit, & alius te interponat, ut eam dividat, & ille ad lapidandum alium rursus ante, proteget te retro hunc mediator, & sic ille idem excipiat, & moriatur, an nullam culpam committat, damnum ille non sit author ris, sed tota culpa, & peccata ejus inveniendū in alterum, qui invadit, &c. ib. §. 5

Quando quis interfert aggressorem, an liceat in eundem mortem ejus, ut mod. ad sui defensionem, t. 3. r. 5. r. 5. p. 79

Occidere in vasum an liceat pro defensione judicari. Ubi additur possit illum, qui vi opprimere, aut alio adducit, & ipsius in vasum non peccatur, quoniam, etiam si occideret aggressorem (servato omni moderamine), t. 3. r. 5. r. 5. p. 80

Occidere an quis possit in vasum cum peccato nefando, etiam si per Clericum aut Religiosum, si aliter non possit se defendere, ib. in fine.

Occidere in vasum an liceat, si in vasum fuerit in culpa, ut aggressor ipsum, ut adulter ex injuria, quoniam scit marito, &c. t. 3. r. 5. r. 5. p. 80

Ubi observatur, quod si adulter, vel lactator prebit periculum mortis futurae, ea actione propriis peccat peccato homicidii in corde suo, quando tale periculum providens, nihilominus statuit se in illis instituit. At vero in ipso periculo potius non amittit se defendendi se.

An liceat præventivè aggressorem, & eum occidere, priusquam invadat, t. 3. r. 5. r. 5. p. 81 & in aliis ejus not. p. 81

Si occideret Paulum pro sanguine, vel sciamus statuit Petrus, an licitum sit Paulum, si non habuisset viam evadendi, præventivè & occidere Petrum. Ubi in exemplum, & præmisi aliqui alii diversi casus adducuntur, t. 3. r. 5. r. 5. p. 81 & in aliis ejus not. p. 81

An reclusus in aliquo domo videns inimicum ad occidendum expositum, possit præventivè, & occidere illum, si aliter servari non possit, t. 3. r. 5. r. 5. p. 81

An uxor, quæ videt maritum, qui pugionem condidit sub cervicali, ut eam interficiat, si aliud non invenit remedium, an possit prius illum pervolvere, idem est de illo, qui alteri paravit venenum, ib. §. 3

An qui inquit mortem verbis solus, an liceat eum occidere, t. 3. r. 5. r. 5. p. 81

An liceat cum occidere eum, qui in judicio conatur aliquem calumniis opprimere in causa magni momenti, t. 3. r. 5. r. 5. p. 81 & 82

Ubi quid iure est utrum in specie, & quid positivè, ib. in r. 6

Occidere an liceat falsum testem, & accusatorem eundem ad testificandum, & accusandum contra aliquem, & contra perjurum illum interficere, iustissime, ut bonis privare, & alia via evadendi non addit, t. 3. r. 5. r. 5. p. 82

An licitum sit occidere eum, qui de testimonio aliter grave damnum inferre, & inferre, nisi occideret, quoniam defensus, qui de testimonio publicatur, sit verus, sit falsus, sit occultus, & alique alia circa hoc, t. 3. r. 5. r. 5. p. 82 ad mod. vers. p. 82

Et quid, si falsus calumniis quis vellet reusd conflagantem in famam, aut ibi ingreditur conflagantem, ib. t. 3. r. 5. r. 5. p. 82

An licitum sit præventivè, & occidere eum, qui paratus est in iustitiam se invadere, etiam si esset via evadendi, deferenda Patriæ, ib. §. 4

Occidere in vasum an licitum sit pro defensione propriæ bonis Et an hoc liceat Clericis, & quid de Religiosis, t. 3. r. 5. r. 5. p. 83

An fure equo insidente, & fugiente cum rebus furatis possit Dominus igitur equo, vel lignitalem occidere. Ubi advertitur, etiam esse licitum eum occidere, iam quietè habentem rem alienam in domo sua, si Dominus ibi ingreditur ad eam recuperandam immediatè, si Dominus nequeat iuridicè rem suam recuperare, & si possit non tamen aliquæ magnis expensis, & molestiis, t. 3. r. 5. r. 5. p. 83

Si iudex defuit, an quis possit intrare locum ubi rem furantem in pacifica possessione fore constituit, & illum occidere cum moderamine, si resistat, &c. t. 3. r. 5. r. 5. p. 84

Quoniam valens periret se pro, propterea defensione occidere furem licet, t. 3. r. 5. r. 5. p. 84

Occidere in vasum an liceat pro defensione vitæ proximi, t. 3. r. 5. r. 5. p. 84 & 85

Sed difficultas est, an id teneatur, ib. §. 3

Et quid, si vitæ proximi maxime sit necessaria Reipublicæ, vel si Princeps, proprius Pater, Mater, frater, filius, aut uxor. Et quid, si in vasum cedat iuri suo, ad mod. §. 2. dist. r. 3. p. 84

Et quid, si ea officio, & iustitiam lege, ut Ministri publici, &c. teneatur defendere proximum, ib. in fine §. 2. dist. r. 3. p. 84

Et occurrat hominem constitutum in extrema necessitate posse relinquere cibum unicum, & necessarium, ut alter eodem modo indigens eum sumat. Et pari modo consuetudine occurrere hostibus, vel bellis ferentibus, ut interdum amicus evadat. Sic etiam licet opus in defendere occidendo in vasum, quoniam possit, idem est, qui in bellum equum habet, possit alteri tradere ad ingram capessendum. Idem in itinere per modum frigora, & avari vellem suum alteri præbere, & sic in similibus, ib. §. 3. dist. r. 3. p. 85

Proprium vitæ exponere an liceat, pro alio præstari bonis, ut pro honore, & facultatibus, t. 3. r. 5. r. 5. p. 85

In mari tabulam ejus occupatam an possit aliter concedere, t. 3. r. 5. r. 5. p. 85 & in aliis ejus not. p. 86

An qui in mari prius tabulam occupavit, in naufragio teneatur alterum admittit in dicta tabula, vel possit ipsam impedire, ne afloatat, aut utriusque sufficit, ib. §. 2

An Miles, qui cecidit bellum esse in iustitia, licet possit ad se defendendum occidere Militem contrarii exercitus, & quo invaditur, t. 3. r. 5. r. 5. p. 86

Occidere innocentem an liceat ad pollutionem ignis, qui misatur orbicidum, aut talis interimitur. Et an possit huiusmodi innocens, immo teneatur se non ipsam tradere Tyranni id pollutanti pro salute Patriæ. Et an hoc ipsum etiam sit de Republica principi; immo ad id cogi possit. Et an talis innocens, si contumaciter resistat, possit etiam ab ipsa Republica occidi, t. 3. r. 5. r. 5. p. 86

Occidere Patrem cum moderamine inculpatae tutelæ, an possit filius vim vi repellendo, t. 3. r. 5. r. 5. p. 86

Occidere Patrem banitum an filius imponat, possit, t. 3. r. 5. r. 5. p. 86

Et in tali casu an potius filius teneatur alimenta præstare Patri, ib. prop. §. 3. a. vers. Hinc.

Occidere Dominum ipsum in adulterio uxoris deprehensum an liceat libero, ibid. §. 2. p. 87

Occidere banitum proditoria, & per insidias an liceat, Et an principis possit se ipsos ad invicem etiam proditoria, & per insidias occidere propter præmium à Principe concessum, vel ob promissam sibi libertatem, t. 3. r. 5. r. 5. p. 87

An liceat sine peccato occidere banitum extra territorium proficiscentis, Et quid si sit banitus à Summo Pontifice. Et an licitum proponere præmium occidendi banitum. Et an liceat occidere graffatorem, qui vias publicas exuat, com. t. 3. r. 5. r. 5. p. 88

Occidere sagam, seu maleficum an liceat, si tollere maleficum nolet, quando alia via non sepeperit. Et an licet vi, verberibus, & tormentis cogi possit, ut maleficum tollat, t. 3. r. 5. r. 5. p. 88

Item in alia detentus in carcere, & iam magis dammandus ad mortem si alia via non potest evadere, possit, ut fugiat, carceris custodem occidere, cum admittat conspirationem, frangendo carcerem, quoniam diripiendo vincula, t. 3. r. 5. r. 5. p. 88

Occidi an possit satellites, seu publici milidri cum moderamine inculpate torquæ, si in iussu constiterit innocentes capere, ut in iussu occidatur, ib. §. 3.

Utrum liceat prevenire occidendum illum, qui falsis testibus iam subornatis sit, ne oppugnet in iudicio, ut necesse sit occidere infamati, aut bona sua amittere, ib. med. §. 4. p. 88.

An occidere impare reum licetores possint, qui ex mandato iudicis reum capiunt, eundem a reus restituere. Ubi explanatur seu conditiones, & circumstantie, sine quibus hoc minime licetores fieri possunt, & si Magistralis extra eadem circumstantias capiunt occidere reum jubet, nec ipse culpa immunis erit. t. 8. tr. 3. r. 46. p. 89.

An iuvator ab ebrio, furioso, amene, vel dormiente possit illum occidere, cum moderamine inculpate torquæ, si sciat in amoniam, arietatem, & dormitorem incidisse in peccato mortali. Et quid, si iuvator probabiliter credat se esse in illius gratie. Et quid, si multum dubitet de suo iussu, t. 8. tr. 3. r. 46. p. 89.

An licitum sit lumere venenum, ut experias virtutem Theriacæ, t. 8. tr. 3. r. 48. p. 90.

An aliquis ex ignorantia inviolabili excusetur ab homicidio sui ipsius, præsertim in aliquo casu, v. g. ad evitandum gravem ignominiam, vel servandum castitatem. Ubi præparatur conclusio casus, t. 8. tr. 3. r. 49. & 50. p. 90.

Et in dicto casu, & dubio non debet privari Ecclesiasticis sepulturæ, ib. med. §. secundum dicitur r. 50. p. 90.

An saltem si occidere suum non liceat directè, licet tamen proprie morti cooperari, aut ejus periculum subire, vel omittere aliquid, ex quo mors sit evitanda. Ubi multi casus præparantur, t. 8. tr. 3. r. 51. p. 91.

Vitam ipsam abbreviare, vigiliis, penitentia, &c. an liceat, t. 8. tr. 3. r. 53. p. 91.

An quis teneatur libi mortali non bibere aquam, vel vinum nive refrigeratum, quia exinde prævitandæ Medici, quod citius morietur, t. 8. tr. 3. r. 54. p. 92.

Mortem exoptare an liceat ad evitanda mala temporalia, ægritudine, interitui afflictionem, pauperatatem, &c. t. 8. tr. 3. r. 54. p. 92.

Operare mortem aliquem, vel de illa gaudere ob habendum hereditatem, &c. an sit peccatum mortale, t. 8. tr. 3. r. 56. p. 93.

An liceat Matri mortem suam operari, ne quod ob deformitatem, vel inopiam non possit esse suum iussu, & desiderium capiti tradere, vel si ubi illarum causa malè tractetur in marito, ib. §. 3.

Si occidit quis iuvatorem excedens moderamine inculpate torquæ an teneatur ad restitutionem, t. 8. tr. 3. r. 61. p. 93.

An si quis occidit iuvatorem reum suum, etiam si recuperare eas non possit, teneatur ad restitutionem, t. 8. tr. 3. r. 61. p. 93.

An si iuvator etiam Nobilis possit fugere, & occidere aggressorem teneatur ad restitutionem, t. 8. tr. 3. r. 63. p. 96.

An Religiosus, vel Clericus nolens fugere, si occidit iuvatorem peccet contra iustitiam, licet teneatur restituere. Ubi etiam in prædicti Clerici & Religiosi, ut etiam infame conditionis homines, qui alapa percussu, vel fuisse, aut quocumque alio modo iniuriæ non sibi consulant fugere, aut acceptam alapam, & iniuriam, fed reputantur, & occidunt iuvatorem, peccantne mortaliter contra iustitiam, vel solum contra ebaritatem, licet non teneatur ad restitutionem, t. 8. tr. 3. r. 64. & 65. per totas p. 96.

Ex homicidio an inter Nobiles oritur obligatio restitutionis, t. 8. tr. 3. r. 66. p. 97.

Ex occasione facta in duello an oritur obligatio restitutionis, t. 8. tr. 3. r. 67. p. 97.

Si occidit adulter cum moderamine inculpate torquæ maritum iuvatorem, an teneatur ad aliquam restitutionem, t. 8. tr. 3. r. 68. p. 97.

An quando quis advertit ex suo homicidio sequitur damnum tertio, si tunc reus sequatur, teneatur ad restitutionem, v. g. occidit quosdam, inopem homicidium Petro, qui cum Joanne inimicis habet, caput Petrus, & ad mortem damnetur, & acquiritur, an in tali casu versus homicida teneatur hæredibus Petri restituere damnum illud sequens. Et quid, si in dicto casu non advertit, t. 8. tr. 3. r. 69. p. 97.

Ubi infertur, vendentem caputem suum alicui, qui malè usum putat, si cum illa aliquem possit occidere, an teneatur ad restitutionem, quoniam peccet contra charitatem, Et quid si talis intendat vendendo illam carpitatem, ut ille inimicum etiam ea occidat. Ubi etiam alia similia in feruntur, ib. n. & ult. dicitur r. 69. p. 98.

Occisus si habeat filios, & omnia interfectori remittat, an teneatur adhuc restituere, t. 8. tr. 3. r. 70. p. 98.

Interficiens aliquem non habentem filios, aut aliquos cognatos intra tertium gradum, an teneatur ad aliquam restitutionem. Et an in tali casu debeat aliquid in foro conscientie restituere fratribus occisi, quidquid sit in foro judiciali, t. 8. tr. 3. r. 71. & 72. p. 98.

An cum fratre, quibus alii hæredes extant occisi succedant in iuris debito reatum, quod defunctus habebat autem mortem, unde expensæ factæ in oratione, v. gr. vulneris, restituendæ sunt hæredibus quibuscumque, ib. §. ult. dicitur r. 72.

Homicida an teneatur restituere damnum, quod per accidens familiaribus, & amicis occisi ex ejus morte sequitur, t. 8. tr. 3. r. 73. p. 98.

Homicida an teneatur restituere damnum illatum credentibus pro morte occisi, t. 8. tr. 3. r. 74. & 75. p. 99.

Si occidit maritus aliquem deprehensum in adulterio, an in conscientia teneatur restituere damna ex morte occisi sequens, ib. §. ult. dicitur r. 74.

Si principium occidit aliquem absque Domini culpa, an Dominus teneatur ad aliquam restitutionem ante iudicis sententiam. Et in dicto casu an Dominus possit abscondere animal, vel se cum non capiat ut iudicis sententiam, t. 8. tr. 3. r. 76. & melius, & magis late, in t. 7. r. 7. p. 74. & 75.

Homicida, vel mutilator quis teneatur restituere. Et quid si quis occidit, mutilavit, vel vulneravit opificem juvenem, & opem salutis, & maxime labori incumbens. Et utrum ex lucro deducenda sit estimatio molles, & laboris, quam in præstando officio, vel opificio subitus fuisset, t. 8. tr. 3. r. 77. & 79. p. 100 & 101.

Et notatur ex modo occidendi injurio, nimirum in insidiosis, proditoriis, crudeliter, atrociter, &c. non esse aliquid plus restituendum, ib. n. §. 5. dicitur r. 77.

Item, quod non tantum hæredes homicidæ teneatur solvere damnum, fed etiam ipse si scis, si boni homicidæ fuerit publicatus, licet teneatur ad alia debita, ib. §. 6.

An homicida teneatur solvere expensas moderatas factas in sepultura occisi, item, si quis in iussu prævenit aliquem occidit, qui dicitur, vel alius morte erat mortuus non teneatur aliquid restituere, ib. §. 7.

An ipse ipsius vitæ, aut membris privatione deformitate, cicatrice, &c. fed faciendo aliquem restituatur, t. 8. tr. 3. r. 78. p. 100.

Homicida ex iustitia an teneatur pro anima delinquenti offerre Missas, preces, &c. t. 8. tr. 3. r. 80. p. 101.

Homicida an sit compellendus restituere, licet ex restitutione facilius in gravi necessitate. Et quid, si homicida constituitur in extrema necessitate. Et quid est sciendum, si hæredes occisi essent etiam in gravi necessitate, t. 8. tr. 3. r. 81. p. 101.

Homicidæ hæredes an excusentur a restitutione, si ille capite damnatus est, t. 8. tr. 3. r. 82. p. 101.

Ex homicidio casu quo incurritur obligatio restitutionis. Ubi de negligentia Medici, Chirurgi, & de veterum agitur, si casu interficiatur homines, post adhibitam debitam diligentiam, quod non teneatur aliquid restituere. Item convicium non est via ad occisionem legi, fed potius convicioria, &c. Ubi ex quoque culpa, id est, ex quoque negligentia non adhibita in prædictis casibus homicidii casus oritur obligatio restitutionis, an ex negligentia, & culpa lata, non levissima, neque levi, vel an in dicto casu restituitur sit minus factenda, quam si homicidium fuisset ex indolentia admissum, t. 8. tr. 3. r. 83. p. 102.

Qui ex timore mortis si aliquem personam demonstrat, quæ postea occisa est, an teneatur ad restitutionem, t. 8. tr. 3. r. 84. p. 102.

Ut homicidium committeret, quidam vir Nobilis alteri consule facit postea ante paratum facinus consilium revocavit, multas rationes ad dissuadendum adhibens, quævis postea an teneatur ad restitutionem damni ex illo homicidio sequens. Ubi declinat dicendum inter consules, & mandatum. t. 8. tr. 3. r. 85. & in multis aliis ejus not. p. 102.

Consules supradicti homicidium, postquam revocavit consilium, & ubi poterat persuadere, an teneatur non solum ex charitate, fed etiam ex iustitia movere cum secreto contra quosvis homines consilium datum fuit ad effectum se tenendi, t. 8. tr. 3. r. 86. & 87. p. 102.

Homicidium consules, &c. dubitantes tamen an ex tali consilio motus illeretur ad id faciendum, an teneatur ad restitutionem, id est, ad id jubetur, t. 8. tr. 3. r. 88. & in aliis ejus not. p. 103.

Et in dicto casu an teneatur restituere totum damnum, vel partem pro ratione dubii. Et in tali casu, si nihil veli restituere, an solvi possit, ib. n. §. 4. & 5. dicitur r. 88. p. 103.

Ex an consensu sit conjectura sufficiens ad credendum consilium nihil operatum esse, si homicidia huic consensu afferat. Id ad homicidium perpetrandum non fuisse motum ex consilio, ib. §. 3. & in multis aliis ejus not.

Si quis fecit, si liquem nomine suo paratum inimicum occidere, neque prohibet, cum facile possit, an teneatur ad restitutionem, t. 8. tr. 3. r. 89. p. 103.

Ubi, quod si filius nomine Patris, vel simul, aut servus nomine Domini sui neficentis homicidium, aut damnum intulit, an Patet, aut Dominus teneatur ad restitutionem, si postea ita intellexit illam ratum habere, ib. §. 5.

Mandatum debet restituere damnum, quod mandatus intulit, ut mandatum suum, v. g. mandatus vulnerare hominem, & prohibens non occidere, si cum mandatus occiderit mandatum ordinis pœna teneatur, t. 8. tr. 3. r. 90. p. 103.

Si occidit Titium qui mandavit, & Sempronius occidit, quia credi-

exoditur esse Titium, an teneatur ad restitutionem, to. 8. tit. 5. r. 1. p. 104

Ubi alleritur, quid si quis intendat occidere, aut enormiter percutere aliquem Clericum, determinatum, & casu errans alium etiam Clericum petenter, vel occideret, illa occisio, & percussio enormis non erit reservata i. b. ult. p. 104
Ubi etiam an irregularitatem incurrit, si consules, vel mandans Petrus ut Joannes occidat, si inde Petrus occisus est, ib. §. 2. ad medium, & in aliis quos not.

Occultare.
Qui occultavit bona ad suam sustentationem, an gaudeat privilegio confessionis, t. 1. r. 1. §. 1. & 6. p. 10
Et an hoc procedat in debitis ex delicto, t. 6. tit. 5. r. 7. per tot. p. 112
Vide verb. *Creditor, Raptor, &c.*
Item verb. *Abbas, &c.* t. 7

Occultum.
Ab occultis excommunicatione Papali an possit Episcopus vigore Concilii Trid. sess. 14. c. 6. absolvetur, & quando, & ubi, t. 9. tit. 7. r. 1. §. 1. p. 116

Et quando vero excommunicatione dicenda sit occulta, t. 9. tit. 7. ref. 114. §. 1. p. 117

Et quis iocatu huiusmodi occultat, t. 9. tit. 7. r. 1. §. 5. p. 110

Vide verb. *Crimen, Lex, &c.*

Occultum delictum.

Vide verb. *Delictum, &c.*

Occultum homicidium.

Vide verb. *Homicidium, Irregularitas, &c.*

Occultus.

Vide verb. *Zaccharia, &c.*

Occupare.

Occupare puellas in diebus festis in faciendis tecumaturus an sit illicitum, t. 1. r. 1. §. 1. p. 119

Vide verb. *Demerito, Laborans, &c.*

Vide verb. *Jus, Tabala, &c.*

Occupare.

Occupatio magna excusat a dicendo toto officio divino, non tam excusat a dicendo Horas Canonicas, quas dicere quis commode possit, t. 1. r. 1. §. 1. p. 118

Occupationem inexcusabilem habens, qui non potest recitare Horas Canonicas illarum temporibus, an teneatur postea recitare, c. 3. tit. 6. §. 1. p. 103

Occupata.

Occupatus in docendo publice, in habenda lectione publica in concursu, & Cathedra, in subvertendo proximo egrotante, in sedando populi tumultum, vel in componendo graves inimicitias, & in aliis similibus casibus, an possit omittere officium divinum, & preceptum audiendi Missam, t. 1. r. 6. §. 1. p. 119

Item in dictis casibus sicut eos necessitas excusat a peccato recitandi Horas Canonicas, sic etiam ab obligatione restituendi fructus, ibidem.

Occupare.

Vide verb. *Amicus, &c.*

Ollava.

Vide verb. *Epilam, &c.*

Ollava.

Vide verb. *Imperator, &c.*

Ollava.

Vide verb. *Cocua, &c.*

Item verb. *Zaccharia, &c.*

Item verb. *Decretum, &c.*

Ollava.

Vide verb. *Nemora, &c.*

Item verb. *Privilegium, &c.*

Item verb. *Lex, Regula, &c.*

Ollava.

Item verb. *Imperator, &c.*

Item verb. *Decretum, &c.*

Ollava.

Vide verb. *Nemora, &c.*

Item verb. *Privilegium, &c.*

Item verb. *Lex, Regula, &c.*

Ollava.

Ollava peccatum adversus proximum, an sit peccatum unius speciei, vel plurium, ita ut in confessione poenitens teneatur explicare mala voluta, v. g. si fuerunt circa facultates, vel circa personam, vel circa honorem, &c. tom. 1. tractat. 7. ref. 36. §. primo, & seq. p. 166

Et odio malo desiderans, an teneatur explicare in confessione speciem mali, t. 1. r. 1. §. 1. p. 118

Si ex odio Dei formaliter blasphemiam procedant, an poenitens teneatur hanc gravitatem exponere in confessione, t. 1. r. 1. §. 1. p. 118

Vide verb. *Insuper, &c.*

Item verb. *Corrigere, &c.*

Item verb. *Beneficium, Officium, &c.*

Ollava.

Vide verb. *Imperator, &c.*

Item verb. *Corrigere, &c.*

Item verb. *Beneficium, Officium, &c.*

Ollava.

Vide verb. *Imperator, &c.*

Item verb. *Corrigere, &c.*

Item verb. *Beneficium, Officium, &c.*

Ollava.

Vide verb. *Imperator, &c.*

Item verb. *Corrigere, &c.*

Item verb. *Beneficium, Officium, &c.*

Vide verb. *Pani, &c.*

Offa.

Offenderes.

Offenderes personas Cardinalium an gaudeant Immunitate Ecclesiarum, t. 1. r. 1. §. 1. p. 114

Offenderes quousque Consiliarios Principum secularium an gaudeant predicta immunitate, ib. §. 2

Offenderes cursores, vel alium ministrum Episcopi, oon in executione officii, sed ex odio, & inimicitia an sit puniendus ab Ecclesia, vel a laico iudice, vel an hic casus sit mixti fori, to. 9. tit. 1. §. 1. p. 110

Offenderes Consiliarium Principis intuitu, & contemplatione officii, an incurrant in crimen lese majestatis, secus autem, si hoc efficiant ex odio, & inimicitia particulari, ib. §. 1. Probatum, paulo post initium

Offenderes ministros S. Officii, oon intuitu ipsos, & in executione officii, sed ex odio particulari, oon incurunt in poenas Bullae Pii V. Si de preceptis, ib. ante med. dicti §.

Offenderes Cardinales, qui nondum Capellanum habuerint, an incurrant in censuram Bullae Coenae, t. 1. r. 1. §. 1. p. 114

Offenderes Cardinales an incurrant in crimen lese majestatis. Et quid, si contra illos tantum verba injuria protulerint, to. 9. tit. 1. §. 1. p. 110

Adducuntur 37. poenae, quae offenderibus Cardinales indignantur, ibid.

Vide verb. *Familiares, Impedire, Imperator, &c.*

Offendere.

Qui offendit uxorem, filios, fratres Regis, aut Consiliarios, Proregem, Fiscalem Regium, Praesidem Regionum, Imagines Principis, & offenderes illum, qui (alium) conductum habet, &c. a. gaudeant immunitate Ecclesiae, t. 1. r. 1. §. 1. p. 114

Et aliqua alia oportet circa crimen lese majestatis, & in quatuor ref. seq. p. 116

Qui offendit illos, qui ad Romanam Curiam veniunt, non ut venientes ad Apostolicam Sedem, sed ut inimicos particulares, eos Bulla Coenae non afficit, t. 1. r. 1. §. 1. p. 114

Probatum, paulo post initium

Offensa.

Si offensio nomine pro factam Cardinali quis tam habet, an gaudeat Ecclesiae immunitate, & incurrit censuram Bullae Coenae, t. 1. r. 1. §. 1. p. 114

Vide verb. *Offendere, Offenderes, cum suis annotationibus, &c.*

Offensum.

Vide verb. *Res, &c.*

Offensa.

Si offensa alius Princeps condignam satisfactionem post inchoatum bellum, an possit alius Princeps prosequi bellum, t. 7. tit. 9. r. 9. per tot. p. 164

Offense sacrificia pro excommunicationis tolerantia an liceat, t. 1. r. 1. §. 1. p. 114

Offense suffragia Ecclesiae pro excommunicatis non tolerat, an liceat, si per constitutionem iustificatur autem obtineat absolutio

Offense privata oratione, & bona opera pro excommunicatis an liceat, t. 1. r. 1. §. 1. p. 114

Offense suffragia communia pro se excommunicatis tolerari possunt, an peccat, t. 1. r. 1. §. 1. p. 114

Vide verb. *Amicus, Anthonis, Defensio, Missam celebrare, &c.*

Item verb. *Missam celebrare, Fragnum, &c.*

Item verb. *Beneficium, Clericus, Fides, Beneficium humanum, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Item verb. *Alia, Anima, Impere, &c.*

Si cum Oleo Sancto Parochus, vel alius Sacerdos iret ad ministrandum Sacramentum Extreme unctionis infirmo, in illo itinere haberet rem cum muliere, an debeat necesseario hanc circumstantiam in confessione explicare, t. r. r. 3. c. 1. §. 1. p. 179

Oleo benedicto Extreme unctionis simul, vel variis vicibus non potest admisceri, nisi pars adjecta sit minor quantitate, p. inum ab Episcopo benedictum, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 169

Cum oleo veteri Sacerdos ungens infirmum moribundum, an peccet mortaliter, t. r. r. 4. c. 7. §. 8. p. 171

Si oleum ab Episcopo benedictum non addit, an Sacerdos in extrema necessitate casu possit illud benedicere, vel uti non benedictum ad ungendum moribundum, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 169

An saltem ex commissione Episcopi superius dictum oleum Sacerdos possit benedicere, ib.

Et an si agrotus supervixerit, esset iterum sub conditione unguendum cum oleo benedicto, ib.

Oleum Extreme unctionis an ab Episcopo benedicti debeat ex precepto, vel an ex necessitate Sacramenti, ib.

Et in oleum aliud non quam Chrysma, an esset peccatum de facto illo inungere infirmum moribundum, ib. & in r. 3. §. 1. p. 168

Et si per errorem Sacerdos concussit Extreme unctionem cum Sacerdo Chrysma, quid esset faciendum, ib. §. 1.

Et an valeat tale Sacramentum factum eam sacro Chrysmate, t. r. r. 4. c. 5. §. 1. b.

Ubi advertitur, quod in hoc casu nihil esset repetendum, §. 3. p. 169

Si oleum consecratum precedere non auserit, & non sit combustum, possit in necessitate misceatur cum oleo benedicto presentis anni, hoc non sufficit, ib. §. 4.

Et quid esset faciendum, si mixtio facta, postea novum oleum affuerit satis pro anno integro, ib. §. 5.

Oleum Extreme unctionis mittere ad infirmos, ut eos ungantur, an liceat Parochis, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 170

Ubi docetur, antiquitus Patres Unionem curativam infirmis adhibuisse etiam per non Sacerdotes, sed oleo benedicto & Sacerdotibus, non ab Episcopo pro Sacramento Extreme unctionis, ib. §. 1.

Oleum benedicere alio die, quam in Feria V. Parasceves, vel illud singulis anni non renovare, an sit peccatum mortale, t. r. r. 4. c. 7. §. 8. §. 1. p. 171

Si oleum Extreme unctionis Parochus portet domum, de nocte ad ungendum moribundum vocari, seu loco scandaloso, an peccet mortaliter, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 171

Et quid, si post unctionem factam, ut sit citius expedit, Parochus non reporter oleum ad locum solum, ib.

Vide verb. *Essentia, Reservare*, Item verb. *Deposuerit*, §. 1.

Oleum adserendum.

Oleum Sanctum.

Si Oleum Sanctum Sacerdos portat infirmis, & ad eum aliquis confugit, ooo gaudet immunitate Ecclesiæ, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 169

Oleum adserendum.

Olivetani Patres in Abbazia Vivodantæ commorantes, ad divinum Missarum celebrationem tenebantur. Et an Generalis possit eis hanc divinum Missarum celebrationem precipere, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 174

Omissio.

Omissio Sacramenti Confirmationis an per accidens possit esse peccatum mortale, ut ratione scandalii, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 171

Omissio penitentiae sacramentalis levis vix sit unus Plurimus, vel *Miserere*, hoc etiam, si peccata gravia sit impositus, an sit peccatum mortale, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 174

Et an omissio penitentiae sacramentalis impositæ propter solam venialia, vel mortalia jam per se confessa, ib. & in r. 4. c. 1. §. 1. p. 174

Omissio recitandi Psalmos, Litaniarum, & alia, que in omni die debent præscribi, ut dum infirmus ungitur, an sit peccatum, si absque necessitate omittantur, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 174

Omissio officii divini per tres veces in anno an constituat peccatum mortale, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 179

Omissio externa, per quam feratur censura, an debeat esse signum adus interni, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 179

An omissio infirmationis non totam donationem summat, sed illud dumtaxat, quod superfluum est, & legitimam virtutem accedit, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 186

Quavis omissio correctionis de mortalibus ex genere suo sit mortalis, potest tamen fieri venialis ex imperfectione adus, & potest aliquando meritorie omitti, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Omissio correctionis fraternæ quando sit peccatum mortale, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Omissio correctionis fraternæ ratione circumstantiarum an sit simpliciter tantum peccatum veniale, vel nullum, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Si omissio elemosynæ, quam quis vovit facere, deveniat ad materiam gravem, an teneatur restituere, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

In omissione Horarum Canonicarum habens plura beneficia, non committit tot peccata, quot sunt beneficia, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

In omissione restitutionis, quando quis committit novum peccatum in confessione explicandum, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Ubi octo casus pro prædicta distinctis, leguntur omnes illos, & non pigebit, quamvis concodulatur, quod in duobus tantum casibus committitur novum peccatum in omissione dictæ restitutionis in confessione explicandis, non vero in aliis.

In omissione rerum aliquarum, que pro celebratione Missarum ordinantur, an deur parvas materias, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Et quid de omissione aliquarum Missarum carmelitarum minus principalem, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Omissionem ipsam an sit necessarium in confessione explicare, vel sufficit tantum se accusare de causa omissionis datæ, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Et si Clericus v.g. in disturna navigatione abijcit brevium, an teneatur aperire in confessione hanc circumstantiam, vel et sufficit dicere viginti v.g. omisi horas Canonicas, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Et de omissionis causa data post abiectionem Breviariorum docet, non amplius peccat omittendo Horas Canonicas, quamdiu novum negligentiam in comparando Breviario non admittit, ib. §. 1.

Ubi etiam pro prædicto propositum omittitur, & adus ille, quo quis facultatem admittit adus præcepti exercendi, per accidens in confessione explicandum est, ut si quis v.g. propositum per multos dies Officium divinum omittit, & deinde propositum mutat, non omissio quinquies omittit, & idem est de similibus aliis, ib. §. 1.

Si omissionis culpabilis adus est causa, an sit peccatum distinctum ab ipsa omissione, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Ubi an adus, qui sunt ab operante post propositum omittit, præceptum, ut si quis v.g. proponit omittit Missam propter negligentiam, vel aliam causam, postea tempore celebrationis Missæ domi fuderit, aut ambularet, an ibi adus dicitur causa omissionis Missæ, & consequenter sine peccato, ib. §. 1. p. 191

Vide verb. *Omittere, Omittit*, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Omissio.

Quæ verba omittit in forma Sacramenti Extreme unctionis sine de necessitate sacramentali, & quæ vero de necessitate sunt. Ex quo inferitur, quando in eorum omissione Sacerdos mortaliter peccat, & quando venialiter, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Vide verb. *Omittere, Omittit*, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Omissio.

Omittens per votum annum confessionem, an teneat peccata, quoties ooo confiteretur, oblata opportunitate confitendi, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Omittens voluntarie *Gloria, Credo*, commemorationem aliquam, Graduale, Epistolam, sequentiam in Missa, & sequentia *Alleluia*, in Missis defunctorum, Prophetias, Evangelium, nomen aliqui Sancti, vel eas, quæ interponuntur in *Communicacione*, vel *Antiphona*, an peccet mortaliter, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Vide verb. *Omittere, Omittit*, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Omissio.

Et an illa debeat repeti, si ex inconsideratione omittantur. Et docetur, quod nihil esset repetendum, quia mortaliter oon contingit id fieri sine aliqua incurratione, & incommoditate, & nisi probabiliter quis dubitet se aliquid essentialiter omississe, immo nihil quando certò dubitet, eo quod non sufficiat quodcumque dubium, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Omittens per tres, & quatuor annos communionem præcepti divini, an reus sit illi, dum constituitur, vel scilicet determinatione Ecclesiæ nullius peccati reus esset, qui toto vitæ tempore usque ad mortis articulum, vel periculum omittit communionem, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Omittere.

Quis Officium divinum annum integro, an sufficit dicere in Confessione, vel non restituat, licet aliquoties inter annum doluit de culpa, & statuit recitare, vel restituere, & propositum postea non adimplere, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Qui omittit v.g. sacrum propter studium, an teneatur explicare in confessione hanc circumstantiam, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Omittere.

Qui omittit aliquo die omnes Horas Canonicas, vel notabile illarum partem, an teneatur in confessione aperire id, quod omittit, vel sufficit dicere, se mortale peccatum admittit si non per solvendo divinum Officium, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Si omittit Prælati correctionem subditi, an satisfaciatur in confessione si dicat, omisi correctionem proximam, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Si omittitur in Baptismo magnas pars carmelitarum, quas Ecclesiæ præscribit, an sit mortale, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Omittere Sacramentum Confirmationis an saltem sit peccatum veniale, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Omittere confessionem an Sacerdos possit, qui habet facultatem, ut possit peccatum reservatum confiteri inferiori, cum omittere postea comprehendere coram superiore, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Omittere Eucharistiam in articulo mortis non est mortale, omissio adit contemptus, t. r. r. 4. c. 1. §. 1. p. 191

Is, an illa que est favorabilis suspiciosa, & r. r. r. & io multis aliis ejus not. p. 1.

Et an qui per confessionem possit absolvi in articulo mortis, & etiam sine conditione, ib. §. 1. lin. 6.

Et quid, si dubitatur, num ejus penitentis sint ex dolore orta, vel ex amore, & angustia mortis, an tunc fit absolvendus sub conditione, ib. §. 2. in fine. p. 2.

An ius Sacramenti Penitentiae, quando agitur de iurisdictione Confessarii, possit ille, & penitentis uti in ejus adiunctione opinionione probabilis, relicta probabiliori. Ubi pro praxi adducitur aliqui casus, & r. r. r. & in multis aliis ejus not. p. 3.

An in electione opinionum illa sit amplectenda, que est probabilior, & sequenda, ib. §. 4. & §. 5. p. 2.

An liceat uti iurisdictione probabilis, relicta cetera. Et an idem fit de materia, & forma, & r. r. r. & in multis aliis ejus not. p. 3.

Et cursum docetur, certum non esse errorem communem iurisdictionem conferre in his, que ad forem conscientie spectant, ib. §. 3. ante medium, ver. f. Insuper, & r. r. & in aliis ejus not.

Et quare certum fit communem errorem tribuere iurisdictionem, tamen non esse licitum in his, que pertinent ad valorem Sacramenti sequi opinionem probabilem, immo probabiliorum, quando tamen, & certum sequi possimus, maxime circa materiam, & formam Sacramenti, ut, in eodem §. & ver. & in multis aliis ejus not. per hac questionem.

An Confessarius teneatur sequi penitentis opinionem. Et an Confessarius non proprius, ut Regularis, non proprii Pastores, & Parochi, peccet mortaliter, vel tantum venialiter, si penitentem habentem pro se opinionem probabilem, nollet absolvere illum. Et an hoc etiam procedat, si Confessarius falsam esse opinionem penitentis existimat, si tamen probabilis reputetur inter Doctores probare auctoritate, & r. r. & p. 4.

An sit opinio probabilis afferere in articulo mortis, presentem Parochum, postea quolibet Sacerdotem absolvere moribundum, & r. r. r. p. 4. & si per legis omnes ref. & §. ejus not. caput doctrina replebis, si prius caput non dolet.

An quando licet et sequi aliquam opinionem probabilem in vita, etiam licet et sequi illam in articulo mortis, & r. r. & p. 4.

An opinio probabilis speculativa fit semper probabilis practice, & in praxi tunc amplecti possit, & r. r. r. p. 10. & in aliis eorum not. p. 5. & §. 6.

Et deducitur, seminas quinquagenarias a jejunio liberas esse speculative, non tamen practice, ib. §. 1. lin. 3. p. 6.

An sit probabilis opinio aliquorum afferentium Equites Religiozymitanos esse vere Religiosos, & r. r. r. & cum multis aliis DD. lat. p. 6. in aliis pluraquam duodecim ref. & §. ejus not. lege omnes, & non piget.

Et aliqua alii inferuntur pro supradictis Equilibus Religiozymitanis, sed afferunt Equites D. Jacobi, Alcantara, Calatrava, &c. non esse vere Religiosos, ib. §. 5. & in aliis ejus not. p. 6.

An Responso calis conscientie, possit consulere in his, que pertinent ad utilitatem interrogantis juxta aliorum opinionem contra propriam, ita ut vir doctus possit, relicta opinio, quam probabiliorum credis, juxta probabilem consulere, quando consilium eaimen penitentem ab obligatione restitutionis, & alia quacunque. Et quid autem, quando ipse Responso ad quidpiam obligat, & r. r. r. & in aliis ejus not. p. 7.

Etiam quando supradictus Responso casum interrogaretur, quid ipse sentiat esse verius, & probabilius, an tunc debeat consulere, quod ipse judicat esse verius, & probabilius, ib. ad medium §. 2. ver. Nam si.

An eo ipso, quod aliqua opinio in aliquo libro invenitur impressa existimanda fit probabilis, & r. r. r. p. 7.

An auctoritas unius Doctoris pii, & docti reddat opinionem probabilem, & r. r. r. & in aliis ejus not. p. 7.

Et inferitur, quod opinio unius Doctoris, qui sufficit valorem matrimonii praestanda est contra communem, ib. §. 5. ult. & in aliis ejus not.

An quoad varietas opinionum versatur inter Superiorem, & subditum, teneatur subditus obedire. Et quid, quando subditus probabiliter judicat esse illicitum, vel extra jurisdictionem, quod Superior precepit, & r. r. r. & in aliis eorum not. p. 8. & §. 1.

Et docetur Superiorem non posse jubei punire subditum non obediendum ad id opinionem probabilis, prope fin. r. r. & §. 1.

Et notatur, quod si sub opinione probabilis est, Superiorem non esse legitimum, v. g. quia legitime non est elidendum, vel a lio capite, subditum non esse obligatum obedire, ib. ult. r. r. & §. 1.

An Rex possit bellum gerere ex opinione probabiliori, ab altero Rege preceptum Regnum etiam cum opinione probabili, & r. r. & p. 8.

An si duo Reges habeasus juxta probabilem ad succedendum alicuius Regni, possint illud armis occupare, non expectata sententia judicis. Sed difficultas est ad quem pertineat ius hac causa judicare, & r. r. & p. 8.

Et deducitur, quod impossibile videtur posse dare bellum ex utraque parte julum, nisi daretur ex ignorantia invincibili, vel opi-

one probabilis, ib. §. 13. post medium à ver. Confutimus, &c.

An in favorem Principis praesumendum fit in dubio positivo. Harber v. g. subditi rationes probabiles, ut aliquod tributum sit injustum, adducit verò pro Principe, & iustitia vestigialis alia rationes probabiles, quæritur, an teneatur solvere tributum, & r. r. r. & io in aliis ejus not. p. 10.

Et si sic velit, quid est agendum, & faciendum, quando in predicto casu causa est iusta, & quando est dubia, lege ibi ref. & §. 6. citatos pro his questionibus.

Et an supradicta intelligantur, quando est dubium negativum, non autem in dubio positivo, ib.

An iudex possit judicare secundum opinionem probabilem communem, & probabiliori relicta, etiam contra propriam opinionem, damno probabilis fit circa jus, non verò circa factum, & r. r. r. & io in aliis ejus not. p. 10.

Et an cessante scandalo possit iudex nunc circa unam, nunc circa aliam opinionem judicare. Et si adest scandalum, quævis iudex peccet, non teneatur ad restitutionem, ib. §. 4. & §. 6.

Sed advertitur, iudices non ubi subijci fideiuribus, quod juxta opinionem probabilem ferant sententiam, probabiliori relicta, & communiori, ib. prop. 10. à ver. Est animadvertendum, &c.

Et ex doctrina dicitur ref. a. o. inferitur decisio mulorum casuum, qui in §. ult. explanantur, in quibus jura potest judicare secundum quam valuerit opinionem, & sententiam, ib. §. ult. & §. 6.

Et quid, si in supradicto casu, si ex parte facti probationes æquales sint, an sit integrum juxta applicare rem, cui maluerit. Et quid, si res divisibilis fit, an jura debeant esse dividere, aut si dividi non possit, partes componere, & r. r. r. & p. 11.

An iudex in causis criminalibus teneatur sequi opinionem probabilem in favorem rei, non obstante opinio probabiliori in favorem Fisci, vel accusatoris, ib. §. 3. & §. 6. & in aliis ejus not.

Et an hoc procedat, non solum quando opinio in favorem rei est probabilis circa factum, sed etiam circa jus, ib. §. 5. & §. 6. & §. 6.

Utrum unus ex iudicibus, ad quosquidem causa decisio spectat, possit contra proprium sententiam juxta alterius collegæ opinionem sententiam ferre. Et in §. 1. hujus ref. prius de supponunt, & r. r. & p. 11.

An appellari fit licita, si sententia lata fit de jure secundum opinionem probabilem, & quod magis est, probabilem. Et hoc non solum in causis capitalibus, & sanguinis, sed etiam in Civilibus, & r. r. & p. 12.

An Advocatus, probabiliori opinione relicta, possit consulere, vel patrocinari secundum opinionem probabilem in causa sanguinis, vel amissionis omnium bonorum, etiam si cognoscatur contrariam partem adverte esse probabiliorum, & r. r. r. & p. 13.

Et an in dicto casu Advocatus teneatur manifestare parti minorem probabilitatem suæ causæ, aliis restitui ei expensas, & damna, ib.

Et advertitur, quod si consilium petatur in Ordine ad forum exterum, seu contentiosem, Advocatus non potest dare consilium juxta opinionem, & sententiam minus receptam, nisi saltem id ipsum declarare, ib. & §. 6.

An Advocatus possit suscipere causam dabitam non modo de dubio causæ, etiam quæcumque causam probabilem, quia Advocatus uno profert sententiam, nec cogit iudicem proferre, sed solum proponit, quæ vis clientis possit confirmare, & r. r. & p. 13.

An Advocatus possit sequi opinionem Antonii Cujacii, & similium juris consultorum, & r. r. & p. 14.

An Medicus, si juxta regulas Medicinæ non habet medicamentum certum, possit sequi opinionem minus probabilem circa aliqua medicamenta, relicta probabiliori, & adhibere morituro medicamentum dubium, & r. r. & p. 15.

Et quid, si habere medicamentum certum, an peccet Medicus, si adhibeat medicamentum probabile, ib.

Et quid, si illud adhibet, de quo utrinque fit quæ probabiles opinionibus, quod multum proderit, aut nocebit. Et an si Medicus in ea est opinio, ut exstimeret medicamentum novum fore, peccet contra julum præbendo illud juxta opinionem aliorum probabilem, inter medium, & fin. §. 2. & §. 3. & §. 1. & §. 1.

An qui probabiliter putat re esse suam, etiam si probabiliter teneatur ab altero, possit de illa facere occultam compensationem, si jussu suum non possit defendere coram iudice. Et quid, si probabilis est, non esse illius, qui illam possidet, & r. r. & p. 16.

Remittit aliquæ opinionis Auctores confirmant. Primb an peccat a dubia sit necessariis in confessione aperienda, & r. r. & p. 17.

Secundo, an in rebus veneratis datur parvas materiam, ib. §. 3. & §. 6.

Tertio, an profecti nundum in Sacris Ordinibus constituti teneantur sub culpa mortali perolvere Horas Canonicas, idè agitur de Manialibus, ib. §. 4. & latissime in aliis plurimis agitur.

Quarto, an ex eo precise, quod mutator privati fit peccatus rependit suam pecuniam intra certum tempus, licite possit aliquid ultra sortem exigere, ib. §. 7. & §. 8.

Quinto, an omnis unus Horæ Canonice ex parvis constituit peccatum mortale, ib. §. 9. p. 17.

Et ad an be fialitas fiodomine, & mollities differant fpecie, ib. 5. i. t. 6.
 Septimò, quid efl fentendum de illa opinione, quæ affert non eflè affumendum occupationem incompofibilem, cum recitatione Officii divini, ib. 5. i. t. 6.
 Idem fupradictis fpeciem quæfitionis Auctor impugnat, ut minus probabile, & contrarias fultinet, & defendit tamquam probabiliter, ib. per totam fupradictam, 3. i. t. 5. i. t. 7.
 Opinio plurimorum DD. afferentium penitentem non teneri acceptare penitentiam impofitam à Confeflario faltem tamquam improbabili cenfura, t. 1. r. 4. p. 3. p. 161

Appendix ad ceteros alias quæfiones difperfas per alios Tomos, Tract. & Rej. quæ fua pertinent ad hoc verbum. Opinio probabilis.

Opinio probabilis an fit aliquorum afferentium Miniftrum Sacramenti ad id deputatum confcientiam Sacramenti in peccato mortali non peccare mortaliter, t. 1. r. 1. t. 1. 5. i. t. 7. Ubi pro praxi aliqui calui.
 Opinio probabilis an fit, quod poteft Sacerdos rfolvere aliquem ex præfumpta voluntate fuperioris, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 6.
 Opinio probabilis an fit aliquorum afferentium poffe Parochum fimplicem Sacerdotem ab Epifcopo non approbatum exponere ad Confefliones fuorum fubditorum, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 5. i. t. 6. & feqq. pag. 69.

Opinio afferens præceptum de præmittenda confeflione ante fumptionem Euchariftie eflè de Jure Ecclefiaftico, an fit faltem probabilis, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Opinio probabilis, elicta probabiliori, & tutiori, an fequi poffit in materia Sacramentorum, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Ubi quærit non tolli error communis, id opinio probabilis Doctorum efficitur, & Ecclefia de jurisdictione, etiam fi forte opinio illa fit falfa, an fit probabilis fit talem poffe abfolvere à refervata cæritate, & fua libere, ib.

Opinio plurius Doctorum afferentium penitentem non teneri acceptare penitentiam impofitam à Confeflario, an fit faltem tamquam improbabili cenfura, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 6. & feqq. pag. 223.

Opinio afferentium Confeflarium non poffe imponere penitentiam pro animabus Purgatorii, an fit improbabili, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Opinio benigna de Intentione ad implendum præceptum audiendi Miffam, & Horas Canonicas perfolvendi proponitur, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Opinio, quod affinitas non contrahatur, nil femina etiam cum viro feminet, an fit probabilis, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Opinio aliquum afferentium non eflè peccatum mortale copulam initam in Ecclefia ab extranea abique caufa, an fit probabilis, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

An fit opinio probabilis aliquorum afferentium In recitatione Officii divini relinquentium unam horam integram ex minoribus peccare tantum venialiter ratione parvitate materie, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Opinio minus, vel alterius, quam omnes illi teftificantur, non meretur probabiliter, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Opinio probabilis an fufficiat in Jubilæo ad lucrandum Indulgentiam, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Idem eflè circa juridictionem, & in adminiftratione Sacramentorum, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Opinio probabilis an fit afferens Chocolatam non frangere jejunium, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Quando opinio probabilis pro fubdito in contrarium addit, an excommunicatio liget, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Opinio afferens, quod reus juridicè interrogatus in caufis capitali, honoris, & famæ non teneret refpondere ad mentem iudicis, an fit probabilis, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Opinio probabilis an fit, quæ docet Religiofum habentem licentiam expendendi aliquid pecuniam in ufus, qui fibi placuerint, fi in hoc tempore expendant, non peccare contra votum paupertatis, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Si opinio probabilis aliqua fit inter Doctores pofitio Pragmaticæ Judicii Ecclefiafticæ vel Regularis, qui cum licet poffit illam fequi, & re vera nullam injuriam, aut vim facit fubdito, fi illam fequitur, an tunc non poffit fubditus recurrere tamquam vi oppreffus ad iudicem fæcularem, & etiam opinio pro fubdito fit probabilior, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Qui cum opinione probabilis in articulo mortis recipit, v. g. Baptifmum in digito, capillis, pedibus, & cundina, unguitibus, & c. circa materiam, vel formam dubium, fi fupervenerit reiterandi tantum omnes illi Baptifmi faltem fub conditione, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Qui probabiliter putat fe non fufficè baptizatum, an adhuc poffit recipere Sacramentum, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Si ex opinione probabilis fubditus non obedit fuperiori, ex hoc nõ

poteft iudicè fuperior punire talem fubditum, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Qui ex opinione etiam probabiliori aliquod peccatum in confeflione tacet, an exponat fe periculo errandi circa integritatem confeflionis, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Quando ex opinione probabilis Confeflarius abfolvit moribundum, an poffit abfolutionem præbere et fine conditione, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Qui cum opinione aliqua fibi probabili contra Decretum Urbani VIII. de celebratione Miffarum celebrat, an teneatur reficere Miffam, aut fufpendia reficere, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Opinio probabilis an poffit uti in adminiftratione Sacramentorum, relicta probabiliori, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Si fub opinione eflè, an votum fit refervatum, hoc facit eflè, ut per Epifcopum, Cruciatum, vel Jubilum commuari, vel difpenfari tale votum poffit, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Cum opinio probabilis Baptifmus, Sacramentum, & Epifcopatus collatus, an fuit denud iteranda, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Et quid, fi ordinatio Sacerdotis fuiffet facta cum Calice non confecrato, vel vacuo, an fi non tetigit Calicem, & c. ib. 5.7.

Si ex opinione probabilis, relicta probabiliori, Inquirentes torquent reum, an debeant puniri à fuis vifitatoribus, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Opinionem probabilem faciunt principia intrinfeca, vel extrinfeca, & hæc duo etiam unum fine altero, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Opinionem probabilem amplecti circa formam, & materiam Sacramentorum, relicta certis, & præfcriptis ab Ecclefia eflè peccatum mortale, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Opinionem fingularem contra communem an aliqui fequi poffint pro validitate matrimonii, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Idem quæritur pro valore profeflionis, ib.

Et ad hoc procedat, quando ipfa opinio eflè dubia, fecus verò, fi eflè clara, & 5. i. t. 1. t. 1.

Ut opinio probabilis, relicta probabiliori, & tutiori, Miniftr fequitur in adminiftratione Sacramentorum, quæ non fuit de neceffitate falutis, ut Confirmatio, Extrema-unctio, & Matrimonium fatis eflè, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Si opinio probabilis penitentem habet, quod nihil reverà debet, non tenetur aliquid folvere, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Opinionem probabilem an faciat auctoritas unius Doctoris viri docti, & pluri, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Si opiniones probabiles funt eura à marciandis pacifim adhibendum fit Baptifmus, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Si opiniones probabiles addit pro validitate, & nullitate aliquos Ordinum, an quæ teneatur in hoc cafu iterum ordine denud recipere, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Ex quo, quod Sacerdos, vel Epifcopus non tetigit vafa, aut aliud inftrumtum, in cuius perfectione imprimitur character, teneatur iterare Ordinem fub conditione, & fecus, fi quia fumeret Diaconatum, vel Subdiaconatum, ib. 5.2.

Ubi quod fola obliatio, aut folus timor non eflè fufficiens ad verum dubium, vel probabiliter, an illic iterandus fit Ordo, ib. 5.3. pag. 194.

Opiniones plures refelluntur circa Regulares in ordine ad fufceptionem Ordinum, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Quando opiniones probabiles funt bine, & inde, an lex fuerit promulgata, & ufu recepta, an tunc lex obliget, etiam cenfura, fufceptionem, & irregularitatem imponat, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Si opiniones diverfe funt ex parte iuris in fentenda fententia, an Inquirentes teneantur fequi opinionem probabiliorum, & quando fuit æque probabiles illam fequi debent, quæ magis fuerit, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Opiniones tutiores an femper amplecti debeamus, in adminiftrandis, & recipiendis Sacramentis neceffariis ad falutem, etiam opinionem, quæ veritate cæcæ materiam, & formam Sacramentorum, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Probabile an fit, & monachus occultum non incurrit irregularitatem, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Ex opinione duabus femper eflè eligenda, quæ fuit penitentia, & Confeflarius adminiftrando Sacramentum quo opinio probabilis nullam illi injuriam facit, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Opinio plurius DD. afferentium penitentem non teneri acceptare penitentiam impofitam à Confeflario fit faltem tamquam improbabili cenfura, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

In opinionem confectam an illa fit amplectenda, quæ faveat valori matrimonii, t. 1. r. 1. t. 5. i. t. 1. t. 1. t. 1.

Vide verb. *Confeflarius, Miniftr, Perium, & c.*
 Item verb. *Dei, & c.*
 Item verb. *Confeflarius, Sacramentum, & c.*
 Item verb. *Confeflarius, Crismale, Juben, Jus, Obediens, & c.*
 Item verb. *Confeflarius, homicidium, Inquisitio, Juben, Inquisitio, Juri, & c.*
 Item verb. *Adimplere Juben, Jus, Juben, Juben, Juben, & c.*
 Item verb. *Juri, & c.*

Oraciones recitande per animabus Purgatorij, an liceat sub poenitentia i Cogitatio non imponi possint, t. 4. r. 6. r. 15. §. 1. p. 229
 Et an non solum pro decessis, sed etiam pro vivis tales orationes sub poenitentia imponi possint, t. 4. r. 6. r. 17. §. 4. p. 230
 Oraciones postas in Missali, quis vel induendo Sacerdotes dicere solent, relinquendo vel sicri vestibus se induunt, an peccent mortaliter, t. 4. r. 1. r. 186. §. 1. p. 68
 Oraciones aliquae an teneantur fundere orantes Oratorio privata virtute Cruciatu, & an vocales, aut mentales, t. 4. r. 1. r. 159. §. 1. p. 49
 Et quae quantitas orationis sufficiat, ib. §. 2
 Idem qui quoad rationem necesse aut vocalem, & quoad quantitatem virtute iungetur, ib.
 Vide verb. *Litania, Nuptia, &c.*
 Item verb. *Lauda, &c.*
 Item verb. *Dinco, &c.*
 Item verb. *Ecce, &c.*
 Item verb. *Admirare, Anima, &c.*
 Item verb. *Incantatio, &c.*

Oratorum.

Oratores sacri, quod attinet ad munus suum, an teneantur in extrema necessitate proxiimi cum periculo vires adhibere correctionem t. 7. r. 4. r. 10. §. 4. p. 159
 Sed quid si proximus non sit in extrema necessitate, sed gravi, ib. §. 5
 Vide verb. *Consecrationes, Infelix, Prædicatorum, Serpentes, &c.*

Oratorium.

Quid sit oratorium. Et an in privatis Oratoriis Missae celebrande non sint, nisi de licentia Summi Pontificis. Et explicantur, quodam conditiones, quae communiter in dictis licentiis, & Brevi, habentur, apponuntur, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 An Episcopi ex sola eorum commoditate possint habere oratorium privatum in suo Palatio, ubi celebrant, & Missam audiant, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 An Episcopi non solum annu, sed duo oratoria in suo Palatio possint habere, unum ad usum alium, alterum ad usum familiaris, & nepotum, & c. t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 An frater Episcopi cum uxore, & reliqua sua familia possint audire Missam de precepto in aliquo ex Oratoriis in Episcopali Palatio erectis, quo tempore Episcopi illam celebrant, aut audit in alio Oratorio sui Episcopalis Palatii, ib. 1
 Et cursum docetur, quando privilegium sit odiosum, & quando favorabile. Vel quando directe sit restringendum, vel ampliandum, ib. §. 1. & 6. p. 22
 An Episcopi in Palatio rurali possint Oratorium habere, & in illo cum Altari portatili Missam audire, vel dicere, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 Et notatur, quod Oratorium privatum absque Episcopi auctoritate fundatum, non ut ibi celebratur, sed ut ibi sit, non est sub potestate Episcopi quoad jus visitandi, & procuratorem exigendi, & c. ib. 3
 An Episcopus extra Diocesim, in consilio Ordinario loci, possit habere in suo Palatio Oratorium, ut cum Altari portatili ibi celebrat, vel Missam audiat, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 Et in hoc procedat in alienis locis, non autem Romae, ib. §. 1. & c.
 Et notatur, quod in Oratorio Palatii Episcopi potest quis celebrare, praesente Episcopo, non autem absente, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 An mortuo episcopo, possint ejus familiares audire Sacram in Oratorio privato sui Palatii, idem est dicendum de familiaribus Cardinalis in predicto casu, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 An absente episcopo ejus familiares possint audire Missam in Oratorio privato sui Palatii. Idem est de familiaribus Eminentiſſimorum Cardinalium extra Urbem Romae positis in suo Palatio habere Oratorium privatum, ubi celebrat, vel Missam audiat. Et an gaudeat eodem privilegio, quo gaudet episcopus citra urbem, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 An Abbates, & Praetati habeant iura episcopalia, & praesertim Archimandrita Messianensis, Abbas S. Luciae, Abbas Guadalupe, Archiepiscopus Carpi & similes, possint in eorum domibus, seu Palatiis habere Oratorium, & in ecelebrare, vel Missam audire, & aliquando dispensare, ut celebrare extra ecclesiam, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 An Regulares possint habere Oratorium in eorum Monasteriis. Et an eorum privilegia circa hoc sint in Concilio Trid. revocata, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 Et an in praedictis Oratoriis, quae solent esse in Monasteriis, Clausuris, infirmis, & c. possint etiam Sacerdotes seculares celebrare, ib. in fine §. 1. & 2. p. 25
 Et notatur, supradicta Oratoria benedictione non egere, & per eod. quod Oratoria posita non indigent reconciliatione, ib. §. 1. & c.
 Et advertitur, praedictum deputatum Oratorio necessario addendum esse Provinciam, & si in aliquo Religione non sit ad Provinciam a Patre Generali, & vident Regularis hoc obferrent, ib. §. 1. & c.
 An Regularis etiam in Graugis possint condicere Oratoria. Et

quid, si episcopus repugnet, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 Et an in dictis Graugis, & Oratoriis non solum possint celebrare Regularis, sed etiam seculares, vel saltem unus, vel aliter benedictor, aut amicus. Idem est de audientibus Missam in praedictis Oratoriis, ib. §. 1. & c.
 Et an supradicta Oratoria non indigeant benedictione, & si poluuta fuerint non indigeant reconciliatione, & quando iudicantur a suis Praelatis aut locis benedicti, & reconciliationi possint, §. 4. & c.
 Et advertitur, quod in supradictis Oratoriis ex privilegio Alexandri VI. concilio Cisterciensis possint Regularis ibi divina officia celebrare, familiaribus, & Ysaacii Sacramenta eucharistia, & Pontifici ministrare aliosque officia Ordinarii, §. 2. & c.
 Et notatur, quod Praetati Regularis possint approbare, & delegare Oratoria non solum in Monasteriis, & Graugis, sed etiam in locis, in quibus recreationis causa proficiunt, ib. §. 1. & c.
 Et docetur, Ordinarium non habere visum in Oratoria Regularium ruri constructa, etiam si campanam habeant pendantem & turribus, ib. §. 1.
 An Regularis in Graugis, seu cellis particularibus possint celebrare in Altari portatili: contradicente episcopo. Et supponitur, quod non contradicente episcopo, & prohibente, possint adhuc Regularis, non obstante Concilio Trid. celebrare in Graugis & Cellis particularibus, & in quocumque decenti loco cum Altari portatili, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 An Regularis possint celebrare ubique in Altari portatili primum in domibus secularium, & in plateis Claustris, & graugis, & circa nullum dubium possint hoc facere Fratres cistercienses, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 An privilegia Regularium celebrandi extra ecclesiam sint revocata per Concilium Trid. scilicet, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 Et in exemplum supradictorum quellum adducitur diversus casus, etiam pro Monialibus, & quod in multis differt, & concordant Oratoria Regularium, & secularium, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 Et notatur, quod si alius pro parte, p. 1
 Et eandem queritur, an quodvis privilegium Greg. XIII. Provinciales Societatis in seculo approbati Oratoria intra, & extra domus suas pro Religiosis subditis, debent hoc facere per se, vel per alios, ib. §. 1. & 2. p. 1
 An Oratoria Palatii alicuius Civitatis, in quo Senatores alicuius Civitatis negata praestant, & iustitiam administrant, censentur subdara per Bullam Pauli V. t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 Et an sub eodem prohibito comprehendatur Capella Carcerum publicorum, ib. §. 1. & 2. p. 1
 Et an quatenus dicta Capella sub Decreto Greg. Concilii, necnon Decreto Pauli V. & Interdictum prohibitionis comprehendatur, & Bulla Cruciatum non suffragatur, licet episcopo contra Sacerdotes tales Sacerdotes Regularis in eadem Capella celebrare vult, possit edicere Archiepiscopi publicum, seu interdictum, proinde, & quibus poenis punitur, ult.
 An quando licitum est ea causa magna necessitate celebrare extra ecclesiam, sed admodum episcopo pro licentia, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 Et an episcopus praedictam licentiam possit concedere Sacerdotibus extra Diocesim, ib. §. 1
 Et notatur, quod in quodam Palatio rurali aderat Capella cum Altari portatili, in qua tamen non aderat licentia pendendi Missam, & repente quis incidit in articulo mortis, an tunc possit Sacerdos celebrare in illo Altari portatili ad dandum Viaticum moribundo, ib. §. 1
 An non obstante Concilio Trid. possit episcopus concedere licentiam, ut quis Oratorium privatum habeat, & quid hodie dicendum est, an haec facultas episcopo subdara sit, & sancti Sedi Apostolicae reservata, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 An saltem episcopus non obstante Concilio Trid. & Brevibus Pauli V. & Urbani VIII. possint hodie in aliquibus casibus particularibus et iusta causa dispensare, ut celebrare extra ecclesiam cum Altari portatili, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 Enumerantur aliqui casus, in quibus episcopus potest dare licentiam, ut celebrare extra ecclesiam, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 Alii etiam casus adducuntur in quibus simili modo episcopus potest dare licentiam, ut celebrare extra ecclesiam, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 An, si Oratorium private domus habeat ingressum publicum possit episcopus dare licentiam, ut ibi celebrare absque Sedis Apostolicae facultate. Et an in hoc Oratorio possit celebrari iuvis clausis, ita ut accedant Domini, & quos ipse videret tantum, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 An si Ordinarius in illis negat approbare Oratorium, possit adhuc privilegiatus eo uti, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 Oratorium quod dicitur, & deceptum oratorium, an possit episcopus dare licentiam (non vult Pontifex), ibi celebrandi, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 An si Oratorium sit ab episcopo approbatum, & privilegiatum, mutet dummodo deinde ille domo ab episcopo sit approbatum, t. 4. r. 1. r. 1. p. 1
 Et notatur, supradicta Oratoria non indigere benedictione aliqui ib. §. 1. & c.

Ordo Episcopalis.

Ordinis Episcopalis suspensio ad quod extendat. c. 5. r. 3. s. 5. 3. §. 1. pag. 122

Toufiam primam Episcopum conferens sine proprii Episcopi licentia an iniquat suspensioem lacum ipse eos de tempore Ordinationis in c. 5. r. 3. s. 5. 3. §. 1. b.

Et in dicto casu an incurrit suspensioem Ordinum, vel solum ad collationem tantum Toufiam. ib. §. 1. in fine.

Toufiam primam Episcopum conferens in alio Diacono an incurrit suspensioem. c. 5. r. 3. s. 5. 3. §. 1. b.

Ordo Episcopalis an diligenter a Sacerdotali. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. pag. 145

Ordo Episcopalis ordinatur ad Missam faciem. ib.

Ordo Episcopalis imprimere chartam de officio ad Sacerdotium. ib. & ad tertium, & de iure latet in c. 7. §. 9. pag. 145

Ordo Episcopalis est quadragesima, live 4. gradus habet. Hi sunt Patriarche, & Archiepiscopi, Metropolitani, & Episcopi. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. pag. 145

Ordo Episcopalis an constituit ordinem ordinem. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. pag. 145

Ordo Episcopalis praequirat Sacerdotalem. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. pag. 145

Ordo Episcopalis ut die Dominica confectur. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. Sed §. 1. pag. 177

Ordo Episcopalis qui in loco, & quo hora confectur. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. pag. 177

Ordo Episcopalis est in maiore ordine Sacerdotali. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. & seq. pag. 183

Ordo Ministerialis.

Ordo.

Pro Sacramentis Ordinibus.

An Christus Dominus determinaverit in individuo nomines materiam Sacramenti Ordinis. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. & in aliis ejus not. latet. pag. 183

An materia, & forma Ordinum fuerint indilicta a Christo Domino. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. pag. 183

De materia Ordinis Subdiaconatus. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. pag. 183

Et an materia, non esse necessarium in traditione alius huius Ordinis Calicem esse consecratum. ib. §. 3. & in c. 4. §. 1. a. pag. 183

An Subdiaconus Ordinatus cum Calice non consecrato debeat iterum Ordinari. Et quid, si tradidit subdiaconum Calicem non consecratum cum Patena consecrata. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. pag. 183

Et si locetur, an Calix qui in ordinatione Subdiaconi cum Patena porrigitur, debeat esse consecratus de necessitate Sacramenti. ib. §. 1. a. pag. 183

Et an per Presbyterum tradatur ab Episcopo materia veta panis, & vini in Calice, & Patena non consecrata, aut in aliis quibuscumque vasis, Ordine sit valde. ib. §. 1. a. pag. 183

De materia Ordinis Diaconatus. Et an si Episcopo ordinet aliquem Diaconum cum traditione libri Evangelii tantum sine impositione manuum esse verum Ordinem. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. pag. 183

Materia Ordinis Presbyteratus. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. & in aliis ejus not. pag. 183

Et affectus ordinationis Sacerdotis perfici in prolatione primae summe cum applicatione fidei materiam, & impositionem manus cum verbis secundae forme non e de e locuta, & iustitiam ordinis Sacerdotalis, sed adhibenda sunt causae praeccepti. ib. §. 1. a. pag. 183

An instrumentum Ordinis debeat necessarii Ordinationis porrigi immediate ab Episcopo, & non per alium. ib. §. 1. a. pag. 183

Et an contactus physicus, & non moralis instrumentorum sit de necessitate ordinis. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. & in aliis ejus not. pag. 183

Et an Sacerdos ordinatus cum Calice, & patena non consecrata debeat iterum ordinari cum conditione. Et quid dicendum de Diacono, & Subdiacono in dicto casu. ib. §. 3. & seq. & in aliis ejus not. pag. 183

An Ordinationis Sacerdos debeat de necessitate Sacramenti tangere Hostiam, vel alium materiam Ordinis. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. & in aliis ejus not. pag. 183

Et an sufficiat non solum tangere Hostiam, sed potest tantum, immo, & solum Calicem. ib. in fine §. 1. a. & in §. 3. & in aliis ejus not. ult.

Quidam Diaconus, cum ordinem Sacerdotalem sumeret, tetigit Calicem cum Patena, sed non tetigit Hostiam, quoniam a me posuit, an talis effectus sit de necessitate Sacramenti. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. & in aliis ejus not. pag. 183

Et quid, si tantum tangat Calicem, in quo est Patena cum Hostia, non vero tangat ipsam Hostiam, nec Patenam, ib. &c.

Et quid, si tantum tangat Calicem, & non Patenam, necque Calicem, ib. &c.

Et an saltem talis Ordinationis teneatur tangere Calicem, & Patenam. ib. &c.

Et an contactus physicus instrumentorum in ordinatione sit de necessitate Sacramenti, vel tantum de necessitate praeccepti. ib. §. 3. & c.

An qui in ordinatione Sacerdotis tetigit tantum Calicem, & non Patenam, valide ordinatus fuerit. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. & in multis aliis ejus not. pag. 183

An Sacerdos, qui in Ordinatione tetigit Calicem, & non Patenam

possit pro illius dicendis accipere stipendium, nisi de novo Ordinetur sub conditione. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. pag. 183

Et an contactus physicus Patenam requirit de necessitate Sacramenti. Et utrum sit aequal in ratum contactus Hostiam, ac de contactu Calicem, & Patenam. ib.

Et an sit futura valid. consecratio, si Episcopus porrigat panem extra Patenam. Item est de vino extra Calicem. ib. §. 1. a. & in aliis ejus not. pag. 190

An Sacerdos, si in Ordinatione tetigerit Patenam, sed non Hostiam, sit sub conditione iterum ordinandus. Et quid, si in Patena Hostiam non sint. idem est dicendum de eo, qui ordinatur solo Calice, non tangens Patenam. Et an peccet mortaliter ille, qui immoediet Hostiam non tangens in praedicta casu. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. & in aliis ejus not. pag. 190

Supponit alius singulari, & quorundam casus, videlicet, si Sacerdos consecrandus accedens ad Episcopum Patenam, & Calicem porrigentem, live turbam, live aliunde non tetigit, & mediantem unicus Albus Calicem, queritur, an valida sit ordinatio, an verò sub conditione iteranda. ib. §. 6. & 7. pag. 191

Quidam solummodo Ordinem Presbyteratus, & in Calice non fuit vinum appositum, queritur, an Sacramentum fuerit invalidum, & sit de novo ordinandus. Et quid, si in Patena non fuit Hostia ecclesiastica. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. & in aliis ejus not. pag. 191

Et quid est agendum, si effectus probable non datur vinum in Calice, & quid si effectus certum non fuit vinum in Calice. ib. ante medium. §. 3. r. 14

Et quid est faciendum in praxi, quando casus in sufficienti gentia acciderit. ib. in r. 15. in fine. pag. 191

Et deducitur, pro re mortali, qui malitiose consecrasset, vel ordinaret cum eorum specie. ib. §. 6. & 7.

An si Episcopus proferat verbi forme itaque applicet materiam, vel c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. & in aliis ejus not. pag. 191

An Episcopus possit lupere alium dictum ordinem quovis tempore. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. pag. 191

Et an quod non lupendendus est aliquis defectus Ordinum, non sit necessarium retiteri omnes ritus Ordinis, sed illos qui ad effectum communitatis. Et an si non peccet non possit lupere praedicta defectus, quin Episcopus inducat vellet facit. ib. id. a medio §. 3. a quo in fine. r. 1.

An si in aliquo Ordinatione non sint v. g. applicati debita materia, possit die loquenti adhiberi, non expectando alium Ordinationem. Et an sit necessarium, ut in Calice, vel alio publico loco dictum lupellatur, vel loco in se secretiori loco. ib. id. a defectu lupellatur lupellari a quocunque Episcopo. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. & in aliis ejus not. pag. 191

Et an licet eodem die tam maiores, quam minores iterari, vel an magis consuevit per minores Ordines, non Subdiaconatu uno die, & duobus loquentibus Diaconatum, & Sacerdotium lupellare. ib. ante medium. §. 1. a. r. 1. Propter.

An aliquis Episcopus Ordines, alique Pontificalia exercere possit in loco exempto de licentia Ordinaris illius loci, nulla ab Episcopo, licet eius ludiolum locus illius exemptus iniquitatis licentia. Et quid, si locus exemptus ad nullum Diaconum pertinet. ib. §. 1. a. & in aliis ejus not. pag. 191

An si ad iter opiniones pro-valde, vel multate aliquem Ordinem tenent in hoc casu qui Ordinem de novo accipere. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. & in aliis ejus not. pag. 191

Et quod interit, quod Sacerdos, & Episcopus, si non tetigit sacra, aut illud instrumentum, in cuius porrectione imprimitur Character, tenetur iterare Ordinem sub conditione, & secus si non sit qui iterare Diaconum, & Subdiaconum. ib. §. 2. & in multis aliis ejus not.

Et breviter notatur, Sacerdotem, qui immoediet tetigit Patenam, licet non tetigerit Hostiam, possit eam conficiens exercere Ordinem Sacerdotalem, nec tenetur illum iterare. ib. in fine §. 1. a. &c.

Et advertitur quod sola obliuio, aut solas timor non est sufficiens ad verum dubium, aut probabiliter, ut illico Ordine iterandum sit. ib. ult. r. 1. pag. 191

Quam intentionem habere debeat Sacerdos servare Ordinationem, quando cum Episcopo in Missam solemnem coelebret. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. pag. 191

An Sacerdos cum Ordinatione, si intelligit iam verba a se prolatum esse, teneatur ipse non proferre ulterius verba consecrationis. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. & in aliis ejus not. pag. 191

An Episcopus ovocet etiam Episcopum Ordinem. Et an oportet Episcopum Ordinarium Archiepiscopum, vel a Banno Pontificis. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. pag. 191

Et an saltem Episcopus debeat a tribus Episcopis consecrari. ib. in fine. &c.

An solus Episcopus sit Mi nister Ordinarius Sacramenti Ordinis. c. 4. r. 8. r. 6. §. 5. c. pag. 191

Et advertitur, a quoque verò Episcopo, live heretico, live schismatico, live Catholico conferri possit validum Sacramentum Ordinis, peccatis tamen lethaliter, si Sacramentum hoc ministrat, quod prohibetur sacra ab Ecclesia ibi in fine r. & in aliis ejus not.

An

An

An

An

An

An

An

An

An

An qui sileat itale, non autem Latine legere, possit ab Episcopo testari prima Testatur, & quid, si scilicet scribere. c. a. r. j. ref. 74. p. 107

An mortui, iuribus, & concepti possint ordinari. Et quid de furdulitio qui dicitur audit. c. a. r. j. r. 73. p. 107

Et quid est dicendum de illis, qui impeditur fieri linguam, aut bilingui Moises, qui habuit amodothenes, nisi forte notandum dicitur de illis, qui impeditur bilingui. ib. j. 3

Et quid est dicendum de eorum, qui vultu sunt, qui dicitur oculi Canosus. ib. j. 3. ut de.

Ex quibus huius Regni Civitate relata hanc questionem mihi fuit, Possitne quidam Religiosus furdulitio ad sacros ordines promovetur. c. a. r. j. r. 74. p. 107

Utrum Religiosus, qui parum intelligit linguam Latine sit ad sacros Ordines presertim ad Sacerdotium admittendus. c. a. r. j. r. 75. & 76. p. 107

Idem est dicendum de Cantoribus, Canonici, & Presbiteriis Ecclesiarum Cathedralium. ib. prop. hanc. c. j. secundi.

Et notatur, quod examen de literis, & doctrina Regularium ad recipiendos Ordines debet fieri ab Episcopo. Sed advertitur, quod Episcopi hanc rem seum coarctent conscientiam cum conscientia Praetorum ipsorum committatur litteris plenam, atque omnimodo hanc adhibendo. ib. j. 3. r. 77. & in aliis eius not.

An privilegium quorundam Abbatum conferre Ordines minores daret abducere omnino oblatio Concilii. Trid. sess. 15. r. 10. de Reformat. c. a. r. j. r. 78. & in aliis eius not. p. 109

Et notatur, supradictos Abbatibus possit habere subditos secularibus dare litteras dimissorias ad Ordines, neque hoc privilegium derogare Concilio. Trid. ib. j. 3. ut de.

Quidam Abbas Benedictinus contulit Ordines minores quibusdam non sibi subditis, qui postea a suis Ordinibus susceperunt, & in illis illam tenebant, quod, quid hoc sit intendendum. c. a. r. j. r. 79. p. 109

An si dicit ordinem sine saltem iterum sub conditione. ib. j. 3

Et an predicti Abbatibus possint conferre Ordines tam secularibus quam Regularibus, qui speciales litteras dimissorias a suis Superioribus habuerunt. ib. j. 3. & 109. & c.

Et an qui subditus specialiter ordinatur a supradictis Abbatibus, valeat quidem Ordinatione, & sit tamen illicitus, non autem invalidus. ib.

Et advertitur, quod privilegium clausum in corpore iuris, in generali derogatione nunquam censetur comprehendere, ib. j. 3. & in aliis eius notationum.

Et an aliqui Abbatibus possint subditis conferre Ordines aliquos maiores. c. a. r. j. r. 80. & in aliis eius not. p. 111

An Abbatibus non benedicti possint conferre primam Tonuram, & Ordines minores sibi non subditis. Et an possint supradictos Ordines conferre Novitiam. c. a. r. j. r. 81. p. 112

An Abbatibus benedicti possint conferre Diaconatum, & Subdiaconatum suis subditis: Et quid erga non subditos. c. a. r. j. r. 82. p. 112

Et an ubi Concilium Tridentinum non est receptum, nulla sit locus hoc difficultas. ib. j. 3. & c.

Et an Abbatibus communiter possint illa facultate uti. ib. j. 3. & c.

An Abbates Clericis secularibus sibi subditis litteras dimissorias concedere possint. c. a. r. j. r. 83. p. 113

Et quid, si huiusmodi Praetor esset Ordinarius privative ad Episcopos, & abbatibus non visitandi, & synodus congregandi. ib. j. 3. ut.

An privilegium concessum Regularibus, ut possint initiari sacris Ordinibus extra tempora, extendatur etiam ad Novitios. c. a. r. j. r. 84. p. 113

Et eundem docetur, possit Superiorem concedere dimissorias supradictis Novitiis, & ordinari ab Abbatibus, qui possint subditos profectos ordinari. ib. j. 3. ad medium, & c.

Et difficultas est, an privilegium concessum Societati Jesu, possit Ordinari extra tempora, & extendatur ad alios Religiosos per communicationem privilegiorum ib. j. 3. & 109. & in aliis eius not. p. 114

Et an quando quis Ordinatur viresque diti privilegii, vel aliorum in tribus diebus servit, possit Ordinari in festis duplicibus. ib. j. 3. & in aliis eius not. p. 115

Religiosus plures officios circa Regulares in Ordine ad susceptionem Ordinum, ubi assenserit. Primum quod Praetor Regularis possit concedere sibi subditis Regularibus dimissorias ad Ordines ab Episcopo loci, & etiam a quolibet alio, suscipiendis, abque dimissionibus Episcopii illius loci. c. a. r. j. r. 85. j. r. & a. pag. 114

Secundo, quod Regularis ab Episcopo Ordine ante examen de capacitate primo teneatur, sed sufficit examen Praetorum Regularium. ib. j. 3. & c. & in aliis eius not.

Tertio, quod Regularis possit suscipere Ordines ante matrem ad Tridentino prescriptam. ib. j. 3. & in aliis eius not.

Quarto, quod possint Regularis in una eadem die quos temporibus a iure statuti sine extra illa sacros Ordines maiores a quocumque Episcopo recipere. ib. j. 3. & c.

Quinto, quod Regularis a quolibet Episcopo in propria, & aliena

Dioecesi, & in suis propriis domibus Ordines recipere possint sine licentia Episcopi Dioecesis, ac etiam ex necessitate, si hoc obliget aliqui ordinando impedienda. ib. j. 3. & c.

Et alius difficultas adducitur pro Abbatibus benedictis, & non benedictis, Cisterciensibus, & quatuor principalibus Abbatibus illius Ordinis, sed cum omnes supra sunt dictum, & in hoc ref. adducitur c. j. 9. ad 18. includit

An Regularis possint Ordinari ab Episcopo extra tempora a iure statuta. c. a. r. j. r. 86. & in multis aliis eius not. p. 116

An Ordines Regularium habentes privilegium, ut possint Ordinari Regularis extra tempora, possint eo uti, ubi Concilium Tridentinum receptum est. c. a. r. j. r. 87. p. 116

Et an verò pertinet ad Episcopum, vel ad Superiorem Regularium dispensare in iocunditibus. ib.

An Regularis possint dispensare cum suis subditis quod interstitia, & ut Ordinetur extra tempora. c. a. r. j. r. 88. & in aliis eius not. p. 116

Et an privilegia Regularium quoad facultatem suscipiendi duplicem Ordinem sacrum eodem die, & ab Episcopo in aliena Dioecesi abque licentia proprii sint revocata a Concilio Tridentino. ib. post medium. j. 1. & a. p. 117

Et an quando alius privilegium conceditur, ut extra tempora in tribus diebus, vel debet servari ordinatur, quin additum fuerit, *De diebus*, vel *Indignis diebus*, intelligit de diebus festis diebus, qui a Clero, & populo sub obligatione precepti celebrantur, ib. prop. hoc. j. 1. & c.

Et an privilegia Regularium revocata a Concilio Tridentino intelligantur etiam revocata in foro conscientiae, ita Regularis uti illis non possint. ib. prop. fin. ref. a verbi dicta. j. 1. & c.

An dispensatio iocunditibus pertinet ad Episcopum etiam respectu interstitiorum. c. a. r. j. r. 89. & in multis aliis eius not. p. 117

Et advertitur, quod iuxta Bullam Greg. XIII. Generales Societatis Jesu possunt, & ab illis delegati dispensare cum suis subditis in iocunditibus. ib. j. 3

Et postea, susceptiones Ordines ante servatis interstitiis nullam locutionem censuram, vel irregularitatem. ib. j. 3. ult. & c.

An pro Episcopis in dispensatione interstitiorum cum Regularibus sufficiat sola attestatio Superiorum. Et an Regularis possint Ordinari non servatis temporum interstitiis. c. a. r. j. r. 90. & in multis aliis eius not. p. 118

Et an ex privilegio Clem. VII. concessa Patribus Congregationis S. Iosephi Evangelizari in Provincia illius Regularis Ordinari extra tempora, & per quocumque Episcopum tribus diebus, vel festis continuis, vel interpolatis, non servatis interstitiis a Concilio Tridentino designatis. ib. ult. & c.

An Constitutio Phil. Leicesi susceptionem Ordinum ante tempora, vel sine dimissionibus, & licentia necessarii comprehendat Regularis. c. a. r. j. r. 91. p. 118

Quae causa sit iustitiae, ut Episcopus possit dispensare in interstitiis Ordinum Presbyterorum, an sit necessaria utilitas, & necessitas copulativa. Et apponitur quinque casus, ut ex quibus illam possit Episcopus cum praedictis dispensare. c. a. r. j. r. 92. & 93. p. 118 & 119

Et an ad minores Ordines, & Tonuram meret arbitrium Episcopii, vel ad dispensandum. c. a. r. j. r. 94. p. 119

Et docetur, possit Episcopum eodem die primam Tonuram, & minores Ordines, & Subdiaconatum conferre. ib. j. 3. & c.

Et notatur, Episcopum non posse dispensare ab interstitiis familiarium suorum, alios non sibi subditos. ib. j. 3. & c.

Et observatur facultatem remittere interstitia concessam Episcopo cuius transire in Capitulum Sedo vicante, seu eius Vicarium, quando tamen ea Decreto Concilii possit concedere licentiam Ordinandi. ib. j. 3. r. 95. & c.

An Episcopos benedicti possint dispensare in interstitiis. Et quid de illegitimitate ad minores Ordines. c. a. r. j. r. 95. p. 120

An ex aliqui iusta causa possit Episcopus conferre maiores Ordines die Dominico. Et apponitur, quod maiores ordines non nisi in Sabbato quatuor temporibus anni, aut in Sabbato Singulo tempore Dominici plurius dari possunt. c. a. r. j. r. 96. p. 120

Et notatur, quod minores Ordines Episcopi conferre possit tribus, nam etiam pluribus in quibus diebus Dominici, vel festis diebus, dummodo non videatur nocere ordinationi generali. ib. j. 3. & c.

Et confutatur recepta Episcoporum concedit ut Peria festa Vigero ante Suburbanum, in quo Sabbato iure possunt omnes Ordines conferri, licet dare minores Ordines. Et advertitur, primam Tonuram quovis anni tempore, quovis die, hora, & loco dari posse. ib. i. 1. & c.

An secunda consuetudine, si adit alicui, possit Episcopus eodem die conferre minores Ordines simul cum Subdiaconatu eodem Ordinando. Et in dicto casu si Episcopus debet prius interstitia dispensare. c. a. r. j. r. 97. & in multis aliis eius not. p. 120

An minores Ordines possint conferri diebus festis duplicibus, non tamen servatis a populo ex precepto. c. a. r. j. r. 98. p. 121

Et quid ad Ordinibus sacris ex privilegio Papae summamodi, ut conceditur in tribus diebus festis. ib. j. 3. ad medium, & c.

Et quid sub nonne die festivi intelligatur. ibi apte medium 5. r. d. c.

Et docetur, quod in rigore iure non videtur verum quacumque die etiam feriatis minores Ordines conferri. t. a. tr. 5. r. 99. §. 1. ad in 6. pag. 221

Et notatur, suspensio minores Ordines aut suspensionem Sacramenti Communionis, nec ipsos, oportet Episcopum peccare mortaliter. ibi §. 5. c. magis late in 1. r. 10. p. 235

Et an silem peccare voluisset. ibi in hoc. a. 10. r. 100

Et an suspensio Ordinem aut confirmationem incurrit irregularitatem. t. a. tr. 5. r. 101 in fine p. 218

Et an eo ipso, quod quis habet dimissoria a suo Episcopo, ut possit Ordinari, possit etiam ad Ordinem Ordinare quovismori. t. a. tr. 5. r. 102. §. 1. p. 218

Et docetur, Episcopum non confirmationem posse valide alios confirmare, & ordinare, neque hoc faciendo peccare mortaliter. ibi §. ult. d. c.

An in superius dictis Ordinandi connumerandi sit dies Bisfestus, vel omittendus. Idem est in Ordine ad professionem pro anno probationis Novitatus. t. e. tr. 5. r. 104. p. 213

An in istis requisitis ad Ordinem suspensio detur paritas materiam. t. a. tr. 5. r. 103. p. 213

Et notatur, quod si esset qui in principio sequenti dici, v. g. hodie impletur etas 24. annorum post dimidiam noctem, post Ordinarum s. c. d. c.

Quidem Religiosus inchoavit annum 23 hora vigesima tertia diei, quod in eodem die recepit Ordinem Diaconatus, quaretor, an peccaverit, & in suspensio incidere tanquam ordinatus ante legitimam etatem. t. a. tr. 5. r. 104. p. 213

An qui V. p. i. p. i. g. r. d. i. t. u. r. an aliquam p. o. l. i. q. u. e. Ordine suspensio possit inane precedere illum suscipere. t. o. m. a. r. 5. r. 105. p. 213. c. 24

Et notatur, quod stando in rigore sententia, quod annus debet esse incipiens, sufficit non per annum integrum, diem, nec per annum horam, sed per unum, vel dimidium quadrante sit inchoatus. ibi §. 2. p. 213. d. c.

Et docetur, Episcopum posse dispensare, si deficiat Ordinandum, vel tres dies ad etatem debita ad suscipiendos Ordines. ibi §. ult.

An si in aliqua Ordinatione Officialis Episcopi protefter Episcopum polle oratorio irregulari, v. g. carentes patrimonii, & tales hoc non oblatore ordinare. Et quid est faciendo, quando ita casus occiderit in praxi. t. a. tr. 5. r. 106. §. 1. & 2. p. 218

Et notatur, quod non debet Episcopi accedere ad Ordines promovere sub pena excommunicationis late sententia, ne accedat ad Ordines cum impedimento oculis cecurrit irregularitas, & c. qui potius debet illos oblatore, & dispensare in casibus, quibus possint non oblatore, & dispensare. ibi. ult.

An censura redimibilis sufficit ad potestatem Clerici Ordinarum. t. a. tr. 5. r. 107. p. 218

Et an sufficit patrimonium vel alio donatum sub conditione, ut cesset statim ex Ordine de sustentatione proventus sit. ibi §. 3

Et docetur, quod hoc possit adendum pro eo. ibi in dicto §. 3

Et docetur, si aliquem non possit promoveri ad sacros Ordines ad titulum beneficii, si tamen sit de futuro. ibi §. 4

Et an quis Subdiaconum, vel Diaconum recipere possit ad titulum beneficii presentis, licet rusticus illius non statim potestetur, sed subum post receptum Presbyteratum illius statim inciperet. ibi in eodem §. 4

Et an quis possit promoveri ad Ordines ad titulum Condiutoris, Et quid maxime si conditoria habet de presenti congruum sustentationem. ibi in fine dicti §. 4

Et advertitur, quod impetrat beneficii, sed prohibita possessione non iudice seculari, non possit aliquid sumere sacros Ordines. ibi §. ult.

An Episcopus in Regno Sicilie possit Ordinare Subdiaconum, qui pro patrimonio tantum unicus undecim annales habet, & multa alia circa patrimonium. t. e. tr. 5. r. 108. p. 218

Et notatur, quod si aliquis Subdiaconus indicatur Diaconum, aut Sacerdotem ostendens testimonium patrimonii remanenti, vel alienati, & carenti reuocationem factam, non incurrit penas statuti a contra eam, qui abique patrimonio ordinarunt. ibi §. 3. p. 218

Et docetur, Graduum in iure Canonico, aut in Sacra Theologia sine titulo, aut patrimonio ordinari. Sed an verò contra hoc oblat declaratio Cardinalium. ibi §. 1. r. d. c.

An in patrimonio necessario ad sumendos Ordines sacros detur paritas materiam. t. a. tr. 5. r. 109. p. 213

An Clericus possit alienare patrimonium abique licentia Episcopi, si aliunde acquisit beneficii, vel aliis bona sufficientia pro victu. t. e. tr. 5. r. 110. p. 213

Et an si abique licentia Episcopi patrimonium vendat, permittit, oblat, ut aliquo modo alienat, antequam habere unde vivere possit, nulli sit talis alienatio. ibi §. 4. & seq. p. 216

Et advertitur bona patrimonii, ad quorum titulum Ordinatus est, non ob inde heri bona Ecclesiastica, tamen privilegio fori bonorum Ecclesiasticorum gaudent. ibi §. ult.

An qui suscipit primum Tonsum, vel minoribus Ordinibus instituitur, animo non ascendendi ad alios Ordines, sed gaudenti privilegio fori, & exemptione a tributu, peccat mortaliter. t. a. tr. 5. r. 111. p. 216

An suspensio Ordines minores sine Confirmatione peccat mortaliter, vel Episcopum illum ordinant. t. a. tr. 5. r. 112. §. 2. paulo post in fine, & in multis aliis casibus annotatis. p. 216

An Ordinatus Ordinalis sacris aut potestatem teneatur continere. Et quid, si adeptus potestatem vnam cathedra in Ordine in eo contento non ratificet. t. a. tr. 5. r. 113. p. 217

Et an praeidium votum e Paracitis, vel Turcorum abique casibusque irritari possit. ibi prope in fine §. 2

Et an sit validum votum, & invalidum matrimonium contractum ab eo, qui ordinem Sacrum accepit, ignorans illi anacum esse votum cathedra. ibi §. 3. & c.

Et quis est dicendum, si quis suscipit sacros Ordines cum intentione capella non vovendi Cultum, an hoc non oblatore teneatur cathedra servare. ibi §. ult. & c.

An Sacer. Ordo suscipere per vim, & metum imprimat Characterem. t. e. tr. 5. r. 114. p. 218

Et docetur, quod si ordinatur per vim, & metum recipit ordinem sine voluntate recipiendi Sacramentum, sed solum simulat, hic quidem ordinem non suscipit, qui invalidus ordinatur. ibi §. 3. p. 218

Item, cum quidam Ordinatus Subdiaconus obtinisset ab Episcopo declarationem fuisse Ordinarum per vim, & metum, sed postea petens dispensationem a Summo Pontifice, ut ad alios Ordines sacros promoveri possit, dubitavit fuisse quibusdam Datarum, ubi talis defectus, sicut per conditionem summi Ordinem Subdiaconatus, ibi §. 4

Item queritur, an Ordinatus per vim, & metum teneatur ad votum continere. ibi §. 3. p. 218 & h. r. 115. p. 218

Et an praeidium possit licet contra heri matrimonium. Et teneatur ad recitandum Officium Divinum, ibidem. in dicto §. 3. & r. 115. d. c.

Et docetur, quod quocumque metu initiatum, quantumvis gravi, si postea ratificet verbo, aut si deo fuit in fine Ordine accepto sine quibus conditione, non erit iam in potestatem ibi integram restituere, sed continere, & obligationi Officii Divini subiacet, sicut ceteri sponte ordinati, hoc autem intelligendum est, si sciens, & prudens exerceat, sicut verò si per errorem, quo quis ad Ordinem ordinatus existimare se esse adhibendum, ibi post medium dicti §. 3. p. 218

An vi, consentiente uxore, possit ad Sacerdotium promoveri, si ipsa Religione non ingrediatur, etiam si sit jernat, dummodo vovet castitatem. t. a. tr. 5. r. 116. p. 219

Et notatur, si per alios necessarios professionis auxilium in Religione fore sit, sive fore juvenis, non possit vi ad Episcopatum promoveri. Et quid vi ad Cardinalatum possit promoveri. ibi §. ult. & c.

An Clerici sacros Ordines initiati peccent mortaliter, si non deferant habitum Clericalem, & Coenae in capite. Et quid, si commisit, vel aliis similibus supradicti Clerici Sacramentum incendant. t. e. tr. 5. r. 117. p. 219

An Diaconus, & Subdiaconus peccent mortaliter frequenter accedens Episcopatum, & Evangelium in peccato mortali Et quid, si longo tempore tales actus exerceant in peccato mortali. t. a. tr. 5. r. 118. p. 219

An Acolyti qui sollemniter oculos servat in peccato mortali, peccent mortaliter. Et cursum docetur, hoc etiam locum habere in eo, qui Caputulum, & Colledum pronuntiat in Choro, qui id facit tanquam Presbyter. t. a. tr. 5. r. 119. p. 220

Et an minores Ordines sint vera Sacramenta. ibi ad medium §. 2. d. c.

An Concoquatores prediatus in peccato mortali peccent mortaliter, etiam si peccatum sit occultum. Et quid, si publicum sit peccatum. t. a. tr. 5. r. 120. p. 220

Idem dicendum est de Lectore Sacri Theologiae, & Sacre scripturae. ibi §. ult.

Vide verò. Capitulum Sede vacante, Abbat, Conscriptum.

Appendix ad reliquas plures difficultates dispersas per alias
tomes tract. c. r. e. f. e. l. e. q. u. e. final pertinent ad hoc
verbum Ordo.

In Ordine Sacerdotali, & Episcopali aliquid relicti, quomodo
possit sit iterandum. t. a. tr. 5. r. 50. §. 1. p. 168

Et si il probabile, an suppleri debeat ex eodem, qui ordinavit,
vel coniecit, & quid, si talis defectus ex aliquo deliquit. ibi
§. 3. & p. 269

Ordinem suscipere, aut conferre esse Confirmationem, vel an
etiam Ordine conferens sit consummatus, an sit peccatum
mortale. t. a. tr. 5. r. 4. §. 1. p. 30

Qui Ordinem sacrum recipit cum expresso animo non vovendi ca-
litate, & fornicator, an in illo adu fornicationis non peccet
peccata sacri legis contra votum de fornicatione tamen non emittendo

quando votum, quod emittere debet, t. 1. r. 7. §. 4. §. 6. p. 177
 Qui Ordinem sacrum recipit per metum cadentem in virum con-
 stantem, an teneatur servare calitatem, ib. §. 10. p. 177
 Per Ordinem sacrum assumptum an matrimonium converti cum
 infideli contrahendum ante Baptismum dissolvatur, t. 1. r. 6. §. 1. §. 5.
 §. 3. pag. 181
 Ordinem exequi an possit Hermaphroditus degenerare in femi-
 nam, t. 4. r. 1. §. 1. §. 2. Verum, p. 308
 Ordinem alium de nova consecratione Episcopi conferri illi, t. 1. r. 7.
 §. 1. §. 1. p. 184
 Qui Ordines suscipiunt ab Episcopo dubio de suo Baptismo,
 quid prestat verendum, t. 1. r. 7. §. 1. p. 177
 Ordines sacros ministrans Episcopus statim possit Missam sine alia
 indumentis Pontificalibus, nec peccet mortaliter, t. 1. r. 7. §. 1. §. 5.
 §. 1. p. 185
 Si Ordines suscipiunt extra tempora, vel non servatis interdictis
 datur facultas, an hac expiete morte concedenda integritas, t.
 1. r. 7. §. 1. §. 4. p. 185
 Ad Ordines sacros infans promotus, an obligetur ad calitatem
 servandam, t. 1. r. 7. §. 1. §. 4. p. 177
 Ubi an teneatur calitatem servare, si sciens votum calitatis an-
 nexum receptioni Ordinis sacri, ordinatur ante annos pubertatis, 58
 Et quid de ordinato ante annum 16. ubi Concilium Tridentinum est
 receptum, ibi.
 Et an tale votum possit irritari citra post annum pubertatis ab eis, quo-
 rum cura subest, si citra annum pubertatis fuit ordinatus, ibi.
 Ubi, quod si nactus pubertatem ordinem suscipere non exerceat, obli-
 gatus erit ad servandam calitatem, & resistere non potest, ib. p. 177
 Si Ordines sacros suscipiat, qui contraxit sponsalia, an peccet, t.
 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Ordines minores, & Subdiaconatum an sint sacramentalia, & non
 sacramenta; idem possit Pontifex asserere ab Episcopo peccata-
 tem conferendi Subdiaconatum, & minores Ordines, t. 1. r. 7.
 §. 1. §. 1. p. 177
 Ordine valide potest conferre Episcopus Hæreticus, Schismaticus,
 & degradatus, & c. t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. & seq. p. 177. & seq.
 Ut Ordines minores, Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus
 simplex Sacros conferat, an Pontifex dispensare possit, t. 1. r. 7.
 §. 1. §. 1. & seq. ad p. 177. & seq. ad p. 177. Ubi pro praxi ad-
 ducitur quoddam Bulla, & facultas concessa quibusdam Abbati-
 bus exemptis, & pro Cardinalibus circa minores Ordines.
 Ordines minores, Subdiaconatus, & Diaconatus, an Abbatibus
 Ordinibus Conferentibus possit conferre Religiosis ejusdem Ordini-
 nis, t. 1. r. 7. §. 1. §. 4. p. 185
 Et hoc privilegium quoad Subdiaconatum, & Diaconatum sit
 revocatum per Conc. Tridentinum, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Ut Ordines minores, & majores simplex Sacros conferat, an
 Pontifex facultatem concedere possit ante consecrationem, t.
 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Et an hoc a jure divino Pontifici, & Ecclesie conveniat, t. 1. r. 7.
 §. 1. §. 1. p. 185
 Ordines etiam minores conferendi potestatem Episcopus com-
 mittere non Episcopo non potest, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Ubi ad primam tonsuram, vel minores Ordines non in posterum
 promoveantur, nisi qui se fore voluerint calitatem adstringere,
 an Ecclesia constituitur possit, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Ad Ordines minores, & etiam sacros an possit Episcopus dispensare
 super irregularitate oris ex homicidio casuali, in rixa subita,
 & inopinata contingenti, quando est publicum, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 & seq. p. 185
 Ad Ordines sacros suscipiendos an in aliquo casu cum homicidio
 voluntario Episcopus dispensare possit, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Ad Ordines sacros suscipiendos, & exercentes Episcopus dispensare
 possit, quando irregularitas est occulta, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Quod ad Ordines minores, & beneficium simplex iniciari, an irregu-
 laritates vere bigamini sit dispensabilis ab Episcopo, t. 1. r. 7.
 §. 1. §. 1. p. 185
 Ordines minores conferendo Episcopus in peccato mortali an
 peccet mortaliter, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Quoad Ordines recipiendos Regulares subiecti sunt Episcopo, t.
 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Quoad Ordines minores an Capitulum Sede vacante cum illegiti-
 mi dispensare possit, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Et quid de Vicario Capituli quoad hoc, ibi.
 Ordines Ecclesiasticos quot sint, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Inter Ordines recipiunt Episcopus, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Ordines conferre an possit Episcopus in eadem die lux consecra-
 tionis, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Si Ordines majores Episcopus excommunicatus conferat, an valide
 eos conferat, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Et quid si Ordines suscipiat ab Episcopo excommunicato, suspen-
 so, Hæretico, Schismatico, & c. t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Ordines suscipiendi ab epia executione suspenduntur, t. 1. r. 7.
 Ordines an possit suscipere Hermaphroditus, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185

Si ad Ordines suscipiendos Pater donationem faciat filio, revoca-
 re eam non potest, etiam propter ingratitudinem, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Ad Ordines suscipiendos pro patrimonio donatione facta, an sit in
 foro conscientie retro donanda donatori, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 pag. 101
 An talis sit ordinatus incurrat suspensionem. Ubi aliqua con-
 tingentia in dictis casibus, ibi.
 Propter ordines suscipiendos ante legitimam ætatem, vel absque li-
 centia ante per saltum, an subditus suos suscipere possit. Regu-
 lare Palatii absolvit, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Ordines minores, & Tonsuram an Cardinales conferre possint in-
 fectis titulis, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Ordines sacros an excommunicatus contingenti an sit immediata & le-
 go Ecclesiastica, vel i. v. o. t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Ordines Sacri initiatus, si aliquem percussit, vel occiderit, an te-
 neatur hanc circumstantiam in confessione aperire, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 §. 1. & seq. p. 185
 Ordines Sacri initiatus exerceat actum venerum cum infidelibus,
 si dicat in confessione, se violasse votum calitatis, non manifes-
 tando votum solenne, quod habet, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Idem est, si votum simplex calitatis consistit antequam Sacris Ordi-
 nibus inicietur, ibi.
 Et in dicto casu exerceat actum venerum exteriorum, quor pecca-
 ta committat, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Et quot peccata committat in solo appetitu de voluntate interiori,
 ibi.
 Ordines Sacri initiatus, si comitit votum de non committenda
 mollicitate, vel fornicatione, an teneatur explicare hanc circum-
 stantiam, vti emittit post dictam susceptionem Ordinis Sacri
 t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Si in Ordibus Sacris constitutus secularium polluat, an committat
 Sacrilegium, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Ordines Sacri initiatus, qui in ludu castillorum, vel aliarum
 fraudavit aliquem in magna quantitate, an satisfactionem dicendo
 in confessione se fraudasse proximum in quantitate notabili, vel
 an teneatur etiam sperire circumstantiam instrumenti, & q. 10.
 Et si supradictus frequenter ludat, secluso scandalo, mortaliter
 non peccat, ibi.
 Ut Ordines minores, immod & Sacris utatur homicida volun-
 tarius, an Episcopus dispensare possit iusta interveniente causa,
 t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. & seq. p. 185
 In Ordibus Sacris aliquis ritus inverso an sit validus, vel saltem
 illicitus, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. & seq. p. 185
 De Clericis Ordibus Sacris initiatis matrimonium incontinentibus.
 Et an talis non solum committit Sacrilegium, sed etiam de Hære-
 sic suspectus, & quæ pœna puniendi sit, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. & seq.
 pag. 144
 Pro Ordibus suscipiendis an Pater teneatur donare aliquid filio.
 Et ad id teneatur iure obligationis naturalis, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Ab Ordibus Sacris non est excludendum N. ex genere Mahometa-
 nos, sed infans baptizatus, & postea Religionem ingressus, t. 1.
 r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Si Ordines Sacri iniciari opus est mihi, an possim licet hanc
 actionem petere ab Episcopo, licet ille inde occasione accu-
 peretur sit ad simoniam, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Si Ordines minores iniciari Græcus possit contra actum matri-
 monium, an gaudeat privilegio fori, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 In Ordibus minores constitutus Clericus, an possit Princeps
 imponere, & exigere gabellas ab eis. Et quid, si adit consecra-
 tio in coeternum, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Et quid, si non habeant requisita Concilii Tridentini, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Qui Ordinis Sacri ratione, & beneficii tenetur persolvere Horas
 Canonicas, si illas non recitat, an peccet dupliciter, & teneatur
 istam circumstantiam in confessione aperire, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Qui in Ordinis Sacri receptione invincibiliter ignorat votum ca-
 litatis implicite contineri, an teneatur servare calitatem, si
 sciens, & prudens Sacrum Ordinem suscipiat, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Ordinum minorum collationes factas ab Episcopo excommuni-
 cato, suspenso, & c. invalidas habere an Pontifex possit, t. 1. r. 7.
 §. 1. §. 1. p. 185
 Et quid quoad primam tonsuram, ibi, §. 1. & seq.
 Pro Ordinum collatione an possit aliquid etiam minutum accipi.
 Et quid, si sponte oblatum recipiatur, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Ordinem Ecclesiasticum fornicari sunt incapaces, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 §. 1. & seq. p. 185
 Ordine datus ab Episcopo, & Presbytero simul, Episcopo videlicet
 imponente manus, presbytero autem benedicente, seu profes-
 sione formam an irrita sit, t. 1. r. 7. §. 1. §. 1. p. 185
 Ordo Sacri ordinis ad SS. Eucharistie Sacramentum, t. 1. r. 7.
 §. 1. in fine, p. 140

Ordo quid sit proprie dictus, t. 4. r. 1. s. 5. Probatur tertio, ib.

Ordo in quaestate suscipiatur, t. 4. r. 1. s. 4. s. 1. de seqq. p. 166

Ordo an sit Tonsura prima, t. 5. r. 3. s. 1. s. 1. p. 119

Ordo an sit Episcopatus, t. 5. r. 3. s. 1. s. 1. p. 111

Si Ordo sit collatus, & pretium non sit solum, sed tantum praecedit promissio, non erit simonia completa, ideoque qui talem Ordinem recipit non incurrit censuram, & pomas simoniae, t. 7. r. 3. s. 1. s. 1. de medium, p. 112

Ordo an sit Cardinalatus, t. 5. r. 3. s. 1. s. 1. p. 110

Vide verb. Admissio, Censura, Hæresis, Persecutio, &c.

Item verb. Confirmatio Sacramentum, Confessio, Crisma, Dimissio, Expositio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Item verb. Dimissio, Fœderis, &c.

Pro orphanis maritandis legatum relictum, an possit distribui hæ

rentibus parentibus pauperibus, & inutilibus, t. 4. r. 1. s. 1. p. 316

Vide verb. Censura, t. 6

Item verb. Domus, t. 9

Vide verb. Imperator, t. 9

Orphanus.

In ore colore an sit circumstantia in confessione aperienda, quia talis

actus est turpiter contra naturam, t. 7. r. 1. s. 1. p. 179

Oris gravis olentia an det jus restituendi à sponsalibus, t. 4. r. 1. s. 1. p. 179

S. 1. p. 179

Si in os apertum casu intravit musca, aut aliquid simile, & minimum

an obstat missæ celebrationi, vel Communioni, com. a. r. 1. s. 1. p. 179

t. 1. s. 1. p. 179

In os uxoris membrum virile immittere an sit mortiferum, t. 1. s. 1. p. 179

t. 1. s. 1. p. 179

Vide verb. Detrahens, Deglutire, Dubitare, &c.

Oculari.

Oculari, & amare eodem verbo Græco expræstantur, t. 4. r. 1. s. 1. p. 179

S. 1. p. 179

Oculari inter solutos, quamvis ejusdem sint seaus, ob solam vene-

ream voluptatem, & delectationem ex hujusmodi oculis con-

surgentem, an semper sit mortale crimen, vel possit dari parvus

materiam, t. 4. r. 1. s. 1. p. 179

Si aliquis oculos multoties sine interruptione morali pendens

alieuus fœminæ, vel pueri, sufficit, quod in confessione dicat 1

oculatus sum solum, vel puerum, & non opus est explicare,

quod talis tactus, vel osculum fuit in partibus pudendis, t. 4. r. 1. s. 1. p. 179

t. 1. s. 1. p. 179

Oculatio.

Oculatio pedum semper in Ecclesia Summum Pontificem suffi-

ci adoratum demonstratur, t. 4. r. 1. s. 1. p. 179

De oculatione Emptissimorum Cardinalium circa manus Pontificis

aliqua curiosa observantia, tom. 4. r. 1. s. 1. p. 179

pag. 141

Vide verb. Rex, t. 9

Oculum.

Qui oscula cum muliere habuit post copulam habent votum Vir-

ginitatis pro prima copula, & non ultima, an teneatur hoc in

confessione explicare, t. 4. r. 1. s. 1. p. 179

Oculus, quæ copulam sequitur, an sit novam aliam malitiam con-

tinens, si in confessione explicanda, ib.

Si oscula non ordinantur ad copulam, quæ tamen postea subse-

quuta est, an sint præter copulam in confessione aperienda, t. 4. r. 1. s. 1. p. 179

t. 4. r. 1. s. 1. p. 179

Oculus Crucis in amictulo, & Manipulo omitti debent in Missæ

de Requie, nec minister debet oculari ampullas, quas celebra-

tori porrigit in dicta Missæ, t. 4. r. 1. s. 1. p. 179

Propter oscula, & tactus impudicos eum altera, an fœmina nobilis

quæ contracta sponsalia cum Cayo, possit ea dissolvere, t. 4. r. 1. s. 1. p. 179

t. 4. r. 1. s. 1. p. 179

Oculus inter sponsas de futuro, an sint leites, etiam si prævia polli-

catio sequatur, dummodo id faciant necessitate compelli, & sine

periculo consensus in pollutionem, &c. incurrant, & austeri ha-

berentur, nisi fœ inivem ocularentur, t. 4. r. 1. s. 1. p. 179

Oscula quæcumque an sint permixta sponsis de futuro, etiam in

partibus pudendis, t. 4. r. 1. s. 1. p. 179

Et quid in sponsis de futuro sub conditione, si Papa dispensaverit,

t. 4. r. 1. s. 1. p. 179

Et quid impetrata dispensatione, licet non sit ratificatus ille pri-

mæ consecutus, ib.

Oculus an Prelati Regulares reservare possint, t. 7. r. 1. s. 1. p. 179

pag. 60

Oculus inter solutos an semper sint peccatum mortale, vel detur

in eis parvus materiam, t. 4. r. 1. s. 1. p. 179

Oculus, quæ sunt ex delectatione sensibilibus confurgens ab usu

alia sinistra intentione, & admixtione alterius delectationis de

actu lauroso, an sint peccata mortalia, t. 4. r. 1. s. 1. p. 179

pag. 110

Oculus pacis, quod præbatur Episcopo, mystica expolitio, t. 4. r. 1. s. 1. p. 179

t. 1. s. 1. p. 179

Oculus Reges creati, ib. s. 1. Ita.

Oculus inaguratur Doctores, ib. prop. finem dicti §.

Oculus Christus Spiritum Sanctum in Discipulis immisit, ib. pau-

lo ibi positum dicti §.

Oculus pacis in Missa Sacrificio, ib. paulo antè finem.

Oculus pacis prosum usus Ecclesiæ propter abusum sublatus est, ib.

s. 1. ib.

Oculus est symbolum amoris, t. 4. r. 1. s. 1. p. 179

Oculus pacis præbatur Episcopo consecrato, ib. antè, §. 1. pag. 181

Osculum fuit etiam antiquis iudicium praxogativæ conferendæ,
ib. §. Arcanum, p. 117
Osculum pacis è familia Christi oriundum, ib. §. 4
Vide verb. *Tallus*, t. 8
Item verb. *Oculatio*, t. 4. & §
Item verb. *Oculatio*, t. 9

Offendere.
Offendere signa amicitie inchoari an quis teneatur, si hanc amicitiam ille procuret, t. 7. r. 1. r. 1. per totam, p. 134
Vide verb. *Famula*, t. 8

Offensio.
Ante offensionem litterarum, & possessionem conceptam, an Cardinales in Ecclesia sibi concessis conferre beneficia possint, t. 9. r. 7. r. 1. §. 1. p. 196
Vide verb. *Inhibere*, t. 9

Offitarius.
Vide verb. *Janitores*, t. 1

Offitium.
Qui officio Ecclesie clauso ad officium an gaudeat ejus immunitate, t. 9. r. 1. r. 1. §. 3. p. 7. & in r. 1. p. 10. §. 1
In officio Ecclesie stans, si recipiat quis vulnus lethale ab inimico, & mortuus eade causa in Ecclesia, sanguinemque in ea non effundendo, an Ecclesia possit, t. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 10. §. 1
Qui super obitum Ecclesie occidit aliquem, an gaudeat immunitate Ecclesie, t. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 10. §. 1

Offitium.
Vide verb. *Laborare*, t. 7. r. 1. p. 10. §. 1

Ovis.
Quando ova prohibentur comedi in diebus jejuni, an sit licitum comedere panem bifocum in quacunque magna quantitate, secunda consuetudine, t. 4. r. 1. r. 1. §. 3. p. 168
Ova, quæ intra gallinas inveniuntur possint comedi cum Bulla Cruciatæ in Quadragesima, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 173
Ova possunt comedere Regulares cum Bulla Cruciatæ in Dominica Quadragesime, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 174

Ova non comedunt Regulares ea consuetudine in jejuniis Quadragesime, ita ut obliget ad peccatum mortale, ib. §. 1. p. 174
Sed additur quædam Bulla Leonis X. in qua concedit, Regulares & coram familiaribus possint comedere ova in Quadragesima, & aliis diebus quomodolibet prohibitis, etiam ea consuetudine, ib. §. 7

Ova an sit licitum comedere in Dominicis Quadragesime inebullata, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. & seq. p. 175

Ova comedere possunt in Quadragesima Presbyteri, causa consuevandæ vocis, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 101

Ab ovibus an teneatur abstinere extra Quadragesimam, qui vovit jejunare, ubi ex consuetudine non comestur, ita ut peccet contra votum. Idem est de jejunio ex penitentiali, & Jubileo, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. & seq. p. 175

Si abstinendi ab ovibus consuetudo universalis obligatoria in aliqua Provincia est, an illam Regulares observare teneantur, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 177

Vide verb. *Lactationis*, & omnes ejus questiones, & verb. *Somachus*, tom. 4

Ovis.
Vide verb. *Exuvie*, t. 6

P

PACTUM.

De aliquibus pactis in obtinendis beneficiis vide in t. 7. r. 1. r. 1. §. 1. de Simonia t. 1. §. 1. p. 19. usque ad 17. & in r. 1. §. 3. p. 35. 36. & 38

An cum pacto quis possit dare Titio Mercari aut magnam summam pecuniarum, ut pro tali pecunia recipiat à Titio in fine anni y. g. quinque pro centenariis, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 114

Ex pacto ludens pro se, & pro alio, an possit perdere minus, quam lucratur, vel v. g. perdidit, solvat dimidiam partem, si vero lucratus fuerit, portet tertiam partem lucrum, Et an hoc pactum sit iustum, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 111

Cum pacto donatus post mortem aliquis tertii de Ecclesia, an possit postea tollere pactum illud, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117

Ex pacto inito cum ipso Regis, si effectus pendium sumptibus Regis assignatum, an possit postea Parliamentum ex aliqua jussa causa præbere donativum majus, & Rex impetere novum, vel antiquum augere tributum, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117

Pactum appositum in contractu Matrimonii, vel sponsalibus, quod vir perpetuo habites in domicilio uxoris, an sit validum, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 118

Et quid, si pactum fuerit juramento confirmatum, an liceat rescire vel mutare teneatur virum sequi, ib.

Pactum an valeat, quis possit ingredi civitatem, quod frequenter fit in remissionem injuriarum, etiam pactum non solum sit temporale, sed etiam perpetuum, ib. §. 1

Pactum dupliciter potest fieri de lucro cessante in mutatione, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 113

In pacto deducere an licet possit mutator eam juris naturalis obligationem, quam ex honestate tenemus beneficare nostris be-

nefactoribus, v. g. mutare, ut mihi, quam opus habeo, remutues, aut jussu pretio a me emas, vel in meo molendino molas, &c. t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 115

In pacto deducere an liceat mutari, ut mutataris statim emas, vendas, remutues, &c. t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 115

Pactum iustitiae inducit iuram, & immunitatem, non autem pactum amicitie, & gratitudinis. Et quoque pro praxi, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 116

Pactum sponsionis dantis centum pro reddendis 100. si filia vixerit, modo, quo in rebus hujus resolutionis explicatur, an sit licitum, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 118

Pactum, quo quis accipit à Cajo 100. ex pacto teneatur reddere 100. si post annos duos redeat in patriam, vel uxorem ducat, vel Presbyter fiat, an hæc sponsio, & hoc pactum sit licitum, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 118

An sit licitum hoc pactum dare Cajo 100. ut si post annum visere reddat 100. si autem moriar nihil reddat, vel si visere reddat 100. si verbi moriar, reddat hæreditas 100. t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 118

Pactum, an valeat, si quis beneficium cessionis renunciat, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 118

Et quid, si pactum, & renuntiatio juramento firmetur, ib.

Et an in tali pacto possint debitores petere ab Episcopo absolutionem, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 118

Pactum in donatione an apponi possit, ut perveniat ad Ecclesiam cum aliquo onere, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 118

Pactum apponere potest Rex, quando donat aliquid, ne detur Ecclesie, licet generaliter statueret, ne quis prædā sua vendat Ecclesie, esse iniquum, & contra ejus libertatem, ib. §. 1

Licet pactum de futura successione reciprocorum inter privatos iure scriptis non valeat, tam in vim utilitatis voluntatis inter milites valet, quoniam valet inter Milites pactum hoc, licet non sit reciprocum, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 118

Si pactum fuit inter servum, & Dominum, ut pro certa pecunia illum mancipium, & servus jam solvitur, habet servus actionem, ut se manumiat, Et quid si pactum, si servus non solvit pecuniam, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 118

Vide verb. *Prolet*, t. 6

Item verb. *Crucis, Gandirip, Ingratissimus, Judra, Legum, Ligare, Solutio*, t. 6

Paganus.
Paganus licitum est ministrare carnes in diebus jejuni, & imponere opera servilia in diebus festis, t. 7. r. 1. r. 1. §. 1. p. 107

Vide verb. *Carne*, t. 6

Item verb. *Simus*, t. 6

Item verb. *Indidit*, t. 9

Palatio.
Contra palam loquentes Cardinales in Conclavi nulla est poena lata sententia, sed contra secretè loquentes. Idem est de promissione scripture, vel Nuntii, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 106

Vide verb. *Libet*, t. 7

Palatium.
Palatia Episcoporum, & Inquisitorum gaudent privilegio immunitatis Ecclesie, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 114

Palatia Illustrissimorum Cardinalium an gaudeant immunitate, t. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 110

Et an ubique extra Romam, t. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 110

Et an Palatia Episcoporum circuli, ib. in initio, p. 110

Et an Palatia Episcoporum ultra 40. passus ab Ecclesia distantia gaudeant immunitate, t. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 111

Et quid, si Palatia dicta non habent Oratorium pro celebratione Missæ, ib. §. 1

Et quid, si Episcopus sit absens, vel mortuus, t. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 112

Palatia Episcoporum extra Dioccesim an gaudeant immunitate, t. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 110

Palatia de *Embarcadero de la Torre*, an gaudeant immunitate, t. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 111

Si supra Palatia Episcopalis etiam aliquis confugiat, an gaudeat immunitate, t. 9. r. 1. r. 1. §. 1. p. 112

In Palatio Episcopali etiam rurali, & extra Dioccesim an possit haberi Obsequium ea sola commoditate, ut ibi Episcopus celebret, vel Missam audiat, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 112

Et an non solum unum Oratorium, sed etiam domus in suo Palatio Episcopico habere possit, unum ad suum usum, & alterum ad usum familiaris, & nepotum, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 112

Idem est pro Palatio Episcopali timbrisi, & Prælatorum, & Abbatum habentium jura Episcopalia, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 112

Vide verb. *Capella*, t. 4

Pallio.
Vide verb. *Cadere, Mappa, Pæxi*, t. 1

Pallium Episcopale.
A die recepti Pallii computat debet abstinere Præfatus à Concilio Tridentino permissa, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 112

Pallio non recepto, an possit Archiepiscopus delegare executionem sui Ordinis alteri, ib. §. 1. in initio, p. 110

Pallio non recepto an possit Archiepiscopus sacre consecrari suffraganeum, ib. §. 1. p. 110

Pallio non receptum non potest Archiepiscopus habere crucem ante se deferre, ib. 5. Notandum.

Pallium Archiepiscopus petere, & recipere debet, nec ante potest exequi ea, quae sunt ordinis Archiepiscopalis, ib. 5. p. 80.

Pallium insignis dignitatis Archiepiscopalis, vel Patriarchalis, ib. 5. Notandum.

Vide verb. *Archiepiscopatus*, t. 3.

Pallium.

Pallium, & togam ulque ad talos an debeat portare Clericus, ut gaudeat privilegio fori, t. 1. r. 1. 7. 5. p. 148.

Pandula.

Vide verb. *Minister, Jusjurandi*, 3.

Panis.

In Panem fermentato consecrari an teneatur Graecus, t. 1. r. 1. 1. 105, & 106. p. 86. & seq.

Ubi aliqua notabilia pro dicta consecratione facienda à Sacerdote Graeco, 5. 4.

Si panem Episcopus porrigat extra patenam, an valida sit futura consecratio, t. 1. r. 1. 1. 5. p. 190.

Panem ex spelta consecrum consecrari an licitum sit ex metu mortis, t. 1. r. 1. 1. 7. 5. p. 191.

Panis consecrus ex lacte, aqua artificiali, rosacea, & alio, oleo, butyro, ovio, saecchato, aut alio liquore predominante an sufficiat ad consecrationem, t. 1. r. 1. 1. 196. 5. 3. p. 79.

Papit ex aqua macida consecrus an valide consecratur, t. 1. r. 1. 1. 197. 5. 3. p. 80.

Et quid de juleculo, vulgè dicto *Panettello*, 5. 3.

Et quid etiam, si parva quantitas aquae naturalis admisceatur, ib. 5. 1.

Panis mica madafacta, & digitis compressa, atque facta sicut massa cruda, an sit materia consecrabilis, ib. 5. 4.

Panis ex amylo, seu amydo consecrus, an valide consecratur, t. 1. r. 1. 1. 198. 5. 3. p. 80.

Panis assa in vino, an sit materia utriusque consecrationis, vel alterius tantum, t. 1. r. 1. 1. 199. 5. 3. p. 81.

Panis in area positus an valide consecratur, si extat eorum Sacerdote intentione habente consecrandi omnem materiam consecrabilis sibi mortaliter praesentem, t. 1. r. 1. 1. 200. 5. 3. p. 81.

Panis in cella, quae clauditur in arca, an sit consecrabilis, ib. 5. 3. p. 81.

Panis in sacculo positus an valide consecratur, t. 1. r. 1. 1. 200. 5. 3. p. 81.

Sub panis sola specie an celebrari possit enim Pontificis dispensatione, Et an de facto aliquando Pontifex dispensaverit, t. 1. r. 1. 1. 201. 5. 3. p. 81.

Panis bisectus an possit comedi in quacunque magna quantitate in diebus, in quibus prohibetur ovis, scilicet consuetudine, t. 1. r. 1. 1. 202. 5. 3. p. 81.

Vide verb. *Aqua, Hostia, Minister*, 3.

Item verb. *Missa celebrare*, t. 3.

Item verb. *Panem*, t. 8.

Pannus.

Vide verb. *Cadere*, t. 1.

Papa.

Papa an sub peccato mortali teneatur ad Confessionem peccatorum suorum semel in anno. Et quid de Horis Canoicis, de jejiis, &c. t. 1. r. 1. 1. 48. 5. 1. p. 85.

Papa an dispensare possit, & an de facto dispensaverit, ut Missae sacrificium celebraret sub sola specie panis, t. 1. r. 1. 1. 203. 5. 3. p. 82.

Papa non habet jurisdictionem in defunctis, t. 1. r. 1. 1. 204. 5. 3. p. 82.

Papa in aliquo casu an possit prohibere, ne Principes Christiani inter se pugnent, t. 1. r. 1. 1. 205. 5. 3. p. 82.

An Papa non possit censurare excommunicatos, & Clericos, & Ecclesiasticos viris ad compellendum infidelem, nisi alius timentur in Ecclesia damnari, t. 1. r. 1. 1. 206. 5. 3. p. 82.

Si à Papa fuerit assignata Capella Capellano perpetuum, vel in vitalum, an talis Capellanus gaudeat privilegio fori, t. 1. r. 1. 1. 207. 5. 3. p. 82.

Et quid, si Capella sit vulgariter dicta servitium Missarum, ib.

A Papa habent eoadiutoriam concessam, an gaudeat privilegio fori, t. 1. r. 1. 1. 208. 5. 3. p. 82.

Papa in puniendo, & dampnando Cardinalem an teneatur adhibere Collegium, ut simul cognoscatur, & iudicetur, t. 1. r. 1. 1. 209. 5. 3. p. 82.

Papa conservatur causa Perduellionis, & haereticis Episcopis, t. 1. r. 1. 1. 210. 5. 3. p. 82.

Contra Papam in haeresi deprehensum an Inquisitores possint procedere, vel an hac cognitio spectet ad Concilium Generale, t. 1. r. 1. 1. 211. 5. 3. p. 82.

An penes Papam tantum, & non apud Reges, & Regna sit potestas impediendi Principem infidelem, t. 1. r. 1. 1. 212. 5. 3. p. 82.

Vide verb. *Confessarius, Pontifex*, 3.

Item verb. *Ecclia, Penae Papalis, Ordinarius, Pontifex*, & passim in aliis verbis, t. 4.

Item verb. *Pontifex*, & passim in aliis verbis, t. 5.

Item verb. *Actus, Bulla Canonica, Communis, Confessarius, Pontifex*, &

Item verb. *Pontifex*, t. 7.

Item verb. *Episcopus*, t. 8.

Item verb. *Emendationis, Impetire, Pontifex, Remuneri*, t. 9.

Papale.

Papali excommunicatione cessante, an etiam cesset Episcopalis, t. 1. r. 1. 1. 213. per tot. p. 83.

Vide verb. *Pontifex*, t. 5.

Papatus.

In Papatum potest eligi legitimus per subequens matrimonium, t. 1. r. 1. 1. 214. p. 83.

Papatus est Ordo, sed non distinctus ab Episcopatu, t. 1. r. 1. 1. 215. p. 83.

Papalfoliada.

Vide verb. *Pragmatica*, t. 3.

Papynus.

Vide verb. *Charra*, t. 1.

Item verb. *Bulla Canonica*, t. 4.

Paramenta Ecclesiastica.

Paramentum Sacrum.

Paramenta Sacra non possuntur, quamvis cum eis excommunicatus non toleratus celebrare, t. 1. r. 1. 1. 216. 5. 4. p. 84.

Pararus.

Vide verb. *Cibus, Men*, t. 7.

Qui parat venenum alicui, an possit istud in authenticum convertere, si aliud non superest remedium, t. 1. r. 1. 1. 217. 5. 4. p. 84.

Parasitius.

Vide verb. *Parasitius, Sancti disciplina*, 3.

Item verb. *Communio Sacra*, t. 8.

Paratus.

Si paratus est aliquid ad peccandum, ut si quis fornicaretur cum muliere parata, an teneatur censeri circumstantiam inducentem ad peccatum, t. 1. r. 1. 1. 218. 5. 4. p. 85.

Et quid, quando quis utitur personis paratis, ut maleficium solvat, alio maleficio cum pacto Demoniis, ib.

Et quid, si femina virum paratum ad peccandum sollicitasset, & invitasset, t. 1. r. 1. 1. 219. 5. 4. p. 85.

Parci.

Vide verb. *Acquirere*, t. 7.

Parcius.

Vide verb. *Redditi*, t. 7.

Parentes.

Parentes an teneantur quamprimum baptizare infantes. Et quomodo intelligendum est illud quamprimum, t. 1. r. 1. 1. 220. 5. 4. p. 85.

Parentes sub mortali consensu Ecclesiae obligant, an baptismum infantes, an sit ubique, t. 1. r. 1. 1. 221. 5. 4. p. 85.

Si parentes non baptizant infantes, an teneantur, & mortum, an sit baptizandum in adultis, t. 1. r. 1. 1. 222. 5. 4. p. 85.

Parientes an sint absolviendi, qui nolunt ad colloquium admittere filium, qui indignum matrimonium contraxit. Et quid, si non indignum, sed tamen multum inaequale, t. 1. r. 1. 1. 223. 5. 4. p. 85.

Parentes, qui communicant non desunt filios statim ac peccare notuissimos, peccant, t. 1. r. 1. 1. 224. 5. 4. p. 85.

Quando parentes pro filio contrahunt sponsalia, & hi postea scientes non contradicunt, an censentur consentire, t. 1. r. 1. 1. 225. 5. 4. p. 85.

Si parentes contrahant matrimonium praesentibus, & tacentibus filijs, an sit validum, t. 1. r. 1. 1. 226. 5. 4. p. 85.

Parentes non possunt exheredare filios, neque eis dotem negare, quia contrahant matrimonium filij invitati, t. 1. r. 1. 1. 227. 5. 4. p. 85.

Si parentes cogent filios ad matrimonium invidendum, non incurrerent in excommunicationem latam in Concil. Trident. sess. 24. c. 9. de Matrim. t. 1. r. 1. 1. 228. 5. 4. p. 85.

Non parentes turbantur, an differendum sit Religionis ingressu, t. 1. r. 1. 1. 229. 5. 4. p. 85.

Patientibus invitatis quando liceat baptizare infantes filios infidelium servorum, & quando valide filios haereticorum, & Apostatarum, & quando Domini supradictorum servorum, & mancipiorum ad id teneantur, tam in articulo mortis, quam extra, t. 1. r. 1. 1. 230. 5. 4. p. 85.

Si à parentibus tantum baptizandi, & non à Parocho designati fuerint Parentes in Baptismo, an contraheant cognationem spirituales, t. 1. r. 1. 1. 231. 5. 4. p. 85.

A parentibus filij impuberem in Monasterio oblatus educationis causa, non possunt egredi sua voluntate ante annos pubertatis, t. 1. r. 1. 1. 232. 5. 4. p. 85.

Si parentum incuria infantes non sint baptizati, si nolint in adultam aetate baptizari, an possint ad id compelli, t. 1. r. 1. 1. 233. 5. 4. p. 85.

Vide verb. *Contrahere, Parentes, Puberes, Patres, Raptae*, t. 1.

Item verb. *Parentes*, t. 7. cum suis notationibus.

Item verb. *Parentes*, t. 8. & cum suis notationibus.

Pariter.
Non parere legibus civilibus, feculo contemptu, an sit peccatum mortale, *t. 7. r. 1. p. 5. q. 13*
Vide verb. *Inferius*, *l. 1*

Paries.
Si unus paries Ecclesie successeit vel alterum destruat eum in re iudicanda de obo totam Ecclesiam, an amittat consecrationem, *t. 7. r. 1. p. 10. s. 1. & seq. q. 43*
Post parietem posita hostia an valide cum Sacerdos consecrare possit, *t. 7. r. 1. p. 19. s. 3. p. 1*
Post parietem Ecclesie existeret, & Missam audientes in die festo, an satisfaciunt precepto, *t. 7. r. 1. p. 18. s. 1. p. 161*
Parietes exterioris Ecclesie tangentes, vel amplexantes, an gaudeant gratia immunitatis, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 9*
Vide verb. *Ornari*, *t. 7*

Paritas.
Vide verb. *Dubium*, *t. 3*
Parlamentarius, Parlamentum,
De Comitibus, seu Parlamento Regni Siciliae, Neapolis,
Francie, &c.

De donariis, quæ in Parlamento Regni Siciliae Serenissimo Regi tributuræ, & de eorum iustitia. Et in superaddita donativa sint re vera impositiones, ita ut debeant habere conditiones requiritas ad impositiones gabellarum, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 54*
Quænam conditiones requirantur ad impositiones iustitæ gabellæ, & donativæ, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 54*
Quænam forma servanda sit in iustis tributo, & donativo, *t. 7. r. 1. p. 3. p. 154*

Ubi multa pro Parlamentariis, & Procuratoribus Curiarum expleantur. An Rex, si culpa sua propter largitiones immolerat, in iustitia bella, &c. iogressus incidit, possit iustitiam imponere tributum, & Regnum illi donativum præbere, quidquid sit de peccato Regis, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*
Et notatur, quod in tali casu Princeps tenetur omnes sumptus parum necessarios excidere, & in posterum continere se a prodigialitatibus, & hæc notetur a Consiliariis, & Consiliariis Regis, *ib. s. 3*

An intrantes in Parlamentum possint credere Regi testanti se esse in necessitate. Et quid, si moraliter aliud in contrarium constet, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*
An assignare summam necessariam pro sustentatione Regis, vel regimine, & defensione Regni, spectet ad Parlamentum, vel hoc remittatur arbitrio Regis, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

An si esset stipendium iustum assignatum ex passio initio cum ipso Rege, possit postea Parlamentum ex aliqua iusta causa præbere donativum majus, & Rex imponere vel antiquum augere tributum, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

An pro impositione tributis in hoc Regno Sicilia sufficit tantum causa necessaria de jure communis, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

Quam benignè Regnum Sicilia sit onerandum gabellis, & donativis per ceteris Regibus, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*
An donativum, & tributum impositioni alicui Regno propter bellum, & sumptus, quod sustinet Rex in aliis Regnis, sit iustum, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

An si donativum adhuc duraret per multos annos, postea tunc per tunc fieri aliqua nova prorogatio ad alios annos, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*
Utrum illi ad iustitiam causam præbendi donativum, possint Proreges illud excoquerere ad Parlamentariis per vim, & metum, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

An quando vassalli, & Universitates sunt multum onerate, possint, & debeat Rex non imponere novum tributum, nec requirere donativum, sed minuire, vel suspendere gratias, & pensiones aliquibus assignatas, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

Utrum Episcopi, & Ecclesiastici teneantur vocati accedere ad Parlamentum, ita ut contravenientes possint expelli a Regno etiam quando inobedientes mandatis Regis, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

Quinam Theologi, & quomodo confidendi sint a Proregibus, & intrantibus in Parlamentum pro resolutione iustitiae donativi, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

An intrantes in Parlamentum quoad iustitiam donativi, & Missæ Regis quoad iustitiam tributorum teneantur sequi opinionem probabiliorum, probabiliter testatur, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*
An liceat in Parlamento ceteris efficere Regnicolis, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

Et explatur, quod in magnam Regni utilitatem redundaret, si omnes iustitiae actione ad beneficia assignantur, ibi in prince. An plures Universitates, & Barones Regni possint constituere unum, vel alterum in Procuratorem ad effectum intertandi in Parlamento, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

An Procuratores in Parlamento federe debeant, ubi eorum Barones iudicare deberent, in Parlamento adfuerit. Et an saltem inter Procuratores sit differentia, ut procedat secundum qualitatem suorum principum, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*
An si aliquis interet in Parlamentum tanquam Procurator, possit rogatus substituere alterum in Procuratorem, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

An Procuratores, & alii intrantes in Parlamentum debeant proponere aliquid, licet ab illo, qui caput est Parliamenti, non proponatur, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

An si aliquis Baro, v. g. qui habet etiam aliquam Procuram alicuius Universitatis, possit in parlamento dare diversas voces, in Baro videlicet respondendo affirmative, & ut procurator negativè, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

An sufficiens ad donativum contribuendum, ut excurratur major pars Conventuum. Et quodam, quod in parlamento huius Regni Sicilia omnes essent brachium Ecclesiasticum semper concurrat, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

Utrum aliquis possit se subijcere determinationi factæ a majori parte Comitiorum, licet ipse contrarium votum emiserit, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

Sed difficultas est, quando major pars conclusit aperte tunc injuriam, an tunc, qui se subscripsit sententiam concludi a majori parte, peccet mortaliter, *ib. s. 3*

Et explanatur, quod in moralibus licitè est sequi opinionem probabilioris probabiliore relicta, & etiam iustitiam, in principe, a finibus. Utrum in parlamento postquam numerus sufficiens suffragiorum sit pro injuncto donativo, vel alia re, si aliquis postea concurrat, peccet mortaliter, & teneatur ad restitutionem. Et an doctrina hujus quætionis sit applicanda in primis suffragiis, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

Aoqui in parlamento prior tulle suffragium, aequum sufficiens numerus esset donativo iniquo suffragiorum, teneatur ad restitutionem, etiam si cerro sciret sequentes in eadem parte iterum. Et quid in his angustis faciendo est, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

An licitum sit aliquando in parlamento ferre suffragium, quando jam conclusum est negotium injunctum, si hæc resolutio, & questio deservit pro omnibus Communicationibus, Capitulis, Collegiis, Consiliariis, Parliamentis, & minorioribus Synodis, Conventibus, & pro omnibus aliis suffragiis ferendis in electionibus, & aliis quam plurimis casibus lapsus occurrentibus in praxi, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

An quando in parlamento a majori parte cerro scitur concludendum pro realia injuncta, & iniquo donativo, possit aliquis pro illa die domi manere, sine periculo peccati mortalis, & ovis restitutionis, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

An doctrina supradicta quætionis, & resolutionis sit etiam applicanda in casu, quo non fuisset major pars ad concludendum, & concludendum, sed omnes parlamentarii concurrerent de re, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

Et infertur, quod male fecissent illi, ut rem injunctam concludant, & aliquid aliquid, ut pro illa die se abfentent a parlamento, & male fecit ille se abfentent. Idem est, si dum pro injuncta aliquid, & conclusionem agitur, & sunt in loco Comitiorum, qui data opera accipit occasione loquendi cum aliquo, & illum excitat extra Comitium, ut interrum finis ejus voto, & presentia statim res concludatur, *ib. s. 3*

An ferentes suffragium ad aliquod injunctum opus teneantur singuli restituere in integrum, v. g. in Comitibus parlamento, si aliqui servent votum pro aliquo injuncto tributo, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

Idem est dicendum de pluribus eadem injunctis suscepiendis, quando singulorum consilium sine aliorum consilio non fuisset efficax, *ib.*

An in parlamento possint congregati tribuere aliqua donativa Domino Proregis, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

Et dato, quod licentia Regis adfuerit, ut parlamentarii possint offerre donativum aliquod Proregi, an sufficeret major pars ad concludendum dictum donativum, vel debeant concurrere omnes parlamentarii, *ib.*

An Regnicoli habentes rationes probabiles de injunctis donativis factis in parlamento, possint non solvere collectas, & vectigalia imposita ab Universitatibus pro solvendo dicto donativo, etiam si pro Rege, & iustitia donativi adfuerit alie rationes probabiles, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

Et an in tali casu destrandum superaddita donativa, collectas, & vectigalia teneantur ad restitutionem, *ib.*

An quando in parlamento præbatur aliquod donativum pro custodia Regni, pro repARATIONE pontium, nutritione, &c. teneatur Ecclesiastici contribuere, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

Et an saltem Ecclesiastici ad tales impositiones teneantur, quando non sufficiant bona laicorum, interveniente licentia Pontificis, vel ad minus Episcopi, si de facili non daretur accessus ad Pontificem. Et aliqua alia explanantur pro bonis patrimonialibus Clericorum in dicto casu, *ib. s. 3*

An si populus omnia donativa iussere non possit, teneatur Barones Regni ad contribuendum, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

Alia addenda ad Tractatum de parlamento, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

An dubius sum non suffragium concluditur non injunctum, v. g. in aliquo parlamento, &c. teneatur ad restitutionem, *ib.*

Parlamentum a Regi Francie approbat acquisitiones rerum stabilium per Clerum factas, *t. 7. r. 1. p. 1. s. 1. p. 55*

Vide verb. *Universitates, Barones,*

Parochia.

Habitantes in Parochia ubi Concil. Trid. de clandestinis matrimoniis publicum est, & oblectatur, si transeat, v.g. in Galliam non animo ibi habitandi, sed cum voluntate, ibi contrahendi, ac mox ad locum habitandi rediendi, an in tali casu matrimonium sit validum, t. 1. r. 6. §. 7. & 7. p. 178. ad 160
 Parochia antea habens superiorem regularem, an possit designare Vicarium ab Episcopo non approbatum, t. 1. r. 3. §. 3. & 5. 16. p. 1
 Vide verb. *Canonicus, Missam audire, Parochus, p. 3*
 Item verb. *Beneficium, Parochus, infirmitas, t. 1. §. 1. p. 7. 8. & 9*
 Item verb. *Communitas, Ecclesia, Peregrinatio, p. 3*

Parochialis.

Ad Parochialem Ecclesiam presentatus a Patrono laico, an possit ab Episcopo examinari coram examinatore non constituto in Synodo, t. 3. r. 3. §. 1. & 2. p. 34
 In Parochialibus jurispatronatus an requiratur examen per concursum, ib. §. 3
 Et quid, si Patronus laicus praesentet plures Clericos ad Parochialem, ib. §. 3
 Et quid, si Parochialis esset jurispatronatus mixti, pariter Ecclesie, & pariter laici, ib. §. 4
 Et quid, si per duas partes pertineat ad laicum, & per unam tantum ad Ecclesiasticum, §. 4. & seq.
 Vide verb. *Beneficium, Parochus, cum suis notationibus, t. 1. §. 1. p. 7. 8. & 9*

Parochus.

Parochi an possint Conc. Trid. possint exponere ad Confessiones audiendas suorum subditorum simplicem Sacerdotem ab Episcopo non approbatum, t. 1. r. 3. §. 1. p. 64
 Et an talis opinio sit probabilis, t. 1. r. 3. §. 1. p. 65
 Parochi per Bullam Cruciatu, Jubilum, &c. sunt eligibiles per totum Mundum ad confessiones audiendas sine approbatione Episcopi, t. 1. r. 3. §. 1. p. 65
 Parochi habitatio ex declaratione Cardinalium debet esse prope Parochiam, ad est ad modicum quantitas, t. 1. r. 3. §. 1. p. 65
 Parochi tamen licentia, & rati habito, etiam si de futuro sufficit ad validum, & licite ministrant Eucharistiam, & Extremam Unionem, secus de matrimonio, & confessione, t. 1. r. 3. §. 1. p. 65
 Sine Parochi presentia an propter magnam necessitatem possint aliquando contrahi matrimonium, t. 1. r. 3. §. 1. p. 65
 Proxi aliqui casus in quibus hoc fieri potest, §. 1. p. 67
 Sine Parochi licentia an possint per Cruciatum recipi Eucharistia de manu simplicis Sacerdotis praeterquam in die Paschatis, t. 4. r. 3. §. 1. p. 89
 Item est de extrema unctione, ib. §. 3
 Parochi an possint collectas exigere a populo, quando Ecclesie vetustate collapsa sunt instaurantur, vel ad collationem possint etiam Canonice compelli, t. 1. r. 3. §. 1. p. 89
 Et quid, quando consuetudo adesset populus recusat Ecclesiam, ibid. §. 3
 Parochi an liceat mittere okum Extremae Unionis ad infirmos, qui unguntur, t. 1. r. 3. §. 1. p. 170
 Si a Parentibus baptizandi, an contrahant cognationem spirituales, t. 1. r. 3. §. 1. p. 41. Ubi aliqua alia circa hoc
 Parochi pro populo, & in paribus, an sit melius confiteri, quam aliqui privilegiati, ut sunt hodie Regulares, t. 1. r. 3. §. 1. p. 72
 Parochi confiteri, aut alio de ejus licentia an teneatur etiam semel in anno, qui confitetur habenti licentiam a Summo Pontifice audiendi confessiones, ib. §. 1. p. 73
 De Parochi non est dubitandum, quod possit, deficiente copia Confessarii celebrare contritus, at ipse, & alii faciant praetercepto auditionis Missae, in die festo, non est alius, qui celebrat, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Parochi adveniente, non teneatur infirmis iterum Eucharistiam ab illo recipere, qui Viaticum recepit a Religioso, illo absente, & moram faciente, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Si Parochi Episcopos prohibeat, ne alius alicui matrimonio quod minime factum est, tale matrimonium sit validum, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Et quid, si talis prohibito Parochi facta sit a Pontifice. Sed difficultas est, si Parochi Episcopos non solum interdicunt, ne illi matrimonio assistant, sed ad clausulam irritam ipsos factum matrimonium illud, si secus factum fuerit, ib. §. 1. p. 117
 Si a Parochi fuerit licentia extorta, dolo, & mendaciis ad assistendum matrimonio, an ita matrimonium contrarium sit validum, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Et quid, si a Parochi licentia fuerit extorta metu cadente in virum constantem, ib.
 Qui coram Parochi coacto contrahunt, an peccent mortaliter, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Coram Parochi ad id non specialiter vocato, sed casu transeunte matrimonio initum, an sit validum. Ubi pulchrum etiam pro

praxi, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117

Parochi contra dicentem, matrimonium celebratum an sit validum, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Coram Parochi, & testibus matrimonio initum an sit validum, si consensus contrahentium intelligatur per interpretem, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Item est, si factum matrimonium per literas incognitis linguis, ib.
 A Parochi, & non ab Episcopo Sacerdos approbatus, an in aliquo casu sit eligibilis in Confessarium per Jubilum, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Parochi praesente, an possit simplex Sacerdos moribundum absolvere ab excommunicatione, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Coram Parochi, & duobus testibus testamentum factum valet in introitu foro in terra Ecclesiae, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 A Parochi testamentum tempore pestis exceptum praeter unum, quem habere possit, testis, vinum habet testamenti, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Coram Parochi nullus fidelis carens peccato mortali teneatur ad comparandum ex vi praecipi annuae Confessionis, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Si Parochi praecipiat Episcopus rigorose mandato, immo, & Pontifici, ne certos ipsos in matrimonio conjungat in facie Ecclesiae, & nihilominus Parochi inobediant illos ad matrimonium admittit, quidquid sit de Parochi peccato, matrimonium erit validum, si tamen ipsi nullum habent ad id impedimentum dirimens, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Parochorum domus existeret prope 3. passus ab Ecclesia, an gaudeant ejus immunitate, etiam si laici habitentur, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Parochi an jam possint Episcopi aliquando examinare aliquos, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Circa Parochum, & ejus licentiam assistendi matrimonio quidam practicae abili ad oratum Conc. Trid. sess. 1. c. 1. de reform. ubi diuersi casus in praxi, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Parochus excommunicatus denunciatus an possit assistere matrimonio ejus, qui in articulo mortis ducit uxorem, quam ante libebat concubina, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Parochus an sit verus Minister Matrimonii, ib.
 Parochus potest audire confessionem hominis, qui aliis moritur in statu peccati mortali, licet facta inde sibi mortem preventam, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Parochus peccat mortaliter contra Decretum Concilii, si admittit duas viros etiam solos, vel duas mulieres etiam solas in Parochia, & susceptorum in Baptismo, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Parochus teneatur scribere in libro, quod puer fuit in domo baptismi, & quod parvi fuit in solo catechismo, quando ita contigerit in facto, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Parochus Panormitanus an possit absolvere Panormitanum Romae, Neapoli, & aliis locis extra Digeftum, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Parochus v.g. Messanenensis an possit ex licentia Parochi Panormitani confessiones Panormitanorum in ejus Parochia recipere absque approbatione Archiepiscopi Panormitani, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Parochus an possit exponere ad confessiones audiendas approbatus a quocunque Episcopo, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Et quid, si Episcopus hoc prohibeat Parochis, & Praelatis Regularibus, ib. §. 1
 Et contra facientes an possint ab Episcopo puniri, ib.
 An Parochi possint tantum deputare post Conc. Trid. simplicem Sacerdotem ab Episcopo non approbatum ad confessiones audiendas suorum subditorum in aliquo casu, v.g. si nimium detegatur sit in Plebdoma Sancta, vel tempore Jubilii, in quo concurrunt plures confessiones, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Parochus non potest eligere fidei Confessarium ab Episcopo non approbatum, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Si Parochus ex ignarus, an possit perirens confiteri alicui Sacerdoti absque licentia proprio Parochi, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Si Parochus proprius in iudice negat licentiam confiteri alicui peccata alicui confesso facta alicui sit valida, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Et quid, si poenitens cum proprio Parochi sine periculo salutaris vel famae confiteri non possit, an in tali casu possit se gerere a tanquam copiam Confessarii non habens, §. 3
 Parochus, qui residet in sua Parochia, debet per se ipsum, sed per alios ministrare Sacramentum Poenitentiae, & Eucharistiam, an peccet mortaliter, & teneatur fructus restituere, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Parochus an teneatur audire confessiones subditi, quos ille voluerit confiteri sub poena peccati mortali, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Cum Parochus deserit Eucharistiam agrotis, & petat reconciliationem, & confessio est adhuc longa, quid sit faciendum, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Parochus an possit absolvere legitime impediendum adire Romam pro absolutione casus Papalis, si etiam impeditus adire Episcopum, t. 1. r. 3. §. 1. p. 117
 Item est, si poenitens est impeditus adire Episcopum pro suis casibus

estibus reservatis, com. t. r. r. 3. ref. 18. §. a. pag. 199.

U^t Parochus det Eucharistiam, & sepeliamus Ecclesiasticam publico mulario, vel meretrici, an possit testimonium Confessarii de licentia eorum, ut probentur emendati in foro externo. t. r. r. 8. a. 9. §. 1. p. 320

Et an Parochus possit tale testimonium petere, quando supradicti sunt confessi Religiosi medicantibus, quod vere penitentes de peccatis suis publicis, confessi, & absoluti sint. ib.

Parochus an pro suis ovibus, & quies celebrare teneatur. Et an etiam pro litualibus Missis applicare. t. a. r. r. 7. §. 6. §. 1. p. 22

Et quid si obsecutus id sit contraria. Et quid si hoc obsecutus non confiteretur tabulis Ecclesie, vel ex precepto Episcopi. ib. §. 3

Parochus diebus, in quibus tenetur Missam celebrare, ut populus eam audiat, an pro eo possit licentia etiam alios in maiorem recipere. t. a. r. r. 7. §. 5. t. ibidem

Parochus de precepto non tenetur lo die Natalis Domini tres Missas celebrare. t. a. r. r. 7. §. 4. §. 1. p. 24

Parochus quando in diebus festis domibus celebrare potest, an etiam in feriatis diebus possit eas dicere. t. a. r. r. 7. §. 9. §. 1. p. 27

Ubi docetur, quod si quis iure Parochi celebratio, possit etiam pluries, dummodo semper sit iugis.

Ubi etiam multa memorantur de iure Parochi, vel Sacerdotis, & modo celebrandi in Peria V. & VI. Parochorum.

Parochus, qui duobus ministrat Ecclesie, quomodo Peria V. hebdomada sanctam celebrare debet. t. a. r. r. 7. §. 1. §. 1. p. 36

Parochus, qui certis diebus tenetur ad binam celebrationem, an possit hoc facere non petita prius Episcopi licentia. ib. §. 7. p. 37

Parochus nollam habere maiorem Hostiam, variis populi scandalum aliquid, aut murmur, dum in maiorem Hostiam consecraret, in elevationem Sacramenti ostendit aliam quandam maiorem Hostiam, quae asservatur in Pyxide, an eponeturque de solemni populo, an illo prudenter hoc fecerit, vel quid facere deberet. t. a. r. r. 7. §. 14. §. 1. p. 107

Parochus ab Episcopo cogi non potest, ut ministraret necessaria Presbyteris volentibus in sua Parochia celebrare. t. a. r. r. 7. ref. 19. §. 1. p. 108

Parochus in peccato mortali ministrans Eucharistiam per multos annos, an toties peccaverit, quoties ministraverit. t. a. r. r. 7. ref. 19. §. 1. p. 117

Parochus tempore pestis an teneatur ministrare Eucharistiam infirmis in articulo mortis. t. a. r. r. 7. §. 8. §. 1. p. 137

Parochus an possit in articulo mortis celebrare matrimonium sine testibus, & denunciationibus. t. a. r. r. 7. §. 7. §. 1. p. 138

Parochus communiter ite repuarus, sine tam titulo, quia in principio loci intrusus, an valide matrimonio affuit. t. a. r. r. 7. §. 8. §. 1. p. 166

Et quid, si a contrahentibus in habilitas cognoscatur. ib. §. 4. p. 167

Parochus excommunicatus non toleratus an valide matrimonio affuit. t. a. r. r. 7. §. 8. §. 1. p. 167

Et si licitè. t. a. r. r. 7. §. 8. §. 1. p. 167

Parochus excommunicatus a diffensu matrimonio an peccet. t. a. r. r. 7. §. 8. §. 1. p. 167

Parochus suspensus, & irregularis an valide matrimonio affuit. ibid. §. 1

Parochus excommunicatus toleratus nullam culpam contrahit affuit matrimonio. ib. §. 3

Parochus excommunicatus, quando in articulo mortis est excommunicatus affuit matrimonio, nollam peccatum committit. ib.

Parochus excommunicatus non toleratus, an valide possit alius dare licentiam, ut matrimonio affuit. Et etiam licitè. ibidem §. quarto, & 10. ref. 86. & 87. p. 164

Parochus excommunicatus toleratus, & non declaratus, si affuit matrimonio, vel det licentiam affuit, non peccat excommunicatè, & non est toleratus peccat tantum venialiter. t. a. r. r. 7. §. 8. §. 1. p. 164

Ubi, quod, si aliquis habet aliquod domicilium, & migrat ad illud recreationis causa, brevi rediturus, potest contrahere eorum Parochus illius huius habitationis, seu temporis. ib. §. 4

De licentia, quam Parochus a peccato dare sufficit matrimonio pro pravi variis causis. t. a. r. r. 7. §. 8. §. 1. p. 165

Parochus, ut possit per se sufficere matrimonio, an debet esse Sacerdos. t. a. r. r. 7. §. 9. §. 1. p. 169

Ut Parochus audire contrahentes, an sufficit ad valorem matrimonii, vel opus sufficit videre. t. a. r. r. 7. §. 9. §. 1. p. 172

Parochus tenetur hoc mortali interrogare ipsos de mutuo consensu. t. a. r. r. 7. §. 9. §. 1. p. 173

Parochus non tenetur interrogare contrahentes, an aliquod impedimentum habeant, non contrahere possunt. ib. §. 2

Parochus, si intellexit confesso contrahentium non dicat: Ego vobis coniungo in nomine Patris, &c. an peccet mortaliter. t. a. r. r. 7. §. 9. §. 1. p. 173

Si Parochus, dum matrimonio contrahitur, det iussus, & non advertit ad ea, quae tunc faciunt, an dicendum matrimonio vel validum. t. a. r. r. 7. §. 10. §. 1. p. 173

Parochus unus contrahentes affuit in Parochia alterius sibi non sufficit, an validum fit matrimonio. t. a. r. r. 7. §. 11. §. 1. p. 176

Et an dictus Parochus peccet mortaliter, & sit ponendus. ibid. §. 4. p. 177

Parochus, si diffidit esse adicus ad Pontificem, & Episcopum, & adit necessitas, an possit dispensare in voto castitatis absolvo. t. r. r. 7. §. 7. §. 1. p. 114

Parochus absens a sua Parochia ultra duos menses, an peccet mortaliter, & teneatur fructus restituere. t. r. r. 7. §. 7. §. 1. p. 114

Ubi aliqui contingunt in dicto casu in principio dictae restitutionis, an Parochus possit eligi in Vicarium Capitulum dicte vacationis. t. r. r. 7. §. 7. §. 1. p. 114

Parochus qui teneatur restituere per omissionem in recitatione Officii divini equaliter dicti, quod pro toto Officio, & quid pro singulis Horis Canonici. t. r. r. 7. §. 11. §. 1. p. 138

Parochus, qui adn Parochiam beneficium habet, an possit eligi in Confessarium per Graciam, & Jubilum. t. a. r. r. 7. ref. 19. §. 1. p. 136

Et quid, si beneficium Parochiale raliqut religiose, commutatione, aut per Religionem in gradum. ibid. §. 1

Parochus, qui renouavit beneficium, vel de ipso fuit privatus, an sit eligibilis in Confessarium per Jubilum, vel Graciam. t. a. r. r. 7. §. 1. p. 138

Parochus an possit eligi, qui antea erat Parochus, dare facultatem audiendi confessiones in sua Parochia. ib.

Parochus habens actu beneficium curat, non solum est eligibilis per Jubilum inter Diaconos, sed etiam, & ubique terrarum. ib. §. 2

Parochus an possit ius subditi licentiam prebere, ut coequeant cum Sacerdote approbato ab Episcopo alterius Diocesis, sicut prohibitionem proprii Ordinarii. t. a. r. r. 7. §. 1. p. 139

Parochus, seu alius Confessarius potest absolvere ab excommunicatione lata ab homine generaliter, qui etiam potest absolvere ab excommunicatione iure lata, & nemini reservata. t. r. r. 7. §. 1. p. 139

Et hanc absolutio maioris excommunicationis potest impendi a Parochio extra Sacramentalem confessionem. t. r. r. 7. §. 1. p. 139

Parochus potest absolvere a reservatione Papae, quando impeditur adire illum, & etiam impeditur adire Episcopum, cum opere tamen, ut cessato impedimento teneatur adire saltem per Procuratorem. t. r. r. 7. §. 1. p. 139

Parochus an possit absolvere a suspensione, etiam iure communi non reservata. t. r. r. 7. §. 1. p. 139

Parochus, qui reprobavit sub conditione in sententia excommunicationis ab hebdomada Baptismo colloco, an sit rursus irregularis repellendus a collatione eiusdem beneficii. t. r. r. 7. §. 1. p. 146

Parochus in situm voluntatis potest fungi munere Notarii. t. r. r. 7. §. 1. p. 147

Parochus an possit ius, vel et dare licentiam Regulari valide docere, & gravi, & non, alius ibi non approbato, ut praedicare in sua Ecclesia. t. r. r. 7. §. 1. p. 147

Idem est de viro docto non Regulari. t. r. r. 7. §. 1. p. 147

Parochus an possit admittere in partem sua Curia Sacramentum approbatum in aliam Diocesis, cuius ovem fuit absolventes committere possit. t. r. r. 7. §. 1. p. 147

Parochus requirit sub titulo etiam, & non, ut Pastor à suis Parochianis, an teneatur audire confessiones suorum ovium, quod illi ex officio innotuit. t. r. r. 7. §. 1. p. 147

Et ex hoc toties quoties requirit feruit. ib.

Vide tractatum §. 2. de Sacramento Extremae Unionis, cuius omnes questionibus pertinet ad Officium Parochi.

Item verb. Confessio, Ductum, Denunciantia, Episcopus, Excommunicatio, Hereticus, Periculum, Praesentia, com. 2

Item verb. Chirographum, Examen, Extrema Unio, Ignorantia, Ius, §. 3

Item verb. Communicatio Civilis, Matrimonium, Pastores, com. 3

Item verb. Suspensio, com. 6

Item verb. Famula, Fumus, Nevitus, com. 7

Item verb. Absolutio, Causa, Obsequium, com. 8

Par.

Si pars aliqua Eucharistiae, quae in Pyxide servatur, inter communicandum Populum in licentiam, vel corporale Altaris ceciderit, etiam si sit minime quantitas, non potest a Sacerdote sumi post absolutionem, sed in sacrum reponi debet, & conservari, &c. t. r. r. 7. §. 1. p. 107

Pars accuturta si teneatur remittere non peccat mortali iudicio in dictam, si iuxta ea parte sua illam remittat. Et quid de parte exili. t. r. r. 7. §. 1. p. 107

Ut pars maior Congregationum in Parlamento concurrat, an sufficit ad donativum concurrendum. t. r. r. 7. §. 1. p. 107

Ubi, quod in Parlamento regni Siciliae opus est, ut brachium Ecclesiasticum semper concurrat.

Quando maior pars coneluit a parte rem in iudicium aliam determinatione, an tunc qui se subditi fecerint conelusi a maiori parte, peccet mortaliter. t. r. r. 7. §. 1. p. 107

Pars maior congregatorum in Parlamento non sufficit ad coneludendum, & effendum donativum aliquid Proregi, si licentia Regis adesse. Vel an debeant omnes Parlamentarii concurrere. t. r. r. 7. §. 1. p. 107

An pars integralis cuilibet sacris Missae sit cōspicua Sacerdoti, vel

vel pertinet ad essentiam illius. t. 7. tr. 7. c. 1. §. 3. p. 319
 In parte qualibet minima sui corporis an infans moribundus sit baptizandus, v.g. apillorum unguem, pedis, digiti, vel in extrema parte comae, vel in umbilico, per quem a matre infans agit, aut in manu, pede, brachio, vel in alio sui corporis parte. t. 1. tr. 1. p. 7. v. §. 1. ad 79. ubi latet. p. 35. & 37
 Ubi etiam, quod si puer visus sit periculum, in supra dictis tabulis iterandus est Baptismus, solum sub conditione.
 Quam parie diei incipit, & desinit indulgentia pro aliquo certo festo concessa. t. 4. tr. 5. c. 1. §. 3. p. 139
 Si a parte maioris fuerit accepta, quam illam frangeret, scilicet in fensulo, an peccet mortaliter. Et quid si coorte. t. 6. tr. 1. c. 1. §. 3. p. 139
 A maiori parte Communionis determinationis scilicet, an aliquis possit se subijcere, licet ipse contrarium votum emisisset. t. 7. tr. 6. c. 1. §. 1. p. 213
 Quando a parte maioris coartetur in Parlamento concludendum pro re aliqua iniusta, & inique donativo, an possit aliquis pro illa die domi manere, sine periculo peccati mortalis, & coartetur restrictionis. t. 7. tr. 6. c. 1. §. 2. per totum. p. 260
 Et quid quando maior pars non fuisset ad concludendum, sed omnes sigillatim concurrere deberent. t. 7. tr. 6. c. 1. §. 1. p. 260
 Ea utraque parte an detur bellum iustum, tom. 7. tr. 1. c. 1. §. 1. p. 263
 Partem dimidiam Hostiam an consecrari Sacerdos possit, designans quam partem velit consecrare. c. 2. tr. 1. c. 1. §. 1. p. 98
 Partem dimidiam an teneatur dare Regi, qui Theaurum invenit in fundo Regis. t. 6. tr. 6. c. 1. §. 1. p. 341
 Si partem oleum valoris rei publicae excedat, an fiat iustus. t. 9. tr. 1. c. 1. §. 3. p. 166
 Per partem an possit restituere, qui simul totum restituere potest, sed non vult. Et quid in idem casu Confessorius debeat facere circa talis penitentis absolutionem. t. 8. tr. 7. c. 1. §. 1. p. 246
 Vide verb. *Hostia*, *Reliquia Sacrificii*, *Seminario*, *Vr. tom. 3*
 Item verb. *Opus pium*, *prostitutione*, *Satisfactio*, *tom. 4*
 Item verb. *Bulla Cruci*, *Dilatatio*, tom. 5
 Item verb. *decursus*, *Credens*, *Et ligandus obligatio*, tom. 6
 Item verb. *Lax*, *Numerus*, *Tempus*, tom. 7
 Item verb. *Adaptatio*, *Brutum*, *Companio*, *Consumere*, *Culpa*, *Eligere*, *Interceptio*, *Responso*, *Regula*, *Poenae*, tom. 8
 Item verb. *Approbatio*, *Confessio*, *Favore*, *Emendatio*, *Liberatio*, t. 9
 Particula
 Si particulam Hostiam in fundo Calice videt celebrans, sumpto sanguine, an possit digito deducere particulam ad labium Calicis, & sumere sine purificatione, vel removere scrupulo, postquam cum purificatione illam deglutire. t. 2. tr. 1. c. 1. §. 1. p. 106
 Particularis consecratio an attendenda sit, ubi adeit universalis, t. 6. tr. 1. c. 1. §. 3. p. 92
 Particulariter
 Particulariter omnes an possint absolvi a quocunque Sacerdote a censura, & excommunicati tanquam constituti in periculo mortis. t. 2. tr. 1. c. 1. §. 1. & seq. p. 192
 Vide verb. *Interdictum*, *Excommunicationis absolutio*, tom. 9
 Partus
 Partus Intellectus
 Partus intellectus, ut conciones, lectiones, & huiusmodi scripta donari an prohibeantur in Bulla Clement. VIII. de largit. moneta. t. 7. tr. 1. c. 30. per totum. p. 180
 Partus materia
 Quomodo sit cognoscendum si in aliquo precepto detur, vel non detur parvitas materiae. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 135
 An parvitas materiae diversorum preceptorum coalescat in unum, & efficiat quantitate notabilem mortaliter peccaminosam. Et quid, si ad hoc omnia sunt obligata sine diversis votis, & per eadem die. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 135
 Et si quando quis vult interdum inter se pro aliquo die audire, v. p. tres Missas, & ex qualibet earum obtinet partem non notabilem, an peccet mortaliter. ib. §. 1. ad 2.
 An plures parvae materiae coalescant in unum, an materia gravis ad mortale sufficiens evadat. Et in textu huius Ref. quinque casus inferuntur pro praxi praedictae quaestiones. t. 8. tr. 3. c. 1. & in aliis eius not. p. 135
 An in subiectione gratie detur parvitas materiae. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 136
 An mutare circumstantiam leviorem in Historia Sacrae Scripturae sit peccatum mortale. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 136
 An in obsequio a errores detur parvitas materiae. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 136
 Sed difficultas est, quando conscientia erronea non distinguit, an mortale sit, aut veniale, sed solum consue propinquit ad mala, an tunc peccatum mortale sit. ib. §. 3. & seq. &c.
 An in prohibitione alienationis rerum Ecclesiasticarum detur parvitas materiae. Item et deinde de locatione. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 137
 Sed difficultas est in praedictis quaestionibus, quae dicantur tenentur, & quae rei equi visoria. ib. §. 2. &c.
 An praecursum sed mortali inobedientia sub materia levi obliget factum vel veniale. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 137
 An contemptus formalis in re levi, & legislator humani, legis, precepti, consilii, &c. sit solum peccatum veniale. Et quid, si sit

de legislatore, & precepto divino. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 137
 An in acceptatione perlosum quoad beneficium, consentenda detur parvitas materiae. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 137
 Ex quo inferatur, an sit leve peccatum pergermittere ordinem misericordiae, quando levis est excessus, v. g. si duo aliqui sunt in extrema necessitate, & secundum ordinem misericordiae recusat aliquis potiusquam, quam alteri succurrere propter titulum, v. g. consanguinitatem, ib. §. 2. ante med. & c.
 An in iura detur parvitas materiae. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 138
 An peccatum invidiae ratione parvitas materiae sit aliquando tantum veniale. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 138
 An quando ex levis iudicii quis temeret, & voluntarie de proximo suspicatur, peccet mortaliter. Et in textu huius Ref. adducitur conditio, quae habere debet iudicium temerarium, ut sit peccatum mortale. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 138
 An in iudicio temerario detur parvitas materiae. Et an sit peccatum mortale a temerario iudicare alterum esse spurium, vel filium iudicis, aut illegitimum, &c. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 138
 An in detractio detur parvitas materiae. Et inter alia, quae pro praxi dicuntur difficultates adducuntur, tandem queritur, an sit mortale dicere in facie, praetertitum vir honorato consiliarii causa abse filium Clerici, parum ex adulterio, & similia, t. 8. tr. 3. c. 1. p. 138
 An detractioes leves de aliquo possint pervenire ad damnum grave, sicut facta. Et quid, quando aliquis per plures detractioes leves de rebus pluribus persequitur. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 139
 Et quid est dicendum, quando quis de rebus leviter sumat petri, qui plures detractioes cum levibus aliis addit, circa eadem materiam leviem. Et quid, si circa diversas materias leves apud eundem auditores, ib. &c. Et tandem.
 Et quid est sciendum id in praedicta & aliis detractioes petri sit apud Praeterea. Et quid vero, si omnes detractioes leves sint circa diversas personas, & quid eisdem auditoribus, ib. §. 2. & seq.
 Quod est sciendum de tactibus, & osculis inter solutos, an semper sint mortales, vel in eis detur parvitas materiae. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 139
 Et in consensu levis partium obsequium beatorum, & similitudine sit peccatum mortale. ib. in fine §. 2.
 An lo rebus veneris detur parvitas materiae. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 139
 In multis aliis eius not. p. 139
 De censuris, quibus aliqui auctores incurrunt opinionem afferentem in rebus veneris detur parvitas materiae. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 139
 Et concluditur, ad determinandum Confessorium sollicitum in consensu non excedere parvitas in materia, ut premere manum, brachium, vel pedem per consensum, velicare, vel digrui consensu, &c. ib. §. 3. & seq. &c.
 An advocatus teneatur de culpa iuri. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 139
 An mandataris non dolens culpam, & culpam latam, sed etiam leviem, & levissimum praedicta teneatur. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 139
 In multis aliis eius not. p. 139
 An mandataris, vel Procurator teneatur de culpa levissima. Et quid, si mandataris non sit mercedem eductus. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 139
 An Procurator, seu negotiorum Gestor teneatur de levissima culpa. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 139
 Et an haeredes tunc, si oregoni a tutore de fuisse concepti, perfecterunt, habeant officium oregonum g. florum, &c. ib. §. 2. & seq. p. 139
 Et deductur, tunc non solum de dolo, & lata culpa, sed etiam de levissima competere, ibidem.
 Et de quibus haeredes Magistralium teneantur. ib. §. 19. p. 139
 An haeredes tunc de levi culpa teneantur. Et supponitur, tunc, vel curatore teneatur de dolo, lata, & levi culpa. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 139
 Et notatur, quod in contradiis aliqui negant interdictum, (sub quo, & lata culpa constituitur), interdum leviem, interdum levissimam culpam praedicta venit. Dolo, & lata culpa praedicta in deposito. Culpa levis praedicta in empen, locuro, in dote, in pignore, & in societate. Diligenter, levi levissima culpa, quae duoque invicem opponuntur, & est praedicta in commodato. ib. §. 3. per totum. p. 139
 An in precepto gelandi Tonsuram Clericalem detur parvitas materiae. Et quid si in Sacris Ordinibus incipit Tonsuram non deferat, an peccet, & quid nemus si sit tantum in minoribus Ordinibus. t. 8. tr. 3. c. 1. p. 138

Appendix ad varias parvas quaestiones, mlatas, & dispersas per alias Tomos, Tractatus, & Ref. quae sunt pertinentes ad hoc verbum Parvitas materiae.

Parvitas materiae an detur in obligatione celebrandi, t. 1. tr. 1. c. 1. §. 1. p. 133
 Ubi alia casus pro parvitate, & in r. 63. & 64. p. 133 & 14
 Parvitas materiae an detur in verbis forme Sacramentorum, t. 1. tr. 1. c. 1. §. 1. p. 133
 Et an debet intelligi in verbis essentialibus, & mutabilibus sensum, ib.
 Et quid, si in verbis forme sacramenti Eucharistiae quis reliquit par-

Patritius Baptismi, si est illegitimus, contrahit rogationem spirituum. t. 1. tr. 2. r. 1. §. 2. Secundo. p. 57
Patritius in confirmatione debet esse unus tantum, vir pro viro, & semina pro semina, sed si plures teneat, contrahatur cognationem spirituum. t. 1. tr. 2. r. 4. p. 58
Patritius in Confirmatione non contrahit obligationem iustitiae Confirmationis, quod secus in Patritio Baptismi. t. 1. tr. 2. r. 1. p. 57
Patritius in Confirmatione, si ipse non est confirmatus, non contrahit cognationem spirituum. ibid. §. Sacerdos.
Et an peccet mortaliter. ibid. fine.
Patritius in Confirmatione debet esse diversus ab illo, qui suscipit in Baptismo, nisi necessitas aliter cogat. ib. §. Tertio nota.
Et si secus faceret, an peccet mortaliter. ibid.
Patritius in Confirmationis Sacramento, & Baptismi an possint esse Religiosi Mendicantes. Et an nomine Monachorum veniant Mendicantes Religiosi. ib. §. Quarto.
Vide verb. Cognatio spirituum.

Patronatus.

Vide verb. Advocatus, tom. 8.
Patronus.
A Patrono laico excommunicationem tolerare praesentatio facta ad beneficium, an sit valida. t. 5. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 66
Et quid, si talis Patronus sit Ecclesiasticus excommunicatus. ib.
Ubi an praesentatio facta a supra dicto patrono laico excommunicato sit valida, ut teneatur Episcopus eam admittere. ib. §. 2
Et quid, si talis patronus sit excommunicatus toleratus. ib. p. 67
Nec in patrono Ecclesiarum perpetuo, vel ad tempus non modicum Praelati ecclesiarum sibi communiarum laicos constituunt, prohibuit ed. 9. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 348
Vide verb. Parochiale, Religiosi, tom. 3.
Item verb. Ius patronatus, tom. 9.

Patronatus Sanctorum.

Vide verb. Officium dicani, tom. 7.
Patronus.
Patronus nunquam obligatur fabricas dotare. tom. 2. trad. 6. ref. 47. §. 3. p. 247

Paulinus.

Vide verb. Conestibiles, Medicum, Uxor, tom. 7.
Paulina Ambitiosa, an comprehendatur Cardinales. t. 9. tr. 7. r. 3. §. 4. p. 288

Paulus P.

Per Pauli V. Bullam anno 1666. an altaria privilegia concessa Regularibus fuerint revocata. t. 4. tr. 7. r. 1. §. 1. p. 15
Vel etiam praedictus Pontifex revocavit indulgentias concessas immediatè, & directè ipsi Regularibus vivis, & non etiam ipsi Regularibus defunctis. ib.
Per Pauli V. Bullam an censetur sublati Oratoria Palatii alicuius Civitatis, in quo Senatores negotii tractant, & quid de Capella Caesarem publicorum. t. 4. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 28
Per Pauli V. Bullam revocatae sunt indulgentiae Regularium, sed an hodie revocatae sint. t. 4. tr. 7. r. 40. §. 1. p. 152
Ubi censetur alique indulgentiae sumorum Pontificum, quae revocatae non sunt in praedicta Bulla. §. 1. & seq. p. 152

Pauper.

Pauper medicinis custodiendi, vel cupiditatis, etiam si sit validus corpore, an peccet mortaliter. t. 4. tr. 7. r. 16. §. 4. p. 25
Pauper aditus ad oilium divitiarum, si alteri pauperi accedenti dicat elemosynam esse datam, an teneatur ad restitutionem. ib. §. 5
Pauper quidam dicitur. t. 4. tr. 7. r. 19. §. 1. p. 236
Pauper, & miserabiles personae an possint laicum coram iudice Ecclesiastico convenire. t. 9. tr. 2. r. 36. & 307. p. 189
Pauperes eligere an possint Capitulum lege vacante, in quos hereditas ad hunc ulum relicta distribuitur, ubi nulli Curatores, vel executores ultimarum voluntatum sunt dati. t. 3. tr. 5. r. 44. §. 1. p. 27
Pauperes, qui non habent pices, nec piscatum, in diebus vetitis possunt comedere ova, & iudicia sine Bulla. t. 4. tr. 6. r. 85. §. 1. & seq. p. 128
Et quid, si cum pice habent herbas, legumina, & olera, & fructus. ib. §. 3. p. 129
Pauperes inquirere an teneantur Priores, Abbates, & alii Clerici curam animarum non habentes, ut ipsi elemosynam faciant de superfluis redditibus Ecclesiasticis. t. 4. tr. 7. r. 3. §. 1. & seq. p. 226
Hic qui pauperes voluntarie suat, ut Religiosi, an sit praecipuum dandi elemosynam. t. 4. tr. 7. r. 40. §. 1. & seq. p. 228
Pauperes an rectè excludantur aliquando a civitatibus. t. 4. tr. 7. r. 44. §. 1. p. 229
Pauperi quidam promittunt elemosynam, an possint alteri, vel sibi pauperiori conferre. t. 4. tr. 7. r. 43. §. 1. p. 230
Quid si pauperi certo intente pietatis, & piopter Deum quis iuvit elemosynam dare, an possit pauperi illi ubi iustitiam remittere. t. 8. tr. 4. r. 5. §. 3. p. 56
Et quid, si nulli pauperi determinat elemosynam promissa esset. ib.
Et an in usu ad Praelatum Ecclesiasticum remissio talis iuramentum pertinet. t. 8. tr. 4. r. 5. §. 3. p. 57

An pauperibus quibus indidat, vel ex nullo extremæ necessitatis evidenter signa videntur, quis teneatur facere elemosynam. t. 4. tr. 7. r. 1. §. 5. p. 26
Pauperibus an sit licitum in gravi necessitate occultè subripere ab opulentibus, si aliter illud malum grave averteret nequeant. t. 4. tr. 7. r. 49. §. 5. & r. 3. §. 1. & seq.
Pauperibus panem dare vovens, an sufficiat non dare ex puro tritico, ubi alius fuerit in usu, & pauperibus viduatis. t. 8. tr. 4. r. 24. §. 1. p. 44
Pauperibus dare an teneatur qui accepit scuto 60. pro 50. a mercatore, quem non cognoscit, vel quis ob distantiam convenire nequit, vel an possit sibi ipsi illud applicare. t. 8. tr. 7. r. 44. §. 1. & seq. p. 226
Pauperis, & viduae cuius teneatur defendere Advocatus. t. 4. tr. 7. r. 9. §. 1. & seq. p. 214
Et quid de Medicis, Chirurgis, Pharmacopolis, & aliis. t. 4. tr. 7. r. 17. §. 1. p. 218
Pauperis numerus subripere volenti, an licitum sit consilium, ut a divite inbrupt, etiam determinando personam. tom. 7. r. 5. §. 3. & seq. p. 236
In pauperum communium necessitatibus an quis teneatur facere elemosynam ex lege promissa. t. 4. tr. 7. r. 12. & 12. p. 216 & seq.
Nec quis pauperum publicè, & officium munerit, an liceat legem ferre. t. 4. tr. 7. r. 42. §. 1. p. 229
Si super pauperum electione est contentio inter executores testamenti electio devolvitur ad Episcopum, ut utriusque executoribus adhaereat, data paritate inter pauperes. t. 4. tr. 7. r. 60. §. 1. p. 216 & seq.
Sid diluitor elemosynarum Religiosis, an possit eligere Religiosos Mendicantes sui Monasterii. t. 4. tr. 7. r. 6. §. 1. p. 239
Si ex penitentia a Confessione impedita aliquis teneatur aliquid distribuere, non potest subveniendo sibi, sed possit consanguineis. t. 4. tr. 7. r. 64. §. 1. p. 238
Vide verb. Mulier, Promissa, tom. 2.
Item verb. Proprietatis, tom. 3.
Item verb. Adversum, Beneficentia, Commutare distributorum, Divites, Ecclesiasticum, Elemosyna, Episcopus, Executor, Famula, Fratrum, Fratrum, Fratrum, Indigentia, Legatum, Menialis, Mortuus, Superfluum, Utum, tom. 4.
Item verb. Omni tom. 5.
Item verb. Absque, Applicare, Consanguineus, Culpa, Distributio, Ecclesia, Elemosyna, Eligere, Fratres Minores, Orphanos, Vidua, tom. 6.
Item verb. Pauperis, Div, tom. 7.
Item verb. Accipere, Comparare, Crimen, Dilectum, Eligere, t. 8.
Item verb. Pauperis, tom. 9.

Pauperis.

Ex paupertate facta elemosyna recepta, cui est facienda restitutio, an Domino danti, vel pauperibus. t. 4. tr. 7. r. 57. §. 1. p. 236
Et quid, si sibi pauperi magis quantitas in elemosynam data sit. ib. §. 2. p. 236
Paupertatem simulatam, recipiens elemosynam, an peccet mortaliter, & teneatur ad restitutionem. t. 4. tr. 7. r. 16 §. 1. p. 25
Et quid, si illa darentur in elemosynam, v. g. contra auri. ib. §. 2. p. 236
Ad paupertatem evitandam an liceat propriam mortem exopare. t. 8. tr. 5. r. 55. §. 1. p. 94
In paupertate voti solenni an Pontifex possit dispensare. t. 3. tr. 1. r. 79. §. 3. & seq. p. 69. & in tr. 4. r. 66. p. 150
Intuitu paupertatis domus facta, an sit valida, paupertate non existente. Et in tali casu cui faciendae est restitutio. t. 6. tr. 7. r. 25. §. 1. p. 238
A paupertate voto an absolvatur Religiosus factus episcopus, ita ut fiat Dominus redditum Ecclesiasticorum. t. 7. tr. 7. r. 27. §. 1. p. 216
A paupertate voto an maneat liber exclusus à Religione. t. 7. tr. 1. r. 192. §. 4. p. 88
Et si aliquid acquirit, an Monasterio acquirat. t. 7. tr. 1. r. 194. §. 1. p. 88
Vide verb. Pauper, cum suis notationibus. t. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. & 9
Item verb. Administratione, Applicare, Episcopus, tom. 6
Item verb. Utum, tom. 9.

Pauperis Religiosa.

An Bulla Clem. VIII. de Lagitione numerum sit us recepta, & an adhuc obliget ad illi obligationem. t. 7. tr. 3. r. 1. p. 171
Quenam sit fines, seu causa: tales hujus Constitutionis Clem. VIII. t. 7. tr. 3. r. 1. p. 171
An in illa Bulla Summus Pontifex condiderit novum jus circa largitionem numerum Religiosorum. t. 7. tr. 3. r. 3. p. 172
An cognitio quantitates muneris largiendi petet etiam ad Capitulum generale, vel ad eisdem Conventus spectet, & coram arbitrio relinqui quantitates donandi. t. 7. tr. 3. r. 4. p. 172
Quant valoris debet esse muneris, an licite sint, & non sint contra bene Constitutionem. t. 7. tr. 3. r. 5. p. 172
An Religiosus sine licentia sui Praelati praebet munusculum duorum aureorum licentia in penam hujus Constitutionis. t. 7. tr. 3. r. 6. p. 172

An Religiosus, qui celebrat aliquas Missas ad intentionem alicuius amici, scilicet datus a amico dependit pro illis accipere, peccet contra pauperem, & includitur in Bulla Clem. VIII. t. 7. tr. 3. r. 13.

Ex an hanc dictam Bullam possit de sola licentia Superioris donare, ea que acquisivit ex elemosynis Militarum, quas sibi intra annum Conventus, seu Religio concedit, l. 5. a.

An Religiosus, qui non accipit aliquid donum, sed rogat, ut detur amico, seu consanguineo, peccet contra pauperem, & contra hinc Bullam, t. 7. tr. 3. r. 173.

Ex an si Religiosus le bibat, & intercessit apud Joannem, ut ipse Joannes nomine suo, v. g. det Petto aliquam rem, peccet contra votum pauperis, & contra dictam Constitutionem, ibid. l. 3. a. & seq.

An Mualis, seu Religiosus cum licentia sui Superioris possit facere amico, seu cognato corporalia magni laboris, seu picturam, & non incidere in pignus hujus Constitutionis, t. 7. tr. 3. r. 9. & r. 10. p. 173.

Ex an doctrina hujus questionis non sit applicanda, quando Religiosus facit primum p. Jura, v. g. Ium, pignus Mualis, ibid. l. 3. a. r. 9. p. 173.

Ex alia notitia circa supradictam questionem in textu dictae ref. lo. leg. 4. & non p. b. b. quia facit dict. d. i. Carmelo.

An Religiosus possit dare leviora aliteris, p. b. b. i. d. non sit de leviorum comm. libilibus, & de deporatione pertinentis constitutioni hinc Bullam, t. 7. tr. 3. r. 11. p. 174.

Ex an talis acceptio bac Bulla extendatur ad alios similes, ib. 3. a. r. 11. p. 174.

Quoniam ocul. nra, & postulat p. b. b. Religiosus largiri in terminis huius Bullae, & ad quem valorem ascendere possit, t. 7. tr. 3. r. 11. p. 174.

An Religiosus, si licentia sui Praelati, & sine conventionione voti pauperis, & huius Bullae largiri iura p. b. b. possit, t. 7. tr. 3. r. 13. p. 173.

An Religiosus possit commodare, & mutuo dare aliquam, que ipsi ad alium p. b. b. sunt, etiam pecuniam, & non solum Religiosus ejusdem in Monasterio, sed etiam laicis, ibid. l. 3. a. r. 13. p. 173.

An Religiosus possit commutare cum secularibus aliquas res, quando nullam iacturam patitur Conventus, t. 7. tr. 3. r. 15. & r. 16. p. 173.

Quid superior Regularis temore, quo erat Praelectus, accipit pecuniam ab amico, quam postea subdit pro multum tempus apud se retinet, infuso Superiori, sed postea expendit cum eius licentia, quoniam a me suis, an peccaverit, t. 7. tr. 3. r. 17. p. 173.

Ex an doctrina dictae questionis inferatur, potest Conciliarium Regularis subverti a reservata vigore facultate obtinere a Praelecto, pro tempore sequenti, quo ipse non erat Superior Monasterii, vel Provinciae, ib. 5. p. 176.

An Religiosus possit recipere aliquid sine licentia Superioris, si habeat intentionem petendi illam, primum expendit illam, t. 7. tr. 3. r. 18. p. 176.

Ex notatur, quod si talis Religiosus absolute recipiat, v. g. illam pecuniam, sed id breve superstitet, sed quia ipse tunc novus Prior, vel sub Prior, vel Patri Generalis, vel Provincialis pro licentia, peccat tamen venialiter, quia quidem iura valde notanda, quia p. b. b. ibid. l. 3. a. r. 19. p. 177.

Ex an Religiosus peccet contra pauperem, si capiens rem aliquam ex communitate, & loco publico pro usu temporali, ut deinde in eundem locum restituat, t. 7. tr. 3. r. 19. 5. 6. & seq. p. 177.

An si quis Religiosus accipiat ab amico aliquam commensurabilem, peccet contra votum pauperis, t. 7. tr. 3. r. 20. p. 177.

An frangat votum pauperis Religiosus, qui petit ab amico, ut deponat pecuniam apud aliquem, vel apud ipsam Religiosum, quando opus erit, petat facultatem utendi a Superiore Praelecto, t. 7. tr. 3. r. 21. p. 177.

An Religiosus, qui ab exteriori fidei devotus monachum accipit, & infuso Praelecto necessarios libros cum, peccet peccato proprietatis, & contraveniat nostrae Constitutioni, damno supradictos libros in cubiculo tenet palam expositos, & omnibus obiectos. Idem a fortiori dicendum est, si accipiat ipsos libros, t. 7. tr. 3. r. 22. & 24. p. 177. & 178.

Parentes Monachorum, & Religiosorum, vel alii quicumque secularis praesentes illis magnam pecuniam sumunt ad eorum cultu voluerit beneficium, ut dicitur Monachorum, & claustrorum tamen pro peccato, quoniam, ut dicitur Monachorum, & Religiosorum illi disponendo peccat contra pauperem, & imitant in pignus Bullam Clem. VIII. t. 7. tr. 3. r. 25. & 26. p. 178.

Ex quod de pecunia d. r. u. m. est, potest intelligi de quocumque alia re non consumptibili unico actu. Ex quid de commensurabilibus, ibid. l. 3. a. r. 26.

An Religiosus peccet contra votum pauperis, & contra Bullam Clem. VIII. l. 6. b. c. Superioris licentia accipit pecuniam, ut ipse liberè disponat in elemosynam, nomine ipsius, qui dedit, t. 7. tr. 3. r. 27. p. 179.

An Religiosus possit Concil. Trid. possit habere pecuniam, id est reddituum annuorum ad nutum Superioris revocabilis, & ad solos usus hominum, & p. b. b. ex causa legitima, t. 7. tr. 3. r. 28. p. 179.

An Religiosus de annuis redditibus ex Superioris licentia ad usum suum concessis sine aliquo restrictio possit liberè parare vivendo aliis donare, t. 7. tr. 3. r. 29. p. 180.

An in hac Bulla prohibentur donationes, quae sunt pariter intellectus, ut Concionis, Lectionis, & huiusmodi manuscriptis, & libros a se compositos, t. 7. tr. 3. r. 30. p. 180.

An qui transit ad aliam Religiosum possit deferre scripta, & libros a se compositos, t. 7. tr. 3. r. 30. p. 180.

An si Religiosus largitur munera alieri Religiosa, incidit in pignus dictae Bullae, t. 7. tr. 3. r. 31. p. 180.

An si aliqui speciali casu Religiosus largiendo munera ne diffuset bona Religiosis, nec tale donum ulla fuerit ambitionis causa, incidit in pignus huius Bullae. Ubi quidam doctores hanc ad hanc legem in particulari, cessat obligatio legis, t. 7. tr. 3. r. 33. & in aliis ejus not. p. 180.

An Religiosus possit praebere aliquid minus Religioso ejusdem Monasterii. Ex an hoc actum extendatur non solum ad Religiosos ejusdem Monasterii, sed etiam ad Religiosos ejusdem tamquam Religiosis, t. 7. tr. 3. r. 34. p. 181.

Ex an res commensurabiles receptae cum licentia Praelati possint disponi in extraneos in magna quantitate, & non obstante quod sint magni pretij, ibid. sine.

An si Religiosus alteri Religioso ejusdem Monasterii libere, vel alia magna valentia, peccat contra votum pauperis, t. 7. tr. 3. r. 35. p. 181.

An quando Religiosus inter se largitur munera de rebus minimis, necesse est habere licentiam episcopalem, & in scriptis suorum Superiorum, t. 7. tr. 3. r. 36. p. 181.

An dictum licentiam habere debet Religiosus semper quoties vel donat, t. 7. tr. 3. r. 37. p. 181.

An Religiosus, seu Monialis cum licentia tacita peccet mortaliter alienando, vel recipiendo aliquid claudendi scilicet illum modum claudendum Superiori displicentem, t. 7. tr. 3. r. 38. l. 3. a. p. 181.

Ex supponitur, ut Religiosus det, vel accipiat aliquid sine voti pauperis, si daretur sufficere tacitam, vel probabiliter praesumptam Superioris voluntatem, etiam in eo casu, in quo posset episcopalis licentia postulari, & ob aliquem humorem reliquum, vel pudorem, aut nonnullam difficultatem ad eundem Superiorem committitur, ib. 5. r. & latè in r. 39.

Ex an peccet monialis, quae Abbatissae, vel ante cubiculum aliquis recosculavit ob verendum, ib. 5. r. 39. p. 182.

Ex an Religiosus peccet mortaliter, si surreat ex bonis conventus, ubi, vel novum reles, t. 7. tr. 3. r. 39. 1. Non definit p. 182.

Quoniam quantitas requiritur, ut ea sine licentia Superioris usurpetur a Religioso ad peccatum mortale deveniat. Ex quoniam quantitas ex commensurabilibus, t. 7. tr. 3. r. 40. & in aliis ejus not. p. 182.

An Religiosus pulsatum modica accipiens, vel expendens sine licentia Superioris, peccet mortaliter, & teneatur ad restitutionem, t. 7. tr. 3. r. 41. p. 182.

An Religiosus sine aliquo notabile ad usum fratris particularis vel aliquos particularis occurrat in casum reservatum in decreto Clem. VIII. t. 7. tr. 3. r. 42. p. 183.

Ex advertitur, quod Superior aliquis Religiosis non potest reservare solum communitatem a suo subdito de rebus aliteris Religiosis, vel aliquis laicis, ib. 5. r. 43. p. 183.

An saltem Superior in tali casu possit reservare illud solum, quatenus est peccatum proprietatis, t. 7. tr. 3. r. 43. p. 184.

An Religiosus, qui sine licentia Praelati solet sumere aliqua bona Monasterii pertinentia ad cibum, & potum infringit votum pauperis, & teneatur ad restitutionem, si perveniat ad quantitatem notabilem, t. 7. tr. 3. r. 44. & 45. p. 184.

An Religiosus peccet contra pauperem iamento aliquam rem de loco publico pro usu temporali, & deinde in eundem locum restituat, t. 7. tr. 3. r. 46. p. 184.

An donatio temeraria sit prohibita in hac Bulla, iure Religiosus, seu Monialis largiendo aliquid donum in remunerationem contraveniat huius Constitutioni, t. 7. tr. 3. r. 47. p. 184.

An Religiosus, & Monialis possit largiri non solum dona equipolentia meritis, sed etiam alia, t. 7. tr. 3. r. 48. p. 184.

An liceat aliquid dare proprio loci Ordinario, seu clauis benedictionis, vel susceptione habitus Religiosis, vel profectionis Monialibus, t. 7. tr. 3. r. 49. p. 185.

An Monialis cum licentia Abbatis, seu Praelati possit praebere Confratribus pulchrum stipendium aliquam amplius, t. 7. tr. 3. r. 50. p. 185.

Ex infertur, quod quando famuli servant Monasterio cum magna fidelitate, his a iura talium stipendium potest dari aliquid amplius, cum eis propriè donato, vel beneficii remuneratione, ibid. l. 3. a. r. 51.

Utrum Abbatis possit concedere licentiam donandi Monialibus quod potest Praelectus Regularis sine Religiosis, t. 7. tr. 3. r. 52. p. 185.

Ex an supradicta Abbatis possit concedere Monialibus licentiam habendi pecuniam, & facultatem convertendi in proprios usus quod proprius operibus acquiritur, ib. 5. a.

An Religiosus recipientes in Monasterio aliquem non occasione

transitus, vel devotionis, sed recreationis causis, incident in possessionem hujus Constitutionis Clem. VIII. t. 7. r. 3. §. 1. p. 185.

An Novitii includantur in hac Bulla fidei nomine Religiosorum. Sed interitur, quod Novitii non includunt in casus reservatos à Superiori Religione, t. 7. r. 3. §. 1. p. 185.

Utrum Milites D. Jacobi Alcantare, Calatrua, &c. includantur in hac Bulla, tunc si illis interdicitur donare, t. 7. r. 3. §. 1. p. 185.

An Equites Commendatarii D. Joannis, D. Jacobi, Alcantare, Calatrua, &c. innoxiosos redditus suorum bonorum in alius illicitos, peccent contra pauperum, & recipientes teneantur ad restitutionem, t. 7. r. 3. §. 1. p. 186.

Idem est de ceteris bonis acquisitis, donatis, &c. licet in morte non possint de illis aliquid Superioris, & Magni Magistri licentia cessari, ibi, ad med. §. 1. p. 185.

An Equites Jerolymitani, & alii Religiosi ordinum Militarium valide aliquid exponant ludo, & an sint obnoxii restitutioni lacrae dictos Equites. Et an supradicti Equites peccent contra pauperum exponentes aliquid ludo, vel expendentes in aliis vitiis illicitis, nec consensu Ordinis possint ad id facultatem validam facere, t. 7. r. 3. §. 1. p. 186.

An Religiosus, qui habet licentiam à Superiori, & generaliter expendendi pecuniam vel donandi aliquid, si hoc expendat in usus illicitos, peccet contra votum paupertatis, & recipientes teneantur ad restitutionem. Et hoc etiam frequenter potest accidere in Equitibus Jerolymitanis, t. 7. r. 3. §. 1. p. 186.

Et an Superior Supremus, vel totus Conventus non possit concedere facultatem illi, ut in usus illicitos expendat Religiosus pecuniam, ibi, in fine §. 1.

An Religiosus, qui ex licentia Superioris libere de aliquibus pecuniis disponere possit, si illas infumat in ludis prohibitis, vel cum meretricibus, peccet contra votum paupertatis, & accipientes teneantur ad restitutionem, t. 7. r. 3. §. 1. p. 186.

Et an blando in opinione affirmativa dictam pecuniam possit quia restituere eidem Religioso, vel teneatur restituere Monasterio, ibi, §. 1.

An Religiosus illicitè ludendo, si lucratur, teneatur restituere celsum, t. 7. r. 3. §. 1. p. 188.

Et quod possit ludere. An possit ludere aliquid manuscriptum, cæletum, pssum, vel aliud quodcumque, in quod habet dominium, ibi, §. 1. p. 188.

Sed major difficultas est si loquatur, an qui lucratur ex licentia ejusdem Militarium, possit pro illa accipere dispendium verò sit qui perdidit ludum, accipere debeat, & solvere, ibi, ad med. §. 1.

Et notatur, posse Religiosum dare quicquam alteri Religioso ejusdem Monasterii, qui peccet contra pauperem, & cum illo coherere de rebus ad alium concessis, &c. ibi, §. 1. p. 188.

Quo pacto Religiosus debeat restituere, si absque licentia Superioris bona aliqua secularibus donavit, ut in ludis, & cum meretricibus consumptis, t. 7. r. 3. §. 1. p. 188.

Quidam vir Nobilis plura munera ob malum finem Moniali dedit, & aliqua ibi ipsi accepit, queritur, an de illis teneatur ad restitutionem. Et supponitur primo Regularem acquirere rem illicitè, acquirere Monasterio, t. 7. r. 3. §. 1. p. 189.

Secundo Regularem non posse expendere omnia in usus illicitos, & consequenter, qui eos recipit, teneatur ad restitutionem, ibi, ad med. §. 1.

Et quid est dicendum, de sciendulo, si bona fide, quis recipiat munus à Moniali, vel Religioso doctore, credens de illicitè acquirere posse dominium. Et an talis restitutio possit fieri Moniali, vel Religioso danti, ibi, in fine §. 1.

Et an si secularis daret aliquid Monacho non ibi retinendum, nec adhibitum consumendum, sed dandum famulo, cum qua ipse Monachus fornicatur, si de ista tradat sententiam, hoc non teneatur restituere, cum illud non censetur acceptum à Monacho, sed ab ipso seculari, ibi, §. 1. p. 190.

Et an quando Religiosus Regularis dat subdico plenam, ac liberam facultatem expendendi aliquid pro tuo arbitrio, & libito, si ex illo illicito, vel hinc inde, vel alius aliquid ab ipso recipiat, teneatur illud restituere. Et quid, si Prelatus dedit talem facultatem etiam ad usus illicitos, ibi, §. 1.

An Bulla Clem. VIII. prohibens largitionem munitionum locum subviendici à Moniali, vel Religioso doctore, credens de illicitè acquirere posse dominium. Et an talis restitutio possit fieri Moniali, vel Religioso danti, ibi, in fine §. 1.

Et an si secularis daret aliquid Monacho non ibi retinendum, nec adhibitum consumendum, sed dandum famulo, cum qua ipse Monachus fornicatur, si de ista tradat sententiam, hoc non teneatur restituere, cum illud non censetur acceptum à Monacho, sed ab ipso seculari, ibi, §. 1. p. 190.

Et an quando Religiosus Regularis dat subdico plenam, ac liberam facultatem expendendi aliquid pro tuo arbitrio, & libito, si ex illo illicito, vel hinc inde, vel alius aliquid ab ipso recipiat, teneatur illud restituere. Et quid, si Prelatus dedit talem facultatem etiam ad usus illicitos, ibi, §. 1.

An Bulla Clem. VIII. prohibens largitionem munitionum locum subviendici à Moniali, vel Religioso doctore, credens de illicitè acquirere posse dominium. Et an talis restitutio possit fieri Moniali, vel Religioso danti, ibi, in fine §. 1.

Et an si secularis daret aliquid Monacho non ibi retinendum, nec adhibitum consumendum, sed dandum famulo, cum qua ipse Monachus fornicatur, si de ista tradat sententiam, hoc non teneatur restituere, cum illud non censetur acceptum à Monacho, sed ab ipso seculari, ibi, §. 1. p. 190.

Et an quando Religiosus Regularis dat subdico plenam, ac liberam facultatem expendendi aliquid pro tuo arbitrio, & libito, si ex illo illicito, vel hinc inde, vel alius aliquid ab ipso recipiat, teneatur illud restituere. Et quid, si Prelatus dedit talem facultatem etiam ad usus illicitos, ibi, §. 1.

An Bulla Clem. VIII. prohibens largitionem munitionum locum subviendici à Moniali, vel Religioso doctore, credens de illicitè acquirere posse dominium. Et an talis restitutio possit fieri Moniali, vel Religioso danti, ibi, in fine §. 1.

Et an si secularis daret aliquid Monacho non ibi retinendum, nec adhibitum consumendum, sed dandum famulo, cum qua ipse Monachus fornicatur, si de ista tradat sententiam, hoc non teneatur restituere, cum illud non censetur acceptum à Monacho, sed ab ipso seculari, ibi, §. 1. p. 190.

Et an quando Religiosus Regularis dat subdico plenam, ac liberam facultatem expendendi aliquid pro tuo arbitrio, & libito, si ex illo illicito, vel hinc inde, vel alius aliquid ab ipso recipiat, teneatur illud restituere. Et quid, si Prelatus dedit talem facultatem etiam ad usus illicitos, ibi, §. 1.

An Religiosus peccet mortaliter contra votum paupertatis, si recipiat pecuniam secularium in depositum absque licentia Superioris, t. 7. r. 3. §. 1. p. 190.

Et adverteitur, quod si Religiosus moritur proprietarius, privatur Ecclesiastica sepultura, ibi, inter med. & fin. §. 1. p. 191.

Et queritur, an si Religiosus, dummodo non sit Minorita, inveniat mortuus cum bursa denariorum, non sit statim privatus Ecclesiastica sepultura, quia jura non privant officio Altaris talem Monachum viventem cum pecunia, nisi quando prius mortuus noluit dimittere, ibi, post inferius, & verbi. Notat, & in. t. 7. r. 3. §. 1. p. 190.

Et notatur, quod Religiosus, casu contingente, supradictum depositum pecunie secularium non admittit in vim depositi, sed solum in vim ejusdem familiaris cultodis, & hoc erit immuni à scrupulo, ibi, §. 1. p. 190.

An Religiosus recipiens aliquid considerabile à seculari cum intentione potendi licentiam à Superiore, & si non concesserit illud reddere, nisi dedit, peccet mortaliter, ibi, §. 1.

Peccat.

Vide verb. *Peccatum, Peccatum*, cum suis notationibus, t. 1. a. 3. §. 1. p. 191.

Peccat.

Peccatum non statim peccat teneatur conteri, sed cum aliqua latitudine in materia, & in articulo mortis, t. 7. r. 4. §. 1. p. 191.

Peccatori scienti, & petenti sibi dari Hylum non consecratum ad sacrificium ipsius, & grave damnum vitæ, & an licet ministrare, t. 7. r. 4. §. 1. p. 191.

Et in tali casu quid est faciendum. Ubi quædam notabilia, §. 1. p. 191.

Peccatoribus publicis, non meretricibus, usufructu, & an sit adhibenda correctio, t. 7. r. 4. §. 1. p. 191.

Vide verb. *Duonum, Minis, Perante, t. 1. a.*

Item verb. *Ex baris, t. 1. a.*

Peccatum.

Peccata venialia an remittantur in opere operato per sacrificium Missæ, & an etiam per alia sacramenta & sacramentalia, t. 1. a. §. 1. p. 191.

Peccat. mortalium interna an Pontificis reservare possit, t. 7. r. 4. §. 1. p. 191.

Et quid de Episcopis, & Religiosis, ibi, §. 1. p. 191.

Peccata merè interna Ecclesiæ non potest adhibere censuris, ibi, §. 1.

Peccata omnia mortalia an possit Pontifex reservare. Et an valide licet illicitè, t. 7. r. 4. §. 1. p. 191.

Pro peccatis oculis carnalibus, vide verb. *Dammum, Demerendum, & pro peccatis publicis, vide verb. Pultum, t. 1. a.*

A peccato mortali an sit necessarium, ut contritione, vel aliter justificandi sint Hæretici, Schismatici, excommunicati, suspensi, & quando in articulo mortis aliquem absolvent, t. 3. r. 1. §. 1. p. 191.

Peccatum mortale esse, asserendum non est, nisi veritas clara, & præceptum clarum adit, t. 1. a. §. 1. p. 191.

Vide verb. *Aboluit, Veniale peccatum, t. 1. a.*

Item require passim fere in omnibus questionibus c. 4. & verbis.

Item verb. *Crimen, Delictum, & passim in aliis verbis, t. 1. a.*

Item verb. *Peccatum, t. 1. a.*

Item require passim in omnibus verbis t. 1. a. §. 1. p. 191.

Adde, Detegere, Effugere, Fama, Inducere, Promittere.

Appendix ad plures alias questiones pertinentes ad hæc verba, Peccans, Peccare, Peccator, Peccatum.

Ubi communiter casus proponuntur, sed ad omnes fit mare magnum, & sed in omnibus verbis, & questionibus hujus indicatis, aliquid invenitur mixtum cum supradictis verbis.

In peccato mortali casibus, quo casu teneatur providere alieni salutem, cum discrimine proprii vitæ, & quo non. Et discrimen hoc est duplex, t. 1. a. §. 1. p. 191.

Peccata remittuntur per Baptismum, recedente scilicet, & quo sit illa peccata, t. 1. a. §. 1. p. 191.

Peccatum hinc inde non remittitur per Baptismum, sed per penitentiam, in ordine ad clero Ecclesiæ, adeo ut sit explicanda in Confessione sacramentali, ibi.

An sola attritio sine sacramento Penitentis sit sufficiens ad removendam hinc inde peccati, ibi, §. 1. p. 191.

Peccatum contra innocentem an sit mixtum, quia contra peccatorem, t. 1. a. §. 1. p. 191.

Peccatum mortali in iudicio an obliget penitentem in confessione explicare species peccati, & circumstantias, t. 1. a. §. 1. p. 191.

Peccatum, & ignorantia committitur an sit duplex, unum scilicet ignorantia, alterum, quod ex ignorantia admittitur, t. 1. a. §. 1. p. 191.

Peccata plura solo numero distincta an possint dari in eodem actu, & in confessione aperiendo, tom. 1. tra. 7. ref. §. 1. p. 191.

Peccata plura an fiat, an verò unum, & quo usque continuo feruntur.

*Præf.*Vide verb. *Amulare*, t. 3*Pein.*

Si quis peiorem aliquem ex correptione futurum esse credat, an hoc non obstat, teneatur illum corrigere, ad evitandum alium alioquin, t. 7. tr. 4. §. 1. per tot. p. 124.

*Peccator.*Vide verb. *Affiner*, t. 3*Pecc.*

Pœnſio non revalidatur per regulis Cancellariæ de trionali pœſſione, t. 3. tr. 2. r. 16. §. 6. p. 197

Pœnſio obſtata à pœnſione aliq̃ue jura cauſa ſine obſtatione, aut ſubſcriptione à ſe licita, & poſſit obſteri in foro conſcientiæ, t. 3. tr. 2. r. 17. §. 1. p. 203

Si cum conditione, ut ſibi pœnſio ſolvatur, aliquis reſignat beneficiũ, an ſit ſimonia conſideranda, t. 3. tr. 7. r. 3. §. 1. p. 213

Si pœnſio reſignetur cum accuſa, vel reſignetur, vel alio quovis modo ſimonia non prohibetur, nec pœnſit in conſtitutionibus Pij IV. & Pij V. ib. §. 4. p. 224

Cum pœnſio de pœnſione reſignanda an poſſit reſignari beneficiũ, & an ſit ſimonia tale pœnſum, & contradiſt. tom. 5. tr. 7. r. 36. §. 1. p. 223

Et an pœnſio ſit conditio poſſit non ſolvi, & beneficiũ tanquam vacans propter ſimonia impetrari, ib.

Qui pœnſionem habet in aliquo dignitate, an poſſit ordinari ab Episcopio illius Dignitate, t. 3. tr. 7. r. 8. §. 1. p. 205

Ad pœnſionem obtinendam an ſufficiat ſeprenſum, t. 3. tr. 7. r. 36. §. 1. p. 20

Qui pœnſionem ſibi reſervans ſine licentia papæ reſignat beneficiũ, an ſubſequat reſignatio, & pœnſi ſymonia, t. 3. tr. 7. r. 30. §. 3. p. 223

Pœnſioem ſibi reſervans ſine authoritate papæ an incurrat pœnſas, & cenſuras ſymonia, t. 3. tr. 7. r. 33. §. 1. p. 226

Si pœnſionem tantum habet Clericus ſuper beneficiũ, an tanquam Beneficiarius gaudet privilegio ſuorum, & quid ſi incadat in habita, & conſuetud. t. 3. tr. 2. r. 14. §. 1. p. 124

Ut pœnſionem ſolvat Emphyteuſta Eccleſiæ, an poſſit conveniri coram Episcopio, t. 3. tr. 2. r. 80. §. 4. p. 178

Qui pœnſiones plures habet, an teneatur Officium divinum pluries recitare, t. 3. tr. 6. r. 12. §. 3. p. 333

Pœnſiones omnes an poſſint vendi pro libito aliq̃ue licentia Summi pontificis, t. 3. tr. 6. r. 13. §. 6. p. 344

Pœnſiones poteſt Episcopio ſtrahere poſt pœnſificam poſſeſſionem Episcopatus, t. 3. tr. 7. r. 35. §. 1. p. 171

Pœnſiones vendere, & reſignare, an ſit licitum, & an hoc ſit ſimonia, t. 3. tr. 7. r. 8. §. 1. p. 203

Pœnſionem collatio ſiſta communicatio titulo Clericali an ſit valida, t. 3. tr. 7. r. 17. §. 1. p. 203

A ſtrictibus pœnſionibus collatum titulo Clericali an privetur ſuſpenſa beneficiũ, t. 3. tr. 7. r. 1. §. 1. p. 203

Vide verb. *Beneficium*, *Officium*, *S. Virginis*, t. 3

Item verb. *Beneficium*, *Diſpenſatio*, *Incipias*, *Inhabilis*, *Referre*, *Simonia*, t. 3

Item verb. *Minore*, *ſuſpendere*, t. 3

Pœnſionarius.

Pœnſionarius ſicut optet Beneficiarius teneatur ad elemoſynas largiendus, t. 4. tr. 7. r. 29. §. 1. p. 223

Pœnſionarius Cardinalis an teneatur contribuere decimam papalem pro rata pœnſione, t. 3. tr. 7. r. 30. §. 3. p. 228

Pœnſula.

Pœnſula Necromanticorum, & ea reſtinentes qua pœnſa plecti debent, t. 3. tr. 12. r. 6. p. 345

*Pœnſula.*Vide verb. *Frumentum*, *ſuſpendere*, t. 6*Pœnſula.*

De cenſura ob Clerici pœnſionem, & eius abſolutione lege tr. 2. c. 1. ubi plura

Pœnſula.

Si percuffor Clerici fuiſſet Episcopio, an poſſit miniſtrare Sacramentum Ordinis in eadẽ, quo in aliqua provincia remota pœnſula eſſet Sacerdos, & oon eſſet alius, qui cenſere poſſet Sacerdos Ordines, t. 1. tr. 7. r. 15. §. 3. p. 9

Percuſſor Clerici an habeat poteſtatem abſolvendi moribundum in articulo mortis, t. 1. tr. 4. r. 4. §. 1. & ſeq. p. 178

Qui cum percuffore aſtorio Clerici contrahit matrimonium an peccet mortaliter, t. 1. tr. 6. r. 8. §. 1. p. 239

Cum percuffore publico Clerici an licitum ſit communicare ex meta mortis, vel alterius gravis nocumẽti, t. 7. tr. 5. r. 76. §. 1. p. 231

Pœnſula.

Quidam percuffus aliquem pugno in oſibus rixando, an Eccleſia moſtetric poſſit, t. 3. tr. 7. r. 13. §. 1. p. 65

Percutere aliquem cum oſe, baculo, &c. in Eccleſia, an ſit circumſtantia in conſcientia explicanda, t. 1. tr. 7. r. 90. §. 3. p. 228

Et quid ſi percuffus ſit cum effuſione ſanguinis, ibid. §. 3. & ſeq. p. 228

Qui ter percutteret Clericum, an ter, vel in ſum tantum laici-

deret excommunicationem, t. 1. tr. 7. r. 21. §. 1. p. 239

Qui percutteret ter, vel quater aliquem pugno, aut vulnere, an annum tantum numero peccatum committat, t. 7. tr. 7. r. 36. §. 1. p. 264

Si quis percutteret Cardinalem percuffione leviſſima, an incidat in excommunicationem Bullæ Cœnæ, t. 9. tr. 7. r. 79. §. 1. p. 304

Et quid ſi illis ſolomodo videret illius teſtig, aut elevat manum ad percuffum, quomodo poſſet non percuffus, ib.

Qui percuffum ſervum ſicum inſultum reddit, an teneatur reſtituere ſiquid non ſolum Domino, ſed ſervo, t. 7. tr. 3. r. 36. §. 1. p. 204

Qui percuffit præſentem in utero ſine intentione cauſandi abortum, & poſtea ſequatur ea huſmodi percuffione, an ſit homicida voluntarius, vel poſſit ab Episcopio diſpenſari ſuper irregulartatem, t. 1. tr. 7. r. 42. §. 1. p. 222

Vide verb. *Percuſſio*, *Aſtorio*, *Conſilium*, *Occidere*, t. 3

Item verb. *Cenſura*, *Clericus*, *Deſervit*, t. 3

Item verb. *Episcopio*, *Prælatu*, *Eccleſia*, *ſervus*, *Excommunicatione*, t. 9

Pœnſionis.

Pœnſionis Sacerdos, vel Saceris Ordinibus initiatus aliquem an teneatur explicare in conſcientia hanc circumſtantiam, t. 1. tr. 7. r. 6. §. 1. p. 273

Pœnſionis Clericum, vel Religioſum an grediet Immoſitate Eccleſiæ, t. 9. tr. 7. r. 78. §. 1. p. 33

Pœnſionis Clericum non deſertente b. b. & Conſortem an iocatur excommunicationem Canonis. Si quis ſeſtente, &c. t. 9. tr. 7. r. 131. §. 4. p. 121

Pœnſionis imagine Sacras an ſit blaſphemia, aut Sacrilegiũ, & an hoc deſectum peccet ad S. Officium inquisitionis, t. 1. tr. 7. r. 5. §. 4. p. 216

Pœnſionis ſe ipſos Cardinales, an incurſet Cenſuram Bullæ Cœnæ, t. 9. tr. 7. r. 78. §. 1. p. 302

Idem de Clerici pœnſionibus ſe ipſos quoad cenſuram: Si quis, &c. ib. §. 1. p. 303

Vide verb. *Percuſſio*, *Pœnſio* cu ſua notationibus, t. 1. a. 3. §. 7. & 9

Pœnſio.

An perdat dominium ſervi Dominus infidelis, vel hæreticus, ſi cum ſervo convenerit ad hunc, t. 7. tr. 8. r. 1. §. 1. p. 30

Perdere notabile ſumum cum capite licentia ſuperioris, an valide Religioſus poſſit, t. 6. tr. 6. r. 13. §. 1. p. 197

Et in tali cauſa præſentibus, quibus Religioſus mortaliter peccet, ib.

Perdere privilegium fore. Vide verb. *Pœnſio*, *Præſentibus*, t. 9

Qui perdidit in Iudo prohibito magis pœnſionem Summum, an teneatur ſolvere, t. 6. tr. 6. r. 2. §. 1. p. 203

Et quid ſtando in parte communis, &c. ib. §. 1. p. 203

Qui minus quam perdidit in Iudo ſolvit, & quid erag in ſponſione Iudi ea negligentia ſuſtentis, an teneatur reſtituere, t. 6. tr. 4. r. 1. §. 1. p. 210

Vide verb. *Compensare*, *Credendum*, *Credendum*, *Dolus*, *Extorque*, *Falsus*, *Filius*, *Pœnſio*, t. 6

Pœnſio.

Perdoſſiones Clerici an ſubſistant Magiſtribus laicis pro delicto, t. 9. tr. 1. r. 37. §. 7. p. 204

Propter perdoſſionem crimen Episcopum non poteſt ab alio alio puniri, niſi à Summo Pontifice, t. 9. tr. 2. r. 332. §. 3. p. 212

Pœnſionis.

Si peregrini poſſunt altera die jejunio non impedita, tunc cor non peregrinationem relinquere ad obſervandum jejunium, t. 4. tr. 6. r. 1. §. 1. p. 163

Pœnſionis.

Si peregrinatio præcipitur ad obtinendam indulgentiam pro deſuncto; debetur ipſa peregrinatio applicari deſuncto, t. 4. tr. 1. r. 6. §. 1. p. 4

Peregrinationis vota ad Jeruſalem, ad limina Apoſtolorum, & ad D. Jacum Compelluntur, an per Jubilum poſſint commutari, ſi non exprimuntur, t. 4. tr. 4. r. 16. §. 1. p. 112

Vide verb. *Peregrinatio*, t. 1. a. 3. §. 6. 7. & 8

Item verb. *Commutare*, *Impedire*, t. 7

Item verb. *Diſpenſare*, t. 3

Peregrinatio.

Peregrinatio ſatisfacit præcepto famendi Eucharistiã tempore paſchalis, ſi cum recipiat in Eccleſia Regularium, vel an debeat illam ſuſcipere in Eccleſia Cathedrali, t. 4. tr. 2. r. 1. §. 1. p. 183

Peregrinatio an gaudet indulgentiis Episcoporum loci, per quem tranſeunt. De quibus plura, t. 4. tr. 5. r. 29. & 30. §. 1. p. 148 & ſeq.

Peregrinatio recte excludatur aliquando à ſtatutis, t. 4. tr. 7. r. 42. §. 1. p. 219

Peregrinatio teneatur ad conſuetudinem, tom. 6. traſt. 2. r. 22. §. 1. p. 90

Peregrinatio poſſunt teſtari ad pias cauſas, tom. 6. traſt. 8. ref. ty. §. 3. p. 317

Peregrinatio morientes ſine electione ſepulturæ, an in parochia, vel Eccleſia Cathedrali ſepeliendi ſunt, tom. 6. traſt. 8. ref. ty. §. 1. p. 319

Peregrinatio.

Peregrinatio teneatur ad conſuetudinem, tom. 6. traſt. 2. r. 22. §. 1. p. 90

Peregrinatio poſſunt teſtari ad pias cauſas, tom. 6. traſt. 8. ref. ty. §. 3. p. 317

Peregrinatio morientes ſine electione ſepulturæ, an in parochia, vel Eccleſia Cathedrali ſepeliendi ſunt, tom. 6. traſt. 8. ref. ty. §. 1. p. 319

Peregrinus, ad licitum sit usus legitimus, & laici in Regno Siciliæ in diebus Quadragesimalibus, & aliis jejuniis cum Bulla Cruciatæ, t. 4. r. 1. r. 166. s. 1. & 6. p. 102.

Si peregrinus predicatorem in aliquod oppidum non egerit, eius sed ut confiteatur parrochio illius, ad talis confessio sit invalida, t. 1. r. 3. r. 17. s. 1. & 2. & 3. p. 119.

Idem est, si in fructu legis Concilii, ut quis conobat sine parrochia, & rebus, predicatorem in partes, ubi Concilium non est usus receptum, ibid. s. 3.

Peregrinus, qui habet casum reservatum in suis Diebus, & non est referendus in loco, ubi confiteatur, an possit absolvi ab eo, qui alius possit illum audire, t. 1. r. 3. r. 17. s. 1. & 2. p. 119.

Et an hoc intelligatur, quando quis non licet per se reservatum in fructu legis, & sola de causa, ut confiteatur alii, t. 1. r. 3. r. 17. s. 1. & 2. p. 119.

Et quid, si tales fuerint in totaque Diebus reservatus, ibid. s. 1. & 2. p. 119.

Peregrinus, qui in hoc loco peccata reservata commisit, non potest absolvi aliq ab eo, qui habet potestatem circa reservata, t. 1. r. 3. r. 17. s. 1. & 2. p. 119.

Peregrinus & confuctudinis, vel ex declaratione Ego illi IV. possit confiteri illi parrocho, in robus parrochia habuit, & respectu, non quidem a commissione proprii, sed tanquam proprio Sacerdoti, t. 1. r. 3. r. 17. s. 1. & 2. p. 119.

Peregrinus, & adveniens transiens in liceatur censura locorum, generalis sententia, non statuo decrevit, t. 1. r. 1. r. 106. s. 1. p. 49.

Ubi quod casus lata censura, qui fuerit aliquod forum, hoc delictum commissum esse, non ligat transiens, adveniens, & peregrinus, ibid. s. 2.

Vide verb. Peregrinus, Regularis, &c.

Item verb. Absenti, Confessio, Lex, Preceptum, &c.

Item verb. Censura, &c.

Item verb. Communicatio, Festum, Jejunium, Letera, Letera, Quescentia, &c.

Perficere.

Perficere podo de sacra via proporeum uxoris an liceat, cessante periculo pollutionis, t. 1. r. 6. r. 17. s. 1. & 2. p. 109.

Periculum.

In periculo mortis an possit quis absolvi a quocunque Sacerdote ab omnibus casibus, t. 1. r. 4. r. 39. s. 1. p. 177.

Et an hoc procedat, quando abholvendo mortali necessitate confusio bellum v. g. ea nosteriam aggreditur, & focus, si ex voluntate propria hoc fiat, ibid. s. 2.

Qui in periculo mortis abholvitur legit ab casibus reservatis, non tenetur postea recurrere ad superiorem, si forte periculum evadat, t. 1. r. 4. r. 44. s. 1. p. 176.

Et quid, si casus reservati habeant animum censuram, ibid.

Et quid, si absolvatur viriute Cruciatæ ab casibus in Bullis Canonis Domini reservatis, ibid.

In periculo mortis an possit quis eligere Cooperatorum non approbatum pro omnibus peccatis, & casibus reservatis, t. 1. r. 3. r. 1. s. 1. & 2. p. 191.

In periculo mortis an quilibet Sacerdos non approbatus, & communicatus, suspensus, irregularis, degradatus, hereticus, &c. etiam presente parrocho possit abholvare ab omnibus peccatis, & casibus, & referendis, & quomodo intelligatur hoc sententia in periculo mortis, t. 1. r. 3. r. 1. s. 1. & 2. p. 191.

Et quid, si ad hoc alius casus, ut superius, & similibus vitiis, t. 1. r. 3. r. 17. s. 1. & 2. p. 191.

Ubi, quod idem periculum mortis, quod articulus, quod supradictam absolutionem, ibid. s. 1.

Et an prima de infirmitate, non in tali periculo mortis ponit infirmum, possit dari supradictam absolutionem, t. 1. r. 3. r. 3. s. 1. p. 191.

Et an pregressores proximæ ad partem, ramigantes, possit, & obediens, hinc, qui imponit potest occidi, damnum ad mortem, exilium in civitate, etiam laici, ubi grassatur potest, an omnes superdicti non in periculo mortis, itaut possint absolvi a quocunque Sacerdote peccatis, & casibus reservatis, t. 1. r. 3. r. 1. s. 1. & 2. p. 191.

In periculo mortis ita absolvi ab casibus reservatis, non tenetur, si evaserit periculum, comparere coram superiore, sicut tenetur, si fuerint absolvi a casibus, t. 1. r. 3. r. 17. s. 1. p. 191.

Qui cum periculo maiore vixit furator, an tenetur postea spectare in confessione hanc circumstantiam, t. 1. r. 3. r. 17. s. 1. & 2. p. 305.

Idem est de illo, qui in bello se expoi maiore periculo mortis obsequi, ibid.

Et idem de illo, qui suadet peccatum cum periculo incurrendi poenam mortis, ibid. s. 2.

In periculo mortis, ausragii, & votum Religionis, & castitatis perpetue emissio, an possit commutari per jubilationem, Cruciatum, vel Episcopum, t. 4. r. 4. r. 17. s. 1. & 2. p. 114.

Cum periculo mortis an tenetur superiores Regularis residere & assistere in suis monasteriis, etiam tempore pestis, & hæresis, t. 1. r. 3. r. 17. s. 1. p. 111.

Cum periculo vite an saltem Episcopus, prelati, & alii superiores tenentur in extrema necessitate adhibere correctionem, t. 1. r. 3. r. 17. s. 1. & 2. p. 199.

Idem est de Magistratibus, quod attinet ad sumum meum. ibid. s. 2.

Idem de sacris Oratoribus, ibid.

Et quid, si proximus non sit in extrema necessitate, sed graviter sit laborans, an possit absolvi, in quibus cum periculo vite quis non tenetur opem ferre spirituali salutem proximi, t. 1. r. 3. r. 17. s. 1. & 2. p. 115.

In periculo mortis excommunicatio lata a Pio IV. & Greg. XV. pro tempore Cooperatorum possit absolvi, t. 9. r. 7. r. 126. s. 1. p. 327.

Qui in periculo mortis sit absolvitur 3 prædicta censura Papæ reservata, an tenetur postea, & conversarius, la præsentem coram Pontifice, t. 10. r. 7. r. 127. s. 1. p. 327.

Et iura quod tempus tenetur se præsentare, s. 3.

Et quid, si absolvitur quis fuisset in dicto casu viriute Cruciatæ, ibid. s. 4.

Si periculum mortis imminet, an possit infantes ante sepeliunt, & olim rationis ab Episcopo confirmari, t. 1. r. 3. r. 17. s. 1. & 2. p. 115.

Si periculum adfuit obliuiscendi multa peccata, an quis iure divino tenetur confiteri etiam ante annum, t. 1. r. 3. r. 64. s. 1. & 2. p. 115.

Extra periculum mortis an viget preceptum de vi immo confiteri peccata, t. 1. r. 3. r. 66. s. 1. & 2. p. 115.

Si periculum est fractionis voci, vel poenitentiae iniunctæ, vel maxima afflictio, & cordis angustia in poenitentia, an Confessarius tenetur ibi commutari, quævis nolit, t. 1. r. 6. r. 126. s. 1. p. 327.

Si periculum sequatur, an possit Episcopus dispensare in impedimentis dirimentibus matrimonium, quando coactum est malis, t. 1. r. 3. r. 131. s. 1. p. 177.

Inter periculum, & articulum mortis nullum est poenitentium licet tantum quoad absolutionem la censuris reservatis, sed tantum ad scilicet periculum in ludo halsum, taurorum agitatione, & similibus, t. 1. r. 3. r. 106. s. 1. p. 187.

Periculum rei venditoris ante traditionem ad quem pertinet, an emptori, vel venditori, t. 6. r. 3. r. 135. s. 1. p. 197.

Propter periculum in recuperanda sorte attum licetum sit aliud aliud exigere hoc onere reddere ad creditum venditoris, ibid.

Idem queritur, si aliquis res ad creditum venditoris, ibid.

Quod periculum nostri damni, & incommodi gravis adfuit, an tenetur adhibere correctionem, t. 7. r. 4. r. 18. s. 1. p. 197.

Et quid si periculum leve doceatur imminere, ibid.

Et quod proxima est in peccato mortali, & nullum aliud sapienter tempus, in quo possit adhiberi correctio, cum ex hypothese sit jam moriturus, ibid.

Et in dicto casu cum periculo vite, vel cum gravi periculo amittendi honorem, vel statum, t. 7. r. 4. r. 19. s. 1. p. 198.

Vide t. 1. r. 3. r. 1. s. 1. & 2. quæ omnia notantur in verbo *Articulus mortis*, quia ferè la omnia illa in eadem est ratio cum pro periculo, quam pro articulo mortis.

Item verb. Amari, Cariditas, Conjugatus, Capula, Delictum, Debitum, Episcopus, Excommunicatus, Exponere, Fama, non, fusi, Latus, Mare, Muller, Pharisæus, Sacrificium, Viri, amari, Viri, Latus, &c.

Item verb. Fama, &c.

Item verb. Articulus mortis, Beneficium, Communicatio civilis, Infirmitas, &c.

Item verb. Casus, Cariditas, Invidiam, Peritiam, &c.

Item verb. Amari, Cariditas, Conjugatus, Delictum, Debitum, Episcopus, Excommunicatus, Exponere, Fama, non, fusi, Latus, Mare, Muller, Pharisæus, Sacrificium, Viri, amari, Viri, Latus, &c.

Item verb. Latus, Negatus, Peritiam, &c.

Peritiam.

An perierit Indolgentia secunda Nativitatis si me depurati in loco primi, reperitur gratiam, ma dilliam, &c. quæ amittitur, t. 4. r. 3. r. 8. s. 1. & 2. inquirimus, p. 147.

Vide verb. Tempus, &c.

Item verb. Interitiam, &c.

Item verb. Poffit, &c.

Peritiam.

Qui in peritiam debent excellit, & excaus peritiam non est notæ collatori, an debet locum reducere, t. 6. r. 4. r. 126. s. 1. p. 304.

Si peritiam excaus sit notæ collatori, an possit quis ledere, & lucrare, t. 6. r. 4. r. 38. s. 1. p. 305.

Vide verb. Ignominia, &c.

Peritiam.

Vide verb. Interitiam, &c.

Peritiam.

Si quis peritiam allicius ludi nescios alteris imperitiam, sed bona fide credens illum similiter peritiam esse, itaut rem suam periculo exponat, & cum eo ludit, & lucratur, non peccat, nec ad restitutionem aliquam tenetur, t. 6. r. 4. r. 37. s. 1. p. 305.

Vide verb. Ignominia, &c.

Peritiam.

Si aliqua perierit ter super eadem re, & unico continuo tenetur, an sufficit, si in confessione dicat, se salum iurasse, t. 6. r. 4. r. 38. s. 1. p. 304.

Perjurus.
Perjurus an gaudeat Immunitate Ecclesie, t. 9. tr. 1. c. 17. §. Quid pro
 6. p. 16
 Vide verb. *Electores*, t. 6
 Item verb. *Domini, Prætoris, Statutum*, t. 8
Permanere.
 Vide verb. *Conjux*, t. 3
 Item verb. *Cohabitatio*, t. 8
Permittere.
 Vide verb. *Confirmationis Sacramentum, Consecrare, Concellas*, & *Ex-
 tremam unctionem*, t. 3
Permissio.
 Vide verb. *Baptizare, Cogitationis, Membra*, t. 8
Permittere.
 Permittere alienus peccatum an licitum sit, ut is melius corrigatur,
 Ubi pro prælii duo casus, t. 7. tr. 4. c. 34. per totam p. 107
 Vide verb. *Confirmationis Sacramentum, Consecrare, Concellas, Ex-
 tremam unctionem*, t. 3
 Item verb. *Domini*, t. 1. c. 6
 Item verb. *Comandis, Familias, Magistratus, Uxor*, t. 7
 Item verb. *Baptizare, Cogitationis, Membra*, t. 8
 Item verb. *Lex, Magistratus*, t. 9
Permutare.
 Permutare cum infidelibus vidualia quando fit licitum jure po-
 sitivo, & quando prohibuitur, t. 1. tr. 1. c. 49. §. 6. o. 13
 Permutare res spirituales an sit simonia, dummodò non sint benefi-
 cia, ut v. g. si Monachus dicat alteri: Elige me in Provincia-
 lem, & ego eligam te in Priorem; vel: Fac pro me sacrum; &
 ego faciam pro te: Audiam tuam confessionem, si tu meam am-
 digas, &c. t. 1. tr. 7. c. 11. per totam p. 14
 Vide verb. *Beneficium, Beneficium temporale, Emere, Fundator, Imperator,
 Prius, Refigiaris*, t. 5
 Item verb. *Pater, Ritus*, t. 7
Permutatio.
 Permutatio beneficii an prohibeatur in Bullis Pii IV. & S. Pii V. t. 7
 tr. 3. §. 5. p. 124
 Permutatio an possit fieri de una Ecclesia ad aliam, absque sole-
 mnitate, t. 7. tr. 1. c. 11. §. 3. p. 102
 Vide verb. *Dubitatio*, t. 6
 Item verb. *Permutare*, t. 5, & 7
Perpetuare.
 Vide verb. *Stulus*, t. 9
Perpetrandum.
 Vide verb. *Prælatum, Concilium*, t. 9
Perpetrare.
 Perpetrandi votum in Religione an possit commutari per Crucia-
 ram, vel Jubilæum, ut ita votens tempus novitatus possit egredi-
 ri, t. 4. tr. 3. c. 100. §. 1. p. 83
 Et in tali casu si votum non indiget aliqua voti commutatione, in
 Perpetrandi votum in Religione non obligat, si bona fide in pro-
 batione putat quod sibi Religione non esse commodam, ibi.
 Vide verb. *Translatio*, t. 4
Perpetransia.
 Vide verb. *Ingressus*, t. 8
Perflicere.
 Vide verb. *Decretum*, t. 9
Perfolvere.
 Vide verb. *Solvere*, t. 6
 Item verb. *Decima Solvere*, t. 9
Persona.
 Persona suscipiens Sacramentum Baptismi, Confirmationis, Pœ-
 nitentiae, Ordinis, & Extremæ unctionis, an sit exprimenda, t. 1.
 tr. 1. c. 40. §. 1. p. 15
 Quotum persona parata quæ peccat an teneatur confiteri circum-
 stantiam locutionis, t. 1. tr. 2. c. 117. §. 1. & 2. p. 193. & t. 16. §. 1.
 & seq. p. 193. Ubi pro prælii aliqui casus.
 Si persona facta furto capiat res alienas, quas ex officio custodi-
 re teneret, an debeat explicare in confessione hanc circumstantiam
 officii sui, t. 1. tr. 7. c. 160. §. 1. & seq. p. 307
 Pro una persona sibi subiecta pervit quidam Religiosus authori-
 tatem sibi solvendi a retervatis a suo superiore, an in sua petitis,
 & obsecra faculare, comprehendere possit ipse petens, t. 9. tr. 8.
 c. 111. §. 1. p. 18
 Si cum persona tali Religiosus non loquatur, Prælatum præcipiat,
 an Religiosus mortaliter peccet cum ea loquendo, t. 7. tr. 1. c. 308
 §. Et quidem p. 18
 Persona privata an possit Pontifex errare in fide, & de facto er-
 raverit, t. 9. tr. 1. c. 11. §. 1. & seq. p. 163
 Persona omnes, quæ in jure sunt expressæ, declarantur, quæ ex-
 ceptantur adire Pontificem pro absolutione ob Clerici percussio-
 nem etiam eorum, t. 5. tr. 1. c. 61. §. 1. p. 109
 Sed quando prædictæ persone abiolvuntur ab Episcopo, injun-
 genda est illis aliqua satisfactio pro reparatione laicorum in
 sinuere, t. 1. tr. 1. c. 17. §. 1. p. 112

Personæ multæ enumerantur, quibus annexa est infamia juris, & de
 pro qua irregularitas incurritur, t. 1. tr. 1. c. 14. §. 1. & seq. p. 156
 Personæ Ecclesiasticæ, quæ committunt crimen læsæ Majestatis,
 an per Principes faculares, & eorum Judices poiri possint, t. 3.
 tr. 1. c. 13. & 14. p. 66
 Et an sint degradandi, & Curis seculari tradendi, t. 9. tr. 1. c. 15. §. 1. p. 99
 Sub pontifatu Ecclesiasticum nomine sine censura interditi legi-
 tur, an comprehendantur Religiosi, etiam Conventus, Monia-
 chus, Novitii, & Eremitæ, t. 1. tr. 4. c. 24. §. 2. p. 14
 Quam perfoam conditio loco sacro protegi, vel non protegi
 possit, t. 9. tr. 1. c. 11. §. 1. & seq. p. 17
 Quas personas edictum obliget, Et quid de persona ad personam
 committitur consuetudo, t. 4. tr. 1. c. 14. §. 1. & seq. p. 102
 Personas captivantes, & componentes eas in quocumque loco, an
 gaudent immunitate Ecclesie, t. 9. tr. 1. c. 15. §. 3. p. 99
 Contra personas Ecclesiasticas an Repetiti judicii possint a judi-
 ce laico, t. 9. tr. 1. c. 16. §. 5. Et tandem p. 12
 Qui personas plurimas injuriarum inferit unico actu, an sit explicatus
 in confessione numerus personarum, t. 1. tr. 7. c. 10. §. 1. p. 19
 Personis omnibus subiectis superiori Regulari possunt ministrari
 Sacramenta in eorum Oratoriis privatis, t. 4. tr. 1. c. 10. §. 3. p. 34
 Pro personis diversis, pro viris, & non pro feminis, an Episcopus
 possit ea iussu causa approbare Religiosos ad audiendas Con-
 fessiones, t. 9. tr. 1. c. 70. per totam p. 36
 Et an saltem, ut Regularis non excipiant confessiones mulierum
 ante eam, ut amonuer. De Sacerdotibus secularibus non est
 dubitandum, t. 9. tr. 1. c. 71. §. 1. p. 36
 Personis Ecclesiasticis privilegium a Principe laico concessum an
 possit dictus Princeps illud auferre, t. 9. tr. 1. c. 49. §. 3. p. 95
 Posito, quid personis aliquibus determinat, & sub determinato
 aliquo ritu Pontifex concedat venerari S. Beatis, an possit
 alii omnes illi tali confessione, t. 9. tr. 1. c. 11. §. 1. p. 97
 Personis diversis, & statibus concessis (sunt electiones Episcoporum,
 Abbatum, & Prioratum in sca diversis temporibus, t. 9. tr. 1.
 c. 1. §. 1. & seq. p. 34
 Vide verb. *Nomen*, t. 1
 Item verb. *Diffinitio, Signum*, t. 2
 Item verb. *Comedere, Errare, Missam celebrare, Pater*, t. 3
 Item verb. *Episcopatus*, t. 4
 Item verb. *Missam celebrare, Omnia*, t. 5
 Item verb. *Agitationis, Illius, Ingredere, Numerus*, t. 7
 Item verb. *Altitudo, Beneficium, Debitum, Delinquens, Demonstrare,
 Detrahere, Dolere, Dares, Excusum, Misfrabiles, Relaxare*, t. 8
 Item verb. *Demus, Extrahere, Oculi, Pater, Pater, Pater*, t. 9
Personale.
 Personale interdictum (speciale an possit fieri pro culpa veniali,
 t. 1. tr. 4. c. 1. per tot. ibi.
 Personale interdictum generale an possit fieri pro delicto pec-
 cationis, t. 1. tr. 4. c. 1. per tot. p. 135
 Personale interdictum particulare sine reservatione latum an
 possit Confessarius tollere post satisfactionem, vel satisfaciendi
 egrationem, t. 1. tr. 4. c. 1. per totam p. 140
 In personali interdicto generali an liceat sit Ecclesiastica sepul-
 tura, t. 1. tr. 4. c. 10. per totam p. 140
 Vide verb. *Interdictum*, t. 5
Personatus.
 Quod personatus sine cura an requiratur 12. anni completi, vel
 sufficit, ut sint ioccepti a Cone. Tridentino, t. 1. tr. 1. c. 11. §. 3. in §. 160
 Vide verb. *Etas*, t. 6
Persuadere.
 Vide verb. *Adulterium, Electio, Eligere, Ignorare*, t. 3
Persuasio.
 Vide verb. *Beneficium, Corruptio, Pater, Pater*, t. 8
Persuasoria.
 Quam perfoam sufficit ad constituendum hominem hæreti-
 cum, non solum in foro interno, sed etiam externo, t. 1. tr. 1. c. 11.
 §. 3. p. 163
 Ubi supponitur, nullam esse hæresim sine pertinacia.
 Vide verb. *Errare*, ubi notabilis, t. 5
Pertinax.
 Vide verb. *Errare*, t. 5
Pertinere.
 Ad quem pertinere bona capra in bello, t. 7. tr. 7. c. 33. §. 1. p. 377
 Ut pertinere ad se Thesauros, an Principes possint statuere leges,
 t. 6. tr. 1. c. 19. §. 1. p. 141
 An pertinere in quocumque errore ad Episcopum cognitio, an
 Religiosus, qui pro delicto ausus ad Ecclesiam propriam sui
 Monasterii, vel ad Ecclesiam, & Monasterium aliorum Ordinum
 gaudet Immunitate Ecclesie, t. 9. tr. 1. c. 15. §. 1. p. 101
 Pertinere de jure divini electionem Episcoporum ad Summum
 Pontificem demonstratur, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & seq. p. 336
 Vide verb. *Fama, Pater, Pater, Pater*, t. 8
Perturbare.
 Vide verb. *Ejicere*, t. 9
Perveniens.
 Ne perveniat Eucharistia in manus Hæreticorum, an Sacerdos

Et an sit causa gravis amissio licti ex tali pictura, vel sit necessarius metus mortis, aut vulneris, si talem non pingit imaginem, ibi
Pingere Idolum ad petitionem infidelis an licitum sit, t. 7. r. 5. r. 1. r. 6. §. 5. p. 147

Vide verb. *Imago, Pillarum, 2*

Piscas, seu Carasias.

A piscatis Hareolico an licitum sit Christianis empre res furto sublatas, t. 2. r. 3. §. 4. p. 135

Vide verb. *Imoq. symphonia, Bulla Canon. 5*

Item verb. *Exavere, 1. 8*

Piscatori.

Vide verb. *Piscari, 1. 8*

Piscari.

Vide verb. *Lucas, 1. 8*

Piscatio.

Piscatio an sit licita diebus festis, t. 7. r. 5. §. 1. p. 135

Piscationem hancum in die festo Summus Pontifex indulget, quod uno anni tempore transire solet, t. 7. r. 5. §. 1. p. 135

Idem est aliorum piscium piscatione, qui similiter certis anni tempore concutitur, ibi

Vide verb. *Exavere, Pillarum, 2*

Piscatores.

Piscatores an excommunicentur si jejunio, t. 4. r. 3. §. 5. p. 137

Piscatum.

Piscatum, vel pisces pluries in dies comedens, non peccat toties mortaliter, sed in secunda commotione tantum, t. 4. r. 6. §. 1. p. 137

Piscis.

Vide verb. *Can. 10, Collatio, Pervicacia, Pervicacia, 4*

Piscaria.

Piscariam suam largiri an Religiosis possit sine licentia Praelati, & sine conversione paupertatis ex Bulla Clement. VIII. de largit. munet. t. 7. r. 3. §. 1. p. 137

Piscus.

Piscus causa donatio facta an sit revocata ob praem supervenientem, Et an quod rem ipsam talis donatio sit remuneratoria, & ideo irrevocabili natiuitate filiorum, t. 6. r. 5. §. 1. p. 147

Piscus causa donatio facta an sit valida absque infirmatione, t. 6. r. 5. §. 1. p. 147

Si piscus causa donatio facta est, & nunc non tradit rem donatam, an teneatur duplici restitutione, videlicet ipsi cause, & heredi-bus donantis, t. 6. r. 5. §. 1. p. 147

Si piscus causa donatio facta an possit acceptari post mortem donantis, t. 6. r. 5. §. 1. p. 147

Piscus causa donatio, vel promissio an valeat ante acceptationem, t. 6. r. 5. §. 1. p. 147

Et quid si iuramento firmetur, t. 6. r. 5. §. 1. p. 147

Et an à quolibet acceptari possit, t. 6. r. 5. §. 1. p. 147

Quid si piscus causa donatio facta sit, & nunc non tradit rem donatam, an teneatur duplici restitutione, videlicet ipsi cause, & heredi-bus donantis, t. 6. r. 5. §. 1. p. 147

Longe t. 1. r. 6. de Testamentis à test. t. usque ad 18. Includit, ubi plures quaestiones inveniuntur pro testamentis, & legatis ad pisci causas.

Vide verb. *Inquisitio, 1. 6*

Pisus.

Vide verb. *Pisus.*

Piscus.

Ex planeta duplicata possunt fieri duas, & etiam si separantur, possunt retinere suam figuram, t. 1. r. 1. §. 4. p. 75

Piscus.

Vide verb. *Dammus, 1. 8*

Piscus.

Pro Plateis mundandis, ubi Clerici degunt, an edilis possit penas pecuniaris extorqueri, t. 6. r. 5. §. 1. p. 147

Pisces.

Vide verb. *Mare, Nobilis, 1. 6*

Item verb. *Fama, 1. 8*

Piscus.

Vide verb. *Plures, 1. 1. & 8*

Plures.

Plures baptizare an possit qui in naufragio, vel alio casu ob peccatum mortis, t. 1. r. 1. §. 5. p. 139

Qui plures baptizavit simul in flumine peccatis mortalis, an committit tot peccata mortalia, vel unum tantum, t. 1. r. 1. §. 4. p. 139

Si plures simul unus baptizat extra causam necessitatis, an peccet mortaliter, ibi. Ubi, an in tali casu non unum, sed plures sacramenta conferuntur, §. 4

Plures an possint eodem hominem baptizare tanquam causas partiales, quorum singula applicant materiam, & proficiant foris, t. 1. r. 1. §. 4. p. 139

Ubi, quid in dicto casu, qui prius tamen verba profert, verum Baptismi Sacramentum conferret, ibi §. 3

Et quid, si omnino simul omnes verba profert, & abluent, attamen unus namque baptizati abluent, & alius aliam, an

Diana Cord. Tom. 2.

tunc plures Baptismi, & plura sint Sacramenta, vel unum tantum, ibi §. 4. de seqq. p. 140

Si plures de facto teneant confirmatum, an omnes contrahant confirmationem, quamvis non plures quam unus vir, vel femina accedat debeat, t. 1. r. 1. §. 4. p. 139

Plures malitiae an possint dari in eodem casu solo numero distinctis, & in confessione apertis, t. 1. r. 1. §. 1. p. 139

Et de hac quaestione pendet decisio multorum casuum, & hic designantur 7. casus per praesentia, §. 1. de seqq.

Qui plures homines unico voluntatis actu vellet occidere, an committat plures peccata, & teneatur hanc circumstantiam confiteri, t. 1. r. 1. §. 1. p. 139

Plures Sacerdotes an in aliquo casu possint ministrare simul Extramissionem moribundo, si unus aliquam functionem efficiat, & formam ei respondentem profert, alius aliam, & alter vero reliquum perficit, t. 1. r. 1. §. 1. p. 139

Quando plures sunt executores testamentarii aliqua notabilia, & contingunt in praesentia, quomodo procedere debeant, t. 1. r. 1. §. 1. p. 139

Qui pluribus personis infert injuriam unico impetu, & sermone, an sit explicandus in confessione numerus personarum, t. 1. r. 1. §. 1. p. 139

Vide verb. *Dubium, Occisus, 1. 5*

Item verb. *Depravatio, Omisio, Pervicacia, 4*

Plures.

Si quis plures unico voluntatis actu vellet ad nulla rem accedere, vel decideret, aut delectaret, & de tribus personis, qualis una esset Monialis, alia nupta, & altera soluta, an committat plures peccata in confessione explicanda, t. 1. r. 1. §. 1. p. 139

Et quid, si omnes tres essent conjugatae, solutae, aut Moniales, ibid.

Qui plures novit, vel plures iuravit facere aliquam rem, frangatque votum, seu iuramentum, an teneatur in confessione hoc aperire, t. 1. r. 1. §. 1. p. 139

Et quo, quod qui per diversos Sacerdotes formas iurandi iurat, vel vovet, unum tantum iuramentum, vel votum efficit, ideo hanc circumstantiam tanquam aggravantem non tenetur in confessione aperire, sicut enim tunc qui simul iurat de pluribus articulis sub quo iuramento, & in omnibus meminit, ibi §. 1

Poenitentia.

Quoniam poenitentia possit Religiosis largiri in terminis Bullae Clem. VIII. de largitione muner. & ad quod valorum ascensionem, t. 7. r. 3. §. 1. p. 137

Vide verb. *Depravatio, 1. 5*

Item verb. *Furum, 1. 7*

Poenitentia.

Quae poena imponitur confessorio revelanti sigillum confessionis, t. 1. r. 1. §. 1. p. 139

Et an neutra poena de poenitentia videlicet, & reclusionis perpetuae incurritur ipso facto ante iudicis sententiam, ibi §. 1

Ubi quod aliis personis distinctis à Confessorio, qui etiam ad sigillum confessionis tenentur, non sunt impositae dictae poenae.

Sed non infliguntur supra dictae poenae ob quancunque violationem sigilli, sed solum ob revelationem peccati, unde si solum revelaret Confessorius aliquid ignominiosum in confessione cognatum, sed quod peccatum non est, non incurrit dictas poenas, sicut nec illae, qui poenitentem loquitur extra confessionem de peccatis ab illo auditis, & non petitis licentibus, ibi §. 1

Et poena supra dicta de poenitentia non solum significat prohibitionem audiendi confessiones, sed etiam ejusdemque materiae Sacerdotis, ibi

Poenitentia perfolvenda ab iniuste resistente in contractibus sponsalium an valide apponatur, t. 1. r. 1. §. 1. p. 139

Ubi, quod iniuste resistenti non tenetur solvere poenam ex pacto resistenti imposita, etiam si iuramento firmetur, §. 1

Poenitentia privationis privilegii Clericalis, & omnium dignitatum, & Officiorum, beneficiorum, & inhabilitatis ad ea, an obliget tenentem in confidencia ante iudicis sententiam, & declarationem, t. 1. r. 1. §. 1. p. 139

Poenitentia iure lata nulla est imposita committentibus simoniam, nisi simonia fuerit commissa in ingressu Religiosis, in Ordine, & beneficio, t. 1. r. 1. §. 1. p. 139

Poenitentia ordinaria an possint inquisitores punire reum, ex indicio, & praesumptionibus indubitatis, t. 1. r. 1. §. 1. p. 139

Poenitentia ordinaria an inquisitores possint punire reum per tres, vel quatuor testes minus idoneos, si simul ad aliam coniecturam circumstantiae, & admittunt, t. 1. r. 1. §. 1. p. 139

Poenitentia ordinaria an inquisitores possint punire reum, si cum testibus inabili occurrat alius testis valide dignus, t. 1. r. 1. §. 1. p. 139

Et quid si testes singulares sint valde digni viri, Nobiles, egregiae personae, ibi §. 1

Poenitentia extra ordinaria an possint puniri ab inquisitoribus reus

P

Portus, & negativus, tom. 5. tract. 11. resolut. 33. §. 1. pag. 338
Pena conventionalis apponitur in aliquo contractu ac si ante iudicem sententiam solvenda, t. 1. r. 7. §. 5. p. 44
Quando pena conventionalis in contractu apponitur, non potest satisfactio pro interesse, quatenus ad solvendum debitor adigitur, an debitor teneatur restituere lucrum cessans, aut damnum emergens, t. 1. r. 3. §. 3. p. 102
Pena conventionalis solvenda alienis contractus, vel venditionis, an solvenda sine ante iudicis sententiam, t. 1. r. 7. §. 5. r. 1b
Pena dicta an debeat in confessionis, si debitor non sit in mora culpabilis, vel si non sit moderata. Et an dicta pena sit levis, §. 3. & 4
Qui sub penis promissis non impetrate moratorum dilationem, quia eo ipso quod illam impetrat, incidit in penam, an possit, hoc non obstante, eam impetrare, t. 1. r. 7. §. 5. p. 228
Pena privationis Officii, & inhabilitas ad illa lata in Bulla S. Pii V. contra introductores seminis in Monasteriis an incuratur ante iudicis sententiam, t. 7. r. 1. §. 4. §. 1. p. 113
Pena xilii, perpetui carceris, irremis, vel alia pena corporalis an possit reus confugiens ad Ecclesiam puniri per iudices Ecclesiasticos, aut secularis, t. 1. r. 1. §. 116. & 117. p. 60
Et in dicto casu an iudex Ecclesiasticus, & non laicus penam imponere debeat, t. 1. r. 1. §. 116. §. 1. ibi
Quia pena iudicis Ecclesiastici debet reos gaudentes Immunitate Ecclesie punire, t. 1. r. 1. §. 117. §. 7. p. 61
Pena duplicari a iudice Ecclesiastico pro fractione exilii an possit Clericus relegatus a iudice Ecclesiastico, si durante relegatione effugiat laicus, & frangit relegationem. Et quid est contrarium, t. 1. r. 1. §. 108. §. 1. p. 113
Qui pena minori punitus fuit in foro Ecclesiastico in criminibus mixti fori, an possit iterum pro eadem culpa in foro seculari ad excessum penae puniri. Et quid est contrarium, t. 1. r. 1. §. 107. & 104. p. 118
Quia pena punit debet, qui illum capit ex iniusta causa, & ipsum captem dicitur spatio 10. horarum, t. 1. r. 7. §. 4. §. 1. p. 198
Pena ordinaria an sit puniendus assiduus, qui vulneravit animo occidendi, & ut occideret, sed ita quantum potuit, si mora non est sequuta, t. 1. r. 7. §. 104. §. 3. p. 111
Sub pena suspensionis preceptum non inducit peccatum mortale, nisi expresse, & verbis aequivalentibus id significatur, t. 1. r. 7. §. 103. §. 3. p. 113
Poenae impositae ipso facto in legibus, & Bullis Pontificis non incuruntur ante iudicis sententiam declarationis, quamvis palam constet de crimine, nisi lex forte dicat penam in foro conscientiae statim subeundam esse. Et pro praxi iudicis difficultas, aliqui curiosis casus designantur, lege illis, & non te pigebit, t. 1. r. 1. §. 63. §. 1. p. 119
Poenae contra duellantes an ipso facto incurrantur, t. 1. r. 1. §. 50. §. 1. pag. 113
Quia poenae latae sunt contra Ordinatores simoniacos, t. 1. r. 1. §. 4. §. 1. pag. 209
Poenae contra simoniam confidentialem multae sunt, & pro praxi hic adhibentur septem, t. 1. r. 1. §. 5. §. 1. p. 110
Poenae dictae an incurrantur ante iudicis sententiam praeter excommunicationem, ibi §. 5. p. 111
Poenae latae in simoniacis non comprehendunt illos, qui tantum simoniam committerent iure Ecclesiastico, & humano. Ubi aliqui casus pro praxi, t. 1. r. 1. §. 5. §. 1. p. 110
Si poenae duntaxat in diversis legibus ipso facto incurrentur impositae eis eisdem delictis, an utraque de delinquente incuratur, t. 1. r. 1. §. 5. §. 1. p. 110
Ubi pro praxi tres casus proponuntur, §. 5. his, p. 110
Poenae impositae in Bulla Gregor. XIII. an imponentur Abbatibus, & Abbatibus admittentes aliquam intra septa Monasterii praetextu licentiarum, & non Monialibus, t. 1. r. 1. §. 19. §. 1. pag. 117
Poenae gravissima Clericis in bello pugnativis imponuntur, & hic demonstrantur, t. 1. r. 1. §. 14. §. 1. p. 118
Poenam extraordinariam non effugiat, qui meto peccat, t. 1. r. 1. §. 19. §. 1. p. 117
Poenam restituere, qua demandans erat reus, an teneatur legitime interrogatus, negans veritatem, falsisque testibus se defendens, t. 1. r. 1. §. 119. §. 1. in fine, p. 116
Ad poenam extraordinariam sufficientes testes inhabiles, sed non ad plenam probationem, t. 1. r. 1. §. 11. §. 7. p. 110
In poenam impositam subdito a Praelato inferiori, an Generalis Religiosis dispensare possit sine consensu dicti Praelati inferioris, t. 1. r. 1. §. 3. §. 3. p. 116
Et quid, si praedictus Praelatus inferior obijisset, vel vacasset, ibi
Quando aliam poenam lex prohibens apponit, probabile est aliam non iterari, eo quod legislator videatur recedere ab illa, si poenam contentus partibus, quam ille legi vix apponit, t. 1. r. 1. §. 10. §. 1. p. 117
An poenam nullam incurrat, excepta irregularitate, qui occidit, vel vulnerat, eos ipsos Clericum, Episcopum, & ac

Cardinalem in bello miffrantem, t. 1. r. 1. §. 13. §. 3. pag. 116
Si in poenam legis laicis iudex Ecclesiasticus non condemnnet Clericum, an possit illum iudex laicus condemnare, t. 1. r. 1. §. 19. §. 1. & seq. p. 107
In poenam tollere victualia an iudex secularis possit Clerico vendenti vinum, frumentum, &c. addere taxam à Principe impositam, ut à lege statutum esset, t. 1. r. 1. §. 5. §. 1. p. 110
Ad poenam ad quam laici teneantur, si dicta victualia vendant olivatum pretium, an iudex laicus condemnare non possit. Clericum, etiam si Princeps expelleret, ut ea poena affluenter etiam Clerici, ibi §. 3
Quoad poenam corporalem non potest iudex laicus punire Clericum, qui post delictum patrum assumpti habuit Clericalem, animo subrahendi quae à laice potestatem, sed quoad poenam pecuniariam, & confiscationem bonorum, quamvis hoc non caret difficultate, quia exempta persona non potest in rebus molellari, t. 1. r. 1. §. 13. §. 3. p. 110
Ad poenam sanguinis imponentem adulterio, solus iudex laicus est competentis, & quoad alias poenas est causa mixti fori, id est datur locus preventionis, non, modo, tract. secundo, resolut. 107. §. 3. p. 113
Poenam privationis Officii, quam in cap. Ubi periculum, imponit Pontifex ipso facto, an incurrat ante iudicis sententiam, & declarationem, qui eam intravit in Conclave, & post ingressum secreti cum aliquo Cardinali loquitur, tom. 2. tract. 7. r. 109. §. 5. pag. 114
Ad poenam contra sodomites incurramus, an exigeret sententia iudicis, ita ut illam Clerici dictae poenas non incurant in coofcientia, t. 1. r. 1. §. 63. §. 4. p. 119
Poenas per Episcopum mortuum impositas an Capitulum Sede vacante deponere, & remittere possit, tom. 3. tract. 1. §. 4. §. 1. pag. 207
In poenas Extravag. S. Pii V. an incurrat Sacerdos exercens crimen sodomiticum cum femina, & cum tamen, t. 1. r. 1. §. 8. §. 1. p. 122
Circa poenas inflictas contra simoniacos quaedam notabilia, t. 1. r. 7. §. 5. §. 1. p. 120
Ut poenas juris simoniacus incurrat, an opus sit simoniam esse completam ex parte utriusque. Ubi pro praxi aliqui casus, t. 1. r. 1. §. 5. §. 1. p. 121
Ad poenas simoniacas incurramus an sub nomine beneficii includantur Generales, Provinciales, Correptores, Prioratus, &c., t. 1. r. 1. §. 10. §. 1. p. 121
Poenas simoniacas an inducat simonia mentalis, quae ad restitutionem obligat, t. 1. r. 1. §. 5. §. 1. p. 120
Poenas laicas contra simoniacos an incurrat, qui obtinuit beneficium cum promissione dandi magnam pecuniariam summam, cum postea pretium non fuerit solutum, t. 1. r. 1. §. 17. §. 1. p. 122
Et quid, si postea post multum tempus pretium solvatur, ibi §. 1
In poenas laicas contra simoniacos an incidat, qui ad redimendam vacationem Electoris dedit pecuniam, ac minus dignus eligatur ad beneficium. Et in hoc casu an simonia non sit de praeiudicio, sed humana, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. per totam, p. 120
An poenas incurramus, vel non incurramus laicas in Bulla Greg. XIII. de Datis, & Promissis in t. 1. r. 1. §. 7. leg. à t. 47. usque ad 61. includat, t. 1. r. 1. §. 1. ad 139
In poenas sollicitudinis an incurrat Sacerdos non habens potestatem absolvendum, si audiat confessiones, & eo illis solliciti agnentes, t. 1. r. 1. §. 8. §. 1. p. 120
Et quid, si talis Sacerdos pignorem non absolvit. Et quid, si male fides Confessarii, & pignores Inveniantur, ibi §. 3
Poenas exilii, verberationis, carceris disturni, longo tempore ad tririmes, &c. an teneatur reus exequi, si secundum legem ea condemnatus esset, t. 1. r. 1. §. 11. §. 1. p. 121
Ad poenas impositas contra tenentem Clerici pro damno, & noxa data à suis animalibus, t. 1. r. 1. §. 17. §. 1. p. 120
Poenas imponente generaliter aliqua Constitutione Pontificia, an in illa Cardinales comprehendantur, t. 1. r. 1. §. 1. §. 1. p. 120
In poenis Decreti Clement. VIII. an incidat Confessarius absolvens à casibus Episcopo reservatis sine praetextu alicuius privilegii, t. 1. r. 1. §. 2. §. 3. p. 120
In dictis poenis non incidit Religiosus, qui absolvit ab aliquo casu reservato in Religione iuxta aliud Decretum eiusdem Clement. VIII. ibi
In poenis Bullae S. Pii V. contra Clericos flos omittit incidit Clericus, si habere rem cum muliere in vase praeposito, t. 1. r. 1. §. 8. §. 1. & seq. p. 127
Et quid, si non emittit semen intra vas praeposito, t. 1. r. 1. §. 19. §. 1. p. 128
Et an tam agentes, quam patientes vitium sodomiticum, t. 1. r. 1. §. 8. §. 1. p. 128
Et an, si femina, bis, aut ter Clericus admittit crimen sodomiticum, t. 1. r. 1. §. 8. §. 1. & seq. ibi
Et quid, si vitium bestialitatis Clericus committit, t. 1. r. 1. §. 8. §. 1. p. 129. Ubi deducuntur alii 7. similes casus, in quibus non incuruntur poenae.

Apennin Purgatorii potest sacerdos eximere duas, vel tres, aut quatuor animas cum unica Missa tantum, si dicatur per divites rationibus, & concessione Indulgentium, c. 4. tr. 5. r. 14. §. 3. & q. 141.

Penis, & censuras an pueri statim post usum rationis teneantur, c. 1. tr. 1. r. 128. §. 1. p. 49.

Depensis procurantium aliorum ex iure civili, & Canonico, & ex iure novo Sixti V. & Greg. XIV. tom. 3. tr. 2. d. 6. resol. 3. & c. 19. §. 1. p. 194. & 195.

Sed in aliquibus aliis ref. diffi. tract. aliqua alia reperies pro incurrendis supradictis penis, insignitum in r. 14. §. 16. a. 1. 22. 27. 29. 31. & 32. p. 197. ad 203.

In penis Bullæ Greg. XV. & aliorum Pontificum de sollicitudine an incidat Confessarius iudicando factum poenitentis de puichritudine ad allicendum eam, amissis illis verbis expressioribus, c. 1. tr. 1. r. 17. per tot. p. 265.

A penis contra sollicitantes an motus, & vis excusent Confessarium, c. 1. tr. 1. r. 60. §. 1. p. 276.

Quibus penis Inquisitores possint punire, filios hæreticos, ubi pro praxi aliqui casus, c. 1. tr. 1. r. 115. alius ad ref. c. 19. innot. §. 4. p. 112. ad 113.

De variis penis, quæ in Tribunalis Inquisitionis rebus imponuntur in tum. 3. lege omnes quædam c. 12. ubi plura, & notabilia.

Penis an possint Episcopi punire, & castigare Religiosos Regulares vigore Concilii Tridentini, in aliquibus casibus, quibus à Sede Apostolica illi submittuntur. Ubi pro praxi 17. casus proponuntur, c. 7. tr. 1. r. 44. per tot. p. 24.

In penis non communicant Religiosis in privilegiis odiosis, ubi pro praxi speciales casus, c. 7. tr. 1. r. 144. §. 1. p. 69.

In penis contra introductores fornicum in Monasteria, an Generales, & Provinciales dispensare possint, non tamen Confessarius virtute Cruciatu, c. 7. tr. 1. r. 146. §. 3. p. 113.

In penis Ecclesiasticis, quæ contrahuntur ex aliquo delicto sub penis vocis active, & passivæ, aut officiorum, dignitatum, &c. necnon in habilitate ad ea prohibita à summis Pontificibus, & aliis superioribus Regularibus, an Prælati Regulares dispensare possint cum suis propriis subditis, c. 7. tr. 1. r. 147. §. 2. & seq. p. 114.

Et quid, si supradicti imposita fuerint à sacra Poenitentia in penam alienius delicti, ibi §. 4.

Ab omnibus penis Ecclesiasticis, exceptis contentis in Bulla Cœnæ Confessorum Societatis in Jesu, se proxime communicantes cum illis possunt absolvere poenitentes venientes ad se per privilegium concessum à Paulo III. c. 7. tr. 1. r. 148. §. 2. in fine, p. 147.

In penis Decreti Sacre Congregationis quando non incidant Regulares colloquantes cum Monialibus, 107. tract. 1. resol. 106. & 118. et si intermedias resolutiones legis, non prebit, p. 151. ad 152.

De vis occurrere Clericis in aliquibus casibus an Principes secularis possint, c. 9. tr. 1. r. 110. c. 1. p. 114.

Poenis statuta à lege laicorum an iudex Ecclesiasticus teneatur punire Clericos, c. 9. tr. 1. r. 117. §. 4. p. 116.

Vide verb. *Affinitas*, *Ecclesia*, *Hæresis*, *Matris*, *Patrimonium*, *Prohibitionem*, &c.

Item verb. *Proletus*, *Regularis*, *Residens*, *Vicarius*, &c.

Item verb. *Animæ*, *Defunctus*, &c.

Item tr. 2. §. 1. tom. 3. contra sollicitantes in Confessione, & eorum poenis.

Item verb. *Ajuratus*, *Admittentes*, *Assensu*, *Arbitrium*, *Auxilium*, *Beneficium*, *Confessum*, *Confessum*, *Dispensatio*, *Episcopus*, *Femina*, *Ignorantia*, *Immemor*, *Injuria*, *Jur*, *Matris*, *Ordinatio*, *Pontifex*, *Pœnitentia*, *Probatio*, *Propter*, *Sigillum*, *Vir*, &c.

Item verb. *Aliter*, *Acceptare*, *Bulla Poenitentia*, *Inhabilitas*, *Injuria*, *Judex*, *Juratus*, *Jur*, *Legislator*, *Lex*, *Mortuus*, *Officium*, *Officium*, *Pœnitentia*, *Propter*, *Sigillum*, *Vir*, &c.

Item tract. 3. in 7. de pœpente Relig. super Bullam Clem. VIII. de largit. manet.

Item verb. *Ecclesia*, *Fugere*, *Gutta*, *Habitus*, *Industria*, *Informalis*, *Ignorantia*, *Leges*, *Procurator*, *Sumptus*, *Parca*, &c.

Item verb. *Cafus*, *Delictum*, *Mendacium*, &c.

Item verb. *Edictum*, *Familia*, *Exile*, *Habitus*, *Lex*, *Licentia*, *Matrimonium*, *Nequitia*, *Offendentes*, *Palam*, *Placita*, &c.

Pœna Pecuniaria.

Ad pœnam pecuniariam à lege impositam an iudex secularis possit damare Clericum spoliatum armis, tom. 3. tr. 2. d. 6. ref. 1. r. 18. §. 3. p. 116.

Quoad pœnam pecuniariam, & non quod corporalem punire potest iudex laicus Clericum qui post delictum peritum assumptum habuit Clericalem solum subtrahens, si laica potestate, c. 9. tr. 1. r. 131. §. 3. p. 120.

Pœna pecuniaria an imponere possint Inquisitores reis, sed non sibi applicare, c. 9. tr. 1. r. 131. §. 3. p. 120.

Ubi alii notabilia circa dictas pœnas pecuniarias, specialiter quoad Inquisitores Italianos.

Vide omnes quædam c. 4. tum. 3. de Pœnis, seu mulctis, & in tr. 1. r. 131.

Item verb. *Pœna*, cum omnibus suis notationibus, tom. 1. a. 3. q. 5. §. 6. 7. 8. & 9.

Pœnale.

Pœnale votum, vel iuramentum constituitur, aut Religiosis an possit dispensari per Bullam Cruciatu, & non solum a se, sed post completum conditionem, tum. 4. tract. 2. resol. 89. 90. 91. p. 82. & 81.

Pœnale votum an obliget prima vice ad pœnam, v. g. quis absolvetur se non solum, vel non ludere sub certa pœna in aureorum, peregrinandi Romam, Jerusalem, aut ingrediendi Religionem, vel exoribitantes elemosynam, an teneatur solvere pœnam quoties luerit, c. 6. tr. 4. r. 66. §. 1. p. 123.

Et quid, si votum pœnale sit de vitando caso, cum illud non vites, te subitum talem pœnam, major est difficultas, an de sola prima vice votum pœna debet intelligi, c. 6. tr. 4. r. 67. §. 1. & seq. ibi.

Pœnalis lex posterior corrigat pœnam prioris, & hoc intelligitur quando utraque lex emanat ab eodem legislatore, focus vero si eminat à diversis, c. 6. tr. 4. r. 67. §. 1. p. 123.

Et quid quando altera pœna est imposita à iure communi Cæsareo, & altera per statum speciale alicuius civitatis, ibi §. 2. Sed hanc, in fine.

Pœnalis lex ipso facto pœnam incurrens an obliget non solum in conscientia, sed etiam ut delinquent teneatur illam pœnam solvere ante iudicis sententiam, c. 6. tr. 4. r. 67. §. 1. p. 123.

Ubi, qui est casus, ne quis condemnatur ad pœnam postulat impositam à lege, an teneatur pœnam solvere, cui est applicanda, ut si licet non occurrat, si iudex non pœnam, sed casus solum, Civitatum, &c. non manifestat crimina, & c. ibi §. 2.

Et an hoc procedat in pœnis, quæ in testamento apponuntur, ut si legima casus vivat, &c. ibi.

Vide verb. *Pœna*.

Pœnitentia.

Pœnitentia an teneatur habere dolorem de peccatis, alii pro puncto confessionis, c. 1. tr. 1. r. 1. §. 1. & seq. p. 7.

Pœnitentia an teneatur acceptare iocundam à Confessario poenitentiam vel occurrere peccatis mortalibus, tom. 1. tr. 2. d. 6. ref. 1. r. 1. & seq. p. 122.

Quando poenitens teneatur explicare, & aperire, quando verò nec explicare, nec aperire in Confessione circumstantia peccati in 1. vide omnes 165. tr. 7. de Circumstantiis ubi plures difficultates invenies.

Pœnitentia an teneatur poenitentiam impositam in confessione non manifestare sub sigillo confessionis, to. 1. tract. 2. resol. 64. §. 1. p. 133.

Et quid, si ea revelatio busmodi redundaret aliquid male facere, aut aliquid minus estimatio dignum in confessarium, aut aliquid alium, ibi.

Pœnitentia qui absolutioem obtineat à peccatis reservatis, & censuris vigore subditæ, si postea omittat opera præscripta, & illud non luerit, an peccet mortaliter, tom. 4. tract. 4. resol. 64. §. 1. p. 131.

Si poenitentem cum filium, quam filium spiritalem in confessione Confessarius sollicitavit, & rem habuit cum illis, an teneatur, hanc circumstantiam explicare, quando ipse Confessarius postea confiteatur, como primo, tractatus septimo, de resolu. 4. sique ad 4. incitativè, p. 268. & seq. Ubi aliqua alia contingenda in dictis casibus.

Pœnitentem videtur Confessarius poenitentem in confessione impositam non adimplere, an possit illum admonere, ut promissa adimpleat, como primo, tractatus 2. resolut. 77. §. 2. p. 130.

Pœnitentem verò an in aliquibus casibus non sint reconciliandi? Ubi pro praxi 8. casus. tom. 3. tractatus 2. resolut. 24. §. 2. p. 117.

De poenitentibus hæreticis, como quinto, tractatus 2. resolut. 24. §. 2. p. 117.

Pœnitentium mores an Confessarius inquirere possint, tom. 7. tr. 4. r. 30. per tot. p. 204.

Vide verb. *Fœnalis*, *Ignorantia*, *Pœnitentia sacramentalis*, &c.

item verb. passim in omnibus verbis t. 4

Item verb. *Aboluit, Aboluit, Confessorius* 2.8

Panitentia seu satisfactio Sacramentalis

An Confessorius teneatur imponere penitentiam ante absolutio-
nem. Et an confuetudo prius imponatur penitentia, quam
penitentia absoluitur, nullam inducat obligationem, tom. 1. tr. 6. r. 1. p. 222.

An penitent teneatur acceptare in iudicium in Confessio in peniten-
tiam sub opere peccati mortali, tom. 1. tr. 6. r. 1. & in aliis
ejus not. p. 222

Et an Confessorius possit absolvere penitentem, nesciente scop-
petare in iudicium penitentiam, ibid. ad med. 5. & c.

Et quid si penitent non respiciat omnem penitentiam, sed ali-
quam, licet parvam, ut unum *Pater noster*, acceptet, ibid. 5. 3. p.
222

An opinio plurimorum Doctrinam afferentem non teneri accepta-
re penitentiam impositam in Confessio sit saltem tanquam im-
probabilis censuranda, t. tr. 6. r. 3. p. 223

An penitent, qui non vult acceptare penitentiam sit absolven-
dus. Et quid, si penitentia sit medicinalis, t. tr. 6. r. 4. & in aliis
ejus not. p. 223

Quidam Confessorius voluntarie omisit imponere penitentiam in
confessione peccatorum venialium, quaerit, an peccatum mora-
le commiserit, t. tr. 6. r. 5. p. 224

Et penitent, qui relinquit facere penitentiam leuem, v. g. ut si
unus Psalmus vel Miserere; & hocetiam si ob peccata gravia
fuerit imposita, an peccet mortaliter, ibid. 5. 3. & c.

Et an omisso penitentie gravis peccato propter sola venialia
vel mortalia jam prius confessa, sit culpa mortalis, ibid. ad medium
dicti §.

An Confessorius possit imponere penitentiam leuem sub mortali
t. tr. 6. r. 6. p. 224

Quam necessarium sit ad tollendum Confessorium scrupulos in im-
ponendis parvis penitentibus apponere post absolutioem illam
clausulam: *Quidquid boni fueris, & mali sustinueris*, maxime si
hoc penitentis explicet. Et necesse, quod verba dicti Clausulae
arant penitentis declaranda, in. t. tr. 6. r. 7. & in multis alijs
ejus not. p. 224

Et advertitur, quod dicta doctrina non est intelligenda, si peni-
tentia eget penitentia aliqua praeservativa, & medicinali, ibid.
sub fin. verbi. Sed.

Et inferitur, omnia opera bona Confessario injuncta, etiam, quae fa-
cturus est in peccato operari ex opere operantis meritorium Chri-
sti remissionem peccati temporalis ex peccatis confessa, & remis-
sit, ibid. 5. 3. p. 225

Et docetur, commutationem penitentiae posse fieri in Confessio
extra confessionem Sacramentalem, etiam in secundo Confessio
ibid. 4. p. 225

Et explanatur, quod Pontifex, vel Episcopus potest commutare Sa-
cramentalem penitentiam extra iudicium Sacramentale per ap-
plicationem indulgentiarum, ibid. 5.

Et advertitur, quod penitentia satisfactio penitentiae de danda ele-
mosina, danda illam Patri, fratribus, aut Aui indigentibus, et si
teneatur aliter illi subreire, ibid. 6. p. 225

Et observatur, quod cui in iudicium Rosarium, (ex tribus enim par-
tibus constit.) in iudicium est in penitentiam satisfactio recitanda
tribus diebus, singulis singulas partes, ibid. 5. 7. in principio, &c.
Item penitens impotens ad implendam penitentiam in iudicium
in panem, & aqua, non teneatur jejunare modo consueti Ecclesiae, ibid.
5. 11. 4. dicti §. & c.

Item an cui in iudicium est, ut quotidie per annum, mensem vel hebdo-
madem Psalmos, vel Coronam recitet, &c. satisfaciatur, si non,
duobus, vel tribus diebus haec recitet simul, ibid. 5. 7. ad me-
dium, & c.

Altera doctrina consolatoris adducitur pro Confessarii scrupulo-
sis circa impositionem penitentiae in Sacramentali confessione
videlicet, quod si probabiliter Confessorius opinetur peniten-
tiam lucratum aliquam indulgentiam plenariam, potest
similiter pro magnis peccatis imponere penitentiam leuem, t.
1. tr. 6. r. 10. 3. p. 226

Et docetur, esse indulgentiam plenariam concessam ab Adriano VI.
omnibus Christi fidelibus, qui salutacionem Anglicum vesperti-
um, seu post Completorium post solis occasum tunc recitant cum
versibus solitis, etiamque illi qui lucrali, si cum ignoret, immo ad-
datur, quod si quis recitavit serbo in statu peccati mortali dictam
salutacionem Anglicam, si postea mori, v. g. redierit in gratiam, lura-
bitur illam indulgentiam Adrian VI. sine 5. a. & seq. & c.

An Confessorius possit imponere penitentiam omnino liberam sci-
endum arbitrio penitentis, t. tr. 6. r. 11. p. 227

Et inferitur, quod non requiritur semper, ut Confessorius in iudicium
aliquid de opere in particulari, sed sufficit, ut dicat. Impono tibi
per penitentiam quidquid hodie, vel hac hebdomada, vel iugale
lucris, ibid. sine §.

Et an tamquam ex voluntate Confessorii, & ex ista causa possit peni-
tentia impleri per alium, & suum effectum ex opere operato, in
eo, pro quo impietur, ferri, ibid. 5. 3. p. 228

An aliquando sit convenientis imponere penitentiam implendam

per npos alios preceptum, t. tr. 6. r. 12. p. 228

Et an si Sacerdos imponat jejunium absolute, satisfaciatur peniten-
ter per jejunium, per quod aliunde teneatur, ibid. in princip. 5. 3. & c.

Et quid, si Confessorius praecipiat, ut in diebus festis de Missa
audiantur, vel quando elemosina injuncta sit, an intelligendum
sit Missam, quae in praecipio est, & elemosinam quomodocum-
que factam, etiam comprehendere velle, ibid. ante med. dicti §. & c.

An Confessorius possit imponere sub penitentia, quod Sacra Eucha-
ristia non suscipiatur, t. tr. 6. r. 13. p. 228

Et quo deducitur, an expedit Prelatos Religionis privare insec-
utione Eucharistiae suis subditos causa illius mortificationis, nec id
expedit Confessarii erga suos penitentes, ibid. ante med. 5. 3. & c.

Et docetur, quod Communiones, quae ex confuetudine praestantur
sunt fieri, potest Prelatus imperare, quod verò praestitit non
fuit non potest jubere, quia ad id, quod est super Regulam, non
potest obligare, ibid. in fine & c.

Etiamque advertitur, quod sumptus Eucharistiae possit imponi sub
penitentia, sed cum acceptum non teneatur penitent, ibid. inter
med. & finem dicti §. a verbi. Et tandem.

Et eodem docetur, posse Confessorium commutare penitentiam ab
clin in postquam, dummodo fiat in Sacramento tantum confessionem,
& habeat eamdem potestatem, t. tr. 6. r. 14. in fine 5. 3. p. 229

An Confessorius licite imponat sub Penitentia Officium, v. g. mor-
tuorum, vel alias Orationes recitandas pro animabus Purgatorii,
t. tr. 6. r. 15. & in tribus seq. p. 229

Et inferitur non solum pro defunctis, sed etiam pro vivis posse Sa-
cramentalem penitentiam imponi, t. tr. 6. r. 17. in fine 5. 3. p. 230

An opinio aliquorum afferentium Confessorium non posse im-
ponere penitentiam pro animabus Purgatorii sit probabilis, ro-
t. tr. 6. r. 18. 2. p. 231

Et notatur, posse penitentem commutare penitentiam impositam
in melius, ibid. 5. 5. p. 232

Etiamque docetur, dilationem penitentiae gravis esse nimiam,
quando differitur post tertium diem ab impositione penitentiae, ibid.
5. 6. & c.

Et an si tempus implendi penitentiam in Confessio non sit pre-
fixum, possit penitentia ad annum differri, ibid. in fine, & in aliis
ejus not. alr.

An Confessorius possit imponere penitentiam, ut si quis committe-
ret tale peccatum, solvat statim elemosinam pauperibus, vel
confiteatur, quod communice Dominica sequenti, &c. t. tr. 6. r.
19. & in aliis ejus not. p. 232

An si quis habuit penitentiam dicendi singulis textis Feriali Li-
tania, quantumvis, an teneatur ad preces, & Orationes subse-
quentes. Vel an teneatur audire Confessorium, ut se magis ex-
plicit, t. tr. 6. r. 20. p. 233

Idem alibi aliquid verum fuisse commutatum in recitanda, v. g.
singulis septimanis Litaniis, ibid.

An qui habet penitentiam in Confessio per annum singulis diebus
v. g. recitare Coronam B. Virginis, vel Litania, sit infiacit,
& recitet illam intra paucos dies, t. tr. 6. r. 21. p. 233

Et an si penitentia sit, v. g. injuncta de jejunando diebus Veneris
vel Sabbati unus mensis, vel anni, & per penitentiam illis diebus
non possit jejunare, teneatur alio die jejunare, ibid. 5. 4. & c.

Et qui habuit penitentiam rem commutavit in implendi flex-
is genibus coram Imagine tali, peccat mortaliter aliter facien-
do, ibid. 5. 3. & c.

An Confessorius, qui culpabiliter non obligavit penitentem ad ro-
sitionem, peccet, & teneatur ipse remittere, t. tr. 6. r. 22. &
in multis alijs ejus not. p. 233

An idem Confessorius possit extra Confessionem imponere penitentiam
se imponit commutare, t. tr. 6. r. 23. & in multis alijs ejus not. p. 234

An post unam hebdomadam non possit idem Confessorius commutare
penitentiam, nulla de quo Sacramento ministrata, tom. 1. tr. 6. r.
24. p. 234

Et docetur, ad commutationem penitentiae faciendam ab alio
Confessario non esse ipsum penitentem agnoscere, & iudicare
peccata illius saltem penitentiae, ob quam penitentia, seu satis-
factio ab alio imposita fuit, ibid. 3. & c.

Sed advertitur, quod penitens non teneatur aperire Sacerdoti illi
posteriori peccata, quae penitentia prius est imposita, ita ut
iste secundum Confessorium possit etiam commutare penitentiam
extra confessionem, ibid. 4. p. 234

Et quod maxime, si penitentia sit medicinalis, ibidem in dicto
5. 4. & c.

Quaeritur etiam, quando teneatur penitens satisfactioem sibi in
Sacramento impositam adimplere, ibid. in fine 5. 6. & c.

Et explanatur, quod sciendum est, quando penitent, vel Confes-
sarius a confessionali recessit, & oblitus est penitentiam impositam
sive sibi Confessorius ex oblivione oblitus est penitentiam
imponere, ibid. 5. 7. & c.

Et notatur, quod si singulis mensibus obligatus sit a communicare,
non peccabit mortaliter, si sex vel octo dies Communionem di-
stulerit, ibid. 5. 8. & c. p. 235

Et quod obligatus jejunare Feriali sexta, si committat jejunium in die
intentione transferendi illud in diem sequentem, non excedere
culpam venialem, ibid. in dicto 5. 8. & c.

Eandem docetur, quod si penitens probabiliter iudicatur, vel dubitatur, in penitentiam postea non potest tunc, cum primum possit illam adimplere, si vero hoc non dubitatur, potest illam per annum differre, ibi. §. 9. &c.

An Confessarius possit commutare penitentiam extra locum iudicii, t. r. r. 6. r. 24. §. 3. Nota etiam p. 335.

Utrum unus Confessarius possit imponere penitentiam ab alio commutari, t. r. r. 6. r. 24. §. 3. p. 335.

Et an Confessarius possit commutare penitentiam, non audita confessione coramdem peccatorum, ibid. §. 4. post medium, & in multis aliis casibus not.

An secundum Confessarios, qui non habet potestatem absolvendi a peccatis reservatis, super quibus penitentiam imposuit, ibi, post hoc non obstant, penitentiam illam commutare. Et an dicta commutatio facienda sit in Sacramentali confessione, vel extra, i. §. 3. & 4. & in multis aliis eorum not. p. 336.

Et an si intra unum, vel alterum diem, triduum, vel hebdomadam penitens possit extra confessionem ab eodem Confessario commutari penitentiam, ibi. §. 3. & c.

Et utrum si penitentia sit tantum medicinalis, possit a quolibet Confessario, extra confessionem commutari, suspensi, & super ea dispensare, ibi, post med. d. 1. §. 1. & c.

Et so praedicta commutatio possit fieri sine causa, & quid ab alio Sacrodotis, ibi, sub finem d. 1. §. 1.

Et an penitens auctoritate propria possit commutare penitentiam a Confessario impositam in opus aequale, vel evidentius melius, ibi. §. 7. p. 336.

Et curiam in se, quod votum commutari potest, & absolute a Confessione poterit fieri extra Sacramentum. tom. 1. r. 6. r. 26. §. 2. t. 6. r. 26. p. 336.

An Sacerdos simpliciter possit ex iusta causa mutare penitentiam peccatorum mortalium, quae iam fuerunt legitime Confessione Confessari, t. r. r. 6. r. 26. §. 4. p. 337.

An Confessarius teneatur commutare penitentiam a se, vel ab alio impositam, si nolit, ibi, med. dicti §.

Et quid, si adest periculum fractionis, vel maxima afflictio, & cordis angustia in penitente. Idem est de commutatione voti, ibi, in eodem §.

Et docetur, quod Confessarii non remittentes penitentiam impositam, ob evitandam molestiam faminarum obsequium penitentium, & pulsantem aliam in se, potius designare aliquid opus ab illis agendum, dicendum, quod voluerit, ibi. §. 6. & c.

An penitens propriis auctoritate possit commutare penitentiam impositam a Confessario in aequalem, vel in evidentius meliorem, t. r. r. 6. r. 26. §. 4. p. 337.

Et docetur, quod quando penitens obviaverit penitentiae iniunctae, & non possit adire primum Confessarium, possit adimplere penitentiam secundum proprium arbitrium, considerando peccata confessi, & satisfactioem, quae communiter sunt adjuvi pro similibus peccatis. ibi. lineae 4. §. 1. r. 30. & c.

An penitens satisfaciat Psalmis, Coronis, & aliis precibus pro penitentia iniuncta debitis, si sola mente recitet, ibi. §. 3. & c. in aliis casibus not.

Et deducitur, quid non satisfaci, qui habens pro penitentia iniunctam jeonium, si illud nocte frangat, etiam si illud in die servet ibi, sub finem ref.

An Confessarius teneatur imponere penitentiam praeservativam t. r. r. 6. r. 26. §. 3. p. 335.

An Confessarius possit utique per penitentiam, ut matrimonium contrahat, ibi. §. 7. p. 335.

An illi ex penitentia ad Refectum, vel Canonem Virginis recte debent obligari habet, possit recitare cum socio, dicens quilibet vult salutem Anglicam, ibi. §. 1. p. 336.

An penitens, si imponere sit ad recitandum Officium, Psalmos, Coronas, &c. solus, teneatur hoc cum socio recitare, & penitentiam adimplere, si socium fecit adinvicem recitare, ibi. §. ult. & c.

An facta commutatioe penitentiae, possit penitens eligere quum maluerit. Et quid, si penitens iterum confiteretur eadem peccata, super quibus penitentia iniuncta fuit, & de novo illi penitentia imponitur, tertia prima, an teneatur, secundo penitentia non obstante, adimplere primam poenitentiam, t. r. r. 6. r. 32. p. 337.

An si penitens, si ex negligentia non adimplerit penitentiam tempore determinato Confessarii, peccet tamen venialiter, ibi. §. ult. p. 338.

An penitentia imposita a Confessario, quando adimpletur, debeat referri ad Confessionem, v. g. si quis habuit penitentiam a Confessario audiendi Missam quousque per facinus aut amentiam, vel aliam, sed aliquando audire Missam in memoriam dicitur penitentiae commutari, an satisfaciatur praepcepto penitentiae iniunctae & satisfactio illa fuerit pars Sacramenti, ut possit prodelle ex opere operato, t. r. r. 6. r. 33. p. 340.

Et quid, si iniunctum opus in penitentia penitens executioni modaret, cum intentione expressa illam non implendi, an tunc quid satisfaciatur praepcepto Confessarii, sed tamen non habeat rationem partis Sacramenti, & per consequens non remittit peccatum ex opere operato, ibi. §. 1. & c. p. 340.

An satisfactio Sacramentalis causet gratiam ex opere operato, Dione Card. Trev. X,

tom. 1. r. 26. §. 6. ref. 34. p. 341.

An satisfactio sacramentalis in peccato mortali facta habet suum effectum, t. r. r. 6. r. 35. p. 341.

Et asseritur, penitentiam in statu peccati mortalis impletur remittitur poenitentiam penam temporalem ex opere operato, quando concedit hinc inde quando cessat fluxus ille, ibi. §. 3. p. 341.

Et an penitentia taxata a Confessario iuxta gravitatem peccatorum, & non minorata ob fragilitatem penitentis extinguit debitor totius poenitentiae temporalis relictus, ibi. §. 4.

An impletur penitentiam in peccato mortali, peccet mortaliter t. r. r. 6. r. 37. p. 342.

Et an qui oblitus est penitentiae iniunctae, teneatur secundo eadem peccata confiteri, vel quid facere debeat, ibi. §. 4. p. 342.

An possit a Confessario imponi in penitentiam Sacramentalem opus praeter, & an penitentiam illam univocis peccati dupliciter, ibi. §. 3. & c.

Et an Confessarius possit imponere penitentiam per modum canonici dicendi, & hoc, vel illud feceris, levavi tibi in satisfactionem, ibi. §. 4. & c.

Et an Confessarius possit in penitentiam Sacramentalem imponere opus internum, ibi. §. 6. & c.

An adimplere penitentiam in illa peccati mortalis sit sicut peccatum veniale, t. r. r. 6. r. 38. p. 343.

Et notatur, quod si lo bonum sit peccatum peccati peccati, v. g. Confessarius jeonium, si per penitentiam a jeonio illius diei penitentia excludatur, non teneatur postea illud de jeonia, & Secus auctem si Confessarius praecipiat penitentiam jeonium diebus veneris, vel Sabbatis unius mensis, vel anni. t. r. r. 6. r. 39. §. 2. p. 343.

An Confessarius imponens penitentiam, etiam tunc determinat, quod illud elapsum, teneatur poenitens ad hoc illam adimplere, t. r. r. 6. r. 40. p. 343.

Si Confessarius imponit jeonium penitenti singulari diei veneris, per annum servandum, & festum Nativitatis Domini incidat in diem veneris, non teneatur poenitens illud de jeonia, & si potest jeonium in alium diem transferre, t. r. r. 6. r. 41. in fine §. 1. p. 343.

An Confessio sacramentalis iniuncta singulis mensibus possit ultra differri. Et an in praedicto casu possit anticipari. Et idem est de comendatione in utroque casu, si votum esset emittendi de confessione agenda singulis mensibus, t. r. r. 6. r. 42. p. 343.

An qui per Confessarium, vigore litterarum aliquas dispensationis habuit penitentiam, ultra singulis mensibus confitatur, Confessionem in aliquo mense omittam teneatur sequenti supplere, t. r. r. 6. r. 43. p. 344.

Et notatur, quod eo mense, qui iste vellet satis facere praeter confessionem annuat, tantum obligatur ad unam confessionem, & quod satisfaciatur tam dispensationi, quam praepcepto Ecclesiae, ibi. §. 3. & c.

Idem est de eo qui mensuram confessionem vorat, vel si quilibet Confessario mensuram confessionem in penitentia habuit, ibi. in dicto §. 3.

An penitentia imposita a Confessario possit differri ad annum. Et quid, si intra praedictum annum iterum vellet confiteri, & non adimplere penitentiam praeviam, vel primam confessionem praeviam, quod ad hoc possit perire penitentiam ad annum differre, t. r. r. 6. r. 44. per tot. p. 344.

Alia dubia proponuntur circa hoc, t. r. r. 6. r. 45. p. 344.

An in dilacione penitentiae iniunctae detur paritas materiae, t. r. r. 6. r. 46. p. 345.

Et notatur, non adimplere penitentiam, esse quid grave, & mortale, ibi. §. 4. & c.

Et quid, si Confessarius imponat penitentiam dicendi tertiam partem Rosarii B. Virginis, si intermitteret, v. g. quatuor Ave Maria, an exculatur penitens a peccato mortali ratione praeviae materiae, ibi. §. 4.

Idem est de penitentia audiendi Sacrum, si illud audiat post Evangelium recitatum, & de aliis similibus penitentis, in quibus dari potest paritas materiae, ibi. §. 3. & c.

An si quis culpabiliter omittit modicum in unam penitentiam, peccet mortaliter, etiam si sit imposita propter peccata venialia. Et quid dicendum sit, si penitentia gravis sit, sed ob venialia tantum peccata imposita, an ejus transgressio, vel omisio ad transgrediendo culpam venialem, t. r. r. 6. r. 47. per totam, & in aliis casibus not. p. 345.

An iniungenda sit penitentia scrupulosa frequenter intra eandem horam accedenti ad confessionem, tom. 1. r. 26. §. 6. ref. 49. p. 346.

An quis possit unum actum plures praecipit, & obligationis satisfaciere. Et pro praxi hujus quodestiones solvi diversis casibus adducuntur, & signatur quatuor casus infirmorum, pro satisfactioe Sacramentali. tom. 1. r. 6. ref. 50. & in aliis casibus not. p. 347.

An qui v. g. per mensem singulis diebus habuit penitentiam audiendi Missam, teneatur diebus festis duas Missas audire, t. r. r. 6. r. 51. p. 347.

An si Confessarius, v. g. iuxta exit duas Missas audire, satisfaciatur

penitens si simul ex eodem loco illat audiat à duobus Sacerdotibus. t. r. 6. r. 32. p. 247

Quia ex devotione recitat singulis diebus Officium B. Virginis, qui postea habuit penitentem recitandi pro anno singulis diebus rerum partem Corone ejusdem B. Virginis, quævit, an satisfactio die penitentis cum recitatione prædicti Officii. Et quid, si penitentis sit medicinalis, & præservativa. t. r. 6. r. 33. p. 247

Si quis habuit penitentem recitandi septem Psalmos per aliquas festas Perias flexis genibus coram Crucifixu, quæritur, an impleverit penitentiam recitandi dictos Psalmos aliquo alio tempore, & loco sine illis circumstantiis. t. r. 6. r. 34. p. 247

Si quis fecit penitentiam impostam à Confessorio ab intentione illam adimplendi, immò cum intentione conerari, an teneatur illam de novo facere. t. r. 6. r. 35. p. 248

Et inferior quod licet Penitentia non requiritur penitentis impositione, adhuc satisfaciens jejuniando ex devotione, ibi. 3. p. 248

Et quid, si aliqui Confessarius imposuit pro penitentis jejuniis, vel elemosynam distinxit, & ipse dederit elemosynam cum intentione non adimplendi penitentiam pro illam partem, sed jejuniando postea, an possit adhuc penitentem non jejunare, ibi. in dicto 43

Quæ penitentia imponenda sit à Confessorio ei, qui hominem necasset. t. r. 6. r. 36. p. 248

An si quis locuter indulgentiam plenariam, liber remanet ab implenda penitentia medicinali, imposta à Confessorio. Et quid, si penitentia non sit medicinalis, com. s. trad. 6. r. 37. & in aliis ejusnot. p. 248

Quando penitentia imposta à Dataria pro aliquo matrimonio legitime impleri non potest, an possit commutari ab Episcopo, & contrahentes virtute dispensationis obtemperare matrimonio intro. Et pro praxi dictæ quæstionis alie diversæ in exemplum adducuntur. t. r. 6. r. 38. & 39. p. 248. & 349

Appendix ad alias difficultates mixtas, & dispersas per alias Tom. Trad. & Resol. quæ simul pertinent ad hoc verbum Penitentia, seu Satisfactionis Sacramentalis.

1^a Penitentia jejuniis à Confessorio imposta secularis, & Sacerdotes, & Regulares an possint edere ova, & lacticia extra Quadragesimam, in Quadragesima autem cum Bulla Cruciatæ secularis tantum, non autem Sacerdotes, & Regulares. t. r. 3. r. 169. p. 6. & in r. 167. p. 1. & in r. 168. p. 202. & 101

A penitentia penalis à Confessorio imposta impletur liberatur, qui sumit plenariam Indulgentiam. t. r. 6. r. 169. p. 1. p. 160

Et hoc intelligitur de penitentia, quæ non sit præservativa, ibi. 9. a ratione penitentis, & beneficii obliquis in die recitare Officium divinum, an teneatur pluries in die recitare. t. r. 6. r. 171. p. 3. p. 233

Penitentiam in confessione impostam videas Confessarius penitentem non adimplere, an possit illam manere, ut promissa adimplat. t. r. 6. r. 57. p. 2. p. 330

Penitentiam, quam Confessorius imposuit penitenti, an possit Confessarius manifestare sine traditione sigilli Confessionis. t. r. 6. r. 64. p. 5. p. 331. Ubi pro praxi alius casus

Et ubi advertitur, non bene fecisse quandam Confessarium imponendo penitentem pro penitentia ab gravi peccata, sed ignorata, ut longo tempore penitentem audiret sacrum flexis genibus. ibi

Penitentiam impostam à Confessorio, an penitentem teneatur non manifestare sub sigilli confessionis. t. r. 6. r. 64. p. 5. p. 333

Et quid, si ex revelatione hominidum redderetur aliquid malæ famæ, aut aliquid minus civilisatione dignum in Confessione, aut aliquid ejusmodi, ibi

Ad penitentiam aliquam imperfectam an teneatur statim, qui peccat, quia ad perfectam contritionem non teneatur. t. r. 3. r. 26. p. 1. p. 153

Penitentiam sacramentalis non teneatur servare penitens, si prohibetur Indulgentiam lucrari. t. r. 6. r. 64. p. 5. p. 333

Penitentiam à Confessorio injunctam an adimplat, qui solvit eam animo non satisfaciendi pro tunc, sed postea intendendo, & tamen postea peccata vult satisfacere illa prima recitatione. t. r. 6. r. 46. p. 4. p. 301

Penitentiam à Confessione injunctam an implet, quicquid mentaliter peccavit. t. r. 6. r. 56. p. 4. in fine. p. 309

Qui penitentiam sacramentali jejuniis habet pro certa die, an toties peccet, quoties in ea cæcis comedit. t. r. 6. r. 83. p. 1. p. 187

Penitentiam Confessarius dans femine, ut nuda se verberaretur, ut possit accipere, an Inquisitoribus sit denuncianda. t. r. 3. r. 29. p. 2. p. 281. p. 283

Penitentiam gravem imponere sub veniali Confessarius potest. t. r. 3. r. 31. p. 1. p. 65

Penitentiam in confessione impostam à Pontifice, etiam si Sacerdos non sit, possit tollere. t. r. 3. r. 44. p. 4. p. 39

De non impletis in Titulo S. Inquisitionis impostis penitentiis. Et an non levis ex hoc suspicio de hæresi oriatur contra. t. r. 3. r. 13. r. 14. p. 1. & sequ. p. 33

Vide verbum *Indulgentia, Lingua, 3*

Item verbum *Communitas, Quæstio, 4*

Item verbum *Indulgentia, Satisfactionis, Sacramentalis, 1, 5*

Item verbum *Abstergeri, Adimplere, Animus, Confessarius, Ecclesia, Imperium, Interrumpit, 8*

Penitentia.

Vide verbum *Abstergeri, 8*

Penitentia sacramentalis.

An Sacerdos ordinatus ab Episcopo sine forma contenta in illis verbis *Accipe Spiritum Sanctum, &c.* sit expositus ad audiendas confessiones, consecraret sacramentum Penitentis, t. r. 3. r. 2. s. & in aliis ejus not. p. 60

An auctoritate sufficientis possit ab Episcopo admitti sine examine ad audiendas confessiones. t. r. 3. r. 3. p. 62

Et an idem sit ad audiendas confessiones sine examine possit licentia sine causa revocari, quia illud ius privilegium penitus privatum, ibi. sub fine. ref.

An Confessarius valide absolvat, an etiam licentia habita ab Episcopo, vel ejus Vicario ducatur in scriptis. t. r. 3. r. 4. p. 61

Et an licentia constanti obreata immediate penitus sit valida, ibi. 3

An ad suscipiendam confessionem sufficiat ratihabio de præfenti Et an Sacerdos peccet, si ita confessionem audire incipiat. t. r. 3. r. 7. & in multis aliis ejus not. p. 61

Et an sit probabilis opinio, quæ docet ex præsumpta voluntate Superioris posse tanquamque absolvi. ibi. 5. ult. p. 7

An revocatio sine iusta causa facta Sacerdotibus secularibus non audiendi amplius confessiones sit nulla. Idem est de Religiosis. t. r. 3. r. 6. & in multis aliis ejus not. ibi

Et an secularis Sacerdos approbi, etiam sine causa ab eodem Episcopo possint approbi ad examen vocari, sed non reprobati. Et quid circa hoc de Regularibus, ibi. prop. finem ref.

An in approbatione Confessarius requiratur iudicium interius Episcopi de eorum sufficientia. Et an hoc idem dicendum est de examinatore. t. r. 3. r. 7. p. 62

Et notatur, quod melius est Rullicis penitentibus habere aliquam Confessarius ab Episcopo approbatus, etiam insufficientis doctrinam, quam nullos, ibi. 3. p. 62

Et sic Episcopus non peccat, quando caret Sacerdotibus sufficientibus doctrinam etiam pro Rullicis approbi aliis Sacerdotibus in Confessario pro suscipiendis eorum, aut alterius generis hominum confessionibus, ut illos Sacramentaliter absolvat ibid. in eod. 53

Si dicitur licentia ad audiendas confessiones sicutus specialis quæritur, an expirare tempore concedenti re integra. Idem est de facultate dispensandi, primo tenet trad. 3. r. 201. 8. & in aliis ejus not. p. 62

Et docetur, hoc procedere à fortiori in facultate eligendi Confessarium dati pro Jubilæo, & Bullæ Cruciatæ, & in facultate recitandi ordines extra tempora, &c. ibi. 9. p. 63

An Confessarius hic Panormi ab Episcopo approbatus possit Panormitanum absolvere Romæ, Neapoli, vel aliis locis extra Diocesim. t. r. 3. r. 9. p. 63

Et quid de proprio parrocho, & de Religiosis, pro approbatione equiparantur Parrocho, ibi. in principio resolutionis.

Utrum Parochus, v. g. Mellanenſis possit ex licentia Parochi Panormitani confessiones Panormitanorum in eju Parochia recipere abque approbatione Archiepiscopi Panormitani. t. r. 3. r. 1. s. & in aliis ejus not. p. 64

An Parochus possit exponere ad Confessiones audiendas approbatus à quocunque Episcopo. Et quid, si Episcopus prohibet huius Parochis, aut Superioribus Regularium, ne Sacerdotes alios approbatus ad audiendas confessiones exponant. t. r. 3. r. 2. s. & in aliis ejus not. p. 64

Et an supra dicti Confessarii consenti Parochorum audientes confessiones possunt parari ab Episcopo, eo quod in aliena Diocesi confessiones suscipiunt. Et quid dicendum, si hoc faciat virtute Cruciatæ sine nova approbatione, ibi. 4

An post Concil. Trident. Parochi possint exponere ad confessiones suorum subditorum audientes simplicem Sacerdotem ad Episcopum non approbat. t. r. 3. r. 7. & in multis aliis ejus not. p. 64

An Parochi per Bullam Cruciatæ, Jubilæum, &c. sint eligibiles pro totum mundum ad confessiones audiendas sine approbatione episcopali. ibi. 5. ult. p. 65

An sit opinio probabilis aliquorum Doctorum asserentium posse Parochum simplicem Sacerdotem ab episcopo non approbatum exponere ad Confessiones audiendas suorum subditorum. t. r. 3. r. 14. & in aliis ejus not. p. 64

Et notatur quod Parochus non potest eligere sibi Confessorem nisi ab episcopo approbatum, ibi. post med. 5. ult. in fine. p. 65

Et an saltem possit Parochus deputare simplicem Sacerdotem non approbatum ab episcopo in aliquo casu, v. g. ut si minimi sit paratus fit in Echdomada sancta, vel tempore Jubilæi, in quo concurrunt plures Confessiones, & approbat Sacerdos dicitur, &c. non est facilis recessus ad episcopum longe distans, ibi. 3

- tatis p^{er}at, inquit licentiam audiendi confessiones, quod ipse iure c^{on}cedit, ibi in hoc §. 2. & in aliis ejus not.
- An parochus, qui residet in sua parochia, sed non per se ipsum, sed per alios ministrat Sacramentum penitentiae, & Eucharistiae, & peccet mortaliter, & teneatur singulis restituere, c. 1. tr. 3. r. 40. p. 82
- Et notatur, quod habitatio parochi, ut declaravit Sacra Congregatio Cardinalium debet esse prop^{ri}e parochiam, id est ad modicum quantitatem, ibi. §. ult. p. 83
- An parochus semel, vel his denegans foddium in confessione audire, rationabiliter illum petentem, p^{er} ejusletur a mortali peccato t. r. 3. r. 4. p. 83
- Et notatur, peccatum non teneri ad audiendum subditum, quando illi providit de alio bono, & ap^{er}to, c^{on}stitutio, nisi forte ex aliqua specialis necessitate, ut patet ab ipso paroco audire, ibi §. 4. h. 5
- An parochus teneatur audire confessiones subditi, quousque ille voluerit confiteri, sub poena mortalis, t. r. 3. r. 4. p. 84
- Ad id in aliqua Synodo Diocelana, prohibetur audire confessiones in domibus privatis sub poena p^{er}secutionis, dicitur confessiones fiat ouile. Et quid si prohibetur, ne audiantur confessiones mulierum in Ecclesia ante primum, vel post octavam solis, vel extra sedem confessionalem, t. r. 3. r. 4. p. 84
- Et an in dicta tali Confessarius ministrando peccet, & incurat irregularitatem, ibi. sub fine.
- Quidam confessus est cum viro, & dicitur, quem fecerat esse in statu peccati mortalis, habens commoditatem confitendi cum alio, queritur, an peccaverit mortaliter, & confessio illi fuerit nulla, t. r. 3. r. 4. p. 84 & ex consequenti in multis aliis ejus not. p. 84
- An puer situm post usum rationis teneatur precepta Ecclesiae, Confessionis, Eucharistiae, & c. & si dicitur, & quibus abstinere in diebus jejunii, t. r. 3. r. 4. p. 84 & in aliis ejus not. p. 84
- Et ad quando debet esse, puerum habere usum rationis primum, ut sit habere, & esse obligatum, si implevit septennium, ibi in fine, & io r. 4. p. 84
- An inter septennium in dubio, an puer habet usum rationis, primum, qui non habet, t. r. 3. r. 4. p. 84 in fine, p. 84
- An pueri teneantur ad annum confessionem, & c. si ante septennium usum rationis obtinuerint, t. r. 3. r. 4. p. 84
- Et docetur pueros ante septennium si adepti fuerint usum rationis posse comedere carnes in Vigiliis, Quadragesima, & c. nec teneri ad annum confessionem, ibi §. 4. & c.
- Et notatur, status & infidelium tempore jejunii posse carnes ministrari, quia non subduntur legibus Ecclesiae, ibi. §. ult.
- An Papa teneatur sub mortali ad confessionem peccatorum (sicut in anno, t. r. 3. r. 4. p. 84)
- An qui habet facultatem eligendi Confessarium pro sua vice possit pro oblitis vel illis facultate, t. r. 3. r. 4. p. 84
- An qui satisfaciat precepto Ecclesiae cum confessione voluntarie nulla, quia sine dolore, proposito, & c. t. r. 3. r. 4. p. 84
- Et notatur, quod talis involuntarie nulla non satisfaciat precepto Ecclesiae, cum inveniat reservationem, si Confessarius potestatem habeat ab his absolvere, ibi §. 3. & c.
- Et an periculum confessionem possit vitare poena excommunicationis, in Constitutionibus Episcopalis impoⁿitum, ibi §. 4. & c.
- Et an pueri harum vel usum rationis incurant dictam excommunicationem, vel necesse est, ut r. 4. annu habeant ad incurram excommunicationem, & c. si pueri exsulant a censura secunda ad iudice, non tamen a censura Canonica, id est in §. 5
- Petrus confessionem fecit in die Nativitatis Domini, sed postea in multa peccata incidens, tempore Quadragesimae scilicet illa Confessario non capitulo, queritur, an illa prima confessio satisfaciat precepto Ecclesiae ante Confessionis. Quod est quere, an fideles satisfaciunt precepto Confessionis quovis tempore anni tempore confitendo, vel teneatur confiteri tempore Quadragesimae, t. r. 3. r. 4. p. 84 & 5. p. 84
- Et quid, si post dictam confessionem peccavit mortaliter, & satisfaciatur sit Eucharistiam in paschate, aut si mortis periculum superveniat, ibi in fine r. 4. p. 84
- Et an ea causa causa usque ad Pentecostem Confessionem qui differre possit, ibi ad med. §. 3. r. 4
- Et in casu supradicto, an talis in anno sequenti teneatur confiteri illa peccata causa causa post confessionem anni praeteriti, & cum tali confessione effecta in anno sequenti satisfaciatur etiam precepto anni sequentis, ibi §. 3. r. 4. p. 84 & in t. 3. p. 84 & 88
- Et an in anno pro impiorum diebus precepti comparandus, sit a Januarii in Januarii, vel a Quadragesima in Quadragesima, vel a Paschate in Pascha, ibi §. 4. idem r. 3. & c.
- Et si quis, v. gr. in principio anni confessus est venialia, & postea commisit mortalia, an, loquimur, teneatur ea precepto annum confessionis confiteri intra illum annum dicta peccata mortalia, ibi ad med. dicti 4
- An qui in paschate non adimplevit preceptum confessionis, teneatur magis probabiliter prime quoque tempore confiteri, t. r. 3. r. 4. p. 88
- Et ad qui non est confessus in periculo mortis, cum habet confessionem peccati mortalis, teneatur postea quamprimum con-

- fiteri, quia preceptum confessionis in tempore obligat propter periculum damnationis, ibi §. ult. & c.
- Qui in confessione pascalis omisit aliqua peccata per oblivionem & postea scilicet in illa recordatur, queritur, an teneatur illa illam confiteri, vel possit dimittere ultra ad confessionem anni sequentis, t. r. 3. r. 4. p. 84 & in aliis ejus not. p. 89
- Quando quis ex illa causa in confessione non confiteretur aliquod peccatum, an teneatur illam iterum confiteri, vel possit non confiteri illud usque ad tempus, in quo obligat preceptum confessionis, t. r. 3. r. 4. p. 84 & in aliis ejus not. p. 89
- Supponitur, aliquod posse perire tempore recitatio peccatum in confessione, sed cum aliquibus limitatibus, & Regulari, t. r. 3. r. 4. p. 84 & in multis aliis ejus not. p. 89
- Et notatur, quod peccata, quae ex rationali causa taceamus, stat est, ut in dicto modo accipimus, sicut alia, quae in confessione ex placent, ibi §. 4. & c.
- Etiamque advertitur, ut habet causam accidentalem peccatum, quod possit pasci recurre, cum possit illa causa, unde si habet iustum causam recurre, sicut furtum externum, vel peccatum reservatum, teneatur confiteri se habuisse voluntatem subripere, & ad idem internum in peccato reservato, ibi §. 5. & c.
- Et queritur, in quo virandum scandalum debet lumere Eucharistiam, & h. b. peccata reservata, teneatur illi cum non reservatis Confessione manifestare, etiam si non habere peccatum in reservata, ibi §. 6. & 7. in plurimis aliis ejus not. p. 90
- An omittens per unum annum confessiones, toties peccet, quoties non exhibetur, obligat confessionem p^{er} voluntatem, t. r. 3. r. 4. p. 90
- An quis in paschate teneatur confiteri peccata venialia, ut impleat preceptum, si mortalia, quae habet ratione aliquis periculum, vel alterius infamiae minime confiteri possit, totum, t. r. 3. r. 4. p. 90 & in multis aliis ejus not. p. 90
- Et ex Ecclesia Sacramentalis confessionem de venialibus precipere omnino possit, t. r. 3. r. 4. p. 90
- Et in Clementina de illa Monachorum ubi praecipitur Religiosis S. Benedicti, ut semel in mense confiteantur, non obligat sub mortali, si habuerit caput venialia, & c. quid si Monachi habent etiam mortalia peccata, ibi §. 4. per tot. & in aliis ejus not.
- Et an talis qui venialia ex precepto Eccl. quis teneatur confiteri aliquo venialia, si peccata mortalia caret, t. r. 3. r. 4. p. 90 & in lin. p. 91
- Et an qui non habet conscientiam peccati mortalis, sed tantum venialia, non teneatur ea vi precepti confessionis ad comparandis coram proprio Sacerdote, & c. Et quid si adit scandalum, ibi §. 5. & c.
- An qui peccatum mortale commisit, si timeat gravem damnum, si illud confessionem, teneatur illud latere in genere confiteri, t. r. 3. r. 4. p. 91
- Et an in dicto casu, si ex iusta causa taceat peccatum, teneatur contritio omnino illius peccati, ibi §. 4. & c.
- Et an teneatur, cum primum possit, confiteri tale peccatum, vel possit illud confiteri, cum accedit remissum, qui obligeat preceptum confessionis, ibi §. 5. & in aliis ejus not.
- Et quid est sciendum in eventu, qui Communionem sine gravi scilicet delicto premittere quis non possit, si confessio illi adeo longa, ut tunc perici non possit idem est, quando parochus desert Eucharistiam arguatur, & petit reconciliationem, ibi §. 6. & 8. p. 92
- Et an quando preceptum confessionis solatur, & vir ignotus lingue non habet copiam Confessarii, qui illum plene intelligit, possit abstinere, auditus illa peccata, quae aliquo saltem modo percipi poterint a Confessario, ibi §. 7. & c.
- Idem est de homine muto, surdo, aut balbutientis lingue, ibi in fine dicti §. 7. & c.
- An quando ad illud periculum obliviscendi multa peccata, teneatur qui iure divino confiteri ante annum, t. r. 3. r. 4. p. 92
- An teneatur praeiuvare confessionem, qui timet, quod quando obligat confessio, non erit copia Confessarii, t. r. 3. r. 4. p. 92
- An extra articulum, & periculum mortis urgeat preceptum divinum confitendi peccata, t. r. 3. r. 4. p. 92
- Datum quod preceptum divinum confessionis obliget extra articulum mortis, queritur, quo alio tempore obliget, t. r. 3. r. 4. p. 93
- Et an si Pontifex abrogaret preceptum Ecclesiasticum confitendi singulo anno, remaneret preceptum divinum vix, & indeterminat. Et quid cum aliquo in particulari, ibi §. 8. & c.
- An preceptum confessionis obliget propter periculum incurandi plura, & ova peccata, & si differat confessio, ut si tales teneatur ad confitendum frequentius, quoniam semel in anno, t. r. 3. r. 4. p. 93 & 94 & 95
- Et an saltem sit obligatio sub mortali sapienti intra annum elicere actum contritionis propter vitandum periculum incidendi in nova peccata mortalia, ibi §. ult. t. 6. p. 93
- An ponit, qui subriam, & debilem habet memoriam, teneatur scribere peccata, t. r. 3. r. 4. p. 93
- Et ad quis peccet latere venialiter adhibendo niam dicti enarium, & curam maiorem, cum opus sit in scriptura conscientia ante confessionem, ibi §. 8. r.
- An mureo teneatur confiteri per autem, & signa. Et quid de ignorantia idioma Confessionis, t. r. 3. r. 4. p. 94
- Et an Confessarius, tempore, qui obligat preceptum confessionis possit absolvere munus, qui prebet signa doloris, etiam si nullum

lum possit ex ejus signis intelligere peccatum, & alius non addit Confessione, qui melius intelligit, quod à fortiori procedit in articulo mortis. ib. §. ultimo.

An mutus, si sciat scribere, teneatur confiteri per scripturam, ut integram faciat confessionem, t. t. r. 3. r. 72. & in aliis ejus not. pag. 96.

An furdus teneatur confiteri, & quid cum eo agere debeat Confessorius. Et si saltem sciat scribere, an teneatur scribere, & confiteri per scripturam. t. t. r. 3. r. 73. pag. 96.

Exponitur casus curiosus de confessionibus quædam valde per litteras. Videlicet in Anglia aliqui Catholicos cum esset ad mare emigrata, & hæretici volentes permittere confiteri cum Confessorio Catholico, si haberet commoditate scribendi ad aliquem Confessorium, an possit per litteras confiteri, & rogare Confessorium, ut in immiseretur inter adstantes prope tabulam, & illam tunc præsentem, & Confessorium intuentem, voce secreta illum absolvere. t. t. r. 3. r. 74. pag. 96.

Et deducitur, posse Confessorium absolvere moribundum, si interuentus, qui vocatur Confessorius nomineægroti, & postea non adeat præsentem coram Sacerdote, & ægroti, quando Sacerdos absolvit moribundum subfalsis delictis. ib. in fine. §. 1.

An in Paschate, ubi articulo mortis teneatur per scripturam confiteri, qui alio modo non potest, ut v. g. mutus, & furdus, vel infirmus, qui loqui non possit. t. t. r. 3. r. 75. pag. 97.

An confessio per litteras aliquando possit esse valida post decretum Clem. VIII. Et an Sacerdos ita poenitentem absolvens peccet mortaliter. t. t. r. 3. r. 76. pag. 98.

Et an qui per litteras, vel interuentum Sacerdotis peccata sua manifestavit alicui Confessorio, possit absolvi, postquam Confessorius accessit ad illum, dummodo adhuc vivat, ib. §. ad med.

An esset absolvendus, qui suo capite præbere Confessorio peccata scripta, de illis presente in accusat. t. t. r. 3. r. 77. pag. 98.

Et quid ubi dicendum, si qui magnum pudorem sentiret, si proprio re peccata confiteatur, an peccet mortaliter, si per scriptum confiteatur, præterea Sacerdotem. ib. ad med. §. 1. ver. Unde.

Et quid, si per gutturus angorem confiteri absolute non possit, & scribere peccata facili possit, ib. in fine. ref.

An in articulo mortis teneatur ex præcepto divino confiteri per interpretem, si quis alio modo non potest. Et quid per implem præcepta annuæ confessionis. t. t. r. 3. r. 78. & in aliis ejus not. pag. 98.

Et difficultas est, quando quis in articulo mortis dubitat de sua contritione, an tunc teneatur confiteri per interpretem omnia peccata mortalia, vel in tali casu, an possit confiteri aliqua peccata venialia, & generatim omnia mortalia, dicenda se confiteri alia omnia peccata, quibus Deum offenderit. ib. §. 2. & in aliis ejus not.

Et quid, si poenitentia habet probabilem existimationem de sua contritione. §. 2. & in aliis ejus not.

Et an in supradictis casibus interpretes teneatur ad sigillum Confessionis. ib. in fine. ref.

Et an in supradictis casibus poenitentia possit ex causa confiteri, que cum minori infamia explicare potest, tunc illa, ex quibus notabilis infamia sibi, vel alteri sequi potest. tom. 1. t. r. 3. r. 79. in fine. pag. 99.

Et notatur, aliquam validam, & licitam per scripturam confiteri Sacerdoti presenti, dando ipsi legendam, & figendo in accusatorem de omnibus illis, qui scripserit tradit. Immo, & cum possit aliter confiteri, nullum est præceptum prohibens talem confessionem. t. t. r. 3. r. 80. §. 1. pag. 99.

Sed difficultas est, an poenitentem teneatur se accusare de illis peccatis scriptis, postquam à Confessorio lecta fuerant, vel sufficere antea. ib. §. 2. pag. 100.

Et an qui non potest aliter, teneatur confiteri per scripturam, ib. §. 3.

Et an si Confessorius fuerit presentem, cum peccatum committeretur à poenitente, vel qui audiret, sufficere poenitenti dicere, *Accusor me de illa peccata, quod vidisti me committere, vel quod audisti me committere heri*, vel audieris heri. ib. post med. §. 7.

An qui, v. g. in India, vel in partibus infidelium tunc non potest habere Confessorium tempore mortis, teneatur anticipare Confessionem, ut idem præceptum divinum constet in articulo mortis. t. t. r. 3. r. 81. pag. 100.

Et qui sequitur, infirmum, qui perverens in articulo mortis, seu periculo iterum peccavit mortaliter post confessionem tunc factam, teneatur iterum confiteri. ib. §. ultimo. pag. 100.

An servi Christiani infidelium, in tempore Paschatis non habeant Confessorii copiam, teneatur elicere aliam contritionem de peccatis mortalibus perperatam, t. t. r. 3. r. 82. pag. 101.

An meretrices, qui in Paschate non sunt coactæ, priventur Ecclesiastica sepultura, & incidunt in casum aliquem Synodalem, si in art. t. t. r. 3. r. 83. pag. 102.

An potest, qui decem quartum annum, vel ad minimum duodecimum nati sum, nullum modo incurrit dicam poenitentiam, si non confiteatur in Paschate, ib. §. 2. & in aliis ejus not.

An in articulo mortis per faciendam confessionem laico, quando non adeat Sacerdos: unde Confessio, quam faciunt nati inter se ipsos, imminente consilio reprobari videtur. t. t. r. 3. r. 84. pag. 103.

Quandam obliges præceptum contritionis. t. t. r. 3. r. 85. pag. 103.

Et an qui peccavit, teneatur ex præcepto satisfactionis habendi contritionem de peccatis jam remissis, quoties memoria occurrat. ibid. §. 2. pag. 102.

Et quid, si Sacerdos admittaturus sit Sacramentum, & non sit alius Confessorius, an tunc teneatur contrari de peccato, quod habet. ib. §. 7. in fine.

An peccator post peccatum teneatur statim ad aliquam poenitentiam imperfedam. Dicitur imperfedam, quia ad perfectam, v. g. contritionem non teneatur. t. t. r. 3. r. 86. pag. 103.

Et hæc opinio procedit etiam quoad Religiosos, qui non statim se peccato, teneatur contrari. ib. §. 5. pag. 103.

An existens in peccato mortali, quando elicit aliam contritionem propter admittiturum alicuius Sacramenti, teneatur ad eam condiscantia, & commensurationem omnium peccatorum. Idem queritur, quando quis ex *duobus* Confessorii ad articulum fœdalis celebrat, absque prævia confessione. t. t. r. 3. r. 87. pag. 104.

Et advertitur, non requiri distindas contritiones pro distindis peccatis, sed sufficere unam pro omnibus. Et docetur tamen sub præcepto naturali teneri peccatorem ad easdem, & recogitationem omnium peccatorum. ib. §. 8. pag. 104.

An qui contritus peccatum ablitum, vel peccata alia confessio iterum confiteri, debeat necessitate eliceri novam dolorem. t. t. r. 3. r. 88. pag. 105.

An dolor de peccatis semper exigitur tempore absolutionis. t. t. r. 3. r. 89. pag. 106.

An in articulo mortis ubi post confessionem factam, tamen cum æritione cognita, teneatur elicere aliam contritionem in omnium mortalium, qui in vita commisit, qui præceptum contritionis per se obligat taliter tempore mortis. t. t. r. 3. r. 91. pag. 107.

An mortuus, Confessorio absente, teneatur revocare in memoriam omnia peccata, ut de illis possit elicere aliam contritionem. t. t. r. 3. r. 92. pag. 107.

An qui sermo in examine elicit aliam contritionis proponens sequenti die confiteri, debeat in confessione nullum alium dolorem expressim, confiteatur valide. t. t. r. 3. r. 94. & in aliis ejus not. pag. 107.

An alius dolor, si per malum temporis præcedat, sufficit ad ejus validitatem. Sed quoad prædictam difficultatem est, quantum sit illud tempus. t. t. r. 3. r. 95. pag. 108.

Et docetur, quod quando quis anxius, vel altitius peccati statim post absolutionem recordatur, & addit illud, in tali casu non indiget nova actu doloris. ib. §. 3.

Item, quod quando quis iterum confitetur eadem peccata, à quibus jam directè fuerat absolutus, non teneatur habere novum dolorem coramdem peccatorum. ib. §. 4.

Et notatur, ærititionem non metum poenæ Purgatorii sufficere ad valorem Sacramenti. Idem dicendum est de ærititione concepta ex metu poenæ, vel alioque damni corporalis. ib. §. 5.

Et an æritio infamum, vel mortis, quæ inducitur infamia, vel ob aliud malum temporale, sit sufficiens ad effectum Poenitentia suscipiendum. ib. ad med. dich. §. 5.

An dolor debeat perferre confessionem, & sit referendus à poenitente ad sacramentum Poenitentia, ut sit postea dolor sufficiens quando poenitentia confitetur. t. t. r. 3. r. 96. pag. 108.

Et an si quis confiteatur sine proposito dolendi statim post confessionem peccatorum, an tunc sufficiat elicere dolorem de peccatis non solis sine proposito dolendi statim post confessionem, an poenitentia debeat iterari confessionem, tanquam substantialiter invalida, ib. §. 10. pag. 109.

Et an si poenitens post dolorem novum peccatum committat, novum dolorem debeat elicere cadente super amnia, vel an sufficiat de novo tantum peccato commisso dolere. ib. §. 11.

An si poenitens elicit actum doloris post narrata peccata ante absolutionem recipit sacramentum Poenitentia, t. t. r. 3. r. 97. pag. 109.

An in confessione venialium sufficiat dolor virtualis. t. t. r. 3. r. 98. pag. 110.

Et an sit mortale confiteri tantum venialia absque dolore supernaturali. ib. §. 4.

Et an peccati veniale virtute Sacramenti remitti possit. ib. §. 5. pag. 110.

Et an virtute Sacramenti tibi remittatur non solum peccata, quorum ærititionem habes, fed actum omnia alia, quorum complicitatem non habes. ib. in eodem §. ver. Alii.

An per actum tantum veniale novum peccatum censetur retractatus dolor, & propositum circa omnia venialia, & mortalia ex motive universalis. t. t. r. 3. r. 99. pag. 111.

An sit mortale aliquod veniale confiteri sine dolore. t. t. r. 3. r. 100. pag. 111.

Et quid ubi dicendum de sanctis affectibus poenitentia non nisi necessarium ad remissionem venialium. ib. §. 4. & seq.

An in confessione venialium requiratur propositum non peccandi amplius venialiter. t. t. r. 3. r. 101. pag. 112.

An sit valida confessio venialium, si aliquis non habet dolorem, nec propositum cavendi dumtaxat. t. t. r. 3. r. 102. pag. 113.

Et an liceat confiteri illa, de quibus nec dolor, nec propositum cavendi habet. ib. §. 3.

An possit quis, si non habet peccata mortalia confiteri in genere, v.g. de communibus peccatorum contra calumniam. Et quid, si tunc aperiat simul aliqua venialia. t. t. r. 3. p. 103. p. 113.

Et observatur, quod si quis peccata non habet mortalia, sed venialia tantum, non sit fit, ut dicat in generali se venialiter peccasse, peccatorum tantum specie, sed ut unicuique saltem explicet oportet in specie peccatorum, v.g. mendacii, furii, &c. dicitur ad venialium homo non teneatur confessionem; nam supposito ea confiteri velis, saltem unum in specie explicare oportet, f. p. 103. p. 113.

An et qui integre confiteatur veniale peccatum, possit explicare complerem. t. t. r. 3. p. 104. p. 114.

An sola attritio in homine iusto sit sufficiens ad remissionem peccatorum venialium extra sacramentum Pœnitentie. t. t. r. 3. p. 106. p. 114.

Et an ad remissionem venialium extra, & intra Sacramentum requiratur etiam propitium in posterum vitandū illi. ib. 3.

Unde si quis confiteatur multa peccata venialia, an sufficit ad validitatem Sacramenti, si delectat totum de aliquo cum proposito de cetero illud vitandū. ib. in fine.

Et observatur, non sufficere quicquamque attritionem, sed illam, quæ oritur ex imperio charitatis, hoc illam, quæ talis est, ut fervore suo adequetur gravitati talia peccata venialia, t. t. r. 3. p. 106. p. 114.

Et an alia opera bona iuxta diſtincta à contritione, dilectione Dei, & attritione sufficiant ad remissionem venialium. ib. 3.

An attritio sufficit ad justificationem in Sacramento ex solo motivo timoris, & non amoris. t. t. r. 3. p. 107. p. 115.

Et notatur, quod qui deſertit peccata ob agnitivam, infamiam, nimiam paupertatem, prout à Deo intelligi ſolent propter peccata, veram attritionem concipiunt. ib. 3. p. 116.

Et docetur, quod diſpoſitus hoc confessionem cum dolore peccatorum, non indiget re novationem doloris, quando est confiteri. ib. 3. in fine.

Et quid est ſentendum de illo, qui addit aliquod peccatum ſtatim poſt abſolutionem. ib. 3. ult. p. 116.

An ad ſacramentum Pœnitentie ſufficit attritio de peccatis multis ſepare, & c. ubi plures de attritione. t. t. r. 3. p. 108. p. 115.

Et attritio ad ſacramentum Pœnitentie ſufficiens non debet eſſe exſtimate confitio. ib. 3.

Et notatur, quod non ſufficit attritio, ut attritio ad ſacramentum Pœnitentie requiſita antecedit confessionem, ſed ſufficit, quod antecedit abſolutionem. ib. 3.

Et an ad effectum ſacramenti Pœnitentie ſit neceſſaria attritio omnium venialium, vel ſufficit de non tantum. Idem eſt quod doloris de morte ante legitime confitio. ib. 3. p. 117.

Et an fit habenda attritio, vel contritio de peccatis oblivioni traditis. ib. 3. ib.

An ſi aliquis accedat ad Confessionem ſufficienter attritus abſque alio formali propoſito non peccandi de cetero, recipiat gratiam, & confitio ſit valida. t. t. r. 3. p. 109. p. 117.

Et docetur, quod qui habet propoſitum vitæ peccatorum futurum non requirit ut poſitive iudicet ſe conſtenter evitare peccata etiam mortalia, ſed quod lo præſenti verè propoſit, quantum in ſe eſt, illa vitare. ib. 3.

An ad effectum ſacramenti Pœnitentie ſufficit implicitum propoſitum de cetero non peccandi, quod in ipſa diſpoſitione peccati virtualiter cogitator. t. t. r. 3. p. 110. p. 117.

An propoſitum non peccandi in articulo mortis. t. t. r. 3. p. 111. p. 117.

Com quia amſer aliquis peccata in confessione ex ignorantia invincibili oblitus, in qua oblivione peccatorum lethaliter, quia non adhibuit diligentiam neceſſariam in examinanda conſcientia, quaeritur, aſualis confitio ſit invalida, & ideo iteranda. t. t. r. 3. p. 112. p. 118.

Et reſolucio dicitur quaſtionis perdet ex illa, an deor confitio valida quantum ad ſubſtantiam, ſit non teneatur homo confiteri eadem peccata, ſive adeo ſit verum Sacramenti Confessionis, & nihilominus quod ſit confitio informis, id eſt non confiteſſus gratiam, ſicut eſt verum Baptiſmus informis in illo, qui baptizatur cum intentione peccandi. ib.

Et in ſultimo diſtæ reſolutionis datur regula ad cognoscendum, quando præparatio ad confessionem fuerit ſufficiens ad validitatem confessionis.

An deor confitio valida, ſed informis non ſolum reſpectu examinationis, ſed etiam reſpectu doloris. t. t. r. 3. p. 113. p. 118.

An confitio ſada ex ſon venialis ſit valida. t. t. r. 3. p. 114. p. 119.

An mendacium de peccato veniali, quod eſt coſcientia Confessionis, fit peccatum mortale. Et quid, ſi tantum ſit materia partialis. t. t. r. 3. p. 115. p. 119.

An in mendacia ſada in confessione, vel iudicio datur parvitas materia. t. t. r. 3. p. 116. p. 119.

An ſi perſonalia prohibeantur in aliquo oppidum, non negotii causa, ſed ut conſtetur Parochi illius, ſit paſſis confitio valida. t. t. r. 3. p. 117. p. 119.

An qui poſſit peccare venialiter, qui poſſit mortaliter. Et an hoc poſſit cogitari in puero ratione ætatis imbecilli, ſicut po.

teſt ſaltem accidere ad tempus in ſemipetito, ſenſu demeritis, ſemipetito, & ſemipetitis. t. t. r. 3. p. 118. p. 120.

Quidam puer uſque ad 12. annum non ſe accuſavit de ordinariis poſſibilitatibus, qua ſciat, ſiſens poſſit hoc eſſe peccatum mortale, dubitatum ſuit à multis Confefſariis, an teneatur repetere omnes Confefſiones. Idem eſt dicendum de circumſtaſtis peccati omniſis, & de numero peccatorum eo expreſſis in confessione. t. t. r. 3. p. 119. p. 120.

Et docetur, quod quando confitio nulliter facta fuit, & poſtea alie intermedie factæ ſunt vero dolore, & tunc non eſt opus omnes præterita Confefſiones iterare. ib. 3.

An qui nunquam confefſus eſt deſideria carnis priva, forci, odii &c. qua non portat eſſe peccata, teneatur reiterare Confefſionem. Et ſo ſaltem, ſi non teneatur reiterare Confefſiones, teneatur iterum confiteri illa prædicta deſideria privata. t. t. r. 3. p. 120. p. 120.

Et an qui per ignorantiam cruſam teneat, & erroneè aliquod peccatum omiſit in confessione, teneatur Confefſionem reiterare. ib. 3.

Quidam Rulicus per multum tempus ignoravit Myſterium Trinitatis, quaeritur, an teneatur reiterare Confefſiones factas. t. t. r. 3. p. 121. p. 121.

Et quid ſicere debeat Confefſus eſt peccata, qui interrogatur de numero peccatorum, dicit ſe non eſſe ſolitam in præcedentibus Confefſionibus illum expriſſe, nec de hoc loqueri, an talis debeat repetere Confefſiones antecedentes. ib. ad med. r.

Et in calce huius reſolutionis aliquis alia pro Confefſariis, qui poſſent iterum Rulicos confiteri.

An Confefſariis teneatur interrogare poſſentem ſub ſonete peccati mortalis. Et quanta interrogatio in aliquibus caſibus neceſſaria ſit ex parte Confefſarii in confessione bujus neſcientia, ſua omiſſio evitet. t. t. r. 3. p. 122. p. 122.

Io quibus caſibus Confefſio eſt valida, & tamen non integra materialiter. Ex proſi huius difficultatis ad docendum quinquam diverſi caſus in textu huius reſolutionis, quod doctriam extendit ad alios ſimiles. t. t. r. 3. p. 123. & in multis aliis ejus notationum. pag. 123.

An Sacerdos ſerens inſermo Communionem, ſi eſt dicit ſe reconciliari, & inter reconciliationem inveniat illum multas Confefſiones invalidas factas, quod ſicere debeat Confefſariis, tom. t. r. 3. p. 124. p. 123.

An quando quis ratione ſcandali debet ſumere Euchariftiam, & confitio eſt adeo, longa, ut perſect non poſſit, & timeretur autem contritiō à poſſente elicendum non foro, eſſet in caſu confitio dimidiata, & poſſente abſolvendus. t. t. r. 3. p. 125. p. 125.

An ſi qui probabiliter iudicat ſe non peccato mortaliter, vel jam alla Confefſum tale peccatum, ſi probabiliter etiam iudicat contrarium, teneatur confiteri. t. t. r. 3. p. 126. p. 125.

Sed difficulte eſt, quid poſſente probabiliter iudicat ſe peccat, vel non eſſe Confefſum tale peccatum, an tunc debeat confiteri tale peccatum. ib. 3.

Et an qui ex opinione ſua probabiliter aliquod peccatum tacet, exponat ſe periculo errandi extra integritatem Confefſionis. t. t. r. 3. p. 127. p. 126.

Et notatur, quod nullus, etiam ſi ſcrupulis non ſit venatus, poſt mediocre adhibitis in diſcuſſione conſcientie ſe perſequutionem in ordine ad Confefſionem peccatorum eſſiciendum, teneatur alteriter de antea vita cogitare, & ideo, ſi aliquod occurrat non explicatum fuiſſe in Confefſione, poterit ſibi perſuade illud jam fuiſſe memoratam, quod eſt valde notandum ad tollendum in multis ſcrupulis. tom. t. r. 3. p. 128. p. 126. ſultimo. pag. 128.

An qui dubitat ſe ex varecundia reliquiſſe in confessione aliquod peccatum, teneatur repetere Confefſionem illam, vel ſolam peccatum omiſſum. Et ſupponitur, quod qui voluſtate aliquod mortale in Confefſione omiſit, Confefſio eſt oſſis, & ideo iteranda. t. t. r. 3. p. 128. p. 123.

Et quid, ſi magis inclinet poſſentes, quod ex malicia recusat peccatum. ib.

Et ſcitur, non eſſe reiterandum Confefſionem, quando non fuiſſet Confefſum aliquod peccatum bona fide, & ex ignorantia, & ſufficere tantum illud confiteri. thid. poſt med. 3. v. v. v. ſerunt tunc.

An conſiens, verbi gratia, fornicationem, de qua dubitat, an illam alla Confefſus ſit, ſi hoc dubium in Confefſione non explicet, Confefſio ſit valida. t. t. r. 3. p. 129. p. 124.

Ex quo colligitur, poſſentem non teneri in Confefſione dicere ſe tale peccatum poſt ultimam Confefſionem commiſiſſe, ſi ſub aliquam particularem circumſtaſtam mutantem ſpeciem, vel conſtituentem hominem in proximam peccati occaſionem neceſſe ſit hoc expriſſe. ib. ad med. ref.

An peccata dubia ſint materia neceſſaria Confefſionis. t. t. r. 3. p. 130. p. 124. in quatuor reſ. ſeq. & in alit etiam not.

Et advertitur, quod ſi quis Confefſus eſt peccatum ut certum, quia ſe putabat, poſtea vero habet dubium, non teneatur iterum de dubio iterum confiteri, eſt forte ex alio capite. t. t. r. 3. p. 131. p. 124. pag. 126.

Et notatur explicanda esse circumstantias peccati, five tanquam conditionaliter certas, five etiam tanquam conditionaliter dubias, si tales circumstantie tantum speciem, & c. ib. 5. r. 126

Et advertitur, quod quando aliquis confitetur de peccato dubio, super est adiungendum aliquod peccatum certum, ib. 5. r. 127

Quando interea quis confitetur peccatum, de quo dubitat, an aliis confessus sit, non tenetur dicere se dubitare, an Confessus fuerit, ibid. 5. r. 127

Et notatur, quod supradictae quaestiones possunt supra in ref. 130. & alia eius notatorem procedunt, quando penitus est in dubio purgationis iurem si habere assensum probabilem circa factum, quod iudicat, vel nullum commissi peccatum, vel saltem tale peccatum non esse mortale. Excepit foras est mortis articulo, propter irreparabile periculum salutis, cui tunc omnia providere tenetur. r. 1. r. 127. 134. 5. r. 128

Et docetur, quod si post confessionem huius peccati in dubio confesso, poenitentia habeat notitiam certam, vel probabilem iudicium, quod tale peccatum fuerit mortale, obligari poenitentiam iterum in confessione manifestare illud est certum. ib. 5. r. 128. & latet in r. 127. 138. & 139. p. 129. & 130

An in vero dubio, an habuerit peccatum mortale, quis possit sumere Eucharistiam sine confessione. r. 1. r. 131. p. 128

An sit qui habet tantum peccata dubia, teneatur premittere confessionem sacramentalem ante sumptionem Eucharistiae, vel celebrationem Missae. r. 1. r. 131. p. 129

Et docetur, quid est dicendum in praedicto casu, si ex parte d. deficiat circumstantie peccati dubii confisi. r. 1. r. 131. p. 130. 131

An ut preceptum de praemittere confessionem ante Eucharistiam. Et an sit divinum, vel Ecclesiasticum. r. 1. r. 140. per tot. & in aliis eius not. per tot.

An opinio alicuius preceptum de praemittere confessionem ante Eucharistiam esse de iure Ecclesiastico sit saltem probabilis. r. 1. r. 131. r. 141. p. 131

Et observatur, quod si iurisdictionis afferens confessionem ante Eucharistiam esse de iure Ecclesiastico est vera, sequitur, quod confutatio possit tale preceptum tollere, vel in ipso Summum Pontificem dispensare. ib. in fin.

An si quis per revelationem sciret se esse iustificatum, tamen adhuc ante Eucharistiam confiteretur praemittere, id est de eo, qui certo novisset se in ventris matris fuisse inculpatum, quod adhuc tenetur ad Baptismi fulcipiendum. r. 1. r. 142. p. 132

An qui ante Missam, vel Communionem confessus est, si postea recorderetur alicuius peccati teneatur illud confiteri antequam sacrificet, vel communicet. r. 1. r. 131. r. 143. 144. & in aliis earum not. p. 132 & 133

An quando quis confitetur de illo peccato oblito, teneatur de illo elicere novum actum doloris, & contritionis. Et hoc intelligit de illo, qui habuit dolorem generale de peccatis suis, si oblivi fuerit unum peccatum in prima confessione, quando peccatum hoc oblito confitetur. r. 1. r. 147. p. 135

Et an teneatur elicere actum doloris vel poenae peccati mortalis, qui tantum peccata venialia confitetur, ib. in fin. 5. r.

An si quis acciderit ad hunc Sacramentum, ut communicet, si recorderetur alicuius peccati mortalis, teneatur surgere, & Confessionem addere. Et an in tali casu, si solus esset cum Sacerdote, & Sacerdos posset eum absolvere tunc tenetur eadem prius confiteri, r. 1. r. 146. & in multis alia eius not. p. 131

An teneatur praemittere confessionem per intercessionem, si quis officiat inquam, & velit sumere Eucharistiam. r. 1. r. 147. p. 136

An ut verum, qui est in articulo mortis possit communicare absque praevia confessione, si non potest confiteri alioque interprete. ib. 5. r.

An qui in periculo mortis possit sumere Eucharistiam absque praevia confessione. Et pro praet. huius quaestiones adducuntur aliqui diverſi casus in 5. r. 148. p. 136

An simplex Sacerdos, deficiente copia Confessarii, possit celebrare contritus, dum iter facit propter Missam praecipuam tenetur audire, modo deficiat Missa, quam ab alio possit audire. r. 1. r. 149. p. 136

Et in id dicto casu tenetur si sola contritio celebrare. ib. 5. r.

An Sacerdos possit celebrare, si non addit copia Confessarii, nisi ipse, vel alii satisficiant praecipuo audiendi Missam. De Parocho non est dubitandum. Et ne arguatur praecipuum Communionis adimpleat. r. 1. r. 131. p. 130. & 131. per totas, & in aliis earum not. pro parte. p. 137

An id implendum praecipuum Paschalis Communionis possit Sacerdos celebrare, & alii communicare a quo praevia confessio non tenetur. r. 1. r. 152. 153. & 154. p. 137. & 138

Et quo inferitur, aliter dicendum esse de Communionis debita ex voto, autem ea praecipuo, ib. in fine. p. 139

Et videtur, quando quis peccatis non reservatis habet peccatum reservatum, & addit Confessarii, qui solum habet potestatem in non reservatis, ib. 5. r. 133

Et inferitur, quid quando continentur duo praeccepta, alterum Ecclesiasticum, & alterum divinum incompatibilia, divinum est observandum, & exculatur homo a praeccepto Ecclesiastico. ib. post med. 5. r. 134

Etiamque deducitur, ut quis adimpleat preceptum Ecclesiasticum de confessione annua, potest confiteri non integrè, si nullus sit Sacerdos, cui possit confiteri confiteri, quamvis integritas confessionis sit praecipui divini. ib. ad med. 5. r.

An Sacerdos addendum Vitarum moribundo possit celebrare absque praevia confessione. r. 1. r. 131. p. 138

Et quo a foriori inferitur, quod si Sacerdos banho infecerit veneno, deficiente copia Confessarii, sentiat paulatim vires sibi deficere, & mortem appropinquare, poterit qualem talis Sacerdos cum conscientia peccati mortalis, praemissa contritione Missam celebrare absque confessione, ut se ipsum communicare possit in non mortis periculo, & etiam non jejunus in dicto casu ibid. ad medium 5. r.

Et apparet dispar ratio, quare sine vestibus non liceat celebrare pro dando Vitarum infirmis, & licet celebrare sine praevia Confessione, ib. 5. r.

An Sacerdos, si non addit copia Confessarii, possit absque praevia confessione pericere Missam, in qua Hostia consecrata celebrans mortuus est. Et an ad hoc tenetur. r. 1. r. 131. p. 139

Et advertitur, quod deponit scandalum Sacerdos in mortali contritione possit excommunicari a Sacrificio alterius periculis, & moraliter via possit contritionem illicitare. ib. 5. r.

Enumeratur aliqui casus, in quibus tenetur Sacerdos praemittere confessionem adversus alios contrarius sentientes. com. r. 1. r. 131. p. 139

Et deducitur, quod quando privilegium est necessarium ad servandum aliquod praecipuum divinum, tenetur homo ut privilegio, ut servet illud, & aliter dicendum, quando praecipuum est humanum. ib. 5. r.

An in casibus, quibus licitum est sumere Eucharistiam ante confessionem, opus sit elicere actum contritionis. r. 1. r. 131. p. 140

Et notatur, quod si talia bona fide putat se contritionem, potest hoc sacramentum Eucharistiae sumere, neque peccatum, si subditur, oum iustificatum habeat contritionem. ib. 5. r.

Et queritur, quando actus doloris, & contritionis elici debet a Sacerdote, cum deest copia Confessarii, & ad usum necessitatis celebrandi, an ante inebriationem Missae, vel ante consecrationem. ib. 5. r.

Et quid, si Sacerdos recorderetur de peccato mortali post consecrationem. ib. 5. r.

Et deducitur, quid tangere Corpus Christi in mortali peccato, non est peccatum mortale. ib. 5. r.

An sit sufficiens sola admiratio, si Sacerdos possit absque praevia confessione celebrare. Et curiam docetur nomine scandalum in materia, de quo loquimur, comprehendit etiam admirationem populi. r. 1. r. 131. p. 139. per totam. p. 141

An Regularis, qui per pium Confessionarium non potuit obtinere licentiam a Superiore, ut absolvetur a reservata, possit sine praevia confessione Eucharistiam sumere, vel celebrare. r. 1. r. 131. p. 141

Et an in praedicto casu, hoc ipso, quod Superior Regularis neget praedictam licentiam possit absolvere a supradicto Confessario et ex tacita concessionem licentiae Superioris, v. g. Provincialis, Generalis, aut Papae pro illa vice. ib. 5. r. ad medium & c.

Et an hoc verbum pro illa vice intelligitur pro una vice tantum, an veritate, quoties dicta facultas petitur a Confessario, & negatur a Superiore. ib. 5. r. & c.

An Sacerdos, si post introitum recorderetur alicuius peccati mortalis, teneatur confiteri, si absque scandalum possit Confessionem habere. r. 1. r. 131. p. 142

Et quid est sciendum, si nondum Missa est expleta, fed tamen iam Sacerdos ad Altare accessit, & tunc recorderetur se non esse jejunum, vel esse communicatum, vel matrem in letale. r. 1. r. 131. p. 142. post illud in incipit, 5. r. ad verum. Quinimo. p. 142

Et quid est sciendum, si consecratio corpora est, quando alicuius moriamur veniunt, ib. post illud inferius, & verum. Quod si consecratio, & latet in 5. r. p. 143

Et an quando celebratur Missa solemnis cum Diacono, & subdiacono, & occurrat Sacerdoti memoria peccati mortalis, a quo possit absolvi per illum, qui Diaconi, vel Subdiaconi officio fungitur, an tunc tenetur confiteri uni ex illis. ib. in fine. 5. r. & c.

An Sacerdos peccatus in actu celebrandi, teneatur confiteri tale peccatum de commissione in ipsa Missa celebratione, si in actu peccandi habet animum confitendi Sacerdoti, vel Diacono a silentio, antequam persequatur Sacrificium, ib. post medium 5. r. & c. verum. An Sacerdos.

Et notatur, quod in Missa solemni, vulgo dicitur *Cantata*, si dum Cantatur, *Gloria, Credo, Graduale*, vel inter Concionem, & Canticum Sacerdos possit confiteri peccatum mortale in mentem veniens, omnino obligatur ad id faciendam confessionem. r. 1. r. 131. p. 142. p. 143. & in fine. 5. r. p. 142. ib.

Et quid est sciendum, si in Capella sint tantum talis celebrans, & Ministri, qui eum possit absolvere. ib. 5. r. p. 143

An Sacerdos ante Consecrationem tenetur confiteri, si non nota possit. r. 1. r. 131. p. 143

An si Sacerdos ante Missam coelestis est, & postea celebrat peccatum mortale in confessione obligatum, an mentem venerit, aut illud

Sacramentalis confessio nisi supra dictas resistentia circa diuina inspirationes. ibidem. §. 5.

Et in textu hujus ref. melius decet, de quibus penitentibus communiter se accusat, quia peccata non sunt, de quibus erroribus inquit et Confessarius penitentibus monere, & ligantes in §. 5. penit. & ult. hujus ref. aduertitur, quod plures penitentes axarati se accusant, quod tempore habuit copulam, vel extra verba amatoria, & impudica cum uxoris (sunt colloquii, quod in actu coniugii quicquam circa delectationem fuit experti, quod ex se tenentia Sancti eorumque peccata sunt, de quibus Confessarius debent illos advertere. ib. p. 158

An Medicus tenetur reliquere iehentem volentem cohereri, t. r. r. r. r. 108. p. 158

An volentes cohereri possint à Medico curari. Et doceret, Medicum teneri per se, vel per alios efficere mortem iohentem quem praegnouit citò, & cerò venturam, quando praenunciatio proderit valde animi infirmi. t. r. r. r. r. 199. p. 159

Appendix ad aliquas alias quaestiones mixtas, & dispersas per alios Tom. Trest. & Ref. quae final pertinent ad hoc verbum, Sacramentum Penitentiae.

De penitentiae Sacramenti efficacia non est, ut Sacerdos, & penitens agnoscat totam gravitatem culpae. t. r. r. r. r. 10. §. 4. pag. 76

In penitentiae Sacramento an sit exprimeas persona suspiciens illud. t. r. r. r. r. 40. §. 2. p. 8

Et quid de proconione illi ego, & ditione illa Amos. ibid. §. 3. pag. 38.

Cum penitentiae Sacramento an possit in articulo mortis sup- plere preceptum contritionis. t. r. r. r. r. 44. §. 2. p. 37

Penitentiae Sacramento an aliquando Sacerdos sermone, non utem mutus possit ministrare. t. r. r. r. r. 18. §. 1

Penitentiae Sacramento an Pontifex interdicere possit non so- lum constitutus in articulo mortis, sed etiam sanis t. r. r. r. r. ref. 3. §. 1. p. 8

Penitentiae Sacramento an possint Regulares familiaribus, & vasillis ministrare in eorum Orationibus, etiam in Graegi s. con- struili. t. r. r. r. r. 12. §. 1. p. 6

Contra penitentiae Sacramento an recipientes semel in an- no inquisitores possint procedere. t. r. r. r. r. 10. §. 7. §. 1. p. 106

Extra Sacramento penitentiae an Confessores Regulares virtu- tum, privilegiorum, & confessorum seculares viginti sub- iecti, & Cruciatum possint absolvere à censuris, & commutare, vel dispensare super hoc regulariter, vnde, iuramento, & po- tione debent. t. r. r. r. r. 12. §. 1. p. 106

Vide verb. Sacramento, mulier, Pantheus, Phrasique. t. 3

Item verb. Confessio, mulier, Pantheus, Phrasique. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

Item verb. Elixir, Epitaph, Epitaph, Epitaph. t. 3

ejus licentia, & independenter ab illis. t. r. r. r. r. ref. 20. & 21. pag. 100. & 101

Vide verb. Communio Penitentiarum. t. 4

Penitentiarum Summi Pontificis an possit absolvere ab excommu- nicatione lata à Pio IV. & §. Literas, & c. r. r. r. r. t. 1. §. 1. p. 116

Si penitentia Hæreticos in ipso tabulato, an sint tradendi Curiae seculari. t. r. r. r. r. 14. §. 3. p. 317

Pollutio. t. 1. §. 1. p. 116

Vide verb. Censuras, Negotium. t. 9

Vide verb. Manus, Ministrare. t. 1

Item verb. Ministrare. t. 1

Vide verb. Pollutio, Tactus. t. 7

An pollutio vestes Sacras, & cum illis aliquis concubitus habere. t. r. r. r. r. 8. §. 1. p. 79

Si secularum pollutio Regularis, vel Monialis, vel aliquis in Sa- cris Ordinibus iniciatus, an committit Sacrilegium. t. r. r. r. r. ref. 7. §. 1. p. 178

Ut pollutio Ecclesiae, an sufficit, ut sanguis effluat intra Eccle- siam, & velut factum fuit extra Ecclesiam. Et quid & contra. t. r. r. r. r. 13. §. 1. p. 64

An pollutio Ecclesiae ex quolibet minima sanguinis effusione, vel an sit necessaria magna effusio sanguinis iniuriis, immo coor- mis. t. r. r. r. r. 13. §. 1. p. 66

Qui pollutio sit ipsum gellatum secum aliquid frustulum S. Cru- cis, Clavum, spicue Coronae, aut Hostiae consecratæ con- tactu, vel gellatum illas reliquias Sanctorum, vel agnom benedi- ctionis an debeat necessitudo hanc circumstantiam in confessione aspicere. t. r. r. r. r. 10. §. 1. p. 79

Quandò pollutio sit aliquis salus tangendo aliquem profectum, vel in Sacris initiatum, an tenetur explicare hanc circumstantiam. t. r. r. r. r. 7. §. 1. p. 178

Si pollutio in sola virgo, vel etiam delectatio circa juvenem, & cogitatio super illum se pollutio, aut tenetur circumstantiam virginis in confessione aspicere. t. r. r. r. r. 9. §. 1. p. 84

Si tantum qui se pollutio coequeat cum bonis, & sperantibus si- cuti super mulierem, an tenetur sperare hanc circumstantiam, vel satis sit dicere in confessione, tactu alterius mulierem commisit, vel pollutio sum tangendo alterum impudicè. t. r. r. r. r. 14. §. 1. p. 79

Pollutio Ecclesiae in multis casibus, & pro praxi hic aliqui propo- nunt. t. r. r. r. r. 10. §. 1. p. 84

Non pollutio citare, nec paramenta Sacra, quamvis excommu- nicatus non toleratus celestet in ea, & cum ipsa. t. r. r. r. r. ref. 13. §. 1. p. 64

Non pollutio Ecclesiae, si quis occidat in ea illum in sui defensione, & casu sanguinis effundatur in Ecclesia, aut si phreneticus alium vulneret, aut occidat in Ecclesia, non Chirurgus, vel vulnus curat in Ecclesia, vel venam, aut rursus incidat, & effundat sanguinem inculpato in Ecclesia, & c. r. r. r. r. t. 13. §. 1. p. 64

Vide verb. Pollutio, cum suis annotationibus. t. r. r. r. r. 1. §. 1. p. 84

Pollutio facta in Ecclesia, an continet Sacrilegii malitiam neces- sario in confessione explicandam. t. r. r. r. r. 7. §. 1. p. 84

Pollutio praevia, sed non intentata in absolutione, nimis commetio- nis penitentem se accitit de animo poci, & cibo, & opus non sit explicare pollutionem. t. r. r. r. r. 14. §. 1. p. 303

Ubi, quod verba, negotiationes tempus, & tactus, licet sint con- tritionem ad pollutionem, non tamen efficiunt illam in fine. ib. §. 1. p. 303

Pollutio praevia, sed non intentata ex casibus peccaminosis, & non venialiter genere luxurie, non est peccatum mortale, ut ex tactu levi mones, visu, verbi, lectuibus aliquantulum libidinosi, & c. ib. §. 1

Pollutio praevia, sed non intentata in Confessione, dum confes- sione audit, & praevia in ebrietate, nimis commetio- nis penitentem se accitit de animo poci, & cibo, & opus non sit explicare pollutionem. t. r. r. r. r. 14. §. 1. p. 303

Ubi, quod verba, negotiationes tempus, & tactus, licet sint con- tritionem ad pollutionem, non tamen efficiunt illam in fine. ib. §. 1. p. 303

Pollutio praevia, sed non intentata ex casibus peccaminosis, & non venialiter genere luxurie, non est peccatum mortale, ut ex tactu levi mones, visu, verbi, lectuibus aliquantulum libidinosi, & c. ib. §. 1

Pollutio praevia, sed non intentata in Confessione, dum confes- sione audit, & praevia in ebrietate, nimis commetio- nis penitentem se accitit de animo poci, & cibo, & opus non sit explicare pollutionem. t. r. r. r. r. 14. §. 1. p. 303

Ubi, quod verba, negotiationes tempus, & tactus, licet sint con- tritionem ad pollutionem, non tamen efficiunt illam in fine. ib. §. 1. p. 303

Pollutio praevia, sed non intentata ex casibus peccaminosis, & non venialiter genere luxurie, non est peccatum mortale, ut ex tactu levi mones, visu, verbi, lectuibus aliquantulum libidinosi, & c. ib. §. 1

Pollutio praevia, sed non intentata in Confessione, dum confes- sione audit, & praevia in ebrietate, nimis commetio- nis penitentem se accitit de animo poci, & cibo, & opus non sit explicare pollutionem. t. r. r. r. r. 14. §. 1. p. 303

Ubi, quod verba, negotiationes tempus, & tactus, licet sint con- tritionem ad pollutionem, non tamen efficiunt illam in fine. ib. §. 1. p. 303

Pollutio praevia, sed non intentata ex casibus peccaminosis, & non venialiter genere luxurie, non est peccatum mortale, ut ex tactu levi mones, visu, verbi, lectuibus aliquantulum libidinosi, & c. ib. §. 1

Pollutio praevia, sed non intentata in Confessione, dum confes- sione audit, & praevia in ebrietate, nimis commetio- nis penitentem se accitit de animo poci, & cibo, & opus non sit explicare pollutionem. t. r. r. r. r. 14. §. 1. p. 303

Ubi, quod verba, negotiationes tempus, & tactus, licet sint con- tritionem ad pollutionem, non tamen efficiunt illam in fine. ib. §. 1. p. 303

Pollutio praevia, sed non intentata ex casibus peccaminosis, & non venialiter genere luxurie, non est peccatum mortale, ut ex tactu levi mones, visu, verbi, lectuibus aliquantulum libidinosi, & c. ib. §. 1

Pollutio praevia, sed non intentata in Confessione, dum confes- sione audit, & praevia in ebrietate, nimis commetio- nis penitentem se accitit de animo poci, & cibo, & opus non sit explicare pollutionem. t. r. r. r. r. 14. §. 1. p. 303

Ubi, quod verba, negotiationes tempus, & tactus, licet sint con- tritionem ad pollutionem, non tamen efficiunt illam in fine. ib. §. 1. p. 303

Pollutio praevia, sed non intentata ex casibus peccaminosis, & non venialiter genere luxurie, non est peccatum mortale, ut ex tactu levi mones, visu, verbi, lectuibus aliquantulum libidinosi, & c. ib. §. 1

Pollutio praevia, sed non intentata in Confessione, dum confes- sione audit, & praevia in ebrietate, nimis commetio- nis penitentem se accitit de animo poci, & cibo, & opus non sit explicare pollutionem. t. r. r. r. r. 14. §. 1. p. 303

Ubi, quod verba, negotiationes tempus, & tactus, licet sint con- tritionem ad pollutionem, non tamen efficiunt illam in fine. ib. §. 1. p. 303

Pollutio praevia, sed non intentata ex casibus peccaminosis, & non venialiter genere luxurie, non est peccatum mortale, ut ex tactu levi mones, visu, verbi, lectuibus aliquantulum libidinosi, & c. ib. §. 1

Pollutio praevia, sed non intentata in Confessione, dum confes- sione audit, & praevia in ebrietate, nimis commetio- nis penitentem se accitit de animo poci, & cibo, & opus non sit explicare pollutionem. t. r. r. r. r. 14. §. 1. p. 303

Ubi, quod verba, negotiationes tempus, & tactus, licet sint con- tritionem ad pollutionem, non tamen efficiunt illam in fine. ib. §. 1. p. 303

Pollutio praevia, sed non intentata ex casibus peccaminosis, & non venialiter genere luxurie, non est peccatum mortale, ut ex tactu levi mones, visu, verbi, lectuibus aliquantulum libidinosi, & c. ib. §. 1

Pollutio praevia, sed non intentata in Confessione, dum confes- sione audit, & praevia in ebrietate, nimis commetio- nis penitentem se accitit de animo poci, & cibo, & opus non sit explicare pollutionem. t. r. r. r. r. 14. §. 1. p. 303

Si pollutio caput in femina, an sit reprimenda in vigilia subnoce peccati mortalis t. 1. r. 6. r. 163. r. p. r. 3

Pro pollutione prævisia datur regula generalis ad decidendos casus particulares, & quidam causa pollutionis prævisibiliter, & per se infinit, vel non infinit, t. 1. r. 4. r. 37. 51. p. 177. & seq. Ubi casus particularis pro prævisio ab initio ref.

Quando ea pollutio prævisia quæ peccet, vel non peccet moraliter. Ubi prævisio alius casus, sed jam omnes appositæ sunt in aliis verbis tom. 1. r. 6. 107. per totum. p. 177

Ea pollutio hominis a Ecclesia pollutur. t. 1. r. 1. r. 32. 56. & seq. p. 120

Que pollutioem secum habuit cogitationem multas auras, vel Momentis, an unum tantum peccatum committat, vel plura in confessione explicanda. t. 1. r. 7. r. 18. 58. p. 128

Si pollutioem Confessorius habuit cum filia confessionis inter eos fœdera, an teneatur Confessorius explicare hoc circumstantiam in confessione. t. 1. r. 7. r. 48. 53. p. 129

Permittitur patienti Regulari, vel Monacho an circumstantiam personarum teneatur aperire in confessione. t. 1. r. 7. r. 77. 52. 208. 278

Pollutioem desiderare an sufficiat libidinis, sed et fœditatem, nec aliam licitam utilitatem non et mortale. Unde si fornicari et mortale delectatio de feminis nisi uno ob lenitate, vel ob aliam honestum finem. t. 1. r. 7. r. 100. 53. p. 126

Uterque superationem ad pollutionem alterius perit in peccato fornicatione ipse pollutioem patet in illa adione, an teneatur hoc explicare in confessione, & lateri se fuisse participantem in peccato ludum. t. 1. r. 7. r. 36. 53. p. 129

Pollutionem habens cum puero an datur dæ capiti, vel cum femina dormiente, vel cum bethi circa concubitus, an teneatur perire pollutionem in confessione aperire hæc circumstantias. t. 1. r. 7. r. 142. 53. r. 100. p. 302

Pollutionem nocte in fomina quæ passus est, qui in die pergit seipsum carnaliter videri, an teneatur lateri dictam pollutionem in fomina habitam. t. 1. r. 7. r. 146. 53. p. 303

Et quid, si tunc sint continuus cum cum concupiscentia magis. ib.

Quæ pollutioem voluntariam postea confitetur, an peccet contra venialiter sumendo Eucharistiam intra unum diem sine iusta causa. t. 1. r. 7. r. 43. 53. p. 129

Et in iactis contra consilium Rubricæ Missæ sumendo Eucharistiam eadem die pollutionis voluntarie, quamvis confiteatur, & ita peccet aliter venialiter. t. 1. r. 7. r. 49. 53. p. 129

Pollutionem voluntariam habenti non est censendum adhibitione 39 Eucharistia fœditatem, præterea, si causa fuisse voluntaria, immo etiam causa fuisse voluntaria, & aliquem non obsequio commisit, si in ea confitetur. t. 1. r. 7. r. 50. 53. p. 130

Si pollutioem nocte in secuturam datur operam rei aliquem licet, & præcipuum, innotat, quam, retenta adione, pollutio impedire, teneatur impedire, aliquem mortaliter peccabit. t. 1. r. 7. r. 192. 53. p. 302. & 107. 53. p. 129

Igitur diversæ pollutionis causas advertitur nullam dari causam inter genus luxuriam, quæ efficiat ad pollutionem sequentem se foris. t. 1. r. 7. r. 146. 53. p. 302

Quæ præceptum non erit lateri pollutionem prævisam in omni casu, quæ sit peccatum intra genus luxuriam, nisi quidam causa prævisio sit in intentione, quid videlicet sequeretur in omni pollutione. ib.

Vide verb. *Amplexus, Coniuges, Diortium, infusus, Oculum, Te. Vir, tom. 3*

Item verb. *Ecclesia, tom. 5*

Item verb. *Tullus, tom. 7*

Item verb. *Arctibus, Ambulare, Chirurga, Conare, Cepula, Desiderare, Famula, Fateri, Gaudere, Ignorantia, Iocundus, Objicere, Parochus, Virtutibus*

Item verb. *Cometerium, Habitatio Ecclesiæ, Infans, Interdictionem, Missam celebrare, Perire, Violare, Violatio, tom. 9*

Pollutio.

An polluta remanserit Ecclesiæ an en, quid in Ecclesiâ Regulari quidam sunt lapsus atque si acciter consensu, ut post tres dies extra Ecclesiam mortuus est. t. 1. r. 1. r. 136. 53. p. 122

Polluta non conficitur Ecclesiæ per quemque de illis notitiam, nisi hoc fuerit per sententiam iudicis declaratum. t. 1. r. 1. r. 137. 53. p. 122

Si in polluta Ecclesiâ quis celebrat, an remaneat consecrata. Et quid, si Sacerdos celebrat nisi hæc. t. 1. r. 1. r. 139. 53. p. 123

Quando polluta est Ecclesiâ, & reo, nullum, vide varium, & curiosis casus, & opiniones in tom. 9. 1. r. 141. per totum & seq. 53. p. 124

Nisi pollutio fuerit Ecclesiæ consecrata, iniquitas effusio, vel hominis pollutione, non debet Ecclesiæ iterum consecrari. t. 1. r. 1. r. 138. 53. p. 123

Vide verb. *Cometerium, Habitatio Ecclesiæ, Infans, Interdictionem, Missam celebrare, Perire, Violare, Violatio, t. 9*

Pompa.

Vide verb. *Expensa, t. 8*

Produs.

Vide verb. *Frax, t. 9*

Pæne.

Vide verb. *Rota, t. 7*

Pæne.

Vide verb. *Tristitia, t. 9*

Pæne.

Pontifex an possit simpliciter Sacerdoti committere consecrationem Chismatis, an omnimodis Sacramentum Confirmationis. t. 1. r. 1. r. 1. r. 53. p. 49

Si Pontifex abrogat præcepta Ecclesiastica constituendi, & communicandi singulis annis, remaneant præcepta divina circa hoc v. g. & inde terminat. t. 1. r. 3. 157. 56. p. 93

Et an validè, sed illicitè dicta præcepta Pontifex possit abrogare. ibid. 57

Et quid cum aliquo particulari in utroque casu. ib.

Pontifex an possit dispensare in præcepto de confessione præmittenda ante Eucharistiam, si tunc præceptum est de iure Ecclesiastico, & non divinum. t. 1. r. 1. r. 141. 53. p. 131

Si Pontifex non possit penitus ab Episcopo illud potestatem referendi casus tollere, potest tamen illam restringere, aut limitare, tanquam supremus jurisdictionis collator. t. 1. r. 5. r. 23. 53. & seq. p. 127

Et supponitur, possit Pontifex removere aliqua peccata protota Ecclesiæ. ibid. 54

Pontifex potest committere sacramentali penitentiam extra iudicium sacramentali per applicationem indulgentiarum t. 1. r. 6. r. 53. p. 127

Pontifex an anticipet diem sequentem pro fas Capellam in nostro Nativitate Domini Cardinalis celebret ante medium notum, vel saltem tunc dispenset cum dicto Cardinali, ut non jeunius celebret ante medium notum. t. 1. r. 3. r. 12. 53. p. 158

Pontifex an possit ab aliquo iura matrimonium infidelium ad fidem converteri, etiam consummatum, dissolvere. t. 1. r. 6. r. 117. 53. p. 127

An Pontifex solus dispenset cum illegitimitate Ordines sacris, beneficia curat, dignitates, Canonicas, & c. t. 1. r. 3. r. 66. 53. p. 30

Pontifex quo pacto dispensare potest in relictis Episcoporum. t. 1. r. 3. r. 70. 53. p. 32

Pontifex concedit Altare privilegiatum, quo pacto applicet indulgentiam delinquenti. t. 1. r. 3. r. 45. 1. & seq. p. 31

Pontifex an possit concedere Altaria privilegiata per viam. t. 1. r. 3. r. 45. 53. p. 32

Pontifex an possit Bullam Cruciatæ revocare, & non concedere. t. 1. r. 3. r. 45. 53. p. 32

Pontifex, quid tempore sexcentis. t. 1. r. 3. r. 45. 53. p. 32

Pontifex, an possit concedere indulgentiam in relictis, vel communi animæ parata, possit abique dubio relaxare, vel communi illa quinque per votis reservata, nam in iure nullum iuramentum invenitur reservatum. t. 1. r. 3. r. 32. 53. p. 158

Pontifex aliqui de Ecclesiâ benemeritis an possit impertiri licentiam illius aperiendi indulgentiam eo fine, ut alios ad similia merita excitet. t. 1. r. 3. r. 32. 53. p. 158

Si Pontifex prudenter sentiat causam datam indulgentiarum esse sufficientem, an valeat indulgentia. ibid. 6

Pontifex an teneatur subornare sua iura reddendis largiti elemosinas. t. 1. r. 7. r. 19. 53. p. 129

Pontifex an possit committere simpliciter Sacerdoti consecrationem Episcopalem. t. 1. r. 1. r. 141. 53. p. 131

Pontifex an sola nominatione possit sacre Episcopum dicendo: Ego Episcopum v. g. Ferris. t. 1. r. 1. r. 141. 53. p. 131

Pontifex an possit dispensare super numero Episcoporum requisito ad consecrationem Episcopalem. t. 1. r. 1. r. 30. 53. p. 131

Pontifex an aliquando dispensaverit. t. 1. r. 1. r. 30. 53. p. 131

Pontifex dispensans in dicto casu abique causa iusta, an valeat dispensatio. t. 1. r. 1. r. 30. 53. p. 131

Pontifex an possit ordinare infans in Presbyterum, vel etiam Episcopum. t. 1. r. 1. r. 141. 53. p. 131

Pontifex an possit unum Episcopum præbitero doctus Ecclesiis. t. 1. r. 1. r. 141. 53. p. 131

Pontifex an possit dam Episcopum præbitero uni Ecclesiæ cum aliquo potest. t. 1. r. 1. r. 141. 53. p. 131

Pontifex an possit assignare potestatem, quem recipit Episcopus in sua consecratione. t. 1. r. 1. r. 141. 53. p. 131

Pontifex quo in senio vocatur Vicarius Christi, & Petri. t. 1. r. 1. r. 141. 53. p. 131

Pontifex non est inferior Petri, tunc regiminet Ecclesiæ Catholicæ. ibid. 127

Pontifex dicitur vicarius Christi, ratione potestatis, & Vicarius Petri ratione inefficacis. ib.

Pontifex an possit aliquem abinvenire censuram solo actu interiori. t. 1. r. 1. r. 141. 53. p. 131

Ubi aliqua prius supponitur pro intelligentia dictæ questionis. Pontifex an possit imponere irregularem pure ob peccatum veniale. t. 1. r. 1. r. 141. 53. p. 131

Pontifex an inturcat penas, & trimes immunitatis iuris positivi. t. 1. r. 1. r. 141. 53. p. 131

Si Pontifex summus eisset in aliquo Regno v. g. Regis Hispaniæ, an teneatur vi directiva observare leges illius Regni. ibid.

in Ecclesia, an gaudet aīa immunitate. Et quid, si fubea spe
confugiendi ad Ecclefiam commiffi homicidium in porticu Ec-
clefiæ, t. 2. c. 2. §. 1. & feqq. & in t. 2. p. 23

Potestas Ecclefia an gaudet immunitate, t. 2. c. 2. §. 5. p. 5

Vide verb. *Arrium*, t. 2

Potestatem.

Potestatem quid dicatur, t. 2. c. 2. §. 1. & 2. Nec valet, p. 170

Potius.

Vide verb. *Mortuus*, t. 2

Poffidēt.

Vide verb. *Cognatio*, t. 2

Poffit.

Ut poffit beneficii non appendatur fine Heemia, & confenfu
Principis, ut ejus Gubernatoris, vel Præfidi, an Princeps aīa
authoritate propria præcipere, aut facere poffit. Ubi aīa
contingentia citra hoc, t. 2. c. 2. §. 1. p. 148

Si an poffit bene iudicari Reguleta etiam Epifcopus, an in illos
jurisdicōnem habeat, t. 2. c. 2. §. 4. per totum, p. 157

Si poffit iudicari Clericus fpoliatus laicum, an iudex facularis
poffit cogere Clericum ad illam reftituendam, t. 2. c. 2. §. 5. p. 157

Ut quis poffit omnem Ecclefiam, quæ per vim aīa ejusdem recipere,
vel ut recinet beneficii poffeffionem, in qua ab alio turbatur,
an iudex laicus, vel Miſter Regius de his cognoscere poffit, t. 2

Necne ob receptam confuetudinem hæc caufæ ad iudices faculares
pertinere poffint, nec petat ad iudicem Pontificis, lib.

Antequam poffeffionem Canonici nactus fuerit in Chore, an ha-
beat vocem in electione, t. 2. c. 2. §. 1. p. 154

Ante poffeffionem adeptam an Cardinalis ad Epifcopatum affum-
ptus poffit adhuc beneficia conferre, t. 2. c. 2. §. 1. p. 154

Si an poffit conferre beneficiis Epifcopatum, & fe resignatorum,
etia poffit preconizatione resignatorum, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Vide verb. *Beneficium*, t. 2

Item verb. *Dominus*, *Realitas*, t. 2

Item verb. *Dubium*, *Scriptura*, *Memoria*, *Modus*, *Res*, t. 2

Item verb. *Dubium*, *Dubium*, t. 2

Item verb. *Beneficium*, *Forum*, *Jurisdicō*, *Præfessionem*, t. 2

Poffit.

Poffit iniquus, ut fur, vel alius, an teneatur reſtituere majorem
ſummam, ad quam exerceat res furta a tempore detentionis, ma-
ximè fi fur videt illa in illo optimo ſtatu, t. 2. c. 2. §. 1. p. 118

Et quid, quando ignoratur, quo tempore vetus Dominus eſſet re-
venditur, t. 2. c. 2. §. 1. p. 118

Poffit iniquus, ut fur, vel quilibet alius an teneatur ad reſtitu-
tionem, fi res furata petiti apud fe, ac fi in manu Domini eſſet,
t. 2. c. 2. §. 1. p. 118

Et quid, fi non eodem modo petiti apud iniquum poffefforem, po-
ſſit apud Dominum, ſed non eodem modo, ib.

Et quid, fi dubium eſt, an res apud Dominum petiti, quia fi apud
fe caſiderit, anq̄ incertum fuiſſe vendita, vel diſtracta, aut alio
aliquo modo aſſilij, ib.

Ubi aliqua alia notabilia circa ſupradicta.

Poffit bone fidei, fi iniquitatem dubitet, & magis inclinet in
eam partem, ut res fit aliena, an teneatur juxta inclinationem, &
propenſionem aliquam reſtituere, vel eam dividere, t. 2. c. 2. §. 1. p. 118

Vide verb. *Dubium*, *Dubium*, t. 2

Item verb. *Poffit*, t. 2

Poffit.

Quando de poffeffione matrimonij agitur, an iudex laicus fit com-
petens, t. 2. c. 2. §. 1. p. 120

Quando de poffeffione decimandi cauſa agitur, an iudex Eccleſia-
ſticus, vel laicus debeat cognoscere, t. 2. c. 2. §. 1. p. 120

Poffit.

Si poffideat Clericus fuccedens laico rem ſpecialiter hypotheca-
tam, an ratione hypothecæ poffit conveniri coram iudice laico,
t. 2. c. 2. §. 1. p. 103

Et quid, fi adſit clauſula de non alienando, an poffit ſeci caſu
per iudicem facularem in prædio obligato a laico, etia Clericus
illud poffideat, t. 2. c. 2. §. 1. p. 104

Quidam poffidebat multa bona dubitanſ effe ſua, an teneatur illa
reſtituere, t. 2. c. 2. §. 1. p. 103

Qui poffidet, & inſiſte inſolubilitate ignarus primogenituram, an
hæc monendus a Conſeſſoribus, t. 2. c. 2. §. 1. p. 103

Vide verb. *Poffit*, quæ notatōnem habet.

Poffit.

Poffit.

Vide verb. *Beneficium*, t. 2

Vide verb. *Chorus*, t. 2

Vide verb. *Papalis*, t. 2

Poffit.

Poffitatem Epifcopi ante 20. annos ætatem invalida eſt, ſecus cle-
rici, t. 2. c. 2. §. 1. p. 103

Vide verb. *Beneficium*, t. 2

Potestas.

Vide verb. *Potestas*, t. 2

Potestas.

Si potestas Epifcopi in legibus Pontificis, & Conciliis non re-
ſtringitur, an poffit Epifcopi in eis diſpenſare, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Et quid, ſi eis capereſ potestas non conceditur, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Si potestas diſpenſandi, & abſolvendi in aliquo caſu non fit in Pre-
lato Superiore Regulari, an poffit Epifcopus cum Regularibus
exemptis diſpenſare, ſed etia exempti, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Et quid, ſi talis potestas eſt in ſupradicto Prelato Regulari, ib.

Si potestas duplex eſt io Epifcopo, iurisdicōis, & Ordinis, t. 2

Potestas iurisdicōis compete Epifcopo confirmato, & Potestas
Ordinis nominis ſanctio, t. 2

Potestas Epifcopi, in conſecratione accepta, an poffit auferri a
Papa, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Potestas habet Epifcopus, an a Pontifice, vel a Deo imme-
diatè habeatur, ib.

Potestas Ordinis Epifcopalis major eſt Sacerdotali, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Potestas Epifcopi Titularis quæ ſit, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Potestas etiam Doctores competat Epifcopo, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Potestas ſecundum cenſuras an poffit conſuetudine, vel præſcrip-
tione acquiri. Idem eſt de abſolutione excommunicationis per
alium laicum, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Et an hæc potestas poffit acquiri circa unam cenſuram, & non cir-
ca aliam, ib.

Potestas abſolvendi a cenſura conſtracta ob Clerici percuſſionem
an extendatur ad quolibet Prelatos iurisdicōnem quaſi Epif-
copalem habentes, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Potestas diſpenſandi late eſt interpretanda, ſicet ipſa diſpenſatio
ſit ſit eſt odioſa, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

De potestate Principum circa bona hæreticorum conſiſtente. Ubi
jura Tribunalis Inquiſitionis defenduntur circa hoc. Pro quibus
primò aliqua ſupponuntur, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

De potestate, & iurisdicōne Eccleſiaſtica, & quaſi Epifcopali Vi-
cariorum Generalium emeritis, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Potestatem eligendi Conſellarium an Epifcopus poffit ſubſe-
dere, per eandem potestatem approbando tamen, ſiſte ad ap-
probans non fuisset, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Potestatem an habeat Sacerdos excommunicatus, hæreticus, & pa-
blici percuſſor Clerici, & abſolvendi mortuandum in articulo
morts, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Potestatem tollere an poffit Pontifex Epifcopi circa ſacramenta-
lia, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Inter potestatem diſpenſandi, & ipſam diſpenſationem eſt quod-
dam diſcrimen, ex quo quod diſpenſatio ſit eſt interpretanda,
potestas verb diſpenſandi, etiam ſi delegata ſit late interpretan-
da, ſeu intelligenda, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Potestatem habentes delegatam diſpenſandi in univerſum cum
aliqua communicatione, quæ ipſi ſunt partes, an poffit ſecum di-
ſpenſare, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Et quid, quando habent limitatam potestatem diſpenſandi cum
certis perſonis, ib.

Potestatem tantam an habeant Epifcopi in ſuis Dioceſibus, quan-
tam habet Pontifex in univerſo orbe, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Si potestatem delegatam diſpenſandi eſt habere aliquis clericus, an
ſit ei credendum, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Potestatem diſpenſandi, & abſolvendi Vicarius Epifcopi ex gene-
rali commiſſione non habet in caſibus Papalibus, quos poſſit
abſolvere, & diſpenſare Epifcopus ratione aliorum impedi-
mentorum, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Potestatem delegatam, vel ordinariam an Vicarius Epifcopi ha-
beat, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Idem eſt de Vicario Capituli ſede vacante, ib.

Si temporalem potestatem habet Epifcopus, an Capitulum ſede
vacante exercere eum poffit in perſonas faculares, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Et quid in criminalibus abſque metu Irregularitatis. Præſ-
tationem concedendi indulgentias non habet Præſbiter inferior
Epifcopo, etiam habentes iurisdicōnem Epifcopalem. Ex-
cepto Concilio Generale; item Capitulum ſede vacante, nifi
ea conſuetudine præſcripta hæc præſentem acceperint, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Qui potestatem habet ſecundum cenſuras, an poffit ea uti in ſecularibus
laicis, t. 2. c. 2. §. 1. p. 157

Qui ab habente potestatem ordinariam ſuit abſolutus generaliter
in conſeſſione ab excommunicatione, an remaneat abſolutus &
cenſuris, quæ culpabiliter non expreſſa, etiam Conſeſſarius

steri per interpretem, qui alter non potest, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 99
Et quid, si habet probabilem confirmationem de sua contritione, l. 5. 1. p. 99
Et quid, si dubitat de sua contritione, ib.
Et in dicto casu an possit confiteri venialia, & generatim omnia mortalia, ib.
Ex praecepto divino an quis in articulo mortis teneatur confiteri per interpretem, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 99
Qui peccavit, an praecepto affirmativo teneatur habendi contritionem de peccatis jam remissis, quoties memoria occurrunt, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 100
Sub praecepto naturali an quis teneatur ad examen, & recogitationem omnium peccatorum, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 104
Praecepto poenitentiae iunctum de audienda Missa an satisfaciatur, qui audit illam immemor praedictae poenitentiae, & satisfactio illa fit per Sacramentum, ut possit perdesse ex opere operato, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 135
Et quid, si in iunctum opus in poenitentia poenitens executioni mandat cum intentione tamen expressa illam non implendi, an tunc quidem satisfaciatur praecepto Confessarii, sed non habeat rationem partis Sacramenti, & per consequens non remittat peccatum ex opere operato, ib. 5. 2
Praecepto nullo humano induci potest, quod poenitens obligetur peccata legitimè confiteri repetere, quando non intervenit reservatio, immo licet interveniat reservatio, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 156
Praecepto de audienda Missa in die festo an satisfaciatur, qui Missam aliter, quam Sacerdos audit, qui sine licentia, privilegio, aut causa legitimè celebrat per duas, vel tres horas post meridiem, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 158
Praecepto audiendi Missam die Dominico an satisfaciatur, qui audit Missam, quae dicitur in Capella Papali ante mediam noctem Natalis Domini, quando Dies Natalis incidit in festum secundum, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 158
In praecepto Confessionis an Pontifex possit dispensare, seu illud abrogare, ut quilibet nunquam teneatur confiteri, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 159
Ubi, quare in praecepto confessionis Pontifex dispensare non possit, & dispenset quotidie in votis, tametsi utriusque vehiculum à jure divino originem habeat, ib. 5. 2. p. 159
In praecepto confessionis, ut aliquando quis non confiteatur, an Pontifex possit dispensare, ut abrogare, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 160
An ex praecepto positivo tantum teneatur Ecclesiasticus extra necessitatem gravem corporis leni, vel spiritualium proximè et otiose superfluum in utroque, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 162
In praecepto, quod Clerici, Episcopi, & Cardinales praesente possint exercitibus, an solus Papa dispensare possit, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 168
De intentione praecepti satisfaciendi plura, &c. l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 168
Ex praecepto filius non tenetur liberare Patrem damnatum ad suspendendum, citremes, &c. etiam si pater ostendat offensam obligari à filio tuo denariis, &c. etiam si pater esset innocens. Ubi alia curiosa pro filius erga Patrem, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 177
A transgressione praeceptorum humanorum an excuset alius ignorantia, quae aliaseffet culpabilis, quae non sit effectus, aut casualis, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 178
Praeceptum Decalogi ignorantia vincibilis an sit speciale peccatum, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 179
Unde, qui ex ignorantia culpabili negligit scire praeceptum non fornicandi, &c. non committit de peccato mortali, & de facto fornicatur, cum negligens sciendi huiusmodi praeceptum, alterum fornicationis, & ideo sufficit, ut in confessione dicat, Fornicatus sum, &c. ib.
Et quid, si ille talis de facto non fornicatur, & an teneatur adhuc illam acceptabilem ignorantiam praecepti confiteri.
Praeceptum an sit data opportunitate sciendi Sacramentum Confirmationis, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 179
Si praeceptum confessionis quis non adimplevit, & clauso anno, postea constituitur an satisfaciatur illa unica confessione utrique obligationi, & an praeceptum, quod est anni currentis, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 180
Qui praeceptum confessionis in praesentem non adimplevit, an teneatur primo quoque tempore confiteri, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 180
Ut praeceptum annuum confessionis quis adimpleat, an teneatur confiteri peccata venialia, & mortalia, quae habet, ratione alienius periculi, vel alterius damni confecti non possit, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 180
Si praeceptum confessionis implet, & vir ignota lingua non habet eopiam Confessarii, qui illum plene intelligat, an possit absolvi auditis his peccatis, quae aliquo saltem modo percipi potuerunt à Confessorio, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 181
Idem est de muto, surdo, aut balbutiente lingua, ib.
Praeceptum divinum consistendi peccata an vigeat extra articulum mortis, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 181
Dato, quod praeceptum divinum confessionis obliget extra articulum, & periculum mortis, quo alio tempore obligat, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 181

Et si praeceptum Ecclesiasticum consistendi singulo anno Pontifex abrogaret, an praeceptum divinum remaneret vage, & indeterminate, 5. 7
Idem est de praecepto Ecclesiastico annui Communionis, in quo, casu valide, sed illicito Pontifex possit abrogare praeceptum Ecclesiasticum, ib.
Et quid cum aliquo particulari in utroque casu, ib.
Praeceptum confessionis an obliget propter periculum incidendi in plura peccata, si differatur confessio, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 182
Ut praeceptum divinum quis adimpleat consistendi in articulo mortis, an in India, vel partibus Infidelium, si tamen non possit habere confessionem tempore mortis, teneatur anticipare confessionem, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 182
Praeceptum confessionis quando obligat, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 182
Praeceptum de praemittenda confessione ante summationem Eucharistiae an sit divinum, aut Ecclesiasticum, tom. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 182
Opinio differens praeceptum de praemittenda confessione ante Eucharistiam esse de jure Ecclesiastico, an sit prohibitum, to. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 182
Ex quo sequitur, quod consuetudo possit tale praeceptum tollere, vel Pontifex in ipso dispensare, ib. 5. 2. p. 182
Ut praeceptum auditum Missae in die festo Sacerdos, & alii adimpleant, an possit simpliter Sacerdos, deficiente copia confessorii celebrare contritus, quia de Parocho non est dubitandum, to. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 182
Et quid pro adimplendo praecepto Paschali Communionis, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 182
Et an aliter sit dicendum de communionis debita ex voto, aut etiam ex praecepto soli particulari, ib. 5. 2
Ut praeceptum Ecclesiasticum de confessione annua quis adimpleat, possit confiteri non integre, & si nullus sit Sacerdos, cui integre possit confiteri, quamvis integritas confessionis sit praecepti divini, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 182
Quando ad praeceptum divinum observandum est necessarium privilegium, teneatur homo uti privilegio, ut servet illud, secus vero quando praeceptum est humanum, ubi casus pro praxi, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 182
Ad praeceptum annui confessionis observandum an teneatur quis ut privilegio, quod habet, consistendi cum praesente confessorio, ib.
Praeceptum consistendi, quod primum, & cum sumptis Eucharistiae sine praevia confessione, ut habetur in Concilio sess. 13. c. 7. an sit divinum, seu Ecclesiasticum, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 182
Praeceptum supradictum consistendi, quod primum, an obliget sub mortali, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 182
In quibus casibus inpradictum praeceptum, quod primum, consistendi obliget, lege coram l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 182
A five, ubi nullus casus pro praxi. Etiamque in eodem tractatu, a ref. 10. ubi ad ref. 108, quia in omnibus casibus consentiens illis, in quibus sine praevia confessione qui possit celebrare, vel sumere Eucharistiam, interfectus continetur in eis etiam hoc praeceptum, quod primum.
Quo pacto intelligendum est illud verbum quod primum pro praecepto in supradictis casibus, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 182
Praeceptum supradictum quod primum, autem fuit latum pro celebrantibus, qui conficiunt mortales, & non habentes eopiam confessorii, & urgente necessitate celebratur absque praevia confessione, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 182
Unde Sacerdos non celebrans, sed sumens Eucharistiam ab alio Sacerdote more laicorum, non tenetur quamprimum confiteri, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 182
Idem est de laico, qui ut urgente necessitate, non habent eopiam confessorii sumptis Eucharistiam, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 182
Ad praeceptum de praemittenda confessione ante Eucharistiam servandum, qui praeter mortale, ex cuius manifestatione poenitens timet damnum, non habet nisi venialia, an in isto casu teneatur venialia confiteri, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 182
Idem est ad praeceptum annui confessionis servandum, ib. 5. 2. & seq. p. 182
Contrapraeceptum Ecclesiae prohibens matrimonium contrahere an peccet, qui in sacra, & cum voto institutus antea contrahere, & illud sustinere consummat, & ideo in hoc casu tripliciter peccet, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 182
Praeceptum continet, & non tollit solam directionem Decretum Clem. VIII. editum anno 1594. Ut Superioribus Religiosis precipitur, ut nullo modo possint se in suo regimine dirigere ex notitia habita in confessione, ideo dictum Decretum obligat sub mortali, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 182
Praeceptum divinum debet prevalere Ecclesiastico, quando utrumque cadit in eadem persona, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 182
Praeceptum aliquod an sit, ut in Ecclesiis an teneatur Eucharistiam in templis lumen perpetuum ardeat, l. 1. r. 3. 7. 9. 5. 2. p. 182
Praeceptum extat de lumine, quando Eucharistia defecit ad infimos, ib.
Et quid, si pto Viatico deferatur Eucharistia aegroti longe à distanti, ibid.

Præceptum adit, ut Corporalis, Patena, Calix, & Ars debeant esse benedicta, aut consecrata. t. r. r. t. r. 179. p. 73
 Præceptum an sit lumen in Extremum Unctionem in articulo mortis. t. r. r. t. r. 4. s. 1. in fine. p. 178
 Præceptum annui Communio non possit Pontifex penitus abrogare. t. r. r. t. r. 32. s. 1.
 Et si præceptum dictum Pontifex sine causa abrogare in totum, vel in partem, quod minus necesse, an valeat abrogatio. ib. s. 2
 Regula generalis, quod quando est dubium, an pro aliquo sit præceptum impoliticum, tunc iudicandum est non dari tale præceptum. t. r. r. t. r. 4. s. 1. p. 179
 Præceptum eligendi in elemosynas superfluum redditum Ecclesiasticum, an sit ex iure naturæ, vel ex iure Ecclesiastico. t. r. r. t. r. 20. s. 1. p. 179
 Et an præceptum positivum eatet prohibens Ecclesiasticis expendere superfluum nisi in alios. ib. s. 2
 Si præceptum Superiuris est de re gravi, & indifferens in se, & tamen sit causa, & peccatum inducat in maiori malique si Superior precipiat, ne quis tali hora ambulet tali loco vel pena excommunicationis absolute, quod prævidet, vel dubitat, quod aliquid grave malum sit eventurum, si quis transgredietur hoc præceptum inobediens, licet sit de re levi in se, est tamen peccatum mortale, & per consequens ille esset excommunicatus a communicatione maiori. t. r. r. t. r. t. r. 13. s. 1. p. 7
 Si præceptum annui confessionis, & communionis pueri impuberes non observant, an incurant censuram laram ab Episcopo super hoc. t. r. r. t. r. 109. per totum. p. 49
 Præceptum Inquisitionis circa decessum in confessionem sollicitudinem an sit peremptorium. t. r. r. t. r. 24. s. 1. p. 164
 An præceptum continentium verba imperativi modi, & quod ex consuetudine Religiosorum super hoc. t. r. r. t. r. 29. s. 1. & seq. p. 17
 Præceptum grave an importent hæc verba. *Iubeo, Mando*. ib. s. 2
 Præceptum Clementiam an obliget tantum, quando P. Benedicimus habent privilegium peccati mortalis. t. r. r. t. r. 124. s. 3. pag. 62
 Et si R. P. Benedicimus habent peccata mortalia, an teneantur confessi tantum sub peccato veniali. ib. s. 4
 Et si præcepti dicte Clementie sit contrarium ius derogatum, ibi. Præceptum silentii a Superiore tali tempore, si ad bonum communis, vel ad non scandaliandum proximum tendit, obliget sub mortali, si ceteris acculis ad hortum Conventus, vel ad eadem dum aliquis secularis, ut transiit per talem vicum, vel plateam, vel ne cum tali, vel tali per riuam quæ loquatur, hæc omnia, & alia similia, si comparantur ad honestatem, & bonum solum R. P. Religiosorum, efficiunt res magis onerantes, & deobligant sub mortali. t. r. r. t. r. 108. s. 2. Et quidem. p. 172
 Præceptum de correctione fraterna an debeat. t. r. r. t. r. 4. s. 1. per totum. p. 191
 Præceptum an sit sub veniali corrigendi peccata venialia. t. r. r. t. r. 4. s. 1. per totum. p. 194
 Præceptum aliquod an teneatur omittere ad evitandum eorum scandalum. t. r. r. t. r. 7. s. 1. p. 225
 Si præceptum aliud erat transgressurus proximus, an licet possit illi miseriari indifferenter. Ubi præcipi aliquo otiositas. t. r. r. t. r. 67. per totum. p. 228
 Videtur tractum a. tami s. de Præcepto divinum, & Ecclesiastico facere Communionis etiam pro articulo mortis.
 Item tract. 3. tami s. de Præcepto Ecclesiastico audiendi Missam in die festo, ubi plura.
 Item verb. *Episcopus, Hereticus, Infidelis, Infimus, Intente Omittit, Opinio, Necessitas, Parochus, Partis materia, Pascha, Peccatum, Pœne, Satisfactiones, Velatus*. t. 2
 Item verb. *Altaris, Antequam, Aqua, Baptismus, Baptizare, Chalice, Communionem, Confessio, Confraternitas Sacramentum, Confessio, Confessum, Eucharistia, Extrema Unctio, Filia, Missam audire, Missam celebrare, Obligare, Rubrica, Sanguis*. t. 3
 Item verb. *Dispositio, Dispositio, Eucharistia*, ubi latet pro præcepto largiendo elemosynam, *Excommunicationem, Imperatorum, Missam audire, Pauperes, Standalum*. t. 4
 Item verb. *Eucharistia, Mandatum, Negligentia, Populus*. t. 5
 Item verb. *Altus, Catholice, Censuram, Denunciare, Discretio, Fessum, Fides Catholica, Japonum, Lebrare, Ligare, Latere, Memoria, Missale, Oratio, Spec. Nihilum*. t. 5
 Item tract. 4. tami 7. de Correctione fraterna a. ref. 3. usque ad 11. & rel. 43. ad 52. & 68
 Item verb. *Abstinere, Censura, Dubium, Eptum, Explare, Fides, Iniquitas, Crimen, Ignorantia, Incurritur, Interdillum, Lex, Materia, Obsequium, Opus, Parochus, Partis materia, Probare, Spemare, Spec. Verum*. tom. 7
 Item verb. *Adimplere, Adjungere, Considerare, Confessum, Infimus, Obsequium, Partis materia, Prælati Regulari, Tensura*. tom. 9
 Item verb. *Missam celebrare, Pena, Passio*. tom. 9
 Præceptum minime potest Ecclesie sacramentalem Confessionem de venialibus. t. r. r. t. r. 3. s. 1. p. 61. s. 2. p. 90
 Præceptum subdito an saltem Generalis Religiosis possit, ut Episcopus. *Dianna Cens. Tom. X.*

copatum acceptor. t. r. r. t. r. ref. 35. per totum. p. 15
 Præceptum sub potest excommunicationis, an iudex Ecclesiasticus possit iudici laico, ut super sedet in executione contractus, doct. dicatur, an sit ultimus, necne. t. r. r. t. r. 108. in a. p. 189
 Si præceptum Prælati in virtute S. Obedientie Religiosis in vigilia accusas Sancti, vel aliter iuranti, & Religiosis non iuranti, an peccet dupliciter. t. r. r. t. r. 64. s. 2. p. 179
 Idem est de aliis similibus. ib.
 Si præceptum Episcopum, iuranti, & Pontifex rigore mandato Patrocinio, ne certos ipsius in matrimonium emungat in faciem Ecclesie, si Parochus inobediens sit an in matrimonium admittit, validum erit matrimonium. t. r. r. t. r. 29. s. 1. p. 179
 Ante medium, & post medium. p. 49
 Idem est, si præceptum Prælati R. Religiosorum obediens, an confessiones audiat, si tamen illi audiat, validetur, si alius Religiosus esset approbatus. ib. id. s. 2. paulo post med.
 Si præceptum Dominus, ut servi, & famuli non audiant Missam, vel ut laborent in diebus festis, an possint licet ei obedire. t. r. r. t. r. 50. & s. 1. p. 307
 An si contra id, quod præcipitur in regula Religiosis, Episcopus Religiosis edat carnes Ferias, in qua incidit natalis Domini, etiam Episcopus sit ex Minimis non peccet. t. r. r. t. r. 74. p. 16
 Vide verb. *Præceptum*, cum suis notationibus.
 Item verb. *Ecclisia, Filius*. tom. 2
 Præceptum.
 Præceptum Prælati siquid sub præcepto obedientie, si falsitas non obediatur, an peccet dupliciter, & teneatur in confessionem explicare hæc circumstantiam. t. r. r. t. r. 70. s. 1. & seq. p. 179
 Præceptum.
 Vide verb. *Dubium*. tom. 5
 Præsumendum.
 Vide verb. *Accedere*. tom. 8
 Prædicant.
 Vide verb. *Conscientia*. t. 2
 Prædicare.
 Vide verb. *Abstinere, Explare, Licentia*. t. 3
 Item *Conscientia, Conscientia*. t. 3
 Prædicatores.
 Prædicatores an teneatur ad jejunium. tom. 4. tract. 9. ref. 24. s. 1. pag. 163
 Et distinguantur inter Prædicatores, qui in diebus Quadragesimalibus concionantur, & qui in diebus Dominica tantum. ib. s. 3.
 Prædicatores, qui ex mercedo concionantur, an teneantur ad jejunium. t. r. r. t. r. 25. s. 1. p. 164
 Prædicatores quibus sumptibus solvenda sit elemosyna. tom. 4. r. r. t. r. 39. s. 1. & sequentibus. p. 228
 Vide tract. 7. de Dubiis Regularum a. r. 49. usque ad ref. 61. inclusive.
 Item verb. *Conscientia, infidelis, Orator, Professio fidei, Sermones*. tom. 7
 Item verb. *Prædicare*, cum suis notationibus.
 Prædium.
 Prædium Ecclesiasticum colon, seu affectu, non teneatur solvere gabellam dictam *ad Invenit*. t. r. r. t. r. 269. s. 1. p. 175
 Vide verb. *Enantia, Obligator, Pignus*. t. 9
 Præfixio.
 Præfixio excoercitibus, an possint Cardines Episcopi, Clerici, & Monachi laici innotare Pontifici. Ubi aliqui alia, quæ supradictis contingere possunt in dicto casu, si excoercitis præfixio. t. r. r. t. r. 31. s. 2. & 3. p. 184. & seq.
 Præfixio.
 Quidam præfixio dicitur, accedit ad audiendum sermone, & non fiscalium, an teneatur illud audire. t. r. r. t. r. 3. s. 1. p. 163
 Vide verb. *Obsequium*. t. 2
 Præfixio.
 An a præfixio scientia non dicitur appellari. p. r. r. t. r. 66. s. 2. p. 199
 Præfixio Christi.
 Remedium Christi in suo Officio quibus peccatis peccet. t. r. r. t. r. 43. s. 2. p. 340. Ubi pro præfixio peccata, vel casus proponuntur, an quibus præfixio Christi peccare possit in suo Officio.
 Præfixio animum.
 Vide verb. *Anxi*. t. 7
 Præsumendum.
 Præsumendum in Concilio an sit cardinalis Patriarchis, & Episcopis. t. r. r. t. r. 27. s. 1. & 2. & seq. p. 185
 Vide verb. *Referendum*. tom. 1
 Præsumptio.
 Præsumptio an sit in articulo mortis, licet absolvi debeat ut ceteri moribundi a quocumque Secundo, & ab omniibus cibus censuris, & toleratis. t. r. r. t. r. 3. s. 1. & 2. & seq. p. 194
 Et quid, si vicium iam sit partu, & dolores jam sentiat. t. r. r. t. r. 8. s. 1. p. 193
 Præsumptio an sit ab Inquisitoribus torquenda. t. r. r. t. r. 10. s. 1. p. 337

Vide verb. *Mater, Patruenter*, tom. 3.

Item verb. *Percutere*, tom. 3.

Item verb. *Familia*, tom. 4.

Item verb. *Familia, Meditamentum, Mater, Pulli*, t. 3.

Præjudicare.

Vide verb. *Dargatis*, tom. 3.

Præjudicialis.

Vide verb. *Præjudicium*, tom. 6.

Præjudicium.

Vide verb. *Bulle Pontificis, Remonitio*, tom. 6.

Item verb. *Superior faculter*, tom. 9.

Prælatum.

Prælatum Regularis collatio facta irregulari an valeat. t. 3. tr. 5.

t. 140. §. 1. p. 189.

Prælatum omnes Regulares an includatur sub nomine beneficii

ad incurrendas penas simulationis. t. 3. tr. 7. §. 1. p. 213.

Ad Prælatum, & dignitates Regulares an possit admitti cum

opposita dispensatione Regularis illegitimus admodum. t. 3. tr. 7.

t. 14. §. 6. p. 143.

Vide verb. *Prælati Regularis*.

Prælati Ecclesiastici.

Prælati Curie Romanæ an possint eligere Confessarium virtute

cap. fin. de Pœnit. & Remiss. t. 3. tr. 1. §. 1. p. 69.

Et quoniam sine dicti Prælati excepti in dict. fin.

Prælati Ecclesiastici Cathedralium Collegiatorum, &c. debent

curare, ut singulis diebus in sua Ecclesia saltem Missa non cele-

brentur. t. 3. tr. 1. §. 3. p. 37.

Prælati, & Superiores inferiores Papa an possint reservare pec-

catia venialia. t. 3. tr. 1. §. 1. p. 2. p. 6.

Et an communicatio minorum. ibid.

Et an peccata mortalia interna reservare possint. t. 3. tr. 1. §. 1. p. 32.

§. 6. p. 37.

Prælati Ecclesiastici directi possunt dispensare secum in omnibus

in quibus cum alio possint, & illis t. 3. tr. 1. §. 1. p. 2. p. 6.

§. 6. p. 37.

Prælati Ecclesiastici inferiores Episcopo, habentes tamen juris-

isdictionem quasi Episcopalem, an includatur sub nomine Epi-

scopi in decreto Concilii. Trid. sess. 24. c. 6. quod dispensandum,

& abolendum. t. 3. tr. 3. §. 5. p. 106.

Quando Prælati Ecclesiastici tenentur adhibere correctionem.

t. 3. tr. 1. §. 1. p. 2. p. 6. & 3. rati variculis, p. 199. ad 3. r.

Prælati secunda a Rege tenentes, an teneantur in bello omni fer-

re, & similium prælatum secundum conditionem. t. 3. tr. 1. §. 1.

p. 3. p. 36.

Prælati Summo Pontifici inferiores an possint indistincte dele-

gare laicos causas Ecclesiasticas. Et supponitur, Pontificem hoc

efficere posse: Et non solum causas civiles, & criminales, sed

etiam spirituales. t. 3. tr. 1. §. 1. p. 193.

Ne Prælati Ecclesiarum sub communi bonis immobiliis, sicut

juris laici subiacent, aut subiacant, prohibitum est. Ne etiam

ea ipse in patronos, vel Advocatos perpetuos, vel ad tempus

non modicum constituant. t. 3. tr. 1. §. 1. p. 2. p. 6.

In prælati Clericorum secularium habet locum restitutio, no

per percussio Clerici titulo correctionis per laicum. t. 3. tr. 1. §. 1.

p. 3. p. 38.

Prælati præcipiendi aliquid sub precepto obedientie, si subditi

non obediunt, an peccet dupliciter, & teneatur hanc circumstan-

tiam in confessione aperire. t. 3. tr. 7. §. 1. p. 2. p. 6.

Prælatum habentem territorium, & iura Episcopalia cum potestate

jurisdictionis, familia laica an gaudet privilegio fori.

t. 3. tr. 1. §. 1. p. 179.

Prælati ex capillis percussiones turpent incontinenti invictos,

an incurrant excommunicationem. t. 3. tr. 1. §. 1. p. 2. p. 6.

Prælati quibus Papa inferior potest adhibere jurisdictionem im-

plexius Sacerdotibus absolvendi a peccatis venialibus. t. 3. tr.

4. r. 10. §. 1. p. 165.

Prælati, si committat correctionem subditi, an seipsum in con-

fessione dicendo committit correctionem proximi. t. 3. tr. 7. §. 1.

p. 2. p. 37.

Prælati inferiores an possint dispensare in legibus Superioris, si ei

interdictum non sit. t. 3. tr. 1. §. 1. p. 2. p. 6.

Prælati an possint absolvere mortuum, si non dedit signa contri-

tionis, ut in Ecclesia sepelitur, si eo conficit mortuum esse in

peccato mortali. t. 3. tr. 1. §. 1. p. 2. p. 6.

Prælati rem emphiteuticam ad Ecclesiam reversam, an etiam

conspanguinis de novo in emphiteutiam concedere valeat. t. 3. tr.

3. r. 100. §. 1. p. 182.

Et quid, si licet uterque constet fuisse eam factam in Ecclesia utili-

tatem, & observata fuisse solemnitates a lege requisitas, ibid.

§. 5. p. 182.

Prælati Ecclesiastici ratione circumstantiarum an possint sub pec-

cato mortali precipere mortem invem. t. 3. tr. 1. §. 1. p. 2. p. 6.

p. 36.

Prælati in casibus non exceptis an possint dare licentiam ne-

cris habere res in Ecclesia, & ea illius mandata possint iudex lai-

cus de finem rem expere, & pignori. t. 3. tr. 1. §. 1. p. 2. p. 6.

Et in tali casu an dictus Prælati, vel Episcopus incurrit excom-

municationem, quia violat impositam in Constitutione

Gregoriana præscriptam. ib. §. 5. d. hanc, prope finem.

Vide verb. *absolvere, Dubium, Pœnitentia, Prælati Regularis, Te-*

stimonias, tom. 3.

Item verb. *Dispositio, Dubium, Pœnitentia, Pœnitentia*, t. 4.

Item verb. *Captura, Clericus, Contrarius, Jus, Pœnitentia*, t. 5.

Item verb. *Ingratitudo, Superior Ecclesiasticus*, t. 6.

Item verb. *Clericus, Crimen, Licentia, Materia, Negligentia, Necessitas*,

Spolium, Superior Ecclesiasticus, t. 7.

Item verb. *Antiquitas, Cogitatio, Contrahentes, Dei, Falsum,*

Pauper, Prælati Regularis, Præsumptum, Relaxatio, Superior

Ecclesiasticus, t. 8.

Item verb. *Jura, Prælati Regularis, Opinio probabilis*, t. 9.

Prælati Conclavis.

Prælati Conclavis qui diligentia in persequendo disceptis in Con-

clavi instantibus uti debeat. t. 3. tr. 7. §. 1. p. 2. p. 6.

Et si dictus Prælati adhibendo diligentiam moralem in persequendo

quisque aliquis Cardinalis tunc et ipse in ferendo non

grave damnum, tunc equidem ad nullam diligentiam tenetur.

§. 4. ibid.

Ubi etiam aliquis alia contingencia circa dictos Prælatos, & circa

juramenta, suspensionem, &c. in dicto casu.

Prælati Regularis.

Prælati conventuales debent curare, ut singulis diebus in sua

Ecclesia saltem Missa non celebretur. t. 3. tr. 1. §. 1. p. 2. p. 6.

Prælati Regulares an possint ab Episcopo approbatione audire

Confessiones Regularium. t. 3. tr. 1. §. 1. p. 2. p. 6.

Prælati Regularis cum locis, quæ Generales, & Provinciales

an possint directè dispensare secum in his omnibus, in quibus

cum aliis possunt, & illis ab eisdem eorum Vice Rectores,

Vice Priores, &c. t. 3. tr. 1. §. 1. p. 2. p. 6.

Prælati Regularis cum suis subditi non possunt dispensare, ut

non recipere Officium divinum pariter rite veniari S. P. V.

ad quod teneantur. t. 3. tr. 1. §. 1. p. 2. p. 6.

Possunt tamen ea rationabili causa dispensare, ut aliquando, non

tamen in perpetuum, neque per modum constitutionis recitè

Officium de S. P. V. die, quo essent recitatus de Pœnit. ib. §. 5.

Prælati Regularis an possint se subdere Episcopo, ut eorum ab-

solvat, vel dispense, vigore Concilii Tridentini. sess. 24. c. 6. t. 3. tr.

3. r. 7. §. 4. p. 106.

Prælati Regularis an possint absolvi, & dispensari ab alio cum

potestate ab illis delegata, si incidit in aliquod delictum, de

quibus agit in Concilio Tridentino sess. 24. cap. 6. t. 3. tr. 3.

r. 13. §. 1. p. 110.

Prælati Regularis an possint absolvi & suspensione occultis sub-

ditos admittentes semina intra claustra. t. 3. tr. 3. r. 10. §. 1. p. 116.

Prælati Regularis an possint dispensare cum subditi in irregulari-

tate ex defectu lenientia. t. 3. tr. 3. r. 1. §. 1. p. 119.

Et an in irregularitate proveniente ex homicidio iusto in bello

iusto. t. 3. tr. 3. r. 1. §. 1. p. 120.

Et an in irregularitate ex mutilatione aliquis membri. t. 3. tr. 3.

r. 10. §. 1. p. 122.

Et an in irregularitate orta ex homicidio casuali, etiam publico,

t. 3. tr. 3. r. 1. §. 1. p. 123.

Et an in irregularitate orta ex bigamia propria, & interpretati-

va. t. 3. tr. 3. r. 1. §. 1. p. 124.

Et an in vera bigamia ante, & post suspensionem Ordinum, t. 3.

tr. 3. r. 1. §. 1. p. 125.

Prælati Regularis etiam locales an possint approbare, & signare

Oratorios in Monasteriis, Grangiis, &c. eorum. t. 4. tr. 3. r. 1. §.

§. 5. p. 126.

Et si egerint benedictione, aut reconciliatione, an possint na benedi-

dicere, & reconciliare. ib. §. 5.

Prælati Regularis an peccent quoties prohibendo, ne subdi-

ti sumant Bullam Cruciatam. t. 4. tr. 4. r. 1. §. 1. p. 131.

Prælati Regularis non intelliguntur sub nomine Ordinarii loci,

t. 4. tr. 3. r. 1. §. 1. p. 132.

Prælati Regularis an sint eligibiles in Confessariis virtute Bul-

le Cruciatæ, aut Jubilæi. t. 4. tr. 4. r. 1. §. 1. p. 133.

Prælati Regularis ex decreto Clement. VIII. §. 2. secundo, de Re-

servatione casibus prohibentur audire confessiones suorum sub-

ditorum, nisi ipse accedat. ibid. §. 3. p. 134.

Prælati Regularis ab Episcopo approbationem non possunt au-

dire confessiones Regularium. ib. §. 6. & in t. 4. tr. 4. r. 1. §. 1. p. 135.

Sine Prælati licentia an possint Religiosos procurrere pecuniis

pro Bulla Cruciatæ sumenda, dummodo pecunia non trans-

ferat in ejus potestatem, sed amicus, qui dat pecuniam, sumat

Bullam suo nomine. t. 4. tr. 4. r. 1. §. 1. p. 136.

Prælati Regularis, & eorum Vicarii an privilegium an possint suos

subditos absolvi a percussione, etiam percussio sit enormis.

t. 3. tr. 4. r. 7. §. 1. in fine. p. 137.

Prælati Regularis an possint absolvi subditi ab hæresi occu-

luta. Et quid circa hoc sacra Congregatio habet ab 17. Decem-

bris 1648. declaravit. in t. 3. tr. 4. r. 34. §. 1. p. 138.

Prælati preceptum non dant ad bonam gubernationem, an obli-

gato peccato veniali, nam est tolerabile, si possit Prælati

- re laico, ut sic prædicet in Oratorijs Regularium, de licentia Superioris, &c. t. 7. r. 1. r. 6. p. 34
- An Prælati Regulares ex Tridentinis cogensi hunc ad examen, & approbationem Episcoporum ad audiendos secularium confessiones, t. 7. r. 1. r. 6. p. 34. & in multis alijs eius notationibus, p. 35. signatur ibi r. 6. p. 34
- An Prælati Regulares possint confiteri Confessoribus extra Religionem. Et quid de prædictis notæ Religionis. Et an hoc extendatur ad Vicarias federe require, vel alio modo absente præposito, vel mortuo, in illis casibus, Vicarias habent jurisdictionis forei contentiosi, & confitentur, t. 7. r. 1. r. 9. p. 35, & p. 45. & 50
- An Guardiani, Priores Præpositi, & Rectores Regularium possint illis præbere licentiam, ut eligant Confessorem extra Religionem, t. 7. r. 1. r. 9. p. 35
- An Præpositi notæ Religionis possint confiteri simpliciter Sacerdoti notæ Religionis, qui non sit admittus ad confessionem audiendam a nostro Patre Generali, t. 7. r. 1. r. 9. p. 35, ult. p. 35
- An si Prælati Regulares neget per confessorium licentiam absolvendis subditis a reservatis possit adhuc Confessarius illum absolovere, t. 7. r. 1. r. 10. p. 35
- Et si in dicto casu licentiam neget Prælati, an peccet non solum contra chrismatum, sed contra iustitiam, vel, eumdem in fine rel.
- An Prælati Regulares possint auctoritate propria reservari casus in decreto Clem. VIII. contentos, vel opus sit hoc facere cum consensu Capituli, t. 7. r. 1. r. 11. p. 35
- An Prælati Regulares possint prohibere aliqui peccata sub pena excommunicationis sibi reservata, t. 7. r. 1. r. 11. r. 12. p. 35, p. 35
- An Prælati Regulares possint sibi reservare tactus impudicos, & oscula, literales, & c. t. 7. r. 1. r. 11. p. 35
- Quomodo Prælati Regulares reservant pollutionem voluntariam, an pollutio cogitanda tantum turpis sit peccatum reservatum. Et quid, si sequatur ex assepsu nimis libidininis, t. 7. r. 1. r. 11, & r. 12. p. 35
- An casus reservati debeant esse tales, si Prælati Regulares reservant minus ere suo finibus fuerit. Et quid in casibus Religionis Clericorum Regularium, t. 7. r. 1. r. 11. p. 35
- Adducuntur, & explanantur verba ipsi Clem. VIII. pro assignanda Confessoria a Prælati regularibus, qui possint absolovere regulares a peccatis etiam reservatis a prædicto Clem. VIII. & Religionis, tom. 7. r. 1. r. 12. p. 35, p. 35, & signatur ibi p. 35
- An Prælati Regulares ex industria differentes mittere subditum ad Episcopum Diocesani ordinantem, ut possit illum mittere ad alium Episcopum peccat mortaliter, & incurrit penam, sicut in decreto Clem. VIII. habetur 13. Maii 1596. t. 7. r. 1. r. 12. p. 35
- Et an Prælati Regulares contra dictum decretum mittens suos subditos ad Ordines philosophicos, & missus Ordines non sciunt, dictas penas philosophicos incurrit, ibi. p. 35
- An proprii Prælati Regulares debeant dare subditis ordinis dimissionis ad Episcopum ordinantem, iuxta formam Congregationis Concilii, t. 7. r. 1. r. 12. p. 35
- An Prælati notæ Religionis, & aliarum, qui privilegiorum communicationem gaudent, possint concedere dimissionis Novitiis, ut ab Episcopo ordinentur, t. 7. r. 1. r. 12. p. 35, & in alijs eius not. p. 35
- An Prælati Regulares locales possint concedere dimissionis suis Novitiis, ut ordinentur ab Episcopo, t. 7. r. 1. r. 12. p. 35
- An Prælati Regulares circa meritum possint obligare sub venialiter. Et an ex via Religionis iuratus possit prohibere res leves in virtute sanctæ obediencie, & sub pena excommunicationis, t. 7. r. 1. r. 12. p. 35
- An Prælati Regulares ratione circumstantiarum possint sub peccato mortali præcipere materiam levem, ubi aliqua incommoditas evitanda, &c. t. 7. r. 1. r. 12. p. 35
- An si Prælati Regulares præcipiant aliquid sub conditione, de qua dubitatur, an sit implenda, an subditus teneatur obedire. Et quid, si Prælati præcipiant sub pena excommunicationis latente sententia, t. 7. r. 1. r. 12. p. 35, & p. 35
- Et notatur, quod si Prælati esset dubio de honestate præcepti, vel de eadem sui jurisdictionis, & imperet, si subditus etiam dubitat non teneatur obedire, ibi. p. 35
- An Prælati Regulares teneantur ferre censuras in serapis, & aliter faciendum peccent, & incurant suspensionem, &c. t. 7. r. 1. r. 12. p. 35
- An Prælati Regulares teneantur excommunicationibus præmittere ordinem monitionum, t. 7. r. 1. r. 12. p. 35
- An Prælati Regulares possint excommunicare Novitios, t. 7. r. 1. r. 12. p. 35
- Com Prælati Regulares excommunicant ad Religiosos communicare possunt. Et quid, si non esset denunciatus, vel publicatus Clerici percellor, an subditi teneantur illi obedire, t. 7. r. 1. r. 12. p. 35
- Prælati an assumi possint ex genere Mahometano, modò ab infamia Baptistum illeceperit, t. 7. r. 1. r. 14. p. 69

- An Prælati Regulares nolentes admittere aliquem abque causa in Religionem ad novum Novitium, peccent mortaliter, t. 7. r. 1. r. 14. p. 70
- Et quid, si potens ingrossum habere votum ingrediendi in Religionem eius Superioris, & quæ potest admitteri, ibi. post med. s. r. & verbi. Quid ibi
- An Prælati Regulares omittentes informationes, quas præcepit Status V. in receptio Novitiorum, peccent mortaliter, & incurant penam. Et quid, si Novitius esset illis despectibus contentus in dicta Bulla, t. 7. r. 1. r. 14. p. 70, & p. 70
- Notatur, quod post annum probationis Novitii capient licet Superior diffusa profissionem Novitii sub infamia oculum, non absente Concilio, Tridentino, t. 7. r. 1. r. 14. p. 70
- De licentia Prælati Regularis ad possit simpliciter eligi Religiosos Episcopos, aliqui Clericos, immò, & licentia recipere solemnem professionem Novitii, t. 7. r. 1. r. 14. p. 70
- An Prælati Religionum possint aliquem Clericum ad statum laicalem transferre, & quid de contra, t. 7. r. 1. r. 14. p. 70
- Et notatur, super nomine Regularium in verbis Concilii Tridentini, non includi Subiores, & Prælati Regulares, quia egent specialitate mentione, t. 7. r. 1. r. 14. p. 70
- Prælati Religiosi non possunt dispensare, irritare, aut commutare votum aliquod ex peculiari ratione status Religionis præter vota communia, v. g. ut Quædam generalis Minimus, Redemptionis captivorum Mercenarium, &c. Et an saltem talia vota sint dispensabilia per Generalem, t. 7. r. 1. r. 14. p. 70
- An Prælati Regularis possint dare licentiam subditi manendi extra ciuitatem ad subueniendum largitionibus non solum in extra necessitate constitutis, sed etiam in gravi. Et quid sit dicendum, & apudmodum, si dictam licentiam neget Prælati subdito, t. 7. r. 1. r. 14. p. 70
- Et an post decretum Clem. VIII. & Urbani VIII. si Prælati faceret alicui peccetissimum quod confensus Pontificis foras extra ciuitatem degendi, possit hic tunc cunctis remanere, t. 7. r. 1. r. 14. p. 70
- An Prælati Regulari et aliquo casu possint nisi scientia habita in confessione, non absente decreto Clem. VIII. & an dictum de confessione obliget sub mortali, t. 7. r. 1. r. 14. p. 70
- An Generales Religionis possint non absente Bulla Greg. XV. edita anno 1623. & Urbani VIII. anno 1637. præbere suis subditis licentiam legendi libris prohibitos, t. 7. r. 1. r. 14. p. 70
- An Generales, & Provinciales Religiosis, & alii Prælati Regulares possint dispensare in pena privationis Officiorum, & inhabilitatis ad illa contra Religiosos introductos feminas in Monasterium, lata in Bullis Pii V. t. 7. r. 1. r. 14. p. 70
- An excommunicationis ab omni officio Religiosus, possit ab ejus Prælati absolvi virgato suorum privilegiorum. Et an dicti Prælati possint absolvere ingredientes in Religionem ab omnibus censuris Papæ reservata, t. 7. r. 1. r. 14. p. 70
- An Prælati Regulares possint excommunicationem reservare, t. 7. r. 1. r. 14. p. 70
- An Prælati Regulares possint commutare, & dispensare vota Novitiorum. Et an dicti Prælati, & Abbates non possint irritare vota Novitiorum, & Novitiorum, sed tantum commutare, vel dispensare, t. 7. r. 1. r. 14. p. 70
- An Generales Religionum possint dispensare cum subditi illegitimis ad dignitates, Prælatum, & officia Ordinis extra Capitulum Generale. Et an Generales Ordinum possint dare licentiam Prioribus, & Prælati localibus, quæ Provincialis dispensandi cum illegitimis ad Dignitates, & officia Ordinis absque Capitulo Generali, vel Provinciali, t. 7. r. 1. r. 14. p. 70
- An si illegitimus in Prælatum assumptus & scienti illegitimitatem ejus, & potest dispensare super ea, hoc ipse censetur dispensatus quoad forum conscientie, & locus quoad forum exteriorum, t. 7. r. 1. r. 14. p. 70
- Et docetur, dispensatum ad Prioratum, Provincialitatem, & omnia illa Dignitates Religionis non posse esse Generales Religionis sine nova dispensatione, ibi ad medium s. r.
- Et an solum Generales Religionum possint dispensare cum suis subditi illegitimis ad Generalatum, t. 7. r. 1. r. 14. p. 70
- Utrum autem illegitimus in saculo dispensatus ad novum, & quatuorquæ beneficia, hoc ipse possit eligi ad Prælatum, & Dignitates Regulares, t. 7. r. 1. r. 14. p. 70
- An ad Prælati Regulares possint iudicare circa suos subditos an desidia corporis ut nota notabilis, ut indicat irregularitatem, vel non. Et an quisque non habet, sit irregularis. Et an Prælati Regulares possint dispensare, v. g. cum illo, qui dicitur caret, non ramen vulgari, vel pollice, qui caret quod dextro, vel sinistro, auribus, vel pede, & ambulat rum pede ligneo, vel habet manus tremulas, &c. t. 7. r. 1. r. 14. p. 70
- An Prælati Regulares quod suos subditos possint dispensare super in fama regulis etiam publicis, t. 7. r. 1. r. 14. p. 70
- An Prælati Regulares ut possint privilegio Concilii Tridentini cap. 6. s. r. 4. de reform. quod absolvendum, & dispensandum suis subditis, t. 7. r. 1. r. 14. p. 70

Prælati Regulares possint dispensare cum suis subditis super irregularitate contracta ex homicidio voluntario. Et quid si occultum. Et an hoc etiam extendatur ad Novitios, t. 7. tr. 1. r. 192. & in aliis ejus notationibus. p. 143

Et an mortuo, vel amoto Priore, Vicarius in Sede vacante possit super hoc ipsum dispensare, t. 7. tr. 1. r. 293. §. 4. ad medium, vers. Nota tamen. p. 144

Et an Prælati Regulares Ordinum Mendicantium possint cum suis subditis dispensare in irregularitatibus provenientibus ex publico delicto, & ad formam contentiois deducto, præterquam homicidii voluntarii, bigamie, & mutilationis membrorum, ib. §. 5

An saltem irregularitas vera bigamia, & interpretative sit dispensabilis à Prælati Regularibus cum suis subditis, tom. 7. tr. 1. r. 296. p. 146

Et an saltem Generales Religionum possint dispensare cum suis subditis in bigamia ex concessione Sixti VI. facta à Catholico subdito, ib. §. 1. in fine

An Prælati Regulares per quandam concessionem Pauli III. possint semel in singulis annis prima die Lunæ Quadragesimæ dispensare cum suis subditis in omni irregularitate, quavis occasione, & causa contracta, ubi nihil excipitur, neque bigamia, neque homicidii voluntarii, &c. de qua in Bullario, ib. §. 3. à lin. 4. &c.

Et notatur, posse prædictum Prælatum dispensare cum suis subditis super bigamiam si multitudinem, & modo, quo possit Episcopi cum suis subditis, ib. §. 3. &c.

An Prælati Regulares possint absolvere subditos suos suspensos propter Ordines fidei prope amissam legitimam etatem, vel abque licentia, aut per saltum, t. 7. tr. 1. r. 97. p. 146

An Prælati Regulares possint absolvere subditos ab excommunicatione ab Synoniam contractam in Ordine, & beneficio. Et an dispensare in suspensione, quæ incurritur ratione Synoniam in Ordine suspensio. Et quid de irregularitate ab talem Synoniam contracta, etiam si Synoniam sit occultus, t. 7. tr. 1. r. 101. p. 146

An Prælati Regulares possint absolvere suos subditos à casibus in Bulla Coenæ Domini, t. 7. tr. 1. r. 299. & in aliis ejus not. p. 147 Et notatur, quod non est laudabile ea Fratribus Minoribus eligere in Prælatum, qui adualiter, & ante Omnes equitatem indiget, & statim si in medio Prælatum equitare indiget, non teneatur ex vi Regule dimittere Officiū, nec equo vi cogeretur, t. 7. tr. 1. r. 304. §. 4. p. 148

Et an Episcopus possit reservare casus clericæ & laicorum in Ordine ad Mortales exemptos, & in dicto casu contraventionis sine absolutione ab Ordinario, vel à Prælati Regulari, t. 7. tr. 1. r. 317. pag. 156

Et an Prælati Regularis possint pro Monialibus sibi subditis reservare casus, & censuras, neque status, aut Prælati id faciat cum Capitulo, cum Moniales Capitulum non habeant, ib. §. ult. Cursum docetur, Prælatum allicuius Conventus debere esse viginti quinque annorum, t. 7. tr. 1. r. 318. prope fin. §. 4. vers. At constat. p. 160

Prælati Regularis an possint dispensare, ut Monialia illegitima possint esse Abbatissæ, t. 7. tr. 1. r. 320. §. ult. ib.

An Prælati Regularis possint abque interveniente Episcopo dare licentiam suis Monialibus excedendi à Monasterio ex iusta causa, t. 7. tr. 1. r. 334. p. 265

An licet Generales Religionum exciperent Confessiones Monialium sibi subiectarum abque Episcopi licentia. Et quid de confessionibus secularium. Idem est de Prælati Regularibus inferioribus, t. 7. tr. 1. r. 343. & in aliis ejus notationibus, t. 2. & §. 3. p. 164 Et an saltem viginti Cruciatæ, & Jubilii possint Generales, & alii Prælati Regularium abque approbatione Episcopi exciperent confessiones secularium, ib. §. 3. &c.

An Prælati Regulares Monialium possint audire earum confessiones abque prævia approbatione Episcopi. Et quid, si prædicti Prælati habeant generale approbationem pro Digei ab Ordinario, t. 7. tr. 1. r. 344. & in aliis ejus not. p. 167

Et an Prælati Regularis Moniali sibi subiectæ immediate possint independenter ab Ordinario assignare Patrem spirituale sive ejusdem, sive alterius Ordinis Religiosum, vel etiam Sacerdotem secularem, cui illa circa Sacramentum Pœnitentie manifestet suam conscientiam ad obsequium, aut ab eo in via Dei dirigatur sine periculo errandi, ib. §. 5

An Prælati Regulares ex declaratione Sacre Congregationis in casibus necessariis auctoritate propria, & Officio sine ulla Episcopi licentia possint ingredi septa Monialium sibi subiectarum, t. 7. tr. 1. r. 47. §. ult. ad medium, vers. Nota verum, p. 167

An Prælati Regulares possint ultra tertiam vicem concedere Monialibus subditis Confessarium extraordinarium, t. 7. tr. 1. r. 348. pag. 267

Et an Prælati Regulares non possint suis Mortalibus deputare Confessarios Ordinarios, nisi prius sint ab Episcopo approbati, ib. §. 3. &c.

Et an tempore Jubilii possint Moniales sine licentia Episcopi vel Prælati Regularis conferri cum quocumque Sacerdote appro-

bato, ibidem §. 3. &c.

An alius reservatus à Prælati Regularium comprehendatur Sorores Tertiarias ejusdem Religionis, t. 7. tr. 1. r. 351. §. 3. & 4. p. 169

An Prælati Regularis possint dispensare super voto subditi de transendo ad strictiorem Religionem, t. 7. tr. 1. r. 180. p. 84

Prælati Regularis reservando sibi casus, an comprehendant Novitios. Et quid si referunt vos vivos vocis tantum, t. 7. tr. 1. r. 101. p. 177

An Prælati Regularium teneatur Religiosum semel ejusdem à Religione illum emendatum iterum recipere. Si potat ingressum Religionis, t. 7. tr. 1. r. 193. p. 88

An Prælati Societatis Jesu debeant aliquid ejusdem pro alimentis, t. 7. tr. 1. r. 101. p. 87

An Prælati Regulares possint expellere subditum ob delictum grave, ob notabile Decretum Urbani VIII. de Apostatis, & ejectis. Et quid de Jesuitis, t. 7. tr. 1. r. 189. p. 87

Examiner.

Vide verb. *Dubium*, t. 1

Item verb. *Monialis*, t. 7

Item verb. *Impetrare*, t. 9

Præmium.

Vide verb. *Exigere*, t. 6

Item verb. *Beneficium*, *Prescriptio*, t. 8

Præmonere.

Vide verb. *Examinare*, t. 3

Præparatio.

Quando præparatio ad confessionem sit sufficiens ad validitatem Sacramenti, datur Regula ad cognoscendum hoc, t. 7. tr. 1. r. 115. §. 4. p. 118

In præparatione ad Missam preces, & osculum amicum, solæ, æque manipuli, an à celebrantibus pro defunctis debeant omitti, t. 7. tr. 1. r. 157. §. 4. p. 66

Præpositura.

Vide verb. *Agere*, t. 6

Præscribere.

Non præscribitur Privilegia Regularium per non usum, nisi post 100. annorum, t. 7. tr. 1. r. 165. §. 4. p. 122

Vide verb. *Fides*, *bona*, *et mala*, t. 7

Item verb. *Prescriptio*, cum suis notationibus.

Præscriptio.

Præscriptio adversus Ecclesiam Romanam non datur nisi 100. annorum spatio, t. 7. tr. 1. r. 3. §. 1. p. 80

Præscriptio adversus alias Ecclesias quadragenaria competit, ib. §. 2

Præscriptio adversus Reges, & Principes supremos non datur nisi post 100. annorum, ib. §. 3

Præscriptio aliquæ temporis an requiratur in foro conscientie, ut consuetudo abrogat legem, t. 7. tr. 1. r. 5. §. 1. p. 81

Præscriptio an possit prævalere contra exemptionem Clericorum, t. 7. tr. 1. r. 5. §. 2

Præscriptio aliquæ an opus sit, ut lex per non usum authoritate caret, & requiratur certum tempus, t. 7. tr. 1. r. 5. §. 1. p. 81

In foro scientie Præscriptio, & non punitur cum possit, an sufficiat duo, vel tres actus facti contra legem, ib. §. 3

Præscriptio an collatio Episcopatum, & aliorum beneficiorum à Principe laico acquiri possit, t. 7. tr. 1. r. 30. §. 1. p. 87

Vide verb. *Canon*, *Conferre*, *Decima*, t. 6

Item verb. *Fides*, *bona*, *et mala*, *Præscribere*, t. 7

Item verb. *Decima*, *Domini*, t. 8

Item verb. *Conferre*, *Decima*, *Justi*, *id est*, *Numerus*, t. 9

Præscriptum.

Legitimè præscripta quædam dicuntur consuetudo, t. 6. tr. 1. r. 5. §. 1. & seq. p. 79

Et quænam temporis cursus esse debeat consuetudo præscripta contra legem Civilem, & Canoniam, ib. §. 4

Et an tempus determinatur, ut consuetudo sit legitimè præscripta, procedat etiam in foro conscientie, t. 7. tr. 1. r. 5. §. 1. p. 81

Et an non legitimè præscriptis consuetudo sufficiat ad legem abrogandam ex convincta Principis, t. 7. tr. 1. r. 5. §. 1. p. 81

Vide verb. *Præscribere*, *Præscriptio*.

Prætorio.

Prætorio esse an teneatur excommunicatus excommunicatione reservata non denunciata, qui absolutus fuit in periculo, vel articulo mortis à Sacerdote inferiori, & ab his liberetur, si non habeat, cui satisficiat, t. 7. tr. 1. r. 3. §. 4. p. 806

Si se commode prætorio in itinere Regularis non possunt Ordinarii, si approbati sunt in alia Diocesi, an possint audire Confessiones, non repugnantibus tamen Parochis, t. 7. tr. 1. r. 13. §. 1. p. 843

Prætorio se superiori an teneatur absolutus ab excommunicatione reservata tempore mortis, elapso morbo, t. 7. tr. 1. r. 100. §. 2. p. 80

Vel an in dicto casu sufficiat, ut absens per Procuratorem se presentet, t. 7. tr. 1. r. 103. §. 3. ib.

Et quid, si in dicto casu absolutus fuit ex vi Bullæ Cruciaræ, &

Iubilei, aut privilegii, vel à delegatis prædictorum, to. 5. tr. 1. c. 200. §. 1. ib.

Palenter eorum Superiore an teneatur, qui absolutus fuit in articulo mortis à censura ob petuendum Clericali, t. 5. tr. 1. ref. 203. §. 2. ib.

Et quid, si non se præsentavit Superiorem, elapso morbo, & idem te-
necur in censuram antea contractam, an sit adhuc vitandus, ex
eo, quod antea absolutioem excommunicationis erat vitandus,
ib. §. 3.

Vide verb. *Confutari*, t. 2.

Item verb. *Dignus, Dignus, Parochia*, t. 5.

Item verb. *Beneficium, Praeceptum, Sacrum*, t. 5.

Item verb. *Interparochia, Praeceptum, Remittere, Rex*, t. 5.

Praesentare.

Vide verb. *Praesentare*, cum suis notationibus.

Praesentatus.

Vide verb. *Dignus, Dignus, Parochia*, t. 5.

Praesentis.

Vide verb. *Fides bona, & mala*, t. 7.

Praesentia.

Sine præsentia Parochi, & testium matrimonium contractum an
tenet salutem in sponsalia de futuro, t. 1. tr. 1. §. 30. §. 1. p. 122.

Et an hoc procedat, si illud matrimonium fuerit juramento confir-
mationis obligatum.

Et an dicti contrahentes possint dicere à tali contractu mat-
rimonii sine ulla iudicii auctoritate, & cum aliis contrahere, nec
indiget iuramenti relaxatione, ib.

Praesentium.

Si praeparari sit penitentia ab alio confessorio imposita, an pos-
sit secundum Confessarium illam commutare, & etiam extra con-
fessionem, t. 1. tr. 1. §. 25. & 27. p. 100. §. 2. & seq.

Si servatum penitentiam an Confessarius teneatur imponere,
t. 1. tr. 1. §. 1. §. 2. p. 122.

Praesentis.

Praesentis iustitiae occidens an gaudeat Immunitate Ecclesiae, to. 2.
tr. 1. §. 1. §. 1. p. 17.

Praesentis Consiliorum Hispaniarum an teneantur jejunare, t. 4. tr. 1.
r. 17. §. 1. p. 165.

Vide verb. *Ordines*, t. 7.

Item verb. *Præparandum*, t. 2.

Item verb. *Confessio, Licentia*, t. 9.

Praesentis.

Vide verb. *Avilla, Christianus*, t. 7.

Item verb. *Bellum, Brachium, Harrenus, Juramentum, Promissum*, t. 9.

Praesentis.

Quævis præsumptio non fit propter beneficia, tamen non est
probabile ad Officium Divinum non obligare, to. 3. tr. 1. §. 1. §. 7.
p. 186.

Praesumptio.

Praesumptio an teneatur ficut ceteri beneficiarii ad elemosy-
nas largiendas, t. 4. tr. 1. §. 1. §. 2. p. 122.

Praesumptio.

Si præsumptio, seu fides aniam Clericus habet, si dictum præ-
sumptio proferat in titulum perperam, & aliquid spirituale ha-
bet amicum, an talis Clericus gaudeat privilegio fori, t. 9. tr. 1.
r. 14. §. 1. p. 114.

Praesumptio.

Vide verb. *Præsumptio*.

Praesumptio.

Vide verb. *Præsumptio*.

Praesumptio.

Vide verb. *Præsumptio*, cum omnibus suis notationibus, t. 1. §. 1. §. 7. & 9.

Praesumptio.

Quando in præsumptione fides fundatur, an obliget in conscientia,
si præsumptio in aliquo casu particulari deficiat, t. 4. tr. 1. §. 1. §. 7. & 9.
p. 122. §. 1. & 2. & 3.

Ubi aliqui casus pro præsumptione nota erant hoc.

Ex præsumptionibus probabilibus non potest Episcopus tradere
Curie seculari reum ab Ecclesia contractum, sed requiritur con-
fessio, & plena probatio de delicto in Bulla Greg. XIV. excep-
tatione, t. 1. tr. 1. §. 1. §. 1. §. 4. p. 156.

Vide verb. *Mulier*, t. 3.

Item verb. *Condemnatio, Edictum, Ignorantia, Matrimonium, Pons*, t. 9.

Item verb. *Harres, Littere, Princeps*, t. 5.

Item verb. *Dubium, Ignorantia, Littere, Clericus, Indulgentia*, t. 7.

Item verb. *Littere*, t. 9.

Praesumptum.

Vide verb. *Præsumptum*.

Praesumptum.

Vide verb. *Causa, Clericus*, t. 6.

Praesumptum.

Quando præsumptio correfcio facta in delicto vergente in
damnum terræ, periculum non fit in morte, & operatur cor-
rectio, an peccet contra iustitiam, t. 9. tr. 1. §. 1. §. 4. p. 122.

Et an sit contra iustitiam etiam tunc apostrophi, §. 4.

Vide verb. *Examen, Præceptum*, t. 7.

Item verb. *Examinatio*, t. 8.

Praesentis.

Praetores civitatis non peccant, nec sunt perijuri, quando Proce-
ra in aliquo adu vicegero dispensat pro illa vice, ut aliquid effi-
ciar, non obstante aliquo Capitulo civitatis in contrarium,
t. 1. tr. 1. §. 1. §. 1. unde, p. 61.

Praesentis.

Vide verb. *Confutari*, t. 2.

Praesentis.

Praesentis confessionem an teneatur, qui times, quid quando obli-
gabit confessio, non est copia confitendi, t. 1. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 97.

Idem est de precepto Communionis, & audientis Missae, ib.

Praesentis, & occidere Petrum an licitum sit Paulo, si non habeat
spem evadendi, si Petrus per famulum, vel sciarium statuit Paul-
um occidere. Ubi aliqui casus in exemplum, t. 1. tr. 1. §. 1. §. 2.
p. 82.

Praesentis, & Interimere inimicum an possit, si aliter salvati
non possent reclusi in aliquo domo videns inimicum ad occidendum
eum expectare. Ubi alii duo similes casus in præsentia, t. 1. tr. 1. §. 1. §. 2.
p. 81.

Praesentis an liceat occidendo illum, qui falsis testibus jam subor-
natus, ita me oppugnat in iudicio, necesse sit, occidere, infamari,
aut bona mea auferre, t. 1. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 88.

Vide verb. *Pauper*, t. 1.

Item verb. *Dammum, Evadere, Maritus, Parare*, t. 8.

Item verb. *Littere*, t. 5.

Praesentis.

Vide verb. *Judas*, t. 5.

Praesentis.

Vide verb. *Pellus*, t. 4.

Praesentis.

Qui prævidet de proximo se reddi Impotentem ad audiendum sa-
crum, vel se inebriando, aut incurrendo excommunicationem,
aut ingrediendo peragrinationem, & iter voluntarium, &c.
an peccet non audiendo antea sacrum, tom. 3. tract. 3. ref. 14.
§. 4. p. 109.

Qui prævidet ante ebrietatem à se blasphemiam proferendam esse,
an incidat in casum reservatum blasphemiae, t. 1. tr. 1. §. 1. §. 2.
p. 215.

Et an ille in censuram incidat, si ea esset lata contra blasphemus-
tes, ib. §. 1.

Et quid, si ad finem, & eo animo iactandi blasphemias iste vinum
ulque ad ebrietatem sumeret, an incidat in casum reservatum
blasphemiae, si illas in ebrietate proferat, ib. §. 2.

Et an in isto casu non teneatur confiteri se illas iactasse, sed satis
est, si diceret, quod se inebriavit animo illi ad iactandum, ib. p. 15.

Vide verb. *Gaudere, Littere*, t. 8.

Praesentis.

A pragmatice Regia in Regno Sicilia pretium, quo vendantur bo-
ves, taxatum est, an qui habet aliquam bovem, in bonitate exce-
dente alios, possit illi vendere ultra taxam dicta pragmatice,
t. 1. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 119.

Praesentis inquit Charum, vultu dictum *Papalado* an violet Im-
munitatem Ecclesiasticam, t. 1. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 115.

Praesentis condere prohibentem laicis peroracionem iustifi-
cationis alienæ an licitum sit, ne licet conductores bonorum Ec-
clesiasticorum conveniri possint coram iudice Ecclesiastico, t. 1.
tr. 1. §. 1. §. 1. p. 179.

Vide verb. *Præsentis, Præsentium, Littere, Mercis*, t. 8.

Praesentis.

Si post prandium Episcopus conferat subditos suos, & alienos,
an mortaliter peccet, t. 1. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 114.

Praesentis, qui per longum tempus interruptum, vigente aliquo
negotio, an frangat ieiunium. Et quid sit hoc longum tempus,
t. 1. tr. 1. §. 1. §. 1. & 107. p. 199. & 200.

Vide verb. *Massam celebrare*, t. 3.

Item verb. *Religiosus*, t. 4.

Praesentis.

Praesentis accipit, si illud in extrema necessitate consumit, an
teneatur restituere, t. 1. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 135.

Praesentis.

Que ob preces importunas ab aliquo obtentæ sunt voluntate ejus
repugnante, & solium ad repellendam molestiam illam occu-
dente, restituenda sunt, t. 1. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 139.

Qui per preces occidit aliquem an sit assassinus, to. 3. tr. 1. §. 1. §. 2.
p. 82.

Qui preces importunas ad ludum aliquem attrahit, si iuratur,
an teneatur lucrum restituere, t. 1. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 139.

Vide verb. *Præparatio*, t. 3.

Item verb. *Applicare, Interdillum*, t. 4.

Item verb. *Puellæ*, t. 5.

Item verb. *Filius*, t. 6.

Item verb. *Animus, Beneficium, Bonum, Corruptio, Virgo*, t. 8.

Praesentis.

Si Presbytero utatur ab Episcopo materia vera panis, & vini in
Ca.

Calice, & Patena non confeceratis, aut in aliis quibuscumque
vafis, an ordo fit validus, t. r. r. q. 187

Vide verb. *Concellis, Sacrodoti, Tangere, &c.*
Item verb. *Beneficentia, Conciliatio, Confirmationis, Sacramentum, &c.*
Item verb. *Domini, dicit, Oratio, &c.*
Item verb. *Clericus, Sacerdos, &c.*

Presbyteratus.

De Presbyteratus Ordinis materia, t. r. r. q. 187
Ubi, quod presbyteratus ordinatio consistit in prolatione primæ
formæ cum applicatione fup materiam, & impositione unanimum
verborum secundæ formæ non est de effentia, & substantia Ordinis
Sacrosacotalis, sed adhibenda sunt ratione præcepti, &.

Presbiterium.

Vide verb. *Ornamentum, Vestis, &c.*
Item verb. *Presbiterium.*

Prelii excessum an teneatur restituere vendentes relictum ultra
taxam, quamvis non incidant in poenam dicte legis ante judi-
cium feutentiam condemnatoriam in poenam legis, t. r. r. q. 187.

Est magni prelii sine res comestibiles, si tamen receptæ sint cum
licentia Prælati, an Religiosis possit eas dispensare in extra-
neis, etiam in magni quantitate, t. r. r. q. 187.

Prelii currenti an quis possit vendere rem, quam scit brevi mi-
nistrum, t. r. r. q. 187.

Est quid, si agnoscit emptorem emere rem ad revendum, si, &.

Prelii currenti an licitè quis possit emere fundum, si emens in illo
latere thesaurum, aut venam auræ, t. r. r. q. 187.

Ubi, quod si in sacris, quos milites in urbe expugnatione cepit,
putans flos tritico, aut lana plenus esse, aliqui seierit alio vasa
aurea, vel laminas argenteas, an possit illos emere pretio cur-
renti, & communis itaque quo solo tritico, aut lana pleos, & non
teneatur multibus quod ipse fecit indicare, t. r. r. q. 187.

Ad pretium an teneatur inquisitor, quando revocat bona
alienata ab Hæretico, t. r. r. q. 187.

Pretium promissum sue redemptionis solvere an teneatur cap-
ti in bello habito inter Christianos, t. r. r. q. 187.

Vide verb. *Episcopus, Obligatio, Ritus, &c.*
Item verb. *Confessio, Anagallis, Ritus, Omer, Equus, Frustrum, &c.*

Item verb. *Ornamentum, Vestis, &c.*
Item verb. *Augere, Fructus, Infestis, Iussum, Vendere, &c.*

Præmissa.

Vide verb. *Confessio, Episcopus, &c.*
Item verb. *Præmissa.*

Præmissa Tempus & Marci Veneti Imperator celebrat jejunium in
Missa, quam aut mediæ noctem Nativitatis Domini celebrat,
quod non accedit in Cardinali celebratio in prædicta nocte in
Capella Pontificis, t. r. r. q. 187.

Præmissa.

Præmissa Tempus & Marci Veneti Imperator celebrat jejunium in
Missa, quam aut mediæ noctem Nativitatis Domini celebrat,
quod non accedit in Cardinali celebratio in prædicta nocte in
Capella Pontificis, t. r. r. q. 187.

Præmissa.

Præmissa Tempus & Marci Veneti Imperator celebrat jejunium in
Missa, quam aut mediæ noctem Nativitatis Domini celebrat,
quod non accedit in Cardinali celebratio in prædicta nocte in
Capella Pontificis, t. r. r. q. 187.

Præmissa.

Præmissa Tempus & Marci Veneti Imperator celebrat jejunium in
Missa, quam aut mediæ noctem Nativitatis Domini celebrat,
quod non accedit in Cardinali celebratio in prædicta nocte in
Capella Pontificis, t. r. r. q. 187.

Præmissa.

Præmissa Tempus & Marci Veneti Imperator celebrat jejunium in
Missa, quam aut mediæ noctem Nativitatis Domini celebrat,
quod non accedit in Cardinali celebratio in prædicta nocte in
Capella Pontificis, t. r. r. q. 187.

Præmissa.

Præmissa Tempus & Marci Veneti Imperator celebrat jejunium in
Missa, quam aut mediæ noctem Nativitatis Domini celebrat,
quod non accedit in Cardinali celebratio in prædicta nocte in
Capella Pontificis, t. r. r. q. 187.

Præmissa.

Præmissa Tempus & Marci Veneti Imperator celebrat jejunium in
Missa, quam aut mediæ noctem Nativitatis Domini celebrat,
quod non accedit in Cardinali celebratio in prædicta nocte in
Capella Pontificis, t. r. r. q. 187.

Præmissa.

Præmissa Tempus & Marci Veneti Imperator celebrat jejunium in
Missa, quam aut mediæ noctem Nativitatis Domini celebrat,
quod non accedit in Cardinali celebratio in prædicta nocte in
Capella Pontificis, t. r. r. q. 187.

Præmissa.

Præmissa Tempus & Marci Veneti Imperator celebrat jejunium in
Missa, quam aut mediæ noctem Nativitatis Domini celebrat,
quod non accedit in Cardinali celebratio in prædicta nocte in
Capella Pontificis, t. r. r. q. 187.

Præmissa.

Præmissa Tempus & Marci Veneti Imperator celebrat jejunium in
Missa, quam aut mediæ noctem Nativitatis Domini celebrat,
quod non accedit in Cardinali celebratio in prædicta nocte in
Capella Pontificis, t. r. r. q. 187.

Præmissa.

Præmissa Tempus & Marci Veneti Imperator celebrat jejunium in
Missa, quam aut mediæ noctem Nativitatis Domini celebrat,
quod non accedit in Cardinali celebratio in prædicta nocte in
Capella Pontificis, t. r. r. q. 187.

Præmissa.

Præmissa Tempus & Marci Veneti Imperator celebrat jejunium in
Missa, quam aut mediæ noctem Nativitatis Domini celebrat,
quod non accedit in Cardinali celebratio in prædicta nocte in
Capella Pontificis, t. r. r. q. 187.

Præmissa.

Præmissa Tempus & Marci Veneti Imperator celebrat jejunium in
Missa, quam aut mediæ noctem Nativitatis Domini celebrat,
quod non accedit in Cardinali celebratio in prædicta nocte in
Capella Pontificis, t. r. r. q. 187.

Præmissa.

Præmissa Tempus & Marci Veneti Imperator celebrat jejunium in
Missa, quam aut mediæ noctem Nativitatis Domini celebrat,
quod non accedit in Cardinali celebratio in prædicta nocte in
Capella Pontificis, t. r. r. q. 187.

Præmissa.

Præmissa Tempus & Marci Veneti Imperator celebrat jejunium in
Missa, quam aut mediæ noctem Nativitatis Domini celebrat,
quod non accedit in Cardinali celebratio in prædicta nocte in
Capella Pontificis, t. r. r. q. 187.

Præmissa.

Præmissa Tempus & Marci Veneti Imperator celebrat jejunium in
Missa, quam aut mediæ noctem Nativitatis Domini celebrat,
quod non accedit in Cardinali celebratio in prædicta nocte in
Capella Pontificis, t. r. r. q. 187.

Privilegia etiam remuneratoria concessa Principibus laicis Sum-
mo Pontifici revocare possit non est dubitandum, t. r. r. q. 187.

Concordata cum Summo Pontifice an possint postea revocari
a Principe laico. Et quid est contra, t. r. r. q. 187.

Inter duos Principes Superiores natiuium in temporalibus reco-
gnoscere, si sit aliqua, & discordia oritur, an Summus Pontifex
possit cognoscere, & judicare, t. r. r. q. 187.

Principibus an liceat Legatos, & eorum famulos atrociter scelera
perpetrantes sine violatione juris gentium condigne punire, t. r. r. q. 187.

Ubi varia, & notabilia exempla adducuntur per Legatis Prin-
cipum secularium a S. Sed per Legatis, & Nunciis Summi Pon-
tificis, vide ibi, & in r. r. q. 187.

Principibus Christianis an sit licitum discutere facultates, & pos-
seltatem aliquam Nuntiis, qui in illam Provinciam a Pontifice
mittitur, t. r. r. q. 187.

Principes an habeant jus convocandi Episcopos propter aliquod
Reipublicæ negotium, vel bonum ipsarum Ecclesiarum, t. r. r. q. 187.

A Principe lico an consuetudine Immemorabili, vel præscriptio-
ne collatio Episcopatus, & aliorum Beneficiorum acquiri
possit, t. r. r. q. 187.

Principes an possint expellere a Regno Episcopos, vel alias per-
sonas Ecclesiasticas inobedientes mandatis suis, vel ex aliis desi-
deriis, t. r. r. q. 187.

Ad Principes secularis an pertineat residentia Episcoporum. Ne
item Episcopi Ecclesiarum bona dispendant. Ne decimas fru-
ctuum præter consuetas exigant, & alia similia faciant, t. r. r. q. 187.

Principes, seu eorum Ministri faciendo literas hortatorias ad Ep-
iscopos, seu ad aliquam mala determinatione desistant, an faciant
contra libertatem Ecclesiasticam, & incidunt in censuram Bullæ
Cœnæ. Et quid si Principes literis prelatoris uterentur, t. r. r. q. 187.

An Principes aliqui habeat a Pontifice in causis violentiæ areen-
dæ, t. r. r. q. 187.

Principes an possint prohibere, ne Anglæ ex suis Regibus Summo
Pontifici solvantur sine eorum consensu, t. r. r. q. 187.

Per Principes seculares, & eorum Ministros an possint puniri per-
sonas Ecclesiasticas, quæ commiserint crimen læsæ Majestatis,
absque gravia degradatione iudicis Ecclesiastici, t. r. r. q. 187.

Principes secularis an possint punire Clericum delinquentem ratio-
ne Officii ubi ab ipsum Principe concessi, t. r. r. q. 187.

Principes vasalli an diei possint Clericis, & sine reverentia, t. r. r. q. 187.

Principes secularis an possint punire Clericum delinquentem ratio-
ne Officii ubi ab ipsum Principe concessi, t. r. r. q. 187.

Principes vasalli an diei possint Clericis, & sine reverentia, t. r. r. q. 187.

Principes secularis an possint punire Clericum delinquentem ratio-
ne Officii ubi ab ipsum Principe concessi, t. r. r. q. 187.

Principes vasalli an diei possint Clericis, & sine reverentia, t. r. r. q. 187.

Principes secularis an possint punire Clericum delinquentem ratio-
ne Officii ubi ab ipsum Principe concessi, t. r. r. q. 187.

Principes vasalli an diei possint Clericis, & sine reverentia, t. r. r. q. 187.

Principes secularis an possint punire Clericum delinquentem ratio-
ne Officii ubi ab ipsum Principe concessi, t. r. r. q. 187.

Principes vasalli an diei possint Clericis, & sine reverentia, t. r. r. q. 187.

Principes secularis an possint punire Clericum delinquentem ratio-
ne Officii ubi ab ipsum Principe concessi, t. r. r. q. 187.

Principes vasalli an diei possint Clericis, & sine reverentia, t. r. r. q. 187.

Principes secularis an possint punire Clericum delinquentem ratio-
ne Officii ubi ab ipsum Principe concessi, t. r. r. q. 187.

Principes vasalli an diei possint Clericis, & sine reverentia, t. r. r. q. 187.

Principes secularis an possint punire Clericum delinquentem ratio-
ne Officii ubi ab ipsum Principe concessi, t. r. r. q. 187.

Principes vasalli an diei possint Clericis, & sine reverentia, t. r. r. q. 187.

Principes secularis an possint punire Clericum delinquentem ratio-
ne Officii ubi ab ipsum Principe concessi, t. r. r. q. 187.

Principes vasalli an diei possint Clericis, & sine reverentia, t. r. r. q. 187.

Principes secularis an possint punire Clericum delinquentem ratio-
ne Officii ubi ab ipsum Principe concessi, t. r. r. q. 187.

Principes vasalli an diei possint Clericis, & sine reverentia, t. r. r. q. 187.

Principes secularis an possint punire Clericum delinquentem ratio-
ne Officii ubi ab ipsum Principe concessi, t. r. r. q. 187.

Principes vasalli an diei possint Clericis, & sine reverentia, t. r. r. q. 187.

Principes secularis an possint punire Clericum delinquentem ratio-
ne Officii ubi ab ipsum Principe concessi, t. r. r. q. 187.

Principes vasalli an diei possint Clericis, & sine reverentia, t. r. r. q. 187.

Principes secularis an possint punire Clericum delinquentem ratio-
ne Officii ubi ab ipsum Principe concessi, t. r. r. q. 187.

Principes vasalli an diei possint Clericis, & sine reverentia, t. r. r. q. 187.

Principes secularis an possint punire Clericum delinquentem ratio-
ne Officii ubi ab ipsum Principe concessi, t. r. r. q. 187.

A Princeps, si in causa particulari statuat per publicam scripturam, non aliqui debitorum, inter quos nominat quendam Sacerdotem, possit dicto privilegio uti, in hoc statum fit contra immunitatem Ecclesiasticam, & Clerici illi non possunt uti, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 149. & 150.

Princeps an possit statuere, ut laici vendant Clericis, vel emant, ne molant, aut coquant panem, aut ne exhibeat aliqua alia servitia, & obsequia Clericis, an ita statuentes incidunt in excommunicationem Bullae Coenae, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 151.

Princeps si per aliqua statuta disponat de his, qui ad funera, & exequias pertinent, an efficiant contra libertatem Ecclesiasticam, & sine excommunicatione. Ubi plura circa hoc explanantur, & distinguuntur, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 157.

Princeps an possit legere contra circa Matrimonium, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Et quid circa acofectione matrimonii & alia accidentalia, v. g. circa dotem, & lucrum dotis, vel circa donationem inter vivos, & uxorem, & sponsalium largitionem, filios spurios, & legitimis, & similia, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps laici quomodo sunt subditi an possint statuere, & inducere impedimentum a dirimentia, vel dirimentia matrimonium, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Et notatur, si de his subiectis Principibus Excommunicati non addingit impedimentum matrimonium dirimentibus iura ritus, & leges communis civilis, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Difficultas est, an si Princeps Christianus de facto apponeret aliquod impedimentum dirimens matrimonium, non obstante hac reservatione, factum teneret, & matrimonium contractum cum tali impedimento validum esset, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps laicus an possit imponere poenas, ne matrimonium inter consanguineos contrahatur, & illas exagere, etiam impetrata dispensatione, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps laicus in Trid. interdictum, ne matrimonium libertatem directam, vel indirectam inducat, ab.

Matrimonium consanguineorum Principum cum consensu contracta an sint valida, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps an possit statuere irritando alia iuramenta, quae in certis contractibus apponuntur, ut super matris nuntio, decimis, & similibus, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps secularis an possit relaxare obligationem iuramenti propositi, & an talis relaxatio non possit proprie iuramenta relaxare, possit tamen condonare, & remittere obligationem, quam pars ipsa cui iuratur, concedere potest, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

An Princeps laiculus non tantum possit relaxare iuramento, ita ut prohibeat, ne fiat, sed etiam possit impedire effectum illius, ut si fiat, nullatenus sequatur obligatio, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps imponens gabellas licet iudas super bona Ecclesiasticorum an incurrant in excommunicationem Bullae Coenae, vel tantum incurrant in alia excommunicatione Papalem, a qua, satisfacta parte, per Bullam Coenae ab solvi possunt, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps an possit exigere tributa a Clericis, quae per consuetudinem immemorabilem ita semper habita essent. Et an colore talis praetextus liberentur a censura, & relictionibus de bito, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

An si Princeps, vel aliqua Respublica propter aliquam iustam causam auget tantillum pretium carnis, vini, olei, &c. ut illud plus convertatur in illam causam, non quidem in gravamen Clericorum, sed faciens principaliter, sed generaliter in gravamen omnium, incurrant in excommunicationem Bullae Coenae, & talem gabellam a Clericis exigant, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

An si Princeps laicus iudi statuendo pretium legationum, vini, &c. iudi: possit super emptore laico gabellam, quam extra pretium legale iudici dandum venditori debet, ipse emptor pro bono, & necessitate publica, quaerit, an talis gabella sit contra immunitatem Ecclesiasticam, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps laicus, sine consensu Clerici an possit imponere gabellas super ejus bona ex aliqua publica necessitate, ut pennis, &c. t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

An si Princeps laicus an possit imponere gabellas super bona Ecclesiasticorum propter reparationem pontium, murorum, viarum, fontium, & similia ad communem usum civium, & Clericorum necessariis, nisi in subsidium, nempe quando deficient facultates laicorum, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps an possit imponere gabellas super bona patrimonialia Clericorum, five ipsi donata, aut empti, vel quovis alio titulo quaevis sint, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps an possit imponere, & exigere gabellas a Clericis in Minibus constituit. Et quid ex constitutis in prima Tomura. Et quid si alio consuetudo in contrarium. Et an qui vestigia ab illis exigunt, vel imponunt, in excommunicationem Bullae Coenae incurrunt, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Et quid si dicti Clerici in Minibus non habent acquiritur Conc. Tridentini, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps an possit imponere gabellas super bona Clericorum, qui habuimus Clericalem alumnatum, five intentione Clericandi, sed tantum in fraudem collatorum, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps an possit imponere gabellas super bona Novitiorum, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps laicus an licet possit exigere gabellas a Clerico necesse est utrimo monitionem, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps secularis an possit ex iusta causa dare Judicis positivam licentiam excedendi officia abique Pontificis auctoritate, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps laicus an possit legitimare filium Clerici, si filius sit Clericus. Et quid, si filius Clerici sit laicus, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps laicus, aut ejus Magistratus an possit cogere Clericos, ut triticum vendant, vinum, oleum, &c. si necessitas addit, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps laicus an possit condere legem ad adversus filios nubentes contra voluntatem Parentum. Ubi quid si indigni nubant, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Appendix ad aliquas quaestiones pertractatas ad hoc verbum, Princeps.

Princeps supremus potest licet dispensare sine causa, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps supremus secularis potest secum dispensare in his omnibus, in quibus cum aliis potest, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps dispensans secum in legibus, quas ipse debet ex honestate observare, an peccet mortaliter, vel venialiter, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps sumere volens secundam vice Bullam Cruciatam, an teneatur solvere tota, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps non fit irregularis ex eo, quod constituit iudicem pro causis, seu criminibus capitalibus, five in genere pro omnibus, five in particulari pro aliquo individuo, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps supremus non tenetur in conscientia servare statuta, seu leges municipales Provinciarum sibi subiacentium, quando in illis Provinciali moratur, vel in eis peregrinatur, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Et quid si tale statum confirmatum sit ab ipso Principe, ibi, s. 1. & not. p. 158.

Princeps, si audita communitali supplicatione super aliqua re, taceat, & non responderet dictae supplicationi, eo presumatur consentire, & legis obligationem tollere, t. 6. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Si Princeps secler per privata scientia certis aliquos in Principem conjuravit, vel aliquod grave, & atrox delictum in Rempublicam, vel innocentem machinari, si aliter malum vitare non possit, an tales Princeps occidere possit, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Et resolutio horum casuum pendet ex illa questione celebri, an quando Delictum ita est occultum, ut non possit iudicari probati saltem plene, vel si semper, scilicet tamen a Principe, an tunc possit Princeps, rationabili causa, existente, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Et resolutio horum casuum pendet ex illa questione celebri, an quando Delictum ita est occultum, ut non possit iudicari probati saltem plene, vel si semper, scilicet tamen a Principe, an tunc possit Princeps, rationabili causa, existente, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

De variis casibus, in quibus Princeps non debet concedere dilationem moratoriam, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Princeps an possit concedere dilationem pro debitis juratis, ita ut inducat valentiam, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Et quid, si debitor sub poena promittit, non impetrare moratoriam dilationem, ibi, s. 1. & not. p. 158.

Cam Principe Patris est permessa permutatio bonorum Ecclesiasticorum abique solemnitate, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

A Principe peccata omnia commissa ob non observationem propeiarum legum sunt ejusdem speciei, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

A Principe legem legitime promulgatam subditi non recipiunt an peccent, t. 9. tr. 1. c. 1. §. 1. & not. p. 158.

Principes an teneantur servare ipsas leges, tom.6. tract. 1. col. 52.
§. 1. p. 11

Et quid, si iurarent servare eas, ibi §. 4. h.

Et an videlicet, si iurarent frangendo peccent mortaliter, ibi §. 5.

Principes an debeant condere dilationes morarum debitoribus in delictis. Et quid, si pecunia sumpta esset deposita, t. 6. tr. 5. c. 26. §. 27. p. 227

Principes an possint donare, & idem successores an possint ejusmodi donationes revocare, t. 6. tr. 7. c. 11. per tot. p. 247

Principes an aliquando in electione Episcoporum partem habeant, t. 9. tr. 9. c. 1. §. 1. p. 339

A Principibus an possint concedi dilationes, seu inducie morarum, t. 6. tr. 5. c. 2. §. 1. p. 226

Et an pro longo tempore. Et si excedatur modicum tempus, an dilationis concessio non valeat, t. 6. tr. 5. c. 2. §. 1. ib.

Principis supremi an sit omnia, quae civibus res suas sine earum dominio ex plenitudine potestatis pro libito, hoc ulla causa, auferre, & ad alios transferre possit, t. 6. tr. 5. c. 3. §. 2. p. 34

Si principis auctoritate donatio omnium bonorum presentium, & futurorum firmetur, an sit valida, t. 6. tr. 7. c. 203. §. 3. p. 289

In principis personam crimen lese Majestatis perpetuum non revelantes, an gaudeant Immunitate Ecclesiarum, tom. 9. tract. 1. c. 28. §. 2. p. 25

Licet in principis territorio Ecclesia dicatur, non tamen propriè dicatur esse de ejus territorio, t. 9. tr. 1. c. 6. §. 7. p. 37

Principum filius an possit coheredare ab Episcopo ante septennium & alio ratione, t. 2. tr. 2. c. 15. §. 5. p. 55

Circa principum donationes ubi benemeritis observantur aliqua facta prescriptibilia, t. 6. tr. 7. c. 1. per tot. p. 242

Principum donatio remanens auctoritate, si sit immoderate, an debeat rescindi, etiam si iuramento, & privilegio donata firmetur, t. 6. tr. 7. c. 1. per tot. ib.

Principum donationes remanentes, si sint immoderate, an debeat rescindi, etiam si iuramento, & privilegio donata firmetur, t. 6. tr. 7. c. 1. per tot. ib.

Vide verb. *Religiosus*, t. 3

Item verb. *Bulla Cyne, Dispensatio, Paresis*, t. 9

Item verb. *Affinis, Aline, Confessio, Civitas, Commendatio, Confessio, Creditus, Curia, Decima, Dignitas, Domus, Eligere, Eligere, Fructus, Legatus, Jus, Locum, Meritum, Officium, Oblitus, Periculum, Prescriptio, Paresis, Paresis*, t. 9

Item tr. 7. com. 7. de Bello, Principum in t. 5. §. 7. §. 9. to t. 1. c. 13. 14. 35. & 48

Item verb. *Concordia, Confessio, Ecclesia, Gabelle, Papa, Penitus, Rex, Secretum*, t. 7

Item verb. *Corruptio, Damnum, Dubium, Prescriptio, Rex, 8*

Item verb. *Beneficium, Elitio, Elitio, Fides, Hereditas, Institutio, Interdictum, Judex, Libertas, Conscientia, Memoria, Offendens, Penitus, Rex, 9*

Principissa mortuo marito sumere votum pro prima vice Bullam Cruciatam, an teneatur solvere 10. carenos, t. 4. tr. 4. §. 2. p. 2

Et quid, si remanisset infirmitas, ibi

Prior, id est Prior

Qui prioratibus suffraganeis, atque sufficiens numerus esset donativo aliquo in quo suffraganeis, an teneatur ad restitutionem, etiam si certis fidei sequentes in eandem partem iuraret, t. 7. tr. 6. c. 26. §. 1. p. 259

Vide verb. *Personas*, t. 9

Vide verb. *Papae*, t. 4

Vide verb. *Mar.*, t. 9

Ad privandum Clericos privilegium suum quid requiratur, tom. 9. tr. 2. c. 109. §. 1. p. 174

Non est statum privandum Ecclesiastica sepulchra Religiosorum proprietaria, quomodo non sit Minoritas, si ex improbitate, inventus est mortuus cum bursa denariorum, quia iura non privant officio Altaris talem Monachum inventum cum pecunia, nisi quando prius monitus noluit dimittere, t. 7. tr. 3. c. 66. & 67. §. 1. p. 190

Privatus, id est Privatus

Privatus (quod facultate repetendi pecuniam mutuum per tantum tempus, an possit aliquid licet pro hoc exigere, t. 6. tr. 2. c. 45. per tot. p. 212)

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

rum, imposita in Bulla Sixti V. contra promerantes abortum, quando, & quomodo obliget, an ante iudicium sententiam, & delicti declarationem, t. 5. tr. 6. c. 14. per tot. p. 197

Privatio officii, quam in Cap. Ubi periculum, imponit Pontifex ipso facto, an incurretur ante iudicium sententiam, & declarationem, quia incurretur in Cap. v. & post ingressum licet loquatur cum aliquo Cardinali, t. 9. tr. 7. c. 109. §. 4. & seq. p. 314

Vide verb. *Conjux, Jus, Malus, Privilegium*, t. 9

Item verb. *Beneficium, Communio, Sepultura*, t. 3

Item verb. *Accepimus, Baptismus, Beneficium*, t. 5

Item verb. *Labor*, t. 7

Item verb. *Actus, Dubium, Jus, Membrum, Sepultura*, t. 8

Item verb. *Edictum, Forum, Habitum, Hereditas, Jurisdiclio, Mili.*

Item verb. *Injustitia*, t. 9

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

Privatus, id est Privatus

non tenentur eximio proderet se, t. 5. tr. 5. r. 5. §. 3. p. 162
Privilegia Religioforum non amittuntur per non usum, nisi post
 60. annos, immo post 120. annos, t. 6. tr. 5. r. 5. §. 1. p. 169
 Per privilegia sua non possunt Regulares displicere in causa magne
 necessitatis in voto Religionis, vel calumnies perpetue, sicut
 potest in tali causa Episcopus dispensare, t. 8. tr. 4. r. 3. §. 3. p. 12
Privilegia Bullæ Cruciatæ apud omnes tenentur revocata, etiam
 per jubilationem anni Sancti, & etiam per publicationem Bullæ
 Cœnæ, t. 9. tr. 7. r. 162. §. 1. p. 344
 Si privilegia clara sunt facta verbis, & certis habent significationem,
 nulla adhibendi est extensio, & interpretatio debet tenor, & ter-
 minus privilegii est observanda, t. 5. tr. 5. r. 8. §. 6. p. 32
 Quando virtute privilegii, ut quis possit ordinari extra tempora
 in tribus diebus festis, an possit ordinari in festis duplicibus,
 t. 5. tr. 5. r. 84. §. 16. p. 213
Privilegii causa cessante, cessat ipsum, sed perseverante causa
 concessione, ipsum perseverat, sicut alie circumstantie muten-
 tur, t. 4. tr. 5. r. 14. §. 1. p. 37
Vigore privilegii Cruciatæ an possit quis habere Oratorium pri-
 vatam in domo sua, & in illo celebrare, vel audire Missam extra
 tempus interdicti, t. 4. tr. 5. r. 84. §. 1. & seq. p. 44
 Votum pro Senatu panormitano circa privilegia moderationem
 permittit Civitas panormitana non vendere vinum de cuo-
 quod prædictis collectis iusta taxâ, t. 6. tr. 3. r. 92. §. 1. & seq. p. 130
 Virtute privilegii Bullæ Cruciatæ an possit absolvi innotat
 censura IIII. & Greg. XV. lata pro tempore Concilii, t. 9.
 tr. 7. r. 122. §. 1. p. 324
 Si in privilegii facultas coarctatur ad aliquod facinorandum, non
 ex parte morte conceditur, t. 3. tr. 5. r. 145. §. 1. p. 185
Privilegium concessis Episcopis non succedit Capitulum Sede va-
 cante, cum sit personalis, & aduâ, t. 3. tr. 5. r. 36. §. 1. p. 272
 Qui privilegium Mendicantium gaudet, an possit recitare Offi-
 cium divinum de SS. Sacramento in quibus fuerit, & de Con-
 temptu & in Sabbatis, etiam Adventus & Quadragesimæ non in-
 iunguntur novem lectionibus, t. 3. tr. 6. r. 68. §. 4. p. 116. & t. 10. r. 1.
 p. 335
 Privilegium ut non possit Episcopus Regularis, quibus antea cum
 Religiosis obtinebat, quod idem est Cardinalis Religiosus, t. 9.
 tr. 7. r. 120. §. 1. p. 322
 Si ex privilegio potest quis dispensare, potest id etiam confugere, qui
 dispensationem vult potest impetrare, t. 3. tr. 5. r. 84. §. 10. p. 126
Privilegium Concilii Tridentini, quod dispensandum, & absol-
 vendum an possit uti Episcopus electus, & confirmatus, quamvis
 nondum consecratus, t. 3. tr. 3. r. 1. §. 3. p. 104
 Et quod, si tantum est electus, non est confirmatus, ib. §. 4
 Et an hoc competat Episcopis carentibus Directibus, ib. §. 5
 Et an ubi non est receptum Concilium. Et quod ubi circa
 speciale legem, vel causam non est receptum, t. 3. tr. 3. r. 2. per
 tot. ib.
Privilegium Bullæ Leonis X. qui incipit scilicet Domini, gaudet
 Regularis omnes per communem actionem, in qua Bulla concedit
 Regularibus, & eorum familiaribus, an possint comedere
 butyrum, ova, & lactinia in Quadragesima, & aliis diebus
 quomodolibet prohibitis, t. 4. tr. 4. r. 61. §. 3. p. 174
 Qui ex privilegio potest diebus juniorum comedere ova, & lac-
 tinia, an possit illius diebus comedere sanguinem, & quod vulgô di-
 citur, *Sanguinalli*, seu, *Pineali*, *Hispano Mendocia*, t. 4. tr. 5. r. 70.
 §. 1. p. 183
 Et an possit comedere sagimen, ib.
Privilegio absolventium, & dispensantium virtute Concilii Tridentini, an
 possint uti Episcopi Titulares, t. 4. tr. 8. r. 104. §. 1. p. 303
Privilegio Bullæ Cœnæ qui Episcopi gaudet, contra officio
 detestatur, t. 4. tr. 8. r. 107. §. 1. p. 303
Privilegio Canonis gaudet non solum conventus laici, oblati, seu
 docti, sed etiam illi, qui, sicut Monasterii traduntur, in ipso
 vivunt, habitant, & inquantum morantur, t. 3. tr. 8. r. 39. §. 1. p. 101
 A privilegio Canonis an excludatur Clericus alius, t. 3. tr. 8.
 r. 42 §. 4. p. 102
 Et quid de Clerico hæretico, schismatico, ordinis per salu-
 tem, acie legitimam ætatem, vel per alium Episcopum
 aliquem dimissus, vel cum dimissiois solis, vel per Episcopum
 & communicatum, si ipsum, vel depositum, ib. & seq.
Privilegio Canonis, & iure an gaudet Clericus conjugatus
 non deserviens alio Ecclesiæ, t. 3. tr. 8. r. 43 §. 1. p. 103
 Et quid de Uxor Clerici conjugati, & filius eius an gaudet privile-
 gio Canonis, & fori, ib. §. 2. ib.
 Omne privilegium denudatur Clerici bigami legima vera, & in-
 terceptiva, sedus verò de simulari, ib. §. 4
Privilegio Canonis an gaudet, qui non canonice ad statum Cle-
 ricalem pervenisset, ut pro pena sit à gradu deiectionis, vel
 latus lervus, t. 3. tr. 8. r. 50. §. 1. p. 103
Privilegio Canonis gaudet iociter iociter prima coacta, t. 3. tr. 3.
 r. 1. §. 1. p. 119
Privilegio fori gaudet non solum familiares S. Officii, sed etiam
 eorum uxores, non solum vivente marito, sed etiam mortuo,
 donec in viduæ permanserint, ita ut filius iniquitatis Hære-
 ticus habent jurisdictionem in group pro eis cum episcopis, ib.

quàm civilibus, t. 5. tr. 10. r. 22. per tot. p. 395
Privilegio restitutionis in integrum minoribus à iure concessio,
 qui gaudere possit, t. 6. tr. 5. r. 161. §. 1. p. 170
Privilegio Militum antiquis à iure concessio an gaudeat militis
 nostri temporis in concedendo restitutione, t. 6. tr. 5. r. 168. per
 tot. p. 337
Privilegio immunitatis non renunciare possit reus, qui fuit extra-
 dux violentus ab Ecclesiâ, & deductus ad carceres laicales, t. 9.
 tr. 1. r. 17. §. 56. per tot. p. 349
 Ex privilegio an Superiores Regularis possint reconciliare suas
 Ecclesias consecratas, maxime si Episcopus dillet per curia dicta,
 vel si defunctus sit, ut si Episcopus non renunciet, cum
 defunctus sit, t. 9. tr. 142. §. 1. p. 68. & t. 1. r. 43. ib.
 Ex privilegio an Regularis possit sollemniter benedicere suas
 Ecclesias, & Cometeria, si Episcopus nolit, ita ut obligat,
 t. 9. tr. 1. r. 143. §. 1. p. 68
 Virtute privilegiorum an Religiosi possint absolvere causam abor-
 tus sicut animati, & ad hoc per privilegia non sunt deputa-
 ti, t. 5. tr. 6. r. 7. §. 5. & seq. p. 195
 Virtute privilegiorum suorum an Regularis possint secula-
 res absolvere a casibus contentis in eisdem DD. in quibus
 t. 4. r. 1. & seq. hæc. Et quid de aliis criminibus con-
 tentis in Bulla Cœnæ, t. 5. tr. 8. r. 133. §. 1. p. 355. & ref. 22.
 §. 1. p. 355
 Et assignantur sex casus, in quibus Regularis virtute suo-
 rum privilegiorum minime absolvere laicales possunt, quæ
 in articulo mortis ex decretis Clem. VIII. & Urbani VIII.
 t. 5. tr. 8. r. 133. §. 1. p. 355
 Virtute privilegiorum suorum an possint Regularis absol-
 vere sciminum iurisdictionem, quæ non eorum in iurisdictione
 si præceptum denunciationis adimpleverit, t. 5. tr. 9. r. 21
 §. 3. p. 447
 Virtute privilegiorum suorum an Regularis hodie possint ab-
 solvere a censura interdicti ex traditione Bullæ Pii IV. & Greg. XV.
 pro tempore Concilii, t. 5. tr. 7. r. 119. §. 1. p. 322
 Ubi, quod privilegium Regularium confirmatio certa scien-
 tia, & sine cuiuslibet restrictionis operatur, ut privilegia revo-
 cetur, & revalidentur, & confirmatio facta uni Re-
 ligiosis valet pro omnibus aliis, ib. §. 2
 Sed ex his sequentibus, quod virtute suorum privilegiorum possint
 Regularis hodie absolvere a casibus Episcoporum reservatis, non
 obstantibus decretis Clem. VIII. & Urbani VIII. quod non
 probatur, t. 9. tr. 7. r. 121. §. 1. p. 322
 Et respondetur ad argumenta pro privilegio Societatis Jesu con-
 cessis a Greg. XIII. in Bulla, quæ incipit, Decret Romanum
 pontificem, & adducit decretum facie Congregationis ex ordine
 Urbani VIII. revocans tale privilegium, ib. §. 3
 Sed arguitur, quod calumetis vigore Concilii Tridentini, quod
 papales, & illi, qui Episcopales, quibus possunt Regularis
 virtute suorum privilegiorum absolvere, contra quos, ibidem
 §. 3. p. 324
 Quando privilegium est necessarium ad servandum aliquod præ-
 ceptum divinum, an tunc homo uti privilegio, ut forset
 illud, quando vero præceptum est humanum, probabile est, quod
 non tenetur uti privilegio, t. 5. tr. 8. r. 137. §. 3. p. 139
 Ubi, quod, si sit cella, & divinis in aliqua civitate, &
 conceditur scilicet eandem Ecclesiæ, ut in illa agatur
 res sacra, tunc probabile est, quod non tenetur populus
 audire Missam, ib.
 Privilegium aliquod an habeant Regularis post decretum Urbani
 VIII. enim vigore possint hodie, ut olim spaciare Missas ad
 minorum numerum, t. 4. tr. 8. r. 9. §. 1. p. 303
 Ubi, concessio hoc privilegio Minoribus, & Minoribus, an talis
 gratia aliis Religiosis per communicationem suffragi possit
 §. 2. p. 302
 Privilegium moderandi Missas, & anniversaria a testatoribus an-
 te Trid. relictis non revocatur per decretum Urbani VIII. sed
 tantum eorum reduci, quod post Tridentinum fuit acceptum
 t. 4. tr. 1. r. 13. §. 5. p. 4
 Privilegium an clausum in corpore juris in generali derogatione nil
 quàm comprehensum cencetur, t. 4. tr. 5. r. 79. §. 3. p. 109
 Privilegium concessum Regularibus in possit ordinari extra pæ-
 pora, an extendatur ad Novitios, t. 4. tr. 5. r. 84. §. 1. p. 113
 Privilegium concessum Societati Jesu, ut possit ordinari extra
 tempora, &c. an extendatur ad alias Religiones per communi-
 cationem privilegiorum, ib. §. 3. ib.
 Ubi, quod quando privilegium conceditur alicui, ut extra tempo-
 ra in trinus Dominicus, vel diebus festis ordinatur, in illis
 debent de festis diebus, tunc à populo celebrari, ut præceptum,
 t. 4. tr. 5. r. 88. §. 5. p. 117
 Privilegium quatenus odiosum est, extenditur ad ea, quæ illi sunt
 necessaria concessa, & sine quibus effectum habere non
 potest. Ubi alius pro præceptis, t. 4. tr. 5. r. 79. §. 3. p. 109
 Privilegium Eugenii IV. concessum Benedictis, & Gregor. XIII.
 concessum P. Societati Jesu, ut extra tempora Horat. Canonici, an
 hic communicabile aliis Religiosis, t. 3. tr. 6. r. 12. §. 1. p. 291
 Paviis.

Privilegium oblatum, ut quis possit dicere Matrimonium sequenti die licitum post meridiem, an exteatur ad locum, c. 3. tr. 6. c. 6. §. 1. p. 313

Usus alia simili dubia enodantur circa alia similia privilegia pro aliis diversis, & similibus casibus, imple in praxi contingentibus.

Qui privilegium habet recitanti in breviario breviter, et dicendi horas ante tempus, an possit facias recitare eodem modo cum illo obsequio culpa, c. 1. tr. 6. r. 99. §. 1. p. 329

Quam privilegia Cardinalibus, &c. vel aliis habentibus privilegium vocandi cum sociis, & supradicti velint in die feriali recitare officium de Sancto, neminem talis immulet, vel faciat peccet venialiter propter dictam mutationem officii, r. 3. tr. 6. rel. 100. per tot. ib.

Privilegium quando sit odiosum, & quando favorabile, & quando est directe restringendum, vel ampliandum, c. 3. tr. 3. §. 5. p. 322

Privilegium an perdatur per non usum, to. 4. tr. 6. r. 3. §. 5. p. 7. p. 74

Privilegium creandi Doctores an habeat Episcopi, c. 4. tr. 6. r. 9. §. 1. & seq. p. 328

Privilegium erigendi Otoriorum privatum, seu habendi Altare portatile habet Episcopi, c. 4. tr. 6. r. 102. §. 1. & seq. p. 307

Et an ante consecrationem, ib.

Privilegium concedendi Indulgentias competit Archiepiscopis, & Episcopis, c. 4. tr. 6. r. 103. §. 1. principio, ulquo ad §. 7. exclusivè, ubi latè, p. 323

Privilegia absolventi a juramento competat Episcopo ante consecrationem, ib. §. ult. p. 323

Privilegium absolventi, & defendendi virtute Concilii Trid. an competat Episcopo confirmato, sed a eodem consecrato, to. 4. tr. 6. r. 104. §. 1. ib.

Et an in locis ubi Tridentinum non est receptum, ibid. §. Rursus p. 303

Privilegium eligendi Confessarium habet Episcopus confirmatus licet nondum consecratus, c. 4. tr. 6. r. 105. §. 1. p. 303

An etiam electus tantum, ib.

An etiam qui renunciavit Episcopatu, ib. p. 304

An etiam Episcopus Titularis, ib.

Privilegium supradictum, quando intelligendum est, ib. §. Sed in his casibus.

Privilegium Bullæ Cœnz ad incurrendam excommunicationem, qui eius officium, an competat Episcopis ante consecrationem, c. 4. tr. 6. r. 107. §. 1. p. 307

Privilegium Regularium habentibus absolventi a casibus pontificis reservatis an possint absolute per excommunicationem lata contra ingredientem Monasteria Monachum, v. tr. 6. r. 93. §. 1. p. 43

Si ad privilegium an possit Episcopus suus subditos in alieno territorio citare, & in eis jurisdictionem exercere. Et an prelati Regularium solo privilegio habeant pro suis subditis, tom. 7. tr. 6. r. 98. §. 1. p. 15

Si quis privilegium habeat, ut ad eum possit adire, qui tenetur adire pontificem pro absolute reservata, an impeditur adire pontificem tenetur adire supradictum privilegium, vel possit absolvi ab Episcopo, c. 3. tr. 1. r. 197. §. 1. & seq. p. 7

Privilegium fori non amittitur Clerici incommuniabiles, excommunicati vitandi, (suspendi, interdici, irregulares, Deposti varii, & Joculariores, Goliardæ, & Butores, tom. 7. tr. 6. r. 37. §. 1. p. 101

Privilegium Canonis non amittit Clericus ex defectu habitus, c. 3. tr. 6. r. 46. §. 1. p. 104

Qui privilegium habent potestatem tempore laterali assidendi officio divinis, vel intercessores in diebus paucibus pontificis & an possint sepeliri in loco sacro, c. 3. tr. 4. relol. 1. p. 104

Privilegium Immunitatis per legem generalem non tollitur, c. 6. tr. 6. r. 14. §. 1. p. 32

Privilegium, quod transit in vim contractus, est altero, citroque obligatorium, nec potest sine causa revocari, c. 6. tr. 6. r. 9. §. 1. p. 130

Privilegium an possit concedi Ecclesie nondum constructæ, & Collegio a eodem creto, c. 6. tr. 7. r. 123. §. 1. p. 145

Privilegium an ignoratio prout tempore concessio, vel à tempore, quoniam in eius notitiam pervenerit, c. 6. tr. 9. r. 126. §. 1. p. 367

Privilegium in dubio, an censendum sit reale, vel personale, c. 3. tr. 6. r. 9. §. 1. p. 30

Ubi, quod si privilegium tibi possidetur ut reale suboritur dubium, si sit personale, & diligenter est examinata dubium violare non possit, reale esse poterit illud reputare, ib. §. 3

In dubio, si privilegium est revocatum, an presumatur revocatum, ib. §. 4

Vide verb. *Abbas, Abbat, Beneficium, Familias, Gratus, Infante, Pastore, Persecutionem, Supplicium, Regularis, &c.*

Item verb. *Contra, Episcopi, Episcopi, Ingre, Interdiction, Littera, Missam audire, Ordinis Sacramentum, Prælati Regularis, Regularis, Vicarius, &c.*

Item verb. *Applicatio Bullæ Cœnz, Commisarius Cruciatu, Consequator, Dispensatio, Dissolutio, Dominica dies, Ecclesia, Episcopus, Familias, Immunitas Ecclesie, Interdictum Officium divinum, &c.*

Item verb. *Beneficentia, Citer, Clericus, Dispensatio, Equitatis Felicitas, Invenio, Nihilus, Officium, Prælati Regularis, Profestatio, Privilegia, Vicarius, &c.*

Item verb. *Adnotatio, Adhibitionis, Bulla Cœnz, Clericus, Contrahere matrimonium, Doctores, Pilius, Mercatoris, Ministris, Mulier, Nobilis, Occultum, Prefectus, Scholarius, Sibuloficiis, &c.*

Item tradit. 1. tom. 7 de dubiis Regul. signatorem in rel. 103. 14. 20 23. 24. 90. 94. 96. 98. 99. 100. 12. 126. 134. 156. 164. 189. 188. 209. 210. 217. 218. 219. & c. rel. 316. ulquo ad rel. 318. & in rel. 317. 292. 293. 294. 295. 297. & 298. 310. & 311

Item verb. *Bona temporalia, Ecclesia, Hostia, Uti, &c.*

Item verb. *Comende, &c.*

Item tradit. 7. tom. 9 de potestate, & privilegio Cardinalium, ubi plures questiones.

Item verb. *Forum, Gratus, Hæres, Judex, Pauper, Præfatus, Missam celebrare, Probatus, &c.*

Appendix ad aliquas quæstiones contractas in tom. 9. tr. 2. per sententiam ad hoc verba, Privilegium Privilegium.

Privilegium exemptionis à jurisdictione temporali Clericis concessum à quo tempore incipit, c. 9. tr. 2. §. 3. p. 74

Privilegium an possit derogare libertati Ecclesiasticæ, c. 9. tr. 2. r. 7. p. 75

Hoc privilegium Ecclesiasticæ Immunitatis an possit principis revocare, etiam si in iustitia alitercent hinc exemptionem esse de iure divino, sed humana tantum, c. 9. tr. 2. r. 4. & in multis aliis per tot. p. 74

Et notatur, quod licet principes non possint amplius tollere, vel limitare privilegium exemptionis concessum Ecclesiasticis circa eorum exemptionem, tamen Summi pontifices possunt tollere, & limitare privilegium aliud, si fuerit concessum principibus iudicando Clericos etiam per concordata, c. 9. tr. 2. r. 325. §. 7. p. 199

Et deducitur, quod privilegium concessum Ecclesie, & Ecclesiasticis est remuneratorium, & ideo non potest revocari, etiam per ingratitudinem, & cum hoc privilegium sit concessum non subditis transit in contractum, & ideo non est revocabile, ibid. §. & seq. c. 4.

Privilegia etiam remuneratoria concessa principibus laicis posse potestatem revocare non est dubitandum, c. 9. tr. 2. r. 43. §. 1. p. 93

Concordata Summi pontificis cum aliquo Rege an sint privilegia, & an sint revocata per Bullam Cœnz, c. 9. tr. 2. r. 12. p. 77

Privilegium concedendi causa Ecclesiasticis concessum principibus laicis an revocari possit, etiam per consuetudinem immemorabilem tali privilegio innixam observatum fuerit, c. 9. tr. 2. r. 43. p. 93

Et quid, si dictum privilegium sit concessum in vim contractus, & remunerationis, c. 9. tr. 2. r. 43. §. 3. p. 93

Imperatores, & Reges non possunt privilegia Ecclesiarum concessa revocare, ib.

Et notatur, quod per nullum contractum potest pontifex à se abdicare supremam potestatem, quoniam immediatè à Christo habet ad disponendum ea, quæ ad convenientiam Ecclesie gubernationem pertinent, c. 9. tr. 2. r. 125. §. 1. p. 107

Bulla Cœnz an tunc eas Regni Galliarum, quot privilegiorum appellant. Et quid de privilegio Monarchie Regni Sicilia. Et an per aliquod privilegium sit in aliquibus Regibus predictis Ecclesiasticæ libertati derogatum. Et an dicta privilegia pontificis, si re vera essent, Regibus Gallie, Hispanie, vel aliis principibus concessa iudicando Clericos in aliquibus casibus, & delictis sint modo per Bullam Cœnz revocata, c. 9. tr. 2. r. 6. & in pluribus aliis eius not. p. 74

Privilegium qui adducit, & allegat, eius literæ docere, proferre & in authentica forma demonstrare debet, c. 9. tr. 2. r. 126. §. 7. p. 8

Consuetudo immemorabilis an proferat extitisse privilegia fidei aliis ceteris Immunitatibus Ecclesiasticis, c. 9. tr. 2. r. 9. §. 7. & 76

Et an consuetudo fundata in privilegio trahendi causæ Ecclesiasticas ad laicos Tribus aliis nihil valeat, nec oportet, quoniam singulari annis per Bullam Cœnz reprobat. Ubi quod consuetudo corporis, & exprobat etiam immemorabilis non possit inducere privilegium, tom. 9. tr. 2. r. 8. §. 3. p. 77

Et privilegio aliquo pontificis an Reges possint detinere Episcopos pro gubernatione aliquos Regis, seu Consulis, & Et prædictum privilegium re vera esset, an modo sit revocatum, c. 9. tr. 2. r. 127. p. 86

Et privilegio Romani pontificis an Rex noster, & alii Reges conserant Episcopos, & alia beneficia Ecclesiasticæ, tom. 9. tr. 2. r. 30. prope fin. ubi vers. Hinc, p. 87

Et privilegio, & concordat cum Summo pontifice an Rex, & Ministri eius possint detinere in Conciliis literas Apostolicas ad examinandum, & executionem mandatum, c. 9. tr. 2. r. 134. & 31. p. 88

Et consuetudine immemorabili, vel conjuncta cum fama privilegii Ministri Regis an possint cognoscere causas Ecclesiasticas per viâ

Ex privilegio Pontificis aliqui Reges habent collationem, ut in eorum Regnis nullus exterius beneficium obtinere possit, ibid.
 .ref. 207. §. 11.
 An si Princeps statuat, ne suis privilegiis potestantur l'y, qui subditi non sunt, faciat contra libertatem Ecclesiasticam, & Clerici possint illi tui, ibid. 208. p. 149
 Privilegium habet quoddam Civitatis, ut qui ad eas confluant habitatores causa, non possint per quinquennium ab eorum ereditioibus contrahi, quarant, an si Princeps in causa particulari statuat per publicam scripturam, ne aliqui debitorum inter quos nominat quod Sacerdote, possint dicto privilegio frui, an hoc statutum sit contra Immunitatem Ecclesiasticam, ibid. 209. p. 150
 Quid est sententia de privilegio exemptionis decimarum concessio Societati JESU à Gregor. XIII. de quo gaudet nostra Religio, g. tr. 2. r. 277. §. 1. p. 177
 Ubi advertitur quod si in aliqua Provincia, Moniales, Regulares, & eorum coloni solvant decimas, hoc fortitan evenit, quia Episcopi obtinuerunt aliquod Breve Pontificum revocationem dictorum privilegiorum, sed minime teneantur, ibid. med. dict. §. 3
 Privilegio trahendi laicos ad Tribunal Ecclesiasticum non gaudent pupilli, & vidui, si sint divites, sed si sint pauperes, g. tr. 2. r. 266. 207. §. 1. p. 189
 Probabilis.
 Si equè probabilis est, quod correctio nocet, atque proficiat, an quis teneatur adhibere correctionem fraternam, g. tr. 4. r. 4. §. 6. p. 197
 Si probabilis sententia sit inter auctores, quibusdam affirmantibus legem aliquam esse usi receptam, alios vero contra negantibus, potest quis sententiam negantem adhaerere tuta, & salva conscientia, g. tr. 2. r. 140. §. 1. p. 26
 Vide verb. *Opinio probabilis*, c. 1
 Item verb. *Aliter, Insuper, Insuper, Lex, Opinio probabilis, Pona*, t. 7
 Item verb. *Amari, Dona temporalia, Dormire, Exire, Exponere, Exister, c. 1*
 Item verb. *Opinio, Probatio, Ratio*, c. 9
 Probabiliter.
 Vide verb. *Judicium, Licitudo*, c. 9
 Probabiliter.
 Qui probabiliter judicat, sententiam excommunicationis esse nullam, an teneatur abstineri à Communione Fidelium, & incurat per omnia iura, g. tr. 2. r. 10. §. 1. p. 11
 Qui probabiliter judicat se non peccasse mortaliter, vel jam esse confitendum tale peccatum, si probabiliter etiam judicat contrarium, an teneatur confiteri, g. tr. 2. r. 126. §. 1. p. 12
 Vide verb. *Confessio à divinis, Excommunicationis*, c. 1
 Item verb. *Probabile*, t. 8
 Probabilis.
 Si quis probabiliter judicat se peccasse mortaliter, vel non esse confitendum tale peccatum, an teneatur confiteri, g. tr. 2. r. 126. §. 3. & late in tr. 127. §. 1. p. 113
 Probare.
 Ad probandum aliquem esse hæreticum, quamvis testes sint inhabiles, admittuntur: de eorum non admittuntur in favorem illius, g. tr. 1. r. 11. §. 3. p. 130
 An probet confectio in memoriam excommunicati privilegium faciendi aliquid contra Immunitatem Ecclesiasticam, g. tr. 2. r. 8. §. 1. p. 75
 Ut probetur penitens emendatus in foro externo, an proit testimonium confessorii de licentia penitentis: v. g. publici iurati, meretricis, &c., g. tr. 8. r. 10. §. 1. p. 120
 An probetur sufficienter crimen sollicitationis per testimonia duorum fornicariorum, g. tr. 2. r. 64. §. 3. p. 276
 An probetur prima Tonsura unius testimonio, g. tr. 2. r. 120. §. 4. p. 119
 An probetur exemptio à jurisdictione Episcoporum, pro solutione, neque sit Romane Ecclesie, g. tr. 1. r. 4. §. 1. p. 347
 Vide verb. *Delictum, Hæresis*, c. 6
 Item verb. *Ignorantia, Juramentum, Jurare*, t. 7
 Item verb. *Probatio*, t. 1. §. 1. p. 7
 Probatio.
 Probatio concludens, & plena an requiratur de delicto excepta: propterquam Episcopus statuat Causa seculari, rem extrajudicalem ab Ecclesia, & non sufficientem presumptiones, indicia, & conjecture probabiles, g. tr. 2. r. 123. §. 4. p. 16
 Et an in tali casu sufficiat probatio sufficienti ad torturam pro delicto, g. tr. 2. r. 123. §. 1. p. 16
 Ad probationem plenam non sufficientem testes inhabiles, sed ad penam extraordinariam, vel ad torturam, g. tr. 2. r. 123. §. 3. p. 10
 Probationes duae semel penam inquisitoris possint unice ad damnum rem poena ordinaria, g. tr. 2. r. 123. §. 3. p. 10
 Vide verb. *Comples, Causa maris, Confessio judicialis, Delictum*, g. tr. 2. r. 123. §. 3. p. 10
 Item verb. *Probatio*, t. 1. §. 3. p. 7
 Item verb. *Judex*, t. 8
 Probationum.
 Vide verb. *Probare, Probatio*, t. 7
 Procedere.
 Si procedant ad bellum initiati Minoribus Ordinibus Deo serviant,

& Monachi laici, an peccent mortaliter, vel tantum venialiter, g. tr. 2. r. 123. §. 1. p. 185
 Procedere via judiciali adversus denunciatorum quando Prelato liceat, g. tr. 2. r. 4. §. 6. p. 119
 Procedere contra animalia, & pecora Clericorum, & Religiosorum, quæ in alienis piscibus repta fuerint, an judex laicus possit, g. tr. 2. r. 205. §. 7. & seq. p. 113
 Procedere contra debitorum laicos Religiosorum aa conservatores Religiosorum possit, g. tr. 2. r. 270. §. 1. p. 171
 Vide super hoc verb. tr. 10. t. 1. & 12. §. 1. quomodo Inquisitores debeant procedere cum reus, & diversis personis in delictis, & causis eorum in toto, & de penis imponendis, &c.
 Item verb. *Denunciatio, Procurator*, t. 7
 Item verb. *Missa audire*, c. 9
 Procurare.
 Si processit occultè judex laicus Clericum in causa criminali animo presentandi processum Pontifici, vel judici Ecclesiastico, an incidat in censuram Bulla Coenæ, g. tr. 2. r. 4. §. 1. p. 39
 Procurare.
 Si in processione aliqua ortum sit controversia inter confraternitates, an judex laicus dicere eas possit, tom. 9. r. 172. §. 1. p. 119
 Ad processiones Regulares nolentes accedere, an possint ab Episcopo puniri censuris, & penis, & compelli vigore Conc. Trid. sess. 13. g. tr. 2. r. 126. §. 3. p. 120
 Ad quas processiones Episcopus Regularis compelli accedere. An ad processiones solam publicas, g. tr. 2. r. 126. §. 3. p. 120
 Processiones comitantes an licitis sit mulctibus Ingressus in claustra virorum Regularium absque melle censuræ. Ubi alia contentio in dicto casu post ingressum, g. tr. 2. r. 144. per tot. p. 113
 Vide verb. *Licentia*, t. 7
 Item verb. *Conventus, Refectum*, t. 7
 Item verb. *Interesse*, t. 7
 Procurator.
 Processus factus à judice laico an Episcopus debeat stare, ut ferat sententiam, an reus debeat gaudere Ecclesie Immunitate, necne, g. tr. 2. r. 123. §. 1. p. 119
 De variis modis, quibus processum Inquisitores terminare possint, g. tr. 2. r. 127. per tot. p. 129
 Processum formæ contra Regularem nocet delinquentem an Episcopus possit, & carcerare vigore Conc. Trid. sess. 13. cap. 14 ut postea in foro Superiori remittatur, illum puniat, tom. 7. r. 1. p. 47, per tot. p. 16
 Processus de vicis moribus Episcopi consecrandi premissendis est, g. tr. 2. r. 10. §. 1. p. 106
 Processus ille qui diligencia fulminandus, ibi.
 Processus humilioris formæ defenditur, ibi.
 Processus ille satisfactorius, & cautionis pigrioris, & juratoris ante abolitionem excommunicationis, intelligendus est pro foro interno, nam in foro penitentiali, deficiente possibilitate penitentis, propositum ejus firmum tantum valet, co. 1. r. 1. t. 86. §. 3. p. 74
 Processus præbere an judex Ecclesiasticus teneatur in causis Ecclesiasticis, aut mixti fori iudicibus secularibus, à quo auxilium petit, g. tr. 2. r. 129. §. 1. & seq. p. 127
 Vide verb. *Consulatio*, t. 7
 Item verb. *Procurator, Taxis*, t. 9
 Procurandum.
 De non procurando Episcopatum, Senatore, Judice, Pridem, vel alias Prelaturas, & Officia, sive secularia, sive Ecclesiastica, sive regularia votum, vel juramentum an sit validum, co. 8. r. 2. r. 39. §. 1. p. 1
 Vide verb. *Inimicus, Negligentia*, t. 9
 Procurare.
 Qui procuravit abortum foris animati, si effectus non sequatur, an incidat in excommunicationem, g. tr. 2. r. 126. §. 1. p. 107
 Qui procuravit abortum ante animationem foetus, an incidat in excommunicationem, & irregularitatem, g. tr. 2. r. 126. §. 1. p. 107
 Et an factum incurat existim Episcopalem reservatum, qui procuravit abortum foris animati, g. tr. 2. r. 126. §. 1. p. 107
 Et quid, si procuravit abortum per alios, g. tr. 2. r. 127. §. 1. p. 107
 Vide verb. *Causa, Dubitatio, Regularis*, t. 7
 Item verb. *Procurator*, t. 7
 Procuratio.
 Procuratio matrimonii non est necessaria, ut fiat eorum Parochus, & testibus, licet eorum eis postea sit in eundem matrimonium, g. tr. 2. r. 60. §. 3. p. 163
 Procurator.
 Procurator missas ab aliquo, ut infans baptizet, aut confirmet, vel teneat in Baptismo, vel Confirmatione nomine ipsius, an contra hæc cognitionem spiritalem cum baptizato, & parentibus ejus, vel ille, qui eum misit, g. tr. 2. r. 96. §. 4. p. 44
 Procurator matrimonii non debet excedere litem mandatum, aliquo matrimonium est nullum, g. tr. 2. r. 60. §. 3. p. 163
 Procurator an possit esse excommunicatus, g. tr. 2. r. 123. §. 1. p. 10
 Pro-

Procurator.

Vide verb. *Genus, Personam*, t. 9.

Protestari.

Vide verb. *Officium*, t. 2.

Protestatio.

Vide verb. *Actum, Advocatum, Privilegium, Testis*, t. 3.

Providere.

Providere alieno sibi cum vix differre an teneatur, qui est in peccato mortali, t. 1. r. 7. §. 1. & seq. p. 1.

Providere an Cardinalis Episcopus possit beneficia reservata vacante tempore sui antecessoris non Cardinalis. Et quid e contra, t. 9. r. 7. §. 1. p. 197.

Providere an debeat Cardinalis simul cum Capitulo beneficia simultaneae collationis Episcopis, & Capitulo vacantia in mensis Aprilis, t. 9. r. 7. §. 1. p. 197.

Et quid in beneficiis aliis reservatis, ibi.

Vide verb. *Capitulum*, t. 2.Item verb. *Beneficium, Penitentiarium*, t. 3.Item verb. *Familia, Paterfamilias*, t. 9.

Provincie.

Sive provincie in fidelium Pontificis dicti titulum donationalis principaliter an liceat possit contra illos bellum indicere, t. 7. r. 7. r. 12. per tot. p. 268.

Vide verb. *Impedimentum*, t. 2.Item verb. *Archidiaconus, Consecratio, Lex, Provincialis*, t. 4.Item verb. *Obligatio, Principes, Presumptio*, t. 6.Item verb. *Infeudatio, Lex*, t. 7.Item verb. *Legatus, Nunciatus*, t. 9.

Provincialis.

Provincialis Ordinum dum Missam celebrant, possunt sedere in cornu Evangelii sicut Episcopi, t. 2. r. 1. r. 19. §. 1. p. 78.

Provincialis concedentes subditis licentiam ad dispensandum esse incestualem, vel habente votum ad petendum debitum, non possunt dictis licentia revocare alique iusta causa, t. 7. r. 1. r. 12. §. 1. p. 194.

Et an hæc licentia spirat morte provincialis concedentis, ibi §. 1. in fine, non de hac videtur, t. 2. r. 1. p. 134.

Provincialis si in visitatione reservat aliquis peccata sine cum eam communicatione, sine fine illa, an exspirat eo mortuo, t. 1. r. 5. §. 1. p. 69. Ubi aliqua alia per intelligentiam questionis, ibi §. 1. p. 122.

Provincialis an possit dispensare circa penam impositam a prelo inferiori, ipso tenente, t. 2. r. 1. r. 45. §. 1. p. 128.

Et quid si condemnans fuerit Officialis suum, ibi.

Provincialis Regularis an possit in quovis conventu fuo provincie uti Altari privilegiato, t. 4. r. 1. r. 11. §. 1. p. 7.

Provincialis Regularium an debeat per se facere deputationem Oratorii intra, & extra domum Monasterii, in Graugis, &c. sine Provinciale, t. 4. r. 1. r. 11. §. 1. p. 25.

Et quid in de causis de provinciis Societatis Jesu, quando faciant dictam deputationem ea privilegio Greg. XIII. t. 4. r. 1. r. 16. §. 1. p. 27.

Provincialis Regularium an possit subdelegare facultatem absolvendi ab erroribus in casibus particularibus, t. 3. r. 1. r. 34. §. 1. p. 25.

Vide verb. *Superior, Regularis*, t. 4.Item verb. *Privilegium*, t. 5.Item verb. *Superior*, t. 6.Item verb. *Appellatio, Capitulum, Dilectum, Eilectum, Obsequia, Penam, Regularis*, t. 7.

Privilegium Beneficii.

Vide verb. *Beneficium, Penitentiarium*, t. 3.Item verb. *Penitentia*, t. 4.Item verb. *Beneficium*, t. 5.Item verb. *Centusum*, t. 8.

Privilegium Camerarium, & Frumentarium.

Privilegium uno de decur tantum pro cambio magno, ac parvo, v. g. pro mille, ac pro centum, t. 6. r. 1. r. 11. §. 1. p. 99.

Privilegium Cambium in quanam quantitate iumentum sunt, t. 6. r. 3. r. 7. §. 1. p. 98.

Privilegium an Campores possint in re cambii, & continuationis habere toties quoties, t. 6. r. 3. r. 9. §. 1. p. 99.

Privilegium dicitur an Campior possit notitiam recipere, quam in loca ubi efficitur Cambium, literam in quadam, quam recipit ejus, t. 6. r. 1. r. 10. §. 1. p. 99.

In privilegio, quod fuit in re cambii, & continuationis an quantitas tertie partis fuit pro centenario sit iusta, t. 6. r. 3. r. 8. §. 1. p. 98.

Id quod privilegium ratione, & interesse campioribus debetur, possit obsequia in forma addici, ut cambium magis augeatur, t. 6. r. 3. r. 12. §. 1. p. 99.

Vide verb. *Frumentum*, t. 6.Item verb. *Privilegium Episcopi*.Vide verb. *Ordinarius*, t. 2.

Provocare.

Provocare ad inebrindum de Titium an licitum sit ad evitandum peccatum illius, cum hæc sit vera inducio ad malum, & scandalum ad rivum, t. 7. r. 1. r. 37. per tot. p. 37.

Dicitur Cor. 1. r. 37.

Provocatus.

Si provocatus ad pugnam accessit, & delinquit vulnerando, non tenetur tamen damnum restituere, t. 8. r. 1. r. 9. §. 1. in initio, p. 201.

Provocatio.

Vide verb. *Mediator*.

Procurator.

Quando procurator delictum non cognoscit, an quis teneatur ad correctionem, t. 7. r. 4. r. 6. §. 1. p. 210.

Vide verb. *Bona temporalia, Infamia, Defensio, Periculum*, t. 8.

Præsumptio.

Cum pruina, quando resoluta non est, an possit adhiberi Baptismus in extrema necessitate, debente aqua naturalis, t. 1. r. 1. r. 34 §. 1. p. 25.

Præsumptio.

Ad puritatem sedandam an liceat reficere pulchra cum petico pollutionis, &c. t. 8. r. 6. r. 13. §. 1. p. 111.

Præsumptio.

Vide verb. *Familia, Paterfamilias*, t. 9.

Præsumptio.

Vide verb. *Clericus*, t. 3.

Puber.

Puber quis factus an possit statim resistere a sponsalibus, non expectat pubertatem, t. 2. r. 6. r. 11. §. 1. p. 233.

Puber factus, si vult, debet statim reclamare, alius si in mora fuerit, censetur tacite sponsalia confirmare, & statim fieri dicitur, quod intra triiduo fit, ibi §. 3.

Si puber in tempore, quo liberam habuerit dispensationem aliquid promissit, vel voverit, an Tutor possit illud irritare, t. 8. r. 4. r. 5. §. 1. p. 254.

Puberes an inconfutuli, & infans Curatore possint testari, t. 6. r. 7. r. 2. §. 1. & a. p. 280.

Vide verb. *Pubertatis*, cum suis notationibus.

Pubertatis.

Ante pubertatem ordinatus Ordinibus Sacris an teneatur se continere, t. 2. r. 3. r. 13. §. 1. p. 227.

Et quid, si adeptus pubertatem votum castitatis in Ordine Saero continentem non ratificavit, ibi.

Et an præsumptum a parentibus, vel Tutoribus irritari possit, ibi §. 1.

Ubi, quod ante pubertatem votum solemne expressum in Religione non omnium, nisi post pubertatem ratificetur, non valet, nec obligat.

Immo hodie votum solemne expressum professionis non valet usque ad 16. annum completum.

Idem dicendum erit de initiis Ordinibus Sacris ante 16. annum, nempe quod non teneatur continere, ibi §. 2.

Pubertatem alterius expectare non tenetur pater factus, quando vale reclamare a sponsalibus, t. 2. r. 6. r. 9. §. 1. p. 236.

Ubi an pro fore continentie sufficit, si interius reclamatio fiat, vel an teneatur illam manifestare coram beneficiis personis?

Pubertati proximam quoniam dicuntur, t. 2. r. 6. r. 9. §. 1. p. 230.

Pubertati proximam quoniam sint, ad hoc ut eis matrimonium concedi debeat, ibi §. 9.

Vide verb. *Eligere, Paterfamilias*, t. 9.Item verb. *Impuber*, t. 8.Item verb. *Annus, Impuber*, t. 9.

Publicatio.

Publicando Bullam Censuræ in civitatibus, qui degunt Episcopi, an satisfactionis, vel teneatur etiam extra urbem in Ecclesiis sue jurisdictionis publicare saltem per alios, t. 9. r. 1. r. 45. §. 1. p. 93.

An equi publicetur edictum in nota civitatis, an quis teneatur iurare illud, si in aliquo placito auditur, t. 6. r. 1. r. 65. §. 1. p. 39.

Vide verb. *Bona temporalia*, t. 5.Item verb. *Diæcesis, Index, Obligatio, Prelatus, Testator*, t. 6.Item verb. *Lex*, t. 7.Item verb. *Crimen, Detegere*, t. 8.Item verb. *Bulle, Censura, Edictum, Hæres, Lex, Præbiter, Prelatus*, tom 9.

Publicatio.

Si publicatio legis in notitiam aliquam ita aculeos venit an teneatur illum servare, t. 6. r. 1. r. 65. §. 1. p. 39.

In publicatione Bullæ Cruciatæ non tenetur quis primo die sumere Bullam, sed sufficit intra hebdomadam, t. 4. r. 3. r. 5. §. 1. p. 11.

A publicatio in Bullæ Censuræ an Episcopi excusetur ob minas, & metum primi puni, &c. t. 9. r. 1. r. 45. §. 1. p. 93.

Ad publicationem illam contra eum an liceat inquisitor sine alteri procedere possit, t. 10. r. 1. r. 18. §. 1. & seq. p. 294.

Vide verb. *Publicatio, Publicus, Publicum*.

Publicus.

Qui publicus coram multis peccavit, præbendo sine scandalum, an teneatur in confessione explicare numerum personarum, quibus datus est scandalum, etiam minus peccato, t. 1. r. 7. r. 13. §. 1. p. 254.

Publicus an licitum sit reprehendere Principem, Prelatum, Inferiores Ecclesiasticos, & Religiosos, t. 7. r. 4. r. 17. §. 1. & seq. p. 203.

Vide verb. *Blasphemia*, t. 1.Item verb. *Publicus*, t. 5 & 7.

Paganus.

Vide verb. *Paganus*, t. 9.

Palchritudo.

Ob palchritudinem contrahere matrimonium uon est neque veniale peccatum, t. 2. c. 6. r. 200. §. 3. p. 114

Palmarum.

si palchritudo effect sponsa tempore sponsalium an dissolvatur sponsalium affectu annullat de foris, t. 2. c. 6. r. 17. §. 1. p. 23

Vide verb. *Deformitas*, t. 2.

Parsus.

Vide verb. *Campana*, t. 8.

Parochus.

In parochia Cardinalis an Papa teneatur adhibere Collegium Cardinalem, ut simul cognoscatur & iudicetur, t. 9. r. 7. §. 1. p. 100

Parochus an sit Regularis ab Episcopo, qui beneficium secularium conferatibus absque approbatione Episcopi, t. 7. r. 1. c. 88. §. 4. p. 46
Parochus an sit iudice Laico Clericus, qui commisit crimen laesae maiestatis. Et an sit degradatus, & curiae seculari tradendus, t. 9. r. 1. c. 7. §. 1. p. 96 & 97

An parochus sit iudice laici, qui beneficium habens deliquit, & possit matrimonium contrahere, t. 9. r. 1. c. 147. §. 1. p. 115

Idem est de Clerico conjugato, qui post communem delictum factus est bigamus, aliud matrimonium inquit, ib. §.

Parochus est in Tribunalis Inquisitionis, qui dicit quid B. Praefatus de Borgia, & B. Cajetanum non sunt in caelo, & locos, si diceret. Non tunc credere B. Borgia, & B. Cajetanum esse in gloria, t. 9. r. 1. c. 1. §. 8. p. 175

Et quid, si diceret, Ego non teneo credere B. Ignatium, & alium quolibet S. canonizatum esse in gloria, ib. §. 9

Vide verb. *Puiri*, t. 2. §. 6. 7. 8. 9.

Pauca.

Pauca Regularis an possit Episcopus in casu Conc. Trid. scilicet, t. 7. c. 54. §. 1. r. 1. c. 41. §. 1. p. 32

Ubi aliquid notabili pro praesentibus Regularis, & Equites Ieronimitas decemtas, & delinquentes extra clausura, & quod decemtas intra clausura, sed extra delinquentes, & c. etiam cum noverit, & scandalum delinquentes intra Ecclesiam sui Monasterii. Et quid in ista casibus competat Episcopo sacre, §. 1. c. & sequ. p. 22 & 23

Pauca, & castigare censura, & alia omnia Regularis an possit Episcopus vigore Conc. Trid. in quibus casibus, in quibuslibet Sede Apostolica subsistunt, t. 7. r. 1. c. 44. per tot. p. 24

Ubi pro praesentibus alius proponitur, t. 7. r. 1. c. 44. per tot. p. 24

Pauca iure non potest Episcopus, vel superior iudicium, dandum ad ea opinione probabili, t. 7. r. 1. c. 1. §. 1. p. 7

Pauca an possit iudice laicus eum, qui subditi verbis, & saluti decemtas fuit ad egrediendum ab Ecclesia, vel an talis reus non amittat privilegium Immunitatis, t. 9. r. 1. c. 1. §. 1. p. 48

Pauca Clericum a laicis an possit iudice laicus possit. Idem est de Clerico incorrigibili, & indomita anteriori, t. 9. r. 1. c. 6. §. 1. c. & sequ. p. 99

Pauca Clericum in minoribus an iudice laicus possit. Ubi explanatur nomen, quod Concilium Trid. scilicet, t. 7. r. 1. c. 44. per tot. p. 24

Pauca Apollitas ad Religione Catholicam an iudice Ecclesiasticus possit, t. 9. r. 1. c. 191. §. 1. p. 147

Pauca laicum, qui crimen sacrilegii commisit, an possit iudice Ecclesiasticus, t. 9. r. 1. c. 189. §. 1. p. 113

Pauca adulterum, quando iudice Ecclesiasticus possit. Ubi an hoc crimine sit mixti iuri, t. 9. r. 1. c. 189. §. 1. p. 113

Pauca Episcopos, & Clericos in temporaliibus Magistratus Regi non possunt, t. 9. r. 1. c. 1. §. 1. p. 216

Pauca ab Episcopo an possit Regularis, praedicatione in alienis Ecclesiis sine licentia Episcopi, t. 7. r. 1. c. 151. §. 1. p. 28

Et quid, si praedicatione in suis Ecclesiis, non perita benedictione Episcopi, t. 7. r. 1. c. 61. per tot. p. 31

Idem est in supradictis casibus de Capitulum Sede vacante, t. 7. r. 1. c. 1. §. 1. p. 31

Pauca an possit Regularis, qui expositus in sui Superiore ad excipiendum tantum confessiones virorum, excipit tamen confessiones feminarum, vigore iubilaei, t. 7. r. 1. c. 121. per tot. p. 61

Pauca ab Episcopo an possit Religiosos delinquentes in alieno Monasterio, vel saltem in Superiore illius Monasterii, & c. com. 7. r. 1. c. 197. §. 1. p. 100

Pauca iudice Dominus an ferri possit, si invenitur casu, qui possit licite fugere, t. 9. r. 1. c. 151. §. 1. p. 28

Pauca non solum iudice laico, sed etiam iudice Ecclesiastico an possit Clericus, qui in re aliquis in Trid. scilicet, t. 7. r. 1. c. 6. per tot. p. 24

Idem est de iudice laico subsistit, t. 9. r. 1. c. 189. §. 1. p. 113

Pauca iudice Ecclesiastico an possit laicus, si delinquit simul cum Clerico, maxime si praesentibus, t. 9. r. 1. c. 187. §. 1. p. 113

Pauca iudice Ecclesiastico an possit laicus delinquens in Ecclesia, t. 9. r. 1. c. 188. §. 1. p. 113

Pauca iudice laico non potest Clericus accusari, nisi transierit de qualitate accusati, & praecedat sententia declarationis iudicis Ecclesiastici, t. 9. r. 1. c. 328. §. 2. p. 204

Dicitur C. d. T. m. X.

Pauca, & examinari a 6 delinquentibus in nostro sacro Tribunali an possit iudice laici trabentes ad sua Tribunalia perfunctio Ecclesiastica, extra casus a iure permittit, t. 9. r. 1. c. 151. §. 1. p. 28

Et quid de scriptoribus id fieri posse docentibus, ib.

Vide verb. *Episcopus*, t. 2.

Item tract. 10. t. 1. c. 12. §. 1.

Item verb. *Alus*, *Clericus*, *Irregularis*, *Procurator*, *Regulatus*, *Abbas*, *Delinquens*, *Yfentus*, *Episcopus*, *Episcopus*, t. 7.Item verb. *Committens*, *Delictum*, t. 8.Item verb. *Familia*, *Filius*, *Forum*, *Habitus*, *Maritus*, *Jus*, *Justitia*, *Locum*, *Lux*, *Licentia*, *Mysterium*, *Matris*, *Notarius*, *Novus*, *Offendens*, *Officium*, *Pauca*, ubi multa, *Procurator*, *Episcopus*, *Alus*, t. 9.

Papili.

Papilli teneantur confectio, ut curatores, & curatores de eorum bonis aliquis elemosinas, & donationes faciant. Et an ipsi papilli possint moderatos elemosinas, & donationes facere, & ipsi curatores, & curatores teneantur ad confectio, t. 4. r. 7. c. 37. §. 1. p. 218

Papilli an possint aliquid donare, t. 6. r. 7. c. 1. §. 1. p. 255

Ex papilli si bonis an possint teneantur donare, t. 6. r. 7. c. 1. §. 1. p. 255

Vide verb. *Curator*, *Filius*, *Minor*, *Tutor*, t. 6.Item verb. *Tutor*, t. 8.

Pargare.

Pargare meram postquam an possit bates, vel casuatus testamen- ti, si infra annum non expugnat voluntatem testatoris, t. 6. r. 7. c. 44. §. 1. p. 137

Vide verb. *Causa*, t. 7.Item verb. *Inductor*, *Receptor*, t. 7.

Purgatio.

Ad purgationem inducendum reorum an alter Inquisitor sine alio procedere possit, t. 5. r. 10. c. 88. per tot. p. 306

Ad purgationem Canonum non est deveniendum, & ad hoc indicia ad certum, sed reus est inquisitus, t. 5. r. 1. c. 94. p. 316

Et quid, si reus sit Clericus, t. 5. r. 1. c. 36. §. 1. p. 319

Vide verb. *Purgare*, t. 6.

Purgatorium.

Vide verb. *Anima*, *Defunctus*, *Exilis*, *Pauca*, t. 4.

Purificatio.

Purificatoria post primam infusionem possunt feminis, maxime virginibus rati, integrè lavanda, & celsissima, t. 2. r. 1. c. 12. p. 7

Vide verb. *Causa*, t. 7.

Pauca.

Qui in puteo mortuus reperitur, non statim Ecclesiastica sepultura est privandus, t. 5. r. 1. c. 7. §. 1. p. 33

Qui in puteo praeceperit inlittere mortuum, si aliter eum baptizare non possit, an peccet mortaliter peccata homicidii, & c. in regularibus incurrat, t. 2. r. 1. c. 70. §. 1. p. 33

Idem est de Adultero, t. 2. r. 1. c. 69. §. 1. p. 33

Vide verb. *Insensibilis*, t. 8.

Pyxis.

in Pyxis, ubi conservatur Eucharistia Sacramentum, an debet permanere aliqui palla ex hoc consecrata, & benedicta, t. 2. r. 1. c. 12. p. 7

Si in pyxis continentur plures particulae consecratae misceantur aliqua non consecrata, an possit Sacerdos validè illam consecrare, & non dignificatur, t. 2. r. 1. c. 12. §. 1. p. 98

Vel an licet, & validè possit consecrare sub conditione omnes particulas, ut remaneat mixta consecratae illi, alia non consecratae, ib. §. 4. p. 99

Pyxis cum Eucharistia Sacerdos sine dolo, & Coeta ad aliud Altare transferens, non peccat nisi venialiter, etiam si adit, qui videatur, t. 2. r. 1. c. 12. §. 1. p. 98

Pyxis quidam Sacerdos post Offertorium repositus in Tabernaculo, plenius particula, & clausa tabernaculo postea tempore consecrationis habuit adualem intentionem dictas particulas consecrandi, an reversa consecratio remiserit, t. 2. r. 1. c. 12. §. 1. p. 99

Pyxis quae reponitur Eucharistia, an necessitudo sit benedictionis, t. 2. r. 1. c. 12. §. 1. p. 99

Pyxis ante sumptionem Sanguinis non potest reponi in tabernaculo cum particula consecrata, ib. §. 3. p. 100

Pyxis super Altare, non auctem super Altare in cornu Epistolae fuit per errorem apposta plena particula, quae Sacerdos in Stibula habuit intentionem in consecrandi, an remaneret consecrata, si Sacerdos de illis amplius non meminerit, t. 2. r. 1. c. 12. §. 1. p. 100

Pyxis cum particula super Corporali, si non aperitur tempore consecrationis, si tamen consecrata, t. 2. r. 1. c. 12. §. 1. p. 99

Vide verb. *Benedictio*, t. 7.

Q

QUADRAGESIMA.

Vide verb. *Nepesina*, *Palma*, *Traditio*, t. 2.Item verb. *Adrianus*, *Carnes*, *Confessio*, *Concordia*, *Dies*, *Dominica*, *Quadragesima*, *Habitus*, *Episcopus*.

Experientia, Lactitina, Jejunium, Medialanensi, Ovis, Pergrimus,

Itic verb. *Tempus*, t. 7.
Item verb. *Alia*, t. 3.

Quadrige.

Vide verb. *Frater*, *Minister*, t. 7.

Quadrige.

Vide verb. *Quadrige*, t. 7.

Quadrige.

Vide verb. *Pauca*, t. 9.

Quadrige.

Quadrige si aliquis graviter oritur, & idcirco vocatur Concilium provinciale, in vultu Episcoporum sunt decivla, & non consilium, t. 3. p. 131. s. 1. p. 134.

Quadrige si quis in iudicio coram iudice seculari remitteretur, tenetur Ecclesiastico terminandum, neque potest recipere, ut infra certum tempus illam capiat, t. 9. p. 2. s. 1. p. 134.

Quadrige illa, a qua horitas omnis Doctoris viri docti, & pii faciat opinionem probabilem, quomodo intelligenda sit, t. 9. p. 2. s. 1. p. 134.

Vide verb. *Juri dictio*, t. 9.

Qualificatio.

Qualificatio S. Officii vocare an debeant Inquisitores circa declarationem propositionum, t. 1. p. 10. t. 3. p. 1. p. 131.

Qualitas.

Qualitas quaecumque sit, ut, quae consistat in officio ad veram operis promissi executionem, etiam si infirma sit, v. g. vovens dare triticum pro elemosyna, non determinat an optimum, vel malum, & hoc in similibus eventibus, t. 8. p. 4. s. 1. p. 134.

Sed pro praxi dicte qualitas lege ibi aliquis casus, t. 5. p. 44.

Qualitas sermonis an teneatur explicare in confessione, quando quis se accusat de delectatione rerum turpium ex colloquio cum aliis, si videlicet fuerit circa conjugium, circa solentia, circa notandum crimen, &c. nec sit se dicere in alio casu, sui in iussu in materia gravi, sed opus sit de iocose, an in fortis, an in sum, an in vita, &c. t. 1. p. 14. s. 1. p. 135.

Qualitas blasphemiae peccatis an teneatur explicare in confessione, si tales blasphemiae procedant ex odio Dei formalis, vel contentis hereticis, t. 1. p. 14. s. 1. p. 135.

Qualitas superfluitatis, vel haereticis an teneatur explicare in confessione, qui peccatum superfluitatis, vel haereticis commisit, t. 1. p. 14. s. 1. p. 135.

Vide verb. *Juri dictio*, t. 3.

Item verb. *Inquire*, *Opinio*, *probabilis*, t. 3.

Item verb. *Alia*, *Inquire*, *Probabilis*, t. 3.

Item verb. *Dubitas*, *Expellendum*, *Verum*, t. 3.

Item verb. *Opinionem*, *Familiares*, t. 3.

Quamprimam.

Quamprimam an teneatur potest confiteri, qui non est confessus in peccato, vel articulo mortali, cum haberet conscientiam peccati mortalis, t. 1. p. 14. s. 1. p. 135.

Vide etiam tom. 1. de sacramentis *Poenitentiae*, t. 1. p. 169. usque ad t. 185 inclusive, & t. 190. *Quamprimam* ad ref. 168, ubi plures questionem laqueat hoc verb. *Quamprimam*.

Item verb. *Statim*, t. 1.

Quantitas.

Quantitas injuriarum, & etiam personarum an sit exploranda in confessione, quando quis omnia peccata profert in servos plures injurias, vocandis illis fures, sodomites, &c. vel sufficit dicere, se injurias gravem insultu alicui non explicando injurias neque personarum, t. 1. p. 14. s. 1. p. 135.

Quantitas reddituum beneficii obligat ad Hotes Canonicas, t. 3. p. 16. t. 10. s. 1. p. 139.

Quantitas dicitur notabilis, ut illam expendens Episcopus vel beneficiarius alius in usus profanos, peccet mortaliter, t. 4. p. 1. s. 1. p. 139.

Quantitas requiritur, ut sine illa licentia superfluitas superflua Religio ad peccatum mortale deveniatur, tom. 7. t. 2. p. 40. s. 1. p. 139.

Et quotum quantitas requiritur ex consensibilibus, ibi s. 1. & seq. ubi quantitas requiritur, ut fuerit sit peccatum mortale, t. 8. p. 1. s. 1. p. 139.

Quantitas requiritur, ut sine illa licentia superfluitas superflua Religio ad peccatum mortale deveniatur, tom. 7. t. 2. p. 40. s. 1. p. 139.

Et quotum quantitas requiritur ex consensibilibus, ibi s. 1. & seq. ubi quantitas requiritur, ut fuerit sit peccatum mortale, t. 8. p. 1. s. 1. p. 139.

Quantitas requiritur, ut sine illa licentia superfluitas superflua Religio ad peccatum mortale deveniatur, tom. 7. t. 2. p. 40. s. 1. p. 139.

Quantitas requiritur, ut sine illa licentia superfluitas superflua Religio ad peccatum mortale deveniatur, tom. 7. t. 2. p. 40. s. 1. p. 139.

Quantitas requiritur, ut sine illa licentia superfluitas superflua Religio ad peccatum mortale deveniatur, tom. 7. t. 2. p. 40. s. 1. p. 139.

Quantitas magna iudere an sit peccatum mortale, tom. 6. t. 4. p. 5. s. 1. p. 139.

Qui quantitate magnam lucratur in iuda, &c. ac teneatur ad aliquam satisfactionem, dummodo non concurrant aliae circumstantiae, t. 6. t. 4. p. 5. s. 1. p. 139.

Qui cum intentione quantitate magnam lucrandi ludat, an peccet mortaliter, t. 6. t. 4. p. 5. s. 1. p. 139.

Quomodo quantitas possit videri sine expressa viri faciente, aut illo reuente, t. 6. t. 4. p. 5. s. 1. p. 139.

Qui quantitate pecuniarum recipit pro dote consensu est, an confessor illam denegat, t. 6. t. 4. p. 5. s. 1. p. 139.

Si ad quantitate aut debem commensurabili perveniat, an teneatur Religiosus reducere, & si usurpavit sine superioris licentia, t. 6. t. 4. p. 5. s. 1. p. 139.

Si quantitate aliquam expendens in Religiosus habet licentiam generalem, an possit valide illam ludere, & ponere, vel consumere in alios ludos illicitos, t. 6. t. 4. p. 5. s. 1. p. 139.

Si quantitate molere Petrus interat & Joannes, & quo alii absterunt notabilem, an peccet mortaliter, t. 6. t. 4. p. 5. s. 1. p. 139.

Qui post quantitate notabilem per minima turba subleat addit turba parva, an per quodlibet novum furtum parvam, novum peccatum committit, t. 6. t. 4. p. 5. s. 1. p. 139.

Qui quantitate parvam pecuniam accipit pro homicidio, an sit asinus, t. 6. t. 4. p. 5. s. 1. p. 139.

Quotus quantitas debet esse donatio, ut servitute filiorum revoceat, t. 6. t. 4. p. 5. s. 1. p. 139.

Vide verb. *Armas*, *Cadaver*, *Olum*, *Pari*, *Pari*, *Religio*, *Sacra*, t. 3.

Item verb. *Armas*, *Cadaver*, *Olum*, *Pari*, *Pari*, *Religio*, *Sacra*, t. 3.

Item verb. *Armas*, *Cadaver*, *Olum*, *Pari*, *Pari*, *Religio*, *Sacra*, t. 3.

Item verb. *Armas*, *Cadaver*, *Olum*, *Pari*, *Pari*, *Religio*, *Sacra*, t. 3.

Item verb. *Armas*, *Cadaver*, *Olum*, *Pari*, *Pari*, *Religio*, *Sacra*, t. 3.

Item verb. *Armas*, *Cadaver*, *Olum*, *Pari*, *Pari*, *Religio*, *Sacra*, t. 3.

Item verb. *Armas*, *Cadaver*, *Olum*, *Pari*, *Pari*, *Religio*, *Sacra*, t. 3.

Item verb. *Armas*, *Cadaver*, *Olum*, *Pari*, *Pari*, *Religio*, *Sacra*, t. 3.

Item verb. *Armas*, *Cadaver*, *Olum*, *Pari*, *Pari*, *Religio*, *Sacra*, t. 3.

Item verb. *Armas*, *Cadaver*, *Olum*, *Pari*, *Pari*, *Religio*, *Sacra*, t. 3.

Item verb. *Armas*, *Cadaver*, *Olum*, *Pari*, *Pari*, *Religio*, *Sacra*, t. 3.

Item verb. *Armas*, *Cadaver*, *Olum*, *Pari*, *Pari*, *Religio*, *Sacra*, t. 3.

Item verb. *Armas*, *Cadaver*, *Olum*, *Pari*, *Pari*, *Religio*, *Sacra*, t. 3.

Item verb. *Armas*, *Cadaver*, *Olum*, *Pari*, *Pari*, *Religio*, *Sacra*, t. 3.

Item verb. *Armas*, *Cadaver*, *Olum*, *Pari*, *Pari*, *Religio*, *Sacra*, t. 3.

Item verb. *Armas*, *Cadaver*, *Olum*, *Pari*, *Pari*, *Religio*, *Sacra*, t. 3.

Item verb. *Armas*, *Cadaver*, *Olum*, *Pari*, *Pari*, *Religio*, *Sacra*, t. 3.

Item verb. *Armas*, *Cadaver*, *Olum*, *Pari*, *Pari*, *Religio*, *Sacra*, t. 3.

Item verb. *Armas*, *Cadaver*, *Olum*, *Pari*, *Pari*, *Religio*, *Sacra*, t. 3.

Item verb. *Armas*, *Cadaver*, *Olum*, *Pari*, *Pari*, *Religio*, *Sacra*, t. 3.

Recitatio.

In ratificatione testium an debeant Inquisitores teis probare, si perant primam attestationem, t. 5. r. 49. §. 1. p. 157
In ratificatione testium an Procurator fiscalis non possit esse prefatus, ib. §. 1

Vide verb. *Confessio judicialis, Depositi, &c.*

Ratibatio.

Ratibatio de present an sufficiat ad suscipiendam confessionem, t. 3. r. 5. §. 1. & seq. p. 61
Ubi an Sacerdos peccet, si ita confessionem audire incipit, ib.
Per ratibationem an Episcopus possit ordinare alienum subditum, t. 3. r. 5. §. 3. p. 197

Qui sub ratibationis spe absolvit a reservatis Episcopo, an incidat in excommunicationem, & ponnas Decreti Clement. VIII. c. 1. r. 5. §. 4. p. 703

Etiā graviter peccat, qui ita confessionem audire incipit, t. 3. r. 5. §. 12. p. 104

Idem est, qui tali seorsu confitetur, ib.
Unde abolutio reservatorum sub spe ratibationis an sit valida, ib. ab initio, §. 2. p. 103

Ubi etiam deducuntur quinque objectiones, ib. §. 5. & seq.
Vide verb. *Infirmi, &c.*

Ratio.

Ratio ubi eadem militat, debet militare eadem juris dispositio, t. 3. r. 4. §. 3. p. 159

Ratio legis plus debet attendi, quā ipsa lex. Unde in lege magis attendenda sunt, quā comprehenduntur ea mente legi, quā quā comprehenduntur ex verbis legis, t. 7. r. 1. §. 30 §. 1, ante medium, p. 152

Ratione aliqua emendandum an quis teneatur corrigere peccatum, t. 3. r. 4. §. 7. p. 159

Qua ratione fit licitum, vel illicitum conficere, aut vendere res aliquas, quibus emptores erediuntur ad peccandum abusus, ut vestes, arma, fenum, venena, &c. t. 7. r. 1. §. 66 §. 1. p. 147

Rationem reddere an teneatur executor testamenti. Et quid de minimis, vel de iis, quae testator iussit fecerit testamentario, ut et cogit, t. 6. r. 5. §. 8 §. 1. p. 381

Rationem reddere an teneatur exequutus, etiam si testator libere cum ab hoc onere, t. 6. r. 5. §. 8 §. 1. p. 381

Rationem reddere an teneatur Religiosi executores testamentorum coram Episcopo, t. 4. r. 1. §. 70 §. 1. p. 381

Et an puniri possint, si forte deliquerint, vel debeant puniri a seculo, ib. §. 1

Et quid, si Religiosi sine mendicantibus, &c. t. 6. r. 5. §. 71 §. 1. t. ib. Vide verb. *Conventus, &c.*

Item verb. *Industria, Anna, Compellere, &c.*

Item verb. *Capitulum Sede vacante, Clericus, Metropolitanus, &c.*

Item verb. *Industria, &c.*

Item verb. *Industria, &c.*

Ratificatio.

Ratificatio confectio quādam dicitur, t. 5. r. 4. §. 1. §. 1. p. 99

Ubi in dubio an confectio contraria legi sit rationalis, id est expediens communi bono, an praesumenda sit rationalis, & communi bono expediens, §. 4

Ratum habere.

Ratum habentes percessionem Clerici an incident in censuram, etiam illam ratam habeant possum, t. 3. r. 1. §. 1. in initio, & in ult. p. 64. & seq.

Vide verb. *Sanctus, raptus, homicidium, Muller, Noster, &c.*

Ratum habere.

Vide verb. *Officio, &c.*

Reassumere.

Vide verb. *Comptare, Clericus, Ministri, &c.*

Rebaptizatio.

Rebaptizans poenitentem, vel ignorantem, an contrahat cognitionem spirituales, t. 3. r. 5. §. 9. p. 46

Rebaptizans fide in foro ecclesiastico excusatur ab irregularitate, t. 3. r. 4. §. 169 §. 1. p. 101

Et quid de baptizante sub conditione in Ecclesia poenitentem, qui fuit baptizatus prius propter necessitatem, v. g. in capillis, manu, pedibus, &c. & in omnibus aliis casibus, in quibus necesse est rebaptizare poenitentem sub conditione, t. 3. r. 1. §. 101 §. 1. & seq. p. 47

Et idem est in omnibus supradictis casibus de patris tenente poenitentem in praedictis Baptismis, ib.

Rebaptizans solemnitus sub conditione an incurrit irregularitatem, t. 3. r. 5. §. 102 per totum, p. 147

Vide verb. *Parvulus, &c.*

Rebaptizatio.

Vide verb. *Rebaptizatio, &c.*

Recomendatio.

Vide verb. *Domicilio, &c.*

Recomendatio.

Qui Recatones vulgo vocantur, an sine obligandi ad restitutionem, t. 4. r. 1. §. 1. §. 1. p. 127

Recomendatio.

Vide verb. *Recomendatio, &c.*

Recomendatio.

Vide verb. *Recomendatio, &c.*

Recomendatio.

Receptationes Mercatorum an incurant irregularitatem, t. 5. r. 5. §. 1. p. 116

Contra receptationes Haereticorum, recusantes de purgare, an Inquisitores procedere possint, t. 3. r. 1. §. 1. §. 1. & seq. p. 354

Vide verb. *Bulla Cruciarum, &c.*

Receptio.

In receptione Sacramentorum in multis casibus excusatur excommunicatus vitandus, t. 3. r. 5. §. 1. p. 99 Ubi pro praxi aliqui casus.

Vide verb. *Receptio, &c.*

Receptio.

Ut a recidivo frater sit securior, an quavis proximus sit emendatus, possit cum illum per alium, ut Patri denunciare. Et quid, si adit periculum relapsus, t. 7. r. 1. p. totum.

Et quid, si in Societate Jesu, t. 5. r. 1. §. 1. p. totum, ib.

Receptio.

Receptio an quis possit aliquid pro expensibus de satisfactionibus, t. 3. r. 1. §. 166 §. 1. p. 196

Receptio Religiosorum beneficiorum existentium in suis talis an Cardinalis possint, t. 3. r. 1. §. 1. p. 98

Vide verb. *Beneficium, &c.*

Item verb. *Confessio, Curia, &c.*

Item verb. *Emendationem, laicis, Monasterium, Novitium, Penitentia, Professio, Puella, Receptio, Sacramentum, &c.*

Item verb. *Receptio, Alia, Index, &c.*

Item verb. *Receptio, Pater, &c.*

Receptio.

Vide verb. *Receptio, &c.*

Receptio.

Vide verb. *Receptio, &c.*

Receptio.

Qui recitabat singulis diebus ex devotione Officium B. Virginis, qui postea habuit poenitentiam recitanti per annum singulis diebus tertiam partem Rosarii eiusdem B. Virginis, queritur, an satisfecerit dictae poenitentiae cum recitatione dicti Officii, t. 3. r. 1. §. 1. §. 1. p. 147

Impotens solus ad recitandum pro poenitentia Officium Psalmorum, Coronam, &c. non tenetur hanc cum socio recitare, & poenitentiam adimplere, etiam si socium facile advenire possit, t. 3. r. 1. §. 1. p. 16

Si recitare quotidie per mensem, vel annum poenitentem tenetur Rosarium, Coronam, Psalmum, Litaniarum, an satisfaciatur, si uno, duobus, vel tribus, aut paucis diebus simul recitet, t. 3. r. 1. §. 1. p. 16

Qui recitare tenetur Litaniarum ex poenitentia, vel voto, an debeat dicere Preces, & Orationes sub quibus tenetur, t. 3. r. 1. §. 1. p. 33

Qui recitare pro poenitentia in iudicio tenetur Psalmos, Coronam, &c. an satisfaciatur, si sola mēre illas recitet, t. 3. r. 1. §. 1. p. 33

Et an dictas preces, & poenitentiam cum alio recitare possit decem, quilibet suam salutarem Angelicam, & Psalmi versum, t. 3. r. 1. §. 1. p. 33

Recitare 7. Psalmos, quos quis pro poenitentia habuit per aliquas sextas fortis, flexis genibus coram Crucifixio, an impleverit poenitentiam recitando psalmos aliquo alio tempore, & loco, & sine illis circumstantiis, t. 3. r. 1. §. 1. p. 33

Recitare vovens 7. Psalmos poenitentiales, si non possit integros recitare, an teneatur ad partem, t. 3. r. 1. §. 1. p. 33

Vel ita vovens, si sciet tantum unum psalmum ex 7. poenitentialibus, an illum sepe viciis recitare teneatur, ib.

Qui recitare vovit de quodam B. Virginis Ave Maria, vel unum *Salve Regina*, &c. per annum, v. g. non recitat, an peccet mortaliter, t. 3. r. 1. §. 1. p. 33

Qui recitat ter saturationem Anglicanā cum verbis solis post solis occasum, lausatur indulgentiam plenariam concessam ab Alex. VI. etiamque lausatur illam ignoret, t. 3. r. 1. §. 1. p. 33

Vide verb. *Servitus*, l. 7*Redigere.*

Pro redimendis captivis relicta an possint praestari pro captivis ex sua culpa, p. 5. t. 1. r. 1. d. 5. p. 177

*Redimendum.**Redimere.*

Redimere vexationem in administratione sacramentorum prebendo pecuniam an possint sine scandalis peccato, & simonia. Et an pro audiendo sacro in die festo, t. 1. r. 1. d. 1. ubi late per tot. p. 124 Et an in aliis diversis casibus hoc liceat possit fieri, si adde necessitas, p. 150

Redimi penam non potest abique auctoritate Papae sine culpa. Ubi alia circa hoc, t. 1. r. 1. d. 1. ubi p. 74

Et an hoc sit sinuatum, t. 1. r. 1. d. 1. ubi p. 133

Vide verb. *Captivus*, l. 4Item verb. *Beneficium*, *Deferens*, *Religiosus*, *Eligere*, l. 5Item verb. *Captivus*, *Medicus*, *Pater*, l. 7Item verb. *Flumen*, l. 8Item verb. *Oppidum*, *Poenitentia*, l. 9*Redire.*

Redire ad primum totum an possit, qui commutationem illius obtinuit, omisso eo, in quo facta est commutatio, t. 1. r. 1. d. 1. r. 1. p. 89

Et quid si commutatio facta est in rem meliorem, ibi, l. 3

Vide verb. *Accipere*, *Redire*, l. 5Item verb. *Religiosus*, *Servitus*, l. 7*Redimere.*

Si statim redditurus sit Siculus in Sicilia, an possit virtute Cruciate edere laudicium in Regno Neapolitano, t. 1. r. 1. d. 1. p. 133

Vide verb. *Infamia*, l. 9*Reducendum.*

Reducendi Missas facultas data Episcopo, & Generalibus Religiosis, an comprehendat etiam anni versaria, & officia pro defunctis, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Reducendi Missas prohibicio facta Episcopis, an comprehendat etiam anni versaria, & officia defunctorum, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Reducendi Missas ad minorem numerum quam facultas subfata sit Episcopis, & Generalibus Ordinibus, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Vide verb. *Reducere*, *Religiosus*, l. 7*Reducere.*

Reducere Missas in fundatione positas an possint Episcopi vigore Conc. Trid. t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Reducere Regulam ad pristinum statum possint Superiores Regulares, non obdante, quod per multos annos scilicet fuerit, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Vide verb. *Pravolugum*, l. 2*Reductio.*

Reductio Missarum, quae post Conc. Trid. relicta fuerint, ad minorem numerum, an possit ab Episcopo fieri, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Et quid si ante Conc. Trid. fuerint impositae, ibi, l. 3

Reductio Missarum an sit faciendi ab Episcopo in Synodo, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Reductio Missarum ad summam minorem an possit fieri a Generalibus Religiosis absque Capitulo, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Reductio Missarum ad minorem numerum an aliquando sine licentia Papae, aut Sacrae Congregationis possit fieri a Superiore Regulari, vel seculari Sacerdote, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Verbi gratia, si decerneret notabiliter redditus relicti pro Missis divinis, vel totum Capitale perisset sine culpa Sacerdotia, vel Convocatus, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Vide verb. *Beneficium*, *Extraneus*, l. 7*Reexaminare.*

Reexaminare Confessarios Regulares an Capitulum Sede vacante possit, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Reformationis.

An reformationis causa non possit Monialis de uno Monasterio ad aliud transire sine licentia Pontificis, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Vide verb. *Uxoratus*, l. 9*Reficere.*

Reficere pudenda in superbie vasis praepositi uxoris, an sit peccatum mortale, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

*Regalia.*Vide verb. *Dux*, l. 7*Regendum.*Vide verb. *Arbitrium*, l. 9*Regimen.*

Regimen an possint eligere sibi Confessarium ab Episcopo non approbatum, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Vide verb. *Ingredi*, l. 5Item verb. *Cancellarius*, *Decanus*, *Rex*, l. 6*Regio.*

In Regione aliam an possit Dominus amandare, & vendere fer-

vum post promissionem, & sponsalia servari, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

In Regione longinquam sacrum ablegatum, an ejus uxor teneatur sequi, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

*Regium.*Vide verb. *Ingredi*, l. 9*Regnicola.*Vide verb. *Extraneus*, *Infamia*, l. 7

Extra Regna Hispaniarum, ubi Bulla Cruciat non publicatur, an quis possit frui ejus gratis, & privilegis, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Et quid quoad ejus earnum, & laudicium, ibi, l. 3

Regni Galliarum casus, quos privilegios appellavit, an Bulla Censur collat, & de privilegio Regni Siciliae agitur, tom. 1. r. 1. d. 1. p. 1

In Regnis aliquibus, an per aliquod privilegium sit Ecclesiasticae libertati derogatum, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Si re vera talia privilegia existant, an hoc per Bullam Censur revocata, ibi, l. 3

Regno alicui donatum, & tributum impositum propter bella, & sumptus, quos sustinet Rex in aliis Regnis, an sit justum, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

A Regno an expelli possint Episcopi, & Ecclesiastici, tanquam inobedientes mandatis Regis, vel ex alio ditione, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Regnum Siciliae quam beoigne sit onerandum gabelis, & donativis praeter ceteris Regnis, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Vide verb. *Mors*, *Profectus*, l. 4Item verb. *Bulla Censur*, *Decanus*, *Jur*, *Pontifex*, l. 6Item verb. *Arbitrium*, *Rex*, *Regnum*, *Beneficium*, *Damnum*, *Extraneus*, *Impedire*, *Pravolugum*, *Rex*, l. 7Item verb. *Jur*, *Rex*, l. 8Item verb. *Auferre*, *Deponere*, *Deponere*, *Eligere*, *Trullus*, *Quintus*, *Sanctum*, *Populus*, *Rex*, l. 9*Regula.*

Si in Regula praefixa sunt communionis fieri, potest illas Praetulus jubere, id verum praestare non sunt, non potest illas Praetulus imperare, quia ad id quod est super Regulam, non potest obligare, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Regula est generalis in Missa nihil repugnans, aut probabiliter, immo certo dubitatur, quod non sufficit quodcumque dubium essentiale, quod huius omittit, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Regula de trienni alio possessione an habeat locum in conscientia, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Regula haec in dubio melior est conditio possidentis, an non solum sit vera in materia iustitiae, sed etiam in materia aliarum virtutum, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Regula haec in dubio tutor pars est eligenda, an non preceptum, sed consilium continet, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Regula octava Cancellariae exiens Cardinalis, an exiit Cardinalis a Curia absentes. Brevis de Cardinalibus Titularibus in Urbe, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Regula Missalis non obligat ad mortale, nisi continet essentialiam, vel quasi essentialiam Sacrificii, relique vero non sunt precepta, sed consilia, & instructiones, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Regulae aliae proponuntur, ex quibus Confessarii, & Responsores casum conscientiae multos casus extricare possunt in cognoscendo, quae salubritas videtur referuntur in quodamque dispensatione, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Regula Cancellariae non sunt proprie leges, ideo spirant mortuo Pontifice, donec a successore confirmetur, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Per Regulam Cancellariae triennialis possessione an revolvitur titulus beneficii. Ubi alia multa pro intelligentia dictae Regulae, & contingenciae pro provio in capis in aliquo beneficio, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Regulam generaliam dare ad cognoscendum, quando lex prohibens actum, eundem irritum, difficile hoc est, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

In Regulis Cancellariae, quae odiosae sunt, an Cardinales comprehendantur, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Vide verb. *Generalis*, *Religiosus*, l. 2Item verb. *Annullus*, l. 4Item verb. *Appellare*, *Indicialis*, *Obligare*, *Ordinarius*, *Quartus*, l. 6Item verb. *Consuetudo*, *Edere*, *Fructus*, *Minores*, *Officium*, *Divinum*, *Reducere*, l. 7Item verb. *Obligare*, *Provisio*, *periculum*, l. 8*Regularis.*

Regularum non approbatur ab Episcopo in iudicio, & abque capis, an facularis possit eligere in Confessarium, tom. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Regularum, qui percussit alterius Religiosis, qualis Praetulus debeat ab excommunicatione absolvere. Ubi alia contingencia in dicto casu, t. 1. r. 1. d. 1. p. 1

Regulares ex communicatione suorum Praetulum Provincialium, an

Regularium indulgentiæ ad suspendantur per Cruciatam. *ro. q. 1. c. 1. c. 144. §. 1. pag. 95*
 Vide verb. *Religiosus*. tom. 1.
 Item verb. *Dispensatio*, *Ecclesia*, *Equitas*, *Examen*, *Penitentia*, *Privilegium*, *Religio*, *Religiosus*. t. 2.
 Item verb. *Confessio*, *Chorus*, *Debitum conjugale*, *Emendatio*, *Illegitimus*, *Indulgentia*, *Licentia*, *Littera*, *Mentaliter*, *Missa celebrare*, *Novitatus*, *Navitus*, *Ordinis Sacramentum*, *Prælati Regularis*, *Privilegium*, *Religiosi*, *Vicarius*. t. 3.
 Item verb. *Anas*, *Applicatio*, *Beardellus*, *Bulla Cruciatæ*, *Cardinalis*, *Confessio*, *Communio*, *Constitutio*, *Deputatus*, *Debitum conjugale*, *Dominica dicit*, *Ecclesia*, *Episcopus*, *Eucharistia*, *Hæresis*, *Immunitas Ecclesiæ*, *Indulgentia*, *Licentia*, *Littera*, *Mentaliter*, *Missa celebrare*, *Missa audire*, *Missa celebrare*, *Mentaliter*, *Missa Novitatus*, *Ordinis*, *O sa*, *Preceptum*, *Preceptum*, *Prælati Regularis*, *Privilegium*, *Religiosus*, *Religiosi*, *Referentia casus*. t. 4.
 Item verb. *Abitare*, *Bona temporalia*, *Cambium*, *Capitulum Sede Vacante*, *Colloquatus*, *Ellektis*, *Examen*, *Fasciatis*, *Inquisitor*, *Inquisitor*, *Littera*, *Matrimonium*, *Niditica*, *Prælati Regularis*, *Privilegium*, *Religio*, *Religiosus*. t. 5.
 Item verb. *Actus*, *Communio*, *Excommunicatio*, *Ecclesia*, *Memoria*, *Necesse*, *obsequere*, *Religiosi*, *Reus*. tom. 6.
 Item tract. 1. tom. 7. de dubiis Regularium.
 Item verb. *Equitas* D. Joannis, D. Jacobi &c.
 Item *Mentaliter*, *Necesse*, *Necesse*, *Abitare*, *Excommunicatio*. t. 7.
 Item tract. 1. tom. 7. de validitate professionis cuiusdam Equitis Hierosolymitani.
 Item tract. 3. tom. 7. de Paupertate Religiosa.
 Item tract. 4. tom. 7. de Consecratione Fratrum.
 Item verb. *Confessio*, *Privilegium*, *Religiosi*. tom. 8.
 Item verb. *Applicatio*, *Generalis*, *Gratia*, *Legatus*, *Mentaliter*, *Oratorum*, *Privilegium*, *Prælati*, *Religiosi*. t. 9.
 Vide verb. *Abjuratio*. tom. 5.
 Vide verb. *Littera*. tom. 9.
 Ad reincidentiam debet absolvere Episcopus, quando impedimentum non est perpetuum ad idem Pontificem pro absolutione. tom. 3. tr. 1. ref. 8. §. 1. pag. 219.
 Ad reincidentiam excommunicationis non possit quis per Cruciatam, vel Jubilum absolvi. t. 4. tr. 3. ref. 60. §. 1. pag. 73.
 Ad reincidentiam non absolutus ab excommunicatione, an ut in eam reincidat, sit necessarius nova culpa. t. 5. tr. 1. ref. 191. §. 1. pag. 75.
 Ubi quod qui potest absolvi absolvi, potest etiam ad reincidentiam. §. 4. pag. 76.
 Propter reincidentiam frequentissimas an sit deneganda, vel differenda poenitentia absolutionis Sacramentalis. t. 1. tr. 4. §. 1. pag. 174. Sed lege tract. 4. tom. 1. §. 1. ref. 30. §. 1. pag. 174. Sed lege tract. 4. tom. 1. §. 1. ref. 30. §. 1. pag. 174.
 Circumstantie reincidentie, vel recidive an sint aliquando considerandæ. t. 1. tr. 7. ref. 125. §. 1. pag. 296.
 Vide verb. *Discedere*. tom. 5.
 Item verb. *Reincidere*. tom. 4. & 7.

Reincidere,
 An reincidat in excommunicationem, qui per Cruciatam, aut Jubilum fuit absolutus ab excommunicatione ante ealem satisfactionem, si postmodum non satisfecerit, quando commodum potest. tom. 4. tr. 4. §. 1. §. 1. pag. 293.
 Vide verb. *Reincidere*. tom. 1. §. 1. & 5.
 Item verb. *Consequi*, *Exequium*, *Irregularitas*. t. 7.

Reiterare,
 Reiterare Sacramentum Confirmationis factum cum eis sine Balam Innocentii III. non mandavit. t. 4. tr. 3. t. 14. §. 2. pag. 193.
 Vide verb. *Abbas*, *Littera*. tom. 3.

Relapsus,
 De relapsu hæreticis, & an Inquisitores debeant eos admittere, si sponte redeant, & poenitentiam mouerit relaxare. tom. 5. tr. 1. ref. 26. §. 1. pag. 138.
 Tantum relaxari an Inquisitores possint damare aliquem, qui post abjuratam hæresim redditur de secundo relapsu vehementer suspectus. ib. §. 1.
 Et an dicti relapsi dandi sit Eucharistia. ib.
 Relapsus non possunt Inquisitores tradere Curie seculari, inconsultis supremis Senatus Inquisitorum. ib. §. 3.
 Item datur calum, in quo ea misericordia reconciliatus si postea relabatur, admittitur pro illa vice, non obstante relapsu. t. 5. tr. 1. §. 3. §. 4. pag. 364.
 Item datur calum, in quo relapsus ex misericordia iterum reconciliatur. t. 1. tr. 12. ref. 126. §. 1. pag. 338.
 Vide verb. *Reincidere*. tom. 7.

Relaxandum,
 Relaxandi poenitentia in Inquisitione imposita in Hispania privilegio Pontificis Inquisitoris Generalis potestatem habet. t. 5. tr. 12. §. 1. pag. 367.
 Vide verb. *Relaxare*. t. 1. §. 4. §. 5. §. 7. & 9.

Relaxare vota, & suscipere ad subscritto divinis Pontificis possit

et. t. 3. tr. 2. §. 1. pag. 119.
 Relaxare aliquem ab hoc seculari, inconsultis supremis Senatus Inquisitionis, an Inquisitores possint. t. 5. tr. 12. §. 1. pag. 367.
 Relaxare Curiam seculari Sacerdotibus Inquisitoribus non possunt, nisi sit incorrigibilis. t. 5. tr. 12. §. 1. pag. 367.

Relaxari simpliciter Sacerdotem non potest post mortem censuræ, si fuit reservata, & aliquis ab illi non fuit absolutus in vita, sed solummodo, cui reservatur, vel ejus delegatus. t. 5. tr. 1. ref. 270. §. 1. pag. 82.

Relaxandi debent, per Prælatum Ecclesiasticum juramentum ab alio præstitum dandi otium, vel elemosinam, non detrahendo pauperem, aut personam. t. 8. tr. 4. §. 1. §. 1. pag. 157.

Vide verb. *Juramentum*, *Prælati*. t. 3.

Item verb. *Juramentum*. t. 3. §. 4. & 9.

Item verb. *Relaxare*. tom. 5.

Item verb. *Capitulum*, *Conventus*, *Contrahentes*. t. 8.

Relaxatio.

Relaxatio an indiget juramentum præstitum raptori, vel Latroni, vel an sit servandum. t. 8. tr. 4. §. 1. §. 1. pag. 158.
 Et quid, si gaudius paraflet, si filios non denunciaris iudici, vel Ecclesie, etiam si iudici iudicet inter eos. t. 8. tr. 4. §. 1. §. 1. pag. 158.

Et quid, si juramentum interpretatur de non petenda huius juramenti celebratione. ib. §. 1.

Vide verb. *Relaxare*, cum suis notacionibus.

Relaxatio.

Vide verb. *Reddere*. t. 7.

Relaxatio.

Vide verb. *Frangere*, *Lactare*. t. 9.

Relaxatio.

Relaxata ad pia causæ quædam dicuntur. Et enumerantur omnia diligenter, quæ ad pia causam ceduntur. t. 6. tr. 8. ref. 37. §. 1. pag. 32.

Vide verb. *Relinquere*.

Religio.

Si in Religione aliquis est conscriptus, vel statum, quod ex benevolentia, & gratitudine quæ amicis, Fundatoribus, Protectoribus, Benefactoribus, vel per necessitatem communis Regni, civitatis, aut communis, & etiam ex Regis pro defunctis, & dicantur aliqui Missæ, potest obsequium Sacerdos solummodo accipere ab alio, & illi Sacrificium applicare. t. 1. tr. 1. ref. 41. §. 1. pag. 15. & t. 3. §. 1. pag. 12.

In Religione an verba imperativi modi præceptum continentur ex consuetudine. t. 6. tr. 1. §. 1. pag. 3. §. 1. pag. 17.

Religionem ingredi potest sponsalia etiam juramento firmata non licitam sit. t. 1. tr. 6. §. 1. pag. 4. §. 1. pag. 40.

Ad Religionem se transferre Episcopus non potest sine licentia Papæ. t. 4. tr. 8. §. 1. pag. 139.

Religionem an proprie, & simpliciter sint Ordines D. Jacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. t. 4. tr. 3. §. 1. pag. 83.

Et quid de Ordine Milicanti. t. 4. tr. 3. §. 1. pag. 83. & seq. §. 1. pag. 83.

Religionem Capucinum, Minorum, & PP. Societatis Jesu an succedere possint in intellectu. t. 6. tr. 7. ref. 124. §. 1. pag. 298.

Id Religionis votum solemnem an possit Pontifex dispensare. t. 3. tr. 1. ref. 69. §. 1. & seq. §. 1. pag. 68.

In Religionis voto solemnem quæ causa sit iusta ad dispensandum. ib. §. 1. & seq.

Religionis Melitensis, D. Jacobi Alcantaræ, Calatravæ, & ceterorum dispensabile. t. 4. tr. 3. §. 1. pag. 83. & 99. §. 1. pag. 83.

Si per Religionis ingressum, qui beneficium Curatum amittit, vel relinquat, an sit eligibilis in Consistorium per utilitatem, vel Cruciatam. t. 4. tr. 4. §. 1. pag. 108.

Religionis approbatione an Papa possit errare. t. 9. tr. 3. §. 1. pag. 17.

In Religionem approbationem non possit Papa errare, quæ certitudine excedendum est. t. 9. tr. 3. ref. 25. §. 1. & seq. §. 1. pag. 17.

Vide verb. *Admittere*, *Causa*. t. 1.

Item verb. *Concedere*, *Equitas*, *Episcopus*, *Monasterium*, *Prælati Regularis*, *Regularis*, *Religiosi*, *Transitus*, *Votum*. t. 3.

Item verb. *Communiter*, *Dispensare*, *Votum*. t. 4.

Item verb. *Consecratio*, *Equitas*, *Episcopus*, *Ingressus*, *Matrimonium*. t. 5.

Item verb. *Ingressus*, *Pueri*, *Religio*, *Virgo*. t. 6.

Item tract. 1. tom. 7. de validitate professionis N. Episcopi Hierosolymitani, &c.

Item verb. *Drumatis*, *Ingressus*, *Novitatus*, *Preceptum*, *Prælati*, *Professio*, *Regularis*, *Religiosi*, *Via*. t. 7.

Item verb. *Discedere*. t. 8.

Item verb. *Applicatio*, *Ingressus*, *Martini*, *Novitatus*, *Votum*. t. 9.

Religiosi.

Religiosi statim quid peccent, non tenentur ad contritionem, sed tantum ad aliquam poenitentiam imperfectam. t. 1. tract. 3. ref. 26. §. 1. pag. 103.

Religiosi inuocant arguentes contra Bullam Clem. VIII. de largitione. non incurant poenitentiam dictæ Bullæ ante iudicis sententiam declaratoriam. t. 1. tr. 5. §. 1. §. 1. pag. 119.

Religiosi, qui admittunt mulieres intra septa Monasterii ex motu proprio

proprio §. III V. non incurrit penas ante iudicii sententiam. ibi ad medium. verfi.

Religiosi, seculum scandalo, & frequenter iudant, non peccant mortaliter. t. 4. r. 7. §. 1. r. 1. a. p. 304

Religiosi, qui ex vi sue Regule, Constitutionis, & statuti tenentur certis diebus offerre sacrificia pro defunctis sui Ordinis, pro Capitulis, & Beneficiis, an licet possint offerre idem sacrificium pro aliis, à quibus stipendium acceperunt. t. 4. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosi, quibus licitum est ea privilegia horæ, aequalem luceat diebus, celebrare, aut potius duabus horis cum dimidia, immo, & duo plus quadrante ante ortum Solis celebrare. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Et an per tres horas ante ortum solis. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. ib.

Et an illic potest maritium ex privilegiis. ibi & in r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosi, Parochie deficientes, an nolente per se ministrare Eucharistiam secularibus, nec licentiam concedere, an possint tamen ministrare ad implendum preceptum anuæ Communionis. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosi, sibi Parochi, si periculum est in mora, an licet possint Viaticum ministrare. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Ubi agitur de excommunicatione Papali, quando incurrit Religiosi ministrantes Clericis, aut laicis Sacramenta Eucharistiam, vel Extremæ Unctionis, aut matrimonii solemnitate, non habita Parochi speciali licentia. ib.

Religiosi, deficientebus hominibus secularibus, an teneantur contrahere matrimonium. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Ubi an possit occurrere casus in quo Religiosi teneantur matrimonium contrahere, ut quando sequerentur seditiones, & bella, nisi Principi filius Religiosus a eorum duceret, tunc enim sub peccato mortali matrimonium inire tenentur. §. 2

Religiosi an propriè, vel largo modo loqui Equiter Melitenses. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosi an teneantur ad jejuniis. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Et quid de Religiosis mulieribus, & concubitis. ib.

Religiosi, qui habent privilegium anticipandi prandium per horam an possint per horam cum dimidia prandium ante meridiem provenire. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosi an possint elemosinas lucrare. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Et quævis Religiosi Superiori interdicit elemosinas largiri, non videtur interdiceret moderatas, & confusas. ib. §. 1

Religiosi an possint eligere Religiosos Mendicantes, vel Religiosos sui Monasterii, si distributores elemosinarum sint Religiosi profuit occurrerit. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosi an possint ligari iuribus terrarum à suis superioribus concessis, siue anas situræ perpetuo, siue pcepto. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Si Religiosi se ad invicem percussissent extra claustrum Monasterii, quid est agendum quoad absolutiorem, qui dicit hoc absolvere. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Et quid, si Religiosus percussit Clericum clericis Directoris, an Episcopus debeat cum absolvere, si percussit sit laicus, à quo Episcopus eisdem Clericis absolvere possit. ib.

Et quid, si Religiosus percussit ipsum Episcopum, vel Abbatem. ib. §. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosi an intelligantur interdicti, interdictio Clero. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

rel. 24. §. 2. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Et quid, si Religiosus habeat beneficium seculari, v. g. Pastorem, Canonicum, &c. ut confectus à suis sequeatur. ib. §. 2

Et quid si censura sitatur sub nomine personarum Ecclesiasticarum, an comprehendantur Religiosi clerici Conventus, Monasterii, Novitii, & Eremitæ. ib.

Religiosi etiam in sacris assentes quando reut in patibulo suspenditur, an intoretur irregularitatem, & peccat mortaliter. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Et aliqui alii contingunt in dicto casu. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosi laici, seu conversi, donati, & Sacramentalia an comprehendant sub verbo cap. lubitum, et coque laice persone, &c. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosi an possint in propria domo, vel Monasterio vendere per famulos viuum v. g. collectum ex eorum prædictis. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Et supponit, Religiosos non esse negotiatores, neque teneri ad gabellam, si vendant viuum recedens à eorum prædictis. ib.

Religiosi an peccent mortaliter ludendo iudæ prohibita alea, & exallorum. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Si Religiosi inspicere oculis tempore ludæ fortune mortali peccaminosum non peccant mortaliter, nisi iudæ causa sint, vel omittant corrigere, quando tenentur. ib. §. 1

Religiosi an peccent mortaliter aspicendo eos, qui ludendo mortaliter peccant. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosi subditi an possint donare, & quando. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosi quando assumuntur ad Episcopatum, an sint liberi à voto

pupertatis, & dominium acquirunt, possunt contrafactu inire, sicut alii Episcopi non Regulariter. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosi etiam claustrales an possint esse excommunicati testamento, tam quoad institutionem, & legata profana, quam pia. tom. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Et an hoc nunc scilicet non possint, nisi à suo Prelato petita super hoc, & obrepta licentia, quod fides dicendum est de his, qui habent beneficium potestas extra Monasterium. ib. §. 1

Et quid, si Religiosi specialiter pro Religiosis interdictis interdictum sit, an non possint esse excommunicati testamento. ib. §. 2

Et alia plura contingentia, quædam Religiosos minus excommunicati, vel Commissarios ipsorum aliter aliter excommunicati, vel excommunicati possint aliquos ad reddendum rationem talis monerit. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosi particulariter an teneantur sub veniali corrigere peccata venialia fratrum. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosi incidentes per civitatem recreationis causa in diebus Bachanalibus per civitatem mortem non peccant, neque quoad rationem scandalum, neque quoad prædictum juris habiti personarum illis prohibenda, neque quod dicitur de infirmis ad modum tempore, neque quod iudum Iudæum. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosi laici, & Monachi, conversi, vel Choro Mancipii, an peccent pagando in bello propria manu. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosi subditi an possint se conferre ad exercitum sine venia, vel saltem ex licentia Superioris, qui in omnia ab eis pendet voluntate. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosi an gaudeant immunitate Ecclesiæ, cum eorum Superiori non possint extrahere illas ab Ecclesiis, & quid, si delinquant in propriis Monasteriis. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Et quid, si Religiosus effugerit carcerem sui Monasterii, & fugie in alienam Ecclesiam, vel Monasterium, aut propriam. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Et supponit, Religiosos gaudere immunitate, ib.

Religiosi ex societate Jesu, si unum eorum, vel liberum maneat in seculo, an possint puniri à iudice laico pro delicto in Religione commisso. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosi veri an sint Episcopi D. Jacobus, Alcantara, Calatrava, &c. & possint conferri Sacramenta non approbata ab Ordinario sicut alii Regulariter. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosi Cardinales an solvantur à voto puritatis, & efficiantur Domini reddituum Ecclesiasticorum iuxta Cardinalium secularium, & ideo supervacane consumpti, in usus illicitos non teneantur restituere ab ipse recipientes. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Idem est de Religiosis Episcopis. ib. §. 1

Religiosi Cardinales an teneantur ad vota, quæ præter sua substantia emittuntur in Religiosis iuxta eorum statuta. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosis S. Benedicti in Clementia unice de stat. Monachorum præcipitur ut semel in mense confitentur, an obliget sub mortali, si dicti Religiosi habeant totum venialia. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Et quid, si superdicti Religiosi etiam mortalia habeant. ib.

Religiosi an teneantur interdicti Extremae unctionis ministrari possit. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosi an sint prohibiti ledere viam, si ita incurrit irregularitatem, si more frequenter. tom. 5. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

De Religiosis Matrimonium incontinentibus. Et an tales non solum committant sacrilegium, sed sint suspecti de baræ. Et qua pena puniendi sunt. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Ubi, quid sit professio in Religione, scilicet, qui in faciente Jesu voto bionni emiserit, si matrimonium plecti contraherent, præterquam matrimonium est irritum, subiacentur aliis penis. §. 1

A Religiosis aliqua munera accipientes, an teneantur ad restitutionem. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Cupicinis, Minoribus, & PP. Societatis Jesu donatio facta an sit valida. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religioso facto Episcopo, an io ius vultu foremnibus Pontificis dispensare possit, videlicet puritatis, & obedientie. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Qui à Religio Beneficium, vel Religio Episcopo donationem accipit in casibus illicitis, an peccat mortaliter, & quid quoad restitutionem. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosis aliquid particulariter ex Capitulo, Minorum, vel PP. Societ. Jesu religione donatio facta, an sit irrita, per medium legati. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

De Religiosis furis non est philosophandum, sicut de aliis furibus. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

A Religiosorum colorio paritæ an iudex laicus habet ius exigere possit. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Religiosorum colonas laicos pro ejus portione colonica an teneantur solvere decimam. t. 4. r. 1. r. 1. c. 33. §. 8. p. 29. 72

Quid est laetudinem de privilegio exemptionis decimarum concessio Societati Jesu à Greg. XIII. de qua 30 g. utat contra Religio. ib. §. 3. p. 29. 72

Ubi, quod si in aliqua Provincia Religiosi, & Moniales, & eorum celsi solium decernat, hoc factum evadat, quia Episcopi obstruunt aliquod hereticum pontificum revocatum dictorum privilegium, licet verò minime teneatur. ib.

Religiosus, qui se invicem percellunt percussione gravi, vel enormi, an Episcopus possit abolvere, vel si necessaria licentia Prælati Regularis. t. 1. tr. 1. r. 73. §. p. 113

Et quid, si Prælati Regularis nolit per se, vel per aliquem concedere talem abolutionem. ib.

Religiosum invalidè professum penitens an incidat in censuram. t. 1. tr. 1. r. 45. §. p. 104

Et an hoc procedat etiam si propria culpa, & non tantum Religiosus sit nulliter profectus, immò ob cetera jura recepta sit. ib.

Religiosum nullo Ordine insignitum, & expulsum à Religione percellentes, an incidant in censuram, & quid, si portet habitum, & tonsuram Clericalem. t. 1. tr. 1. r. 46. §. p. 104

Religiosum occidens, per percussione, an gaudeat Immunitate Ecclesie. t. 1. tr. 1. r. 78. §. p. 113

Religiosus Sacerdos, qui habet aliquam peccata gravia cum aliquo infamia, & habet periculum solum Sacerdotem communi, an possit communicare sive confessione ad votum infamem Religiosum. t. 1. tr. 1. r. 157. §. 1. & seq. p. 139

Quando Religiosus cum Moniali habet copulam, an contrahat duplicem culpam, & inter se diversi speciem malitiæ. com. 1. tr. 7. r. 16. §. 4. pag. 162

Religiosus professus exerceat actum venereum exteriorum, an faciat, si fiat in confessione, si violat eorum castitatem, non manifestando ipsum solumque, quod habet. t. 1. tr. 7. r. 73. §. 1. p. 176

Idem est, si vocem c. Unitatis simplex in saculo, vel Novitiam emit. ib. §. 4. p. 176

Idem est, si copulam sodomiticam habet cum aliquo. ib. §. 3

Idem est, si dicitur Religiosus sit Sacerdos. t. 1. tr. 7. r. 16. §. 4. pag. 176

Idem est, si pœnitentia in r. 73. §. 1. & seq. p. 139

Religiosus lapidatus exerceat actum venereum exteriorum, quod peccata committat. t. 1. tr. 7. r. 74. §. 1. p. 176

Et quot peccata committat in solo appetitu, & voluntate interiori. ib. §. 2

Religiosus professus, qui emittit vocem de non committente moliter, vel fortiter, an teneatur explicare bene circumstantia, an volens dicitur post professionem. t. 1. tr. 7. r. 75. §. 1. p. 178

Religiosus, si sacrilegium solvit, an committat sacrilegium. t. 1. tr. 7. r. 77. §. 1. ib.

Religiosus, qui in ludo exallorum, vel aliam fraudavit aliquem magna quantitate, an satisfaciatur dicendo in confessione, et promittendo in quantitate nobili fraudavit, verò teneatur etiam circumstantia sufficienti, & mediis aperire. t. 1. tr. 7. r. 153 §. 1. p. 304

Religiosus ad Chorum professus, ubi nondum in sacris, teneatur ad hora Canonice an longa confessione iam accepta, & precipua in quibus Religione. t. 1. tr. 7. r. 157. §. 1. p. 323

Religiosus ministrans sine licentia Prælati Eucharistiam alteri Religioso mortuo, dum non recusat Pœnitentiam communicationem. t. 1. tr. 7. r. 161. §. 1. p. 333

Neque quando Religiosus bona fide procedens, vel etiam cum ignorantia etiam præbet viaticum laico ex præsumpto consensu pastoris. ib.

Neque quando Religiosus ministrat Viaticum infirmo in necessitate, qui ab Episcopo, vel quavis auctoritate inquit infirmo Viaticum, Religiosus an possit tibi arguere tunc de devotione communicanti Eucharistiam ministrare, sed non possit per vias, & plateas solenniter de se Eucharistiam. t. 1. tr. 7. r. 161. §. 1. p. 336

Religiosus podagra laborans, qui audit Missam, & simul audit confessionem Novitiorum, vel peccata venialia aliorum, an satisfaciatur accepto audiendo Missam. t. 1. tr. 7. r. 173. §. 1. p. 359

Religiosus, qui peritum intelligit linguam latineam, an possit ab Episcopo ordinari præfatum in Sacerdotem. t. 1. tr. 7. r. 174. §. 1. p. 360

Quidam Religiosus inchoavit novitium 13. hora 21. diei, sed mane eodem die recepit Ordinem Diaconatus, an peccaverit, & in suspensionem incidit, tamen ordinatus ante legitimam ætatem. t. 1. tr. 7. r. 104. §. 1. p. 323

Ubi, quod dicitur in rigore sententia, quod non debeat esse pœnitentia, inquit, tunc ad singulos Ordines, ut per unum diem tantum an inchoatus sit. §. 4

Immò an sufficiat per unum, vel dimidium quadrantem horæ autem esse inchoatum. t. 1. tr. 7. r. 105. §. 1. p. 324

Ut Religiosus a suum dux, an Pontifex dispensare possit. t. 1. tr. 7. r. 178. §. 1. p. 367

Ut Religiosus transiret ex Religione fratri aliam, an iuramentum ex illa existeret causa, an Pontifex possit dispensare, & solcat. t. 1. tr. 7. r. 179. §. 1. p. 368

Si Religiosus legitime professus transiret ad aliam Religionem, ut ibi de novo professetur, an vinculum prioris professionis dissolvatur. ib. §. 3 & seq. p. 370

Religiosus pœnitentia, & non bene sita licentia Superioris, si sinit Bullam non peccat, & si sinit Indulgentiam. t. 1. tr. 7. r. 179. §. 1. p. 370

Religiosus bigamus, etiam si habitum dimiserit, gaudet privilegio Canonis, quare illum percussit, & excommunicatus. t. 1. tr. 7. r. 179. §. 1. p. 370

Si Religiosus, & superior tantum fiat in Monasterio, & de invicem percussione, an possint se invicem abolvere. t. 1. tr. 7. r. 176. §. 1. & seq. p. 174

Ubi, quod in hoc casu se invicem abolvere, neque peccant precipue in divinis, neque irregularitatem incurrunt. Sed advertitur, quod prius abolvere, non abolvat sacramentaliter, hoc est etiam peccatis, sed tantum extra Sacramentum, & ab excommunicatione tantum præcedit, deinde abolutus, primus potest ab utriusque illum abolvere. §. 1. p. 174

Religiosus an possit aliquo ludo exponere. t. 1. tr. 7. r. 173. §. 1. p. 177

Religiosus an possit valide lucrari, & perdere notabilium summam cum expressa licentia Superioris. ib. §. 5

Et in tali casu cum Prælatum, quam Religiosus an peccet mortaliter. ib.

Religiosus an possit donare bona ei relictis expressis, vel tacitis, vel data cum conditione, ut non acquiratur Monasterio. t. 1. tr. 7. r. 173. §. 1. & seq. p. 177

Religiosus an possit donare bona ei data ob turpem quantum sui corporis, & hæcibi, & non Monasterio lucratur. t. 1. tr. 7. r. 173. §. 1. p. 177

Calumniam aliquam in Religiosum trahere sine licentia possit. t. 1. tr. 7. r. 173. §. 1. p. 177

Religiosus, si per appellationem, vel aliam viam intra Ordinem possit vitare vim ibi in iudicium illatum, an incidat in censuram Bullæ Cœnæ, vel alterius, si ad iudicium faciat, Regem, Præfatum vel Gubernatorem recurrat. Et quid de contra, si vitare non possit. t. 1. tr. 7. r. 173. §. 1. p. 177

Ut Religiosus possit privilegium fore, quod sunt necessarii. t. 1. tr. 7. r. 173. §. 1. p. 177

Et an dicitur Religiosus a suo Superiore sit degradandus, & Curiam facilius trahendus. ib. §. 1. p. 177

Religiosus conducens agros alienos, an teneatur solvere gabelam ex fructibus inde perceptis. t. 1. tr. 7. r. 173. §. 1. p. 177

Religiosus Cardinalis an possit esse Computus, in Baptismo, & Confirmatione. Idem est de Episcopis Religiosis. t. 1. tr. 7. r. 173. §. 1. p. 177

Vide verb. Religiosus. t. 1

Item verb. Adversus, Eius, Coniux, Conventus, Consumere, Deservire, Dispendium, Examen, Generalis, Molitor, Prælati Regularis, Religio, Sodalitas, Votum. t. 2

Item verb. Compellere, Equites, Eucharistia, Extrema Unctio, Ingressus, Licentia, Missam celebrare, Professio, Proprietas, Regularis, t. 3

Item verb. Applicare, Cantores, Collatores, Inferiores, Litteras, Legatos, Monasteria, Moniales, Pœnitentia, Regularis, Votum. com. 4

Item verb. Censura, Chirurgia, Comprehendere, Dispartire, Equites, Infamia, Medicina, Nomen, Novitius, Prælati Regularis, Præfatum, Professio, Regularis. t. 5

Item verb. Monialis, Novitius, Negotium, Negotiator, Privilegium. t. 6

Item verb. Aquilone, Canticorum, Denunciare, Equites, Factum, Paratum, Obsequia, Regulares, Res, Reservatum. t. 7

Item verb. Aliquo, Animal, Bona temporalia, Calumnias, Carthusiani, Defensio, Equites, Famina, Fagere, Fugisse, Involare, Membra, Moratoria, Offensum, Regularis, Veniale peccatum. t. 8

Item verb. Applicare, Confratres, Electio, Fugisse, Grangia, Habitat, Injuria, Misere, Monasterium, Negotiator, Novitius, Orationum, Præcedere, Regularis. t. 9

Religioso.

Relinquit aliquid Monacho an possit cum facultate tempore mortis disponendi de eo inter consanguineos non per testamentum aliquid solvere, sed per electionem personarum, & c. t. 1. tr. 7. r. 173. §. 1. p. 177

Vide verb. Obligationem. t. 4

Item verb. Bonamortem, Carissima, Index. t. 5

Item verb. Carissimi, Cognatus, Creditus, Extremum, Eius, Pater, Redemptio, Redimendum, Religiosum. t. 6

Item verb. Causa, Index. t. 7

Item verb. Causam, Indignus. t. 8

Item verb. Electio, Eligere, Innocentius, Missa, Pontifex. t. 9

Religiosa civitas.

Reliquæ præcedentes dici, que sunt de censuris, sponte & voluntate deglutientes post medium notitiam impediunt communionem, & sacrificii celebrationem. t. 1. tr. 7. r. 173. §. 1. p. 177

Et quid, si censuræ sunt aliquæ notitiales, & magis reliquæ civis, etiam si censuræ deglutientes. ib.

Religio Sacra, & Sanctum.

Quando reliquæ sacrificii non possunt conservari sine majori reverentia in ea circumstantia non solum Religiosus præsentia sacrificii, sed etiam peritorem alium possit ab Episcopo Secrecute non deponi, non Solenni Sacramenta adducere facies vestitus post finem bini, fed etiam postquam à molo tempore ab Altare recellit. t. 1. tr. 7. r. 173. §. 1. p. 177

Et utrum quantitas operetur esse huiusmodi Reliquas, vel possit ab.

absumi, & non conservari, *10m. a. tract. 1. ref. 147. §. 3. pag. 106*
 Reliquia aliquid Sauti noviter invenit an debeat ab Episcopo
 approbari, *1. tr. 7. r. 9. §. 1. p. 144*
 Et quod etiam oriuntur alia difficultates, quae contingere possunt
 in approbatione sanctorum Reliquiarum
 Reliquiae factae ditrahi non possunt pecuniis abique simonia, *1. a.*
tr. 7. r. 66. §. 1. p. 139
 Reliquiarum cultatio Sanctorum in actu venero, vel illas amare
 dare, an sit circumstantia in confessione aperienda, *1. a. tr. 7. r. 8. t.*
§. 1. p. 279
 Item est de agno benedictio, vel calculo cum Indulgentiis
 Et quid, si dicat Reliquia datur amare non ex gratitudine, &
 benevolentia, sed tanquam pretium actus veneri, an in dicto
 casu fit sacrilegium hoc facere, ibi
 Reliquiarum loco an fructuum Corporalis apponi possit in con-
 fessionibus, *1. a. tr. 7. r. 8. §. 1. p. 279*
 Qui Reliquias S. Crucis, Clavorum, Spinae Corporis, aut Hostie
 consecratae occultat secum gellando incurrat, an debeat ne-
 cessariis hanc circumstantiam in Confessione explicare, *1. a. tr. 7.*
r. 8. §. 1. p. 279
 Et quid si habens secum supradictas Reliquias pollueret se ipsum,
 ibi, §. 1
 Et quid si Sacerdos Iret cum oleo sancto ad ungendum multitu-
 dum, & in itinere rem cum muliere haberet, ibi, §. 5
 Reliquias sacras videndas, vel tangendas an liceat exponere, ut
 magis elemosynae crescant, *4. a. tr. 7. §. 66. §. 1. p. 139*
 Ad Reliquias Sanctorum, quae processionaliter feruntur, con-
 fignantes an gaudent immunitate Ecclesiae, *1. a. tr. 7. r. 13. §. 1. p. 10*
 Vide verb. *Lucius, Purp. Sacerdotis, 1. a*
 Item verb. *Purpura, id est infragium, 1. a*
 Item verb. *Almonia, seu immunitate, infidelis, 1. a*
 Item verb. *Almonia, Ecclesiae, 1. a*
 Item verb. *Almonia, Licentia, Parvitas, maestria, 1. a*
Remanens
 Vide verb. *Mulier, Vir, 1. a*
Remanere
 Ut remaneat Superior Monasterii extra Conventum per aliquot
 dies, pro quali causa Generalis possit dispensare in casibus oc-
 currentibus, *1. a. tr. 7. §. 1. p. 1*
 Si remanere in Concilio tantum duo Cardinales, an possint ad-
 hoc eligere Pontificem, *1. a. tr. 7. r. 10. §. 1. p. 183*
 Et quid si remanere unus tantum, ibi, §. 1
 Et an dicti Cardinales soli possint eligere se ipsum, ibi
 Vide verb. *Mulier, Vir, 1. a*
 Item verb. *Consecratio, Casus, Maritus, Pollutio, 1. a*
Remedium
 Remedio superfluo uti an sit, si aut de quo dabitur, an contin-
 gentia sacrum de nonis invocationem, *1. a. tr. 7. §. 6. §. 1. p. 19*
 Vide verb. *Procurator, 1. a*
 Item verb. *Enjamas, Maleficia, Maritus, 1. a*
Remigant
 Remigantes an possint absolvi si quocumque Sacerdote ab omni-
 bus reservati, & censurati, tanquam constituti in pericula mor-
 tis, *1. a. tr. 7. r. 8. §. 1. p. 193*
 Vide verb. *Christi, 1. a*
Remittere
 Vide verb. *Christi, 1. a*
Remigere
 Vide verb. *Causa, 1. a*
Remittere
 Remissio omnium peccatorum an obtineatur per renovationem
 votorum Regularium, *1. a. tr. 7. r. 101. per totum, 1. a*
 Ut ad remissionem venialium non sit necessaria penitentia, quid est
 sententia de sententia hoc a firmante, *1. a. tr. 7. r. 100. §. 4. p. 111*
 Ad remissionem peccatorum venialium extra sacramentum Peni-
 tentiae, an sufficiat in homine Julia sola attritio, *1. a. tr. 7. r. 101. §.*
1. p. 111
 Ad remissionem venialium, an intra, & extra sacramentum Peni-
 tentiae requiratur propositum in posterum vitandi illa, ibi, §. 3
 Ad remissionem venialium an sufficiant alia opera bona post di-
 stincta a contritione, dilectione Dei, & attritione Sacramenti
 Penitentiae, *1. a. tr. 7. r. 106. §. 3. p. 111*
 Vide verb. *Remittere, cum notationibus*
Remissum
 Post remissa peccata, quid denuo peccat, an sit Ingratitudo neces-
 saria in confessione aperienda, *1. a. tr. 7. r. 1. §. 1. p. 279*
 Ubi agitur in maius peccatum fir, quod committitur contra innocen-
 tiam, quam contra beneficium remissionis peccatorum, ibi, §. 1
 Vide verb. *Remittere*
Remissionem
 Vide verb. *Causa, Remittere, 1. a*
Remittere
 An remittantur tibi non solum ea peccata, quorum attritionem
 habes, sed etiam omnia alia, quorum complacentiam non habes,
1. a. tr. 7. r. 98. §. 1. p. 110
 Si remittatur aliqua causa spiritualis ad iudicem Ecclesiasticum,

an possit iudex secularis, à quo remittitur opponere exceptionem
 & praegrare tempus, & terminum peremptorium, intra quem
 probare tenetur, quid est, *1. a. tr. 7. r. 101. §. 3. p. 189*
 Remittere iurisco ad iudicem in iuramentum, vulgo dicitur, *Farela*
remissionem, an teneatur lachrymose vulnerari, vel aliis moribus
 nec aliter possit absolvi, *1. a. tr. 7. r. 1. §. 1. p. 185*
 Et quid si laicus faciat primus, & iniustus aggressor, vel inventus
 fuerit cum uxore, &c. ibi
 Remittere an possint Episcopi, & alii Ministri Ecclesiastici iudici
 laico familiares suos abique metu irregularitatis, quando non
 gaudent privilegio fori, *1. a. tr. 7. r. 70. §. 1. p. 302*
 Remittere an teneatur iudex laicus Clericorum captem breviore
 tempore, quam 24. horarum si possit. Imò an statim cum re-
 mittere teneatur, alioquin incidit in excommunicationem, *1. a.*
tr. 7. r. 113. §. 1. p. 117
 An remitti possit peccatum veniale virtute Sacramenti, *1. a. tr. 7.*
r. 98. §. 1. p. 110
 Vide verb. *Adulterium, Maritus, 1. a*
 Item verb. *Purpura, 1. a*
 Item verb. *Familiares, Iudex, 1. a*
 Item verb. *Causa, 1. a*
 Item verb. *Arbitrium, Curare, Delinquere, Ecclesia, Processus, 1. a*
 Item verb. *Dei, Filium, Pauper, 1. a*
 Item verb. *Familiares, Deo, Obsequium, Quasi, 1. a*
Remanere
 Si in remanentiarum concessum sit privilegium Principi laico
 cognoscendi causas Ecclesiasticas, an revocari possit sine iusta
 causa, *1. a. tr. 7. r. 1. §. 3. p. 93*
Remanentia
 Videtur, *1. a. tr. 7. r. 6. De Donationibus à re sol. 4. usque ad resolutionem*
23. inclusivè, & in resol. 47. 73. 75. & 64
Remanentiarum
 Vide verb. *Donatio, 1. a*
 Item verb. *Imperium, 1. a*
Renegatus
 De Renegatis, Et an Inquisitores possint contra eos procedere, &
 quibus penis, & abjurationibus illos puniri debent, *1. a. tr. 7.*
r. 3. §. 1. p. 343
 Vide verb. *Renunciare, 1. a*
Renovandum
 Vide verb. *Pariter, 1. a*
Renovare
 Renovare in memoria omnia peccata, an quis teneatur mutari,
 abicere Confessario, si de illis postea eliciat auctorem cunctatio-
 nis, *1. a. tr. 7. r. 9. §. 1. & seq. p. 107*
 Renovari an possit sepius contra eas dictas *Almonia*, *1. a. tr. 7. r.*
14. §. 1. p. 108
 Dum renovatur dictus contractus, an liceat postea adiacere loto-
 resse forti principali, *1. a. tr. 7. r. 31. §. 1. p. 108*
Renovatio
 Vide verb. *Renovatio, 1. a*
Renunciare
 Renunciandi Cardinales Episcoporum an retineant facultatem
 conferendi beneficia in mensibus Papae ex ejus indulto, *1. a. tr.*
7. r. 60. §. 2. p. 298
Renunciare
 Renunciare beneficio legis nunquam an possit pater, & donatorem
 facere extraneis in praedictum filiorum, *1. a. tr. 7. r. 49. §. 1. p. 165*
 Renunciare an possit donator legi infamatis, *1. a. tr. 7. r. 46. §. 1. p.*
165, & 187
 Renunciare exemptioni an Clericus possit, non solum quoad ne-
 gotia criminalia, sed etiam civilia. Et quid si Clericus renun-
 ciaverit tali privilegio de licentia Episcopi, *1. a. tr. 7. r. 1. §. 1. p. 111*
 pag. 74
 Renunciare Papam adhuc Papam vivente, an possit, & alium Pa-
 pam loco sui eligere, id est, an exiens Papa possit alium de-
 signare, *1. a. tr. 7. r. 3. §. 1. p. 176*
 Unde non potest Papa renunciare Papae, & aliunde alium elige-
 re, *1. a. tr. 7. r. 3. §. 1. p. 176*
 Renunciari à Regularibus an possint privilegia non solvendi deci-
 mas, *1. a. tr. 7. r. 31. §. 1. p. 107*
 Qui renuntiat voci activa, remanet etiam privatus Passiva, *1. a.*
tr. 7. r. 138. §. 1. p. 75
 Si renuntiat Episcopus tantum loco, & non dignitati, an possit
 conferre Ordines, *1. a. tr. 7. r. 13. §. 1. p. 197*
 Et quid maxime, si rogetur ab alio Episcopo, ibi, §. 2. Secundo
 Si renuntiat Episcopus loco, & dignitati, an possit alium con-
 ferre Minores Ordines, *1. a. tr. 7. r. 10. §. 1. p. 111*
 Ubi, quod non potest conferre Ordines Minores, etiam in gatus ab
 alio Episcopo, ibi
 Vide verb. *Hariditas, Vir, 1. a*
 Item verb. *Causa, Ecclesia, Insuper, Pollutio, Quasi, 1. a*
 Item verb. *Prolegium, 1. a*
Renunciatio
 Vide verb. *Renunciatio, 1. a*
 Item verb. *Beneficiarius, Cura, Patrimonium, 1. a*

Et quid de illa, qui propinato veneno Clericum occidit, temerit
diligentius subducit ad damnum impediendum. t. 7. r. 2. r.
28. §. 1. p. 37

Relictura in teneator Inquisitores aliquid Principi seculari, id
quod pertinebant bona confectis heretici, si non fuerant senten-
tiam in dictum hereticum. t. 7. r. 10. r. 19. §. 1. p. 316

Relictura successione defunctorum teneator, qui Inquisitor
quid Indos plene ditionis Inquisitor. t. 6. r. 6. r. 3. §. 1. p. 31

Et quid, si causa superfluitatis ibi res possit fieri. ib.
Relictura non solum rem donatam, sed etiam fructus pigneros
reutatur duo teneator per revocationem supervenientis prout. t.
6. r. 7. r. 6. §. 1. p. 169

Relictura bona relictoris sanguine conjuncti ipsius relictoris, an
debeat haeredes extranei a relictore iudicari. t. 6. r. 8. r. 106.
§. 1. p. 373

Relictura filio limonia, quod illi negaverat Pater, quando filius
indigebat, non teneatur Pater. t. 6. r. 8. r. 11. §. 1. p. 315

Relictura quod puto debet Religiosis, si ab eis fecerit superio-
res bona aliqua cum secularibus, aut in aliis, vel cum meriti-
bus commisit. t. 7. r. 3. r. 6. per cor. p. 118

Relictura ad teneatur, qui dederat Moysi plura omnia ob ma-
lum suum. t. 7. r. 3. r. 6. per cor. p. 118

Et quid si bona fide qui recepit manera a Moxi, vel a Religio-
so sancto, credens de illicito acquirere posse dominium. ib.
Et relictura talian possit fieri Moysi, vel Religioso. ib. §. 1.

Ubi, quod, si qui secularis daret aliquid Moxi, non ibi relictura
teneatur, nec ad libitum confusum. ib. §. 1. p. 189

Relictura, si bona fide qui recepit manera a Moxi, vel a Religio-
so sancto, credens de illicito acquirere posse dominium. ib.
Et relictura talian possit fieri Moysi, vel Religioso. ib. §. 1.

Relictura in integrum an teneatur fideles heredes suffragium
ad aliquod infulum opus, ut v. g. in Comitibus, seu parsona-
tibus, si aliqui fuerint vocum pro infulu tributo? t. 7. r. 3. r. 6. per
cor. p. 118

Idem est de placibus eadem infulum si sententia, quando sin-
gularum consilium, seu aliorum consilio non fuisse efficax.
ibidem. §. 2.

Relictura veris Dominis an teneatur, si aliquis ab hostibus acci-
pit, amptione, donatione, vel alia ratione, quod notandum
est pro Getholis Hollandis, qui aliquando ex preda lochia ali-
qui a nunciis emunt. t. 7. r. 7. r. 3. §. 1. p. 317

Relictura quod teneatur milites, si possit cognoscere in iustitia
belli. t. 7. r. 7. r. 40. §. 1. p. 318

Quid relictura teneatur milites hab, apud quos commoratur.
Et de aliquibus aliis casibus igitur, in quibus milites relictura
teneatur. t. 7. r. 7. r. 40. §. 1. p. 318

Relictura prelatum capiam, vel relictura, si quod occurrit: et in
inferius Clerici infestiores in bello bene locutus Pontificis, an
teneatur. t. 7. r. 7. r. 40. §. 1. p. 318

Si non relictura possit dicere in eo consilium suum integro, an suffi-
cienter, licet aliquos intra annum dolorem de culpa, & flarac-
rit relictura, & propositum possit non adimplerit. t. 7. r. 7.
r. 40. §. 1. p. 318

Relictura, si quod occurrit: et in inferius Clerici infestiores in bello bene locutus Pontificis, an
teneatur. t. 7. r. 7. r. 40. §. 1. p. 318

Relictura, si quod occurrit: et in inferius Clerici infestiores in bello bene locutus Pontificis, an
teneatur. t. 7. r. 7. r. 40. §. 1. p. 318

Relictura, si quod occurrit: et in inferius Clerici infestiores in bello bene locutus Pontificis, an
teneatur. t. 7. r. 7. r. 40. §. 1. p. 318

Relictura, si quod occurrit: et in inferius Clerici infestiores in bello bene locutus Pontificis, an
teneatur. t. 7. r. 7. r. 40. §. 1. p. 318

Relictura, si quod occurrit: et in inferius Clerici infestiores in bello bene locutus Pontificis, an
teneatur. t. 7. r. 7. r. 40. §. 1. p. 318

Relictura, si quod occurrit: et in inferius Clerici infestiores in bello bene locutus Pontificis, an
teneatur. t. 7. r. 7. r. 40. §. 1. p. 318

Relictura, si quod occurrit: et in inferius Clerici infestiores in bello bene locutus Pontificis, an
teneatur. t. 7. r. 7. r. 40. §. 1. p. 318

Relictura, si quod occurrit: et in inferius Clerici infestiores in bello bene locutus Pontificis, an
teneatur. t. 7. r. 7. r. 40. §. 1. p. 318

ratu es aliquam rem, quoniam postea in extrema necessitate con-
sumpti. t. 4. r. 7. r. 33. §. 1. & seq. p. 37

Ad relictionem an teneatur Religiosus numerat a superioribus
Regularibus, & aliis eorum Officialibus, vel ab aliis Religio-
sis. t. 6. r. 7. r. 4. §. 1. & seq. p. 147

Idem est de eo, qui donationem accipit a fure, vel debitore, non
quidem res fortivas, sed alia, quorum habet dominium. t. 6.
r. 7. r. 7. §. 1. p. 147

Ad relictionem non obligatur durior, donec res donata re-
petatur in casu, quo donatio proper prolem (supervenientem
esse oulla. t. 6. r. 7. r. 49. §. 1. p. 166

Ad relictionem an teneatur, qui accipit a Religioso aliquid ex
usu illicito, qui Prebendat dederat facultatem exprobandi illud
etiam in usu illicitum. t. 7. r. 7. r. 6. §. 1. p. 189

Ad relictionem tam dispensat, quam damni sequi an teneatur
Praetor negligentes correptionem subditorum. t. 7. r. 4. r.
34. §. 1. p. 303

Ad relictionem in integrum an teneatur omnes milites in so-
lidum invidentes, & depradantes aliquam urbem, vel tantum
teneatur ad specialia occurrentia, quae quisque intulit. t. 7.
r. 7. r. 34. & 35. p. 377

Et quid de Principibus, Ducibus, Tribunis, Consiliis, & au-
thoribus belli, an quilibet eorum alio omnino, teneatur
relictura in totum eorum occurrentia, quod intulerant
milites. t. 7. r. 7. r. 40. §. 1. p. 318

Ad relictionem an teneatur, si quis recipit aliquid pro depo-
sitione criminis occulti alterius. t. 7. r. 7. r. 44. §. 1. p. 323

Ad relictionem omnium damni non a quo illud intulit teneatur,
extrahens eum ab Ecclesia? t. 7. r. 7. r. 117. §. 1. p. 323

Ad relictionem an teneatur Clerici, si vendunt fructum
alteri pretium legi, & Republica taxatum. t. 9. r. 2. r. 90. §. 1.
& seq. p. 105

Relictura non ad subiectos si monia realia, & completa, solo extra
jura Ecclesiastica prohibita. Ubi aliqui casus eximuntur. t. 7.
r. 7. r. 8. §. 1. p. 312

Ad relictionem debito in liberentur Principes laici, collectantes
Gloriam pro statu consuetudinis. t. 9. r. 2. r. 100. §. 1. p. 161

Idem verb. *Adulter, Adultera, Mulier, et*
Idem verb. *Beneficiarius, Censur, Fidei Causa, Occupator, Refe-*
dere, et

Idem verb. *Bulla Commendatarius, Creditor, Debitor, Datum, Ex-*
ecutor, Pomer, Rex, et

Idem verb. *Beneficiarius, Creditor, Debitor, Datum, Ex-*
ecutor, Pomer, Rex, et

Idem verb. *Beneficiarius, Creditor, Debitor, Datum, Ex-*
ecutor, Pomer, Rex, et

Idem verb. *Beneficiarius, Creditor, Debitor, Datum, Ex-*
ecutor, Pomer, Rex, et

Idem verb. *Beneficiarius, Creditor, Debitor, Datum, Ex-*
ecutor, Pomer, Rex, et

Idem verb. *Beneficiarius, Creditor, Debitor, Datum, Ex-*
ecutor, Pomer, Rex, et

Idem verb. *Beneficiarius, Creditor, Debitor, Datum, Ex-*
ecutor, Pomer, Rex, et

Idem verb. *Beneficiarius, Creditor, Debitor, Datum, Ex-*
ecutor, Pomer, Rex, et

Idem verb. *Beneficiarius, Creditor, Debitor, Datum, Ex-*
ecutor, Pomer, Rex, et

Idem verb. *Beneficiarius, Creditor, Debitor, Datum, Ex-*
ecutor, Pomer, Rex, et

Idem verb. *Beneficiarius, Creditor, Debitor, Datum, Ex-*
ecutor, Pomer, Rex, et

Idem verb. *Beneficiarius, Creditor, Debitor, Datum, Ex-*
ecutor, Pomer, Rex, et

Idem verb. *Beneficiarius, Creditor, Debitor, Datum, Ex-*
ecutor, Pomer, Rex, et

Refringere tempus octo diebus futurum à Concilio Trident.
pro Vicario eligendo an possit Capitulum Sede vacante. t. 3. tr. 5. §. 6. §. 1. & seqq. p. 280

Refringi ex iusta causa an possit ab Episcopo approbatio Regularium excipendi Confessiones ad certum tempus, locum, & personas. t. 7. tr. 1. §. 77. §. 2. p. 39

Vide verb. *Capitulum*. t. 7

Refugere.

Vide verb. *Reversus*. t. 1.

Refutatorius.

Vir refutatorius non tenetur redire ad uxorem. t. 3. tr. 1. §. 100. §. 14. p. 39

Retentio.

Retentio voluntarie diuturnitas de re aliena furto sublata an sit circumstantia necessaria accipiendi in confessione. t. 3. tr. 7. §. 15. §. 3. p. 306

Es impunitus, plura non committit peccata, sed tantum contrarietatem antiquam, quamvis uno anno, vel plus non testatur re aliena. ib. §. 3

Vide verb. *Rationes*, *Retinere*.

Retinere.

Retinens Adonem Maritali an sit denunciandus S. Officio. t. 3. tr. 9. §. 99. §. 1. p. 286

Retinere.

Retinere beneficium beneficium potest, donec declaratur delictum, propter quod privatus est ipso iusto beneficium, nisi forte lea dicat penam in foro conscientie iterum beneficium esse, como primo, tr. 5. §. 6. §. 4. p. 219. ante medium, vericem 3.

Ubi alii similes casus.

Retinere necessitas sibi, & familie suae potest tunc conscientia, qui cedit bonis, ut non indecore vivat, etiam debita, pro quibus credit, si ea iniussit, & delicto otorio acquisita. t. 6. tr. 5. §. 21. §. 3. p. 225

Retinere sibi ea, quae ludo acquirunt, an servus possit. t. 7. tr. 8. §. 23. per totam. p. 301

Retinere sibi servus vel ancilla an possit ea, quae ipsi relicta sunt in legato, vel testamento. t. 7. tr. 8. §. 30. per totam. p. 302

Retineri possunt libri non omnino prohibiti, sed cum clausula donec impugnentur, donec oporteat eorum correctio, aut expulsiio sit indulta. t. 3. tr. 3. §. 84. §. 2. p. 239

Vide verb. *Bulla Cana*, *Fractura*.

Item verb. *Agas Dei*, *Beneficium*, *Bulla Cana*, *Bulla Cruciat*, *Indulgentia*, *Lexus*. t. 1

Item verb. *Alimentum*. t. 6

Item verb. *Ancilla*, *Bona temporalia*, *Spolia*, *Uxor*. t. 3

Item verb. *Applicatio*, *Bona temporalia*, *Debita*, *Hospitalitas*. t. 8

Item verb. *Reverentia*. t. 9

Retractare testimonium suum, an teneatur testis, qui per improdendum oculum crimen detrahit, ut frequenter solet accidere, quia paratit vel legitime hoc interrogari iudice, itaque, si equis fuerit retractatum, obligatur ad restitutionem. t. 6. tr. 1. §. 91. §. 3. p. 49

Retractare si non tenetur reus, qui ob metum tormentorum falsum crimen sibi impulit, propter quod ad mortem damnatur, o iudicio notabilis in alius reducet, & illa retractatio illi damno obviatur. t. 6. tr. 1. §. 101. §. 3. p. 53

Vide verb. *Judicium*, *Tolus*. t. 6

Retractatio.

Vide verb. *Castellum*, *Falsum*. t. 8

Retrahere.

Retrahere an cessat dolor, & propositum circa omnia venialia, & mortalia ea motivo universalis per annum tantum novum peccatum veniale committit. t. 1. tr. 1. §. 99. §. 1. & seqq. p. 111

Retrahere.

Vide verb. *Retrahere*. t. 3

Vide verb. *Fornicatio*, *Foras*, *Vit*. t. 2

Item verb. *Ingressus*. t. 7

Retradendum.

Vide verb. *Ordinis Sacramentum*. t. 6

Retradendum.

Vide verb. *Retradendum*. t. 2

Retradere.

Vide verb. *Conjux Confessus*. t. 3

Item verb. *Beneficium*. t. 3

Retradendum.

Vide verb. *Monasterium*. t. 3

Retrahere.

Non revelatus laici Majestatis crimen in Cardinalis perpetratum, an gaudeat Ecclesiae immunitate. t. 9. tr. 1. §. 48. §. 1. p. 25

Idem csi de non re elocutus crimen laici Majestatis in personam Principis. ib. §. 2

Revelatus Cardinalis ea, quae in Consistorio traduntur, an locant in censum reservatum Papae. t. 9. tr. 7. §. 20. §. 9. p. 286

Et quid, si revelent ea, quae à Pontifice specialiter, & expressis subscriptione fuerant tradita. ib. §. 2

Ubi, an in haec casuum non incidat, si ea, quae tibi Cardinalis

inquit manifestavit, quaeque à Pontifice accepit, revelet. §. 4. p. 286

Ubi etiam, quod si aliquis casu, vel dolo audiret ea, quae in Consistorio, & vel dicta sunt, & alius naret, & revelaret, oon incidit supradictam censuram. §. 5

Revelare.

Qui revelat ea fortilegis praeterita, vel futura, an iusta, an possit ab Inquisitoribus puniri. t. 3. tr. 10. §. 107. per totam. p. 310

Revelare crimen occultum uno, vel duobus viris prudentibus, qui secretum retinebunt, an sit peccatum mortale. t. 1. tr. 2. §. 1. §. 1. & seqq. p. 270

Revelare peccata scripsit in charta, an tuncat repertor illius, quando dicta peccata vergebant in d-mum commune, vel aliquem terti in innocentem ad averteendum tale damnum. t. 1. tr. 2. §. 48. §. 1. p. 317

Revelare Praeterea, ut Patri peccatum occultum fratri aliquo pnia correptione, an sit licitum, quando melius sit per ipsum Praeterea correptionem. t. 7. tr. 4. §. 5. §. 1. p. 211

Revelare secretum Principum, seu Exercentium licitum sit ad evitandum iurmentum, & idcirco vnt. t. 7. tr. 7. §. 44. §. 1. p. 282

Quando revelatur fratrum confessorio, quando vero non, vide in t. 1. tr. 1. omnes §. 6. r. de sigillo Confessionis, & ibi plura.

Vide verb. *Adultera*, *Mulier*. t. 2

Item verb. *Bulla Cana*, *Demerare*, *Detegere*, *Examinare*, *Pentecostes*, *Furum*, *Jus Matrimonium*, *Occidere*, *Insuffragium*. t. 3

Item verb. *Demerare*, *Excommunicatio*. t. 7

Item verb. *Adultera*. t. 8

Revelatio.

Vide verb. *Revelare*. t. 3

Revelatum.

Revelatum tibi sub secreto crimen, & peccatum occultum alteri an liceat manifestare ad evitandum grave damnum, etiam si illi inde mors imminet, aut infamia, modo illud secretum sine vi, & fraude ab eo acceptum. t. 7. tr. 7. §. 44. §. 2. p. 282

Et quid, si sine causa dictum crimen occultum reveletur, & prodatur, an extra peccatum ad restitutionem teneatur, si pro de positione dicti criminis alius accipiens. ib.

Vide verb. *Revelare*, com suis occasionibus.

Reverend.

Vide verb. *Pretium*, *Tolerantia*. t. 6

Reverentia.

Reverentibus vulg dicti Regentes an sint obligati ad restitutionem. t. 6. tr. 3. §. 24. p. 132

Reverenda.

Vide verb. *Prohibitum*. t. 9

Reverentia.

Reverentia filialis ab Episcopo consecrato consecratori debetur. t. 4. tr. 8. §. 93. §. 1. & seqq. p. 297

Reverentia praedicta per monumenta. ib.

Reverentia praedicta effectus. ib.

Si per reverentiam nimium donatio, vel promissio facta, & concessa sit, an ipso iure sit irrita. t. 6. tr. 7. §. 129. §. 3. & seqq. p. 304

Vide verb. *Puero*. t. 9

Reversus.

An reviviscit laesio facta sacramentalis in peccato facta, cum homo resurgit per contritionem sublequeantem. t. 5. tr. 6. §. 1. & seqq. p. 341

Vide verb. *Gloriosa*. t. 7

Reverabile.

Vide verb. *Reverere*, *Reverentia*, *Reverentum*, cum suis notatiombus. rom. 7. & 8

Reverentia.

De revocatione confessionum in Tribunalis S. Inquisitionis. Et quid de testibus revocationis suam testificationem. t. 5. tr. 2. §. 1. & seqq. p. 336

Reverentia.

Revocare potest praesentis licentiam datum revelandi confessionem quoties voluerit, etiam cum causa. t. 1. tr. 8. §. 30. §. 3. p. 321

Revocare an possit Capitulum Sede vacante statuta praedicta Episcopi, si fuerit expedit, & contraria Barroero, quae obligat totam Directum. t. 3. tr. 5. §. 27. §. 3. p. 270

Revocare non possunt Inquisitores, & eorum licet ea, quae aliena videntur Haereticis pro rebus necessariis. t. 3. tr. 1. §. 125. §. 2. p. 215

Revocare an teneatur testis falsum dictum suum, ratione cuius mors, aut mutilatio alicui infirmitas, quamvis ipse similia pnia petculum timere: immo licet ea revocatione majus malum illi imminet. Et quid, quando talis testis dubitat, an talis revocatione sit profuturus, necne? t. 6. tr. 7. §. 93. §. 1. p. 42

Revocare privilegium immunitatis Ecclesialium, an Principes, vel summi Potestates possint, deo etiam, quod huc exemptio non sit de iure divino, sed humano. t. 9. tr. 4. §. 1. §. 1. p. 74

Revocare an possint Imperatores, & alii Principes alii privilegia Ecclesiae concessa. t. 9. tr. 4. §. 1. §. 2. p. 75

Revocari sine causa potest licentia ad audientiam confessiones concessa sine examine. t. 1. tr. 3. §. 1. §. 2. p. 67

Revocare

Revocari ad libitum an possint dispositiones. t. 3. tr. 1. c. 2. a. 5. p. 148. 173

Quid, si gratis dispenset Pontifex, & non per modum contrahendi. ibid.

Revocari ad libitum ab Episcopo an possit Vicarius. t. 3. tr. 1. c. 92. p. 146

Et compatitur ad quemcumque Vicarium eiusdemque superioris. ibid.

Et quid, si Episcopus iurasset non revocare Vicarium. ib. §. 3. Idem est in superdictis de Vicario Capiti Sede vacante. t. 3. tr. 1. c. 74. & 75. p. 143

Quid revocari possint donationes inter conjuges supponitur, & pro praxi si supposito huius ref. occurrit pulchrum dubium? t. 6. tr. 7. ref. 67. §. 4. p. 173

Revocari regulariter oquit donatio inter vivos acceptata, non tamen tradita. t. 6. tr. 7. c. 74. §. 10. p. 176

Revocari a donatore potest donatio causa mortis etiam post traditionem quatenus vivit. ib. §. 10.

Revocari an possit donatio a Patre, viroque filio, quamvis prius consensum ad totalem donationem faciendam causa mortis praestiterit Pater. t. 6. tr. 7. c. 80. §. 1. p. 179

Revocari an possit in a. sine acceptatione donatio, quae post mortem alteri fit. t. 6. tr. 7. c. 87. §. 1. p. 186

Revocari an possit donatio pro promissa causa Ecclesiae, vel pia causa ante acceptationem. t. 6. tr. 7. c. 118. §. 1. ib.

Et quid si iuramento firmata sit donatio, vel promissio. t. 6. tr. 7. c. 119. §. 10. p. 197

Revocari an possit donatio facta Ecclesiae. t. 6. tr. 7. c. 122. §. 1. p. 197

Quamvis revocari solum potest donatio per quinque causas, tamen idem potest ex aliis gravius causa, vel aequa gravius. t. 7. tr. 3. c. 11. §. 3. p. 174

Revocari an possit Immunitas trahendi causas Ecclesiasticas ad laica tribuendis per consuetudinem, maxime si sit immemorialis. t. 9. tr. 1. c. 9. §. 1. p. 76

Revocari a Principe laico an possit obcordata cum Summo Pontifice, & quid est contra. t. 9. tr. 1. c. 12. §. 1. p. 77

Revocari an possit privilegium consociandi causas Ecclesiasticas concessum Principi laico, etiam per consuetudinem immemorabilem tali privilegio laicis observatum fuerit. t. 9. tr. 1. c. 13. §. 1. p. 79

Et quid, si dictum privilegium concessum fuerit in remunerationem, & vim contrahat. ib.

Revocari potest privilegium ab Ecclesia concessum Principibus laicis tanquam privilegium concessum subditis, & obo est coactor. Ideo non potest Principi laico eandem statum abrogare aliud statum suum, quod Clericorum privilegium continet, aliquo incurrit excommunicationem Bullam Censuram. t. 9. tr. 1. c. 196. & 197. p. 145. & 146

Revocari privilegium concessum Ecclesiae ab Imperatoribus, & Principibus obo potest, etiam propter ingratitudinem, quia est privilegium remuneratorium, & cum sit concessum non subditis, transit in vim contractus, & ideo non est revocabile. t. 9. tr. 1. c. 195. §. 3. p. 140

Si revocavit modicam modicam, vel consilium, an incurrit ad hoc excommunicationem, si delictum adhuc committitur. Et quid, si revocatio non innotescit mandatorio? t. 5. tr. 1. ref. 74. p. 148. 153

Idem est de irregularitate, morte, sequa, & de relictione damni ex tali homicidio sequenti. ib.

Idem est in omnibus ob periculum Clerici? tom. 5. tr. 1. c. 18. §. 1. p. 97

Si revocet conjuges donationes factas inter se, lex in septem casibus interdicit conjugium. t. 6. tr. 7. c. 64. §. 1. p. 179

Si revocet Pontifex dispositionem, in duobus casibus potest mortaliter peccare. t. 3. tr. 1. c. 122. §. 1. p. 173

An revocet testamentum non solemne ad pias causas testamentum prius solemne etiam ad pias causas. t. 6. tr. 8. c. 34. §. 1. p. 326

An et revocet testamentum prius solemne etiam ad pias causas schedula subscripta de manu testatoris. ib. §. 4.

An revocet illicita, & invalida Superior licentiam datam subdito, ut possit exercere munus executoris re non integra. t. 6. tr. 9. c. 19. per totum. p. 364

Vide verb. Libitum, Licentia, Penitentia, Refractor, t. 3. Item verb. Privilegium, Successor, t. 4

Item verb. Prius, Refractor, t. 5

Item verb. Absent, Confessio, Confessio, Heres, Iesui, Inquisitio, Juramentum, Juris, Mutatio, Pater, Princeps, Privilegium, Promissio, Quoniam, Reversio, Refractor, Reus, Res, Successor, Tullius, Uxor, t. 6

Item verb. Confessorius, Quoniam, Penitentia, Redditus, t. 7

Item verb. Confessio, Confessio, Penitentia, Promissio, Res, Statutum, t. 8

Item verb. Filius, Privilegium, t. 9

Revocatio.

Donec revocatio indulgentiarum legitimè promulgatur, iudicialiter non cessat. t. 4. tr. 1. c. 16. §. 3. p. 146

Diana Curs. Tom. X.

Pro revocatione privilegiorum Regularium vide tr. 1. c. 7. in R. 85. 125. 136. 171. §. 1. 164

Per revocationem concedentis indulgentiarum, definit esse. t. 4. tr. 1. c. 16. §. 3. p. 146

Contra revocationem licetiam dam Regularibus ad confessiones audientis legit aliqua questio in tr. 1. c. 7. principè in R. 85. 125. 136. 171. §. 1. 164

An revocationis Indulgentiarum ipsa auctoritas notitia sit necessaria, ut ad aures perveniat possidentibus indulgentiam? t. 4. tr. 1. c. 16. §. 3. p. 146

Idem est de venorum dispositione, & c. §. 10

Vide verb. Privilegium, Successor, t. 4

Item verb. Revocare, cum suis notatiombus.

Revocatio.

Revocata an fiat per Bullam Censuram, si re vera existant aliqui privilegii in aliquibus Regibus contra exemptionem Clericorum? t. 9. tr. 1. c. 9. §. 3. p. 75

Revocata an fiat per Bullam Censuram consuetudo etiam fundata in privilegio trahendi causas Ecclesiasticas ad laica tribuendis? t. 9. tr. 1. c. 9. §. 1. & 10. p. 75

Revocata an sint concordata summi Pontificis cum aliquo Rege per Bullam Censuram. t. 9. tr. 1. c. 12. §. 1. p. 77

Revocata non consistit ea, quam inserta sunt in corpore iuris auctoritatibus de ipsa expressa mentione. t. 9. tr. 7. c. 118. §. 1. p. 181

Revocata an sit Regularibus per particularem Bullam Urbani VIII. anno 1631. privilegium ad dispensandum cum secularibus ad pendendum debitum ab incellu, & voto, & c. t. 7. tr. 1. ref. 181. §. 3. p. 144

Vide verb. Revocare, Revocatio.

Reus.

Reus aliquibus an deinceps sit Immunitas Ecclesiarum, etiam si non commiserit delictum in iure exceptum. t. 9. tr. 1. ref. 165. p. 148. 149

Reus adjuvat an possit coadjuvantibus, quales sunt parentes, conjuges, & fratres, auxilio, & consilio, & pecunia. t. 6. tr. 1. c. 97. §. 1. p. 10

Idem est de iis, qui spectatis circumstantiis certissime timeant revelanda a reo fieri comprehendens, panis, & isomandus a iudice. ib.

Si reus in principio, ut sibi ipso membrum aliquod amputet, v. s. muni, & c. non tenetur obedire. t. 6. tr. 1. c. 118. §. 1. p. 179

Et quid, si reus ob obtemperet, iuxta legem committat cum morte? t. 6. tr. 1. c. 118. §. 1. p. 179

Reus aliquem condemnare de mandato an licet Proregibus, non adhibitis solemnitatibus, terminis, & processu de iure necessarii, aut non data facultate in tenendi secundum leges? t. 6. tr. 1. c. 122. §. 1. p. 145

Et an peccat huiusmodi ministri Principum mandatis obedientibus. ibid.

Reus ad mortem damnatus, si pridem Eucharistiam ab devotione sumpsit, an possit in ipso die supplicii deum illam sumere. Et quid, si fortis cibum adveniat sumpsit, & postea ponit in cibum velle communicare. t. 9. tr. 1. c. 78. §. 1. p. 144. & 145

Ubi iurè, & alia notitia contingit in dicto casu pro ministris Eucharistiae, & Confessione ad mortem damis.

Si reus mutatur foris, pendente condicione excommunicationis, an censura suspendatur. t. 9. tr. 1. c. 118. §. 4. p. 9

Reus an teneatur respondere, si licet adversus se stare solum dictum denunciatio. t. 6. tr. 1. c. 97. §. 1. p. 10

Reus innocens, qui re ipsa in iudicio demonstrat ad mortem, iuste eam non, secundum allegata, & probata, an possit vi, & armis in defendenda a iudice, & ab ejus ministris, etiam occidendo eos, & necessarii sit. ib. §. 3

Reus an teneatur iudici respondere, si testium depositio non nocuerit. t. 9. tr. 1. c. 98. §. 1. p. 52

Et quid circa hoc cum Regularibus. ib. §. 3

Reus convinctus, & confessus de uno crimine, an teneatur respondere interrogatus a iudice de complicitate nullo infamia laboratoribus. t. 6. tr. 1. c. 99. §. 1. p. 51

Reus iudicè interrogatus a iudice propter semiplenam probationem vel indicia equivocalia, an teneatur respondere, etiam in casu capitali, & de pena trisemium, mutilationis, & c. t. 6. tr. 1. c. 101. §. 1. p. 53

Et quid si delictum plene probatum sit, eo in tali casu teneatur respondere ad mentem iudicis. ib. §. 4. in fine. p. 53

Reus interrogatus de homicidio commisso ob iustam vi defensum, an teneatur respondere. t. 6. tr. 1. c. 102. §. 1. ib.

Ubi aliquis aliorum similis casus decisus invenit circa supradictam iudicem interrogacionem. ib.

Reus dum iam Carceris funem colle appulit, an possit in ex scala precipitari. t. 6. tr. 1. c. 115. §. 1. p. 60

Reus damnatus, ut veneno periret, an possit illud haerere. t. 6. tr. 1. c. 117. §. 1. p. 60

Reus in tali casu an peccet, si ad hoc coactus permittit, ut sibi venenum applicetur, merè passivè se gerendo. ib. §. 3

Reus minime a iudice condemnari potest, ut sibi mortem inferat, sed ad mortem patitur. ib. §. 1

susceptus, interdictus, hereticus, schismaticus, degradatus, vel habens privilegium, quomodo, & quospræferendum sit alter ad alterum in articulo mortis ad censuram, & absolventem infernum, ib. 6.2

Si simplex Sacerdos capit audire moribundi confessionem, accedens Sacerdos approbatus, an teneatur desistere ab auditu. q. r. t. r. 4.4. §. 1. p. 179

Ubi aliqua alia contingentia in prædicto casu. §. 1

Sacerdos an sit absolvens, qui tactus jam Missa post latrum, & si corpore prius sensu, vixit amissa cordis ad interitum morietur. t. r. t. r. 4.4. §. 1. p. 181

Sacerdos quilibet in articulo, seu periculo mortis an possit absolvere ab omnibus peccatis, censuris, reservatis. t. r. t. r. 5.2. §. 1. p. 192

Ubi an sub nomine Sacerdotum in hoc casu comprehendatur non approbatus, excommunicatus, suspensus, interdictus, irregularis, degradatus, hereticus, carente periculo perire. §. 1. ib.

Et quid de Sacerdote simplici, præsentem Parochum, ib.

Et si supradicta absolvo possit dari a Sacerdote quolibet a prima de infirmitate, quæ ponit infernum in periculo mortis. t. r. t. r. 5.2. §. 1. p. 191

Sacerdos simplex an possit absolvere a censuris, & casibus reformationis persequentis, tanquam conditus in periculo mortis. t. r. t. r. 5.2. §. 1. p. 192

An prægraves astra putum. t. r. t. r. 5.6. §. 1. & seq. p. 193

An eos, qui voluntarie præsumunt, vel navigationem periculatam agunt. t. r. t. r. 5.7. §. 1. p. 193

In quibus casibus idem est periculum, & articulus, ibid. §. 1. & seq.

Ubi etiam, quod quoad Sacerdos est impedius heresi, Apostasia, schismatis, & similibus impedimentis notis penitentibus non potest in articulo mortis præteritis absolvi ab illis, si addit alium censuræ capessens, aut prædictis, & similibus vitiis. §. 1. & seq. p. 193

Sacerdos, qui habet casus reservatos, à quibus præsens Confessorius non potest illum absolvere an possit contritus sine prævia confessione sacramentum conficere. t. r. t. r. 5.7. §. 1. & seq. p. 196

Et si Sacerdos talia habere cum aliquo peccato reservato alioque non reservato, vel saltem alia peccata venialia, an teneatur omnia supradicta peccata venialia, & reservata confiteri, ut possit saltem a reſervatis indirecſe absolvi, ib.

Et quid, si dictus Sacerdos, qui habet peccata reservata, habere etiam facultatem, ut possit illa confiteri in secretis, cum oportet coram Reo Superiore, an possit omniter confessionem. ib. §. 1

Sacerdos simplex an possit communicare ex iusta causa præmonitionem peccatorum mortaliu, non iam factuam lapsum Confessionem conficere. t. r. t. r. 5.8. §. 1. p. 197

Et quid, si penitentia sit facta super peccata reservata, ib. §. 1

Si Sacerdos in Missa Eucharistiam ab illis confectam in peccato mortali multis ministrat, an debeat in confessione hanc circumſtantiā explicare. t. r. t. r. 5.9. §. 1. & seq. p. 197

Ubi, quod stando in opinione affirmativa, sufficit, si a sacris Eucharistiæ administratis in peccato mortali, sine confessione, & numero peccatorum, quæ communicantur, ib. §. 1 & seq.

Et an hoc etiam intelligatur de alia Sacramenti, excepta Eucharistia. t. r. t. r. 5.10. §. 1. p. 197

Et quid, si Sacerdos esset in aliquo gravissimo, & extraordinario peccato, aut si sit multis, & gravibus peccatis irretitus, ib.

Si Sacerdos, vel iniunctus sacris ordinibus aliquem percutiat, vel occidat, an teneatur explicare hanc circumſtantiā? t. r. t. r. 5.11. §. 1. & seq. p. 197

Sacerdos inculpatus an satisficiat in confessione, si dicat, se violenter votum castitatis, non manifestando votum solenne, quod habet. t. r. t. r. 5.12. §. 1. & seq. p. 197

Idem est, si votum simplicis castitatis emiserit ante suspensionem sacrorum Ordinum. ib. §. 1. p. 197

Sacerdos utrumque affirmans votum exinteritum quod peccata committat? t. r. t. r. 5.13. §. 1. ib.

Et quid peccata committat in solo appetitu, & voluntate intantiori, ibid.

Sacerdos celebrans Missam cum voluntaria distractione, an satisficiat præcepto de audienda Missa in die festo, & in aliis diebus peccet mortaliter. t. r. t. r. 5.14. §. 1. p. 197

Sacerdos podagra laborans, qui audit missam, & simul excipit confessiones Noviciorum vel peccatorum venialium aliorum, an satisficiat præcepto audiendi Missam. t. r. t. r. 5.15. §. 1. p. 197

Sacerdos infirmus an possit ministrare Eucharistiam quod ex præsumptis licentia Pontificis, & Eucharistia postea ab illis, vel nullis hoc Sacramentum ministrare inferno. t. r. t. r. 5.16. §. 1. p. 197

Si Sacerdos simplex extra se cum necessitate in infernum ugetur, an in excommunicationem præter peccatum incurret, vel an hæc excommunicationis reſtricta sit tantum pro Religiosis. t. r. t. r. 5.17. §. 1. p. 197

Ut ad hoc inordinatum an possit se impetere. t. r. t. r. 5.18. §. 1. p. 197

Sacerdos ordinatus cum Calice, & Patena una consecrata, an debeat iterum ordinari cum conditione. t. r. t. r. 5.19. §. 1. p. 197

Sacerdos, si non tenet vas sacra, ut alius instrumentum in cojus

parredione imprimatur character, an teneatur iterare Ordinem sub conditione. t. r. t. r. 5.20. §. 1. p. 194

Sacerdos qui immediatè tigit Patenam, licet non tetigerit Hostiam, potest tunc conscientia exerceat Ordinem Sacerdotalem, nec teneatur illum iterare. ib.

Sacerdos quomodo intercessionem habere debet noviter ordinatus, quando cum Episcopo in Missam solemni conlebratur. t. r. t. r. 5.21. §. 1. p. 194

Sacerdos cum ordinatur, si intelligit jam verba a socio prolata esse, an teneatur iple non proficere ulterius verba consecrationis. q. r. t. r. 5.22. §. 1. p. 194

Sacerdos simplex ex communicatione Pontificis potest conferre aliquos Ordines, dummodo illos, quos conferre habet, t. r. t. r. 5.23. §. 1. p. 196

Sacerdos ministrans Eucharistiam in peccato mortali an peccet mortaliter. t. r. t. r. 5.24. §. 1. p. 196

Si Sacerdos proferat super materiam legitimam formam Sacramentorum sine intentione, v.g. abluendi, vel consecrandi, etiam si postea intentionem adhibeat, an nihil efficiat? t. r. t. r. 5.25. §. 1. p. 197

Sacerdos postquam Episcopo constituit potestatem consecrandi, si moriatur, antequam illi manus imponatur, an verò morietur inter ordinatus, & possit a peccatis absolvi. t. r. t. r. 5.26. §. 1. p. 197

Sacerdos a. possit exerceat medicinam sine dispensatione. t. r. t. r. 5.27. §. 1. p. 197

Sacerdos an liceat potestatem ad incipiendum Missam paulatinus ante meridiem, etiam si prævidet se eam non posse finire nisi post meridiem. t. r. t. r. 5.28. §. 1. p. 197

Sacerdos decessit Missam in altari privilegio, an debeat non solum indulgentiam, sed etiam Sacrificium applicatæ defuncti. t. r. t. r. 5.29. §. 1. p. 197

Sacerdos, qui teneatur celebrare in aliqua Ecclesia, Oratorio, Altari, &c. an peccet mortaliter alibi celebrando, Ubi aliqua alia contingentia an deſideretur. t. r. t. r. 5.30. §. 1. & seq. p. 197

Sacerdos obligatus ad celebrandum in Altari privilegio, an satisficiat, si celebrat alibi, cum animatum, vel casu benedictionis. t. r. t. r. 5.31. §. 1. p. 197

Sacerdos ad quid teneatur, si in Altari privilegio assignato celebrare non potest. t. r. t. r. 5.32. §. 1. p. 197

Idem est de alio Sepelio, Templo, Capella, vel tali hora? ib. §. 1. p. 197

Sacerdos an potest celebrare in Altari portatili, quod erat in Palatio reali, & in quo nunc aderat licentia celebrandi ad datum vicarium repetitè ibi mortuus est. t. r. t. r. 5.33. §. 1. p. 197

Sacerdos secularis, vel Regularis, an possit vice Crucis in orationis privatis ministrare Eucharistiam. t. r. t. r. 5.34. §. 1. p. 197

Sacerdos privilegium tempore interdicti vitare Cruciatum potest eligere locum, an interdicti Sacerdos, qui non invenit ministrum habentem privilegium alibi deſiderat divinitus. t. r. t. r. 5.35. §. 1. p. 197

Sacerdos, qui Missam celebrare proſpicit, & sui laboris pretium, an possit hunc operam Patre adducere. t. r. t. r. 5.36. §. 1. p. 197

Sacerdos occultis regularis innotatus an possit celebrare scandalis vitandis causa, vel ne crimen suum prodar. t. r. t. r. 5.37. §. 1. p. 197

Sacerdos extra diem Natalis Domini ordinatus, non potest eadem die aliam missam celebrare. t. r. t. r. 5.38. §. 1. p. 197

Sacerdos inferior vel Episcopo, t. r. t. r. 5.39. §. 1. p. 197

Sacerdos simplex non approbatus ab Ordinario, an possit absolvere ab excommunicatione minori, quævis sit excommunicationis habere peccatum mortale. t. r. t. r. 5.40. §. 1. p. 197

Et quid, si excommunicationis sit incursus ab peccato mortali? ibid. p. 197

Sacerdos simplex quomodo absolvat moribundum ab excommunicatione minori. t. r. t. r. 5.41. §. 1. p. 197

Ubi, quod doctrina huius rei est valde notanda, & menti tenenda pro prædictis questionibus.

Sacerdos simplex in articulo mortis an possit etiam absolvere ab irregularitate contractus ex peccato, ib. §. 1. p. 197

Ubi adverteatur, quod potest illi urgere necessitas in articulo mortis, ut sufficiat unico verbo dicere: Absolve te, intendendo absolvi prius a censuris, & postea a peccatis? ib. §. 1

Sacerdos simplex a quibus censuris absolvi potest, in articulo mortis. Et quid, si addit Sacerdos, qui alias possit, & habet jurisdictionem in censuris. t. r. t. r. 5.42. §. 1. & seq. p. 197

Et quid, si præsens sit parochus, vel approbatus. t. r. t. r. 5.43. §. 1. p. 197

Simpl. a Sacerdos an possit absolvere moribundum a censuris reservatis, etiam si possit per confessionarium, vel per litteras recurrere ad Superiorem. ib. §. 1

Ubi, quod nullum in præsens ponendum est discrimen inter articulos, & periculum mortis, quod ardet ad hanc absolutionem, sed tantum excluditur periculum in iude ballatum, tantum agitationem, & similia. ib. §. 1

Ut Sacerdos simplex possit absolvere a sola censura in articulo mortis,

- aut furum crumem divitiis factum in Ecclesia, tom. 1. tr. 2. r. 7. t. 4. §. 3. p. 305.
- Ad sacrilegium an pertinet peccatum, & concubitus viri Christiani cum muliere infidelis, Turca, Hæretica, Judæa, &c. & ideo an hæc circumstantiæ sit in confessione aperienda, t. 1. tr. 7. §. 126. §. 1. & seq. p. 197.
- Sacrilegium an sit furari in Ecclesia, & quæ sub iure, & quæ sub potestate Ecclesiæ sunt, verbi gratia, quæ illi sunt tradita ad custodiendum, vel in pignori datur, vel alio simili modo in Ecclesia deposita, t. 1. tr. 7. §. 3. p. 305.
- Sacrilegium non committit, qui surripit Clerico aliquid iure Ecclesiæ possessum, ib.
- Qui sacrilegium committit, an gaudeat Ecclesiæ immunitate, t. 9. tr. 7. §. 1. p. 31. & in 27 §. Quæro, l. 1. p. 16.
- Vide verb. *Confessio*, t. 3.
- Item verb. *Communio*, *Fornicatio*, t. 4.
- Item verb. *Appellatio*, *Matrimonium*, t. 5.
- Item verb. *Pœnam*, t. 9.
- Sacrilegius.**
- Sacrilegius an sit, vel blasphemus, vocalis, & percutiens imagines sacras, t. 1. tr. 7. §. 126. §. 1. p. 31.
- Vide verb. *Communio*, *Fornicatio*, t. 4.
- Sacris.**
- Si in sacris Regularibus, & Canonici Regularibus, & singulares cum non Canonici et aliquando cœli, an satisfaciunt obligationi pœnaliter in Choro, t. 3. tr. 6. r. 19. §. 1. p. 297.
- Et quid, quando Sacris non est iuncta cum Ecclesia, vel habet inestram versus Altare majus, ib.
- Qui in Sacris Ecclesiæ occidit aliquem sub prelo consuevendi ad Ecclesiæ, & postea innoxius est in ea, an gaudeat epus immunitate, t. 9. tr. 1. §. 3. p. 33.
- Sacrum.**
- Si a sacro faciendo absque infamia, vel scandalo excommunicatus vitandus abstinere non possit, an calculetur a peccato mortali, t. 1. tr. 8. r. 13. §. 1. p. 9.
- Vide verb. *Communio*, *Excommunicatio*, t. 3.
- Saculares.**
- Saculares an satisfaciunt præcepto Communioantes in Ecclesia Cathedrali, t. 1. tr. 8. r. 13. §. 1. p. 9.
- Cum secularibus an Regularibus dispensare possint in omnibus irregularitatibus ab eis contrariis, in quibus Episcopus dispensare possit. Ubi pro præxi curam odio casus, t. 7. tr. 1. r. 301. per tot. p. 148.
- Pro secularium audiendis confessionibus à Prelatis Regularibus, & Religiosis, vide multas questiones ex tr. 1. §. de Dubiis Regularium, t. 6. §. usque ad 89. includens.
- Circa secularium forte aliqua practica, t. 7. tr. 3. r. 41. per tot. p. 183.
- Vide verb. *Regularis*, t. 3.
- Item verb. *Missa*, *audire*, *Regularis*, *Superfluum*, t. 4.
- Item verb. *Eucharistia*, t. 5.
- Item verb. *Communiatio*, *Communiatio*, *Deputatus*, *Fuerit*, *Missa*, *Refectio*, t. 7.
- Item tr. 1. r. 100. §. de Immunitate Ecclesiæ, & in tr. 3. de Immunitate Ecclesiæ.
- Item verb. *Judex*, *Jurisdiclio*, *Minister*, *Justitia*, *Operari*, *Ordinare*, *Præceptum*, t. 9.
- Sapius.**
- Sapius an teneatur ad correctionem, t. 7. tr. 4. r. 36. per tot. p. 206.
- Sapientia.**
- Vide verb. *Opportunum*, *Exhibere*, t. 7.
- Item verb. *Sermon*, t. 9.
- Sapo.**
- In sagrum crimine ex sola denunciatione complicum absque aliis indicibus, an inquisitores possint torquere personas denunciatas, aliquo bonæ famæ, t. 5. tr. 1. r. 30. per tot. p. 337.
- Vide verb. *Malefium*, t. 7.
- Item *Malefium*, *Malefium*, t. 8.
- Sapientia.**
- Si gemis in comedere possit qui habet licentiam comedendi in Quadragesima ova, & lactinia, t. 4. tr. 6. §. 70. §. 1. & seq. p. 182.
- Vide verb. *Ufus*, t. 4.
- Sapientia.**
- Vide verb. *Concordia*, t. 8.
- Sapientia.**
- Sapientia promittens intra Ecclesiam, quæ hominem extra occidit, quare non incurrit in censuram latam contra homicidas in Ecclesia, & sic de aliis, t. 3. tr. 1. r. 103. p. 48.
- Sapientia.**
- Vide verb. *Concordia*, t. 7.
- Sapientia.**
- Cum sale quando resolutum non est, an possit adhiberi Baptismus in extrema necessitate, deficiente æqua naturali, t. 1. tr. 8. r. 34. §. 1. p. 45.
- Sapientia.**
- Sapientia an debeatur præstari à Dominis famulis infirmis, t. 6. tr. 3. r. 165. p. 164.
- Sapientia an licet petatur ab Advocatis, & Procuratoribus, qui fuerint conducti sub certa mercede ad sonum, & omnia causa habuerint ipsorum conductores in illa anno, tom. 6. tr. 3. r. 171 p. 108.
- Sapientia à Commissariis an possit tantum à singulis exigi, quoniam ab uno possit, si pro eis negotium faceret, an verò à singulis pro rata pro unico dicit, t. 6. tr. 3. r. 169. p. 168.
- Si famulus sapientum non condignum inveniat, an possit famulus illos inferre aliunde, etiam à principio ob paupertatem coactus sit pacisci pro ingulis, & iniqui stipendio, t. 6. tr. 3. r. 176. pag. 169.
- Ubi etiam, an Dominus in foro conscientie teneatur solvere iustum pretium, saltem infirmis, & quid, si famulus faceret aliquam gratiam, & extraordinaria servitia, ib.
- Sapientia an possit exigi à filio, v. e. Compositi, Mercatoris, &c. quia Patris boni administravit, t. 6. tr. 3. r. 174. p. 169.
- Sapientia aliquod an debeatur excoercitis testamento, t. 6. tr. 3. r. 67. §. 1. p. 381.
- Vide verb. *Famulus*, t. 7.
- Sapientia.**
- Vide verb. *Præceptum*, t. 3.
- Sapientia.**
- Salvatici Clerici, quomodo non gaudent privilegio Canonici, neque ex emptione gabeliarum, an tamen gaudeant privilegio fori, t. 9. tr. 3. r. 34. §. 3. p. 111.
- Salus.**
- Vide verb. *Oratio*, t. 6.
- Salus.**
- Vide verb. *Coniugium*, *Episcopus*, *Medicamentum*, t. 3.
- Item verb. *Medicamentum*, t. 5.
- Item verb. *Adulter*, t. 6.
- Item verb. *Alimentum*, t. 7.
- Item verb. *Bibere*, *Infirmitas*, *Medicamentum*, t. 8.
- Salus spiritualis.**
- Vide verb. *Episcopus*, *Pœnalium*, t. 8.
- Salutandum.**
- Vide verb. *Oratio*, t. 6.
- Salutare.**
- Vide verb. *Inimicus*, t. 7.
- Salutatio Anglica.**
- Vide verb. *Oratio*, t. 6.
- Salutamentum.**
- Vide verb. *Hereticus*, t. 9.
- Salvus.**
- An salvus sit, qui cum attritione cognita confitetur simpliciter Sacramenta peccata venialia, & mortalia, si a se aliis confessionem moritur, t. 1. tr. 4. r. 9. §. 3. p. 164.
- Sanctitas.**
- Vide verb. *Crossignatus*, t. 5.
- Sanctimonialia.**
- Sanctimonialia an possint exercere mosus Puritani in Baptismo, & Confirmatione, t. 1. tr. 2. r. 123. §. 3. p. 113.
- Sanctissimus.**
- Vide verb. *Refectio*, t. 6.
- Sanctus Beatus.**
- Vide verb. *Beatus*, *Missa*, *celebrare*, t. 3.
- Sanguis.**
- Sanguinem Christi sumere, an aliquando licitum sit laico, t. 3. tr. 1. r. 49. §. 1. p. 44.
- Sanguinem, & qui vulgo dicitur *Sanguinalis*, seu *Vitæ*, Hispanice *Mandaga*, an comedere possit, qui in diebus jejuniorum ex privilegio, vel licentia Medici comedere ova, & lactinia possit, t. 4. tr. 6. r. 70. §. 1. p. 182.
- Quando è sanguinis effusio intra Ecclesiam facta violatur Ecclesia, t. 1. tr. 7. r. 90. §. 1. p. 182.
- Sanguinis speciem præbere an possit Sacerdos pro dando Viatico infirmo morituro, qui speciem panis deglutire non possit, t. 3. tr. 1. r. 15. Potest etiam inferri laico, p. t.
- Sanguinis visum an potuerit inestis præcipere, sicut præcipit visum panis pro Communione, t. 3. tr. 1. r. 10. §. 1. p. 45.
- Sanguinis copiam magnum extra Ecclesiam si voluit effundere illius, qui vulneratus fuit in Ecclesia, an Ecclesia remaneat polluta, t. 9. tr. 1. r. 135. §. 1. p. 66.
- Si sanguinis magna effusio contingat in porta Ecclesiæ, an Ecclesia polluitur, t. 9. tr. 1. r. 144. §. 1. p. 70.
- Vide verb. *Cadere*, *Barba*, *Levitici*, t. 2.
- Item verb. *Fateri*, *Gaudere*, t. 8.
- Item verb. *Effundere*, *Effugere*, *Interdictionem*, *Liberatio*, *Pœnam*, *Pœnam*, *Quantitas*, t. 9.
- Sanitas.**
- Vide verb. *Coniugium*, t. 2.
- Saraceni.**
- Vide verb. *Christianus*, *Episcopus*, *Turci*, t. 7.
- Item verb. *Infidelis*, t. 9.
- Sartores.**
- Sartores an teneantur jejuniare, t. 4. tr. 6. r. 33. §. 1. p. 167.
- Et quid, si cohibuit caliceo ex materia molli, t. 4. tr. 6. r. 30. §. 4. p. 183.
- Sartores ex quam culpa teneantur, si res ipsos deposuerint, p.

rit, t. 6. tr. 3. c. 141. §. 1. & seq. p. 152
 Circa sacros quædam practabilia valde notanda à Confessariis,
 t. 6. tr. 3. c. 176. §. 1. p. 169
 Sacerdos an possit à mercatoribus accipere partem pretii, tom. 6.
 tr. 3. c. 178. §. 1. p. 170
 An sacros consecretus valles in diebus festis pro aliquo funere,
 & c. non possit, t. 7. tr. 5. c. 10. §. 4. p. 231
 A sacrosbus an possit emere licite fragmenta vestibus, et si
 iuste ab illa retineant, t. 6. tr. 3. c. 177. §. 1. p. 170
Sacrilites
 Qui cum sacris ipso per vim intrat in Ecclesiam, an gaudeat
 ejus immunitate. Et quid, si tunc, ut reus lece à manibus sacri-
 litis eximat, illum vulnerat in Ecclesia cum magna sanguinis ef-
 fusione, t. 9. tr. 1. c. 102. & 104. p. 33. & 44
 Sacrilites non possunt per vim in Ecclesia inferre ræ arma pro-
 hibita, nec rem furatam, si tradere se recuset, t. 9. tr. 1. c. 101.
 §. 1. & seq. ib.
 Si à sacrilitis captus affirmat se fuisse captum in loco sacro, illis
 autem negantibus, an cognitio hujus rei spectet ad judicem lai-
 cum, t. 9. tr. 1. c. 120. §. 1. p. 43
 Vide verb. *Ignorantia, Innocentia*, &
 Item verb. *Barnardus, Extrallus, Estradus, Fugus, t. 9*
Satisfactio
 Satisfacere potest Sacerdos in omnia plurius petentibus sacrum
 sine dispensatione, t. 2. tr. 1. c. 35. §. 3. p. 72
 Satisfacere cum unica Communionem non potest ille, cui in peni-
 tentiam iniungeretur, ut iulus 15. dies communicaret, & alius
 videret, ut cum præcipit Prælatum in eisdem dies Commu-
 nionem facere, & cum eisdem occurrere dies Paschalis,
 idem tenetur ad quadruplam Communionem. t. 2. tr. 1. c. 24.
 §. 4. p. 120
 Ubi cursum docetur, quod uno, eodemque scilicet potest quis satisfacere
 pluribus præceptis, ib. §. 4
 Si satisfacere parti excommunicatus possit, & non satisfaciat, si à
 confessorio per Cruciatum, aut aliud privilegium absolvatur, an
 valida sit absolutio, t. 4. tr. 3. c. 57. §. 1. p. 72
 Qui satisfacere non potest partem alius virtute Cruciatæ absolvi
 ab excommunicacione, t. 4. tr. 3. c. 58. §. 1. ib.
 Satisfacere in partem an debeat, si non possit in totum, ibid. §. 4.
 p. 72
 Et quid, si satisfacere non potest sine gravi novermento famæ,
 statum aut suorum honorum, an in dicto casu sufficiat dare sufficientem
 cautionem, ib.
 Si satisfacere excommunicatus non potest, an sit valida, & licita
 absolutio, si datur non satisfacta parte, quam Bulla, aut In-
 jubulum requirit, t. 4. tr. 3. c. 59. §. 1. ib.
 Satisfacere aliquid nocet, qui aliquem ius Prelationis non
 habet, t. 4. p. 101. debitor, sciens statum suum deficere, t. 6.
 tr. 3. c. 309. §. 1. p. 179
 An satisfactio fidelis præcepto confessionis quocumque anni
 tempore confitendo, vel tempore confitendi tempore Quadra-
 gesimæ, t. 1. tr. 3. c. 51. §. 1. p. 207
 An satisfactio quis præcepto Ecclesiæ cum confessione voluntariæ
 nulla, t. 1. tr. 3. c. 50. §. 1. p. 86
 An satisfactio quis unica confessione intra annum facta, si non
 adimplevit præceptum annuæ confessionis in Quadagesimæ
 verique obligationi, tum anni præteriti, & anni currentis,
 t. 1. tr. 3. c. 54. §. 1. & seq. p. 88
 Et an satisfactio voti dandi elemosinam restituens debitor. Nec
 dandi elemosinam fratribus, aut de parentibus indigentibus,
 fecit si illis confanguineis. Et an dicto voto satisfactio dando
 elemosinam extreme indigenti. Et quid, si sciam locum pro
 pluribus obligatum, an singulorum tantum satisfactio potest
 ut si verbis gratia debet dare pauperibus centum ob iniusticiam
 100. ex voto, & 100. ex penitentia, t. 1. tr. 6. c. 50. §. 1. &
 seq. p. 106
 An satisfactio, qui celebrat Missam in Altari privilegiato, quæ non
 fit de Requie, licet in indulto non exprimitur, t. 4. tr. 1. c. rel. 9.
 §. 1. p. 6
 An satisfactio Jubilæo, qui in die Dominico confitetur, t. 4. tr. 4.
 c. 39. §. 1. & seq. p. 127
 Quoties satisfactio, suspensio lata sit, an sequuta satisfactio
 tollat ipso facto suspensio sine aliqua absolutione. Idem est
 de interdicto, & fecus de excommunicacione, t. 5. tr. 3. c. 10.
 §. 1. & seq. p. 118
 Qui solùm satisfactio Clerico, vel Monacho percutitur, & non Ec-
 clesiæ, vel Monasterio, an possit per Cruciatum absolvi, t. 4.
 tr. 3. c. 61. §. 1. p. 71
 Vide verb. *Mulier, Præceptum*, & cum notationem, *Satisfactum*, t. 2
 Item verb. *Appellare, Defensio, Innocentia, Innocentia*, t. 4
 Item verb. *Credere, Juramentum, Obsequium, Personam, Præceptum*, t. 5
 Item verb. *Invenire, Officium*, t. 7
 Item verb. *Animam*, *Debitum*, *Fur*, *Mulier*, *Ingressi*, *Pæper*,
Premiura, *Quiditas*, *Tricium*, *Vinum*, t. 8
 Item verb. *Puillare*, *Publicare*, t. 9
Satisfactio
 Sine satisfactioe partis absolutum per Cruciatum ab excommuni-

cione, an teneatur iterum confiteri tanquam nulliter absolu-
 tus, t. 4. tr. 3. c. 56. §. 1. p. 71
 Qui alique sit satisfactio, cum cautione absolvit excommunicatum,
 an teneatur ad restitutionem parti lætæ, t. 4. tr. 3. c. 57. §. 1. p. 72
 Si satisfactioe partis exigit excommunicatio, & aliquis excom-
 munitus oblitus est confiteri censuram per generalem abso-
 lutionem, quæ ad cautelam datur in confessione, talis non reman-
 ere absolutus à tali censura, t. 4. tr. 3. c. 58. §. 1. p. 69
 Qui satisfactioe dare non potest, an debeat dare sufficientem
 cautionem, t. 4. tr. 3. c. 56. §. 2. p. 72
 An satisfactioe realem absolutum reincident in excommunica-
 tionem, si postmodum non satisfaciatur, quando commodè potest,
 t. 4. tr. 3. c. 59. §. 1. p. 73
 Quam satisfactioe possit Princeps in bello petere, t. 7. tr. 7. c.
 10. §. 4. p. 265
 Qui comprehenditur sub nomine partis, & qui sub nomine sa-
 tisfactionis, t. 4. tr. 3. c. 56. §. 2. Notandum, p. 72
 Vide verb. *Satisfacere*, cum suis notationibus
Satisfactio sacramentalis
 Satisfactio sacramentalis, ut est pars Sacramenti Penitentiae in
 peccato mortali facta, habet suum effectum, t. 2. tr. 6. c. 35. p. 24
 Vide tract. 6. tom. 1. de *Satisfactioe sacramentali*
 Item verb. *Indulgentia*, *Penitentia sacramentalis*,
Satisfactum
 Verbo satisfacta parte, quæ ponitur in Bulla Cruciatæ, & aliis
 rescriptis, & privilegiis quando datur laicis absolventi à
 censura, quod significat, t. 4. tr. 3. c. 55. §. 1. p. 71
 Vide verb. *Satisfactio*, t. 4. &
Scala
 Scalam admoveere an licite possit, quando quis furari, vel fornicari
 vult, 6. proximus alius erat præceptum transgressurus, t. 7. tr.
 5. c. 67. §. 2. p. 148
 Et quid, si datur mors mortis, vel aliquis alius gravis metus,
 t. 7. tr. 5. c. 67. per totum, p. 151
 Vide verb. *Rex*, t. 8
 Item verb. *Ascendens*, t. 8
Scala Ecclesiæ
 Scala Ecclesiæ an gaudeat immunitate, t. 9. tr. 1. c. 6. §. 1. p. 94
 Qui in scala Ecclesiæ committit homicidium, & postea inventus
 est in Ecclesia, an gaudeat ejus immunitate. Et quid, si sub
 eadem ipse confugiens ad Ecclesiam committit homicidium in
 scala Ecclesiæ, t. 9. tr. 1. c. 7. §. 3. p. 93
Scamæ
 Vide verb. *Ecclesiæ*, t. 6
Scandalosus
 Si scandalosus, & impius, (quod Deus vixit) summus Pontifex
 fuisset, an adhuc admodum esset à Christi fidelibus confessione,
 & pedum osculatione, t. 9. tr. 4. c. 16. §. 1. & seq. p. 350
Scandalum, scandalosus, &c.
 Utrum omne scandalum sit peccatum. Et quomodo scandala de-
 beant explicari in confessione, t. 7. tr. 5. c. 2. & in aliis ejus not.
 p. 223
 An peccantes coram aliis excusentur aliquando à peccato mortali,
 t. 7. tr. 5. c. 3. p. 224
 Et in casu, quo rimetur à scandalosum esse, an tenearis in confe-
 sione explicare numero personarum, & speciem peccati, ibid.
 §. 2. & c.
 An sine scandali peccato possis redimere vexationem iniustam in
 administratione Sacramentorum perinde pecunias, t. 7. tr.
 3. c. 4. p. 224
 Idem est pro audiendo Sacro in die festo, & ministrando Eucharis-
 tia, & c. Et hoc fit Symonia, ib. §. 4. & c. p. 224
 Et an in aliquo casu verbi gratia intentio mortui sine Baptismo
 vel licitum sit offerre pecuniam pro ejus administratione
 sed retribuidam ad mod. §. 1. & §. 6. & c.
 An sit differendus ingressus Religiosis propter scandalum, vel ut
 ne Parentes turbentur, t. 7. tr. 5. c. 5. p. 224
 Et utrum opera consilii dimittenda sint propter scandalum ex ma-
 licia, aut ab scandalum ex infirmitate famel, aut iterum, ibid.
 sub finem rel.
 An Clerici incedentes pro Civitate in diebus Bacchanalibus perso-
 nati, vulgo *Mascherati*, peccent mortaliter peccato scandali,
 t. 7. tr. 5. c. 6. p. 227
 Et an etiam non solum Clerici, fed etiam Religiosi incedentes
 personati recreationis causa mortiferi non peccent, neque quo-
 ad rationem scandali, neque quoad iuris habitum Personatum
 prohibens illis, neque quoad habitus dimissionem ad modum
 temporis, neque quoad ludum laturum, ibid. sub finem
 §. 1. & §. 4. & c.
 Et docetur, quod venatio ex sui materia omnibus est licita, etiam
 Ecclesiasticis, quibus interdictum illa tantum, quæ est cla-
 morosa, & aliud, non tamen sub mortali culpa ratione Ec-
 clesiasticæ præcepti, nec ratione scandali, dummodo ratio fiat,
 ib. §. 3. & c. & in aliis eorum not.
 An teneamur omittit aliquod præceptum ad evitandum aliorum
 scandalum, tom. 7. tr. 5. c. 7. p. 225
 Sed difficultas est cognoscere, quando præcepta sunt per te reuenda
 propter

propter scandalum vitæ, ibi. §. 3. Sed §. 6. &c.
 Et in tegro huius rei, multi casus adducuntur pro præxi dicti diffultati, ibi. §. 6.
 An uxor, si fecit se concupiscendum ab aliquo lascivè, teneatur non recipere de domo ad audiendum Missam, &c. r. r. s. r. 8. p. 226
 An femina orans se fecundum in consuetudinem Patriæ, si fecit ea hoc, ut non lascivè ab aliquo amari, peccet mortaliter se ornando, vel de domo exiens, &c. r. r. s. r. 9. p. 226
 Et quid, si orans erit superfluum, & nimis, dammodo sit secundum morem Patriæ, ibi. §. 6. &c.
 An femina orans se, si hoc vult facere cum peccato veniali essentia omnia inania, quæritur, an hoc casu contrahat malitiam scandalit, &c. r. r. s. r. 10. §. 6. p. 227
 Et an exculenter femine à peccato utentes Oratur, quo nuda peccata, & emmilla allendant, si fiat hoc secundum morem Patriæ, & ubique ulla mala intentione, ibi. §. 3. & in aliis ejus not.
 An ubi est conclusura, quod mulieres incedant pedibus nudis, hoc non obstat peccato mortaliter, &c. r. r. s. r. 11. & in aliis ejus not. p. 228
 Et an principes, & Episcopi sub peccato mortali teneantur talem consuetudinem thirare, & de talis femine à sacra Synaxi repellere sint, ibi. §. 6. &c.
 Et an mulier in superfluo ornata, & potissimum nuda peccata & si nullo oratione deponere, possit nihilominus solvi in consuetudine, ibi. prope finem dicti §. 6. a verbi. Et quo &c.
 Et an in hac industria peccata femine nuditate possit dari leviter mortis, ibi. §. 6. &c.
 Et notatur, araxum mulierum superfluum, & immoderatum esse illicitum, sed aliquando cum peccato veniali, aliquando vero cum mortali, ibi. §. 6. p. 228
 Et an exculcus ornamentorum immoderatus in pretio sit peccatum lethale, ibi. in dicto §. 6.
 Et an saltem peccato mortaliter femine utentes vestibus pretiosis, & admodum, ibi. §. 7. ad med.
 Idem est dicendum de oratu superfluo virorum, ibi. cursum in §. 8. Et tandem queritur, an semper peccato mortaliter femine, si incedant pedibus nudis, ubi non est mala intentio, ibi. §. 5.
 An femina Nabili possit Chorea ducere, si timeat aliquem in partem Arripitum occasione peccati, &c. r. r. s. r. 12. p. 229
 An sit licitum femine uti vestibus virorum. Et quid de coorta, &c. r. r. s. r. 13. p. 229
 An sit licitum in diebus festis occupare puellas in sciendi Roca, magis. Et quo deducitur, an Philata sit opus servile, &c. r. r. s. r. 14. p. 229
 Et an sit peccato mortali, si in omnibus festis diebus quis exerceat v. g. per medium horum non servile, &c. r. r. s. r. 15. p. 230
 Et an sit singularis diebus festis labor per spiritum duarum horarum non peccat mortaliter, ibi. §. 6. & in aliis ejus not.
 Et notatur, non esse peccatum mortali, si quis esset in multis modis die, vel diversis festis magis pariter tempore laborare, si omnium labor assuetus, & singuli tantum modico tempore, ibi. §. 6. &c.
 Et an si quia distinctio vicibus eodem tempore festivo die servilis exercetur, ut in singulis vicibus parum tempore infusus, ut ratum tempus sit omnino peccat mortaliter, ibi. §. 2. a. in 4. v. 5. Si quis
 Et an qui Temporum parietes tepetibus, & suis orationibus, possit hanc actum exorere in diebus festis hoc peccato mortali, ibi. §. 6. &c.
 An Agalones, seu maliones possint cum vestis, aut rhedis oeratis iter inchoare in diebus festis, &c. r. r. s. r. 16. p. 230
 An piscario, occupatio, & vocatio sit licite in diebus festis, &c. r. r. s. r. 17. p. 231
 Et an iter agere sit opus servile si per pedibus, &c. r. r. s. r. 18. p. 231
 Et an ex consuetudine viatores excoluntur à peccato, ibi. in dicto §. 3.
 Et notatur, quod non sunt opera servilia quædam agestiones corporales, quod in saltationibus, Chorea, & tripodis consistunt, unde talia opera sunt licita in diebus festis non ratione consuetudinis, sed quia per se opera liberalia sunt, ibi. in fine.
 An in diebus festis detur parvitas materis in ordino ad opera servilia, &c. r. r. s. r. 19. p. 231
 Et an vendere calceos, vel alia huiusmodi diebus festis sit merces gravis ad peccatum. Et quid, si res vendita esset magni momenti, & venditæ aliqui saltem modico celebrare, etiam si bovi tempore fiat, an sit peccatum mortali, quod à fortiori militat in quolibet alio iudiciali, ibi. §. 2. per tot.
 An Magistri artis digladiatoris, vulgo dicti Schermanni, possint illam docere in diebus festis, &c. r. r. s. r. 20. p. 231
 An Typographum, & Picturam in diebus festis exercere sit licitum. Et notatur, Sutores in diebus festis scientes vestes per aliquo fuisse, & Tonsores cadentes, & domosiles consuantes vel alio modo laborantes cum peccato, &c. r. r. s. r. 21. §. 1. a. 4. & §. 2. in aliis eorum not. p. 231
 Et an iuramentum iudiciali sit prohibita in die festis, ibi. §. 3. &c.
 Solent Ruffici iester se in diebus festis, vel cum Dominis celebrare contraria, queritur apud Notarii, & ipsi contrahentes siq

peccato possint hoc facere, &c. r. r. s. r. 22. p. 231
 Et notatur, quod Summus Pontifex indulget in die festi plicationem hanc, quæ anno uno tempore transire solent. Et an similiter idem dicendum sit de plicatione aliorum pium, qui simili modo certo anni tempore concurrunt, ibidem, §. 3. testis ante mod. a verbi. Pro pro.
 Et an idem dicendum est de quovis alio lucro transitorio, quomodo debet removere transitorio, ibi. ad mod. dicti §. 3. a verbi. Idem.
 An Notarii Commisarii, & alii Officiales Curie possint in diebus festis, & transcribere, idem queritur de illis, qui sermones Prædicatorum, & allegaciones Doctorum, ut vulgo dicuntur, Pro mercede, compunt, &c. r. r. s. r. 23. p. 231
 An pinger pietatem licita sint opera servilia in diebus festis, &c. r. r. s. r. 24. p. 231
 An sit licitum in diebus festis computare cum operariis eorum mercedem, & solvere, &c. r. r. s. r. 25. p. 231
 Et an qui ea pietate laborant in gratiam templi, & loci pii in diebus festis, exculentur à peccato, ibi. §. 3. &c.
 An representaciones sacre possint fieri in Ecclesiis. Et notatur aliquos Episcopos, principes, & alios representaciones pullib fieri posse ubique eorum expressa licentia, &c. r. r. s. r. 26. p. 231
 Pluries à diversis Confessis queritur si, an Comedias interesse tam quod Clerici, quam quod seculares, cessante scandalis, sit peccatum mortali, idem est de illis, qui legunt libros in quibus res turpes, & scismas representantur, &c. r. r. s. r. 27. p. 231
 An aliquis Comedias peccet si talem mortaliter, quia ex eorum stipendio aliunde habetionem, qui peccato, ut supponit la fectat comedias representando, &c. r. r. s. r. 28. p. 231
 An audientes Comedias obsecras, non peccent mortaliter ratione periculi, p. cecent tamen peccato scandalis, quatenus sui presentia, & pecunia excitant hystriones ad recitandum, &c. r. r. s. r. 29. p. 231
 Et notatur, nullum posse abique peccato scandalis alios invitare ad comedias, & vespertarias, vel quibus inchoat Chorea, & castinele incurrant, &c. ibi. ult.
 An Migiduras permittendo recitationem comediarum peccat mortaliter, &c. r. r. s. r. 30. p. 231
 An aliquando quis non teneatur salutare inimicum, & possit ei mortem desiderare, &c. r. r. s. r. 31. p. 231
 An quis teneatur aliqui, refulcuro, & familiaritatem cum inimico habere, vel alia figura amicitie ei ostendere, si ille bene sua producat, &c. r. r. s. r. 32. p. 231
 An si quis obicit alicui verum crimen occultum, possit illi respondere Mortali, &c. r. r. s. r. 33. p. 231
 Et an sit licitum in eorum occulto occidere alios criminosos, quibus ad diebus licet credam illum esse modicum, &c. r. r. s. r. 34. p. 231
 Et docetur, si de defensione adversus obsecras criminosos verum occidant, non obstat eius morte, &c. in fine. §. 3.
 Utrobis licet respondere iurati, ubi, Mortali, &c. r. r. s. r. 35. p. 231
 An licitum sit fudere minus malum ad evitandum majus, &c. r. r. s. r. 36. p. 231
 Et an sit licitum in voluntate adulterium committere, fudere, &c. cum tertia persona fornicari, ibi. §. 3. &c.
 Et volentes furari Petro 100. agros, consulere, v. g. ut furatur 50. 100. Et an quis possit fudere fur volenti furari Petro 100. & simul 50. Paulum, ut furatur 50. Aut, ibi. §. 3. a. 4. &c.
 An sit licitum hanc peccato scandalis consilium ex mias malum ei qui furatur non erat illud effecere, &c. r. r. s. r. 37. p. 231
 An sit licitum velent fubripere nummos pauperi consilium, ut à divite fubripit, determinando etiam pernam. Et an teneatur ratione huius consilii culterne, si furum alicui Diviti fandum sit, &c. r. r. s. r. 38. p. 231
 Et quid, si in dicto casu periosus dives furandus non determinatur, an in tali casu, qui dederit consilium, non peccet nec, teneatur aliquid diviti restituere, si furum sequatur, ibi. §. 3.
 Et an licitum sit, quando quis propoluit committere maius furum, consulere, ut furatur minus ad evitandum tamen pernam, & in tali casu licitum sit cooperari cum illo, & ad evitandum ad minus furum, & letus in consilio aliquid committi, ne committatur homicidium, quia hoc non licet cooperari ad obfiscionem propter eundem hanc, ibi. §. 4. &c.
 An ad evitandum peccatum Tituli licitum sit provocare illum ad inebriandum, cum hoc sit vera inducitur ad malum, & scandalum alicui, &c. r. r. s. r. 39. p. 231
 An si quis minaretur alicui mortem, nisi se vino oppleret, licitum sit se inebriare, modo scandalum ab eo, &c. r. r. s. r. 40. p. 231
 Et an si quis obicit furum, Tyrannum, vel hostem invitatum fugare, peccet, ibi. §. 3.
 An aliqua de ebriorum non reputetur peccata, quam aliquo essent, &c. r. r. s. r. 41. p. 231
 Sed inter alia, quæ de quæstione prædictæ quaestiones inferuntur, alio modo queritur, si quis ex ebrietate, vel antequam sublequantur talia peccata externa conficatur, & accuset se de conficta, an teneatur postea confiteri, si dicta peccata sublequantur, ibi. §. 4. &c.
 Et quid in prædicto casu, si peccata illa commissa de ebrietate, si prior

prior voluntas fuerit, per penitentiam interrumpit, ad inducendam communicationem, & regularitatem, & restitucione, obligationem, ad modum §. 5. & c.

An qui edic ufque ad vomitum peccet mortaliter, t. 7. tr. 5. r. 40. p. 338

An peccet offerens alicui occasione peccandi, propter aliquem famulum suum, v.g. apponere occasione uxori, ut adulteretur aut fornicetur, fuerit, ut de deprehensis respiciant, t. 7. tr. 5. r. 41. p. 338

His diebus interrogatus fui, an qui vulgo *Sapient* vocantur, possint condungere concubinas in domum suam, t. 7. tr. 5. r. 42. p. 339

Et quid est dicendum de avaritia delectantis meretricem de uno loco ad alium, quem sciant illuc petere ad peccandum, ibid. in fine r. 43.

Quis minatur mortem famulo, si non deseret literas Domini in quibus ad peccandum provocabatur, quævis, an sic hoc fecit peccaret mortaliter, t. 7. tr. 5. r. 43. & in aliis ejus not. p. 339

Et an idem dicendum sit de famulo scitibilibus tantummodo hujusmodi literas, ib. §. 3. & c.

Et quid, si dictis literis præsit solum a concubina, ut tali hora ad se veniat, vel ad talem locum, an in tali casu possit tales literas deferre, vel ore hoc auctoritate, ib. §. 3. & c.

Et quid de famulis, quos herus mittit in domum iniquos, ut videant, ubi habitet, vel id inquirant, & c. ib. §. 3. & c.

An ad evitandum grave d. m. ium licet famulo deferre literas amatorias concubinae Domini, suamque se continens verba verba, idem est de scribentibus superius dictas literas, quævis non deserant. Idem de scitibilibus ad duellum provocantibus, t. 7. tr. 5. r. 44. p. 339

Et quid de aliis, qui famuli non sunt, an egeant graviore causa ad honestas tales actiones, ibidem, inter medium, & finem §. 3. ver. *Hæc autem*.

Et an sit peccatum, quando famulus, vel ancilla juvat concubina ad se orandum, vel aperit ostium adultero venienti, vel heri habente, vel juvat eum, ut ascendat per fenestram, vel iterum scitum, & c. ibi, propt. hocem r. 4. ver. *Quæritur*.

Et quid de aliis operibus indifferentibus, quæ in tali causa posuit servus in mandato Domini exercere, t. 7. tr. 5. r. 45. in fine p. 340

Et aliqua alia explanantur, qui scire, vel non scire famuli possint in similibus casibus cum Domini, t. 7. tr. 5. r. 46. per totum, & in multis aliis ejus not. p. 340

An licet famulo condungere concubinas in domum veri, personam incommittit, sed non d. m. ium, & c. ibi, t. 7. tr. 5. r. 47. p. 340

An ea aliqua culpa licet cum sit commovere cubiculum alicui potentia fornicandum, vel locum domum meretricem, etiam si ob hoc circumstantiam aliquis peccatum admittit, vel si meretrix domum illam conducens plurimum per quos honestas vicina noceret, t. 7. tr. 5. r. 48. p. 341

An licet famulo domum meretrici, vel usurario publico, tom. 7. tr. 5. r. 49. & in aliis ejus not. p. 341

Et an licet supradicta locum domum carius, & c. ib. §. 3

An sit licitum donare iudici concubine, ut intercedat apud illum, quia ipsi pergeret ad colloquendum iudicem, & est mortale ratione scandalum, cum exponat se vehementissimo periculo peccandi, t. 7. tr. 5. r. 50. & in aliis ejus not. p. 341

Et ex doctrina dictæ questionis deducitur cursum alii casus sequens contingentes in præf. t. 7. tr. 5. r. 51. p. 341

Et tandem infero, quævis non potest, quando agram causam de capite Medico, quævis prudenter timeat illum acceptationem scandalum, licet est de viro, qui possit a summa curari, quando non potest sine gravi incommodo id relinquere ibi, in fine r. 52.

An licet sine scandalo solvere usufructus, t. 7. tr. 5. r. 53. p. 342

An qui sine causa deponit pecuniam penes usurarium, teneatur restituere, quævis mutua accepta ea illi pecunia mutua, Et an hoc sit peccatum scandalum, t. 7. tr. 5. r. 53. & in aliis ejus not. p. 342

Utrum quis possit sumere mutuum ad usurarium sub usurario, non solum ad sublevandum necessitatem, sed etiam propter convivia, torquentia, ludos otiosos, & similia juxta exigentia proprii status, t. 7. tr. 5. r. 54. p. 342

Et quo inferitur, an eadem sit proinde ratio de hoc, ac de petente Sacramentum a Ministro malo pario, quævis sciat foris, ut in peccato mortali ministrat, ibi, ad modum §. 3. & c.

An sine causa honeste petendo pecuniam mutuum ad usurarium parat sit peccatum mortale, t. 7. tr. 5. r. 55. p. 342

Et quid est dicendum, si prosumus non ex mora malicia, sed ex vehementi passione avaritiæ exigit usuras, an in tali casu licet petere mutuum sine hoc loco causa, ib. §. 4. & c.

Et an licet petere ad usurarium expressis, & formaliter, v.g. dicendo, Da mihi mutuum ad usuras, ibi, §. 5.

Et an licitum sit non solum petere ad usurarium ad hominem parato, sed etiam a non exercente usuras, licet agnoscatur esse periculum, ut non impleverit, ib. §. 6

Et in §. 3. & ult. ad hoc ref. additur, quæ causæ sunt honeste petendi mutuum ad usurarium.

An liceat petere juramentum ab aliquo, quando timore illum falli juraturum, t. 7. tr. 5. r. 56. p. 343

An liceat persequendum alicui, ut avertat obiectum quidem verum, sed quod ille ignoret, v.g. Scholasticus, quando vult probare Coram, & Anthonium suum Nobilitatem, & c. t. 7. tr. 5. r. 57. p. 343

An sit licitum inducere Petrum ad jurandum de aliqua re, quam ipse ignorat veram esse putat, licet re vera falsa sit, t. 7. tr. 5. r. 58. p. 344

An famuli ministrantes carnes Domini, in die jejunii, vel cibaria in refectibus, peccent peccato scandalum, t. 7. tr. 5. r. 59. & in multis aliis ejus not. p. 344

An possint petere a faga, quæ licet licet, & illicitè solvere maleficium, ut illud solvat, t. 7. tr. 5. r. 60. p. 344

An licitum sit pingere imaginem concubinae amato. Et an sit causa gravis amissio lucri ex tali pictura, vel sit necessaria mortis maritis, vel vulnus, ut pistor excusetur a mortali, t. 7. tr. 5. r. 61. & 62. p. 345

An Pictores pingentes imagines obscenas peccent mortaliter. Et quid de recentibus illis. Et an hoc intelligatur tantum ratione scandalum, tam ad privi, quam publici, t. 7. tr. 5. r. 63. p. 345

An licitum sit pingere, vel fabricare idolum ad faciendum Indulgentiæ, vel consuevit Synodus Judæorum, & facere vestem Sacramentali, t. 7. tr. 5. r. 64. p. 345

Et inferitur, huiusmodi gravissimi peccare, & sunt per se, ut alicuiusmodi excoctum in statu peccati mortali, ib. §. 4. & c.

An liceat vendere Gentilibus idolum ad evitandum periculum mortis, t. 7. tr. 5. r. 65. p. 347

An liceat vendere Judæis Agnum, quem scilicet ipsi immolandum, & quid de similibus venditionibus, t. 7. tr. 5. r. 66. p. 347

Ex quo inferitur, quæ ratione sit licitum, vel illicitum confiteri, aut vendere res aliquas, quibus emptores creduntur ad peccandum abutari, ut velles, arma, fucos, venena, & c. ibi, §. 3. & in aliis ejus not.

An licet possit ministrare indifferenter eo, quod proximis aliis erant gravioris preceptum, ut v.g. admoveere faciem, vel humeros sublevaré, quando quis vult furari, aut hominem interficere, vel fornicari, aut vendere Agnum infideli, quem scit velle ad immolandum idolo, v.g. facio mulieri, quam scit velle ad sacrificandum juvenem ad cursum vel amorem, & etiam de compibus, tabernaculis, & similibus agitur, t. 7. tr. 5. r. 67. & in aliis ejus not. p. 348

An transire per loca Infidelium, & Hæreticorum sit licitum comedere cibum vetitum ad evitandum grave damnum, dummodo ibi scandalum, t. 7. tr. 5. r. 68. p. 348

Olim per epistolam quæstionat me, an in tertio Turarum, si quis utatur pileo Turcico cum Tobilla alba, ut securus turcicus, peccet mortaliter. Et quid, si sequatur scandalum, t. 7. tr. 5. r. 69. p. 349

Et inter alia, quæ circa hoc, & circa velles, & circa cæremonias alieque talis scilicet, & Religionis inferuntur, tandem notatur, licet velle signis consuetis Turcarum insignita in classe, vel Exercituum, etiam si esset signum Martis, Paladis, aut Jovis, Solis, aut Lunæ, & etiam Mahometis, ib. §. 3. & c.

Reliquæ notatur non semper preceptum de confitendo Fidem obligare ad respondendum infideli interroganti, an aliquis sit Christianus, & c. ib. §. 6

An Sacerdos Galileus, & Turcius ad Fidem nostram conversus teneatur statim deponere velles, quibus uti solet. Et an Catholicus Anglie velendo carnis deus vestis veneris, & Quadragesimæ ad se occultandum, peccet, t. 7. tr. 5. r. 70. sub finem r. 71.

An licet captores moribus, vulgo dictis *Spæ*, simulare in terris Infidelium sit esse Turcas, & vestibus prodest illis falsè se haberi, adire eorum Tempia velici carnis deus vestis in Ecclesiis, & c. t. 7. tr. 5. r. 72. p. 349

An Christiani remigantes in triremibus Turcarum peccent mortaliter, & incendant in excommunicationem, t. 7. tr. 5. r. 73. p. 350

Ubi alios plures casus decisos invenimus, sed jam omnes ibi, & alia verba hujus indicia explanant.

An temerarius, & capivi apud Turcas possint domos Christianorum perfringere, de vicariis, & domos subripere. Et an teneatur restituere damnum, quod sit deo int. t. 7. tr. 5. r. 74. p. 351

An in solitudine aliquis Civitatis, quando alicuius non adesset, licitum sit velici carnis humanam, t. 7. tr. 5. r. 76. p. 351

Et an gressu metu gravi excoctum peccato, ut v.g. an sit licitum capivi Christianum metu gravi excoctum peccato, ut v.g. an sit licitum defraudando, vel captivando, & ad tremens importando, aut alia similia faciendo, vel admoveere scilicet alteri violenti furari, vel vendere, aut commodare eum violenti alicui occidere, & c. ib. §. 3. & c.

Et alii septem casus velendi notandi in textu hujus resoluit. explanantur, in quibus ministrantem non gravi, specialiter Sacramenta, excusantur a peccato. Idem a §. 3. quæ in fine, & in multis aliis eorum notationum.

An bona temporalia sunt dimittenda propter scandalum, t. 7. tr. 5. r. 77. p. 352

Item verb. *Conseclari, Dedicare, Fideliter, Indare, Infuocare, T abernaculo, &c.*

Item verb. *Claufula, Confessarius, Exire, Maleficus, Plamere, Pars, Revelare, &c.*

Item verb. *Amen, Audire, Chara, Damnam, Dormire, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

Item verb. *Scilicet, &c.*

An quis efficitur servus ob delictum, t. 7. r. 8. 6. p. 193
 An quis efficitur servus titulo venditionis, t. 7. r. 8. 7. p. 194
 An si licet emere eum, qui ex ecclesia causa venditur, ib. 8. 4.
 An si licet emere Mancipiorum, & Episcoporum fieri solita ab ali-
 quibus in Anglia, Guinea, & Viridi Promontorio, cum 7. r. 8. 7. p. 194
 An pater, aut mater in necessitate constituatur possit vendere fili-
 um, aut permatorem, vel alio quocumque contraria filium aliena-
 re, t. 7. r. 8. 9. p. 195
 Et quid, si filius sit conjugatus, emancipatus, faciat Ordinis ini-
 tiatiam, aut Clericus, ib. ante med. 5. 1. verbi. (mod. 5.)
 Et utrum, si occurrat major necessitas Patri, cum nimia proprietate,
 & ex parte, aut etiam maior, vel si in servitute sit redigendus,
 aut occidendus, vel mutilandus, nisi filium vendat, sit licet
 Patri filium vendere, ib. verbi. Dubium est.
 Et an in supradictis casibus de veniente potest pater, ad pinguem
 fortunam cogi possit, filium, qui se vendidit, redimere, ibidem
 p. 195 post. iust. ius 5. 1. verbi. Deveniente.
 An in extrema necessitate non solum Pater, sed etiam Mater possit
 vendere eum, non vero, vel permatorem filium. Et supponitur,
 quod homo liber vendi non potest, t. 7. r. 8. 10. & in aliis ejus
 not. p. 195
 An quis ratione naturae efficitur servus, t. 7. r. 8. 11. p. 196
 Et an possit fugere, quia se, vel Parentibus legitime veluti
 vel in personam criminum iuste ad servitutem sunt condemnari.
 ib. 4. & 5.
 Et eandem conditionem subdit proles, quam mater. Et an peccet,
 qui consilium dederit servum ad fugam, & teneatur ad restitu-
 tionem totius damni inde sequenti, ib. 6.
 An servi capsi in bello iusto inter Infideles, quam inter Chri-
 stianos, possint licite fugere ad sui, vel ad alii Regna, vel pecunia
 & teneatur seipsum restituere. Idem est de aliis eorum, t. 7. r. 8.
 11. p. 196
 Et quid, si capi in bello iusto promiserint se non fugituros, ibid.
 12. p. 197
 Et an teneatur ad restitutionem, qui eis auxilium, aut consilium
 ad fugam dederit, ib. in fine.
 Et an mulas, non servus, qui ob stipendium, vel causam ediscen-
 di officium cum Domino convenerit ad certum tempus, & anno-
 rum numerum, peccet mortaliter, si a Domino fugiat, ib. 6.
 Et si querat, ut si servus possit commodum se per sua redimere,
 tunc illi possit tunc concessio fieri, ut redeat ad suos. Et si
 Dominus, qui servum capsi in bello iusto, & cum alteri vendide-
 rit, an tunc tunc conficiat talis servus fugere poterit ab eo,
 qui eum emit, ib. 7. per tot.
 An servi Turcorum, & Maurorum non solum possint fugere, sed
 etiam ab illis, non autem ab aliis aulicis, quidquid poterint, &
 hoc sine aliquo unde restituantur, vel si teneatur illud restitu-
 ere, si commo de possint, aut certe in alius pios impendere, t. 7.
 r. 8. 13. p. 197
 An servi ex peccis delicti possint fugere, t. 7. r. 8. 14. p. 198
 Et deducitur, posse licite fugere si teneantur enim, qui iuste ad cam
 pagnam dimittuntur, ib. in fine 5. 1. & in aliis ejus not.
 Et observatur, quod proles fugit uxoris conditionem, unde si
 mater se vendidit, vel a Parentibus vendita est, vel ob crimen
 se victi adflicta est, proles non potest fugere, ib. in fine ref.
 An servi in casu, quo possint fugere licite, si inveniantur, possint
 a Domino puniri, t. 7. r. 8. 15. p. 198
 Et an servus possit pignori inter absentes 30. annos, bonis fide-
 & inter presentes in decem anni sufficienti, & si male fide
 fugiant an efficiantur liberi post 30. annos, ib. 6. 3. per tot.
 An Christiani mancipia libellum teneantur in conscientia solvere
 guerras, & Principibus impoant, t. 7. r. 8. 16. p. 198
 Et an Princeps etiam Infidelis possit tributa imponere solvenda
 Christianis per ejus Regnum transactibus, ib. 1. in s. 1.
 An servus, quia a Domino ad turpia sollicitus acquirat liberta-
 tem. Et si hoc extendatur ad masculum etiam servum si Domi-
 nus ad turpia illius compellere; vel qui inhominiter illum
 cruciat, an abique peccato etiam fugat et liceat. Et si ea, quae hic
 servus post fugam acquirat, Domino acquirat, t. 7. r. 8. 17. per
 tot. p. 199
 An si Dominus consentiat in matrimonium servi, personae libera
 ignorant, servus acquirat libertatem. Idem est, si Dominus
 auxilium in usum tradat homini libero servituti non igitur,
 si tamen Dominus doctis instrumentum scilicet conficiat, t. 7. r. 8.
 18. p. 199
 An servus possit adoptari, & adoptans acquirat libertatem. Et
 cum Dominus alius interveniat, utrum servum filium nomi-
 nat, an servus acquirat libertatem, t. 7. r. 8. 19. p. 199
 An servi acquirant libertatem, si a Domino promittatur saltem
 in conscientia. Et quid de eorum filius in tempore promissionis
 nascitur, t. 7. r. 8. 20. p. 199
 An servus Infidelis, vel Hetericus, si convertatur ad fidem acqui-
 rat libertatem. Et si Dominus Infidelis, vel Hetericus simul
 in servum convertatur ad fidem, perdat dominium servi, t. 7. r. 8.
 21. p. 200
 An servi Christianorum, qui in Tribunali S. Inquisitionis denun-
 tiantur, t. 7. r. 8. 22. p. 200

tur tanquam haeretici remaneant ipso facto liberi. Et si diver-
 ent, quod acquisita semel a servis libertate, nunquam ad servi-
 tutem pristinam redire possint, etiam si eorum Dominus ad fidem
 convertatur, & omnia bona restituantur, t. 7. r. 8. 22. p. 201
 An observetur, quod si servus Infidelis Dominum spoliatum ab
 eide bona sine Inquisitionibus denunciet, & si nullibi inven-
 iatur concessit illi libertas, potest illi danda est, ib. 5. 9.
 An servi, qui libertatem Romae in Capitolio acquirant, illam pro
 toto Orbe acquirant, t. 7. r. 8. 23. p. 200
 De aliis modis, quibus servi acquirant libertatem, t. 7. r. 8. 24.
 p. 200
 An expedit, & sit opus pium concedere servis libertatem, t. 7. r. 8.
 25. p. 200
 Servi quibus modis possint se redimere, t. 7. r. 8. 26. p. 201
 An servus, vel ancilla possit sibi retinere, & quod pro impia illata
 vel utrum corpus illicitum ei elargitur, t. 7. r. 8. 27. &
 in aliis ejus not. p. 201
 An servus possit sibi retinere, quae ludo acquirit, t. 7. r. 8. 28. p. 201
 An servus possit, in seipso Dominum, aliquid ludere, t. 7. r. 8. 29.
 p. 201
 Et si s. 1. bujus ref. sex causas exponantur, in quibus servus possit
 dominium aliquorum rerum habere, & de facto habet, ib. & in
 aliis ejus not.
 Etiamque notatur, quod si mancipium ludo inrentus privaret Do-
 minum labore, non teneatur restituere nisi tantum pretij, quan-
 tum existeretur ille labor, quo Dominum servavit, & nihil
 aliud, ib. 5. 5.
 An servus possit sibi retinere, quae ipse relidis sunt in legato, & o
 testamento, t. 7. r. 8. 30. & in aliis ejus not. p. 202
 Quidam servus aliquid sibi subtrahat de necessitate sine Domi-
 ni incommodo, & propter opera praescripta, ex quibus lucrum
 colligebat, in erroretur in laudem si huiusmodi dominium sibi
 vel Domino. Quod est querere, an servus possit habere aliquam
 rerum dominium, & de rebus si se acquirat, idem, t. 7.
 r. 8. 31. 5. 5. & 5. & in aliis eorum not. p. 202
 Et an hoc intelligatur non solum de servis, qui domi nascuntur,
 sed etiam de servis emptis, & in hoc capiti, ib. 5. 3.
 Et an Dominus peccet mortaliter, si tamen committat, in ser-
 vis talia ab eis auferat, in casibus praedictis, ita, si servi pos-
 sunt uti compensatione occultis, ibidem 5. 4. & in ref. 31. 5. etiam
 4. signatur in fine, p. 203
 Et ex doctrina ref. 31. inferitur decisio casus dubii facti pra-
 ctice, ibi de Violariis, qui diversarum in boipitiis, in quibus
 non certum pretium comedunt ex cibis appositis, quod voluit
 Apolo, nam illi etiam subtrahere sibi possunt, & reservare ali-
 quod ea, quae committitur erant, durante appetitu, ib. 5. 5.
 An servi in casibus, in quibus sibi acquirant, & si Dominis (spolien-
 tur, possint sibi facere occultam compensationem. Et in 5. 1.
 bujus resolutionis opponuntur les casus, in quibus servus acquirat
 sibi dominium, t. 7. r. 8. 33. p. 203
 An servi possint tacere eleemosynas, t. 7. r. 8. 34. p. 203
 Et an si servi habeant aliquam bona propria, possint de eis donatio-
 nem facere, ib. 5. 2.
 Et an servi possint habere aliquam rerum dominium imperfe-
 ctum, t. 7. r. 8. 35. ad med. & verbi. Sed quia, p. 204
 An quo servum alium per dedit in usum reddit, vel occidit,
 teneatur restituere aliquid non solum Domino, sed servo, t. 7.
 r. 8. 36. p. 204
 An qui occidit servum suum, teneatur aliquid haereditas servi re-
 stituere. Et de aliquibus aliis casibus agitur, in quibus Dominus
 lethaliter peccat, si iniuria illi servus suis a se nocibilis sit, &c.
 t. 7. r. 8. 37. p. 204
 An servus ita possit a Domino inferri iniuriam, ut addit obligatio
 restituendi, t. 7. r. 8. 38. ad med. & verbi. Quia, t. 7. r. 8. 41. p. 205
 An Dominus vocando servum Christianum, & eum, vel si graviter
 eo verberet, ex levi culpa peccet mortaliter, cum 7. r. 8. 42.
 p. 205
 Et an peccet Dominus, si notis nobilitat negligentem in corripi-
 endis servum peccatis, in praedictis in, quae sunt neces-
 saria ad saltem laborum, ut suscipere sacramentorum, audien-
 tia Missae, &c. vel si jubat aliquam, quae servi facere non possunt
 sine peccato, aut si eos ocerant laboribus intolerabilibus, ibid.
 1. in 3. ref.
 An Dominus propter nimiam servituti cogendi sunt servos ven-
 dere, t. 7. r. 8. 43. p. 206
 An licet Dominus aliquando possit stimenta servis donare, t. 7.
 r. 8. 44. p. 206
 An servi, & ancillae peccant si cibos communes ex domo huius
 comedendum accipiant, nisi iuxta esculentorum, & puleutorum
 etiam

etiam si solum perveniat ad notabilem quantitatem, ut ipsi-
met consumunt, sicut vero ut vendant, 7. tr. 8. r. 45. p. 306
Et si furta fiat propter eculentia, an servi, vel mancipia peccent
mortaliter, & reoveantur ad restitutionem, ib. 5. 3. ad med.
An servi in casu equalis necessitatis possint alimen-
ta potius sibi, quam Dominis ministrare, 7. tr. 8. r. 46. p. 306
Et quid est dicendum, si daretur casus, in quo talis, & vita Domini
ulter Christiano populo, vel alicui Republice necessaria, & sa-
lus & vita servi minime, ib. 5. 4.
An servi possint parare mensam, & ministrare cibos Dominis in
die jejuniis, 7. tr. 8. r. 47. p. 307
An licitum sit Dominis operari carnes servus infidelium in die je-
juniis, vel illis imponere opera servus in diebus festis, 7. tr. 8.
r. 48. p. 307
Idem est dicendum de perpetuo studentibus, & Paganis, quibus fas
est ministrare carnes diebus jejuniis, & c. quia nulla lege Ecclesi-
astica obligantur, 7. tr. 8. r. 49. p. 307
An servi, & famuli possint licite obedire Dominis, si precipiant,
ne audiant Missam, vel laborent in diebus festis, 7. tr. 8. r.
50. p. 307
Seri in quibus non tenentur obedire Dominis, 7. tr. 8. r. 51. p. 307
An Christiani infidelium servi possint licite obsequium prae-
stare Dominis, quando in capiti in Templum Idolorum, 7. tr. 8.
r. 52. p. 308
Et ancilla, & Paganis capta possit consociare cum cum Dominis in
Templo Idolorum genus flectere, & sese prosternere, ibid. ad
fin. 5. 1.
An servi teneantur defendere vitam Dominorum cum periculo
vite, 7. tr. 8. r. 53. p. 308
An servi valide possint emittere votum, 7. tr. 8. r. 54. p. 308
An valet votum servorum collatum ad tempus libertatis, Et an
prædictum votum possit irritari a Dominis, 7. tr. 8. r. 55. p. 308
Et an valet contractus servorum collati ad tempus libertatis, ib.
5. 2. in fine.
An Dominus possit irritare vota servorum. Et quid, si votum sit
audiendi Missam, jejuniandi, communicandi, & c. Et quid de voto
servandi caritatis. De votis vero ante servitum emissis, an
Dominus possit suspendere eorum executionem, 7. tr. 8. r. 56. p.
309
Et observatur, uxorem non posse servi vota irritare, nisi spectet
ad ejus bona paraphernalia, ib. in fine ref.
Et occurrat, posse Dominum servi impuberis Perditibus orationi
omni illius vota irritare, quod est valde notandum, ib. in fine
ref.
An servi possint valide, & licite contrahere matrimonium, 7. tr.
8. r. 57. p. 308
An peccet Dominus, si prohibere intenter servum suo, in oene
matrimonium, vel coeetor impedire, nisi supplicio, afficiat ser-
vum ob contrarium matrimonium, ib. 5. 3.
An Dominus post promissionem, & sponsalia servi non possit
amandare, vel vendere illum in alium Regiorem, ibid. in di-
cilo 5. 3.
An servi matrimonio copulati possint licite vendi, 7. tr. 8. r. 58.
p. 309
Et an vxor servi teneatur cum sequi in longinquam Regionem
abiectionem, ib. prope finem. 1. primi. A. vers. Quæra.
An servus teneatur magis servire Domino, quam uxori, 7. tr. 8.
r. 59. p. 310
An servus possit dare mortuo, 7. tr. 8. r. 60. p. 310
An servi validè contrahant, & obligentur, 7. tr. 8. r. 61. p. 310
Et quid, si servus promittit pecuniam pro libertate Domino, an tunc
concedatur ratio adversus illum, ib. ad med. 5. 4. vers. Excipio.
Eodem modo, si pæsum fuit inter servum, & Dominum, ut propter
pecuniam illum manumitteret, & servus solvit pecuniam,
habet servus alioquem contra Dominum, ut se manumittat, &
alii diversi casus adducuntur pro praxi prædictarum questionum
ib. in fine 5. 1. & seqq.
An servi possint esse testes, 7. tr. 8. r. 62. p. 310
An servi possint testamento eorum facere, 7. tr. 8. r. 63. p. 310
Et an mancipia, & Christiani capci à Turcis, possint etiam in statu
& loco captivitatæ testamentum tacere, ib. 5. 3.
An servi, invitati Dominis, possint eligere sepulchrum. Et an
Dominus teneatur facere expensas cunctas pro viis servi, 7. tr. 8. r.
64. p. 311
Et an pro servo tamen impubere Dominus possit eligere sepulchrum.
Quod idem dicendum est de servo pubere, si puber servus
illam non elegit, ib.
An licitum sit se exponere ludo cum periculo mandandi mancipium
in turrem, 7. tr. 8. r. 65. p. 311
An servi possint à Dominis callari ad suavitatem vocis consen-
vandam, si ipsi consensiant, 7. tr. 8. r. 66. p. 311
An Dominus teneatur relaxare danonem à servis illatum. Et an
illa obligatio liget in foro conscientie, vel solum post iudicii
condemnationem, 7. tr. 8. r. 67. p. 311

*Appendix ad alias difficultates mixtas, & dispositas per alias Tom.
Tres, & Ref. qua simul perveniunt ad hoc quæsum Seruus.*

Servi Christiani infidelium, si tempore Paschatis non habeant eu-
ngiam Confessionalis, an teneantur elicere adum contritionis de
peccatis mortalibus perpetratis, 1. tr. 2. r. 82. 5. r. 101
Seri, qui conduunt, & purgant cibos, & mensam heris non jeju-
nantibus, iterant, mensæque servant, an culpe participet
faciantur, 4. tr. 6. r. 121. 5. 4. p. 309
Seri an sint irregulariter, 7. tr. 8. r. 57. 5. 4. p. 311
Seri, & mancipia an possint testari ad plures causas, 6. tr. 8. r. 6.
12. 5. 1. p. 314
Seri an possint esse executores testamenti, 6. tr. 9. r. 4. p. 319
An servi non solum peccent mortaliter, sed etiam reoveantur re-
sistere, si non impediunt furta domesticæ, 8. tr. 7. r. 31. 5. 1. p. 319
Seri, si fugi-ant ad Ecclesiam propter servitium Dominorum, an
gaudeant ejus immunitate, 9. tr. 7. r. 69. 5. 1. p. 333
Et an in aliquo casu Ecclesia possit compellere Dominum servum
vendere, ib.
Et quid est dicendum de servis infidelibus, non solum quoad gau-
dium immunitate Ecclesiæ, sed etiam in ordine ad iudicium.
ib. 5. 2.
Seri perpetui Clericorum, etiam si sint Mauri, Turcæ, & à Catho-
lica Ecclesia alieni, an gaudeant privilegio fori, 9. tr. 2. r. 160.
5. 4. p. 329. & in 1. r. 67. p. 10
Seri professio in Religione, contradicente, vel ignorante Domi-
no an sit valida, vel irrita. Ubique alia circa hoc, 7. tr. 8. r.
123. 5. 1. p. 69
Seri gaudent privilegio concessio Domino, 9. tr. 8. r. 5. 5. 1. p. 339
A servo thesaurus in eoquem pertinet, 7. tr. 8. r. 9. 5. 1. p. 335
Et quid, si duorum servus in fundo unus ex Dominis thesaurum
inveierit, an totum Domini sit, ib.
Et quid si aliquis sit servus, & unus ex Dominis in eo habet soli-
fructum, alter vero proprietatem, & servus thesaurum inve-
niat, cuiusnam acquiratur, ib. 5. 4.
Servus an possit donare bona ei relicta expressè, vel tacite, aut da-
ta cum conditione, ut non acquiratur Domino, 6. tr. 8. r. 7. ref.
31. 5. 1. p. 316
Servus an possit donare bona data ei ob cursum quæstionum sui co-
poris, 6. tr. 8. r. 32. 5. 1. p. 317
Vide verb. *Centus, Regularis, 2*
Item verb. *Dominus, 5*
Item verb. *Communicatio civilis, Dominus, Omnis, 5*
Circa eorum furta aliqua prædicabilia, 7. tr. 8. r. 4. 5. 1. & seqq.
p. 183
Item verb. *Capere, Dominus, Excommunicationis, Hereticus, Ingredi,*
Littera, Missione, Titulus, 1
Item verb. *Christiana, Densitas, Mancipium, 8*
Item verb. *Famulus, Superior famulus, 1*
Sequestratus.
Vide verb. *Anno, Tricenis, 1*
Seruus.
Vide verb. *Thesaurus, 1*
Servus.
Vide verb. *Promittere, 5*
Scitilia.
Vide verb. *Promittere, 6*
Item verb. *Bulla Crucialis, Lasticium, 1*
Scitilia.
Vide verb. *Bulla Crucialis, Lasticium, 2*
Scitilia.
Vide verb. *Concurrere, 1*
Scitilia.
Quoties sit sigillum. Et an sigillum Sacramentale ita obliget, ne
inuria fiat Sacramento, ut in illo viat causa, nec etiam pro cuen-
do Rege, vel liberando raso, nisi ipsa confectio, gratia, in-
fringi possit, immò nec etiam violari poterit, quia movi universi
Ecclesiæ, & hinc tota Ecclesiæ per impossibile pernat, nisi Sa-
cramentale sigillum reveletur, 1. tr. 8. r. 1. p. 310
Quoties sit malicia in frangendo sigillum Sacramentale, 1. tr. 8.
r. 2. p. 310
Et an duplicem culpam mortalem specie diversam committit vi-
olator sigilli, unam contra Religionem, injuria Sacramentum
afficiendo, reddendoque illud odium peccatoribus, alteram
contra iustitiam intimando proximum, cuius delictum oculum
proditor, & an teneatur in conscientia inprodictis viola-
tor sigilli hanc duplicem circumstantiam consistere, sicut An-
thonis committit culpam letalem etiam diversam specie, qui an-
git illicitè secretum naturæ, quod fas iuramento servare
promittit, ib.
Et notatur, quod tunc committitur hoc peccatum à Confessaria
quando volens, & advertens aliquid ex confessione revelat, ib.
5. 1. p. 311
Et an in aliquo casu possit excusari à veniali, quando aliquid dico-

ret ex quodam inadverteenti, ibi. d. d. 3. a.

An peccata, si accedat ad confessionem sine attritione, vel propo-
sitione Confessoris teneatur ad sigillum, c. r. r. 3. p. 311

An confessio facta invito Sacerdote, sed et sub sigillum, c. r. r. 3. p. 311

Et an laicus, qui putat esse Sacerdos errore penitentie tenetur
ad sigillum, ibi. d. d. 3. a.

Quid Confessorii penitentia dicat, ibi. sine resol.

An si Confessorius in aliquo de d. c. a. v. g. audivi Petri confessionem,
non vel Petri peccata, frangat sigillum, c. r. r. 3. p. 311

Et quid, si tam secreto penitentia Cuiusdam Confessorio confessus sit,
ut voluit scribi ab aliquo de illi esse confessionem, ibi. sine resol.

An si fractura sigilli confessionis datur parvitas materiae, c. r. r. 3. p. 311

An sit peccatum sacrilegii mortale, revelare animum veniale in specie
aliquis penitentis in confessione audiam, modo circumstan-
ciae nullo modo intelligant in confessione fuisse audiam, ibi. in
406 resol.

An Confessorius afferat, v. g. Petrum confessionem fuisse pluri peccata
venialia, frangat sigillum. Et quid, si dicat penitentem
fuisse seu confessionem fuisse peccata venialia, non ad d. d. 3. p. 311

Et confessionis auctor, non excusari a fractura sigilli cum, qui dicitur,
Potius, v. g. gravis peccata venialia ibi esse confessi, ibi. 3.

An frangat sigillum, qui dicit Petrus, v. g. in confessione suis mu-
ltis criminibus peccatis, scrupulose expat meum obtulit, c. r. r. 3. p. 311

Et 9 p. 311

Et obiter docetur, quod Clem. VIII. anno 1594. edidit Decretum,
quo precepit Superioribus Regularibus, ut diligentissime ca-
veant, ne ea notitia, quoniam in confessione de aliorum peccatis ha-
buerunt, ad rationem gabere inuenerint. Sed an hoc De-
cretum, non ad omnes Confessorios, sed ad eos, qui Superiores
sunt, vel deinceps erunt, dirigatur, c. r. r. 3. p. 311

Et an non oblatore dicto decreto possit probabiliter sustineri, licet
Superiori ob peccatum in confessione cognitum private (sub
dicto) Offensio dictum amobibilibus, ibi. 3.

Et licet Superiori, & cuiuslibet alii negare suffragium penitenti,
quoniam solum per confessionem agnovit esse indignum ad Offici-
um vel Praedicationem, ibi. sine med. d. d. 3.

Et si supra dicta alia licet Superiori negare suffragium licentiam
excedit foras, aliquando excedit, laudandi honestate, & alia bu-
juncti fecerunt, ibi. ad med. d. d. 3.

An sit contra sigillum confessi non dicere, non absolvi penitentem
v. g. Paula, c. r. r. 3. p. 311

Sed difficultate est, an idem dicendum sit, si Confessorius interrogat,
non Petrum absolvet, respondet. Etenim non absolvi,
quia eundem confessionem non finivit, propter superveniens impe-
dimentum, ibi. 3. p. 311

Et an sine fractura sigilli Confessorius dicere possit, non absolvi
Petrum, quia nondum perfectus confessionem, ibi. 3.

Et an dicti Confessorii, ibi si supra dicti casus frangatur sigillum
debetur penam per ordinem iniunctam contra fructores pariter,
ibi. 3.

Et docetur, Confessorium, qui de publico peccato ore asserit illum
confessionem esse suam per actum, frangit sigillum. Et quid, si
Confessorius afferat de publico peccatore non illum absolvisse,
quia non vidit penitentiam publicam de peccato, sua quia scanda-
lo publico non (satis) sit, ibi. 3.

Quoniam interrogatus fuit, si Confessorius dicens in aliqua evitate,
vel alio loco, ubi confessiones audivit, enumerari peccatum Sodo-
mitae, vel alius, frangat sigillum confessionis, & ac fractur talis
sigilli puniendus sit, c. r. r. 3. p. 311

Et quid, si in tali loco nominat Religiosum, vel Monachum tale
in evitate, ut loci, ibi. 3.

An qui dixit adulterium in tali Matrimonio peccatum grave, frangat
sigillum, etiam si non nominat penitentem, c. r. r. 3. p. 311

Et docetur, non solum idem peccatum, sed contra sigillum, si Con-
fessorius dicat, in tali evitate talis, & alia peccata committi so-
lent. Et quid, si tunc generaliter dicat gravis peccata com-
mitti, ibi. post med. resol.

An Superior, a quo petitur potestas absolviendi a reservatis, teneatur
ad sigillum, c. r. r. 3. p. 311

Et advertitur, Superiores non sigillo obligari, quando aliquis habens
causam reservatam cum illis explicat, & recepta penitentia
committit ad Inferiores pro solutione sacramento, ibidem
post med. v. c. r. r. 3.

Et an inferior petens veniri absolviendi a casibus reservatis, nullo
modo possit personam aperire, vel eum talis explicare, ac ve-
nire possit in notitiam Superioris ac Superior potest curiose
interrogare, nec inquirere cum periculo veniendi in auctitiam
personae de inferior etiam ad id tenetur, licet Superior veniam
non concedat, ibi. sub finem r. r.

An sit contra sigillum confessionis, si Superior aliquis domus
dictae Generalis, vel Provincialis in ea domo saepe pollulare po-
tatem absolviendi a peccatis claret, c. r. r. 3. p. 311

An Superior, vel quisvis alius possit a se suffragium illi, cuius de-
fectus legit notari per confessionem, quando suffragatur locuti, uti
dicitur Clem. Tom. 2.

multa de sigillo conf. si. 112. Primum, non licet ob notitiam con-
fessionis private subditis officium in illis. Secundo, non possit
Confessorius dicere Praeioribus Uxoribus, ut loquuntur, de
diligentia inquirant. Tercio, quod non potest licet. Quarta,
sua quisvis alius uti officio Confessorii committit in aliquo delicto
quod sit vigilantes circa alios copulantes, nec potest dicere, ut
solicite inquirant in iniquis, ut eos in delicto coherere. Et sic in
similibus, c. r. r. 3. p. 311

An in aliquo casu Confessorius licet potest uti notitia peccati. Sed pro
praxi huius quaestiones ex casu doctrina cursum. Inferius super
casus ibi. c. r. r. 3. p. 311

Et advertitur, quod si Confessorius fiat in confessione parare sibi
indicias a Petro, ut illum intertineat, licet tamen non exire
de domo, nisi si exeat, iocum armis ad defensionem solum instrui,
ibi. v. ad med. & c.

Similiter, si sciret Petrum non esse Sacerdotem verum, sed fidei
posse, quaestio bono titulo, non nisi deinceps, sed uterque confes-
sarius, & de alia similibus, ibi. post finem d. d. 3.

An aliquis vocat in verbi gratia, notat Religiosum, vel Magister
Novitiorum possit egerit suffragium aliqui propter peccatum
confessionis, c. r. r. 3. p. 311

Et sic contra sigillum excusare defectus naturalis penitentis, v.
gratia, si penitentis dicit confessionem se ad eum esse per
turbatam, infamiam, ut non conjunctis legitimo matrimo-
nio, c. r. r. 3. p. 311

An Confessorius frangat sigillum, si revelet virtutes penitentis,
extinguat, & alia dicit, c. r. r. 3. p. 311

Et notatur, posse penitentem obligare Confessorium fuit secreto
naturalis huius virtutes, & donec ceteris, ibi. sine resol.

An Magister Novitiorum, vel Confessorius Monachum possit in
exercitiis spiritualibus in generale denotare peccata, quod au-
divit confessionem, c. r. r. 3. p. 311

Et notatur, connotantur de peccatis, quod se dicit in confessione
illo in loco audire, modo ita praeceptor hoc facit, & tunc, ut
impossibile sit iode propter peccatum, non esse violatorem sigilli
peccata tamen propter leandrum datum, & quia confessionem in
reddidit odium, ibi. 3.

An si Confessorius ea confessionem intelligit famulum esse factum,
possit illum dimittere, c. r. r. 3. p. 311

An Sacerdos, qui sit in confessione factum fuit factum, possit
tamen accusare ad alios iudicis extra confessionem cognita, c. r. r. 3. p. 311

Et quod inferatur, quod si publicis auctoribus, vel publicis & occultis
notis non fiat absolutus Confessorius, & petant Communicationem,
Confessorius potest cum illis negare, dicendo eos esse in publi-
co peccato, ibi. ad med. p. 311

An pro servanda vita possit Sacerdos aliquo modo manifestare peccata
penitentis, v. g. Sacerdos ex confessione auri fuit auctor
paratum, in Syria, vel viam paratum ad Ephraim Missam esse
veneno intectum, & c. so in his talibus possit Monachi amittere,
& sylvam non intrare. Et hoc etiam, si huiusmodi Sacerdos in
supradicto casu existens in peccato mortali, & non possit obtem-
perare debet enim providere sibi in meliori modo, quod
possit de exortione, quod sit Sacramento in vero sufficit ad
quod sufficit, c. r. r. 3. p. 311

An ad evitandum mortem Sacerdos, qui querit aliquid, in talis
persona peccata sui illi confecta fuerit, possit affirmare, c. r. r. 3. p. 311

Et inferatur primum, Confessorium, qui penitentem soluit absol-
vere propter eius indispositionem, si potest, & eodem peniten-
te columinandi vel vindictam accusat de facto crimine, non
possit se defendere manifestando confessionem factam, ibi. 3.

Secundo, quod dictum est de periculo vicia corporalis locuti etiam
habere periculum vicia spiritualis, ut auctor propter illud
vitandum se ipso possit Confessorius revelare, ibi. 3.

An Confessorius sine fractura sigilli possit manifestare peccatum
viam paratum, v. g. propositum prodeci Republicam, vel
occidendi innocentem, & c. r. r. 3. p. 311

An sit fractura sigilli, quod notat talis, quod penitentem
teneatur confiteri. Et si non confitetur, quod licet debeat
Confessorius, ut si v. g. penitentem confiteri in quodam domo ef-
fectu conventuali heretico, & c. in loca docetur, quomodo
de genere debeat Confessorius circa absolutorem talis peni-
tentis, c. r. r. 3. p. 311

An si fractura sigilli fiat in penitentis voluntate, sit licita, c. r. r. 3. p. 311

An Confessorius possit revelare haereticis restitutionem facien-
dam, quod debeat mortuos penitentem. Et quid maxime in
predicto caso, si addit licentiam penitentis, qui scit mortem
de Confessorio, ut ita revelet, ibi.

Et quid, si non facta constet de voluntate penitentis iam mortui, &
heredes ipsi dubitent, & praesumant contra Confessorium, suffi-
se Confessionem revelatam absque aliqua licentia illius, ibi.

Et quid, si heredes nolent ex avaritia, ut accidit, & dicitur Con-
fessorius acquirere, ibi. sine resol.

An possit retinere in Confessorio de licentia penitentis, ut pro-
betur penitentem commendat in foro externo, ut, v. g. Parochus
det

des sacrum Eucharistiam, vel sepulturam Ecclesiasticam, publico usurario, vel aheretico, &c. t. r. r. 8. r. 29. p. 320

Et in iudicio quando publica merita est confessio mendicanti R.ajo, non possit postea perire testimonium a tali Confessario quod verè de peccato suo publico penitenter & confessa, & absoluta sit Confessio, non vero ne quidem quod fornicationem suam hic confessa sit direxit, aut indirectè puniendū, quod cum à peccatis suis publicis absolvi, iudicare possit, ib.

An Confessarius de licentia penitentis possit revelare confessionem, t. r. r. 8. r. 30. p. 321

Et notatur, non sufficere & quomocumque licentiam presumptam, interpretativam, vel talem etiam in bonum ipsius penitentis ad revelandum sigillum confessionis, sed requiri formalem, & expressam, & debet esse libera, spontanea, & non vi iururantis, aut dolo extorti, immò neque per preces importunas, adde neque per meritū reverentiam ipsius Confessarii obsecrans, ib. 3. & 4

Et advertitur, penitentem postea revocare banc licentiam, quoniam voluerit, etiam absque iura, & illa causā, ib. fine 3.3

An Confessarius, quando penitens dicit licentiam revelandi Confessionem debeat exigi in scriptis, t. r. r. 8. r. 33. p. 323

Et in predicto casu, si dubitatur, an ea revelabit, vel non habet de licentia penitentis, credendum est testimonio Sacerdotis, & non per penitentem, ibid. in fine.

In quā civitate huius Regni, Confessarius cum licentia penitentis in ordine ad confilium petendum manifestavit quidam Sacerdoti aliqua peccata, de quibus ipse postea cum aliquibus locutus, illorum cum à me fuit tunc, an dictus Confessarius fessperit sigillum confessionis, t. r. r. 8. r. 32. p. 321

An cum Sacerdos de licentia penitentis revelat peccatum, illi alii teneantur ad sigillum, t. r. r. 8. r. 33. p. 323

Et docetur, Confessarium, qui alium Confessarium, cui ea iocutionis penitentis peccatum, & persona ejusdem penitentis manifestatur, obligari sacro sigillo, ib. 4.

Et in §. ult. huius Resolutionis cursum explantur alii septem casus, & per omnes in quibus omnes teneantur ad sigillum, sed per omnes casus magis late in hoc verbo sigilli disticti, & in aliis ejus not.

An si penitens confiteatur cum laico existimans posse in absentia Sacerdotis absolvi teneatur laicus celare peccata audita sub sigillo, t. r. r. 8. r. 34. p. 323

An laicus, si ex necessitate audiat aliquem confessionem, teneatur ad sigillum, t. r. r. 8. r. 35. p. 323

Idem a foris dicebam de delicto, cuius penitent non habet simul cum Sacerdote audire confessionem ad majus erubescant meritum, ibid. in fine 3. & 4.

Ex notatur, quod in supradictis casu, etiam si laicus non teneatur ad sigillum confessionis, teneatur tamen maxime sacrore naturali, neque pro aliqua causa debet illud infringere, etiam adhibito juramento, & potius subire mortem fulare, quam illud naturae alio modo violare, ib. 3.

Sequitur etiam huiusmodi laicum assumptum à penitente loco Sacerdotis, etiam si audiat delictum aliquod ea confessione illius non possit tamen iudicare compelli ad illud iudicialiter manifestandum, neque in eo iudicem posse fundare inquisitionem aliquam, ibid. mod. dist. 6.3

An qui se fingit Sacerdote, teneatur ad sigillum, t. r. r. 8. r. 36. p. 323

An qui casu audivit peccata alicuius, teneatur ea non manifestare sub sigillo, Et quid, si ex indigitijs qui audivit alterius confessionem sacramentali, t. r. r. 8. r. 37. p. 323

Idem est de eo, qui intelligit naturam per auris, & signa, vel quemquam fœdaturum altius confitentem, ibid. fine 3.3

An quando quis coram multis confiteatur, ut in naufragio, aut remore pressus, teneatur omnes, qui ad iur ad sigillum, t. r. r. 8. r. 38. p. 324

Et an Confessarius teneatur ad sigillum respectu eorum, qui simul fecerunt peccata audierunt, ib. 3.

Sed advertitur, quod si plures Confessarii confessionem audierunt quacumque occasione, non possit postea iter se loqui de alienis peccatis, neque alii inter se, neque cum ipso Sacerdote id potest licite facere, sed teneantur omnes ad sigillum, qui alterius peccata, dum confiteatur, audierunt, & si licite, sive illicitè, sive indirectè, sive immediate audierunt, ib. 3. & 4.

An interpres teneatur celare peccata sub sigillo sacramentali, t. r. r. 8. r. 39. & in multis aliis not. p. 324

An si v. g. Petrus confitatur aote confessionem virum doctum in ordine ad confessionem sciendam non cum illa, sed cum alio, teneatur dictos Confessarios id sigillum, t. r. r. 8. r. 40. p. 324

Et docetur, quod si penitens virum doctum consulat, ut sciat, quomodo se preparare debeat ad confessionem, non teneat virum doctum manifestare peccata, etiam si sub excommunicationis præcipio, ib. 3.

Ex non cursum deducitur, quod quando obligatio regendi alii tantum secreti naturæ alii, & non quibus sacramentalis, teneantur Confessarius manifestare sub excommunicatione rem huius revelatam, & c. ib. ad mod. dist. 7.3

An qui revelat etiam confitendo à Confessario, teneatur celare ipsa peccata manifestata sub sigillo, t. r. r. 8. r. 41. p. 325

Et an omnes alii, qui ab illis, qui à Sacerdote audierunt, audierunt, & alii ab illis, & id ab illis, sive mediate, sive immediate, sive licite sive illicitè audierunt, omnes teneantur ad sigillum confessionis ibidem à mod. 3. & 4.

An qui invenit eorum, in quibus scripta erant alicuius peccata, teneatur illa peccata abscondere sub sigillo confessionis, si re ipsa confessionis facta sit, si vero abscondenda sit, t. r. r. 8. r. 42. p. 325

Et an si dicta peccata vergerent in damnum commune, seu alius innocentia tertiis, teneatur in tali caso repetere Chartam illa peccata revelare ad averendum tale damnum, ib. sub fine 5.3

Et si reperiatur supradicta Charta moraliter certum sit non nisi levius, & non infamatoria peccata in ea esse, idque eruditior legat, vel lecta alius divulget, non debet censeri peccatum mortis, sicut Superiores, aut iudex, qui iudicat se habere peccatum mortis alicuius vellet contra eum loquere, vel tantum peccat venialiter, ib. 3. per tot. & c.

Ex quo solvi potest, quid est dicendum de illis, qui reperiit libellum in quo scripta sunt peccata alicuius. Et quid, si Charta scripta sit ad virum doctum ad petendum consilium pro confessione, t. r. r. 8. r. 43. ad mod. 5.3. p. 325

Ex quibus etiam liquet, quod si iudex invenisset peccatum rei schedulæ commendatum ad confessionem sciendam, teneatur iudex celare, si inquisitionis criminis, & non iurari ea illa notitia, immò etiam si cum reum condemnasset, contra eum testibus & potest intelligere totam declarationem, vel accusationem eorum fuisse ex sigilli violatione, teneatur damnum absolvi & dimittere, ib. 3. & c.

An quæ peccata non sunt, & aliis concernunt, teneatur Confessarius celare sub sigillo, t. r. r. 8. r. 44. p. 326

An si penitens explicet aliqui in confessione concomitantè, teneatur Confessarius celare sub sigillo, t. r. r. 8. r. 45. p. 326

An aliquando Confessarius possit obligare penitentem ad declarandum Complicem, t. r. r. 8. r. 46. & in aliis ejus not. p. 326

Et advertitur, posse eorum genere, ut licet potius dicat, si velle per se ipsum immediate, vel per alium dare notitiam complicitate ad impetenda maius iustas obligationem, ad hoc Confessarius possit illi differtè absolvi, ibid. ante medium Resol. 3. veri, qui rectè.

An licet Confessarius interroget de Complice in confessione in ordine ad ipsius correctionem, & illam facere de licentia penitentis. Ex hoc fit absolute contra sigillum confessionis, t. r. r. 8. r. 47. & in aliis ejus not. p. 327

Et notatur, quod ea hypothè quod affirmativa opinio rei probabili non tamen ea hoc debet Confessarius interrogare de complice in hunc finem correctionis, sed expectare, ut penitens ei sua ipote testetur, ibid. in fine 3.3

Et an illa peccata alius tam complicitate, quam non complicitate in confessione narrata, claudantur sigillo, ut sine complicitate, aut alio in ipsi peccata latentia, esse habeat confilium à penitente, & complicitate iura revelare non possit, t. r. r. 8. r. 48. inter mod. & c. in aliis, v. Deinde, p. 327

Et docetur, quod si Sacerdos fraude, vi aut importunis precibus extorqueat à penitente manifestationem complicitatis, aut licentiam revelandi confessionem, absque dubio graviter peccat, t. r. r. 8. r. 49. in fine 3.3. p. 327

An si penitens absque necessitate manifestaverit peccatum in confessione teneatur Confessarius occultare tale peccatum sub sigillo Confessionis, t. r. r. 8. r. 50. p. 328

Et cursum ducitur, omnis, qui occasione sui peccati ea pluri tantum tenens in confessione dicit, cadere sub sigillo, etiam si supposito addita sint, ib. fine.

An sit contra sigillum Confessionis etiam cum licentia penitentis revelare peccata complicitatis, absque complicitate licentia, t. r. r. 8. r. 51. p. 328

Quid facere debeat Confessarius, si ex confessione unius complicitatis peccata alius, & alter in confessione tuet, tota, t. r. r. 8. r. 52. p. 328

An Confessarius statim post hanc confessionem, & datam inquisitionem possit loqui cum penitente absque licentia, de errore v. g. comitibus in dicta confessione, t. r. r. 8. r. 53. & in multis aliis ejus not. p. 328

Ut cum Confessarius in aliquo e. s. sine licentia penitentis possit loqui cum illo de peccatis auditis in confessione, videlicet Confessarius commisit aliquem delictum in abscondendo penitentem, queritur, an possit illi manifestare extra confessionem, etiam si penitens non dederit licentiam manifestandi, t. r. r. 8. r. 54. & in aliis ejus not. p. 329

Et notatur sigillum confessionis non solvi, quocumque finem licentia penitentis Sacerdos extra confessionem, & cum penitente loquens de peccatis commissis, & multis in confessione, modis id tamen facit iudicio promovendi penitentis salutem, ib. prope fin. rel. 3. v. Notandum.

An si penitens non vult dare licentiam Confessarius, ut ei aperiat defectum commissum in confessione, possit illum aperire, t. r. r. 8. r. 55. & in aliis ejus not. p. 329

Et an tamen in ipsa confessione, etiam non petita licentia à penitente, ex rationabili causa possit exprimere eorum, quæ in alius

illis confessionibus dicta, & confessi fuerunt. 2. t. r. 2. l. 16. prope fin. i. vers. Non nego. p. 359.

Et advertitur, quod quamvis sit peccatum loqui cum penitente post confessionem de peccatis confessis, hoc ipse agit ferat, quia tunc esset odiosum, tamen hoc non esset contra sigillum. ibidem in fine resolutionis.

Et an possit Confessorius videns penitentem penitentiam in confessione impositam non adimplere, monere illum, ut promissa adimpleat. t. r. r. 2. ref. 17. §. 1. p. 330.

Quidam Confessorius contra Confessionem locutus est cum penitente de peccatis confessis, qui cum apud Episcopum accusavit, querevit tunc a me Antistes ille, an talis Confessorius tanquam fractor sigilli puniendus esset. t. r. r. 2. ref. 18. p. 330.

Et an Confessorius puniendus sit tanquam fractor sigilli, si afferat, verbi gratia, auditivum in confessione peccata publica fornicationum notissimè meretricis, ibid. §. 1.

Quæ potest imponatur Confessorio revelanti sigillum Confessionis. t. r. r. 2. l. 19. p. 337.

Et notatur, quod nec poena, depositionis videlicet, & perpetuæ reclusionis incurratur ipso facto ante iudicis sententiam. ibid. §. 1. Aliis verbis personis distinctis à Confessorio, quas etiam sigillo confessionis tenet diatimas, non sunt impositæ dictæ poenæ. ibid. §. 1. a. lin. 4.

Et notatur, non infigi supradictas poenas ob quancumque violationem sigilli, sed solum ob revelationem peccati; unde, si solum revelare aliquis ingominosum in confessione cognovit, sed quod peccatum non sit, non incurrat illas poenas, licet nec ille, qui cum penitente loquitur contra Confessionem de peccatis ab ipso auditis, & non petita licentia, ibid. §. 1.

Et cum fin additur depositionem istam non solum significare prohibitionem audiendi Confessiones, sed etiam ejusmodi muneris Sacerdotalis. ibid. in fine.

Quomodo potest constare de hoc delicto. t. r. r. 2. l. 20. p. 337. An Confessorius teneatur dare schedulam peccatori, quem non absolvit. t. r. r. 2. l. 21. p. 337.

An Confessorius sine fractione sigilli possit manifestare penitentiam, quam imposuit penitenti. t. r. r. 2. l. 22. p. 337. Et quid, si Confessorius diaclit Coronam B. Virginis imposuisse pro penitentia suo cuiusdam penitenti. Et quid, si penitenti esset unum, *Miserere, quæque Paternoster*, &c. ibid. ad medium resolutionis, & latine in ref. 63. p. 338.

Et advertitur, non bene fuisse quando Confessorium, qui cum cuiusdam gravi peccata, sed ignorata, inveniunt in Confessione longo tempore publice audire solemnem Sacrificium fidei genibus, &c. ibidem in fine ref. 64.

An penitentia teneatur penitentia impositam à Confessorio non manifestare sub sigillo. Et quid, si ea revelatione huiusmodi reddenda aliquid male faciat, aut aliquid minus exultatione dignum in Confessione, aut aliquid aliud. t. r. r. 2. l. 23. p. tota p. 337.

An Confessorius possit peccatum in confessione audire revelare, quando ipse nequit aliter peccatum suum manifestare, licet ex eo veniat in cognitionem penitentis, t. r. r. 2. l. 24. p. 337.

Quomodo se gerere debeat Confessorius, quando interrogatur sub iuramento, an in confessione audierit peccatum aliquod. Et aliqua advertitur, quæ contingere possunt in supradictis casibus, vel similibus aliis. t. r. r. 2. l. 25. p. 337.

Et tandem datur doctrina Confessorio, quid, & quomodo respondere debeat si Sacrilegi, vel Minister Mille à Confessorio querat, an appenda sit particula pro communione Petri, quod respondeat Confessorius, an hoc ab ipso penitente queritur. ibidem in fine resolutionis.

Sigillum Confessionis ita obligat, ut finita confessione Confessorio non sit licitum amplius de illa loqui cum penitente sine speciali ejus licentia, nec possit vultu, aut factis peccata illius ea probare. t. r. r. 2. l. 26. §. 1. p. 337.

Sigillum Confessionis Sacerdotis transiens, an incurrat irregularitatem. t. r. r. 2. l. 27. §. 1. p. 337.

Sigillum Confessionis Sacerdotis transiens, an Inquisitores possint illos punire, t. r. r. 2. l. 28. §. 1. p. 337.

Vide verb. *Jus Latorum*, tom. 5.

Qui sub sigillo naturalis (scilicet ab aliquo muliere fuisse sollicitatam à tali Confessorio, in teneatur illum denunciare. Et quid in causa hæresis formalis, t. r. r. 2. l. 29. p. 337.

Signatus tassilus, vel sileas, an teneatur pro restitutione, t. r. r. 2. l. 30. §. 1. p. 337.

Ubi, quod si dubium sit, quid in tali caso faciat lucraturus, si frandes non inter venissent, ad quod teneatur, §. 1.

Vide verb. *Adulter, Charitas*, tom. 6.

Vide verb. *Facies*, tom. 7.

Signatus, & encaussus dispensatio à Pontificis an valeat in foro conscientie, t. r. r. 2. l. 31. §. 1. p. 337.

Vide verb. *Charitas*, tom. 6.

Divina Cædæ, tom. X.

Signum.

Qui per signa, & nutum contrahit matrimonium loqui valens, an peccent saltem venialiter, eodem. a. tract. 6. ref. 14. §. 1. & seqq. pag. 357.

Quoniam signa demonstrent donationem esse factam causa mortis, t. r. r. 2. l. 32. §. 1.

Signum concubitus in sponsalia, vel matrimonio, an sufficiat, §. nomine Episcopi persona extraneæ respondeat, tom. 2. tract. 6. ref. 32. §. 1. p. 141.

Vide verb. *Contrahere*, tom. 2.

Item verb. *Ingalia, Inimicus*, tom. 7.

Item verb. *Emphyteusis*, tom. 8.

Item verb. *Calculus*, Reverentia, tom. 9.

Vide verb. *Prætorum*, tom. 9.

Simonia, Simoniacus

Utiarium de Datis, & Promissis super Bullam Greg. XIII.

An si quis cum Pontifice scienter committeret Simoniam, incurreret in poenas, si Papa expresse cum ipso non dispenset, tom. 5. ref. 7. r. p. 308.

Et an pontifex incurrat poenas, & crimen Simonie juris positivi, ibid. §. 1.

An si Simonia detur parvitas materis, ita ut hoc peccatum aliquando possit esse veniale. Et adducuntur multi casus in exemplum, & pro præstis huius difficultatis. t. r. r. 2. l. 33. §. 1. p. 308.

Et an ea committatur. Extrava. de Simoniæ, & Cõst. S. Pii Vincetur per Simoniam, quæ videtur esse parva ex parte pretii ib. §. 4.

An poena contra Simoniacos ordinatos extendatur ad eos, qui prima tonsura initiati sunt. t. r. r. 2. l. 34. §. 1. p. 309.

Et an suspensio, quæ puniuntur Simoniaci ordinati, incurratur per suspensionem ejusmodi Ordinis, Et an ordinatus sit irregularis, ibid. §. 4. & seqq.

An Bulla Sixti V. contra male promotos ad ordines sit usu recepta, quoad absolute tunc censuram, & inhabilitatem, t. r. r. 2. l. 35. §. 1. p. 310.

Et explantur, quæ poenæ sint lætæ in ordinatos Simoniaci, ibidem §. 2.

Et an Simoniaci occultis suspensionibus tollatur pro penitentia, & manifesti per Episcopum post penitentiam, ibid. in fine §. 3.

Notabilia quædam circa poenas contra Simoniacos indicantur. Et docetur, poenas contra Simoniam confidentialia multas esse, t. r. r. 2. l. 36. §. 1. p. 310.

Et advertitur de poenis ipso jure latæ nullæ esse impositas committentibus Simoniam, nisi Simonia fuerit commissa in ingressu Religionis, in ordine, & beneficio, ibid. §. 4. & in §. 2. p. 311.

Et difficultas est, an dictæ poenæ incurrantur ante sententiam pergere communicationem, ibid. §. 11. p. 311.

Et tota doctrina huius ref. est valde notanda, idè legem eam per totam.

Antequam Simoniaci in Ordine, & beneficio, & ingressu Religionis subdantur poenis, Et de aliis pluribus casibus benignioribus circa materiam Simoniam agitur, t. r. r. 2. l. 37. & in multis aliis ejus not. t. & a. p. 311.

Et notatur, non esse obligationem restituendi pretium acceptum pro collatione Sacramentorum. Et supponitur, Simoniam non obligare ad restitutionem jure naturalis, sed jure positivo, ibid. §. ult. per totum.

An ut Simoniacus incurrat poenas juris, opus sit Simoniam esse ex parte utriusque completam. Et pro præstis huius quæstiones adducuntur aliqui diversi casus in reatu huius ref. Et in prædictis casibus, dum præcipue proponuntur, ut Simoniacus sit in prædictis casibus in conscientia maneat, & interim poterit Confessorius virtute Bullæ Cruentæ absolvere ab excommunicatione, & suspensione, &c. Sed si Simoniacus est in mora petendi dispensationem, non est ab absolvendus donec dispensationem obtineat. c. 5. t. r. 7. r. 7. & in aliis ejus not. t. & a. p. 312.

Etiamque notatur, poenas latas in Simoniacos non comprehendere illos, qui tantum Simoniam committerent jure Ecclesiastico, & humano prohibitam. Pro quo etiam alii casus in exemplum adducuntur in §. 1. per totum, & in plurimis aliis ejus notationum.

An Simonia realis, & completa, solo tamen jure Ecclesiastico prohibita, subiacet restitutioni, & poenis Simonie. Et in corpore huius ref. accipiuntur aliqui casus, in quibus non incurrit poena Simonie. t. r. r. 2. l. 38. & in aliis quamplurimis ejus notationum. p. 313.

An emens Vicarius Episcopi teneatur resignare, & Episcopus pretio resignare, velut Simoniaci recepti, t. r. r. 2. l. 39. p. 313.

Et in textu ref. huius docetur, cui restitendum est pretium pro Simonia in ordine, beneficio, & ingressu Religionis. ibid. prope fin. §. 1. a. vers. Verum.

Et an non tantum pretium pro Simonia in Ordine, beneficio, & ingressu Religionis sit necessarium restituendum, sed etiam pro aliis diveris casibus. ibidem.

An Generalatus, Provincialatus, Correctoratus, Prioratus, &c. incl.

- includantur sub nomine beneficii incurrendas penas Symoniacas. t. 5. tr. 7. c. 10. p. 213.
- Et ad mediatores Simoniaci electionis ad Prælatum aliquam Religionis incurrant excommunicationem. ibid. §. 4.
- An Regulares convenientes inter se, ut alter in una electione suffragetur illi, & alter alteri in alia committant Simoniam. Et quid si pactum non interveniat, sed tantum satura obligatio (pei), ut si dicator ad hoc suffragetur, & providebitur tibi de aliqua te, vel quid simile. t. 5. tr. 7. c. 17. p. 213.
- An sit Simonia per mutare res spirituales, dum modo non sint beneficia, v. g. si Monachus dicat alteri, Elige me in Provinciale, & ego eligam te in Priorem, vel fac pro me Sacrum, & ego italem pro te, audiam tuam Confessionem, si tu audias meam. t. 5. tr. 7. c. 18. p. 214.
- An incuratur labe Simonia, si petatur a Monialibus dos, quando Monasterium est dives. t. 5. tr. 7. c. 13. p. 214.
- An si Ministri Sacramenti, ut detur pecunia in pretium illius, & faciat jurare, ut omnino tali pacto det, possit sine Simonia dari. Et an in tali casu jurans possit ut equivocone, & restrictione tantum in mente retineat. Et quid si Ministri petat me jurare coram alio. t. 5. tr. 7. c. 14. §. 1. & tribus seqq. p. 215.
- Et an necessitas recipiendi Viaticum homini jam conseq. vel non habenti peccatum mortale, sit causa sufficiens ad hoc, ut pro illo recipiendo det pecuniam Ministro nolenti aliter ministrare. De Confirmatione, & Extrema Unctione in dicto casu, non videtur esse eadem ratio. ibidem, prope finem §. 4. quarto, & vers. qui etiam, &c.
- Et an sit Simoniacus, si adulter in extrema necessitate Baptismi confitetur, sibi que per se, quod difficultat sufficientem contritionem habere, pecuniam offert Ministro, & ad redimendam suam vexationem. ibid. §. ult. &c.
- An Mafci, qui in Ecclesia divina officia tenent, aliquid temporalius accipere possint sine labe Simonia. Et quid de concionatoribus. t. 5. tr. 7. c. 15. p. 216.
- Et an sit Simonia aliquod tantum pretium accipere pro labore interno functionis spiritualis. ibid. §. 3.
- Et quid pro labore externo, v. g. iter agere unus leuon ad dicendum Sacrum, expectare quovis pro horam, vel aliud tempus ad celebrandum, &c. ibid. §. 4.
- Et an ad Simoniam pertineat, si quis iudicem Ecclesiasticum indiget pecunia, ut iustitiam in causa spirituali administret, Et quid in causa civilis. ibid. ante medium §. ult. & vers. An verò.
- An liceat alicui iurare prece con alio pro premio temporali. Et an in hoc sit periculum Simonia, tom. 5. tr. 7. c. 16. & in aliis ejus not. p. 216.
- An Simonia ad alia beneficia obtinenda inhabilem reddat Simoniacum. t. 5. tr. 7. c. 17. p. 217.
- Et an Episcopus possit vice Cancelli Tridentini sess. 24. c. 6. dispensare inhabilitate Simonia ad alia beneficia. ibid. §. 3.
- Si quis obtinuit beneficium Simoniacè, quiritur, an ipso jure privetur beneficiis antea, vel postea obtentis. t. 5. tr. 7. c. 18. p. 217.
- Et docetur, quod ob Simoniam realem in beneficio Ecclesiastico incurritur primo excommunicatio Papalis. Secundo, quod irrita est electio, presentatio, Confirmatio, & institutio; unde talis non facit fructus suos, quod etiam si tertia persona taliter provisus id ignoret, nisi tamen contradicatur, vel si tertia data fuerit pecunia per fructum, ut fieri inhabilis, vel nisi si bona fide possideret beneficium per triennium. ibidem, §. 1. ad medium, & vers. Ob Simoniam.
- Et an quando erimen Simonia in beneficio est occultum, solique suo auctori notum, suspensionem ei inferat. ibid. §. 3. signanter in fine.
- An mutare aliquid eum pactu, ut ille, qui recipit mutuum, conferat officium, vel Ecclesiasticum beneficium non solum sit usura, sed Simonia. Et utraque deor mitas usuræ scilicet, & Simonia, in confessione explicanda sit, t. 5. tr. 7. c. 19. & in aliis ejus not. p. 218.
- Et quid est dicendum, quando aliquis v. g. confert statim, quantum in se est, beneficium de quo interpellavit mutuum, sed solummitate aliquid hoc ipsum postea det pericere. ibid. §. 3.
- An sit Simonia, si Titius promittat Cajo se daturum elemosinam pauperi, vel locupio, si Cajo impetret Titio beneficium Ecclesiasticum, vel habitum Religionis Militaris. t. 5. tr. 7. c. 20. §. 1. & t. 5. p. 218.
- Plura dubia in materia Simonia observantur. Primum an sit Simonia. Et c. 1. s. 1. tr. 7. c. 21. §. 1. & t. 5. p. 219. Et in §. 1. præterito. Secundum, an si quis gratis cedat. ibid. §. 2. & t. 5. p. 219. Et in §. 2. & t. 5. p. 219.
- Tertio, an sit Simonia, si quis det pecuniam Titio, ut ipsius merita apud Collatorem beneficii exponat. ibid. §. 4. & t. 5. p. 219.
- Quarto, an iusta via ratio possit redimi pecunia ab eo, qui non habet obligationem opponendi, ibidem, §. 5. dista ref. 31.
- Et an processione juris spiritualis possit dari pecunia ad redimendam illam vexationem nolenti cedere, ibid. §. dista ref. 31. &c.
- Et an dare pecuniam alicui, ne mihi in electione exceptionem opponat, quam jure potest opponere: vel concurrenti, ut a con-
- curso desistat, sit Simonia. Et an sit Simonia pacisci cum aliquo, ne concurret in hac electione, & tu non concurret cum illo in subsequente. Et an quando jus ad possessionem est dubium, liceat pretio cessare vexationem contra possessionem illatam. Et an si quis det alicui pecuniam, ut metum competeret incipere ad hoc, ut desistat a concursu circa electionem ad beneficium, sit Simonia. ibid. §. 6. per totum etiam dista ref. 31. &c.
- An sit Simonia dare pretium eadem verbis, ut intercedat apud alterum, ut ipse intercedat pro Collatore beneficium, ut beneficium illi conferat. Et quid si deest aliquid famulo Archiepiscopi Granatensis, ut prebibus ab ipso Archiepiscopo obtineret, ut me prebatur Regi ad beneficium illius Regis. t. 5. tr. 7. c. 22. p. 219.
- Et an sit probabile asserere, quod pro intercessione beneficii spiritualis compa: assensu potest dari pretium, ibid. in fine §. 1. &c.
- Et adducitur pulcherr. dubii, videlicet, Petrus prebendat quoddam beneficium curatæ, & se sit cum Paulo, ut vulgo dicitur, *de stemmisa*, quod si obtineret illud beneficium, dabit Pauloniam duascentas, si vero illud non obtineret, Paulus dabit eas ei, sed hoc factu, postea Paulus intercessit pro Petro, & obtinuit beneficium, quæritur an in hoc casu intercesserit Simonia. ibid. §. 3.
- Et an servare Episcopo intendendo, ut conferret beneficium non tantum preteritum servit, sed ex gratia, & benevolentia causa ex servitio sit Simonia. ibid. §. 4. & in aliis ejus not. p. 220.
- Et an Simonia mentalis inducat peras Simonia, quæ ad restitutionem obligent. t. 5. tr. 7. c. 23. §. 1. & in aliis ejus not.
- An in obtinendis beneficiis liceat pacisci de aliquo temporali retribundo tantum motivo, seu pro recompenatione gratuita. Et notatur ejusmodi pacto continere semper labe Simonia. t. 5. tr. 7. c. 24. & in aliis ejus not. p. 220.
- Et an sit Simonia, si aliquid detur pro labore suscepto, cundo, & redeundo ad beneficium collatum, &c. ibid. §. 4. & in aliis ejus not.
- An si quis promittit aliquam summam pecuniam pro beneficio obtinendo, potest etiam se illum darum gratitudinis causa, & non ex debito Justitiæ, incurrat in crimen Simonia. t. 5. tr. 7. c. 25. pag. 221.
- Et notatur, quod si resignes beneficium ex intentione, & spe, ut alterum tibi a superiore conferatur, alius non resignaturus, non eris Simoniacus.
- Et quid, si prædictum spem verbis, aut seripto quis hoc exprimat superiori, ibid. post med. §. ult. & vers. Notant.
- Et docetur, quod si pro intercessione detur plus, quam valer la barant pro beneficio collato, ut presentatur alicui verbi Patrono, quoniam ratio gratitudinis patitur, neque committit peccatum Simonia, ut est, neque injustitia, modo illud plus datum liberat. & gratis. ibid. ad mediu §. 2. & vers. Nota verò se. t. 5. p. 221.
- Quis obtinuit beneficium cum promissione dandi magnam pecuniam quantitate, quævis, an incurritur peras lata a jure contra Simoniacos, eum postea pretium non fuerit solutum. t. 5. tr. 7. c. 27. & in multis aliis ejus not. p. 222.
- Et quid est dicendum in prædicto casu, si postea post multum temporis solvat illam summam pecuniarum, quæ vocatur retroratio, an talis incidat in penas Simoniacorum, ibid. §. in p. §. 2.
- An liceat vendere, & redimere pensiones. Et an hoc sit Simonia, t. 5. tr. 7. c. 28. p. 223.
- An possit resignari beneficium cum pacto de pensione redimenda. Et an dicendum sit esse Simoniam tale pactum. Unde an pensio sit constituta possit non solvi, & beneficium tantum vacans propter Simoniam committere resignem beneficium, & penes resignatario solutionem expensarum, quas in ejus acquisitione fecit. ibid. §. 2. &c.
- An si quis resignare beneficium cum conditione, ut sibi penio solvatur, sit Simonia conditionalis. t. 5. tr. 7. c. 30. p. 223.
- An si quis resignat beneficium reservans sibi pensionem sine licentia Papæ subiacet restitutioni, & penis Simonia. ibid. §. 3. & in aliis ejus not.
- Et notatur, quod in Constitut. Pii IV. & Pii V. pensio & quodlibet aliud sub nomine beneficii proprie non comprehenditur, etiam si resignetur cum accessu, vel regressu, vel alio quovis modo Simoniacum non prohibetur, nec puniuntur in his Constitutionibus. ibid. §. ult.
- An si quis resignet beneficium cum intentione, ut resignari iterum conferat, & resignet v. g. suo nepoti, committat Simoniam prohibitam in Bullis Piiis. t. 5. tr. 7. c. 31. & in multis aliis ejus not. p. 224.
- Sed difficultas est, an sola resignatio beneficii cum accessu, regressu, vel ingressu, vel etiam permuto in supradictis Bullis prohibeatur. ibid. §. 5.
- Et breviter declaratur prædicta verba, accessus, & regressus, & ingressus, ibid. §. 6.
- An si quis post possessionem beneficii nolit a Patre, vel amico, ipso ignorante, illud obtinere fuisse, an in fore consensum teneatur resignare. Et quid de fructibus in prædicto casu. t. 5. tr. 7. c. 32. pag. 225.
- Et notatur, Episcopus jure suo dispensare possit cum promotio Simonia: in minoribus ordinibus, & prima Tonsura. Item ut in majori

gia. Et an non solum pro infante sit licitum, sed etiam pro adulto. Idem est, quando agitur de Abolutione Sacramentali in extremo necessitate. Et quid de aliis Sacramentis. *l. i. r. 1. 127. p. 17*
An licentia confitendi, mediante pecunia, sit valida, com. *l. r. 3. r. 6. p. 61*
An beneficij tituli revolvitur per Regulam de tenentibus, aut alij prescriptionem, non obstat pena inhabilitatis, aut privationis provisio impoſita. Et quid de Simoniacis, & utriusque de beneficiis valet apud Sedem. Et an si quis Simoniaci illicitus tuit in beneficium Ecclesiasticum pro ignorantia, v.g. quando Pater pro filio ignorante numeravit pecuniam, & cas in tali casu prodesset Regula triennalis. *l. 3. r. 1. r. 168. p. 177*
An Reges possint expellere Episcopum ab Episcopatu, & Simoniaci electus. Et an qui ordinatur est per Simoniam, gaudet privilegio fori. *l. 9. r. 1. r. 38. 146. & 147. p. 86. & 124*
An Simoniaci, abique tamen errore in intellectu, nam illi essent Hæretici, gauderent Immunitate Ecclesiæ. *l. 9. r. 1. r. 98. p. 44*
An si quis recipiat beneficium per Simoniam teneatur dicere Horas Canonicas. Et an omnes personæ possint vendi per libro abique licentia Summi Pontificis. *l. 3. r. 6. r. 10. & 128. p. 190. & 342*
An Inductio Oratorum Anglicam, Palmarum, & ceteris peccatum mortale, & Simoniaci. *l. 6. r. 4. r. 154. p. 194*
An abique Simonia sacra Reliquia diluiri possint. Et an licet sacra Religiosa videntur, & tangenda exponere, ut magis theomorphis creſcat. *l. 4. r. 1. r. 66. p. 239*
An lo committitur criminalibus, quibus si iure auctor est infamia, ut Simonia, & cetera, incurritur irregularitas. Et an Simonia in Ordine, & beneficio, si occulte sit, inducat irregularitatem. *l. 5. r. 1. r. 38. & 39. p. 152*
An puella Monasterio ingressa animo Monachandi, sed propter et oppressa dote promissam solvere non possit, non sit compellenda, eo quod dote in conditionem necessariam ponere non debemus propter Simoniam. Et an Abbatissæ licite possit pacifice de certa summa pecunie, donec Monasterio de Monialis solvatur, hoc etiam si Monasterium sit opulentum. *l. 7. r. 1. r. 126. & 387. p. 159. & 160*
An Examinateurs Synodales possint ex consuetudine aliquid stipendium intinui licet Officio accipere abique Simonia tam dantis quam accipientis. Et an Episcopus possit dispoſare in inhabilitate propter Simoniam occultam. Et an Episcopus si fuerit complex in Simonia, possit secum dispoſare. *l. 3. r. 1. r. 96. 60. p. 44. & 249*
An Communitas Belli Crucis in irregularitate contracta propter Simoniam. Et notat si Simoniam notorium in Ordine inducere irregularitatem. *l. 4. r. 1. r. 137. p. 94*
An superiores Regularium possint abolvere subditos ab excommunicatione incurſa ob Simoniam in ordine, vel beneficio. Et quid de privatis Confessoribus Regularium curia Clericis cum secularibus Simoniacis occultum in ordine, vel beneficio venientem ad in per confessionem faciendam Et quid de Confessoribus Societatis Jesu. *l. 7. r. 1. r. 125. 128. p. 146*
An Pontifex possit errare in approbatione, an aliquis contrarius sit Simoniacus, vel non. *l. 9. r. 1. r. 5. 16. p. 273*
Super Simoniam an coſeſatur dispensatio Pontificum cum illo, qui ex pacto dedit ei pecuniam pro beneficio. *l. 3. r. 1. r. 44. 5. 6. p. 177*
Simoniam esse extinguere pensionem sine assensu Apostolico probatur. *l. 5. r. 1. r. 1. 80. 5. 1. p. 36*

Simplex.

Qui simplicem complacentiam habuit de homicidio suorum fratrum, an commisit plura peccata, & teneatur hoc in confessione explicare. *l. 1. r. 7. 2. 8. 5. 1. & 109. p. 264*
Idem est, si occidit infinitos homines unico actu, vel una explosione, ex quo habetur simplicem complacentiam. *ib.*

Simplex.

Si per simpliciter quis expreſſit casum, & dispensatus est, an valide contraxerit. *l. 2. r. 1. r. 104. 5. 1. p. 165*
Vide verb. *Confessio*. *l. 7*

Simulatio.

Simulatio est licita ob timorem mortis, & gravem causam in administranda Sacramentis. Ubi adducuntur aliqua exempla. *com. l. 6. r. 1. r. 36. p. 286*
Vide *Compendium Sacramentum*

Simulatio.

Simulatio, quæ requiritur inter materiam, & formam Sacramentorum. *l. 2. r. 1. r. 16. p. 192*

Socer.

Socer, ut sumit uxorem suam (suum an dispensati possit) a Pontifice. *l. 3. r. 1. r. 80. p. 71*

Societas.

In Societate culpæ levis præſtitur. *l. 1. r. 1. 2. 17. 5. 13. p. 37*

Socius.

Ex solo dicto socii criminalis an possit reus ab Inquisitoribus torqueri. *l. 5. r. 1. r. 7. 5. 1. p. 345*
Ubi, quæ sunt admissæ cum socio dicto socii criminalis faciant contra commissum indicium ad torturam. *5. 1*
Socii duo criminalis non confiteſſi, sed singulares, an faciant indicium ad torturam. *ib. 5. 1*
Socii criminalis quicumque an tunc faciant indicium contra commissum,

quando fuit interrogatus in iudicio, sed non quando declaratum illam voluntate facit. ubi alii tres casus. *ib. 5. 1*
Socii criminalis ut fidei faciant contra commissum, an sufficiat jurare, vel opus sit, ut ab Inquisitoribus consequatur ad deponendum. *l. 5. r. 1. r. 1. 109. totum. p. 345. & 109.*
Com socio an possit penitentia recitare Horas canonicas, & cetera penitentia in iudicio, dicens quilibet suam satisfactionem Agelliam. *l. 1. r. 6. r. 31. 5. 13. p. 244*
Com socio non teneatur penitentia recitare penitentiam sibi impoſitam, si impotens est adimplendi illam illam. *ib. 5. 14*
Com socio non teneatur recitare Officium divinum factum, si solus recitare non potest. *l. 7. r. 1. r. 7. 9. 7. p. 5*
Idem est de iuramento. *5. 7*
Si cum socio possit infirmus, vel cæcus recitare Horas Canonicas an teneatur illum accipere, & recitare. *ib. 5. 3. p. 5*
Et an hoc procedit in Beneficiorum, & Præbendarum cæco. *ib. 5. 6*
Et quid si aenea solus erat recitare cum socio. *ib. 5. 1*
An sociorum duorum criminalis depositio sufficiat ad torturam. *l. 5. r. 1. r. 7. 5. 1. r. 389*
Ad socium an extendatur licentia concessa alicui Religioso colloquendi cum Monialibus virtute Decreti Urbani VIII. *l. 7. r. 1. r. 10. 5. 1. r. 153*
Socium criminalis in casu Hæresis admittendum est, si alius defectus preterit. Ubi alii casus. *l. 1. r. 1. r. 8. 5. 1. p. 339*

Vide verb. *Complacentia*
Item verb. *Legredi*, *Privilegium*, *Sacerdos*. *l. 3*
Item verb. *Votum*. *l. 4*
Item verb. *Deposito*, *Fortium*. *l. 5*
Item verb. *Charta*, *Pecunia*. *l. 6*
Item verb. *Legredi*, *Visitator*. *l. 7*

Sodomia.

Sodomia gaudet Immunitate Ecclesiæ, & quare. *l. 9. r. 1. r. 1. 17. & 15. 5. 1. in initio. p. 14. & 15*
Sodomia cum mari, vel foemina an teneatur in confessione explicare circumstantias maris, vel foemina. *l. 1. r. 7. r. 31. & 123. pag. 298*
In Sodomia an penitentia teneatur explicare in confessione, an fuerit agnus, vel patiens. *l. 1. r. 7. r. 1. 134. p. 299*
Sodomia commissa inter masculos in primo, & secundo gradu an habeat militiam iactum, & sit speranda in confessione. *l. 1. r. 7. r. 137. & 138. 5. 1. Ad secundum. p. 300. Et quid de tertio, & quarto gradu. ib. r. 143. p. 302*
Sodomiam patiens an debeat explicare in confessione fuisse patientem. *l. 1. r. 7. r. 1. 133. p. 303*
Patientia in Sodomia an committatur peccatum specie distinctum ab agente. *l. 1. r. 7. r. 214. p. 320*
Sodomiam patiens an includatur in casu reservato. *l. 1. r. 7. r. 5. 1. 65. 5. 1. Quæro secundo. p. 220*
Sodomiam inchoans in vaso præposito, sed postea emittens semen iuxta vas, in incident in casum reservatum. *ib. Quæro tertio. pag. 220*
In Sodomia casum reservatum an incident impuleres. *ib. 5. Quæro quarto.*
In Sodomia casum reservatum foemina cum foemina ita congregans ut altera eorum masculi vicem gerat, & effusio seminis intra vas naturale loquatur. *ib. In principio dicitur resolutio.*
Sodomiticam copulam habens cum virgine an teneatur in confessione explicare circumstantiam virginitatis. *l. 1. r. 7. r. 134. p. 216*
Sodomiticam copulam habens cum baptizata se, vel cum eo, quem levitæ est Baptizatus, an teneatur in confessione explicare circumstantiam hanc. *l. 1. r. 7. r. 144. p. 301*
Sodomiam committens cum propterea uxore, qualiter debeat in confessione hoc explicare. *l. 1. r. 7. r. 144. p. 302*
Sodomiam an dicatur committi cum foemina in vaso præposito. *l. 1. r. 7. r. 143. p. 152*
Constitutio S. Pii. quædam penas contra Clericos sodomitas an procedat in foro Conſcientiæ, & sit usu recepta. *l. 1. r. 7. r. 1. 7. 5. Quod. p. 217*
Sodomita Clericus an incurrat penas dicte Bullæ in conficiaria ante iudicii sententiam condemnatoriam. *l. 1. r. 7. r. 63. p. 219*
Clericus an incurrat penas dicte Bullæ et ceteras admodum sodomiticum cum foemina. Et an illud sit peccatum sodomiticum. *l. 1. r. 7. r. 5. 1. 137*
Clericus an incurrat penas dicte Bullæ, si non emittit semen intra vas in peccato sodomitico. *l. 1. r. 7. r. 5. 1. 137*
Et an pariter hoc procedat non solum contra agentes vitium sodomiticum, sed etiam contra patientes. *l. 1. r. 7. r. 160. p. 218*
Mitius committens crimen sodomiticum semel aut bis, vel ter, an incurrat penas dicte Bullæ. *l. 1. r. 7. r. 61. p. 218*
Clericus committens vitium bestialitatis an incurrat penas Bullæ S. Pii. *l. 1. r. 7. r. 64. p. 219*
Clericus sodomita an sit abſolutus a Confessorio. Ubi aliqua notabilia. *l. 1. r. 7. r. 64. p. 220*
Sodomia Clericus, si sit occultus an sit suspensus, & si celebret, incurrat irregularitatem. *l. 1. r. 7. r. 61. p. 220*
Sodomite per quos ponendi sunt, & quæ penas placendi. *l. 5. r. 12. ref. 23. per totum. p. 354*

Solemnitas.

solemnis debet esse Baptismus ad contrahendam unitatem. t. r. 1. r. 3. §. 1. p. 45
Vide verb. *Rexoratus*. t. 6

Solemnitas.

Si solemnitas juris debet, an testamentum ad pias causas valet quod legata profusa. t. 6. r. 3. §. 1. p. 111

Solemnitas eadem an servanda sit in codicillis cunctis, quae servatur in eius testamento. t. 6. r. 3. §. 1. p. 111

Abique solemnitate juris civilis an testamentum, in quo causa pia non est instituta heres, an valet quod legata pia in ipso continentur. t. 6. r. 3. §. 1. p. 111

Solemnitate testium an indigere testamentum confectum tempore perit, ut sit approbatum in foro extero. t. 6. r. 3. §. 1. p. 111

Abique solemnitate juris civilis testamentum ad pias causas an valet, etiam in terris non subiectis Pontifici, modo adit duo testes. t. 6. r. 3. §. 1. p. 111

Si abique solemnitate juris civilis testamentum ad pias causas non valet, etiam in terris non subiectis Pontifici, modo adit duo testes. t. 6. r. 3. §. 1. p. 111

Item verb. *Arbitrarius*, *Crimen*. t. 5
Item verb. *Beneficiarius*, *Inquisitio*, *Interdictum*, *Ritus*. t. 6
Item verb. *Adit*, *Alimentum*, *Confessio*, *Excois*, *Parochia*, *Rev. t. 7*

An solemniter sit ab Episcopo deponi reconcilianda Ecclesia, quae sit in campo per longum tempus ab hostibus, & iuxta, & plena multis spurciis. t. 1. r. 1. r. 3. §. 1. p. 67

Solicitation.

Solicitationem Confessarius legimus si post confessionem, & rem habere cum illa, an teneatur hanc circumstantiam explicare, quando ipse postea confitetur. t. 1. r. 1. r. 3. §. 1. p. 67

Si quid tale peccatum committatur unico die post confessionem, vel proxime ante illam, ibi.

Solicitation.

Si sollicitatur servus Domini ad carpiam, an acquirat libertatem. t. 1. r. 1. r. 3. §. 1. p. 67

Si sollicitatur sollicitator huius confessionis, & cum illo accusari, an teneatur hanc circumstantiam explicare, quando confitetur. t. 1. r. 1. r. 3. §. 1. p. 67

Si sollicitatur sollicitator huius confessionis, & cum illo accusari, an teneatur hanc circumstantiam explicare, quando confitetur. t. 1. r. 1. r. 3. §. 1. p. 67

Solicitation.

In sollicitationis casu an adhibenda sit correctio, si speratur. t. 1. r. 1. r. 3. §. 1. p. 67

Super his verbis *Solicitation*, *Solicitation* t. 1. r. 1. r. 3. §. 1. p. 67

Item verb. *Bulle Cruciata*. t. 5
Item verb. *Confessionis*. t. 7

Solidi pecunia.

Solidi nomine quid intelligatur. t. 6. r. 3. §. 1. p. 67

Solvendum.

Ad solvenda Defuncti debita non tenetur donatarius, vel legatarius, etiam si debita sit contra ea solutio, & contrahebatur. t. 6. r. 3. §. 1. p. 67

In solvenda legatis non servanda sit aliquis ordo sit in debitis. t. 6. r. 3. §. 1. p. 67

Solvent.

Vide verb. *Solvent*. t. 6 & 8

Solvere debita an teneatur in conscientia, qui emit suum, vel donum ad plura debita hypothecata. t. 6. r. 3. §. 1. p. 67

Solvere an teneatur certus de debito, dubius autem an solverit. t. 6. r. 3. §. 1. p. 67

Et in tali casu an ad integrum solvendum debiti, vel tantum ad partem. ibi.

Solvere debiti uxori uxorem non tenetur mortuo viro, etiam si vellet, aut alimenta, quae maritus emit ex pecunia mutuo accepta utrumque debita apud uxorem. t. 6. r. 3. §. 1. p. 67

Solvere priori petenti debitu prius licet. t. 6. r. 3. §. 1. p. 67

Solvere gabellas an Clerici teneantur, si Episcopus, & Clerus contulerant, in consilio Pontifici. t. 9. r. 1. r. 3. §. 1. p. 168

Solvere collectam certam, & invariabilem an teneatur Clericus impositum per statum super aliquo loco laicorum, priusquam ad eos pervenirent. t. 9. r. 1. r. 3. §. 1. p. 178

Solvere gabellam an teneatur Clericus, vel Religiosus conductus agrorum alios in fructibus inde perceptis. t. 9. r. 1. r. 3. §. 1. p. 178

Quid si Solvere gabellas Clerici teneantur, an possit Superior laicus illos ad solvendum compellere. t. 9. r. 1. r. 3. §. 1. p. 178

Si non voluit emptor pretium rei vendere, & erudit, an venditor possit recipere usuras pretii ratione fructuum. t. 6. r. 3. §. 1. p. 178

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Item verb. *Debitum*, *tom. 3*
Item verb. *Debitum*, *tom. 3*

Vi de verb. *Invenisse, Periculum, Heresice, t. 6*

Item verb. *Adin. p. 1. t. 6.*

Sorilegium, Sorilegium, Sorilegium

Sorilegium crimen non potest cognoscitur iudice laico, quando, continet heresim. t. 9. tr. 1. r. 13. p. 147

Jo Sorilegium, & Magia non datur parvis materis. t. 9. tr. 1. r. 9. p. 143

Sorilegium, qui presentia, vel praesentia occultat, non facta, an possit puniri ab inquisitoribus. tom. 5. tr. 1. r. 107. p. 310

Sorilegium. Et quomodo cum illis procedi debeat in casu abspurationis. c. 5. tr. 1. r. 10. & 11. p. 319

Et qui pectus sunt plebani. ibi. Verum. ibi

Et quid si commiserit homicidium. ibi. Notandum

Et quid, si unum, plures sit inferior, ut ex maleficio vel Sorilegio mors sequuta sit. ibi. Sed notandum

Sorilegium an sit lapsus heresim invocare Patrem ad tentandum mulierem. ibi. Sed oritur

Et quomodo si abjurare debeat. ibi. Remanet. p. 319

Sorilegium, qui in Sorilegium militum hostium non consecratum, an possit puniri ab inquisitoribus. ibi

Sed si Eucharistia pias inest in sorilegium, Curia seculari tradenda est. ibi. Sed et eandem

Spadens

Vide verb. *Heretice, p. 1*

Spacium

Spacium decem annorum, ut consuetudo dicitur legitime prescripta, an requiratur in foro consuetudo. t. 6. tr. 1. r. 6. p. 87

Spacium 20. horarum an qualisvis actus iuxta causam deicere possit, & ipsum capium iudici presentare. Et si illum ex injuria capium deicere, quia potest puniri debeat. t. 9. tr. 1. r. 64. p. 123

Vide verb. *Exherere, t. 7*

Igitur verb. *Dies, t. 9*

Spacia

Si in specie aliquis diceret: Commisi multa perjuria, v. g. non explicando numerum propter temporis aequalitatem, an possit absolvi, t. 1. tr. 4. r. 12. p. 168

Spacia 200 differunt Blasphemiam in Deum, & Sanctos. t. 1. tr. 7. r. 1. p. 165

Spacia an differat Apostasia ab Heresi. t. 1. tr. 7. r. 12. p. 165

Spacia 30 differat divinationes, & sint in confessione aperienda. t. 1. tr. 7. r. 15. p. 166

Spacia unius, vel plurium, an in peccatum odii adversus proximum, itaque poenitent teneatur explicare mala voluta, v. g. iniquos circa seculariter, vel circa personam, vel circa honorem. t. 1. tr. 7. ref. 16. t. 1. & seq. ibi

Spacia diversam duplicem culpam mortalem committit violator agilis confessionis, sicut duplicem culpam hereticalem committit etiam, specie diversam, qui frangit illicitum iuramentum naturale, quod sub iuramento servare promissum, in confessione occidit id aperiendo. t. 1. tr. 8. r. 2. p. 110

Spacia quidem an sint omnes circumstantiae. t. 1. tr. 7. r. 30. p. 165

Qui speciem peccati nescit, & solum meminit, se peccasse mortaliter, an possit illum tantum in genere confessi, non le confitendo de aliquo peccato in particulari. Et an non explicata specie, vel numero peccatorum satisfaciatur in genere confitendo, qui non habet mortaliter, sed tantum venialiter, dicendo se venialiter peccasse. t. 1. tr. 7. r. 4. p. 150

An eandem speciem peccati peccet, qui fuit exemplo illi occisus alterius peccati, & debeat hoc in confessione explicare, t. 1. tr. 7. r. 16. p. 156

Et an in hoc causa duplex visus videatur, sed in ordine ad confessionem satis sit, si exprimit speciem peccati, cuius occasionem abique iuxta causam praebet. ibi. p. 157

Speciem mali an teneatur explicare in confessione decidenda: et odium malo aliquid contra proximum. t. 1. tr. 7. r. 16. p. 157

Speciem diversam malitiam an contra haereticos, qui cum non naturali copulam habuit. t. 1. tr. 7. r. 16. p. 156

Speciem an mutet mollesce consuetudinem cum peccato. t. 1. tr. 7. r. 16. p. 156

An non solum species peccati, ad quod fuit exemplo aliquis induxit ad peccatum, sed etiam numerum personarum teneatur in confessione explicare. t. 1. tr. 7. r. 14. p. 155

Species contrarietate, qui cum aliquem offit, an sit explicanda in confessione. t. 1. tr. 7. r. 18. p. 158

Idem est in detrahendo, & in iudicio temerario. ibi. secundo

Species peccati, & circumstantia an sit explicanda in confessione in iudicio de peccato mortali, tom. 1. tr. 7. r. 18. p. 158

Et quid, si iudex complicet se de illo peccato, ibi

Ubi etiam, quod licet verba contra melius sint diversa species, quoad per illa obliuiscitur proximo delectus species diverse, ad tamen sunt peccata mortalia eorumque species distincta. ibi

Vide verb. *Principio, t. 6*

Item verb. *Explicare, t. 7*

Item verb. *Explicare, t. 8*

Species sacramentalis

Qui in specie una tantum cooperator, vel adjuvante, an peccet

caret mortaliter. t. 1. tr. 5. r. 15. p. 198

Ut sub specie una tantum cooperator Eucharistiae efficiatur, an possit puniri de peccato. t. 1. tr. 5. r. 17. p. 198

Sub specie una tantum an sit illicitum Navergeri cooperator ex dispensatione Innocentii VIII. ibi. p. 193

Sub utroque specie praecipuum cooperator Eucharistiae an sit Divinum, vel Ecclesiasticum. ibi

Speciesbus sacramentalibus sumptis, an possit homo per totam vitam sustentari. t. 1. tr. 6. r. 94. p. 319

Vide verb. *Eucharistia, Gratia, Leuitus, Paganus, Plenum, t. 2*

Item verb. *Communio, Gratia, Sanguis, t. 2*

Specialis

Specialis ad Episcopum sine metallicum irregularitatis cognoscitur, an si aliquis sit, vel non sit clericus sine ulla limitatione, an sequatur peccata mors. t. 9. tr. 1. r. 149. p. 363

An liceat ad iudicem laicum cognoscitur, si reus captus iudice laico dicat se esse clericum. t. 9. tr. 1. r. 148. p. 363

Vide verb. *Abstinere, Bonae imperialis, Capitulum Regulare, Irregularitas, Pius, t. 9*

Item verb. *Dispositio, Electio, Iurisdiclio, Lex, Lix, Lotus, Satisfactio, t. 9*

Specialis

Vide verb. *Practici, t. 8*

Spasmi

Vide verb. *Spasmi, t. 9*

Item verb. *Emendatio, t. 9*

Spasmi

Qui sub specie consuegendi ad Ecclesiam deliquit, vel occidit aliquem prope eam, vel in scalis, porticu, atrio, sacristia, vel super celum, vel ostium Ecclesiae, an possit degradari immunitate. t. 9. tr. 1. r. 70. p. 71 & 72 p. 13 & 24

Spasmi praecipuum quo tempore obliget. t. 6. tr. 1. r. 1. p. 19

Ob spem absolutionis Bullae Cruciatu qui peccat, an gaudeat eius privilegio. Idem queritur de Juliano. t. 4. tr. 3. r. 14. p. 11 & 12 p. 66

Ut ipse probabilis emendationis addit, an opus sit, ut praecipuum correctionis obliget. t. 7. tr. 4. r. 1. p. 194

Vide verb. *Ignorantia, p. 2*

Item verb. *Spasmi, Confessionem, t. 3*

Item verb. *Spasmi, t. 4*

Item verb. *Medicamentum, tom. 5*

Item verb. *Conscientia, Confessio, Praefatus, Ignorantia, Mors, Publicum, Visitatione, t. 7*

Item verb. *Medicamentum, Passio, t. 8*

Item verb. *Medicamentum, t. 9*

Sphaera

Sphaera, seu Luna, le qua exponitur Eucharistia publicè ad populum an sit benedictio. t. 1. tr. 1. r. 7. p. 373

Spirituale bonum

Vide verb. *Exponere, Periculum, t. 8*

Spolia

Spolia hostium perinde ac militum an possint Clerici accipere, & retinere, qui non pugnandi, sed spiritualiter adiuvandi causa in exercitu assident, nisi de contraria supremi Ducis voluntate colluatur. t. 7. tr. 7. r. 5. in hoc. p. 168 & 169. per tot. p. 160

Spoliatio

Spoliare clericum exercere venationem, ac piscationem canibus, avibus, an sit instrumentum, an iudex laicus possit. t. 9. tr. 1. r. 117. & 118. p. 166

Vide verb. *Refusio, t. 6*

Item verb. *Detestatio, Hostes, Prada, Responsio, t. 7*

Item verb. *Arma, Passio, Refusio, t. 9*

Vide verb. *Juramentum, t. 9*

Sponsa

Sponsa de futuro, & cum ex carnalitè se commiscet, an teneatur illa circumstantiam in coactione expetere. t. 1. tr. 7. r. 96. p. 184

Sponsa de futuro delectando se carnalitè de copula futura an peccet mortaliter. t. 1. tr. 6. r. 39. p. 193

Sponsa an teneatur restituere acquista, si ipsa non sit virgo. tom. 6. tr. 7. r. 19 p. 170

Vide verb. *Sponsa, Sponsus, t. 2 & 3*

Item verb. *Arguere, Atria, Dubitatio, Incontinentia, Patet, Praesentia, Tradere, t. 2*

Item verb. *Communitas civilis, t. 5*

Item verb. *Arbitra, t. 6*

Spontanea

Spontanea prima irrita cum impedimento dielente, & sub conditione, si Papa dispensaverit, si aote, vel post dispensationem ante novum consensum pelleretur sponsa contrahatur non cum copula, an licet observanda sint. t. 1. tr. 6. r. 15. p. 184 & seq. p. 188

Jo sponsalium causis an iudex Ecclesiasticus sit competens. Et quod si iuramento sponsalia firmata sunt. Vel an sint saltem mixti iori. t. 9. tr. 1. r. 22. p. 160

Spontalia, & contrahantur a Paganis, & tutorum pro filijs, & pupillis

pupillis abfentibus, an dicantur ratificati, si postea illi scientes non contradicant. t. a. tr. d. r. p. a. 30
 Sponsalia ut contrahantur, non requirunt fepemum, ut fit omnino completum. t. a. tr. d. r. p. a. 11. Et an fit mortale, Et quid in foro confcientie. ib. §. 5
 Sponsalia ut contrahantur, non majorem uſum rationis requirunt, quam ad peccatum mortale. t. a. tr. d. r. p. a. 31
 Sponsalia requirunt fepemum, Et ſufficit, ſi celebratur in ultimo ſequenti die. t. a. tr. d. r. p. a. 32
 Et an etiam ante, ſi uſum rationis precedat. t. a. tr. d. r. p. a. 33
 Et quid ſi rationis uſus requiritur. ib. §. Sed hic
 Erat ex hoc capite nulla revalidetur per ratificationem in ætate legitima. ib. §. Nota tamen
 Sponsalia ut contrahantur, an ſufficiat conſenſus fictus. t. a. tr. d. r. p. a. 34
 Sponsalia ſciliq; ſi juramentum apponatur, non tamen cum animo obligandi, non igitur obligatio preſtandi, quod promiſſum eſt. t. a. tr. d. r. p. a. 35
 Sponsalia contrahens non præſio aliquo termino quando teneatur ea adimplere. t. a. tr. d. r. p. a. 36
 Sponsalia impubertum an juramento firmetur, ita ut autri licet poſt adeptam pubertatem ab eo recedere. t. a. tr. d. r. p. a. 37
 Sponsalium contractus an validus poſſit continere penam, ut perſolvatur ab injuſto reſtituere: & quid, ſi intertulerit juramentum. t. a. tr. d. r. p. a. 38
 Sponsalia impubertum an revocantur, ſi quis eorum puber factus vult ſtatim reſcille ab illis, non expectata aſtutis pubertate. t. a. tr. d. r. p. a. 39
 Et ſi ſtatim non reclamet, conſentibus illi confirmet, & ſtatim fieri dicitur, quando intra triſiduo fit. ib. §. Notandum eſt
 Sponsalia diſſolvuntur, ſi alter ea contrahentibus fornicationem commiſerit, etiam ſi tunc jurata, ſed ſi innocens vult adhuc contrahere, alter tenetur. Et an tunc diſſolvatur, ſi alter ex contrahentibus permittit ſe ab illo impudice tangere per oscula, amplexus, &c. t. a. tr. d. r. p. a. 40
 Sponsalia an diſſolvantur per tactus, & oscula ſponſi. Et ſponſa præjudicet eam cognoviſſe, quod fornicata eſt. t. a. tr. d. r. p. a. 41
 Sponsalia poſteriora an ſervanda ſint, ſi priora invalida fuerint, vel impediuntur diſſolutum. Vel ſi copula valida teneatur, vel poſtea causa interveniat ad ſciliendum a prioribus. t. a. tr. d. r. p. a. 42
 Sponsalia an diſſolvantur, ſi ſponſa tempore ſponsalium erat puber, ſed poſtea effecta eſt notabiliter deformis, ſi ſponſus vult reſcille. t. a. tr. d. r. p. a. 43
 Et quid ſi vir effectus eſt deformis, an idem fit. ib. §. Notandum, poſteriora, poſtea dum prævis promiſſione, an poſſint diſſolvi ab impubere contra ſponſa ſuperſuperante. Et quid, ſi juramento obligetur firmo. t. a. tr. d. r. p. a. 44
 Et quid, ſi ſponſa, aut ſponſum nova hereditas obveniat, & ab illa diſtans aliter longe injuſticiis eſſet. ib. §. Notandum t. a. Sponsalia jurata etiam loquuti perſonæ de communione conſilio an diſſolvi poſſint. t. a. tr. d. r. p. a. 45
 Sponsalia priora, ſi contrahantur cum prima ſi ſequantur poſteriora una cum ſponſa, an priora diſſolvantur. t. a. tr. d. r. p. a. 46
 Et in dicto casu an ſponsalia poſteriora ſervari debeant, ſi priora aliquo casu ſint. ib. §. Notandum eſt
 Sponsalia an diſſolvantur ex matrimonio valido ſubſequenti. t. a. tr. d. r. p. a. 47
 Sponsalia an diſſolvantur per ſolum ingreſſum Religionis, an vero expectandi ſit proſecutio. Et quid, ſi eſſent juramentum ſignificata. t. a. tr. d. r. p. a. 48
 Sponsalia quæ contraxit, ſi poſſit ſuſcipere Ordines ſacros, an peccet. t. a. tr. d. r. p. a. 49
 Sponsalia an diſſolvantur per votum ſuſcipiendi Ordines ſacros, ſi. Notandum eſt
 Sponsalia requirunt conſenſum. Et ſufficit per puella tacente, ut conſenſum det Patres, Non item Tutor, vel Curator. t. a. tr. d. r. p. a. 50
 Sponsalia an poſſint contrahi ab aliquo per hys præſentibus, & ratiſicationibus, ita ut tunc ratificatio ſit ſignum ſpecificum interni conſenſus. Ubi quid ſi per carceratos, & quid per filia emancipatos, & ſpurios, & an procedant in matrimonio. t. a. tr. d. r. p. a. 51
 Sponsalia valent, ſi vir promittat matrimonio, ſi ſemina accipiet promiſſionem, nec neceſſaria eſt alia repromiſſio. t. a. tr. d. r. p. a. 52
 Sponsalia contrahens, ſi poſſit volens adimplere an ſit per cenſuras compellendus. t. a. tr. d. r. p. a. 53
 Sponsus de futuro an liceat ſepemum verenda. t. a. tr. d. r. p. a. 54
 Sponsalia an valide contrahantur ante perſonas ſtatupares. t. a. tr. d. r. p. a. 55
 Sponsalia contrahenda metu gravi an ſint valida, ſi juramentum accedat, vel ſi item juramentum ſervandum fit, donec reſtauratur. t. a. tr. d. r. p. a. 56
 Sponsalia ſi nec conſanguineos inter cum conſtituant. Si Patres diſponſaverint, an ſint valida, & obligent in conſcientia, impetrata diſpenſatione. t. a. tr. d. r. p. a. 57

Et an liceat utrique contrahenti ante, & poſt impetratum à Pontifice diſpenſationem, altero invito à ſponsalibus reſcille. ib. Sponsalia, ſi communi conſenſu diſſolvantur, an producant impedimentum publice honeſtatis. t. a. tr. d. r. p. a. 58
 Sponsalia irritantur rapu. t. a. tr. d. r. p. a. 59
 Sponsalium causa an ſit mixta fori, t. a. tr. d. r. p. a. 60
 Vide verb. Sponsus / Sponsa
 Sponsus
 Sponſiones an poſſint eſſe inæquales, ſcilicet, aliquid ponere minus capitale, & alterum majus, & ponentem minus acceptare ſponſionem, & lucrari illud plus aliquid onere reſtitutionis. t. a. tr. d. r. p. a. 61
 Sponſionis ſi quis Capitale daret, (quod vulgo dicitur *partio de reſſa*) expulſoret, an poſſit ille, qui capitale minus habet, acceptare ſponſio nem, & lucrari illud plus onere reſtitutionis. t. a. tr. d. r. p. a. 62
 Sponſio eſt an facere poſſit, qui certò ſcit eventum. t. a. tr. d. r. p. a. 63
 Sponſiones ſuper electione Pontificis, & Cardinalium an hodie ſint licite. t. a. tr. d. r. p. a. 64
 An teneatur reſtituere ei, qui conſtituit ſe certo dace, & alter contendit, & adhuc vult ſpondere. t. a. tr. d. r. p. a. 65
 Spondere an poſſit, qui cum certo rem ſciet, accipit poſſit dubitare. t. a. tr. d. r. p. a. 66
 Si quatuor ſponſi concurrant ad Cathedralam, vel præbendam aliquod officium qui ſpondent cum unoquoque eorum ſecundum, quos non adeptus illam, ubi certum eſt, quod lucrabitur ei, & perdet cum uno, an teneatur reſtituere. t. a. tr. d. r. p. a. 67
 Spondere majorem ſummam, quàm alter colluſor, an poſſit illam lucrari. t. a. tr. d. r. p. a. 68
 Spondens cum alio, quod illum, vel curia ſuppleat, ſi poſtea non vult currere, vel ſaltare, an teneatur ſolvere ſponſionem. t. a. tr. d. r. p. a. 69
 Sponſiones cum conditione illicita an ſint illicitæ. t. a. tr. d. r. p. a. 70
 Sponſio dantia 100. pro reddenda 300. ſi filia vixerit, an ſit licita. t. a. tr. d. r. p. a. 71
 Sponſio an ſit licita, ſi quis accipiat à Cajo 100. pado ut teneatur reddere 200. pro annos duos reddat in Patriam, vel unum ducat, vel præbendam, &c. t. a. tr. d. r. p. a. 72
 Sponſio an ſit licita, ſi quis det Cajo 100. pado, quod ſi poſt annum vixerit, reddat 200. ſi moratur nihil reddat: ſi ſi vixerit reddat 20. ſi vero moratur reddat 200. t. a. tr. d. r. p. a. 73
 An cum ſponſione acquiritur non ſit obnoxium reſtitutioni ad rem per accidentem. t. a. tr. d. r. p. a. 74
 Quando ſponſio ſine causa teneatur ad reſtitutionem, etiam ſi de vilicioſa fuerit contractus, an teneatur ad reſtitutionem. t. a. tr. d. r. p. a. 75
 Sponſionem accepto, colluſor, qui eſt ſecundus, licet primo, ſi concedas mihi unum punctum, ſi primo illud concedat, an incretur ſecundus indum. t. a. tr. d. r. p. a. 76
 Sponſiones ſacere in ludu an poſſit, qui vovet, nec juravit non ludere, quod vulgo dicitur *otioſas an eſſe ſuſceptas*. t. a. tr. d. r. p. a. 77
 Sponſus, vel ſponſa an poſſint contrahere matrimonium, quando aliquo occulto vicio laborat, cum ſi alter conſcius eſſet, poſſet nullè à ſponsalibus reſcille. t. a. tr. d. r. p. a. 78
 Sponſus puber factus an poſſit ſtatim reſcille à ſponsalibus, cum capellata alterius pubertate. t. a. tr. d. r. p. a. 79
 Et ſi vult, debet. Statim reclamare, alias conſentit tacite ſponsalia confirmare. ſtatim autem fieri dicitur, quando in tria triſiduo fit. ib. §. Notandum
 Sponſus poſt ea reſcille à ſponsalibus, quando ſponſa permittit, ſi ab alio impudice tangit per oscula, amplexus, &c. Et an idem fit, ſi ſponſus permittit impudice ab alio tangi. t. a. tr. d. r. p. a. 80
 Sponſia, & ſponſio conſentientibus fornicationem, poſt ſponsalia an liceat utrique ſponſo à ſponsalibus reſcille. t. a. tr. d. r. p. a. 81
 Sponſus jurat ſe aliquem in uxorem ducendum, cui licet promiſſione præmiſſa, an teneatur ipſam ducere, ſi cum ipſe divica eſſet, nullam dotem assignare velit. t. a. tr. d. r. p. a. 82
 Sponſus an peccet votum d. Chſtatem. t. a. tr. d. r. p. a. 83
 Et an, ſi vovet Religionem, poſſit contrahere matrimonium animo ingrediendi iuxta bimembre. ib. in iuriu
 Sponſus de iurato per multos dies causa deſolationis oſculabatur, & tangebat ſponſam, an peccaret mortaliter. t. a. tr. d. r. p. a. 84
 Sponſus ſi ducens ſponſam ſol emittit in damm ſponſi, & convivia ſolemnia faciens tempore Adventus, & Quadrageſime, an peccet mortaliter. t. a. tr. d. r. p. a. 85
 Sponſus, & ſponſa impubes an poſſint recedere à ſponsalibus juramento ſeratis, poſſunt ad annos pubertatis advenire. t. a. tr. d. r. p. a. 86

- Vide verb. Exigere, t. 6**
Subscribere.
 Vide verb. *Bona temporalia, t. 5*
Subscribere.
 Item verb. *Parari, Parari, t. 4*
 Item verb. *Hare, t. 6*
 Item verb. *Confutari, Parari, t. 7*
 Item verb. *Christifidei, t. 4, t. 5, t. 6*
Subscribere.
 Vide verb. *Bona temporalia, t. 5*
Subscribere.
 Vide verb. *Parari, t. 7*
Subscribere.
 Subscriptio testium an requiratur i testamento ad pias causas, t. 6, tr. 8, r. 1, § 3
Subscribere.
 Vide verb. *Comptare, Differantia, t. 9*
Subscribere.
 Pro subsidio aliquo a Pontifice imposito an Cardinales solvere decimas teneantur, t. 9, r. 1, § 3, p. 138
 Et quid de Cardinali Pensionario pro rata Pensionis, ibi § 1, p. 138
 Subsidium ferre pro mixta, & communi Republica utilitate, an in aliquo casu teneatur Clerici, inconsulto Pontifice, t. 9, r. 1, § 3, p. 138
 Subsidium Charitativum an Cardinales exigere possint a suis titularibus Ecclesiis, t. 9, r. 1, § 3, p. 138
 Vide verb. *Exigere, t. 6*
 Item verb. *Parari, t. 9*
Subscribere.
 Si substantia voti falso exprimitur an dispensatio corrumpat, t. 3, r. 1, § 1, p. 151
 De substantia valoris professionis non sunt omnes ceremonie prescriptae in acceptatione professionum religiosorum, t. 3, r. 1, § 1, p. 151
 Vide verb. *Prohibere, t. 2*
 Item verb. *Curari, t. 3*
 Item verb. *Forma, t. 6*
 Item verb. *Alia, Forma, t. 7*
Subscribere.
 Vide verb. *Monasterium, Procurator, t. 7*
Subscribere.
 Substitutum idoneum deputare an possit Sacerdos, qui simpliciter benedixit cum onere Missarum gaudet, t. 3, r. 1, § 1, p. 151
 Ubi, quod si in institutione Capellani expresse disponatur, ut Capellanus per se ipsum celebret, tunc per alium substitutum satisfacere non potest, § 3
 Vide verb. *Monasterium, Procurator, t. 7*
Subscribere.
 Vide verb. *Habitus, t. 9*
Subscribere.
 Vide verb. *Indole, t. 5*
 Item verb. *Acquirere, t. 7*
Subscribere.
 Vide verb. *Conducere, t. 4*
 Item verb. *Necessitas, t. 7, tr. 8*
 Item verb. *Parari, t. 9*
Succedere.
 Succedere cum cura, & auctoritate in exequendis ultimis voluntatibus, an Capitulum Sede vacante possit, t. 3, tr. 5, r. 44, § 1, p. 151
 Vide verb. *Vicarius, t. 3*
 Item verb. *Hare, Religio, t. 5*
 Item verb. *Monasterium, t. 7*
 Item verb. *Adultera, Fraudem, Magister, t. 8*
Succedere.
 Cum successione futura Pontifex non potest Adjutorem adficere, t. 9, r. 1, § 1, p. 151
 Vide verb. *Facultas, Pallium, Refectore, t. 6*
 Item verb. *Succedere, t. 8*
 Item verb. *D. Petrus, Succedere, t. 9*
Succedere.
 Qui successivè, & unico impetu ter v. g. fornicaretur, an committeret tria peccata, vel unum, t. 1, r. 1, § 1, § 1, & seq. p. 151. Ubi in exemplum proponuntur aliqui casus.
 Qui successivè in uno conflictu cum pluribus pugnat, & occidit, v. g. tres homines, an unum tantum peccatum committit, t. 1, r. 1, § 1, § 1, & seq. p. 151
 Si successivè Confessarius multorum confessiones audiat in peccato mortali, an teneatur non solum confiteri hanc circumstantiam, sed etiam explicare numerum personarum, quae ita absolvit, t. 1, r. 1, § 1, § 1, p. 151
Succedere.
 Succesor aequalis si dispenset in lege aequali Prædecessoris sine causa, an dispensatio sit valida, t. 3, r. 1, § 1, § 1, p. 151
 Succesor Episcopi non potest alios q. dies indulgentiae concedere propter eandem causam, quod Episcopus antecessor illos concessit, t. 4, r. 1, § 1, § 1, p. 151
Diana Cord. T. 1. m. 2.
 Succesor Episcopi an possit revocare indulgentias concessas ab Antecessore, ibi § 4
 Succesorem eligere an possit Papa, t. 3, r. 1, § 1, § 1, p. 151
 Succesorem sibi eligere an possit Episcopus ex dispensatione Pontificis, t. 3, r. 1, § 1, § 1, p. 151
 Ubi aliqua alia circa supradicta.
 Succesores confectorem in suis antecessoribus, & maioribus introductam observantes, an excusentur a culpa, nec investigare teneantur de illius iustitia, sed possunt illam præsumere, t. 6, tr. 1, r. 1, § 1, § 1, p. 151
 Succesores Regum, & Principum an possint revocare donationes ab ipsi factas, t. 6, tr. 1, r. 1, § 1, § 1, p. 151
 Vide verb. *Succedere, t. 3, r. 1, § 1, § 1, p. 151*
 Item verb. *Facultas, Pallium, Refectore, t. 6*
 Item verb. *D. Petrus, Succedere, t. 9*
Succedere.
 Vide verb. *Tempus, Parari, t. 8*
Succedere.
 Succurrere an potius teneatur filiis patribus, quam propriis filiis ad extremam necessitatem omnibus redactis, & secus extra necessitatem extremam, t. 4, r. 1, § 1, § 1, p. 151
 Vide verb. *Beneficentia, t. 7*
 Item verb. *Necessitas, t. 7*
Succedere.
 Succus oleosus ex avis passis an sit materia Eucharistiae consecrabilis, t. 3, r. 1, § 1, § 1, p. 151
 Succus ex aqua perfectè maturata est materia consecrabilis, secus autem ex aqua acerba, t. 3, r. 1, § 1, § 1, p. 151
Succedere.
 Vide verb. *Hare, t. 7*
Succedere.
 An sufficiat ad valorem Sacramenti, integra, & legitima verba forme profertur per legitimam materiam, prout jubet Ecclesia, vel sit necessaria intentio ministri facienti Sacramentum, t. 3, r. 1, § 1, § 1, p. 151
 Sufficiens tacita, & probabiliter presumpsa voluntas superioris, ut Religiosus det aliquid, vel accipiat sine voti paupertatis fractione, etiam in casu, quo posset expressam licentiam postulare, & ob aliquod humanum respectum, vel pudorem, aut nonnullam difficultatem adeundi superiorem omittitur, t. 3, r. 1, § 1, § 1, p. 151
 Vide verb. *Concedere, Signum, t. 1*
 Item verb. *Causa, t. 3, r. 1, § 1, § 1, p. 151*
 Item verb. *Bona temporalia, t. 8*
 Item verb. *Probatia, Reus, Sangui, t. 9*
Sufficiens.
 Sufficiens notorie, an possit ab Episcopo sine examine ad audientias confessiones admitti, t. 3, r. 1, § 1, § 1, p. 151
 Et an in tali casu possit licentia revocari ad libitum, ibi § 1
 Vide verb. *Suffragium, t. 7*
Suffragium.
 Suffragare forum, postquam natus est an sit licitum, ne reveletur peccatum, t. 3, r. 1, § 1, § 1, p. 151
Suffragium.
 An suffragetur ubique Oratori privilegiato, t. 4, tr. 1, § 1, § 1, p. 151
 Vide verb. *Suffragium, t. 3*
 Item verb. *Suffragium, t. 9*
Suffragium.
 Suffragium an possit negre superior, ut talis, vel Magister novitiorum, vel quis alius illi, cuius defectus sit solum per confessionem, quando suffragatur secreto, t. 3, r. 1, § 1, § 1, p. 151
 Vide verb. *Dubium, Negocium, Novitius, Numerus, Refectore, t. 7*
 Item verb. *Concedere, t. 8*
 Item verb. *Eligere, Negare, t. 9*
Suffragium Divinum.
 Suffragia communia Ecclesie an possint offerri post defuncto ab excommunicatione ante mortem a laico, t. 3, r. 1, § 1, § 1, p. 151
 Vide verb. *Appellare, Officium, t. 5*
 Item verb. *Alia, Dilectum, Merit, t. 8*
Suffragium.
 Vide verb. *Suffragium, t. 7*
Suffragium.
 Vide verb. *Communio Sacra, t. 5*
Suffragium.
 Vide verb. *Communio Sacra, t. 5*
 Item *Bona temporalia, Locum, Usurarius, t. 7*
 Item verb. *Expelleri, Indecentia, t. 8*
Suffragium.
 Vide verb. *Alienare, Arbitrium, t. 7*
Suffragium.
 Sumptio Sacramenti Eucharistiae an in aliquo casu possit esse licita in peccato mortali, t. 3, r. 1, § 1, § 1, p. 151
 Et quid de alia Sacramenti, ibi
 Vide verb. *Suffragium, t. 1*

Item verb. *Alia, Confusio, Effusio, Genua, t. 5*Item verb. *Sumere, t. 3**Sumptum.*Item verb. *Sumere, t. 7**Sumptus.*

Quando prius sumptibus Monasterii Monialis, vel Religiosus fecit corporalia, pifcium, vel quid aliud magis laboris, an possit ea dare amico, vel cognato cum licentia superioris licet incurione poenarum Bullæ Clemenc. VIII. de largit. muoci. t. 7 tr. 3. c. 19. per totam, p. 173

Vide verb. *Passum, t. 7**Superare.*Vide verb. *Custare, t. 8**Superfluitas.*Vide verb. *Drengas, t. 7**Superfluum.*

Superflua decentia fux raro contingit, ut faciales teneantur sub mortali pauperibus erogare, t. 4 tr. 7. c. 3. p. 14

Superflua habentia, si ita emittat elemosynam, ut nihil omnino det, vel ita modicum in communiu necessitatibus pauperum, an peccet mortaliter, t. 4 tr. 7. c. 13. p. 216

Superflua bonorum Ecclesiasticorum quo ordine teneantur Episcopi, & alii Ecclesiastici erogare in opera pia, t. 4 tr. 7. c. 1. p. 5.1. pag. 120

Omne, quod superfluum ex congrua, & decenti sustentatione, an Episcopus teneatur erogare in usus pios, t. 4 tr. 7. c. 1. p. 5.1. p. 212

De superfluis natura, & status, an teneantur in gravi necessitate pauperum largiri elemosynam, t. 4 tr. 7. c. 13. p. 216

De superfluis ab onere elargiendi elemosynam an liberet spes ascendendi ad superiorem statum, t. 4 tr. 7. c. 14. p. 5.1. & seqq. p. 17

De superfluo ad statum an quis teneatur opitulari illi, qui in periculo versatur amittendi fortunam iouibet, t. 4 tr. 7. c. 15. p. 5.1. p. 18

Nisi superfluum eroget in Ecclesie utilitatem, & opera pia, qui habuit plura beneficia Ecclesiastica, an sitis ad Confessarius absolutio deneganda, t. 3 tr. 1. c. 17. p. 5.6. circa medium, p. 202

Superfluum de quotidianis distributionibus an Ecclesiastici teneantur expendere in usus pios, & ceteris fructibus beneficii, t. 4 tr. 7. c. 13. p. 216

Idem est de pensionibus, t. 4 tr. 7. c. 13. p. 216

Et quid de pensionariis, t. 4 tr. 7. c. 13. p. 216

Vide verb. *Dispendium, Mensuratio, Pauper, Pausifex, Præsumptum, Præsumptus, Regularis, t. 4*

Superior.

Sine causa superior dispensare an possit valide in inferioris lege, t. 3 tr. 2. c. 10. p. 124

Quando in lege superioris inferior dispensat, an possit imponere aliquod onus ei, cui dispensat, t. 3 tr. 2. c. 10. p. 124

In legibus superiorum an possint inferre in extraordinario aliquo eventu dispensare, five lex sit de matrimonio impediendo, five de aliqua irregularitate, vel reservatione voti, & similia, t. 3 tr. 2. c. 10. p. 124

Vide verb. *Causa, Dubitatio, Facultas, Inferior, Irregularitas, Medicus, Pausifex, Præsumptus, Præsumptus, Regularis, Reservatio, Reservatio, Reservatio, t. 3*

Item verb. *Materia, Obiectum, Reservatio, t. 3*

Superior Ecclesiasticus.

Superior non potest iuste punire subditum non obediens, & dulum ad id opinione probabilis, t. 3 tr. 2. c. 5. p. 64

Superior habens potestatem delegatam si absolvat an solum censuram, non manet poenitentia absolutus ab aliis, quas forte incurrit, nec ablata est reservatio pro illis, t. 3 tr. 2. c. 5. p. 64

Ubi, quando Superior absolvi generaliter ab omni excommunicatione, in quantum potest, & quando absolvi generaliter a peccatis, an tunc verba dirigantur ad omnes censuras, & peccata reservata, & per consequens ad omnia oblatia, ibi

Si Superior cum reservatione imponat censuram, an hæc comprehendat peccata commissa ante ejus reservationem, t. 1 tr. 5. c. 1. p. 41

Superior a quo petitur potestas absolvendi a reservatione, an teneatur ad sigillum confessionis, t. 1 tr. 13. c. 5. p. 114

Superior eo sigillo obligat, quando aliqua habens causam reservatam, eum illi explicat, quo recepta poenitentia, remittitur ad inferiorem pro absoluteione sacramentali, ibi

Superior, quando inferior petit veniam absolvendi a casu reservato, nullo modo potest inquirere cum periculo veniendi in notitiam personæ, & inferior etiam ad id tenetur, licet Superior veniam non concedat, p. 114

Si a Superiore quis petat facultatem pro una vice pro casibus reservatis, an includatur in hac petitione ipsæmet poenitentia, t. 1 tr. 5. c. 1. p. 41

Qui a Superiore petit absolutus a peccatis reservatis, an teneatur postea ista cum aliis Sacerdoti inferiori confiteri, t. 1 tr. 5. c. 1. p. 41

A Superiore suo Ecclesiastico an sit degradandus, & Cutis seculari tradendus Clericus, qui sit illicitus in criminalibus excommunicationibus, t. 3 tr. 2. c. 10. p. 124 & c. 4. p. 130

Ad Superiorem non tenetur recurrere, qui in articulo mortis fuit absolutus a casibus reservatis, si forte periculum evadat, t. 1 tr. 4. c. 4. p. 179

Et quid, si casus reservati habeant anoxia mœnsuram, ibi

Et quid, si virtute Cruciatæ absolutus fuit in articulo mortis a censuris reservatis Bullæ Cœnæ, ibi

Ad Superiorem non tenetur mittere Confessarius subditum, qui est in articulo, vel periculo mortis, nec Confessarius tenetur adire, etiam si possit, pro facultate absolvendi talem ab omnibus casibus, & censuris reservatis, etiam si in eadem domo sint Superior, & subditus, t. 1 tr. 5. c. 1. p. 195

Et in dicto casu, si subditus absolutus a casibus reservatis evaserit periculum, an teneatur eoram Superiore comparere, licet tenetur, si fuerit absolutus a censuris, t. 1 tr. 5. c. 1. p. 195

Superiores suos an subditi corrigere teneantur, t. 7 tr. 4. c. 16. p. 5.1. pag. 102

Superiori confiteus, an liberetur a reservatione quoad peccata oblatia, t. 1 tr. 5. c. 1. p. 195

Qui Superiori legitime confiteus omnia reservata, invalida tamen ex defectu doloris, vel ex integritate, an sufficiat cum quocunque approbato postea illa valide confiteri, t. 1 tr. 5. c. 1. p. 195

Superiori an teneatur se presentare excommunicationis excommunicatione reservata, sed non denunciare absolutus a Confessione inferiori ratione periculi, seu periculi mortis, si ab illis evadat, si non habeat, cui satisfaciatur, t. 1 tr. 5. c. 1. p. 195

Si Superiori alius Ecclesiastico Eremitæ profugi subiecti sunt, an gaudeant privilegio foræ, t. 3 tr. 2. c. 17. p. 5.1. p. 135

Vide verb. *Defensio, Dispendium, Dubitatio, Regularis, Episcopus, Ordinarius, Præsumptus Ecclesiasticus, t. 4*

Item verb. *Beneficium, Bonus, Imperialis, Consecratio, Malitia, Obsequium, Obligatio, Præsumptum, Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus, Sacerdos, t. 5*

Item verb. *Iurisdiclio, Sacerdos, t. 5*

Item verb. *Deus, Abusus, Interdictum, Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus, Præsumptus, t. 7*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

Item verb. *Præsumptus Ecclesiasticus, Præsumptus Regularis, Superior Regularis, Superior, Sacerdos, t. 8*

ut à diſtis Superioribus. Et quid de eorum Officialibus. c. 6. tr. 7. r. 8. §. 1. & ſeq. p. 141

Et in quo casu ab ipſis dona, vel aliqua maora recipientes ad reſtitutionem teneantur. ib.

Si Superior regularis eſſet ſuſpenſus ab admiſſione ad profeſſionem, proſeſſio ab ipſo admiſſa eſſet, an ſit iſta valida. c. 7. tr. 1. r. 119. §. probatur. q. in fine. p. 77

A ſuo Superiore Regulari an ſit degradanda, & Curia ſeculari tradenda Religioſus profeſſus, qui maſcavit ſe in criminibus enormibus. c. 9. tr. 1. r. 161. §. 10. p. 131

Superiorem Regularem ab Epilcopo non approbatum an poſſint ſeculares eligere in Conſeſſarium. c. 1. tr. 1. p. 24. §. 1. p. 77

Superiores Regulares, qui habent aſſeſſes Parochiam, & deſignat Vicarium, an poſſint illam deſignare ubique Epilcopi approbatione. c. 1. tr. 1. p. 20. §. 16. p. 68

Superiores Regulares an poſſint quemadmodum Epilcopi ſeſſi. a. §. 1. tr. 2. r. 1. & 13. diſpenſare ſuper temporum interſtitium cum laici ſubditi. c. 1. tr. 5. r. 9. §. 1. p. 21

Si Superioribus Regularibus Epilcopos prohibent, ne ſubditi Regulares approbos in aliena Diocēſi exponant in ſuis audiendis conſeſſationibus, non poſſit Superior Regularis illos exponere. c. 1. tr. 3. r. 12. §. 1. p. 36

Et quid, ſi ad hoc obligatur virtute Crucis. ib.

Superioribus multis Regularibus Illuſtriſſimis Cardinalis Archiepiſcopi in hac Diocēſi Panormitana dedit poſſeſſum abſolviendi a caſibus ſe reſervatis, quoniam ad dicti Superiores Regularis poſſunt illam auctoritate retrocedere aliori particulari. c. 1. tr. 3. r. 66. §. 1. p. 22

Superioribus Regularium Clemens VIII. precepit in quodam Decreto edito anno 1592. ut diſcretiſſime caveant, ne ea noctis, quam in conſeſſione de aliorum peccatis habuerant, ad exteriorem gubernationem utantur. c. 1. tr. 3. r. 3. §. 1. p. 31

Ubi dicto decreto non obſtante, an poſſit prohiberi ſuſtineri licere Superiori ob peccatum in conſeſſione cogitatum private ſubditi officiū ad nuntium amorabilibus, negare ſuffragium penitentie, negare ſubditi licitationem eandem foras, alloquendi exteros, claudere ſeſſentia, & alia huiusmodi facere. ib.

Et an dictum decretum obliget ſub mortali. tom. 1. tr. 1. ref. 16. §. 1. p. 16

Vide verb. *Superior Eccleſiaſticus*. c. 1

Item verb. *Abſolvi Diſpenſare, Prælati*. c. 2

Item verb. *Applique, Diſpenſare, Diſpenſatio, Dubitans, Elevationis, Licentia, Prælati, Regularis, Promulgare, Regularis, Religioſus*. c. 4

Item verb. *Materia, obediens, Prælati Regularis, Religioſus, Superior Eccleſiaſticus*. c. 5

Item verb. *Licentia, Prælati minoris, Eccleſia, Perdere, Regularis, Religioſus*. c. 6

Item verb. *Abſolutio, Cogniti, Detrahens, Excoſſus, Materis, Noſſentis, Preſentia, Præſentia, Præſentia Regularis, Publicum, Superius, Superioris*. c. 7

Item tract. 1. tom. 7. per totum.

Item verb. *Obediens*. c. 7

Item verb. *Prælati Regularis, Præſentia*. c. 9

Superior ſecularis.

Superiores, ut Pater, Mater, Dominus, Maritus, Tutor, & Curator, an poſſint irritare vota omnia filiorum, ſervorum, & cariorum, populi, & minoris, tom. octavo. tract. 4. ref. 42. 43. & 44. per totum. §. 3. & 54

Et quid ſi aliquis promittit, vel vovet tempore eorum ſolutionis, etiam ſi votum ſit Religioſi, tom. 8. tr. 4. ref. 45. §. 1. & 1. p. 14

In Superiorem præjudicium ſuſtinentis licet ſubditi contrahere, aut moliri quicquid, ex quo ſit præjudicium aliquod oritur. c. 9. tr. 1. r. 1. §. 1. p. 36

Item nec Civitas, aut Populus quidem univerſus facere aliquid, aut ſtatere poſſit in his, quæ traſgunt ius Superioris, in grave ejus præjudicium. ib. §. 2

Nec inferior poſſit ſaltem imponere in juſ, vel tacere ſuperioris. ib. §. 3

Vide verb. *Præſentia*. c. 6

Item verb. *Commodus, Corruptio*. c. 8

Item verb. *Juſ diſtictus*. c. 9

Superpellicioſus.

Si aliquis ſuperpellicioſus Sacerdos miſtrare ſolemniter Baptiſmum, an peccet mortaliter. c. 1. tr. 1. r. 55. §. 1. p. 26

Com ſuperpellicioſus divinis intereſſe in diebus Dominicis an debeant Clerici in minoribus, ad gaudendum privilegio fori. c. 9. tr. 1. r. 18. §. 1. p. 13

Si ſuperpellicioſus Sacerdos non habere, an poſſit ſine illo miſtrare Viſicum, & Extremam unctionem inſimo morituro. c. 1. tr. 4. r. 19. §. 1. p. 16

Vide verb. *Adminiſtrandum, Deſerre*. c. 3

Item verb. *Extrema unctionis*. c. 3

Superſtitioſus.

Vide verb. *Fama, Vir*. c. 8

Diana C. 1. de Tam. X.

Superſtitioſus.

Vide verb. *Preſentia*. c. 9

Superſtitioſus.

Si ſuperſtitioſus mulier ſemel ſecit, an ſit damnanda, niſi ſuperſtitioſum eſſet. c. 1. tr. 5. r. 6. §. 1. & ſeq. p. 118

Qui ſuperſtitioſus peccatum commiſit, an teneatur eſſeſſare in conſeſſione qualiter ſuperſtitioſus. c. 1. tr. 7. r. 24. §. 1. p. 265

Vide verb. *Reſtituere*. c. 6

Supplere.

An ſuppleatur à Deo perverſiſſimo Miniſtri in conſecrato; Baptiſmo, & aliis Sacramentis quo dicitur, & quid quodammodo dicitur. c. 1. tr. 1. r. 5. §. 1. & ſeq. p. 3

Si ſupplere qui omittit in Eccleſia ſolemniter commiſſa in privato Baptiſmo, ſeſſio ſecundo non peccat oſi venialiter. c. 1. tr. 1. r. 5. §. 1. & ſeq. p. 39

Supplere an teneatur conſeſſationem ſuam aliquo menſe in ſequenti, quo videretur aliquis diſpoſitionem habuiſſe penitentie, ut ſingulariſſimos conſecrator. c. 1. tr. 6. ref. 43. §. 1. & ſeq. p. 44

Supplere an poſſit Epilcopus aliquem deſectum Ordinis quovis tempore. c. 1. tr. 5. r. 17. §. 1. p. 19

Ubi, an non ſit neceſſarium iterare omnes ritus Ordinis, ſed ſupplere, in quo deſectus communis fuert. §. 2

Et an quia Epilcopus induitur verbiſus ſcriptis. §. 2

Et an ſi ſequenti. c. 1. tr. 5. r. 18. §. 1. p. 19

Et an in Eccleſia, vel loco publico, vel ſuſtineat in ſecreciori loco, ibid.

Suppleri talis deſectus an poſſit à quocunque Epilcopo, ib.

Suppleri an debeat ſine partiali omiſſa in adminiſtratione ſacramenti Extremæ unctionis. c. 1. tr. 4. r. 12. §. 1. p. 172

Et quid, ſi tempus notabile interceſſit, an tunc debeat omnes unctiones repeti. ib.

Vide verb. *Materia*. c. 3

Item verb. *Conſeſſus, Juſ diſtictus, Penitentie ſacramentum*. c. 3

Item verb. *Reſtituere*. c. 9

Supplicare.

Vide verb. *Exſpectare*. c. 3

Supplicatioſus.

Supplicationem ſunt aliqui legere porrigere an liceat, & interim ſuſpendere quæ obligationem, & illam minime ſervare. c. 6. tr. 1. r. 62. §. 1. p. 39

Vide verb. *Exſpectare*. c. 3

Item verb. *Paſſive, Principi*. c. 6

Supplicium.

Si ſupplicio afficit Dominus ſervum ob coactam matrimonium an peccat. c. 7. tr. 1. r. 17. §. 1. p. 109

Si ad ſupplicium reus per aliquem Eccleſiam ducatur, an gaudet ejus immunitate. c. 9. tr. 1. r. 105. §. 1. p. 44

Vide verb. *Damnatum, Ordinem*. c. 10

Supponere.

Vide verb. *Adſcribere*. c. 3

Supprimere.

Vide verb. *Canonici, Prælati Regularis*. c. 3

Item verb. *Mentari, Mentari*. c. 6

Supponere.

Vide verb. *Materia, Obſervantia, Recurrens*. c. 7

Item verb. *Surdus*. c. 23. §. 1. & 8

Surdus.

Surdus, & mutus, ſi in terra ſoludum ſe immiſcet cum aliis ad ſuſcipiendum Baptiſmum, an ſit baptizandus. c. 1. tr. 1. r. 18. §. 1. & ſeq. p. 19

Surdus Sacerdos, non autem mutus, an aliquando poſſit Miniſtrare ſacramentum Penitentie. c. 1. tr. 1. r. 18. §. 1. p. 109

Surdus an poſſit abſolvi à Conſeſſario, auditus habet peccatum, quæ aliquo modo percipi poterant à Conſeſſario. c. 1. tr. 1. r. 18. §. 1. p. 109

Surdus an teneatur conſecrari, & quid cum eo agere debeat Conſeſſarius, & an ſaltem ſi ſciat (ſci) ere, teneatur conſecrari per ſcriptum. c. 1. tr. 3. r. 73. §. 1. p. 96

Surdus an ſaltem in articulo mortis teneatur conſecrari per ſcriptum. c. 1. tr. 3. r. 75. §. 1. p. 97

Surdus à nativitate aſi ſi connoſcendus in articulo mortis. Et an etiam invitet. c. 1. tr. 4. r. 93. §. 1. p. 150

Et quid, ſi ſciat ſcribere. Et an debeat conſecrari, & à peccatis abſolvi. c. 1. tr. 4. r. 93. §. 1. p. 150

Surdus diebus ſecularis, an teneatur Miſſam audire. c. 1. tr. 2. r. 10. §. 1. p. 177

Surdus à coſtitutione an ſit oſcendus Extremæ unctionis in articulo mortis. Ubi, quod quævis videatur per aures non peccat, & poſſit tamen deſiderio peccare. c. 1. tr. 4. r. 93. §. 1. p. 154

Surdus an poſſit ordinari. c. 1. tr. 5. r. 73. §. 1. p. 177

Et quid de ſurdulo, qui cum diſcultate audit. ib.

Surdus an poſſit contrahere matrimonium. c. 1. tr. 6. r. 176. §. 1. & ſeq. p. 178

Et quid, ſi ſurdus ſimul eſſet opus à natura, tom. 2. tr. 6. ref. 177. §. 1. p. 178

Et quid, si carceris non fuisset à natura, sed supervenisset, ib. 3.
Surdus tam Ecclesiasticus, quam Regularis an rectoris recitare Horas Canonicas, t. 1. r. 6. r. 32. & 33. p. 200. Ubialic quæstiones pertinentes ad surdos, & surditatem circa prædictam recitationem
Surdus non adhibetur choro gradat distributionibus quotidianis, t. 1. r. 6. r. 33. p. 200

Surdus an satisfaciat præcepto dicendi Officium divinum, & recitar cum socio, quem non audit, t. 3. r. 6. ref. 60. & 10. & seq. p. 311

Surdus an possit aliquid donare inter vivos. Et quid causa mortis, t. 6. r. 7. r. 35. & 36. p. 259

Surdus an possit testari. Et quid, si surdus sit miles, t. 6. r. 16. & 17. p. 116

Surdus, si audit auditum in castro, an iure, & privilegio militari testari possit, t. 6. r. 17. r. 35. p. 330

Surdus si exerceat an possit esse miles, ib. 3. 1

Surdus, si non sit mortuus, an possit testari, t. 6. r. 29. & 30. p. 349

Surdus, si possit esse fidei testator, t. 6. r. 9. r. 3. p. 319

Surdus, qui potest legere, an teneatur recitare, sive le audiat, sive non, sed si solus non potest dicere, non teneatur cum socio, t. 7. r. 1. r. 7. r. 3. p. 3

Idem id de surditate, ib. 3. 7

Surdus an possit esse Religiosus, professionem emittendo, t. 7. r. 1. r. 142. & 15. p. 68

Omnia iudis, & simul cæcus, quamvis non mutus, nec hæc à natura habet, sed casu, & ætatem in hęcideret, ovellet, quid esset professio, an possit esse Religiosus, ib.

Sordi an preveatur iure eligendi, t. 8. r. 9. r. 1. p. 152

An sordi possit abesse à Choro, & lucrari distributiones, t. 8. r. 9. r. 2. p. 152

Docetur sordam ooo possit esse scitum. Et an possit esse iudex, & disceptare moribus, t. 8. r. 9. r. 1. p. 152

An surdus possit Advocacionis exercere. tom. 3. r. 9. ref. 4. r. 152

An surdus curatorem dari debeat, maxime si sit surdus à nativitate, t. 8. r. 9. r. 1. p. 152

Surdus an possit lucrare in feudo. Et an in maiori, licet in iurisdictione consistat, dum tamen perfectè intelligat per signa exteriora, t. 8. r. 9. r. 6. p. 152

Surdus an possit esse fidelis, t. 8. r. 9. r. 7. p. 152

An surdi sint immunes à muneribus publicis. Et an surdissimi minime exculantur à muneribus publicis. Et quid, si surdus ex solo motu laborum percipiat meritum loquentis, t. 8. r. 9. ref. 4. r. 152

Iudi an possint ferre testimonium. Et quid, si scribere sciant ligere, an in criminalibus admittantur, & recipiant peremptoria, t. 8. r. 9. r. 9. p. 153

Surdus in possit puniri poena ordinaria pro delicto perpetrato. Et quid, si surdus sciret scribere, an possit per iudicem cogi ad respondendum pro scriptum. Et si surdus confiteretur scilicet homicidium, & ex ea confessione cum testium attestationibus, dato ei curatore, an possit damari, tom. 8. tract. 9. refut. 11. p. 153

As surdi possint accusare, & repellantur ab accusando, t. 8. r. 9. r. 12. p. 153

Vide verb. *Exheredat*, t. 3

Item verb. *Exheredat*, t. 7

Item verb. *Ignominia*, *Mampr*, t. 8

Suscipio

Suscipio Baptismi in iure, non est adultæ medium necessarium ad salutem, sed in voto sufficit, t. 1. r. 1. r. 31. & 32. p. 16

Suscipio Baptismi differe an liceat adultæ propter imminentem mortem, t. 1. r. 1. r. 31. & 32. p. 16

Vide verb. *Baptismus*, t. 7

Item verb. *Exheredat*, t. 8

Suscipiens

Suscipiens Sacramentum Confirmationis an sit præceptum, data opportunitate, t. 1. r. 1. r. 31. & 32. p. 16

Ad suscipiendum Baptismum an sufficiat attritio cognita. Idem est de sacramento Penitentiae, t. 1. r. 1. r. 30. & 31. p. 16

Suspensio

Non suspensio Sacramentum Confirmationis non peccat mortali, dummodo ab his scindam, & contemptus. t. 1. r. 1. ref. 27. & 3. p. 6

Suspensum

Suspensum hyliter, vehementer, vel violentè de hæres, qui-

nam dicitur, t. 1. r. 10. r. 30 & 31. p. 294

Itaque suspensio de hæresi an liquidiores possint procedere contra (autores), defensores, & receptatores hæreticorum, t. 3. r. 12. r. 5. & seq. p. 334

Vide verb. *Abjurare*, *Blasphemare*, *Castiter*, *Denotare*, *Excommunicare*, *Fides*, *Causas*, *Hæresis*, *Impedire*, *Inquisitio*, *Magnimonium*, *Penitentia*, t. 5

Item verb. *Hæresis*, t. 9

Suspendendum

Vide verb. *Campana*, *Dammum*, *Invenire*, t. 8

Suspendere

Suspendere licentiam prædicandi Regularibus, an Episcopus possit solus in casibus à iure expressis, t. 7. r. 1. r. 37. & 38. p. 29

Suspendere Episcopum an possit Prædicatores tam regulares, quam seculares ab antecessore suo approbatores, tom. septimo, t. 1. r. 60. & 4. p. 30

Suspendere Vicarium fidei vacante non potest, ne amplius Regula res prædicatores, nisi solus in casibus expressis, t. 7. r. 1. r. 61. & 5. p. 31

Suspendere licentiam Regularium ad non lectiones ooo potest Capitulum fidei vacante, t. 7. r. 1. r. 80. & 3. p. 31

Suspendere in iura tunc iuris Cardinalis potest, t. 9. r. 7. ref. 19. & 3. p. 30

Suspensio non potest à Prelato Regulari approbatio, à quo concessa fuit approbatio alicui Religiosi ad confessiones, nisi prius in particulari causa nova, & legitime suspensio approbata fuerit, tamen si non proprio examine concessa fuerit, t. 7. r. 1. r. 81. & 3. p. 31

Si suspenditur ab Ordinario adque iusta causa Sacerdos semel approbatus ad confessiones, potest eligi in Consiliarium per Bullam Cruciatam, t. 7. r. 1. r. 79. & 4. p. 30

Quando quis suspenditur ab administratione Sacramentorum non suspenditur à celebratione Missæ, t. 1. r. 31. & 3. p. 31

Vide verb. *Suspensio*, t. 6

Item verb. *Suspensio*, *Suspensio*

Suspensum

Vide verb. *Suspendendum*, t. 8

Suspensio

Quoniam fidei effectus suspensio, t. 1. r. 1. r. 31. p. 29

An suspensio possit trahi, & incitari propter solum peccatum veniale, t. 1. r. 31. & 32. & in aliis eiusdem, t. 1. r. 31. p. 29

An suspensio possit contrahi pro culpa alicui, t. 1. r. 31. & 32. p. 29

An suspensio lata iure habet force, & suspensio, liget, & ad quid, an ab Officio, vel Beneficio, an vero ab Ordine, t. 1. r. 31. & 32. p. 29

An suspensio dividenda, nempe ab Officio, vel Beneficio sit valida, t. 1. r. 31. & 32. p. 29

An suspensio sit valida, post illam interponatur appellatio, tom. 3. r. 3. & 6. p. 117

Et an suspensio à voce activa, & passiva suspendatur per appellationem legitimam subsequente, ib. 3. & ad med. vers. Ubicunque.

An sublata ab Episcopo suspensio ad remissionem, & detur interim appellatio, suspendat sententiam, ne postea suspensio contrahatur quod idem queritur de interdicto, t. 1. r. 31. & 32. p. 29

An si quis appellat generaliter à sententia excommunicationis, suspensio, & excommunicatio censuram, t. 1. r. 31. & 32. p. 29

Et quando appellatio ad plures diversos causas appellare potest, valeat alternativè appellatio, & Appello ad. An Episcopus, vel ad Papam, ib. 3. 2

Et an appellatio non debeat recipi nisi ex iusta, & rationabili causa in appellatione specialiter expressa sit in iure.

An suspensio lata à iure, cum censura, si relevetur non sit Pontifici, possit tolli ab Episcopo, t. 1. r. 31. & 32. p. 29

An in lapidatis suspensio reservata sit Pontifici, & de his qui sit occultum, possit etiam Episcopus dispensare, ib. 3. & ad med. vers. t. 1. r. 31. & 32. p. 29

Et an archiepiscopus, & alius Consiliarius possit absolvere à suspensioibus, etiam à iure communi non reservatis, ib. 3. & ad med. vers. Etiam tamen.

An suspensio lata sub conditione, verbi gratia, donec satisfaciatur, vel restitatur, sequatur in satisfactione, tollatur ipso facto sine aliqua absolutione. Idem est dicendum de interdicto, & secus vero de excommunicatione, t. 1. r. 31. & 32. p. 29

An ablata contumacia cesset suspensio ipso iure sine ulla absolutione. Et quid de excommunicatione maiori, & interdicto, t. 1. r. 31. & 32. p. 29

An Clericus habens tantum primam Tonfuram sit ligendus à Confessione absolute à suspensione, quatenus indiget. Et late doctor, an Tonfura sit ordinis, t. 1. r. 31. & 32. p. 29

Et eadem doctur, quod prima Tonfura illicitus ab Episcopo alieno suspenditur, ib. prop. finem. primi.

An alia suspensio sit valida. Et quid, si suspensus sit occultus, & ab Ecclesia communitur toleratus, & non sit specialiter denunciatus, t. 1. r. 31. & 32. p. 29

An teneatur vitare suspensum in rebus à quibus suspensus fuerit. Et quid, si talia communicatio fuerit, & cetera, quædam cooperantur cum illo in delicto, & maleficio minister, & quando visus qui dicatur cooperari peccato suspensum, t. 1. r. 31. & 32. p. 29

donatus fuit, & promittens cum iuramento, quod ante donationem retro donavit. ib. §. 2. g. 49. & in ref. 50. & 51. p. 131. & 132.

Et an aliquo casu possit Episcopus dispensare, ut ordinetur sine parochia, ut v. g. si sit doctus, & gradu insignitus. ib. §. 3. ref. 132.

An Ordinatus, v. g. ad Subdiaconatum, sine titulo possit ascendere ad Superiores Ordines sine dispensatione. ib. in fine ref.

An ordinatus sine titulo cum sola subdiaconatu alimentorum sit suspensus. t. 5. r. 3. §. 5. p. 132.

An ignorans promittens Episcopo ad ea alimenta non petiuerit, si ordinatur absque titulo incurrit suspensionem. Et quid de Episcopo in predico casu. t. 5. r. 3. §. 3. p. 132.

Et docetur, in predico casu non excusari ignorantiam iuris. ib.

An qui fuit ordinatus, ipso neciente, per monachum, incurrit suspensionem, si postea hoc ratum habeat. t. 5. r. 3. §. 4. p. 132.

An qui ignorans ordinatus fuit symoniacus, si solvat amico pecuniam datam, incurrit suspensionem, & quid de beneficio similiter obtento. t. 5. r. 3. §. 5. p. 132.

An qui suscipit duos Ordines maiores eodem die, incurrit ipso facto suspensionem. Idem est, si suscipit eodem die Minores Ordines cum Subdiaconatu. Et an hoc intelligatur, quando quis non solum sumeret duos Ordines eodem die naturaliter, sed etiam eodem die iurisdictione Canonica. tom. 5. r. 3. ref. §. 6. a. & a. pag. 153.

Quidam, relicto Ordine Minoribus, Subdiaconatum recepit, queritur, an suspensionem incurrit, & inhabilitatem ad alios suscipiendos, & irregularitatem, & minuitur in ordine suscipiendo. t. 5. r. 3. §. 7. p. 133.

An ordinatus per saltum incurrit ipso facto suspensionem. t. 5. r. 3. ref. §. 8. p. 133.

Et quomodo promotus per saltum sit impeditus ad Superiores Ordines suscipiendos, si hoc impedimentum sit irregularitas, & si irregularitas sit, an illum Consecrarius approbatus possit per saltum dispensare, & eundem §. 3.

Et an cum so promotus per saltum possit Episcopus dispensare, ut pratermissum ordinem suscipiat, & ad ordinem maiorem suscipere minuitur, & ad Superiores ascendat. ib. §. 4.

Et an Episcopus possit dispensare etiam post administrationem in male suscepo ordine, si administratio sit ex ignorantia. ib. ad mod. dicti §. 5.

An ordinatus per saltum sit suspensus ab ordinibus, quos legitime suscipit, efficitur irregularis. t. 5. r. 3. §. 9. p. 134.

An qui ministrat in ordinibus per saltum suscipitis indicatur Apostolica dispensatione, vel sufficit Episcopalis. t. 5. r. 3. §. 10. p. 134.

Et an hoc etiam procedat non solum in maioribus, sed etiam in Minoribus Ordinibus. ib. in fine §. 3.

Et an Episcopus possit dispensare cum ministrante publice, & scienter in male suscepo ordine, ut pratermissum suscipiat, & in male suscepo ministrat, ib. §. 10. secundo.

An qui daturato matrimonio ignorans suscipit Ordines incurrit suspensionem. Et aliquis alius docetur circa presentem questionem pro duritie, & soluto matrimonio. t. 5. r. 3. §. 11. p. 134.

An Sacerdos alibi in matrimonio clandestino incurrit post Concilium Tridentinum suspensionem triennale, de qua in cap. ult. fin. de Cl. n. d. §. 1. r. 3. §. 12. p. 134.

Et an suspensus ab Officio, qui interfuit matrimonio clandestino, non sit suspensus a beneficio. ib. ult. & c.

Et notatur, quod in Concilio Tridentino sess. 24. ca. p. 1. de Matrim. qui adu in iure matrimonialiter conjugati, aut & concubinales Parochianos habere licentia proprii Parochi ipsi iura suspensus innot. ib. §. 3.

Et an in hoc casu collat per eum communicationis contra Religionis matrimonium solemnizationis secundum declarationem Cardinalium. ibidem ad medium dicti §. 3. tertio.

An Clericus suspensus ab Officio diuini, si illaudat, peccet, sed non incurrit irregularitatem. t. 5. r. 3. §. 13. p. 135.

An venatio sit Clericis interdita, qui in cap. 1. de Cleric. venat. Episcopi, Presbyteris, & Diaconis prohibuit etiam per penam suspensionis. Et an tamen si raro fiat, causa recreationis, non sit peccatum, & secus si frequenter fiat. t. 5. r. 3. §. 14. p. 135.

An Clericus utens vestibus prohibitis incurrit suspensionem. Et docetur, quod in tribus casibus Clerici excusantur ab hac pena, explanatis ad medium iura ref. t. 5. r. 3. §. 15. p. 135.

An Clerici publice concubarii sint suspensi. Et an qui Ordines suscipit ab Episcopo notorio concubinario, aut fornicario, reuocentur suspensus ab Ordinibus executione. t. 5. r. 3. §. 16. p. 135.

• Vide *Sub la Cunctis*.

legitimam iuratem. t. 4. r. 3. §. 18. §. 3. p. 135. & in tr. 8. r. 49. & 208. ubi latet. p. 136. & p. 137.

Suspensio an incurritur ab Episcopo per saltum promotus. t. 4. r. 3. §. 19. §. 3. p. 135.

Suspensio, si absolute non profertur, sed ferenda sit, an obliget sub mortali. t. 5. r. 1. ref. t. 5. §. 3. p. 6.

Suspensio, qua puniuntur symoniaci ordinati, an incurritur per suspensionem qualibet Ordinis. t. 5. r. 7. §. 5. §. 4. p. 209.

Suspensio symoniaci occultus, an tollitur post penitentiam, & ministrari per Episcopum post penitentiam. t. 5. r. 7. §. 4. §. 5. p. 209.

A suspensione incurritur propter ordinationem iure legitimam, vel ob delectum tituli, an Consecrarius per Cruciatum absoluerit possit. t. 4. r. 3. §. 12. §. 1. p. 90.

Idem est de habentibus privilegium. t. 4. p. 90.

Qui in suspensione recipit Ordinem sacrum, an fiat irregularis. t. 5. r. 4. §. 14. §. 3. p. 145.

Suspensionem non incurrit suspensus Ordines non servatis communiter interdictis aliisque dispensatione, oque Episcopus illam ordinem. t. 5. r. 5. §. 9. §. 4. p. 118.

Suspensionem non incurrit, qui ignorans suscipit Ordines per penitentiam. t. 5. r. 7. §. 3. §. 12. p. 209.

Suspensionem a diuina preter alias penas an incurrit Regularis introducentes preter alias penas in incurrit Regularis introducentes legimus in Monasteria. t. 7. r. 1. ref. §. 4. & §. 4. p. 113.

Super suspensionibus omnibus, in quibus absoluerit, & dispensare potest vigore Concilii Tridentini sess. 4. ca. 6. Capitulum sedis vacante etiam possit. t. 5. r. 7. §. 9. §. 1. ref. §. 1. p. 208.

A suspensionibus a iure latia, si reservata non sint, an possit absolueri Episcopus, Parochus, & Consecrarius approbus. ut. si reservata sint, & occulte, an Episcopus. t. 5. r. 7. §. 9. §. 2. p. 118. & §. 4. p. 113.

Si sub suspensionibus pena prohibetur in aliquo Synodo iudice confessiones in domibus privatis, an dicat confessiones sint nullae. t. 5. r. 7. §. 4. §. 1. & §. 4. p. 113.

Et quid si prohibetur, ne audiantur in Ecclesia confessiones mulierum ante ortum solis, vel post ejus occasum, vel extra locum confessionum. ib.

Et in dicto casu Consecrarius ministrando, an peccet, & incurrit irregularitatem. ib.

Suspensio absolute non valida fit, si quis dicit Absoluo te, non addendo a suspensione, quomo quinto, tr. 1. ref. 183. §. 5. p. 71. Ubi latet pro maiori intelligentia dicte resolutionis, & ejus forme.

Suspensionis triennale ab Officio penas imposita in cap. 6. ult. de claudel. despons. Sacerdotibus, qui matrimonium clandestinum interfuerit, & etiam Parochis, qui correcti, vel ablati per Concilium Tridentinum, quando Parochus, vel alius Sacerdos assistit matrimonio clandestino invalido, ex delectu numeri cessum. t. 5. r. 7. §. 1. ref. 33. & ibi post medium, pag. 22.

Si sub suspensionibus penas a aliquo precipit, an obliget ad mortalem. t. 6. r. 1. §. 4. §. 1. & §. 4. p. 6.

Vide verb. *Absterge, Beneficium, Episcopus, Parochus, Prohibito, Temore, V. n. c.*

Item verb. *Beneficium, Legatus, Prælati Regularis, Subditus*. t. 3. item verb. *Affirmo, Locus*. t. 4.

Item verb. *Admonitio, Appellatio, Beneficium, Bulla Cunctis*. t. 3. Capitulum sede vacante, Clericus, Consummatio, Cunctis, DF accenti, Dubio, Episcopus, Ignorantia, Jurisdictionis, Jur. Monialis, Privilegium, Interdictum, Sacramentum, Substantia, Viaticum. t. 3.

Item verb. *Dubium, Ordinis iuramentum*. t. 6.

Item verb. *Affirmatio, Affirmatio, Confessio, Clericus, Eucharistia, Irregularitas, Scriptura, Substantia, Vagabundus*. t. 7.

Item verb. *Episcopus, Missam celebrare, Penam, Statutum*. t. 9.

Suspensio.

Suspensus excommunicatur a præcepto non communicandi. t. 4. r. 3. §. 14. §. 1. p. 113.

Supposito, quod possit absolvi, si soluit, eo sine, ut non communicet, contra præceptum non peccet. ib. §. 2.

Qui a suspensione Sacerdos audit Missam, an die festo, an satisfaciatur præcepto. t. 4. r. 5. §. 1. §. 1. p. 160.

Suspensus an possit ministrare moribundo Extremam Unctionem. t. 4. r. 4. §. 10. §. 1. p. 120.

Et quid saltem, si inbrum confessus fuerit.

Suspensus Episcopus a collatione Ordinum Minorum non possit ad hoc conferre Ordines maiores. t. 4. r. 5. §. 15. §. 1. p. 135.

Et an Totidem. ib. §. 4.

Suspensus Episcopus ab Officio confirmandi, non uidet suspensus excommunicatur ab officio ordinandi, & consecrandi. ib.

Suspensus Sacerdos an videt absolvi a peccatis. t. 5. r. 4. ref. §. 3. §. 1. p. 117.

Suspensus Clericus an tenetur recitare Horas Canonicas. t. 3. r. 6. §. 1. §. 1. p. 300. & in t. 119 §. 4. p. 333.

Suspensus etiam occulte celebrans ab irregularitate. t. 5. r. 5. §. 13. §. 1. p. 117.

Suspensus ab ingressu Ecclesie an gaudeat ejus Immunitate. t. 3. r. 1. §. 27. §. 4. Quæro secundo. p. 16.

Vide verb. *Suspensio, Suspendere, Suspendio*.

Appendix ad alias quæstiones mixtas, & dispersas per alias Tomos, Tractatus, & Resolutiones, qua simul pertinet ad hoc verbum Suspensionis.

Suspensio lata a Pio II. an extendatur ad Episcopos ordinatos ante

Insuperius loquor.

Vide verb. *Judex, Legatus, &c.*Vide verb. *Superdandum, &c.*

Insuperius.

Quando quis suspicatur de proximo voluntariè, & temerè ex lo-
vibus indicia, an peccet mortaliter. Ubi adducuntur conditiones,
quas habere debet iudicium temerarium; ut sit mortale, t.
8. r. 3. t. 1. §. 2. p. 18

Vide verb. *Judicium temerarium, &c.*

Insuperius.

Vide verb. *Superius, &c.*Item verb. *Insuperius, &c.*

Insuperius.

Vide verb. *Superius, &c.*Item verb. *Insuperius, &c.*Item verb. *Insuperius, &c.*Item verb. *Insuperius, &c.*

Insuperius.

Vide verb. *Superius, &c.*Item verb. *Insuperius, &c.*Item verb. *Insuperius, &c.*Item verb. *Insuperius, &c.*

Insuperius.

Vide verb. *Superius, &c.*Item verb. *Insuperius, &c.*

Insuperius.

Sutores an exsultentur a jejuniis, t. 4. r. 2. §. 1. p. 166

Insuperius.

Vide verb. *Superius, &c.*

Insuperius.

Vide verb. *Superius, &c.*Item verb. *Insuperius, &c.*

Insuperius.

Vide verb. *Superius, &c.*Item verb. *Insuperius, &c.*

Insuperius.

Sylvestri doctrina de gabella solvenda a Clericis super pane, vino,
&c. an sit vetus, t. 1. r. 1. §. 1. p. 166

Insuperius.

Vide verb. *Superius, &c.*

Insuperius.

Vide verb. *Superius, &c.*

Insuperius.

Vide verb. *Superius, &c.*

Insuperius.

A synaxi sacra an repellenda sint mulieres incedentes pedore su-
dato, t. 2. r. 1. §. 1. p. 137

Insuperius.

Syndicare an possint Capitulum sede vacante Vicarium Episcopi
desinendi, t. 1. r. 1. §. 1. p. 373

Insuperius.

Syndicatus an teneatur stare Vicarius Capituli sede vacante, to. 3.
r. 1. §. 1. p. 138

Vide verb. *Superius, &c.*

Insuperius.

Ubi Synodales examinatores non adjuvat, sed alii deputati ab Episcopo,
sine celebratione Synodi, beneficium collatum per con-
cursum, an possit ab alio impetrari, t. 1. r. 1. §. 1. p. 149

Insuperius.

Vide verb. *Superius, &c.*

Synodus an requiratur, ut redutio Missarum fiat ab Episcopo, t. 1.
r. 1. §. 1. p. 138

Vide verb. *Superius, &c.*Item verb. *Insuperius, &c.*Item verb. *Insuperius, &c.*Item verb. *Insuperius, &c.*Item verb. *Insuperius, &c.*Item verb. *Insuperius, &c.*

T

T A B A C H U M.

T Abachum in folio, pulvere, & fumo, an impedit celebrationem
Missæ, & con-novionem, t. 1. r. 1. §. 1. p. 138

Tabachum in Ecclesia fumare an sit peccatum mortale, tom. 1. r. 1.
p. 138

Tabachum.

Tabellæ an possint esse excommunicatus, & ejus acta sint valida, t. 1.
r. 1. §. 1. p. 138

Et quid, si tabellæ sit excommunicatus non toleratus, quantum-
cumque ab alio requiratur, vel ingerat, ib. §. 1.

Tabellæ vel toleratus non peccat, si requiratur ab alio, ib.
Vide verb. *Insuperius, &c.*

Item verb. *Insuperius, &c.*

Tabachum.

Taberna alia an sit icipienda, in quam sine tributo consuevit pos-
sine Cap. Tem. 2.

sine Clerici, ad emendum panem, vinum, oleum, &c. & sine onere
vegetalium, t. 1. r. 1. §. 1. p. 138

Vide verb. *Superius, &c.*

Tabernarius.

Tabernarii proponentes Cornam in die jejunii omnibus indiffe-
renter, an peccent mortaliter, t. 1. r. 1. §. 1. p. 138

Et quid, quando dubitatur, vel credunt alterum a jejuniis non excu-
sari, ib. §. 1.

Tabernarius an possint vendere, & ministrare indifferentes sine pec-
cato, t. 1. r. 1. §. 1. p. 138

Tabernarii vendere vinum an licitum sit, si sciat Domos vini
posse illud revendere a qua mixtura, t. 1. r. 1. §. 1. p. 138

Et quid, si in nomine ipsius Domos vini tabernarii vendant vinum
& scientes Domino illud corrumptum, & fecos, si Dominus vini
id desideret, quamvis timeretur talis admixtio, ib. §. 1.

Vide verb. *Superius, &c.*Item verb. *Insuperius, &c.*

Tabachum.

Tabula in mari à te occupata an possit alteri concedere, t. 1. r. 1.
§. 1. p. 138

Qui tabulam prius occupavit in naufragio, an teneatur alterum in
ea admittere, vel possit illum impedire, ne ascendat, nisi utriusque
sufficiat, ib. §. 1.

Vide verb. *Superius, &c.*

Tabachum.

Si in tabulato ipso hereticum ponatur, an tradendus sit Curie
seculari, t. 1. r. 1. §. 1. p. 138

Tabachum.

Qui tacendi in confessione aliquod peccatum iustum causam ha-
bet, non potest tacere plura, quam postulat iusta causa, & an in
talibus teneatur saltem confiteri voluntatem, v. g. fornicandi,
& actum inter eum in peccato reservato, tacendo actum ex-
traneum, t. 1. r. 1. §. 1. p. 138

Tabachum.

Tacere si aliquis peccata in confessione aliqua ex iusta causa, sit
est ut ea detestetur attritione, sicut alia, que in confessione ex-
plicatur, t. 1. r. 1. §. 1. p. 138

Tacere sine scapulo an possit Cardinalis, quando in Confessio
aliquid non bene detestatur, t. 1. r. 1. §. 1. p. 138

Et quid, quando major pars Collegii Cardinalium contrarium ap-
probatur, ib. §. 1.

Et supradicta an intelligenda etiam sint pro quocumque alio Col-
legio, Universitate, & Communitate, ib. §. 1.

Vide verb. *Superius, &c.*

Tabachum.

Taciturnitas dispensationis ipsius petiti, & non obtentæ, an vi-
tiet sequentem dispensationem postea ab eodem superiore ob-
tentam, t. 1. r. 1. §. 1. p. 138

Eadem est ratio, si negata ab uno superiore, obtineatur ab alio,
nulla facta mentione negotiationis ab alio superiore dati, ib.

Immo qui dispensat, habet potestatem delegatam, qui vero dis-
pensare nolit, habet potestatem ordinariam, ib.

Taciturnitas prioris dispensationis obtentæ, an reddat postero-
rem invalidam. Ubi duo casus pro praxi, t. 1. r. 1. §. 1. p. 138

Vide verb. *Superius, &c.*Item verb. *Insuperius, &c.*

Tabachum.

Taciturnitas dispensationis ipsius petiti, & non obtentæ, an vi-
tiet sequentem dispensationem postea ab eodem superiore ob-
tentam, t. 1. r. 1. §. 1. p. 138

Eadem est ratio, si negata ab uno superiore, obtineatur ab alio,
nulla facta mentione negotiationis ab alio superiore dati, ib.

Immo qui dispensat, habet potestatem delegatam, qui vero dis-
pensare nolit, habet potestatem ordinariam, ib.

Taciturnitas prioris dispensationis obtentæ, an reddat postero-
rem invalidam. Ubi duo casus pro praxi, t. 1. r. 1. §. 1. p. 138

Vide verb. *Superius, &c.*Item verb. *Insuperius, &c.*

Tabachum.

Ubi taciturnitas meretricis frueretur, quis adivit cum sine intentione
fornicandi, & postea fornicatus esset, si scisset in hoc casu expli-
care in confessione fornicationem tantum sine taciturnitate, t. 1. r. 1.
§. 1. p. 138

Et taciturnitas impudicus an amittatur legatum legatum sub condi-
tione castitatis, & bene vivendi, t. 1. r. 1. §. 1. p. 138

Et quid, si semel, vel bis fornicatus tales taciturnitates permisit,
t. 1. r. 1. §. 1. p. 138

Taciturnitas Religiosa alium pollens, an incidat in casum reserva-
tum Clement. VIII. t. 1. r. 1. §. 1. p. 138

Taciturnitas propriis Monialis, vel constitutus in Sacris alium se-
cularum pollens sine propria delectatione, an satisfaciatur, si in
confessione dicat: tangens impudicium alium, vel aliam pollui, &
non teneatur explicare suum statum, tom. 1. r. 1. §. 1. p. 138

Et qui pollutus est, sufficit dicere, alienam taciturnitas pollutus sum, &
explicare viri, mulieris, secularis, vel Regularis, &c. ib.

Si tacitus inter hinc confessionis temore Confessarius habet, an re-
neatur hanc circumstantiam explicare, quando postea ipse con-
fiteatur, t. 1. r. 1. §. 1. p. 138

Taciturnitas impudicus in Ecclesia an habeat specialem malitiam
Sacilegi mortalis necessarius in confessione explicandam, to. 1.
r. 1. §. 1. p. 138

Qui tacitus post copulam habuit cum muliere habente vovm
castitatis pro prima copula, & non altera, an teneatur explicare
super additis tacitus post copulam cum ipsa sequens, t. 1. r. 1. §. 1.
p. 138

posit etiam vel compensatione accepta; contra eum, qui bona defuncti possidet.

Veritas testamini minus solemni et constat evidenter, nullam vim, nullam fraudem, nullumve defectum naturalem in illis contineri, potest accipere sibi, & retinere bona testatoris, in c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Quibus et testamentum minus solemni aliqui debentur, an heres ab intestato, si eas voluit etiam defuncti, teneatur restituere, & solvere legatariis, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Heres ab intestato restituit hereditatem, & legata, an possit illi, quibus aliquid per tale testamentum est relictum, uti occulta compensatione, ib.

Heres ab intestato statuit, mentem testatoris fuisse, ut hereditatem nomine fideicommissi tradat alteri, vel legatum aliquid solveret, aut, si sub tali juramento jurare noluisset, an cogendus sit etiam in foro exteriori hereditatem tradere, ib. §. ult. in fine.

Testamentum confectio a Novitius sine forma juris civilis potest, in c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Testamentum fuit Novitius, et si PP. Minor, & Cappel non potest reservare et electioque pueri, quibus sua heret debet, quoniam solvere eorum pecuniam summam, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Et in dicta nominatio pecuniarum debeat fieri cum licentia superioris, ib. §. 1.

Que in testamento relicta sunt servata, ut angilia, an possint sibi restitui, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Sine testamento relicta fuerit dos puelle pauperi, in iudex Ecclesiasticus de hoc cognoscere potest, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Religiosi testamentorum ex testatore an teneatur rationem reddere eorum Episcopo, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Qui testamentum, quod in vita fecit cum juramento, mutare vult, an sit absolvens, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Testamentum de fructibus beneficii ab Episcopo conditum an de jure subsistat, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Et quid ex dispensatione Pontificis, ib. §. 1.

Et quid, si dispensatio sit sine causa, ib.

Testamentum an sit validum, si aliquis instituit heredem aliquem excommunicatum. Et an in dicto causa omnes convenientes ad testamentum percent, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Et supponitur excommunicatus non vitandum heredem institui possit, ib. §. 1. p. 146.

Testamentum possunt facere minores 25, annorum sine consensu curatoris, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Et testamentum filiusfamilias faciat cum consensu Patris, adjecta Clausula Codicillari, si non valet iure testamenti, valeat iure Codicillari, aut e converso, quod alterius ultimum voluntatum in vim datus sit causa mortis valere possit, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Depositi an testamentum possit condere ad pias causas, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Constitutum quod aliter erat successus defunctum scripsisse testamentum ad pias causas, sed tamen non adhibitis testibus, & propterea testamentum allegare nullum, an ipse non debeat audiiri, quia facta est propter ipsas causas, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Et quid, si nec scriptum, nec testibus de eo reperitur, & non confitetur, quomodo factum hoc est huiusmodi testamentum ad pias causas, ib. ad medium dicti §.

An valet testamentum ad pias causas sine heredi institutione, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Testamentum confectum tempore pestis an valeat, si infirmus convalescat, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Testamentum beneficiarii caret juris solemnitatibus, an sit validum, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Et quid si testator per ingressu Religionis, an quia tunc possit testari, non sit iure solemnitate juris, ib.

Cum infirmo quando testamentum confectum tempore mortis, quamvis legat, vel non liceat agere, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Ad condendum testamentum nomine communitatis Commisarii an possint esse Religiosi, & fratres Minores, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Ubi quod, si Religiosi absque licentia superioris hoc munus acciperet, & exequatur, conscientia testatorum nomine communitatis, an valet testamentum, §. 1. p. 146.

Commisarii confectio testamentum nomine communitatis, si casus dubii sit obviari, tenetur consilium petere, & post consultationem illud suscipere, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Ut Commisarii Religiosi existant ad condendum testamentum ex voluntate testatoris, an indicat species licentia superioris, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Testamentum condere an Novitius possit, servatis tantum solemnitatibus juris Ecclesiastici, non autem juris civilis. Et quid de Clericis, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Est testamentum condere velle Novitius Societatis Jesu, peccat tantum venialiter, si hoc faceret sine licentia Superioris, ib.

Testamentum suum ante professionem factum declarare, an licitum sit Novitio, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Quando testamentum condidit laicus ad pias causas, vel Clericus

Instituit heredem alium Clericum, an possit iudex Ecclesiasticus dicta testamenta publicare, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Vide verb. *Compelleret, Exspirare, Irrevocare, Licentia*, c. 1.

Item verb. *Dispositio, Religio, Religiosa, Religio, Religio, Religio*, c. 1.

Item verb. *Facultas*, c. 1.

Item verb. *Conferri, Mater, Mater, Mater, Mater, Mater, Mater*, c. 1.

Item verb. *Quia temporalis, Clericus, Clericus, Clericus, Clericus*, c. 1.

Item verb. *Facultas*, c. 1.

Item verb. *Filius, Filius, Filius, Filius, Filius, Filius*, c. 1.

Testamentum.

Jure militari testandi privilegio an gaudent, qui in Castris repellantur, etiam si milites non sint, ut Mercatores Castra sequentes, &c. modum in loco hostii sunt, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Testandi facultas concessa Cardinalibus an expiret mortuo Pontifice, qui illam concessit, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Testator.

Testator Cardinali de aliquo re, non est simpliciter credendum, & vergat in praejudicium reus, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Testator Cardinali de re aliqui, an sit credendum, etiam sine juramento, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Testantibus Doctores de consuetudine, non est credendum, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Testari.

Testari an possit valide excommunicatus vicarius, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Testari quis an possit de pecuniis, quas acquisivit, & lucratus est, etiam ceteris usufructuarius, qui donavit omnia bona prefata, &c. futura, reservando sibi usufructum, non possit tamen de illis in morte disponere, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Filiusfamilias an testari possit ad pias causas, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Testari ad pias causas an possit damnatus ad mortem. Et quid, si ante damnationem ad pias causas testatus fuerit, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Filiusfamilias miles an testari possit, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Et an tantum de Castris, vel etiam quibuscumque a suis bonis testari possit, ib.

Damnatus capite Miles an possit testari, modo ex militari delicto damnatus fuerit, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Et quid de aliis, quoniam de Castris bonis, an talis miles testari possit, ib. §. 1.

Jura militari quis testari possit, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Ubi praxi multi, & diversi casus, & quaestiones a pag. 337. ad 344.

An quis testari possit per ingressu Religionis, non servata solemnitate juris, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

An possit testari filiusfamilias Clericus, si moriatur, de bonis ad intestatam, etiam ante Clericatum, & consilium Clerici acquiritur, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Et an possit impune praeire Parentes, ita ut testamentum ex eorum praeiuramento non inferatur, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

An possit testari damnatus ad mortem propter aliquod facinus, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Testari valide an possit PP. Societatis Jesu, qui post annum Novitatus emittunt tria vota (substantialia, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146).

Et quid est talem, si talis Religio licentia non petierit, sed facto testamento mortuus sit, possit tamen Superior testamentum sine sua licentia factum rescindere, ib. §. 1.

Ubi quod Collegia, & domus professus Societatis Jesu sunt incapaces successione de intestato: testamentum tamen fieri possunt ad Novitium de usufructu, non obstante Concilio Tridentino, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Vide verb. *Testamentum*, c. 1.

Item verb. *Beneficentia, Regularis*, c. 1.

Testator.

Testator requirens singulis annis certum numerum Missarum pro certa relicta pecunia, si temporis decessu Missarum erefcat stipendium, ad quod teneatur heres, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Hujus rei datur exemplum in r. 1. §. 1. p. 146.

Si testator eorum duobus testibus publicavit suam sententiam, vel fecit scribere in eorum presentia voluntatem suam, & instruit eamdem suam heredem, & iussit Notarium acceri fieri, sed testator decessit, priusquam Notarius scriberet, an habuit voluntatem imperficte fieri habenda, & favorem sui emul non sufficit, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Et quid, si appareret ex verbis testatoris eam habuisse eam voluntatem per perficere, & abolvere, ib. §. 1.

Personas quibus testator in secreto dixit in scheda, vel testamentum de se vellet eorum illis erogare per Confidarium, non teneatur Confidarius heredibus illis declarare, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Filius an possit testator prohibere deductionem legis fidei, & Trebellianicæ, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Quand legaverit testator fructum certam quantitate, sequenti anno nasciturum, an nec statim fructus natus non fuerit, quod deest, heres supplere debeat, c. 1. r. 1. §. 1. p. 146.

Quid requiratur, ut jure Militari Milites testari possint, tom. 6. tr. 8. r. 69. p. 317.

Ad Milites Stationarii, & Limitanei gaudeant privilegio in suis testamentis, t. 6. tr. 8. r. 70. p. 318.

An saltem duo testes sit necessarii ad testamentum Militis? t. 6. tr. 8. r. 71. p. 318.

Ad testes in testamento Militis esse debent rogati, t. 6. tr. 8. r. 72. p. 319.

Qui testes sint idonei ad testamentum Militis, ubi multa alia de testibus, t. 6. tr. 8. r. 73. p. 320.

Ad Milites muros & naves possit testari, Et an dilutus muros, & furdus & muros possit esse Militis, t. 6. tr. 8. r. 74. p. 320.

Et quid, si muros, & furdus Miles amittit sermone, & auditum in Castra, an jure de privilegio militari possit testari, ibid.

Ad militem muros testari possit, t. 6. tr. 8. r. 75. p. 320.

Ad Miles capere ad hostibus testamentum jure militari facere possit, t. 6. tr. 8. r. 76. p. 321.

Et an obdies jure Militari testari possint. Et quid de Militibus in bello iusto, qui propter rapinam, & omnino bellum sequantur, ibid. §. 6. tit.

Ad Miles filius familiaris testari possit, Et an tamen de Castellibus, vel de quibuscunque aliis testari possit, t. 6. tr. 8. r. 77. p. 321.

An Miles deportatus, vel capite damnatus possit condere testamentum, modo ex militari delicto damnatus fuerit, & Sacramentum, modo non sit, & de bonis Castellensis testetur? Et an de aliis, quod de Castellibus bonis testari possit, t. 6. tr. 8. r. 78. p. 321.

Et quid esse dicendum de aliis deportatis, vel capite damnatis, qui Milites non sunt, ibid. §. 1. tit. & c.

An testamentum Militis cum brevitate, & notis consuectum sit validum, t. 6. tr. 8. r. 79. p. 322.

An Miles pro parte testatus, & pro parte intestatus decedere possit, t. 6. tr. 8. r. 80. p. 322.

Ad Miles in dubio presumatur jure communi, vel Militari testatur, tom. 6. tr. 8. r. 81. p. 323.

An Miles plura testamenta facere possit, t. 6. tr. 8. r. 82. p. 323.

An Miles ex certo tempore, & ad certum tempus, & conditionem testari possit, t. 6. tr. 8. r. 83. p. 324.

An Militis testamentum debeat esse jure contractu ordinatum, t. 6. tr. 8. r. 84. p. 324.

An Militis directus in Codicillis heredes institui, & substitui, ac hereditatem ordinare possint, t. 6. tr. 8. r. 85. p. 325.

Et explorator, quod licet paganus filiusfamilias de Castellis, vel quod Castellis pecunia, etiam aliquid Patria confusio donare etiam mortis causa possit, ipsi tamen mortis causa donationis quinquae testes sit subscribere debent, & infirmis oportet, ib. §. 6. tit.

Denique, licet inter priores, & capto pactum de iura incommensurabile recipitur, non valet, valet tamen in vi omnia voluntate, inter Milites, & inter Milites pactum hoc, licet non sit recipitur, valet, ibid. §. 1. tit. p. 325.

Ad testamentum tempore militis factum valet post missionem, Et deducitur, triplicem esse missionem, necessariam, & iugummissionem, seu typum, tom. 6. tr. 8. r. 86. p. 326.

An in testamento Militis, in quo filii praeferuntur, debeat causa praeferentiae exprimi, t. 6. tr. 8. r. 87. p. 327.

An in Militaribus testamentis causa Fidei, t. 6. tr. 8. r. 88. p. 328.

An qui in Castris peregrinantur, etiam si Milites non sint, ut Mercatores Castra sequentes, &c. gaudeant privilegio testandi jure militari, modo in loco hostis sint, t. 6. tr. 8. r. 89. p. 329.

An Doctores gaudeant in coevisis testandi mortis privilegio Militum, t. 6. tr. 8. r. 90. p. 330.

Et ad Advocates ad legentes, vel patrocinantes in ordinata Testamentorum gaudent illis privilegiis, quae Milicibus sunt concessa, §. ult. a. lin. 7.

De testis alibi Communi, & Ordinariis Testamentis.

An Clerici, vel Episcopi possint licite testari in bonis mortis in usus non pios, §. habet licentiam disponere in quoscunque suos voluerit, t. 6. tr. 8. r. 91. p. 331.

Et an Beneficiarii possint valide, & licite testatione consuetudinis, ut est in Gallia, & Hispania, t. 6. tr. 8. r. 92. p. 332.

Et an valide possint testari, non tamen licite in prophanos usus, Ideo haeres, quomodocunque sit heres, qui hominem hereditatem accepit, non potest nisi forte induxerit Clericum ad huiusmodi testamentum faciendum, qui inducens ad peccatum, peccat, nec tenetur hereditatem restituere, ibid. §. ult. ad medium, a. verbi. Ac proinde. p. 332.

Et an supradictum testamentum sit saltem invalidum, si crearet solemnitas iuris, ibid. §. ult. tit. & c.

Idem est de testamento pro ingressu Religiosis, quod quis potest testari non servata solemnitate iura, ib. in dicto §. 1. lin. 4. & c.

An Commendatarii D. Jacobi, Almoner, Celler, &c. de Avia, & mortuarii possint testari de fructibus Commendationis in usus non pios. Et quid de Commendatariis D. Joannis, t. 6. tr. 8. r. 93. p. 333.

An filiusfamilias Clericus, & Episcopus si mortuarum possit testari de bonis adventitiis, etiam ante Clericatum acquisitis, t. 6. tr. 8. r. 94. p. 334.

Et an Clerici beneficiarii peccent mortaliter, si de nonnullis qua-

ritate ad usus non pios testentur de fructibus beneficiorum, ib. §. 2. & c.

Et an Clerici imponi possint praeterire liberos, vel Parentes, itant testamentum ea eorum praeteritisque ovis inducitur, t. 6. tr. 8. r. 95. §. a. p. 347.

An damnatus ad mortem propter aliquod facinus possit testari, tom. 6. tr. 8. r. 96. p. 347.

An pecca in habilitate ad testamentum procedat non solum in publico iudicio, ex mutuo, sed etiam ex venditione, vel emptione. Et plura alia circa testamentum usurarium, t. 6. tr. 8. r. 97. p. 347.

An valet testamentum etiam, si ante hereditatem institutionem legata sint relicta, Et plura alia effectus circa errorum testamentum. t. 6. tr. 8. r. 98. p. 348.

An furdus, si non sit mutus, possit testari, t. 6. tr. 8. r. 99. p. 349.

An scheda Patria ovis obligata pro testamentum habenda sit, Et an a fortiori hoc procedat in foro conscientiae, t. 6. tr. 8. r. 100. §. 1. & seq. usque ad ult. p. 349.

Et quo sequitur, testamentum ad paucas causas valere etiam sine testibus, ibid. §. ult. tit. & c.

Ad si quis juravit se testamentum non revocaturum, possit, hoc non obstante, illud revocare, tom. 6. tr. 8. r. 101. tit. & c. p. 350.

Et in quando quis juravit se non revocaturum testamentum, & alter, cui juravit, acceptaverit, atque in eo haeres est constitutus, si postea testator revocet, secundo haeres postea institutus teneatur restituere hereditatem priori, ibid. §. ult. tit. & c. R. de ca. a. lin. 7. & verbi. An quando.

Quomodo liceant, vel non liceant agere cum infirmo tempore mortis, quando conficit testamentum, t. 6. tr. 8. r. 103. p. 351.

An si non ex patet, ut moribundus declaret in testamento aliquas restitutiones, vel alimenta filiorum, quid sit sapientum, t. 6. tr. 8. r. 104. p. 352.

Et an valet heredis nomenclatio relicta ad testamentum, quum penes aliquem probatum virum scriptum reliquere dicit testator? ibid. §. a. lin. 4.

Et an si in dicta scheda, vel testamento dicit testator, se velle centum erogare per coelestium, vel per alium iuris personam, quas ei in seculo dedit, non teneatur ipsas causas personam Confessariis, vel aliis hereditibus declarare, ibid. §. ult. tit.

An testator possit prohibere deditionem legis Falcidae, Tribellianae. Et pro intelligentia huius questionis aliqua primo proponuntur, t. 6. tr. 8. r. 105. p. 353.

Et idem queritur, an testator liberi primi gradus Falcidae, & Tribellianae deditionem prohibere possit, ibid. §. 1. tit. & c. p. 353.

An testamentum possit quis in testamento heredem testamenti, & relictoque fraterem, consorsium, & c. Et an haeres ita institutus bona filii relicta sanguine cognatis ipsius testatoris debeat restituere, t. 6. tr. 8. r. 106. p. 353.

Et quid, si non reliquit bona extraneo diviti, sed alicui Monasterio, Hospitali, &c. ib. §. 4.

An moribundus, si non vult heredem institui fraterem, sed extraneum, sit absolvens, t. 6. tr. 8. r. 107. p. 353.

An Pater, qui mater possit plus aliquid nisi filio relinquere, quam alius. Et an Pater totum id, quod superest alteri partes legitimis filii de iure debitis, possit de rigore relinquere extraneo, tom. 6. tr. 8. r. 108. & 109. p. 353. & 354.

Et an testator, qui non habet liberos, vel Parentes, teneatur relinquere bona cognatis, nisi sint mali, & indigui, ibid. post medium, locuti, r. 108. a. verbi. Id aotem.

Et an peccet, atque mater, si sine causa, sed ex inordinato affectu inter liberos, successores inaequalitatem constituit, t. 6. tr. 8. r. 109. p. 354.

An moribundus filio spurio possit relinquere aliquod alimentum, quae pertinet ad necessitatem status, t. 6. tr. 8. r. 110. p. 354.

Et an ultra alimentum possit relinquere aliam pecuniarum summam propter beneficentiam, quae hac non censetur donatio, sed remuneratio, ibid. §. 1.

Quid liceat, vel non liceat moribundo in relinquendo aliquid filio spurio, t. 6. tr. 8. r. 111. p. 354.

Et nocetur, si filium spurium posse retinere ea, quae mater ipsi reliquit, donec per iudicium privetur. Et quid, si mater sit illa filio, so possit filio spurio quidquam dari illi, §. habet potestatem legitimam. Et quid accidit, si alius liberis erant, ibid. §. 6.

Et an filius spurius possit haeres institui sub conditione, eum capax erit, si cum a Principe legitime, ib. in fine resolutionis.

An Pater possit instituere heredem aliquem, rogando illum, ut possit ipse restituat hereditatem filio spurio, tom. 6. tr. 8. r. 112. tit. & c. §. a. p. 355.

Et supponitur, quod si quis ovis ex coitu damabili, & puoibili, amittit successores in bonis tam materis, quam patris incipit, atque versa vice, Parentes in bonis filii spurii facere prohibentur, ibid. §. 1. tit. & c.

Et an haeres, cui donata, vel in testamento relicta fuerit bona habentis filium spurium, teneatur id effectum Patria eundem filium alere, ut si legatus est, dotare. Et quo inferior, an Pater teneatur ex iustitia, vel tantum ex pietate alere filium.

Et erim deducitur, quod Pater non tenetur restituere filio alimentis, quia et negat, quod indigeat ibid. §. 8. & pro parte in alia ejusque.

Et queritur, utrum Pauperes peccent dando alicui tercio bona cum spe, quod illi collaturus sit, et de novis filio spurio, ibid. §. 9.

Et an possit Pater, & quomodo sit Clericus, filium spurium possit heredem heredum suorum hunc spuri, licet converso hancem fuit spurio, ibid. §. 10.

Et tandem notatur, Sacrodotem filium spurium posse tradere dotem, dos enim datur loco alimentorum, ibid. §. 11.

Et aliqua alia adducitur in reatu hujus resolutionis, quae contingere possunt in praesens superdubium quilibet.

Confessorius affirmat, si hereditatem, testatorem voluisse relinquere legatum Titio, queritur, an heres teneatur hoc credere, & legatum solvere, t. 6. tr. 11. §. 316.

An si testator habens plures oves, eam Titio legavit, utrum debeat eligere eam Titio, aut heres, t. 6. tr. 11. §. 316.

Et an pecunia ad emptorem immobilium destinata, pro immobili habeatur, sicut in legata bonorum immobilium continetur, ibid. §. 317.

Et quid est dicendum de legata rei non existentis, an si speratur exitura dicendum sit valere, §. 2. si legatur parvus socius legatus, vel si socius non sequitur, ibid. §. 3.

Et an quando certam quantitatem fructuum sequentium nasciturorum legaverit testator, an, & quantum fructus naturae fuerint, quod decem, heres implere debet, ibid. §. 4.

An interius rei legat, sicut ad legatarium. Et quid, quando res quae casu petemur, et & acquiritur apud creditorem, et in nostro casu apud legatarium, qui hereditas est, peritura, t. 6. tr. 11. §. 318.

Testis

Vide verb. *Alimentum*, §. 5.

Testificari

Vide verb. *officiarius*, §. 8.

Item verb. *Diocesis*, §. 8.

Testimonialis

Vide verb. *Capitulum Sede vacante*.

Testimonium

Testimonium Sacrodotis, & non penitentis, an erendum sit, quando dubitatur, an revelatio confessionis sit, vel non sit de licentia penitentis, t. 1. tr. 3. §. 15. & §. 31.

Ad effectum repellendi Clericum a testimonio an possit laicus iudex per viam exceptionis cognoscere de crimine Clerici, §. 1. tr. 2. §. 66. §. 3. p. 100.

Testimonium unus an prima Testis probetur, tom. 9. tr. 1. §. 120. §. 2. p. 117.

Testimonium Confessoris de licentia penitentis an prodest, ut probetur penitus emendatus in loco tunc, ut v. g. Parochus de licentia Rectorum, & sepulchrum Ecclesiae publicum usurario, vel meretrici, &c. t. 1. tr. 8. §. 39. §. 3. p. 110.

Ubi, quod quando possit meretrici et confessoris licentia Religiosis, quomodo possit Pater petere testimonium a tali Confessorio, quod vere de peccato suo publico & confessa, & absolute sit, Confessorius vero non quidem, quod fornicationis sui sibi confessa sit directe, aut indirecte, quod cum a peccatis suis publicis absolvi, iudicare potest §. 1. t. 1.

Testimonium salum Clerici dicentis coram iudice laico, an possit ad eo puniri, §. 1. tr. 2. §. 66. §. 1. p. 100.

Testimonium herendi tantum, & non allegandi sui populus in electione Episcoporum, an olim aliquando habuerit, §. 1. tr. 2. §. 4. §. 1. & §. 338.

Vide verb. *de testibus*, *coram testibus*, *Crimen*, *Testis*, §. 1. Item verb. *Testis*, & ejus notationem.

Testis

Alicuius testis non an valeat donatio mortis causa, si cum per donatorem Episcopum contra ipsius manu scriptam fecerit, t. 6. tr. 7. §. 9. §. 3. p. 181.

Testis salum occidere an liceat, eum tamen ad testimonium salum contra aliquem, t. 8. tr. 7. §. 27. §. 1. p. 83.

Quot testes debeant testificari Confessione de signis contritionis moriendi, & vel quod confessionem petierit, t. 1. tr. 4. §. 59. §. 1. & §. 338.

Testes an solum cum Parochis in testibus debeant matrimonio, vel sufficiat successu coram illis explicare contrahentes confessionem, t. 1. tr. 6. §. 1. §. 3. Nota etiam, p. 370.

Ut testes audiant contrahentes an sufficiat ad valorem matrimonii, vel opus sit illis videre, t. 1. tr. 6. §. 1. §. 3. & §. 338.

Si testes sint differentes, dum matrimonium contrahunt, & non adjuvantur de ea, quae non sufficiunt, an diffinitum matrimonium sit validum, t. 1. tr. 6. §. 1. §. 3. p. 371.

Quot testes adhibere possunt Inquisitores in causa haereticis, & quae fides habenda de 1. testibus inabilibus, vel singularibus. Ubi 16. casus pro praxi, §. 1. tr. 10. §. 1. & §. 334.

Quando testes recipiunt Inquisitores, an praeferat secretarium teneantur adhibere duas Religiosas personas. Et quomodo hoc intelligitur quoad dictas personas, §. 1. tr. 10. §. 1. & §. 334.

Testes recipere an possint Inquisitores ad perperum rei memoriam ad instantiam fiscalis, potest faciant fidem contra eam, t. 1. §.

tr. 10. §. 43. per tot. p. 391.

Testes nominati in denunciatione facta sine nomine denunciationis, an examinare Inquisitores possint, §. 1. tr. 10. §. 44. §. 1. b.

Testes confrontare cum reo, an debeant Inquisitores, §. 1. tr. 10. §. 48. per tot. p. 397.

Per testes duo indicia debent esse probata, ut Inquisitores possint eos torquere, §. 1. tr. 11. §. 1. p. 337.

Et quid, si duo testes non sint idonei, ut familiares, infames, &c. dicendum sit contra eos, ibid. §. 2.

Et quid, si alius animum Inquisitorum iudicium, probatum tamen per duos testes, an possit Inquisitores reum torquere, tom. 5. tr. 11. §. 4. per tot. ibid.

Et quid, si alius plura indicia, probata tamen per regulas fideles, §. 1. tr. 11. §. 5. per tot. p. 38.

Testes inhabiles, ut idonei faciant, an fiat ab Inquisitoribus torquendi, §. 1. tr. 11. §. 5. p. 320.

Testes inhabiles quomodo admittantur ad probandum aliquem esse haereticum, & contra vero non admittantur in favorem illius, ibid. §. 3.

Testes Inquisitori non sufficient ad plenam probationem, sed ad penam carceris ordinari, vel ad tormentum, ibid. §. 5. p. 330.

Ubi aliquid circa testes Inquisitoribus inhabiles, §. 8.

Si testes adhibentur tantum Inquisitores, an Inquisitores possint condemnare reum haereticum ad penam ordinariam, §. 1. tr. 11. §. 1. p. 361.

Et quid, si testes de eadem haeresi sint concordantes, sed eam quique adduxit in vario loco, & diverso tempore, an diffinitio sufficiat ad condemnandum reum poenae ordinariae, ibid. §. 1. p. 361.

Quinque testes unum eundem tempore adhibere testatorem, & quosdam Inquisitores ad mortis causam, quos testes etiamque in subscibere donationis instrumentum oportet, licet de Cistertien, vel quasi Cistertien peculio etiam absque laici consensu donare etiam mortis causa, §. 1. tr. 11. §. 5. p. 343.

An duo, vel tres testes sufficient in donatione mortis causa ad piam causam, t. 6. tr. 7. §. 3. p. 344.

Testes qui in donatione mortis causa in uno contextu adhiberi debent, ibid. §. 4.

Quot testes requiruntur in testamento ad piam causam, t. 6. tr. 8. §. 18. §. 1. p. 317.

Et quid quoad forum conscientiae, ibid. §. 2.

Si nulli testes sint adhibiti, an valet tamen testamentum ad piam causam manu propria testatoris scriptum, ibid. §. 3. p. 317.

Quot testes requiruntur in testamento ad piam causam, quando non sunt idonei, t. 6. tr. 8. §. 19. §. 1. b.

An et legatarii praesentium, donec contrarium probetur, ibid. §. 3.

An opus sit universis testes, & ordinarios, & si testatorem adfuisse, vel quibusdam ante hunc non ordinarios diffidentibus, alii in ipsum locum substitui possint, t. 6. tr. 8. §. 19. §. 3. p. 318.

Testes septem an sint necessarii in testamento confecto tempore, §. 1. tr. 8. §. 20. §. 1. p. 317.

Et an sufficiens, si unico contextu adhibeantur testes, & diffinitio, an intervallo interveniant, ibid. §. 1. p. 317.

Testes septem an sint necessarii in testamento Militis tempore belli, ibid. §. 2. p. 317.

Testes duo an saltem sint necessarii ad testamentum Militis, t. 6. tr. 8. §. 21. per tot. p. 318.

Qui testes sint idonei in testamento Militis. Ubi alia multa de testibus, §. 6. tr. 8. §. 27. per tot. p. 340.

Testes an possint esse serviti, t. 6. tr. 8. §. 27. per tot. p. 310.

Coram testibus excommunicatis non toleratis an sit validum matrimonium contrahendum, t. 1. tr. 6. §. 1. §. 3. p. 314.

De testibus necessaria ad valide contrahendum matrimonium, t. 1. tr. 6. §. 1. §. 3. p. 310.

Et an sit necessarium quod testes esse rogatos, ibid. §. 2. p. 310.

Et an sufficiens quomodo vi detestati, & repugnantis, ut matrimonio intereat, modo percipiat contrarium matrimonium, ibid.

Er an debent esse omnes acceptationes maiores, ibid. §. 6.

Coram testibus contra contrahentes an peccent mortaliter, ibid. §. 4. p. 310.

Si coram testibus, & Patrocho matrimonium sit irritum, & Parochus sit intrusus, non obstat, quod ad error communis, an ad hoc matrimonium sit validum, ibid. §. 1. p. 310.

Coram testibus matrimonium irritum an sit validum, si consensus intelligitur per Interpretem. Idem est si matrimonium sit per litteras ignote linguae, t. 1. tr. 6. §. 1. §. 3. & §. 314.

1. testibus accipiendis contra haereticos an Episcopi teneantur adhibere duas personas Religiosas, §. 1. tr. 10. §. 44. §. 1. p. 337.

De testibus talibus, & an per eos perennationes rei condemnandi.

Et quid de filiis, & nepotibus eorum talibus. Et an Inquisitores possint punire, & quibus poenis cum, quae praecedunt, pretia testes corrupti, saltem in sacro tribunal contra aliquem deponeret, §. 1. tr. 11. §. 16. per tot. p. 313.

De testibus revocantibus suum testimonium. Et an Inquisitores stare debeant secundo dictum, etiam si testis negat haereticum in primo dicto confessione, §. 1. tr. 11. §. 1. & §. 316.

Et testibus duobus tantum, contrahentes rimen, & idonei, an reus haereticus male vitum, & semper possit puniri ab Inquisitoribus, ibid.

Truga.
Vide verb. *Fedus*, t. 9
Quamvis Ecclesia tributis ad eam confugientibus immunitatem, t. 9. tr. 1. §. 5. §. 1. p. 4
Tribute aliqua donati a Domino Proregi an Congregati in Parlamento possint, t. 9. tr. 6. §. 1. §. 1. p. 160
Et in dicto casu et licentia Regis adesse, an sufficiat major pars ad concludendum, vel debeant conquirere omnes Parliamentarii, ib.

Vide verb. *Bellum*, t. 9
Item verb. *Jurisdiclio*, t. 9

Tribunus.
Vide verb. *Refutatio*, t. 9

Tributum.
Tributa exigere a Clericis an Civitas aliqua, vel Princeps possit, a qua per consuetudinem immemorabilem ita semper factum est, t. 9. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 163
Ad tributa, quae imponuntur ad reficiendas vias, sive spontes, aut mutuum civitatis, & familiae, an Clerici teneantur, t. 9. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 163

In tributo iusto, & docto quanam forma servanda est, t. 9. tr. 6. §. 1. §. 1. p. 163
Si ut tributum aliquod sit iniustum subditis habet rationes probabiles, si adsum verbum pro Principe, & iustitia vestigialis alio ratione probabiles, an subditus teneatur solvere tributum, t. 9. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 163

Vide verb. *Animus*, t. 2
Item *Dubium*, *Gabella*, *Prædialis*, t. 6
Item verb. *Causa*, *Christiana*, *Expositio*, *Iustitia*, *Minister*, *Palam*, *Regnum*, *Refutatio*, t. 9
Item verb. *Iustitia*, t. 8
Item verb. *Emphyteusis*, *Exactor*, *Franchises*, *Gabella*, *Gruarium*, *Prædialis*, t. 9

Triennium.
Vide verb. *Christiana*, *Exactor*, *Ludus*, t. 9

Triennium.
Triennium à jure præscriptum ad experiendum Impotentie veritatem, an computandum sit à tempore, quo copula intentata est, vel à tempore præfixo à iudice, t. 3. tr. 6. §. 1. §. 1. p. 197
Ubi aliqua prius supponitur, t. 3. p. 197
Quod triennium in supradicto casu sit continuum, necessarium est, ib.
Triennium hoc debet computari post annum 18. & non ab anno completo pubertatis, si in illo matrimonio vel contractum, ib. §. 4. p. 197

Trinitatis Mysterium.
Vide verb. *Adulter*, t. 6

Trinitas.
Ad trinitatem Clericis, vel Religiosis damnatus, an teneatur dicere Horas Canonicas, t. 3. tr. 6. §. 1. §. 1. p. 100
Ad trinitatem non sunt condemnandi sine agnitione, etiam si sint robusti, & validi, t. 4. tr. 6. §. 1. §. 1. p. 16

Si ad trinitatem damnatus est Clericus, an illum percutiatur in eorum. Et quid, si Magister, & Comes percutiatur dictum Clericum, sive reliquos alios omnes Reges. Et quid, si dictus Clericus sit incorrigibilis, t. 4. tr. 6. §. 1. §. 1. p. 100
Ad trinitatem damnatus an efficiatur irregularis, Et quid de poena infamiae, t. 3. tr. 6. §. 1. §. 1. p. 100

Ad trinitatem damnatus, si e carcere ad Ecclesiam fugiat, an gaudeat ejus Immobilitate, t. 3. tr. 6. §. 1. §. 1. p. 100

Ad trinitatem in perpetuum, non tamen ad remigandum an iudices Ecclesiastici, vel seculares possint damnare reum gaudentem Ecclesie immunitate, t. 3. tr. 6. §. 1. §. 1. p. 100

In causa necessitatis an Principes possint homines male vitæ in carceribus existentes deponere super Regiarum litteris, donec eorum causæ expediantur, t. 4. tr. 6. §. 1. §. 1. p. 100

An saltem a causa necessitatis possint remigari à Proregibus compelli in trinitatem perferre aut per aliquod tempus, ib. §. 1. p. 100

In causa spirituali, honoris, famæ, iurium, & consensuum omnium bonorum, & in aliis similibus reus iuridice interrogatus non tenetur respondere, si adit spes evadendi. Sed an hæc opinio sit probabilis, t. 6. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 100

Vide verb. *Causa*, t. 6
Item verb. *Christiana*, *Exactor*, *Ludus*, t. 9
Item verb. *Damnatio*, *Damnatio*, *Strenus*, t. 8

Tristitia.
Vide verb. *Strenus*, t. 8

Tristitia.
Tristitia taxam, & poenas leges ponentes non obligant contravenientibus ante iudicis sententiam condemnatoriam, teneantur tamen vendentes restituere excessum pretii, t. 1. tr. 6. §. 1. §. 1. p. 19

Si in tritico electo quis apponit paleam, &c. sed hæc mixtione non efficitur detestatio, eo quod pretium venditur ab aliis, an possit tunc conscientia, sine onere restitutionis, in venditione illi tritici exigere totum pretium à lege taxatum, t. 1. tr. 6. §. 1. §. 1. p. 19

Triticum vovens dare pro elemosyna, non determinans an opimum, vel malum, an iustus sit quicumque qualitas, quæ censuræ sufficere, etiam ad veram operis promissi executionem, etiam si infima sit, t. 1. tr. 6. §. 1. §. 1. p. 19

Idem est de aliis similibus
Vide verb. *Frumentum*, *Transfere*, *Prædialis*, t. 6
Item verb. *Vendere*, t. 9

Tunica laeta.
Vide verb. *Dormire*, t. 9

Tunus.
Vide verb. *Prædialis*, t. 9

Turbare.
Vide verb. *Pariter*, t. 9

Turca.
Vide verb. *Sacrificium*, t. 9

Item verb. *Infamia*, t. 1
Item verb. *Christiana*, *Expositor*, *Pileus*, t. 9
Item verb. *Christiana*, *Confessio*, *Prædialis*, t. 9

Turpis.
Vide verb. *Adile*, *Candidus*, t. 6

Item verb. *Acquirere*, t. 9
Item verb. *Contra*, t. 9

Turpiter.
Si turpiter agens cum Clerico nulla illegitima, adoptiva, legitima, cum Matre, Sorore, Uxore, Sponsa, de præstati, vel futuro, avia, aut nepti, aliquis percutiatur an incidat in censuram, t. 3. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 16

Ubi, quod non solum in actibus proximis, ut osculis, amplexibus, aliisque tactibus, & similibus, sed etiam in colloquio suspecto, & secrete accedentibus aliis circumstantiis, suspitionemque momentibus, Et quid, si in loco honesto Clericum loquentem cum filia, matre, uxore, &c. quis inveniat, & percutiat

Sed advertitur, quod talis percutio in continenti præstanda sit, & non per alios, t. 3. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 16

Et quid de adiuvantibus, seu associantibus dictum Patrem, filium, fratrem, maritum, &c. in supradicta percutione. Ubi aliqua alia contingencia in supradictis casibus, t. 3. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 16

Vide verb. *Modus*, *Parus*, t. 9
Item verb. *Assistere*, t. 8

Turris.
Quamvis in turri alta Missa dicatur, & effect privata, an verè dicatur mortales præstari illi, & proinde satisfaciatur præcepto audiendi Missam in die festo, quamvis quis nec Sacerdotem videat, nec audiat, t. 3. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 16

Turris symbolum Ecclesie an gaudeat immunitate. Et quid, si ab Ecclesia sit disjuncta, t. 3. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 16

Turris.
Vide verb. *Communio sacra*, t. 4

Tutor.
Tutor operator, qui operatur cum opinione probabili, & iocunde per vias tutas, & tutas facit suas operationes, t. 1. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 16

Tutela.
Tutela non solum de dolo, & lata culpa, sed etiam de levi culpa competit, t. 1. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 16

Vide verb. *Maritus*, t. 3

Tutela inculpa in vicibus.
Vide verb. *Modernum*, cum notatiocibus, t. 8

Tutor.
Si tutor omittat correctionem pupilli, an satisfaciatur, si in confessione dicat, omni cor reptionem proximam, t. 1. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 16

Tutor si respondeat pro puella, valida sunt in utroque foro sponsalia, vel matrimonium, ipsa præstata, & tacente, t. 3. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 16

Tutor an possit esse excommunicatus, & an validi sint contractus cum tutore excommunicato facti, t. 3. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 16

Tutor de bonis pupillorum an possit donare, t. 1. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 16

Tutor excommunicatus non potest in iudicio causare, t. 1. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 16

Tutor negligens correctionem pupilli an teneatur in confessione aperire hæc circumstantiam, t. 3. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 16

Tutor ad restitutionem an teneatur, si negligit impedire damnum Pupilli, t. 1. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 16

Quando tutores pro pupillis absentibus contrahunt sponsalia, & hi postea ad scientiam non contradicunt, & consensu consensu, t. 3. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 16

Tutores an possint irritare vota, & iuramenta pupillorum, si dubium sit, utrum irritum vel iuramentum emittit sit ante præbentem, aut post minorem ætatem, t. 1. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 16

Et in dubio an satisfactio voti, vel iuramenti facta fuerit post præbentem, an sit præbentem iuramentum, vel iuramentum non fuisse refutatum, t. 1. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 16

Tutor si an possint irritare vota pupillorum implenda post a le præbentem, t. 1. tr. 1. §. 1. §. 1. p. 16

poheantur, vel in tempus, quo habuerint bonorum dispen-
sationem. t. r. r. 4. 5. 6. 7. p. 54
A tutoribus quando in sacros Christianorum sunt baptizandi, t. r.
t. r. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. p. 15
Si a tutoribus baptizandi cantum, & non a Parocho designati fue-
runt Patris in Baptismo, an contrahat cogitationem spiritua-
lem, t. r. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. p. 42
Tutoris heredes, si negotia a tutore defuncti cepta perfecerint,
an habeant adionem negotiorum gestorum, &c. tom. 8. t. r. 3.
r. 4. 5. 6. 7. p. 36
Tutoris heredes an de levi culpa teneantur. Et supponitur tu-
torem teneri de dolo, lata, & de levi culpa, t. r. 3. 4. 5. 6. 7. p. 11
Vide verb. *Pubertas, Pueritia*, &c.
Item verb. *Pubertas, Pueritia*, &c.
Item verb. *Minor, Pupillus, &c.*
Item verb. *Impuber, Superiori, &c.*
Item verb. *Minor caput, Minor, &c.*
Tutela.
Nide verb. *Maritus, &c.*
Tutum.
Vide verb. *Tutum, &c.*
Typographia.
Typographum exorere in diebus festis an sit licitum, t. r. 3. 4. 5. 6. 7. p. 121
Typographus.
Typographi Compositores an possint diebus festis characteres
componere, t. r. 3. 4. 5. 6. 7. p. 166
Apud Typographos praeparantes, & typos colligentes, & compo-
nentes an excusentur a jejuniis, t. r. 4. 5. 6. 7. p. 166
Vide verb. *Bibliopola, &c.*
Tyrannicus.
Vide verb. *Homo, &c.*
Tyrannus.
Vide verb. *Tyrannus, &c.*
V
VACANTIA.
Vide verb. *Beneficium, Ecclesia, &c.*
Vide verb. *Pene, &c.*
Item verb. *Beneficium, Ecclesia, &c.*
Vacua.
Vacuum claustrum quidam religiosus in Regno Siciliae, an in-
tererit in Ponsa Bulla Urbani VIII. ind. oct. die 8. Aprilis
1623. contra praesentem ex mutare animalia agrorum cultum
interfuerit in Regno Siciliae, t. r. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. p. 108
Et in hoc casu an ignorantia vinclibus, & crassa excuset. Et an igo-
rantia per iuramentum probetur, ibi.
Vacillatio.
Vacillatio sei an prebeat iudicium loquutoribus ad torturam, t. r.
t. r. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. p. 33
Vagabundus.
Vagabundus, qui voluntariam, culpabilem, & vitiosam inopiam
patitur, an sit praecipuum dandi elemosinam, t. r. 7. rel. 41
p. 129
Vagus.
Vagus tentantur observare leges locorum, in quibus repellantur
t. r. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. p. 28
Vagi morientes in celebratione sepulture an in Parochia, vel Eccle-
sia Cathedrali sepeliantur, t. r. 8. t. r. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. p. 15
Vide verb. *Consuetudo, Lex, &c.*
Valeo.
An valeat Baptismus, si quis aqua defluente in recto submittit pec-
torum abluendum, & verba Baptismi profert, t. r. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. p. 13
An valeat donatio facta ante matrimonium dilato effectu ad tempus
celebrati matrimonii, t. r. 6. t. r. 7. p. 5. 3. p. 273
Valent donationes remuneratoriae inter Patres & Filios, & filii
spiritum, inter conjuges, & inter Clericum, & concubinam, t. r.
t. r. 3. 4. 5. 6. 7. p. 253
Tunc valet professio tacita, quando a principio, & ex parte Religio-
nis professio facta est valida, tunc si v. g. emitteret professionem
ex metu, & sine voluntate proficiendi, tunc tacita professio opor-
tuerit & non opus novae suspensionis ex parte Religiois, sed
verbo si fuit inopala ex parte proficentis, & Religiois, t. r. 7. t. r.
r. unio. 3. 7. p. 170
Vide verb. *Pallium, &c.*
Item verb. *Adm., Appellat., Beneficium, Conventus, Conditio, Con-
tractus, Conventus, Declaratio, Dissolutio, Fumus, Her-
editas, Matrimonium, Mors, Patronus, Praetor, Regula-
tio, Sacramentum, Sensus, Testamentum, Testis, & passim in
aliis, &c.*
Item verb. *Abusus, Adus, Animus, Abstinere, Bona temporalia, Cal-
legium, Conceptum, Conditio, Coniugium, Conspicuum Imperator, Ec-
clesia, Ecclesia, Episcopus, Accusator testamentum in tractu, &c.*
t. r. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. p. 15. Filii, Heredes, Infans, Legatus, Diana Card., Tron., &c.

*Legatus, Infans, Ius, Matrimonium, Mors, Novum, Notum,
Nostrius, Novus, Pallium, Parochus, Pater, Praetor, Praefatus,
Religiosus, Sanctus, Scriba, Sponsus, Sine, Tempus, Tron,
Fumus, & alia plura in tract. 8. de testamentis, & in tract. 7. de
donationibus, &c.*
Item verb. *Deregnus, Impuber, Libertas, Matrimonium, No solutus,
Pueritia, Praefatus, &c.*
Item verb. *Acceptus, Cofitas, Iustus, Latro, Procurator, Rer., &c.*
Item verb. *Constitutio, Ecclesia, Episcopus, Fumus, Lex, Libertas, Con-
scientia, Matrimonium, Testamentum, Testamentum, & passim in aliis
verbis, &c.*

Valendo.

Vide verb. *Conjux, &c.*

Validus.

Ad valide constituendum sacramentum cum intentione ministerii requi-
ratur, & intentio sit triplex, habitualis, virtualis, & actualis,
quaeque verò sit sufficiens, t. r. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. p. 1
Validè an possint baptizari infantes filii Hereticorum, & Apostata-
rum, invitatis eorum parentibus, t. r. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. p. 41
Validè an Confessarius absolvat, antequam licentia habita ab Epis-
copo, vel Vicario ducatur in scriptis, t. r. 3. 4. 5. 6. 7. p. 61
An valide constituitur, qui sero in examine elicitur ad con-
ditionis, proponens sequenti die confiteri, si postea in confessione nul-
luis ad doloris expromptus, t. r. 3. 4. 5. 6. 7. p. 107
Validè an possit quis contrahere clandestinè, ubi Concilium non est
usu receptum, & ibi proficitur in fraudem legis Concilii Tri-
dentini, t. r. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. p. 119
Validè confessorius absolvi penitentem sub hac forma. Nos ab-
solvimus vos nomine Patris, &c. t. r. 4. 5. 6. 7. p. 168
Quando valide duo summi absolvent omni penitentem, an possint
simul dicere. Nos absolvimus, t. r. 4. 5. 6. 7. p. 168
Validè an possit absolvere a venialibus nominatim excommunicatus,
t. r. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. p. 166
Et an etiam a mortalibus, t. r. 4. 5. 6. 7. p. 12. Ubi pro praxi curiosos casus, ibi.
Validè an Sacerdos suspensus à peccatis absolvat, tom. 1. t. r. 4. rel.
13. 5. 6. 7. p. 167
Et an interdicius, t. r. 4. 5. 6. 7. p. 11b
Et an etiam irregularis absolvat, t. r. 4. 5. 6. 7. p. 167
Validè an excommunicatus absolvat, si sacramentum Peniten-
tiae recipiat, t. r. 4. 5. 6. 7. p. 172
An valide absolvat confitentem casum reservatum, nesciens esse
talem, t. r. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. p. 111
Et quid, si dubitat an sit reservatus, & post absolutionem novit esse
talem, ibi.
An valide possit ferri suspensio, & interdictum ob peccatum veniale,
t. r. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. p. 107
An valide abque causa Episcopus possit revocare approbationem
non solum Confessoris secularis, sed etiam Regularis, t. r.
t. r. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. p. 40
An valide servi possint emittere vota, t. r. 7. tract. 8. r. 54. per tot.
p. 208
An valide servi contrahant, & obligentur. Ubi pro praxi aliqui
casus, t. r. 7. tract. 8. r. 6. per tot. p. 310
Vide verb. *Valere, & ejus notationem.*

Validitas.

Quod validitatem Confessionis, & jurisdictionis ad sacramenta
error committit abque titulo colorato sufficiat, t. r. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. p. 120.
t. r. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. p. 68
Ad validitatem Confessionis an sufficiat adus doloris, si per multum
tempus praecedat, & quantum sit illud tempus in nostra, t. r.
t. r. 3. 4. 5. 6. 7. p. 108
Ad validitatem sacramenti an sufficiat implicitum propositum non
peccandi de cetero, quod in ipsa declaratione virtualiter continetur,
t. r. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. p. 117
Quando ad validitatem sacramenti Penitentiae deus praeparat
sufficiens ad cognoscendum hoc, dicitur regula, tom. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. p. 112
Vide verb. *Valere, & ejus notationem.*
Item verb. *Confessio, &c.*

Validum.

Validum an sit licentia constituendi, data, mediante pecunia, tom. 1. t. r.
3. 4. 5. 6. 7. p. 261
Valida erit confessio, si facta Confessorio ab Episcopo non approbato
in multis casibus, in quibus comprehenditur Cardinalis, & eorum
familiari, Episcopos, & extra Diocetem, Episcopos, Priores,
Reges, Reges, Imperatores, Praefatus Curiae Romanae
Equites, B. Joannis, D. Jacobi, &c. Ubi etiam de confessione facta
confessorio à Parocho approbato, & Confessorio Regularibus
agitur, t. r. 3. 4. 5. 6. 7. p. 1. & sequentibus, pag. 69. 5. 1. & se-
quentibus.
Valida an sit confessio facta boni fide confessorio ab Episcopo non
approbato, t. r. 3. 4. 5. 6. 7. p. 273
Valida an confessio facta in articulo mortis Confessorio prae-
terito ignoto, t. r. 3. 4. 5. 6. 7. p. 273
Et si convalescat, ut sit iteranda, ibi. 5. 8
Valida an sit confessio facta alteri confitendo, quando proprius
M m a 672

negat in iure licentiam alteri concedendi, t. r. 3. r. 39. §. 1. p. 83.
De quadam valida confessione facta per litteras casus carius, lege
illum, & non pignori, t. r. 3. r. 74. §. 1. & seq. p. 96
Valida an aliquando possit esse confessio facta per litteras post
Decretum Clem. VIII. t. r. 3. r. 76. §. 1. p. 98. & r. 77. Ubi aliqui
casus pro paxi.
An valida sit confessio, si quis accedat ad confessionem sufficienter
strictus, absque aliis formalis proposito non peccandi de cetero,
t. r. 3. r. 79. §. 1. p. 117
Valida confessio, sine informis an detur, id est non confiteri gratiam
non solum respectu delictis, sed etiam ex animis, t. r. 3. r. 113.
§. 1. & seq. p. 118
Valida an sit confessio peregrini, qui confitetur in alio loco, vel
in aliud oppidum, non negotii causa, sed confiteatur Parochia
illius, t. r. 3. r. 117. §. 1. p. 119
Valida an sit confessio illius, qui confitetur fornicationem, dubitat
an aliam confessionem sit, si hoc dubium in confessione non explicatur
t. r. 3. r. 129. §. 1. p. 124
Valida an sit forma absolutiois, si dicatur: Absolvo te, non adden-
do à peccatis tuis, t. r. 3. r. 126. §. 1. & seq. p. 160
Et quid, si Sacerdos solum diceret, Absolvo, ib. §. 3
Valida an sit absolutio, si quia bona fide confiteretur cum simplici
Sacerdote de venialibus & mortalibus, t. r. 3. r. 9. §. 1. p. 164
Valida an sit absolutio casuum reservatorum sub spe ratihabitionis
t. r. 3. r. 104. §. 3
Valida an sit donatio ob causam preteritam, vel presentem, si cau-
sa non substat, t. r. 6. r. 126. §. 1. p. 299
An sit valida confessio cuiusdam Religiosi, qui cum in casum reser-
vatum incidit, ea industria casum d. n. g. n. in aliam civita-
tem se transferat, ibi absolvetur, t. r. 3. r. 104. §. 3. p. 31
Idem est de quolibet seculari, si malitiose dixerit de sua Diocesi, in
qua casus est reservatus, & tendat ad Confessarium alterius Dioce-
sis, in qua reservatus non est, t. r. 3. r. 104. §. 3. p. 31
Validus an sit Baptismus collatus dormienti, qui illum petierat
ante suum, t. r. 3. r. 47. §. 1. & seq. p. 12
Idem est de amento, qui ante dormientem & de sacris, qui dum ha-
beret dilatare intervalla petierat Baptismum, ib. §. 1
Validus an sit Baptismus, si quis baptizet infan-tem in maritum,
proci-ndum eum in flumine, vel puteo, quando alter baptizari
non possit, t. r. 3. r. 70. §. 1. p. 13
Vide verb. *Valere*, cum notationibus.
Valere ..
Ad valorem Sacramenti an sufficiat tantum integrum, & legitima
verba proferri, & super legitimum materiam, prout jubet Ecclesia,
vel sit necessaria intentio Ministri faciendi Sacramentum, t. r.
3. r. 7. §. 1. & seq. p. 9
Ad valorem Sacramenti an requiratur positus consensus illud
insciens, m. m. in adultis quoad Baptismum, & alia sacra-
menta vel sufficiat, quod non resistit, eum, t. r. 3. r. 12. §. 1. p. 13
Quantum valere debent sine muneribus, ut liceat possint dari, & non
sint contra Constitutionem Clement. VIII. de largit. muner. t.
7. r. 3. r. 3. per tot. p. 176
Vide verb. *Valere*, & cum notationibus.
Vide etiam *Dubium Opinio, Opinio prohibita*, t. 2.
Item verb. *Materia Tridens*, t. 6
Item verb. *Capsula, Eulogia, Liber, Pistina, Parolonia, Subflan-*
cia, Sumpus, t. 7
Item verb. *Defunctus*, t. 8
Item verb. *Matrimonium, Mors, Part*, t. 9
Valva
Si valvam Ecclesiam delinquentis apprehendit, an gaudeat eius Im-
munitate, t. 9. r. 1. r. 3. §. 1. p. 3
Vanagloria
An vanagloria non sit semper peccatum mortale, sed quando aliqua
circumstantia velletur, t. 3. r. 1. r. 6. §. 1. p. 155
Vapor
Vide verb. *Attrahere*, t. 3
Variare
Variare an possit subditus, qui accepit unum Ordinem ab Episcopo
originis proprii, vel patris, & alium accipere ab Episcopo con-
fessionis, rom. a. trad. 3. r. 36. §. 1. & 38. ubi lat. p. 8. r. 19.
& 199
Vide verb. *Conjugatus, Capula, Vir*, t. 3
Item verb. *Christiana, Modus*, t. 4
Item verb. *Detrimens, Mutare, Obligare*, t. 6
Variatio
Variatio an dicitur in Confirmatione facta ab Episcopo non dextra
pollice, sed sinistro vel alio digito, an sit materia gravis, vel le-
vis, t. r. 3. r. 7. §. 1. p. 3
Variatio rei an præbet iudicium Inquisitoribus ad torturam, t. r.
3. r. 12. §. 1. p. 33
Et quid si reus variis, & negativis, post torturam iterum inter-
rogatus extra tormentum de delicto, & in variis et variis,
an illa variatio possit iterum torqueri, t. r. 3. r. 33. per tot.
p. 33
Vide verb. *Variare*, t. 3

Varietas
Vide verb. *Judas, Minister, Inquisitor, Obsequium*, t. 3
Vatium
Vide verb. *Christiana, Modus*, t. 4
Item verb. *Varietas*, t. 5
Vas naturale
Qui in vaso propolito cum Muliere non habuit an incidit in ca-
sum reservatum sodomice, & in peccato Bullæ S. Pii V. Clericus, qui
talem rem habuit, t. r. 3. r. 5. §. 1. & seq. p. 217
Et intra vas semper est cadendum in peccatum sodomice, necessarium est
ut autem non erit propter sodomiam ad incursum casum reser-
vatum, & per hoc, alie S. Pii V. contra Clericos sodomizantes, t. r.
3. r. 5. §. 1. p. 218
Vide verb. *Abstinere, Delictum conjugale, Fornicatio, Incestus, Opinio,*
Perforare, Versari, t. 3
Vas ferreum
Vasculi divino dicta an liceat in profanos usus convertere, & de-
modo non manent in eadem forma, t. r. 3. r. 12. §. 1. & seq.
p. 7
Sine vasculis sacris, ut benedictis potest Sacerdos celebrare ad dan-
dum moribundis viaticum, t. r. 3. r. 12. §. 1. p. 3
Vide verb. *Preteritus Sacerdos*, t. 3
Item verb. *Benedicere*, t. 7
Vassallus
Vassalli Principis an re vera sint Clerici, & dici possint, t. r. 3. r. 2.
p. 59. §. 1. p. 9
Vassalli non habentes, sed qui titulus sumunt super nomina, co-
gnomina, & loca, sumentes Bullam Cruciatam, an teneantur sol-
vere obsequia regis, t. r. 3. r. 5. §. 1. p. 3
Vide verb. *Dominus, Missam audire, Regularis*, t. 4
Item verb. *Inferre, Movere*, t. 7
Item verb. *Bare*, t. 9
Ubi
Vide verb. *Constitudo, Restitutio*
Ubligati
Vide verb. *Creditor, Exaudire, Gabelia*, t. 6
Item verb. *Disfructuarius, Inhabita*, t. 7
Item verb. *Confessio, Gabelia, Justitia, Tribunal*, t. 8
Item verb. *Gabelia, Leitor, Locum, Taverna, Saltem, Trilatum*, t. 9
Ubi
Vide verb. *Minister*, t. 3
Ubi
Vide verb. *Proditor*, t. 9
Vena
Vide verb. *Preteritus*, t. 6
Venandum
Vide verb. *Animal, Locus*, t. 8
Venari
Qui venator prohibita, an peccat, & teneatur ad restitutionem,
eum, t. r. 3. r. 7. §. 1. p. 42
Vide verb. *Animal, Locus*, t. 8
Venatio
Venatio an sit Clericis licita, quia in exp. t. de Cleric. venat. Epif-
copis, Presbyteris, & Diaconis prohibetur, sed non pena suspensio-
nis, t. r. 3. r. 64. §. 1. p. 33
Est tamen ratio sine causa restrictionis, non est peccatum mortale,
& secus, si frequentius fiat, ib. §. 2
Venatio an sit licita in diebus festis, t. r. 3. r. 12. §. 1. p. 33
Venatio an liceat prohibitorum per Dominos terrarum, ut ha-
beat confuetudo, t. r. 3. r. 12. §. 1. p. 33
Vide verb. *Institutum*, t. 9
Item verb. *Avi, Canis, Exemptus, Spoliare*, t. 9
Venatores
Venatores an teneantur jejunare, t. 4. r. 6. r. 3. §. 1. p. 87
Vendens
Vendens catapultam alicui, qui male usum parat, si cum illa ali-
qui possit occidere, non tenetur ad restitutionem, quoniam
peccat contra charitatem, t. r. 3. r. 69. §. 1. per tot. p. 97
Et quid si quis intendat vendendo illam catapultam, ut ille inimi-
cum occidat, ib. §. 2. Sed quid
Vendentes in diebus jejunii cibos prohibitos an mortaliter pec-
cent, t. 4. r. 6. r. 12. §. 1. p. 108
Vendentes arma indelicibus in terris tamen Christianorum, an in-
cidat in censuram Bullæ Cæsar. Et quid, si vendantur arma his
qui certo sciunt ea ad infideles esse missuros, t. r. 3. r. 1. r. 45. §. 1. p. 7
& seq. p. 1
Et quid, si aliter captivi redimi non possint, ib. §. 2
Et quid, si pecunia reportata sit Christianis utilior, t. r. 3. r. 1. r. 45.
per tot. p. 12
Et quid temore necessitatis, t. r. 3. r. 1. r. 45. §. 1. p. 3
Vide verb. *Trilatum*, t. 9
Venditor
Si vendat Ecclesiæ fructum, & ultra pretium à Republica ta-
xatum, an mortaliter peccet, & in pretium ad restitutionem, &
possit illos laici laici puniri per transgressionem, t. r. 3. r. 1. r. 90.
§. 1. p. 2. p. 105
Vendens locum hogociorem pro sepultura, an sit huiusmodi. Et quid

de vasis, vestibus sacris, aut Capellis, t. r. r. 37. per tot. p. 139
Vendere calcio, vel alia huiusmodi in diebus festis, an sit materia
gravis ad peccatum, t. r. r. 17. §. 3. p. 130
Vendere vinum ad minimum an possit Clericus. Et de aliquibus
statutis eorum immunitatem Ecclesiasticam agitur, t. r. r. 34.
§. 1. & seq. p. 108
Si quo tempore venditurus esset Dominus rem furat an ignorat,
an iniquus possessor teneatur ad restitutionem iuxta summum
valorem, & incrementum, quid res habuit tempore acceptio-
nis, t. r. r. 3. §. 3. sed lege eam per totam, p. 130
Vide verb. *Pecunia*, t. 3
Item verb. *Compositio* Italia, t. 4
Item verb. *Agnus Dei*, Bellum, *Expositio*, t. 3
Item verb. *Alia*, *Beata memoria*, *Campfor*, *Creditor*, *Trullus*, *Pro-*
missio, *Officium*, *Pinus*, t. 6
Item verb. *Baro*, *Lucius*, *Magistratus*, *Idem*, *Negociatio*, *Oppidum*,
Pecunia, *Servus*, *Tempus*, t. 6
Item verb. *Agnus*, *Legatus*, *Canonicus*, *Expositio*, *Infans*, *Fugere*, *Genilis*,
Idem, *Indifferencia*, *Macruminum*, *Necessitas*, *Regio*, *Res*, *Tulius*,
tom. 7
Pendens.
Vile verb. *Vendere*, t. 7
Vile verb. *Vendere*, t. 7
A venditore, vel ab alio pecunia, vel alia quovis res in domus ve-
nditio partibus recondita, vel lucra, vel usura, vel eisdem ve-
sa sub terra abscondita, & postea per errorem vel oblivione
ablata non est, onem est thesaurus, ideo pecunia illa non emptori,
sed venditori, vel alii, qui ibi eam repositus, restitui debet, t. r. r. 6
r. 1. §. 3. p. 37
Ubi alius consiliarius casus circa Mercatores ex Hispania in Indias
venientes, & merces vendentes, vel e contra, t. r. r. 11
Venditum.
Vide verb. *Vendere*, t. 6
Item verb. *Vendere*, t. 7
Venenum.
Qui venenum propinato Clericum occidit, tametsi diligentiam ad-
hibuerit ad damnum impedendum, an incidit in censuram, irreg-
ularitatem, & nbligatorem relictum damna sequuta, t. r. r. 11
r. 1. §. 3. p. 97
Qui veneno aliquem neciderit, cum quo nulla precessit inimicitia
secus autem, si inimicitia precessit, an gaudeat immunitate Ec-
clesiæ, t. r. r. 1. §. 3. p. 97 & seq. p. 39. & 40
Venenum propinato Clericum in censuram non incurrit antequam
venenum operari incipiat, unde, si talis illo medio tempore con-
sisterit, vel eliceret actum contritionis, non incurrit censu-
ram irregularitatem, t. r. r. 1. §. 3. per totam, p. 99
Si venenum aliquem qui vino confectum immisit, vel, ut illius
sumptione moreretur Sacerdos, qui eo sumpto, domum rediens
mortuus est, an Ecclesia violatur, t. r. r. 1. §. 3. p. 49
Vide verb. *Medicinalis*, t. 1
Item verb. *Rarus*, t. 1
Item verb. *Conficere*, t. 7
Item verb. *Exposcere*, *Parare*, t. 8
Venerari.
Vide verb. *Ritus*, t. 9
Veneratio.
Vide verb. *Impedimentum*, t. 4
Veneris Sanctæ die.
In Veneris Sanctæ die nec fit, nec integritas Sacrificium, nec perficitur
ex parte, quod utraque (species in precedenti die fuerit con-
secrata, & consumpta: unde Officium illius diei non vocatur,
sed est Missa, nec Sacrificium, t. r. r. 1. §. 3. p. 103
Veneris Sanctæ die an possit aliquis communicare, t. r. r. 1. §. 3. p. 103
Paracæves die an sit licita administratio Eucharistiæ à Parochia
facta, t. r. r. 1. §. 3. p. 103
In Paracæves die, seu Veneris Sanctæ, si accidit festum de præce-
pto, an sit Missa, vel officium illius diei audiendum sub tractu
peccati mortalis, t. r. r. 3. §. 3. p. 103
Ubi an Missa illius die non sit Missa, neque propriè sacrificium,
cùm non sit nova hostia consecrata, §. 3

Venia.

Vide verb. *Expositio*, t. 7
Veniale peccatum.
Veniale peccatum ad virtutem Sacramenti remitti possit, t. r. r. 3.
r. 1. §. 3. p. 110
Per veniale, aut tantum novum peccatum an censetur retrans-
tus dolus, & propostio circa omnia venialia, & mortalia ex
motivo universalitatis, t. r. r. 3. §. 3. & seq. p. 111
Veniale aliquod peccatum committere sine dolore an sit mortale, t. r. r. 3.
r. 1. §. 3. p. 111 & seq. p. 112
Ubi, quid est sententia de sententia afferentium poenitentiam
non esse necessariam ad remissionem venialium, ib. §. 4
Veneris *Coed*, t. tom. 2.

Ut veniale peccatum quis integrè confiteatur, an possit explicare
eomplexum, t. r. r. 3. §. 3. p. 114
Veniale peccatum an falsum sit adimplere poenitentiam in statu
peccati mortalis, t. r. r. 6. §. 3. & seq. p. 114
Veniale peccatum an aliquando possit esse in simonia. Ubi multi
casus in eodem plene dicte quaestiones, t. r. r. 3. §. 3. p. 108
An veniale tantum fit iuramentum promissum de sciendo peccato
veniali. Idem est de voto, t. r. r. 4. §. 3. p. 110
Qui veniale nullum peccatum vitare soluit, an peccet mortaliter,
t. r. r. 1. §. 3. p. 111
Et quid de Religiosis, qui tenentur progredi iuxta viam perfecti-
onis, an peccet mortaliter, si nolent observare omnes Regulas Reli-
gionis, licet non obligent ibi mortaliter.
Et veniale sioc confitio principaliter facta an sit valida, t. r. r. 3.
r. 1. §. 3. & seq. p. 119
De veniali peccato mendacium, quod est totalis materia confessionis,
an sit peccatum mortale, t. r. r. 3. §. 3. & seq. ib.
Si de veniali peccato qui est accusat in genere, an sufficiat per dā-
da Sacramentali absolutione, t. r. r. 4. §. 3. & seq. p. 119
Ad sub veniali finis non obliget acceptio potestatis levis, t. r. r. 1.
r. 1. §. 3. p. 119
Per veniale peccatum an possit fieri excommunication minor, t. r. r. 1.
r. 1. §. 3. p. 119
Et an suspensio, t. r. r. 3. §. 3. per tot. p. 116
Et an interdictum, t. r. r. 3. §. 3. per tot. p. 119
Et an irregularitas, t. r. r. 3. §. 3. p. 119
Si de veniali peccato verba legis intelligi possunt, non debent ex-
tendi ad mortale, t. r. r. 3. §. 3. p. 119
Sub veniali poenitentia gravem imponere potest Confessor, t. r. r. 1.
r. 1. §. 3. p. 119
Venialis peccata an quis teneatur confiteri in Paschate, ut adim-
plant præceptum, ibi mortalia, quæ habet, ex iusta causa in confe-
ssione aperire non possit, t. r. r. 3. §. 3. p. 119
Venialis tantum confiteri absque dolore superoratori an sit mor-
tale, t. r. r. 3. §. 3. p. 119
Si venialis peccata in specie in confessione si noli aperiat, an tunc,
qui non habet mortalia, possit confiteri in genere, v. g. de eo-
missis peccatis contra calistatem, t. r. r. 3. §. 3. & seq. p. 119
Si venialis multa quis confiteatur, an sufficiat ad validitatem Sacra-
menti, si dolo tantum de aliquo, cum proposito de cetero il-
lus vitandis, t. r. r. 3. §. 3. p. 119
Qui venialis peccata tantum confiteatur, an teneatur elicere actum
dolus sub poena peccati mortalis, t. r. r. 3. §. 3. p. 119
Venialis peccata an quilibet Sacerdos absolvere possit, t. r. r. 3. §. 3.
§. 3. & seq. Ubi quod nullus Prælati Papa inferior potest hanc
jurisdictionem à Sacerdotibus auferre, ib. §. 3
Et ubi etiam, qui venialis solum dicitur, & habet aliquid peccati
mortalis non dedit confessionem, quod tamen oblitus est, an si illo
remaneat absolutus, potest Confessorius fit simplex Sacerdos, ib. §. 3
Qui non habet nisi veniales, præter mortales, quæ sunt manifestatio-
ne poenitentia timet damnum, an in eo casu teneatur talis Sacerdos
confiteri venialia ad præceptum de præmittenda confessione
ante Eucharistiam servandum, t. r. r. 3. §. 3. p. 119
Idem est ad præceptum annuæ confessionis servandum, ib.
Confiteri venialia an teneatur, qui habet peccata servata, & nulli
aliud, si non dedit Confessorius habens in illa jurisdictionem, ut
talitatem ab illis possit indirectè absolvi, t. r. r. 3. §. 3. p. 119
Si propter venialia peccata impolitica sit poenitentia modica, an
ejus omisso fit mortalis, t. r. r. 3. §. 3. p. 119
Et quid si poenitentia sit gravis, sed impolitica pro venialibus tan-
tum, t. r. r. 3. §. 3. p. 119
Qui venialis peccata tantum habet, & non mortalia, an satisfaciat
in genere de venialibus peccatis, non explicata specie,
vel numero peccatorum, t. r. r. 3. §. 3. p. 119
Venialis peccata an possit Pænitentia reservare, t. r. r. 3. §. 3. p. 119
Et quid de aliis Prælati, & Superioribus Papa inferioribus, ib. §. 3.
sub fine, p. 119
Venialis peccata an sint confitenda, quando requiritur confessio
ad lucrandum Jubilæum, t. r. r. 3. §. 3. p. 119
Qui venialis peccata habet, & caret mortalibus, an teneatur illa
confiteri sub mortali præcepto Ecclesiæ annuæ confessionis, ib.
§. 4
Si venialis omnia peccata committit voluntatem quis haberet
an peccet mortaliter, t. r. r. 3. §. 3. p. 119
De venialibus Ecclesiæ Sacramentalem confessionem minime præ-
cipere potest, t. r. r. 3. §. 3. p. 119
De statu Monach. ubi precipitur Religiosis S. Benedicte, ut semel in
Mense canonicantur, non obligat sub mortali, si habent tantum
venialia, ib.
Et quid si dicti Monachi habeant etiam peccata mortalia, ib. §. 1.
& seq. p. 119
A venialibus an ommittitur excommunication possit valide absol-
vere, t. r. r. 3. §. 3. & seq. p. 119
Qui de venialibus se accusat in confessione cum dolore univer-
sali, non determinandis peccatis in particulari, an teneatur abso-
lucus ab omnibus, t. r. r. 3. §. 3. & seq. p. 119
Mm 3 In

In venialium peccatorum confessione an sufficiat dolor virtualis, t. 3. r. 3. p. 8. §. 1. p. 10
In venialium confessione, an requiratur propositum omni peccandi amplius venialiter, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. & seqq. p. 11
Venialium confessio an sit valida, si aliquis non habet dolorem, nec propositum cavendi de omnibus, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. & seqq. p. 11
Quid an licite quis confiteatur.
Dato, quod ad venialium confessionem quis non teneatur, sed potest, quod ex confiteri velit, an saltem unum in specie explicari oportet, si propter alia, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Ad venialium remissionem in se sufficiens in homine iusto attritio extra Sacramentum, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Ad venialium remissionem intra, & extra Sacramentum an sufficiat propositum in posterum vitandi illa, b.
Ad venialium remissionem extra Sacramentum non sufficit quicumque actio, sed illa, quae oritur ex imperio charitatis, aut illa, quae talis est, sive fervore suo adqueat gravitatem talis peccati venialis, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. & seqq. ib.
Ad venialium remissionem an sufficiat alia opera bona iusti distincta a contritione, & dilectione Dei, & attritione extra Sacramentum Pontificis, ib. §. 2. & seqq. ib.
Venialium omnium attritio an sit necessaria ad effectum Sacramenti Poenitentiae, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Item verb. *Parvitas materiae*, t. 3
Item verb. *Ab solvere Confessionem*, t. 3
Item verb. *Materia*, t. 3

Venialium.

Nec venialiter peccat, qui seculo scandaloso, & contemptu, Sacramentum Confirmationis dimittit, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Venialiter an saltem peccet poenitentem adhibendo nimiam diligentiam, & curam majorem, quam oportet ad scrutandum conscientiam ante confessionem, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Venialiter an potest peccare, qui non possit mortaliter, tom. 3. r. 3. p. 11
Ubi, quod hoc potest contingere in puero ratione imbecille mutis, sicut potest fieri ad tempus accedere in semiproprio, semidormientibus, & senilibus, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Venialiter non peccat confessorius imponens poenitentiam post datam absolutionem, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Item verb. *Parvitas materiae*, t. 3
Item verb. *Ab solvere Confessionem*, t. 3
Item verb. *Materia*, t. 3

Venialis.

An veniant Cardinales in appellatione Clericorum, & in appellatione Curialis urbis Romae, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Qui venit in medio Misdulimae, an teneatur saltem audire illam partem, quae refert pro audiendo Sacro in die festo, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Item verb. *Gravis*, t. 3
Item verb. *Unusquisque*, t. 3

Venialis.

Ad verba condemnatum an gaudeat immunitate Ecclesiae, tom. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Si verberem graviter Domini servos ex levi culpa, an peccet mortaliter, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Item verb. *Verberatio*, t. 3
Item verb. *Ruas*, t. 3
Verba legitima proferre super legitimam materiam, prout jubet Ecclesia, an sufficiat ad valorem Sacramenti, vel sit necessaria intentio Ministri facienti Sacramentum, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Si verba essentialia forme Sacramenti mutantur in alia, idem tamen significatum tenentia, an in hoc detur parvitas materiae, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Qui verba forme Sacramenti ex industria mutat, an mortaliter peccet, ib.
Qui verba forme Sacramenti corrupte profert, aut mutat ex industria, an mortaliter peccet, ib.
Quando verba alicuius rescripti, & privilegii sunt satis clara, & certam habent significationem nulla adhibenda est cautio, & interpretatio, sed tenor, & forma rescripti, & privilegii est observanda, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Ubi quod iuxta verba supplicationis gratis censetur concessa, ib.
Verba formare an sit necessarium in recitatione officii divini, vel satis sit dicere verba omnia mentaliter, tom. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Verba, quae apponuntur in indultis Oratorii privati sine tamen iurium Parochialium praedictio, quomodo sunt intelligenda, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Verba accessus, regressus, & ingressus ad beneficium quid significant, breviter declaratur, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Verba illa in cap. Inhibemus, ne quique laice personae, &c. quid significant. Et an subditiis verbis comprehendantur Religiosi laici, seu Conversi, Donati, & Sanctimonialia, tom. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Et subditiis verbis an prohibetur, ne laicos doctos possit disputare cum haeretico, ib. in initio.

Verba praecipitiva, quae obligant in conscientia, quando apponuntur in legibus, & constitutionibus sunt, Praecipio, Mando, Jubeo, Prohibeo, Inhibeo, Veto, & Interdico, qui pollicentia vero praecipio sunt, Debeant, Teneantur, Necessario, Necessesse est, Non liceat, & alia huiusmodi, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Si verba communia sunt, ut Ordinamus, Statuimus, Praecipimus, queritur an talis constitutio, aut statutus habeat vim praecipii obligantis ad culpam, ib. §. 1. & seqq. p. 11
Et quid de verbis, Oportet, an inducat obligationem sub culpa, ib. §. 1. p. 11
Verba imperativa an importent praecipium, tom. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Si verba iniuriola adversus Clericum laicum emittit, an laicos coram iudice Ecclesiastico conveniri possit, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Si verba iniuriola tantum qui in Cardinale proculerit, an incurrat crimen lesae maiestatis, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
In verbis forme Sacramenti an detur parvitas materiae, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Eran hoc intelligitur non in verbis essentialibus, & mutabilibus specie, ib. ubi aliqui casus pro praxi.
Qui verbis solis minatur mortem, an liceat eum occidere, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Verbum, Quapropter, quomodo intelligendum est, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Item verb. *Conjunctio, Forma, Statutum*, t. 3
Item verb. *Fas*, t. 3
Item verb. *Imperativum*, t. 3
Item verb. *Dubium, Inimicitiae, Inimicitiae*, t. 3
Item verb. *Alia, Praecipium, Religio, Tristiter, Veniale*, t. 3
Item verb. *Decretum, Exponere, Mema, Nomen, Oportet, Rescriptum*, t. 3
Item verb. *Exponere, Mema, Nomen, Oportet, Rescriptum*, t. 3

Versandia.

Item verb. *Ab solvere*, t. 3
Item verb. *In solutio*, t. 3

Versandia.

Item verb. *Ab solvere, Brutum, Chirurga, Famula, Gaudere, T. A. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11*

Versandia.

Item verb. *Causa, Dubium, Subscriptum*, t. 3
Item verb. *Judicium, Rerallare*, t. 3
Item verb. *Lex*, t. 3

Versandia.

Si pro veritate dicenda testis aliquid accepit, an teneatur restituere danti, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Et quid, si testis non accipit illud ab eodem qui dat, sed ab alio, ib. §. 2

Nisi ad veritatem satendam, etiam non totius rei sit offerat, qui negavit veritatem, quia manifestata condemnatur, an proinde a Confessorio non sit abolvendus, nisi id facere proponat, t. 3. r. 3. p. 10. §. 1. p. 11
Item verb. *Peccatum*, t. 3
Item verb. *Causa, Dubium, Subscriptum*, t. 3
Item verb. *Judicium, Rerallare*, t. 3
Item verb. *Lex*, t. 3

Versandia.

Item verb. *Peccatum*, t. 3
Item verb. *Causa, Dubium, Subscriptum*, t. 3
Item verb. *Judicium, Rerallare*, t. 3
Item verb. *Lex*, t. 3

Versandia.

Item verb. *Peccatum*, t. 3
Item verb. *Causa, Dubium, Subscriptum*, t. 3
Item verb. *Judicium, Rerallare*, t. 3
Item verb. *Lex*, t. 3

Versandia.

Item verb. *Peccatum*, t. 3
Item verb. *Causa, Dubium, Subscriptum*, t. 3
Item verb. *Judicium, Rerallare*, t. 3
Item verb. *Lex*, t. 3

Versandia.

Item verb. *Peccatum*, t. 3
Item verb. *Causa, Dubium, Subscriptum*, t. 3
Item verb. *Judicium, Rerallare*, t. 3
Item verb. *Lex*, t. 3

Versandia.

Item verb. *Peccatum*, t. 3
Item verb. *Causa, Dubium, Subscriptum*, t. 3
Item verb. *Judicium, Rerallare*, t. 3
Item verb. *Lex*, t. 3

Versandia.

Item verb. *Peccatum*, t. 3
Item verb. *Causa, Dubium, Subscriptum*, t. 3
Item verb. *Judicium, Rerallare*, t. 3
Item verb. *Lex*, t. 3

Versandia.

Item verb. *Peccatum*, t. 3
Item verb. *Causa, Dubium, Subscriptum*, t. 3
Item verb. *Judicium, Rerallare*, t. 3
Item verb. *Lex*, t. 3

Versandia.

Item verb. *Peccatum*, t. 3
Item verb. *Causa, Dubium, Subscriptum*, t. 3
Item verb. *Judicium, Rerallare*, t. 3
Item verb. *Lex*, t. 3

Versandia.

Item verb. *Peccatum*, t. 3
Item verb. *Causa, Dubium, Subscriptum*, t. 3
Item verb. *Judicium, Rerallare*, t. 3
Item verb. *Lex*, t. 3

Versandia.

Item verb. *Peccatum*, t. 3
Item verb. *Causa, Dubium, Subscriptum*, t. 3
Item verb. *Judicium, Rerallare*, t. 3
Item verb. *Lex*, t. 3

Versandia.

Item verb. *Peccatum*, t. 3
Item verb. *Causa, Dubium, Subscriptum*, t. 3
Item verb. *Judicium, Rerallare*, t. 3
Item verb. *Lex*, t. 3

- impedimentum ob febre, vel aliud impedimentum, t. 3. r. 6. r. 18. §. 1. Item verb. *Assensu, Denunciaris, t. 7*
 vide verb. *Heri Caenica, t. 1*
 Item verb. *Miffam audire, Napria, Sabbatum, t. 5*
Vifitima Epifcopalis.
 Vifitima Epifcopalis, dum confecratur Epifcopus, qualis funt, t. 2. r. 1. r. 17. §. 1. p. 109
 Vifitima novem habet Epifcopus fupra Sacerdotem, co. 4. r. 8. r. 14. §. 1. p. 116
 Vifitimens, feu tunicis interioribus induitur, t. 4. r. 8. r. 14. §. 1. & feqq. p. 110
 Vifitimens omnium ordinum decoratur, ib.
 Cum tunicis interioribus quibufdam ornatur, §. 1. p. 110
 Cur calcantur pedes, ib.
 Cur chirothecia manus vifitetur, t. 4. r. 8. r. 14. §. 1. & feqq. p. 114
 Cur Mitra caput ornatur, t. 4. r. 8. r. 14. §. 1. & feqq. p. 114 & feqq.
 Vifitamentum Epifcopatum Myftica declaratio, t. 4. r. 8. r. 14. §. 1. p. 109
- Velles.*
 Velles Sacre tunc confecrationis formam amittunt, cum ita cin-
 duntur, ut apex amplius non fuit ad eos ufus, ad quos facrantur,
 aliquem formam confecrationis retinent, etiamfi aliqua pars,
 quae facra non eff, una cum filo profano affluatur, t. 4. r. 8. r. 16. §. 1. p. 116
 Velles, aliis cultui divino dicatas, an liceat in profanos ufus con-
 vertere, dummodo in eadem forma non maneat, t. 4. r. 8. r. 16. §. 1. p. 116
 Velles Sacerdotales funiculis connexi, etiamfi diffolvantur, non
 amittunt benedictionem, t. 4. r. 8. r. 16. §. 1. p. 116
 Circa velles Sacras in ordine ad celebrandum ex t. r. tom. 1. vide
 a. r. 166. ufque ad r. 174. & pro aliis paramentis, & velibus facris
 a. r. 174. ufque ad r. 184. includiv. ubi plura.
 Qui velles Sacras pro celebratione Miffam non valenter mutaret,
 quoad folam colorem, & formam, an peccaret mortali ter, t. 3.
 r. 4. r. 49. §. 4. in fine, p. 106
 Si abique velibus Pontificalibus Epifcopus faciat poff Miffam ad-
 ministrat ordines Sacros, an peccet mortali ter, t. 4. r. 8. r. 16. §. 1. p. 116
 Idem eff de miftrante Confirmationem, ib.
 Et quid, fi Sacerdos ministrat folementer Baptifmum, & Extre-
 mum Unionem fine velibus, ib. §. 1. p. 116
 Sine velibus quare non liceat celebrare pro dodo vaticum mor-
 ribundo, t. 4. r. 8. r. 16. §. 1. p. 116
 Qui cum velibus Sacris habet concubium, an ifte pollueretur,
 & deberet habere circumftantiam in confeffione appetere, t. 4. r. 8. r. 16. §. 1. p. 116
 Et in tali cafu an debeatur velles Sacras iterum benedici, ib.
 Sine aliquibus velibus Sacris poffit Sacerdos celebrare ad dan-
 dum vaticum moribundo, & quamvis velles non fuit benedicta
 a. r. 174. §. 4. p. 116
 Sine velibus facris an Sacerdos celebrare poffit ad dan-
 dum moribundo, vel tantum concedatur ad vitandum mor-
 tem, t. 4. r. 8. r. 16. §. 1. p. 116
 An fi aliquis fine velibus confectus emittit profefionem in al-
 qua Religione, non prodeff illa profefio effe nulli, t. 4. r. 8. r. 16. §. 1. p. 116
 Velibus pretiofis, & odoriferis fœminis utendo, an mortali ter
 peccat, t. 7. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117
 Vide verb. *Acquirere, Alia, Amalia, Cadere, Cafula, Cingulum, Ma-
 nipulum, Mappa, Maeria, Miffam celebrare, Oratio, Parvitas, Ma-
 ria, Sole, Appellare, t. 5*
 Item verb. *Miffam celebrare, t. 5*
 Item verb. *Conficere, Decorem, Expellere, Facere, Formam, Fides
 Catholica, Infeftis, Necesse, Novitia, Sacerdos, Miffam celebrare, t. 5*
 Item verb. *Frigere, t. 8*
 Item verb. *Habitus clericali, Illas, Minister, Injuria, Miffam celebrare, t. 3*
 Vifitium.
- Vexatio.*
 Vide verb. *Velles, t. 7*
 Vide verb. *Mor, t. 9*
 Vide verb. *Advocatio, t. 9*
 Vide verb. *Conjux, t. 5*
 Vexatio.
- Vexationem injotam redimere poffunt, prabendo pecunias in ad-
 ministratioe Sacramentorum, & pro audiendo facro, & in multis
 aliis cafibus hoc fieri poffit fine peccato, & finonia, fi gravis
 neceffitas adducit, t. 4. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117
 Vide verb. *Neceffitas, Caridate, Expellere, Eligere, t. 5*
 Item verb. *Admiffio, adeo Sacramentum, t. 7*
 Vexillum.
- Vide verb. *Erigere, t. 7*
 Via.
- Vide verb. *Epifcopus, t. 4*
- Vicarius.*
 Pro vaticio daffo moribundo an liceat celebrare fine velibus fa-
 cris, t. 4. r. 8. r. 16. §. 1. p. 116
 Et an etiam fine pravia confeffione, deficiente capia Cofeflarii, ib.
 Ubi etiam pro fumendo vaticio ab ipfomet Sacerdote deficiente,
 & morti appropinquante, & etiam non jejunus in dicto cafu,
 ib. §. 1.
 Ubi etiam apparet difpar ratio, quare fine velibus non liceat cele-
 brare pro dando vaticio infirmis, & liceat celebrare fine pravia
 peccatorum confeffione, ib. §. 1.
 Poff vaticum, quo infirmo vaticio dierum poffit infirmis iterum com-
 muni care, t. 4. r. 8. r. 16. §. 1. p. 116
 Vati cum in morte an ministrare poffit Regulares familiaribus
 actu fervientibus, & commorantibus in Monafterio, vel fi ficut
 conjugati, & dormiant extra Conventum, t. 4. r. 8. r. 16. §. 1. p. 116
 Vati cum recipiendi neceffitas, an fit caufa fufficiens homioi con-
 feffio, vel non habenti peccatum mortale, aut pro illo recipiendo,
 quis det pecuniam ministro nolenti aliter ministrare, t. 5. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117
 Vide verb. *Communi care, Euchariftia, t. 3*
 Item t. r. tom. 1. de Precepto divino, & Ecclefiaftico Sacre Com-
 munionis etiam pro articulo mortis a. r. 18. ufque ad r. 101. in-
 clufiv.
 Item verb. *Miffam celebrare, Regulares, Viti, t. 2*
 Item verb. *Communi care, Euchariftia, Miffam celebrare, t. 3*
 Item verb. *Sacerdos, t. 4*
 Item verb. *Diavolus, t. 5*
 Item verb. *Tertiaris Sacerdos, t. 7*
 Item verb. *Euchariftia, Miffam celebrare, t. 9*
 Vicarius.
- Viatorez an exenentur a peccato in diebus feftivis iter agentes ex
 confuetudine, t. 7. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117
 Viatorez, qui diverfantur in hofpitibus, in quibus ob certum pretia
 comedunt ex cibis appofitis in quod vulgo *A pafis*, an ibi poffint
 fubrahare aliquid, & refervare ex eis, quod comelfuntur, du-
 rante appetitu, t. 7. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117
 Vide verb. *Dammus, t. 8*
 Vicarius.
- Vide verb. *Capitulum Sede Vacante, Emerg, §. 5*
 Vicarius.
- Papa, Cardinalis, Epifcopi, & Capituli Sede Vacante.*
 Si in nominatione Vicarii juramentum ioter poffit fieri a Capitulo
 Sede Vacante, & non revocando Vicarium, an adhuc Capitulum
 eum revocare, & an movere poffit, t. 3. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117
 Vicarii nomen dicitur licet non fit fœdus, t. 3. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117
 Vicario in fpiritualibus non conceditur, an poffit conferen-
 di beneficia poffit committi ab Epifcopo. Et quid, fi Vicarius
 confectus eff in temporalibus, t. 3. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117
 Alteri, & non Vicario, an Capitulum Sede Vacante mat-
 rimoniales poffit delegare, t. 3. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117
 De caufis delegatis Vicario generali Epifcopi Vicarius Capituli
 Sede Vacante, an cognoscere poffit, & exequi difpenfationes in
 matrimoni impedimentis, & literas io forma Dignum, t. 3. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117
 Si eorum Vicario Epifcopi caufa pendens, an poffit Epifcopus ad fe
 revocare, & prohibere illi, ne judicet in ea caufa, t. 3. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117
 In Vicario eligendo a Capitulo Sede Vacante, fi in Capitulo non
 funt Doctores, nec licentiatii io jure Canonico; quid eff agen-
 dum, t. 3. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117
 Et alias multas quæftiones pro Vicario Capituli Sede Vacante
 invenies in t. 3. r. 1. tom. 1. de Capitulo Sede Vacante a. r. 1. ufque
 ad r. 1. includiv. a. p. 117
 A Vicario Epifcopi licentia obrepta, fi Clericus deferviat alicui
 Ecclefie, an gaudeat privilegio fori, t. 3. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117
 Quando Vicarium designat Superior Regularis, qui habet annexum
 Parochiam, an poffit illum designare abfque approbatione
 Epifcopi, t. 3. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117
 Si Epifcopus juffit Vicarium non revocare, an adhuc poffit poffit
 illum revocare, t. 3. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117
 Revocare Vicarium fine caufa ad libitum, an Capitulum Sede Va-
 cante poffit, t. 3. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117
 Et quid, fi in nominatione eorum fuiffet, quod poffit Vicarius re-
 vocari, quoniam Capitulum bene fuiffet fuerit, t. 3. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117
 Si Vicarius abfque juffa caufa Capitulum revocet, an aliquod
 intereffe teneatur Vicario redituere, ib. §. 1.
 In Vicario illegitimo an poffit eligi illegitimus Regularis abfque
 alia difpenfatione, t. 3. r. 1. r. 1. §. 1. p. 117
 Et an talis illegitimus Regularis non poffit difpenfari per privile-
 gia Religionis, ut fit Vicarius Epifcopi, ib.

Vide verb. *Caliceis servatis*, *Episcopus, Laetitia*, *Præcipere*, *Fe-*

Item verb. *Abstergere*, t. 8

Villa Rualis.

In Villa rurali audit Episcopus habere Oseorium, ut ibi celebrat
vel Missam audiat, t. 2. r. 6. §. 2. p. 23
In villa, & variis locis erigere Oseorium, qui habet indolentem
Oseorium privatis domo sua, ut quando est ibi, audit Missam
t. 2. r. 6. §. 2. p. 23

Qui in villam ruralem se transloquitur recreationis causa, & ibi
mortui sunt, ibi sunt sepeliendi, t. 2. r. 6. §. 2. p. 23

Vinendum.

Vide verb. *Femina*, t. 4

Vincere.

Qui ignavus se fingit in ludo, dum exercitissimus sit, immo se
semet, ut quæ sunt superari ad adversarium, ut deinde facilius se-
per vincat, in peccat mortaliter, & teneatur ad restitutionem,
t. 6. r. 4. §. 3. p. 205

Vide verb. *Cherice*, t. 6

Vincitilis.

Vide verb. *Ignorantia*, t. 5

Vintulum.

Vide verb. *Religiosis, Subreptum, Potum*, t. 3

Vindicta.

Vindicta quid sit, & quid sit defensio, docetur, tom. 8. r. 5. §. 7. p. 5

Vinea.

Vide verb. *Vinum, Uva*, t. 6

Vinum.

Vini Getz in Calice separari a vino quod est in fundo Calicis
post consecrationem an remaneat consecratus, t. 2. r. 1. t. 2. r. 1. t. 2. r. 1. t. 2. r. 1.

Si vinum consecratum una gutta miscetur cum vino jâ consecra-
to, an sit consecratum. Uel an licet, & valide (sub conditione pos-
sit consecrari, t. 2. r. 1. t. 2. r. 1. §. 1. p. 129

Nisi parum vini fumendo quis non potest jejunare, an sit adstrictus
jejunio, qui fecit votum de jejunando tali die in pace, & aqua,
t. 2. r. 6. §. 2. p. 180

Vini defensus nullo modo excusatur a jejunio, t. 2. r. 6. §. 2. p. 183
melius in resolutione, t. 2. r. 6. §. 2. p. 189

Idem est de quolibet alia potatione communi loco vini, t. 2. r. 6. §. 2. p. 183

Multa vini generosi folla quidem habebat, cui apponebat magnam
quantitatem aquæ, sed ea illa mixione non efficitur defensus, eo
quod passim venditur ab aliis, an possit tunc consecrari sine ope-
re consecrationis in venditione talis vini exigere tantum pretium
a lege taxatum, t. 2. r. 1. §. 2. p. 129

In vino nulla enim congelatio in Calice, valide Sacerdos potest con-
secrare, ut in Germania vel alia loca, com. a. tract. 1. r. 205. §. 1. p. 23

si in vinum parum non aqua naturalis, sed rosæ, vel ex aliis her-
bis, & Rosibus retineatur infundatur, an consecratur Sacramento
t. 2. r. 1. t. 2. r. 1. §. 2. p. 23

Vinum nimis decoctum non est materia Eucharistiæ consecrabilis,
t. 2. r. 1. t. 2. r. 1. §. 2. p. 23

Vinum congelatum potest consecrari, licet non sit proxime potabi-
le, nisi prius liquetur, t. 2. r. 1. t. 2. r. 1. §. 2. p. 23

Qui vinum congelatum consecraret, an peccaret mortaliter, t. 2. r. 1. t. 2. r. 1. §. 2. p. 23

Vinum consecratum, et si congelatum, non desinit Christus remane-
re sub speciebus, nec aliud est vinum consecrandum, sed liquetum
vinum fundendum, t. 2. r. 1. t. 2. r. 1. §. 2. p. 23

Vinem, quod in Hispania vocatur Hippocrasum, qui consecraret,
an peccet mortaliter, ibi §. 2. p. 23

Vinum aquæ mixtum, & vinum, quod vocatur Aqua ph, an sit ma-
teria sufficiens, & consecrabilis, ibi

Vinum prius congelatum, si liqueat, probabile est posse consecra-
ri, quum in parum debeat, t. 2. r. 1. t. 2. r. 1. §. 2. p. 23

Si vinum in Missa post obsecrationem, quidem sed ante consecrationem
congelatur, quid est agendum, ibi §. 2. p. 23

Et quid, in casu necessitatis, ibi

Vinum in dolo an valide consecratur, si esset coram Sacerdote
intentionem habente consecrandi omnem materiam consecra-
bilem, sibi mortaliter præsentem, t. 2. r. 1. t. 2. r. 1. §. 2. p. 23

Si vinum extra Calicem porrigit Episcopus, cum Sacerdos ordi-
nat, an sit valida futura consecratio, t. 2. r. 1. t. 2. r. 1. §. 2. p. 23

Vinum in Calice ex iocuria non fuit applicum in ordinatione Sa-
cerdotum, an Sacramentum fuerit invalidum, & sit denuo ordi-
nandum, t. 2. r. 1. t. 2. r. 1. §. 2. p. 23

Et quid exagendum, si esset probabile, vinum non defuisse in Ca-
lice, & quid si esset certum, vinum non fuisse in Calice, t. 2. r. 1. t. 2. r. 1. §. 2. p. 23

Vinum bibens, qui fecit votum de jejunando in pane, & aqua,
an toties peccat, quoties illud biberit, cum, t. 2. r. 1. t. 2. r. 1. §. 2. p. 23

Et quid, si promiserit in illa die nihil bibiturum, nisi aquam, ibi

Vinum ex aromatibus conditum an frangat jejunium, tom. 4. r. 6. §. 2. p. 123

Vinum bibere ad sustentationem in die jejunii, an sit licitum, Et
ante prandium an violat jejunium, t. 2. r. 6. §. 2. p. 123

Qui vinum melius vendat pretio majori, & deterius pretio ta-
to, an peccet, & teneatur ad restitutionem, t. 6. r. 1. t. 6. r. 1. §. 2. p. 123

Vinum vendere an possint eives Panormitæ ea eorum prædiis
collectum ultra pretium a lege impositum, & ex vulgo dici
Apanormita, Non autem, si viduum ex aliis vinis emant, & ven-
dant quasi suæ peccator, & teneatur ad restitutionem, t. 6. r. 1. t. 6. r. 1. §. 2. p. 123

Qui vinum vendunt aqua dilutam descendente tamen in pretio,
quantum cum eo vitio valet, quod emptori non manifestat, an
peccet, & teneatur ad restitutionem, t. 6. r. 1. t. 6. r. 1. §. 2. p. 123

Si vinum quis tradat aliquibus, ut eosdem se vendatur, & noscat
illos minuendo mesuram, & admiscendo aquam vendituros, an
peccet, t. 6. r. 1. t. 6. r. 1. §. 2. p. 123

Vinum congelatum consecrari an licitum sit ea metu mortis, t. 5. r. 1. t. 5. r. 1. §. 2. p. 123

Vinum vive refrigeratum infirmus an teneatur non bibere, si inde
prævidetur melius, quod citius morietur, tom. 6. r. 1. t. 6. r. 1. §. 2. p. 123

Vinum dare votiva ad usum Sacrificii Missæ satisficit non dando
optimum, sed decima pro tali usu, t. 2. r. 1. t. 2. r. 1. §. 2. p. 123

Vide verb. *Arca, Calice*, t. 3

Item verb. *Consecrare*, t. 3

Item verb. *Clericus, Gabello, Privilegium, Religiosus*, t. 6

Item verb. *Inebriatus*, t. 7

Item verb. *Jejunium, Parvitas mortalis*, t. 8

Item verb. *Vendere, Vinum*, t. 9

Violenter.

Violentes statum, vel sententiam Episcopi in Monasterio exem-
pto, an incurrit excommunicationem ab Episcopo latam, t. 1. r. 1. t. 1. r. 1. §. 2. p. 123

Violentes immunitatem Ecclesiarum an possint ab Episcopo absol-
vi, t. 1. r. 1. t. 1. r. 1. §. 2. p. 123

Et an tales incurant Bullæ Censuræ, ibi §. 2. p. 123

Violentes Ecclesias, frangentes fores, vel comburendo eas, an gau-
descent immunitate, t. 1. r. 1. t. 1. r. 1. §. 2. p. 123

Vide verb. *Injuria, Interdictum*, t. 9

Violare.

Violare interdici quod peccatum sit, t. 1. r. 1. t. 1. r. 1. §. 2. p. 123

Qui violat duo jejunia ab Ecclesia indicta, in unum diem incidentia
an peccet dupliciter, t. 1. r. 1. t. 1. r. 1. §. 2. p. 123

Idem est de audicione Missæ, cessatione ab operibus servilium, &
aliis similibus, ibi

Et an latere talis transgressio sit circumstantia in confessione aper-
tione, ibi §. 2. p. 123

Et quid, si consecratur jejunium indictum ab Ecclesia, & ex voto, ibi
§. 2. p. 123

Quando violatur, & pollutur Ecclesia, & quando viro non, ex ali-
bus factis homicidiis, & effusio sanguinis intra illam, & cerio-
si cibus, t. 1. r. 1. t. 1. r. 1. §. 2. p. 123

Diverlo modo violatur pietas cognatorum occidendo, quum forni-
cando, & hoc intelligendum est etiam in sceleribus v.g. diverlo
modo violatur Religio fornicando cum virgine Deo sacra, qui
percutiendo illam, &c. t. 1. r. 1. t. 1. r. 1. §. 2. p. 123

Qui violatur scilicet opere servilium ratione duplici (sibi occurrit,
an satisficit in confessione dicendo de die scilicet semel
violasse opere servilium, t. 1. r. 1. t. 1. r. 1. §. 2. p. 123

Vide verb. *Compter, Parvitas mortalis*, t. 8

Item verb. *Contravenire, Episcopus, Extraneus, Interdictum, Jus
Ladonæ, Missam celebrare, Pallium, Quantitas, Præsumptio*, t. 9

Violatio.

In violatione interdicti an detur parvitas mortalis, t. 5. r. 1. t. 5. r. 1. §. 2. p. 123

Violator.

Violator sigilli confessionis duplicem culpam mortalem specie di-
versam committit, & ideo hanc duplicem circumstantiam debet
in confessione aperire, t. 1. r. 1. t. 1. r. 1. §. 2. p. 123

Vide verb. *Corruptor, Parvitas mortalis*, t. 8

Violentia.

Per viam Violentia, ut vulgo dicitur, an Ministri Regi possint
cognoscere causas Ecclesiasticas, t. 1. r. 1. t. 1. r. 1. §. 2. p. 123

Et an Pontifex hanc viam approbet, vel talem ea confusudine
immemorabilis, vel consuetudine cum summi privilegii, t. 1. r. 1. t. 1. r. 1. §. 2. p. 123

In violentia arrendam causa an aliquis Princeps habeat a Pontifi-
ce privilegium, t. 1. r. 1. t. 1. r. 1. §. 2. p. 123

Vide verb. *Consecrare, Ecclesia, Episcopus, Extraneus, Interdictum*, t. 9

Violen-

Violentiam.

Violentiam in manu inire in Clericum quomodo dicatur. c. 5. r. 1. c. 1. & seq. p. 8.

Et ibi implicitè, vel explicitè fore in omnibus aliis, precipiti tr.

Vir.

Vir, si carnaliter se commiscuit cum Sacerdote Sacris ordibus initatus, Religio proposita, etiam Sacerdos, Episcopus aut Monialis, satisfacit, si dicat in confessione, se toties copulam sodomiticam, seu carnalem habuisse cum viro, vel femina voto castitatis addictis. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276

Vir, qui prima vice virginitatem amisit, an teneatur hanc sui floris circumstantiam in confessione aperire. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Vir, qui de virgine morose deficiat, vel cum illa consensiente fornicatur, aut copulam sodomiticam habet, an debeat circumstantiam virginis in confessione explicare. c. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Si vir, ut possit coire cum uxore propria, cogitat alienam, an teneatur hoc circumstantiam in confessione aperire. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Vir, consensiente uxore, an possit ad Sacerdotium promoveri, si ipsa Religio non ingrediatur, etiam si juvenis, modo vocetur castitate. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Ut vir ad Episcopatum promoveretur, semper esset necessarius professio uxoris in Religio, sive sit senex, sive sit juvenis ib. 5. 3

Et quid, ut vir promoveatur ad Cardinalatum. ib.

Quidam vir nobilis contraxit sponsalia, & per multos dies osculabatur, & tangebatur sponsum causi delectationis, an peccaverit mortaliter. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Si vir fornicet intra vas naturale feminæ, femina vero non feminat, an censetur matrimonium consummatum. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Et quid, si vir femine ovis femina non feminat, idque partibus confert, possunt ingredi Religio, & proficere, & pars Religio in seculo aliud inire Matrimonium. ib. 5. 3

Vir an sit aliquis culpe reus, qui suæ temporaria impotentia excois, matrimonium contrahit eo tempore, quo durat impotentia. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Et in tali casu, si vir consensit suæ impotentia decipit feminam ipsam ducent, an teneatur eam ut fororem alere, & habere? ibid. 5. 3

Si vir feminat intra vas, etiam impotens sit femina ad feminandum, an matrimonium sit validum. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Vir habet votum castitatis, si petat, ut uxorem teneatur reddere debet. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Vir in modo et transitorio coeundi cum uxore aliquam feminam quantitate extra vas emittit, an peccaverit mortaliter, & uxor siue culpa possit ei reddere debet. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Vir procreandum libenter peractus, in fine copule extra vas rotem semen effundebat, an ejus uxor sine culpa poterat ardeere debet. ib.

Et si in hoc casu vir hoc effecit de consensu femine, femina mortaliter peccat, sed si illa non consensit, potest licite petere, & reddere debet, etiam si illa sine culpa extra vas semen extra vas effundit. ib.

Vir mittens pudenda in os conjugis, an peccat mortaliter? Et an hæc circumstantia, tanquam speciem mutans, sit in confessione apicienda. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Vir expellere non tenetur, licet possit, etiam effuso semine copulam rorantem, ut femina seminat. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Vir causa delectationis petit, dum cum sitis variatone, an peccet venialiter feminam reddendo, vel an possit absolute negare? t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Quando vir accedit ad uxorem suam, imaginatur feminam pulchram, quoadventum, dum coeundi in ea caecatur, an peccat mortaliter. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Idem iudicium est de aspectu pedum in illum f. em. ib. 5. 3

Vir debilis, aut infirmus, in pudore peccato mortali incipere copulam cum uxore in vase legitimum, & non effundere. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Vir in hoc casu vir hoc effecit de consensu femine, femina mortaliter peccat, sed si illa non consensit, potest licite petere, & reddere debet, etiam si illa sine culpa extra vas semen extra vas effundit. ib.

Vir in hoc casu vir hoc effecit de consensu femine, femina mortaliter peccat, sed si illa non consensit, potest licite petere, & reddere debet, etiam si illa sine culpa extra vas semen extra vas effundit. ib.

Vir in hoc casu vir hoc effecit de consensu femine, femina mortaliter peccat, sed si illa non consensit, potest licite petere, & reddere debet, etiam si illa sine culpa extra vas semen extra vas effundit. ib.

Vir in hoc casu vir hoc effecit de consensu femine, femina mortaliter peccat, sed si illa non consensit, potest licite petere, & reddere debet, etiam si illa sine culpa extra vas semen extra vas effundit. ib.

trimonii, si vir moriatur, & idcirco possit irritare votum uxoris de ingrediendo Religioem post mortem mariti. ib. 5. 3

Et an irritari vota, que fecit uxor ante matrimonium. ib.

Vir an possit irritare votum castitatis de ejus licentia emissum ab uxore, itaut non solum post petere debatur, sed defuncto marito, aliud matrimonium inire. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Vir an possit irritare votum uxoris ingrediendi Religioem? Et quid, si tale votum emissum sit ante consummatum matrimonium? ib.

Idem est de voto non inenendi aliud matrimonium, si vir tale votum irritet. ib.

Vir non potest absolute irritare vota uxoris ante matrimonium emissam, sed solum suspendere executionem. ib. 5. 3

Vir non potest irritare, si mutuo consensu cum uxore castitatem vocet, itaut simul renuntiaverit juri perenni debitorum. ib. 5. 3

Vir consensiente, ut uxor Religioem ingrediatur, an ipse etiam ingredi debeat, & an sufficiat, ut sumat habitum D. Joannis. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Vir senex, ingrediente uxore Religioem, an possit remanere in seculo cum voto castitatis perpetuo. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Vir in dicto casu seagenus debet esse, vel eam uxorem habere, quæ prava valetudo illi etati respondeat. ib. 5. 3

Vir an teneatur dimittere uxorem adulterantem, & perseverantem in adulterio. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Et an saltem vir peccet mortaliter, si uxorem peritiosaciter in adulterio persequatur non dimittit, si id sit periculum incertitudinis premit, suscitandusque saltem hæredem. ib. 5. 3

Vir qui post sententiam divortii latam, adulterium committit, an teneatur restitui ei uxorem acerte dimittat. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Ubi, quid quod res est integra ea parte innocentie, eo quod jam statum mutavit scilicet propositus, vel sacris locutionis, manifestum est nullum superesse jus innocentie ad reconciliandum adulterium. 5. 3

Et quid, si coniugis ingenua fit Novitius tantum, vel solum minoribus ordinibus locutus? ib.

Idem est, si tantum impeditur voto simpliciter extra Religioem tamen, quod potest eadem ad suam copulam nocentem, licet peccet, cum se exonerat periculo venialium, quia teneatur credere debet, sed petere non poterit. ib.

Si vir expellat uxorem a domo uxoris necessaria alimenta, & ex hoc illi fornicetur, an sit uxor coeundum divortium. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Et quid, si vir ex irratione uxorem repellat, alimentisque privasset, ut necessitate compulsa adulterium committeret. ib. 5. 3

Ad conjugem vir resiliatur, non tenetur redire. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Vir voti Religiois uxoris irritare potest. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Vir honestus, qui magnam dedecus effert mendicare, an possit clauiculus necessarius subripere. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Vir, qui in fraudem uxoris Clericum percuteret graviter, vel enormiter, an possit abiri ad Episcopum sine uxore comparandi coram Pontifice. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Et si defunctus temporis sit sui juris, & a matrimonio liberatus, an teneatur idire Sedi Apostolicæ. ib.

Vir, qui in actu carnali retro habet le semini emissionem in vase debito causa impediendi generationem, an incurrit in excommunicationem contra procurantes abortum. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Quando vir dicat velle uxorem non ledere, non intelligitur tamen velle uxorem foras claudere illi, sed ad manderandam, non summam quantitate ludet. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Vir non potest uxorem indotatam, & oen habentem uade alatur, ducere, quando ille non potest salvere creditoris, id est, quod non possit solvere uxorem suam, aut contractum, quo novum debitor contrahat, quod resurget in damnum prociorem creditoris. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Quid, si vir, & uxor vellent Religioem ingredi, prohibetur hoc, ut minime efficiatur sine consensu, & licentia Episcopi, tamen si professione emittent sine tali licentia, professio erit valida. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Vir, qui ob superpositionem uxoris seminis super aliud, motum seculum fecit, non tenetur modum situs mutare, dum determinatur sit non consentire, neque sit periculum consensu polutionis ex parte provenientis. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Vir, qui ob superpositionem uxoris seminis super aliud, motum seculum fecit, non tenetur modum situs mutare, dum determinatur sit non consentire, neque sit periculum consensu polutionis ex parte provenientis. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Vir, qui ob superpositionem uxoris seminis super aliud, motum seculum fecit, non tenetur modum situs mutare, dum determinatur sit non consentire, neque sit periculum consensu polutionis ex parte provenientis. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

Vir, qui ob superpositionem uxoris seminis super aliud, motum seculum fecit, non tenetur modum situs mutare, dum determinatur sit non consentire, neque sit periculum consensu polutionis ex parte provenientis. t. 1. r. 7. r. 7. 3. p. 276 & seq. p. 283

quod sumum ex Cone. Trid. debent esse duo, vir, & femina, ib.
Et an supra id possit Episcopus dispensare, ib.
Viri Christiani conuectus cum muliere Indeli, Turca, haeretica,
habente, &c. an sit circumstantia in confessione aperienda, t. r. tr.
7. c. 116. §. 1. & seq. p. 107
Et quid, si casus fuisset ab Episcopo reservatus, ib.
Et an hoc peccatum pertineat ad sacrilegium, quia talis conjunctio
est prohibita ab Ecclesia in honorem Christianitatis, ib. §. 1
Sine viri licentia votum Religionis, vel calicatus ab uore emissus,
an per Cruciatum, Jubilum, vel Episcopum commutari possit,
t. r. tr. 3. c. 106. §. 1. p. 146
Viro regulariter in neutro fore licitum esse invitare uorem, docere si-
milia prioris matrimonii ea bonis uos solum immobilibus, sed
etiam mobilibus, aut pecuniis per fecundam uorem adductis,
t. r. tr. 5. c. 48. §. 1. p. 148
Si viro seminare, femina non seminauerit, idque partibus con-
sensit, possunt ingredi Religioem, & profiteri, & pars relicta in
seculo aliud inire matrimonium, t. r. tr. 5. c. 114. §. 3. p. 177
Viro impotenti ad virginem, potest autem ad contrahendum an ioge-
re per propria auctoritate iudicium aliquo ligno, vel ferro,
vel simili ad id accommodato digitis claustra virginis re-
ferant, ut sic possit cum summari matrimonium, t. r. tr. 6. c. 162. §. 10.
pag. 195
De viro sceleris initiato quid sit sciendum, si post iudicia perse-
cutum inueniat impotentiam falso calumniam fuisse perse-
cutum, non fuisse tale, t. r. tr. 6. c. 164. §. 1. & 2. p. 198
Idem est in isto casu, si vir, vel femina ingrederetur Religioem ob
dissolutionem talis matrimonii, si processus sit, an debeat redire
ad uorem, ib. §. 3
Pro quibus alia difficultates proponuntur, quae contingere pos-
sunt inter medium temporis lepraitionis, & etiam post reditum
ad uorem circa petitionem debiti conjugalis, ib. §. 3
Viro licet inchoare copulam causa defectus ionis, & postea non ab-
solvere, dummodo non subit periculum pollutionis alterius
conjugis, & uor ea inchoata copula contenta sit, t. r. tr. 6. c. 187.
§. 5. pag. 209
Viro an sit licitum postquam seminat, & tetrauit membrum uul-
va, tangere pudenda uoris, ut ipsa seminet, t. r. tr. 6. c. 188. §. 5. p. 210
Idem dicit debet de tactu membro genitalis ante os uulvae suae uo-
ris ad hoc, ut ipsa seminet, ib.
Viro an sit licitum uti vestibus mulierum, t. r. tr. 5. c. 13. per totam
pag. 139
Vide verb. *Cenaxa, Maritus, t. 1*
Item verb. *Affinitas, Confessio, Inimicitia, Gladius, Confessio, ubi plu-
ra, Copula, Error, Penitentia, Maritus, Imperator, Mari, Maritus, Mari-
tus, Mulier, Occidit, Officium, Pallium, Promissio, Rapina, Seminare,
Tulit, Uxor, t. 2*
Item verb. *Refusio, Uxor, t. 5*
Item verb. *Bona uxorialis, Coniuges, Error, Maritus, Matrimonium,
Uxor, Uxoratus, t. 5*
Item verb. *Coniugium, Coniuges, Maritus, Mulier, Soluere, Uxor, t. 6*
Item verb. *Probitum, Ornamentum, t. 7*
Item verb. *Accusare, Aggressor, Alapa, Cohabitatio, Communi-
catio, Homicidium, Inuocatio, Marius, Maurus, t. 8*
Item verb. *Territorium, Uxor, t. 9*
Virga.
Virga argentea longa, & non digna in tempore pestis possit mori-
bundis ministrari Extrema-unctio, in Saeculis ministrans ejus
gouta quon effugiat, t. r. tr. 3. c. 34. & 35. p. 180
Virginitas.
Quando virginis uir prima vice amittit, an teneatur hanc sui
oris circumstantiam in confessione aperire, t. r. tr. 7. c. 95. §. 1. &
seq. p. 83
Qui virginis uir uoluit dicit uerbo quid inuenit, an perpetuum
videlicet castitatem, an saltem continentiam a primo actu uene-
reo, ad quod teneatur, t. r. tr. 7. c. 95. §. 1. p. 84
Virginis uir seruandae uotum, an possit dispensari, vel commutari
per Episcopum, Cruciatum, vel Jubilum, quando constat non
esse uotum castitatis, sed integritatis corporis seruandae, t. r. tr. 3.
c. 106. §. 1. & seq. p. 83
Et quid, quando ita uotum dubius est de intentione, t. r. tr. 3. c. 103.
§. 3. ib.
Virgo.
Qui cum uirgine copulam sodomiticam habet, an debeat in con-
fessione explicare circumstantiam uirginitatis, t. r. tr. 7. c. 143. §. 1.
& seq. p. 101
Virgines quando sponte primo fornicantur, an teneatur in con-
fessione circumstantiam explicare, t. r. tr. 7. c. 93. §. 5. p. 83
Virgines sunt domine sui corporis, non autem parentes, aut tuto-
res, idcirco corruptor non tenetur ad aliquam restitutionem virgi-
ni confessionis, nec parentibus, t. r. tr. 7. c. 94. §. 5. p. 84
Si generaliter pro uirginibus maritandis legatum sit relictum, &
non personarum particularium, an lucretur puella, quae Religioem in-
greditur, t. r. tr. 8. c. 143. per totum, p. 315
Pro uirginibus maritandis plura de legatis, t. r. tr. 8. c. 44. & 46. &
47. ib. & seq.

Pro uirginibus maritandis legatum relictum acquiritur a corn-
pta occulte, quae publice repuitur uirgo, t. r. tr. 8. c. 53. §. 4. p. 337
Virginis peccatum, si sponte consentiat, siue sit, siue non sit, sub
cura tutam, aut parentum, an sit peccatum super, vel eorum
simplicitate fornicationis, t. r. tr. 7. c. 93. §. 5. p. 83
Ubi quod si uirgo, quae morose delectatur circa aliquem, non tene-
tur in confessione aperire circumstantiam uirginitatis, etiam si
virgo se possit cogitando super illum, ib. §. 3
Quanto uirgo sola pollutur, non tenetur exprimere circumstan-
tiam uirginitatis, ib. §. 6
Ubi alia pro fornicatione, vel copula sodomitica, habita cum uir-
gine, ib. §. 4
Si uirgo post coitus emittit, an rapina sit circumstantia necessari-
o condicenda, t. r. tr. 7. c. 94. §. 1. & seq. p. 84
Et quid, si parentis affectu repellat, ib.
Ubi, quod quando uirgo consentit, supponit, & rapit non differt
a simplici fornicatione, ib. §. 1. p. 84
Virgo quam post sponsalia corrupta, an possit sponsum defectus
occuli ignum cogere matrimonium contrahere, & tunc
sponsalibus, t. r. tr. 6. c. 165. §. 3. p. 130
Vide verb. *Corruptio, Desolatio, Fidei, Promissio, Rapina, Rapina, t. 5*
Item verb. *Corruptio, Contrahere matrimonium, Desolatio, Puella, t. 6*
Item verb. *Abiici, Tradere, t. 7*
Item verb. *Corruptio, t. 8*
Item verb. *Rapina, t. 9*
Virgo Beata.
Virginem Beata blasphemam an gaudeat Immunitate Eccle-
siae, t. r. tr. 5. c. 119. §. 1. p. 19
Virgula.
Virgula.
Ad quam uirtutem spectet correctio fraterna, t. r. tr. 4. c. 1. per to-
tam, p. 19
Contra quam uirtutem sit peccatum, quando Clerici pugna-
re bello, t. r. tr. 7. c. 5. §. 2. p. 286
Si uirtutes poenitentiae, caritatis, & alia dona Dei Confessarius re-
uclat, an frangit sigillum confessionis, t. r. tr. 8. c. 119. §. 3. p. 317
Ubi, quod potest peruenire obligare Confessarium sub secreto na-
turali has uirtutes, & dona celare, ib.
Vide verb. *Delinquere, Expiare, t. 8*
Vir.
Sic ut uir proueniat necessitas, an Sacerdos excommunicatus uisus
deus eculat in administratione, & receptione Sacramento-
rum, t. r. tr. 1. c. 1. uir, t. r. tr. 5. c. 1. p. 9
Pro uir tollenda an licitum sit recurrere ad regia tribunalia, t. r. tr. 8.
c. 119. §. 1. p. 317
Per uir, & metum Ordinis suscepit an imprimat characterem, t. r. tr. 5.
c. 119. §. 1. p. 218
Ubi, quod si per uir ordinatus, & metum recipit Ordinem sine
uoluntate recipiendi Sacramentum, sed solum sine uoluntate, hic qui-
dem Ordinem non suscipit, quia inuoluntate ordinatur, §. 1. p. 218
Ubi etiam quidam quidam ordinatus Subdiaconus obinuit ab Episcopo
declaratorem suum fuisse ordinatum per uir, & metum, sed
postea petens dispensationem a Pontifice, ut ad alios ordines sa-
cro promoueri possit, dubitatum fuit a quibusdam in Dataria,
an iste talis debeat saltem sub conditione sumere Ordinem Sub-
diaconatus, §. 4
Per uir, & metum ordinatus, an teneatur ad uoti continentiae, §. 5
Et an ille sit positus contra habere matrimonium, ib.
Et an teneatur recitare Officium diuinum, ib.
Per uir, & metum ordo suscepit, an impedit, & dirimat matri-
monium, t. r. tr. 5. c. 119. §. 5. p. 219
Ubi an sit ordinatus teneatur seruare castitatem, vel possit valide
contrahere matrimonium, §. 1
Per uir obiecta dispensatio, an ualeat, t. r. tr. 4. c. 149. §. 1. p. 188
Per uir excommunicatio lata an sit nulla. Idem est de absolutione
excommunicationis, t. r. tr. 4. c. 149. §. 1. p. 188
An uir legis habeat declarationem illiusmodi Cardinalium
t. r. tr. 4. c. 149. §. 1. & seq. p. 188
Et an authentica forma alius declarationis Cardinalium con-
ferat ei uir legis generaliter obligantia in utroque foro, t. r. tr. 4.
c. 149. §. 1. & seq. p. 188
Uir interpretatur legem consuetudo habet, t. r. tr. 4. c. 149. §. 1. per tot.
pag. 188
Quand quis per uir alium impedit in temporali Religione, quid
est dicendum de peccato, damno temporali, & commodo
facto Religioni, t. r. tr. 4. c. 149. §. 1. p. 188
Sin uir contractus concessum fuit Principi laico privilegium co-
gnoscendi causas Ecclesiasticas, an uocari possit sine causa, t. r. tr. 4.
c. 149. §. 3. p. 188
Vis an eculat Confessarium a potestate contra sollicitudinem, t. r. tr. 5.
c. 149. §. 1. & seq. p. 188
Si uir manifeste fuerit facta Notitia ex parte Religiois, quid est sci-
endum in sequeutis ad illum in dicto casu circa iudices sa-
culares Ecclesiasticos, & Religioem, t. r. tr. 4. c. 149. §. 3. p. 188
Vide verb. *Rapina, Rapina, Uxor, t. 5*

Item verb. *Atocisium, Fides Catholica*, t. 5
 Item verb. *Cypri, Declarationis, Querarum, Frumentum, Jan, Obisiora, Pontifici, Principi*, t. 6
 Item verb. *Adftrictum, Declarationis, Explorare, Frater, Minore, Reclamare, Schola, Sacramentum*, t. 7
 Item verb. *Ausum, Avat, Bineficium, Innum, Clamare, Corruptor, Fumina, Parlia*, t. 8
 Item verb. *Extraculus, Extraculus, Opinio probabili, Religiofus, Refliger, Arelure, Beatus, Arelure, Arelure*, t. 9
 Item verb. *Vifitandum*, t. 9

Vifitatio quinquies Oratorium domus suae pro lucranda Indulgentia Cruciatum non tenetur dimoveri loco, nec quinquies intrare, vel eire, sed fixus potest illud quinquies vifitare, t. 1. r. 2. ref. 60. & 61. pag. 49
 Vide verb. *Abbat*, t. 3

Vifitantes oratorium domus suae, an lucrantur Indulgentiam Bullae Cruciatum cum opere vifitandi Ecclesiae, vel Altaria, t. 10. 4. r. 2. ref. 60. & 61. pag. 49

Vide verb. *Abbat, Glan, t. 7*
 Vifitare. *Vifitare*.

Vifitare Capitulum sed vacante an possit superveniens Episcopus, t. 1. r. 1. & 2. t. 5. pag. 166

Vifitare quinquies Altaria ex uno loco sine motu corporali an sufficiat ad lucranda Indulgentiam Bullae Cruciatum, t. 2. r. 3. t. 4. pag. 5. t. 1. p. 6

Et an sufficiat vifitare quique Altaria in eadem Ecclesia, vel in diversis, ib. 3

Et quid est agendum, si in Ecclesia fœ tria, vel quatuor Altaria tantum, ib.

Qui vifitare non potest Ecclesiam tempore Jubilei, an egeat commutatione in aliud aliud opus pium, t. 4. r. 3. t. 5. t. 6. t. 7. t. 8. t. 9. t. 10. t. 11. t. 12. t. 13. t. 14. t. 15. t. 16. t. 17. t. 18. t. 19. t. 20. t. 21. t. 22. t. 23. t. 24. t. 25. t. 26. t. 27. t. 28. t. 29. t. 30. t. 31. t. 32. t. 33. t. 34. t. 35. t. 36. t. 37. t. 38. t. 39. t. 40. t. 41. t. 42. t. 43. t. 44. t. 45. t. 46. t. 47. t. 48. t. 49. t. 50. t. 51. t. 52. t. 53. t. 54. t. 55. t. 56. t. 57. t. 58. t. 59. t. 60. t. 61. t. 62. t. 63. t. 64. t. 65. t. 66. t. 67. t. 68. t. 69. t. 70. t. 71. t. 72. t. 73. t. 74. t. 75. t. 76. t. 77. t. 78. t. 79. t. 80. t. 81. t. 82. t. 83. t. 84. t. 85. t. 86. t. 87. t. 88. t. 89. t. 90. t. 91. t. 92. t. 93. t. 94. t. 95. t. 96. t. 97. t. 98. t. 99. t. 100. t. 101. t. 102. t. 103. t. 104. t. 105. t. 106. t. 107. t. 108. t. 109. t. 110. t. 111. t. 112. t. 113. t. 114. t. 115. t. 116. t. 117. t. 118. t. 119. t. 120. t. 121. t. 122. t. 123. t. 124. t. 125. t. 126. t. 127. t. 128. t. 129. t. 130. t. 131. t. 132. t. 133. t. 134. t. 135. t. 136. t. 137. t. 138. t. 139. t. 140. t. 141. t. 142. t. 143. t. 144. t. 145. t. 146. t. 147. t. 148. t. 149. t. 150. t. 151. t. 152. t. 153. t. 154. t. 155. t. 156. t. 157. t. 158. t. 159. t. 160. t. 161. t. 162. t. 163. t. 164. t. 165. t. 166. t. 167. t. 168. t. 169. t. 170. t. 171. t. 172. t. 173. t. 174. t. 175. t. 176. t. 177. t. 178. t. 179. t. 180. t. 181. t. 182. t. 183. t. 184. t. 185. t. 186. t. 187. t. 188. t. 189. t. 190. t. 191. t. 192. t. 193. t. 194. t. 195. t. 196. t. 197. t. 198. t. 199. t. 200. t. 201. t. 202. t. 203. t. 204. t. 205. t. 206. t. 207. t. 208. t. 209. t. 210. t. 211. t. 212. t. 213. t. 214. t. 215. t. 216. t. 217. t. 218. t. 219. t. 220. t. 221. t. 222. t. 223. t. 224. t. 225. t. 226. t. 227. t. 228. t. 229. t. 230. t. 231. t. 232. t. 233. t. 234. t. 235. t. 236. t. 237. t. 238. t. 239. t. 240. t. 241. t. 242. t. 243. t. 244. t. 245. t. 246. t. 247. t. 248. t. 249. t. 250. t. 251. t. 252. t. 253. t. 254. t. 255. t. 256. t. 257. t. 258. t. 259. t. 260. t. 261. t. 262. t. 263. t. 264. t. 265. t. 266. t. 267. t. 268. t. 269. t. 270. t. 271. t. 272. t. 273. t. 274. t. 275. t. 276. t. 277. t. 278. t. 279. t. 280. t. 281. t. 282. t. 283. t. 284. t. 285. t. 286. t. 287. t. 288. t. 289. t. 290. t. 291. t. 292. t. 293. t. 294. t. 295. t. 296. t. 297. t. 298. t. 299. t. 300. t. 301. t. 302. t. 303. t. 304. t. 305. t. 306. t. 307. t. 308. t. 309. t. 310. t. 311. t. 312. t. 313. t. 314. t. 315. t. 316. t. 317. t. 318. t. 319. t. 320. t. 321. t. 322. t. 323. t. 324. t. 325. t. 326. t. 327. t. 328. t. 329. t. 330. t. 331. t. 332. t. 333. t. 334. t. 335. t. 336. t. 337. t. 338. t. 339. t. 340. t. 341. t. 342. t. 343. t. 344. t. 345. t. 346. t. 347. t. 348. t. 349. t. 350. t. 351. t. 352. t. 353. t. 354. t. 355. t. 356. t. 357. t. 358. t. 359. t. 360. t. 361. t. 362. t. 363. t. 364. t. 365. t. 366. t. 367. t. 368. t. 369. t. 370. t. 371. t. 372. t. 373. t. 374. t. 375. t. 376. t. 377. t. 378. t. 379. t. 380. t. 381. t. 382. t. 383. t. 384. t. 385. t. 386. t. 387. t. 388. t. 389. t. 390. t. 391. t. 392. t. 393. t. 394. t. 395. t. 396. t. 397. t. 398. t. 399. t. 400. t. 401. t. 402. t. 403. t. 404. t. 405. t. 406. t. 407. t. 408. t. 409. t. 410. t. 411. t. 412. t. 413. t. 414. t. 415. t. 416. t. 417. t. 418. t. 419. t. 420. t. 421. t. 422. t. 423. t. 424. t. 425. t. 426. t. 427. t. 428. t. 429. t. 430. t. 431. t. 432. t. 433. t. 434. t. 435. t. 436. t. 437. t. 438. t. 439. t. 440. t. 441. t. 442. t. 443. t. 444. t. 445. t. 446. t. 447. t. 448. t. 449. t. 450. t. 451. t. 452. t. 453. t. 454. t. 455. t. 456. t. 457. t. 458. t. 459. t. 460. t. 461. t. 462. t. 463. t. 464. t. 465. t. 466. t. 467. t. 468. t. 469. t. 470. t. 471. t. 472. t. 473. t. 474. t. 475. t. 476. t. 477. t. 478. t. 479. t. 480. t. 481. t. 482. t. 483. t. 484. t. 485. t. 486. t. 487. t. 488. t. 489. t. 490. t. 491. t. 492. t. 493. t. 494. t. 495. t. 496. t. 497. t. 498. t. 499. t. 500. t. 501. t. 502. t. 503. t. 504. t. 505. t. 506. t. 507. t. 508. t. 509. t. 510. t. 511. t. 512. t. 513. t. 514. t. 515. t. 516. t. 517. t. 518. t. 519. t. 520. t. 521. t. 522. t. 523. t. 524. t. 525. t. 526. t. 527. t. 528. t. 529. t. 530. t. 531. t. 532. t. 533. t. 534. t. 535. t. 536. t. 537. t. 538. t. 539. t. 540. t. 541. t. 542. t. 543. t. 544. t. 545. t. 546. t. 547. t. 548. t. 549. t. 550. t. 551. t. 552. t. 553. t. 554. t. 555. t. 556. t. 557. t. 558. t. 559. t. 560. t. 561. t. 562. t. 563. t. 564. t. 565. t. 566. t. 567. t. 568. t. 569. t. 570. t. 571. t. 572. t. 573. t. 574. t. 575. t. 576. t. 577. t. 578. t. 579. t. 580. t. 581. t. 582. t. 583. t. 584. t. 585. t. 586. t. 587. t. 588. t. 589. t. 590. t. 591. t. 592. t. 593. t. 594. t. 595. t. 596. t. 597. t. 598. t. 599. t. 600. t. 601. t. 602. t. 603. t. 604. t. 605. t. 606. t. 607. t. 608. t. 609. t. 610. t. 611. t. 612. t. 613. t. 614. t. 615. t. 616. t. 617. t. 618. t. 619. t. 620. t. 621. t. 622. t. 623. t. 624. t. 625. t. 626. t. 627. t. 628. t. 629. t. 630. t. 631. t. 632. t. 633. t. 634. t. 635. t. 636. t. 637. t. 638. t. 639. t. 640. t. 641. t. 642. t. 643. t. 644. t. 645. t. 646. t. 647. t. 648. t. 649. t. 650. t. 651. t. 652. t. 653. t. 654. t. 655. t. 656. t. 657. t. 658. t. 659. t. 660. t. 661. t. 662. t. 663. t. 664. t. 665. t. 666. t. 667. t. 668. t. 669. t. 670. t. 671. t. 672. t. 673. t. 674. t. 675. t. 676. t. 677. t. 678. t. 679. t. 680. t. 681. t. 682. t. 683. t. 684. t. 685. t. 686. t. 687. t. 688. t. 689. t. 690. t. 691. t. 692. t. 693. t. 694. t. 695. t. 696. t. 697. t. 698. t. 699. t. 700. t. 701. t. 702. t. 703. t. 704. t. 705. t. 706. t. 707. t. 708. t. 709. t. 710. t. 711. t. 712. t. 713. t. 714. t. 715. t. 716. t. 717. t. 718. t. 719. t. 720. t. 721. t. 722. t. 723. t. 724. t. 725. t. 726. t. 727. t. 728. t. 729. t. 730. t. 731. t. 732. t. 733. t. 734. t. 735. t. 736. t. 737. t. 738. t. 739. t. 740. t. 741. t. 742. t. 743. t. 744. t. 745. t. 746. t. 747. t. 748. t. 749. t. 750. t. 751. t. 752. t. 753. t. 754. t. 755. t. 756. t. 757. t. 758. t. 759. t. 760. t. 761. t. 762. t. 763. t. 764. t. 765. t. 766. t. 767. t. 768. t. 769. t. 770. t. 771. t. 772. t. 773. t. 774. t. 775. t. 776. t. 777. t. 778. t. 779. t. 780. t. 781. t. 782. t. 783. t. 784. t. 785. t. 786. t. 787. t. 788. t. 789. t. 790. t. 791. t. 792. t. 793. t. 794. t. 795. t. 796. t. 797. t. 798. t. 799. t. 800. t. 801. t. 802. t. 803. t. 804. t. 805. t. 806. t. 807. t. 808. t. 809. t. 810. t. 811. t. 812. t. 813. t. 814. t. 815. t. 816. t. 817. t. 818. t. 819. t. 820. t. 821. t. 822. t. 823. t. 824. t. 825. t. 826. t. 827. t. 828. t. 829. t. 830. t. 831. t. 832. t. 833. t. 834. t. 835. t. 836. t. 837. t. 838. t. 839. t. 840. t. 841. t. 842. t. 843. t. 844. t. 845. t. 846. t. 847. t. 848. t. 849. t. 850. t. 851. t. 852. t. 853. t. 854. t. 855. t. 856. t. 857. t. 858. t. 859. t. 860. t. 861. t. 862. t. 863. t. 864. t. 865. t. 866. t. 867. t. 868. t. 869. t. 870. t. 871. t. 872. t. 873. t. 874. t. 875. t. 876. t. 877. t. 878. t. 879. t. 880. t. 881. t. 882. t. 883. t. 884. t. 885. t. 886. t. 887. t. 888. t. 889. t. 890. t. 891. t. 892. t. 893. t. 894. t. 895. t. 896. t. 897. t. 898. t. 899. t. 900. t. 901. t. 902. t. 903. t. 904. t. 905. t. 906. t. 907. t. 908. t. 909. t. 910. t. 911. t. 912. t. 913. t. 914. t. 915. t. 916. t. 917. t. 918. t. 919. t. 920. t. 921. t. 922. t. 923. t. 924. t. 925. t. 926. t. 927. t. 928. t. 929. t. 930. t. 931. t. 932. t. 933. t. 934. t. 935. t. 936. t. 937. t. 938. t. 939. t. 940. t. 941. t. 942. t. 943. t. 944. t. 945. t. 946. t. 947. t. 948. t. 949. t. 950. t. 951. t. 952. t. 953. t. 954. t. 955. t. 956. t. 957. t. 958. t. 959. t. 960. t. 961. t. 962. t. 963. t. 964. t. 965. t. 966. t. 967. t. 968. t. 969. t. 970. t. 971. t. 972. t. 973. t. 974. t. 975. t. 976. t. 977. t. 978. t. 979. t. 980. t. 981. t. 982. t. 983. t. 984. t. 985. t. 986. t. 987. t. 988. t. 989. t. 990. t. 991. t. 992. t. 993. t. 994. t. 995. t. 996. t. 997. t. 998. t. 999. t. 1000. t. 1001. t. 1002. t. 1003. t. 1004. t. 1005. t. 1006. t. 1007. t. 1008. t. 1009. t. 1010. t. 1011. t. 1012. t. 1013. t. 1014. t. 1015. t. 1016. t. 1017. t. 1018. t. 1019. t. 1020. t. 1021. t. 1022. t. 1023. t. 1024. t. 1025. t. 1026. t. 1027. t. 1028. t. 1029. t. 1030. t. 1031. t. 1032. t. 1033. t. 1034. t. 1035. t. 1036. t. 1037. t. 1038. t. 1039. t. 1040. t. 1041. t. 1042. t. 1043. t. 1044. t. 1045. t. 1046. t. 1047. t. 1048. t. 1049. t. 1050. t. 1051. t. 1052. t. 1053. t. 1054. t. 1055. t. 1056. t. 1057. t. 1058. t. 1059. t. 1060. t. 1061. t. 1062. t. 1063. t. 1064. t. 1065. t. 1066. t. 1067. t. 1068. t. 1069. t. 1070. t. 1071. t. 1072. t. 1073. t. 1074. t. 1075. t. 1076. t. 1077. t. 1078. t. 1079. t. 1080. t. 1081. t. 1082. t. 1083. t. 1084. t. 1085. t. 1086. t. 1087. t. 1088. t. 1089. t. 1090. t. 1091. t. 1092. t. 1093. t. 1094. t. 1095. t. 1096. t. 1097. t. 1098. t. 1099. t. 1100. t. 1101. t. 1102. t. 1103. t. 1104. t. 1105. t. 1106. t. 1107. t. 1108. t. 1109. t. 1110. t. 1111. t. 1112. t. 1113. t. 1114. t. 1115. t. 1116. t. 1117. t. 1118. t. 1119. t. 1120. t. 1121. t. 1122. t. 1123. t. 1124. t. 1125. t. 1126. t. 1127. t. 1128. t. 1129. t. 1130. t. 1131. t. 1132. t. 1133. t. 1134. t. 1135. t. 1136. t. 1137. t. 1138. t. 1139. t. 1140. t. 1141. t. 1142. t. 1143. t. 1144. t. 1145. t. 1146. t. 1147. t. 1148. t. 1149. t. 1150. t. 1151. t. 1152. t. 1153. t. 1154. t. 1155. t. 1156. t. 1157. t. 1158. t. 1159. t. 1160. t. 1161. t. 1162. t. 1163. t. 1164. t. 1165. t. 1166. t. 1167. t. 1168. t. 1169. t. 1170. t. 1171. t. 1172. t. 1173. t. 1174. t. 1175. t. 1176. t. 1177. t. 1178. t. 1179. t. 1180. t. 1181. t. 1182. t. 1183. t. 1184. t. 1185. t. 1186. t. 1187. t. 1188. t. 1189. t. 1190. t. 1191. t. 1192. t. 1193. t. 1194. t. 1195. t. 1196. t. 1197. t. 1198. t. 1199. t. 1200. t. 1201. t. 1202. t. 1203. t. 1204. t. 1205. t. 1206. t. 1207. t. 1208. t. 1209. t. 1210. t. 1211. t. 1212. t. 1213. t. 1214. t. 1215. t. 1216. t. 1217. t. 1218. t. 1219. t. 1220. t. 1221. t. 1222. t. 1223. t. 1224. t. 1225. t. 1226. t. 1227. t. 1228. t. 1229. t. 1230. t. 1231. t. 1232. t. 1233. t. 1234. t. 1235. t. 1236. t. 1237. t. 1238. t. 1239. t. 1240. t. 1241. t. 1242. t. 1243. t. 1244. t. 1245. t. 1246. t. 1247. t. 1248. t. 1249. t. 1250. t. 1251. t. 1252. t. 1253. t. 1254. t. 1255. t. 1256. t. 1257. t. 1258. t. 1259. t. 1260. t. 1261. t. 1262. t. 1263. t. 1264. t. 1265. t. 1266. t. 1267. t. 1268. t. 1269. t. 1270. t. 1271. t. 1272. t. 1273. t. 1274. t. 1275. t. 1276. t. 1277. t. 1278. t. 1279. t. 1280. t. 1281. t. 1282. t. 1283. t. 1284. t. 1285. t. 1286. t. 1287. t. 1288. t. 1289. t. 1290. t. 1291. t. 1292. t. 1293. t. 1294. t. 1295. t. 1296. t. 1297. t. 1298. t. 1299. t. 1300. t. 1301. t. 1302. t. 1303. t. 1304. t. 1305. t. 1306. t. 1307. t. 1308. t. 1309. t. 1310. t. 1311. t. 1312. t. 1313. t. 1314. t. 1315. t. 1316. t. 1317. t. 1318. t. 1319. t. 1320. t. 1321. t. 1322. t. 1323. t. 1324. t. 1325. t. 1326. t. 1327. t. 1328. t. 1329. t. 1330. t. 1331. t. 1332. t. 1333. t. 1334. t. 1335. t. 1336. t. 1337. t. 1338. t. 1339. t. 1340. t. 1341. t. 1342. t. 1343. t. 1344. t. 1345. t. 1346. t. 1347. t. 1348. t. 1349. t. 1350. t. 1351. t. 1352. t. 1353. t. 1354. t. 1355. t. 1356. t. 1357. t. 1358. t. 1359. t. 1360. t. 1361. t. 1362. t. 1363. t. 1364. t. 1365. t. 1366. t. 1367. t. 1368. t. 1369. t. 1370. t. 1371. t. 1372. t. 1373. t. 1374. t. 1375. t. 1376. t. 1377. t. 1378. t. 1379. t. 1380. t. 1381. t. 1382. t. 1383. t. 1384. t. 1385. t. 1386. t. 1387. t. 1388. t. 1389. t. 1390. t. 1391. t. 1392. t. 1393. t. 1394. t. 1395. t. 1396. t. 1397. t. 1398. t. 1399. t. 1400. t. 1401. t. 1402. t. 1403. t. 1404. t. 1405. t. 1406. t. 1407. t. 1408. t. 1409. t. 1410. t. 1411. t. 1412. t. 1413. t. 1414. t. 1415. t. 1416. t. 1417. t. 1418. t. 1419. t. 1420. t. 1421. t. 1422. t. 1423. t. 1424. t. 1425. t. 1426. t. 1427. t. 1428. t. 1429. t. 1430. t. 1431. t. 1432. t. 1433. t. 1434. t. 1435. t. 1436. t. 1437. t. 1438. t. 1439. t. 1440. t. 1441. t. 1442. t. 1443. t. 1444. t. 1445. t. 1446. t. 1447. t. 1448. t. 1449. t. 1450. t. 1451. t. 1452. t. 1453. t. 1454. t. 1455. t. 1456. t. 1457. t. 1458. t. 1459. t. 1460. t. 1461. t. 1462. t. 1463. t. 1464. t. 1465. t. 1466. t. 1467. t. 1468. t. 1469. t. 1470. t. 1471. t. 1472. t. 1473. t. 1474. t. 1475. t. 1476. t. 1477. t. 1478. t. 1479. t. 1480. t. 1481. t. 1482. t. 1483. t. 1484. t. 1485. t. 1486. t. 1487. t. 1488. t. 1489. t. 1490. t. 1491. t. 1492. t. 1493. t. 1494. t. 1495. t. 1496. t. 1497. t. 1498. t. 1499. t. 1500. t. 1501. t. 1502. t. 1503. t. 1504. t. 1505. t. 1506. t. 1507. t. 1508. t. 1509. t. 1510. t. 1511. t. 1512. t. 1513. t. 1514. t. 1515. t. 1516. t. 1517. t. 1518. t. 1519. t. 1520. t. 1521. t. 1522. t. 1523. t. 1524. t. 1525. t. 1526. t. 1527. t. 1528. t. 1529. t. 1530. t. 1531. t. 1532. t. 1533. t. 1534. t. 1535. t. 1536. t. 1537. t. 1538. t. 1539. t. 1540. t. 1541. t. 1542. t. 1543. t. 1544. t. 1545. t. 1546. t. 1547. t. 1548. t. 1549. t. 1550. t. 1551. t. 1552. t. 1553. t. 1554. t. 1555. t. 1556. t. 1557. t. 1558. t. 1559. t. 1

Et docetur, quod si Sacerdos per errorem canticis hoc Sacramentum cum Sacro Chrysma, nihil esse rependendum. Et an sit peccatum veniale ministrare Sacramentum extremæ-unctionis ubi in forma Crucis, ib. §. 3. &c.

Et an oleum præcedens an sit consecratum si superfluit, & non sit consecratum, possit in necessitate miserari cum oleo benedicto præsentia anni, ib. hoc non sufficit, ib. §. 4. r. 168.

Et si postquam est mixtur facta est, afferatur aliud oleum novum, quod consecratum fuisse pro toto illo anno, eo comburi statim debet iuxta illud Ecclesiæ illud oleum mixtum esse novo, & veteri, vel possit servari, ib. §. 5.

Utrum si per administrationem Sacramenti Extremæ-unctionis addatur oleo consecratum minus pars, & quantitas olei non consecrata, hoc non obstat remaneat consecratum, t. r. r. q. 4. r. 169.

Et quid sit dicendum de oleo addito Chrysma, ib. §. 4.

An oleum benedictum Extremæ-unctionis fens, vel vacuis vicibus ad possit admitti, nisi pars adjecta sit minor quantitate, primum ab Episcopo benedictum, t. r. r. q. 4. r. 169.

An locis Parochiis mittere oleum Extremæ-unctionis ad infirmos eo contingat, t. r. r. q. 4. r. 170.

Et docetur, Antiquos Patres in hoc officio Caritatem infirmis adhibuisse, etiam per non Sacerdotem, sed oleo benedicto a Sacerdotibus, non ab Episcopo per materiam Extremæ-unctionis, ib. §. 3.

An oleo guttula sit sufficiens in omni quaestione Unionis ad consecrandum Sacramentum Extremæ-unctionis, t. r. r. q. 4. r. 169.

Quidam Sacerdos unus infirmum cum oleo veteri, queritur, an peccaverit mortaliter, t. r. r. q. 4. r. 170.

Et quæsitur, esse peccatum mortale, vel oleum benedictum alio die, quam Feria quinta Pasche, vel illud singulis anni non renovare, ib.

An sit necessaria unctionis pedis, t. r. r. q. 4. r. 171. in fine vers. Quid quid, p. 172.

An si Parochus portet domi oleum Extremæ-unctionis timens de nocte ad ungendum moribundum vocari, seculo scandalo, peccet mortaliter. Et quid, si post Unionem illam, ut le citius expediat, Parochus non reverrit oleum ad salutum locum, t. r. r. q. 4. r. 171.

Et docetur, non debere Parochum sine lymis Extremæ-unctionem deferre, ib. ad lin. a. r. 172.

Et notatur, urgente periculo mortis, posse Sacerdotem sine Ministris ad ministrandum hoc Sacramentum, atque etiam sine alia solita præstatione præviri, ib. §. ult.

An tempore pelius possit Sacerdos ungere quam tantum partem, dicendum consilium fuit, v. p. Per istam sanctam oleum, & sanctum signum, non infirmum indiget nisi Deo quicquid precabitur per oleum, auditum, infirmum gustum, & tactum, vel ad sit necessarium in predicta casu saltem velocissime fide forma Crucis ungere unum oculum unum manum, unum, & necesse est dicere Per ista sancta Faciem, &c. tom. t. r. r. q. 4. r. 172. & latissime in aliis quam plurimis ejus not. p. 173.

Et an, si extra casum necessitatis Sacerdos faceret Unionem, non in forma Crucis, minime peccare lethaliter, ib. §. ult. & c.

Et in §. ult. r. c. afferitur tres casus, in quibus saltem sacramentum in Extremæ-unctionis possit a Sacerdote per unumquemque Unionem perfici, ib. & de iis multis alia ejus not.

An Parochus unguendo in iram, si reliquerit Unionem, v. g. aurium, vel oculum, teneatur iterum ministrare Sacramentum. Et an sittem debet supplere unctionem partialis omnia. Et quid, si tempus notabile intercedat, an tunc debent omnes unctiones repeti, t. r. r. q. 4. r. 173. & de aliis eorum not. p. 173.

Et additur, quod multi teneant, quod non sunt uniones omnes Sacramento huic introfuisse, & essentiales fide unum unionem sufficere de necessitate Sacramenti in administratione Extremæ-unctionis, ib. & de iis multis alia ejus not.

Et an seculo scandalo, & contemptu hoc Sacramentum omittere vel nullum sit peccatum, vel tantum veniale, ib. in fine §. 1.

An sit de necessitate sacramenti Extremæ-unctionis, ut sentis, qui ungitur, nominetur. Quod sit de necessitate præcepti non est dubitandum, t. r. r. q. 4. r. 173.

Et an si omittitur dicitur Per sanctam Unionem, esto ungeres, Sacramentum non conficere, & lecus, si solum illud verbum Sanctam r. reliqueris, ib. §. 2. ad lin. 9.

Et quid, si imperativo modo remissionem peccatorum promittit crederet, Per hæc sanctam Unionem remittatur tibi quicquid preceperis per oleum, &c. ib. in dicto §. 2.

Et an omittit illud verbum, Per signum misericordiam, sit essentialis, ib. in dicto §. 2.

Et notatur, quod postquam Sacramentum Extremæ-unctionis a pluribus Sacerdotibus valide confecti, si unus aliquam portionem efficiat, & tunc omni respondens profert, aliter vero reliquum peribit, ib. §. 1. p. 173.

Et si postquam, vel aliquem unionem peractum, & sumas partem, eis respondens prolatam Ministris intulerit, possit alius Sacerdos reliqua absolvere, ib. in eodem §. 1.

Et quid est sciendum, si applicasset quoniam unionem aliquam, si nullam formam ad hoc prætulisset, ib. in dicto §. 3.

Et notatur, ex privilegio posse Regulares conferre Extremam-unionem Clericis, Tom. X,

Unionem familiaribus Regularium, hospitibus, iter agentibus, peregrinantibus, Archiepis, aut cujusvis oris, aut illi subditis, qui in Monasterio operam dant, sive sit ex rebus, sive ex consensu Urbis, & huius, qui Ecclesiæ immunitate gaudent, & omnibus eisdem licet, a quibus contigit intra Convocatum quod respectu casu hoc Sacramento indigere, & etiam his, quibus in prædium, seu Grangis Regularium hoc convenit, ib. §. 6.

An forma deprecatoria in Sacramento Extremæ-unctionis sit de necessitate Sacramenti. Et an debeat iterari hoc Sacramentum sine conditione, si aliquis illud contingeret sub forma indicativa, t. r. r. q. 4. r. 173. & de iis multis alia ejus not.

Et an sit sufficiens hæc forma. Unge te oleo Sancto, & Deus tibi remittat, quicquid per te feceris, &c. ib. §. 1. p. 173.

Verba ultima huius formæ, Ite nomen Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, &c. non sunt necessaria, neque de necessitate præcepti, ibid. §. 4.

Et quæsitur verbo Sanctum, & signum, sine substantia. Et quid de illis verbis Summum infirmum, &c. de partibus illis per se, per se, per se, &c. ib. in eodem §. 4. & c.

An sit peccatum ministrare hoc Sacramentum Extremæ-unctionis sub his tantum verbis. Per istam sanctam Unionem indiget tibi Deus quicquid desiderasti. Et aliqua alia explicantur pro verbis contentis in consuetudine formæ huius Sacramenti, t. r. r. q. 4. r. 173. & c.

Et tandem docetur esse mortale & amplius opinionem probabilem circa formas, & materiam Sacramentum, relicti certis, & præscriptis ab Ecclesia. ib. ult. ad medium.

Quid est sententiam de unionis illius particulæ. Per istam Unionem, t. r. r. q. 4. r. 173. & in multis aliis ejus not. p. 176.

Notatur aliqui circa Ritus administrandi sacramentum Extremæ-unctionis. Vbi omittit recitationem Psalmorum, & Litaniarum, & omnia, que in Monasterio dicendi præscribuntur, dum infirmus ungitur, sit peccatum mortale, si quique necessitate omittitur, t. r. r. q. 4. r. 173. & c.

Et an Sacerdos solum saltem Clerici unguendo adhibere, si possit, ut illud servet in orationibus, & responsionibus, ib. §. 2.

Et in casu necessitatis Sacerdos non habens Chrysma nec alium, possit ori in responsionibus ministrare sine peccato, ib. §. 4.

Et an Extremæ-unctio administranda sit cum superpellicio, stola, & lymis, ib. §. 5.

Et an in casu necessitatis, si prædium non extaret, possit Sacerdos, huius non adhibitis, Extremam-unionem ministrare. ib. ad lin. a. dicti §. 2.

Quando sacramentum Extremæ-unctionis conferat gratiam, t. r. r. q. 4. r. 173. & c.

Et asseritur, quod tunc est plures uniones sunt in hoc Sacramento, tamen videtur una sufficere ad essentiam Sacramenti, sive fiat in capite, sive in pedore, &c. ib. §. 2.

An Sacerdos si unguendo infirmum moritur possit alius unionem prætermittit perficere, t. r. r. q. 4. r. 173. & c.

An in aliquo casu, & omittit huiusmodi plures Sacerdotes ministrare simul Extremam-unionem, unguendo omnes unum partem, alius aliam, t. r. r. q. 4. r. 173. & c. in aliis ejus not. p. 178.

An confessio sit præmittenda, antequam Parochus inungat moribundum, t. r. r. q. 4. r. 173. & c.

Et an sit peccatum mortale conficere Sacramentum Extremæ-unctionis infirmo, antequam suscipiat sacramentum in requiritur, & Euchariis, ib. in fine, resolutio §. 1.

An sacramentum Extremæ-unctionis sit suscipiendum sub opere peccati mortalis, & illud sub eodem opere teneatur Sacerdos Ordinarius in tempore necessitatis ministrare. Et an suscipere hoc Sacramentum in sit saltem peccatum veniale, t. r. r. q. 4. r. 173. & c. & de aliis ejus not. p. 178.

Et notatur, in casu necessitatis, si Priolaribus, vel oco possit, aut vellet injulit hoc Sacramentum infirmo ministrare, tunc iocriorem Sacerdotem possit, renunciat Parochus hoc Officium facere ex iratia, & licet licet. Punitis, & Ecclesiæ. ibidem §. ult. & c.

An sit absolvendus moribundus, an non vult recipere Extremam-unionem, t. r. r. q. 4. r. 173. & c. p. 178.

Et curiam queritur, an sit præceptum sumendi Extremam-unionem tempore mortis. ib. in fine §. primi, & c.

An Parochus tunc tempore pelius possit ministrare Extremam-unionem, & ex huiusmodi cum periculo vitæ, t. r. r. q. 4. r. 173. & c. in aliis ejus not. p. 179.

Et quid, si saltem post laboratorem confecti sunt, in Parochus tunc confiteri in tali casu non teneatur sacramentum Extremæ-unctionis illi ministrare cum periculo vitæ. ibidem. in fine §. 2.

An agrotus, si non fuerit confessus, & si sit mortis proximus, & non ideo teneatur, si tunc sit simplex Sacerdos, omittit Regulares sacramentum Extremæ-unctionis infirmo ministrare, t. r. r. q. 4. r. 173. & c. in aliis ejus not. p. 179.

Et si extra casum necessitatis, absente Parochi, Sacerdos infirmum ungeret, in excommunicatione præter peccatum mortale incurreret, vel an hoc excommunicatio reitrida sit tantum

pro Religioſis, ibi, ſub ſua. rſp. ſi verſi. Ubi tamen.

An excommunicatus uſuminiſtratur, vel ſuſpenſus poſſit in articulo mortis Miniſtrare inferno ſacramentum Extreme-Undionis? Et quid tamen ſi excommunicatus conſeſſus fuerit, t. a. r. 4. t. p. 2. & in aliis quæ nor. p. 180.

An in articulo mortis aliquando ſit miniſtrandum Extrema-Undio ab Excommunicato denunciato, & hoc etiam tempore interdicti. Et quid, ſi ſaltem aliud Sacramentum non eſt poſſibile miniſtrari. t. a. r. 4. t. p. 3. & in aliis quæ nor. p. 180.

An tempore interdicti poſſit moribundo conferri Extrema-Undio, quando non poſſet recipere ſacramentum Pœnitentiæ? t. a. r. 4. t. p. 3. & 180.

An moribundus ſenſu carens ſit uogendum tempore interdicti non valens alia Sacramenta recipere, ſi non habeat Bullam Cruciatæ. t. a. r. 4. t. p. 3. & 180.

An Sacerdos temporis poſſit ungere infernum, aſſo digito, ſed virga oblonga, ut ejus contagium effugiat. t. a. r. 4. t. p. 3. & 35. pag. 180. & 181.

Quon tempore ſit danda infernis Undio Extrema. t. a. r. 4. t. p. 36. & 37. p. 181.

An ſacramentum Extreme-Undionis collatum inferno non graviter, vel periculoſe laboranti ſit validum. t. a. r. 4. t. p. 38. p. 181.

Et an ſi poſtea periculoſe laboret, ſit ei deinde Sacramentum miniſtrandum. ibi. ult.

Et an in dubio, (non loquor in caſu opinionis) an morbus de ſe, vel in hoc individuo ſit periculoſus, poſſit Extrema Undio miniſtrari. Et an in hoccaſu miniſtrandi ſit Extrema-Undio ſub conditione. ibi. 5. & 6.

An in eadem infirmitate poſſit Sacerdos aliquem deinde iungere, t. a. r. 4. t. p. 39. p. 181.

Et notatur, quid non eſt neceſſarium, ut infernus recuperet ſignatæ, & poſtea incidat in ſimilem, vel alium morbum, & ſimile periculum, ſed ſatis eſt, ſi maneat infirmitas, verbi gratia, beſtica, vel hydrophi, evadat periculum mortis, & poſt aliquod tempus iterum incidat in periculum mortis, tunc etiam torſes, quoties hoc acciderit, poſſet iterari hoc Sacramentum. ibi.

An perſeverante periculo aliquot infirmitatibus, in qua ſumpta eſt Extrema-Undio, ſi adveniat periculum alicuius infirmitatis, poſſit iterum deinde iungi. t. a. r. 4. t. p. 40. p. 181.

An ſi peccatum mortale abſque neceſſitate non repetere formam Extreme-Undionis in ſignis membrorum undionibus. ibi. 5. & 6. & in aliis quæ nor.

Et quid eſt ſcienſendum in prædicto caſu de validitate, aut valore Sacramenti. ibi. ad med. dicti 5.

An Sacerdos moribundus poſſit ſe ipſum ungere. tom. a. r. 4. t. p. 41. pag. 183.

An Parochus, ſi cognoscit per confeſſionem pœnitentem nunquam alicuius peccati, teneatur miniſtrare illi Extremam Undionem. t. a. r. 4. t. p. 42. p. 183.

An poſſit ſit uogendum Sacramentum ſub conditione, ſi dubitatur an habeat uſum rationis. Et quid, ſi diſtus pœnitens ſacramentum Pœnitentiæ, etiam ſub conditione. t. a. r. 4. t. p. 43. pag. 183.

An pueris danda ſit Extrema-Undio, ſi non ſint capaces ſacramenti Eucharistiæ, ſed tantum Pœnitentiæ. t. a. r. 4. t. p. 44. & 45. pag. 183.

Et notatur, quid ſi dubitetur, puerum non habere uſum rationis, eſſe adhuc ſub conditione uogendum. tom. a. r. 4. t. p. 45. & 46. pag. 184.

Verum adultus in articulo mortis recentem baptizatum ſit illi ſacramentum Extreme-undionis miniſtrandum. t. a. r. 4. t. p. 46. p. 184.

Et an in tali caſu ſub conditione adminiſtranda ſit ei Extrema-undio. ibi. ſub ult.

An mutus, ſurdus, & cœcus à nativitate ſint uogendi Extrema-undione. t. a. r. 4. t. p. 48. p. 184.

Et aſſertur, deſiciente organo alicuius ſenſus, locum organi eſſe uogendum; quod etiam fieri debet, quævis homo talis organum nunquam habuerit, & proinde nunquam exterius per aliquid peccaverit, qui poſuit peccate deſiderio alicuius illius ſenſus. ibi. in fine.

An militari deſervienti in partu ſit miniſtrandum ſacramentum Extreme-undionis. t. a. r. 4. t. p. 49. p. 184.

Et inferitur hoc Sacramentum non eſſe miniſtrandum illis, qui non laborant infirmitate, licet in magno vice periculo verſentur; & ſic non eſt miniſtrandum parentibus bellum, aut exiſtentibus in mari cum periculo mortis, aut damnatis ad mortem per ſupplicium à iudice. ibi. ante med. ref. ſi verſi. Hoc.

An illis, qui in amentiam incidunt, ſit in periculo mortis miniſtranda Extrema-undio, licet hoc Sacramentum nunquam perierint. t. a. r. 4. t. p. 50. p. 184.

Et an in tali calu phreſicoſo, vel furioſo, ſi reſtitat, ſit ligandus, vel ſortiter tenendus, ut recipiat Extremam undionem, excluſis tamen laicis ad tollendum ſcandalum. Ibid. in hoc 150.

Appendix ad alias diſputationes morales, & diſperſas per alias Tom. Tractat. & Reſolutiones, quæ ſimil præſentant ad hoc verbum, Extrema-Undio.

An Poſteſt poſſit præcepte uſum ſacramenti Extreme-Undionis, & contra transgreſſores poenam imponere. Et an eſt præceptum ſuſcipiendi in articulo mortis ſacramentum Extreme-Undionis. Et quid præceptum non extat, ſeculo ſcandalo, & contemptu an omiſſio huius Sacramenti non inducat peccatum mortale non ſolum in infernis, ſed etiam in ſortibus in illis, qui curant ſolam de ipſis, ut in conjugio, Dominio, ſtatu, tutore, &c. Et an per accident hoc Sacramentum poſſit eſſe alicui ad ſalutem neceſſarium, & An Poſteſt poſſit præbere ſacramentum Pœnitentiæ benedicens oleum Extreme-Undionis. Et An Poſteſt poſſit præbere ſacramentum, & permittere, ut tempore poſteſt ex penuria Sacerdotum poſſit miniſtrari Sacramentum Extreme-undionis ſub conditione. Et an ſolus Sacerdos ſit Miniſter ſacramenti Extreme-undionis, quare quævis auctoritas licet, immo à Diacono, in quocumque eventu ſacti, non ſit Sacramentum. Et an Poſteſt aliquando ſuppletur juridictionem in Miniſtro Extreme-undionis. Et an ad hoc Sacramentum miniſtrandum non requiritur, ut Sacerdos ſit expoſitus, & ad eonſeſſiones audiendas approbatus. Et an Parochus publicè excommunicatus poſſit licentiam præbere Sacerdoti ad hoc Sacramentum miniſtrandum. t. a. r. 1. 57. 58. 60. & 59. p. 150. 51. & 53.

An Episcopus benedicens oleum ad infernos in ſtatu peccati mortali, potest mortificare, t. a. r. 3. r. 1. p. 137.

An liceat in ſacramento Extreme-undionis uſi Miniſtro, materia & forma proba-tili, reſtitutis certis, t. a. r. 1. r. 5. p. 4.

An oleum, poſtquam ſemel uſum in hoc ſacramento Extrema-undionis, poſſit aliam per novo Sacramento & Undionem, t. a. r. 3. r. 1. p. 137.

An Sacerdos, ſi cum materia legitime proferat verba formæ huius Sacramenti abſque intentione in ejus adminiſtratione, ſi poſſit intentionem adhibere, nihil eſſeſt, t. a. r. 6. r. 1. 100. p. 173.

An, ſi finita forma antequam ſumatur Undio in hoc ſacramento Extreme-undionis, qui moritur, recipiat gratiam. Et quidam Parochus ſtatim poſt Undionem pronunciat ſententiam ſacramenti Extreme-undionis, quæritur, an valde hoc Sacramentum miniſtraverit. Et an in verbis formæ huius Sacramenti deſit parvitas materiæ. Et quid ſententia de intentione formæ huius Sacramenti. Et an in conjunctione materiæ, & formæ huius Sacramenti deſit parvitas materiæ, t. a. r. 1. r. 63. 64. & 6. p. 37.

An in ſacramento Extreme-undionis ſit expræſſenda perſona ſuſcipiens hoc Sacramentum. Et an diſtictio Amen ſit de neceſſitate Sacramenti. t. a. r. 1. r. 60. p. 18.

An qui non habet licentiam confeſſendi, & Sacramenta adminiſtrandi, inquirat irregularitatem, ſi adminiſtraret Extremam Undionem, t. a. r. 3. r. 1. p. 150.

An ſub poena excommunicationis Papalis non poſſit Religioſus miniſtrare Extremam Undionem infernis morituris ſine licentia Parochi, t. a. r. 1. r. 2. a. a. p. 18.

An Episcopus poſſit deſignare, ut evitentur Regulares, qui ſacramentum Extreme-undionis miniſtraverint abſque licentia Parochi. Et an ſortetur Tertiariorum poſſint à Sacerdotibus ſuorum Religionum in articulo mortis ſumere Extremam Undionem, t. a. r. 1. r. 2. a. & 351. p. 12. & 169.

An per Bullam Cruciatæ deſit facultas recipiendi Extremam undionem de manu ſimplicis Sacerdotis ſine licentia Parochi, ſive Episcopi, t. a. r. 3. r. 1. 12. p. 89.

An in extrema, vel gravi neceſſitate licet ſit petere adminiſtrationem ſacramenti Extreme-undionis à malo Miniſtro, qui eſt in peccato mortali, t. a. r. 3. r. 1. p. 161.

An ſit peccatum ſcandali reſcindere vexationem in adminiſtratione Extreme-undionis, præbendo poenam Sacerdoti, qui illum miniſtrat in articulo mortis, t. a. r. 3. r. 1. p. 224.

An infernus, qui petat undionem, & amittit loquelam, antequam Sacerdos adveniat, debeat illi undionem miniſtrare, t. a. r. 1. r. 4. 58. p. 184.

An conſueſtus ad Sacerdotem portantem oleum ſanctum in infernis gaudiſſet ſimilitudine Ecclæſiæ. Et an Sacerdos, verbi gratia, iſtiusmodi, & ſola extra Ecclæſiam portantem oleum ſanctum ad infernum, poſſit acciſſe à ſtrelitibus de licentia Episcopi, t. a. r. 3. r. 1. 2. & 16. p. 8. & 12.

Advertitur, quid in Sacramentis, quæ non ſunt neceſſario ſubſtantiæ, ſed in Extremam undionem, &c. ſatis ſit, quid Miniſter in ejus adminiſtratione iugiter opinionem probabilem, reſidua probabili, & tutiori. t. a. r. 6. r. 1. 166. p. 189.

An neceſſitas ſuſcipiendi Extreme-undionem ſit cauſa ſuſſiciens ad hoc, ut pro illa ſuſcipienda deſit poenam Miniſtri nolenti aliter miniſtrare, t. a. r. 3. r. 1. 14. 5. 4. 30. fine. p. 15.

Undionem Extremam ſacramentum non poſſit miniſtrari à Sacerdote, & excommunicato non tolerato moribundo, qui non poſſet ſacramentum Pœnitentiæ, vel Eucharistiæ recipere, t. a. r. 1. r. 1. 17. 7. p. 9.

In sacramento Extreme Unctionis in singulis Unctionibus partiali gratia conferitur. t. 4. r. 8. a. 6. Confirmatur. p. 450
Vide verb. *Unctio Sacra*. t. 5
Item *Admiratio, Deservatio, Hupitum, Tertiaris servas*. t. 7
Item verb. *Licentia, Oium sanium*. t. 9

Unctio Regie.

Vide verb. *Rea*. t. 4

Vide verb. *Craus*. t. 3

Unicum.

Qui unico voluntate voluisset plures homines occidere, aut plures ad omnia accedere, &c. an teneatur hanc circumstantiam confiteri. t. 1. r. 7. a. 5. & seq. p. 267

Et quid, si unico voluntate alia vellet plures occidere, quorum unus esset Pater, alius Sacerdos, alter secularis, ib. p. 2

Et quid, si unico voluntate alia vellet plures occidere, & delectaret se de tribus feminis, quarum una esset Monialis, alia conjugata, & altera soluta. ib.

Et quid, si omnes tres essent conjugatae, Maniales, vel solutae, ib.

Qui unico impetu proferret in servos plures injurias, voluisset illos fures sodomicos, &c. aperiendo, sic qualitas, & numerus injuriarum, & etiam personarum, vel sufficit dicere in confessione se injurias gravem intulisse in aliquo, non explicando injurias, neque personas. t. 1. r. 7. r. 9. p. 5. & seq. p. 259

Et quid, si quem haereticum, vel patrie proditorem, vel quid simile appelleret, ib.

Et doctrina dictae questionis applicanda est de rectoribus. Quia unico, & continuo sermone in eadem re tot perjuraret, an sufficit, si in confessione dicat, se falsum jurasse. t. 1. r. 7. r. 9. p. 5. & seq. p. 264

Quando unico alia quod proferret convicta contra Deum, afferendo sapienter *Disparitas*, &c. an teneatur hoc in confessione aperire. t. 1. r. 7. r. 9. p. 5. & seq. p. 265

Vide verb. *Unus*. t. 2

Unio.

Unio Beneficiorum. Vide verb. *Beneficium*.

Unio.

Unio duae feminae probatio ab inquisitoribus possit ad damnandum eam propter ordinariam. t. 1. r. 12. r. 30. per tot. pag. 360

Vide verb. *Beneficium*. t. 3

Universale.

Per universalem legem non coelestis arogata consuetudine, statum, &c. aliusque loci. t. 6. r. 2. r. 3. a. 6. p. 106

Ubi universalis lex adfert, an sit attendenda consuetudo particularis. t. 6. r. 2. r. 3. p. 109

Universitas.

Universitates plures an possint constituere unam, aut alteram in Procuratorem ad effectum interandi in Parlamentum. t. 7. r. 6. r. 18. pag. 257

Universitates populares si non daucti suffire non possunt, an teneantur Barones Regni ad contribuendum. t. 7. r. 6. r. 34. pag. 267

Vide verb. *Civitas*. t. 6

Item verb. *Ordinum, Tacere*. t. 9

Unus.

Unius sententia non tenet, si causa simpliciter est delegata duobus. t. 7. r. 1. r. 96. f. Dico. p. 57

Qui una vice tres occideret Clericos, si res excommunicationes, & res irregularitates incurreret, & secus si res percutiat Clericum, cum tunc in unum eundem incurreret excommunicationem. t. 1. r. 7. r. 9. p. 5. & seq. p. 267

Qui una impetu succidit unum, &c. fornicaretur, an committat duo peccata, vel unum. t. 1. r. 7. r. 9. p. 5. & seq. p. 268

Qui una ista, & una explosione tormenti bellici occideret tot homines, an committat tot peccata in confessione necessariam explicanda. t. 1. r. 7. r. 9. p. 5. & seq. p. 268

Qui uno confilio cum pluribus pugnaret, & successivè occideret tres, an committat tres, vel unum peccatum. t. 1. r. 7. r. 9. p. 5. & seq. p. 269

Qui uno actu habet simplicem complacentiam de homicidio suum fratrem, an committat plura peccata, & teneatur hanc circumstantiam in confessione aperire. t. 1. r. 7. r. 9. p. 5. & seq. p. 264

Qui una ire impetu ter, vel quater pugno aliquem percuteret, aut volgeret, unum tantum numero peccatum committeret, & si esset Clericus in unam excommunicationem incideret. t. 1. r. 7. r. 9. p. 5. & seq. p. 264

Si unus testis exim Paganos dicit, moribundum potuisse Baptismum, an illi sit Baptizandus saltem sub conditione. t. 1. r. 7. r. 9. p. 5. & seq. p. 18

Ubi quia alia praestito unico testis in dicto casu. ib. & in resol. 35. lib. 2

Unus an possit plures baptizare effuso ecclesiastico sine peccato mortali. t. 1. r. 7. r. 9. p. 5. & seq. p. 20

Diana Cord. Tom. X.

Ubi quod in dicto casu non unum, sed plura Sacramenta etunc ibid. p. 4

Et si unus baptizans plures est in statu peccati mortalis, an tot committat peccata, vel unum tantum. ibid. p. 5

Unus solus potest adhiberi Patrum in Confirmatione. t. 1. r. 7. r. 9. p. 5. & seq. p. 18

Vide verb. *Romanus*. t. 9

Urbis.

Vide verb. *Origine*. tom. 7

Urbis.

Vide verb. *Allogis*, ubi notabilis. t. 7

Urbis.

Vide verb. *Ornis*. t. 4. & 6

Urbis.

Vocandi Domini servos Christianos caecos, si peccent mortaliter. t. 7. r. 8. r. 4. p. 5. & seq. p. 305

Vocari.

Quare vocet se summus Pontifex servus servorum Dei, Demosthenes. t. 9. r. 4. r. 18. p. 5. & seq. p. 351

Vide verb. *Accedere*, *Confessionis*. t. 7

Vocari.

Vide verb. *Vocari*. tom. 7

Item verb. *Bona temporaria*. tom. 8

Vocari.

Vide verb. *Confessio*, *Ensi*, *Ensi*, *Ensi*, *Ensi*, *Ensi*. t. 7

Vocari.

Vide verb. *Rea*. t. 7

Vocari.

Vide verb. *Justitiae*. t. 3

Vocari.

Qui voluntate unica voluisset plures homines occidere &c. an teneatur hanc circumstantiam confiteri. t. 1. r. 7. r. 9. p. 5. & seq. p. 267

Qui voluntate expressa non adimplendi praecipuum recitandi Officium, & audiendi Missam, audit Missam, vel recitat Officium divinum, an adhibet satisfactio dictis praecipuis, nec opus sit mutare animum tempore habili, & applicare pro implendis dictis praecipuis. t. 2. r. 3. r. 5. p. 354

Qui unico voluntate alia vellet plures occidere, quorum unus esset Pater, alius Sacerdos, & alter secularis, an teneatur hanc circumstantiam confiteri. t. 1. r. 7. r. 9. p. 5. & seq. p. 268

Et quid, si unico voluntate alia, quod delectaret se de tribus feminis, quarum una esset Monialis, alia conjugata, & altera soluta. ib.

Et quid, si omnes tres essent solutae, conjugatae, aut Moniales, ibid.

Vide verb. *Disparitas*, *Ensi*, *Ensi*, *Ensi*, *Ensi*. t. 6

Item verb. *Amicus*, *Cognatio*, *Interdictum*, *Interdictum*. t. 8

Item *Nativitas*, *Pater*, *Puella*, *Romanus*. t. 9

Vocari.

Voluntates elicimas an Cardinales in eorum titulis commutare possint, in quibus Episcopi possint respectu suorum subditorum. t. 9. r. 6. r. 4. p. 5. & seq. p. 295

Vide verb. *Communitas*, *Compellere*, *Entrantes*, *Paupe*, *Succedere*. re. tom. 3

Item verb. *Vocari*, cum suis notationibus.

Vocari.

Vide verb. *Contra*. t. 2

Item verb. *Bisiter*, *Comedat*. t. 8

Vocari.

Qui aique ad vomitum edit, & peccet mortaliter. t. 7. r. 5. r. 40. per totum. p. 38

Cum omnis peccatus sit si sita Eucharistia moribus. Et si acciderit, quod infirmus aliquem vomitum passus fuerit, & sumptus Eucharistiae vanum faciat, quid est sciendum. t. 2. r. 2. r. 7. p. 5. & seq. p. 157

Vide verb. *Amicus*, *Amicus*. t. 2

Item verb. *Communitas*. t. 4

Vocari.

Vocari.

Si votiva Missa de passione, de Spiritu Sancto, de SS. Trinitate, &c. de SS. Corporis Christi Sacramento petatur, non erit dicenda de tempore occurrenti, sed de illis, quae sunt votiva assignata in fine Missalis. t. 2. r. 7. r. 5. p. 5. & seq. p. 305

Votiva Missae an possit dici pro Missis hebdomadae sanctae. t. 2. r. 1. r. 7. p. 5. & seq. p. 306

Votiva Missae ex declaratione Congregationis rituum, an prohibeantur diebus, in quibus prohibetur fieri de festo duplici, &c. ibid. p. 3

Ubi arguuntur semitur a fortiori de infra octavis Epiphaniae, Paschae, Pentecostes, de feria quarta Genuina, Hebdomada majori, Vigilia Nativitatis Domini, Pentecostes, &c. ib.

Si votiva Missam, vel de Requie Sacerdos celebrat in diebus Dominicis, vel aliis festis duplicibus, an peccet mortaliter? t. 2. r. 1. r. 7. p. 5. & seq. p. 309

Vide verb. *Regulatio*. t. 2

Fide yerli. Furum. t. 7

Votum.

Votum.

Vota non debent Confessarii exigere à suis penitentibus defensionem aliquam criminis, vel subire aliquam poenam, si reuiderint in aliquo peccatum. t. 1. tr. 4. r. 26. §. 5. p. 172

Votum in favore tertii factum, in modum tamen acceptum, an possit commutari per subleum, &c. tom. 4. tr. 4. r. 40. §. 5. p. 115

Vota an possint Confessarius commutare extra sacramentalem Confessionem. t. 4. tr. 4. r. 22. ib.

Et an ita faciendum peccet mortaliter. ib. §. 2. p. 115

Vota commutata ignore aliqui subleum an reuiscant, eo non obento. t. 4. tr. 4. r. 63. §. 3. p. 131

Et quid, si vota sint tantum commutata generaliter in Confessarium, remittendo opera subrogata à se, vel alio post subleum perscribenda. ib. §. 4. p. 131

Vota, quæ in aliquibus Religiosis annectuntur tribus votis subleum, an obligent Episcopos dicendi Religiosis alium. t. 7. tr. 1. r. 29. per totum. p. 17

Vota vite, quæ agnoscuntur Minimoium, Redemptionis capivorum Mercatorum non accipiuntur Prælatibus, extra Religionem, PP. Societatis Iesu, Discalceatorum S. Augustini, & similia vota, an sint dispensabilia saltem per Generalem. t. 7. tr. 1. r. 302. §. 1. p. 93

Idem est de quæcumque statu Religioso, votum aliquod habente æ peculiaris ratione talis status, præter vota communia, quæ Prælati Regularis non potest dispensare, irritare, vel commutare. ib. §. 3. p. 93

Vota an dispensari possint Confessarii Regularis ratione suorum privilegiorum, & secularis virtute Cuiuslibet, & subleum, extra sacramentum Penitentiae. t. 7. tr. 1. r. 274. §. 1. p. 124

Vota Monialium Turris spectantur Romæ censentur an sint solennia. t. 7. tr. 1. r. 310. §. 1. p. 108

Vota emittere an valide servari possint. t. 7. tr. 1. r. 314. §. 4. per totum, p. 108

Vota servorum an Domini irritare possint. tom. 7. r. 1. r. 165. §. 1. p. 109

Et quid si votum sit ad iudiciis Missam, ieiunium, & communicandum. Et quid de voto servandæ castitatis. ib.

Ad vota, quæ præter tria subleum emittuntur in Religiosis iuxta eorum statuta, an Cardinales Religiosi, & Episcopi Religiosi teneantur. t. 7. tr. 7. r. 87. §. 1. p. 304

Facultas delegata ad dispensanda vota an extendatur etiam ad ea commutanda. t. 7. tr. 1. r. 310. §. 1. & seq. p. 152

In dubio de voto reservati valore an possit Episcopus dispensare. t. 7. tr. 7. r. 87. §. 1. p. 155

Et quid de votis reservatis emissis ex metu cadente in virum constantem. ib.

Et quid in votis reservatis penalis, & conditionalibus, etiam pacificis conditione, & commisso desidio. ib.

In votis omnibus, in quibus Episcopus dispensare potest, an etiam Capitulum sede vacante possit. t. 7. tr. 7. r. 87. §. 1. p. 270

In votis maioris, & impuberum collatis ad tempus libertatis, viduitatis, & potestatis, an Domini irritare possint. t. 7. tr. 8. r. 155. §. 3. p. 308

De votis verò ante servitum emissis, an Domini possint suspendere eorum executionem. t. 7. tr. 1. r. 163. §. 1. p. 309

Si vota diversis pro eodem die quis ad aliquid obligat, an parva materiam istorum diversorum votorum coalescat in unum, & faciat quantitatem nobis mortaliter peccaminosam. t. 8. tr. 3. r. 4. §. 3. p. 23

In voto an subleum Baptismus in adulto, vel sit medium necessarium ad salutem suscipiendum illum in re. t. 1. tr. 1. r. 31. §. 1. p. 16

Si ex voto est debita commutatio non potest Sacerdos celebrare absque confessione, deficiente copia Confessarii. t. 1. tr. 1. r. 152. §. 2. p. 132

Qui ex voto tenetur recitare Litanias, an debeat dicere preces, & orationes sequentes. t. 1. tr. 6. r. 10. §. 1. & seq. p. 33

Idem est, si commutatum vel aliquid votum recitandi Litanias. An à voto, vel à lege Ecclesiæ sit obligatio continentie in ætate Ordini sacro. t. 1. tr. 7. r. 74. §. 1. p. 276

Si quis cum voto castitatis, & institutus in laicis stentat contrahere matrimonium, & illud etiam contrahit, an tunc etiam peccet contra præceptum Ecclesiæ prohibens matrimonio contrahere, & idem in hoc casu tripliciter peccet. ib. §. 2. p. 277

Ubi an infans promissus ad Ordines sacros obligetur ad castitatem servandam. ib. §. 7

Si de voto reservato lex sit, an in extraordinario aliquo eventu inferior possit dispensare. t. 1. tr. 1. r. 23. §. 1. p. 132

In voto castitatis absolute, ac in aliis votis Papæ reservatis, an possit Episcopus aliquod dispensare, si adit necessitas, & difficultas Penitentiam dantes. t. 3. tr. 1. r. 75. §. 1. p. 154

Et si occurrat prædicta necessitas, & difficultas aditus etiam ad Episcopum, an possit Psychos dispensare. ib. §. 3

De quodam voto conditionalis, possit confirmare, an possit per

Episcopum dispensari, v. g. N. febri acuta correptus magno cum vite discrimine voti ingredi Religionem ad hoc, & prolium recipere limitare, quod votum potest sanitate restitutum commutari, & tale votum obliget ad ingrediendum Religionem, &c. t. 1. tr. 1. r. 77. §. 1. p. 155

In voto domini dispensatus, existimans adesse causam, cum tamen non sit, an valeat dispensatio. t. 7. tr. 1. r. 79. §. 1. p. 155

Qui ex voto, & beneficio est obligatus decere Officium divinum, an teneatur pluries recitare. t. 1. tr. 6. r. 114. §. 1. p. 333

Voto dicendi Breviarium an quis satisfaciens, etiam si recitet Breviarium facta orationis interruptione in ipsius decem. t. 4. tr. 6. r. 155. §. 3. p. 175

A voto pueritatis, & aliis an liberetur Religiosus consecratus in Episcopum. t. 4. tr. 8. r. 106. §. 1. p. 304

Pro voto non ludendi, lege t. 4. com. 6. de iudo, à ref. 63. usque ad 70. includi. ib.

In voto castitatis absolute, an Regularis virtute privilegiorum suorum dispensare possit ratione aliquis urgentis necessitatis, in quo casu Episcopus dispensare potest. t. 7. tr. 1. r. 277. per totum. p. 131

Qui ex voto tenetur certa die jeiunare, non toties peccat, quoties in illa carnis comedit. t. 8. tr. 4. r. 74. §. 1. p. 67

In Voto an Cardinales dispensare possint in suis titulis. t. 7. tr. 7. r. 128. §. 1. p. 290

A voto pueritatis an solvantur statim Cardinalis Religiosi, & Episcopi Religiosi, & efficiantur Domini redditum Ecclesiasticum infra Cardinales, & Episcoporum secularium redditum super vacante consumpta, & an illis illicitis, non teneantur solvere ab ipsis recitantes. t. 5. tr. 7. r. 84. §. 1. p. 303

Votorum commutationem tempore subleum, an possit quis potest ab uno Confessario, & potest, vel antea quis alio possit peccata cunctari. t. 4. tr. 4. r. 35. §. 1. p. 115

Qui votorum commutationem virtute subleum accepit, an peccet mortaliter, si voluntarie subleum non loquatur. t. 4. tr. 4. r. 64. & 65. p. 131

Qui dubitat an votum emiserit, & magis in eam partem inclinat, quod illud emiserit, & sic susceptionem voti habet, non tenetur ad votum, nec ad putem per ratione huiusmodi majoris propensionis. t. 7. tr. 3. r. 128. §. 1. p. 112

Votum dubium castitatis potest Episcopus dispensare, eo quod prædictum votum non est reservatum. t. 1. tr. 5. r. 88. §. 3. p. 118

Votum potest commutari extra sacramentalem Confessionem. t. 7. tr. 1. r. 128. §. 1. p. 136

Votum habens a potest propriis auctoritate commutare illud in evidentem melius. t. 4. tr. 6. r. 28. §. 1. p. 237

Votum commutare an teneatur Confessarius, si non. ib. §. 4

Et quid, si adit periculum infestationis, vel maxima afflictio, & cordis angustia in penitentem. ib.

Votum emittit de confessione facienda singulis mensibus an possit ultra differri, & anticipari. t. 1. tr. 6. r. 48. §. 1. p. 243

Et an teneatur, confessionem annuam in aliquo mense supplere sequenti. t. 6. tr. 6. r. 43. §. 1. p. 276

Qui habent votum solemne castitatis fornicari, vel copulam sodomiticam habere, vel admittunt, videlicet cum Sacerdote, laico Ordinis instituti, Religiosis professis etiam Sacerdotibus, vel Episcopis, quomodo hanc circumstantiam debeant in confessione explicare. t. 1. tr. 7. r. 73. §. 1. p. 276

Idem est, quando supradicti Sacerdotes, Religiosi, Episcopi, &c. se committunt carnaliter cum legimus, vel viri ibi.

Sciens votum castitatis antequam esse receptioni Ordinis sacri, & ordinatur ante annos pueritatis, an coque inopiam teneatur servare. t. 1. tr. 7. r. 74. §. 1. p. 277

Et quid de ordinato ante annum 16. ubi Concil. Trid. est receptum. ib.

Votum tale an possit irritari etiam post annum pueritatis sub eis, quorum casus subleum sit, qui intra annum pueritatis suis ordinibus. ib.

Ubi, quod si nulla pueritate ordinem infusum ætate eruerit, aut alias approbaverit, obligans effectus ad castitatem servandam, & resistere non potest. ib.

Et an inopiam pueritatis votum castitatis implicitum contineri in receptione Ordinis sacri, an teneatur servare castitatem, si faciens, & prudens Ordinem sacrum recipiat. ib. §. 9

Et quid, si cum metu cadente in virum constantem non fierum Ordinem quis suscipiat. ib. §. 10

Votum emittens Religiosus professus de non committendo mollietate, vel fornicatione, an teneatur explicare hanc circumstantiam voti emissi post professionem. tom. 1. r. 1. r. 77. §. 1. p. 278

Idem est de Sacerdote, vel sacris Ordinis instituto. ib.

Si cum muliere votum virginis habente pro prima copula, & non ultima quis peccaverit, an teneatur explicare tactus, & oscula post copulam cum ipsa sequuta. t. 1. tr. 7. r. 91. §. 1. & seq. p. 284

Qui votum castitatis habet, debet votum explicare, quando ipse confilio, vel auxilio eundem fuit, alii tale votum non habentes, peccant. t. 1. tr. 7. r. 102. §. 4. p. 287

Votum de non communicando die habere copule est invalidum. t. 1. c. 1. r. 10. §. 4. p. 119.

Votum solemne expressum in Religione approbata ante pubertatem emissum, nisi post pubertatem ratificetur, non obligat. t. 1. c. 1. r. 13. §. 1. p. 127.

Immo hoc votum solemne expressum professionis non valet usque ad 16. annum completum.

Et item dicendum erit de initio Ordinis sacris ante 16. annum; nempe, quod non tenetur continere. ib.

Votum an sit validum, & invalidum matrimonium contractum ab eo, qui Ordinem sacrum accepit, ignorans illi antea non esse votum castitatis. ib. §. 2.

Quid est dicendum de illo, qui suscepit Ordines sacros cum intentione expressa non vocandi castitatem, an hoc non obstante tenetur castitatem servare. ib. §. 4.

Si votum Religionis emittat adhibitis sponsalibus juratis, an possit adhuc matrimonium contrahere, an tenetur ingrediendi Religionem ante consummationem. t. 1. c. 1. r. 6. r. 11. §. 1. p. 129.

Si votum Religionis emittat ante sponsalia, & terminum de floribus subinde data de matrimonio, an teneatur illum dicere, omisso voto. ib. §. 1. p. 140.

Qui votum castitatis emittit post sponsalia, an committit aliquam culpam. ib. §. 4.

Votum suscipiendi Ordines sacros dicitur sponsalia, & licet post illa potest quicquid tale votum emittere. t. 1. c. 1. r. 10. §. 4. p. 140.

Qui post votum castitatis contrahit matrimonium, an tenetur ante consummationem ingredi Religionem, quando id est necessarium ad conservandum votum, nempe quando alter contraxit non vult castitatem servare. t. 1. c. 1. r. 11. §. 1. p. 141.

Item est si votum castitatis emittatur post matrimonium ratum, an. ib. §. 4. p. 141.

Relevant enim nonnulla alia circa votum suscipiendi Ordines sacros, in quibus involvitur votum castitatis: & circa verum ingrediendi Religionem: & circa votum non contrahendi matrimonium si post predicta quis contrahit matrimonium, quid est faciendum. ib. §. 3. & sequ.

Votum Religionis, vel castitatis habens, an peccet mortaliter contrahendo matrimonium animo ingrediendi Religionem, an teneatur consummare matrimonium. t. 1. c. 1. r. 11. §. 1. p. 141.

Si quis votum habet castitatis, & Religionis, & potest ad Pontificis dispensationem unus, an tenetur alterum nactari. t. 1. c. 1. r. 11. §. 1. & sequ. p. 141.

Quomodo simul votum, & juramentum soli Deo factum expressis addunt, & non explicatur utrumque vinculum in dispensatione, an dispensatio sit invalida. t. 1. c. 1. r. 11. §. 1. p. 141.

Si votum in tenerate emissum, vel interveniente meru, aut tristitia, aliave passione, vel errore circa causam impulsivum, vel quia causam quoniam motus fuit ad votum cessavit, in his casibus juxta habet causam dispensandi in voto. t. 1. c. 1. r. 11. §. 1. p. 141.

Sed in dictis casibus semper cum dispensatione amiscenda est aliqua commutatio. ib. §. 4.

Votum Religionis intelligitur extenore forma juxta communem, quod annum probationis concedit ad experiendum, id est ut satisfaciatur voto animo experiendi, non novitatis tempore ex hoc causa iusta causa. ibidem.

Et quid, si exeat ex iusta causa, & ex levitate, an tunc tenetur iterum ingredi. ib.

Ad juramentum relaxandi soli Deo factum, an extendatur potestas delegata dispensandi, vel dispensandi vota. t. 1. c. 1. r. 11. §. 1. p. 141.

Inter votum castitatis perpetue, vel Religionis & reliquo votum potest reservari est magnum discrimen, quod illi duo priora relaxandi potestas non censetur concessa generali concessione jubilei, & c. nisi exprimat, alia vota relaxata sunt in generalis concessione censetur expressa. t. 1. c. 1. r. 11. §. 1. p. 141.

Postquam votum Religionis, vel castitatis perperam iuxta Pontificis communem in materia non relaxant, an ex vi jubilei, vel alterius privilegii possit communi a hac materia non relaxata. t. 1. c. 1. r. 11. §. 1. p. 141.

Intra tempus jubilei, vel Cruciatu Consecratorum potest dicere penitentem, commuto tuum votum in illam te, vel tes, quod, aut quare, ut talis post aliquos dies domas judicaretur prudenter sustinenda. t. 1. c. 1. r. 11. §. 1. p. 141.

Votum de dicendo Rosarium an perfoliatur alienationem recitando cum socio. t. 1. c. 1. r. 11. §. 1. p. 141.

Votum aliquod in Episcopum emittit ante consecrationem ratione perfectionis statum. t. 1. c. 1. r. 11. §. 1. p. 141.

Votum, seu obligatio Episcopi visitandi limina Apostolorum, quomodo implebitur debet. t. 1. c. 1. r. 11. §. 1. p. 141.

Ad votum vite Quadragesimalis an tenetur Episcopus ex Religione Missarum assumptus. t. 1. c. 1. r. 11. §. 1. p. 141.

Votum fervorem nullum ad tempus liberat an sit invalidum, Et unum dictum votum potest irritare Dominum. t. 1. c. 1. r. 11. §. 1. p. 141.

Quando contra votum peccatur peccat, vel non peccat Rosaria Cordi, Im, &

ligiosi, Musicales, & Equites Commendatarii, & sine Commendat, videtur t. 1. c. 1. r. 11. §. 1. p. 141.

Vide verb. *Adulterium, Ament, Conjug, Contrahere, Defensio, Interitus, Muller, Puerper, Vir, &*

Item verb. *Bulla Cruciatu, Ingressu, Initium, Jubilaeum, Juramentum, Legatus, Licentia, Lingua, Mostardis, Obsecratio, Obligatio, Ordinis sacramentum, Pauperis, Privilegium, Regulare, Relaxare, Religio, Subditus, Substantia, &*

Item tract. 3. tom. 4. de Bulla Cruciatu a refel. 69. alique ed. t. 1. c. 1. ubi plura reperies circa commutationem, & dispensationem votorum.

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

Item verb. *Amas, Carnes, Crux, Commutatio, confectio, Dux, Dispersio, Dulcium, Interitus, Lactitatio, Mai, Obsequium, Persecutio, Precipue, Privilegium, Religio, Regulare, Reven, &*

alicer conflet de voluntate vorentis. ib. prop. 60.

Qui vovit jejunare Feria sexta, vel alia die, si illo illis incidat Vigilia Nativitatis Domini, an possit in collatione ferocina sumere quantitate pinguiorem. t. 4. tr. 6. r. 14. §. 3. p. 404

Quod idem quoniam pro Religiosis Franciscanis, habeat eorum voto. ib. §. 3.

Quando quis vovit in determinatam pro aliquo die audire tres Missas, & ex quolibet earum mittere parvam non nocibilem, an peccet mortaliter. t. 8. tr. 3. r. 1. §. 3. p. 45

Qui vovit in aliqua die non comedere carnes, an toties peccet, quoties illas comedat. t. 8. tr. 4. r. 7. §. 5. p. 67

Vide verb. *Vota m.*, & ejus annotationes.

Appendix ad plures alias difficultates pertinentes ad hac verba, *Votum, Voveas, Vovero*, & juramentum, ut est promissio Deo facta.

Jo voto datur parvitas materiae? Et distinguitur, quod si materia est partialis vel veniale, ut si quis vovit recitare calculos virginum, & omittit animam, vel alteram salutis noveram Anglicam. At si est totalis, materia erit semper mortale, ut si quis vovit recitare semel orationem Anglicam, & non recitat. t. 8. tr. 4. r. 10. t. 8. r. 3 & in aliis eorum not. p. 45. & 42

Votum de faciendo peccato veniale an sit tantum veniale, quia parvitas materiae carnis. t. 8. tr. 4. r. 6 in fine. p. 40

In vota, & juramento non bibendi vinum datur parvitas materiae. t. 8. tr. 4. r. 9. p. 40

Et quid est direndum, si votum sine de jejunando cum pane, & aqva, an sit culpa mortalis si bene bibere visum? ib. prop. 60.

Vota plura eodem die violare de materia levi, an sit peccatum mortale, si materiae sunt ejusdem rationis, siue diversae. t. 8. tr. 4. r. 11. p. 43

Voveri sub obligatione lethali in materia levi an quis possit. ib. ref. 18.

Et obiter notetur, quid est dicendum, si Confessarius pro mortali imponat levem poenitentiam, & in ea incadat sub mortali obligatio? ibidem in §. 3. dicitur ref. 12

Ubi etiam dicitur, quod quantumcumque legislator, & Praelatus ad mortale obligare velit, si materia est exigua, attentis circumstantiis non obligat ad mortale, si materia levis sit totalis materia legis, & praeterea, si est partialis, nam effectus intolerabilis, si possit Praelatus in omni materia etiam levissima obligare sub peccato mortali, ubi §. 2. & in aliis ejus not.

Si quis voverit, se quotidie recitare B. Virginis, verbi gratia, *Pater noster, Ave Maria*, vel unam *Salve*, & per annum non recitet, an peccet mortaliter. Et advertitur, quod in tali casu vovens istam materiam parvam, an possit se obligare sub mortali in recitatione dictae materiae levis. ib. r. 13. p. 43

Idem est de voto clargiendo dictae modicissimam elemosynam. Sed advertitur, quod doctrina dictae quaestiones non valet in casu, quo voviti singulis die parvam elemosynam, quia pluries emittendo istam parvam elemosynam decessit ad materiam gravem, & teoris ad testitutum, ibidem intermedium, & finem §. 2. dicitur r. 13. & ver. Notandum est tamen, &c.

Et difficultas est in cognoscendo, quid voveri censetur annectere obligationem ad diem, & quid non. Ideo docetur raro continere in votis personarum obligationem laici prout uno die in sequente prorogari, sed in votis realibus obligationem in sequente diem prorogari. t. 8. tr. 4. r. 54. §. 2. & in aliis ejus not. p. 42

Vovens, omnibus circumstantiis attentis, dubius mens, an votum emissum sit initio temporis, an teneatur adimplere, v. g. vovit qui jejunatorum, vel Missam audire cum certa die pro animabus Purgantium, atque adeo ad id impeditur fuit, an teneatur altero die jejunare, Missam audire, Communionem facere, &c. ibidem.

Qui vovit se aliquid facturum, si alius sibi consulerit, an teneatur ad votum, si is, qui consultat, rem promissam consulat. t. 8. tr. 4. r. 26. p. 42

Ubi an iactia contra votum de Religione somnia sub conditione Patris confensum, si de facto procures precibus, & rationibus non consentiat. Et quid, si per vim, & fraudem consensus impeditur. Idem est si votum sub alterius consilio emissum est. ib. in dicto §. 2.

Jo dubio, utrum materia voti sit bona, aut mala, an teneatur quis illud adimplere. Et quid, si efficit opiniones circa hanc boitatem, vel malitiam. t. 8. tr. 4. r. 17. p. 43

Dubius de voto, & juramento so teneatur illa adimplere. t. 8. tr. 4. r. 18. & 59. p. 43

Qui certum est se emississe votum Religiosis, si dubius sit an Religiosis in generali, vel hypus in particulari, an possit quambet intrare. Et quid, si certum sit, quod voverit se non accipere ad aliquam legem, & dubitat, an de accessu fornicationis, vel avaritiae seferat, an teneatur abstinere a sumptibus. ibidem in §. 3. dicitur ref. 18

Qui certus est se vovisse castitatem, & dubitat an ad perpetuam,

temporalem, ad quid teneatur. ib. ad l. 2. dicitur §. 3.

Ubi soleretur, cum, qui vovit Religionem, & dubitat utrum utrum voverit se professurum, non teneatur ad professionem. Et si quis voverit quotidie dicere Rosarium, dubitat potest, an per Rosarium intellexerit iterum Rosarium, vel tantum tertium partem ejus, poterit eligere tertiam partem. ib.

Dubius an habuit voluntatem de obligandi voto, ut juramento, an possit interpretari se non habuisse talem voluntatem. Et quid, si quis certus est de voto, vel juramento, sed dubitat, an habuerit animum se obligandi, ad quid teneatur. conf. t. 8. tr. 4. §. ult. ref. 18. 22. p. 43. & 44

Fuit olim mihi magna altercatio cum quodam Confessario, qui nolebat ab obligatione impedire eundem viro Nobili, qui dubitabat, utrum emerit votum B. Virginis Lauretanae, & per multum tempus non adimplevit, nec adimplere volebat. t. 8. tr. 4. ref. 19. p. 43

An qui omnino non dubitat, sed magis in eam partem inclinat, ut votum emisit, teneatur adimplere. Et an in dicto caso non integrè, sed ad partem pro ratione hujusmodi propositionis. t. 8. tr. 4. r. 20. a. t. & in aliis eorum not. p. 44

Idem est de dubitate in materia iustitiae. ib. in fine dicitur r. 20

Ad quod certus est de intentione, & intentione vovendi, vel iurandi, dubitat tamen de locutione, si obligandi, teneatur ad votum, vel juramentum. t. 8. tr. 4. r. 21. p. 44

Ubi an jurans, vel vovens animo iurandi, & vovendi, non tamen se obligandi, teneatur ad votum, vel juramentum. ib. §. 3.

Qui certus est vovisse castitatem, dubitat, an habeat animum se obligandi, an teneatur servare castitatem. Et an talis votum non sit Pothius reservatum. ib. id. dicitur §. 3. ver. Unde.

Et pro prae aliis similibus difficultatibus adducuntur in §. 4. dicitur r. 22. per tot.

Certus de voto, dubius autem de qualitate, an teneatur ad strictiorem, Et in casu huius resolutionis multis alii casus cumque adducuntur in exemplum pro supradicta difficultate, & sunt valde, qui quotidiani. t. 8. tr. 4. r. 23. & 24. p. 45. & 46

Dubius de quibus modis, seu summis voverit, si legaverit, ad quid teneatur. ib. §. 1. dicitur ref. 13

Si quis voverit se darum Ecclesiae Calicem, satisficere non dando autem, sed argenteum, immo non est necessarium, ut totus Calix sit argenteus, sed satis est, si sola cuppa sit argentea. ib. in §. 2. dicitur r. 23

Si quis voverit dare pauperibus pauperibus, sumit non dare ea puro critico, ubi alius fuerit in usu, & pauperibus utatur. ib.

Et soleretur, voventem dare vinum ad usum Sacrificii Missae satisficere non dando optimum, sed decentem pro tali usum. Item si quis voverit dare triticum, an satis sit quaecumque qualitas etiam infima. ib. §. ult. supradicta ref. 24

Quando quis vovit virginatatem, dubitat verò quid intenderit, perpetuum videlicet Castitatem, an saltem ad continentiam a primo coitu voverit, ad quid teneatur. t. 8. tr. 4. r. 25. p. 46

Dubius, utrum voverit Castitatem independentem a Religione, an teneatur illam observare. t. 8. tr. 4. r. 26. p. 46

Dubius an promiserit solum ingredi Religione, aut proficisci, an teneatur ad profectum. conf. t. 8. tr. 4. r. 27. & in aliis ejus not. p. 46

Qui emisit votum Religiosis, an satisfariat, si bibitum D. Joannis assumat. Et an satisfariat, si Ordinem D. Jacobi, &c. suscipiat. Ubi an dicti Milites D. Joannis sint verè Religiosi. t. 8. tr. 4. r. 28. & in aliis ejus not. p. 46

Vovens Religionem absolutam, oit de eandem libertate determinando, an satisfiat ingrediens, & postea eam. Ubi docetur, quod causa legitima egrediendi a Religione est sufficiens sola Religiosis displicente, & invenire eam non gratum, & commodam sibi. Et an satisfiat votum ingrediendi Religionem, si postea culpa sua exeat. t. 8. tr. 4. r. 29. & in aliis ejus not. p. 47

Quidam adolescentis ferit votum non solum ingrediendi Religionem, sed etiam profectum in quada Religione, sed tempore Novitatus comprehendit eam sibi proper vires appetitum non esse accommodam, an teneatur votum profectum prolepti egredi. t. 8. tr. 4. r. 30. & in aliis ejus not. p. 47

Qui vovit perseverantiam in Religione, si ex iusta causa eeat, vel expellatur, an exsistente, teneatur ingredi. t. 8. tr. 4. r. 31. p. 48

Qui emisit votum certae Religiosis, à quo absolute repulsi est, sed postea invitatus à Superiore, quæritur, an teneatur ingredi. t. 8. tr. 4. r. 32. p. 48

Quidam erit obliquis vinolo voti Religiosis, sed non habet in eo in gravi necessitate concessum, quæritur, an ea causa potest differre Religiosis ingressum oblique alia dispositione. Et in dicto casu an possit Episcopus dispensare, quia non in substantia voti, sed in loca dilacione dispensat. t. 8. tr. 4. r. 33. p. 48

Qui vovet Religionem, 6 per annum in satisfactionem non inclinet, si in dicto anno culpa sua fornicetur, an teneatur adimplere votum. Idem est dicendum de illis, qui vovit sub conditione, si impeteret sanitatem intra mensem, & ob intemperantiam illam non obtineret. t. 8. tr. 4. r. 34. & 35. p. 48. & 49

An qui vovet, vel juravit ingredi Religioem, si Deus illum ferret ab aliquo peccato, non teneatur, si ex quocunque negligentia illius peccati tentationis succumbat, sed solum quando data opera est voti obligationem effugiat, ibi. ult. dicitur r. 35. &c.

An senex senariarum sit solutus a voto Religiosis, quod ante promiserat. Ex quo deducitur, an habens impedimentum perpetuum possit votum Religiosis, teneatur ad illud, rom. 8. tracl. 4. r. 36. p. 350.

Et quid si post ingressum annam emisit votum Religiosis, juveni, &c. an teneatur illud adimplere. Et deducitur, senem senariarum non esse ad eremum damandum, ibid. s. 2. & pro parte alii ejus not.

Ubi etiam obiter queritur, quot annorum senex intelligatur, ut pro solutione obtinenda Romanus Pontifex, adire nullatenus constringatur, sed illam possit a suo Episcopato regulariter impetrare, ibi. s. ult. &c.

An votum castitatis, vel non audendi solum ad proclivi in veneris & salubris est matrimonium ob suum incontinentiam, sit validum. Et an talis aliquid ad dispensationem Pontificis possit matrimonium inire. Et in tali casu an possit Episcopus dispensare, quia talis votum aliter actum est, t. 4. r. 37. 38. p. 350.

Et quid si votum non obliget precise ad materiam reservatam ea votensis electione, sed quia pars dispensationis non reservat est impossibilis, potestne in tali casu dispensare, ibid. s. ult. dicitur r. 37. &c.

Et docetur, in casu magis necessitatis possit Episcopus dispensare in voto Religiosis, & Castitatis. Et in textu huius ref. & ejus §. 3. adducitur aliqui casus pro praxi dicitur difficultatis, & in aliis ejus not.

Ubi notatur, quod doctrina prædictæ conditionis non extenditur ad Regulares, qui non possunt ea vi suorum privilegiorum in tali casu magis necessitatis dispensare votum Religiosis, aut castitatis. ibidem post medium §. ult. dicitur r. 38. a vers. Addit, & in multis aliis ejus not.

Votum, seu juramentum de non procurando, seu acceptando Episcopatum, vel non esse Senatorem, Iudicem, Præsidem, &c. an sit validum. Idem est dicendum de Prelatis, & officiis sive Ecclesiasticis, sive Regularibus, como octavo, tractatu quarto, r. 39. p. 351.

Qui dubius est an emisit votum, aut juramentum habens usum rationis, in teneatur adimplere, t. 4. r. 40. p. 351.

An idem sit, quando quis vovet, expleto septennio, sed dubitatur an tunc habeatur usum rationis, ibi. s. ult. &c.

In dubio utrum votum sit emissum ante pubertatem, aut post minorem ætatem, an possit iterum irritare idem r. dicendum de ceteris, & ceteris, etiam in casu, quo dubium sit circa tempus subjectionis, v. g. si debitor, an ante matrimonium emisit votum, an servus, qui aliquando fuit liber, ante tempore libertatis, &c. & punitur, qui aliquando caruit tuncore, & minor, qui aliquando caruit Caritate, an tempore sui juris an post subjectionem votum fecerit, &c. t. 4. r. 41. p. 352.

Et quid si dubium est, an votum sit confirmatum ab impubere, & ceteris factis subjectionis tempore, ibi. s. ult. &c.

Impubertate 24. annum completum voluit Religioem ingredi, factis pubere moritur Pater, & legitimus curator ei constituitur, queritur an possit carere votum illum irritare. Et an idem dicendum sit de Matre, ac de aliis curatioribus, t. 8. tracl. 4. r. 42. p. 353.

Pater an possit irritare vota filiorum ante pubertatem emissam, si post acquiescent pubertatem ea non confirmaverit, & ratificaverit. ibi. s. ult. dicitur r. 43. &c.

Et queritur quando, & quomodo dicatur confirmata, & ratificata, ibi. §. 5. dicitur r. 44.

Si filius, servus, vel uxor voverit singulis sanctis Feriis sua vires junare, vel quædam Litaniis recitare, & similia, an possint talia vota a Patre, marito, vel Domino irritari. Et an hoc extendatur ad vota emissam tempore subjectionis, etiam si sine adimplenda subjectione soluta, t. 8. tracl. 4. r. 44. 45. & pro parte in aliis eorum not. p. 354.

Unde quod votum castitatis emissum ab uore irritari possit à marito, ita ut solum matrimonium nulla ejus sit obligatio, ibid. in fine §. 2. dicitur r. 44. p. 354.

Quidam voverat singulis Festivitatibus Annuntiationis B. Mariæ Communionem, sed Festum illud accidit in Feria sexta Hebdomadæ sanctæ, queritur, an teneatur in illa die Synaxim sumere Et resolutio huius questionis pendet ex illa, an Feria sexta Parasceves licite transit sumere communionem, rom. 8. tracl. 4. ref. 46 p. 355.

An qui ex voto, vel penitentia teneatur recitare aliquid tantum tantum Romani, si illum de veritabili interruptione recitet dicitur satisfactum, etiam si idem verum mandet, aliam voverit recitari, t. 8. tracl. 4. r. 47. & in aliis ejus not. p. 357.

An qui vovet, vel juravit aut habuit penitentiam in iuncta adire Missam, vel dicere Officium B. Virginis, si Missam audiat, vel recitet sine intermissione, adimpleat votum, & penitentiam, t. 8. tracl. 4. r. 48. p. 355.

An qui audit Missam a non facisfaciendi voto vel juramento.

satisfaciendi voto. Ubi plura de intentione faciendi præcepto, t. 8. tracl. 4. r. 49. p. 356.

An si quis inquit perierit, & solum propter Deum iuraret dare decem mulieris, possit legem illius obligationem remittere. Idem est, si certo pauperi iures elemosinam largiturus, t. 8. tracl. 4. r. 50. p. 356.

Et quid, si ex dote, aut elemosyna nulli esset determinatio pauperi, aut persone promissa, ibi. §. 3. &c.

Et inferatur, quod si quis sine iuncta Patrie dote in suo iuramento promittat, quæ non ad filium, sed ad Patrem remissio pertinet, ibi. sine ref.

An juramentum prædictum principaliter in honorem Dei, possit quis remittere, si cedat in ejus utilitatem, rom. 8. tracl. 4. ref. 51. p. 357.

Et quid est sciendum, quando prædictum juramentum prædictum fuit dare elemosynam pauperi, aut Hospitali, non determinando personam, an tunc huiusmodi juramentum relaxari debeat per Prælatum Ecclesiasticum, ibid. in fine s. 2. a vers. quando, &c.

An omnia vota in votum solemne Religiosis committuntur. Et an hoc procedat etiam in juramento soli Deo prædictum. Et quid, si juramentum esset hominis prædictum, & ab eo acceptum, t. 8. tracl. 4. r. 52. p. 358.

An votum, vel juramentum factum alicui Ecclesie, vel pauperi, possit eorum acceptationem sufficere auctoritatem Episcopi, vel propriam in melius commutari. Et quid ante acceptationem in prædictis casibus, t. 8. tracl. 4. r. 53. p. 359.

Qui emisit votum intendendo ad domum Lauretanium Galicem aureum, quem postea misit cum persona infideli, sed per viam à latronibus furatus est, queritur an vovens adimplere teneatur adimplere votum, t. 8. tracl. 4. r. 54. p. 360.

An qui vovet aliquo die non comedere carnes, toties peccet, quoties illas comedit, t. 8. tracl. 4. r. 55. & in aliis ejus not. p. 361.

Et an qui ex voto teneatur certa die jejunare, non toties peccet, quoties illa die comedit carnes, ibi. s. ult. &c.

An votum ingrediendi Religioem possit qui propriam auctoritatem commutare in subiectione Episcopatus. Et quo, an Episcopus possit sine licentia Papa transire ad Religioem, rom. 8. tracl. 4. r. 56. p. 362.

Et an qui ante Episcopatum fecit votum Religiosis, teneatur prius ingredi, ibi. s. ult. &c.

Utrum commutatio voti in bonum equite possit fieri propria auctoritate voventis, t. 8. tracl. 4. r. 57. p. 363.

Et notatur, quod magis evidenter constare debet esse equalem, nam si sit dubius non erit licita talis commutatio, ibidem §. 2.

An post commutationem voti licitum sit voventi redire ad prius votum etiam si commutatio facta sit in melius, t. 8. tracl. 4. r. 58. & in aliis ejus not. p. 364.

Et quid, si vovens acceptaret commutationem in melius, ibi. §. 4. An qui elegerit aliquam commutationem, & aliam renuntiavit, possit redire ad prius votum, vel ad aliam commutationem, t. 8. tracl. 4. r. 59. p. 365.

Olim quidam Confessarius scerpulis cruciatur ad cognoscendum iustam causam pro commutatione votorum. Et docetur, quod quando commutatur vota etiam in bonum æquale, etiam si illas causa ultra Prælatus auctoritatem, rom. 8. tracl. 4. ref. 57. p. 366.

Et an Sacerdos commutatus votum in æquale sine iusta, & legitima causa, peccet mortaliter, sed saltem venialiter, ibi. §. 3. & p. 367.

Et quid, si virtute Cruciatu vel aliquis iustitiae faciat Commutationem, an possit commutare vota in aliquid minus, ibi. s. ult. &c.

Aliqua prædictabilis circa votorum dispensationem, & commutationem. Primo, an vovens possit sine Confessario commutare suum votum in maiorem æqualem, t. 8. tracl. 4. r. 58. p. 367. Secundo, quid qui potest dispensare in votis, potest etiam in iuramentis, quia artium est vinculum voti, quam iuramenti, ibi. s. a. &c.

Et qui habet potestatem delegatam dispensandi vota, potest etiam illa commutare, quia multum minus est commutare, quam dispensare, ibid. med. dicitur §. a. &c.

Tertio, quod quando quis commutat votum suum propria auctoritate in melius, non eget iusta causa, ibi. §. 3. &c.

Quarto, quod Regulares Confessarii possunt dispensare in omnibus votis, in quibus potest Episcopus, excepto voto peregrinationis ultra data dietas. Et quid importent duo dietæ. Idem est de absolute non censuram, & de dispensationibus super irregularitate, iuramento, petitione debiti, &c. ibi. & in aliis ejus not.

Ubi etiam an dicta dispensatio sit applicanda cum omnia ad ipsos Regulares confumibus, & non tantum ad subditos Illius Dimissi, in qua Regulares manent, ibidem in h. 9. dicitur §. 4. &c.

Et an quando Regulares commutatur vota ex privilegio, quod habet possint illa commutare in opus minus. ibid. ante medium dicit §. 4. &c.

Quinto, Vocorum commutatio, aut dispensatio facta bonis fide

tempore Jubilii valet, & est tunc, etiam si postea non implatur requisita pro obtinendo Jubilio, ib. 5. Quinco, &c.
 Et an penitentibus, qui bona sua obtinent dispensationem votorum, voluntarii omittat opera prescripta in Jubilis, peccet mortaliter, ib. ad med. dist. 9.
 Sexto, si commutatio fuerit facta in melius, negant aliqui, posse votum tunc redire ad priora votum, ib. 5. 4. p. 70
 Septimo, si unus Confessor inveniat penitentem, cui alius Confessor communicavit votum in rem minus aequalem, &ambo Confessarii sine viri docti, poterit ultimus Confessor quiescere & stare opinionis prioris Confessarii, qui fortis aliquam circumstantiam melius consideravit, ib. 5. 7
 Octavo, si vota conditionalia, scilicet, & Religiosa, etiam post impletam conditionem, possit illa Episcopus, vel Confessarius Regularis, aut privilegium commutare, ibidem, 5. 8. & in alia ejusmodi.
 Dispensatio votorum potest fieri extra Sacramentum Confessionis ib. ad lin. 5. 4. p. 70

Voc.

Cum qui vocis quibus satisficit preceptum recitandi horas Canonicas, t. 3. r. 6. r. 5. 5. t. p. 308
 Si quia vocem format movendo tantum labia, etiam si a se ipso non audiat, nec audire possit, an satisfaciatur ita privatim Officium divinum persolvendo, tom. 3. r. 6. rel. 4. 5. 5. p. 104. & melius in r. 5. 5. & 5. 1. & seqq.
 Ut sit vox, quid requiratur, t. 3. r. 6. r. 4. 5. 5. ib.
 Vide verb. *Mentaliter, Penitentia*, t. 3
 Item verb. *Appellatio*, t. 3
 Item verb. *Bulle Pausifica, Sententia*, t. 6
 Item verb. *Castro, Oratorium*, t. 3
 Item verb. *Edictum, Penitentia*, t. 3

Vocativa, & passiva.

Qui vocativus renuntiavit, an remanet privatus passiva, tom. 5. tr. 1. r. 138. 5. t. p. 70
 Vide verb. *Pena*, t. 3
 Item verb. *Vox, supra*.

Vox passiva, id est Suffragium.

Vide verb. *Bona*, t. 3
 Urbs.
 In Urbe Romae praevis examine Regularis approbati ad suscipiendas confessiones an egeant approbatione extra urbem ab aliis Ordinariis, t. 7. tr. 1. r. 1. 5. 3. 5. p. 43
 Extra Urbem Romanam non in urbe possunt Episcopi etiam vicarij eligere Oratores in fidei Palatio, ut ibi celebrent, vel Missam audiant, t. 4. tr. 1. r. 5. 4. p. 21 & t. 5. 4. p. 22
 Vide verb. *Munus, Religio*, t. 7

Ufucatum.

Vide verb. *Ufus*, t. 8
 Ufucatus, id est Ufucarius.
 Ab usufructuario Theaurus inventus ad quem pertinet, t. 6. tr. 7. r. 10. 5. 5. p. 33
 Et quid, si usufructarius ignorante Domino fundi, sudioris, & data opera Theaurum perquisierit, ib. p. 33
 Vide verb. *Filius, Minus, Servus*, t. 6

Ufura, Usurarius.

Usura ad quod forum pertinet, t. 9. tr. 3. r. 370. p. 190
 Usura à Principibus secularibus permitti Judaeis an possit sine licentia Papae, 9. tr. 3. r. 1. t. p. 190
 Usura licet solvere sine scandalis, t. 7. tr. 5. 5. p. 443
 In alura datur parvitas materiae, t. 8. tr. 1. r. 1. 5. p. 28
 Usura in dicitur mutare aliquid cum pacto, ut ille, qui accipit mutuum, coheret Officium, vel beneficium Ecclesiasticum, t. 5. tr. 7. r. 19. p. 118
 Usurarius ad dicitur campior, qui adiecit fortis interesse, & provisiones Cambiorum, ita ut in alio fore possit tanquam usurarius puniri, t. 6. tr. 3. r. 14. p. 99
 Usura an sit mutuum cum pacto, ut mihi cum opus habeo remutetur, aut à me jussu pretio emas, vel in men molendinis molas, t. 6. tr. 3. r. 39. p. 110
 Usura an sit, si mutans deducit in pactum, ut mutuatarius statim emat, vendat, vel renouet, t. 6. tr. 3. r. 3. p. 112
 Usura an committatur, si aliquis mutuat aliquid pecunias, ut simul mutuatarius mutuet sibi instrumentum, aut vendat, vel locet aliud quod praedictum, ib. 5. 11. t.
 Usurarius an sit mutuos pecuniam excoitudo mutuatarius ad mutui beneficium remunerandum, & mutuatarius ejus excoitudo mittat illi aliquid dona, quae ille recipit extra sortem. Et an licet cum sit non mutuatore, donec mutuatarius non excoitudo dicitur faturum suclurum ea gratitudine. Et an sit Usura mentalis velie accipere usclurum ab eo, quem loco non daturum nisi ti-

more, an iterum negetur ei mutuum, aut non videatur, & vocetur ingratus, t. 6. tr. 3. r. 35. lucet per tot. p. 117
 Usura est mutuum obligans mutuatarius ad dimidium mutuum accipiat in mercibus, locus si sit sine obligatione dicendo se nolle mutuatorem tantum pecuniam, sed quod accipiat mutuatarius si velit, aliquid in mercibus, etiam si sciat mutuum mutuatarii venditurum vilius illas merces, t. 7. tr. 3. r. 6. p. 140
 Item potest mutuum illas merces excoitudo tali mutuatarii scilicet obligatione boni locuti, ib. 5. 11. t. licet, & lae in r. 64
 Usura an dicatur, si mutuos percipit lucrum cessans ex mutuo, si compensetur alio lucro, quo caret mutuant, & boni mutuat. t. 6. tr. 3. r. 39. p. 110
 Usuram an committat debitor, si dimidium salvat anticipat, eum pacto solvendi reliquum postea, t. 6. tr. 3. r. 109. p. 138
 Et an in mutuo possit quis aliquid accipere pro lucro cessabili, & pro amissa recreatione videndi pecuniam, ib. 5. 11. t. 11.
 Usura an sit emere immatura chirographa minori pretio, sed secum soluturos, ib. 5. 11. t. Deinde.
 An lucrum cessans ea mutuo possit exigi statim, ib. 5. 11. t. tandem.
 Usurarius publicus an sit adhibenda correctio, t. 7. tr. 4. r. 7. 1. per totam p. 122
 Ab usurario potest dare hoc usura, quia peccatum sit, petere mutuum, necessitate, vel utilitate deficiente, t. 5. tr. 1. r. 1. 5. 1. t. & seq. p. 13
 Et quid, si ab usurario quis peteret mutuum ad erogandum meretricibus, ib.
 Ut usurarius publico Parochus det Eucharistiam, & sepulchrum, an propter testimonium Confessarii de licentia ejus, ut dictum usurarius probetur emendatus in foro exteriori, t. 1. r. 8. 1. 29. 5. 1. p. 117
 Qui ab usurario lucratus est, an possit sibi lucrum retinere, t. 6. tr. 4. r. 16. 1. 3. p. 203
 Et quid, si lucratus est bona fide, ib. 5. 1. p. 203
 Ab usurario an possit quis accipere mutuum sub usura, non solum ad sublevandum necessitatem, sed etiam propter convivium, tormentum, ludos otiosos, & similia juxta exigentiam statuti, t. 7. tr. 5. r. 5. 5. t. p. 124
 Ab usurario parato petenda pecunia mutuum si ac causa honesta, an sit peccatum mortale, t. 7. tr. 5. r. 3. 5. t. p. 224
 Et quid, si proximus non ex mera malitia, sed ex vehementi passione avaritiae exigat usura, an in tali casu liceat petere mutuum sine honesta causa, ib. 5. 4
 Ab usurario an liceat petere mutuum ad usuras expressis, & formaliter, v. g. dicendo, da mihi mutuum ad usuras, ib. 5. 5
 Et an liceat non solum ab homine parato dari ad usuras, sed etiam non excoitudo usuras petere mutuum, licet cognoscimus esse periculum, aut ea velis, ib. 5. 6
 Et ab usurario petendi mutuum quod sine causa iustum, ibidem, 5. 3. & 6
 Pius circa usurarium testamentum non solum ex mutuo, sed ex venditione, vel emptione, t. 5. tr. 8. r. 37. per tot. p. 127
 Si usurarius publicus non fuit absolutus à Confessario, & ab eo petat communionem, an possit Confessarius eum illi neppure, dicendo eum esse in publico peccato, t. 7. tr. 8. r. 32. 5. t. p. 38
 Usurarius alienam pecuniam Indensam faciat suam lucrum, quod acquirit, t. 6. tr. 4. r. 8. 5. t. p. 107
 Usurarius an causa mortis donare possit, t. 6. tr. 7. r. 8. 3. 5. t. p. 210
 Et quid quoad pia causa, ib. p. 211
 Usurarius an possit ad pia causa testari, t. 6. tr. 8. r. 1. t. per tot. p. 314
 Vide verb. *Usura*, t. 5. 5. 3. & 9
 Item verb. *Interfess*, t. 6
 Item verb. *Spuria*, t. 8

Usurarius.

Vide verb. *Jurisdiclio*, t. 9

Usurarius.

Usurarius bona à Turcis possessa an liceat cullibet Christiano, & cum aliquibus limitationibus sine aliquo fore restitutionis, t. 8. tr. 7. r. 38. 5. t. p. 134
 Vide verb. *Excoitudo, Infidelis, Pontifex, Quantitas*, t. 7
 Item verb. *Confessarius, Defensio, Subjunctio*, t. 8

Usurarius.

Vide verb. *Usurarius*, t. 7

Ufus.

Quando lex non dicitur nisi recepta, t. 6. tr. 1. r. 5. 5. 3. p. 34
 Si usu legem non recipi Principi, vel Pontifici solum, & tamen valeret, an hoc consensus tacitus Principi, vel Pontifici sufficit ut lex non obliget, t. 6. tr. 1. r. 6. 5. t. p. 39
 Ufus receptus an sit Bulla Clem. VIII. de largitione muner. super pauperibus Religiosis, t. 7. tr. 3. r. 1. per tot. p. 177
 Si ex usu licite, vel illiciti fieri, aut alius aliquid acquiritur à Religiosis, si Praeterea dedit illi plenam, aut liberam facultatem expendendi aliquid pro suo arbitrio, & libito, an ad restitutionem teneatur, t. 7. tr. 3. r. 6. 5. 3. p. 119
 Et

ille parit, t. 8. r. 5. r. 99. p. 101
 sed an sit deducendum infamia moleſtiae, ac laboris, quoniam in apud
 ſubſtitutus erat, ib. 5. Sed difficultas.
 Vulneraſque periculaſque deſeruit, et membra, immo proſpici
 pueri poſtquam, non obligatur ad aliquam pecuniam compenſationem
 ante iudicis ſententiam, ib. 5. Nota ſedem illi.

Vulnereſque provocatus non tenetur dimovere provocatori reſpondere
 ib. 5. Notandum ſecundo.

Vide *Myſtici*.

Vulnereſque ſuſcipere Clericum, Episcopum, aut Cardinalem mili-
 tantem in bello, an qui poſſit, & promittere nullam incurſe car-
 mulacionem, & poenam, ea excepta irregularitate, t. 7. r. 7. r. 53

3. p. 186

Qui vulnerat ter aliquem, ſed ea non lege impetu, an auctum
 tantum numerum peccatorum committat, & ſi Clericus eſt in quoniam
 rationem excommunicationis poſſit juſtatur. tom. 1. r. 7. r. 29. 5. p. 169

Qui vulnerat aliquem, & re ipſa conſeſſiſſe dicitur, an gaudeat
 Eccleſiae Immunitate, t. 9. r. 1. r. 17. 5. Quoniam 12. p. 16

Qui vulnerat aliquem in Eccleſia, etiam cum ſanguinis effuſione,
 hoc tamen aliquis membri mutilatione, an gaudeat ſanctifica-
 tione, t. 9. r. 1. r. 74. 5. p. 34

Vide verb. *Mortui*.

Item verb. *Duelum, Officiu, Preparatum*, t. 8

Item verb. *Eſſe, Prædictu, Sanguis, Sanctiſſimus*, t. 9

Vulnereſque

Vide verb. *Vulnerare*, & adnotationem.

Vulnereſque

Item verb. *Mortalis*, t. 4

Vxor

Uxor ſimul cum marito filium alterius in Baptiſmo ſuſcipiens, nullo
 auctoritate reperiatur prohibita, tom. 1. tract. 1. r. 94. 5. p. 142

Uxor, quæ per ignorantiam ſervavit in Baptiſmo filium mariti, an
 contrahat cognitionem ſpiritualis, etiam tunc ſpiciat pœtione
 debita, t. 1. r. 1. r. 101. 5. p. 47

Uxor tenetur reddere debitum, etiam ſi vir cum copula veniali
 ex vaſiſſime ſuſcipit vellet copulam implere, tom. 1. r. 7. r. 99. 5. p. 186

Quando uxor tantum materialiter adulterium commiſiſſe,
 nempe eaſſimans eum, cum quo rem habuiſſet, eſſe proprium maritum
 aut credens eſſe mortuum, vel per vim abuſum cogitur, &
 opprimatur ab alio, non eſt ſufficientis cauſa ſolendi divorcium,
 t. 1. r. 6. r. 162. 5. p. 297

Uxor ſtatim poſt copulam inverteſcit, ut ſemen emittat, ne concipiat,
 & generet, an peccet mortaliter ad naturalem, niſi aliqua
 cauſa rationalis cauſet, & c. t. 1. r. 6. r. 109. 5. p. 318

Uxor rationis compos an poſſit a viro inſano debita petere, t. 2. r. 6. r. 110. 5. p. 318

Et quid, ſi addeſt periculum, quod inſanus extra viſum feminam, ſi
 Uxor an peccet mortaliter in modo ſolam poſt coitum ad emittendum ſemen, t. 1. r. 6. r. 111. 5. p. 319

Idem eſt, ſi ſe erigat, ut ſemen emittat, ne concipiat, ib. 5. p. 319

Et in ſupradictis caſibus an uxor peccet contra ſcientiam erroniam,
 quæ erodit ita mingendo, vel erigendo ſe peccare, ib. 5. p. 319

Uxor an poſſit ſuis propriis manibus tangere ſua pudenda ut ſemini
 poſſit, poſtquam vir ſeminaſcit, & poſt ſeminationem retrahit mœ-
 bron, ſi vulva ſuorum manibus valde irritata libidine, tom. 1. r. 6. r. 111. 5. p. 319

Uxor an teneatur dimittere virum adultærum, & perſeverantem
 in adulterio, tom. ſecundo, tract. 6. reſolutione 225. 5. t. 948. 357

Uxor, ſi metu graviſſimo in vinum conſtantem ſuaſcet, an
 per illam fornicationem a viro ſeparari debeat, t. 1. r. 6. r. 112. 5. p. 319

Si uxor conſentiat in aliquem contraſtum mariti, vel promittat aliquid,
 vel ſuſcipiat, quia non audeſt contradicere marito, timentes
 pugna, & ſuſſerum accipere, poſſit revocare conſenſum, &
 illi, qui inde aliquid accepit, teneatur ad reſtitutionem, t. 6. r. 3. r. 113. 5. ad med. p. 139

Uxor adulteri accuſata, & ſalutem ſe tuens, apponendo ſibi
 falſo ſimile adulterium viro ſuo miſiſſe conſentit, autem,
 aut alia viro ſuo reſtituere, quæ ille alioquin propter mulieris
 adulterium lucrari deberet, ſed id quid teneatur, t. 6. r. 1. r. 106. 5. p. 14

Septem caſus proponuntur in quibus, qui ſuſcit cum muliere con-
 jugata, poſſit reſtituere lucrum ſine onere reſtitutionis, t. 6. r. 4. r. 113. 5. p. 140

Scilicet ſuſcit, quod uxor non poſſit ſine conſenſu viri teſtamen-
 tum facere, an valeat ſaltem ad pias cauſas, tom. 1. r. 6. r. 114. 5. p. 140

Si uxor tranſeat ad ſecundas nuptias an debeat et legatum reſtituere
 ſub conditione, ſi caſſu, & honeſte viduerit, t. 6. r. 1. r. 115. 5. p. 141

Uxor an poſſit facere elemoſynas, tom. quarto tract. 7. reſ.

54. 5. prim. pagina 227

Ubi ſeptem caſus proponuntur, in quibus uxores poſſunt facere
 elemoſynas, ib. p. 227

Uxor an poſſit, inſcio viro, vigintiſſimam partem annui proventus in
 elemoſynas diſtribuire, ib. 5. to

Et quid ſi facere elemoſynas prohibeat maritus uxori, t. 4. r. 7. r. 115. 5. p. 141

Si uxor dubitat, an ante matrimonium votum emiſerit, an tale vo-
 tum poſſit maritus irritare, t. 8. r. 1. r. 4. 5. p. 141

Si uxor voca emittat implenda tempore viduitatis, etiam ſi vel
 tum Religionis, an poſſit maritus irritare, tom. 8. r. 4. r. 45. 5. p. 141

Uxor Clerici Gregel, vel Latini in minoribus conſtituit, an gra-
 duat privilegio loti in caſu, quo eam vir gaudet, tom. 1. r. 1. r. 114. 5. p. 141

Et an non ſolum vivente viro, ſed etiam mortuo durante viduitate,
 ita ut uxor Clerici, quæ commiſit homicidium viro marito,
 vel durante viduitate, debet conveniri cum Episcopo, non ſum-
 tum eam iudice ſeculari, ib. 5. p. 141

Uxor cum uxore propria vir coire poſſit, ſi cogitat alienam, an teneatur
 hanc circumſtantiam in confeſſione aperire, tom. 1. r. 7. r. 115. 5. p. 141

Cum uxor vir haſcit copulam ſodomiticam, quæritur quomodo
 hoc debet explicare in confeſſione, tom. 1. tract. 7. reſ. 144. 5. p. 141

Cum uxore amente an ſit licitus uſus conjugii cum periculo abortus
 t. 1. r. 6. r. 116. 5. p. 141

Et quid, ſi uxor ſit ſterilis, ib. 5. p. 141

Ad uxorem accedere die continentis voluptatis cauſa an ſit cul-
 pa venialis, t. 1. r. 1. r. 117. 5. p. 141

Qui uxorem necavit, etiam mortuo illa, non poſſit aliam ducere, niſi
 accedat dispensatio, t. 1. r. 6. r. 118. 5. p. 141

Ad uxorem non tenetur redire vir reſtitutus, tom. 3. r. 1. r. 100. 5. p. 141

Si uxor in Clericum ducit poſt deſectum, an poſſit debet a iudice
 Eccleſiaſtico, & non laico, r. 1. r. 118. 5. p. 141

Uxor, iuxta maritum, an poſſit aliquid donare, t. 6. tract. 7. r. 118. 5. p. 141

Ubi ſi, caluſ pro praxi, in quibus uxores non peccant accipiendo
 aliquid de bonis maritorum, & expendentes illud in donationibus,
 elemoſynis, & aliis neceſſariis.

Uxor Episcopi, D. Jacobi, Alenſis, G. laſſus, & c. an gaudeat
 privilegio ſorci & exemptionis gabellarum, non ſolum vivente
 viro, ſed etiam mortuo, durante viduitate, tom. 9. tract. 1. r. 118. 5. p. 141

Et ſi gubellanus deſtruant, non eſt illis deugenda aſſolutio,
 ib. 5. p. 141

Idem eſt de exemptione gabellarum Clerici conjugii, ib. 5. p. 141

Uxor gaudet privilegio quoniam maritum. tom. 9. tract. 1. r. 119. 5. p. 141

Uxor legatum reſtituendo ſimul cum filiis deſuncti mariti com-
 muniſſe fuerit, an peccet traſcendo ad ſecundas nuptias, tom. 6. r. 1. r. 119. 5. p. 141

Ubi, quod accedentibus filiis, mater legatum prædictum non
 amittit.

Uxor legatum reſtituendo ſimul cum filiis deſuncti mariti com-
 muniſſe fuerit, an peccet traſcendo ad ſecundas nuptias, tom. 6. r. 1. r. 119. 5. p. 141

Ubi, quod accedentibus filiis, mater legatum prædictum non
 amittit.

Uxor legatum reſtituendo ſimul cum filiis deſuncti mariti com-
 muniſſe fuerit, an peccet traſcendo ad ſecundas nuptias, tom. 6. r. 1. r. 119. 5. p. 141

Ubi, quod accedentibus filiis, mater legatum prædictum non
 amittit.

Uxor legatum reſtituendo ſimul cum filiis deſuncti mariti com-
 muniſſe fuerit, an peccet traſcendo ad ſecundas nuptias, tom. 6. r. 1. r. 119. 5. p. 141

Ubi, quod accedentibus filiis, mater legatum prædictum non
 amittit.

Uxor legatum reſtituendo ſimul cum filiis deſuncti mariti com-
 muniſſe fuerit, an peccet traſcendo ad ſecundas nuptias, tom. 6. r. 1. r. 119. 5. p. 141

Ubi, quod accedentibus filiis, mater legatum prædictum non
 amittit.

Uxor legatum reſtituendo ſimul cum filiis deſuncti mariti com-
 muniſſe fuerit, an peccet traſcendo ad ſecundas nuptias, tom. 6. r. 1. r. 119. 5. p. 141

Ubi, quod accedentibus filiis, mater legatum prædictum non
 amittit.

Uxor legatum reſtituendo ſimul cum filiis deſuncti mariti com-
 muniſſe fuerit, an peccet traſcendo ad ſecundas nuptias, tom. 6. r. 1. r. 119. 5. p. 141

Ubi, quod accedentibus filiis, mater legatum prædictum non
 amittit.

Femina, *Familiares*, *Licentia*, *Maritus*, *Mater*, *Matrimonium*,
Vir, t. 5
 Item verb. *Coniuger*, *Creditor*, *Dubitare*, *Famina*, *Fornicatio*,
Hares, *Maritus*, *Mulier*, *Quamvis*, *Salvare Vir*, t. 6
 Item verb. *Adulterare*, *Ancilla*, *Ingratius*, *Irrigare*, *Libertas*, *Lu-
 crari*, *Mulier*, *Nupta*, *Prohibitum*, *Regis*, *Servire*, t. 7
 Item verb. *Committere*, *Consequens*, *Maritus*, *Mater*, *Mulier*, *Re-
 fricare*, *Tallus*, t. 8
 Item verb. *Offendentes*, *Maritus*, *Promittere*, *Superior*, *Secularis*,
 tom. 9

Veneratur.

Venerati poenitentes pluries se accusant, quod tempore habitum
 copulae, vel extra, verba amatoria, & impudica cum uxori-
 bus sunt collocuti, & quod in actu coajugii nimium carnis de-
 lectationem fuit experti, quae ex sententia Sancti non sunt pec-
 cata, de quibus Confessarii debent illis advertere. tom. 1. tr. 3.
 r. 196. §. penult. & ult. p. 157

Vxoratus impeditus potere debetum, an possit absque dispensatio-

ne illud potere, ne periculo proximo exponatur labendi in pec-
 cata carnis. t. 2. tr. 6. r. 246. §. 1. p. 337
 Vide verb. *Coniugatus*, *Copula*, *Pollicito*, t. 9
 Item verb. *Omnia probabilis*, t. 2
 Item verb. *Consa*, t. 5

Vasididum.

Vide verb. *Confissarius*, tom. 2

X

X E N I A.

Vide verb. *Asper*, t. 5

Z

Z I N G A R A.

Vide verb. *Egyptiana*.

Grates Dominanti
Sint immensa danti
Vita toti Mundo,
Corde cum jucundo.
Adhuc Virgo Sancta,
Paradisi Planta.
Cynosura certa
Orbis per deserta.

Lux Carthusianorum,
Duxque Thienorum;
Pro me reddant vices;
Regnant qui felices.
Die, in quo Maria
Magdalena Pia
Fruitur Divinis
Finem fecit Cinis;

F I N I S.

